

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01315671 6

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

BEARBEITET

VON

D. DR. GUSTAF H. DALMAN

PROFESSOR IN LEIPZIG.

MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER.

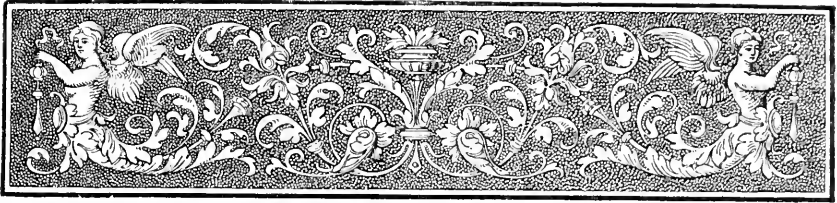
100 701
1 / 1

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN

1901.

VORWORT.

Ein Wörterbuch, welches den Wortschatz der Targume, Talmude und Midraschim vollständig, aber in möglichster Kürze, darbietet, wird als ein dringendes Bedürfnis bezeichnet werden können. Der grosse Umfang und der hohe Preis der brauchbaren unter den bisherigen Wörterbüchern für diese Litteratur hat dem Studium derselben für viele ein unübersteigliches Hindernis in den Weg gelegt. Dies hinwegzuräumen, ist ein Hauptzweck dieser Publikation, welche dabei die Bedeutung und den Wert der umfangreicheren Arbeiten Früherer nicht schmälern will. Zugleich darf gehofft werden, dass ein minder umfangreiches Wörterbuch eher von Zeit zu Zeit neue Auflagen erlebt und dabei den auf diesem Gebiet zu erhoffenden Fortschritten als Krystallisationspunkt dient, vorausgesetzt, dass die Fachmänner es nicht verschmähen, bessernd und vervollkommend an der weiteren Entwicklung des nun ans Licht tretenden Werkes mitzuarbeiten.

Die Fortschritte, welche auf dem Gebiete dieser Lexikographie seit NATHAN BAR JECHIEL¹ gemacht wird, werden durch die Namen JOHANNES BUXTORF² und JAKOB LEVY³ gekennzeichnet. A. KOHUT hat in seinem „Aruch completum“ (1878—1892) weniger geleistet, als man hätte erwarten können. Eine kritische Ausgabe des alten Aruch bleibt ein Desideratum, und die persischen Lehnwörter des Aramäischen bedürfen noch immer der Bearbeitung durch einen gründlich geschulten Fachmann. Dagegen verdient M. JASTROW⁴ hohes Lob für seine sorgfältige Durch-

¹ Sepher he-^cAruk, verfasst um 1100, erster Druck vor 1480.

² Lexicon chaldaicum, talmudicum et rabbinicum, Basel 1639/40.

³ Chaldäisches Wörterbuch über die Targumim und einen grossen Teil des rabbinischen Schrifttums, Leipzig 1867f. Neuhebräisches und Chaldäisches Wörterbuch über die Talmudim und Midraschim, nebst Beiträgen von H. L. FLEISCHER, Leipzig 1876—1889, ergänzt von M. LATTES in Saggio di giunte e correzioni al Lessico Talmudico (1878), Nuovo saggio (1881), Miscellanea postuma I. II (1884/85).

⁴ Dictionary of the Targumim, the Talmud Babli and Jerushalmi, and the Midrashic Literature, London u. New-York 1886 ff. (bisher Lief. I—IX, von s bis Anf. 2).

arbeitung des bisher bekannten Stoffes, den er auch stellenweise erweitert. Zu bedauern ist neben der Gewaltsamkeit, mit welcher oft griechische und persische Fremdwörter von ihm aus semitischen Wurzeln hergeleitet werden, besonders dies, dass dem Herausgeber für den palästinischen Talmud und die Midraschim die unumgängliche Unterlage der ersten Drucke fehlte. Wie viel bleibt aber noch zu thun übrig! Ich nenne als das Wichtigste folgendes:

1. Eine bessere Feststellung der Aussprache durch erschöpfende Verteilung der Nomina auf die vorkommenden Nominalformen und durch Vergleichung der verwandten Sprachen. Was durch E. KÖNIG in seinem „Lehrgebäude der hebräischen Sprache“ Bd. II, 1 (1895) für das biblische Hebräisch, durch E. KAUTZSCH in seiner „Grammatik des Biblisch-Aramäischen“ (1884) für diesen aramäischen Dialekt geschehen, muss für das nachbiblische Hebräisch und Aramäisch auf Grund der Übersichten der semitischen Nominalformen von DE LAGARDE und BARTH noch geleistet werden. Vorarbeiten hierfür sind die Beispielsammlungen für die Nominalformen der Mischna von C. SIEGFRIED in Strack-Siegfried's „Lehrbuch der neuhebräischen Sprache“ (1884) S. 35—51 und von F. HILLET in „Die Nominalbildungen in der Mischnah“ (1891).

2. Eine Feststellung des Wortschatzes der verschiedenen Dialekte. Für das Neuhebräische ist der gegebene Ausgangspunkt ein Glossar der Mischna, welches nicht nur für die Beurteilung anderer hebräisch geschriebener Schriftwerke, sondern auch für die Bestimmung des zur Zeit der Mischna in Palästina gesprochenen Aramäisch von grosser Bedeutung wäre. Als Vorarbeiten sind zu nennen das noch ungedruckte neuhebräische Wörterbuch „Almurschid Alkäfî“ von TANCHUM JERUSCHALMI (c. 1250), die Indices in der lateinischen Übersetzung der Mischna von G. SURENHUSIUS (1698 bis 1703), die Glossare in den von H. L. STRACK herausgegebenen Mischnatraktaten Pirke Aboth (1888), Schabbâth (1890), Jomâ (1888), 'Aboda zara (1888) und A. TH. HARTMANN, Thesauri linguae Hebraicae e Mischna augendi Particula I—III (1825 f.)¹.

Für das Aramäische wären zu bearbeiten gesonderte Glossare für folgende Dialekte, bez. Schriften: 1) für die judäischen² Idiome a) des Onkelostargum, b) des Prophetentargum; 2) für das galiläische Idiom des palästinischen Talmud und Midrasch; 3) für das babylonische Idiom des babylonischen Talmud; 4) für die Mischdialekte

¹ Vergl. auch das Glossar in M. S. ZUCKERMANDEL'S Ausgabe der Tosephta (1880 bis 1882).

² Die Bezeichnungen „judäisch“ und „galiläisch“ habe ich in meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch“ diesen Idiomen gegeben wegen der Her-

a) der sogen. jerusalemischen Targume zum Pentateuch, b) der Targume zu den Megilloth, c) der Targume zu den Psalmen. Sprüchen. Hiob, d) des Targum zur Chronik. Diejenigen Wörter, welche den Idiomen der Mischdialekte allein eigentümlich sind und in den anderen Dialekten nicht nachzuweisen, sollten schliesslich aus dem Sprachschätze des jüdischen Aramäisch als einer lebenden Sprache ganz ausgeschlossen werden.

Das zuerst zu bearbeitende Glossar zum Onkelostargum wird von diesem Wörterbuch dargeboten (s. unten); ich freue mich, dass begründete Aussicht vorhanden ist, dass in absehbarer Zeit auch Glossare für das Jesajatargum und für das aramäische Idiom des palästinischen Talmud entstehen werden. Möchte die Mischna recht bald einen zuverlässigen Bearbeiter finden!

3. Eine systematische Untersuchung aller Bezeichnungen für Realien. Löw's Werk über die „Aramäischen Pflanzennamen“ (1881) hat auf anderen Gebieten keine ebenbürtigen Nachfolger gefunden. Die an sich dankenswerten Arbeiten von P. RIEGER über „Spinnen, Färben, Weben, Walken“ und von H. VOGELSTEIN über „Getreidebau“ (beide 1894) bedürfen noch der Nachprüfung und Vervollständigung. L. LEWYSOHN's „Zoologie des Talmuds“ (1858) ist ganz ungenügend.

4. Eine Feststellung der in den hebräischen und aramäischen Wörtern zu Tage tretenden Wurzeln mit Scheidung der von verschiedenen Wurzeln stammenden, jetzt gleichlautenden Vokabeln. Dazu gibt Beiträge J. BARTH in „Etymologische Studien zum semitischen, insbesondere zum hebräischen Lexicon“ (1893), während E. LANDAU in „Die gegenseitigen Wörter im Alt- und Neuhebräischen“ (1896) mehr den Gebrauch als den Ursprung der behandelten Wörter beleuchtet. Verfehlt ist der Versuch von ABRAHAM BEN ELIJAHU MI-WILNA in „Sepher tirkēm Abraham“ (Jerusalem 1896), die Wortstämme des Onkelostargum auf hebräische Wurzeln zurückzuführen.

5. Eine vollständige Bearbeitung der griechischen, lateinischen und persischen Fremdwörter. Für das Griechische und Lateinische lassen DAVID COHEN DE LARA in seinem Wörterbuch „De convenientia vocabulorum rabbinicorum cum graecis“ (1648), S. M. BONDI, A. BRÜLL, J. PERLES, M. SACHS noch manches zu thun übrig. Das „Glossarium graeco-hebraeum“ von J. FÜRST (1890) befasst sich nur mit

kunft der sie bezeugenden Schriftwerke, ohne behaupten zu wollen, dass dieselben jemals in der uns bekannten Gestalt, von welcher in den Targumen zahlreiche Hebraismen abzurechnen sind, neben einander existiert hätten. Beide Idiome werden zu ihrer Zeit weit über die Grenzen Judäa's, bez. Galiläa's hinaus im Gebrauch gewesen sein.

dem von den Midraschim dargebotenen Material. Das von S. KRAUSS verheissene Wörterbuch der griechischen Fremdwörter ist leider noch nicht erschienen. Für die persischen Fremdwörter liegen Vorarbeiten vor von P. DE LAGARDE in „Scimitica“ I (1878), von H. L. FLEISCHER in den Wörterbüchern von J. LEVY und von A. KOHUT in seinem „Aruch completum“.

Wenn ich hinzuffüge, dass uns kritische Ausgaben und wissenschaftliche Kommentierungen fast aller in Frage kommenden Litteraturwerke fehlen, dass auch genügende Wörterbücher der nächststehenden Dialekte des Samaritanischen, des Mandäischen und des Idioms von Ma'lulā noch nicht geschrieben sind¹, so erhellt, dass die aramäisch-neuhebräische Lexikographie noch nicht so bald in ein auch nur vorläufig befriedigendes Stadium treten dürfte.

Die Beiträge, welche in diesem Wörterbuche zu einem Fortschritte dem Ziele entgegen geboten werden sollen, sind folgende:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den süd-arabischen Targumhandschriften mitgetheilten Aussprachetradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die im Besitze von Professor A. SOCIN in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, ausserdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. SOCIN's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth² MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelcitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgetheilten Lesart genannt wird.

¹ Erfreulicher Weise ist der Wortschatz des Evangeliarium Hierosolymitanum, dessen Sprache dem galiläischen Idiome der Juden sehr nahe steht, in den „Thesaurus Syriacus“ (1879 ff.) von R. PAYNE SMITH aufgenommen worden. Eine Auswahl bietet F. SCHWALLY in seinem „Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch“ (1893). Der für diesen Dialekt von Jahr zu Jahr sich mehrende Stoff (s. zuletzt G. MARGOLIOUTH, The Liturgy of the Nile, 1896) bedarf aber erneuter lexikalischer Behandlung.

² Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

targums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch citirt sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, dass dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Litteraturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni citirt sind, besagt dies, dass die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke¹ ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchcitaten notirt ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum², sofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Alle aus anderen Sprachen stammende Wörter wurden durch ein beigetztes *x*. als Lehnwörter bezeichnet. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigefügt. Bei den übrigen Fremdwörtern, welche meist persischen Ursprungs sein werden, ist dies nicht geschehen, weil mir hier vieles noch sehr unsicher schien.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, dass die Matres lectionis für kurze Vokale ausser Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu

¹ Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I. Saloniki 1526, II. Saloniki 1521.

² S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben“ S. 35. Von M. GINSBURGER wird Monatschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrthümlicher Berufung auf G. MARGOLIOUTH behauptet, dass diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Censurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich ausser Betracht. Der Anfänger wird darum gut thun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בולום bei בלם, nicht bei בול. Doch steht einige Mal das Wort an beiden Stellen.

5. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloss angenommenen Grundbedeutungen der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zu Grunde. Dass auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, dass es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Litteratur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler angenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von LEVY und JASTROW verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, dass ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

Die zwar nicht umfangreiche, aber sehr zeitraubende Arbeit der Ausarbeitung dieses Wörterbuchs hätte ich wohl nicht unternommen, wenn nicht von mehrfacher Seite mir dankenswerte Hilfe geleistet worden wäre. Herr P. THEODOR SCHÄRF in Gnadenberg, Schlesien, hat für den grösseren Teil der dem Onkelostargum entnommenen Wörter Cod. Soc. 84 verglichen und mich ausserdem durchweg bei der Herstellung des Druckmanuscripts hingebend unterstützt. Die Handschriften des Britischen Museum habe ich für die targumischen Wörter von א bis ד (nur die Handschrift des Jonathantargum zum Pentateuch für

8 bis 11) selbst eingesehen. Herr Dr. HENRY BARNSTEIN in London fand sich bereit, diese Arbeit nach meinen Angaben vorläufig zu Ende zu führen und hat ausserdem die Güte gehabt, eine grosse Reihe von Fragen, welche mir im Verlaufe der ganzen Arbeit entstanden, nach den Handschriften zu beantworten. Als während des Druckes Cod. Soc. 84 mir nicht mehr zu Gebote stand, hatte Herr Professor TH. WALKER in Belfast, Irland, die Freundlichkeit, mir die Lesarten dieser Handschrift zu einer Reihe von Stellen zu notieren. Allen sei dafür hier öffentlich verbindlicher Dank gesagt.

Besonderen Dank schulde ich auch der Verwaltung des Britischen Museum in London, sowie Herrn Professor SOCIN in Leipzig für die gewährte Möglichkeit ausgiebiger Benützung der für diese Arbeit wichtigen Handschriften.

Dass Rev. G. H. HÄNDLER in London diesem ersten Bande, welchem der zweite (Schluss-)Band hoffentlich in nicht zu langer Frist folgen wird, auf meine Bitte hin ein von ihm mit Benützung meiner eigenen Sammlung ausgearbeitetes „Lexikon der Abbreviaturen“ beigelegt hat, wird, denke ich, von vielen willkommen geheissen werden, obwohl absolute Vollständigkeit auf diesem Gebiet bei der hier herrschenden Willkür aller Autoren und Drucker nicht erwartet werden kann.

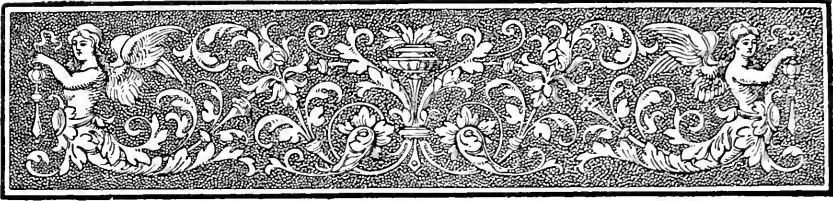
Bei der Korrektur des Wörterbuchs haben mich wirksam unterstützt die Herren P. TH. SCHÄRF und I. I. KAHAN, von denen der letztere bei dieser Gelegenheit dankenswerte Beiträge zur sachlichen Vervollkommnung des Werkes gegeben hat. Bei dem Lexikon der Abbreviaturen lag die Hauptlast der Korrektur auf Herrn I. I. KAHAN, welchen der Autor, Rev. G. H. HÄNDLER, und ich sekundierten.

Möchte das Buch nun fleissige Benützer und sorgsame Kritiker finden!

STOCKHOLM, den 10. August 1897.

GUSTAF H. DALMAN.

VORWORT ZU TEIL II.

Seit dem Ausgehen des ersten Teils dieses Wörterbuches sind als Hilfsmittel bei der Bearbeitung zu den früher genannten hinzugekommen:

- S. Krauss, Griechische und lateinische Lehnwörter im Talmud, Midrasch und Targum. Mit Bemerkungen von Immanuel Löw, Teil I. II, 1898/99.
W. Bacher, Die älteste Terminologie der Jüdischen Schriftauslegung. Ein Wörterbuch der bibelexegetischen Kunstsprache der Tannaiten, 1899.
Das Glossar in D. Hoffmann's Übersetzung von Mischna, Seder Nezikin, 1898.
G. Löwy, Die Technologie und Terminologie der Müller und Bäcker in den rabbin. Quellen, 1898.
J. Kregel, Das Hausgerät in der Mišnah I, 1899.

Nützliche neue Textausgaben sind:

- M. Ginsburger, Das Fragmententargum, 1899.
F. Praetorius, Das Targum zu Josua in jemenischer Überlieferung, 1899; Das Targum zum Buch der Richter in jemenischer Überlieferung, 1900.
M. David, Das Targum Scheni, 1898.
S. Buber, Midrasch Echa Rabbati, 1899.

Die Onkeloshandschrift und die Haphtarenhandschrift Socin's, Cod. Soc. 84 und 59, waren inzwischen in den Besitz der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft übergegangen, wurden aber von dieser in sehr dankenswerter Weise mir wiederum zur Ausnützung überlassen. Ich erwarb den Midrasch zu den fünf Megilloth, Ausg. Venedig 1545, in einem Exemplar mit alten handschriftlichen Eintragungen der Collation eines Manuskripts, deren Lesarten einige Male von mir als MS D. zitiert werden. Herr Lic. Dr. DIETRICH in London hatte die Güte, für eine Anzahl von Targumwörtern die jemenischen Handschriften des Britischen Museum zu vergleichen, wofür ihm hier verbindlichster Dank abgestattet wird.

Ein längerer Aufenthalt in Palästina und Syrien zum Studium orientalischen Lebens und Arbeitens hat zwar die Vollendung des Werkes verzögert, ist ihm aber doch zu gute gekommen, weil manche Realien sich nun mit grösserer Sicherheit bestimmen liessen.

Die Grundsätze der Bearbeitung sind dieselben geblieben, welche im Vorwort zu Teil I S. VIff. auseinandergesetzt wurden. Ich verweise hier

nur aufs neue auf das dort S. VIII f. unter 4. besprochene Ordnungsprinzip. Wörter wie *הוֹמָשׁ* und *בִּיעוּר* sind unter *הו* und *בִּי* zu suchen, Fremdwörter wie *הִיקִי* und *בולוֹם* unter *דק* und *בל*.

Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiss begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluss an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Ausserdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch gethan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für *η* habe ich die Aussprache *ē*¹, für *ει* und *οι* *ī*, für *αυ* und *ευ* *aw* bez. *ew* vorausgesetzt.

Die wertvollen Beiträge von IMMANUEL LÖW zu dem Werke von Krauss sind eine wichtige Veranlassung für den grossen Umfang der am Schlusse mitgetheilten „Verbesserungen und Berichtigungen“. In diese sind die „Nachträge“ und „Berichtigungen“ zu Teil I aufgenommen worden, sodass das dem ersten Bande angehängte Schlussblatt nun kassiert werden kann. Berichtigungen in grösserem Umfang verdanke ich auch Prof. W. BACHER's Besprechung des ersten Bandes in *Jüd. Monatschrift* XLII S. 236 ff. und Herrn Rabbiner Dr. J. KAHAN in Znaïm.

Obwohl Rev. HÄNDLER wiederum einige tausend Ergänzungen zu seinem Lexikon der Abbreviaturen gesammelt hat, habe ich geglaubt, auf ihre Mitteilung für dieses Mal verzichten zu sollen. Seine Arbeit übertrifft an Reichhaltigkeit ohnedies erheblich die Sammlungen von PIETRO PERREAU (*Oceano*, 2. Ausg. 1883, *Appendice*, 1889).

Um die Korrektur haben sich wiederum verdient gemacht die Herren Pastor TH. SCHÄRF in Gnadenfrei und I. I. KAHAN in Leipzig.

Dank schulde ich dem Curatorium der Zunzstiftung in Berlin für seine Unterstützung des Unternehmens, dem Herrn Verleger für sein bereitwilliges Eingehen auf meine Wünsche, der Offizin W. Drugulin in Leipzig und ihrem geschulten Personal für die musterhafte Drucklegung.

LEIPZIG, 24. Juni 1901.

GUSTAF H. DALMAN.

¹ S. dazu meine Bemerkung in *Jüd. Monatschrift* XLI S. 327.

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a. Handschriften.

1. Onkelostargum: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient 1467.
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. Prophetentargum, a) vordere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
b) hintere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
c) Haphtaren:
Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. Megillothtargum: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder, Prediger, Ester (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1302, Ruth. Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. Megillath Antiochos: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b. Drucke.

1. Onkelostargum: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original).
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Pentateuch, Venedig 1591.
3. Propheten- und Megillothtargume: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II Venedig 1525.
4. Mischna: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
5. Tosephta: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
6. Talmud babli: Wien 1840—47 und Rabinovicz, Variae Lectiones (1867—86).
20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel.
1 Traktat Ausg. Pesaro.
7. Talmud jeruschalmi: Venedig 1524 (?).
8. Midrasch: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.
Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig, 1546, Krakau 1893.
Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
Pesikta, Lyck 1868.
Pesikta rabbati, Wien 1880.
Tanna de-Bē Elijahu, Venedig 1598.
Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
9. Aruch: Pesaro 1517.

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.	
Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.	
Fragmententargum zum Pentateuch — JII.	
Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.	
MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. IV).	
Gen	1. B. Mose.
Ex	2. B. Mose.
Lv, Lev	3. B. Mose.
Nu	4. B. Mose.
Dt	5. B. Mose.
Jos	Josua.
Jud, Jd	Richter.
S	Samuel.
K	Könige.
Jes	Jesaja.
Jer	Jeremia.
Ez	Ezechiel.
Ho	Hosea.
Jo	Joel.
Am	Amos.
Ob	Obadja.
Jon	Jona.
Mi	Micha.
Na	Nahum.
Hb	Habakkuk.
Ze	Zephanja.
Ha	Haggai.
Sa, Sac	Sacharja.
Ma	Malachi.
Ps	Psalmen.

Prov	Sprüche.
Hi	Hiob.
Cant	Hoheslied.
Ru	Ruth.
Thr	Klagelieder.
Koh	Prediger.
Est I	Ester (erstes Targum).
Est II	Ester (zweites Targum).
Chr	Chronik.

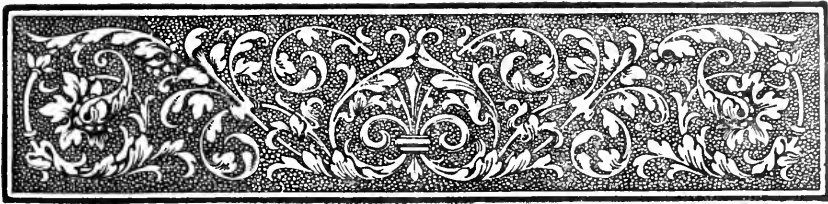
2. Talmud.

Talmud babli — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb.	
	14 ^b .
Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb	14 ^b
MaasSch	Maaser scheni.
MoK	Moed katon.
RhS	Rosch ha-Schana.
BK, BabK	Baba kamma.
BM, BabM	Baba mezia.
BB, BabB	Baba bathra.
AbZ	Aboda zara.

3. Midrasch.

BerR	Bereschith Rabba.
SchemR	Schemoth Rabba.
VajR	Vajjikra Rabba.
BemR	Bemidbar Rabba.
DebR	Debarim Rabba.
SchirR	Midr. Schir ha-Schirim.
RutR	Midr. Ruth.
EchR	Midr. Echa.
KohR	Midr. Koheleth.
EstR	Midr. Ester.
Pes	Pesikta de-Rab Kahana.
PesR	Pesikta Rabbati.
MidrTill	Midrasch Tehillim.
MidrSchem	Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. *h.* hebräisch. *z.* Fremdwort.

א 1. erster Buchstabe des hebr. Alphabets. *pl.* אָאין; 2. א as Zahlzeichen = 1; 3. א *a. praefig.* für על oder עד.
 אאפיקון 1. אָפִיקוֹן *x.* (ὄφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.
 אארא s. אַיֶרא.
 אָ (Thr 1, 2) *m.* der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).
 אָב *h. m., c.* אָבִי, אָב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אָב בֵּית דִּין zweites Oberhaupt des Synedrums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת גְּזֵיקִין Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, אָב מְלָאכוֹת Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, אָב הַטּוֹמְאוֹת je der erste Grad der Unreinheit. אָב בְּנֵן Ent-wicklung eines Grundsatzes.
 אָב *h. m., pl.* אָבִין Trieb.
 אָבִי (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּיבִי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.
 אָבִי I (Gen 44, 19; אָבִי Nu 25, 14, pal. Targ. auch אָבִי) *a. m., ind.* אָב Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c. b.* אָב Gen 17, 4, *c. s.* אָבִי Gen 19, 34, אָבִי Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אָבִי תָא Nu 36, 1 (*syr.* אָבִי Prov. 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אָבִי II *m.* Personennamen (Verkürzung von אָבִי).
 אָבִי (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אָבִיָא 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.
 אָבִי *a. m.* Dickicht.
 אָבִי (SchemR 38) 1. אָבִיָא.
 אָבִי אָבִיָא *a. f., c.* אָבִיָא Koh 7, 3 Übelwollen.
 אָבִי *a. Pa. pt. c. s.* מְאָבִיָה Ho 9, 10 Or. 1474, 1. מְאָבִיָה, s. מְאָבִיָה.
 אָבִי (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.
 אָבִי אָבִיָא *x. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.
 אָבִי אָבִיָא *pl. x. m.* (εὐγενέστατοι) edelste.
 אָבִי אָבִיָא *x.* (οἰκέτις) Sklavin.
 אָבִי *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.
 אָבִי *a., ipf.* יִבֵּד Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תִּבְדּוּן Dt 12, 2, תִּבְדּוּן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* הוֹבֵד, אֹבֵד! Thr 2, 9, *inf.* אֹבֵדָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.* תִּבְדּוּ Dt 7, 24 dass. *Itpe.* אֹבֵדִי, אֹבֵדִיָא verloren gehen, sich verlieren.
 אָבִי *h. m.* was zu grunde geht.
 אָבִי *a. m.* Untergehen.
 אָבִי אָבִיָא 1. אָבִיָא.
 אָבִי אָבִיָא *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדָּלָה *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אַבְדָּלְתָא *a. f.* dass.

אַבְדִּימוֹס אַבְדִּימִי אַבְדִּימָא *x. m.* (Εὐδῆμος) Personennamen.

אַבְדָן *m.* (= אַבְדָּא יִדְוֹן) Personennamen.

אַבְדָן אַבְדָן *h. m.* Untergang, Vernichtung.

אַבְדָנָא (Jes 53, 9, Or. 2211, אַבְדָנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדִּיקוֹס (falsch אַבְדִּיקוֹס) *m.* (Εὐτοκος) Personennamen.

אַבְדִּירְנָא(?) *m.* Personennamen.

אַבָּה *s.* אַבָּא.

אַבָּה *m.* Personennamen.

אַבָּהוּ *m.* Personennamen.

אַבְהַטִּים (jKil 31c) 1. אַבְהַטִּים.

אַבּוּ אַיבּוּ *m.* Personennamen (Abkürzung von אַבְוִיָּה).

אַבּוּ (Lv 11, 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).

אַבּוּב (אַבּוּב) *h. m.* Rohr, Flöte. — אַבּוּבִי רוּעָה Weberdistel (*Dipsacus fullonum*).

אַבּוּבָא (Gen 4, 21) 1. אַבּוּבָא *a. m.* Flöte.

אַבּוּבְרָם *m.* Personennamen.

אַבּוּד אַיבּוּד *h. m.* 1. Untergang; 2. *s.* אַבּוּב.

אַבּוּדִינָא(?) *m.* (Αβυδηνός?) Personennamen.

אַבּוּדִימָא *s.* אַבְדִּימוֹס.

אַבּוּי *h.* wehe!

אַבּוּיָה *m.* Personennamen.

אַבּוּיִן (Ar. zu jSabb 8b) 1. אַבּוּיִן *pl. v.*

אַבּוּיָתָא *x. f.* (ὄνις) Pflugschar.

אַבּוּל *h. m.* Trauer.

אַבּוּל *h. m.* Stadthor.

אַבּוּלָא *a. m., pl. c. s.* אַבּוּלָהָא Jer 50, 26 Stadthor.

אַבּוּלָאָה *a. m.* Thorwächter.

אַבּוּן *m.* Personennamen.

אַבּוּנָא *m.* Personennamen.

אַבּוּס *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall.

אַבּוּס *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. 1. אַבּוּס.

אַבּוּקָא *m.* Personennamen.

אַבּוּקָה *h. f.* Fackel.

אַבּוּקָה אַבּוּקָת *h. f.* 1. Mottenfrass; 2. Fusskrankheit der Tiere.

אַבּוּרָא *x. m.* Zubehör.

אַבְחַטִּים (jKil 31c, Ven. אַבְחַטִּים, Ar. אַבְחַטִּים) 1. אַבְחַטִּים.

אַבְחַטָא *a. m.* Weinschlauch.

אַבְחַטִּי *x.* (ἐμβατή), *pl.* אַבְחַטִּאוֹת Badewanne, Badehaus.

אַבְחַטִּינָא 1. אַבְחַטִּינָא.

אַבְחַטִּיּוֹנָא *x. m.* (ὀπτίων, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אַבְחַטִּיָה *h. m.* Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).

אַבְחַטִּיָתָא *a. m., pl. d.* אַבְחַטִּיָתָא Nu 11, 5 dass.

אַבְחַטִּינָא 1. אַבְחַטִּינָא.

אַבְחַטִּלָה *h. f.* Müßigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבְחַטִּלִּין (Πτολίων?) Personennamen.

אַבְחַטִּלְמוֹס אַבְחַטִּלְמוֹס *m.* (Πτολεμαίος, Εὐτολμος) Personennamen.

אַבְחַטִּמְטוֹס *x. m.* (αὐτόματος) selbstthätig.

אַבְחַטִּנְוִיָּה *x. f.* (αὐτονομία) Ort mit selbstständiger Verwaltung.

אַבְחַטִּנוֹס *m.* (Εὐθύνοος?) Personennamen.

אַבְי אַבְי *m.* Personennamen (Abkürzung von אַבְיָה).

אַבְיָא (Siphr. Nu 139) 1. אַבְיָא (Ἀσία) Beiname von Ephesus.

אַבְיב *h. m.* 1. die reife Ähre; 2. Jahreszeit der Kornfruchtreife;

3. Monatsname (Nisan).

אַבְיבָא (Ex 13, 4, 1 K 6, 38) *a. m., ind.*

אַבְיב Lv 2, 14, 1. reife Ähre; 2. Zeit der Kornreife; 3. Monatsname (Nisan).

אַבְיבָה *h. f.* 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.

אַבְיבִי (NuJI 34, 6) 1. אַבְיבִי (so MS.), *s.* אַבְיבָה.

אַבְיבִין *x.* בִּי אַבְיבִין (Kakopemie für אַבְיבִין) Kirche.

אַבְיבִיתָא (Dt 22, 3) *a. f.* verlornen (resp. gefundener) Gegenstand.

אביה (jMeg 71^b) 1. אַכְּהָה (Ἀχαΐα) Achaja.
 אַבִּי (viell. zu lesen אַבִּי) *m.* Personenname.
 אַבִּינ *h. m. arm.*
 אַבִּינָה *h. f.* 1. Kapper (*Carparis spinosa*); 2. *s.* חביונה.
 אַבִּיזוֹת *h. f.* Armut.
 אַבִּיזוֹנִי אַבִּיזוֹנִי *Ortsname.*
 אַבְּלָא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.
 אַבְּלָה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.
 אַבְּלוֹת *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.
 אַבְּלוֹתָא אַבְּלוֹתָא (sic!) (Thr 2, 5) *a. f.* dass.
 אַבְּלִין *Ortsname.*
 אַבְּנָא אַבְּנִין *m.* Personenname.
 אַבְּקָא *x. m.* (ἀβύξ) Abflussrohr der Badewanne.
 אַבְּקָא *s.* אַבְּקָא.
 אַבְּרִד *h. m.* mächtig.
 אַבְּרִינָתָא *a. f.* das Klarwerden (?).
 אַבְּרִית (= בְּרִית) *s.* בְּרִיתָא.
 אַבְּרָא *a. m.* starker Hahn.
 אַבְּלָא *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.
 אַבְּלָא I *h. m.* Leidtragender.
 אַבְּלָא II *Stadtname.*
 אַבְּלָא *h.* trauern, leidtragen. *Hitp.* die Trauergebräuche beobachten.
 אַבְּלִי (Thr 2, 8) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אַתְּאֲבֵל Gen 37, 34 dass.
 אַבְּלִי *h. m.* 1. Trauer; 2. אַבְּלִי רְבִיתִי Name eines Talmudtraktates.
 אַבְּלָא (Gen 50, 11), אַבְּלָא, אַבְּלָא *a. m., ind.* אַבְּלָא Gen 50, 11 Trauer, Klage.
 אַבְּבָלָא *a. m.* korbartiges Geflecht.
 אַבְּבִינִי (BerR 33) 1. אַבְּבִינִים (Αββών) Ort in Coelesyrien.
 אַבְּבִיטָא *m.* Personenname.
 אַבְּבִילִי (bBabB 143^a) *s.* בּוּלִי.
 אַבְּבִילִי *m.* Personenname.

אֹבְלִין, אֹבְלִים *Ortsname.*
 אֹבְלִינָא *x. m.* (ἐβελινος) Ebenholz.
 אֹבְלִס (Αβλίς?) *Ortsname.*
 אֹבְלוֹמוֹס, אֹבְלוֹמוֹס *x. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit כָּלִי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.
 אֹבְמִי *m.* Personenname.
 אֹבְמָחוֹס *m.* (Εὐμαχος) Personenname.
 אֹבְמִסִּים (jMeg 74^a) 1. אֹבְמָכוֹס.
 אֹבֵן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. אֹבֵן טוֹבָה 'א Edelstein. אֹבֵן הַטּוֹעִים 'א (wohl eigentlich אֹבֵן הַטּוֹעֵן 'א) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde.
 אֹבֵן הַמַּגְנֵט 'א Magnet. אֹבֵן הַשָּׁעוֹת 'א Teil der Sonnenuhr. אֹבֵן שֶׁתִּהְיֶה 'א der Stein, der im Tempel an Stelle der Lade war. אֹבֵן הַחֹשֶׁב 'א von anderwärts versetzter Stein.
 אֹבֵן (Gen 28, 18) *a. f., ind.* אֹבֵן Ex 24, 10, *pl. d.* אֹבֵנִיָּא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. אֹבֵן הַלַּחֲמַיִם 'א Laststein, den man auf die Garben legt. אֹבֵן הַטּוֹבָה 'א Edelstein. אֹבֵן הַחֹהֲלֵל 'א schwarzer Marmor. אֹבֵן הַמַּגְנֵט 'א Magnetstein. אֹבֵן שֶׁתִּהְיֶה Koh 3, 11 Stein im Tempel.
 אֹבֵנִיט *h. m.* Gürtel.
 אֹבֵנִים (bibl.) *h. m.* Gebärmutter.
 אֹבֵנִימוֹס *m.* (Εὐνόμαος) Personenname.
 אֹבֵנִיתָא (NuJII Dt 14, 18) 1. אֹבֵנִיתָא, *s.* אֹבֵנִיתָא.
 אֹבֵנִיתָא אֹבֵנִיתָא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (?).
 אֹבֵס *h.* füttern, mästen.
 אֹבֵסוֹס (Ἐφεσος) Ephesus.
 אֹבֵסְקָנְטָא *x.* (ἀβάσκαντα) unberufen.
 אֹבֵסְבֻבִּיתָא *a. f., pl.* אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.
 אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן *h. f.* Absuchen der Felder durch Arne.
 אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן *a.* (= אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן) *s.* אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן.
 אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.
 אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן *a. m.* Druck, Überanstrengung.
 אֹבֵסְבֻבִּיָּעַן *h. Pi.* bestäuben; *Hitp.* sich bestäuben.

אַבְק *a.* 1. verflechten: 2. an etwas hängen.

אַבְק *h. m., pl.* אַבְקוֹת, אַבְקוֹת 1. Staub, Pulver. אַ סוּפְרִים א' Streusand. 2. ein leiser Anflug, nur eine Idee.

אַבְקָא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.

אַבְקָה *h. f.* Staub, Pulver.

אַבְקוֹלַם *m.* (Εὐκόλος?) Personennamen.

אַבְקָתָא *a. f.* Umschlingung, Oese.

אַבְר I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.

אַבְר II *h. Pi.* sich aufschwingen.

אַבְר III *h. Pi.* angliedern.

אַבְר *a. Hpe.* sich in die Höhe schwingen.

אַבְרָ *h. m., pl.* אַבְרִים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Knochen.

אַבְרָ *h. m.* Blei.

אַיְבֵר (jMo K 82^b אִיבְרִיּוֹ l. אִיבְרִיּוֹ) s. אִיבְרָ.

אַבְרָא (Ex 15, 10) *a. m.* Blei.

אַבְרָא *a. m., pl.* אַבְרָוִין Jud 19, 29,

d. אַבְרָא Lv 1, 6, אַבְרָא Mi 3, 3

1. Glied; 2. männliches Glied.

אַבְרָא *a. m., pl. c. s.* אַבְרָוִי Dt 32, 11

1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.

אַבְרָא *a.* in Wahrheit, fürwahr.

אַבְרִיאָה (SchirR 2, 14) l. אַבְרִיאָה (so Ed. Pes.), s. אַבְרָא.

אַבְרִיאָה *x. m.* (ἀήρ) Luft.

אַבְרִיאָה *a. m.* Krippe, Stallung (?).

אַבְרִיאָה l. אַבְרִיאָה *x. m.* königl. Beamter.

אַבְרִיאָה *x. m.* Stadtmauer.

אַבְרִיאָה *x. f.* Gegengewicht (?).

אַבְרִיאָה l. אַבְרִיאָה *h. f.* Tanne.

אַבְרִיאָה *a. f.* Aussenplatz, Dorf.

אַבְרִיאָה (Est II 5, 1, אַבְרִיאָה, אַבְרִיאָה,

אַבְרִיאָה) *x. m.* (δβρυζον) reines Gold.

אַבְרִיאָה *x. m.* Lederdecke.

אַבְרִיאָה *x. m.* (ἀβρωτος) unessbar.

אַבְרִיאָה *a. m.* ausserhalb, auswendig, draussen. אַבְרִיאָה von aussen.

אַבְרִיאָה (jMoK 83^d Ven.) l. אַבְרִיאָה *a. f.* Leichenmahl.

אַבְרִיאָה *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

אַבְרִיאָה *x. f.* (ἀβραμῖς) eine Fischart.

אַבְרִיאָה *x. m.* Sumpfvogel.

אַבְרִיאָה *x. m.* halbgar.

אַבְרִיאָה l. אַבְרִיאָה.

אַבְרִיאָה *x. m.* (ἀβρωτος?) unessbar.

אַבְרִיאָה (so jSabb 15^d), אַבְרִיאָה *x. m.*

pl. (bracca) Hosen.

אַבְרִיאָה (jBabM 9^c) s. אַבְרִיאָה.

אַבְרִיאָה *x. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.

אַבְרִיאָה *x. f.* wilder Majoran.

אַבְרִיאָה *a. m.* geröstete Ähre.

אַבְרִיאָה *h. m. pl.* getrocknete Trauben (Rosinen).

אַבְרִיאָה *a., s.* אַבְרִיאָה.

אַבְרִיאָה *h.* das buchstäbliche Aussprechen.

אַבְרִיאָה (BerR 28) l. אַבְרִיאָה.

אַבְרִיאָה *a.* (= אַבְרִיאָה) 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אַבְרִיאָה weil.

אַבְרִיאָה gelegentlich.

אַבְרִיאָה (jKil 32^a) *h. m.* Bast (?).

אַבְרִיאָה *a. m.* Kelch.

אַבְרִיאָה (Est II 8, 13) l. אַבְרִיאָה *m.* der Agagit (Beiname Hamans).

אַבְרִיאָה *x. m.* (ἀγρωτος) Wasserleitung.

אַבְרִיאָה I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zusammenrotten. *Ni.* zusammengebunden werden.

אַבְרִיאָה II *h. Hiph.* hinziehen, andauern lassen.

אַבְרִיאָה I *a.* zusammenbinden.

אַבְרִיאָה II *a. Aph.* lang sein lassen.

אַבְרִיאָה *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אַבְרִיאָה *a. m.* dass.

אַבְרִיאָה (2S 3, 29 *ind.* אַבְרִיאָה mit ר) *a. m.*

1. Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אַבְרִיאָה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אַבְרִיאָה (jBabB 14^c אַבְרִיאָה) *x.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אַבְרִיאָה *x. m.* Tenfeldsreck (*Ferula Asa foetida*).

אַבְרִיאָה *x. m.* (ἔκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אגרתא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für den Passahabend.
אגרא *h. f., pl.* אגין Dornstrauch, Mannaklee.
אגרא *a.* innerhalb, inwendig.
אגרא 1. אגרא.
אגרא *h. m.* Band, Gebund.
אגרא *h. m.* Daumen.
אגרא *h. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).
אגרא *a. m.* 1. Nuss; 2. Nussbaum.
אגרא *h. f.* dass.
אגרא *x. m.* (*quaestor*) Quästor.
אגרא *h. m.* 1. Körper; 2. Thürflügel.
אגרא *h. m.* Haufen, Hügel.
אגרא (Ju 6, 28) *a. m., pl. c. s.* אגריהון אגרא Ex. 34, 13 1. Haufen, Hügel.
 2. Götzenaltar.
אגרא *h. f.* Speicher, Fach.
אגרא *a. f.* אגרות קרבא Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.
אגרא 1. bSanh 91^a 1. לנטין; 2. jKil 32^a 1. אגבין.
אגרא *x. m.* (καταβάκτης) Wasserfall.
אגרא *x. f.* (αίρειν) Ziegenfell.
אגרא 1. jSabb 5^b 1. אגון; 2. שוור את BerR 56 1. את עצמו השליך.
אגרא *a. m.* Schwager. d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, s. גים.
אגרא (Dt 24, 14) *a. m., c.* אגיר Lv 25, 53 Lohnarbeiter.
אגרא *a. m.* Aussenthor.
אגרא *h. m., pl.* Regentropfen (?).
אגרא *a. f.* Eingraben, Einfassen.
אגרא *a.* gebeugt, betrübt sein.
אגרא *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.
אגרא *a. m., pl. d.* אגרא Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.
אגרא *h. f.* Kummer.
אגרא I *h. m.* Schilf.

אגרא II s. אגרא.
אגרא *a. m., ind.* אגרא Jes 58, 5 Schilf.
אגרא *x.* (ἀγαμεν) wohlan!
אגרא *x. m.* (ἀγών) Wettkampf.
אגרא *h. m.* Becken, Schale.
אגרא *a. Pa.* אגין jSabb 10^b, Ausg. Ven. אגרא Scheiben formen (?).
אגרא (Cant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.* אגרא Jes 65, 11, c. אגרא (Soc 59 אגרא) 1 K 7, 11 Becken. Teller, Schale; 2. Teich.
אגרא 1. אגרא.
אגרא (jPea 21^b) 1. אגרא (*argenteum*) silbernes (Gerät).
אגרא *m.* Personennamen.
אגרא *x. f.* (ἀγρεία) Lammfell.
אגרא (Est II 1, 2), אגרא *a. f.* Becken.
אגרא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.
אגרא *x. m.* Birne (*Pirus communis*).
אגרא *x.* 1. (Αὔγουστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. (Αὔγουστος) Kaisertitel.
אגרא *x. m.* (ἐκζητῶν) suchend.
אגרא *x. m.* (Αὔγουστος) Titel des röm. Kaisers.
אגרא *x. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.
אגרא *x. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.
אגרא *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsgruss, Empfehlung.
אגרא *h.* verkleben.
אגרא *h. c.* 1. Flügel, Thürflügel; 2. Schulter; 3. Uferand.
אגרא (Ez 1, 14 Or 1474 אגרא) *a. m., pl. c.* אגרא Cant 5, 11 1. אגרא dass.
אגרא *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

- אָנר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.
- אָנר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* אונר vermieten, mieten. *Itva. iqv.* 2 *m. sg.* תַּתְנֵנָה 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen.
- אנר (2S 3, 29) 1. אַנְדַּא, s. אַנְדַּא.
- אָנר *h. m.* Dach.
- אָנְרַא *a. m., c. s.* אַנְרִיָּה Ex 30, 31 dass.
- אָנְרַא *a. m., l. c.* אָנְרַא Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. 1. אַנְדַּא; 3. Personennamen.
- אָנְרַא *x. m.* (ἀγορά) 1. Markt. Marktplatz; 2. Gerichtshof.
- אָנְרַא *a. m.* Steinhaufen.
- אָנְרַדְמוֹס, אָנְרַדְמוֹס *x. m.* (ἀγοράδμοσ) Marktaufseher.
- אָנְרֹן *x. m.* אָנְרִי (ἀγριοσ) wild.
- אנרו (jMaasS 54^d) 1. אָנְרֹן.
- אָנְרֹךְ *h. m., pl.* אָנְרֹפִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.
- אָנְרֹטִין *x. m. pl.* (ἀκρατοσ) starke Getränke.
- אָנְרֹאוֹן *x. m.* (ἀγριον), *pl.* אָנְרֹיִסִין Jer 5, 5 wild.
- אנרומי (BerR 75) 1. אָנְרֹמִי, s. אָנְרֹמֹמוֹס.
- אָנְרֹנֹמוֹס, אָנְרֹנֹמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμοσ) Marktaufseher.
- אנרמא (Diנר) jGit 47^b 1. אָנְרֹמַא (דִּינְרַא).
- אנרנא (DtJI 29, 17) 1. אָנְרֹנַא.
- אָנְרֹסַא *x. m.* (ἀγριοσ) wild, rauh.
- אנרסטים (BerR 14) 1. אָנְרֹסְטִים.
- אָנְרֹסַא, אָנְרֹסַא *x.* (Αγρίππασ) Personennamen.
- אָנְרֹפִינַא *x.* (Agrippina) Militärstation bei Caesarea.
- אָנְרֹפֹס (jRhS 67^b או גרפים) (ἀγραφοσ) ungeschrieben.
- אָנְרַת *f.* Königin der Dämonen.
- אָנְרַת *h. f.* Brief, Dokument.
- אָנְרַת *h. f.* Messer mit Scharten.
- אָנְרַתַּא (1K 21, 8, Est II 1, 3 אָנְרַתַּא) *a. f., inl.* אָנְרַתַּא Est II 6, 10, *pl.*
- אָנְרַן 1K 21, 8, אָנְרִין Est II 6, 10, *c.* אָנְרַתַּא Jes 51, 1 Brief, Edikt.
- אָנְרַא *a. l.* = אָנְרַא während; 2. = אָנְרַא in bezug auf, weil.
- אָנְרַא *h. m.* Rauch, Wolke.
- אָנְרַא, אָנְרַא *m.* Personennamen.
- אָנְרַא I *a. f.* (= הָנְרַא) diese, jene.
- אָנְרַא II *h. f.* eine Vogelart.
- אָנְרַא *a. m.* Werg, Wollflocken.
- אָנְרַבַּעַא *a. f.* Finger.
- אָנְרַבַּא *a. m.* Fischgräte.
- אָנְרַבַּא *a. m.* Werg, Wollflocken.
- אָנְרַהּ = אָנְרַהּ הִיא.
- אָרֹם *h. rot.*
- אָרְהִי וְהִי, אָרְהִי *a.* inzwischen.
- אָרֹם *h. m.* 1. Personennamen; 2. Volksname. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.
- אָרֹמִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.
- אָרֹמְאָה (Nu 20, 15) *a. m.* Edomiter.
- אָרֹן *h. m.* Herr.
- אָרֹנְהּ *h. f.* Herrin.
- אָרֹנְהּ *h. f.* Ruhesitz.
- אָרֹנִי *m.* Kakophemie für אָדֹנִי (Adonis)?
- אָרֹתַּא *a. f. pl.* Wellenschaum(?).
- אָרִיא (jMaas 19^b) 1. אָרֹנַא.
- אָרִיתַּא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.
- אָרְן, אָרְן (Meg Ant Or 2377), אָרְן (Meg Ant Or 2377) da.
- אָרְן (= אָרְן) *h.* noch immer.
- אָרְנִי, אָרְנִי *x. f.* Sessel.
- אָרִיצַתַּא *a. f.* Freude.
- אָרִיאַר 1. אָרִיאַר.
- אָרִיר *h. m.* stark, mächtig.
- אָרִירַא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אָרִירַא Ex 15, 11 stark, mächtig.
- אָרִירַא *a. m.* Rand, Kante.
- אָרִירַתַּא, אָרִירַתַּא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden(?)
- אָרִכַּא 1. אָרִכַּא.
- אָרִכְרֹתַּא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.
- אָרִכְרַתַּא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottes-

namens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.

אָדל (אָדל) *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

אָדלֶקָה *h. f.* Anzünden.

אָדס *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein.

Hi. 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.*

מַאָרְיִים Planet Mars.

אָדס *s.* הָדָם.

אָדס *h. m., pl.* אָדָם בְּנֵי אָדָם *Mensch. אָדָם* jedermann.

אָדָם (Gen 2, 7) Adam.

אָדָם *h. m.* rote Farbe.

אָדמָא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.

אָדמָדָם *h. m.* hochrot.

אָדמָדְמִי *a. m. pl.* tropfende(?) Weinbeeren.

אָדמָה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegelerde.

אָדמִימִית *h. f.* Röte, rote Farbe.

אָדמוֹן *m.* Personennamen.

אָדמוֹנִי *h. m.* rötlich, blond.

אָדמוֹת *h. f.* Röte.

אָדמִי *m.* (bibl.) Ortsname.

אָדמָתָא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אָדן *h. m., pl.* אָדָנִים Sockel, Untergestell.

אָדן, אָדן *h. m.* Bast.

אָדָן (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אָדָנִין Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel.

אָדָן(?) *a. m.* 1. Becher, Mass; 2. Badewanne.

אָדָן *a. m., c. s.* אָדָנִיהָ Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.

אָדָנָא *a.* אָדָנָא jetzt, heut.

אָדָנְקוֹס *x. m.* (αὐθεντικός) Selbstherrscher.

אָדָנִית *h. f.* Herrschaft.

אָדָנִי הַשָּׂדֶה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang.

אָדָק *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.

אָדָק *a.* anhaften. *Pa.* אָדָק Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschließen.

אָדָק *h. m.* Spritze(?).

אָדָקוֹלָאוֹן (SchirR 1, 11) 1. אָדָקוֹלָאוֹן? Personennamen (Onkelos?).

אָדָר (אָדָר?) *h.* abziehen.

אָדָר *a. Pa.* helfen.

אָדָר *m.* der 12. Monat des 'jüd. Kalenders (Febr. März).

אָדָר קַדְמָאָה (Est II 9, 28) der erste Adar. אָדָר הַתְּנִינָא (ebenda) der zweite Adar.

אָדָרָא *x. m.* (δορά) Fell, Balg.

אָדָרוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

אָדָרָא I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. Korn auf der Tenne; 3. das Dreschen.

אָדָרָא II (Est II 7, 9) *a. m.* eine Cedernart.

אָדָרָא *x. m.* 1. (ἔδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.

אָדָרָא(?) *a. f.* Schiffsflagge(?).

אָדָרָבָא *a.* 1. im Gegenteil; 2. gegenüber der Ansicht von Rabba.

אָדָרָבְלָא *x. m.* (ὕδραύλης) Musiker auf der Wasserorgel.

אָדָרָבְלִים *x. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

אָדָרוֹסְטוֹן (jSchebi 37^b) 1. אָדָרוֹסְטוֹן (ὕδροφοσάτον) Rosenwasser.

אָדָרוֹמָא *a. m.* Volksstamm.

אָדָרוֹן *m.* Personennamen.

אָדָרוֹנָא *x. m., ind.* אָדָרוֹן Gen 43, 30 Zimmer.

אָדָרוֹתָא *a. f.* Herrlichkeit.

אָדָרִיאָס *x.* (Ἀδριας) das adriatische Meer.

אָדָרִיכּוֹתָא *a. f.* Auftreten, Stampfen.

אָדָרִינוֹס *m.* Hadrian, röm. Kaiser (Ἀδριανός).

אָדָרִינִי *x.* 1. aus der Stadt Hadria (Ἀδριανός); 2. Anhänger Hadrians;

3. תְּרָם אָדָרִינִי von Wein durchgezogene Scherben.

אָרְיֹנְטוּס אָרְיֹנְטוּס I. אַרְיֹנְטוּס *x.* (*ἀνδρίας*) Statue.

אָרְרֶךְ *x. m.* Mörserkeule.

אָרְרִיכְלִין (BerR 23, Ven. אַרְרִיכְלִין) I. אָרְרִיכְלִין.

אָרְרֶן *x. m.* Personenname.

אָרְרֶמָא *a. f.* Dokument der gerichtlichen Ermächtigung des Gläubigers, sich am Besitz des Schuldners schadlos zu halten.

אָרְרֶמְלֶךְ *m.* Name eines Götzen.

אָרְרִימוֹן (VajR 35) I. אָרְרִימוֹן *x. m.* (*ἐρημος*) wüst.

אָרְרִימִילוֹן (jSchebi 37^b) I. אָרְרִימִילוֹן *x. m.* (*ὄδρουμηνον*) Quittenwein.

אָרְרֶא *a. f. c. s.* אָרְרֶא Koh 12, 3 Arm.

אָרְרֶא *m.* aus der Stadt Edrei.

אָרְרֶיקוֹס *x. m.* (*ὕδρωπικός*) wasser-süchtig.

אָרְרֶמָא *x. f.* (*δωρά*) Fell, Haut.

אָרְרֶמִי אִידִיתִיקְרִיָא (jDem 24^d) I. אָרְרֶמִי *m. pl.* (*ἀποθηκάριοι*) Grosshändler.

אָרְרֶת *h. f.* Mantel.

אָרְרֶב *h.* lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, beliebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.

אָרְרֶב I *m.* Personennamenname.

אָרְרֶב II *h. f.* Liebe.

אָרְרֶמָא *a. f.* dass.

אָרְרֶרִי (jBer 4^b) I. wie Ausg. Lehm. אָרְרֶרִי.

אָרְרֶי (= אָרְרֶי) *a. m.* jener.

אָרְרֶי *a.* zu welchem (der angeführten Fälle) gehört dies?

אָרְרֶיל *h. m.* Unreinheit, infolge davon, dass man sich mit einer Leiche unter derselben Überdachung befindet.

אָרְרֶיל *h. f., pl.* אָרְרֶילוֹת ein von solcher Unreinheit handelnder Talmudtraktat.

אָרְרֶילִי *m.* Personennamenname.

אָרְרֶין *a. m.* jener.

אָרְרֶיָא *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.

אָרְרֶי (= אָרְרֶי) *a.* deshalb.

אָרְרֶיל *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten; 2. eine Überdachung über einer Leiche bilden. s. אָרְרֶיל.

אָרְרֶיל *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung, *pl.* אָרְרֶילוֹת ein Talmudtraktat.

אָרְרֶיל *h. m.* Salzkraut (*Salsola*).

אָרְרֶילָא *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verunreinigung durch Aufenthalt in einem Raume mit einer Leiche.

אָרְרֶילָא *a. m.* Salzkraut (*Salsola*).

אָרְרֶילָא *a. m.* Salzkrauthändler.

אָרְרֶילִי *x. f.* (*αὐλή*) Kastell (?).

אָרְרֶילִית *h. f.* Zelt.

אָרְרֶין *a. m.* dieser, derjenige.

אָרְרֶיָא s. אָרְרֶיָא.

אָרְרֶיָר *x. m.* Stallmeister.

אָרְרֶיָמִין *x.* Ahriman.

אָרְרֶיָתִי *h. f.* von Aaron abstammend.

אָרְרֶיָא *h.* oder. אָרְרֶיָא — אָרְרֶיָא entweder — oder. *pl.* אָרְרֶיָא, אָרְרֶיָא die Stellen, an denen das Wort אָרְרֶיָא vorkommt.

אָרְרֶיָא (Ex 21. 20) *a.* oder. אָרְרֶיָא — אָרְרֶיָא Lv 5. 1 entweder — oder.

אָרְרֶיָא *x.* (*δ*) der.

אָרְרֶיָא 1. *a. m.* (= אָרְרֶיָא) er, dieser, jemand; 2. *x.* (*οὐ*) nicht.

אָרְרֶיָא s. אָרְרֶיָא.

אָרְרֶיָא *h. m.* אָרְרֶיָא Totenbeschwörer.

אָרְרֶיָא *a. m., ind.* אָרְרֶיָא (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. אָרְרֶיָא Totenbeschwörer.

אָרְרֶיָא אָרְרֶיָא Ortsname.

אָרְרֶיָא *h. m.* Beere vom Sumach (*Rhus*)².

אָרְרֶיָא samaritanischer Ort.

אָרְרֶיָא *a. f.* Verlängerung.

אָרְרֶיָא *a. f.* Graben, Furche.

אָרְרֶיָא I. אָרְרֶיָא.

אָרְרֶיָא s. אָרְרֶיָא.

אָרְרֶיָא *h. f.* Furche.

אָרְרֶיָא *a. m.* Steinhaufen.

אָרְרֶיָא *h. f.* Messer mit Scharten.

אָרְרֶיָא *h. m., pl.* אָרְרֶיָא Schürholz.

אָרְרֶיָא *a. m., ind.* אָרְרֶיָא Am 1, 11 Or 1474, *pl.* אָרְרֶיָא 1. Schürholz; 2. Brand.

אור־איתא, אור־אה, (Jes 38, 9 Or 1474)

a. f. Dank, Danklied.

אורי־א *a. f.* Beutel (?).

אורי־צוֹתא *a. f.* Freude.

אורי־קוֹתא *a. f.* Betrachtung.

אורי־תא *a. f.* 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, dass der Schuldner die Schuld zugegeben hat.

אודי־תא (jSchebi 3S^a) 1. אורי־יֵרֵא *x. m.* (ὄλεάριος) Einreiber (im Bade).

אודם *h. m.* Röte.

אוֹה *h. Pi.* wünschen. *Hitp.* sich sehnen.

אוֹה־רְנָא *a. m.* Herrschaft.

אוֹה־רְתָא *a. f.* Schlinge.

אוֹה־רְתָא *a. m.* Netz, Flechtwerk.

אוֹנָא *h. m.* Gans.

אוֹנָא *a. m., pl.* אֹנִין Est II 3, 8, אֹנִין Gans.

אוֹנִיא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אוֹנָא *h.* 1. Ohr; 2. Henkel; 3. Geschwulst.

אוֹפּוֹתָא *a. f.* Darlehn.

אוֹח־רְתָא *a. f.* 1. Rätsel; 2. Epigramm.

אוֹח־יֵתָא *a. m., pl.* אוֹחִין Jes 13, 21 Eule(?).

אוֹטְבוֹתָא *a. f., c.* אוֹטְבוֹת Koh 4, 4 Gut machen.

אוֹטָם *s.* אָטָם.

אוֹי *h.* 1. wehe; 2. das Wehe.

אוֹיָא *m.* 1. Personennamenname; 2. *s.* חוֹיָא.

אוֹיָם *x.* (vgl. ὡή) halloh!

אוֹי־ר *x. m.* (ἀήρ) 1. *pl.* אֹי־רוֹת Luft, Himmel, Klima; 2. *pl.* אֹי־רִין Zwischenraum.

אוֹי־רָא (Est II 3, 3) *x. m.* (ἀήρ) 1. *c.*

אוֹי־ר Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3.

אוֹי־רָא Schicht von Ziegeln; 4. *s.* אֹי־רָא.

אוֹי־רָא Ortsname.

אוֹכְחוֹתָא (Koh 7, 8) *a. f.* Zurechtweisen.

אוֹכְיֵי (EstR 1, 4) Bedrückung(?).

אוֹכְלָא *h. m.* Speise.

אוֹלָא (Jer 17, 12 Or 1474) *a. m.* 1.

c. אוֹל Ho 9, 11 Or 1474 Anfang, Vorzeit. לְאוֹלָהֵין Ez 16. 55 Or 2211.

1474 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.

אוֹלָר (אוֹלָר?) *h. m.* Federmesser(?).

אוֹלָם *h. m.* 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.

אוֹלָמָא (Ez 40, 48) *a. m.* Vorhalle.

אוֹלָם Stadt in Cilicien.

אוֹלָר *s.* אוֹלָר.

אוֹם *h. f.* 1. Mutter; 2. Schoss; 3. Eigentliches, Wesentliches.

אוֹמָא *a. f.* aus Dickmilch und Brotkrumen bereitete Speise.

אוֹמָהָא *a. f.* Beschwörer.

אוֹמְדוֹתָא *s.* אֹמְדוֹתָא.

אוֹמֵן *h. m., pl.* אוֹמְנֵיִת 1. äussere Furche, letzte Reihe; 2. Fleck von reifem Getreide in noch unreifem Felde.

אוֹמְנָא *a. m.* dass.

אוֹמְתָא *a. f.* Schwören, Schwur.

אוֹן *h. m.* Besitz, Macht.

אוֹנָא *a. m., pl.* אֹנִין (!) Jes 10, 32 Or 2211 (*in margine*) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.

אוֹנָא אֹנָא גְּקִים *m.* Personennamenname.

אוֹנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen; 2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.

אוֹנָהָא *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.

אוֹנָהָא אֹנָהָא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.

אוֹנָן גְּלִיִּין *x.* Kakophemismus für Εὐαγγέλιον, Evangelium.

אוֹנָה *x. f.* (ὠνή), *pl.* אוֹנוֹת Besitzurkunde.

אוֹנוֹ Ort in Palästina.

אוֹנִי (falsch אוֹנוֹ) *x. f.* (ὠνή), *pl.* אוֹנֵיִת 1. Kauf, Kaufbrief; 2. Stadt in Palästina.

אוֹנִיא *m.* Personennamenname (Chonja).

אוֹנִיָהָא *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.

אוֹנִין 1. אוֹנִין *x. m. pl.* (ἰνες) Fasern.

אונותא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufschein.
אונותא *a. f.* Bedrückung.
אונפרא *x. m.* Arbeiter (?).
אונס *h. m.* Zwang, Nötigung.
אונסא *x. m.* Nase (?).
אונסוס (Ἐφεσος) Ephesus.
אונפא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.
אופיכיה (EchR 3, 13) Zerstörung(?).
אופל *h. m.* Finsternis.
אופן *h. m.* Art.
אופן *h. m.* Name einer Engelgattung.
אופנא *a. m.* Erläuterung.
אופנא *a. m., pl. d.* **אופנא** Ez 10, 3
 1. Rad; 2. Engelgattung.
אופתא *a. f.* Holzstück.
אויץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.
אוצר *h. m.* Getreidegrosshändler.
אוצר *h. m., pl.* **אוצרות** 1. Schatz, Ge-
 treidevorrat; 2. Speicher, Schatz-
 kammer; 3. Höhlung der Perlmutter.
אוצרא *a. m., pl. d.* **אוצרא** Gen 41, 56
 dass.
אוקמותא *a. f.* Aufstehen.
אור *h.* sich erhellen, licht werden.
Ni. dass. *Hi.* leuchten lassen.
אור *a.* hell werden.
אור *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag;
 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit,
 Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.
אור *h. m.* Feuer. *pl.* **אורים** Teil des
 hohenpriest. Orakels.
אורא I *a. m.* Spreu(?).
אורא II *a. m., pl. d.* **אורא** Nu 27, 21
 Teil des hohenpriest. Orakels.
אורא *a. m.* Haut, Fell.
אוראָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehr-
 ung.
אורה *h. f.* 1. Licht, Sonne; **לאורה** bei
 Tagesanbruch. **לקאורה** auf den ersten
 Blick, nach dem ersten Eindruck;
 2. Kraut.
אורח *s.* ארה.
אורת *s.* ארת.
אורחא *s.* ארתא.

אורקא *x. m.* (ἀβρῆ) Felleisen.
אורי *m.* Personennamen.
אורי *x. m.* Müssiggänger (?).
אוריא I *a. f.* Abendseite, Westen.
אוריא, **אוריא** II *s.* אריא.
אוריאל *m.* Engelname.
אוריכותא *a. f., c.* **אוריכות** Thr 5, 20
 (MS. **ארכית**) Verlängerung.
אורין *m.* Personennamen.
אוריןא *a. m.* 1. Gesetz; 2. **אורין** בר
 Gesetzeskundiger; 3. **בית אורין** BerR
 50 1. **מתורין** *x.* (αεθορία) Grenzland.
אוריני 1. **אוריני**.
אורינתא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne
 Schewa, s. Dalm., Gr. 56), *pl.* **אורינתא**
 Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung;
 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Ausle-
 gung des Gesetzes; 5. Thorarolle,
 (Pentateuch).
אוריכותא *a. f., c.* **אוריכות** Dt 30, 20
 Verweilen, Verlängerung.
אורן *h. m.* Lorbeerbaum.
אורנים *x. m.* (δάμνος) stacheliger Strauch(?).
אורוס *x. m.* (ἀβρώς) unmessbar.
אורוסטי *x. m.* (ροσάτον) Rosenwein.
אורוקסין (ExJI 28, 42 MS) *x. m. pl.* (*brac-*
ca) Hosen.
אורשנא, **אורשנא** *x. f.* ein mythenhafter
 Vogel.
אורתא *a. f.* Abend, Nacht.
אוש *a. Pu.* 1. lärmern, Geräusch
 machen; 2. in Menge sein.
אוש *a. Hitp.* bestätigt werden.
אושא Stadt in Galiläa.
אושמתא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.
אושגינא *m.* Personennamen.
אוש (jMeg 71^b) 1. **קושי** (so Ausg. Ven.).
אושר *a.* möglich.
איות *h.* *Ni.* **ניאות** geniessen, Nutzen
 haben.
איות I *h. m.* 1. *pl.* **אותות** Zeichen,
 Merkmal, Stück; 2. *pl.* **אותיות** Buch-
 stabe; 3. schriftl. Dokument.
איות II *h.* mit Suff. 1. für das Per-

sonalpronomen im Accusativ, z. B. אֹתִי mich; 2. als Demonstrativpronomen אֹתוֹ jener, derselbe, *f.* אֹתָהּ, *pl.* אֹתָן.

אוֹתְבוֹתָא *a. f.* Sitzen.

אוֹתוֹנִין (SchirR 3, 11) 1. אֵיקוֹנִין.

אוֹתֵיָא (ὠτός) *x. f.* Ohreule.

אוֹתֵיִס, אוֹתֵיִאִס *x.* (εὐθέως) sofort.

אוֹתָן *x. m.* (αὐθέντης) mächtig, selbständig.

אוֹתְנָמְיָא *x. f.* (αὐθεντία) 1. Selbständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אוֹתְנָמִין אוֹתְנָמִין *x. m.* (αὐθέντης) un-abhängig, mächtig.

אוֹן (Jes 44, 15 Or 1474) *a., pl. pl. m.* אָוֶן Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אוֹנָא, אוֹנָא (LvJI 11, 13 MS בר נוא) *a. m.* Seeadler (?)

אוֹנָא *a. m.* stachelige Gerte (?)

אוֹבִיוֹן 1. אוֹבִיָן.

אוֹנָא *x. m.* Mörser.

אוֹנְבָא *m., pl. d.* אוֹנְבָאִי Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אוֹנְגְרָא *m.* Personennamen.

אוֹנְרָא 1. אוֹנְרָא.

אוֹנְרִין (BerR 74) 1. אוֹנְרִין, s. אוֹנְבָא.

אוֹר *a.* gehen. וְאוֹרֵי לְטַעְמֵיהֶן und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אוֹרְעוֹתָא *a. f.* Zittern.

אוֹרְקַפּוֹתָא *a. f.* Aufstehen.

אוֹרְקָה *h. f.* 1. Verwarung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen; 2. Aufklärung.

אוֹב *h. m., pl.* אוֹבוֹת Ysop (*Hys-sopus officinalis, Origanum majorana* u. s. w.).

אוֹבָא (Ex 12, 22) *a. m.* Ysop.

אוֹר *h. m.* Gürtel.

אוֹרָא *a. m.* dass.

אוֹרְהָא *h. f.* dass.

אוֹרְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אוֹרְיָא *a. m.* Waffe (?); *c. s.* בֵּית אוֹרְיָא Jer 5, 16, בֵּית אוֹרְיָן Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אוֹרְכָה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אוֹל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵייל Ex 10, 24,

imp. 2 *m. sg.* אֵייל Gen 22, 2, וֵיל,

inf. מֵייל Gen 11, 31 1. weggehen;

2. fortsetzen (zur Bezeichnung der

Dauer oder Zunahme einer Handlung);

3. abscheiden, sterben.

אוֹל II *a.* spinnen.

אוֹלָא *a. m.* Netz, Gespinnst.

אוֹלוֹיָא *a. m.* Spinner.

אוֹלָיָא (Ex 15, S) *a. m. pl.* Giess-bäche.

אוֹמְאוֹמָא 1. אוֹמָא *a. m.* Dornstrauch (*Alhagi Maurorum*?).

אוֹמְאוֹתָא *x. f. pl.* Fransen (?).

אוֹמְוֹרָא (Ex-JI 2S, 1S MS) *x. m.* Sma-ragd.

אוֹמֵל, אוֹמֵל *x. m.* (σμίλη) Messer.

אוֹמֵלָא (Jes 44, 13 Or 1474) *a. m., ind.*

אוֹמֵל Jer 36, 23 Or 1474. 2211, *pl.*

אוֹמֵלִין Jos 5, 2, אוֹמֵלִין Messer.

אוֹמְרָגָא, אוֹמְרָגִין, אוֹמְרָגִין (Ex 2S, 1S)

אוֹמְרָגִין Ez 2S, 13 *x. m.* (σμάραγδος.

σμάραγδιον) Smaragd.

אוֹן *h. f.* 1. Ohr; 2. Henkel, Griff;

3. Geschwulst.

אוֹן *h. Hi.* הִאֵין hören.

אוֹנְיָתָא *h. f. pl.* eine Gemüseart.

אוֹנְיָקָא *x. m.* Aufwand, Kosten.

אוֹנְיָקָא (?) *a. m.* Schädigung (?).

אוֹרְעָא (LvJI 11, 20) 1. אֹרְעָא (MS אורעיה. *ed. princ.* אורעיה), s. אֹרְעָתָא.

אוֹרְ *h. Hít.* sich gürteln.

אוֹרְקָא (KohR S, 1) 1. תּוֹרְקָא.

אוֹרְקָא *x. f.* (σάκφη) Kahn, Barke.

אוֹרְרָא 1. אוֹרְרָא welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

אוֹרְרָא *h. m.* Eingeborner.

אוֹרְרָא *a. f.* Arm.

אִיסְתוּרוּי *x. m., pl. c. s.* אִיסְתוּרוּי 1. אִיסְתוּרוּי
ExJI 25, 12 MS Griff.

אָה (Jes 41, 16 Or 1474) *a. 1.* oh!
ha! 2. ach! wehe!

אָח *h. m., c. אחי, pl. אחים, c. אחי*
1. Bruder, *pl.* Geschwister; 2. Ver-
wandter; 3. Genosse.

אָחָא (Gen 44, 19) *a. m., ind.* אָחָא! Ez
44, 15, *c. s.* אחי Gen 20, 5, אחי
Gen 14, 13. *pl. ind.* אחין Gen 13, 8,
c. אחי Gen 34, 25, *c. s.* אחי Gen
29, 4, אחָה Gen 31, 37, אחוהי Gen
16, 12 (Dalm., Gr. 157 f.) 1. Bruder:
2. Genosse.

אָחָא *m.* 1. Personenname; 2. Orts-
name.

אָחָא *a. Pa. inf.* אָחָא Koh. 3, 7. 1.
אָחָא zusammenheften, zunähen.

אָחָא *a. m.* nur mit Suffl., z. B. אָחָא
Lv 10, 4, 1 S. 10, 14 Oheim, Vaters
Bruder.

אָחָה *h. m., fem.* אחת einer. *pl.* אחרים
einzige. אָחָה — אָחָה sowohl — als
auch. אָחָה אָחָה auf einmal. אָחָה
על אחת בפּוּה zu gleicher Zeit. אָחָה
(עאכ'ו) um wieviel mehr.

אָחָה *h.* verbinden, schliessen. *pt. pass.*
אָחָה 1. verschlossen, verborgen; 2.
vereinigt, gemeinschaftlich.

אָחָה *a. 1. pf. 3 f. sg. c. s.* אָחָה
Ex 15, 14, *imp. sg.* אָחָה Ex. 4, 4
in Besitz nehmen, ergreifen, *pt. pass.*
f. אָחָה Gen 25, 26 ergreifend,
haltend; 2. *f.* אָחָה Lv 19, 20 zugeeig-
net; 2. אָחָה Gen 19, 6, *ipf.* אָחָה Dt
14, 17 verschliessen. *Pa. ipf. 3 pl.* אָחָה
Dt 24, 19 ergreifen. *Itpe. 1. pf.* אָחָה
Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen werden. 2.
pf. 3 m. pl. אָחָה Jes 24, 10 Or 1474
verschlossen werden. *Itpa. pf.* אָחָה
Nu 31, 47 ergriffen werden.

אָחָה *m.* Personenname.

אָחָה *a. m.* Macht, Besitz.

אָחָה *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.

אָחָה *a. m.* Riegel.

אָחָה *a. f.* Verschliessung.

אָחָה (אָחָה) *a. f., c.* אחיזתא Nu
27, 7 Besitz.

אָחָה *h.* vereinen, verbinden. *Pi.* durch
enge Striche verbinden, zusammen-
nähen. *Hitp.* 1. vereinigt werden;
2. zusammengenäht werden.

אָחָה (Gen 41, 2) *a. m.* 1. Riedgras;
2. männlicher Eigennamen (= אָחָה).

אָחָה *h. f.* 1. Bruderliebe, Freund-
schaft, אָחָה gemeinschaftlich; 2.
Gleichberechtigung.

אָחָה *h. m.* Zusammennähen (der bei
der Trauer zerrissenen Kleider).

אָחָה *a. f.* Belehrung, Lehre.

אָחָה *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weiden-
zweige, Bast; 3. Span zum Feueran-
zünden.

אָחָה *a. f.* Pflaume.

אָחָה *h. m., du.* אָחָה 1. Hinterseite,
Rücken; 2. Aussenseite.

אָחָה *h. m.* Säumen, Zögern.

אָחָה *a. m.* dass.

אָחָה *a. m., pl. c.* אָחָה Ex 26, 12
Hinterseite, *c. s.* אָחָה Ez 2, 9
von ihrer Hinterseite.

אָחָה (Nu 3, 23), אָחָה *a.*
hinter.

אָחָה *a. f.* andere.

אָחָה *h. f., c.* אחות, *pl.* אחיות Schwester.

אָחָה *h.* 1. ergreifen, halten, sich be-
mächtigen; 2. אָחָה את העינים die
Augen halten, täuschen; 3. schliessen.
Ni. ergriffen werden. *Hi.* ergreifen
lassen.

אָחָה *h. f.* Eigentum, Besitz.

אָחָה *a. f.* dass.

אָחָה *m.* Personenname.

אָחָה *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.

אָחָה *a. f.* Rätsel.

אָחָה *m.* Personenname.

אָחָה *a. f., c.* אחיות Hos 6, 2 Or 1474
Wiederbelebung, Auferweckung.

אַחִיזָה *h. f.* das Anfassen. אַחִיזָה עֵינַיַם Blendwerk.

אַחִילִי *x. f.* Fieberschauer.

אַחִלָּה *h. f.* Befleckung.

אַחִמִּיתָא *a. f.* Behältnis, Kasten.

אַחִמָּרָא *x. m.* 1. *ind.* אַחִמָּר Cant 5, 14, Or 1302 Rubin(?); 2. Zahl.

אַחִמָּתָא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

אָח"ס בַּט"ע Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ם), der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.

אַחִסְנָתָא *a. f., ind.* אַחִסְנָא Lv 14, 34, c. אַחִסְנָתָא Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.

אַחַר *h.* 1. hinten sein; 2. begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später thun. *Pu. Ho.* später gethan werden. *Hitp.* sich versäumen.

אַחַר *a. Pa.* אִיחַר Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּאָחַר Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹחֲרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später thun. *Itpa. pt. pl.* מִתְאַחֲרִין Deut 25, 17 sich verzögern.

אַחַר *h.* 1. hinten, später, nachher, אַחֲרָיְכֶם nachdem, אַחֲרָיְכֶם da, weil; 2. nach, אַחֲרַיְכֶם am Sonntag, אַחֲרָיְכֶם nach, hinter.

אַחַר *h. m.* ein anderer. אַחַר דְּבַר אַחַר 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge. אַחַר Beinamen des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אַחֲרִים 1. anonyme Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.

אַחֲרָא *a.* hinten. אַחֲרָא Gen 49, 17 zurück, rückwärts.

אוֹחֲרָא (אוֹחֲרָא) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרוֹן *h. m., f.* אַחֲרוֹנִית ein anderer, letzter. מֵיִם אַחֲרוֹנִים Händewaschen

nach der Mahlzeit. אַחֲרוֹנִים die Späteren. אַחֲרוֹנָה zuletzt.

אַחֲרֵי אַחֲרֵי *h.* 1. hinter; 2. nach.

אוֹחֲרֵי (Dt 29, 26), אוֹחֲרֵי (Gen 21, 10) *a. f., d.* אֲחֵרֵי Est II 5, 13 andere.

אַחֲרֵי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיָא, אֲחֵרָיָא *a. m., f. d.* אֲחֵרֵיָא 1. letzter; 2. anderer(?).

אַחֲרֵיָא *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien; 3. Bürgschaft leistend.

אַחֲרֵיָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräusserung).

אַחֲרֵיָא (Est II 1, 7; 5, 13) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרֵיָא *h. f.* Zukunft.

אוֹחֲרָא (Gen 37, 9) *a. m., ind.* אַחֲרָא Dt 20, 5, אַחֲרָא Gen 30, 24, *pl. m.* אַחֲרָיִן Gen 29, 27; *f. sg. d.* אוֹחֲרָתָא Gen 17, 21, *ind.* אוֹחֲרָתָא, *pl.* אַחֲרָיִן Gen 41, 3 ein anderer.

אַחֲרָתָא *h. f.* andere.

אַחֲשָׁדָרְפָּנִיא (bibl.) *x. m. pl. d.* Satrapen.

אַחֲתָא *a. f., c.* אַחַת Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* אַחַת Gen 12, 13 u. אַחֲתֵיָא Gen 20, 5, אַחֲתָנָא Gen 24, 60, *pl. c. s.* אַחֲתֵיָא Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

ח"אטב Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, dass ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אָטא s. אַתָּא.

אַיטא *x.* (εἶτα) dann.

אַיטא *x.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אַטא *pl.* אַטִּין jSabb 8^b, wohl zu lesen אִינִין oder אִוּיִן, s. אַבוּיִן.

אַטְבָּא, אַטְבָּעָא *a. m.* Klammer, Ring.

אַטְדָּא *h. m.* Wegdorn (*Rhamnus*).

אַטְדָּא *a. m., ind.* אַטְדָּא Gen 50, 10, 11, *pl. ind.* אַטְדִּין Gen 3, 18 Wegdorn (*Rhamnus*).

אַיטָא *x.* (εἶτα) dann.

אַיטָא *x.* (ἦτα) Buchstabe η.

אַטִּי *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn

etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung).

אַטונאַ (Jos 2, 15) *a. m.*, *pl. c. s.* אַטונידון אַטונאַ Seil, Strick.

אַטתן *s.* אַתתן.

אַטטאַ *a. m.*, *pl.* אַטטאַין Ho 10, 5 Wegdorn, *s.* אַטטאַ.

אַטטט *l.* אַטטטנס (?).

אַטטין *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אַטטפּאַ *a. m.* Höhlung, Loch.

אַטטלולאַ *a. m.* Scherz.

אַטטלולאַ *a. f.* Werfen.

אַטטליו *x. m.*, *s.* אַטטלים.

אַטטליט *s.* אַתלית.

אַטטליאַ (Ez 27, 5) (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אַטטליו *x. m.* (κατάλυσις), *pl.* אַטטלסין אַטטלפּיזות Herberge, Bazar.

אַטטליו *x* (αὐτοτελής) unumschränkt.

אַטטליוקיאַ *x. f.* (κατάλυσις) Station.

אַטטליוקו *x. m.* (ἰταλικός) italisch.

אַטטל *h. m.* Wurf.

אַטטלוקיאַ *a. f.* Niederwerfen.

אַטט *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.* אַטטנס *l.* ausgefüllt, massiv; *2.* formlos.

אַטט *h. m.* *1.* Verstopfung; *2.* Gegenstand, der die Verstopfung bewirkt; *3.* Unterbau, Fundament.

אַטטמאַ, אַטטמאַ *a. m.*, *pl.* אַטטמין אַטטמן אַטטמאַ *l.* Masse; *2. c. s.* אַטטמיהַ Est II 1, 2 Schenkel, Flanke.

אַטטמטון *x. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אַטטמין Beiname des Engels Gabriel.

אַטטמיום *x. m.* (ἔτοιμος) bereit.

אַטטמקוּאַ *x. f.* (ἐτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אַטטני, אַטטני *x. m.* Riedgras, Binsenart.

אַטטנס (EstR 1, 14) *l.* אַטטנס, *s.* אַטטנאַ.

אַטטנס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אַטטפּאַ *s.* אַטטפּאַ.

אַטטקטאַ *x. m.* (ἀτακτος) ungeordnet, wild.

אַטט *h. m.* steif, gelähmt.

אַטטריבוליס Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).

אַטטרוּנאַ (MS אַטטרוּנאַ) Cant 2, 3 Orangenbaum (*Citrus medica cedra*).

אַטטרוּן (Jes 9, 13, Or 1471) *l.* אַטטרוּן *x. m.* (τύραννος) Herr.

אַטטרוּתאַ *x. f.* (ἄρτιον) Mehlg Gebäck.

אַטטרכוּנאַ Landschaft im Ostjordanland (Τράχων).

אַטטרוּנאַ *l.* אַטטרוּנאַ.

אַטטרוּפּאַ *a. m.* Laub, Blatt.

אַי *a.* *1.* (= אַי) sie, diese; *2.* (= אַית) es ist, es giebt; *3.* (= אַין) *a.* wenn; *b.* אַי Cant 7, 13 ob, אַי — אַי ob — oder; *c.* Fragepartikel.

אַי (Koh 11, 6) *l.* אַי (so MS), *s.* אַי.

אַי *h.* *1.* (= אַין) nicht; *2.* ach! o!

אַי, אַי (Est II 1, 3) *a.* wo? אַי מדין אַי 2S 1, 13 woher?

אַי *h.* אַי זֶה *1.* welcher? *2.* wo?

אַיבּוּ *m.* Eigennamen.

אַיבּה *h. f.* Feindschaft, Groll.

אַיבּעית *a.* wenn du willst.

אַיגוּרַא *s.* אַגוראַ.

אַיד *h. m.* *1.* Missgeschick, Unglück; *2.* heidnisches Fest (Kakophemismus für עיד).

אַידאַ *a. m.* (heidnisches) Fest.

אַידאַ *a. f.* diese.

אַידאַ (Jer 50, 1 Or 1474), אַידאַ *a. f.* welche denn?

אַידאַ *a. f.* Hand, Pfote.

אַידַי (= אַי יין) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.* *1.* dieser; *2.* der eine, der andere.

אַידַי *h. a.* (= על ידַי) *1.* vermittelst, durch; *2.* אַידַי דַי weil.

אַידַית, אַידַי, אַידַי (?) *m.* Personennamen.

אַידַי (= אַידַי דַי) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.*, *f.* אַידַי (auch Plur.), *pl.* אַיבּה

1. jener; *2.* der andere. אַידַי und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); *3.* אַי אַי dieser und jener, beide.

אַידַין (Jes 66, 1), אַידַין, אַידַנאַ *a. m.*, *f.* אַידַי Jes 50, 1 Or 1474, אַידַי

welcher? welche? **עַל אֵיזָא** weshalb?
 Jer 5, 7 Or 1474.
אֵיה *m.* Personenname.
אֵיהָ, אֵיהָ (Ru 1, 16, nicht MS) *a. f.*
 diese, dieselbe.
אֵיהוּ, אֵיהוּ, אֵיהוּ (Cant 5, 6) (Nöld.,
 Mand. Gr. 92) *a. m., pl.* אֵיהוּ *er,*
 dieser.
אֵיהִי, אֵיהִי (Thr 1, 4, nicht MS) *a. f.*
 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat;
 3. Personennamen.
אֵיוֹ *m.* Personennamen.
אֵיוֹהוּ, אֵיוֹהוּ *h. m., f.* אֵיוֹ *wer?* welcher?
בְּאֵיזֶה צֶדֶד auf welche Weise?
אֵיוֹ, אֵיוֹ *a.* nun, doch.
אֵיךְ *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?
אֵיכָא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) *a.* wo?
אֵיכָרִיו (Dt 1, 12) *a.* 1. wie?; 2. um
 wie viel mehr?
אֵיכָה *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des
 Buches der Klagelieder.
אֵיכָן *h.* wo? **מֵאֵיכָן** von wo? **לְאֵיכָן**
 wohin?
אֵיל *h. m.* Stürke.
אֵיל *h. m.* Widder.
אֵיל *h. m.* 1. Hirsch; 2. **אֵיל קַמְצָא**
 Heuschreckenart.
אֵילָא (**אֵילָא**?) *m.* Personennamen.
אֵילָא, (Dt 14, 5), **אֵילָא** (Thr 1, 6) *m.*
m. Hirsch.
אֵילָה *h. f.* Hindin.
אֵילָוִית *h. f.* unfruchtbar.
אֵילִמָּא *a.* wenn man sagen wollte.
אֵילָךְ *h.* dahin. **מִכָּאן וְאֵילָךְ** von da an
 und weiter.
אֵילָךְ *a.* dass. **מִיכָן וְאֵילָךְ** Est II 5, 1.
אֵילָן *a. m.* welche?
אֵילָן *h. m., pl.* אֵילָנוֹת, אֵילָנִין Baum.
אֵילָנָא *a. m., ind.* אֵילָן Gen 1, 13, *pl.*
 אֵילָנִין Baum.
אֵילָת *h. f.* Hindin.
אֵילָתָא, אֵילָתָא *a. f., pl.* אֵילָתָא Jer 14, 5
 Hindin.
אֵים *h. Pi.* Furcht einfössen.

אֵימָה *h. f.* Furcht, Schrecken.
אֵימָמָא *a. m.* Tag, Tageszeit.
אֵימַת *a.* wann? **דְּ אֵימַת** dann, wann.
דְּ בָל אֵימַת so oft als.
אֵימַתָא (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.
אֵימַתִּי, אֵימַתִּי (Ex 10, 7) *a.* wann?
אֵימַתִּי *h.* wann?
אֵימַתָּן *h. m.* furchtbar.
אֵימַתָּנָא *a. m., pl. ind.* אֵימַתָּנִי Gen 14, 5
 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam.
אֵינְ *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.
אֵינְ *h.* wo? **לְאֵינְ** wohin? **מֵאֵינְ** woher?
אֵינְ *h.* nicht. **אֵינְוּ מְתַרְךָ** es ist nicht
 klar gemacht.
אֵין I *a.* ja.
אֵין II (Est II 1, 10) *a.* 1. wenn, ob;
 2. Fragepartikel.
אֵינָא *a.* דְּ אֵינָא derjenige, welcher.
אֵינְבָ *h. m.* Geschwür am Auge.
אֵינְהוּ *s.* אֵיהוּ.
אֵינְיוֹ (SchirR 5, 16) 1. אֵינְיוֹ (= דְּרִין
 הוּא) das ist.
אֵינְקָא (Est II 1, 2, MS. **תֵּינְקָא**) *a. m.,*
pl. אֵינְקִין Or 2375 ebenda, Or 1476
 אֵינְקִין Säugling, *s.* אֵנְקָא.
אֵינְי (= אֵין הִיא) *a.* ist das so?
אֵינְי, אֵינְי, אֵינְי (**אֵנְי**) *m.* Personennamen.
אֵינְיָ *s.* אֵינְיָ.
אֵינְיַם (jDem 26^b) 1. אֵסְתַּנְיַם.
אֵינְיַתָא (GenJI 49, 21) 1. אֵוִנְיַתָא.
אֵינְס *x. m.* (υῖος) Sohn.
אֵינְסִין *a. m. pl., c. s.* אֵינְסִדְוִי Gen 2S, 11
 zu Häupten.
אֵיסֻרָא *a. m., pl. c.* אֵיסֻרִי Nu 5, 17
 Grund, Boden.
אֵיפָה *h. f.* ein Hohlmass.
אֵיפָה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אֵופִי.
אֵיפֻרָא (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.
אֵיפֻסִיהוֹן (MidrTill 87) 1. אֵפֻסִיקִין, *s.*
 אֵפֻסִיקִי.
אֵיצָא *a. m.* 1. Dornenreiss; 2. Drücken,
 Pressen; 3. gedrückte Preise.
אֵיזָא *x. m.* (αἴε?) Ziegenbock.
אֵיקָרָא Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אֵיקָרִיה

אָקלאַ (Jd 14, 14) *a. m.* 1. Esser, Fresser; 2. טינאַ אַקלאַ bBabB 73^b 1. טינאַ אַקלאַ, s. אַכל.

אָקלאַ 1. אַקלָקא *x. m.* Speicher.

אָקלָה (?) *h. f.* in Anspruch genommener Raum, s. אַקלָה.

אָקלֶזאַ *x. m.* (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אָקלֶזאַתָּא *a. f.* Lärm, Geschrei.

אָקלֶזֶם *x. m.* (χελωνίς) Fussbank.

אָקלָנא *a. m.* Fresser.

אָקלֶזֶם *x. m.* (ὄχλος), *pl.* אָקלֶזֶסין Koh 10, 10 Volkshaufe, Schar.

אָקלֶזֶם 1. אָקלֶזֶם?

אָקם *h. Hitp.* schwarz werden.

אָקמָא *a. m., ind.* אָקם Lv 13, 31 schwarz, dunkel.

אָקמֶזֶתָּא *a. f., c.* אָקמֶזֶת Thr 4, 5 Schwärze.

אָקמֶר *s. קַמֶר.*

אָקמֶזֶתָּא *a. f.* 1. dunkle Farbe, Schwarz; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָקִין *a. so,* auf diese Weise.

אָקסָא *x. m.* verrückt(?).

אָקסָרְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אָקסָרְיָא, אָקסָרְיָא (Jd 3, 23) *x. f.* (ἔξεδρά), *pl.* hebr. אָקסָרְיָאוֹת Halle.

אָקסָרְיָא (Est II 7, 9) 1. אָקסָרְיָא *x. m.* (ἔξεδριον) Lehrhalle.

אָקסָרְיָא *x. m.* (ὄξύγαρον), *pl.* אָקסָרְיָאוֹת 1. saure Brühe; 2. saure Kräuter.

אָקסָטֶרְיִין 1. אָקסָטֶרְיִין *x. m.* (ἔξιτήριον) Abschiedsgegn.

אָקסָזֶמָא *x. m.* (ἀξίωμα) Bitte, Gesuch.

אָקסָזֶם (BerR 46) 1. אָקסָזֶם *x. m.* (ἰσχυρός) stark.

אָקסָלֶזֶם, אָקסָלֶזֶם *x. m.* (εὐλικός) hölzern.

אָקסָלֶזֶם *s. אָקסָלֶזֶם.*

אָקסָלֶזֶת *x. f.* (ἔύλινα) baumwollener Stoff(?).

אָקסָן *x. Hitp.* gastlich aufgenommen werden.

אָקסָנא (Jd 16, 13) *x. m.* (ἄξων) Kettenbaum, Webebaum.

אָקסָנֶרְיָא (Neg 12, 1) 1. אָקסָנֶרְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אָקסָנֶרְיָא, אָקסָנֶרְיָא *x. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.

אָקסָנֶרְיָא *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier, Gastmahl; 2. Wirtin; 3. Söldnerschaar.

אָקסָנֶרְיָא *x. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. 1. אָקסָנֶרְיָא, *s. אָקסָנֶרְיָא.*

אָקסָפֶטְיָא 1. אָקסָפֶטְיָא *x. m.* (εἰφίας) Schwertfisch.

אָקסָרָה 1. אָקסָרָה *x.* (ἐν σχερῶ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.

אָקסָרְיָא (VajR 18) 1. אָקסָרְיָא *x. f.* (ἔξορία) Verbannung.

אָקָר I *a. Pa.* satteln.

אָקָר II *a.* kümmern, angehen. מָדָה אָקָרָה (אָקָרָה) was geht sie an? Dalm., Gr. 195.

אָקָר *h. m.* Sattel.

אָקָרָא *a. m.* dass.

אָקָרָא *a. m.* Gewicht, Last.

אָקָרָנא 1. אָקָרָנא.

אָקָר *h. m.* Ackerbauer, Landmann.

אָקָרָא *a. m., ind.* אָקָר Jer 51, 23 Or 1474 dass.

אָקָרֶב *x. m.* (κράμβη) Kohl (*Brassica oleracea*).

אָקָרוֹם, אָקָרוֹם (Jer 8, 21, Am 2, 11 Or 1474) *x. m.* (χρώμα) Farbe, Anstrich.

אָקָרָנא *s. קָרָנא.*

אָקָרוֹע (jMaas 48^d) 1. אָקָרוֹב.

אָקָרְיִין *x.* (κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.

אָקָרְיָא *x. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.

אָקָרְיָא *m.* Name eines Engels.

אָקָרְיָא *x. f.* öffentliche Aufkündigung.

אָקָרְמוֹנֶיָא *f.* (Καρμανία) Karmanien.

אָקָרְעָתָא *a. f.* Neigung (der Wage).

אָקָרְעָתָא *a. f., c.* אָקָרְעָתָא Koh 10, 10 Rechtthun, rechte Anwendung.

מִדְּאַבְתָּי *a.* auch jetzt, jetzt noch. *מִדְּאַבְתָּי*
da jetzt erst.

אַבְתָּנָא *a. m.* zornig, gehässig.

אַבְתָּר (?) *x. m.* unsauber (?).

אַבְתָּרִיאַל *m.* Beiname Gottes.

אַל *h.* nicht.

אַל *h.* zu, nach. *מֵאַלְיוֹ* von selbst.

אַל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.

אַלָּא, אֵילָא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.

אַלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl.*

d. אֵלְיָא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims,
vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.

אַלָּא, אֵילָא, אֵלָא *x. m.* (εὐλή) Made.

אַלָּא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.*

אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.

אַלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.*

(= אֵין לֹא) 1. wenn nicht; 2. ausser;

3. aber vielmehr; 4. nur, sondern.

אַלָּא בְּנֵי מָה ···· אֵלָא בְּנֵי
vielmehr sagen.

אַלְבָּא *a.* nach der Meinung, nach An-
sicht.

אַלְבָּנֵי *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.

אַלְבָּנֵי (Cant 4, 11, MS אֵין לְבָנֵי) *x. m.*

(vgl. λίβανος) Weihrauch.

בב Vertauschung des ersten, zweiten

u.s.w. Buchstaben des Alphabets mit

dem zwölften, dreizehnten u.s.w.

אַלְבָּנָא *a. m.* Fruchtrispel einer Palme(?).

אַלְבָּנֵי *x. m.* Hagel, Hagelkorn.

אַלְבָּנֵי (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.

אַלְבָּנֵי (Tos Maas 3) l. אֵין לְבָנֵי.

אַלְבָּנֵי *x. m.* (ἐλόριον) Ankageschrift.

אַלְבָּנֵי *h.* vorsichtige Schreibung für

אַלְבָּנֵי.

אַלָּה *h. pl.* diese.

אַלָּה *h.* fluchen.

אַלָּה *h. f.* Fluch.

אַלָּה, אֵלָה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia pala-*
estina).

אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Mess-
stange.

אַלָּהָה (Dt 33, 26) *a. m., ind.* אֵלָהָה Dt

33, 26 Gott.

אַלְהוּת *h. f.* Gottheit.

אַלְהוּתָא *a. f., c. s.* אֵלְהוּתָהּ Cant S, 1
dass.

אַלְהוּיִן (Gen 24, 38) *a.* ausser, nur.

אַלְהוּיִן (Lv 10, 19) *h. a.* (= אֵין לֹא) wenn.

אַלְהוּיִן Nu 22, 29 wenn etwa. אֵין לֹא

אַלְהוּיִן Gen 31, 42 wenn nicht etwa.

אַלְהוּיִן כְּאֵלְהוּיִן wie wenn, als ob.

אַלְהוּיִן *h.* 1. diese; 2. welche?

אַלְהוּיִן, אֵלְהוּיִן, אֵלְהוּיִן (Cant 4, 14) *x. m.*

(ἀλοή) Aloe (*Aloë vulgaris*).

אַלְהוּיִן *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֵלְהוּיִן Gott;

2. אֵלְהוּת 1. Gottheiten; 2. Bibelverse,

in denen אֵלְהוּיִן vorkommt.

אַלְהוּיִן *h. a.* o dass doch!

אַלְהוּיִן *h. m.* eine Kressenart.

אַלְהוּיִתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.

אַלְהוּיִתָא *m.* der sechste Monat im jüd.

Kalender (August — Sept.).

אַלְהוּיִתָא *h. m.* im Monat Elul geboren.

אַלְהוּיִתָא (Koh 6, 6) *h. a.* 1. *h.* אֵין לֹא, *a.*

אֵין לֹא wenn nicht; 2. wenn doch!

אַלְהוּיִתָא אֵין לֹא פֻּן, אֵין לֹא פֻּן, אֵין לֹא פֻּן (Gen 31,

42), אֵין לֹא פֻּן (1 S 25, 34) *a.* wenn

nicht etwa.

אַלְהוּיִתָא *h. m.* eine Gewürzpflanze.

אַלְהוּיִתָא *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.

אַלְהוּיִתָא *h. m.* Fürst.

אַלְהוּיִתָא Ortsname.

אַלְהוּיִתָא *x. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichten-
holz.

אַלְהוּיִתָא *x. m.* (ἀλθινόν) ächt gefärbt,

ächter Purpur.

אַלְהוּיִתָא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage,

Klagelied.

אַלְהוּיִתָא אֵין לֹא אֵין לֹא אֵין לֹא (BerR S) l. אֵין לֹא אֵין לֹא אֵין לֹא,

s. אֵין לֹא אֵין לֹא אֵין לֹא.

אַלְהוּיִתָא s. אֵין לֹא אֵין לֹא אֵין לֹא.

אַלְהוּיִתָא *h. f.* 1. Fettschwanz; 2. Ohr-

läppchen.

אַלְהוּיִתָא *m.* Personennamen.

אַלְהוּיִתָא *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.

אַלְהוּיִתָא *a. m.* dass.

אַלְהוּיִתָא *x. m.* (ἥλιος) Sonne, Sonnengott.

אֵילִיפּוֹלִיס (Ἡλιόπολις) Heliopolis in
Egypten.

אֵלִיָּתָא *a. f.* Klage.

אֵלִיִּיתְרוֹפּוֹלִיס (Ἐλευθερόπολις) Stadt in
Idumäa.

אֵלִיָּחַרַק (GenJI 10, 6 MS) viell. zu lesen
מַרְמַרִיקָא Marmarica, Landschaft in Nord-
afrika (?).

אֵלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. 1. אֵלֵל.

אֵלִילָא *a. m.* Götze.

אֵלִילָא *a. m., pl. ind.* אֵלִילִי Gn 42, 9
Kundschafter, Spion.

אֵלִיָּמָא *a. m.* stark, mächtig.

אֵלִיָּמָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.

אֵלִיָּמוֹתָא *a. f.* Stärke.

אֵלִיָּמְנָא *a. m.* stumm.

אֵלִין (Gen 10, 1), אֵלִיִּין *a. pl.* diese.

אֵלִיָּסָא *a. m.* Trümmer.

אֵלִיָּסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) süßer Wein.

אֵלִיָּקָא *x. m.* (ἐλιε) Winde, Haspel.

אֵלִיָּקִי אֵלִיָּקִי *x.* (vgl. εικῆ) auf gut
Glück, ohne weiteres.

אֵלִיָּקִים *m.* Personennamen.

אֵלִיָּרִי *x. m.* 1. (ὀλεάριος) Badediener;
2. s. אֵלִיָּרִין.

אֵלִיָּתָא *a. f., pl. d.* אֵלִיָּתָא Jos 9, 16
Klageweib.

אֵלִיָּתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz.

אֵלִיָּתָא I *a. f.* (δλυθος) Winterfeige.

אֵלִיָּתָא (?) II *a. f.* Mittel zum Feuer-
löschen (?).

אֵלִיָּתָא *m.* (Ἀλεξάνδρος) Personen-
name.

אֵלִיָּתָא *x. m.* (λοξόν) 1. schräg, quer;
2. Diagonale.

אֵלִיָּתָא *x. m. pl.* eine Nussart (viell. zu
lesen אֵלִיָּתָא Haselnüsse).

אֵלִיָּתָא (Est II 1, 2) *m.* (Ἀλεξάνδρος)
Personennamen.

אֵלִיָּתָא אֵלִיָּתָא *x. m.* 1. alexan-
drinisch; 2. Alexandriner; 3. Per-
sonennamen.

אֵלִיָּתָא אֵלִיָּתָא (Ez 30, 15 Or
1474) (Ἀλεξάνδρεια) Stadt in Egypten.

אֵלִיָּתָא *f.* 1. alexandrinisch; 2.
Alexandrienerin.

אֵלִיָּתָא אֵלִיָּתָא *x. m.* (δλόχρυσον)
ganz golden.

אֵלִיל *h. Pi.* spionieren.

אֵלִיל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אֵלִילִי Nu 13, 3, *ipf.*
3 *pl.* אֵלִילִין Nu 13, 1 dass.

אֵלִיל II *a. Pa. imp.* אֵלִילִי Jo 1, 11
(MS אֵלִילִי) jammern, s. יָלִל.

אֵלִיל *h. m.* Fleischfetzen.

אֵלִילָא *a. m.* Presse, Kelter (?).

אֵלִילָא (EstR 1, 3) 1. mit Ausgabe Pes.
אֵלִילָא für ווי אֵלִילָא.

אֵלִילָא *a. m.* Wehklagender.

אֵלִילִי *h. m.* Wehe, Klage.

אֵלִים *h. Hitp.* verstummen.

אֵלִים I *a.* stark sein, stark werden.

Pa. pt. f. אֵלִים אֵלִים Ru 1, 18 (MS *vacat*)
1. stark machen, Kraft einflößen; 2.
überwältigen. *Itpa.* sich stark machen.

אֵלִים II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* אֵלִים
Koh 12, 6 verstummen.

אֵלִים *h. m., f.* אֵלִים 1. stumm; 2. tö-
richt, dumm.

אֵלִיםָא *s.* אֵלִיםָא.

אֵלִיםָא I *a. m.* 1. Bekräftigung; 2. also,
folglich.

אֵלִיםָא II *a.* warum?

אֵלִיםָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.

אֵלִיםָא *x. m.* 1. *pl. d.* אֵלִיםָא 1 K
10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.

אֵלִיםָא *h. f.* Garbe.

אֵלִיםָא *x. m.* 1. Koralle; 2. *pl.* Sandelholz.

אֵלִיםָא *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Art
Cedernholz.

אֵלִיםָא (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Unbe-
kannter).

אֵלִיםָא *h. f.* Verstummen.

אֵלִיםָא *a. f.* Gewalt.

אֵלִיםָא אֵלִיםָא (Cant 4, 12) *h. a.* 1.
wenn nicht; 2. wenn wirklich.

אֵלִיםָא *h.* zur Witwe machen. *Hitp.*
Witwe werden.

אֵלִיםָא *x. m.* (λιμήν) Hafen.

אַלְמָנָא s. אַלְמִינָא.

אַלְמָנָה h. f. Witwe. אַ דְּלֵת תְּחִילָה Thür ohne Thürflügel.

אַלְמָנוּת h. f. Witwenschaft.

אַזְלוּמְרִגְלִיטוֹן x. m. (ὄλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.

אַזְלוּמְתָא a. f., pl. d. אַזְלוּמִיָּא Ru 2, 7 (MS אַזְלוּמִיָּא) Garbe.

אַזְלוֹן x. m. (ὄλον) ganz.

אַזְלוֹן x. m. (ἄλλον) ein anderer.

אַזְלוֹן (Tos Kil 5) s. קְלָאֵלְוִן.

אַזְלוּנְטִיָּא x. f., pl. d. אַזְלוּנְטִיּוֹת, אַזְלוּנְטִיָּא 1. (λέντιον) Limentuch; 2. s. אַזְלוּנְתִּית.

אַזְלוּנְקָא x. f. (λόγχη) Speer.

אַזְלוּנְקִיסִיָּא x. (ἐλληνιστί) auf griechisch.

אַזְלוּנְקִיָּא x. f. Tragbahre.

אַזְלוּנְתִּית x. f. (cf. ἔλαιον οἰνάθων) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.

אַלְסָא a. Pa. zerkauen, zerbeißen.

אַלְסָא m. (Αἶολος) Personennamen.

אַלְסִים x. (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).

אַלְסִים (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς)

Graecia Magna, Unteritalien.

אַלְסִים, אַלְסִים, אַלְסִים x. Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἤλυσις, κλύσις?).

אַזְלוּסְרִיקוֹן (Est II 8, 15) x. m. pl. (ὄλοσηρικόν) reinseiden.

אַלְסְרָא a. m. Haselnuss (*Corylus avellana*).

אַלְעִיָּא, אַלְעִיָּא Personennamen (Abkürzung von אַלְעִיָּא וְאַלְעִיָּא oder אַלְעִיָּא וְאַלְעִיָּא).

אַלְעִיָּא s. אַלְעִיָּא.

אַלְעִיָּא a., ἴψf. 3 m. pl. יִלְפֹּן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. Pa. ἴψf. 1 sg. אַלְעִיָּא Dt 4, 5, pt. מְלִיָּה Dt 4, 1

1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. Itpa. ἴψf. 3 m. pl. יִתְאַלְפֵּן Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אַלְעִיָּא h. m. tausend.

אַלְעִיָּא h. der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָּא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אַלְפָּא II (Dt 32, 30) a. m., ind. אַלְפָּא Gen 20, 16, pl. d. אַלְפִּיָּא Nu 10, 36, ind. אַלְפִּין Nu 7, 85 tausend.

אַלְפָּא (Jon 1, 3 Or 1474) a. 1. f. Schiff; 2. Rumpf; 3. m. Personennamen (= Chilpaj).

אַלְפִּבְטֵרִין (RuR 3, 13) x. m. (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אָלְפִיָּא 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. אַחַד "א" das erste Kapitel der Klagenlieder.

אַלְפִּבְיָא x. m. dass.

אַלְפִּנָּא a. m., ind. אַלְפִּנָּא Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אַלְפָּסָא x. m. (λοπάς) Pfanne.

אַלְוּפּוֹסָה (jTer 40^v) 1. אַלְוּפּוֹסָה m. (Ἑλπις?) Personennamen.

אַלְוּפּוֹסִין x. m. (λυπηθεῖς?) betrübt.

אַלְוּעָנָא a. m. 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אַלְעִרָא a. m. Haselnuss.

אַלְיָא (?) x. m. (ἐλιξ) Flaschenzug (?).

אַלְקוֹם (bibl.) h. m. Nichtsnutz.

אַלְקִטִּיָּא x. f. (ἀλκίτη) Wendeltreppe.

אַלְקִטִּית x. f. Getreidespeicher.

אַלְקִים vorsichtige Schreibweise für אַלְהִים.

אַלְקִסְטָא (GenJI 41, 44 MS) x. m. hoher Würdenträger.

אַלְקִפְרָא s. אַלְקִפְרָא.

אַלְרִיָּא (falsch אַלְרִיָּא) x. f. (ἰλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. 1. אַלְרִיָּא.

אַלְרִין x. m. pl. (αὐλάριον) אַ הֶפְרָאם höfische Tracht.

אַלְתָּא (Jos 24, 26) a. f., pl. c. אַלְתָּא Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אַלְוִי תִּסְבְּרָאוֹת (Midr'Tyil 15) אַלְוִי תִּסְבְּרָאוֹת, s. תִּסְבְּרָא.

אַלְתִּית h. f. Name eines Fisches.

אלתר *a. h.* לְאֶלְתֵּר (= לְעַל אֶתֶר) auf der Stelle, alsbald.

אם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אם — אם, אם — הַ ob — oder.

אם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אם — אם Ex 19, 13, אם — הַ Nu 13, 19 ob — oder.

אם *h. f., pl.* אִמְהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אָמָא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אָמָא Gen 20, 12, *pl. d.*

אִמְהָתָא, *c. s.* אִמְהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמְיָהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS)

1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אִם פְּרָשׁוֹת אֹרְחָא Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personennamen.

אָמָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימָא sagen.

אִימָנָא ich hätte gesagt. לֵימָא will das sagen? אִילֵימָא wenn er sagen würde.

וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אִימָא אֵלָא sage lieber.

אִימָא אֲבֵרִי אִימָא aber ich möchte sagen. *Itpe.*

אִימָא וְאִימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אָמָאום (Ἐμμαούς) Ortsname.

אָמָאי (= אָמָא רִין) *a.* warum dies? wie kann das sein?

אָמְבוּהָא *x. m.* Volkshaufe.

אָמְבּוּל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אָמְבִּיטָא, אָמְבִּיטָא *x. f.* (ἐμβατή) Badewanne.

אָמְבִּיטִים *x. m.* (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אָמְבִּיטָא *s.* אָמְבִּיטָא.

אָמְבָּרָא *x. m.* Magazin.

אָמְבִּירּוּם *x. m.* (ἔμπυρος) feurig.

אָמְבוּרִיקְלוֹן (jBabM 9^c) 1. אָמְבוּרִיקְלוֹן *x. m.* (ἔμβουρικλον) Pferddecke.

אָמְגוֹנָא *a. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אָמְגוֹשָׁא *x. m.* Magier.

אָמְגוֹשָׁא *x. m.* einer deres mit Zauberei hält. אָמְגוֹשָׁתָא *x. f.* Zauberei.

אָמְגִירְתִּיָּה (jAb z 41^a) (= עַל מְגִירְתִּיָּה) *s.* גִּיר.

אָמֵד *h.* messen, abschätzen, taxieren. *Hi.* dass.

אָמֵד *a.* dass. *pt.* אָמֵד hoch taxiert.

אָמֵד *h. m.* Abschätzung, Mutmassung.

אָמְדוּתָא *a. f.* dass.

אָמְדְלָא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אָמְדָנָא *a. m.* Abschätzung.

אָמְדְרוּמָה (jHor 58^c) 1. אָמְדְרוּמָה, *s.* דְרוּמָא.

אָמָה *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle; 'א על 'א eine Elle im Quadrat.

אָגְדוּמָה 'א תְּבִינָן 'א thebaische Elle. אָגְדוּמָה 'א בַּת שֵׁשָׁה עֲצִיבוֹת

Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. אָגְדוּמָה שׁוֹתְקוֹת (בַּת שֵׁשָׁה)

Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das

männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אָמָה *h. f., pl.* אָמוֹת Volk.

אָמָה *h. f., pl.* אָמָהוֹת Magd.

אָמָה *h. f.* Spinnrocken.

אָמָהָא *a. f., s.* אָמָתָא.

אָמָהוֹת *h. f.* Magddienst.

אָמָהוּתָא *a. f., ind.* אָמָהוּ (Ex 21, 7) dass.

אָמֹרָהָא *a. m.* Taucher.

אָמוּם *h. m.* Modell, Leisten.

אָמוֹן Ortsname.

אָמוּנָה *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוּרָא *h. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom

Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im

Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אָמוּרָהָא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. אָמוּרָהָא.

אָמוּרָהָא *a. m., pl. d.* אָמוּרָאי Ex. 23, 23

Amoriter. 'א פְּרָק אָבְשִׁיטְהוֹן Abschnitt, der von

heidnischen Gebräuchen handelt.

אִמּוֹרִי *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.
אִמְטוּל *אִמְטוּ* (= עַל מְטוּל *a., c. s.*
אִמְטוּל *דַּ* wegen, um — willen. *דַּ*
Est II 1, 1 weil.
אִימִינִי (SchemR 47) 1. אִימִין.
אִמְטִיתָא *a. f.* Wage, Wagschale.
אִמְטִילָא *x. m. pl.* (αἰματάρια) blut-
stillende Kräuter.
אִמְטָא (Dt 4, 11) *a. f.* Dunkel, Nebel.
אִמִּי *אִמִּי* Personennamen.
אִמִּי (= עַל מָא דִּין *a.* warum dies?
אִמִּיר *m.* Personennamen.
אִמְיָנִי *x. m.* (ἀμιάντος) Amiant, eine
Art Asbest.
אִמְרִיהָ *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das
Wort אמר in der Bibel; 3. Weihung;
4. Rührung, Schmuck.
אִמְיָא *x. f.* Fenchelmerke (*Ammi*
copticum).
אִמְבוּתִיָּא (?) *a. f.* Verwundung (?).
אִמְלָא *a. m., pl.* אִמְלִין Ez 23, 24 Or
1474 Mantel.
אִמְלָל *h. m.* unglücklich.
אִמְלוּגִין *אִמְלוּגִין* *x. f. m.* (ὁμολογία)
1. Quittung; 2. Capitulationsbedingung.
אִמְלִתְרָא *x. f.* (μελαθρον) Querbalken.
אִמְסִי *h.* düster werden, verglimmen.
אִמְסִי I *h.* ordnen, in Reihen stellen(?). *Pi.*
geschickt machen.
אִמְסִי II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. be-
stätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen;
2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glau-
ben, Glauben schenken, als glaubhaft
anerkennen.
אִמְסִי *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* הִימִין Gen
45, 26, *part. p.* מְהִימִין Nu 12, 7 glau-
ben. trauen. *Itaph. ipf.* 3 *m. pl.*
יִתְהִמְנוּ Gen 42, 20 geglaubt werden.
אִמְסִי *h. m.* 1. Arbeiter, Künstler; 2.
Beschneider.
אִמְסִי *a. m., ind.* אִמְסִי Gen 26, 1, *pl.*
אִמְסִי Est II 1, 2, אִמְסִי Est II, 6, 11
dass.
אִמְסִי (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.*

1. wahrlich, gewiss (Bekräftigung
von Gebeten und Schwüren); 2. das
Wort Amen.

אִמְנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2.
Zuverlässigkeit.

אִמְנָה 1. ein Fluss; 2. *s.* אִמְנוֹן.

אִמְנוֹן *x. m.* (ἕμνος) Lobgesang.

אִמְנוּיָא (EstR 1, 9, *Ausg.* *Kunst.*

הִמְנוּיָא 1. הִמְנוּיָא, *s.* הִמְנוּיָא.

אִמְנוֹס *אִמְנוֹס* (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgs-
zug zwischen Cilicien und Syrien.

אִמְנוּתָא *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Hand-
werk; 2. Kunstgriff.

אִמְנוּתָא *a. f., c.* אִמְנוּתָא Ex 31, 5, *pl.*

אִמְנוּן Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Hand-
werk.

אִימוֹס (SchirR 7, 9) 1. wie *Ausg.*
Pesaro אִימִיקְסָרוֹס.

אִמְפּוּלִי *אִמְפּוּלִי* *x.* (vgl. εὑπολή) Kasse.

אִמְפּוּלִיָּא *x.* (ἐμπύλιον) Filzschuh.

אִמְפּוּמָא *x.* (ἐμψωμα), *pl.* אִמְפּוּמִיּוֹת
Fenster.

אִמְפּוּרָטוֹר *x. m.* (ἱμπεράτωρ) Kaisertitel.

אִמְפּוּרָא *x. m.* (ἐμπορος), *pl.* אִמְפּוּרָין
GenJI 25, 3 MS Grosshändler.

אִמְץ *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest
machen, anstrengen; 2. verschliessen.
Hitp. verhärtet werden, sich ver-
härten.

אִמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.

אִמְצָע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אִמְצָעָא *a. m.* Mitte.

אִמְצָעִיתָא *a. f.* Mitte.

אִמְצָעִי *h. m., f.* אִמְצָעִית in der Mitte
befindlich.

אִמְצָעִיָּא *x. m.* (ἡμιζηρος) halbdürr(?).

אִמְרִי I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären;
3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אִמְרִי II *h. Hi.* mästen, gross thun.

אִמְרִי *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִמְרִי Ex

22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* יִמְרִי Ex 6, 6

1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe.*

יִמְרִי 3 *m. sg.* יִתְאִמְרִי Gen 10, 9 gesagt

werden. אִי אִתְמַר הִבִּי אִתְמַר אִי wenn

dieser Satz gelehrt wurde, muss er so gelaute haben.

אמר *h. m.* Rede.

אמרה (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אמר Ex 12, 15, *pl. d.* אמרה Ex 12, 5 Lamm.

אמרה I *a. m., 1.* Saum, Franse; 2. *s.* חומרה.

אמרה II *a. m., c.* אימר Nu 24, 4 Spruch, Rede.

אימרה *x. f.* (ἡμέρα) Tag.

אמרה *a. m.* Empörung.

אמרה *h. f.* Rede.

אמרה *h. f., pl.* אמריות 1. Saum, Franse; 2. mit Fransen versehener Mantel; 3. Abzeichen, Schmuck.

אימרון *x. m.* (ἡμερος) zahm.

אימורים 1. 1. אימורים *x. pl.* (μηρία) die auf den Altar kommenden Opfertheile; 2. אומרים *x. pl.* (δμηρον) Pfand, Geisel.

אמורה (EchR 3, 13), אומירי (EstR 1, 1) 1. אמורה *x. f.* (δμηρεία) Geben als Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אמרבל (Nu 3, 32), אמרבל *x. m., pl. d.* אמרבל Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster; 2. Priesteroberer.

אמרנא *a. m.* Empörung(?).

אמרנא (Lv 5, 6) *a. f.* 1. weibliches Lamm; 2. weibl. Personenname.

אמש *h. m.* 1. Abenddämmerung; 2. gestern Abend.

אמת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit, Treue.

אמתא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אמת Dt 3, 11, *pl. ind.* אמין Ex 25, 10 1. Elle; 2. *c. s.* אמתה Ex 2, 5 Arm; 3. männl. Glied.

אמתא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אמהא, *in pausa* אמה (!) Dt 23, 18, *c. s.* אמתתי Gen 16, 2, *pl. ind.* אמתה Gen 12, 16 Magd.

אומתא *a. f., pl.* אומין, *c.* אומי Nu 25, 15, אומן Volk, Nation.

אימתי (Ex 10, 7) *a.* wann? *s.* אימתי.

אימתי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אמתלא *a. m.* Ausrede, Einwand.

אימתי *f.* Name der Mutter Abrahams.

אן (Gen 3, 9) *a.* wo? לאן Gen 16, 8 wohin? מן אן, מן אן Gen 29, 4 woher? אן אן da, wo.

אין (Est II 1, 10), אן (Est II 1, 3) *a.* wenn, ob.

אנא *h.* bitte.

אנא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אנבא I *a. m., c. s.* אנבייה Cant 1, 16 Frucht.

אנבא II *a. f.* Ei der Laus.

אנבג *x. m.* (ἄμβε?) kleines Gefäß.

אנבונא *s.* אלבונא.

אנבול *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אנבין (jSabb 4^c) 1. אנבין.

אנבטי, אנבטא *x. f.* (vgl. ἄμβατος?) 1. Anhöhe, Wall; 2. Tribüne.

אנבוקרה *x. f.* (ἐμβουρικλον) Pferdedecke.

אנבד *x.* ein wenig(?).

אנגלא *x. m.* (ἄγγελος) Engel.

אינגלין (jMeg 73^d) 1. אינגלין.

אינגיאומין *x.* (ἐνηγγυώμην) ich musste dafür haften.

אנגיסקטור *x. m.* Messer.

אנגנרא *a. m.* Wasserlauf.

אנגנרא, אנגנרא ("Αγκυρα) Stadt in Galatien(?).

אנגרנטיס אנגרנטיס *x. m.* (ἀγγραρευτής) Postbeamter (mit der Beobachtung der Bevölkerung beauftragt).

אנגרנטיקה (BerR 64) *x.* (ἀγγραρευτικά) Vorspanndienst.

אנגרנרא *x. f.* (ἀγγραρεία) 1. Vorspannpflicht; 2. Zwang.

אנגרנמוס (jBb 15^a) 1. אנגרנמוס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktmeister.

אנגרנרון (falsch אנגרנרון) *x. m.* (οἰνόγαρον) saure Brühe.

אנגרנרון *x.* Wort einer Zauberformel gegen Durst.

אנדקתי *x.* (οὐνδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).
אנדנא 1. **אנדנא**.
אנדקסא *x. m.* Steuerbeamter(?).
אנדקפא *x. m.* (μέτωπον) 1. Stirnlocken; 2. Stirn.
אנדקרא *x. m.* Zimmer.
אנדקרונוס *x. m.* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.
אנדקראטא, **אנדקראטוס**, **אנדקראטוס** *x. m.* (ἀνδριάς) Bildsäule, Bild.
אנדקרי *m.* (Ἀνδρέας) Personennamen.
אנדקרומוסיא 1. **אנדקרולימסיא** *x. f.* (ἀνδροληψία) Menschenraub.
אנדקרוזא *x. m.* Zimmer.
אנדקרונוס *s.* **אנדקרונוס**.
אנדקרוניטיס, **אנדקרוניטיס** *x. f.* (ἀνδρωνίτις) Festhalle.
אנדקראפא, **אנדקראפא** *x. m.* Name eines Vogels.
אנקה *h.* **Pi.** **אנקה** bedrücken, übervorteilen. *Hitp.* übervorteilt werden. **נקה**.
אנהורי (Ex 35, 14) *a. f.* Leuchten.
אנהוריתא (Ex 25, 6) *a. f.* Beleuchtung.
אנו *h.* wir.
אנון (Gen 6, 3) *a. c. pl.* sie.
אנוסא *a. m., pl.* **אנוסין** Jes 5, 7 Räuber.
אנוש *h. m.* Mensch.
אנוש *h. m.* stark, streng.
אנוקא *a. m.* Unrecht, Schaden.
אנח *h.* *Hitp.* seufzen.
אנח *a., pt. pl. m.* **אנחין** 1. **אנחין** Thr 1, 4 (MS **מתאנחין**) seufzen. *Ipa.* 3 *m. pl.* **אתאנחו** Ex 2, 23, *pt. pl. m.* **מתאנחין** Ez 9, 4 dass.
אנחה *h. f.* Seufzen, Kummer.
אנחותא *a. f.* 1. Lage; 2. Brett, Mulde.
אנחנא (Gen 42, 11) *a.* wir.
אנחנו *h.* wir.
אנחתא *a. f., c.* **אנחת** 1 K 6, 4 (Or 1474 **אַבְחַת**) Ruheplatz.
אנחתא, **אנחתא** (Est II 3, 3, MS **תינחתא**) *a. f., pl. c. s.* **אנחתי** Thr 1, 22 Seufzer.
אנטקילא Name einer Familie.

אנטובין *x. m.* (ἐντύβιον) Endivie (*Cichorium Endivia*).
אנטונינוס *m.* (Ἀντίνοος) Personenname.
אנטונירפא, **אנטונירפין** *x. m.* 1. (ἀντιγραφόν) Duplikat; 2. (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.
אנטודיקוס *x. m.* (ἀντίδικος) 1. Anwalt; 2. Gegner.
אנטיוכוס, **אנטיוכוס** (Est II 1, 2) *m.* (Ἀντίοχος) Personennamen.
אנטיטיה (jKil 32^a) 1. **אנטייניא** (so jMoK 82^a), *s.* **אנטניא**.
אנטוכאה, **אנטוכאה** *m., pl. d.* **אנטיוכי** GenJI 10, 18 MS, 1. **אנטיוכיא** Antiochener.
אנטיכי 1. **אנטוכי** (?) *x. f.* (ἀνθράκτιον) Kohlenpfanne.
אנטוכי *x. m.* Antiochener.
אנטוכיא (Meg Ant Or 2377) *x.* (Ἀντιόχεια) Stadt in Syrien.
אנטוכין (jKil 27^a) 1. **אנטובין**.
אנטוכיריסין *x. f.* (ἀντιχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.
אנטל *x. m.* (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmass (1/4 Log).
אנטוליא *m.* (Ἀντύλλος) Personennamen.
אנטולינוס 1. **אנטולינוס**.
אנטוליא *x. m.* (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.
אנטולר (jSanh 19^d) *x. m.* (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.
אנטנא, **אנטנא** (ἀνθινά) bunte Kleider.
אנטונינוס *m.* (Ἀντωνίνος) Personenname.
אנטונוס *m.* (Ἀντίνοος) Personennamen.
אנטוס *x.* (ὄντως) in der That.
אנטוסין, **אנטוסין** (Ἀντιπατρις) Stadt in Palästina.
אנטוסין *h. m.* aus Antipatris.
אנטוספא *x. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אָנטיקסר *x. m.* (Ἀντίκισαρ) Stellvertreter des Kaisers.
אָנטיקוסר l. אָנטיקסר *x. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.
אָנטיקירוס (DtJI 3, 14 MS) l. nach JII אָפיקירוס.
אָנטירדוס (Ἀντίραδος) Stadt in Syrien.
אָנטירדנאָה *m., pl. d.* אָנטירדנאָי GenJII 10, 18 Einwohner von Antarados.
אָנטירין *x. m.* (ἄντριον) Höhle.
אָנטי *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.
אָני *h.* ich.
אָנין (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.
אָנין אָ דעת אָ empfindlich.
אָנינא אָ דעתא אָ dass.
אָנינא *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.
אָנינות *h. f.* dass.
אָנינותא (Thr 2, 5) *a. f.* dass.
אָניסא (Koh 7, 7) *a. m.* Gewaltthätiger.
אָניסותא *a. f., c.* אָניסות Koh 5, 7 (MS. אָניסות) Bedrückung.
אָניסותא *a. f., ind.* אָניסא Jes 1, 13 geraubtes Gut.
אָניץ *h. m.* Flachs Bündel.
אָניקא אָ ב'ית א' (Βιθυνιακή) Bithynien.
אָניקיותא *a. f.* Seufzen.
אָניקיותא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.
אָנישא *a. m.* Mensch.
אָנד *h. Pi.* verzinnen.
אָנד *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.
אָניך *x. m.* (ὄνυξ) Onyx.
אָניקא *x. m.* (κόρυχη) Muschel.
אָניקלין *x. m.* (ἀναλογειον) Lesepult.
אָניקילון *x. m.* (οἶνομηλον) Honigwein.
אָניקרון (SchirR 4, 14) *x. m.* (οἶνομύρρινον) Myrrhenwein.
אָני (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אָני *a.* wir.
אָני I *h., pt.* אָנין der Leidtragende.
אָני *Hitpo.* sich beklagen.
אָני *a. Po. pf.* אָנין l. אָנין Koh 7, 4 (MS אָנין) betrübt sein, trauern.

אָנא *x. f.* (ἀνώνα) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.
אָוננא (DebR 6) l. אָוננא.
אָויניא (Ἀβινίας) Personennamen.
אָונקאי, אָונקאי (Est II 5, 1, nicht MS) *x. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not; 2. notwendig; 3. notdürftig.
אָונקאתא l. אָונקאיאתא.
אָונס *h.* 1. zwingen, gewaltsam thun; 2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.
אָונס *a., pf.* 3 *m. pl.* אָונסו Gen 21, 25, *ipf.* 2 *sg.* תינוס Gen 31, 31 1. wegreißen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תוניסון, l. *Pe.* תיניסון (so MS) Jer 7, 6. *Ipte.* 1. *pt. m. pl.* מותאָניסין Jes 21, 2 beraubt werden; 2. eingezogen werden; 3. gehindert werden.
אָונס *h. m.* 1. gewalthätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.
אָונס *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.
אָוניס (ExJI 2, 16) l. אָוננס *x. m.* (εὐγενής) Vornehmer.
אָונסא (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אָוניס Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewaltthat.
אָונסותא *a. f., c.* אָונסות Cant 6, 6 Bedrückung.
אָונסיומא l. אָונסיומא.
אָונסין *x. m.* (νησιον) Insel.
אָונקיותא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.
אָונקסא *a. m.* aus gegossenem Metall gefertigt.
אָונק *(bibl.) h. Pi.* zanken, streiten.
אָונקא *a. m., pl.* אָונקין Koh 8, 1, *c. s.* אָונקא Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit ק vor, bei, an. אָונקאי נפשיה für sich selbst.
אָונקאותא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אונפיל *x. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäß.
 אונפילין *x. m. pl.* (ἐμπίλια) Filzsocken.
 אונפילונים (KohR 10, 16) *x. m.* (ἐπι-
 λογος) Beweisführung.
 אונפילין *x. m., pl.* אונפילין (Cant 4, 12,
 MS אונפילין!) (ἐμπυλεών) innerer Saal.
 אונפונים (Est II 1, 2) 1. אונפונים, MS
 אונפונים *m.* (Ἐπιφανής) Personen-
 name.
 אונפקא *x. m.* (ἄμβιε?) kleines Gefäß.
 אונפקינן (אונפקינן 1. אונפקינן) *x. m.*
 (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.
 אונפורא *x. f.* (ἀναφορά) Bericht.
 אונפורת *x. f.* (ἀναφορά) Schadenersatz.
 אונפוריא *x. f.* (ἐμπορία) 1. Handels-
 reise, Handel; 2. Waren.
 אונץ *a., pt. pl. m.* אונץ Koh 12, 11
 1. אונץ spitz machen(?). *Pa. inf.*
 אונץ 1 S 13, 21 dass.
 אונק *h., pt. pl. f.* אונקות jBikk 63^d 1.
 אונקות, *s.* אונק.
 אונק *a., pt. pl. m.* אונק Ezech 9, 4 1. אונק
 (so MS), *s.* אונק.
 אונקא *x. m.* 1. אונקא (*oὔγκια*) *pl.*
 אונקא (27 gr.); 2. Körnchen,
 Bischen; 3. Fleisch vom Hals.
 אונקי, אונקי *x. f.* (ἀνάγκη) Not.
 אונקא *a. f., s.* אונקא.
 אונקא (Est II 1, 2, MS אונקא) wohl
 der fabelhafte Vogel der Araber אונקא.
 aber vom Targumisten missverstanden,
s. אונקא, אונקא.
 אונקה *h. f.* Eidechsenart.
 אונקטם (?) *x. m.* Tragholz(?).
 אונקינן (GenJI 1, 7) 1. אונקינן (MS)
x. m. (ὠκεανός) Weltmeer.
 אונקין *s.* 1. אונקא; 2. אונקא.
 אונקלי, אונקלי *x. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* אונקלין,
 אונקלין, אונקלין 1. Haken, Hakenstange;
 2. die Last an der Hakenstange;
 3. ein Teil der Eingeweide.
 אונקלי, אונקלי *x. f.* (ἀνάκωλος) kurzes
 Ärmelgewand.
 אונקליטון I *x. m.* (ἐκκλητον) Appellation.

אונקליטון II *x. m.* (ἐγκλητον) Beschuldi-
 gung, Anklage.
 אונקלומא *x.* (ἐκκαλοῦμαι) ich appelliere.
 אונקלסין *x. f.* (ἐγκλησις) Schuldschein.
 אונקלום *m.* (Ἀκύλας) Personennamen.
 אונקלוסיים (jBm 11^d) 1. אונקליסיים *x.*
f. (ἐγκλησις) Klagerecht(?).
 אונקוס *x. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühe-
 volle Arbeit.
 אונקוס (BerR 46) 1. אונקוס.
 אונקתא 1. אונקתא.
 אונקתא *x. m.* eine Vogelart.
 אונקתא *x. f.* weibliches Kamel.
 אונקתא *a. f.* Seufzen.
 אונקתא *x.* Zauberformel.
 אונשא (Gen 6, 1), אונשא *a. m., incl.* אונשא
 Lv 13, 2, *pl.* אונשא Gen 6, 4, *c.* אונשא
 Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand.
 אונשא בִּיתֵיהּ 1. Lv 16, 11 seine Ge-
 schlechtsgenossen; 2. seine Frau.
 אונשא (Est II 1, 3), אונשא (Koh 7, 22) *a. c.*
 du.
 אונשא *x. m.* (ὄντα) Substanz.
 אונשא *a.* ihr.
 אונשא *a. f.* Ehe.
 אונשא (Est II 1, 3) Männernamen, ein
 Ahne Hamans.
 אונשא *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
 אונשא (GenJI 10, 17) 1. אונשא *m. pl.*
d. (Ὀρθωσάς) Bewohner von Orthosias
 in Phönizien.
 אונשא *x. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.
 אונשא *x. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.
 אונשא *a. f.* Weib.
 אונשא *x. m.* (υἱός) Sohn.
 אונשא, אונשא *x.* (ὡς) wie.
 אונשא *a. Pa. pf. 3 m. sg.* אונשא Gen 20, 17,
imp. 2 m. sg. אונשא Nu 12, 13, *pt. c. pron.*
 אונשא Dt 32, 39 1. אונשא heilen.
 אונשא *pt. 3 m. sg.* אונשא Lv 14, 3,
imp. 3 m. sg. אונשא! Lv 13, 18 geheilt
 werden.
 אונשא (= אונשא) (Jer 14, 19) 1. אונשא (so
 MS), *s.* אונשא.

אָסא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrtus communis*).

אָסא *x. m.* alt(?).

אָסא *m.* Personenname.

אָסאָה, אָסאָה *a. m., c. s.* אָסָה Ex 15, 26 Arzt.

אָסאָה (Ps 120, 5) 1. מוֹסָאָה², *s.* מוֹסָאָה.

אָסב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).

אָסגנרין 1. אָסגנרין *x. m.* (εὐγενέστατος) edelster.

אָסדָה *a. f.* (σχεδία) Floss(?).

אָסדָהוּתָה, אָסדָהוּתָה *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.

אָסזן (*bibl.*) *h. m.* unglücklicher Zufall.

אָסזופות *h. f. pl.* Versammlung.

אָסזפי *h. m.* Findling.

אָסזר *h. m.* Gefangener.

אָסזר *h. m.* 1. Band, Kette; 2. Verbot, Verbotenes; 3. Festzugabe; 4. Personenname.

אָסזר *h. m.* Gefangenschaft.

אָסזרָה (*bibl.* אָסזרָה) *a. m., ind.* אָסזר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אָסזרין 1. Band; 2. Fessel.

אָסזרָה *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes.

אָסזרָה עָבַד Verbotenes (Unzucht) treiben; 2. *pl.* אָסזרין (Jer 30, 11, Or 1474 אָסזרין) Züchtigung.

אָסזרין (?) *h. m. pl.* Geräte der Weinpresse.

אָסזריתָה *a. f.* Bündel.

אָסזרוֹס *m.* (Σεβήρος) Personenname.

אָסזותָה *a. f., ind.* אָסזוֹ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.

אָסזרותָה *a. f., c.* אָסזרות (1 K 10, 5) zu Tische Sitzen, Tafelrunde.

אָסזטָה 1. אָסזטָה *x. m.* (ἄστωτος) ausschweifend.

אָסזטָה *x. m.* (στοά) 1. Säulengang; 2. Vorratsraum; 3. Lager, Sitz.

אָסזטָה *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אָסזטָה *x. f.* (*stabulatio*) Stallung.

אָסזתָה *x. f.* (στέγη), *pl.* אָסזתָה jAb z. 42^a Decke, Dach.

אָסזתָה *x. f.* Schwarm.

אָסזתָה *x. m.* (vgl. στοιχείον) Astrolog.

אָסזתָה *x. f.* Astrologie.

אָסזתָה, אָסזתָה *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.

אָסזתָה *f.* weiblicher Personenname.

אָסזתָה, אָסזתָה *x. m.* Säulenhalle.

אָסזתָה (jMaasSch 55^b) 1. אָסזתָה.

אָסזתָה *x. m.* (στάβλα) Stall.

אָסזתָה (2 K 11, 14) *x. m.* Pfeiler.

אָסזתָה *x. f.* Säulenhalle.

אָסזתָה *x. m.* Knöchel.

אָסזתָה 1. אָסזתָה *x. m.* (vgl. στάσις) unruhig, aufführerisch.

אָסזתָה *x. f.* (στατίων) Ruhestation.

אָסזתָה *x.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.

אָסזתָה *x. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.

אָסזתָה *x. m.* (*stationarius*) Wachtsoldat.

אָסזתָה *a. f., c.* אָסזתָה Jes 27, 9 Beseitigung.

אָסזתָה 1. אָסזתָה (vgl. στάσις) auführerisch(?).

אָסזתָה *x. m.* (στακτόν) von selbst ausfließendes Öl.

אָסזתָה (BerR 19) 1. אָסזתָה? *x. m.* (στικάριον) Leibrock(?).

אָסזתָה 1. אָסזתָה *x. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.

אָסזתָה, אָסזתָה *x. f.* (στολή), *pl.* *aram.*

אָסזתָה 2 K 5, 5 Soc 59, *pl.* *hebr.* אָסזתָה Gewand. S. אָסזתָה.

אָסזתָה *x. m.* (στούλος) Schreibgriffel.

אָסזתָה *x. m.* 1. (στέμμα) Stirnband; 2. (vgl. στομύω) Schärfe des Eisens; 3. Zauberformel, vgl. קָמָה.

אָסזתָה *x. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, *s.* אָסזתָה.

אָסזתָה (jSabb 8^b) 1. אָסזתָה *x. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אָסזתָה *x. m.* Statthalter.

נסמן (Sem 13) l. ארון.
 נסמניס *x. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.
 נסמיס *x. f.* (ισάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).
 נסמילאמין l. נסמילאמין.
 נסמילאמין *x. f.* (vgl. στάσις) auführerisch, zänkisch.
 נסמית (SchemR 15) l. נסמיו, s. נסמיו.
 נסמיו l. נסמיו.
 נסמילאמין (mit Suff. תיה) נסמילאמין jChall 60^a) *x. m. f.* (σταφυλίνος) Möhre (*Daucus Carota*) (?).
 נסמילאמין *x.* (στακτόν) von selbst auslaufendes Öl.
 נסמילאמין (Ἀριστοβούλος) Personenname.
 נסמילאמין *x. f.* (στροβίλος) 1. Mühlstein; 2. Pinienapfel, Pinien-same.
 נסמילאמין s. נסמילאמין.
 נסמילאמין l. נסמילאמין *x. m.* (ἀστερίσκος) Merkzeichen.
 נסמילאמין *x. m.* Segel, Takelage(?).
 נסמילאמין *x. c.* (στράτα), *pl.* נסמילאמין, נסמילאמין gepflasterte Strasse.
 נסמילאמין *x. f.* (στρατιά) 1. Kriegsheer; 2. Befehlshaber (στρατηλάτης); 3. Lager, Lagerplatz.
 נסמילאמין (1 S 14, 15), נסמילאמין *x. m.* (στρατηγός) 1. Praetor, Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr.
 נסמילאמין *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.
 נסמילאמין, נסמילאמין *x. m.* (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).
 נסמילאמין l. נסמילאמין.
 נסמילאמין (jBabK 7^c, Ausg. Ven. נסמילאמין) l. נסמילאמין *x. m.* (στροφίον) Tragband, Gürtel.
 נסמילאמין *x. f.* (ἀστρολογία) Stern-

deuterei. *pl.* נסמילאמין astronomische Tabellen.
 נסמילאמין *x. m.* (ἀστρολόγος) Stern-deuter.
 נסמילאמין l. נסמילאמין.
 נסמילאמין *x.* (στρογγύλον) rund.
 נסמילאמין *x. m.* (στροφωμάτιον) Thürangel.
 נסמילאמין *x. m.* Beinschiene(?), s. נסמילאמין.
 נסמילאמין *m.* Personennamen.
 נסמילאמין (Ex 21,19) *a. m., pl. d.* נסמילאמין Gen 50, 2 Arzt.
 נסמילאמין *Asia proconsularis* (Mysien).
 נסמילאמין Örtlichkeit in Palästina ("Εσσα?).
 נסמילאמין *x. f.* (οὐσία) 1. Wesen; 2. Grundstück.
 נסמילאמין *a. f.* Heilung.
 נסמילאמין (Prov 23, 20.21) l. נסמילאמין *x. m.* (ἄσωτος) unmässig.
 נסמילאמין *a. m.* Arzt.
 נסמילאמין l. נסמילאמין, s. נסמילאמין.
 נסמילאמין *h. m.* Ernte.
 נסמילאמין *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte; 3. Hereinholung (von Tieren zum Verzehren ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.
 נסמילאמין *h. m.* Gefangener.
 נסמילאמין *a. m., pl.* נסמילאמין Gen 40, 5 Gefangener.
 נסמילאמין *h. f.* Gefangenschaft.
 נסמילאמין s. נסמילאמין.
 נסמילאמין *x. f.* (σχεδιά) Floss.
 נסמילאמין, נסמילאמין *x. f.* (ἐσχάρα), *pl.* נסמילאמין, נסמילאמין Bratrost, Feuerstelle.
 נסמילאמין *x. f.* (σχολή) Schule.
 נסמילאמין *x. m.* Gelehrter.
 נסמילאמין *x. m.* (σχολαστικός) 1. Lehrer; 2. Advokat.
 נסמילאמין *x. f.* (σχήμα) Miene, Haltung.
 נסמילאמין *a. f.* Übereinstimmung.
 נסמילאמין *a. f., pl.* נסמילאמין, נסמילאמין Schwelle.

אָסְכְּרָא *x. m.* (σκήβρος?) Geschwulst (im Halse).

אסכריא (jBer 8^c) אָסְכְּרִיא.

אָסָל, אָסְלָא *x. m.* (ἄσιλλα) Tragstange.

אָסְלָא *x. m.* (ἄσιλλα), *pl.* אָסְלִין, אָסְלִין, אָסְלִין dass.

אָסְלָא *x. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nachstuhl.

אסלטין (jBer 9^a) אָסְלֵטִין, אָסְלֵטִין, אָסְלֵטִין. (Ausg. Lehm. אָסְלֵטִין, אָסְלֵטִין.)

אסמטא (jBer 6^c) אָסְמֵטָא (mit Ausg. Lehm.), אָסְמֵטָא.

אָסְמֵקְתָא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung; 3. Zusage unter einer Bedingung, deren Nichteintreten angenommen wird (Hoffungsvertrag).

אָסְמֵטִין *x. m.* (ἄσιμιν) ungeprägtes Metall.

אָסְמֵטִין *m.* ein ägyptischer Volksstamm (?).

אָסְמֵרְגִין *x. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.

אָסְנָא *a. m., pl. d.* אָסְנָא Jo 1, 17 (MS אָסְנָא) Vorrat.

אָסְנָא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeerstrauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brombeere.

אָסְנָא 1. אָסְנָא.

אָסְנָא (BerR 37) אָסְנָא.

אָסְנָא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeerstrauch.

אָסְנָא אָסְנָא, אָסְנָא.

אָסָא *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. gesammelt, aufgelesen, geerntet werden; 2. sich versammeln; 3. abscheiden.

אָסָא *a.* ernten.

אָסָא *a. m.* Schwelle.

אָסְפִּין, אָסְפִּין *x. m. (f.)* (σπόγγος), *ind.* אָסְפִּין Ex 29, 23 lockeres Gebäck.

אָסְפִּין *x. m.* Bleiweiss.

אָסְפִּין *x. m.* Sapphir.

אָסְפִּין Ortsname.

אָסְפִּין (BerR 30, Ausg. Konst. אָסְפִּין) אָסְפִּין (Ἀπάμεια) Apamea.

אָסְפִּין, אָסְפִּין *x. f.* (ὄσπιτιον, ὄσπιτᾶλιον) Aufenthalt als Gast.

אָסְפִּין *s.* אָסְפִּין.

אָסְפִּין *x. f.* (ἀσφάλεια) feierliche Versicherung.

אָסְפִּין *x. m.* 1. (σπηλαδίων) Höhle; 2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.

אָסְפִּין *x. f.* (ισοπολιτεία) Bürgerrecht.

אָסְפִּין (VajR 17, Jalk Ps 808) אָסְפִּין.

אָסְפִּין *x. m.* (σπάρτον) Seil.

אָסְפִּין, אָסְפִּין *x. f.* (σπλήνιον) Pflaster.

אָסְפִּין (Ob v. 20) אָסְפִּין 1. (Ἰσπανία) Spanien; 2. אָסְפִּין (Ἀπάμεια) Apamea.

אָסְפִּין *s.* אָסְפִּין.

אָסְפִּין, אָסְפִּין *x. m.* (σφένδαμνος) Ahorn.

אָסְפִּין *x. m.* (vgl. Ἰσπανία) Spanier.

אָסְפִּין *x. f.* (Ἰσπανία) Spanien.

אָסְפִּין (2S 18, 11; 21, 16) אָסְפִּין (Ἰσπανική?) Schwertgurt.

אָסְפִּין, אָסְפִּין (Thr 1, 19, nicht MS.) אָסְפִּין (Οὐεσπασιανός) Kaiser Vespasian.

אָסְפִּין *x. m.* Anhänger Vespasians.

אָסְפִּין אָסְפִּין (קומים) אָסְפִּין VajR 5 Ausg. Ven. (Ausg. Konst. אָסְפִּין אָסְפִּין) אָסְפִּין.

אָסְפִּין אָסְפִּין *x. m.* (κάμης ὀσπριου) Oberproviandmeister.

אָסְפִּין *x. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).

אָסְפִּין *a. m.* (σκύφος) Becher.

אָסְפִּין *x.* (σπέκουλα) Dienst der Scharfrichter.

אָסְפִּין *x. m.* (σπεκουλάτωρ) *pl. c.*

אָסְפִּין Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.

אָסְפִּין *x. f.* (σπεκκλίριον) 1. Glas; 2. Spiegel.

אָסְפִּין (EstR 1, 12) אָסְפִּין *x. m.* (ὄσπαρτυής) Koch.

אָסְפִּין *x.* (σπείρα) Kohorte(?).

אָסְפִּין *x. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).

אָסְפִּין *x. m.* (ἀσπράγος) 1. Kohlkeim; 2. eine Weinsorte.

אַספּרנלאַ *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

אַספּרנא *x. m.* (σπεῖρα) Kohorte(?).

אַספּרן *x. m.* (ἄσπρος) weiss (eine Fischart).

אַספּריון *x. m.* (σπάργανον) Seil.

אַספּירכא s. אַספּירכא.

אַספּירמקא *x. m., pl.* אַספּירמקי DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.

אַספּירס אַספּירא *x. m.* (σπεῖρος) Überwurf, Gewand.

אַספּירסא *x. m.* (*sparus*) grober Jagdspieß.

אַספּורק Ortsname.

אַספּתני אַספּתי *x. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אַספּתרי (SchirR 2, 15) *x. m.* (σπαθῆριος) Schwertträger.

אַיסק *m.* (ἰσαάκ) Personennamen.

אַיסקבטיירי (jKil 32^c) 1. אַיסקרטיירי, s. אַסקרטיירא.

אַסקופה *h. f.* 1. Schwelle; 2. Raae.

אַסקופתא *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.

אַסקותא *a. f.* Heizung.

אַסקוטלא *x. m.* 1. (σκούταλη) Stock, Stockschlag; 2. (σκούτελλα) Teller, kleine Schüssel.

אַסקוסוזות (?) (EstR 1, 14) *x.* Schicksal(?).

אַסקלא s. אַסקלא.

אַסקולסטקא s. אַסקולסטקא.

אַסקונדרא *x. m.* 1. Kourier; 2. Spielmarke(?).

אַסקניתא, 1. אַסקפיתא *x. f.* (σκάφη) Kahn.

אַסקפי אַסקפא *x. f.* (σκάφη) dass.

אַסקפטי אַסקפי *x. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Säufte, Schirmdach.

אַסקרא *x. m.* die geschwänzte Heuschrecke.

אַסקורטיא *x. f.* (*scortum*) Lederdecke.

אַסקריון (Ex 16, 31, Sach 4, 12),

אַסקריון *x. f. pl.* 1. Heerdgebackenes (ἐσχαρίτης); 2. Pfanne (ἐσχαρίς).

אַסקריוטיא (jKeth 35^b falsch אַיסקריוטיא) *x. m.* (σεκρητάριος) Schreiber.

אַסקרנא *x. f.* (ἱστοκεραία) Segelstange.

אַסקרנדה (jAbZ 39^d) 1. אַסקרנדרה.

אַסר *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren; 3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. Ni 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.

אַסר *a., pf.* 3 *m. pl.* אַסרו Nu 15, 34 1. binden, fesseln; 2. verbinden; 3. durch Zauber binden, beschwören; 4. ein Entsagungsgelübde thun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. Pa. pt. pl. אַסרין אַסרין Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe.* (*Itpa.*) 1. *ipf.*

3 *m. sg.* אַסר Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אַסר *x. m.* (ἄσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אַסר אַסר *h. m., pl.* אַסרות אַסרין 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אַסרא bibl. אַסרא *a. m., ind.* אַסר Nu 30, 3, *pl. ind.* אַסרי Nu 30, 5, *pl. c.* s. אַסרהא Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אַסרא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).

אַסרדיוט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

אַסרה *h. f.* Anspannen.

אַסרותא *a. f.* Band, Fessel.

אַסרמא 1. אַסרמא.

אַסרמא 1. אַסרמא.

אַסרמא 1. אַסרמא.

אַסרטום (jBm 8^c) 1. אַסרמא.

אַסרתא *a. f., c.* אַסרת Ex 12, 22, *pl. c.* s. אַסרתון Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אַסרתא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אַסרתה *x. m.* Stern Venus.

אַסרתורא *x. m., pl. c.* אַסרתורי Or 2377,

אַפּטאַט *x. m.* (ὕποθετον) Untersatz, Dreifuss.
אַפּטאַיא (falsch **אַפּטאַיא**) *x. f.* (ὕπαρεια)
 1. Konsulat, Konsulats-Lera; 2. Präfektur, Provinz.
אַפּטאַיין (Jalk Ps S42) 1. **אַפּטאַיין** (?).
אַפּטאַמא 1. **אַפּטאַמא**.
אַפּטאַניו (Pirk El 23) 1. **אַפּטאַניו**, *s.* **אַפּטאַניק**.
אַפּטאַניו (KohR 1, S) 1. **אַפּטאַניו** *x. f. pl.* (φθορά) Schändungen (?).
אַפּטאַנוקריק לינטיין (PesR 26) 1. **אַפּטאַנוקריק לינטיין** (?); *s.* **אַפּטאַנוקריק לינטיין**.
אַפּטאַקא *x. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.
אַפּטאַקוס *x. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).
אַפּטאַרה *h. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.
אַפּטאַרופּולא (falsch **אַפּטאַרופּולא**)
x. m. (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, Procurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuerheber; 4. Polizeiaufseher (Curator).
אַפּטאַרופּיא *x. f.* Vormund.
אַפּטאַרופּוס *x. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.
אַפּטאַרהא *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.
אַפּטאַריקא (BerR 94) 1. **אַפּטאַריקא** (πατριτικός) Patrizier oder **אַפּטאַריקא** (πατριάρχης) Patriarch.
אַפּטאַרהא *x. f.* (εὐφυσία) Naturanlage.
אַפּטאַרה *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname; 3. Kraut (?).
אַפּטאַריקא *m.* (Πατρικίος?) Personenname.
אַפּטאַרין *x. m.* (ὄπιον) Opium.
אַפּטאַרין 1. **אַפּטאַרין**.
אַפּטאַרוס *x. m.* (ἵππιατρός) Pferdarzt.
אַפּטאַרה *h. m.* Spätling, *f.* **אַפּטאַרה** Spätherbst, dritte Periode des Frühregens, *pl.* **אַפּטאַרה** spätrichtige Schafe.
אַפּטאַרה *a. m.* Spätling, *pl.* **אַפּטאַרה** Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat.

אַפּטאַרה *h. f.* Finsternis.
אַפּטאַרה *x. m.* (ἀψύνη) kleine Fischart.
אַפּטאַרה *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.
אַפּטאַרה *s.* **אַפּטאַרה**.
אַפּטאַרה *a. f., pl.* **אַפּטאַרה** 1 S S, 13 Bäckerin.
אַפּטאַרה (1S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. **אַפּטאַרה** ich vertausche (die Namen der Tradenten). **אַפּטאַרה** du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. **אַפּטאַרה** 'א den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, 1. **אַפּטאַרה** (Dalm., Gr. 195). *Pa.* **אַפּטאַרה** 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Itpe.* **אַפּטאַרה** vertauschen.
אַפּטאַרה *a. m.* Gegenteil.
אַפּטאַרה *x. f.* (ἀποχή) 1. Erlassurkunde, Quittung; 2. Belohnung.
אַפּטאַרה (EchR 3, 13) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung (?).
אַפּטאַרה *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.
אַפּטאַרה *a. Aph.* dass.
אַפּטאַרה *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig, langsam; 3. 'א **אַפּטאַרה** Name eines Berges.
אַפּטאַרה *h. m.* Finsternis.
אַפּטאַרה (Cant S, 9, Koh 5, S) *a. h.* obwohl, selbst wenn.
אַפּטאַרה (Est II 3, 1, MS **אַפּטאַרה** 'Απόλων) **אַפּטאַרה** (Sophr XIII, 6) *m.* (Πλούτος?) Personenname.
אַפּטאַרה 1. **אַפּטאַרה**.
אַפּטאַרה (Ez 27, 6, MS **אַפּטאַרה**) (Ἀπουλία) Apulien.
אַפּטאַרה *x. m.* (ἀπειλῶν) drohend.
אַפּטאַרה, **אַפּטאַרה** *x. m.* (πυλών) Thorweg.
אַפּטאַרה 1. **אַפּטאַרה** *x. f.* (ἀπειλή) Unglück.
אַפּטאַרה *x. m.* (πᾶλλιον) Mantel.
אַפּטאַרה *x. m.* (πυλίων) Filzhut.

אפולמוטום 1. אפימליטיים.
אפלקסמן (VajR 16) *x. m.* (βάλσαμον)
Balsam.
אפליקטא אפליקתא 1. אפליקילתא, *s.* אפליקילתא.
אפלקתא *a. f., pl. d.* אפלקתא Ex 9, 32
1. spätreifend; 2. spätrüchtig.
אפומא *x. f.* (ἔμφωμα), *pl.* אפומא
Fenster.
אפימטאטא (SchemR 28) 1. אפימטאטא
x. pl. (ἐπιτάγματα) Aufträge.
אפמיא אפמיא Stadt in Syrien ('Απ-
μεα).
אפימלטי *x. m.* (ἐπιμελέτης) Verwalter.
אפומליא (jNed 40^b) 1. אפומליא.
אפומנימא *x. m.* (ὕπομνημα) Anklage-
schrift.
אפן *h. m.* Art.
אפן *h. m.* eine Gattung von Engeln.
אפנא *a. m., pl. d.* אפנא Ez 10, 13
1. Rad; 2. Engelgattung.
אפונגא *x. f.* (φοῦνδα) Geldgurt.
אפנטי *x.* (ἀπαντίον) entgegen, Zusammen-
treffen. 'אָפּנטי entgegen.
אפנטיסון *x.* (ἀπάντησον) begegne!
אפנטור (Cant 5, 14, nicht MS) 1.
אפנטיר *x. m.* (πάνθηρ) Pantherstein
(Jaspis?).
אפנטורין (ExJI 28, 20) 1. wie MS
אפנטירין *x. m.* (πανθήριον) dass.
אפנקריסין 1. אפנדרקריסין *x. m. pl.* (κά-
ρυον ποντικόν) Haselnuss.
אפנקתא *a. f.* Oberleder an Schuh.
אפנא *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.
אפנא *x.* (ἄφες) lass.
אפנא *x.* (ὄψ) Auge.
אפנא *m.* Personennamen.
אפניס א' א' Serapis, ägypt. Gottheit.
אפנטיא Ortsname.
אפנטורה (jSabb 10^a) 1. אפנטורה, *s.*
אפנטי.

אפיקטילאן *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen,
Bröckchen.
אפיקטיליא *x. f.* (ἐπιστύλιον) Archi-
trav.
אפיקטומוס *m.* (Πόστουμος) Personen-
name.
אפיקטין *x. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie
(Pistacia vera).
אפסיות (jDem 22^e) 1. אפסיות (?)
(ὄπώρα) *x. f. pl.* Sommerfrüchte.
אפסין, אפסין *x. m. pl.* Steine (?)
אפסין *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.
אפסין *s.* אפסין.
אפסין, אפסין (falsch ארפסון) *x. m.*
(ὄψωνιον) Ration, Zehrung.
אפסין *x. m.* (ἀψίνθιον) Wermut
(Artemisia absinthium).
אפסין *x. m.* (ὀψίκτιον, obsequium) Quar-
tiermacher des Kaisers.
אפסקימא *x. m.* Kokosbaste.
אפסר, אפסר (NuJI 19, 2 MS) *x. m.*
Gebiss, Zaum.
אפסתיקה (BerR 70) 1. אפסתיקה von
אפסתיקה *x. f.* (ὀψοθήκη) Speise-
behälter.
אפסא *a. m.* Hyäne.
אפסא *h. m.* Otter.
אפסאל ישׂראל א' (jNed 42^e) beim
Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung
von 'אלהי').
אפסודין (אפסודין) *x. m.* 1. (ὕποπόδιον)
Fussschemel; 2. אפסודין KohR 3, 19
1. אפסודין II.
אפסון *x. m.* (ἐφσφή) Einschlagfaden.
אפסין, אפסין *x. m.* (πύρφορος?) ein nie-
derer Beamter.
אפסולמוס *s.* אפולמוס.
אפסורות (?) *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Rohr-
geflecht; 2. Papyrosmatten.
אפסין, אפסין *x. f.* (ἀπόφασις) Ver-
urteilung.
אפסורין I (Kel 24, 7) 1. אפסורין.
אפסורין II (BerR 17) *x. m.* (ἐπιπύρω-
μα) dicke Haut.

- אָפֶן *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschliessen.
- אָפֶן *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.
- אָפֶפֶן *a. m.* Gallapfel.
- אָפֶקֶדוֹנָא (jSchebu 37^d) 1. mit Ausg. Ven. פֶּיקֶדוֹנָא.
- אָפֶקֶתָא *a. f., c. s.* אָפֶקֶתִיָּה, MS פֶּקֶתִיָּה 1 S 4, 18 1. der untere Teil des Halses; 2. אָפֶקֶתָא דְּיָדִיקָלָא ' Seitenschoss des Palmbaumes.
- אָפֶקֶתָא *a. f., c.* אָפֶקֶת דְּתֵי אֶרֶץ Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.
- אָפֶקֶטוֹיִן אָפֶקֶטִיּוֹן 1. אָפֶקֶטִיּוֹן *x. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.
- אָפֶקֶלָא *x. m.* (ὄφφικιάλιος) Beamter, Scherge.
- אָפֶקֶלֹס *m.* Personennamen (?).
- אָפֶקֶלָא *x. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.
- אָפֶקֶמָא *s.* אָפֶקֶמָא.
- אָפֶקֶמוֹן אָפֶקֶמוֹן 1. אָפֶקֶמוֹן *x. m.* (ἐπικώμιον) (weltlicher) Lobgesang.
- אָפֶקֶנוֹן 1. אָפֶקֶנוֹן.
- אָפֶקֶתָא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. אָפֶקֶתָא דְּמֶלֶךְ א' königl. Erlass.
- אָפֶקֶרֶן(?) *x.* אָפֶקֶרֶן nach Freidenkerart(?).
- אָפֶקֶרוֹס אָפֶקֶרוֹס *x. m.* (Ἐπικούρετος) Freidenker.
- אָפֶקֶרוֹס (DtJI 3, 14, MS אָפֶקֶרוֹס) (Ἐπίκαρος) Stadt im Ostjordanland.
- אָפֶקֶרוֹתָא אָפֶקֶרוֹתָא *x. f.* Freidenkertum.
- אָפֶקֶרֶס *x. m.* freidenkerisch.
- אָפֶקֶרֶסִית אָפֶקֶרֶסִית *x.* Unterkleid.
- אָפֶקֶשׁוֹן אָפֶקֶשׁוֹן *m.* (Πραξιῶν?) Personennamen.
- אָפֶר (jBick 64^d) 1. אָפֶר (?).
- אָפֶר *h. m.* Asche.
- אָפֶר *h. m.* Weidegrund.
- אָפֶרָא *a. m.* dass.
- אָפֶרָא *f.* אָפֶרָא דְּהוֹרְמִיּוֹן ' Personennamen.
- אָפֶרָא (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.* Asche.
- אָפֶרְגִּיאָא *x.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.
- אָפֶרְגִּילָא *x. m.* (φραγγέλιον) Peitsche.
- אָפֶרְטוֹס 1. אָפֶרְטוֹס *x. m.* (ἄπρατος) unverkäuflich, wertlos.
- אָפֶרְוִיטִיאָא *f.* (Ἀφροδίτη) eine Göttin.
- אָפֶרְדוֹכֶסוֹס *x.* (παράδοξος) unglücklich, auffallend.
- אָפֶרוֹה *h. m.* junge Brut.
- אָפֶרוֹתָא *a. m., pl.* אָפֶרוֹתֵין Dt 22, 6 junge Brut.
- אָפֶרוֹתָא *x. m.* Tragebalken.
- אָפֶרוֹתָא *s.* אָפֶרוֹתָא.
- אָפֶרוֹטוֹס *x. m.* (πρώτος) erster.
- אָפֶרְטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.
- אָפֶרְטוֹטוֹת (jKeth 2c^d) 1. אָפֶרְטוֹטוֹת *x. f. pl.* (apparatus) Kriegsmaschinen.
- אָפֶרְיוֹן (falsch אָפֶרְיוֹן) *x. m.* (φορέϊον) Sänfte.
- אָפֶרוֹיאָא (BerR 72) 1. אָפֶרוֹיאָא *x. f. pl.* (ὄπωρα) Sommerfrüchte.
- אָפֶרְכָא אָפֶרְכָא *x. m.* (ὑπαρχος, ἑπαρχος), *pl.* אָפֶרְכֵין Est II 1, 3 Präfeld.
- אָפֶרְכֵיאָא אָפֶרְכֵיאָא (Meg. Ant.) *x. f.* (ἑπαρχία), *pl.* אָפֶרְכֵין אָפֶרְכֵין Provinz, Präfeld.
- אָפֶרוֹמֶיאָא *x. m.* (φορβεία) Halfter.
- אָפֶרְפֶל *h. m.* Weinranke.
- אָפֶרְכֶרוֹס (jGitt 46^a) Ortsnamen.
- אָפֶרְכֶסֶת אָפֶרְכֶסֶת *x. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.
- אָפֶרְסָמוֹן אָפֶרְסָמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.
- אָפֶרְסָן (jKidd 64^a) *a.* (vgl. אָפֶרְסָנָא) *Itpe.* taxiert werden.
- אָפֶרְסָקוֹן *x. m. pl.* (περσικά) Pfersich (*Amnygdalus persica*).
- אָפֶרְפּוֹס 1. אָפֶרְפּוֹסִים.
- אָפֶרְקֶאָה *m.* Bewohner von Nordafrika.
- אָפֶרְקֶיד *x.* auf dem Rücken.
- אָפֶרְקֵי (Est II 6, 10), אָפֶרְקֶאָה (1K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *f.* (Ἀφρική) Afrika.

אפרוריא *x. m.* (φρούριον), *pl.* אפרורין
1. אפרורין Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אפרש *a. f.* לאפרש (Jes 57, 16 Soc 59)
aufs unbestimmte, für immer.

אפרשה *h. f.* 1. Abtrennung, Abson-
derung; 2. heilige Abgabe.

אפרשיותא (Ex 25, 2) *a. f.*, *pl. c.* אפרשות
Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אפרתי *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.*
Edelleute (?).

אפרתא *a. m.*, *ind.* אפרתי Jud 12, 5
MS, 1. אפרתי Ephratiter.

אפש *h. m.* Verlangen. Nur in der
Verbindung: אי אפש ich will nicht.

אפשר (Gen 4, 14), אפשר (Gen 13, 16,
Ez 1, 27) *a.* möglich.

אפתא *a. m.* 1. Erker, Vorbau; 2.
Knollen (?); 3. אפתי רמשא Anbruch
der Nacht.

אפתא *a. f.* Stielansatz (von Zweigen)
am Palmbaum.

אפתא (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אפתיסים *x. f.* (ἐπίθεσις) Hinterhalt, Über-
fall.

אפתנתין 1. אפטקנטין *x.* (ἐβδομήκοντα)
siebzig.

אפתקא *a. m.* Schöpflöffel.

אפותיק, אפותיק *x. f.* (ἀποθήκη) 1. Nie-
derlage, Behälter; 2. Schatz.

אפותיק *x. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfund,
Garantie; 2. Schuldschein.

אפצא *h. m.* Ausgepresstes, Öl.

אצבטין 1. אצבטין.

אצבטין *x. m.* (ἀσβέστη) Asbest.

אצבע *h. f.*, *pl.* אצבעות אצבעים
1. Finger, bes. Zeigefinger; 2. Zehe;
3. hervorragendes Glied, Lappen der
Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungs-
glied.

אצבעא (Ex 31, 18), אצבעתא *a. f.*, *pl. c.*

אצבעת 2 S 21, 20 Finger.

אצבעי *h. m.* Däumling.

אצבעתא *s.* אצבעתא.

אצבתי (?) *h. f.* Zange (?).

אצותתא, אצותתא *a. f.*, *c.* אצותת Ez
7, 14 Lärm, Geschrei.

אצותא *a. f.* Schmarotzerpflanze.

אצותא *a. f.*, *c. s.* אצותא Dt 28, 17, *pl.*
c. s. אצותאבון Nu 15, 20 1. Back-
trog; 2. Teigmasse in einem Trog.

אצטבא *x. m.* 1. (στοά) Säulenhalle;
2. (στυβάς) Strohlager.

אצטבלא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Ge-
hege.

אצטגנין *s.* אצטגנין.

אצטרין, אצטרין *x. m.* (στάδιον) Arena,
Rennbahn.

אצטרין *a. m.* Zerstörung.

אצטיא *s.* אצטבא.

אצטלא, אצטלא (Cant 5, 10), אצטליא
x. f. (στολή), *pl.* אצטלון Gen 45, 22,
אצטלון Jud 14, 19, אצטלון Mantel.

אצטלית, אצטלים *x. f.* Futter (eines Schu-
hes).

אצטרובל *x. m.* (στροβιλός) 1. ein sich
drehender Körper; 2. Zirbelnuss.

אצטרובמא 1. אצטרובמא.

אצטרובא *a. m.* Bedürfnis.

אצטרולוגוס *x. m.* (ἀστρολόγος) Astro-
log.

אציא, אציא *a. f.* Beet, Reihe.

אציל *h. f.* Gelenk.

אציא *a. m.* Gefäß.

אצל *m.* Personennamen.

אצל *h.* neben.

אצלחותא *a. f.*, *c. s.* אצלחותיה Koh 10, 6
Erfolg, Glück.

אצערה *h. f.* 1. Schnalle; 2. Strumpf-
band.

אצה *a. m.* ängstlich sein.

אצפתא *a. f.* Matte.

אצצא, אצצא *a. m. f.* 1. Pressung;
2. niedriger Preis.

אצקא *h. m.* eine Heuschreckenart.

אצר *h.* sammeln, anhäufen.

אצר *a.*, *ipf.* 3 *m. pl.* אצרון Gen
41, 35 sammeln. *Ippe. ipf.* אצרון Jes
23, 18 gesammelt werden.

אצר *h. m.* Grosshändler.

אצרא *a. m.* Zusammenziehung.
 אצרא *a. m.* Saft.
 רוח אצרות רוח (jSabb 12^b) 1. אצרותין *x.* (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria officinalis*)?.
 אקוביטון *x. m.* (ἀκούβιτον) Polster.
 אקובנא 1. אקובנא *a. f., c.* אקביות Am 4, 6 Stumpfheit.
 אקקתא אקקתא *a. f.* Verwerfung, Protest.
 אקון *h. m.* Rohrgeflecht.
 אקפא *a. m.* Knoten in einem Gewebe (?).
 אקישא *a. m.* hart.
 אקוטמא (VajR 6, Ausg. Const. אקושטא) 1. אקישטא *x. m.* (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.
 אקטו *x.* (ὀκτώ) acht.
 אקטיספון Ktesiphon am Tigris.
 אקטורא אקטורא *x. m.* (ἄκτωρ) ein Beamter, der die Aufsicht über die Sklaven und das Staatseigentum hat.
 אקטרפא *a. f.* etwas Qualm Verursachendes.
 אקי *x.* (εἰκῆ) על אקי aufs Geratewohl.
 אקי *x.* (εἶκε) Platz!
 אקוי (SchirR 7, 8) 1. אקניום.
 אקרא *s.* אקרא.
 אקניום (Koh 1, 7), אקניום *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.
 אקליביספא *x. f.* Hüftbein (?).
 אקלידא *x. f.* (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.
 אקילום *m.* (Ἀκύλας) Personennamen.
 אקילין (jAb. z. 41^a) 1. אקירין (*so* Ausg. Ven.), *s.* אקרא.
 אקלפרא *x. m.* (*aquilifer*) Adlerträger.
 אקומיני אקומיני *x. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.
 אקמי *x. f.* (ἀκμή) Blüte.
 אקמא (Prov 30, 25) 1. אקמא *a. f.* Eidechse.

אקן *a.* Halme treiben.
 אקונין *x. m.* (εἰκότιον), *pl. h.* אקוניות, *a.* אקוניא, אקונתא 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.
 אקוניא *x. m.* Wölbung, Kuppel.
 אקוניא *x. f.* (εἰκών) Bilderprozession.
 אקנייתא *a. f., c. s.* אקנייתא 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.
 אקנייתא *a. f.* 1. Kauf (von den Babyloniern festlich begangen); 2. Zahlungsverpflichtung.
 אקינומוס *x. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.
 אקונס *x. m.* (κύνω?) eine Fischart.
 אקנוס *x. m.* (ἰκανός) geschickt, fähig, genügend.
 אקנקיאתא *x. f.* (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).
 אקנקיאתא *a. f.* Treiben von Halmen.
 אקקיסוס *x. m.* (ἄξιος) würdig.
 אקסינרון *s.* אקסינרון.
 אקסילוזאן (Cant 4, 14, MS אקילוזאן) *x. f. pl.* (ξυλαλόη) Aloeholz.
 אקפרה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.
 אקפיצא *a. m.* Spitze, Winkel.
 אקפיאתא *a. f., c.* אקפיאתא Jes 3, 24 Haarkräuseln.
 אקקיא (falsch אקיא) *x. f.* (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).
 אקרא *x. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.
 אקרא *a. m.* zufällig.
 אקרונא Ortsname.
 אקרפסא *x. m.* (κράβατος) Polstersitz.
 אקרוקתא *a. f.* Frosch.
 אקרא *a. m.* 1. Name eines Fisches; 2. (ἀρά) Verderben; 3. Vogelsteller (?).
 אקרא *x. m.* (εἶρια) Wolle.
 אקרא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.* אקרא *dass.*
 אקרא *h. m. pl.* Name von Engeln.
 אקרא *a. m.* Pflanze (*Malve?*).
 אקרא *a.* auflauern. *Pa.* *dass.*
 אקרא *a. f.* 1. Boot; 2. Napf; 3. *s.* אקרא.
 אקרא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.
 אקרא *a. m.* Araber.

אַרְבֵּה *h. m.* Heuschrecke.
 אַרְבֵּה *h. f.* 1. Lucke; 2. Teil der Flügelthür.
 אַרְבּוֹנָא (?) *a. m.* schwaches Sehvermögen.
 אַרְבִּילָא *a. m.* Sieb.
 אַרְבִּינָא (Est II 2, 7, MS אַרְבִּנָא) *a. m.* Papyrusstaude.
 אַרְבִּיסָר *a. m., f.* אַרְבִּיסָרִי vierzehn.
 אַרְבִּיסָרָא *a. m., f.* אַרְבִּיסָרִיתָא vierzehnter.
 אַרְבֵּל I Stadt in Galiläa (Arbela).
 אַרְבֵּל II *a.* sieben, schütteln.
 אַרְבֵּלִי *m.* Einwohner von Arbel.
 אַרְבָּן *h. m.* grobes Gewebe.
 אַרְבִּנָא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).
 אַרְבָּעָה *h. m., f.* אַרְבַּע vier.
 אַרְבָּעָה (Gen 14, 9) *a. m., c.* אַרְבַּעַת Nu 29, 20, *f.* אַרְבַּע Gen 11, 16 vier.
 אַרְבַּעִי אַרְבַּעִיתִי, *c. s.* אַרְבַּעִיתִי Ezechiel 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* אַרְבַּעִין Gen 47, 28 vierzig.
 אַרְבָּעָה (Jes. 7, 25, MS אַרְבָּעָה) *a. f.* das sich Niederlegen.
 אַרְבַּעָרִי *a.* vierzehn.
 אַרְבַּעֵמָתָא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.
 אַרְבַּתָא *a. f.* Euphratpappel, Weide.
 אַרְבָּא *a. m.* Begehrenswertes.
 אַרְבָּן *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.
 אַרְבָּן *a.* weben.
 אַרְבּוּבִילָא *x. m., pl. d.* אַרְבּוּבִילָא 2K 12, 13 Steinhauer.
 אַרְבּוֹנָא (Ex 25, 4) *a. m.* Purpur.
 אַרְבּוֹן *h. m.* Kasten.
 אַרְבּוֹנָא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.
 אַרְבּוֹנֵתָא *a. f., c. s.* אַרְבּוֹנֵתִיָא 1K 15, 30, *pl. d.* אַרְבּוֹנֵתָא 1K 21, 22 dass.
 אַרְבּוֹנָא Ortschaft in Babylonien.
 אַרְבַּנְטִים *x. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.

אַרְבַּלָּיָא *x. m.* (ἐργαλείον) Werkzeug.
 אַרְבַּנְטִין *h. m.* Purpur.
 אַרְבַּנְטִין אַרְבַּנְטִים, אַרְבַּנְטִין (?) *x. m.* (γερόντιον) altes Männchen (Zwerg).
 אַרְבַּנְטִין (falsch אַרְבַּנְטִין) *x. m. pl.* (ἀρβενταρία) Silberzeug.
 אַרְבַּנְטִים *x. m.* (ἀρβεντής) Nord-West-Wind.
 אַרְבַּנְטִין אַרְבַּנְטִין, *s.* אַרְבַּנְטִין.
 אַרְבַּרְוִין *x. m.* (ἀρβύριον) eine Silbermünze.
 אַרְדָּ (Jes 18^a) 1. אַרְדָּ.
 אַרְדָּא *a. m.* 1. Trüffel (*tuber*); 2. (*hordeum*) Gerste; 3. Anfang von persischen Eigennamen.
 אַרְדָּא 1. אַרְדָּא.
 אַרְדָּבָא *x. m.* ein Trockenmass (= 72 Sextare).
 אַרְדָּבִילָא *x. m., pl. d.* אַרְדָּבִילָא 2K 12, 13, Soc 59 אַרְדָּבִילָא Baumeister.
 אַרְדָּילָא *a. m.* Trüffel (*tuber*).
 אַרְדָּוִין *x.* (Ἡρώδειον) Kastell des Herodes.
 אַרְדָּלָג *x. m.* Mehlspeise.
 אַרְדָּדָא *a. m.* grosse Nadel, Keule(?).
 אַרְדָּעִנָא (אַרְדָּעָא) *a. m., pl. d.* אַרְדָּעִנָא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.
 אַרְדָּפְנִי (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *x. f.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
 אַרְדָּקָסָם (jEru 20^e) 1. אַרְדָּקָסָם (Ar-taxata?) Stadtname.
 אַרְדָּשִׁיר Stadt bei Ktesiphon.
 אַרְהָ *h.* pflücken.
 אַרְוִינָה *h. f.* Gewebe.
 אַרְוִין Stadt an der phönizischen Küste (Ἀραδος).
 אַרְוִינָא *a. m.* Maultier.
 אַרְוִינָא *m., pl. d.* אַרְוִינָאי Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.
 אַרְוִיסָא *x. m.* Seil.
 אַרְוִיָּה *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. wohl bestellt, hergerichtet.

אַרְיָאֵל *h. m.* Bezeichnung des Tempels.
אַרְיָג *h. m.* Gewebe.
אַרְיָגָה *h. f.* Weben.
אַרְיָוֶף *m.* Ehrentitel Rab Samuel's.
אַרְיֹוּתָא *a. f.* Löwin.
אַרְיֹוּס *m.* (Ἀρειος) Personenname.
אַרְיָה *h. m.* 1. Latte; 2. לַבְנָה עַל גַּב אַרְיָה Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. אַרְיָה עַל גַּב אַרְיָה Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אַרְיָה (Nu 4, 10) *a. m., pl. d.* אַרְיָהֵיָא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אַרְיָה *a. m., c.* אַרְיָה Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אַרְיָה *h. f.* Verlängerung. אַרְיָה אַרְיָה Nachsicht.
אַרְיָה *h. f.* 1. Länge; 2. Hinhalten, Nachsicht üben.
אַרְיָה *a. f., c.* אַרְיָהֵיָא Jes 38, 11 dass.
אַרְיָה (אָרוּם) אַרְיָה Ortsname.
אַרְיָה *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.
אַרְיָה (Cant 8, 11) *a. m.* dass.
אַרְיָה *h. f.* Pacht.
אַרְיָה *a. f.* 1. dass; 2. אַרְיָהֵיָא.
אַרְיָה *x. m.* (ὄλεάριος) Kleiderbewahrer, eigentl. Einreiber (im Bade).
אַרְיָה *s.* אַרְיָה.
אַרְיָה *h. f.* Verwünschung.
אַרְיָה *x. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.
אַרְיָה *s.* אַרְיָה.
אַרְיָה *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. אַרְיָה עַל גַּב אַרְיָה Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אַרְיָה I *a., pf.* 3 *m. pl.* אַרְיָהֵיָא 1K 8, 8 (MS אַרְיָהֵיָא), *ipf.* 3 *pl.* אַרְיָהֵיָא Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* אַרְיָהֵיָא Dt 4, 40, 2 *m. pl.* אַרְיָהֵיָא Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange thun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.
אַרְיָה (= אַרְיָה) II *a.* rüsten.
אַרְיָה *h. m.* אַרְיָה אַרְיָה langmütig.
אַרְיָה *x. m.* אַרְיָה אַרְיָה (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְיָהֵיָא Est II 8, 15 Ende, Spitze.
אַרְיָה (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.
אַרְיָה (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.
אַרְיָה *a. f.* (ἀρχή) Einleitung(?).
אַרְיָה *a. f.* oberste Schicht (von dreien).
אַרְיָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.
אַרְיָה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. Weinranke.
אַרְיָה *a. f., pl. c. s.* אַרְיָהֵיָא Koh 12, 3 dass.
אַרְיָה *a. m.* Folter.
אַרְיָה babylonische Stadt (Arku).
אַרְיָה *a. f., c.* אַרְיָהֵיָא Thr 5, 20 Länge.
אַרְיָה I *x. f.* (ἀρχή) Regierung, Magistrat.
אַרְיָה II (Jud 1, 11) *x. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχιάτρος) öffentlicher Arzt.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχιδικός) Oberrichter.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא (falsche Endung וים) *x. m.* (ἀρχιλοστής) Räuberhauptmann.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχιλήπτηρ) Oberhaupt der Häscher.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ὄρχηστής, ὄρχηστήρ) Tänzer.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mit consularischer Gewalt.
אַרְיָה אַרְיָהֵיָא *x. m.* (ἀρχων), *pl. c.*

אַרְכָּוֹנִי Est II S, 13 Or 2377, אַרְכָּוֹנֹת
 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.
 אַרְכָּן *h. m.* einer der etwas lang macht
 אַרְכָּנֹתָא *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archonten-
 amt.
 אורכנים 1. אַרְכָּיִנִים *m.* (Ἀρχινος) Per-
 sonenname.
 אַרְכָּוֹנָטוֹס *x. m.* (ἄρχων) Magistratsper-
 son, Archont.
 אַרְכָּסָא *a. m.* fest, dicht.
 אַרְכַּת Stadt am untern Euphrat (᾽Ορ-
 χόη).
 אַרְכָּתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.
 אַרְלָא *a. m.* unbeschritten.
 אַרְלוֹגִין *x. m.* (ὠρολόγιον) Uhr.
 אַרֶם (Gen 2S, 2) 1. Personenname;
 2. Syrien; 3. Rom(?).
 אַרְמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung
 (des Opfers).
 ארמא *x., pt. pass.* מְאַרְמָאִין *in contumaci-*
am (ἐρημουν δίκην) verurteilt werden.
 אַרְמָא mesopotamische Ortschaft.
 אַרְמָאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.
 אַרְמָאָה *a. m., ind.* אַרְמִי Lv 25, 47, *pl.*
d. אַרְמָאִי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.
 אַרְוֹמָאָה *a. m.* römisch.
 אַרְמוֹן *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer
 Stadt; 3. Platane (*Platanus orien-*
talis).
 אַרְמוֹתָא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen;
 2. Darbringen, „Weben“.
 אַרְמִיָּא *x. f.* (ἐρημία) Einöde.
 אַרְמִי *h. m.* Aramäer, Syrer.
 אַרְמִי *h. m.* Heide.
 אַרְמִיּוֹתָא *a. f.* Heidentum.
 אַרְמִית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2.
 Heidin.
 אַרְמִית *h. f.* Aramäerin.
 אַרְמִית (2 K 1S, 26, MS אַרְמִית) *a.* ara-
 mäisch.
 אַרְמִל *h.* *Hitp.* zur Witwe werden.
 אַרְמִלָּאוֹס, אַרְמִלְגוֹס (DtJI 34, 3 MS) *x.*
 Personenname (Ἐρμούλος, Ἐρμούλαος,
 Ῥωμούλος).

אַרְמִלוֹתָא *a. f., ind.* אַרְמִלוֹ Jes 47, 58
 Witwenschaft.
 אַרְמִלּוֹס, אַרְמִלּוֹס (Jes 11, 4 *in marg.*)
m. Personenname (Ἐρμούλος, Ῥωμούλος).
 אַרְמִלְתָּא *a. f., ind.* אַרְמִלָּא Dt 24, 16
 Witwe.
 אַרְמִמוֹן *x. m.* (ἐρημος) öde.
 אַרְמִנְיָה (Thr 4, 21, MS אַרְמוֹנִיָּא) 1.
 אַרְמִנְיָא.
 אַרְמִנְיָה, אַרְמִנְיָא *f.* 1. (Ῥωμανία) Roma-
 nia (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Ar-
 menien (?).
 אַרְמִנְיוֹס *m.* (Ῥωμανός) Personenname.
 אַרְנָא (Jes 44, 14) *a. m., ind.* אַרְוֹן Jes
 40, 20 Lorbeerbaum.
 ארנא (Sabb 32^a) 1. אַרְוֹנָא.
 אַרְנַבַּת *h. f.* Hase.
 אַרְנַבַּתָּא *a. f., ind.* אַרְנַבָּא Lv 11, 6
 Hase.
 אַרְנוֹנָא, אַרְנוֹן *x. f.* 1. (ἀννώνα) Natural-
 leistungen an die Hofhaltung oder
 Armee eines Fürsten; 2. 1. אַרְוֹן.
 אַרְנָטוֹס *x. m.* (ὀρνᾶτος) Schmuck.
 אַרְנָקִי, אַרְנָקָא *a. f.* (ἀρνακίς) Beutel.
 אַרְנוֹחָא אַרְנוֹחָא Hirnschale.
 אַרֶם *h. Pi.* 1. sich eine Frau ver-
 loben; 2. zur Frau geben. *Ni.*
Hitpa. verlobt werden (von der
 Frau).
 אַרֶם *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּירוֹס Dt 2S,
 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt.*
pass. f. מְאַרְסָא Ex 22, 15 verloben. *Itpe.*
 verlobt werden.
 אַרֶם *h. m.* Gift.
 אַרִים, אַרוֹס 1. אַרִים *x. m.* 1. (ἶρις)
 Schwertlilie; 2. Musikinstrument.
 אַרֶסָא *a. m.* Gift.
 אַרֶסָא *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück;
 2. (ἀρίστης) Gast.
 אַרֶסְטוֹבּוּלוֹס *m.* (Ἀριστοβούλος) Personen-
 name.
 אַרוֹסְטוֹן 1. אַרוֹסְטוֹן *x. m.* (ροσάτων) Rosen-
 wein.
 אַרֶסְטוֹן *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück;

2. (Ἀρίστων) Personennamen; 3. (ἄριστος) Vornehmer.

אַרְסִינִים *m.* (Ἐρασιένεος) Personennamen.
אֲרִסְיִינִין *l.* אֲרִסְיִינִין *x. m. pl.* (σηρικὰ) halbseidene Stoffe.

אַרַע *h.* zustossen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.

אַרַע (Dt 32, 10) *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustossen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* יִאֲרַע Koh 3, 14, *Itpa.* dass.

אַרְעָא, אֲרֵעָא *I a. m.* 1. Zufall, Begegnis, לְאַרְעֵיהּ ihm entgegen; 2. Krankheit.

אַרְעָא (Gen 1, 1) *II a. f., ind.* אֲרַע Gen 2, 11, *pl. d.* אֲרַעָא Gen 26, 3 Erde, Erdboden, Land. אֲרַעָא בַת Fussleiden.

אַרְעָאָה *a. m., pl. ind.* אֲרַעָאִין Gen 6, 16, *f. d.* אֲרַעִיתָא Dt 32, 22, 1K 5, 6, אֲרַעִיתָא Ez 26, 20 unten befindlich.

אַרְעוֹנָא *a. m., ind.* אֲרַעוֹן, אֲרַעוֹן Koh 3, 19 Geschick.

אַרְעוֹתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.

אַרְעִי *a.* אֲרַעִי בְּאַרְעִי zufällig.

אַרְעִיתָא *h. f.* das Unterste.

אַרְעִיתָא *a. f., c.* אֲרַעִיתָא Jer 4S, 28 Tiefe.

אַרְעִיתָא *a. f., pl.* אֲרַעִיתָא LvJI 11, 20 MS *l.* אֲרַעִינִין Wespen.

אַרְפְּכוֹס *x. m.* (ἄρπαξ, ἄρπαγιον) Wasseruhr.

אַרְרַץ *h. f.* Erde, Land, Boden. הָאֲרַרְץ Palästina. הָאֲרַרְץ גַּם ungelehrter Mensch, der es mit der Befolgung des Gesetzes nicht genau nimmt.

אַרְרַעָתָא *h. f.* Überredung, Übergabe.

אַרְקוֹלָאוֹן *s.* אֲדֻקְלָאוֹן.

אַרְקִלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches Kamel(?).

אַרְק *s.* אֲדֻק.

אַרְקָא 1. Stadt am Libanon (Ἀρκα); 2. Örtlichkeit im Totenreich; 3. Erde.

אַרְקִבְסָא (jBer 5^a) *l.* אֲרַקְבִּטָא (so MS Serillo), *s.* אֲלַקְבִּטָא.

אַרְקוּרִינִי אֲרַקוּלִינִי *x. m.* (Herculiani) Teil der kaiserlichen Leibwache.

אַרְקוּן *x. m.* (κρόκος) Crokusblume.

אַרְקִלִים *m.* (Ἡράκλειος) Personennamen. אֲלַקְבִּטָא *s.* אֲרַקְבִּטָא.

אַרְקָתָא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen; 2. Leberkrankheit(?); 3. *s.* אֲרַקְבִּטָא.

אַרַר *h., pl. pass.* אֲרַרַר verfluchen. *Pi.* dass. *Ni. Hitpa.* verflucht werden.

אַרַרָא *a.* verfluchen, *s.* אֲרַרִיתָא 2K 9, 34, *d.* אֲרַרִיתָא die Verse der Bibel, die das Wort אֲרַרִי enthalten.

אַרְרוֹן *h. m.* Dolch.

אַרְרִשׁ *h.* rüsten(?).

אַרְרִיתָא *a. f., pl. d.* אֲרַרִיתָא Ex 5, 1 Kanal.

אַרְרִיתָא *a. m.* Wagen.

אַרְרַתוֹסִיאַ (Ὀρθωσιὰς) phöniz. Hafenort.

אַרְתוֹקוֹפִיּוֹן *x. m.* (ἀρτοκοπιών) Bäckerei.

אַשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.

אַשָּׁא *a. m.* alt(?).

אַשְׁבוּרִן *x. m.* Vertiefung für Wasser.

אַשְׁנִירָא *a. f.* Geläufigkeit.

אַשַׁד *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִישׁוּד Gen 9, 6 ausschütten, giessen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*

יִתְאַשַׁד Gen 9, 6 vergossen werden.

אַשְׁדָּתָא *a. f., pl. d.* אֲשְׁדָּתָא 1K 10, 19 Axe.

אַשָּׁה *h. f., c.* אֲשֵׁתָא, *pl.* נָשִׁים Weib.

אַשָּׁה *h. m.* Feueropfer.

אַשְׁחָא *a. m.* eine Cederart.

אַשְׁוּיָה *h. f.* Spule, worauf die Wolle gewickelt wird.

אַשְׁוּנָא, אֲשִׁשְׁנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit; 3. Heissbad im Badehaus(?).

אַשְׁוּר *h.* schnell!

אַשְׁוּר Assyrien.

אַשְׁוּר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.

אַשְׁוּרִי *h. m.* assyrisch.

אַשְׁוּתָא *h. f.* Ehe.

אַשְׁוּתָא (Jes 25, 11, MS אֲשִׁוּתָא) *l.* אֲשִׁוּתָא, *s.* אֲשִׁוּתָא.

אַשְׁוּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* Maulwurf.

אַשְׁוֹן (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u. MS אשון) *l.* אֲשִׁוֹן.

אִשְׁתֵּךְ *m.* Personenname.
 אִשְׁתֵּי בְּרָהַם *a. f.* Entstellung von אִשְׁתֵּי בְּרָהַם Eid.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *heidnische Gottheit (von Hamath).*
 אִשְׁתֵּינָה *a. m.* fest, hart.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *s. אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה.*
 אִשְׁתֵּי אֵשׁ *a. m.* Glasgefäß.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. f.* Kuchen.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. f.* dass.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. f., pl. d.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה
 Cant 2, 9, *c. s.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Jer 50, 15
 starke Mauer.
 מְאוֹשְׁבֵי הַמִּתָּה *h. m. pl.* Hoden. *denom.* מְאוֹשְׁבֵי הַמִּתָּה
 mit grossen Hoden versehen.
 אִשְׁתֵּי בְּרָהַם *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2.
 Schlachtung.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *Zauberwort.*
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* 1. Traube. אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה
 Eierstock; 2. Bezeichnung eines grossen
 Gelehrten.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* eine Heuschreckenart.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* Schuhmacher.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m., pl.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Est II 1, 3
 1. Ring. Armband; 2. abgegrenztes
 Gebiet, Feld.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* Buchsbaum (*Bucus sem-*
pervirens).
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m., pl.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Ez 27, 6
 dass.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. f.* Maulwurf (?).
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* 1. Tamariske (*Tamarix*
syriaca); 2. Park.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *ein Fluss in Assyrien.*
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה (1 S 22, 6) *a. m.* Tamariske.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* Strick. Seil.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* Gerstentrank.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* Pflanze, die zur Seifen-
 fabrikation verwandt wurde (*Leontice*
Leontopetalum).
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* dass.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung;
 2. Einweihung, Fertigstellung.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* Schuldopfer. אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Schuld-
 opfer, das dargebracht wird, wenn
 es zweifelhaft ist, ob man sich bei

einer That versündigt hat. אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה
 Schuldopfer zur Sühne von Ver-
 gehungen, deren Schuld klar zu Tage
 liegt. אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Schuldopfer, das
 Fromme darbringen wegen etwa un-
 erkannt gebliebener Verschuldung.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer;
 2. Schuld.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה (Koh 1, 11) *m.* Name eines
 Fürsten der Dämonen.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. f.* Schuld.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. f.* Nachtwache.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* schuldbelastet.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Ortsname.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. f.* Schuld.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *s.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Ortsname.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* Beschwörer.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. f., pl.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Mist,
 Misthaufen.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *x. m.* 1. Herberge, Gasthaus;
 2. Wirt.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *x. m.* Gastwirt.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *x. f.* Wirtin.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. f.* Korb.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m.* bestimmte Quantität, Por-
 tion (?).
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m.* Kleiderreiniger.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *f.* Personenname.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה (Entstellung von אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה) Eid.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. f.* Verkauf (Ermächtigung
 wegzunehmen).
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a. m., ind.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Est II 6, 9
 (nicht MS) Strasse, Platz.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich
 preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen
 werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *a., ipf.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Est II 7, 10 (nicht
 MS) stark sein. *Pa.* 1. stark
 machen; 2. beglaubigen; 3. glauben.
Aph. אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה, אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה stark sein.
 אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה *h. m., pl. c.* אִשְׁתֵּי הַמִּתָּה Heil! (o über
 das Glück von).

אשראה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.
אשרה *h. f.* Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.

אשרה *h. f.* gerichtliches Zeugnis.

אשרייתא *a. f., c.* אשריית Jes 66, 1 Wohnen.

אשרתא *a. f.* Glück zu!

אשרתא *a. f., c.* אשרת Dt 16, 21, *pl. d.* אשריא und אשרתא Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.

אשרתא *a. f.* 1. Attest; 2. Schulden.

אשש *h. Pu. Hitpo.* fest begründet werden.

אשש *h. m.* Glas.

אששיתא *a. f.* Glasgefäß.

אשתא *a. m.* sechs. *pl.* אשתין אשתין sechzig.

אשתא (Lv 1, 8) *a. f., ind.* אישא Dt 4, 24 1. Feuer; 2. Fieber.

אושא *h. f., pl.* אושין Fundament.

אושתא *a. f., ind.* אושא Cant 8, 9, *pl. d.* אושא 1 K 7, 7 dass. S. auch אשיתא.

אשתא *a.* trinken.

אשתאה *a. m.* sechster.

אשתדא *a. f.* dies Jahr.

אשתדוייתא *a. f., c.* אשתדויית Jes 7, 2 geschüttelt werden.

אשתדור (bibl.) *a. m.* Widersetzlichkeit.

אשתמית Ortsname.

אשתור *m.* Personenname.

אשתומא *x. m.* Verwalter.

אשתיתא *m.* Personenname.

אשתלהותא *a. f.* schwach werden.

אשתומא (?) *a. m.* Wunder! Unsinn!

אשתמודע (Gen 42, 7) *a.* 1. erkennen, anerkennen; 2. erkannt, bekannt werden; 3. sich zu erkennen geben.

אישתמודע (Ru 3, 2) *a. m.* Bekannter.

אשתמודעותא *a. f., c.* אשתמודעות Jes 3, 9 1. Erkennungszeichen; 2. Bevorzugung.

אשתמוותא *a. f., ind.* אשתמוו Jer 8, 21 Verwüstung, Entsetzen.

אשתמסר *a.* sechzehn.

אשתעיתא *a. f.* Erzählung.

אשתעמוותא *a. f.* Entsetzen.

אשתקד *a.* 1. letztes Jahr; 2. früher.

אשתמסר *s.* אשתמסר.

א"ת ב"ש Formel für die Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der erste mit dem letzten, der zweite mit dem vorletzten u.s.w. vertauscht wird.

את (Gen 12, 11) *a. c.* du.

את *h.* Akkusativzeichen, *pl.* אתין die Stellen, an denen את vorkommt, s. אות.

אתא (Gen 4, 15) *a. m., pl.* אתין Gen 1, 14, Cant 1, 4 und אתין Nu 2. 2 1. Zeichen, Vorzeichen; 2. Buchstabe; 3. ein Sternbild, s. יותא.

אתא *a., pf.* 3 *m. pl.* אתו Gen 12, 5, *imp. m.* 3 *m. sg.* ייתי Gen 32, 11, *imp. m.*

sg. אתא Gen 31, 44, אתא kommen, gehen. ק אתיא es stimmt überein mit.

מן — אתיא es ist abgeleitet von. *Aph. pf.* 3 *m. sg.* אתי Gen 2, 19,

3 *m. pl.* אתיא Gen 37, 28, *imp. m. sg.*

אתא Gen 27, 7 kommen lassen, bringen. ותנא מתי לה מהקא aber der

Tradent leitet es von dieser Stelle ab. לאיתויי מאי was will dies hinzu-

fügen? *Itaph. pf.* 3 *f. sg.* אתיתאת Gen 33, 11 gebracht werden. Dalm., Gr. 296 ff.

אתדשא (Jes 22, 5) *a. f.* Zerstampftwerden.

אתה *h. m.* du.

אתותא *a. f., ind.* אתו (Gen 12, 19) Ehe.

אתודאה (Ho 14, 3) *a. f.* Bekenntnis.

אתון (Gen 42, 14) *a. pl. m.* ihr.

אתונא (Gen 19, 28) *a. m.* 1. Heerd, Ofen; 2. dicker Rauch.

אתונא *a. m.* Stärke.

אתור (Gen 25, 18) *a. m.* Assyrien.

אתורא (?) (Ps 40, 3) *a. m.* Schritt.

אתוראה (Gen 10, 11) *a. m.* assyrisch.

אתחלתא *a. f.* Anfang.

אֵתִירוֹן (Ez 27, 6) *x. m.* (θέατρον) Theater.

אֵתִיכָא *a. m.* hart.

אֵתִין (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.

אֵתְכוּתָא *a. f., c. s.* אֵתְכוּתִיהָ Guss, Erguss.

אֵתְפֵלָא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.

אֵתְפְנֵעוּתָא *a. f., c. s.* אֵתְפְנֵעוּתָא Jer 3, 25 Demütigung.

אֵתְפִיֵּאִתָא *a. f.* Beugen.

אֵתְלִיטִים *x. m.* (ἀθλητής) Athlet.

אֵתְלִיזִי *s.* אֵתְלִיזִי.

אֵתְמִי *h. pl. m.* ihr.

אֵתְמִקָא *a. m.* Erstaunen! wunderbar.

אֵתְמוֹל *h.* gestern.

אֵתְמַכְבִּיתָא *a. f.* Erniedrigung.

אֵתְמִלִי (Ex 4, 10), אֵתְמִלִי *a.* gestern.

אֵתְמִלוּבִי *a. f., c. s.* אֵתְמִלוּבִיהוֹן Jer 18, 23 Sinnen, Gesinnung.

אֵתְמִנִיּוּתָא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.

אֵתְיִמוּם *s.* אֵתְיִמוּם.

אֵתְן, אֵתְן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. stark, dauerhaft; 3. Personennamen.

אֵתְנָא (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אֵתְנָן Jud 5, 10 Eselin.

אֵתְנָה *a.* (= אֵתְ אֵינְהוּ) du bist es.

אֵתְיִנִים (Ἀθῆναι) Athen.

אֵתְוִנִין *x. m.* (ὀθόνιον) feine weisse Leinwand.

אֵתְנִים *x.* (ἀσθενής) schwach, krank werden.

אֵתְנִיָא *x. f.* (ὀθόνη) feines Leinengewand.

אֵתְנָן *h. m.* Hurenlohn.

אֵתְפִלְגוּתָא (BemR, 13) 1. אֵתְפִלְגוּן, *s.* פִּלְגָא.

אֵתְנִסִיָא *x. f.* (ἀθανασία) Unsterblichkeit.

אֵתְקִפְתָא (!) (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.

אֵתְקִפְתָא *a. f.* Entgegnung.

אֵתְרִיא (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אֵתְרִיא Dt 12, 2 Platz, Ort. בְּאֵתֵר, בְּתֵר Gen 10, 32 1. an stelle; 2. in folge dessen; 3. nach, hinter. עַל אֵתֵר (in hebr. Zusammenhang) auf der Stelle, so gleich.

אֵתְרִיבִיתָא *a. f., c.* אֵתְרִיבִיתָא Sach 12, 7 Grossthum.

אֵתְרִיבִיתָא *a. f., c.* אֵתְרִיבִיתָא Ez 30, 15 Lärm, Getöse.

אֵתְרִיבִיתָא *a. f., c.* אֵתְרִיבִיתָא Ez 30, 15 Lärm, Getöse.

אֵתְרוֹן *h. m.* Citronenart (*Citrus medica cedra*).

אֵתְרוֹנָא, אֵתְרוֹנָא (Est II 7, 10) *a. m., pl.* אֵתְרוֹנִין Lv 23, 40 dass.

אֵתְרוּתָא *a. f. pl.* אֵתְרוּתָא Ortssitte.

אֵתְרִקְנָא (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.

אֵתְרִשְׁלוּתָא *a. f., c.* אֵתְרִשְׁלוּתָא Jer 47, 3 Erschlaffung.

אֵתְתָא (Lv 18, 18) *a. f., ind.* אֵתָא Lv 18, 22, *c.* אֵתָא Gen 16, 1, *pl. d.*

אֵתְתָא Gen 18, 11, *ind.* נְשִׂין Gen 31, 50 Weib.

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets. ב' = Zahlzeichen für 2.

בִּי *h. a.* 1. *c. s.* (ar.) בִּי, בְּךָ, בִּיהָ Gen 37, 10 u.s.w. in, an, für, durch. בְּךָ

a) wann; *b)* in betreff; *c)* Gen 19, 16 weil; 2. in der Weise, in der Eigenschaft. בְּעַד

als Zeuge. 3. (für בֵּר) Sohn des . . .

בָּא (Nu 25, 14) *a. m.* (= אָבִיא) 1. Vater; 2. Personennamen.

בַּיִת (Jes. 5, 8) *a. f.* (= בֵּית) Haus.

בְּאֵדִין (Meg. Ant.) *a.* da.

בְּאוּשָׁה *h. f., pl.* בְּאוּשִׁין eine geringwertige Sorte Weintrauben.

בְּאוּתָא *s.* בְּאוּתָא.

בְּאִימָא Ortsname.
 בְּאִישָׁא *a. m.* 1. schlecht; 2. krank.
 בְּאִישׁוּתָא *a. f.* Schlechtigkeit.
 בְּאָר *h. Pi.* erklären, erläutern. *Pa. pl.*
 בְּאָר klar, einleuchtend.
 בְּאָר *a. Pa.* dass.
 בְּאָר *h. f.* 1. Brunnen; 2. Ursprung.
 בְּאָרָא *a. f., ind.* בְּאָר Cant 4, 15
 Brunnen, s. בְּרָא.
 בְּאָרִי בְּאָרִי Ortschaft in Galiläa und
 in Babylonien.
 בְּאָשׁ *h. Hi.* 1. zu stinken anfangen,
 faulen; 2. stinken machen; 3. ver-
 läumden; 4. eine gewisse Reife er-
 langen (von Weintrauben).
 בְּאָשׁ בְּאִישׁ (Gen 21, 11) *a., ipf.* 3 *m.*
sg. יְבֵאֵשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, miss-
 fällig sein; 2. böse, ärgerlich sein;
 3. krank sein. *Aph. pf.* 3 *m. pl.*
 אֶבְאֵשׁוּ Nu 20, 15 1. Böses thun;
 2. jem. wehe thun; 3. in übeln Ge-
 ruch bringen, verläumden. *Itpe. pf.*
 אֶתְבְּאֵשׁ Mi 4, 6, אֶבְאֵשׁ 1. sich
 schlecht befinden, krank sein; 2.
 schlecht behandelt werden. *Ittaph.*
pf. אֶתְבְּאֵשׁ Ex 5, 23 wehe gethan
 werden.
 בְּבָא (Est II 5. 14), richtiger בְּבָא *a.*
m. 1. Thor, Thür; 2. בְּבָא קָמָא
 בְּתָרָא, Namen der drei ersten
 Traktate der Ordnung גְּוִיָקוּן; und (in
 Tos.) der Teile des Traktats בְּלָיִם;
 3. Personennamen.
 בְּבִהָ *h. f.* בְּבִת עֵין Pupille.
 בְּבִוְאָה *x. f.* Abbild, Widerschein.
 בְּבוּיא (jTaan 64^b, Ausg. Ven. בבולייא
 s. בּוּלָא.
 בְּבִוְתָא 1. דְּבִבְוִתָא.
 בְּבִי *x.* (vive) lebe!
 בּוּבִיָאָר 1. בּוּבִיָאָר.
 בְּבִיָתָא *a. f.* 1. Kanal; 2. s. בְּבִתָא.
 בְּבִיתִין (jDem 23^b) 1. בְּבִתִין für Flachs.
 בְּבִל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft
 Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בְּבִלְאָה *a. m., f.* בְּבִלְיָתָא Est II 1, 10
 (MS falsch בְּבִלְיָתָא) babylonisch.
 בְּבִלְזִין (Βαβυλών) Babylon (für Rom).
 בְּבִלִי *h. m.* babylonisch, Babylonier.
 בְּבִלְיוֹן *x. m.* (βαβυλωνικόν) babyloni-
 sch.
 בְּבִירָא *x. m.* (βιβρίον) Tierbehälter,
 Käfig, Zwinger.
 בְּבִירָא *x. m. pl.* Tiere, die man im
 Zwinger hält.
 בְּבִתָא *a. f.* 1. בְּבִת עֵינִיהוּן Dt 32, 10
 Pupille; 2. s. בְּוִתָא.
 בְּנָ *m.* Personennamen.
 בְּנָא, בְּנָאָה *x. m.* Gemeindefeld.
 בְּנָדָא *h.* 1. treulos handeln; 2. ziehen,
 zerren.
 בְּנָדָא *h. m.* Gewand.
 בְּנָדָל (BerR 98) 1. מְנָדָל.
 בְּנָדָם *m.* (Βακχίδης) Personennamen.
 בְּנָדָת, בְּנָדָא Ortsname (nicht das jetzige
 Bagdad).
 בְּנָדָתָא *a. m.* aus Bagdat.
 בְּנִידָה *h. f.* Treubruch.
 בְּנִירָא *a. m.* 1. rau, behaart; 2. manbar.
 בְּנִין *h. Hi.* schreien.
 בְּנִיָאָה *a. m.* 1. Lache, Tümpel; 2. zer-
 brochenes Gefäß.
 בּוּנְנִי נִינְמִי (Est II 4, 1, Or 2375
 פּוּנְנִי נִינְמִי, Or 2377 נְנִינְמִי *x.*
 durch Kuriere gesandte Briefe (?).
 בְּנָר *h.* manbar werden.
 בְּנָר I *a.* manbar werden.
 בְּנָר II *a.* schwach, mager werden. *Aph.*
 schwächen.
 בְּנָר *h. m.* Alter der Mannbarkeit (der
 Jungfrau) d. h. vom 12^{1/2} Jahre ab.
 בְּנָר *h. m.* 1. behaart, rau; 2. manbar.
 בְּנָרוּת *h. f.* Mannbarkeit, das Alter
 nach dem 12^{1/2} Jahr.
 בְּנָרוּן (VajR 28) 1. פְּלָטִין.
 בְּנָרוּנִי s. בְּנָרוּנִי.
 בְּנָרָם (Meg. Ant.) 1. בְּנָרָם.
 בְּנָדָא *a.* 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in
 betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בַּר I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Oelkelter. **בית הכב** dass.

בַּר II *h. m.* Leinwand.

בַּר III *h.* **בבד** **בד** abgesondert, für sich. **לבדו** allein. **לבדו** er allein. **בלבד** nur. **בלבד** **ש** nur dass.

בַּר s. **בבד**.

בָּרָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Ipa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.

בָּרָא II *a. Pa. pt. f.* **מבדה** SchirR S, 1 (Ed. princ. **מברה**) verabscheuen, verachten.

בָּרָא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* **בְּרִיא** Ölkelter. Jo 2, 24 l. wie Ar. **בְּרִיא** Ölkelter.

בָּרָא II *a. m.* feines Linnen.

בְּרִיאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.

בְּרִיאָתָא *a. f.* Erfindung, Lüge.

בָּרַד *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hitpo.* 1. heimatlos, fern von der Heimat sein; 2. sich trennen.

בָּרַד *a. Pa.* pressen, keltern.

בָּרַד *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.

בָּרַד *h. m.* Kelterer.

בְּרִיאוֹת s. **בְּרִיאה**.

בָּרְדִין *h. m. pl.* Stock (als Folterwerkzeug).

בָּרַח *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hitp.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.

בְּרוּחָא s. **בְּרוּחא**.

בְּרוּחָא *a. m.* Lustigmacher.

בְּרוּקִיא *a. m. pl.* **מֵאָה ב'** Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).

בְּרוּחָא *a. m., ind.* **ביודר** Jes 8, 22 1. Zerstreung; 2. Zerstreuter.

בְּרוּחָא, בְּרוּחָא *a. f.* Erdichtung.

בָּרַח *a., pf.* 3 *m. pl.* **ברחו** Thr 1, 21 (MS **חרו**) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht **ברה**). *Pa.* erheitern.

בְּרוּחָא, בְּרוּחָא *a. m.* Fröhlichkeit.

בְּוִרְיָא I. **בוּרִיא**.

בְּוִרְיָא *h. m.* Erdichter, Lügner.

בְּוִרְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.

בְּוִרְיָא *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.

בְּוִרְיָא, בְּוִרְיָא *h. f.* (kleine) Olivenpresse.

בְּוִרְיָא *a. f.* Erdichtung.

בְּוִרְיָא *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.

בְּוִרְיָא *a. f.* dass.

בְּוִרְיָא (Ex 13, 8) *a. m.* — willen, wegen.

בְּוִרְיָא Gen 6, 3 weil.

בְּוִרְיָא *h. f.* Trennung.

בְּוִרְיָא (Jes 44, 25) *a. m. pl.* 1. beschworener Geist; 2. Totenbeschwörer.

בְּוִרְיָא I. **בְּוִרְיָא** (= **בְּוִרְיָא**), s. **בְּוִרְיָא**.

בְּוִרְיָא *h. f.* Untersuchung.

בְּוִרְיָא *a. f.* dass.

בְּוִרְיָא (?) *a. m.* Untersucher, Spion.

בְּוִרְיָא *a. f.* ein Euphratkanal.

בָּרַל *h.* 1. trennen, absondern; 2. ablassen. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.

בָּרַל *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.

בְּרִלָח *x. m.* Bdelium, ein wohlriechendes Harz.

בְּרִלָח (Gen 2, 12) *x. m.* dass.

בְּרִלָח (Midr Schem 22) *x. m. pl.* (**βδέλυμα**) Scheusal, Götzenbild.

בְּרִלָח, בְּרִלָח, בְּרִלָח Ortsname.

בְּרִסִין I. **בְּרִסִין**.

בְּרִק *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.

בְּרִק *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* **תבדוק** Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen.

Pa. inf. **בְּרִקָא** Gen 44, 15 untersuchen. *Itp.* untersucht werden.

בְּרִק *h. m.* 1. Riss, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.

בְּרִקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riss,

Schadhafte; 2. Wasserdurchbruch;
 3. Sünde.
בָּרַר *h. Pi.* zerstreuen.
בָּרַר *a.* streuen. *Pa. pif.* **בָּרַר** Gen 11, 8
 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem
 Siebe); 3. 1. **בָּרַר**. *Itpa. pif.* 3 *f. pl.*
אֶתְבָּרַרְא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.*
יִתְבָּרְוּ Nu 10, 35 zerstreut werden.
בְּרִדְסִין 1. **בְּרִדְסִין**.
בְּרִדְסִין *a. f.* Erdichtung.
בְּרָא *h.* ängstlich sein (?).
בְּרִדְסִין (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung,
 Verwirrung.
בְּרוּר *h. m.* weissfleckig.
בְּרִיחָא *a. f.* Schande.
בְּרִיחָא *a. f.* Eile. **בְּרִיחָא** Ex 12, 11
 eilig.
בְּרִיקָא *a. m., ind.* **בְּרִיק** Cant 7, 3
 glänzend, vornehm.
בְּרִיר *h. m.* weiss, glänzend.
בְּרִירָא *a. m.* dass.
בְּרַח I *h.* nur *pt.* **בְּרוּל** überstürzt.
Pi. beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt
 werden.
בְּרַח II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.
בְּרַח *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken
 setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* **תְּבַחֵל**
 Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpa.*
pf. **אֶתְבַּחֵל** 1S 28, 21, 3 *m. pl.*
אֶתְבַּחֵלוּ Ex 15, 15 1. beunruhigt
 werden; 2. sich beeilen.
בְּרַחָלָא *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.
בְּרַחֵם *h. m.* Viehtreiber.
בְּרַחֵמָא *h. f.* vierfüssiges Haustier, Vieh.
בְּרַחֵמָא בִּ גְרוֹסִי **בְּרַחֵמָא** גְּרִי **בְּרַחֵמָא** Kleinvieh.
בְּרַחֵמָא *h. f.* Nilpferd.
בְּרַחֵם *h.* weiss sein, glänzen. *Hi.* 1. leuch-
 ten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.*
 glänzend, ausgezeichnet sein.
בְּרַחֵם *a. Aph. pt. sg. f.* **מְבַרְחָא** Est II
 8, 15, *pl. m.* **מְבַרְחָין** 2S 22, 13 glän-
 zen, leuchten.
בְּרַחֵמָא (Lv 13, 39) *a. m.* weisser Fleck.
בְּרַחֵמָא *a. f.* weisser Hautfleck.

בְּרַחֵמָא *h. m.* mit weissen Flecken
 versehen.
בְּרַחֵם *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich
 hervorthun; 3. verfinstern.
בְּרַחֵם *a., s.* **שְׂבַחֵם**.
בְּרַחֵת *h. f.* weisser Hautfleck.
בְּרַחֵתָא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* **בְּרַחֵתָא**
 Lv 23, 38 weisser Hautfleck.
בְּרַחֵתָא *a., pf.* 2 *m. sg.* **בְּרַחֵתָא** Gen 49, 8
 1. sich schämen; 2. bestürzt, er-
 schreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.*
אֶבְרַחֵתָא 2S 19, 6 1. schämen machen;
 2. schrecken, in Angst versetzen.
Itpa. ipf. 3 *m. pl.* **יִבְרַחֵתוּן** Mi 7, 16
 beschämt werden, sich schämen.
בְּרַחֵתָא *a. f., ind.* **בְּרַחֵתָא** Ez 8, 17, *c.*
בְּרַחֵתָא Jer 3, 25 Scham, Schande.
בֵּית בְּרַחֵתָא Dt 25, 11 Schamglied.
בְּרוּא *h.* 1. kommen, hingehen, hinein-
 gehen. **מִן הַבָּא מִן הַדִּין** das aus der
 Folgerung Resultierende; 2. ge-
 schlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen,
 darbringen; 2. hinzufügen; 3. her-
 vorbringen, verursachen.
בְּרוּב *s.* **בְּרוּב**.
בְּרוּבָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.
בְּרוּבָא *a. f.* Kanal, Rinne.
בְּרוּבָא 1. **בְּרוּבָא**.
בְּרוּבָא *h. m.* weisser Fleck.
בְּרוּבָא *s.* **בְּרוּבָא**.
בְּרוּבָא *h.* verachten.
בְּרוּבָא *a., s.* **בְּרוּבָא**.
בְּרוּבָא *a. m.* aus Buzi.
בְּרוּבָא *a. m.* Plünderer.
בְּרוּבָא *a. f.* Verachtung, Schmach.
בְּרוּבָא *m.* Personennamen.
בְּרוּבָא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.
בְּרוּבָא *s.* **בְּרוּבָא**.
בְּרוּבָא *a.* 1. hin u. her rennen (?); 2. weinen
 (**בְּרוּבָא**).
בְּרוּבָא *h.* vermengen.
בְּרוּבָא *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.
בְּרוּבָא (*ibid.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8.
 Monats (etwa November); 3. Ortsname.

בֹּלָא *a. m.* Kastagnette.
בוֹלְשֵׁת *h. f.* Streifschaar.
בּוֹן 1. Personennamen; 2. *s.* בֵּין.
בוֹסֶם *h. m.* Gewürz.
בוֹעַ *a., ipf.* 1 *sg.* אֶבְוֵעַ Hb 3, 18, *imp.*
f. sg. בּוֹעֵי Sac 9, 9 jauchzen.
בוֹעֶרֶא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
בוֹעֶתֶא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. *pl.*
 בּוֹעֵין Geschwür; 3. 1. בּוֹעֶרֶא Jes 30, 17.
בוֹיָן *h.* aufgehen, leuchten.
בוֹיָן *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
בוֹצָא *a. m.* 1. *ind.* בּוֹיָן Ex 25, 4 dass.
 2. 1. בְּצָא; 3. בּוֹצִין Jes 43, 2, 1. wie
 MS בּוֹצִין, *s.* בּוֹצִינָא.
בוֹצִינָא *a. m.* 1. *pl. d.* בּוֹצִינָא Ex 30, 7
 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בּוֹצִינָא Nu
 11, 5 Kürbis, Gurke(?); 3. Achse
 oder Loch des Mühlsteines.
בוֹצִינָא *a. m.* Byssusgewand.
בוֹצֶרְתֶא *a. f., pl. d.* בְּצֶרְתֶא 2 S 23, 4,
 Ho 2, 5 (hier Soc. 59), vgl. בְּצֶרְתֶא.
בוֹקֶר *h. m.* Morgen.
בוֹר *h.* brach, ungebaut sein. *Pi.* 1. wüste
 lassen, leer machen; 2. eine Falle
 machen. *Hi.* brach liegen lassen.
בוֹר *a., ipf.* 3 *f. sg.* תְּבוֹר Gen 47, 19
 brach liegen, öde sein. *Aph.* אֹבֵר
 brach liegen lassen. *Itpe.* *pf.* 3 *pl.*
 אֶתְבוֹרוּ Jer 10, 14 (MS אֶתְפֹּשוּ) ver-
 dummt sein. *Itpa.* verheert werden.
בוֹר I *h. m.* ungebildet.
בוֹר II *h. m. f., pl.* בּוֹרוֹת 1. Grube,
 Cisterne; 2. Becken in der Kelter;
 3. Gefahr.
בוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* בּוֹר Jes 7, 23 Un-
 kraut, Gestrüpp; 2. roh, unverdaulich;
 3. ungebildet.
בוֹרָא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
בוֹרְדָם (בּוֹרְדָם?) *x. m.* eine Krankheit.
בוֹרוֹת *h. f.* Unwissenheit.
בוֹרִי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewiss-
 heit.
בוֹרִיזַת (בוֹרְאוֹת) *h. f. pl.* Wildlinge
 (von Fruchtbäumen).

בוֹרִית I l. בְּרִית.
בוֹרִית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugen-
 salz.
בוֹרִיתֶא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
בוֹרְדָן *h. m.* Pflugbaum.
בוֹשֵׁת *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen,
 Schande zufügen. *Hi.* zu schanden
 machen. *Hitp.* beschämt werden, sich
 schämen.
בוֹשֶׁת *h. f.* Schande, Scham.
בוֹשֶׁת *h. f.* dass. בּוֹשֶׁת פְּנִים Scham-
 haftigkeit.
בוֹתֶא (Lv 11, 18), בּוֹתֶא (ebenda Or 1467)
a. f. 1. Eule; 2. Maulwurf.
בוֹתֶא *a. f.* Geschwür, *s.* בּוֹעֶתֶא.
בוֹזָא I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בּוֹ
 Ez 16, 57 l. בּוֹז, *s.* בּוֹז); 2. schän-
 den. *Pa. pt. pl. m.* מְבוֹז Cant 8, 1
 verachten. *Itpe.* verachtet werden.
בוֹזָא II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* ver-
 teilen. *Itpe.* geteilt werden.
בוֹזָא, בּוֹזָא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
בוֹבוּנָא *a. m.* Beute, Raub.
בוֹבוּז *h.* 1. teilen; 2. freigebig aus-
 teilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
בוֹבוּז *a., pt.* מְבוֹבוּז Koh 3, 22 l. מְבוֹבוּז
 dass.
בוֹבוּנָא, בּוֹבוּנָא *x. m.* Zolleinnehmer.
בוּגָא *a. m.* Bündel, Gebund.
בוּהָ *h.* verachten, schmähen. *Pi.*
 dass. *Hitp.* verachtet werden, verächt-
 lich erscheinen.
בוּהָ *h. f.* Beute.
בוּזָא *h. m.* Räuber.
בוּזָא *a. m., pl.* בּוּזִין Jes 16, 4 dass.
בוּזָא, בּוּזָא *a. m., ind.* בּוּזָא Jes 24, 16
 Raub.
בוּזִיתֶא *a. f.* Räuberin.
בוּזִיתֶא *a. f.* Beraubung.
בוּזִי *h. m.* Verachtung.
בוּזָא *a. m., ind.* בּוּזָא Jo 2, 13 das
 Zerreißen.
בוּזָא *h.* rauben, plündern. *Pilp.* *s.* בּוּזָא.
בוּזָא *a., pf.* 3 *m. pl.* בּוּזָא Nu 31, 35,

ipf. 2 *m. sg.* תָּבַזוּ Dt 20, 14 rauben, plündern. *Aph. pt.* מִבְּזוּ Jes 24, 1 plündern lassen. *Itpe. ipf.* אֶתְבְּזוּ Ho 8, 8 geplündert werden. *Palp.* s. בְּזוּבָה.

בְּזוּא *a. m.* verächtlicher Mensch.

בְּזוּיָה (jBabB 14^c) l. בּוּלָא.

בְּזוּיָן *h. m.* Verachtung.

בְּזוּיָא I *a. m.* dass.

בְּזוּיָא II s. בְּדוּיָי.

בְּזוּיָא III *a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.

בְּזוּיָו (ExJI 25, 29, MS בוּיָו) l. בְּזוּיָו, s. בְּזוּבָה.

בְּזוּעָתָא *a. f.* Spalt, Riss.

בְּזוּקָא *h. m.* Scherbe.

בְּזוּרָן *x. m.* Falkenier.

בְּזוּדָא *h. m.* Schale.

בְּזוּפָא (Nu 7, 14) *a. m., pl. d.* בְּזוּפָא Nu 4, 7 dass.

בְּזוּלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.

בְּזוּעָא *a., pt. pass. f.* בְּזוּעָא Koh 3, 7 spalten, durchbrechen, zerreißen. *Pa. ipf.* בְּזוּעָא Nu 25, 8 zerreißen, aufschlitzen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* אֶתְבְּזוּעָתָא Nu 16, 31 zerrissen werden.

בְּזוּעָא *a. m.* Spalt, Riss.

בְּזוּעָתָא *a. f.* Zerrissenes.

בְּזוּקָא (?) *h. m.* Blitz.

בְּזוּקָא *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.

בְּזוּקָא *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.

בְּזוּקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.

בְּזוּרָא *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.

בְּזוּרָא *a. Pa.* dass.

בְּזוּרָא *a. m.* Samen.

בְּזוּרָא *a. m.* Samenart.

בְּזוּתָא (Ex 15, 9) *a. f.* Beute.

בְּזוּתָא I *a. f., pl.* בְּזוּתָא Riss, Spalte.

בְּזוּתָא II *a. f.* Verachtung.

בְּזוּתָא (EchR 1, 16) = בְּזוּתָא lebendig.

בְּזוּתָא *h. m.* 1. Auserwählter; 2. Unverheirateter.

בְּזוּתָא *a. m.* dass.

בְּזוּתָא (NuJI 21, 27) l. בְּזוּתָא (so MS), s. חוּדְתָא.

בְּחִינָה (*nachalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.

בְּחִירָה *h. f.* Wahl, Erwählung. בֵּית הַבְּחִירָה בית der Tempel in Jerusalem.

בְּחִירָתָא *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates Edujoth.

בְּחַלָּא *h. Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.

בְּחַןָּא *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.

בְּחַןָּא *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* בְּחַןָּא Dt 33, 8, 1 *sg.* בְּחַןָּא Koh 1, 17 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְבַּחְנוּ (MS תִּתְבַּחְרוּ) Gen 42, 15 geprüft werden.

בְּחַרָּא *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass. *Ho. pt.* מוּבְחָרָא auserlesen.

בְּחַרָּא *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶבְחַרְנוּ Sac 13, 9, *pt. pass. pl. f.* בְּחִירָן Ex 14, 7 prüfen; 2. auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *pl. m.* תִּתְבַּחְרוּ Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* אֶתְבַּחְרוּ Nu 31, 5 erwählt werden.

בְּחַרְוֵא *h. f.* Jugend, junge Leute.

בְּחַרְוֵן *h. m.* wählerisch.

בְּחַשָּׁא *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.

בְּחַשָּׁא *a.* dass.

בְּחַשָּׁא *a. m.* Rührlöffel.

בְּחַשָּׁא *a. m.* Achselhöhle.

בְּחַטָּא l. בְּחַטָּא.

בְּחַטָּא *x. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.

בְּחַטְבוּטָא *h. m.* Hanf.

בְּחַטְבוּטָא *h.* anschwellen.

בְּחַטְרָא l. בְּחַטְרָא.

בְּחַטָּה *h.* Eide (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts thun. *Pi.* dass.

בְּחַטְוֵא *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts.

בְּחַטְוֵלָא *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בטולא *a. m.* 1. Ungiltigmachung; 2. Vernichtung.

בטויא (VajR 25, so auch Ed. princ.)
s. טויא.

בטוינא *a. m.* Seil.

בטח *h.* vertrauen. *pl.* בטוח sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheissen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiss sein.

בטח *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* אבטחתני Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflössen, versichern. *Itpe. pl.* מתבטח Jer 12. 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בטח *h. m.* Wasserreservoir (?).

בטחון *h. m.* Vertrauen.

בטי *r. f.* (εὐβάτην) Wanne, Bassin.

בטי *r. m.* (βυθός) Abgrund, Tiefe(?).

בטי, באטי *m.* 1. Personennamen; 2. (βάτος) Roche (verbotener Fisch).

בטיח *m.* Personennamen.

בטיטא, בוטיטא *a. f.* Höhle (?).

בטיטי *m.* Personennamen.

בטילא, גטילא *a. m., ind.* בטיל Ex 32, 25, *pl.* בטילין Ex 5, 9 1. müssig; 2. wertlos.

בטילה *h. f.* Müssiggang.

בטינתא (Jud 15, 15) *a. f.* trüchtig.

בטינתא, בוטינתא *h. f.* Kapperfrucht.

בטל *h.* 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge). *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hilp.* gestört, aufgehoben werden.

בטל, בטל (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* גטילת Est II 1, 1, *pf.* 3 *m. pl.* בטלון Gen 8, 22 1. feiern, müssig

sein; 2. aufhören. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אבטיל Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungiltig machen, annullieren; 3. stören.

Aph. pf. 3 *pl.* אבטילו Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אתבטלו Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יתבטלון Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בטל *h. m.* 1. nichtig, leer, wertlos; 2. ungiltig; 3. müssig, unthätig.

בטלה *h. f.* 1. Müssiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.

בטלון *h. m.* 1. Musse, Müssiggang; 2. Zeitverlust.

בטלן *h. m.* 1. müssig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בוטלא *a. m., ind.* בוטלן Ex 21, 18 Müssiggang.

בוטלא *a. m., pl.* בטלגין Ex 5, 8 Müssiggänger.

בטלנות *h. f.* Müssiggang, Unthätigkeit.

בוטמא *a. m., pl.* בוטמין Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palästina*).

בטן *a.* schwanger sein, trüchtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בטן *h. f.* Leib.

בטנא (Jud 13, 5), בטנא (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בוטנא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בוטנא, בוטנן Stadt und Landschaft in Palästina.

בוטנא, בוטנא *h. f.* Pistazie.

בטונן *a. m.* ein Musikinstrument (?).

בטני *a. m.* Name eines Vogels.

בטנית *f.* Batanäerin (?).

בטניתא, בטניתא *a. f.* Ortssname.

בטניתא *a. f.* Schwangerschaft.

בטרא *a. m.* Spannweite (?).

בוטרא Eigenname einer Stadt, Bosra.

בוטריגונין (PesR 10) l. בוטריגונין *x.* (τριγώνιον) im Dreieck.

בְּמַטְשׁ *h.* 1. treten, stampfen; 2. walken.

בְּמַטְשׁ *a.* 1. stampfen, treten; 2. walken.

Pa. pt. m. pl. מְבַמְטֵשׁ Est II 3, 8
1. stampfen; 2. walken; 3. gewaltthätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בְּמַטְשָׁא *a. m.* Tritt.

בֵּי I *a.* 1. (= בֵּי) in, mit, zu. *בֵּיהֵיא שְׁעָתָא*
Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= *בֵּינַת*)
unter, zwischen. *בֵּי תַרְי* zwei
zusammen. *בֵּי שְׁמַשִּׁי* Freitagabend.

בֵּי II *a. f.* (= *בֵּית*) Haus, Schule des
... , Ort für ... *בֵּר בֵּי רַב* (eigentl.
Sohn des Lehrhauses) Schüler. *בֵּי גַנְזֵי*
מְלָכָא Est II 6, 11 das Schatzhaus des
Königs.

בֵּי III *x.* (*ave*) lebe wohl(?).

בֵּי *a. m.* (= *בֵּר*) nur in der Ver-
bindung *בֵּי רַבִּי*, *בֵּי רַבִּי* Sohn des
Rabbi N. N.

בֵּינָא *x. f.* 1. (*via*) Strasse; 2. (*βία*)
Gewalt, Gewaltthat; 3. (*ὀδαι*) wehe!
4. (*βίος*) Lebensunterhalt.

בֵּיאָה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt;
2. Beischlaf.

בֵּיב *h. m.* Rinne, Kanal.

בֵּיבָא *a. m.* dass.

בֵּיבָא *s.* בֵּיבָא.

בֵּיבֵי *m.* Personennamen

בֵּיבֵי *x. m.* (= *בֵּי בֵּי*) (*βαλανεῖον*)
Badehaus.

בֵּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בֵּינָא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klug-
heit.

בֵּינָנְתָא *a. f.* dass.

בֵּינָתָא Ortsname.

בֵּיטָא (*j*Schebu 34^d) 1. בֵּיטָא.

בֵּיבָא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck (?).

בֵּילָה *h. f.* Vermischung.

בֵּימֵי (*בֵּימֵי*) *m.* Personennamen.

בֵּין *h.* *Hi.* 1. *הוֹבִין* verständlich
machen; 2. *הִבִּין* *a.* verstehen,

b. herleiten, Analogieschlüsse machen.

Po. בּוֹנִין vernünftig machen. *Hitpo.*

1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בֵּין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben;

2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahr-
nehmen; 2. erkennen, kennen, ver-
stehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis ge-
bracht werden; 2. verstehen.

בֵּין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischen-
raum, s. *בֵּינָם*. *בֵּין וּבֵין* — *בֵּין* 1. zwischen
— und; 2. sowohl — als auch.

בֵּין (Gen 3, 15), *בֵּינֵי* (Jes 52, 14), *בֵּינַת* *a., c.*
s. (1 pers.) *בֵּינָא* Gen 13, 8, *בֵּינוּהִי* Gen
30, 36 zwischen, unter. *אֲבָא בֵּינוּהוּ*
es ist Verschiedenheit zwischen

ihnen betreffs. *בֵּין וּבֵין* 1. Ex 40,
7 zwischen — und; 2. sowohl —
als auch; 3. sei es dass — sei es dass.

בֵּינֵין *x. m.* (*βάϊον*) Palmzweig.

בֵּינָא *a. m.* Tamariske(?).

בֵּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.

בֵּינֻנְיָ *h. m.* 1. in der Mitte befindlich,
mittelst; 2. mittelmässig; 3. mittlere
Periode der Zeit des Frühregens.

בֵּינוּתָא *a. f., c.* *בֵּינוּת* Est II 1, 2 Ein-
sicht.

בֵּינָם *h. m.* 1. Zwischenraum;
2. dazwischen.

בֵּינָתָא I *a. f.* Einsicht.

בֵּינָתָא II *a. f., pl.* *בֵּינֵין* 1. Korn; 2. *c.*
בֵּינַת Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm.
(*בֵּינָא*, Am 9, 9 = *בֵּינָה* zwischen ihr).

בֵּיטָא *a. m.* stachlichtes Kraut.

בֵּיטָא *a. m.* 1. *ind.* *בֵּיטָא* Jes 16, 10 Freude,
Jubel; 2. 1. *בֵּיטָא* *pt. f.* von *בֵּיטָא*.

בֵּיעוּטָא *a. m., ind.* *בֵּיעוּטָא* Jes 10, 33 (MS
בֵּיעוּטָא) Stampfen, Kelttern.

בֵּיעוּרָא *a. m., c.* *בֵּיעוּרָא* Jer 17, 6 Weg-
schaffen, Abpflücken.

בֵּיעוּתָא *a. m., pl.* *בֵּיעוּתֵין* Jes. 21, 4
Schrecken.

בֵּיעוּתָא *a. f.* Freude, Jubel.

בֵּיעוּתָא *a. f., pl.* *בֵּיעוּתֵין* Dt 22, 6 Ei.

בֵּיעוּתָא *h. f., pl.* *בֵּיעוּתֵין* 1. Ei; 2. Ball.

Klumpen; 3. Stamm, Wurzel; 4. Hode; 5. Name eines Talmudtraktates.

ביר s. בָּרָא.

בִּיר *h. m.* Brunnenmeister.

בִּירָא *a. m., ind.* בִּיר Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.

בִּירָא *a. c., pl.* בִּירָן Gen 14, 10, בִּירָן *c.* בִּירי Gen 26, 15 Brunnen.

בִּירְבִי *h. m.* Gelehrtentitel.

בִּירָה *h. f.* 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem.

בִּירוּנָא *a. m.* Loch.

בִּירוּץ *h. m.* Aufhäufen.

בִּירוּר *h. m.* 1. Wahl; 2. der klare Sinn.

בִּירִי *h. f.* 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. *m.* Personennamen.

בִּירִיאָתָא *a. f.* Klarheit.

בִּירִית *h. f.* 1. Ring, Band; 2. Knieband.

בִּירְנִית *h. f.* 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.

בִּירְנָתָא *a. f., pl. c.* בִּירְנִית Jes 2, 16 Burg, Palast.

בִּירְתָא (Est II 9, 7) *a. f.* 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.

בִּירְתִית *h. f.* aus BIRTHA(?).

ביש s. בָּאֵשׁ.

בִּישָׂא (Dt 13, 12) *a. m., f. d.* בִּשְׂתָא Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.

בִּישׁוּתָא *a. f., ind.* בִּישׁוּ Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.

בִּישָׁן *h. m.* schamhaft, keusch.

בִּישָׁן, בִּישָׁן Beth-Schean (Skythopolis).

בִּישָׁנָהּ *a. m.* Einwohner von Beth-Schean.

בִּישָׁנִי *h. m.* dass.

בֵּית *h. m.* Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.

בֵּית *a., pf.* 3 *m. sg.* בֵּת Gen 32, 21, *ipf.* 3 *m. sg.* יְבֵית Dt 16, 4, *imp.*

2 *m. pl.* בֵּיתוֹ Gen 19, 2 1. ein-

kehren, übernachten. *Pa.* dass. *Aph.* übernachten lassen.

בֵּית *h. m.* 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem; 3. Familie, Stammhaus; 4. Schule, Genossenschaft; 5. Platz, Ort; 6. Gehäuse; 7. der menschl. Körper; 8. Glied, die weibl. Scham; 9. Weib. —

בַּעַל הַבַּיִת 1. Bürger; 2. Privatmann.

בֵּית אָב, *pl.* בְּתֵי אָבוֹת 1. Familie;

2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz, aus dem ein Gesetz entwickelt wird; 4. אֲרִיסֵי בְּתֵי אָבוֹת Erbpächter.

בֵּית דִּין Gerichtshof. בֵּית עוֹלָם Friedhof.

בֵּיתָא (Ex 12, 3), בֵּיתָא *a. m., c.* בֵּית Gen 12, 1, בֵּי, *pl.* בְּתֵין Ex 1, 21

1. Haus, Wohnung. אֲנָשֵׁי בֵּיתָא,

בְּנֵי בֵּיתָא *a.* Hausleute; *b.* Weib.

דְּבֵיתָא Weib; 2. Familie, Stamm, Genossenschaft; 3. Ort, Stätte.

בֵּית עֲלָם Friedhof. בֵּית וְלָרָא Gen 40, 20 Geburtstag; 4. Beischlaf;

5. Buchstabe Beth.

בֵּיתוֹס *m.* (Βόηθος) Personennamen.

בֵּיתוֹסִי *m.* Anhänger des Boethos.

בֵּיתוֹת *h. f. pl.* Haustiere.

בֵּיתוּתָא *a. f.* Wohnung.

בֵּיתָנָא (Est II 7, 8) *a. m.* Palast.

בָּכָא (Gen 43, 29) *a., inf.* מְבַכֵּי Gen 43, 29, *pt. f.* בְּכִיא Jer 31, 15 weinen, schluchzen, jammern. *Pa.*

pt. pl. f. מְבַכִּין Ez 8, 14 dass.

בָּכָה *h.* weinen, jammern.

בְּכוֹר *h. m.* Erstgeborener.

בְּכוֹרָא *a. m., pl. c.* בְּכוֹרֵי Ex 24, 5 Erstgeborener.

בְּכוֹרָה *h. f., pl.* בְּכוֹרוֹת, בְּכוֹרוֹת 1. Frühfrucht; 2. Frühheige. — *pl.* בְּכוֹרִים

1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Talmudtraktates.

בְּכוֹרָה *h. f.* 1. Erstgeburt, Erstgeburtrecht; 2. Pflicht der Abgabe der

Erstgeburtsstiere an die Priester; 3. *pl.* בכורות Name eines Talmudtraktates.

בְּפוֹרְתָא *a. f., ind.* בכּוּרָא Jes. 28, 4 (MS בכּוּרָא) Frühfeige. *pl.* בְּפוֹרִין Lv 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בְּכוּשָׁא (jMeg 73^d, ed. princ. מבושא) 1. מכּוּשָׁא.

בְּכוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִי *h. m.* Weinen.

בְּכִי *h. m.* בעל ב', בעל ב' Baalbek, Stadt in Syrien.

בְּכִיִּים *h. m. pl.* Balsampflanze.

בּוּבָיָא, בּוּבָאִי 1. בּוּבָאִי 1. בּוּבָאִי.

בּוּכִיא *s.* בְּכִיתָא.

בּוּכִיא, בּוּכִיר 1. בּוּכִיא, בּוּכִיר; 2. 1. בּוּכִיא.

בְּכִיָּה *h. f.* Weinen.

בְּכִיָּה (Est II 3, 1), בְּכִיָּה (2S 13, 36) *a. f. ind.* dass., *s.* בְּכִיתָא.

בְּכִיּוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִינָא *a. m.* Weinender.

בְּכִיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht). 2. frühzeitig.

בְּכִירָא *a., pl. c.* בְּכִירִי Gen 4, 4 dass.

בְּכִירָה *h. f.* erste Periode des Frühregens.

בְּכִירוּתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt, Erstgeburtsrecht.

בְּכִיתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בּוּכְנָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Oberschenkel.

בּוּכְנָה *h. f.* Stiel.

בְּכָר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen; 2. Erstlinge hervorbringen, Erstgeborene werfen; 3. als Erstgeborenen anerkennen. *Hi. Hitp.* dass. wie 1. 2.

בְּכָרָא *a.* 1. *Pa. pt. pl. f.* מְבַכְרָתָא Gen 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh hervorbringen; 3. *inf.* בְּכָרָא Dt 21, 16 als Erstgeborenen anerkennen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבַּכְּרֵי Lv 27, 26 als Erstgeborener ausgesondert werden.

בּוּכְרָא (Ex 12, 29) *a. m.* 1. Erstgeborener; 2. unterste Schicht.

בּוּכְרִיא *x. f.* (βάκκαρις) Pflanze mit wohlriechendem Öl.

בְּכִרִיתָא (Prov. 27, 7) 1. בְּכִרִיתָא.

בֵּל *h.* nicht.

בְּבִרְתָא *a. f., ind.* בְּבִרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בְּבִרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit. בּוּל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בְּלָאָא *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בְּלִי Jes 44, 19 1.

בְּלִי morsch werden, welken, abgenutzt werden. *Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְבִלוּן Jes 65, 22 1. יְבִלוּן abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בְּלָאָא *x. m.* Berg, Wildnis.

בְּלָאָה, בְּלָאָה *h. f. m., pl.* בְּלָאוֹת, בְּלָאָה 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בְּלָאָה *a. m.* 1. *pl.* בְּלָאִי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. 1. בְּלָאָה;

3. Leute von Bela in Babylonien.

בְּלָרִין *s.* בְּלָרִין.

בּוּלְבִטִּים (בּוּלְבִיטִים) *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בְּלַבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בְּלַבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בּוּלְבּוּס *x. m.* (βολβός) Zwiebelgewächs (*Solanum nigrum?*).

בְּלִבְקִי 1. בְּלִנְקִי *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בְּלַג *s.* פְּלַג.

בְּלָנָא *s.* פְּלָנָא.

בְּלָנָה *m.* Name einer Priesterabteilung.

בִּילְדִין 1. בִּילְדִין.

בִּילְדִין 1. בִּילְדִין *x. m.* (πανάριον) Brotkorb.

בְּלִדְרָא, בּוּלְדִרָא *x. m.* (βερηδάριος) Depeschenträger, Kourier.

בְּלַנְדְרִסִין 1. בְּלַנְדְרִסִין.

בְּלָהָה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden. *Pi.* abnutzen, aufreiben. *Ni. Hitp.*

hinfällig werden.

בְּלוֹ *a. f.* (bibl.) Abgabe.

בלוט *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum;
3. zum Thürverschluss gehöriger
Zapfen.

בלוטא (Jes 6, 13) *a. m.* 1. Eichel;
2. Eichbaum.

בלוטא (?) *m.* Personennamen.

בולוטים *x. m.* (βουλευτής) Senator.

בלויים 1. בלויים, *s.* בלואה.

בלוינא *s.* בלוינא.

בלוע *h. f.* Schlund.

בלורית *h. f.* 1. Locke, Haarflechte;
2. Kette, Strick.

בלוריתא *a. f.* Locke, Haarflechte.

בלושא *a. m.* Untersuchung.

בלושא *a. m.*, *pl.* בלושין Jer 49, 10
1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizei-
diener.

בלומות (JalkJer 320; VajR 12 בלימאות)
1. בלוינות, *pl.* v. בלויני *x. f.* (κλίνη)
Gelage.

בלה *h. Hi.* hin und herflackern.

בלט *h.* hervorragen, erhaben sein,
herausstehen.

בלט *a.* dass.

בלטרא *x. m.* (βλαδαρός) einfältig (?).

בלטרא, בולטרא *a. f.* Wurmfrass.
Fäulnis, Moder.

בלי *h.* nichts, nicht. בקלי *ohne.*

בלאי (Οὐδάλης) Valens.

בולי *x. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung;
2. Stadtrat.

בולויטים 1. בולויטים *x. m.* (βουλευτής)
Ratsherr.

בולטיה *h. f.* Vorsprung.

בוליה *h. f.* Mischung.

בילון *s.* 1. בילון; 2. בלוינא.

בלוינא *x. m.* 1. Edelstein; 2. Amulett.

בלומה *h.* nichts.

בלנירין (jSanh 29^a, Ausg. Ven. בלינירין)
1. בלינירין.

בלעא *a. m.* 1. Verschlingen, Gefrässigkeit;
2. Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.

בלעל *h. m.* Bosheit.

בלעתא *a. f.* Verschlingen.

בליתא *a. f.* Fetzen.

בלל *h.* vermischen, durcheinander-
rühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt
werden. *Pilp.* *s.* בלבבל.

בלם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2.
stumm sein; 3. verstopft, geschwollen
sein. *Hi.* sich beschränken.

בלם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* בלם,
Jes 32, 4 1. בלם stumm sein;
3. 1. בלם.

בלמא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.

בלמא *x. m.* (βλῆμα) Sphäre.

בלמי (PesR 21) 1. בצלמי *s.* צלמא.

בולמום *x. m.* (βούλιμος) Heiss hunger.

בילון, בילון 1. (βῆλον) Vorhang; 2. *s.*
בילון, בילון.

בלן *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בלנא (Est II 6, 11), בלנא *x. m.* dass.

בלנא *x. m.* (βάλανος) Eichel, Nuss.

בלנדראסין (Βρενδίσσιον) Brindisium.

בלנרא 1. בלנרא.

בלני (בלני) *x. m.* 1. (βαλανεύς) Bade-
diener; 2. (βαλανεῖον) Bad, Badehaus.

בלנרא *x. f. pl.* (βαλανεία) Badenten-
silien.

בלניום *s.* בלניום.

בלונקי (jDem 22^e) *x. m.* Händler (?).

בלנקי, בלנקיא *x. m.* (βαλανικός) Saft
des Myrobalanenbaumes.

בלנרא, בלנרא *x. m.* (βαλναρία) 1. Bade-
mantel; 2. Badezimmer.

בלם *h.* 1. mischen, zusammenmengen;
2. häufen.

בלם *a.* dass. wie 1.

בלוסא, בולם *x. m.* (βέλος) Pfeil.

בלום *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.

בלסטרא *x. f.* (βαλλίστρα) Wurfmaschine.

בלסטרא, בלסטרא *x. m.* (βαλλιστάριος)
Bedienungsmannschaft der Wurfma-
schine, Schütze.

בלסמון (Cant 7, 14, MS בלסמון), בלסם *x.*
m. (βάλσαμον) Balsam.

בלסמיה 1. בלסמיה.

בלספימא *x. f.* (βλασφημία) Lästerung

בלספּימסון, l. בלספּימסין *x.* (ἐβλασφήμησεν) er lüsterte.

בלוספּין s. בלופּסין.

בלע *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.*

1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden.

Hi. 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen;

4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen. *Ho.* 1. verschlungen werden; 2. in die Mitte zu liegen kommen; 3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בלע (Ex 7, 12) *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.*

תּבּלע *Nu* 16, 30 1. verschlingen; 2. (Schläge) empfangen. *Aph.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen.

Ipe. *ipf.* 3 *m. sg.* תּבּלע' *Jos* 6, 5 1. verschluckt werden, verschwinden; 2. aufgenommen werden.

בלע *h. m.* 1. Absorption, Verlust; 2. Atom, Stäubchen; 3. Eigennamen.

בלעא *a. m.* Vielfrass.

בלעא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Verschlucktes.

בלעס *a. pass.* sich verschlucken.

בלעקון (Est II 3, 1, Or 2375 (מעקלון) ein Vorfahre Haman's (Flaccus?).

בלופּסין l. בלופּסין.

בלפּס s. בולפּוס.

בלפּא *m.* Personennamen.

בלפּטרא s. בלפּטרא.

בלק *x.* בּלַק — חַלַק irgend wer (Hinz u. Kunz).

בלקטיר *x. m.* 1. l. בּלַקטור; 2. l. בּלַקטיר.

בלקיא l. בּלַקיא.

בלקס (j'Taan 66^a) l. בּלַקס (so *Ausg.* Ven.), s. בּלַקס.

בלורין (Est II 1, 2) *x. m.* Beryll.

בולרא *x. m.* (φολλερών) Grundsteuer.

בולוריא *f.* (Veluria) Frauennamen.

בולורין *x. m.* 1. (φολλάριον) Münze; 2. (βωλάριον) Klumpen.

בלרין s. בּלַרין.

בלש *h.* durchsuchen, untersuchen.

בלש (Gen 31, 35) *a.* untersuchen, durchforschen. *Pa. Aph. pt. m. pl.*

אתּבּלש *Jes* 22, 5 dass. *Ipe. pf.* אתּבּלש Ob 6 untersucht werden.

בלשא *a. m.* 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בּלשפּט Stadt in Persien.

בלתי, בּלתי, בּלתי *ב. ב.* בּלתי Ortsname.

בּלשת, בּלשת *h. f.* Streifschar.

בּמגנימין (jRhS 57^b) l. בּמגנימין.

בּמדרבּר *h.* das 4. Buch Mose.

בּמה *h. f.* Opferstätte (ausserhalb des legitimen Heiligtums).

בּימה *x. m.* (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

בּמוהי, בּמוהי (מומי für מוהי) *a.* ich schwöre.

בּימין *x. m.* (vimen) Weidenrute (?).

באמי *ב. באמי* קקים (SchirR III 4, *Ausg.* Pes. קקים כאמי) l. קקוסבּימי *x. f.* (κακοσχημή) hässlich.

בּמסא, בּימוס, בּימוס *x. m.* (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בּמתא (1K 3, 4) *a. f.* Höhe, illegitime Opferstätte.

בּן *h. m., c.* בּן, *pl. ind.* בּנים, *c.* בּני 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teilhaber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs).

בּנא (Dt 20, 5) *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* בּני Dt 25, 9, *imp. m. sg.* בּני Nu 23, 1

1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. *Ipe. pf.* 3 *f. sg.* אתּבּנא *Nu* 13, 22

1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בּנא I *x. m.* (βαλαεύς) Badediener.

בּנא II *a. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personennamen.

בּניגני *x. m. pl.* (benignae?) mildernde Umstände (?).

בּנה *h.* 1. bauen, erbauen. בּנהא ein Princip ernieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder

zeugen. *Ni.* 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. *Pi.* erbauen(?). *Hitp.* adoptiert werden.

בְּנָה *m.* Personennamen (Benaja).

בְּנוֹיָא *a. m.* Erbauer.

בְּנֵי בְנֵי *x. m.* (*βαλανείων*), *pl.* **בְּנֵי בְנֵי** Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 **בְּבִנּוֹן** l. **בְּבִנּוֹן**) *Bad.*

בְּנֵי *h. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personennamen (Benaja).

בְּנֵיָא *s.* **בְּנָהָה** II.

בְּנֵי בְנֵי *m.* Personennamen (Benaja).

בְּנֵיָא *a. m.* ein unreiner Vogel.

בְּנֵיָא *h. m., pl.* **בְּנֵינּוֹת** 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. **אָב בְּנֵיָא** Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speziellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Grippe, Knochengestüt.

בְּנֵיָא (Koh 3, 3) *a. m.* Gebäude.

בְּנֵיָא *m.* (*Βαναίας*) Personennamen.

בְּנֵיָא *a. m.* unwillig, verdrüsslich.

בְּנֵיָא (?) *a. f.* Geflecht, Netzwerk.

בְּנֵיָא *a. f.* eine Karpfenart.

בְּנֵיָא *x. m.* Furche.

בְּנֵיָא *a.* unwillig sein.

בְּנֵיָא *a. m.* Verdruss.

בְּנֵיָא *x. m.* (*βενεφίκιον*) Vorrecht(?).

בְּנֵיָא *x. m. pl.* (*βενεφικιδλιος*) Freisoldaten, Gefreite.

בְּנֵיָא *x. f.* (*βαλανάριον*) Bademantel, Badewäsche.

בְּנֵיָא (*jSanh 25^d*) l. **מְרִתּוֹקָה**.

בְּנֵיָא *a. Pa.* verachten.

בְּנֵיָא *x. f.* (*βῆσα*) Gefäß.

בְּנֵיָא *x. m.* Gemeines Engelswurz (*Polypodium vulgare*).

בְּנֵיָא *a. f., ind.* **בְּנֵיָא** 2S 1S, 22 frohe Botschaft.

בְּנֵיָא *x. pl.* (*φοσσάτα*) Gräben, Gruben.

בְּנֵיָא *x. m. pl.* (*βέστια*) Kleidung.

בְּנֵיָא *x. m.* Garten.

בְּנֵיָא *x. m.* (*βαστέρνα*) Sänfte.

בְּנֵיָא (**בְּנֵיָא**) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mutwille.

בְּנֵיָא *x. m.* (*βασιλεύς*) König.

בְּנֵיָא *x. m.* (*βασιλειον*) 1. Königspalast, Königsthron; 2. zum Hof gehörig.

בְּנֵיָא *x. f.* (*βασιλική*) Gerichtshalle, Markthalle.

בְּנֵיָא *a. m., ind.* **בְּנֵיָא** Jes 2S, 7, 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. Essig.

בְּנֵיָא *a. f.* Schmachhaftigkeit, Süßigkeit.

בְּנֵיָא *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בְּנֵיָא (*jMaasSch 55^c*) l. **בְּנֵיָא**.

בְּנֵיָא I *a. m., pl.* **בְּנֵיָא** Ma 2, 9 verachtet.

בְּנֵיָא II l. **בְּנֵיָא**.

בְּנֵיָא *a. f.* Verachtung.

בְּנֵיָא *h.* 1. süß, angenehm sein; 2. duften. *Pi.* 1. würzen; 2. parfümieren; 3. einbalsamieren. *Hitp.* 1. sich parfümieren; 2. sich berauschen; 3. sich verbessern.

בְּנֵיָא *a., pf.* 3 *m. pl.* **בְּנֵיָא** Ex 15, 25, *ipf.* 3 *m. sg.* **בְּנֵיָא** Dt 32, 2 1. süß, angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süß, schmackhaft machen; 2. parfümieren; 3. *ipf.* **בְּנֵיָא** Ex 30, 33, *pt. pass.* **בְּנֵיָא** Ex 32, 25 Gewürz zubereiten; 4. einbalsamieren; 5. glücklich machen. *Hpa.* 1. schmackhaft gemacht werden; 2. einbalsamiert werden; 3. sich vergnügt machen (berauschen).

בְּנֵיָא *h. m.* Gewürzbereiter.

בְּנֵיָא *h. m.* Gewürz.

בְּנֵיָא *a. m., ind.* **בְּנֵיָא** Ex 30, 25, **בְּנֵיָא** Ex 30, 23, *pl.* **בְּנֵיָא** Ex 30, 34 Gewürz.

בְּנֵיָא *a. m., pl.* **בְּנֵיָא** Ru 3, 3 Gewürz.

בְּנֵיָא *a. f., ind.* **בְּנֵיָא** Ex 30, 25 Gewürzbereitung.

בְּנֵיָא l. **בְּנֵיָא**.

בְּנֵיָא I *x.* (vgl. *βάσις*) *Pi.* fundamentieren, festen Grund legen. *Hitp.* festgegründet werden.

בָּסַס II *h.* treten.
 בָּסַס *x.*, *pt.* *pass.* *f.* *pl.* בָּסִיִּן Cant 5, 15 begründen. *Pu.* *dass.* *Itpe.* *pf.* אֶתְּבַסִּים Cant 7, 14 begründet werden.
 בָּסִים *x. m.* (βάσις) Unterlage, Gestell, Postament.
 בָּסִיָּא (1K 7, 30) *x. m.* (βάσις), *c. s.* בָּסִיָּא Ex 30, 18 *dass.*
 בָּסַר *h.* verachten.
 בָּסַר I *a.*, *dass.* *Pu.* בָּסַר Nu 15, 31, Ez 17, 18, *pt. f.* מִבָּסָרָא 2K 19, 21 *dass.*
 בָּסַר II *a.* verkündigen, frohe Botschaft melden. *Pu. inf.* בָּסְרָא 2S 18, 20 *dass.* *Itpa. ipf.* יִתְבַּסַּר 2S 18, 31 benachrichtigt werden, frohe Botschaft erhalten.
 בָּסַר *h. m.* Heerling, saure Frucht.
 בּוֹסְרָא (Jes 18, 5) *a. m.* *dass.*
 בָּסְרָא (Gen 2, 23) *a. m., ind.* בָּסַר Gen 41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als vergängliches Geschöpf); 3. Schamteil.
 בַּסְרִיא (Pes 155^b) 1. קִיסְרִיא.
 בּוֹסְרָנָא *a. m., ind.* בּוֹסְרִין Jes 53, 3 Verachtung.
 בַּסְרְגוֹתָא *a. f.* *dass.*
 בַּסְתִּיָּאָר *x. m.* (βαστιάριος) Garderobenmeister.
 בּוֹסְתָנָא *x. m., pl. c. s.* בּוֹסְתָנָא Est II 3, 8 Obstgarten.
 בַּסְתָּקָא *x. m.* irdener Krug.
 בִּיסְתִּרְקִי (DtJI 34, 6) *x. m.* Teppich.
 בָּעָא I (Dt 13, 11) *a.* 1. suchen, aufsuchen. בָּעֵי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. fragen, bitten. בָּעֵי פְלוֹנִי es stellt jemand folgendes Problem auf; 3. wünschen, wollen. בָּעוֹן מִיָּמַר sie wollen sagen (jer. Talm.). בָּעֵית אֵימָא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 4. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אֲבַעֵיָּהּ Jes 1, 8 1. אֲבַעֵיָּהּ 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Itpe. pf.* אֲתַבְּעֵי, אֲבַעֵי, 3 *f. sg.*

אֵיבָּעֵיא Cant 1, 5, *pt.* מִתְבַּעֵי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; אֵיבָּעֵיא לָא es ist nicht fraglich. לָא מִבָּעֵיא קָאֵמַר etwas zweifelloses lehrt er. לָהּוּ אֲבַעֵיא folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. אֲבַעֵי לָהּ er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen (?) 1. בָּעַת.

בָּעָא II *a.* brüllen, s. פָּעָא.
 בָּעֻבּוּעַ *h. m.* Sprudeln, Blasen.
 בָּעֻבּוּעַ *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.
 בָּעֻבּוּעַ *a.* anklopfen.
 כַּעַד *arab. imp. Aph.* אֲבַעְדֵּר לִי mach mir Platz!
 בָּעֻהָ *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.
 בַּעוּט *h. m.* Stoss, Tritt.
 בַּעוּטָא *a. m., ind.* בַּעוּט Jes 10, 33 (MS בַּעֵיט) Treten, Keltern.
 בַּעוּר *h. m.* Wegschaffen.
 בַּעוּרָא *a. m., c.* בַּעוּר Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.
 בַּעוּרָא *a. m., ind.* בַּעוּר Gen 15, 17 Fackel.
 בַּעוּתָא *a. f., c. s.* בַּעוּתָּךְ Ex 32, 10 Bitte. בָּכַעו Gen 19, 18 bitte!
 בַּעוּתָא *a. m., pl.* בַּעוּתִין Jes 21, 4 Schrecken, Furcht.
 בָּעֻט *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füßen treten, verächtl. behandeln.
 בָּעֻט (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pu. pt.* מִבָּעֻט 1. מִבָּעֻט Thir 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.* מִתְבַּעֵיט Jes 62, 3 gekeltert werden.
 בָּעֻמֵּן *h. m.* stössig.
 בָּעֵיא *a. m.* Frage, Bitte.
 בָּעֵיא I *a. m.* Anschwellung.
 בָּעֵיא II (= מֵעֵין) Personennamen.

- בְּעִיטָא** *a. m., ind.* בְּעִיטָא Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall (ביעיטא) Keltern.
- בְּעִיטָה** *h. f.* Ausschlagen, Stossen, Treten.
- בְּעִילָה** *h. f.* Beischlaf.
- בְּעִירָא** (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בְּעִירָא Dt 32, 1 Vieh. בְּעִירָא וְדִקְקָא Kleinvieh; *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.
- בְּעִילָה** *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בְּעִילָה die Geelhelichte. *Ni.* Beischlaf erfahren.
- בְּעִילָה** *a., ipf. 2 m. sg. c. s.* תְּבַעְלָנָה Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מְבַעְלָא Ru 1, 12 (vac. MS) 1. מְבַעְלָא *Ite.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.
- בְּעִילָה** *h. m.* 1. Herr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung eines Adjektivs). בְּעִילָה מְקָרָא Bibelkundiger. בְּעִילָה תְּלָמִיד ein der Rechtserörterung Kundiger. בְּעִילָה קָרִי ein von Pollution Betroffener. בְּעִילָה לְשׁוֹן Verläumder; 4. Gott Baal. בְּעִילָה הַבַּעַל גֵּית הַבַּעַל Feld, das von der Natur genügend befruchtet wird, so dass es keiner künstlichen Bewässerung bedarf.
- בְּעִילָה** (Nu 25, 4) *a. m., c.* בְּעִילָה Ex 21, 3, *c. s.* בְּעִילָה Nu 30, 5, *pl. c.* בְּעִילָה Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.
- בְּעִילָה** *h. f.* Herrin.
- בְּעִילָתָא** (בְּעִילָתָא) *a. f.* Herrin.
- בְּעִיעָה** *a. Aph. pt.* מְבַעַע Dt 32, 35 eilen. beschleunigen. *Itaph. (?) s. Ite.* v. בְּעִיעָה sich beeilen.
- בְּעִיעָה** *a., pt. pass.* בְּעִיעָה Jer 32, 11 l. בְּעִיעָה 1. durch Zinn verschliessen (?); 2. treten (s. בְּעִיעָה).
- בְּעִיעָה** *h. m.* Zinn.
- בְּעִיעָה** *a. m., ind.* בְּעִיעָה Ez 22, 15 Zinn.
- בְּעִירָה** *h.* brennen. *Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.
- בְּעִירָה** I *a. 1. pl.* בְּעִירָה Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa. 1. ipf. 2 pl.* תְּבַעְרוּן Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* בְּעִירָה Dt 4, 11 brennen; 3. entfernen. *Aph. ipf. 3 m. sg.* יִבְעֵר Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.
- בְּעִירָה** II *pt. pl.* בּוֹעֵרִין Est II 1, 2 l. בְּעִירָה (Or 2375 בְּעִירָה), s. בְּעִירָה II.
- בְּעִירָה** *h. f.* Brand.
- בְּעִירָה** (= בְּעִירָה) *a.* böse sein, missfällig sein. *Pa.* Böses thun.
- בְּעִירָה** *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.
- בְּעִירָה** *a.* ängstlich sein. *Pa. pf. 2 sg.* בְּעִירָתָא 1. בְּעִירָתָא 2S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Ite.* אֶתְבַּעֵיתָא 1S 21, 2, *inf.* אֶתְבַּעֵיתָהּ 2S 4, 4 אֶתְבַּעֵיתָהּ 2K 7, 15, *ipf. 2 pl.* תְּבַעְרוּן Dt 20, 3 1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.
- בְּעִירָה**, בְּעִירָה *a. f.* 1. Schrecken; 2. l. בְּעִירָה.
- בְּעִירָה** *a. f.* Schrecken, Furcht.
- בְּעִירָה** *a.* durchsuchen. *Ite.* durchsucht werden.
- בְּעִירָה** (בוֹצֵא) *a. m., pl.* בְּעִירָה Jes 14, 23 1. Morast; 2. l. נֹצֵא.
- בְּעִירָה** *h. m.* Hanf.
- בְּעִירָה** *h.* aufsprossen, hervorbrechen.
- בְּעִירָה** *a.* dass.
- בְּעִירָה** *h. f., pl.* בְּעִירָה Morast.
- בְּעִירָה** *h. m.* Vergleich, Vermittelung.
- בְּעִירָה** *a. m., pl.* בְּעִירָה Lv 2, 6 Stück, Brocken.
- בְּעִירָה** *h. m.* Bezeichnung für Gebet.
- בְּעִירָה** *h. f.* Regenmangel, Teuerung.
- בְּעִירָה** I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.
- בְּעִירָה** II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Teuerung.
- בְּעִירָה** *h. m.* Weinlese.
- בְּעִירָה** (בְּעִירָה) *a. m.* wenig, gering, knapp.
- בְּעִירָה** *h. f.* Weinlese.
- בְּעִירָה** l. ביצירתא.

בַּנְיָתָא *a. f.* Sumpfbboot, flach gehendes Fahrzeug.

בַּצֵּל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בַּצֵּל *h. m.* Zwiebel. **בַּצֵּל הַכּוֹפְרִי** Dorfzwiebel(?). **בַּצֵּל הַקִּיּוּצוֹנִי** Sommerzwiebel.

עֲלֵי בַּצֵּלִים (Zwiebelblatt) Personennamen.

בּוּצְלָא, **בּוּצְלֵי** *a. m., pl. ind.* **בּוּצְלֵי** Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בּוּצְלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בַּצְלָצוּל *h. m.* Zwergzwiebel.

בָּצַע *h.* 1. brechen, das Brod brechen; 2. einen Vergleich zu stande bringen.

בָּצַע *a.* 1. brechen, zerbrechen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zu stande bringen. *Pa. imp. m. sg.* **בָּצַע** Lv 2, 6 zerbrechen.

בַּצְעָה *h. f., pl.* **בַּצְעִין** Teich, Sumpf.

בָּצִין *h.* tröpfeln lassen.

בְּצוּצְטְרֹאת (*jBabB 11^b*) 1. **בְּצוּצְטְרֹאת** (so *Ausg. Ven.*), s. **בְּצוּצְטְרֹאת**.

בְּצוּצְרָא 1. 1. **בְּצוּצְטְרֹאת** (*ἔξωστρα*) Gesims, Balken; 2. 1. **בְּצְטְרֹאת** (*κάστρα*) Lager.

בָּצַק *h. m.* Teig.

בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abge-sondert werden.

בָּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern. *Pa. inf.* **בָּצְרָא** Koh 3, 15 verringern.

בָּצַר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בַּצְרָה Ortsname.

בַּצְרֵיָא, **בַּצְרֵיָא** *m.* aus Bozra.

בַּצְרַת Ortsname.

בַּצְרָא *a. m.* Mücke.

בּוּצְרָא *a. m.* 1. Krug (vgl. *βυκίον, βυκίον*); 2. Schenkel, Keule.

בַּצְרָא *a.* durchsuchen, prüfen.

בַּקוּעַ *h. m.* Spalten. **בֵּית בַּקוּעַ** das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בַּקוּר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. **בַּקוּר חוֹלִים** Krankenbesuch.

בַּקוּרָת *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

בִּיקוּרָתָא (Lv 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בְּקִי *h. m.* erfahren, kundig.

בְּקִיָּה *a. m.* erfahren, kundig.

בּוּקִיָּא Ortsname.

בִּיקִיָּא *x. f.* (*βυκίον*) Wickenart.

בּוּקִיּוֹן *x. m.* (*βουκκίων*) Possenreisser.

בַּקִּילִי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בּוּקִינוֹס *x. f.* (*βουκίνον*) Horn.

בַּקִּיעַ *h. m.* Wasserbecken (?).

בַּקִּיעָא *a. m.* 1. Spalt; 2. s. **בַּקִּיעָא**.

בַּקִּיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בַּקִּיעִין Ortsname.

בַּקִּיקָא *a. m.* morsch.

בַּקִּילָאן *x.* (*βοκάλιος, vocalis*) Sänger (?).

בַּקִּילָסָא *x. m.* (*βάκυλος*) Stock.

בַּקַּע *h.* 1. spalten, durchbrechen.

בַּקַּעַת **בַּקַּעַת בּוּקַעַת** die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בַּקַּע (1S 2, 14 *Ausg.*, MS **קַבַּע**) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* **אֵתְּבַקַּעוּ** Thr 1, 16 gespalten werden.

בַּקַּע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בַּקַּעָה *h. f.* Ebene. **בַּקַּעָה מֵצֵא וְגֵרָה** bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es.

בַּקַּעַתָא (Gen 11, 2) *a. f.* 1. Ebene; 2. Scheit, Span.

בַּקַּר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen.

Hi. freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בַּקַּר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* **יְבַקַּר** Lv 13, 36

1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nachlesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.
בְּקָר *h. m.* Morgen, Tageslicht.
בְּקָר *h. m.* Rind.
בְּקָר *h. m.* Viehtreiber, Hirt.
בְּקָרָא *a. m.* dass.
בְּקָרָא *a. m., pl.* בְּקָרִין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.
בְּקָרוֹת *h. f.* Vichstall.
בְּקָרוֹתָא *a. f.* 1. Vichstall; 2. *c. s.* בְּקָרוֹתָהוּן Jer 23, 32 Mangel an Bildung.
בְּקָרוֹתָא *a. f., c. s.* בְּקָרוֹתָא 1S 17, 28 Unbesonnenheit.
בְּקָרְמָא *a. f., pl.* בְּקָרִין, *c.* בְּקָרִי Dt 7, 13, בְּקָרִין Jes 7, 25 Herde.
בְּקָשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.
בְּקָשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.
בְּקָתָא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. **בְּרִבְרָא** *בר* Nachbar, von derselben Klasse.
בְּקָתָא *a. f.* Mücke.
בְּר I *h. m.* rein, lauter.
בְּר II *h. m.* 1. Aussenseite; 2. draussen; 3. unbebautes Land. **שׁוֹר הַבְּר** wilder Ochs, Büffel.
בְּר III *h. m.* Korn.
בְּר *a.* **בְּר מִן** Gen 14, 24, Lv 23, 38, **בְּר מִן** *לְבָר* ausser, ohne.
בְּרָא (**בְּרָא**) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. **בְּרָא חַיִּית** Gen 3, 19 wilde Tiere. **בְּרָא תִרְנָגוּל** Est II 1, 3 Wiedehopf.
בְּרָא *נִפְקַת* Gen 34, 31 Hure; 2. **בְּרָא** Dt 23, 13; 24, 11, **לְבָרָא** Nu 35, 4, **לְבָרָא** Dt 23, 12; 24, 11, **לְבָר**, **מִבְּרָא** Ex 25, 11, **מִלְבָּר** draussen. **לְמִבְּרָא** Nu 5, 3 hinaus aus. **לְמִבְּרָא** Dt 23, 12 ausserhalb.
בְּרָא *a. m., ind.* **בְּר** Gen 17, 16, **בְּר**, *c. s.* **בְּרִי** Gen 21, 10, *pl.* **בְּרִין** Gen 48, 6, **בְּרִין** Sohn, Nachkomme; *pl.* auch Kinder. **בְּר אֹרְיָן**, **בְּר אֹרְיָן** Gelehrter.

בְּר אֹנְשָׁא, **בְּר נֹשָׂא** 1. jemand; 2. *pl.* **בְּר אֹנְשָׁא** Nu 23, 19 Mensch. **בְּר** *בְּר* Jes 14, 22 Enkel. **בְּר וְרַעָא**, *c. s.* **וְרַעִיָה** Gen 1, 11 Same. **בְּר חוֹרִין** Dt 15, 13 Freier. **בְּר עֲמִין** Dt 29, 21 Heide. **בְּרִי נִצְיָן**, **בְּר נִצְא**, *pl.* **בְּרִי נִצְיָן** Est II 1, 2 Habicht. **בְּרִשָׁן** 1S 19, 24 Wahnsinniger(?).

בְּרִהִימָג, **בְּרִהִינָג** 1. **בְּר הימג** od. **בְּר הינג** *x. m.* Beiname einer Ysopart.

בְּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.

בְּרָא II *h.* *Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.

בְּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* **בְּרִי** Nu 16, 30 schaffen; 2. *pt.* **בְּרִי** Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren. *Itpe. pf.* 2 *sg.* **אֲתַבְרִיתָא** Gen 3, 19, 3 *f.* *pl.* **אֲתַבְרִינָן** 1. **אֲתַבְרִינָן** Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

בְּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren; 2. *inf.* **אוֹבְרָא**! 2S 3, 35 (MS **אוֹבְלָא**) jem. nähren. *Itpe* stark werden, beherzt werden.

בְּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.

בְּרָאָה (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* **בְּרִיתָא** Ez. 42, 1 ausserhalb befindlich, *s.* **בְּרִי**, **אֲבְרִי**; 2. Strasse, freier Platz; 3. *f. d.* **בְּרִיתָא** eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.

בְּרָאשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. **מִבְּרִישִׁית** Jes 41, 4 von jeher; 3. **סִפְרָא** **בְּרָאשִׁית** das 1. Buch Mose.

בְּרָבָא (Lv 21, 4), **בְּרָבִי**, **בְּרָבִי** *a. m.* Titel von Gelehrten.

בְּרָבִי *a. m.* (= **בְּרִית**) Familienglied. **בְּרָבִיל** *s.* **בְּרָבִיל**.

בְּרָבְרָאָה *x. m.* (**βάρβαρος**) Barbar, Uncivilisierter.

בְּרָבְרָן, **בְּרָבְרָן** *x. m.* (**βάρβαρος**) dass.

בְּרָבְרִי *x. m.* dass.

בְּרָבְרִיאָה, **בְּרָבְרִיאָה** *x. f.* (**βαρβαρία**)

1. Ausland; 2. Germanien, Britannien;
 3. Tunis, Mauretanien.
בַּרְבִּית Ortsname.
בָּרָג *x. m.* vortrefflich (?).
בִּרְגָמָא *x. m.* (πύργωμα) Kastell.
בִּירְגָם, **בִּירְגָן**, **בִּירְגִין** *x. m.* (πύργος, πύργιον) Turm, Station.
בִּירְגִי *x. m.* Stationsinhaber.
בִּירְגָנָה (jAbZ 43^d) 1. **בִּירְגָנָה** *x. m.* dass.
בִּירְגָרָה, **בִּירְגָרָה** *x. m.* (βουργάρτος) Landmann.
בִּירְגָרֹתָא *x. f.* Ackerbau.
בִּירְגָתָה Ortsname.
בִּירְגָל *h. m.* Hagel.
בִּירְגָא (Ex 9, 15) *a. m.* 1. Hagel;
 2. eine Salbe.
בִּירְגָא ein unreiner Vogel.
בִּירְדָלָא *m.* Personenname.
בִּירְדָלָא, **בִּירְדָלָא** *x. m.* (βουρδούλη) Geisselhieb, Prügel.
בִּירְדָלָה Ort in der Nähe von Lydda.
בִּירְדָלָה, **בִּירְדָלִים** *x. m.* (πάρδαλις) 1. Panther; 2. Iltis (?).
בִּירְדִינוֹם, **בִּירְדִינוֹן** *x. m.* (ρόδινοϛ) Rubin.
בִּירְדִיקוֹם (bBer 5S^b) 1. **הִרְדִיקוֹם**.
בִּירְדָם *s.* **בִּירְדָם**.
בִּירְדָסִין, **בִּירְדָסִין** *x. m.* (bardaicus) Mäntel mit bardaischer Kapuze.
בִּירְדָק *a.* durchdringen.
בִּירְדִיקָא *x. m.* 1. (bardaicus) bardaische (illyrische) Kapuze? 2. (Parthicus) parthisches rotgefärbtes Leder?
בִּירְדִיק, **בִּירְדִיק** *h. m.* Hals des Schlachtieres (genannt nach der Benediktion, die der Schlachtung voranging).
בִּירְדִיקָא *a. m.* 1. Söhnchen, Liebling; 2. Personenname.
בִּירְדִיקָא *m.* Personenname.
בִּירְדִיקָא *x. m.* (ᾠβρυζον) reines Gold (?).
בִּירְדִיקָא (?) Frauennamenname (*s.* **בִּירְדִיקָא**).
בִּירְדִיקָא *a. m.* 1. Smaragd; 2. Morgenstern; 3. Personenname.
בִּירְדִיק *h. m.* 1. auserlesen; 2. hell, klar.

בִּירְדִיק Ortsname.
בִּירְדִיק *h. f.* Cypresse.
בִּירְדִיקָא 1. **בִּירְדִיקָא**.
בִּירְדִיקָא *h. f.* Cypresse.
בִּירְדִיקָא 1. **בִּירְדִיקָא**.
בִּירְדִיקָא (Est II 2, 7) *a. f.* Cypresse.
בִּירְדִיקָא *a., iypf.* 1 *sg. c. s.* **בִּירְדִיקָא** 1 S 18, 11 durchbohren. *Aph.* dass.
בִּירְדִיקָא I *a. m., c.* **בִּירְדִיק** 1 S 14, 26 Loch.
בִּירְדִיקָא II *x. m.* (βυρσίν) Lederriemen.
בִּירְדִיקָא *x.* (vgl. זוג) paaren.
בִּירְדִיקָא (NuJI 25, S) 1. **בִּירְדִיקָא** (so MS).
בִּירְדִיקָא 1. **בִּירְדִיקָא**.
בִּירְדִיקָה Ortsname.
בִּירְדִיקָא *a. m.* ein kleines Mass.
בִּירְדִיקָא *a. f.* Spiess.
בִּירְדִיקָא *a.* schütteln (?).
בִּירְדִיקָא *h. m.* 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug. **בִּירְדִיקָא** *צאן* sichergestelltes Sondergut der Ehegattin.
בִּירְדִיקָא (Gen 4, 22) *a. m., ind.* **בִּירְדִיק** Est II, 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug.
בִּירְדִיקָא (ExJII 2S, 19) 1. **בִּירְדִיקָא**.
בִּירְדִיקָא *x. m.* intermittierende Quelle.
בִּירְדִיקָא *a. f.* Anbohren.
בִּירְדִיקָא *h.* fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. entziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben werden.
בִּירְדִיקָא *a.* fliehen. *Aph.* vorenthalten. *Itpe.* abgehalten werden.
בִּירְדִיקָא *a. m.* Ziegenbock.
בִּירְדִיקָא (PesR 33) 1. **בִּירְדִיקָא**.
בִּירְדִיקָא *x. m.* (βηρούττα) Spiess.
בִּירְדִיקָא (Βρεττανία) Britannien.
בִּירְדִיקָא, **בִּירְדִיקָא** *h. m.* 1. Gesundheit, Kraft; 2. Gewissheit, Überzeugung.
בִּירְדִיקָא *a.* auswendig, draussen. **בִּירְדִיקָא** von aussen.
בִּירְדִיקָא *h. m.* 1. fett, stark, gesund; 2. fest, gewiss, wahr.
בִּירְדִיקָא *a. m., c. s.* **בִּירְדִיקָא** Koh 12, 1 Schöpfer.
בִּירְדִיקָא *a. m., ind.* **בִּירְדִיקָא**! Koh 10, 6

1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiss.
בְּרִיאָה *a. m., c. s.* בְּרִיאָה Ex 21, 19 Gesundheit, Stärke.
בְּרִיאָה *a. m.* Schilfmatte.
בְּרִיאָה *h. f., pl.* בְּרִיאָה 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen; 3. Mensch.
בְּרִיאָה *a. f.* Stärke, Gesundheit.
בְּרִיאָה *a. f., ind.* בְּרִיאָה Nu 16, 30 dass.
בְּרִיאָה *h. m.* zügelloser Mensch.
בְּרִיאָה *a. m.* dass.
בְּרִיאָה 1. בְּרִיאָה (PesR 43) *x. f. pl.* (βρέουιον) Erläss.
בְּרִיאָה *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.
בְּרִיאָה *h. m.* Riegel, Bolzen.
בְּרִיאָה *h. f.* Flucht.
בְּרִיאָה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen; 3. Trieb, Schössling; 4. Brut (der Tauben).
בְּרִיאָה *h. f.* Teich.
בְּרִיאָה (2 K 18, 17) *a. f.* dass.
בְּרִיאָה Ortsname בְּרִיאָה.
בְּרִיאָה *s.* בְּרִיאָה.
בְּרִיאָה *a. m., ind.* בְּרִיאָה Thr 3, 41 auslesen.
בְּרִיאָה *a. m., ind.* בְּרִיאָה Hb 1, 13 rein, klar.
בְּרִיאָה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren; 2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).
בְּרִיאָה *h. f.* Reinheit.
בְּרִיאָה (2S 22, 27) *a. f., ind.* בְּרִיאָה Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.
בְּרִיאָה *h. f.*, 1. *pl.* בְּרִיאָה Abkommen, Bund. בְּרִיאָה שְׁלֹא בְּרִיאָה = Beschneidung, Beschneidungsglied; 2. *s.* בְּרִיאָה.
בְּרִיאָה *a. f., c.* בְּרִיאָה Am 7, 1, *pl. d.* בְּרִיאָה Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Schöpfung; 3. Naturzustand; 4. Trauermahlzeit, vgl. בְּרִיאָה.
בְּרִיאָה *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern;

3. urbar machen (?). *Pu.* gepriesen werden. *Hi.* einsenken, Ableger machen.
בְּרִיאָה *h.* *Pu.* bewässert werden.
בְּרִיאָה *a., pt. pass. m.* בְּרִיאָה Gen 9, 26 segnen. *Pa.* 1. *pl.* בְּרִיאָה Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* בְּרִיאָה Gen 12, 3 gesegnet werden.
בְּרִיאָה *h. f.* 1. Knie; 2. ein knieartig gebogenes Holz; 3. ברבים, *s.* בְּרִיאָה.
בְּרִיאָה *a. f., ind.* בְּרִיאָה Jes 45, 23, *pl. c.* *s.* בְּרִיאָה 1 K 18, 42 Knie.
בְּרִיאָה, **בְּרִיאָה** Zweig.
בְּרִיאָה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* בְּרִיאָה Name eines talmud. Traktates.
בְּרִיאָה 1. ברכוּיָד, ברכוּיָד.
בְּרִיאָה, **בְּרִיאָה** *x. m.* (βραχάριον) Ring.
בְּרִיאָה (ברקשוֹן) *x.* (εβρεξεν) es regnet.
בְּרִיאָה *s.* ברכוּיָד.
בְּרִיאָה (Dt 33, 1) *a. f., c.* בְּרִיאָה Gen 27, 36 Segen.
בְּרִיאָה Ortsname.
בְּרִיאָה *a. f.* Thorheit.
בְּרִיאָה (Ex 28, 9), **בְּרִיאָה**, **בְּרִיאָה** *x. m. f., pl.* בְּרִיאָה חֵלֶם ExJl 28, 20, בְּרִיאָה חֵלֶם NuJl 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.
בְּרִיאָה *x. m.* (βηρύλλιον) Beryll.
בְּרִיאָה (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. gewiss, fürwahr, ja.
בְּרִיאָה *x. m.* (πάρη) Schild.
בְּרִיאָה *s.* ברנטין.
בְּרִיאָה (Jes 33, 21) *x. f.* (λιβυρῆς) Schnellsegler.
בְּרִיאָה Name eines Flusses.
בְּרִיאָה (Jes 3. 23, MS **בְּרִיאָה**) *x. m. pl. d.* Mantel.
בְּרִיאָה Ortsname.
בְּרִיאָה? (Hi 6, 5) *a.* *Aph.* brummen lärmern (?).
בְּרִיאָה *s.* ברסין.

בורסנניות (CantR 2, 2, Ausg. Pes. (בורסנניות) 1. קְרִיסְרָגְרִוּוֹת *x. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

בוּרְסִי *x. m.* (βυρσεύς) Gerber.

בוּרְסִיּוֹן *x. m.* (βυρσεῖον) Gerberei.

בוּרְסִין *x. m. pl.* (βίβρος) Oberkleid.

בוּרְסִיפּוֹ Borsippa (in Babylonien).

בוּרְסִיקִי *x. f.* (βυρσακή) Gerberei.

בוּרְסָם *x. m.* Brust-, Rippenfellentzündung.

בוּרְסָנָה 1. בְּרִסְנָה.

בוּרְסִיתִי *x.* (βρωθί) iss!

בוּרְץ *h. Pi.* 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בוּרְץ *a. Pa.* dass.

בוּרְצִיץ (ExJI 39, 28 MS) *a. m.* Spitze des Turbans.

בוּרְצִיתָא *בִּי ב'* Ortsname.

בוּרְק *h.* glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

בוּרְק *a.* leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מְבוּרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

בוּרְק *h. m.* Blitz.

בוּרְקָא *a. m.* 1. (Dt 32, 41) Blitz; 2. weisser Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar, Faden; 5. Balkon, Gesims.

בוּרְקִי *h. m.* 1. Morgenstern; 2. Personennamen; 3. כְּפַר בּוּרְקִי Ort in Palästina.

בוּרְקִין *x. m. pl.* (βράκια) Beinkleider.

בוּרְקִית *h. f.* Blindheit, Star.

בוּרְקִי 1. בוּרְקִי.

בוּרְקִין (Ex 39, 10) *a. m.* Smaragd.

בוּרְקִין *h. m.* Dornpflanze (*Phacopyrus scoparius*).

בוּרְקִינִי (Jud 5, 7) *a. m. pl. d.* dass.

בוּרְקִינִי בְּרִי קוּרְיָנִי *x. m. pl.* (*Herculiani*) Herkulianen (die Ehrenlegion des Kaisers Maximian).

בוּרְקִת *h. f.* Morgenstern.

בוּרְקִתָא *a. f.* 1. Smaragd; 2. Ortsname.

בוּרְקִתִּיתָא, בּוּרְקִתִּיתָא *a. f.* Star im Auge.

בוּרְר *h.* 1. klar machen; 2. aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klar legen, beweisen,

erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesehen werden; 2. entschieden werden. *Hitp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

בוּרְר *a.* 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אַבְרִירִי Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Itpe.* rein sein.

בוּרְרָא *a. m.* 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

בוּרִישָׁא Ortsname (Baris?).

בוּרוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauennamen.

בוּרְשָׁן (1S 19, 24) *a. m.* Wahnsinniger(?).

בוּרְתָא (Gen 30, 21) *a. f., ind.* בְּרֵת, 1. בְּרֵת Ez 14, 25, *c.* בְּרֵת, בֵּת Gen 17, 17, *c. s.* בְּרֵתִיהָ Gen 34, 5, *pl. d.* בְּנֵתָא Gen 31, 43, *ind.* auch בְּרֵתִין 1. Tochter; 2. Schössling, Frucht.

בוּרְתָא יָמָא, בְּרֵת יָמָא, *pl.* בְּנֵת יָמָא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen יוֹנָא (בְּנֵת יוֹנָא).

בוּרְתָא בֵּת נַעֲמִיתָא Lv 11, 16, בְּרֵת נַעֲמִיתָא, *pl.* בְּנֵת נַעֲמִין Jes 13, 21 Strauss; בְּרֵת

בוּרְתָא שׁוּבְעִין, בְּרֵת שְׁבַע, שׁוּבְעִין בְּרֵת eine Feigenart. בְּרֵת

קָלָא Thr 3, 38, בְּרֵת קָלָא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2.

Himmelsstimme. בֵּת אַרְעָא Schwiele an der Fusssohle. בֵּת הָבִי von solcher Beschaffenheit.

בֵּת יוֹמָא von demselben Tage. בֵּת מִיּוֹנָא חֲמָרָא ein reiner Vogel. בֵּת מִיּוֹנָא von derselben Klasse.

בֵּת עֵינָא Loch im Mühlstein. בֵּת קַבְרִיָא eine Art Vogel. בֵּת תִּיהָא Loch im Spund des Fasses(?).

בוּרְתָא *a. f., pl.* בְּרֵתִי Cant 1, 17 1.

בוּרְתִי בִירוּן, בְּרֵתִי 2S 6, 5 Cypresse.

בוּרְתִידָה (CantR 4, 5) 1. בּוּרְתִידָה *x. f.* (φέρετρον) Tragbahre.

בוּרְתִינִי Ortsname.

בוּרְתִינִי בְּרֵתִין.

בוּרְתִינִי *h. m.* Leckerbissen.

בוּרְתִינִי *h. f.* gute Botschaft.

בוּרְתִינִי בְּשׁוּרְתָא *a. f.* dass., *s.* בְּשׁוּרְתָא.

בוּרְתִינִי *s.* בְּשָׂם.

בוּרְתִינִי *h.* *Pi.* gute Nachricht bringen; *Hitp.* gute Nachricht erhalten.

בָּשָׂר *a. Pa. Itpa. dass., s. בָּסַר.*
 בָּשָׂר *h. m.* Fleisch. בָּשָׂר וְדָם sterblicher Mensch.
 בְּשָׂרָא *s. בְּסָרָא.*
 בְּשָׂרָנָא *a. m.* fleischig (nicht mager).
 בְּשָׂרוֹתָא *a. f.* gute Botschaft.
 בָּשׂוּל *h. m.* 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Speise.
 בְּשׂוּלָא *a. m.* dass.
 בָּשַׂט *a.* auseinanderstreuen.
 בְּשַׂטוֹתָא (Jer 13, 27, MS וּשְׂטוֹתֶיךָ) *s. שְׂטוֹתָא.*
 בְּשִׂילָה (Nu 6, 19) *a. m., incl. בָּשִׂיל* Ez 11, 3 gar, gekocht.
 בּוּשְׂפִי Zauberformel.
 בִּשְׂבַר *l.* Cascara am Tigris.
 בָּשָׂל *h.* 1. reifen; 2. gar werden. *Pi.* kochen. *Pu.* gekocht werden. *Hitp.* gekocht werden, gar werden.
 בָּשָׂל *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* בְּשִׂילוּ Gen 40, 10 reifen; 2. *inf.* מְבַשֵּׁל 1S 2, 13 (MS מְבַשֵּׁל) kochen, gar werden. *Pu.* 1. *inf.* בְּשָׂלָא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. *Itpa. Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תְּבַשֵּׁל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen.
 בָּשָׂל *h. m.* gar, reif.
 בְּשָׂלָא *a. m.* gar, gekocht.
 בְּשָׂלָא *a. m., pl. d.* בְּשָׂלָא Ez 46, 24 (MS בְּשָׂלָא *inf. Pa. v. בָּשָׂל*) Koch.
 בּוּשְׂלָא *a. m.* 1. reif; 2. gar (von Fellen).
 בְּשָׂלוּנָא *a. m.* Speise.
 בְּשָׂקָר *a.* erkennen.
 בִּשְׁשׁ *Itpa. Itpa.* 1. אֲשַׁתְּבִּישׁוּ Thr 1, 14, 1. אֲשַׁתְּבִּישׁוּ (so MS), *s. שְׁבִישׁ.*
 בְּשִׂשְׂפָא *a. m.* Gemüseart *Peganum Harmala.*
 בַּת *I h. f., pl.* בָּנוֹת 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas,

z. B. בַּת אוֹר Heizungsmaterial.
 בַּת שְׂבָע, בַּת שׁוּחַ, בַּת שְׂקָמָה verschiedene Feigenarten.
 בַּת מְלָךְ, בַּת חוֹרִין Name von Dämonen.
 בַּת קוֹל *a)* Schall, *b)* Himmelsstimme; 4. Mal. בְּבַת אַחַת auf einmal. בְּבַת רֹאשׁ kopfüber.
 בַּת *II* Mass für Flüssigkeiten.
 בַּת *a. f., s.* בְּרִתָּא.
 בְּתָא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בְּתָא (Jes 5, 10 MS בְּיָתָא) *a. f., pl.* בְּתִין 1 K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmass).
 בְּתָה *h. f.* Garaus, Vernichtung.
 בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Pfosten, die den Pressbalken halten.
 בְּתוּלִים *h. m. pl.* Jungfrauschaft.
 בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
 בְּתוּלָתָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.* בְּתוּלָתָא Thr 1, 15 Jungfrau.
 בְּתוּתָא *a. f.* Scholle(?).
 בֵּית אוּנְיָא (Βιθυνία) Bithynien.
 בְּתִיָה *f.* Personenname.
 בּוּתְנִיאַם, בּוּתְנִיאַם (Gen 11, 17) בּוּתְנִיאַם *m.* Personenname.
 בּוּתְנִין, בּוּתְנִין, בּוּתְנִיאַ (Βαταναία) Basan.
 בְּתָר *h. m.* Stück. בֵּין הַבְּתָרִים Bund Gottes mit Abraham (cf. Gen 15, 17. 18).
 בּוּתְרָא (Hiob 15, 33) 1. בּוּסְרָא.
 בְּתָר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach.
 בְּתָרָךְ Gen 5, 4 nachdem.
 בְּתָרָא *a. m.* Stück.
 בֵּיתָר (בֵּיתָר) (Κάστρα Βέτερρα) Militärkolonie bei Sepphoris.
 בְּתָרָא (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer.
 בְּתָרִיאַת Nu 2, 31, בְּתָרִי zuletzt.
 בְּתִישׁ *a. Pu.* in jemand dringen, inständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. ג als Zahlzeichen = 3.

גַּאֵל *h. f., pl.* גְּאוֹלֹת Thal.

גָּאָה *a., pt. m. pl.* גָּאָן 1 S 2, 5 hoch, gross sein. *Itpe.* אֶתְגָּאֵי Ex 15, 1 1. erhaben sein; 2. sich überheben.

Itpa. pt. pl. m. מִתְגָּאֵן Jes 16, 6 dass.

גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* erheben. *Hitp.* 1. erhaben sein; 2. sich überheben, gross thun.

גָּאָה *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. stolz.

גָּאוֹה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm; 2. Hochmut.

גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel der babyl. Schulhäupter in nachtalm. Zeit.

גָּאַל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurückkaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.

גָּאַל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen, nur *pt.* גְּאוֹלֹת Dt 19, 6; 2. erlösen.

גְּאוֹלָה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der 7. Benediktion des Achtzehngebets und der Eulogie nach der Schema-Recitation.

גְּאוֹלָתָא *a. f.* dass.

גָּאָם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken lassen.

גָּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken; 3. Ufer, Bord; 4. Wall; 5. הַקֶּן גָּב Kinn; 6. עַל גְּבִי, עַל גָּב 1. auf, an, bei; 2. auf grund von, vermöge.

גָּב *a.* auf, an, bei. עַל גְּבִי, עַל גָּב 1. bei, auf; 2. vermöge. מִן גָּב דְּ אַף עַל גָּב דְּ מִן גְּבִי zu. מִן גְּבִי von. מִן גָּב דְּ weil.

גָּב *h. m.* Grube.

גְּבֵאָה, גְּבֵאָה *h. m., pl.* גְּבֵינִין, גְּבֵאָן Cisterne.

גְּבָאָ (גְּבָאָ, גְּבָאָ) *a. m.* 1. Rücken. מָסַר גְּבָאָ נַפְשִׁיהָ בְּעַל גָּב Jud 9, 17 sein Leben auf's Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גְּבֵאָה (Gen 37, 22) *a. m., pl.* גְּבֵינִין Dt 6, 11 1. Grube, Cisterne; 2. Scheit, Stück.

גְּבָאָ *a., ipf.* 3 *pl.* יִגְבֹּון Dt 22, 19, *pt. m. pl.* יִגְבֹּן Jes 46, 6, *pt. pass.* יִגְבִי Ho 8, 6 (MS גְּבָר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מִגְבֹּן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itpe. inf.* אֶתְגְּבָאָה Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גְּבָאוֹת *h. f.* Einnehmeramt.

גָּבַב *h. Pi.* auflesen, zusammenschleppen.

גָּבַב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יִגְבֹּבוּ Ex 5, 7, *pt.* מִגְבֵּב Nu 15, 32 auflesen.

גְּבָקָא *a. m.* Gipfel.

גְּבָקָא *a. m.* 1. Spreu, Stoppel; 2. Wollflocken.

גְּבָקָה *h. f.* Spreu, Stoppel.

גְּיִבְבְּתָא (גְּיִבְבְּתָא) Ortsname.

גָּבַהּ *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גָּבַהּ *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben.

Hi. 1. hoch machen; 2. aufheben.

Ho. erhoben werden. *Hitp.* sich überheben, hochmütig sein.

גָּבַהּ *a.* gross sein. *Aph.* 1. gross machen; 2. erheben. *Itpe. pf.* אֶתְגָּבַהּ Koh 1, 12 (MS אֶתְגָּבַהּ) sich erheben.

גְּוִיבְהָא *a. m.* Höhe.

גְּבוּהוֹת *h. f.* Stolz.

גְּבוּהוֹתָא *a. f.* dass.

גְּבוּהָהּ *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Riese; 3. zum Opferdienst gehörig.

גְּבוּיָהּ *h. m.* Einsammlung.

גְּבוּיָא *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גְּבוּלָהּ *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. Land (im Gegensatz zur hl. Stadt); 4. Ortsname.

גבול *h. m.* Kneten.
גבולאָה *a. m.* aus Gehul.
גבור *h. m.* Held.
גבורה *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets.
גבורתָא *a. f., ind.* גבורתָא Jes 11, 2, *c. s.* גבורתָא Ex 3, 20, גבורתָיה Dt 33, 2
1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. Bezeichnung für Gott.
גבוש *h. m.* Steinhaufen.
גבחה *h. m.* von hoher Statur.
גבח *h. Pi.* eine Glatze scheren.
גבחת *h. f.* 1. kahle Platte am Vorderkopf; 2. glatte Aussenseite der Kleider, neue Kleider.
גבי *h. m.* Sammler, Steuereinnahmer.
גבאי *a. m.* dass.
גבאי I *a. m.* 1. gross, hoch; 2. wertvoll.
גבאי II *a. m.* Alaun, s. מגבאי.
גבחה *h. f.* Einnahmeramt.
גבחה *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Personennamen.
גביות *h. f.* Steueramt.
גביותָא *a. f.* dass.
גביותָא *a. m.* von hoher Statur.
גבילאָה *a. m.* Teig, Brei.
גבילה *m.* Personennamen.
גבין *h. m.* Augenbraue.
גביןא *a. m., pl. c.* גביןא Lv 14, 9
1. Augenbraue, Wimper; 2. *ind.* גביןא Lv 21, 20 buckelig.
גביןא *a. m.* Einkassierung, Erhebung.
גביןא *a. m.* Eintreiber.
גביןא *h. f.* Käse.
גביןאָה *a. m.* buckelig.
גביןא *m.* (*Gabinus?*) Personennamen.
גביןאָה *a. f.* Höcker, Buckel.
גביע *h. m.* Schale, Becher.
גביעא *a. m.* buckelig.
גביעא I *m.* Personennamen.
גביעא II *h. f.* Buckel.
גבירה *h. f.* Herrin, Dame.

גבית *m.* Personennamen.
גוביתָא *a. f.* Graben.
גבל *h.* kneten, amühren. *Pi.* dass. *Hitp.* geknetet werden.
גבל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass. *Itpa.* eingeknetet werden.
גבל *h. m.* Knetter, Einrührer.
גבלאָה *a. m.* dass.
גבלאָה 1. Gobolitis (*Jos.*), das alte Edom; 2. Name einer Stadt.
גובלאָה *a. m.* Teig.
גובלאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גבלול *h. m.* Teig, Teigkloss.
גבלית *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גבלין, גובלאָה, גובלאָה Name einer Landschaft.
גבן *h. m.* buckelig oder mit schadhafte Augenbrauen.
גבן *h. Pi.* Käse bereiten.
גבנא *a. m.* Buckel, Rücken.
גובנא *a. m., pl.* גובנאן 1S 17, 18 Käse.
גבנאן *h. m.* buckelig.
גבנוני l. גבעוני.
גובני *h. m.* Einwohner von Gubna.
גבסום *x. m.* (γύψος) Gips.
גבע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גבע Ortsname.
גבעה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גבעול *h. m.* Knospe.
גבעולאָה *a. m., pl.* גבעולאָה Ex 9, 31 dass.
גבעוני *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte).
גבעתָא (*Ze 1, 10*) *a. f.* Hügel.
גבר *h.* stark sein, die Übermacht haben. *Pi.* stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גבר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מגבר Jes 8, 8
1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אגברניה Jes 41, 25 (*MS* אגברניה) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מתגברין Ex 17, 11, *inf.* אמתגברא 2S 22, 3 Soc 59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.

גִּבּוֹר *h. m.* 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Schamglied.

גִּבּוֹרָא (Dt 1, 17), גִּבּוֹרָא *a. m., ind.* גִּבּוֹר Gen 41, 44, *pl. d.* גִּבּוֹרָיָא Nu 22, 9 Mann. גִּבּוֹרָא אֲגִבּוֹרָא קָא רְמִית willst du eine Autorität gegen die andere in's Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). בְּלֹא גִבּוֹר ohne Nennung einer Autorität.

גִּבּוֹרָא *a. m., pl. d.* גִּבּוֹרָיָא Dt 3, 13 1. Held, heldenhaft; 2. das männliche Glied.

גִּבּוֹרָתָא (Jer 10, 6) *a. f., pl. c. s.* גִּבּוֹרָתָא Dt 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldenthat.

גִּבּוֹרֵיָא Name eines Engels.

גִּבּוֹרִית *h. f.* hahnartig.

גִּבּוֹרֵת *h. f.* Herrin.

גִּבּוֹרָתָא *a. m., f. d.* גִּבּוֹרֵתָא heldenhaft, stark.

גִּבְשׁ *h.* aufhäufen. *Pi.* mit Steinen anfüllen.

גִּבְשׁ *a.* aufhäufen.

גִּבְשׁוּשִׁית *h. f.* Haufe, Hügel.

גִּבְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5, MS גִּבְשׁוּשִׁיתָא) *a. f., ind.* גִּבְשׁוּשִׁית Koh 12, 5 dass.

גִּבְשׁוּשִׁיתָא *a. m., pl. d.* גִּבְשׁוּשִׁיתָא Ze 1, 10 (MS גִּבְשׁוּשִׁיתָא) Hügel.

גִּבְתָא Stadt in Galiläa.

גִּבְתָא (Est II 1, 3) *a. f.* 1. Rohr; 2. Gyps; 3. Name mehrerer Ortschaften.

גִּבְתָא *h. m., pl.* גִּבְתָּא 1. Dach; 2. Spitze, Gipfel.

גִּבְתָּא *h. f.* Bottich (von Thon).

גִּבְתָּא *a. f.* dass.

גִּבְתָּא *a. m. pl.* Bohne(?).

גִּבְתָּא (jMeg 73^a) 1. דיִגְלָטוֹן *x. m.* (διγλωττον) doppelsprachig.

גִּדִּי I *h. m.* herb.

גִּדִּי II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גִּדִּי III *h. m.* 1. Geschick, Glück;

2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גִּדִּי Ortsname.

גִּדִּי I (Am 5, 7), גִּדִּיָא *a. m., pl.* גִּדִּיָא Thr 3, 19, Jer 9, 11 (hier MS גִּדִּיָא) Wermut.

גִּדִּי II (Ex 16, 31) *a. m.* 1. Koriander; 2. Körnchen.

גִּדִּיָא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375) *a. m., ind.* גִּדִּיָא Gen 30, 11 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit.

גִּדִּיָא (Koh 10, 5, MS גִּדִּיָא) *a. m.* Wand, Wall, Uferwand.

גִּדִּיָא *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גִּדִּיָא גִּדִּיָא (גִּדִּיָא) *s.* גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא (?) *h. m. pl.* Glück.

גִּדִּיָא 1. גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא *s.* גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא 1. גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא *h.* 1. abschneiden, einschneiden; 2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גִּדִּיָא 1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.* abschneiden, zerstören. *Ni.* abgeschnitten werden. *Po.* *Hitpo.* sich Einschnitte machen.

גִּדִּיָא *a.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* גִּדִּיָא Dt II 14, 1 (MS *in textu, sed in margine* (תתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte machen, verwunden; 2. entscheiden. *Pa.* abschneiden.

גִּדִּיָא *h. m.* herb.

גִּדִּיָא *s.* גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא *h. m.* 1. Trupp, Bande; 2. Personennamen; 3. l. גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא *h. m.* 1. Absturz; 2. l. גִּדִּיָא.

גִּדִּיָא *a. m.* 1. *pl.* גִּדִּיָא Jes 38, 12 steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande, Trupp.

גִּדִּיָא *a. m.* entästeter Baum.

גִּדִּיָא *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גִּדִּיָא *h. m.* 1. gross; 2. vornehm; 3. alt.

גִּדִּיָא *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen; 2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. Personennamen (Gedalja).

גְּדוּנִין (Jes 21, 14) *a. m., pl.* Schlauch(?).
 גְּדוּעַ *h. m.* 1. Füllen, Kappen; 2. der neue Trieb aus einem alten Stumpf.
 גְּדוּףָה *h. m.* Lästerung, Schmähung.
 גְּדוּפָא *a. m., pl.* גְּדוּפִין 1S 2, 3 Soc 59 (Or 2210 גְּדוּפִין) dass.
 גְּדוּפִיתָא *a. f.* Lästerung.
 גְּדוּרָה, גְּדוּרָה, גְּדוּרָה Ortsname.
 גְּדוּרָה *h. m.* Enthaltung.
 גְּדוּשׁ *m.* Personenname.
 גְּדִי *h. m.* 1. Böckchen; 2. Tierkreisbild Steinbock.
 גְּדִיָא (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גְּדִיִּין 1S 10, 3 Or 1471 (Or 2210 גְּדִיִּין, גְּדִיִּין Dt 14, 4, c. (?) גְּדִיִּין Gen 27, 9, גְּדִיִּין Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. Personenname; 3. Glücksgott.
 גְּדִירָה *h. f.* 1. Einschneiden; 2. Abschneiden.
 גְּדִירִים *m.* Personenname.
 גְּדִירָה *h. f.* Zicklein.
 גְּדִיל I *h. m.* gedrehter Faden.
 גְּדִיל II *h. m.* gehäuft.
 גְּדִילָא *a. m.* dass.
 גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.
 גְּדִילוּתָא *a. f., ind.* גְּדִילוֹ Ex 28, 14 Flechtwerk.
 גְּדִיָן 1. גְּדִיָן.
 גְּדִילָתָא *a. f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.
 גְּדִירָה (Nu 21, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.
 גְּדִירָה *h. f.* 1. Enthaltung; 2. s. גְּדִירָה.
 גְּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen, Schober.
 גְּדִישָא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.
 גְּדִישׁוּתָא *a. f.* aufgehäuftes Mass.
 גְּדִיתָא *a. f.* Ziege.
 גְּדַל I *h.* gross sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. grösser, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גְּדַל II *h.* flechten.
 גְּדַל I *a.* gross sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.
 גְּדַל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדַלְתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* גְּדַלְתָא Koh 4, 12 (MS גְּדַלְתָא) dass.
 גְּדַל *h. m.* erwachsen.
 גְּדַל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. Personenname (Gedalja).
 גְּדַלְתָא, גְּדַלְתָא *a. m.* Weber, Flechter.
 גְּדוּלָה *h. f.* Grösse, Würde.
 גְּדוּלוֹן *h. m.* Erhöhung.
 גְּדוּלָנָא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Mass hinausgeht.
 גְּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *Hitp.* abgehackt werden.
 גְּדַם *a.* abstumpfen, abhacken.
 גְּדַם *h. m.* mit verstümmelter Hand (Vorderfuss).
 גְּדַמָא, גְּדַמָא *a. m.* Palmzweig.
 גְּדַנְפָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.
 גְּדַע *h.* abhacken, verstümmeln. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.
 גְּדַע *a.* abhacken.
 גְּדַף *h. Pi.* lästern, schmähern.
 גְּדַף *a. Pa. pf.* גְּדַפִּי 1K 21, 13 dass.
 גְּדַפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גְּדַפִּיהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand; 4. Ortsname.
 גְּדַפִּין, גְּדַפִּין *h. m.* Lästterer.
 גְּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. פָּרַץ גְּדַר Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten. *Pi.* zerschneiden. *Hitp.* sich hervorheben.
 גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.
 גְּדַר *h. m.* 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Bezeichnung von rabbin. Verboten, die einer Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.
 גְּדַרְתָא *h. f.* Scheidewand, Umwallung.
 גְּדַרְתָא *a. f.* Umzäunung.
 גְּדַרְסָא (Jud 16, 14, MS גְּדַרְסָא), s. גְּדַרְסָא.

גדרפוס s. גַּנְדְּרוֹפּוֹס.

גְּדֵשׁ Ortsname.

גְּדֵשׁ *h.* 1. aufhäufen; 2. übertoll machen, ein gehäuftes Mass geben. *Ni.* gehäuft werden.

גְּדֵשׁ *a.* 1. aufhäufen; 2. übertoll machen; 3. 1. גְּרֵשׁ.

גְּדִשָּׁא *a. m.* Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Mass).

גָּהָה *h.* neigen, überhängen.

גָּהוּץ *h. m.* Säubern.

גָּהַט *a.* schaben, radieren.

גָּהִיָּא *a. m.* rot.

גָּהֵץ I *h. Pi. Hi.* säubern. *Hitp.* gesäubert werden.

גָּהֵץ II *h.* Abscheu haben.

גָּהֶק *h. Pi.* rülpsen.

גוֹהֲרֵקָא *x. m.* 1. Tragsessel; 2. unreife Frucht.

גּוּ, גּוּ, גּוּ *h. m.* Mitte. לָגוּ hinein. בְּגוּ darin.

גּוּא *a. Pa.* hineinbringen.

גּוּא (Lv 1, 13) *a. m., c.* גּוּ Dt, 3, 16, 1K 8, 64, גּוּא 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. בְּגוּ Gen 18, 24, Est II 1, 3, *c. s.* בְּגוּהָה Gen 29, 2, לָגוּ Ex 14, 23, לָגוּא in, unter; 4. מָגוּ Dt 5, 1, מִן גּוּא von; 5. מִן גּוּ דְּ in folge dessen, dass; weil.

גּוּאָה I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), גּוּאָה 1K 6, 27, גּוּיָא *a. m., f. d.* גּוּיָאָה Ez 40, 27 innerer.

גּוּאָה II (1K 22, 9, 2K 23, 11) *a. m., pl.* גּוּאָיִן 2K 9, 32 Eunuch.

גּוּאָל *h. m.* 1. הַדָּם ג' Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechtigte nächste Verwandte; 3. Erlöser.

גּוּאָלָא *a. m.* dass.

גּוּאָלְקָא, גּוּאָלְקָא *x. m., pl.* גּוּאָלְקִין, גּוּאָלְקָא Thr 5, 5 (fehlt im MS) Habersack, Mantelsack.

גּוּב *h. m.* Grube.

גּוּב *a. Pa. Aph.* אָנִיב antworten.

גּוּבָא (Ex 10, 4) *a. m.* Heuschrecke.

גּוּבָאָה *a. m.* Einwohner von Gubja.

גּוּבָה *h. m.* 1. Anhöhe; 2. Stolz.

גּוּבִי *h. m.* Heuschrecke.

גּוּבִיָּא Ortsname.

גּוּבְרָג *h. m.* Feldrand.

גּוּבְלָתָא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. f.* Schädel.

גּוּד *h.* 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.

גּוּד (גּוּד?) *h. m.* Schlauch.

גּוּדָא (גּוּדָא?) *a. m.* dass.

גּוּדָל *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.

גּוּדָל *h. m.* 1. Grösse; 2. Haufen.

גּוּדָלָת *h. f.* Haarflechterin.

גּוּדְרוֹת *h. f. pl.* Hürdenvieh.

גּוּדֵשׁ *h. m.* Aufhäufung (was über das gestrichene Mass geht).

גּוּהָא *a. m.* Getöse.

גּוּוּ *h.* hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.

גּוּוּ *a., ipf.* 3 *f. sg. c. s.* הַגּוּוּנִיָּה Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.

גּוּזָא, גּוּזָא(?) *a. m.* Kästchen.

גּוּזָא Name eines Flusses.

גּוּזָא *a. m.* 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1K 22, 9, 2K 23, 11 (MS גּוּזָאָה) Eunuch.

גּוּזָאָה *a. m., pl.* גּוּזָאָיִן Ez 27, 24 (MS גּוּזָאָיִן) Abschnitt.

גּוּזָל *h. m.* junger Vogel, bes. junge Taube.

גּוּזָלָא *a. m., pl.* גּוּזָלִין Cant 4, 1 dass.

גּוּזָיָא Ortsname.

גּוּחַ *a.* 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. אָגִיחַ קָרְבָּא

Ex 17, 8 Krieg führen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּח Ex 17, 16 gekriegt werden.

גּוּי *h. m.* 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. *f.* גּוּיָה Nichtjüdin.

גּוּיִ, גּוּיִ *a.* inwendig (Adv.).

גּוּיָה *h. f.* Körper, Leib.

גּוּיָל *h. m.* 1. unbehauener Stein; 2. Pergament.

גְּוִילָא *a. m.* Pergament.
גְּוִיעָה *h. f.* Verscheiden.
גְּוִיתָא *a. f., c. s.* גְּוִיתָה (!) Jes 6, 2, גְּוִיתָא (!)
 Gen 47, 18, *pl. c. s.* גְּוִיתָהוּ Ez 1, 11
 Soc 59 Körper, Leib.
גויל *h.* rollen.
גויל *a.* dass.
גּוֹל (Jes 38, 12) 1. גּוֹל, s. גּוֹלָא.
גּוֹלָה *h. f., pl.* גּוֹלִית 1. Exil; 2. Exu-
 lantenschaft.
גּוֹלִיא (1K 14, 10) 1. Koth; 2. Götze.
גּוֹלִל *h. m.* Rollstein (zum Verschluss
 des Felsengrabes).
גּוֹלְאָא *a. m.* dass.
גּוֹלָם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Kör-
 per; 3. unfertiges Gefäss.
גּוֹלְמִי *h. m.* formlos.
גּוֹלְמִישׁ *h. m.* immergrüner Baum.
גּוֹלָן גּוֹלְאָא transjordanische Landschaft
 (Gaulanitis), s. גּוֹלָן.
גּוֹלְגִית *h. f.* Münze von Golan.
גּוֹלְקָא *x. m.* Habersack, Mantelsack.
גּוֹמָא (Ex 2, 3) גּוֹמִי *a. m.* Papyrusstaude.
גּוֹמָד *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.
גּוֹן (vgl. גָּבַן) *h.* bedecken. *Hi.* schützen.
גּוֹן *a.* *Aph.* schützen, s. גָּבַן. *Itpe. ipf.*
גּוֹן Ze 2, 3 beschützt werden.
גּוֹן *h. m., c.* גּוֹן 1. Farbe; 2. Art.
גּוֹן wie. **כְּגּוֹן** שׁ wie wenn.
גּוֹנָא *a. m., c.* גּוֹן Koh 3, 10 (Or 2375
 גּוֹן, Or 1302 גּוֹן), *pl.* גּוֹנִין Koh
 5, 7 (MS גּוֹנִין), 1. Farbe; 2. Art.
גּוֹן wie. **כְּגּוֹן** דָּ wie wenn. **כִּי הָאִי גּוֹנָא**
 (MS כִּי הָאִי גּוֹנָא) Ru 4, 6 auf diese
 Weise.
גּוֹנָא *a. m.* innerer.
גּוֹנְכָא (Jud 4, 18) *x. m.* (ταυράκη) Filz-
 decke.
גּוֹם I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten,
 stolz thun.
גּוֹם II *h.* *Hi.* umrühren.
גּוֹם I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben.
Itpe. pf. אֲתָגֵם Koh 1, 12 (MS אֲתָגֵם)
 dass.

גּוֹם II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.
גּוֹסָה גּוֹסִי *h. f.* Erbrechen.
גּוֹסָם *h. m.* im Sterben liegend.
גּוֹעַ *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. 1. גָּדַע.
גּוֹף *h.* 1. verschliessen; 2. Ehebruch
 begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zu-
 schliessen, verstopfen.
גּוֹף *a.* 1. verschliessen; 2. *ipf.* 2 *m.*
sg. תְּגוֹף Ex 20, 14 Ehebruch begehen.
Pa. pt. pl. f. מְגִיפִין Ho 4, 13 (MS מְגִיפִין)
 Ehebruch begehen. *Aph. pf.* אֲגִיף 2S
 13, 18 (MS אֲגִיף), *ipf.* 3 *m. sg.* יִגִּף Ma
 1, 10, 2 *f. sg.* תְּגִיפִין 2K 4, 4 zu-
 schliessen, verstopfen.
גּוֹף *h. m.* 1. Körper; 2. Person. **חוֹבַת**
 הַגּוֹף persönliche Pflicht. 3. Wesen,
 Hauptsache; 4. männliches Glied;
 5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthalts-
 ort der präexistenten Seelen.
גּוֹפָא I (1S 31, 12) *a. m.* 1. Körper;
 2. Person; 3. Wesen. In der talmud.
 Diskussion **גּוֹפָא** Citationsformel, wenn
 ein vorher gelegentlich angeführter
 Ausspruch zum Hauptgegenstand der
 Erörterung werden soll. **הָא גּוֹפָא**
קָשִׁיא ist dies nicht ein Selbstwider-
 spruch? 4. Kapital; 5. Aufenthalts-
 ort der präexistenten Seelen.
גּוֹפָא II *a. m.* Netz.
גּוֹפְן *h. m.* Schriftzug.
גּוֹץ *a.* abnagen.
גּוֹצָא *a. m.* klein, zwergartig.
גּוֹר *h.* in einem fremden Lande weilen,
 Gast sein. *Pi.* zum Proselyten
 machen. *Hitp.* Proselyt werden.
גּוֹר I *a.* in fremdem Lande weilen.
Pa. zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.* 3
pl. יִתְגַּדְּרוּן Lv 16, 29 Proselyt werden.
גּוֹר II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch
 verführen.
גּוֹר *h. m.* junges Tier.
גּוֹרָא *a. m.* dass.
גּוֹרְאָא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. Per-
 sonenname.

גוריון *m.* Personenname.
 גוריתא, גוריתא I *a. f.* 1. junge Löwin;
 2. Hündin.
 גוריתא II *a. f.* Fisch ohne Schuppen(?).
 גורל *h. m.* Los.
 גורן *h. m.* 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag;
 3. Dreschzeit.
 גוש (?) *a. Aph.* hart machen.
 גוש *h. m.* kompakte Masse, Scholle,
 Erdboden. ג' הקלב Ortsname.
 גושא *a. m.* Scholle, Erdboden.
 גו *h. m.* abgeschorene Wolle.
 גו *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.
 גוא I *a. m.* dass.
 גוא II *x. m.* 1. Schatz, Schatz-
 kammer; 2. Personennamen.
 גוא *a. m.* geschorene Wolle.
 גוא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden,
 scheren; 2. laufen; 3. austeilen, ver-
 gelten. *Aph. pt. מגוי* Jes 44, 13 ab-
 schneiden.
 גובר *x. m.* Schatzmeister, Verwalter.
 גוברא (גוברא) *x. m., pl. גוברין* Koh
 2, 7 dass.
 גוברית *x. f.* Verwalterin.
 גזה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene
 Wolle.
 גזוא *a. m., ind. גזו* Jes 3, 24 Abscheren.
 גזומא *a. m.* Kappen, Beschneiden.
 גזומא *a. m.* Drohender.
 גזורא *a. m.* Beschneider.
 גזורה *h. f.* Beschneidung.
 גזורתא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Be-
 schneidungsglied.
 גזו *h.* scheren, abschneiden.
 גזו *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg. תגזו* Dt 15, 19
 scheren, abschneiden, beschneiden;
 2. hindurchgehen (s. גזו); 3. kastrie-
 ren. *Itpe. pf. 3 f. sg. אתגזו* Am
 7, 1 (MS *ש'ציאת*) abgeschnitten werden.
 גזו *h. m.* Wollscherer.
 גזומא *x. f.* (ἔξωστρα) Gesims, Anbau.
 גזיב Ortsname.
 גזוא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle.

גזוה *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.
 גזולא (Lv 5, 21) *a. m.* geraubtes Gut.
 גזולותא *a. f., ind. גזולות* Cant 6, 5 (MS
 גזולה) Rauben.
 גזולתא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.
 גזירה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Ab-
 grund; 2. Beschluss, Edikt; 3. rabbin.
 Verordnung, die der Übertretung des
 mosaischen Gesetzes vorbeugen soll;
 4. ג' שזוה *a)* Schluss aus der zweifel-
 losen Bedeutung eines Ausdrucks an
 einer Stelle des Gesetzes auf die
 Bedeutung desselben an einer anderen
 Stelle. *b)* Schluss aus feststehenden
 Bestimmungen eines Gesetzes auf die
 näheren Bestimmungen eines anderen
 verwandten Charakters.
 גזורפטא, גזורפטא *x. m.* (persischer)
 Beamtentitel.
 גזורתא *a. f., 1. ind. גזורת* Gen 47, 26,
 Koh 10, 8 Beschluss, Dekret; 2. rabbin.
 Verordnung; 3. die durch Verordnung
 bestimmte Abgabe; 4. l. גזורתא.
 גזית *h. f.* Zweig.
 גזית *h. f.* behauener Stein, Quader.
 גזיתא *a. f., ind. גזית* 1K 7, 9 dass.
 גזותא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.
 גול *h.* rauben (von jeder unrechtmässi-
 gen Aneignung fremden Besitzes).
 Ni. geraubt, beraubt werden.
 גול (Lv 5, 23) *a.* dass.
 גול *h. m.* Geraubtes.
 גולה *h. f.* Raub.
 גולן, גולן *h. m.* Räuber.
 גולנא *a. m.* dass.
 גולנתא *a. f.* Räuberei.
 גום *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, be-
 schneiden; 2. drohen.
 גום *a.* drohen
 גומא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.
 גומא Ortsname.
 גוע l. גרע.
 גוע *h. m.* 1. Baumstumpf; 2. frischer
 Trieb aus dem Stumpf; 3. Abkömmling.

נוף 1. נוף.

נוף *h.* 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zertheilt werden; 2. scharfabfallen, steil sein.

נוף *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* וַתִּגְזַרְךְ Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden; 2. ג' קָקַם Gen 15, 18 Bund schliessen; 3. *pt. pass.* נָזַרְךְ Jes 58, 14 Soc 59 beschliessen, anordnen; 4. *pt.* נָזַרְךְ Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* אֶת־גְּזַרְךְ Est II 1, 3, 1 *sg.* אֶת־גְּזַרְךְית Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. beschnitten werden; 3. beschlossen werden.

נוף *h. m.* גְּזַרְךְ דִּין Urteil, Dekret.

נוף *h. m., pl.* גְּזַרְךְין Holzscheit.

נוף *a. m.* 1. *pl.* גְּזַרְךְין 1K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 2. Schutzbinde; 3. *pl. c.* גְּזַרְךְין 1K 20, 27 Herde, Abteilung.

נוף *a. m.* Vertilger.

נוף *h. f.* 1. Balkon, Erker; 2. behauener Stein.

נוף *a. f.* Beschneidung.

נוף *a. f., c.* גִּזְתְךְ Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

נוף *h. m.* 1. Scherz, Lachen; 2. anstössiges Betragen.

נוף *a. m.* dass.

נוף *h. m.* Bauch.

נוף *h. m.* rot.

נוף *a. m.* dass.

נוף *a.* 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pa.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.

נוף *a. m.* Lachen.

נוף *h. m.* Spasmacher.

נוף *h. f., pl.* גְּזַלְךְים glühende Kohle.

נוף *a.* verbrennen (?).

נוף *h.* sich beugen, neigen.

נוף (1K 18, 42) *a.* dass. *Pa.* dass.

נוף *h. m.* Öffnung (?).

נוף *h. m.* rot.

נוף *h. m.* 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. גִּטְךְין Name eines Talmudtraktates.

נוף *a. m., ind.* גִּטְךְין Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.

נוף *a. m.* Mist (?).

נוף *h. f.* Thal.

נוף *גיית* (BerR 33) 1. גִּייתְךְין (so Ausg. Konst.), s. גִּייתְךְין.

נוף ג' רָקַם ג' (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).

נוף (Ex 15, 1) *a. f.* 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.

נוף *a. m.* Höhe.

נוף *a. m.* Pupille.

נוף *h. Pi.* die Sehnen durchschneiden. *Hitp.* an den Sehnen durchschnitten werden.

נוף *a. Pa.* dass.

נוף I *h. m.* Koriander.

נוף II *h. m.* 1. Sehne, Ader; 2. männl. Glied.

נוף (Gen 32, 32) *a. m.* dass.

נוף Ortsname.

נוף (jBabM 11^a), גְּזַרְךְין *a. m.* (γαίδουριον) kleine Eselart.

נוף I *a. m.* Licht, Flamme.

נוף II (גִּייתְךְין) *a. m.* Wasserbassin.

נוף *s.* גְּזַרְךְין.

נוף *h.* 1. Thal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.

נוף (Jes 53, 9) *a.* dass.

נוף (Cant 5, 14, nicht MS) *a. m.* ein Edelstein.

נוף מְגִיין Gen 6, 14, מְגִיין 1K 6, 4 inwendig. לְגִיין 2K 7, 11 nach innen.

לְ מְגִיין לְ Lv 16, 13, לְ מְגִיין לְ Lv 16, 15, לְ מְגִיין לְ innerhalb von.

נוף גִּייתְךְין 1. גִּייתְךְין *a. m.* Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.

נוף *a. m.* Ehebrecher.

נוף (Ex 23, 9) *a. m.* Proselyt.

נוף *a. m.* Ehebrecher, Buhle.

נוף *a. m.* Ehebruch.

נוף *h. f.* Proselytin.

נוף *a. f.* dass.

נוף *a. f.* Eigenschaft als Nichtjude.

גְּיוֹתָא (Ez 28, 13), **גְּיוֹתָא** *a. f.*, *ind.* גְּיוֹה
Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz,
vgl. **גְּיוֹתָא**.

גְּיוֹתָא *h. m.* hochmütig.

גְּיוֹתָנָא *a. m.*, *pl. d.* **גְּיוֹתָנָא** Ex 15, 1
dass.

גְּיוֹתָנִיתָא *a. f.* Erhabenheit.

גִּיחַ *s.* גִּיחַ.

גִּיחוֹן einer der Ströme Edens.

גִּיל I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).

גִּיל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft,
von gleichem Alter. **גִּיל בְּן גִּיל** gleich-
zeitig geborener; 2. Klöppel in der
Glocke, Schelle.

גִּילָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. *s.* גִּלָא.

גִּילָאָה *a. m.* von gleichem Alter.

גִּילָה *h. f.* Versammlung, Kreis.

גִּימָל dritter Buchstabe des hebr. Al-
phabets.

גִּינָא *a. m.* **גִּינָא** *s.* גִּינָא Jes 25, 15 unter dem
Schutz von. **גִּינָא** Koh 6, 8 wegen. **גִּינָא**
1. weil; 2. damit. **גִּינָא לָא** Thr 3, 44
damit nicht. **גִּינָא** Koh 10, 10 deshalb.

גִּינָא *h.* **גִּינָא** wegen.

גִּינָא *s.* גִּינָא.

גִּינָאוֹת 1. **גִּינָאוֹת** (?), *s.* גִּינָאוֹת.

גִּינָה *h. m.* 1. Schwager (Gatte der
Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

גִּינָה *a. m.* dass.

גִּינָה *h. m.* Räuberschar.

גִּינָה *h. m.* **גִּינָה** (Γάϊος) Personenname.

גִּינָה *h. Pi.* zusammenscharen.

גִּינָה *a. Pa.* dass.

גִּינָה *a. m.* Räuberschar.

גִּינָה *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

גִּינָה *h. f.* Todeskampf.

גִּינָה *h. m.* Ehebruch.

גִּינָה *h. m.* Ufer, Küste.

גִּינָה *a. m.* dass.

גִּינָה (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

גִּינָה (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

גִּינָה *a. f.* Erhabenheit.

גִּינָה *h. m.* Funke.

גִּינָה *a. m.* dass.

גִּיר *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk;

3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

גִּיר *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

גִּירָא *a. m.* 1. *ind.* **גִּיר** Ex 16, 14, Jes

27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum; 3.

eine Krankheit; 4. *ind.* **גִּיר** Jes 49, 2,

pl. c. s. **גִּיר** Dt 32, 43 Geschoss, Pfeil;

5. Schössling; 6. Folge; 7. Personen-

name.

גִּירָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּירָאָה *a. m.* Schütze.

גִּירָאָסִין *x. m.* Gypspulver.

גִּירָה *s.* גִּירָה.

גִּירָה *h. m.* Reizung.

גִּירָמִין *h. m. pl.* Übergewicht (beim
Wiegen).

גִּירָנָא *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גִּירָנָא *h. m. pl.* Scheidung.

גִּירָנָא *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling;

2. Übertritt zum Judentum.

גִּירָנָא *a. f.* 1. dass.; 2. 1. **גִּירָנָא**.

גִּירָעוֹן *h. m.* Abzug.

גִּירָקָרְדִין 1. **גִּירָקָרְדִין** (?) *x. m.* Ricinuspulver.

גִּירָקָא *a. m.* Pfeil.

גִּירָקָא *a. f.* Ehebrecherin.

גִּישָׁא *s.* גִּישָׁא.

גִּישָׁה *h. f.* Nahen (zum Altar).

גִּיטָא *a. m.*, *pl. ind.* **גִּיטָא** Gen 16, 34
Herde.

גִּל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle; 3.

Thür; 4. Schildkröte.

גִּלָא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* **גִּלָא**

Jes 37, 26, **גִּלָא**, *c.* **גִּלָא** (1. **גִּלָא**) Sac

10, 11, *c. s.* **גִּלָא** Jer 5, 22 Welle;

3. Thür; 4. *pl. c.* **גִּלָא** Ez 4, 12 (MS

גִּלָא), **גִּלָא** Thr 2, 13 Or 1377 Exkret-

ment; 5. *pl. d.* **גִּלָא** 2K 23, 6 (MS

גִּלָא) kakophemistische Bezeichnung

der Götzen (für **גִּירָא**).

גִּלָא *a. m.* 1. *pl. ind.* **גִּלָא** Ex 5, 12

dürres Gras; 2. Schilf(?).

גִּלָא *a.* 1. **גִּלָא** Nu 22, 31 öffnen, ent-

decken, *pt. pass.* **גִּלָא** Ex 3, 7 offenbar,

bekannt; 2. *pt.* **גִּלָא** Gen 4, 16 in die

Verbanung gehen. *Pa.* לְלִי Lv 20, 11 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אֲנָלִי Dt 30, 1 in die Verbanung schicken. *Itpe.* 1. *pf.* אֲתַגְלִי Ex 3, 2 offenbart werden, erscheinen; 2. *pf.* 1 *sg.* אֲתַגְלִיתִי Ex 3, 5 sich zu erkennen geben, sich offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa.* *pf.* אֲתַגְלִי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אֲתַגְלִי Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich zeigen.

לָבַד *a.* rasieren.

לָבַדָּא *x. m.* (vgl. γλύφω), *pl.* גְּלָבִין (MS גְּלָבִין) 1 S 17, 5 Schuppe.

לָבַדָּא *x. m.* (vgl. γλύφω), *ind.* לָבַד Ez 27, 24 Bildhauerei.

לָבַדָּא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser; 3. *pl. d.* אֲגָבִיא Ez 5, 1 Barbier.

לָבַדָּא *a. m.* eine Art Erbsen.

לָבַדָּא *x. m.* (γλυπτόν) graviert.

לָבַדָּא *a. m.* eine Art Erbsen.

לָבַדָּא *x. m.* (γαλακτινόν) milchweiss.

לָבַדָּא *x. f.* (γλαύκιον) Schöllkraut (*Chelidonium Glaucium* L.).

לָבַדָּא *a. Pa.* plaudern.

לָבַדָּא *a. m.* Geschwätz.

לָבַדָּא (Thr 2, 1) *x. f.* (λεκτίκια) 1. Süfte; 2. Fusschemel.

לָבַדָּא *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. einen Eid Zuschieben; 3. unebenes Terrain.

לָבַדָּא *a. m.* Pupille.

לָבַדָּא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

לָבַדָּא (jBez63⁴) *x. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.

לָבַדָּא *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden; auferlegen, zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich zwingen zu, sich mühen mit. *Pass.* 1. sich rollen; 2. zugeschoben werden; 3. übertragen werden; 4. erregt werden; 5. sich auf jem. werfen, angreifen.

לָבַדָּא *a., imp.* יָבַדָּא Thr 3, 3 rollen, wälzen. *Pass.* 1. erregt werden; 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen; 4. sich anlegen.

לָבַדָּא *h. m.* 1. Rad, Räderwerk; 2.

Himmelsphäre. Tierkreis; 3. Augapfel;

4. *pl.* Wechsel des Glücks; 5. Körnchen.

לָבַדָּא *a. m.* 1. לָבַדָּא (l. לָבַדָּא) Ez

10, 13, *pl. d.* אֲגָבִיא (l. אֲגָבִיא)

Ez 10, 12, *c.* אֲגָבִיא Ex 14, 25 Rad;

2. Tierkreis; 3. *pl. c.* אֲגָבִיא Jes 11, 8

Augapfel; 4. לָבַדָּא (l. לָבַדָּא) Jes

17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).

לָבַדָּא *s.* גְּלָבִין.

לָבַדָּא *s.* גְּלָבִין.

לָבַדָּא *h. f., pl.* גְּלָבִין 1. Schädel;

2. Kopfsteuer.

לָבַדָּא (Ex 16, 16) *a. f., pl.* גְּלָבִין

1. Schädel; 2. Kugel, runder Stein;

3. Kopfsteuer.

לָבַדָּא *x. m.* (καλίφα) Soldatenstiefel.

לָבַדָּא *h.* 1. hart werden, eine Rinde,

einen Schorf bekommen; 2. abhäuten.

Hi. eine Kruste bilden. *Ho.* von

einer Kruste überzogen werden.

לָבַדָּא *a., pt. pass.* גְּלָבִין bereift, mit

Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet

werden.

לָבַדָּא *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2.

Schorf, Grind, Kruste.

לָבַדָּא *a. m.* 1. *pl.* גְּלָבִין Ez 27, 24 Über-

zug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf.

לָבַדָּא *a. m.* Fellarbeiter.

לָבַדָּא *a. m.* Name eines Fisches.

לָבַדָּא *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. aus-

wandern. *Ni.* offenbart werden, er-

scheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. אֲנָלִי

a) frech behandeln; b) Schande an-

thun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt

werden, sich offenbaren.

לָבַדָּא *h. f., pl.* גְּלָבִין Rohr, dürres Gras.

לָבַדָּא *h. f.* Becken.

לָבַדָּא *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).

לָבַדָּא *a. m.* Exulant.

לָבַדָּא *h. f.* enthäutetes Tier.

לָבַדָּא *h. m.* Scheren.

לָבַדָּא *a. m., ind.* גְּלָבִין Jes 15, 2

1. Scheren; 2. rasierter Bart.

גללָא *a. m.* 1. Stein, Klumpen; 2. Excremente.
 גללָא *a. m.* Woge.
 גללָנִיתָא *a. f.* 1. klumpenförmig; 2. *s.* גללָנִיתָא.
 גלם *h.* 1. *pt. pass.* גלום formlos, ohne Spezialisierung; 2. übervorteilen.
 גולמָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäß; 3. Hügel.
 גולמוּדָה *h. f.* menstruierend.
 גולמוּדָתָא *a. f.* dass.
 גולמוּהַרְג *x. m.* Siegelerde (schwefelsaure Talkerde).
 גולמיִשָׁן *a. m., pl.* גולמיִשִׁין Cant 5, 15 immergrüner Baum (Wachholder?).
 גולמָתָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Thal.
 גלנו (jEr 21^d) 1. גלנִי od. גלנום *x. m.* (γαληνός) still.
 גולסטָרָא *x. m.* (κλείστρον) Verschluss, Riegel.
 גולסטָרָה *x. m.* (vgl. κλείστρον) Schlosser.
 גולסקין, גולסקין *x. m.* (κόλλιξ), *pl.* גולסקין, גולסקאות 1. feines Brod; 2. eine Sorte (gepresster) Oliven.
 גולסקמין *x. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גולסקמין, גולסקמאות 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.
 גלע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, blossstellen. *Hilp.* klargestellt werden.
 גלעד (Nu 32, 40) Gilead.
 גלעדָא (2K 15, 29, MS גלעדָא) dass.
 גלעיִנָה *h. f., pl.* גלעיִנין 1. Kern; 2. Dattelnkern.
 גלף *x.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.
 גלף *x.* (γλύφω), *impf.* 2 *m. sg.* תגלוף Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גלִיפִין Cant 5, 14 dass.
 גלפָא *x. m., c.* גלף Ex 28, 11 Gravierung.
 גולפָא *x. m.* 1. (κάλη) Krug; 2. גולפין 1. גולפין.

גלופטָרָא *f.* (Κλεοπάτρα) Kleopatra.
 גלפִיתָא *x. f.* Gravierung.
 גלופסָא *x. m.* Olivenart.
 גלופקָרָא, גלופקָרין *x. m.* (καλυπτήριον), *c. s.* גלופקָרִיה DtJl 24, 13 (MS קלופקָרִיה) Decke.
 גוליקם *m.* (Καλιγούλας) Caligula.
 גולקטיִנון, גלאַקסיִנון *x. m.* (γαλαξίνος) milchfarben(?).
 גולקטיִקָא *x. f.* (λεκτίκια) Sänfte.
 גלש *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. aus Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.
 גלש *a.* aufkochen.
 גלש *h. m.* Wallung. גלשִׁים מִי siedendes Wasser.
 גלשא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.
 גלשִׁיתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhäufen.
 גלשִׁשְׁוֹתָא גלשִׁשְׁוֹתָא *a. f.* Kahlheit.
 גלשִׁשְׁוֹתָא *a. m.* kahlköpfig.
 גלְתָא *a. f.* Mantel.
 גם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גַּם.
 גַּם, גַּמָא *x. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).
 גומָה (גומָא) *h. f.* Vertiefung, Grübchen.
 גומָא *h.* schlürfen.
 גומָאין *h. m. pl.* Leckerbissen.
 גומגם *h.* stottern.
 גומגם *a.* dass.
 גומד *h.* zusammenziehen, verkürzen.
 גומד *a., pt. pass.* גומִיד Jud 3, 15 dass.
 גומדָא *m.* 1. Personennamen; 2. Flussname.
 גמול *h. m.* Vergeltung, Wohlthat.
 גמול *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern.
 גמולָתָא *a. f.* Wohlthat.
 גימון *s. S.* 77^b.
 גימִוּנִיתָא *s.* ebenda.
 גימו *h. Pi.* caprificieren (durch Aufhängen von fruchttragenden Zwei-

gen des wilden Ölbaums auf den zahmen).

גַּמְזָא *m.* Personennamen.

גַּמְזוֹ Ortsname.

גַּמְזוּזָא *h. m.* eine durch Caprification in der Reife beförderte Feige oder Johannisbrotfrucht.

גַּמְזוּזִינָא *a. f.* Gericht von solchen Feigen.

גַּמְזוּזָא *h. f., pl.* גַּמְזוּזָא 1. zur Caprification benutzter Zweig (oder Frucht); 2. durch Caprification gereifte Frucht.

גַּמְטְרִיָא *x. f.* 1. (γρημετρία) Mathematik; 2. (γραμματαία) die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גַּמְטְרִיקוֹן *x. m.* (γραμματικόν) die Zifferbedeutung der Buchstaben betreffend.

גַּמְטְרוֹן *x. m.* (γρημετρος) Mathematiker.

גַּמִּי *h. m.* Riedgras (*Papyrus*?).

גַּמְיָא *a. m.* dass.

גַּמְיָאָה *h. f.* Einschlürfen.

גַּמְלִיתָא *h. f.* Vergeltung, Wohlthat.

גַּמְלִיתָא *h. f.* Liebeserweis (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender u. s. w.).

גַּמְלִיתָא *a. f., c.* גַּמְלִיתָא Mi 6, 8 dass.

גַּמְיָאָה *h. f.* Einschlürfen.

גַּמְיָאָה *a. m., ind.* גַּמְיָאָה Lv 6, 15 vollständig.

גַּמְיָאָה *a. f., ind.* גַּמְיָאָה Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluss, endgiltige Entscheidung.

גַּמְלָא *h.* 1. vergelten; 2. Gutes thun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen (?).

גַּמְלָא *a., pf.* 1 *pl.* גַּמְלָאָה Gen 50, 15, *imp.* גַּמְלוּ Est II 5, 1 erweisen, anthun. *Ite. pf.* 3 *f. sg.* אֲתַגְמַלְתָּ Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

גַּמְלָא *h. m.* Kamel.

גַּמְלָא *h. m.* Kameltreiber. חָמֵר וְגַמְלָא einer, der nicht weiss, wohin er sich wenden soll.

גַּמְלָא I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. פְּרָחָא ג' Dromedar; 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. Personennamen (Gamliel); 5. Ortsname; 6. 1. גַּמְא.

גַּמְלָא II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), גַּמְלָא, גַּמְלָא *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

גַּמְלוֹן *h. m.* gross, lang.

גַּמְלִיאָל *m.* Personennamen.

גַּמְלִיָאָה *a. m., f. d.* גַּמְלִיָאָה gross, lang.

גַּמְלָתָא *h. f.* Karawane von Kamelen.

גַּמְלָתָא *a. f.* dass.

גַּמְסָא *h. Pi.* 1. abschneiden; 2. beschneiden. *Ni.* abgeschnitten werden.

גַּמְסָא *a. Pe. Ite.* dass.

גַּמְמִיתָא *h. f.* Höhlung.

גַּמְמוֹן *x. m.* (καμύος) Maulkorb.

גַּמְמוֹנִיתָא *x. f.* Band.

גַּמְמוֹסִיתָא (falsch גַּמְמוֹסִיתָא) *x. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

גַּמְעָא *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

גַּמְעָא *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

גַּמְעָא *a.* eine Grube machen.

גַּמְעָאָה *a. m.* Grube.

גַּמְיָאָה, גַּמְיָאָה, גַּמְיָאָה *x. m.* (vgl. γάμος) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

גַּמְרָא *h.* 1. vollenden, beendigen; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschliessen; 5. einen Analogieschluss machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; 3. parfümieren. *Ho. Hitp.* parfümiert werden. *pt.* מוֹגְמֵר 1. Räucherwerk; 2. Kohlenpfanne.

גַּמְרָא *a.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תִּגְמְרִין Ez 23, 34 vollenden, beendigen; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluss machen. מִן — גַּמְרָא er lehrt — von, es ist hergeleitet — von (bei Schluss aus blosser Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. גַּמְרִי es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beendigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֶגְמֵר Nu 21, 3 vernichten. *Aplh.*

lehren. *Itpa.* 1. beendet werden; 2. zerstört werden; 3. *pt. f.* מתגמרא Cant 3, 6 parfümiert werden.

גמר *h. m.* Vollendung.

גמרא *a. m.* 1. *ind.* גמר Ez 27, 24 Vollendung; 2. Karfunkel; 3. überlieferte Lehre, Tradition; 4. גמרא Cant 1, 1 (MS תלמודא) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mishna enthält (in späteren Drucken für תלמוד eingesetzt).

גמרי (*גמרי?*) *a.* לגמרי gänzlich.

גמרנא *a. m.* Lehrer der Tradition.

גומרתא *a. f.* 1. *pl.* גומרין Lv 16, 12, 2S 22, 9 Kohle; 2. Hautkrankheit (Pocken).

גמש *a.* niederbeugen.

גומתא *a. f.* Grube.

גן *h. m., pl.* גנות 1. Garten. גן עדן Paradise; 2. Weib.

גנא I *a.* 1. *pt. pl. m.* גנין Est II 1, 3 (MS גנין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* אנני Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

גנא II *Pa.* beschämen. *Itpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. hässlich verfahren.

גנאה *a. m.* hässlich.

גנאה, גנאה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

גנב *h.* 1. stehlen; 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstoehlen thun, heimlich machen.

גנב *a., ipf.* 2 *m. sy.* תגנוב Ex 21, 37, תגנוב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מגנבין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehlen, Umwege machen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sy.* תגניב Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen.

גנב *h. m.* Dieb.

גנבא (Ex 22, 1) *a. m.* dass.

גונבא *a. m.* 1. Schwanz; 2. 1. גונבא.

גנבית *h. f.* diebisch.

גנברא, גנברא *a. m.* Riese.

גנברותא *a. f.* Kraft.

גנברא *x. m.* (*juniperus*) Wachholder.

גנובתא *a. f.* Schwanz.

גנבתא *a. f.* Diebin.

גניי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

גנגידין *x. m.* (γρηθιδιον) breitblättrige Kresse (*Lepidium latifolium*).

גנגילון, גנגילין *x. m.* (*cingulum*) Gürtel.

גונדא I *x. m.* 1. (κάνδυς) Oberkleid; 2. (τρούνα) Bande, Trupp.

גונדא II *a. m.* Mauer.

גונדלית *x.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts.

גנדר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יגדרון Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben.

גונדרא *x. m.* steinigter Boden, Fels, Klippe.

גונדריתא *x. f.* Geländer.

גנדרופוס *x. m.* (κυνάθρωπος) Geistesstörung, Wahnsinn.

גנה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מנוגה hässlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen.

גנה *h. f.* Garten.

גנובתא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand.

גנונת, גנונית *x. f.* Beutel(?).

גנני *h. m.* Schande.

גנון, גנון *h. m.* Brautgemach.

גנונא *a. m., ind.* גנון Jes 4, 5 Bedachung.

גנונא *a. m., c. s.* גנוניה Jes 61, 10, *pl. c. s.* גנונהא Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גנונים *h. m. pl.* Fleischklumpen(?).

גנונית *h. f.* Gartenbeet(?).

גנוניתא (Cant 5, 13) *a. f.* 1. Gärtchen; 2. Personennamen.

גנוסא, גנוסא *s.* גניסא.

גנוסר *s.* גניסר.

גְּנוּת *h. f.* Schande.
 גְּנוּתָא (Koh 5, 5) *a. f.* dass.
 גְּנוּ *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden.
 גְּנוּ *a., pf.* 3 *m. pl.* גְּנוּ 2K 20, 17, *pl. pass. pl.* גְּנוּן Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itp.* *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנוּ Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden.
 גְּנוּא *x. m., c.* גְּנוּ (ל. גְּנוּ) 1S 25, 29. *pl. c. s.* גְּנוּוּי Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus.
 גְּנוּן *x. m. pl.* Schatz.
 גְּנוּפָה *x. f.* 1. Schatz; 2. Schatzhaus.
 גְּנוּפָא (?) *a. m.* aus Ginzak.
 גְּנוּק Ortsname.
 גְּנַח *h.* 1. stöhnen, ächzen; 2. husten.
 גְּנַח I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen.
 גְּנַה II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa.* castrieren.
 גְּנִי *h. m.* Schande.
 גְּנִיא (גְּנִיא) *a. m., ind.* גְּנִיא Est II 1, 3. 12 dass. (לְגַנִּי) (לְגַנִּי) schimpflich.
 גְּנִיאָת 1. גְּנִיאָת (?), *s.* גְּנִיאָת.
 גְּנִי Flussname.
 גְּנִי *x. f.* (γυνή) Weib.
 גְּנִיאָת *x. m.* (aus γυνή) Mann.
 גְּנִיאָת *x. f.* (γωνία) Winkel.
 גְּנִיאָד גְּנִיאָד טְעֻמָּתָא (Jes 1, 29) 1. גְּנִיאָד
 דְּטְעֻמָּתָא.
 גְּנִיבָא *a. m.* Dieb.
 גְּנִיבָה *h. f.* 1. Diebstahl; 2. gestohlener Gegenstand.
 גְּנִיבוּת *h. f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug.
 גְּנִיבוּתָא *a. f.* dass.
 גְּנִיזָה *x. f.* 1. Schatz; 2. Aufbewahrung.
 גְּנִיזָה בֵּית Schatzhaus.
 גְּנִיחוּתָא *a. f.* Stöhnen.
 גִּנִּין 1. גִּנִּין, *s.* גִּנִּין.
 גִּנִּינִים (jPea 20^a) *h. m. pl.* besondere Mehllart.

גְּנִיסָר (Nu 34, 11) Genezareth.
 גְּנִיסָתָא *x. f.* (vgl. γένος) Geschlecht.
 גְּנוּמָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.
 גְּנוּן *a., ipf.* 3 *pl.* יִגְנוּן Sac 8, 4 beschützen.
Aph. pf. אֶגְנוּ Gen 7, 17, *ipf.* 1 *sg.* אֶגְנוּ 2K 20, 6, *pl. f.* מְגֻנָּא Jes 4, 5 dass.
 גְּנוּן *h. m.* Gärtner.
 גְּנֻנָּא *a. m.* dass.
 גְּנֻנָּא *a. m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.
 גְּנוּם, גְּנִים, גְּנוּם *x. m.* (vgl. γένος) vornehm.
 גְּנוּסָא, גְּנוּסָא *x. m.* (γενέσια) 1. Geburtstag; 2. Tag des Regierungsantritts; 3. (γένος) Adel.
 גְּנוּסְטָרִי, גְּנוּסְטָרָא *x. m.* (κνήστρον) Schabmesser.
 גְּנֻבָּרָא 1. גְּנֻבָּרָא.
 גְּנֻפָּא (?) *a. m., pl. c. s.* גְּנֻפָּוּי Mi 1, 16 (MS פְּנֻפָּוּי) Flügel.
 גְּנֻתָא (Gen 2, 8) *a. f., pl.* גְּנֻתָא Est II 1, 1, *c. s.* גְּנֻיכֻן Am 4, 9 Garten.
 גְּנוּתָאָא *a. m.* Gete.
 גָּם *h. m.* 1. dick, gross, übermässig.
 גְּהָמָה גְּהָמָה גְּסָה Hornvieh. גְּסָה רִיתָה hochmütig; 2. *s.* גָּם (?).
 גְּסָא *a. m.* gross, umfangreich. גְּסָאָת unmässig.
 גְּסָא *a. m.* 1. Seite, Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.* Schätze (?).
 גְּסָה *h.* speien.
 גְּסוּתָא *h. f.* Überhebung.
 גְּסוּתָא *a. f., ind.* גְּסוּתָא Koh 7, 8 dass.
 גְּסְטָרָא I *x. f.* 1. (γάρτρα) Scherbe, Schale; 2. verstümmelter Körper.
 גְּסְטָרָא II *x. f.* (κάστρα) 1. Lager; 2. Ortsname.
 גְּסְטָרוּן *x. m.* (κασσίτερος) Zinn.
 גְּסוּטָאָה *a. m.* Einwohner von Casiotis in Ägypten.
 גְּסָם *a.* sich zu Tische legen, *s.* auch גָּם
 גָּם *h. m.* Seite, Arm.
 גְּסָמָא *a. m.* 1. *pl.* גְּסָמוּן Jes 60, 4 Seite; 2. *pl. d.* גְּסָמָא Lv 3, 4 Lende; 3. *pl.* גְּסָמוּן 2S 18, 14 Wurfspiess, Pfahl.

גוספנא *x. m., pl. גוספנין* Jes 10, 32 (*in margine*) Wagen.

גאָא *a., pt. pl. f. גאָען* 1 S 6, 12 brüllen.

גאָגנע *h. m.* 1. Selmsucht; 2. Eigensinn.

גאָגע *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גאָגע *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גאָגעא *a. m. ג' רמיה* Wasserfall.

גאָה *h.* brüllen.

געיל *h. m.* 1. Reinigen eines beschmutzten Geschirrs; 2. געוילי בייצים abgetriebene Eier.

געוריתא *a. f.* Anschreien.

געיה *h. f.* Stöhnen.

געילה *h. f.* Verwerfen.

געיתא *a. f.* Brüllen.

געל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen. *Ni.* durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

געל *a. Pa. pt. pass. מגעל* Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa. אתגעלו* Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

גער *a., ipf. 3 m. sg. יגער* Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

גערה *h. f.* Schelten, Drohen.

געש *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. husten, niesen. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

געתון Ortsname.

גף *h. m.* 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. כגפו allein.

גפא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* גפיה Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadthor; 4. Kakophemie für גגא.

גפא *s.* גופא II.

גפה *h. f.* Steinhaufen.

גפנה *h. m.* 1. Umarmen; 2. Umschliessung.

גפנא *a. m.* dass.

גפתי *h. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

גנבל. מגנבל (jSabb 14^a) l. מגנפך.

גיפיון (SchemR 31) l. פיגיון (?) *x. m.* (πηγίον) Bach.

גפן *h. m.* 1. Weinstock; 2. גפן צמר Baumwollenstaude, Baumwolle.

גופנא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* גופן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. גפנא צמר Baumwollenstaude.

גופנא, גופנית, גופנין, גופנית Ortsname.

גופנין, גופנית *h. m.* eine dem Dill ähnliche, aber heterogene Pflanze.

גפס *x.* (γυψώω) mit Gyps bestreichen.

גפסס, גפסס *x. m.* (γυψός) Gyps.

גפף *h. Pi.* 1. einschliessen; 2. umarmen. *Pa.* eingeschlossen werden.

גפף *a. Pā.* גפף Gen 29, 13, *c. s.* גפפיה Gen 33, 4, 3 *pl. m.* גפפיו Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoss legen.

גפף *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

גפף *a. Pa.* schwefeln.

גפפית *h. f.* Schwefel.

גופריתא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

גפת *h. f.* ausgepresste Oliven.

גפתא *a. f.* dass.

גפתי *s.* גפתי.

גופתתה, גופתתה *s.* גופתתה.

גין *h. m.* 1. Funke; 2. יוני גין Kalk, Gyps; 3. weisser Lehm(?).

גנא *a. m.* dass.

גנרא *s.* גנרא.

גר *h. m.* 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. גר צדק Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. גר ganze Gesetz angenommen hat. גר Nichtjude, welcher bes. dem Götzendienst entsagt hat.

גרא *a. m.* dass.

גרי *x.* (γάρ) dann, nämlich.

גרא *a. Pa.* 1. *pf.* גרי Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schlendern. *Itpa. pf.* אתגרי 1 S 13, 4, *ipf.* 2 *pl.* תתגרן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem.,

angreifen; 2. geschleudert werden;
3. in Leidenschaft entbrennen.

גראינה s. גראינה.

גרב a. wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

גרב h. m. 1. grosser Thonkrug; 2. Fussbekleidung.

גרב h. m. Art von Aussatz.

גרבא a. m., *ind.* גרב Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Thonkrug.

גרבא a. m. Räuber.

גרבא (Dt 28, 27) a. m. Art von Aussatz.

גרביתא a. f. Nordwind.

גרבל a. kneten, rollen.

גרבנא a. m., *ind.* גרבן Lv 21, 20 mit einer Art von Aussatz behaftet.

גרבתא a. f. abnorme Länge des Schamgliedes.

גרבתון h. m. einer, der ein langes Schamglied hat.

גרנ a. *Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.

גרנ h. m. Weidengeflecht.

גרנא a. m. dass.

גרנא s. גורנא.

גרנא a. f. Brunnen.

גרנא s. גורנא.

גרנא a. m. Flechtwerk.

גרנא h. m. Rauke (*Eruca sativa*).

גרנא a. m. dass.

גרנא a. m., *pl. d.* גרנא Gen 15, 21 Girgesäer.

גרנא x. m. (γογγυλις) Rübe (*Brassica Rapa*).

גרנא x. m. (ὄργανον) Orgel.

גרנא m. (Γεωργιος) Personennamen.

גרנא h. 1. hinuntergiessen, ausschütten; 2. abbeeren, einzelne Beeren ablesen; 3. Oliven trocknen, zusammenschrumpfen lassen.

גרנא a. Körner erhalten, körnig werden.

גרנא h. m. 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive; 3. trunksüchtig, gefräßig.

גרנא a. m., *pl.* גרנא Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive.

גרנא a. m., *ind.* גרנא Est II 1, 3 Brunnen (?).

גרנא h. m. gierig, Schlemmer.

גרנא a. m., *f. d.* גרנא Thr 1, 11 dass.

גרנא h. f. Fressgier.

גרנא h. f. Honigklee (*Melilotus*).

גרנא h. f. Schlund.

גרנא (1 K 7, 46) a. f. 1. Erdkloss, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver.

גרנא x. f. (γρφαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. Grind.

גרנא h. 1. schaben, kratzen, kämmen; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen.

גרנא a. 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גרנא h. m. 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.

גרנא a. m. 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.

גרנא x. m. (γέρδιος) Weber.

גרנא h. m. Stumpf. 'איש נ' aller Mittel bar.

גרנא a. m. dass.

גרנא l. גרנא.

גרנא x. m. (γέρδιος) Weber.

גרנא x. m. (γέρδιος), *pl.* גרנא 2S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גרנא x. m. (Gordianus) eine Goldmünze.

גרנא x. f. Gewebe, Faden.

גרנא h. m. aus Gurdela (?).

גרנא a. abreissen. *Pass.* abgerissen werden.

גרנא l. גרנא x. m. (γράδος) Richtplatz.

גרנא I x. m. Weber.

גרנא II a. m. kahlköpfig.

גרנא x. m., *ind.* גרנא Jud 16, 14 (MS גרנא) Weber.

נרדקי 1. נַרְדְּקִי (Γεραρδικαίη) Bezirk von Gerar.

נָרָה *h. Pi.* reizen, erregen. *Hitp.*
1. sich erregen, eifersüchtig werden;
2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.

נִרְהָה, נִרְהָה *h. f.* 1. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6—0,7 Gramm);
2. Samen von Johannisbrot; 3. Schlund;
4. das Wiedergekäute. מַעְלָה נִרְהָה Wiederkäufer.

נְרוּגְרוֹת *m.* Personennamen.

נְרוּגְרֵת *h. f.* getrocknete Feige.

נְרוּדָא Ortsname.

נְרוּי *h. m.* Aufreizung.

נְרוּמִי, נְרוּמִי (bBab B 59^b) *x. m. pl.* (cf. τρομεσιώνης) Trödler, Altwarenhändler.

נְרוּמִין *s.* נְרוּמִין.

נְרוּמֵתָא 1. נְרוּמֵתָא *a. f.* kleiner Kuchen.

נְרוּן *h. m.* 1. Schlund; 2. Personenname.

נְרוּנָא *a. m., c. s.* נְרוּנָה Jes 58, 1 dass.

נְרוּנְדָא *x. m.* steinigter Grund.

נְרוּס *h. m., pl.* נְרוּסִין, נְרוּסוֹת Gräupner.

נְרוּסָא *a. m.* dass.

נְרוּסָא *s.* נְרוּסָא.

נְרוּרָה *h. m.* Schössling, Reis.

נְרוּרֵתָא *h. f.* dass.

נְרוּרֵתָא *a. f.* dass.

נְרוּשָא *h. m.* Verstosser (des Weibes).

נְרוּשִׁין *h. m. pl.* Verstossung.

נְרוּתָא *h. f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.

נְרָאָא *a. m.* Amphibienart.

נְרָזִין 'נְרָזִין טוּרָא דְגַ' Dt 27, 11 Berg Garizzim.

נְרָזִימָתָא, נְרָזִימִי, נְרָזִימָתָא *x. f.* (τράσιμα?) Fischbrühe mit Lupinen.

נְרָזִיקִי (?) *x. m.* Käfig.

נְרָזִיפִי, נְרָזִיפִי *x. f.* (צרפתי) Gerümpel.

נְרִי *h. m.* einer Proselytenfamilie angehörig.

נְרִיבָא *a. m.* Trockenmass (Sea).

נְרִיבָה Strasse oder Platz in Tiberias.

נְרִיד *h. m.* 1. Dürre, Trockenheit;
2. dürrer Boden.

נְרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. allein, bloss, ohne Zusatz.

נְרִידָה *h. f.* Abschaben.

נְרִידוֹתָא *a. f.* Reibung (beim Coitus).

נְרִינָא *a. m.* 1. ein Trockenmass (Sea);
2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

נְרִימִי 1. נְרִימִי.

נְרִיס *h. m.* 1. Graupe; 2. Graupengericht.

נְרִיסָא *a. m., pl. d.* נְרִיסָא Est II 3, 8 (MS נְרִיסוּיָא) dass.

נְרִיסִין *s.* נְרִיסִין קָקוּ.

נְרִיסָנָא *a. m.* Graupengericht.

נְרִיעֵתָא *a. f.* Nachteiliges.

נְרִיפָה *h. f.* Wegscharren (von Asche).

נְרִיצָה *h. f.* Brotkuchen.

נְרִיצָתָא (Ex 29, 23) *a. f., pl.* נְרִיצִין Lv 7, 12. 13 Brotkuchen.

נְרִירָה *h. f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. 1. נְרִירָה.

נְרִישָא *h. m., pl.* נְרִישִׁין Graupe.

נְרָל *h. Hi.* Los werfen.

נְרָם *h.* veranlassen. *pt.* נְרוּם vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* מוּנְגְרָמָתָא Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

נְרָם *a., pf.* 3 *pl. m.* נְרָמוּ Jes 3, 9
1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermahlen. *Aph.* befestigen.

נְרָם *h. m.* Veranlassung.

נְרָם *h. m.* 1. Knochen; 2. Stärke;
3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. נְרָמִי mich.

נְרָמָא (Gen 2, 23) *a. m.* 1. Knochen;
2. Wesen. נְרָמָה קָל eben dies; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. נְרָמִיהָ sich selbst.

נְרָמָא *a. m.* Veranlassung.

גְרַמְטִיוֹן *x. m.* (γραμματοῖον) Abschrift, Dokument.

גְרַמְיָא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.

גְרַמְיָא *a. f.* Knöchelchen.

גְרַמְיָא (Ez 27, 14) 1. = גְרַמְיָא; 2. = גְרַמְיָא.

גְרַמְיָא (Γερμανία) Deutschland.

גְרַמְיָא *h. m.* 1. Germane; 2. Eigenname (*Germanus*).

גְרַמְיָא *f.* Germanicia, Stadt und Bezirk in Commagene.

גְרַמְסִין *x. m.* (γραμμάριον) Scrupel (1,137 Gramm).

גְרַנָּא *x. m.* (γούρνα) Eimer.

גְרַם *h. Pi.* zerreiben, Graupen machen.

גְרַם *a.* 1. *pt. pl.* גְרַסִין Est II 3, 8

lernen, sich Kenntnisse aneignen;

2. einen bestimmten Ausdruck (Lesart) gelernt haben (lehren); 3. s. גְרַם.

Pa. Aph. zermalmen, Graupen machen.

גְרַסָא (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen,

Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).

גְרַסָא *a. m., c. s.* גְרַסָא Lev 2, 16 Graupe.

גְרַסִי *h. m.* Gräupner.

גְרַסָא, גְרַסָא *a. m.* Erwerb.

גְרַע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.*

1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.*

Abschlagszahlung leisten.

גְרַע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.*

גְרַע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen

erhalten.

גְרַעָא *a. m.* Haarscherer.

גְרַעִיָא *h. f., pl.* גְרַעִיָין Dattelnkern.

גְרַעִיָא *a. f.* dass.

גְרַף *h.* 1. wegschaufeln, wegscharren;

2. verjagen. *Pi.* dass.

גְרַף *a., pt. pl.* גְרַפִין Est II 3, 8 dass.

Itpe. pt. מִתְגְרַף Est II 3, 8 wegge-

schaufelt werden. *Italp.* dass.

גְרַף *h. m.* גְרַף לַיִל Nachtgeschirr.

גְרַפָא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

גְרַפִיָא *s.* אֲגַרְפִיָא.

גְרַפָא *a. m.* Aufeinanderhäufen (?).

גְרַקָא *x. m.* unreife Frucht.

גְרַר *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fort-

schleppen, rücken; 3. mitschleppen,

angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.* 1.

geschleppt werden; 2. gesägt wer-

den. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.*

1. sich winden; 2. demütig um Ver-

zeihung bitten.

גְרַר *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit

reizen; 3. 1. גְרַר. *Pa.* 1. *pf.* גְרַר Jud

8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appe-

tit reizen; 3. *pt.* מְגַרַר DtII 33, 20

absägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַרַר

Jer 22, 19 geschleppt werden.

גְרַרָא I *a.* גְרַרָא beiläufig.

גְרַרָא II *a. m.* Speise, welche das

wiederkäuende Tier heraufbringt.

גְרַרָא *a. m., pl. d.* גְרַרָא 2 K 13, 15

Pfeil.

גְרַרָא (?) *h. f.* גְרַרָא Gefängnis (?).

גְרַרָא (Γεραρτική) Bezirk von Gerar.

גְרַרָא *a. m.* Graupe.

גְרַרָא *h., pt. pass. f.* גְרַרָא Geschiedene.

Pi. 1. verstossen; 2. scheiden, einen

Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden

werden.

גְרַרָא I *a. Pa.* 1. scheiden, verstossen;

2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.

גְרַרָא II *a.* ziehen.

גְרַרָא *x. m.* (γρηρτικόν) Kreide.

גְרַרָא *a. m.* Balken.

גְרַרָא (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.

גְרַרָא *h. m.* Stange zum Messen der

Wassertiefe.

גְרַרָא *a. m.* 1. einer der die Wasser-

tiefe misst; 2. Schatzgräber.

גְרַרָא *h. m.* Brettergestell.

גְרַרָא *h., pt. pass.* גְרַרָא beregnet. *Ho.*

mit Regen versehen sein.

גְרַרָא *h. m.* Regen. גְרַרָא natürlich

bewässertes Feld.

גְרַרָא, גְרַרָא *a. m.* 1. *c. s.* גְרַרָא Est

II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung

von „selbst“.

גְרַרָא *a. m.* Thürpfosten.

גושפֿנקא (Koh 1, 7) *x. m.* Ring.
 גושפֿנקא *x. m.* (γασάπη) haariger Stoff.
 גושפֿקרא, גושפֿקרא *x. m.* 1. kleienhaltiges Weizenmehl, Schrotmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus (?).
 גושר *h.* verbinden, eine Brücke schlagen.
 גושר *a.* dass.
 גושר *h. m.* Brücke.
 גושר *h. m.* Fährmann.
 גושרא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גושרָךְ Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.
 גושש *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hitpa.* 1. mit ein-

ander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.
 גושש *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.
 גוששא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.
 גוששא *x. m.* Thürschwelle.
 גות *h. f.* 1. Kufe, Kelter; 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.
 גותאה *a. m.* (Γότθος) Gete.
 גותי *h. m.* (Γότθος) Gete.
 גותיא (Γοθία) Gothia (Getia), Siebenbürgen.
 גותית *h. f., pl.* גותית Winzerin (?).
 גותראה *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ד als Zahlzeichen = 4.
 ד־ I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, ד־ךְ Ex 16, 8, ד־ךְ Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. ד־ךְ Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs.
 ד־ II (= דִּין) *a.* אֵי דִּלֹן wo finden sie?
 ד־ I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. ד־ךָ Lv 26, 27, ד־ךָ בְרָם Lv 26, 44 trotzdem. ד־ךָ Gen 2, 23 deshalb.
 ד־ךָ Jer 5, 7, ד־ךָ הִי, ד־ךָ Est II 5, 14, ד־ךָ 1. welche denn? 2. wo? ד־ךָ Gen 3, 13 was da?
 ד־ךָ II a. Ruf der Kameltreiber.
 ד־ךָ *h.* *Hi.* 1. zerfließen; 2. zerfließen lassen.
 ד־ךָ *a.* 1. fließen; 2. sich ängstigen.
 ד־ךָ *a. m., ind.* ד־ךָ Lv 15, 2 samenflüssig, s. ד־ךָ.
 ד־ךָ *a. m.* Betrübnis, Angst.
 ד־ךָ *a. m.* dass.
 ד־ךָ *a.* betrüben.
 ד־ךָ *h.* besorgt sein.
 ד־ךָ *a.* dass.
 ד־ךָ *h.* fliegen, schweben.

ד־ךָ *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.
 ד־ךָ *s.* ד־ךָ.
 ד־ךָ דִּינִיפָא, ד־ךָ דִּינִיפָא *a. m.* eine Taubenart.
 ד־ךָ דִּינִיפָא *x. m.* (διάταγμα) Verordnung.
 ד־ךָ דִּינִיפָא (דִּיאַטרוטא) *x. m.* (διὰτρητον) durchbrochenes Glas.
 ד־ךָ דִּינִיפָא *x.* (διάμειπτον) abwechselnd.
 ד־ךָ דִּינִיפָא (?) *x. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.
 ד־ךָ דִּינִיפָא *x. m.* (διοικητής) Schatzmeister.
 ד־ךָ (für ד־ךָ) *a.* *Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* ד־ךָ Gen 1, 11 sprossen lassen, hervorbringen; 2. s. ד־ךָ.
 ד־ךָ דִּינִיפָא (דִּיאַתימון) *x.* (διεθέμην) ich vermachte.
 ד־ךָ דִּינִיפָא *x. f.* (διαθήκη) Testament.
 ד־ךָ *s.* ד־ךָ.
 ד־ךָ, ד־ךָ *h. m.* Bär.
 ד־ךָ דִּינִיפָא, ד־ךָ דִּינִיפָא (Jes 11, 7) *a. m., ind.* ד־ךָ 2S 17, 8, *pl.* ד־ךָ 2K 2, 24 dass.
 ד־ךָ *a.* *Pa.* auflauern.
 ד־ךָ *s.* ד־ךָ.
 ד־ךָ I *h.* 1. tropfen; 2. ausspichen (?).
 ד־ךָ II *h., pt. pass.* ד־ךָ feindlich.
 ד־ךָ *a.* tropfen.

בַּעַל דְּרֵי *a. m.* בעל ד' *pl. c. s.* בעלי
בַּעַל דְּרֵי Nu 10, 35 Feind.
דִּיבְבָא (Koh 10, 1) *l.* דִּיבְבָא *a. m., pl. d.* דִּיבְבָא Jes 7, 18 *l.* דִּיבְבָא Fliege.
דִּיבְבוּתָא *a. f., ind.* דִּיבְבוּ Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.
דִּיבְבוּתָא *h. f.* von der Traube fallende rosinenartige Beere (?).
דִּיבְבוּתָא *h.* überfließen.
דִּיבְבוּתָא *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.
דִּיבְבוּתָא *s.* דִּיבְבוּתָא.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Bindemittel, Klebstoff.
דִּיבְבוּתָא *a. m., ind.* דִּיבְבוּ 1K 7, 30 Zusammenfügung.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. דִּיבְבוּתָא die Gottesrede (Gott).
דִּיבְבוּתָא (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.
דִּיבְבוּתָא *h. f.* Biene.
דִּיבְבוּתָא *a. f.* dass.
דִּיבְבוּתָא *a., pt.* דִּיבְבוּ Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דִּיבְבוּ Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* דִּיבְבוּ Ex 5, 8 dass.
דִּיבְבוּתָא *a. m., c.* דִּיבְבוּ Ex 12, 27, *pl.* דִּיבְבוּ Gen 46, 1 1. Schlachtopfer; 2. Passahfest.
דִּיבְבוּתָא *m.* Schutzengel der Perser.
דִּיבְבוּתָא *h. m. pl.* Exkremente.
דִּיבְבוּתָא *h. f.* gepresste Feigen, Feigenkuchen.
דִּיבְבוּתָא (Jer 40, 10), **דִּיבְבוּתָא** *a. f., c. s.* דִּיבְבוּתָא Jud 9, 11, *pl.* דִּיבְבוּתָא gepresste Feigen, Feigenkuchen.
דִּיבְבוּתָא *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. Anhänglichkeit.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Bezeichnung der Thora; 3. Ortsname.
דִּיבְבוּתָא (Cant 1, 11) *a. m.* Wort.
דִּיבְבוּתָא (Jer 34, 4) *l.* דִּיבְבוּתָא (so MS).
דִּיבְבוּתָא *a. m.* 1. Feigenart (?); 2. *l.* דִּיבְבוּתָא.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* hervorragendes Ende.

דִּיבְבוּתָא *h., pt. pass.* דִּיבְבוּתָא dürrtig.
דִּיבְבוּתָא *h.* 1. ankleben, anhängen; 2. zusammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschliessen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluss auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.
דִּיבְבוּתָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* דִּיבְבוּ Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhängen, ankleben. *Pa.* ankleben. *Aph.* 1. *pf.* דִּיבְבוּ Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Itpe. pt.* 2 *pl.* דִּיבְבוּתָא Dt 4, 4 sich anschliessen. *Itpa.* dass.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zusammenhang, Halt; 3. Folge.
דִּיבְבוּתָא (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.
דִּיבְבוּתָא *h.* *Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.
דִּיבְבוּתָא *a., pf.* 3 *f. sg.* דִּיבְבוּתָא Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* דִּיבְבוּתָא Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. nehmen, holen. *Pa. pf.* דִּיבְבוּ Gen 31, 18, *ipf.* 3 *m. pl. c. s.* דִּיבְבוּתָא Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* דִּיבְבוּתָא Gen 12, 15, *pt.* דִּיבְבוּתָא 2K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schleppen. *Itpa. pt. pl.* דִּיבְבוּתָא Dt 33, 3 dass.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דִּיבְבוּתָא euphem. für Götzendienst, Aussatz etc.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* Seuche.
דִּיבְבוּתָא *h. m.* דִּיבְבוּתָא die Gottesrede (Gott).
דִּיבְבוּתָא *h. m.* Führer.
דִּיבְבוּתָא, **דִּיבְבוּתָא** (2K 9, 20) *a. m., pl. c. s.* דִּיבְבוּתָא Jud 5, 20 Leitung.
דִּיבְבוּתָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.
דִּיבְבוּתָא *h. f.* Wort, Ausspruch.
דִּיבְבוּתָא *a. m.* Lauf, Strömung.
דִּיבְבוּתָא *a. f.* dass.
דִּיבְבוּתָא *a. f.* Führerin.
דִּיבְבוּתָא *a. f., pl. d.* דִּיבְבוּתָא Dt 1, 44 (falsch דִּיבְבוּתָא Jud 14, 8) Biene.

רַתְּךָ *s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *a.* fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* רַתְּךָ אַרְהִיבְתָּ
 Jes 43, 24 fett machen. *Itp.* *pf.* 3
f. sg. אַרְהִיבְתָּ Jes 34, 6, *ıpf.* 3 *m. sg.*
 רַתְּךָ Jes 34, 7 fett werden.
 רַתְּךָ *a. m.* Fettigkeit.
 רַתְּךָ *a. m., f. d.* אַרְהִיבְתָּ Ez 32, 6 fett.
 רַתְּךָ *a. f.* fett.
 רַתְּךָ *a. f.* Dünger.
 רַתְּךָ (?) *a.* als fett ansehen.
 רַתְּךָ *s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *a. m.* Stange.
 רַתְּךָ I (= רַתְּךָ) *a.* 1. dieser. רַתְּךָ — רַתְּךָ
 die (Ansicht) des einen — die (An-
 sicht) des andren; 2. welcher.
 רַתְּךָ II *x.* (δύο) zwei.
 רַתְּךָ I *a., imp. pl.* רַתְּךָ Jer 48, 17 traurig
 sein. *Itp.* Schmerz empfinden, sich
 betrüben.
 רַתְּךָ II *a.* ausschauen.
 רַתְּךָ *a.* 1. fließen; 2. *ıpf.* 3 *f. sg.* רַתְּךָ
 Lv 15, 25 Blut-, Samenfluss haben.
 רַתְּךָ *h. m.* Bär.
 רַתְּךָ I (Jes 11, 7) *a. m.* dass., *s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ II *a. m., c. s.* רַתְּךָ Lv 15, 3
 Blut-, Samenfluss.
 רַתְּךָ (Lv 15, 4) *a. m.* mit Fluss be-
 haftet.
 רַתְּךָ *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Un-
 ruhe sein.
 רַתְּךָ *s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2.
 Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* רַתְּךָ
 Freundschaft, Liebe.
 רַתְּךָ *a. m.* Vatersbruder.
 רַתְּךָ (Mi 3, 3) *a. m., pl.* רַתְּךָ, *c.* רַתְּךָ
 Ex 16, 3, רַתְּךָ Kessel.
 רַתְּךָ *a. m.* Aufregung.
 רַתְּךָ *m.* Personennamen.
 רַתְּךָ *h.* traurig sein. *Ni.* betrübt wer-
 den. *Hi.* betrübt machen.
 רַתְּךָ *h. f.* menstruierende.
 רַתְּךָ (jAbz 40^d, jSabb 14^d רַתְּךָ) l. רַתְּךָ,
s. רַתְּךָ.

רַתְּךָ (LvJI 15, 3, MS רַתְּךָ) l. רַתְּךָ,
s. רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *h. m.* Elend, Kummer.
 רַתְּךָ (Gen 42, 38, Jes 35, 10) *a. m.*
 Kummer.
 רַתְּךָ *h. Ni.* abgespült, weggewaschen
 werden. *Hi.* abspülen, waschen. *Ho.*
 abgespült werden.
 רַתְּךָ *a. Aph.* abspülen.
 רַתְּךָ *h. m.* Hirse.
 רַתְּךָ *h. m.* 1. Gedränge; 2. Be-
 drängnis.
 רַתְּךָ *a. m., c. s.* רַתְּךָ Gen 35, 18
 Kummer, Betrübnis.
 רַתְּךָ *a. m., ind. pl.* רַתְּךָ 1K 20, 43, *pl.* רַתְּךָ
 Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.
 רַתְּךָ *a. m.* 1. Knaul. רַתְּךָ sein
 eigenes Werk; 2. Eimer.
 רַתְּךָ *h.* stossen, zerstoßen. *Ni. Pu.* zer-
 stossen werden.
 רַתְּךָ *a., pt.* רַתְּךָ Nu 11, 8 stossen,
 zerstoßen. *Pa.* dass.
 רַתְּךָ *x. m., s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *a. f.* Mörser.
 רַתְּךָ *s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *s.* רַתְּךָ.
 רַתְּךָ *a. Aph.* spulen, (Garn) winden (?).
Itp. geschöpft werden.
 רַתְּךָ *a. m., ind. hol.* Jes 40, 15 (Soc 59
 רַתְּךָ), *pl.* רַתְּךָ Est II 1, 3 (MS רַתְּךָ)
 1. Schöpfmeier; 2. künstliche Be-
 wässerung.
 רַתְּךָ *a. m.* Knaul (Garn?).
 רַתְּךָ *a., pt.* רַתְּךָ verdächtig sein.
 רַתְּךָ (?) *m.* Personennamen.
 רַתְּךָ *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. ver-
 rufenes Weib; 3. Todesengel.
 רַתְּךָ *a. f.* üble Nachrede.
 רַתְּךָ (bBabB 90^b) l. רַתְּךָ.
 רַתְּךָ I *h. m.* Wachs.
 רַתְּךָ II *f.* Personennamen.
 רַתְּךָ *m.* (Δοσίθεος) Personennamen.
 רַתְּךָ *h. m.* Makel, Schimpf.
 רַתְּךָ *a. m., s.* רַתְּךָ.

דופן I *h. m.* Makel.

דופן II *h. m., pl.* דַּפְנוֹת 1. Seite, Rippe; 2. Wand; 3. Unterleib; 4. l. רָפְיוֹן.

דופן *h. m.* Stein, welcher den runden Verschlussstein des Felsengraves am Wegrollen hindert.

דופקא *a. m.* dass.

דוי I *a., pt.* דְּוִיָּן Hb 1, 15, *imp. pl.* דְּוִיָּן Jes 66, 10 frohlocken.

דוי II *a.* hineinstecken.

דויק *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. genau, sorgfältig thun; 3. genau nehmen; 4. beweisen. לֹא כִמְר דְּוִיקוּ es beweist nicht für jenen. *Pa.* דְּוִיק

1. feinmachen, zerkleinern; 2. genau, sorgfältig verfahren; 3. genau nehmen. *Aph. pf.* אֲדִיק, אֲוִדִיק, 3 *f. sg.* אֲדִיקַת Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* דְּוִיקוֹן Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren; 2. schauen. *S.* דְּוִיקָא, דְּוִיקָא.

דויק *h. m.* Flor im Auge, Star.

דויקא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.* 1. genau; 2. gerade, nur. — אֲבָל — וְדוִיקָא — לֹא nur (für diesen Fall gilt dies), aber (für jenen) nicht. כְּלֵילָא קָמָא כְּלֵילָא דְּוִיקָא (בְּתַרְא) die erste (letzte) Regel (von zweien, aus welchen für einen besonderen Fall Schlüsse zu ziehen) ist genau zu nehmen.

דויקא *s.* דְּוִיקָא.

דויקיא *a. m.* Schluss aus Pressung des Wortlautes einer Mischna.

דויקים Ortsname.

דויקנא *a. m.* sorgfältig.

דויך *h.* wohnen. *Pi.* 1. wohnen lassen; 2. dängen. *Hi.* wohnen lassen. *Hitp.* gedängt werden.

דויך *a., pf.* 1 *sg.* דְּוִיַּת Gen 32, 4, *ipf.* 3 *m. sg.* וְדוֹר Lv 25, 35 wohnen, bewohnen. *Pa.* 1. aufstellen; 2. dängen; 3. רָדוּ Ps 129, 3 1. רָדוּ, *s.* רָדָא.

דויך *a. Pa.* 1. herumziehen, hau-

sieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt werden.

דויך *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. ausgestopfter Sack, Balg.

דויך *h. m., pl.* דְּוִוֹת Geschlecht, Generation, Zeitalter. לְדוִוֹת für immer.

דויך *h. m.* eine Eidechsenart.

דויךא *x. m.* 1. Läufer, Depeschenträger; 2. Richter. בֵּי דְּוִיךָא (höherer) Gerichtshof.

דויךא *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung, Ortschaft; 3. Perle. (jSanh 28^a נְאוֹת דְּרוֹר 1. (דוֹר) בְּנָאוֹת); 4. Eingeweidewurm(?); 5. Last, Bürde(?); 6. בֵּית דְּוִיךָא (?) Ortsname.

דויךאָה *a. m.* Statthalter.

דויש *h.* 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.* treten. *Pol. s.* דְּרֵשׁ.

דויש *a., pf.* 3 *pl. c. s.* דְּשׁוּהֵי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְרֵשׁ Jes 24, 3, 3 *pl.* יִדְרֵשׁוּן Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 יִדְרֵשׁוּן), *inf.* אֲתִרְשָׂא Jes 22, 5, zertreten werden. *Aph.* verachten. *Pol. s.* דְּרֵשׁ.

דוישא *a. m.* 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

דוישו *m.* Personennamen.

דוישן *h. m.* fettes Land.

דויח *h. f., pl.* דוּחֵי תַּיִת Keller, gemauerte Cisterne.

דויחא (Koh 10, 18, Or 2375 דוּחֵי תַּיִת, Or 1302 דוּחֵי תַּיִת) *a. f.* menstruierendes Weib.

דויחא *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דְּחֵיָא Nu 35, 20 1. stossen; 2. aufheben, hintersetzen. *Aph.* wegstossen. *Itpe.* weggestossen werden.

דויח *Pa. ipf.* 2 *m. pl.* תִּדְחִינּוּ *inf.* מִתְרָא, מִתְרָא, דְּתִיחֵינּוּ DtJI 15, 14 1. יָחַד, *s.* יָחַד.

דויחה *h.* 1. wegstossen, verstossen. *pt.*

דייאן (= די יֵהוּן) dass sie seien.
 דיאטמאטא s. דיאטמאטא.
 דיאטמריטא s. דיאטמריטא.
 דיבא a. m. Weissfluss.
 דיבא (Jes 11, 6) a. m. Wolf.
 דיבונא a. m. Schmerz.
 דיבד a., c. s. = Possessivpron. דיבד, דיבד
 Est II 1, 4 mein, דיבד dein.
 דיבד x. f. (διαδοχή), pl. דיבדאטא sich
 ablösende Wache.
 דיבד h. f. Geier.
 דיבד (?) a. Aph. schwach machen.
 דיבד a. m. matt.
 דיבד h. m. dass.
 דיבד (GenJI 25, 33) a. (= די היא) von
 dieser.
 דיבד l. דיבד x. (δευρο) hierher (?).
 דיבד h. f., pl. דיבד Tinte.
 דיבד x. m. (δύο) zwei.
 דיבד h. m. Schwäche, Kummer.
 דיבד a. m. dass.
 דיבד x. m. (διαβήτης) Heber.
 דיבד h. m. pl. Speise.
 דיבד x. f. (διζυγία) Wechsel.
 דיבד x. f. (διάταγμα) Anordnung.
 דיבד x. f. (διαίτα), pl. דיבדאטא 1.
 Wohngemach; 2. Stockwerk.
 דיבד x. m. (διάρητον) Becher mit
 Glasnetzarbeit.
 דיבד x. m. (διατητήριον) Wohngemach.
 דיבד x. m. (δίδυμος) Eckstück.
 דיבד l. דיבד (?) x. m. pl. (δέσμοι?)
 Fesseln.
 דיבד x. f. (δημόσιον) öffentliches Bad.
 דיבד a. m. Streit.
 דיבד x. m. (διωστήρ) Querholz (am
 Webstuhl).
 דיבד x. m. zweiseitig, zweisehnidig.
 דיבד x. m. (Λιδόπολις) Lydda (?).
 דיבד x. m. (δίσκος) erhabenes Bild.
 דיבד x. m. (διψή) Zirkel.
 דיבד x. m. (διδυμοί) duumviri.
 דיבד x. m. (διπλόστων) doppelter
 Säulengang.

דיבד x. m. s. דיבד.
 דיבד x. m. (διπρόσωπος)
 mit zwei Gesichtern.
 דיבד a. m. 1. Genauigkeit; 2. Her-
 leitung, Beweis (durch Pressung des
 Wortlauts eines Gesetzes); 3. Er-
 wiesenes.
 דיבד x. m. (εἰκων, δείκων)
 Bild, Ebenbild.
 דיבד h. m. 1. Beisasse, Mieter; 2. Ein-
 wohner.
 דיבד a. m. 1. Beisasse; 2. Proselyt;
 3. Gastwirt.
 דיבד h. m. Wohnung, Herberge.
 דיבד a. m. dass.
 דיבד l. דיבד.
 דיבד (Jer 38, 18) a. f. Tinte.
 דיבד s. דיבד.
 דיבד x. f. Familie.
 דיבד x. f. (δίατα) 1. Zimmer;
 2. Stockwerk; 3. Name eines rö-
 mischen Gefängnisses in Cäsarea.
 דיבד (Est II 8, 13) דיבדאטא
 (Est II 9, 14) x. f. (διάταγμα) Be-
 fehl, Edikt.
 דיבד s. דיבד.
 דיבד (Gen 37, 19, Jud 6, 20) a.
 m. (vgl. bibl. aram. דיבד) jener.
 דיבד a. m. Stachel (?).
 דיבד h. f. Zerstoßen.
 דיבד (NuJII 32, 16) l. דיבד, s. דיבד.
 דיבד (= די ל) a., c. s. Umschreibung
 des Possessivpron. דיבד Nu 3, 13, דיבד
 mein, dein. דיבד Ex 13, 8 wegen.
 דיבד Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit.
 דיבד Gen 4, 15 dass nicht.
 דיבד a. 1. (= דיבד ל) denn, wenn
 nicht; 2. (= דיבד א ל) dies, wenn
 nicht; 3. (= דיבד ל) Jes 6, 2 Soc 59
 damit nicht.
 דיבד a. m. Aufwärter, Diener.
 דיבד (jPes 32^c) l. דיבד.
 דיבד h. f. üble Nachrede.
 דיבד (Gen 5, 1) a. m. dieser. דיבד — דיבד

dieser — jener. **בְּדִין** hier. **בְּדִין** Dt 29, 21, Jud 18, 3 so. **בְּגִין בְּדִין, בְּבְרִין** deshalb. **מְדִין** Lv 10, 17 was denn? **אֲדִין** Jes 66, 1, **הַדִּין, הַדִּין** welcher? **דִּין** *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlussfolgerung ziehen (*a minori ad majus*). *Ni.* **גְּדוֹן** 1. gerichtet, bestraft werden; 2. gefolgert werden. *Pi.* rechten, streiten, disputieren. **דִּין** *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* **הִגְדִּי** Gen 30, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* **יָדִין** Dt 32, 36, 1 *sg.* **אָדוֹן** Gen 18, 21, *inf.* **מְדוֹן** Ex 18, 13 1. richten, bestrafen; 2. Recht verschaffen; 3. sein Recht verfechten, Prozess führen; 4. Zeugen verhören; 5. folgern. **דִּין מִנֶּה וּמִנֶּה** folgere daraus in allen Stücken; **דִּין מִנֶּה וְאִזְכִּי בְּאֵתְרָא** folgere daraus u. lass es (im übrigen) an seinem Platze. *Pa.* **דִּין** streiten. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* **יִתְדוּן** Ex 30, 32, *inf.* **אֲדַרְנָא** Jes 33, 14 gerichtet, bestraft werden. *Itpa.* **אֲדַרְנִי** 1. dass.; 2. prozessieren. **דִּין** *h. m.* 1. Gericht, Prozess, Rechts-sache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil; 4. Schlussfolgerung. **אִין עֲגָשׁוּן מִן הַדִּין** Kriminalstrafen werden nicht auf Grund eines Schlussverfahrens angenommen. **וְתוֹר הַדִּין** die Verhandlung kann wieder beginnen. **הַבָּא מִן הַדִּין** das Resultat einer Folgerung. **הוּא הַדִּין** dasselbe gilt. **בֵּית דִּין** Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. **מִדַּת הַדִּין** göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtigkeit. **בַּעַל דִּין** Kläger. **דִּין** *h. m.* Richter. **דִּינָא** (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Prozess; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechts-sache; 4. Strafe. **דִּינָא** (Dt 17, 9) *a. m.* Richter. **דִּינָג** *f.* Personennamen. **דִּיפָא** (**דִּיפָא**?) *a. m.* Grütze. **דִּיוֹס** (Est II 3, 1) *m.* (Διός) Zeus.

דִּיוֹסִים (Est II 3, 1) viell. nur Variante von **דִּיוֹס**, sonst Διόσcurος Bacchus. **דִּיעֲבַד** (= **דָּא עֲבַד**) *s. די* II. **דִּיעָה** *s. דַּעָה*. **דִּיעֲתָא** (Gen 3, 19, MS **וַעֲתָא**) Schweiss. **דִּיעָא** *a. m., ind.* **דִּיעִין** Jer 32, 13 Freude, Entzücken. **דִּיעָא** (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart. **דִּיעָה** *h. f.* 1. Freude, Entzücken; 2. Schild. **דִּיעֲתָא** *a. f.* Freude, Entzücken. **דִּיעֲתָא** *a. f.* Stechen im Auge. **דִּיעֲתָא** *a. f.* Gazelle. **דִּיקָא** *pt. f.* *v. a.* **דִּיק**. **דִּיקָא** **מִתְגִּיתִין נְמִי** die Mischna drückt sich ebenso genau aus. **דִּיקָא** *pt. pass. f.* *v. a.* **דִּיק**. **דִּיקָא** **נְמִי** die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf. **דִּיקְנִיתִין** *x. m.* (ύακίνθιον) Hyazinth, ein Edelstein. **דִּיקְנִיתִינוֹן** *x. m.* (ύακίνθιον) hyazinth-farben. **דִּיר** *h. Pi.* Hürden aufstellen. **חִיֵּץ** mit Hürden versehen sein. **דִּיר** *h. m., pl.* **דִּירוֹת** 1. Stalle, Hürde; 2. Wohnung; 3. = **וֹר** Kranz. **דִּיר** *h. m.* Wohnung. **דִּיר** *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Pro-selyt. **דִּירָא** (Ex 15, 13) *a. m., ind.* **דִּיר** Jes 31, 4, *pl.* **דִּירָן, דִּירָן, c.** **דִּירָת** Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall. **דִּירָא** *a. m., ind.* **דִּיר** Ex 25, 11 (MS **וִיר**) Kranzleiste. **דִּירָא** *a. m.* Wohnung, Herberge. **דִּירָא** *a. m., ind.* **דִּיר** Dt 23, 8 1. Beisasse, Mieter; 2. Pro-selyt; 3. Hausierer. **דִּירָא** *a. m., c.* **דִּירִי** Gen 41, 47, *pl. c. s.* **דִּירִיהוֹן** Jes 32, 19 Bewohner. **דִּירָה** *h. f.* 1. Wohnung; 2. Kornwurm. **דִּירָתָא** *a. f.* Pro-selytin. **דִּישׁ, דִּישׁ** *h. m.* 1. Dreschen; 2. Zertretung. **דִּישָׁא** *a. m., c. s.* **דִּישָׁה** Dt 25, 4 dass.

דישא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דִּישׁ Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.
 דישאָ *a. m.* Drescher.
 דישה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.
 דית I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.
 דית II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.
 דִּיתָא (Lv 11, 14), דִּיתָא *a. f.* Geier, Weihe.
 דיתוכוס 1. דִּיתוכוס *x. m.* (διάδοχος?) Nachfolger, s. auch דִּירְכִי.
 דִּיתִיקָא דִּיתִיקִי *x. f.* (διαθήκη) Testament.
 דִּיתֶן (= דִּישֶׁן) Volksname.
 דִּיקָא *x.*, s. דִּוכָס.
 דִּיקָא *h. m.* zerknirscht, elend.
 דִּיקָא *h. Pi.* zermahlen, vernichten.
 דִּיקָא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְרִי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יִדְרִינִיָּה Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären. *Aph.* erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* אִדְכּוּ Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgethan werden.
 דיכאואת 1. דִּוכְטָאוּת *x. f. pl. (ductus)* Wasserleitung.
 דִּכְדִּיקָא *h. m.* Zerknirschung.
 דִּכּוֹן *x. m.* Erhöhung (auf dem Herde).
 דיכּוֹן (jSchebi 35^d) 1. רִיכּוֹן (so Ven.).
 רְכּוֹנָא 1. דִּכּוֹנָא.
 דִּכּוֹרָא (Gen 17, 14), דִּכּוֹרָאָה *a. m.* männliches Wesen.
 דִּכּוֹרִיתָא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
 דִּכּוֹתָא *a. f., c. s.* דִּכּוֹתָהָ Lv 12, 5 Reinheit.
 דִּכּוֹנָא (Ex 25, 39), דִּכּוֹנָא (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דִּכִּי Ex 25, 11, *f. d.* דִּכִּיתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.
 דִּכִּיקָא *a. m., pl.* דִּכִּיקִין Lv 16, 12 fein zermahlen.
 דִּכִּיקָא *a. m.* eingedenk. דִּכִּיקָאָה Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דִּכִּיקָאָה

Thr 1, 7, mit Verbalendung דִּכִּירִית Thr 1, 9.
 דִּכִּירִיתָא *a. f.* Totenbeschwörung.
 דִּכִּירָא *h.* zermahlen. *Pilp.* dass.
 דִּכִּירָא *a.* zermahlen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmst werden.
 דִּיכָמָא דִּיכָמָא *x. f.* (δείγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.
 דִּכָן *h. l.* דִּכָן.
 דִּכָן *a. l.* דִּכָן.
 דִּיכָן *x. m., s.* דִּיכָס.
 דִּיכָן *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung auf der Tribüne.
 דִּיכָנָא *x. m., c.* דִּיכָן Ez 42, 12 dass.
 דִּיכָס *h.* 1. zerstoßen; 2. schwächen.
 דִּיכָסָא דִּיכָס, דִּיכָס *x. m.* (δοῦξ, δοῦκας), *pl.* דִּיכָסִין Cant 6, 8 (MS רִוְכִינִין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.
 דִּיכָס *x. m.* (δόκος) Balken.
 דִּיכָסָא *x. m.* (δοχός) Behälter.
 דִּיכָסִימִינִי *x. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.
 דִּיכָסִימִינִי דִּיכָסִימִינִי 1. דִּיכָסִימִינִי *x. m.* (δέξιστος) auf beiden Seiten geglättetes Pergament.
 דִּיכָסִימִינִי *x. m.* (vgl. ταξέωτης) Amtsdienner.
 דִּיכָסִימִינִי *x. f.* Würde eines Dux.
 דִּיכָסִי *s.* דִּיכָסָא.
 דִּיכָץ *s.* אַחָס.
 דִּיכָר *a., inf.* מְדַבֵּר Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. מֵאֵן דִּיכָר wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu thun? *Aph. pf.* אִדְרֵר Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּדְרֵר Gen 40, 14, *pt.* מְדַבֵּר Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itpa. pf.* אִדְרֵר Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.
 דִּיכָרָא *a. m.* 1. *ind.* דִּיכָר Gen 1, 27, *pl.* דִּיכָרִין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דִּיכָרָא Nu 28, 13 Wider; 3. Spross. דִּיכָרָאָה Ortsname.

דוּכְרָנָא (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.

דוּכְרָנִי *h. m.* bockartig, unzüchtig.

דְּבַתָּא *a. f., ind.* דוּכָא 1K 14, 28 Ort.

דל *s.* דְּלָבָן.

דל *h. m.* arm, dürftig.

דְּלָא *a.* 1. welcher nicht, dass nicht; 2. = דְּלָא (לָא דְּלָא).

דְּלָא *a., pf. 3 f. pl.* דְּלָאָה Ex 2, 16 1. schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itpe.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.

דְּלָאָה *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.

דוּלְבָנָא *a. m.* Platane (*Platanus orientalis*).

דוּלְבָנִי *s.* דוּלְבָנִי.

דוּלְבָקוּס ל. דוּלְבָקוּס.

דְּלַג *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.

דְּלַג *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.

דְּלָהוּל *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. Warze (?).

דְּלָהַל *h.* 1. schwächen, verringern; 2. locker machen, herabhängen lassen. *Pass.* 1. schwach, dürftig werden; 2. gelockert, losgerissen werden.

דְּלָהַל *a.* arm werden, zu Grunde gehen. *Pass.* losgerissen werden.

דְּלָהָה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen. *Hi.* 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen.

דלווא *s.* דְּלוּאָה.

דְּלוּבָא *a. m., ind.* דְּלוּבָה Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).

דְּלוּג *h. m.* Hüpfen.

דְּלוּחָא *a. m.* Furcht.

דְּלוּחָאָה *a. m.* dass.

דְּלוּשְׁעִין *h. f. pl.* Kürbisse, *s.* דְּלָעַת.

דְּלוּתָה *h. f.* Armut, Dürftigkeit.

דְּלוּתָא *a. f.* Bewässerung.

דְּלָחָה *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.

דוּרְיִלְטוּר *x. m.* (δουλάτωρ) Angeber, Spion. דוּרְיִלְטוּרָא, דוּרְיִלְטוּרָא *x. f.* (δουλατωρία) Angeberei.

דְּרִי *h. m.* 1. Schöpfer; 2. בֵּית דְּרִי Ortsname.

דְּרִי *h. m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.

דְּרִיָּה *h. f.* Schöpfen.

דְּרִיָּל *h. m.* Gewinde, Gefitze.

דְּרִיָּלָא *a. m.* dünn, spärlich.

דְּרִיָּקָה *h. f.* Brand.

דְּרִיָּקָתָא (Ex 22, 5) *a. f.* 1. dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname.

דְּרִיָּת *h. f., pl.* דְּרִיָּתָה Weinranke (auf Bäume emporlaufende, nicht beschnittene).

דְּלָבָן דְּלָבָן, דְּלָבָן דְּלָבָן *a.* (= דְּלָבָן לָא בֵּין) denn, wenn es nicht so wäre.

דְּלָהַל *h.* spärlich, arm, dünn sein. *Hi.* spärlich machen, ausjäten. *Pu. pt.* dürftig.

דְּלָהַל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דְּלָהַל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen.

דלם 1. דְּלָמָה.

דְּלָמָה *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. דְּלָמָה! aber vielleicht (gilt eher folgendes). דְּלָמָה אָו אָו — דְּלָמָה אָו sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht.

דְּלָמָה *x. f.* (δράμα) Handlung, Ereignis. דְּלָמָה (?) (jKil 32^d) ein Gewand.

דְּלָמָתָא *x. m.* (δαματική) langes Gewand.

דְּלָמָתָא (jBabMez 8^c) 1. דְּלָמָתָא?

דְּלָמָה, דְּלָמָה *x. m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.

דְּלָמָתָא *x. m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.

דְּלָעַת *h. f., pl.* דְּלָעַתָה Kürbis (*Cucurbita Pepo*).

דְּמִינָא *a. m.* Ähnlichkeit.
 דְּמָךְ, דְּמוּךְ, דְּמוּךְ (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.
 דְּמָאָה (Koh 5, 11), דְּמָאָה, דְּמוּמָאָה *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.
 דְּמָכּוּתָא *a. f.* das Entschlafen.
 דְּמוּלָא 1. מוּדְלָא?
 דְּמָם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* s. דְּמָדָם.
 דְּמָם *a. Palp.* s. דְּמָדָם.
 דוּמִינֵי 1. דוּמִינֵי, דוּמִינֵי *x. m. (domine)* Herr.
 דְּיִמוּנִיקָא (?) *x.* etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.
 דְּיִמוּסָא *x. m. (δημος)* 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. (δημόσιος) öffentlich.
 דְּיִמוּסָא *x. m. (dimissus)* entlassen, freigesprochen.
 דְּיִמוּסָא 1. דְּיִמוּסָא.
 דְּיִמוּסָא (falsch דְּיִמוּסָא) *x. m. (δόμος)* Schicht von Steinen.
 דְּמָסָא (Koh 2, 8 Or 2377) *x. m. (δημόσιον), pl. d. דְּמָסָא* Koh 2, 8 1. דְּמָסָא öffentliches Bad.
 דְּיִמוּסָא *x. m. (δημόσια), pl. דְּיִמוּסָא* 1. öffentlich, dem Staat angehörend; 2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad, Platz.
 דְּיִמוּסָא *x. m. (δημόσιον)* 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.
 דְּמָסָא *x. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort.
 דְּיִמוּסָא *x. m. (δημοσιώνης)* Pächter der Steuern.
 דְּמָסָא (Δαμασκός) Damaskus.
 דְּמָעָא *h.* Thränen vergiessen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דְּמָעָא machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.
 דְּמָעָא *a., ipf.* 3 *f. sg.* דְּמָעָא Jer 13, 17 thränen, weinen.

דְּמָעָא *h.* 1. Thränen; 2. Priesterabgabe (2 Mos 22, 28).
 דְּמָעָא *a. m.* 1. Thränen; 2. *c. s.* דְּמָעָא Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe.
 דְּמָעָא *h. f.* Thräne.
 דְּמָעָא (Ma 2, 13) *a. f., pl. דְּמָעָא* Jer 13, 17, דְּמָעָא, *d.* דְּמָעָא Est II 1, 3 1. Thräne; 2. *c.* דְּמָעָא Dt 22, 9 Priesterabgabe.
 דְּמָעָא Ortsname.
 דְּמָרָא *a. Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.
 דְּמָשָׁקָא (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.
 דְּמָתָא *a. f.* Aderlass.
 דְּנָאָה *a. m.* dieser, diese. מִן דְּנָאָה Koh 1, 9 vor diesem, vorher. כְּנָאָה so.
 דְּנָאָה *a. m.* grosser Krug.
 דְּנָבָא Ortsname.
 דְּנָבָא (דוּנָבָא) *a. m., c. s.* דְּנָבָא Ex 4, 4 Schwanz.
 דְּנִינָאָה s. דְּנִינָאָה.
 דוּנָגָר 1. דוּנָגָר.
 דְּנִדְנָאָה *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?
 דְּנָהָא = דְּנָהָא.
 דְּנִינָאָה = דְּנִינָאָה.
 דְּנָחָא (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).
 דְּנִינָאָה *x. m. pl. (donativa)* Geldgeschenk von Feldherren oder Kaisern an die Soldaten.
 דְּנִינָאָה *x. m. (δυνατός)* fähig.
 דְּנִינָאָה *m.* Personennamen.
 דְּנִינָאָה *x. f. (δύναμις)* Macht, Fähigkeit.
 דְּנָןָא (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese. דְּנָןָא Gen 32, 4 so. דְּנָןָא Gen 43, 10 nun zweimal. דְּנָןָא Nu 11, 20 warum denn?
 דְּנִינָאָה *x. m. (δαιιστής)* Wucherer, Gläubiger.
 דְּנָנָאָה *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* דְּנָנָאָה Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.
 דְּנָנָאָה *x. m. (δανάκη)* 1. Silbermünze, der sechste Teil eines Denars; 2. ein Sechstel.

דַּנְקִי *m.* Personenname.

דִּינָר *x. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provinciaisela (Stater) = 6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunter-nuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

דִּינָרִי *x. m., pl.* דִּינָרִין 2 K 5, 5 dass.

דִּסְאָ, דִּסְאָ *m.* (Δοσίθεος) Personennamen.

דִּיסְאָנִים (jMaasSch 52^d) *x. m.* (vgl. δίσκοσ) mit doppeltem Gepräge(?).

דִּסְפֶק (?) *x. m.* Sänfte, s. רִסְפֶק.

דִּסְקָא *x. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. טִסְקָא.

דִּיסְקָא *x. f.* 1. (δισάκιον) Doppelsack; 2. דִּסְקִיא פִלְנִיא 1. דִּסְקִיא פִלְנִיא.

אִוִסְקִנִיתָא s. דִּוִסְקִנִיתָא.

דִּסְקִוִס *x. m.* (δίσκος), *pl.* דִּסְקִוִסִים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personennamen.

דִּסְקִיפִלְיָנָא *x. f.* (*disciplina*) Unterweisung.

דִּסְקָרִין *x. m.* (δισκάριον) Teller.

דִּסְקָרְתָא, דִּסְקָרְתָא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

דִּסְתוֹדֶר *x. m.* Handtuch, Kopfbund.

דִּוִסְתָא, דִּוִסְתָא *m.* (Δοσίθεος) Personennamen.

דִּוִסְתָנָא *x. m.* Portion.

דִּוִסְתָקָא (Jud 3, 22) *x. m.* Handhabe, Griff.

דִּוִסְתָקָא (Est II 6, 10) l. רִסְתָקָא (so MS).

דִּוִסְתוֹרִין *x. m.* Pacht.

דִּוִסְתוֹרִין *a. s.* דִּוִסְתוֹרִין.

דִּוִסְתוֹרִין (= וְדָע) *a., ipl.* 3 *pl. c. s.* דִּוִסְתוֹרִין (= וְדָע) Na 3, 12 schütteln.

דִּוִסְתוֹרִין *a.* zermalmen, zerkleinern.

דִּוִסְתוֹרִין *a. m., ind.* דִּוִסְתוֹרִין Ex 16, 14,

דִּוִסְתוֹרִין Lv 13, 30, *pl. d.* דִּוִסְתוֹרִין Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

דִּוִסְתוֹרִין *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand.

דִּוִסְתוֹרִין *a. f.* Meinung.

דִּוִסְתוֹרִין *h. Pl.* erdrücken(?). *Ni.* umkommen.

דִּוִסְתוֹרִין *a., pl.* 3 *m. pl.* דִּוִסְתוֹרִין Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

דִּוִסְתוֹרִין *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pl.* דִּוִסְתוֹרִין Gen 30, 38 dass.

דִּוִסְתוֹרִין *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רִעֵין.

דִּוִסְתוֹרִין *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht.

דִּוִסְתוֹרִין ד' דִּוִסְתוֹרִין Unzufriedenheit. ד' דִּוִסְתוֹרִין Zufriedenheit.

דִּוִסְתוֹרִין (1 K 7, 14) *a. f., pl.* דִּוִסְתוֹרִין 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht.

דִּוִסְתוֹרִין דִּוִסְתוֹרִין ist wirklich deine Meinung zu sagen?

(דִּוִסְתוֹרִין) — דִּוִסְתוֹרִין דִּוִסְתוֹרִין denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit).

דִּוִסְתוֹרִין דִּוִסְתוֹרִין לָא דִּוִסְתוֹרִין das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn).

דִּוִסְתוֹרִין דִּוִסְתוֹרִין du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

דִּוִסְתוֹרִין *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte.

דִּוִסְתוֹרִין (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

דִּוִסְתוֹרִין s. דִּוִסְתוֹרִין.

דִּוִסְתוֹרִין *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דִּוִסְתוֹרִין *a. m., ind.* דִּוִסְתוֹרִין Makel, Tadel.

דִּוִסְתוֹרִין *x. m.* (διπλά) das Doppelte.

דִּוִסְתוֹרִין *x. f.* 1. (διπλή) דִּוִסְתוֹרִין doppelter Säulengang; 2. דִּוִסְתוֹרִין דִּוִסְתוֹרִין 1. דִּוִסְתוֹרִין דִּוִסְתוֹרִין (*διπλοποθήριον*)

Doppelbecher; 3. (δίδουλοι) Duumviri.

דִּוִסְתוֹרִין *x. m.* (διπλωματάριον) Verhältnis für wertvolle Gegenstände.

דִּוִסְתוֹרִין *x. m.* (δίπυλον?) Haus mit zwei Thüren(?).

דִּוִסְתוֹרִין *x. m.* (διπλόστων) doppelter Säulengang.

דִּוִסְתוֹרִין *h.* befestigen. *Pl.* zwingen.

דִּוִסְתוֹרִין *a. Pa.* zwingen.

אַדפּנא *a. m., pl.* אַדפּנא Wand.
 אַדפּנא *x. f.* (δάφνη) Lorbeer.
 אַדפּנא *a. m.* Scherge.
 אַדפּנא דאדפּנא *Daphne*, Vorstadt von Antiochien in Syrien.
 אַדפּנא *a. f.* Rippe, Wand.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m., pl.* אַדפּנא דאדפּנא 1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. אַדפּנא.
 אַדפּנא *a. Pa.* anklopfen.
 אַדפּנא *a. m.* Puls, Pulsader.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. f. pl.* (δίφορος) zweimal Frucht tragend.
 אַדפּנא l. אַדפּנא *x. f.* (διφερνή) doppelte Mitgift.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m.* dass.
 אַדפּנא דאדפּנא (?) *x. m.* Graben (?).
 אַדפּנא Ortsname.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m.* (διφθέρα), *pl.* אַדפּנא דאדפּנא 1. zum Schreiben präparierte Haut; 2. Schriftstück.
 אַדפּנא (bBech 8^b) l. אַדפּנא *a. m.* ausgekrochenes Küchlein.
 אַדפּנא (Prov 6, 22) l. אַדפּנא, s. אַדפּנא.
 אַדפּנא *Abbreviatur* אַדפּנא *עדש באַחב* zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.
 אַדפּנא (Jes 66, 10 Ar., MS אַדפּנא) *a. m. pl.* Freude.
 אַדפּנא *h. m.* dünn, fein, zart, klein.
 אַדפּנא *pl.* אַדפּנא *pl.* אַדפּנא Kleinvieh.
 אַדפּנא *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* אַדפּנא *pl.* אַדפּנא Eingeweide.
 אַדפּנא, אַדפּנא I (Jes 40, 15) Spreu.
 אַדפּנא II (Lv 21, 20) *a. m.* mit Flor im Auge (?).
 אַדפּנא (falsch אַדפּנא) *x. m.* (δέκα) zehn.
 אַדפּנא *x. m.* (δόκος) Balken.
 אַדפּנא *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit.
 אַדפּנא דאדפּנא *a. m., pl.* אַדפּנא דאדפּנא Cant 5, 13 dass.

אַדפּנא *s.* אַדפּנא.
 אַדפּנא *s.* אַדפּנא.
 אַדפּנא *a. m.* Pulver.
 אַדפּנא דאדפּנא (jMoK 81^b) l. אַדפּנא דאדפּנא.
 אַדפּנא דאדפּנא *a. f.* Werg.
 אַדפּנא *h. f.* kleiner Raum.
 אַדפּנא I *a. m.* 1. Korb (aus Dattelfasern); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).
 אַדפּנא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.
 אַדפּנא דאדפּנא *a. m., c. s.* אַדפּנא דאדפּנא Jes 30, 14 Zerstoßenes, Trümmer.
 אַדפּנא *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meißel.
 אַדפּנא (= אַדפּנא) *a. m.* Korb (aus Dattelfasern).
 אַדפּנא *x. f.* (δικη) Recht, Rechtssache.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m.* (δικαιον) Recht. אַדפּנא דאדפּנא *Genugthuung* fordern für jemand.
 אַדפּנא דאדפּנא *a. f., pl.* אַדפּנא דאדפּנא (?) 2 S 17, 19 Dattel (?).
 אַדפּנא *a. m., ind.* אַדפּנא Ex 32, 20 1. zerstoßen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.
 אַדפּנא Ortsname.
 אַדפּנא *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.
 אַדפּנא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.
 אַדפּנא *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*) Dattel; 2. l. אַדפּנא.
 אַדפּנא *a. m., pl.* אַדפּנא Ex 15, 27 1. Dattelpalme; 2. Dattelfaser.
 אַדפּנא *a. m.* Korbmacher.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m.* (δικολόγος) Advokat.
 אַדפּנא דאדפּנא *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.
 אַדפּנא דאדפּנא (jBer 6^d Ausg. Lehm., Ven. אַדפּנא דאדפּנא) (δικελλίς?) zweizinkige Hacke (?).
 אַדפּנא דאדפּנא (jSabb 5^a) l. אַדפּנא דאדפּנא *s.* אַדפּנא.
 אַדפּנא *h. m.* Palmgärtner.
 אַדפּנא דאדפּנא *x. m. pl.* (decumani) Decumanen, Soldaten der zehnten Legion.
 אַדפּנא (Lv 13, 30) *a. m., ind.* אַדפּנא Lv 13, 29 Bart.

דוקניא *x. f.* (δικρανον) Gabel.
 דוקניא *a. m.* Bart tragend.
 דוקניא *x. m.* (δοκνηάριος) Hauptmann.
 דוקניא *a. m.* aus Dekunta.
 דקק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstossen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דקק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hitpalp.* zermalm't werden.
 דקק *a., ipf.* 3 *m. pl.* ידקקין Mi 1, 7 zermalmen. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תדיק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דקק 1. zermalmen; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* מדקק Jes 30, 14 zermalm't werden. *Itpalp. ipf.* 3 *pl.* ידקקין Na 3, 10 dass.
 דקקא (jRhS 58^b) 1. דקקא (?).
 דקר *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass.
 דקר *a.* durchbohren, erstechen.
 דקר *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl.
 דקרא, דקרא *a. m.* dass.
 דיקרטיס *x. m.* (δικεράτινος) zweigehörnt.
 דקוריא (jMaasSch 55^b) 1. דקייא, s. דוקא.
 דיקוריון *x. m.* (δεκουρίων) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.
 דוקרון, דקרן *h. m.* Pfahl, zugespitzter Stab.
 דקרא, דקרא *a. m.* dass.
 דיקרטיס 1. דיקרטיס.
 דקתא *a. f.* Werg.
 דור *x. m.* (δορά) Haut, Fell.
 דרא *a. m.* 1. *ind.* דר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. 1. דרא.
 דרא (Ex 32, 20) *a.* 1. worfeln; 2. tragen. *Itpa.* sich beeilen.
 דרבונא *x. m.* Thürrhüter.
 דרבן *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.
 דרבנא *x. m.* 1. Anführer; 2. Thürrhüter.
 דרבן *h. Hi.* Stufen machen, Bäume in ungleicher Höhe kappen.

דרגא, דרגא (Est II 1, 2) *a. m., pl.*
 דרגין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.
 דרגי? דרניבת, דרגי.
 דרגון, דרגין, דרגין *x. m.* 1. Leibwache, 2. Leibwachtendienst.
 דרגש *x. m.* Lagerstatt (Fussbank?).
 דרגשא *x. m., pl.* דרגשין Ez 23, 41 Lagerstatt.
 דרר 1. דרר (?).
 דררא (?) *a. m.* Gaumen.
 דררא *a. m.* Hefe.
 דררג *a.* tropfen lassen.
 דרהור *h. m.* 1. Fass; 2. Schleier.
 דרודיא *m.* Personennamen.
 דרודיא Landschaft in Moesien (Serbien).
 דרודיס, דרודיס *x. m.* Socke, Strumpf.
 דרודיא *a. m., pl. c. s.* דרודיאון Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.
 דרודי *h.* Pass. sich wälzen.
 דרודי *h. m.* Sterndistel (*Centaurea calcitrapa*).
 דרודיא *a. m.* dass.
 דרו *m.* Personennamen.
 דרוך *h. m., pl.* דרוכות Kelterer.
 דרום *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.
 דרומא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.
 דרומאה *a. m.* aus Südjudäa.
 דרומי *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.
 דרומיא *a. m.* dass.
 דרומתא Ortsname.
 דרום s. דרוסא.
 דרוסא (דרוסי) *m.* Personennamen.
 דרועא *a. m.* Arm.
 דרוקרת Ortsname.
 דרוור *h. m.* 1. Freiheit; דרוור צפור freifliegender Vogel; 2. s. דרנא.
 דרושא *a. m.* Vortragender.
 דרושא *x. m. pl.* (δώρατα) Geschenke.
 דרוי (= אדרי) *a. m. pl.* Tenne.
 דרויה *x. f.* (δωπεά), *pl.* דרויות Geschenck.
 דרויה *x. f.* (δέβριον) cilicischer Mantel.
 דרויד 1. דרויד.
 דרויה *h. f.* Keltern.

הַדְרִיסָה *h. f.* Treten.
 הַדְרִישָׁה *h. f.* 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Auslegung.
 דָּרַךְ *h.* 1. treten, gehen; 2. keltern. *Ni.* 1. getreten werden; 2. gekeltert werden. *Hi.* 1. leiten; 2. gehen lassen.
 דָּרַךְ (Dt 1, 36) *a., ipf.* 3 *f. sg.* הַדְרִיחוּךְ Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden. *Pa. pt. pl.* מְדַרְכִּין Jes 28, 27 dreschen. *Aph. inf.* אֶדְרְכָא Jes 28, 28, *c. s.* אֶדְרְכֹתֶיהָ Jer 51, 33 1. dreschen; 2. führen; 3. einholen.
 דָּרַךְ *h. com.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise, Methode. ד' אֶרֶץ 1. gute Sitte; 2. weltliche Beschäftigung; 3. Beischlaf; 4. Name eines Traktates.
 דְּרָכָא *a. m.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise.
 הַדְרָכָא, דְּרָכָא *a. m.* 1. Dreschen; 2. Dreschzeit.
 הַדְוִקְאוֹת 1. (von *ar.* הַדְוִקָא *h. f. pl.* Trester; 2. 1. הַדְוִקְאוֹת, *s.* הַדְוִכִי.
 דְּרַפּוֹן *x. m.* (δραφικός), *pl.* הַדְרַפּוֹנוֹת persische Münze.
 הַדְרַכְמוֹנָא *x. m.* (δραχμή) Drachme.
 הַדְוִלְמוֹסְיָא *x. f.* (ἀνδρολομοίος) Menschenpest.
 הַדְרָם *h. Hi.* sich südwärts wenden. *Ho. pt.* מְדַרְסִים nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.
 הַדְרָם *a. Aph.* sich südwärts wenden.
 הַדְרוֹמִילֹס 1. הַדְרוֹמִילֹס, *s.* הַדְרוֹמִילֹס.
 הַדְוִרְמָכָא *x. m.* (δоруμαχος) Lanzenkämpfer.
 הַדְרַמִּילֹן (jSchebi 37^b) 1. הַדְרַמִּילֹן.
 הַדְרוֹמוֹס *x. m.* (δρόμος) 1. Wettlauf; 2. Rennbahn.
 הַדְרוֹמוֹס *x. m.* Name eines Jahrmarktes.
 הַדְרוֹמִסְאוֹת 1. הַדְרוֹמִסְאוֹת, *s.* הַדְרוֹמִסְאוֹת.
 הַדְרוֹמִסְקִי *h. m.* Damascener.
 הַדְרוֹמִסְקוֹס Damaskus.
 הַדְרוֹמִסְקִנָא, הַדְרוֹמִסְקִנָא *x. m.* (δαμασκηνά),

pl. הַדְרוֹמִסְקִנִיּוֹת, הַדְרוֹמִסְקִנִיּוֹת damascenische Pflaume.
 הַדְרוֹמִסְקִיָּא Damaskus.
 הַדְרוֹן *h. m.* Wurm, Made, Parasit.
 הַדְרוֹנָא *a. m.* dass.
 הַדְרוֹן *x. m.* (δῶρον), *pl.* הַדְרוֹנוֹת, הַדְרוֹנוֹן 1. Geschenk; 2. Speisopfer.
 הַדְרוֹנוֹן *x. m.* (δρῦνον) aus Eichenholz.
 הַדְרוֹס *h.* 1. treten, stampfen; 2. niederdrücken (des Messers beim Schlachten); 3. mit den Klauen ergreifen; 4. Futter ins Maul stopfen. *Ni.* zer-treten werden.
 הַדְרוֹס (Thr 2, 5) *a.* dass.
 הַדְרוֹסָא *x. m.* Hordeum (*siliqua*), ein Drittel einer Ma'a.
 הַדְרוֹסָה *h. f.* Aufdrücken des Messers.
 הַדְרוֹסָה (?) *h. f.* Gepresstes (?).
 הַדְרוֹסָן *x. m.* Ort, wo Felle getreten (gestampft) werden, vor dem Lohen derselben.
 הַדְרַע *a., ipf.* 1 *sg.* הַדְרַעִית Koh 2, 5 (MS הַדְרַעִית) säen.
 הַדְרַעָא *a. m., ind.* הַדְרַע Cant 1, 14 (MS הַדְרַע) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommenschaft.
 הַדְרַעָא (Nu 6, 19) *a. f., c.* הַדְרַע Ex 6, 6 1. Arm; 2. Bug.
 הַדְרַפְתָּקָא *x. m.* Behältnis.
 הַדְרַפְתָּקָא *x. m.* Lorbeer.
 הַדְרַק *a.* sprengen, streuen.
 הַדְרוֹקָא *x. m.* (δρουγγος) Trupp.
 הַדְרוֹקְטִי *x. f.* (τρικτά) 1. trockene Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.
 הַדְרוֹקָן 1. הַדְרוֹקָן.
 הַדְרוֹקָן, הַדְרוֹקָנָא *x. m.* (δράκων) Drache.
 הַדְרוֹרָא *a. m.* 1. Anlass, Berührung mit; 2. 1. הַדְרוֹרָא.
 הַדְרוֹרָא *x. f.* (διάρροια) Durchfall.
 הַדְרוֹשׁ *h.* 1. forschen, fragen; 2. auslegen; 3. Auslegung vortragen. *Ni.* הַדְרוֹשׁ. 1. gedeutet werden; 2. vortragen werden.
 הַדְרוֹשׁ *a., inf.* מְדַרְשׁ Jud 5, 9 1. auslegen; 2. vortragen. *Itpe.* ausgelegt werden.

דַּרְשָׁא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
דְּרִישׁ Ortsname.
דַּרְשָׁן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
דְּרִישְׁנִי *h. m.* eifrig im Forschen.
דוּרְשִׁי *x. m.* Zahnfleisch (?).
דְּרִתָּא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* דְּרִתָּא
 Ex 8, 9, דְּרִיָּא 1. Hofraum, Vorhof;
 2. Hofgebäude; 3. *s.* דְּרִתָּא.
דְּרִתָּנָא *a. m.* streitsüchtig.
דְּרִישָׁא *h. m.* Kraut.
דְּרִישָׁא (Dt 15, 17) *a. m.* Thür, Thor.
דְּרִישׁוֹן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
דְּרִישׁוּשָׁא *a. m.* 1. Gräupner; 2. Drescher.
דְּרִישׁ *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide
 geben; 2. von Asche reinigen. *Hitp.*
 1. saftig, stark werden; 2. als Asche
 weggeräumt werden.
דְּרִישׁ *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
דְּרִישָׁא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
דְּרִישָׁנָא *a. m.* Ehrengeschenk.

דְּרִישָׁא *a. m.* Hafer- oder Grasart.
דְּרִישׁוֹן (Est I 1, 6) 1. דְּרִישׁוֹן.
דְּרִישׁ *h.* zerstampfen.
דְּרִישׁ *a. Pa. Po. ipf. 1 sg. c. s.* אֲדוּרְשִׁנּוֹן
 Jes 63, 6, *Aph.* *pass. Palp. pt. pass.*
מְרִישָׁשׁ Jes 14, 19 taumeln.
דְּרִישׁוּתָּא *a. f.* Mörser.
דְּרִישׁתָּא *a. m.* Gräupner.
דְּרִישְׁתִּיָּהּ *f.* Name eines weibl. Dämons.
דְּרִישׁתָּא (jSchek 49^b) 1. דְּרִישְׁתָּא, *s.* דְּרִישׁתָּא.
דְּרִישְׁתָּא *x. f.* menstruiertes Weib.
דְּרִישׁתָּא *a. (= דְּרִישׁתָּא)* da du, der du.
דְּרִישׁתָּא *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Re-
 ligion.
דְּרִישׁתָּא *a. f.* dass.
דְּרִישׁתָּא (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
דְּרִישׁתָּא *a. m.* Gesetzeskundiger, Richter.
דְּרִישׁתָּא *s. S.* 92^a.
דְּרִישׁתָּא *s.* דְּרִישׁתָּא.
דְּרִישׁתָּא *x. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alpha-
 betts. **ה** als Zahlzeichen = 5.
הֲ, הַ, הִ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
 etwa? 2. ob. **הֲ** — **הַ** ob — oder.
הֲ, הַ, הִ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
 etwa? **הֲלֵא** Gen 4, 7 nicht wahr?
 2. ob. **הֲ** — **הַ** Nu 13, 19 ob — oder.
הַ, הִ, הֵ, הֶ, הִי *h.* bestimmter Artikel.
הַ (Dt 1, 10) *a.* (= **הֵא**) siehe! **וְהִי** und
 doch. **הִלֵּיכִי** Ex 2, 9 da hast du.
וְהִלֵּיכִי und doch lehren wir (in der
 Mischna). **וְהִלֵּיכִי** und es steht doch
 geschrieben.
הֵא I (= **הֵא**) *a. f.* diese, dieses.
הֵא כְּדִישׁתָּא וְהֵא כְּדִישׁתָּא dieses, wie
 es ist, und jenes, wie es ist (die
 beiden in Rede stehenden Fälle haben
 nichts mit einander zu thun). **הֵא מִנִּי**
 wer (wessen Meinung) ist dies?

הֵא II (Gen 3, 22, Jer 4, 13) 1. siehe!
וְהֵא und doch; 2. ach!
הֵא 1. Name des fünften hebr. Buch-
 stabens; 2. Name eines Wurmes;
 3. **הֵא הֵא** Personennamen.
הֵא הֵא *a.* jetzt.
הֵא הֵא *h. f.* Hören.
הֵא, הֵא *s.* הֵא.
הֵא (Est II 1, 3) *a.* wie.
הֵא *a. m.* jener.
הֵא *s.* הֵא.
הֵא (Dt 4, 6) *a. com. pl.* diese.
הֵא הֵא *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglau-
 bigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.
הֵא *s.* הֵא.
הֵא הֵא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!
הֵא הֵא (Ex 2, 23) *a. com. pl.* jene.
הֵא הֵא (jSchebi 35^a) *a.* (= **הֵא הֵא**)
 o, über den Abfall! (?).

האָרה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.

הַב *a. s.* יָהַב.

הַבָּאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen.

יְהַבֵּי *s.* הַבֵּי.

הַבְּאֻשָּׁה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).

הַבְּדִלָה *h. f.* 1. Abschneiden, Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.

הַבְּהַב *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.

הַבְּהַב *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.

הַבְּהָא *a. m.* Glut.

הַבּוֹ *m.* Personennamen.

הַבְּטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.

הַבְּטָחָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.

הַבִּי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.

הַבִּיל 1. הַקִּיל.

הַבִּירָא (1. הַקִּירָא?) *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.

הַבְּכִין *a.* ja, dann.

הַבֵּל *h. Pi.* dörren. *Hi.* zu dampfen anfangen.

הַבֵּל *a. Pa.* 1. Eitles thun, törricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.

הַבֵּל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.

הַבְּלָא *a. m.,* הַבֵּל הַבְּלִין Koh 1, 2 dass.

הַבְּלוּתָא *a. f., ind.* הַבְּלוֹ Koh 1, 2

Eitelkeit.

הַבְּלוּלָא, הַבְּלוּלָא *a. m.* der erste Magen der Wiederkäufer.

הַבְּלֻעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).

הַבְּסֻתְרִי *x. m.* (ἀβαστράριος) der Aufseher über die kaiserliche Kleiderkammer.

הַבְּעֻרָה *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הַבְּעֻרָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.

הַבְּקָר *s.* הַפְּקָר.

הַבְּרָא *a. m.* Finsternis.

הַבְּרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. הַקְּוִדָתָה Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung giebt.

הַבְּרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.

הַבְּרִיתָא, הַבְּרִיתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.

הַבְּנָא *a., pt.* הַבְּנִי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אָנָא, *pt.* מִינִי Jes 27, 8 dass.

הַבְּנָה *h. m.* Gedanke, Geflüster.

הַבְּנִיָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.

הַבְּנִיָה *h. f.* Grenzenziehen.

הַבְּנִיָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzlicher Stoff der Tradition; 4. Liturgie der Passahnacht.

הַבְּנִיָם, הַבְּנִיָם *m.* Personennamen.

הַבְּנִיָה *h. m.* (für הַקְּדִשׁ) Weihung für das Heiligtum.

הַבְּנָה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, blosslegen (?). *Hi.* Zaubersformeln murmeln.

הַבְּנָה *h. f.* ein Dornstrauch, Mannaklee (*Hedysarum Alhagi?*).

הַבְּנָה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken, Studium.

הַבְּנִין *s.* הַגְּוִין.

הַבְּנִיָה *h. m.* (für הַקְּדִשׁ) Weihung an das Heiligtum.

הַבְּנִיָה *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.

הַבְּנִיָה *h. m.* dass.

הַבְּנִיָה *a. m., c. s.* הַבְּנִיָה Thr 3, 62 (Ausg. Ven. מְלוּיָהוּן, MS מְלוּיָהוּן) dass.

הַבְּנִיָה *h. f.* Veröffentlichung.

הַבְּנִיָה *x. m.* (ἡγεμῶν), *pl.* הַבְּנִיָה, הַבְּנִיָה 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הַגְּמוּזָא *x. m., pl.* הַגְּמוּזִין Est II 8, 7 dass.

הַגְּמוּזָא *x. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הִגְן *h., pt. pass. m.* הִגְנִין, *f.* הוֹגְנָתּוֹ passend, tanglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מִהַגִּינֹת jKeth 25^b 1. מְהַגְּנֹתּוֹ. *Pu. pt.* מְהַגֵּן dass.

הִגְן *a. Pu. pt. pass.* מְהַגֵּן, מְהַגֵּן tanglich, würdig.

הוֹגֵן *x. m.* 1. (ἀγκών) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκιμος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הוֹגֵן *x. m.* (εὐρενής) Dromedar.

הוֹגְנָא *x. m., pl. c.* הוֹגְנֵי Jes 60, 6 dass.

הוֹגְנִים *x. m.* (εὐρενής) edel.

הוֹגְנֵיִם *x. f.* (εὐρένεος) edle Abkunft.

הַנְּעָה *h. f.* Schlagen.

הַנְּעָה *h. f.* Ausspülen mit heissem Wasser.

הַנְּפֵה *h. f.* Verschliessen.

הַנְּרָא Landstrich in Arabien.

הַנְּרָא *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הַנְּלֵה *h. m.* Losen.

הַנְּלֵה *h. f.* dass.

הַנְּרֵם (jNed 36^e) *h. m.* (Verdrehung von הַנְּרֵשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַנְּרֵמֶה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַנְּרוּגָא Ortsname.

הוֹגְנִים s. הוֹגְנִים.

הַנְּשֵׂה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הַנְּתָא (Est II 2, 7), *a. f., pl.* הַנְּתֵין Dornstrauch, ähnlich dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הַיָּא (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הַיָּא הַיָּא הַיָּא das ist ein und dasselbe; 2. halloh!

הַיָּדִי *a.* הַיָּדִי לְהַיָּדִי Est II 1, 1. 7 einander.

הַיָּדִי הוֹדִי Indien.

הַיָּדִיָּא (Jer 13, 23), *a. m.* Inder.

הַיָּדִי הַיָּדִי (?). הַיָּדִי steiler Berg bei Jerusalem.

הַיָּדִים *h. m.* durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הַיָּדִיק *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הַיָּדִיר *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הַיָּדִירָא I *a. m.* ausgezeichnet.

הַיָּדִירָא II *a. m.* 1. Gewinde, Gekröse; 2. steiler Abhang; 3. s. הַיָּדִירוֹ.

הַיָּדִירָה *h. f.* Rückkehr.

הַיָּדִירָה *h. f.* 1. Abspülung; 2. Verführung.

הַיָּדִי *a.* הַיָּדִי בְּהַיָּדִי mit, zu. הַיָּדִי בְּהַיָּדִי während; 2. הַיָּדִי לְהַיָּדִי in der Richtung auf.

הַיָּדִיָּא *a.* הַיָּדִיָּא, בְּהַיָּדִיָּא, לְהַיָּדִיָּא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הַיָּדִיב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS הַיָּדִיב) Adiabene.

הַיָּדִיבָּא, הַיָּדִיבָּא *a. m.* aus Adiabene.

הַיָּדִיָּה, הַיָּדִיָּא, הַיָּדִיָּה *h. a. f.* 1. ה' (פֶּרֶז) בֶּן ein Raubvogel (Weihe); 2. *m.* Personennamen.

הַיָּדִיִּים *x. m.* (ιδιώτης), *f.* הַיָּדִיִּיִּים, *pl. m.* הַיָּדִיִּיִּים 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הַיָּדִיִּיִּים *x. m., ind.* הַיָּדִיִּיִּים Gen 28, 17, *pl.* הַיָּדִיִּיִּים dass.

הַיָּדִיִּיִּים l. הַיָּדִיִּיִּים s. הַיָּדִיִּיִּים.

הַיָּדִיִּיִּים (= הַנְּהַיָּדִיִּיִּים) *x. m. pl.* (ἵπποχία) Wagenrennen.

הַיָּדִיִּים (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הַיָּדִיִּים l. הַיָּדִיִּים.

הַיָּדִיִּים *a. com.* jener da.

הַיָּדִיִּים הַיָּדִיִּים *a. f., ind.* הַיָּדִיִּים Est II 1, 8; 3, 8, MS הַיָּדִיִּים 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הַיָּדִיִּים *h. f.* Anzünden.

הַיָּדִיִּים *a. Pa. pf.* הַיָּדִיִּים IK 18, 33 1. zertheilen, zerstückeln; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הַיָּדִיִּים *h. m.* Fusschemel.

הַיָּדִיִּים l. הַיָּדִיִּים.

הַרְמָא *a. m., pl.* הַרְמִין Est II 8, 15 Stück, Glied.
הַרְמִיָּה (SchirR 1, 11) Eigenname (?).
הַרְמָא *s.* הַרְמָא.
הַרְס *h. Pi.* treten.
הַרְס 1. *pt.* מוהרס jPea 15^d 1. מְקַלֵּם *s.* קָלָם; 2. 1. הַרְס.
הַרְס *h. m.* Myrthe.
הַרְס (Est II 3, 1) *m.* Eigenname (viell. nur Variante zu הַרְס).
הַרְסָא *a. m., pl.* הַרְסִין Lv 23, 40 1. Myrthe; 2. Myrthenzweig.
הַרְשָׁה *h. f.* 1. Myrthenzweig; 2. Beiname der Esther.
הַרוּסְטָא (jSabb 8^a) 1. הַרוּסְטָא.
הַרְסָבִי מֶרְכָּוֶת הַבְּאֵה וּיְדוּי, הַבְּאֵה מֶרְכָּבִי וּיְדוּי, הַבְּאֵה מֶרְכָּבִי וּיְדוּי, הַבְּאֵה מֶרְכָּבִי וּיְדוּי vom zweiten Zehnten.
הַרְרַף *h.* treiben, stossen. *pt. pass.* הַרְרִיף eilig, rasch.
הַרְרַף *a.* dass.
הַרְרַק *s.* הַרְרַק.
הַרְרַק *a.* hineinstossen, eindringen, befestigen. *Aph.* dass. *Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.
הַרְרַי I *h., pt. pass.* הַרְרִי (?) rund (?).
הַרְרַי II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הַרְרִיף herrlich. *Pi.* dass. *Hitp.* ausgezeichnet werden.
הַרְרַי I *a., pf.* 1 *pl.* הַרְרִיף Thr 3, 42 1. zurückkehren; 2. wiederholt thun; 3. Busse thun. *Pa.* 1. herumgehen; 2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מְהַרְרִין Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegen, antworten; 4. herumtragen. *Itpe.* *Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.
הַרְרַי II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּהַרְרִי Lv 19, 15 auszeichnen.
הַרְרַי *h. m.* Schmuck, Pracht.
הַרְרַי *a.* nachher, dann.
הַרְרַי *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.
הַרְרַי I *s.* הַרְרִיף.
הַרְרַי II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הַרְרָא *a.* dünne Stange, Leiste.
הַרְרָאָה *s.* הַרְרָאָה.
הַרְרָאָה, הַרְרָאָה *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הַרְרָה *h. f.* Schönheit, Schmuck.
הַרְרָנָא *s.* הַרְרָנָא.
הַרְרָנָא *x. m.* hadrianisch.
הַרְרָנִי *x. m.* hadrianisch.
הַרְרָנִים *m.* (Ἀδριανός) Personenname.
הַרְרָנִיתָא 1. הַרְרָנִיתָא.
הַרְרָנִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הַרְרָנָא *a. m.* Kreis, Rundung. הַרְרָנָא rings herum.
הַרְרָנָא *a. m.* Wortbrüchiger.
הַרְרָנִיָּאֵל *m.* Name eines Engels.
הַרְרָנִיתָא *a. f.* Wortbrüchige.
הַרְרָנִיקוּם *x. m.* (ὕδραυτικός) wasser-süchtig.
הַרְרָם 1. הַרְרָם.
הַרְרָקוֹן, הַרְרָקוֹן *x. m.* (ὕδραυλικός) wasser-süchtig.
הַרְרָה *h.* ach! o weh!
הַרְרָא *a. m.* Name einer Made.
הַרְרָא (Gen 15, 18), הַרְרָא *a. m., pl.* הַרְרָאִין Ex 2, 23 jener.
הַרְרָא (Dt 7, 5), הַרְרָא *a. f.* jene.
הַרְרָיִן, הַרְרָיִן *a. com.* dieser.
הַרְרָיִן = הַרְרָיִן.
הַרְרָיִן = הַרְרָיִן.
הַרְרָיִן *h.* wehe!
הַרְרָיִן (הַרְרָיִן) *a.* jener.
הַרְרָיִן, הַרְרָיִן *h. m., f.* הַרְרָיִן, הַרְרָיִן *pl.* הַרְרָיִן, הַרְרָיִן 1. er; 2. dieser. וְהַרְרָיִן נִשְׁמַע nur wenn.
הַרְרָיִן (Gen 13, 1), הַרְרָיִן *a. m., f.* הַרְרָיִן Gen 12, 19, הַרְרָיִן *pl. m.* אֲנִי Gen 6, 3, *f.* אֲנִי Gen 6, 2 er.
הַרְרָיִן (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהִי Gen 18, 18, יְהִי Ex 22, 24, לִיְהִי Cant 7, 14 1. יְהִי, *imp. sg. m.* הַרְרָיִן Ex 23, 7, *f.* הַרְרָיִן Nu 5, 19, *inf.* מְהַרְרָיִן Gen 10, 8, מְהַרְרָיִן Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. הַרְרָיִן אֲמִינָא ich hätte sagen können; 2. verweilen,

diskutieren. **הָיָה** er machte da-
gegen Einwände.

הָיָה s. **הָיָה**.

הוֹאִיל *h. a.* וְ הוֹאִיל da ja.

הוֹבֵרָא *a. m.* Vernichtung.

הוֹבֵרָנָא *a. m.* Untergang.

הוֹבֵרָא (Jes 7, 23) *a. m. pl.* ein Dorn-
strauch.

הוֹבֵרָא *h. m. pl.* Horoskop.

הוֹנֵן *h. m.* das sich Ziemende, Schick-
lichkeit. **קְהוֹנֵן** recht.

הוֹנֵן *x. m.* (εὐρενής) Dromedar.

הוֹנֵנָא *x. m., pl. c.* הוֹנֵנָא Jes 60, 6 *ind.* dass.

הוֹד *h. m.* Pracht, Herrlichkeit.

הוֹדָא *a. m.* dass.

הוֹדָא *h. f.* 1. Bekenntnis; 2. Einge-
ständnis (Anerkennung einer For-
derung); 3. Danksagung; 4. die erste
der drei letzten Benediktionen des
18-Gebetes; 5. 1. הוֹדָא, s. הוֹדָא.

הוֹדָא (Jos 7, 19, MS אֹדָא) *a. f. ind.* dass.

הוֹדוּ s. הוֹדוּ.

הוֹדוּ *h.* Abteilung des Hallel.

הוֹדָה s. הוֹדָה.

הוֹדָה *h. f.* Unglück.

הוֹהָה s. הוֹהָה.

הוֹהָה *h.* ach!

הוֹי *h.* wehe!

הוֹי *a.* (pt. v. הוֹהָה) folglich.

הוֹיָה *h. f.* 1. Sein, Wesen, Bestand;

2. Verhelichung; 3. Einwand.

הוֹיָח *h. m.* Muster, Beweis.

הוֹל *h.* lustig sein. *Pol.* verlachen.

הוֹלָד (Jes 60, 6, MS תְּוֹלָד) midianitischer
Stamm.

הוֹלָכָה *h. f.* 1. Tragen, Bringen; 2.
Vorwärtsbewegen des Schlachtmessers.

הוֹלָלָה *h. f.* Torheit, Tollheit.

הוֹן *h. m.* 1. Vermögen; 2. Fähigkeit,
Kraft. **לְהוֹנֵי** nach meiner Fähigkeit,
gemächlich.

הוֹן *a. m.* dieser.

הוֹנָא, **הוֹנָא** *a. m.* 1. Vermögen; 2. Fä-
higkeit, Kraft.

הוֹנָא *a. m.* Becken.

הוֹנָא *m.* Personennamen (Chonja).

הוֹנָא, **הוֹנָא** *h. f.* 1. Bedrückung,
Unrecht; 2. Übervorteilung.

הוֹפָעָה *h. f.* Erscheinung, Offenbarung.

הוֹפָעוּתָא *a. f., c.* הוֹפָעוּתָא Jud 5, 4 dass.

הוֹיץ *h. m.* Blättchen am Palmzweig.

הוֹיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Spitze; 3. Strauch-
art, zu Hecken verwandt; 4. Orts-
name.

הוֹיָא *h. f.* 1. Hinaustragen. ה' הַמָּת
Leichenbegängnis. ה' הַנְּפֹשׁ Ableben;

2. Hervorbringen, Treiben; 3. Aus-
gabe; 4. Hinausgehen.

הוֹיָל Ortsname.

הוֹיָן *h. m.* roher Flachsstengel.

הוֹק s. חוֹק.

הוֹקָעָה *h. f.* Aufhängen.

הוֹרָדָה *h. f.* Herunterbringen.

הוֹרָה *h. m., pl.* הוֹרִים Erzeuger, Eltern.

הוֹרָה *h. f.* 1. Erzeugerin; 2. Schwanger-
schaft.

הוֹרָה *h. f.* 1. Belehrung; 2. Ent-
scheidung; 3. Lehramt; 4. *pl.* הוֹרִיּוֹת
Name eines Mischnatraktates.

הוֹרִיָּתָא *a. f.* dass.

הוֹרִיּוֹתָא *a. f.* Unterweisung.

הוֹשָׁטָה *h. f.* Hinreichen, Hinlangen.

הוֹשָׁן *h. m.* roher Flachsstengel, s. הוֹשָׁן.

הוֹשָׁעָה *h. f.* Befreiung.

הוֹשָׁעִיָּה *m.* Personennamen.

הוֹשָׁעִנָּא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. Bach-
weide des Laubhüttenfestes; 2. Fest-
strauss des Laubhüttenfestes; 3. der
7. Tag des Laubhüttenfestes.

הוֹתָא *a. f.* Verderben.

הוֹתִיאֹס *x.* (εὐθέως) sogleich.

הוֹתָא *h. f.* Sprengung.

הוֹתָה *h. f.* 1. mutwilliges Handeln;
2. Gebrauch des Stammes הוֹד im
bibl. Text.

הוֹתָה *h. f.* Sprengung.

הוֹתָרָה *h. f.* 1. Gedenken, Erwähnen;
2. Mahnung an einen Schuldner;

3. Erwähnung des Regens in der 2. Benediktion des 18-Gebets; 4. Aussprechen des Gottesnamens; 5. das Tetragramm.

הַזְנוּתָא *h. f.* Überführung falscher Zeugen.

הַזְנוּתָא *h. f.* 1. Bestimmung eines Dinges zu einem bestimmten Gebrauche; 2. Vorladung.

הַזְנוּתָא *a. f.* Vorladung.

הַזְנוּתָא *a. f., pl. הַזְנוּתֵי* 1. ein dorniges Kraut (Mannaklee, *Hedysarum Alhagi*); 2. Bündel.

הַזְקָא *h. m.* Beschädigung, Schaden.

הַזְקָא *a. m.* dass.

הַזְרָא *x.* tausend.

הַזְרָא *s. תְּזָרָא.*

הַזְחִיָּה *h. f.* Erhaltung (am Leben).

הַזְחִלְטָא *h. m.* 1. definitiver Entscheid; 2. Entscheidung über den Ausbruch des Aussatzes, Zustand nach der Entscheidung.

הַזְחִלְטָא *h. f.* Mischung, Durchrühren.

הַזְחִבָּה *h. f.* 1. Gutesthun; 2. das Gelübde, etwas Gutes zu thun; 3. Zurechtmachen, Putzen.

הַזְחִבְלָא *h. f.* Eintauchen.

הַזְחִי *h. m.* Gleiten.

הַזְחָא *h. m.* Tünche.

הַזְחָח *h. m.* Pflaster.

הַזְחָחָה *h. f.* 1. Stossen; 2. Stoss, Quetschung.

הַזְחָיָה *h. f.* 1. Beugung, Biegung; 2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen (der Majorität Folgen).

הַזְחָלִים *x. m.* (ἀτελής) frei, unverheiratet.

הַזְחָלִים *x. m.* 1. (κατάλυσις) Karawanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglücklich.

הַזְחָמְנָה *h. f.* Warmhalten der Speise für den Sabbat.

הַזְחָמְנָא (?) *x. m.* Riedgras, Binse.

הַזְחָמְפָה *h. f.* Ausdruck für prophetische Rede.

הַזְחָמְרָה *h. m.* Vorbereitung.

הַזְחָרִית *x. f.* (ἵπιον) Nudeln.

הַי Buchstabe He.

הַי *a.* 1. *f.* (= **הַיָּא**) sie; 2. wehe!

הַי *a.* siehe! **הַיְלִיךָ** da hast du. **הַי** Koh 10, 1, **הַי כָּמָא** Cant 8, 1 wie.

הַי הַי *a.* 1. welcher? 2. wo? **הַי הַי הַי** 1. welcher? 2. wo? *f.* **הַי הַי הַי** welche? (**עַל הַי הַי** (= **הַיָּא**) auf welchen Fall (bezieht sich) dies?

הַיָּא הַיָּא (Ru 4, 6, Est II 1, 1) *a. m.* (= **הַיְרִין הַיְרִין**) dieser, jener. **הַיְרִין הַיְרִין** (= **הַיְרִין הַיְרִין**) das ist. **הַיְרִין הַיְרִין** was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הַיָּא הַיָּא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. **הַיָּא הַיָּא** das ist dasselbe.

הַיָּא *a.* schnell! allons!

הַיָּא *h.* wie?

הַיָּא הַיָּא *h. f., pl. הַיָּא הַיָּא* Dornstrauch, verwandt dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הַיָּא הַיָּא *a. f.* dass.

הַיָּא הַיָּא (Est II, 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. **הַיָּא הַיָּא** (*a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat er zu schaffen?

הַיָּא הַיָּא (Jer 13, 23) *m.* Inder.

הַיָּא הַיָּא (Est II 6, 10), **הַיָּא הַיָּא** (Est II 8, 7, MS **הַיָּא הַיָּא**, korrigiert in **הַיָּא הַיָּא**) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? **הַיָּא הַיָּא** (*a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat es zu schaffen?

הַיָּא הַיָּא *a.* dann.

הַיָּה *h.* sein, werden, geschehen. *pl.* **הַיָּה** 1. gewöhnlich; 2. existierend. **הַיָּה** 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הַיָּה *m.* Personenname.

הַיָּה (Est II 1, 8), **הַיָּה** (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. **הַיָּה הַיָּה** Est II 1, 1, **הַיָּה הַיָּה** wie (Conj.); 3. wie?

הַיָּה הַיָּה (Jer 3, 2, MS **הַיָּה הַיָּה**; Jes 49, 21, MS **הַיָּה הַיָּה**) *a.* 1. wo? **הַיָּה הַיָּה** **הַיָּה הַיָּה** worauf fusst der Tradent, dass er lehrt? 2. **הַיָּה הַיָּה** überall wo; 3. wohin.

היבוא *a.* היבוא *wie.*

היבוא *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!

היבוא (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?

היבוא *a.* wie?

היבוא *h. m.* 1. Palast; 2. Tempel; 3. das Heilige im Tempel im Gegensatz zum Allerheiligsten.

היבוא (1K 6, 3) *a. m., c. s.* היבוא Gen 49, 11 dass.

היבוא, היבוא, היבוא (Cant 8, 1) *a.* היבוא, היבוא, היבוא Cant 7, 6, Koh 11, 5 *wie.*

היבוא *a.* wo? להיבוא wohin? מהיבוא woher?

היבוא *a.* 1. so; 2. o wie!

היבוא *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch היבוא) welche denn?

היבוא *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.

היבוא 1. היבוא.

היבוא *s.* היבוא.

היבוא (Gen 45, 26) *a. Ha.* von אמן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt.* מהיבוא Gen 21, 7, *d.* מהיבוא Dt 7, 9 glaubwürdig. *Ittaph. ipf. 3 m. pl.* יתהיבוא Gen 42, 20.

היבוא *s.* היבוא.

היבוא *h.* (= אמן), z. B. היבוא von mir. היבוא (jBabK 4^b) 1. מהיבוא.

היבוא *a. f., ind.* היבוא Dt 32, 20 Treue. היבוא auf Treue, wahrlich!

היבוא *h. f.* stetig, beständig.

היבוא *h.* ja.

היבוא *a.* (= אין) wenn.

היבוא *h. m.* ein Flüssigkeitsmass (Hin), ein Sechstel des Bath.

היבוא (Ex 30, 24) *a. m.* dass.

היבוא? (bPes 37^a) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.

היבוא (= היבוא) *a.* (= היבוא) das ist. היבוא ist er nicht derselben

Meinung wie der erstgenannte Tannäer?

היבוא — היבוא das ist ein und dasselbe.

היבוא *x. m.* aus Haifa.

היבוא *a. com.* jener.

היבוא (= היבוא) *a., ipf. 3 m. sg.* היבוא Dt 20, 6 gehen.

היבוא (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; והיבוא היבוא hier und dort. להיבוא hierher. היבוא, היבוא von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz היבוא in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.

היבוא *h. f.* Schlagen.

היבוא (הכחוא) *a. m.* Schramme.

היבוא (Est II 3, 8) *a.* 1. so. היבוא deshalb; 2. jener.

היבוא *s.* היבוא.

היבוא *h. m.* Widerspruch.

היבוא *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.

היבוא (Est II 1, 1. 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. היבוא trotzdem. היבוא deswegen. היבוא nachher. היבוא היבוא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) היבוא so verhält es sich wirklich. היבוא so viel. היבוא והיבוא während dessen.

היבוא *h. f.* Schlagen.

היבוא *a.* also, demnach.

היבוא (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a.* so. היבוא (= היבוא היא) so ist es.

היבוא *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Freitag.

היבוא 1. היבוא.

היבוא *h. f.* Verstecken (von Zeugen).

היבוא *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.

היבוא *h. f.* dass.

היבוא *h. f.* 1. Hineinbringen. היבוא Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.

היבוא *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. היבוא Parteilichkeit.

היבוא *a. m.* dass.

היבוא *h. f.* Erkennung.

היבוא *x. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הַכְרַע *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satztheile.

הַכְרָעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Entscheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הַכְשָׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הַכְשָׁרָא *a. m.* dass.

הַכְשָׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הַכְשָׁרוֹת *h. f.* dass.

הָל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהָלָא *a.* dort; *b.* ferner.

הָל הָלָא הָלָאָה *a.* הָלָאָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהָלָא 1. weiterhin. לְ מִהָלָאָה (!) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הָלָא *m.* 1. Personennamen; 2. halloh! הָלָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהִי־הָלָא Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מִהָלָן Jes 7, 13 müde machen.

הַלְבָּשִׁישָׁא, הַלְבָּשִׁישָׁא הַלְבָּשִׁישָׁא, s. dasselbe.

הָלָה *h. m.* dieser.

הַלְוָאָה *h. f.* Ausleihen.

הַלְוִי, הַלְוִיָּא, הַלְוִיָּה *a.* o dass doch!

הַלְוִיָּה *h. f.* Geleiten.

הַלְוִיָּה *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הַלְוִיָּבָא *a. m.* dass.

הַלְוִיָּה *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הַלְוִיָּה (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הַלְוִיָּה *x.* halloh.

הַלְוִיָּה *h. m., f.* הַלְוִיָּה jener.

הַלְוִיָּה *x. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הַלְוִיָּה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הַלְוִיָּה *h. f.* eine Eidechsenart.

הַלְוִיָּה (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הַלְוִיָּה *x.* halloh!

הַלְוִיָּה *x.* dass.

הַלְוִיָּה *h. f.* Gehen, Gang.

הַלְוִיָּהָא *a. f.* dass.

הַלְוִיָּהָא *a. m.* das Hallel (Ps 113—115).

הַלְוִיָּהָא *a. pl. com.* jene.

הַלְוִיָּהָא *x. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הַלְוִיָּהָא *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הַלְוִיָּהָא *a. Pa. pf.* הַלְוִיָּהָא Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Htpa.* wandeln.

הַלְוִיָּהָא *h. m.* Wanderer, Reisender.

הַלְוִיָּהָא *a. m.* eine Art Steuer.

הַלְוִיָּהָא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. וְהָלָא — הַלְוִיָּהָא hin und her.

הַלְוִיָּהָא *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, giltiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הַלְוִיָּהָא *h.* deshalb.

הַלְוִיָּהָא *x. m.* (ἔλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הַלְוִיָּהָא (2K 11, 14) *a. f., c.* הַלְוִיָּהָא Ex 21, 9, *pl.* הַלְוִיָּהָא, הַלְוִיָּהָא Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַאי הַלְוִיָּהָא für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. הַלְוִיָּהָא וְהַלְוִיָּהָא und die Rechtsentscheidung ist gemäss der Meinung von.

הַלְוִיָּהָא *m.* Personennamen.

הַלְוִיָּהָא *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הַלְוִיָּהָא *h. m.* das Hallel (Ps 113—115). הַלְוִיָּהָא Ps 113. 114.

הַלְוִיָּהָא *h. pl. com.* diese.

הַלְוִיָּהָא *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschliessen. *Hi.* ankleben.

הַלְוִיָּהָא *h. m.* Eidotter.

הַלְוִיָּהָא *a. m.* dass.

הַלְוִיָּהָא (PesR 23) 1. מִיְלָקִי, s. לְקָא.

הַלְוִיָּהָא *x. f.* (ἀλας) Salzlake.

הָלַן *a. h.* לְהָלַן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.
הָלַנָּה I *h. f.* über Nacht liegen lassen.
הָלַנָּה II *h. f.* Murren.
הֶלֶנִּי *f.* (Ἑλένη) Helena.
הֶלֶנִּי *x. m.* (Ἑλενος) Helenos; 2. halloli!
הֶלְעָמָה *h. f.* Stopfen, Mästen der Tiere.
הֶלְפִּים *x. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.
הֶלְפִּשׁוּשׁ 1. הלפשוש.
הֶלְקֶט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen.
הֶלְקֶט (Denominativ von הֶלְקֶט) *h.* 1. die Fleischfasern der Vorhaut bei der Beschneidung Ablösen; 2. Speise in den Schnabel Stopfen.
הֶלְקֶטֶת *x. f.* (ἐλικτή) Wendeltreppe.
הֶלְקָטָה *h. f.* Verspätung.
הָמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הָמָן Jer 5, 22 lärmern, tosen.
הָמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.
הַיִּמָּג *s. הינג.*
הַיִּמָּגָא *הַיִּמָּגָא* *בֵּית הַיִּמָּגָא* Ortsname.
הַיִּמָּדָה *a. m.* Meder.
הַיִּמָּדָרִי *m.* Personennamen.
הַיִּמָּדָרִי Ekbatana, Hauptstadt von Medien.
הַיִּמָּה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmern; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.
הַיִּמָּהוּם (DtJII 27, 15) 1. פּוּמָהוּם, *s. פּוּמָא.*
הַיִּמָּוִן *a. pl. com.* sie.
הַיִּמָּוִן *h. m.* lärmende Menge.
הַיִּמָּוִנָא *a. m., ind.* הַיִּמָּוִן Jes 13, 4, הַיִּמָּוִן 1S 14, 16 dass.
הַיִּמָּוִנָתָא *a. f.* Trupp.
הַיִּמָּטְלָא *x. f. pl.* (αἵματάρια) blutstillende Kräuter.
הַיִּמָּיָה *h. f.* Getöse, Lärm.
הַיִּמָּיָם *h. m.* verwirrt.
הַיִּמָּיָן *x. m.* Gürtel.
הַיִּמָּיָנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.
הַיִּמָּיָטוֹן (jSabb 10^c) 1. הַיִּמָּיָטוֹן *x. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הַיִּמָּיוֹנוֹס *x. m.* (ἡμίονος) Maulesel.
הַיִּמָּיִפּוֹס *x. m.* (ἡμίππος) Maultier.
הַיִּמָּיָתָה *h. f.* Tötung.
הַיִּמָּלְמָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge im Mauerwerk.
הַיִּמָּלְתָא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).
הַיִּמָּם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.
הַיִּמָּם *a. Pa. pt. pl.* מְהַיִּמָּן Jes 14, 23 1. verwirren; 2. kehren, wegfegen. *Itgā. ipf.* 2 *m. pl.* תַּתְּהַיִּמָּן Dt 14, 1 sich Einschnitte machen.
הַיִּמָּמָה *h. f.* Verwirrung.
הַיִּמָּמָתָא *a. f., c.* הַיִּמָּמָתָא Am 8, 6 (MS הַיִּמָּמָתָא) Kehrlicht.
הַיִּמָּיָנָא *x. m.* (ἡμίνα), *pl.* הַיִּמָּיָנִין Est II 1, 8 (MS הַיִּמָּיָנִין) ein Flüssigkeitsmass, ein halber Sextarius.
הַיִּמָּוִנָא *x. m.* (ὑμενάιον) Schmuck einer jungfräulichen Braut (Gewand?).
הַיִּמָּוִנָא *הַיִּמָּוִנָא* Ortsname.
הַיִּמָּוִנָא *x. f.* (ὁμόνοια) Übereinstimmung, Vereinigung.
הַיִּמָּנָא *x. m.* (vgl. μανιάκης) Hals- oder Armband.
הַיִּמָּנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.
הַיִּמָּנָנָא *m.* Personennamen.
הַיִּמָּנִיקָא *x. m.* eine Art Gabel oder Löffel.
הַיִּמָּוִם (BerR 45) 1. הַיִּמָּוִם.
הַיִּמָּסוּ *x.* (ἡμισυ) halb.
הַיִּמָּסִיוִן (SchemR 38) 1. הַיִּמָּסִיוִן *x. m.* (ἀμέθυστος) Amethyst (?).
הַיִּמָּסְמָה *h. f.* 1. Zerfliessen; 2. Fäulnis.
הַיִּמָּסָס *x. m.* (ὄμασος) erster Magen der Wiederkäufer.
הַיִּמָּסִיסָא *x. m.* dass.
הַיִּמָּעֲקָה *h. f.* Teig machen.
הַיִּמָּצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.
הַיִּמָּרָם *m.* (Ὅμηρος) Personennamen (Homer).

המראה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.

המרה *h. f.* Wechsel.

המרכה *h. f.* Erweichung.

המשכה *h. f.* Herbeileiten.

המתא (Gen 14, 5) Ortsname.

הן I *h. pl. com.* sie.

הן II *h.* 1. siehe! 2. הן — הן sei es dass — sei es dass; 3. ja.

הן *a.* wenn.

הן I *a. m.* dieser.

הן II *a.* wo? wo. הן da, wo. הן überall, wo. הן wohin? הן מן, מן woher?

הינא *x. m.* (év) eins.

הינא *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הנתני Jer 31, 25 angenehm sein, nützen. *Aph. pf.* אהני Hb 2, 18 (MS אהני) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.* 2 *sg.* אהניתא Gen 49, 4 Nutzen haben; 3. Wirkung haben. *Ipe. ipf.* 1 *pl.* נתהני Gen 37, 26 geniessen, sich Nutzen verschaffen.

הנאה *h. f.* 1. Leugnung; 2. *s.* הניה.

הינג, הינג *s.* הינג.

הינגרא *a. m.* Einwohner von Hagara in Arabien.

הנדא *x. m.* Linsenwicke (*Vicia ervilia*).

הנדואה, הנדואה *a. m.* indisch, Inder.

הנדבא *x. m.* (ιντροβος) Cichorie (*Cichorium endivia*).

הנדוי, הנדי *h. m.* indisch.

הנדז *x.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.

הנדוא *x. m.* Verhältnis.

הנדיא (Est II 8, 13, nicht MS) *x. f.* (Ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.

הנדיוסא l. הנדיוכא *x. m.* (ἡνίοχος) Wagenlenker.

הנדס *s.* הנדי.

הנדיקי (Gen II 10, 10), הנדקא (Koh 2, 5),

הנדיקי (Est II 1, 14) *x. f.* (Ἰνδική) Indien, indisch.

הנדקאה *a. m.* Inder.

הנדיקס (?) *m.* (Ἰνδικός?) Personennamen.

הנדקיא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הנה *h.* siehe.

הנה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* geniessen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.

הנהנה *h. f.* Antreiben eines Tieres.

הנהוי *a. m.* jener.

היניה *h. m.* Hinlegen, Ruhen.

הינומא l. הימונא.

הנון (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.

הנחה *h. f.* Ruhen.

הנחה *h. f.* Niederlegen.

הנטין (PesR 26) l. וקיסון.

הני *בית ה'* Ortsname.

הני, הני (Est II 8, 13) *a. pl. com.* diese.

הני למה ל? warum sind alle diese Fälle notwendig?

הניה *h. f.* 1. Nutzen, Vorteil, Nutznutzung; 2. Annehmlichkeit.

הנין *a. f. pl.* sie.

הניתא, הניתא *a. f., ind.* הנאה Jer 16, 19 Nutzen, Nutznutzung, Genuss.

הנדא *a. pl. com.* jene.

הנפיה *h. f.* Abzug, Verminderung.

הנכתא (Levy). כהנכתא NuJI 31, 23

(MS כהנכתא) l. כרנכתא, *s.* כרניכא.

הנס (= הימן) *x.* (vgl. ὑμεναίος) Hochzeit.

הנוס (JSabb 8^c) *x. m.* (ὄνος) Esel.

הנה *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). ה' der zweite Tag des Passahfestes.

הנפה *h. f.* dass.

הנפק *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.

הנץ *x. m.* (ἐννεδός) eine Münze, 1/9 eines Sesterz, 1/36 eines Denar.

הנץ *h. m.* Hervorleuchten lassen.

הנצה *h. f.* Hervorspriessen lassen, Treiben.

הנצבו Ortsname.

הנץ *m.* Personennamen.

הנתופין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk (?).

הסב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.

הסבה *h. f.* dass.

הַעֲבֹרָה *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.

הַסְגָּרָה *h. m.* Einschliessung eines Aussätzigen.

הַסְגָּרָה *h. f.* dass.

הִסָּתֵם *h.* schweigen.

הַסּוּקִים (jSanh 26^a) 1. הַסְהוּסִים.

הַסָּחָה *h. m.* Abwendung. הַבָּה' הַנֶּעֱתָה ohne dass man daran denkt.

הַסָּטָה *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הַסְפָּטוֹת Gesetze, die הַסָּטָה betreffen.

הַסָּטָה *a. m.* dass.

הַסְטָא *x. f.* (ἄστα) Speer.

הַסְטְרִיאוֹת *x. f. pl.* (*histrice*) Pantomimen (?) oder 1. הַרְסְטְרִיאוֹת (ῥόστρα) Rednertribüne, Forum.

הַסָּם (הַמָּס?) *Pa.* sich bedenken.

הַסָּעָה *h. m.* Abwendung. הַבָּה' הַנֶּעֱתָה ohne daran zu denken.

הַסְפָּדָה *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.

הַסְפִּידָה *a. m.* dass.

הַסְפִּידוֹתָא *a. f., ind.* הַסְפִּירוֹ Thr 1, 18 dass.

הַסָּקָה *h. m.* Heizen.

הַסְקָה *h. f.* dass.

הַסְרָה *h. f.* Abnehmen.

הַסְתָּה *h. f.* Verführen.

הַסָּתָה *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).

הַסְתָּרָה *h. m.* הַפְּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.

הַעֲבָרָה *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עֵבֶר.

הַעֲרָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stössigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲרָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuss.

הַעֲלִיָּה, הַעֲלִיָּה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Herabbringung (der Lose aus der Urne).

הַעֲלִימוֹת *h. m., pl.* הַעֲלִימוֹת Vergessen.

הַעֲלָמָה *h. f.* dass.

הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנָקָה *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה *h. f.* geschlechtliche Berührung (vor dem eigentlichen Coitus).

הַעֲרָבָה *h. m.* Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרָיָה *s.* הַעֲרָאָה.

הַעֲרָזָה *h. f.* Abschätzen.

הַעֲרָמָה *h. f.* List, Umgehung.

הַעֲרָמָה, הַעֲרָמָה *x. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter).

הַעֲרָמָה *h. f.* 1. Schlussrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הַעֲרָפָה *a.* rücklings.

הַעֲרָפָה *a. m.* verkehrt.

הַעֲרָפָה *h. f.* Verkehrtheit.

הַעֲרָפָה *a. f.* dass.

הַעֲרָפָה *a. f.* dass.

הַעֲרָפָה (Dt 29, 20, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.

הַעֲרָפָה *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הַעֲרָפָה (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.*

1. *pl.* הַעֲרָפָה Lv 13, 3, *inf.* הַעֲרָפָה Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pl.* 3 *sg. f.* הַעֲרָפָה Ho 7, 8 umgewandt werden.

הַעֲרָפָה *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הַעֲרָפָה, הַעֲרָפָה *a. m.* Verkehrtheit.

הַפְּכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandlung; 2. Zerstörung.

הַפְּכָנָא *a. m.* verkehrt.

הַפְּכָפְּךָ, הַפְּכָכְךָ *h. m.* unbeständig.

הַפְּלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äusserung; 3. Gebrauch des Wortes פְּלֵא.

הַפְּלָגָא *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifung.

הַפְּלָגָה *h. f.* Teilung.

הַפְּסֵדָא *h. m.* Schaden, Verlust.

הַפְּסֵדָא *a. m.* dass.

הַפְּסֵדָה *h. m.* Unterbrechung.

הַפְּסֵקָה *h. f.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Zwischensabbath.

הַפְּקֵנָא 1. סוּפְקָנָא.

הַפְּקֵעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הַפְּקֵרָא *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הַפְּקֵרָא *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הַפְּרָא *h. m.* Auflösung (von Gelüben, Eiden).

הַפְּרָה *h. f.* dass.

הַפְּרָכָא *x. 1. m.* (ὑπαρχος) Statthalter; 2. *f.* (ἐπαρχία) Bezirk.

הַפְּרָכּוּס *x. m.* 1. (ὑπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. 1. הַפְּרָכּוּס (ἵππικός) Circus.

הַפְּרָכּוּסָא *x. f.* (ἐπαρχία) Präfektur.

הַפְּרִיכָא (Est II 8, 9) *x. f.* (Ἀφρική) Afrika.

הַפְּרִישׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְּרִישָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הַפְּשֵׁטָא *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְּשֵׁטָה *h. f.* dass.

הַפְּשֵׁרָא *h. m.* Wärmen.

הַפְּוִתִּיקָא *x. f.* (ὑποθήκη) Verpfändung.

הַפְּוִתִּיקוּס *s.* הַפְּוִתִּיקוּס.

הַפְּוִתָּה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes פְּוִתָּה.

הַפְּוִתָּה *h. f.* Rettung.

הַפְּוִתָּה *f.* 1. Personennamen, *s.* הַפְּוִתָּה; 2. Ortsname.

הַפְּנֵעָה *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַפְּנֵעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte).

הַפְּנֵתָה *h. f.* Anzünden.

הַקּוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκούβιτον) Ruhepolster.

הַקְּבִילָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הַקְּדִישׁ *h. m., pl.* הַקְּדִישׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הַקְּדִישָׁא *a. m., c.* הַקְּדִישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקְּוֵהָא *h. f.* Aderlass.

הַקְּטֵרָא *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְּטֵרָה *h. f.* dass.

הַקְּמָה *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הַקְּמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקְּנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, *s.* אַקְנִיטָא.

הַקְּרָא *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schulden.

הַקְּרָאָא *a. m.* Umzäunung.

הַקְּרָהָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren;

3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenaschulden.

הַקְּרִידָה *h. f.* Aufbrausen.

הַקְּרִידָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקְּרִידָה *h. f.* Spalten, Aufthun.

הַקְּרִי *h. m.* 1. Hervorquellen. הַקְּרִי 1. frische Quelle (Gegensatz: Cisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקְּרִידָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הַקְּרִיב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקְּרִידָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הַקְּשָׁה *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine

der hermeneutischen Methoden: Analogieschluss.

הַקָּשָׂא *a. m.* dass.

הַקָּשָׂה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הַרְרִים 1. Berg, Gebirge; 2. hervorragende Person.

הָרָא *a. Aph.* reizen.

הַרְבָּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 haben.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הַרְגַּ ה. töten. נִי. getötet werden.

הַרְגַּ *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הַרְגַּ *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.

הַרְגִּזָּ *x. m.* (ὄρχις?) Hode.

הַרְגִּלָּ *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הגרל Losen.

הַרְגִּינִיָּ *x. m.* bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הַרְגִּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הַרְגָּתָא *a. f., c.* הַרְגָּתָא Thr 1, 20 Zittern.

הַרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הַרְדָּאָה *a. f.* (vgl. *hordeum*) mit Gerste gemischt.

הַרְדָּוִלִים, הַרְדָּבֵלָא 1. הרדובלא, הרדובלא.

הַרְדָּוִס *x. m.* Begattung der Vögel.

הַרְדָּוִיָּ *x. m.* (πόδωδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הַרְדָּם *x. m.* (*hordium*) Münze, $\frac{1}{3}$ Maa, $\frac{1}{15}$ Denar.

הַרְדָּוִס (*Est* II 3, 1), הַרְדָּוִס *m.* (Ἡρώδης) Herodes.

הַרְדָּם *s.* הַרְדָּם.

הַרְדָּפִּיּוֹת *x. f. pl.* eine Art Tauben (vgl. הַרְדָּוִס).

הַרְדָּפָה *x. f.* Gefängnis (?).

הַרְדָּפְנִי, הַרְדָּפְנִי *x. m.* (πόδωδάφνη) Oleander.

הַרְהָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.

הַרְהוֹן *x. m.* (ὄνηρον) Nachttopf.

הַרְהוֹרָה *h. m.* 1. Nachdenken; 2. un-

reine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.

הַרְהוֹרָא (*bibl.* תְּרַהֵר) *a. m., c.* הַרְהוֹרָא Nu 15, 39 dass.

הַרְהוֹן *x. m.* (ἀρραβών) Pfand.

הַרְהוֹן *x. Pu.* verpfändet werden.

הַרְהוֹרָה *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken; 4. an Fieber krank machen (תְּרַהֵר).

הַרְהוֹרָה *a., pl.* מְהַרְהוֹרֵי Dt 29, 17 dass.

הַרְהוֹמָא *a. m.* Gewinn.

הַרְהוֹמָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.

הַרְהוֹסְטָא *x. m. pl.* (ρόστρα) Schuhschnabel.

הַרְהוֹרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.

הַרְהוֹרִיָּא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

הַרְהוֹקָא *x.* gefangen setzen.

הַרְהוֹקָן *x. m. pl.* ה' ה' Wachthaus.

הַרְהוֹקָה *h. f.* Waschen, Baden.

הַרְהוֹמָקָא *h. m.* 1. Entfernung. ה' עֲדוּת *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmassregel.

הַרְהוֹמָקָה *h. f.* dass. wie 2.

הַרְהוֹמָקָה *h. f.* Fruchtbarkeit.

הַרְהוֹ I *h.* siehe.

הַרְהוֹ II *h. m.* Fall (?).

הַרְהוֹנָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.

הַרְהוֹן *h. m.* Empfängnis.

הַרְהוֹנָה *h. f.* Freudengeschrei.

הַרְהוֹפָה *h. f. עין ה' ה'.* 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

הַרְהוֹפָתָא *h. f. pl.* Graupen, Grütze.

הַרְהוֹפָתָא *s.* הַרְהוֹפָתָא.

הַרְהוֹתָא (*Gen* XI 10, 11, *MS* חַרְהוֹת) 1. הַרְהוֹתָא.

הַרְהוֹתָא *s.* הַרְהוֹתָא.

הַרְהוֹבָבָה *h. m.* auf der Schulter Tragen.

הַרְהוֹבָבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הַרְבֵּנָה *h. f.* Zunicken.
הוֹרְפִינּוּס הוֹרְפִינּוּס *m.* (Ἀρχίνος) Archinus.
הַרְמָה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen;
2. Beiseitelegen der Priesterabgabe;
3. Erhebung.
הַרְמוּצָה *s.* רְמִץ.
הוֹרְמִז *m.* 1. Ormuzd, Ahuramazda,
Prinzip des Guten im Parsismus;
2. Ortsname; 3. *m. f.* Personennamen.
הַרְמֶד *Ortsname.*
הַרְמָנָא הַרְמָנָא *x. m.* 1. Befehl; 2. *s.*
קְהַרְמָנָא.
הוֹרְמִינִי (Jer 51, 27, MS הוֹרְמִינִי) *f.*
(Ἀρμενία) Armenien. *s.* אַרְמִינְיָא.
הַרְמָנְיָא *x. m.* Autorisation.
הַרְנָא (הַרְנָא) *a. m.* Malve (?).
הַרְיָנִי *x. f.* (εἰρήνη) Frieden.
הַרְנוּנָא *a. m.* 1. Name eines Vogels (?);
2. eine Distelart.
הַרְנוּס הַרְנוּס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2.
durchbrechen; 3. *x. Pi.* (ἐπιζῶ) streiten.
הַרְסָה *h. m.* Zerstörung.
הַרְסָה *Charax, Stadt in Medien.*
הַרוּס (jTer 48^a) הַרוּס *x. m.* (πεῦσις?)
Fluss (?).
הַרְסָנָא *a. m.* Gericht von zerschnittene-
nen Fischen.
הַרְעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.
הַרְעָה II *h. f.* Lärmblasen.
הַרְףָּה *h. m.* עֵינֵי ה' Augenblick.
הַרְפָּה *f.* Personennamen.
הַרְפָּנְיָא *Ortsname.*
הַרְפָּתְקָא *x. m.* Begegnis.
הַרְצָאָה הַרְצָיָה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit
(eines Opfers); 2. Versöhnung; 3.
Vortrag.
הַרְקָבָה *h. f.* Verfaulen.
הַרְקָדָה *h. m.* Sieben des Mehls.
הַרְקָדָה *h. f.* dass.
הַרְקְלִיּוּפּוֹלִים (Ἡρακλιόπολις) *Ortsname.*
הוֹרְקָנוּס *m.* (Υρκανός) Personennamen.
הַרְשָׂאָה *h. f.* Vollmacht.

הַרְתָּה *h. f.* Gebärmutter (?).
הַרְתָּא *a. f.* Streit.
הַשָּׂא *h. m., pl.* הַשְׂאִיאוֹת Abschweifung,
Umgehung einer Frage.
הַשָּׂגָה *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה' יָדֵי Ver-
mögen, Mittel.
הַשָּׂגָה *h. f.* dass.
הַשְׂבָּלָה *h. m.* 1. Weisheit, Verstand;
2. Bezeichnung der mit מְשָׁבֵל über-
schriebenen Psalmen.
הַשְׂבָּלָה *h. f.* weise Überlegung.
הַשְׂטָמָה *h. f.* עֵינֵי ה' Achtgeben.
הַשְׂבָּה *h. m.* Zurückgabe.
הַשְׂבָּה *h. f.* dass.
הַשְׂבּוּן *h. m.* Ersatzleistung.
הַשְׂבָּתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.
הַשְׂנָרָה *h. f.* ה' לְשׁוֹן unbeabsichtigte An-
wendung eines geläufigen Ausdrucks.
הַשְׂתָּרָה *h. f.* früh Aufstehen, zeitige
Arbeit.
הַשְׂתַּחַת *m.* Name eines Gerichtsen-
gels.
הַשְׂתַּחַתָּה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. Ab-
rasieren.
הַשְׂטָמָה *h. f.* Hinüberreichen.
הַשְׂטָמָה *h. f.* 1. frühe Morgenstunde;
2. früh Aufstehen, zeitig an die Ar-
beit Gehen.
הַשְׂתַּחַתָּה *h. f.* 1. ה' יָדֵי Ausstrecken (der
Hand); 2. Bestrafung.
הַשְׂלָכָה *h. f.* Wegwerfen.
הַשְׂלָמָה *h. f.* Vollendung.
הַשְׂמָדָה *m.* Name eines Gerichtsen-
gels.
הַשְׂמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Ge-
brauch des Wortes שָׂמַד.
הַשְׂמָטָה *h. m.* Erlass.
הַשְׂמָטָה *h. f.* dass.
הַשְׂמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הַשְׂמָר.
הַשְׂפָּה *h. f.* Abreiben, Glätten.
הַשְׂפָּלָה *h. f.* Erniedrigung.
הַשְׂפָּעָה *h. m.* Überfluss.
הַשְׂקָאָה הַשְׂקָיָה *h. f.* 1. Trinken;
2. Darreichen des bitteren Wassers
an die des Ehebruchs verdächtige
Frau.

השקה *h. f.* Berühreulassen (zweier Flüssigkeiten).

השקפה *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes השקוף.

השרשה *h. f.* Wurzelschlagen.

השתא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. השתא — השתא bald — bald. השתא (יש לומר) השתא מבעיא — wenn schon (gesagt werden muss) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

השתחויה, השתחויה *h. f.* Niederwerfung, Prostration.

השתחויה *h. f.* ה' יר Heimsuchung.

השתקו ומהשתקו (KohR 1, 5) *l.* מנשתיקו, *s.* נשתיק.

התובתא *l.* התביתא *a. f.* Einwand.

התנה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.

התחלה *h. f.* Anfang.

התך *h. Pa. pt.* מהותך geschmolzen.

התלו, התלות, התלו *h. f.* Wurmfrass.

התם *a.* 1. dort, in jenem Falle. התם

קאי darauf fusst er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babylonien gesprochen).

התקה *h. f.* Anordnung.

התר *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.

התרא *a. m.* dass.

התרה, התרה *h. f.* Verwarnung.

התרה *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

התרעה *h. f.* Lärm blasen.

ו

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו als Zahlzeichen = 6.

ו, ו, ו *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וא (= אבא) *m.* Personenname.

ואו *s.* וואו.

ואי *a.* ach, o weh!

ואלה שמות Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

ואלי *s.* ולי.

ואדא *s.* ודא.

ואדא *a. m.* gewiss, speziell.

ואדא *s.* ודא.

ואדאי *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

ואדאי *a. m.* dass.

ואדאי, ודאי *h. m., f.* ודאי, ודאי, ודאי 1. gewiss, sicher; 2. speziell; 3. Gewissheit, Thatsache. ודאי sicherlich, in der That.

ואי *a.* dass.

ואדע, ודע *s.* ודע, ודע.

ואה *s.* וא.

ואה *a.* ei! ha!

ואה *a.* 1. ah! 2. und doch.

וה (= וואה) *a.* und er.

וה *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

ווא *a. m., pl.* וואו Ex 38, 28 dass.

ווא, ווא *a. f., pl.* וואו Est II 3, 8 Gans, *s.* וואו.

וואיב, וואיב (?) *h. m.* männliches Glied(?).

ווי (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

ווא *a. m.* Wehklage.

וואדא (= וואדא) *s.* וואדא.

וואו *s.* וואו.

וואדא Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

וואדא (jDem 22^b) *l.* וואדא.

וואדא (?) *a. m.* Weh verursachender Mensch(?).

וואדא Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וואדא, וואדא *s.* וואדא, וואדא.

וואדא *h. m., pl.* וואדא, וואדא Kind, Junges.

וואדא zweiter Grad der Unreinheit.

וואדא (Gen 40, 20) *a. m., incl.* וואדא Gen

11, 30 1. Kind; 2. Geburt. **יום בֵּית**
וְלֶדְיָהּ Gen 40, 20 Geburtstag.
וּלְדָנִית *a. f.* geburtsfähig (?).
וְלִלְוֵל *s.* וְלִלְוֵל.
וְלִי *a.* es schickt sich.
וְלִטְמוֹס *x. m.* (βουλευτής) Senator.
וְלִיוֹן *x. m.* (βήλον), *pl. h.* **וְלִיָּאוֹת**, *a.*
וְלִיוֹן Vorhang.
וְלִים *m.* (Οὐάλης, Valens) Personen-
 name.
וְיִנְדִקְטָרִיוֹס *x. m.* (οὐνδικτάριος) Frei-
 heitsstab (bei Befreiung von Sklaven).
וְיִבּוֹן *a.* (= **וְיִבּוֹנִי**) und sie.
וְיָנִי, **וְיָנִי** Fluss in Babylonien.
וְיָנִי *a.* (= **וְיָנִי**) und wir.
וְיָסֵס *a.* *Itpe.* befleckt werden.
וְיָסֵס *x. f.* (ἔθος) 1. Gewohnheit, Regel;
 2. Menstruation.
וְיָסֵס *x. f.* dass.
וְיָסֵס Ortsname.
וְיָסֵס *x. f.* Weib mit regelmässiger
 Menstruation.
וְיָעַד *s.* וְיָעַד.
וְיָעַד *h. m.* Versammlung. **בֵּית הַיָּעַד**
 1. Lehrhaus; 2. Tempel.
וְיָעַד *a. m.* dass. **בֵּית הַיָּעַד** Lehr-
 haus.
וְיָעַד *h. f.* Bestimmung, Festsetzung.
וְיָעַד *h. m., pl.* **וְיָעַדוֹת**, **וְיָעַדוֹת**,
וְיָעַדוֹת Zugabe, Hinzufügung.
וְיָעַד *a. m.* Zusammenkunft.
וְיָעַד (Cant 5, 14) 1. **וְיָעַד**.
וְיָקָתָא 1. **וְיָקָתָא**.
וְיָרֵד *x. m.* (ρόδον) 1. Rose; 2. rosa-
 farben; 3. Thal (?).
וְיָרֵד (Cant 2, 1) *x. m.* (ρόδον) 1. Rose;
 2. rosafarben; 3. Lappen der Lunge.
וְיָרִימוֹס *m.* (Εὐρύδημος) Personennamen.
וְיָרִין *m.* Personennamen.
וְיָרִין *x. m.* **וְיָרִין** Rosengarten.

וְיָרִינָא *x. m.* (ρόδινοσ) 1. Rosenstrauch;
 2. Ortsname.
וְיָרִינָא *a. m.* aus Wardina.
וְיָרִינֹן *x. m.* (ρόδινον) Rosenöl.
וְיָרִיד *h. m.* Halsader.
וְיָרִיר *h. m.* weisser Fleck im Auge.
וְיָרִינָא *x. f.* Frauengurt.
וְיָרִינָא *h. m.* 1. Schlund; 2. enge
 Öffnung.
וְיָרִינָא *a. m.* Schlund.
וְיָרִינָא *a.* (= **וְיָרִינָא**) und du.
וְיָרִינָא *a. f.* Vogel (ähnlich dem Reb-
 huhn).
וְיָרִינָא = **וְיָרִינָא**.
וְיָרִינָא *h. m.* Verzichtleistung.
וְיָרִינָא *s.* **וְיָרִינָא**.
וְיָרִיק *h. m.* tüchtig, hervorragend,
 fromm.
וְיָרִיקָא *a. m.* Mehlspeise.
וְיָרִיקָא *a. m.* Ader.
וְיָרִיקָא, **וְיָרִיקָא**, **וְיָרִיקָא** *f.* (Βιθυνία) Bi-
 thynien in Kleinasien.
וְיָרִיקָא *h. m.* (Βιθυνιακόσ) bithynisch.
וְיָרִיקָא *x.* (εὐθέωσ) sogleich.
וְיָרִיקָא *a. Pa. pl.* **וְיָרִיקָא** 1 K 19, 11
 Ar MS (Targ. MS **וְיָרִיקָא**) zer-
 schmettern.
וְיָרִיקָא *h. m.* Abzehrung, Schwindsucht.
וְיָרִיקָא *h.* reichlich sein. *Pi.* 1. mehr
 thun, ein Übriges thun; 2. nachsichtig
 sein, auf sein Recht verzichten;
 3. Platz machen (auf dem Beete).
Hitp. 1. gelöst werden, Durchfall
 bekommen; 2. geächtet werden.
וְיָרִיקָא *a. Pa.* Nutzen bringen. *Itpa.*
 Durchfall bekommen.
וְיָרִיקָא *h. m.* Rest.
וְיָרִיקָא *h. m.* 1. freigebig; 2. nachsichtig.
וְיָרִיקָא *a. m.* dass.
וְיָרִיקָא *s.* **וְיָרִיקָא**.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr. Alphabets. ז als Zahlzeichen = 7.
 זאב *h. m.* Wolf.
 זאבה *h. f.* Wölfin.
 זאזא *a. m.* Laub.
 זעטוט *s. זעטוט*.
 זור *s. זור*.
 זאת *h. f.* diese.
 זב *h. m.* 1. am Weiss- oder Blutfluss leidend; 2. schwach; 3. *pl.* זבים Name eines Mischnatraktates.
 זב (jTaan 64^b) 1. זבנית (so Ven.).
 זבד *a.* schenken.
 זבדא, זבדי *m.* Personennamen (Abkürzung von זבדיה).
 זבדין Ortsname.
 זבוב *h. m.* Fliege. זבוב בעל (so auch im Targum) Fliegenbaal.
 זבובית *h. f.* Fliege.
 זבוגא (?) *a. m.* Eidechse.
 זבוד Ortsname.
 זבדא *a. m.* Geschenk.
 זבוזין (jTer 45^b) 1. זבובין (?).
 זבוח *h. m.* Schlachten.
 זבול *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel; 3. Name des vierten Himmels.
 זבול *h. m.* (Verdrehung von זבוח) heidnische Festfeier.
 זבולא *a. m.* Schaufel.
 זבוגא *a. m., ind.* זבוגן Lv 25, 42 1. Kauf; 2. Börse.
 זבוגא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Käufer.
 זבורא *a. m.* Wespe (?).
 זבורית *h. f.* Untersatz (?).
 זבורית *h. f.* steinigtes Land.
 זבוריתא *a. f.* Biene.
 זבות *h. f.* Weissfluss.
 זבוגא (bMoK 2S^b) 1. זבוגא (?).
 זבח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.*

dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden; 2. geopfert werden.
 זבח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer, bes. Mahlofer (an Festen); 3. *pl.* זבחים Name eines Mischnatraktates.
 זבחא *a. m.* dass.
 זביר, זבירא *m.* Personennamen.
 זביתה *h. f.* Schlachtung.
 זבילא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.
 זבילא *a. m.* Grabscheit.
 זבוגא *a. m., c.* זבין Gen 17, 12 1. Ware; 2. Kauf; 3. Kaufpreis. Geld; 4. Börse.
 זבוגא, זבוגתא *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.
 זבל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung von זבח) den Götzen opfern. *Ni.* *Hilp.* gedüngt werden.
 זבל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.
 זבל *h. m.* Dünger. בית הזבל ein Acker, der gedüngt werden muss. מי זבלים Jauche.
 זבלא *a. m., ind.* זבל 2K 9, 37, Est II 1, 3 dass.
 זבל *h. m.* einer der düngt.
 זבלגן *x. m.* triefäugig.
 זבלגא *a. m.* ein immergrüner Baum, *s. זבלגא*.
 זבלת *h. f.* Düngerhaufen.
 זבן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תזבון Lv 25, 11 kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* זבין Ex 21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תזבנן Lv 25, 23 verkauft werden.
 זג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle, Klingel.
 זגא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10, MS זוגא), זגא *a. m.* 1. Schelle; 2. Kern.
 זגא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.* stützen.
 זגא II *s. זגא*.

זג *h. m.* Glaser.
זגא *a. m.* dass.
זגד, זגוד *m.* Personenname.
זגד *h.* festhalten (?).
זגדן *x. m.* mit ungleichen Augen.
זגזיתא *a. f.* Glas, Glasware.
זגז *h.* klar machen.
זגזאל Name eines Engels.
זגיתא *a. f.* Glasgefäß.
זגזגאל 1. זגזגאל.
זגתא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. אפרזחקה die Plejaden.
זדון *h. m., pl.* זדונות Frevel, vorsätzlich begangene Sünde.
זדנא, זדנא *a. m., ind.* זדון Dt 29, 17, c. s. זדנהו Jes 1, 6 Soc 59 1. Übermut, Frechheit, Gewaltthat; 2. Überkochen, Leidenschaft.
זדנותא, זדנותא *s.* זדנותא.
זדניז *pt. pl.* מזדניז, *s.* זנע.
זה *h. m.* dieser. זהו (= זה הוא) das ist. זהו אי welcher ist?
זהב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זהב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זהבי *h. m.* Goldschmied.
זהה *h. Hi.* für stolz erklären.
זהה, זהה *a. Pa.* stolz machen.
זהו *s.* זהו.
זהוב *h. m.* Goldmünze.
זהוה *h. m.* stolz.
זהוהא *a. m.* 1. stolz; 2. Stolz.
זהום, זהום *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זהומתא *a. f.* Schmutz, Rost, *s.* זהומתא.
זהורא *a. m.* Glanz, Pracht.
זהורא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
זהורית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זהורייתא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זהורי Gen 49, 11 dass.

זהיא *a. m.* Glanz.
זהימא *a. m.* schmutzig.
זהימא *a. m.* übermütig.
זהיר *h. m.* vorsichtig, sorgfältig.
זהירא *a. m., ind.* זהיר Koh 11, 9 dass.
זהירות *a. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זהל *s.* זחל.
זהם *h.* hässlich riechen, schmutzig sein. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זהם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itp.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זהמא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זהמא ליסטרו 1. זוהמא ליסטרו.
זהמא, זוהמא *h. f.* Schmutz.
זהמוא *a. m.* Besudelung (der Pflanzen).
זהמי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זהר *h. Ni.* vorsichtig sein. *Pi.* glänzen machen. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnt werden, ein Verbot erhalten.
זהר *a.* 1. *pt. pass. pl.* זהירין Cant 5, 10 glänzen; 2. warnen. *Aph.* 1. *pf.* זוהר Jes 9, 1, *pt. m.* מזהר Sac 9, 15, *f.* מזהר Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen: 3. *ipf.* 2 *m. sg.* תזהר Ex 18, 20 einschärfen; 4. warnen. *Itp.* *pf.* אזהרה Ez 33, 4 sich warnen lassen.
זהרא (Ez 8, 2, MS זוהרא), **זוהרא** *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זהירין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) Edelstein.
זהרא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זהרא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זהרוא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זהרוא *a. m.* Grundsteuerbeamter (?).
זז *h. f.* diese, dieses. זז היא — זז היא das ist dasselbe wie jenes.
זזא *x. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Beiname einer Person.

זוב *h.* fließen, tropfen.
 זוב *h. m.* 1. Weissfluss; 2. Blutfluss.
 זובא *a. m.* dass.
 זובן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschliesst.
 זוג *x. Pl.* זוג, זוג, 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Hitp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.
 זוג *x. Pa.* זוג, זוג, 1. verbinden, paaren. *Itpa.* sich verbinden.
 זוג *x. (h.)* durchsichtig, glasartig sein.
 זוג *x. (a.)* dass.
 זוג I *x. m.* (זעבזעב), *pl.* זוגים, זוגות 1. Paar. זוג, זוג, Genosse, Gegenstück; 2. Gattin; 3. Schere; 4. *pl.* זוגות die Paare der Schriftgelehrten.
 זוג II *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.
 זוג *x. m.* Paarung, Heirat.
 זוגא I (Est II 7, 10) *x. m.* (זעבזעב), *ind.* זוג 2K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Gespann. זוג, זוג, Gattin; 2. Wechselkleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Beiname einer Person; 6. Schere.
 זוגא II (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* זוגין Ex 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.
 זוגיתא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.
 זוד *h.* *Hi.* mutwillig handeln.
 זוד *a.* *Aph.* זוד, זוד, Ex 21, 14 (MS זוד) dass.
 זוד *a. Pa.* verproviantieren. *Itpa.* זוד, זוד, 3 *pl.* זוד, זוד, Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.
 זודא *a. m., pl.* זודין Gen 42, 25 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זודין Sterbekleid.
 זודא *a.* stolz sein.
 זודג *x. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.
 זודג *h. m.* Zittern.

זוד *h.* von der Stelle rücken, weichen. *Hi.* fortbewegen.
 זוד *a.* weichen. *Aph.* schütteln.
 זוד *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= 1/100 Litra = 3,6 gr.).
 זודא (1S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. 1. זודא oder זודא.
 זודין (Ex III 28, 19 für זודין) *x. m.* Name eines Edelsteins.
 זודח I *h.* erhaben, stolz sein.
 זודח II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.
 זודח I *a.* hochgemut sein.
 זודח II *a.* weichen, unbeständig sein. *Aph.* זודח, זודח, Jer 50, 23 (MS זודח) bewegen.
 זודחא *a. m., pl. c.* זודחא, זודחא Mi 7, 17 (MS זודחא) Gewürm.
 זודז *x. m.* 1. Beutel am Fischnetz (?); 2. Auswurf des Meers.
 זודזא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.
 זודזא *a. m.* 1. der Jüngere; 2. Personennamen.
 זודזר *a. Pass.* klein erscheinen.
 זודזרא *a. m., ind.* זודזר Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. Personennamen.
 זודזר *h. f.* Winkel. זודזר, זודזר Ecke.
 זודזרא *a. f., ind.* זודזר Ez 42, 3 (MS זודזר), 1K 7, 4 (MS זודזר), *pl. d.* זודזרא Ex 25, 26 dass.
 זודל *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זודל verächtlich; 2. verschwenderisch sein. *Hi.* 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.
 זודל I *a.* 1. billig sein; 2. geringschätzen. *pt.* זודל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.
 זודל II *a.* spinnen (?).
 זודל *h. m.* billig.
 זודלא *a. m.* dass.
 זודלא *a. m.* Knäuel.

וּלְלָהּ *h. f.* Knaul.

זֹמָא *m.* Personenname.

זֹן *h.* 1. nähren, füttern. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.

זֹן *a., pf.* זֹן Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe.* *pf.* אֶתְיוֹן, אֶתְיוֹן, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּנוֹ Gen 41, 40, 3 *m. pl.* יִתְּנוּן Ho 9, 2 genährt werden.

זֹנָה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterchen.

זֹנִין *m.* Personenname.

זֹעַ I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זָעַע erregen, erschüttern. *Hitpalp.* אֲזַעְעוּ 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.

זֹעַ II *h.* *Hi.* schwitzen.

זֹעַ I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יִזְעוּן Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* זָעַע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph.* *ipf.* 1 *sg.* אֶזְעַע Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp.* *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תִּזְעַעְנִיָּה Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Itpalp.* *pf.* אֲזַעְעוּ Jes 12, 1, *ipf.* 3 *m. sg.* יִזְעַעוּ Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.

זֹעַ II *a. Pa.* (*Aph.*?) schwitzen.

זֹעָה, זֹעָה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.

זֹעָפָא I. זֹעָתָא.

זֹעַר Ortsname (Zoar).

זֹעָתָא *a. f.* 1. Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* זֹעָתָהּ Dt 2, 25 (MS זֹעָתָהּ) Furcht.

זֹנָה *h. s.* זֹנָה.

זֹנָה *a.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יִזְנֶה Jes 17, 13 schelten; 2. *s.* זֹנָה.

זֹק *a. Pa.* aufblasen.

זֹקָא *a. m.* aufgeblasen, geschwollen.

זֹר *h.* abweichen.

זֹר I *a., imp. pl.* זֹרוּ Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf.* 3 *pl.* זָרוּ Gen 19, 3 einkehren.

זֹר II (= צֹר) *a.* einwickeln, festhalten. *Pa.* זָרָר rollen.

זֹר *h. m.* Blütenkrone (?).

זֹר *h. m.* mit rollenden Augen.

זֹרִייה *s.* זֹרִיָּא.

זֹרְתָא *s.* דִּרְתָּא.

זֹא, זֹאָא *a. m.* Laub.

זֹחָא (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m.* 1. Stolz; 2. stolz.

זֹחַח *h. Hi.* für stolz erklären.

זֹחַל *h.* 1. fließen; 2. ergießen. *Hi.* fließen lassen.

זֹחַל I *a.* 1. *pt. pl.* זֹחַלִין Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* זֹחַלִין Est II 1, 2 (nicht MS) fließen lassen. *Aph.* ausfließen lassen.

זֹחַל II *a.* glänzen.

זֹחַל *h. m.* eine Heuschreckenart.

זֹחַלָא *a. m., ind.* זֹחַל 1. eine Heuschreckenart; 2. *pl.* זֹחַלֵי עֲפָרָא Mi 7, 17 Geschmeiss, Gewürm.

זֹחַל (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass. זחלל (Dt III 32, 34) 1. זֹחַלֵי *s.* זֹחַלָא.

זֹחַן *h. m.* stolz.

זֹט *x.* (ζῆθ) zur Gesundheit!

זֹטָא *x.* (ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.

זֹטָט *s.* זֹטָטָט.

זֹטָחָא 1. זֹנָחָא.

זֹטָטָט (זֹטָטָט) BerR 32, זֹטָטָטָט BerR 38) *x. m.* (ζῆτητός) vogelfrei.

זֹטָטָטָט (VajR 20 זֹטָטָטָט, BemR 4 זֹטָטָטָט) *x. m.* (ζῆτημα) Makel, Vergehen.

זֹטָט *m.* (זֹטָט) Personenname.

זֹטָרֵי *m.* Personenname.

זֹיבָא *a. m.* Wolf.

זֹיבָה *h. f.* Weissfluss.

זֹיבֹתָא *h. f.* dass.

זֹיבֹתָא *a. f.* dass.

זֹיבָא *a. m.* frech, Bösewicht.

זֹיבֹן *h. m.* Frechheit, Bosheit.

זֹיבֹנָא *a. m.* frech.

זֹיבֹתָא *a. f., ind.* זֹיבֹ Ez 24, 7 Bosheit. זֹיבֹל (jAbZ 41^a) 1. גִּידָל.

יִרְנָא (יִרְנָא) Est II 1, 1) *a. m.* frech.

יִרְנָתָא (Dt 29, 18. Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.

יִרְנָא (?) *a. m.* Glanz.

יִרְנָתָא *a. f., c. s.* יִרְנָתָא Ez 24, 6 Schmutz.

יִרְנָא (Ez 1, 13) *a. m., c.* יִרְנָא Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.

יִרְנָא *h. m.* 1. Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

יִרְנָא *a. m., ind.* יִרְנָא Sac 6, 13, *c. s.* יִרְנָא Nu 27, 20 dass.

יִרְנָא *m.* Personennamenname.

יִרְנָא *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg Ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben Setzen.

יִרְנָא *a. m.* 1. *c. s.* יִרְנָא Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben Setzen; 4. Verwaltung.

יִרְנָא *a. m., ind.* יִרְנָא Nah 2, 11 Zittern.

יִרְנָא *h. m.* Fälschung.

יִרְנָא *a. m.* dass.

יִרְנָא *a. f., c. s.* יִרְנָא Est II 1, 7 Glanz.

יִרְנָא *a. m., ind.* יִרְנָא Sac 10, 3 glänzend, vornehm.

יִרְנָא *h. m.* 1. Milbe, Kriechtier; 2. Name eines Vogels.

יִרְנָא *a. m.* 1. 1K 6, 5 Ansbau, Balkon; 2. Wurm; 3. Personennamenname.

יִרְנָא Ortsname.

יִרְנָא *a. m.* Nasenloch, Schnauze.

יִרְנָא 1. זִמְיָא.

יִרְנָא *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = 1/100 Litra).

יִרְנָא *h. Pi.* bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.

יִרְנָא *a. Pa. pt. pass. pl.* מְרִינָא Gen 49, 19 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מְרִינָא Jo 2, 9 (MS מְרִינָא 1. מְרִינָא) gerüstet sein.

יִרְנָא Buchstabe Zajin.

יִרְנָא, יִרְנָא *a. m., ind.* יִרְנָא Gen 11, 44, Jes 22, 6 Waffe.

יִרְנָא *a. m.* Schaden, Verlust.

יִרְנָא *h. m.* Zittern.

יִרְנָא *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. יִרְנָא Jes 21, 3, *ind.* יִרְנָא Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. *s.* יִרְנָא.

יִרְנָא I *h. f.* Schweiß.

יִרְנָא II *h. f.* Aufregung.

יִרְנָא I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiß.

יִרְנָא II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen יִרְנָא) *a. f., c. s.* יִרְנָא Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.

יִרְנָא *s.* יִרְנָא leihen.

יִרְנָא *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.

יִרְנָא *s.* זִפְנָא.

יִרְנָא *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.

יִרְנָא *a. Pa. inf.* מְרִינָא Jer 8, 8 fälschen.

יִרְנָא *s.* זִפְנָא.

יִרְנָא (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. יִרְנָא).

יִרְנָא *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.

יִרְנָא *m.* Personennamenname.

יִרְנָא *a. m.* Fälscher.

יִרְנָא *a. f.* Fälschung.

יִרְנָא (*יִרְנָא*) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoss.

יִרְנָא *a. m.* dass.

יִרְנָא *h. f.* Verpflichtung.

יִרְנָא *a. f., pl.* יִרְנָא Blitz.

יִרְנָא *h. m., pl.* יִרְנָא 1. Rand, Kranzleiste; 2. Blüte (?), Samenkapsel (?); 3. eine Hand voll, *s.* יִרְנָא; 4. Zugabe.

יִרְנָא *a. m., ind.* יִרְנָא Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.

יִרְנָא *a. m.* (= יִרְנָא) Beiname verschiedener Männer.

זָרָא *a. m.* Kelterkufe.
זִירָה *h. f.* Cirkus.
זִירָד *h. m.* 1. Zweige Abschneiden;
 2. Personennamen.
זִירוּז *h. m.* 1. Anspornen; 2. Personennamen.
זִירוּעָא *a. m., ind.* זִירוּעַ Lv 11, 37
 Säen, Saat.
זֵיתָא *h. m., pl.* זֵיתִים 1. Ausfluss; 2. Olive;
 3. Ölbaum (*Olea europea*).
זֵיתָא (Gen 8, 11), זֵיתָא *a. m.* 1. Olive;
 2. Ölbaum; 3. Name eines Reinigungsmittels (Laugensalz).
זִירְיָה (jPes 29^d) 1. זֵיתוֹם.
זָךְ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.
זָכָא *a., ipf.* 1 *pl.* נָזְכִי Gen 44, 16 un-
 schuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* זָכָא
 (= זָכָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben;
 3. würdig sein; 4. überwinden;
 5. Barmherzigkeit üben. *Pa.* 1. reinigen;
 2. *pt. sg. m.* מְזַכֵּי Ex 34, 7
 strafflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* זָכְיָאוּ
 Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig
 erklären, Recht auf einen Besitz
 geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden,
 strafflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen.
זָכָא *a. m., pl.* זָכִין Kehrriecht, Weg-
 zuräumendes.
זָכָא (= זָכָה) *s.* זָכָא.
זָכָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* זָכִי
 Dt 19, 13, זָכָאי unschuldig, recht-
 schaffen; 2. berechtigt zu —, würdig
 für —.
זָכָהוּתָא *a. m., c.* זָכָהוּת Gen 20, 5
 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.
זָכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst
 haben; 2. Recht bekommen (obsie-
 gen); 3. verdienen, würdig erfunden
 werden; 4. erlangen, Besitz ergreifen;
 5. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen,
 rechtfertigen; 2. erlangen,
 erwerben; 3. Verdienst schaffen;
 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.*
 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden;
 2. sich rechtfertigen.

זָכָהוּתָא *h. f.* Glas, Krystall. *pl.* זָכָהוּתָא
 Glaswaren.
זָכָהוּתָא *a. f.* dass.
זָכָר *h. m.* männlich.
זָכָרוּ *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
זָכָרוּתָא *a. f., ind.* זָכָרוּ Lv 20, 27, Jes
 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.
זָכָרוּם *h. m.* Totenbeschwörung.
זָכָרִין *a. m.* dass.
זָכָת *h. f., pl.* זָכָתָא 1. Gerechtigkeit,
 gute That; 2. Verdienst; 3. Vorteil,
 Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.
זָכָתָא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit,
 gute That; 2. Recht; 3. Heilsthat.
זָכִי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen;
 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זָכִי II *m.* Personennamen (Zacharja).
זָכִיָה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentums-
 recht.
זָכִיָה *a. m.* rein.
זָכִירָה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken;
 2. Rezitation.
זָכִירָה *a. f.* Rutenbesen.
זָכִךְ *h.* klar sein. *Pi.* *Pilp.* klären,
 läutern.
זָכֵר *h.* gedenken, beachten. *pt.* זָכֵר
 eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.*
 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen,
 zitieren.
זָכֵר *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe;
 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.
זָכֵר *h. m.* Gedenken, Erinnerung.
זָכֵרִין *h. m., pl.* זָכֵרִינוּת 1. Gedächtnis;
 2. Bibelstellen, in denen vom Ge-
 denken Gottes die Rede ist; 3. Teil
 des Musaphgebetes für Neujahr.
זָכָרִית *h. f.* 1. männliches Geschlecht;
 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4.
 Hahnentritt (im Ei).
זָכָרִיתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. זָכָרִיתָא
 jSabb 14^d (vgl. Ab. z. 40^d) 1. זָכָרִיתָא.
זָכָרִין *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt.
זָל *h. m.* Schlemmer.
זָלָא *a.* fließen.

זָלָא *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.

זָלַג *h.* tropfen, triefen.

זָלַג *a., pt. pl. f.* זָלַגְנָן Thr 1, 16 dass.

זָלַדְקָן *a. m. ind.* dünnbärtig.

זָלַחְסָא *a. m.* Sprenger.

זָלַעָא *a. m., ind.* זָלַע Jer 19, 1 Krug.

זָלַף *h. m.* Sprengen.

זָלַקָא *x. m.* Kropf.

זָלַתָא (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung; 2. niedriger Preis.

זָלַתָא *a. m.* Geringschätzung.

זָלַתָא *a. m.* Schlemmer, Verschwender,

זָלַתָא *a. m.* gefräßig, unmässig.

זָלַח *h.* 1. fließen, überschwemmt sein; 2. sprengen.

זָלַח *a., inf.* מְזַלַח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgiessen; 2. sich ergiessen. *Itpe.* sich ergiessen. *Appl.* 1. ausgiessen lassen; 2. Durchfall bewirken.

זָלַח *h. m.* Sprengung.

זָלַחָא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.

זָלַחָא *s.* זָלַחָא.

זָלַי *m.* Personennamen.

זָלַיָא *a. m.* 1. gering, verächtlich; 2. billig.

זָלַיָא *h. f.* Sprengen, Ausgiessen.

זָלַיָא *a. m.* Glanz.

זָלַל *h.* *Hi. Ho.* billig werden. *Pilp.*

זָלַל 1. verachten, geringschätzen; 2. verschwenden, nicht verstehen mit Geld umzugehen.

זָלַל *a.* 1. verächtlich sein; 2. *pt.* זָלַלְל Dt 21, 20 verächtlich behandeln, verschwenden. *Palp.* זָלַלְל 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen.

Itpalp. *pt. f.* מְזַלַלְלָא Koh 9, 16 (MS מְזַלַלְלָא) geringgeschätzt werden.

זָלַל *h. m.* unmässig.

זָלַף *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.

זָלַף *a.* tropfen. *Pu.* זָלַף Hb 2, 15 (MS זָלַף) tropfen lassen, ablaufen lassen.

זָלַף *h. m.* Sprengung.

זָלַתָא *a. f.* Korb.

זָמָא *x. m.* (ζωμός) Brühe.

זָמָא *x.* (ζημίω) *Pa.* זָמָא eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* זָמָא bestraft werden.

זָמָא, זָמָא *x. m.* (ζέμα, ζωμός) Beize zum Färben der Wolle.

זָמָה *s.* זָמָה.

זָמָה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratschlag, Tücke.

זָמָה *h. m.* Gebiss.

זָמָן *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.

זָמוּנָא *m.* Personennamen.

זָמוּרָא *a. m.* blau.

זָמוּרָה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute. זָמָרָה פְּעַל Centurio; 3. männliches Glied.

זָמוּרָה *a. f.* Gesang.

זָמוּרָה *h. m.* Planen.

זָמוּרָה *a. m.* Kastagnette.

זָמִינָא *x. f.* (ζημία), *pl.* זָמִינָן Geldstrafe.

זָמִינָן *x. m.* (cf. ζημία), *pl.* זָמִינָנֹת Geldstrafe.

זָמִינָן *a. m.* böser Anschlag.

זָמִים *h. m.* falsches Zeugnis.

זָמִינָא *a. m.* 1. *ind.* זָמִין Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זָמִינָא 1 S 9, 13 Gast; 3. Personennamen.

זָמִירָא *a. m.* Gesang.

זָמִירָה *h. f.* Beschneiden des Weins.

זָמִית, זָמִית *x. f.* (ζωμός) Brühe.

זָמִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, *s.* זָמִינָא.

זָמִינָא, זָמִינָא *x. m.* (ζωμάπουστρος) Schöpflöffel.

זָמָא I *h.* Übles sinnen. זָמָא *עד* ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu.* *pt.* מְזַמָּא von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hityp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.

זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.

זָמַם I *a.* *Itp. imp. pl.* אֶתְּזַמְּמוּ (אֶשְׁתַּמְּמוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Ittaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.

זָמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.

זָמַם I *h. m.* falsches Zeugnis.

זָמַם II *h. m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַמָּה II (Cant 1, 10) *a. m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַן *h. Pi.* 1. einladen; 2. gemeinsam das Tischgebet sprechen. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hityp.* 1. be- gegnen, zusammentreffen; 2. ein Zu- sammentreffen verabreden.

זָמַן *a., pt. pass.* זָמַן bereit, s. זָמַנָּה. *Pa. pf.* זָמַן Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תִּזְמַן 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vor- bereiten; 3. einladen; 4. 1. זָמַם. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְּזַמְּנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl. m.* יִזְמְנוּ Nu 10, 3 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.

זָמַן *h. m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. זָמַן שֶׁ wenn; 2. Festzeit; 3. Segens- spruch beim Eintritt eines Festes.

זָמַנָּה (Gen 2, 23) *a. m. (f.), c.* זָמַן Dt 16, 6 1. זָמַן 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זָמַן זָמַנִּין zuweilen. זָמַנִּין Nu 14, 22 zehnmal. זָמַנָּה — זָמַנָּה bald — bald. זָמַנָּה מִשְׁכַּן זָמַנָּה Lv 1, 1 Stiftshütte.

זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. loben, besingen; 2. rezitierend lesen.

זָמַר II *h. Hi.* blau machen.

זָמַר *a. Pa. inf.* זָמְרָא Koh 2, 8 singen.

זָמַר *h. m.* Musik, Saitenspiel, Gesang.

זָמַר *h. m.* Musiker.

זָמְרָא *a. m., pl. d.* זָמְרָא Koh 2, 8 (MS זָמְרָא) dass.

זָמַרָא *a. m., c.* זָמַרָא Gen 4, 21 Soc S4,

Or 2228 זָמַר), *pl.* זָמְרִין Est II 5, 15 1. Musik; 2. Personennamen.

זָמְרָא *a. m., ind.* זָמַר Koh 2, 8 dass.

זָמְרָנָה *x. m.* 1. *pl.* זָמְרָנִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Sma- ragdus, Gebirgszug zwischen Nil und rotem Meer, südöstlich von Theben.

זָמְרָה *h. f.* Gesang.

זָמְרִיתָא *a. f., pl. d.* זָמְרִיתָא Koh 2, 8 (MS זָמְרִיתָא) Spielerin.

זָמְרָנָה Name eines Volkes.

זָוַנָה *x. f.* זָוַנִּין, זָוַנִּי, זָוַן (ζώνη), *pl.* זָוַנֹת, זָוַנִּית Gürtel.

זָוַנָה *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* זָוַנֹת Gen 38, 24 huren.

זָוַנָה *x. m.* 1. *c. s.* זָוַנִּיה Gen 1, 11 Ge- schlecht, Art; 2. Gewürzart.

זָוַנָה *a. m., pl.* זָוַנִּין Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.

זָוַב *h. m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.

זָוַב *h. Pi.* 1. ausschneiden; 2. an je- mand vorüberkommen (?).

זָוַבִּיָּה *f.* (Ζηνοβία) Personennamen.

זָוַבִּיָּה *a. m.* Bewohner von Ζιγγις (Land- schaft an der Ostküste von Afrika).

זָוַבִּיָּה *x. m.* 1. (Ζιγγίβερης) Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS זָוַבִּיָּה) 1. זָוַבִּיָּה, s. זָוַבִּיָּה.

זָוַבִּיָּה *x. m.* Kerker- meister.

זָוַה *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.

זָוַה Ortsname.

זָוַהִים *h. m. pl.* Unzucht, Buhlerei.

זָוַהִים *h. m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.

זָוַהִים *h. f.* Unzucht, Buhlerei.

זָוַהִים (Ho 4, 11) *a. f., c. s.* זָוַהִים Gen 38, 24 dass.

זָוַהִים *h. Pass.* אֶתְּזָוַהִים, *pt. pl.* מִזָּוַהִים (= מִזָּוַהִים) sich schütteln.

זָוַהִים *h.* 1. verabscheuen; 2. Ekel er- regen. *Pi.* reinigen (?). *Hi.* 1. ver- werfen; 2. reinigen (?).

וּנְיָן *a. m.* (vielleicht וּנְיָן, וּנְיָא?) *x. m.*
pl. (ζιζάνια) Lolch (*Lolium spec.*).

זִינוּמָא *l.* זִינוּמָא.

זִינוּמָתָא (NuJI 5, 21) *l.* קִינוּמָתָא (so MS).

זִינוּן *m.* (Ζήνων) Personenname.

לְיוּנִיָּה (GenJI 14, 2 MS) *l. inf.* לְיוּנִיָּה.

זִנְיָתָא *a. f.* Hurerei.

זִנְיָתָא *x. f.* (ζώνη) Gürtel, Schurz.

זִנְיָתָא (Dt 23, 19, Jo 4, 3), זִנְיָתָא *a. f.*
 Hure.

זִנְקָא *h.* Pi. 1. ausspritzen; 2. ver-
 schmachten lassen. *Hi.* tropfen, giessen.

זִנְקָא *s.* בִּירְזִנְקָא.

זִנְרָא *x. m., pl.* זִנְרִין Est II 8, 15
 (ζωνάριον) Gürtel.

זִוּסְטָא *x. m.* (ζωστήρ) Gürtel, Schürze.

זִוּסְטָא *m.* (Ζύσμος) Personenname.

זִוּסְטָא *x. m.* (ζώσμα) Schurzfell.

זִוּסְתָא *s.* זִוּסְטָא.

זִעַר *s.* זִעַר.

זִעֲרִין *a. m. pl., c. s.* זִעֲרוּזְהִי Gen 8, 21,
 זִעֲרִיָּא Gen 46, 34 Jugendzeit.

זִעֲרוּזְהִי *a. m.* Schrecken.

זִעֲוֵעַ *s.* זִעֲוֵעַ.

זִעֲוֵעִתָא *h. f.* Bewegung, Erregung.

זִעֲטוּטָא *pl. c.* זִעֲטוּטִיָּא für Ex 24, 5. 11 über-
 lieferte Variante, bez. Übersetzung von
 נַעֲרִי und אֲצִילִי (viell. aus ζητητής
 entstanden).

זִעֲטוּטָא *x. m., pl.* זִעֲטוּטִין Cant 6, 5
 Jüngling (ein aus jener Variante er-
 schlossenes Wort).

זִעֲיָא *s.* זִעֲיָא.

זִעֲיָרָא (Gen 44, 23) *a. m.* 1. klein, wenig;
 זִעֲיָר — זִעֲיָר Ex 23, 30 allmählich;
 פּוֹזֵיִר Gen 26, 10 beinahe; פּוֹזֵיִר
 רֵין זִעֲיָר Ru 2, 7 nur ein wenig;
 2. Beiname verschiedener Männer.

זִעֲיָרִיתָא *a. f., c.* זִעֲיָרִיתָא Lv 25, 16 Klein-
 heit.

זִעֲמָא *h., pt. pass.* זִעֲמָא zornig.

זִעֲמָא *h. m.* Zorn.

זִעֲרָא *h.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זִעֲרָא *a.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זִעֲרָא *h. m.* 1. Heftigkeit; 2. Zorn.

זִעֲפָא *a. m.* 1. Sturm; 2. Zorn.

זִעֲפָרְנָא *x. m.* 1. Safran (*Crocus sati-
 vus*); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im
 Text nur בְּרַקָּן, darüber geschrieben
 זִעֲפָרְנָא) Name eines Edelsteins.

זִעֲקָא *h.* schreiben.

זִעֲקָא *a., pf.* 3 *pl.* זִעֲקִיָּו Ex 14, 10 dass.

זִעֲקָה *h. f.* Geschrei.

זִעֲרָא, זִעֲרָא (Ex 12, 4) *a., pf.* 3 *f.* זִעֲרִיתָא
 2S 7, 19 (MS זִעֲרִיתָא) 1. klein, wenig
 sein; 2. gering sein; 3. Schmerz
 empfinden (= זִעֲרָא); 4. *pf.* זִעֲרָא 2S
 1S, 16 zurückhalten. *Aph.* 1. *pf.* זִעֲרָא
 Nu 11, 32, *impf.* 2 *pl.* זִעֲרִין Jer 29, 6
 klein machen; 2. klein werden, klein
 sein. *Itp.* kleiner gemacht werden.

זִפָּה *h. f., pl.* זִפִּין 1. Borste; 2. Au-
 genbraue.

זִפְתָא *a. m.* Verpichen.

זִפְרִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זִפְלָן (Est II 1, 8, MS זִפְלִין) *a.* einige.

זִפְרָא *h. Pu. pt.* זִפְרָא verpicht.

זִפְקָא *x. m.* (οἰσופάτος) Schlund.

זִפְקָא *x. m., c. s.* זִפְקִיָּה Lv 1, 16 dass.

זִפְקָתָא *x. f.* dass.

זִפְרִין, זִפְרִין, זִפְרִין, זִפְרִין (Ζεφύριον) Orts-
 name.

זִפְתָא *h.* verpichen.

זִפְתָא *a.* dass.

זִפְתָא *h. f.* Pech.

זִפְתָא *h. m.* Pechbereiter.

זִפְתָא *a. f., pl.* זִפִּין Augenbraue.

זִפְתָא (Ex 2, 3) *a. f., ind.* זִפְתָא und
 זִפְתָא Jes 34, 9 Pech.

זִקָא *s.* זִקָא.

זִקָא *a. m.* 1. *pl.* זִקִין Jos 9, 4 Schlauch;
 2. *pl.* זִקִין 2S 3, 34 Kette, Fessel.

זִקָרָא *h. m.* aufrecht. בְּקוּמָה זִקָרָא auf-
 recht (auch Targ. Ho 11, 7 בְּקוּמָא
 זִקָרָא).

זִקָרָא *h. m.* Henker.

זִקָפָא *a. m.* Schwelle.

זקין *h. m.* Funken.
 זקיקא *a. m.* 1. *pl.* זקיקין Hb 3, 4 dass.; 2. kleiner Schlauch.
 זקיקא *a. m.* Filtrierapparat.
 זקיר *h. m.* Posten.
 זקפא (Est II 2, 7, MS זקפא) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. aufrecht.
 זקפה *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.
 זקפתא *a. f., pl. c. s.* זקפתהון Thr 3, 63 1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.
 זקירה *h. f.* Sprung.
 זקירתא *a. f.* dass.
 זקיתא *a. f.* Chamäleon (?).
 זקן *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden; 2. alt machen, als alt ansehen. *Ni.* *Hitp.* 1. alt werden; 2. gehörig beraten sein (?).
 זקן *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden; 2. alt machen.
 זקן *h. m.* 1. alter Mann; 2. Grossvater, Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.
 זקן *h. m.* Bart.
 זקנה *h. f.* Greisenalter.
 זקנה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Grossmutter, Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.
 זקנות *h. f.* Greisenalter.
 זקנותא *a. f.* dass.
 זקנותא *a. f.* dass.
 זקף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben; 1. als Anleihe aufstellen (betrachten). *Ni.* 1. sich aufrichten, aufgestellt werden; 2. als Darlehn betrachtet werden. *Hi.* aufrichten.
 זקף *a.* 1. *imp. sg. m.* זקף Dt 3, 27 aufstellen, aufheben; 2. aufrechtstehen; 3. *pl.* זקפוי Est II 7, 10 (nicht MS) aufhängen, pfählen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* זקפית Gen 37, 7 sich aufrichten; 2. gehengt werden, gepfählt werden. *Aph.* aufrichten.
 זקפא (Est II 2, 7) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. Mittelfinger (?).
 זקפא *a. m., ind.* זקף Erhebung, Stolz.

זקפיתא *a. f.* Aufrichten, Erheben.
 זקק I *h. Pi.* schmelzen, läutern.
 זקק II *h.* 1. binden, fesseln; 2. verpflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten, sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. angreifen (mit jem. anbinden); 4. beiwohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbinden, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* verpflichtet werden, gebunden sein. *Hitp.* 1. sich verpflichtet halten; 2. sich kümmern, Sorge tragen um . . ; 3. sich anschliessen; 4. sich heften an (um zu schädigen).
 זקק I *a., pt. pass. m. pl.* זקקין Cant 1, 11 läutern, reinigen. *Pu. pt. pass.* זקק Cant 1, 11 dass. *Itpa.* gereinigt werden.
 זקק II *a., pt. pass. pl.* זקקין Jes 60, 11 1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1. beiwohnen (geschlechtlich); 2. teilnehmen.
 זקק *h. m.* Schlauchhändler.
 זקר *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen; 2. entschieden werden.
 זקר *a. Itpe.* sich schnellen, stürzen.
 זקתא *a. f., ind.* זקת Koh 12, 11, *pl.* זקתין Koh 12, 11 Ochsenstachel.
 זר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nichtpriester; 3. Feind; 4. Ausgestossener.
 זרא I *a. m.* dass.
 זרא II *a. m.* Übelkeit (?).
 זרא (Ex 32, 20, MS זרא) *a.* wofeln.
 זרב *h. m.* Futter (eines Schuhs).
 זרב *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen (?).
 זרבית *h. f.* 1. Untersatz (?); 2. PesR 35 1. זרבית (?).
 זרגון *h. m.* eine Rübenart (?).
 זרגנא *a. m.* Name eines zweigreichen Baumes oder Strauches.
 זרד I *h. m.* Stärke, Kraft (?).
 זרד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Sperberbaum (?); 3. Name eines Baches.

זָרַר I (= זָרַז) *h.* Macht üben (?).
 זָרַר II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
 זָרָא *x. m.* Harnisch, Rüstung.
 זָרְדָּא *a. f.* Sperberbaum (*Sorbus*) (?).
 זָרָה I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Pi.* 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
 זָרָה II *h.* übel thun.
 זָרוּעַ *h. f.* 1. Arm, Schulter, Vorderbein; 2. Stärke.
 זָרוּעָא (Gen 8, 22), זָרוּעָא (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
 זָרוּקִינָא Ortsname.
 זָרוּת *h. f.* 1. Laienstand; 2. das Gesetz, welches Nichtaaroniden von priesterlichen Funktionen ausschliesst.
 זָרוּ *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
 זָרוּ *a. Pa. pf.* זָרוּ Gen 14, 14 1. gürtten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf. pl.* 1. נִזְרָרוּ Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
 זָרוּ *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke (?) *s. זָרַד*.
 זָרוּא *a. m., pl.* זָרוּין Gen 3, 7 Gurt.
 זָרוּא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gestrüch.
 זָרוּיָא *a. m.* dass.
 זָרוּיָפָא *a. m.* Tropfen.
 זָרוּיָר *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
 זָרוּיָר *h.* überfließen.
 זָרוּר *h. m.* Gladiator.
 זָרַח *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. glänzend werden; 3. ostwärts gehen.
 זָרִיבָה *h. f.* Überfließen, Überkochen.
 זָרִיד *h. m.* Graupenart.
 זָרִיָה *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
 זָרִיּוֹן, זָרִיּוֹן *h. m.* Ausringen. *מי ו' beim Ausringen des Flachses abfließendes Wasser.*

זָרִיז *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.
 זָרִיזָא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* זָרִיז Jes 5, 27 (MS זָרוּ) Gurt.
 זָרִיזוּת *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.
 זָרִיזוּתָא *a. f.* dass.
 זָרִיחָה *h. f.* Aufgang (der Sonne).
 זָרִיעָה *h. f.* Saat, Säen.
 זָרִיקָה *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
 זָרִיקָתָא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall (?).
 זָרִירָא *a. m.* Niesen.
 זָרְכִי 1. זָרְכִי מְלַח דְּזִי. Ortsname.
 זָרְפַל *a. Pass.* stolzieren.
 זָרְמִיתָא *a. f., ind.* זָרְמִית Jes 4, 6 Unwetter.
 זָרְנָא *a. m.* Übelkeit (?).
 זָרְנֻקָא *a. m.* Schlauch.
 זָרְנִיךָ *x. m.* Arsenik.
 זָרַע *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Coitus).
 זָרַע (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* תִּזְרְעוּן Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itp. ipf.* 3 *m. sg.* יִזְרַעַע Lv 11, 37 gesät werden.
 זָרַע *h. m.* 1. Samen, Saat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* זָרְעִים die erste der sechs Ordnungen der Mischna.
 זָרַעָא *a. m., ind.* זָרַע Lv 27, 16 1. Samen, Saat; 2. זָרַעָא בְּרַזְרָא Lv 11, 38 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme, Geschlecht.
 זָרְעִינִין *h. a. m. pl.* Reihen von Pflanzen in einem Beet, Gemüse.
 זָרְעִיתָא *a. f., pl.* זָרְעִין Gen 4, 10 Familie.
 זָרַי *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen (?).
 זָרַפָא *a. m.* Geschwulst, Entzündung (?).
 זָרַק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.
 זָרַק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מִזְרִקִי Jes 51, 20 (MS מִזְרִקִי) hinwerfen.

Itpe. pf. 3 pl. אֲדֹרִיקוּ Nu 19, 13 aus-
geschwenkt werden.

זָרְקָתָא s. זָרְקָתָא.

זֹרְקָא c. s. זֹרְקָפִיָּה LvJI 1, 16 MS 1.
nach LvJI 11, 13 זֹפְקָתִיָּה s. זֹפְקָתָא.

זָרַר h. 1. stampfen; 2. zerstreuen. *Ni.*

zerstreut werden. *Ho.* verfaulen,
schlecht werden.

זָרְתָּ h. f. Spanne.

זָרְתָּא (Ex 39, 9), זָרְתָּא a. f. Spanne.

זִיתוֹס (falsch זִיתוֹם, זִיתִּיָּה, זִיתוֹס) x. m. (ζῆθος)
ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Al-
phabets. ח als Zahlzeichen = 8.

חֵאיתָא 1. חֵאיתָא a. f. Butter.

חַב, pl. חֲבִין (Tos Kil III 15) 1. חֲגִין,
s. חֲגָא.

חֲבָא h. verbergen. *Pi. pt. מחבי* EchR.
Peth. 1. מְחַבֵּר, s. חֲבַר. *Hi.* verbergen.
Ni. *Hitp.* sich verbergen.

חֲבָא a. verbergen. *Pa.* dass. *Itpe. Itpa.*
pt. f. מְתַחַבְּאָא Thr 1, 3 (nicht im MS)
1. sich verbergen; 2. bedeckt, ver-
steckt werden.

חֲבָא a. m. 1. Busen; 2. Name eines
Vogels; 3. s. חֲבָא.

חֲבַב h. *Pi.* 1. lieben, lieblosen; 2. lieb
machen.

חֲבַב a. *Pa. pf. 3 m. sg. c. s.* חֲבִיבֹנִין
Dt 33, 3 1. lieben, lieblosen; 2. lieb
machen. *Itpa. pf. 3 f. sg.* אֲתַחַבְּבַת
1 S 18, 1 eng verbunden sein, hängen
an jem.

חֲבָה h. f. Liebe.

חֲבָה f. Personennamen.

חֲבָה h. f. Vorrat.

חֲבֹבָא a. m., c. חֲבֹבִי Mi 6, 7 Liebling.

חֲבֹבֵט h. m. Klopfen.

חֲבֹל 1. חֲבִיל.

חֲבֹלָא (Koh 7, 28, MS חֲבִילָא!) a. m.
1. *ind.* חֲבֹל Lv 19, 28 Wunde; 2. Un-
recht, sittlicher Makel; 3. Zins.

חֲבֹלָה h. f. Pfand.

חֲבֹלָא (Ex 22, 24) a. m. Zins.

חֲבֹבָא a. m. zusammengedrückte Datteln.

חֲבֹר h. m. Verbindung, Zusammen-
fügung.

חֲבֹרָא a. m. dass.

חֲבֹרָא a. m. Zauberer.

חֲבִירָה h. f. 1. Gesellschaft; 2. Wunde.

חֲבִירָתָא a. f., *ind.* חֲבִירָה Ex 12, 46
Gesellschaft.

חֲבִירָתָא a. f. Wunde.

חֲבוּשׁ h. m. Apfelart.

חֲבוּשָׁא a. m. dass.

חֲבוּשָׁא, חֲבוּשָׁא a. m. Gefangenschaft.

חֲבַט h. 1. schlagen, zerschlagen; 2.
niederdrücken; 3. stossen. *Ni.* ge-
stossen werden. *Pi.* niederdrücken.
Hitp. sich niederwerfen.

חֲבַט a., *ijf. 2 m. sg.* תַּחַבּוּט Dt 24, 20,
pt. pl. m. חֲבַטִּין Jes 28, 27 schlagen,
klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestossen
werden.

חֲבַט h. m. 1. Riemen, Schmur; 2. Stoss,
Verletzung durch Stoss.

חֲבַטָּא a. m. 1. Stoss, Schlag; 2. Oli-
venschlagen; 3. zum Schlagen reife
Olive.

חֲבִיטָא s. חֲבִיטָא.

חֲבַטָּה h. f. Schlagen.

חֲבִי m. Personennamen.

חֲבִי pl. חֲבִיִּים EchR Einl. 1. חֲבִירִים, s.
חֲבַר.

חֲבִיב h. m. lieb, teuer.

חֲבִיבָא (Gen 44, 30) a. m. 1. *ind.* חֲבִיב
Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder;
3. Personennamen.

חֲבִיבָא 1. חֲבִיבָא.
 חֲבִיבוּתָא *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.
 חֲבִיבִי *m.* Personennamen.
 חֲבִיבָתָא *a. f.* 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.
 חֲבִינָא *a. m., pl. c.* חֲבִינֵי Koh 10, 20 (MS), Cant 2, 14 (MS חֲבִרֵי) Schlupfwinkel.
 חֲבִינָה *h. f.* grosses Thongefäss.
 חֲבִיטָא I *a. m.* Knüttel.
 חֲבִיטָא II *a. m.* Magen.
 חֲבִיל (Est II 5, 1, MS חֲבֵל) *a.* wehe!
 חֲבִילָא *a. m.* 1. Verlust, Schaden; 2. Bündel.
 חֲבִילָה *h. f.* 1. Verbindung; 2. Bündel; 3. Band; 4. Pfändung.
 חֲבִיץ *h. m.* süsse Mehlspeise.
 חֲבִיצָא *a. m.* 1. dass.; 2. zusammengepresste Datteln.
 חֲבִירָא I *a. m.* düster.
 חֲבִירָא II *a. m.* Genosse, s. חֲבָרָא.
 חֲבִירוֹת *s.* חֲבָרוֹת.
 חֲבִישָׁה *h. f.* Einsperrung.
 חֲבִישְׁתָּא *a. f.* dass.
 חֲבִית *h. f., pl.* חֲבִיֹּת grosses Thongefäss.
 חֲבִיתָא *a. f.* dass.
 חֲבִיל *h.* 1. Pfand nehmen; 2. verderben, verletzen. *Ni.* 1. verpfändet werden; 2. verletzt werden. *Pi.* 1. verletzen; 2. kreisen, Wehen haben. *Hitp.* verderbt werden.
 חֲבִיל *a.* verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חֲבִילו Gen 6, 12 verderben; 2. *ipf.* 2 *pl.* חֲבִילוֹן Dt 1, 16 dass.; 3. zu Grunde gehen; 4. Wehen haben. *Itpe.* *Itpa.* *pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחַבֵּל Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.
 חֲבִיל *a. h.* wehe!
 חֲבִיל *h. m.* 1. Strick, Messschnur; 2. Besitztum.
 חֲבִיל *h. m.* 1. Geburtswelche; 2. Schaden.
 חֲבִיל *s.* חֲבִיל.
 חֲבִילָא *a. m.* Schaden, Verderben, Garaus.

חֲבִילָא *a. m., pl.* חֲבִילוֹן Jer 22, 23 Geburtswelche.
 חֲבִילָא (2S 8, 2, MS אֶרְבָּא) 1. *pl. c. s.* חֲבִילָהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. חֲבִילֵי אֶרְבָּא Ortsname.
 חֲבִילָה *h. f.* 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.
 חֲבִילָה *h. f.* Zerstörung.
 חֲבִילָתָא *a. f., ind.* חֲבִילָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.
 חֲבִילָן, חֲבִילוֹן *h. m.* Verwüster, Verschwender.
 חֲבִינָא *a. m.* träge.
 חֲבִינָנוֹת *a.* träge (*Adv.*).
 חֲבִינָנוֹתָא *a. f.* Trägheit.
 חֲבִיס *h.* zerstoßen. *Ni.* zerstoßen werden.
 חֲבִיס *a.* dass.
 חֲבִיסָא *a. m.* Quetschung.
 חֲבִיץ *h. Pi.* Brei einrühren.
 חֲבִיצָא *h. m.* 1. Brei; 2. Käse.
 חֲבִיצָלָת *h. f.* Herbstzeitlose (*Colchicum spec.*).
 חֲבִיר *h.* umarmen, umschlingen. *Pi.* *Hitp.* dass.
 חֲבִיר *a. Pa. pt. f.* מִחֲבִירָא 2K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.
 חֲבִיר *h. m.* 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Satteltgurt.
 חֲבִיר *h.* 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschliessen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Hitp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.
 חֲבִיר *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מִחֲבִירָא Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Itpa. pf.* אֶתְחַבֵּר Nu 25, 3 sich verbinden.
 חֲבִיר *h. m.* 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.
 חֲבִיר *h. m.* 1. Verbindung, Gesellschaft.

עיר **חָבֵר** städtisches Kollegium.
חֵבֶר גּוֹאֲלָקִי Verbindung von Säcken;
 2. Zauberei.
חֵבֶר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).
חֵבְרָא *a. m.* dass.
חֵבְרָא, **חֵבְרָא** *a. m., c. s.* **חֵבְרִיָּה** Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. **גִּבּוֹר לְחֵבְרִיָּה** Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.
חֵבְרָא *a. m.* Dunkelheit.
חֵבְרֵבֶר *a.* dunkel machen.
חֵבְרֵבֶר *h. m.* eine Eidechsenart.
חֵבְרֵבְרָא *a. m.* dass.
חֵבְרֵבְרִיָּא (GenJI 19, 11, MS **חֵבְרֵבְרִיָּא**) *a. m. pl. d.* weisser Star.
חֵבְרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.
חֵבְרֵוֹא (?) *a. m.* Gesellschaft (?).
חֵבְרוֹת, **חֵבְרוֹת** *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.
חֵבְרוּתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Gelehrten).
חֵבְרִתָּא *a. f., c. s.* **חֵבְרִתָּהּ** Ex 11, 2, *pl. c. s.* **חֵבְרִתֵּי** Jud 11, 37 Soc 59 (*in Pausa*) Genossin.
חֵבֵשׁ *h.* 1. satteln, rüsten; 2. fesseln, gefangen nehmen; 3. nahe an einander setzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe an einander gesetzt werden. *Hi.* nahe an einander setzen. *Hitp.* gefangen werden.
חֵבֵשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.
חֵבֶשׁ *h. m.* Mispel.
חֵבֶשֶׁה *h. f.* Satteln.
חֵבְתָא Ortsname.
חֵבְתָא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.
חֵבְתִּין *h. m. pl.* Kuchen des hohepriesterlichen Speisopfers.
חֵב *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חֵבָא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* **חֵבְגִין** Ex 15, 20 Reigen; 4. Personenname.
חֵבָא *a. m.* Dornstrauch.
חֵבֶב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.
חֵבְבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.
חֵבֵג *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.
חֵבֵג *a., ipf.* 2 *m. sg.* **חֵבֵג** Dt 16, 15, 3 *m. pl.* **חֵבֵגִין** Ex 5, 1, *pl. pl.* **חֵבֵגִין** 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.
חֵבֵגִים, **חֵבֵגִים** 1. **חֵבֵגִים** *x. m. pl., s.* **אֲבוּנָא**.
חֵבִינ *a. m. pl., c.* **חֵבִי** Cant 2, 14 Kluft.
חֵבִיר *h. m.* Gurt.
חֵבִירָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.
חֵבִי *h. m.* Heuschreckenart.
חֵבִיָּה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.
חֵבִירָא (Sac 12, 11) *a. m., ind.* **חֵבִיר** Lv 21, 18 lahm.
חֵבִירָה **בֵּית ה'** Ortsname.
חֵבִירוֹת *h. f.* Lahmheit.
חֵבֵל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.
חֵבְסָא *a. m.* Klippdachs.
חֵבֵר I *h.* umbinden, gürteln. *Pi.* dass.
חֵבֵר II *h.* stolpern, hängen bleiben. *Hi.* dass. *Hitp.* lahm werden.
חֵבֵר *a.* umbinden, gürteln.
חֵבֵר (2S 4, 4, MS **אֲתֵחֵבֵר**) *a.* hinken. *Pa. pt.* **מֵחֵבֵר** 2S 19, 27 dass. *Aph. pt.* **מֵחֵבֵר** Est II 1, 2 (MS **מֵחֵבֵר**!) dass. *Itpe. pf.* **אֲתֵחֵבֵר** 2S 4, 4 gelähmt werden, hinken.
חֵבֵר *h. m.* lahm.
חֵבֵר Ortsname.
חֵבְרָא (Gen 16, 14) 1. Ortsname; 2. Personenname.
חֵבְרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. stotternd.
חֵבְרִתָּא *a. f.* Lahmheit.

תְּנַתָּא *a. f.* Fest.

חַר *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

חַר (Gen 1, 5) *a. m., f.* **חַרָּא** Ex 30, 10 eins, ein, einzeln, einzig. **כָּל חַר וְחַר** ein jeder. **חַר — חַר** Ex 17, 12 der eine — der andre. **חַרָּא** Ex 30, 10 einmal. **חַר מִן עֶסְרָא** Gen 14, 20 ein Zehntel. **חַר עַל חַר תְּרִין** Ex 22, 3 doppelt. **חַר בְּשַׁבָּעָא** erster Tag der Woche. **חַרָּא לְחַרָּא** Gen 12, 14 sehr. **חַרָּא בְּחַרָּא** Gen 13, 6 zusammen, zugleich.

חַרָּא, חַרְי (Ex 15, 9, Dt 25, 63) *a., pf.* 3 *pl.* **חַרְי** Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.* **חַרְי** Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* **יְחַרְי** Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.* **אַחַרְיִגּוֹן** Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest feiern. *Aph.* erfreuen.

חַרָּא *a. m., pl.* **חַרְי** Mutterbrust.

חַרְיָא *a. m.* Punkt, Spitze.

חַרָּא Zauberwort.

חַרְיָא (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

חַרְד *h. Pi.* 1. schärfen, anspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* geschärft werden.

חַרְד *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpa.* scharfsinnig behandelt sein.

חַרְדָּה *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

חַרְדָּה *s. חַרָּא.*

חַרְדָּא *a.* 1. ei! 2. *s. חַרְדָּתָא.*

חַרְדוֹד *h. m.* 1. Schnitt; 2. Zacken, Zinken; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

חַרְדוֹדָא DtJl 18, 10, LvJl 19, 26 Aruk (MS **סְנַהֲרָרִין** l. **אַחֲרִי סְנַהֲרָרִין**) *s. חַרְדוֹדָא.*

חַרְדוֹדָה *h. f.* Freude, Vergnügen.

חַרְדוֹדָיִן *s. חַרְדוֹתָא.*

חַרְדוֹק *h. m.* Füllsel, Ausfüllung.

חַרְדוֹשׁ *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden der Mondscheibe nach dem Neumond; 3. neue Auslegung, neues Gesetz; 4. Neuerung.

חַרְדוֹתָא *h. f.* unterirdische Aushöhlung.

חַרְדוֹתָא *a. m.* Neues.

חַרְדוֹתָא, חַרְדוֹתָא *a. f., ind.* **חַרְדוֹתָא** Gen 31, 27, **חַרְדוֹתָא** Jes 32, 14, *c. s.* **חַרְדוֹתָא** Jes 60, 21, *pl.* **חַרְדוֹן** 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3. *s. חַרְדוֹתָא.*

חַרְדָּא *a. m., ind.* **חַרְדָּא** Est II 1, 3 (MS **חַרְדָּא**) 1. **חַרְדָּא** Freude, Vergnügen.

חַרְדָּא, חַרְדָּא *a. m., ind.* **חַרְדָּא** Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* **חַרְדָּא** Est II 8, 15 1. fröhlich; 2. hell.

חַרְדָּא (Ex 29, 26) *a. m., pl. d.* **חַרְדָּא** Lv 9, 21 Brust.

חַרְדָּב (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft). **חַרְדָּד** Ortsname.

חַרְדָּדָא *a. m.* scharfsinnig.

חַרְדָּדָר *a. m.* elf.

חַרְדָּדָה 1. **חַרְדָּב**.

חַרְדָּל *h.* weichen, ablassen.

חַרְדָּלָה *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes **חַרְל**.

חַרְס *ipf.* **יְחַרְס** (DtJl 25, 9, MS **יְחַרְס**) 1. **יְחַרְס**, *s. חַרְס*.

חַרְסָר *a. m.* elf.

חַרְסָרָה *a. m.* elfter.

חַרְסָרְי *a. f.* elf.

חַרְק *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen. *Hitp.* sich eindringen.

חַרְקָא *a. Pa.* hineinzwängen.

חַרְקָה *h. m.* 1. stachlichtes Kraut, Nachtschatten (*Solanum cordatum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.

חַרְקָה (Mi 7, 4) *a. m.* 1. stachlichtes Kraut; 2. *s. חַרְקָה*.

חַרְקָה *m.* Personennamenname.

חַרְקָהָה *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauis.

חַרְקָה Ortsname.

חַרְקָל Tigris.

חַרְר *s. חַרְר*.

חַרְר *s. חַרְר*.

חַרְר *h. m.* 1. Zimmer, Kammer; 2. Teil der weibl. Scham.

חַרְרוֹנָא *s. חַרְרוֹנָא*.

חַרְרֵשׁ *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern;

2. wieder thun; 3. etwas Neues machen. *Hitp.* 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

חֲדָשׁ *h. m.* neu, frisch.

חֲדָשָׁה *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.

חֲדַת *a. Pa. pt. מְחַדֵּת* Cant 5, 10 (MS *מְחַדֵּת*) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf. אֶתְחַדֵּתָא* Dt 32, 12 erneuert werden.

חֲדָתָא (Ex 1, 8) *a. m., ind. חֲדַת* Nu 6, 3, *f. d. חֲדָתָא* Dt 22, 8, *חֲדַתִּי* neu.

חֲדָתוּתָא *a. f., c. s. חֲדָתוּתִיָּה* Lv 13, 55 Neuheit.

חֲדָתָנָא *a. m.* Neuling.

חֲוֵי *s. חֲוֵיָא*.

חֲוֵיָא *a. Pa. pf. חֲוֵיָי* Gen 3, 11, *imp. חֲוֵי* Gen 29, 15, *חֲוֵי* erzählen, verkündigen. *Itpa. pf. אֶתְחַוֵּיָא* Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph. zeigen.*

חֲוָּהָה *a. m., pl. d. חֲוָּאֵי* Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

חֹב *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Schaden haben. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.

חֹב *a., pf. חֹב* Lv 4, 23, *ipf. 3 m. sg.*

חֹב Lv 4, 22, *pt. חֹבֵיב* 1S 19, 5, *inf. c. s. מִיִּחְבִּיָּה* Nu 15, 27 1. *מִיִּחְבִּיָּה* schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf. 3 pl. m. יִחְבִּיבּוּ* Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten. *Itpa. 1. pf. אֶתְחַבֵּיב* Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf. 3 pl. אֶתְחַבֵּיבוּ* Nu 17, 3 sich verschulden.

חֹב I *h. m.* Schuld. **בְּעַל חֹב** Gläubiger.

חֹב II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.

חֹזֵבָא *a. m., c. s. חֹזְבִי* Ex 10, 17, *pl. c. חֹזְבִי* Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.

חֹזְבָה *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmässiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. *s. חִיבָה*.

חֹזְבֵר *h. m.* Zauberer.

חֹזְבָתָא (Ez 18, 7) *a. f., c. חֹזְבַת* Lv 4, 3, *c. s. חֹזְבָתִיָּה* Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.

חֹג *a.* einen Kreis ziehen.

חֹגְתָא *a. f.* Kreis.

חֹד *h. m.* Punkt, Spitze.

חֹד *a.* 1. zusammenfügen, schliessen; 2. *imp. חֹד* Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.

חֹדְתָא (Jud 14, 14, Ez 17, 2), **חֹדְתָא** *a. f., pl. חֹדָן* Nu 12, 8, **חֹדָאִין** 1K 10, 1 1. **חֹדָאָן** (MS **מְתֻלָּין**) Rätsel.

חֹדֶשׁ *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat. **חֹדֶשׁ ראשׁ הַחֹדֶשׁ** der erste Montag.

חֹהָה *h. Pi.* anzeigen.

חֹוּזָהָה *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.

חֹוּזָה *h. m.* Seher.

חֹוּיָה *h. m.* Aussehen, Gestalt.

חֹוּיָה **בֵּי הַחֹוּיָה** Ortsname.

חֹחַ *h. m.* Distel.

חֹחָה *a. m., pl. חֹחִיָּין* Jes 34, 13 dass.

חֹט *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf. חֹטָא* Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.

חֹט *s. חֹטָאִין*.

חֹט *h. m.* 1. Faden; 2. Strahl; 3. Linie. **חֹטָא** (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl. חֹטָאִין* Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.

חֹטְמָם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.

חֹטְמָנָא *a. m.* dass.

חֹטְמָרַת *h. f.* Buckel.

חֹנֵי *m.* Personenname.

חֹנֵיָא (Gen 3, 1), **חֹנֵיָה** *a. m., ind. חֹנֵי* Ex 7, 5, *pl. חֹנֵיָאִין* Nu 21, 6, **חֹנֵיָא** Dt 32, 32 Schlange.

חֹנֵיָתָא (= **אֶחְוֵיָתָא**) *a. f.* Unterweisung.

חֹנֵיָה *h.* kratzen, reiben.

הוּך *a.* 1. kratzen, reiben; 2. lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חִיכִית Gen 18, 15, *pl.* מִחִיךִיךָ Gen 21, 9 1. lachen, verlachen; 2. räuspern. *Aph.* dass.

חֹכֵך *a. m., ind.* חוּךָ Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חֹכֵךְ *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חֹל I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten.

חֹל II *h. Hítpol.* beruhigt sein.

חֹל I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *íp.* 3 *m. sg.* יחול Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Hpa.* tanzen.

חֹל II *a.* süss, ruhig sein (?). *Pa.* versüssen (?).

חֹל III (חָלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. ver-zichten auf. *Hpe.* entweiht werden.

חֹל I *h. m.* Sand, sandiger Boden.

חֹל II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חֹל III *h. m.* 1. profan, gemein; 2. *pl.* חָלִין Name eines Mischmatraktates.

חֹלֵך *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חֹלֵךְ *x. f. (villa)* Landgut (?).

חֹלֵךְ (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חֹלֵךְ *h. m.* krank.

חֹלֵך I *h. f.* Übel.

חֹלֵך II *h. f.* Tanz, Reigen.

חֹלֵך III, חֹלֵיךְ *h. f.* Sandebene (?).

חֹלֵיךְ (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חֹלֵיךְ 1K 6, 7 Bohrer, Meissel.

חֹלֵיךְ *h. m.* Zange.

חֹלֵיךְ *h. m.* leidend.

חֹלֵיךְ *x. f. (ύαλίτης?)* Glassand.

חֹלֵיךְ *a. f.* 1. Sandebene; 2. Örtlichkeit, nach welcher ein See benannt ist (See Hule?); 3. s. חֹלֵיךְ.

חֹם *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חֹם *h. m.* Hitze.

חֹמֵך (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חֹמֵךְ *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חֹמֵךְ *a. m.* gewaltthätig.

חֹמֵךְ *h. m.* Essig.

חֹמֵךְ *h. m.* 1. Erschwerung; 2. חֹמֵךְ קַל Schluss *a minori ad majus*; 3. Perle, Amulett.

חֹמֵךְ *a. f., pl.* חֹמֵיךְ 1. Ring; 2. Kugel; 3. Knoten; 4. Amulett.

חֹמֵךְ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.

חֹמֵךְ *a. f.* Mauer.

חֹנֵךְ, חֹנֵיךְ, חֹנֵיךְ, חֹנֵיךְ *m.* Eigenname (נְחֹמֵיךְ = נְחֹמֵיךְ).

חֹם *h.* 1. schonen, Erbarmen haben; 2. Sorge tragen, beschützen.

חֹם *a., pf.* חָם Ex 12, 27, *íp.* 3 *m. sg.* ירחם Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig sein, Erbarmen üben. *Aph.* *íp.* 1 *sg.* אָחֹם Ma 3, 17 (MS אָחֹם).

חֹפֵךְ *h. m.* 1. ungehechelter Flachs; 2. Stärke.

חֹפֵךְ *h. m.* Mangel.

חֹפֵךְ *h.* abreiben, scheuern.

חֹפֵךְ *a.* dass.

חֹפֵךְ *h. m.* Strand, Ufer.

חֹפֵךְ *a. m., pl. c. s.* חֹפֵיךְ 1K 7, 33 (MS חֹפֵיךְ) Zapfen.

חֹפֵךְ *s.* חֹפֵיךְ.

חֹפֵיךְ *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.

חֹפֵיךְ *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand voll.

חֹפֵיךְ *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen; 3. Scheidung herstellen.

חֹפֵיךְ *a.* dass.

חֹפֵיךְ *h. m.* 1. draussen befindlich. חֹפֵיךְ מִבְּחוּץ draussen, auswendig; חֹפֵיךְ לְחוּץ hinaus; 2. ausser, ausgenommen.

חֹפֵיךְ *h. f.* 1. draussen befindlich; 2. fremd. חֹפֵיךְ לְאֶרֶץ das Ausland (ausserhalb Palästinas).

חֹפֵיךְ Ortsname.

חֹפֵיךְ *h. f.* Matte, Decke.

חֹפֵיךְ *s.* חֹפֵיךְ.

חוק *h.* runden, wölben, höhlen.
 חוק *a.* dass.
 חוק *h.* *m.* 1. Gesetz, Regel, Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
 חֻקָּא *a. m.* Sprosse einer Leiter.
 חוּר *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
 חוּר *h.* weiss, klar sein, hell scheinen.
Pi. klar machen, nachweisen. *Pu.*
 חוּרָא *es ist nicht erwiesen. Hitp.*
 klar gemacht werden.
 חוּר *a., ipf. 3 f. pl.* יְחוּרִין Gen 49, 12
 weiss, hell sein. *Pa.* 1. *ipf. 3 m. pl.*
 יְחַרְרוּן Nu 8, 7 weiss machen, reinigen,
 bleichen; 2. klar machen, beweisen.
 אֲלֵא מִחֻרְמָאָהָ כִּי *aber das Richtige ist wie.*
Aph. 1. weiss machen; 2. beschämen.
Itpe. 1. weiss werden; 2. *imp. f. sg.*
 אֲתַחְרִי Jer 4, 14 (MS נָקָא) sich reinigen.
 חוּר *a.* sehen.
 חוּר, חוּר *h. m.* Loch, Höhle.
 חוּרָא (2K 12, 10) *a. m., pl. d.* חוּרְיָא
 1S 14, 11 dass.
 חוּרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חוּרָא
 Ex 4, 6, חוּרָא 1. weiss; 2. aussätzig;
 3. 1. חוּרָא.
 חוּרְאָה *a. m., pl. d.* חוּרְיָא Dt 2, 12
 Horit (Höhlenbewohner).
 חוּרָנ *h. m.* Stiefsohn.
 חוּרְנָה *h. f.* Stieftochter.
 חוּרְנָתָא *a. f.* dass.
 חוּרְוִלִין (?) *h. m. pl.* Lattich (s. חֻרֹל).
 חוּרְוִרִין *a. m. pl.* Blindheit.
 חוּרִי *a.* hinter. מִן חוּרִי dass.
 חוּרִין *h. m. pl.* כֵּן חוּרִין frei, nicht ver-
 sklavt, ohne Hypothek.
 חוּרִין *a. m. pl.* בֵּר חוּרִין Ex 21, 2 dass.
 חוּרְיָנָא *a. m.* anderer.
 חוּרְיָנָא *a. m.* weiss.
 חוּרְיָתָא *a. f., ind.* חוּרִי andere.
 חוּרְיָתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
 חוּרְיָנָא *a. m.* ein anderer.
 חוּרְיָתָא *a. f.* andere.
 חוּרְנָס (jAbZ 42^a) 1. חוּרְנָס, s. חוּרְנָס.
 חוּרְנָתָא *a. f.* andere.

חורף *h. m.* Winter.
 חוּרְרָר *h. m.* Loch, Höhle.
 חוּרְרָשׁ *h. m.* Dickicht, Wald.
 חוּרְרָאָא *a. f.* Loch, Höhle.
 חוּרְשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden;
 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. be-
 denken.
 חוּרְשׁ *a., ipf. חָשׁ* 1S 24, 6 1. ängstlich,
 bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph.*
pt. מִחָשׁ Dt 32, 11 dass.
 חוּרְשׁ *h. m.* Dickicht.
 חוּרְשָׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
 חוּרְשָׁן *h. m.* Brustschild des Hohen-
 priesters.
 חוּתָא *h.* zurückschrecken, verabscheuen.
Pi. Ekel erregen.
 חוּתָלָא *h. m., pl.* חוּתָלוֹת Korb.
 חוּתָלָה (?) *h. f.* dass.
 חוּתָם *h. m.* 1. Siegel; 2. Abschluss;
 3. Stempel (der Teil des Stieles, der
 an der Frucht sitzt); 4. Haut um
 den Kern einer Frucht; 5. Unschuld.
 חוּתָמָא *a. m., ind.* חוּתָם Est II 5, 1
 Siegel.
 חוּתָמָתָא *h. f.* dass.
 חוּתָא (Gen 29, 10) *a., ipf. 3 m. sg.* חוּתָא
 Lv 13, 3 sehen, erkennen. חוּתָא
 נִתְּוּ אֵינָן *lasst uns betrachten! pt. act. m.* חוּתָא
 Gen 49, 3, *f.* חוּתָא Dt 21, 17 gebührend,
 würdig; *pt. pass.* חוּתָא Lv 5, 10 dass.
Pa. Aph. ipf. 1 *sg.* אֶחָוִי Gen 41, 28
 zeigen, offenbaren. *Itpe. inf.* אֶתְּוּאָהָ
 Jud 13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt
 werden; 3. tauglich werden. *Ittaph.*
ipf. 3 m. sg. יִתְּוּוּ Ex 13, 7, *f.* יִתְּוּוּ
 Gen 9, 14 1. gezeigt werden; 2. ge-
 sehen werden; 3. sich zeigen; 4. *ipf.*
 2 *pl.* תִּתְּוּוּן Gen 42, 1 einander an-
 sehen.
 חוּתָהָ *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hinein-
 schieben (brennende Späne zwischen
 Scheite) (? viell. חוּתָהָ).
 חוּתָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חוּתָא Gen
 24, 16, *pl.* חוּתָאָן Nu 12, 6, חוּתָאָן

1. Aussehen, Erscheinung, Gesicht;
 2. **הַחוּי מַמְרָא** Ebene Mamre.
חזוא 1. **חַזוּנָא** oder **חַוּוּא**.
חַזוּיָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.
חַזוּן *h. m.* Gesicht.
חַזוּנָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung,
 Wunder; 2. Seher.
חַזוּק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Festhalten.
חַזוּר (Cant 6, 5, MS **חַזוּר**) *a. rings.* **חַזוּר**
חַזוּר rings um.
חַזוּרָא, **חַזוּרָא** *a. m., ind.* **חַזוּר** Ex 25, 33
 1. Apfelbaum; 2. Apfel.
חַזוּת *h. f.* Aussehen.
חַזוּתָא (= **חַזוּת**) *a. f.* 1. Aussehen,
 Farbe; 2. Vision; 3. Warturm.
חַזוּיָת *h. f.* Flechte.
חַזוּיָתָא *h. f.* dass.
חַזוּנָא *a. m., ind.* **חַזוּן** Lv 22, 22 an
 Flechten leidend.
חַזוּי 1. **חַזוּיָא**, *s.* **חַזוּנָא**.
חַזוּיָן *h. m.* 1. Vision; 2. Flechte (?).
חַזוּיָנָא *a. m., pl. c.* **חַזוּיָנִי** Koh 11, 9
 (MS **חַזוּיָן**) Blick.
חַזוּיָא *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.
חַזוּיָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke;
 2. zartes Gras; 3. zottig.
חַזוּנָא *a. m.* Beil (?).
חַזוּר *h. m.* Schwein.
חַזוּרָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.
חַזוּרָא *a. m.* Schweinehirt.
חַזוּרָה I *h. f.* Sau.
חַזוּרָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe;
 3. Herumgehen.
חַזוּרָתָא *a. f.* Sau.
חַזוּרָת *h. f.* Front, Vorderseite.
חַזוּת *s.* **חַזוּיָת**.
חַזוּתָא *s.* **חַזוּיָתָא**.
חַזוּתָא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s.* **חַזוּתָה**
 Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.
חַזוּב *h.* abkneipen. *Hi.* dass.
חַזוּב *a.* dass.
חַזוּן *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogen-
 diener.

חַזוּנָא *a. m.* Synagogendiener.
חַזוּיָת *h. f., s.* **חַזוּיָת**.
חַזוּק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken,
 befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken;
 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen,
 überzeugt sein, halten für; 4. **חַזוּקִי**
לְ **חַזוּקָה** verdanken, als Verdienst an-
 rechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten
 werden; 2. gehalten werden für; 3.
 überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest
 werden; 2. sich ermutigen.
חַזוּק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in
 Besitz nehmen. *Pa.* fest machen, be-
 festigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz
 nehmen, ergreifen; 2. mutig sein;
 3. halten für; 4. **חַזוּקִי** **מִיבּוֹ** **לְ**
 verdanken, als Verdienst anrechnen.
Hpe. Hpa. 1. hängen an, festhalten;
 2. gelten für.
חַזוּק *h. m.* Band, Umgürtung.
חַזוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.
חַזוּקָא *a. m.* Annahme, Mutmassung.
חַזוּקָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen;
 2. Besitzergreifung; 3. Annahme,
 Präsumtion. **חַזוּקָתָא** **חַזוּקָתָא** unter der Voraus-
 setzung, dass; 4. angenommener That-
 bestand.
חַזוּקָתָא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2.
 Annahme.
חַזוּר *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren.
חַזוּר **חַזוּר** ändere deine Ansicht!
חַזוּר **חַזוּר** die Verhandlung kann wieder
 beginnen; 3. bereuen. *Pi.* herum-
 gehen. *Hi.* 1. dass. **חַזוּר** **עַל** **חַזוּר**
 betteln; 2. zurückgeben, erwiedern;
 3. rückgängig machen; 4. wieder-
 herstellen; 5. wiederholen, von neuem
 thun.
חַזוּר *a.* 1. herumgehen, umkreisen;
 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. be-
 reuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zu-
 rückgeben; 3. *pl. pl.* **חַזוּרָן** Am 9, 9
 (MS **חַזוּרָן**) sieben (?). *Aph. pl.* **חַזוּרָא**
 2K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* **חַזוּר** Ho 10, 2

חטף *h. m.* Abgeschabtes, Abfall.
 חטפה *h. f.* Abschaben.
 חטפיתא *a. f.* ein Raubvogel.
 חטיתא *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.
 חטם *h. m.* Nasenring.
 חטף *h.* 1. fortreißen, rauben; 2. eilig thun. *Hity.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.
 חטף *a., ipf.* 2 *m. pl.* תחטפון *Jud* 21, 21, *pt. pl.* חטפין *Est* II 1, 2, *inf.* מחטף *Est* II 1, 1, 1. fortreißen, rauben; 2. zerreißen; 3. Gewalt anthun, eine Schriftstelle pressen. *Itye.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* מחטפין *Est* II 1, 2 (*MS* חטפין) fortreißen.
 חטפא (*Jon* 3, 8), חטפא (*Ez* 45, 9) *a. m.* Raub, Gewaltthat.
 חטפה *h. f.* Abschaben.
 חטפיתא *a. f.* ein Raubvogel.
 חטרא *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.
 חוטרא (*Nu* 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute. חוטרא דרענא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*); 2. חטרא *Mi* 2, 12, *pl.* חוטראין *Nu* 32, 16 (*MS* חטראין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.
 חוטראנא *a. m.* streifig (?).
 חטרת *h. f.* Höcker.
 חטתא (*Ex* 29, 36) *a. f., pl. c. s.* חטתהון (!) *Nu* 18, 8 Stündopfer.
 חטתא *a. f., pl.* חטין *Ex* 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze, Mandel (im Hals).
 חי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh. *pl.* חיים *Leben.*
 חיט (*Lv* 13, 14) *a. m., ind.* חי *Ex* 12, 9 dass. *pl. d.* חיטא *Gen* 2, 9 *Leben.* לחיי *Ru* 3, 13 Glück zu!
 חיט (*Gen* 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* ייחי *Gen* 3, 22, *inf.* מייחא *Ez* 18, 9 *Soc* 59, *pt.* חיי *Dt* 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* חייננא *2K* 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am

Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תחי *Ex* 22, 17, *inf.* אהחא *2S* 8, 2, אהחא *Jes* 38, 16 (*MS* אהחא) wieder beleben, leben lassen.
 חיטא *m.* Personennamen.
 חיב *h. m., f.* חיבתא 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. böseartig.
 חיבא (*Gen* 18, 23) *a. m., f. d.* חיבתא 1. schuldig; 2. Sünder.
 חיבה (?) *h. f.* Vorrat.
 חיבא (*Est* I 8, 15, *Est* II *MS* 8, 15 בדיא) *a. m.* Kopfschmuck (?).
 חיבתא *a. f.* Rätsel.
 חיבא *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.
 חיבה *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild; 3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* חיות Engelklasse.
 חיוב *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.
 חיובא *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.
 חיובתא *a. f.* Schuld.
 חיובא *a. m.* Kraft.
 חיית *h. f.* Lebensunterhalt, Lebens-element.
 חייתא (*Jes* 38, 13) *a. f., ind.* חייתא *Ex* 23, 29, *pl.* חיוון, חיוון 1. Tier; 2. חייתא *Nu* *JI* 35, 11 (*MS*) Lebensunterhalt.
 חייתא *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoss.
 חיט *h. m.* Näharbeit.
 חיט *h. m.* Schneider.
 חיטא *a. m.* dass.
 חיטין *h. m.* Riedgras, Binse.
 חייתא *a. f.* Sack.
 חייד *h. m.* Gaumen.
 חייד *h. m.* Stotterer.
 חיל *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* חילא *Nu* 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Itya.*

1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m.* *pl.* אֶתְחַיֵּלֶנּוּ Nu 31, 7 sich scharen.
 חֵיל *h. m.*, *pl.* חֵילוֹת חֵילִין 1. Heer;
 2. Stärke, Gesundheit.
 חֵיל *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äusseren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel, rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.
 חֵילָא *a. m.* dass.
 חֵילָא (Gen 31, 29), חֵילָא *a. m.*, *ind.* חֵיל Ex 32, 11, *pl. d.* חֵילָאִי Ex 12, 41, חֵילָאִי 1K 15, 20, *c. s.* חֵילָאִי Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. חֵילָאִי der Beweis jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. *s.* חֵילָאִי und חֵילָאִי.
 חֵילָא *h. f.* Stärke (?).
 חֵילָאִי חֵילָאִי *a. m.*, *c. s.* חֵילָאִי Cant 8, 4 (MS חֵילָאִי) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.
 חֵילָאִי *s.* חֵילָאִי I.
 חֵילָאִי (Ez 27, 18) Ortsname.
 חֵילָאִי *h. f.* Schilffahrt.
 חֵיִם *h. m.* *pl.* 1. Leben; 2. Unterhalt. חֵיִם Lebensbedürfnisse.
 חֵימָא *a. m.* rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe.
 חֵימָא *h. f.* Zorn.
 חֵימָאִי (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.
 חֵיִם *h. m.* legitime Verwandtschaft.
 חֵיִם *h. m.* Schonung.
 חֵיִם *a. m.*, *ind.* חֵיִם Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.
 חֵימָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.
 חֵימָא *s.* חֵימָאִי.
 חֵימָא *h. f.* 1. eingesalzene Haut; 2. *s.* חֵימָא.
 חֵימָאִי *h. m.* aus Chaipha.
 חֵיץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.
 חֵיצָא חֵיצָא *h. f.* 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.
 חֵיצָא *s.* חֵיִשָּׁא.

חֵיצוֹן *h. m.* aussenbefindlich.
 חֵיצוֹנָא *a. m.* Aussenposten.
 חֵיצוֹנִי *h. m.* Sektierer.
 חֵיקָא *h. m.* Busen, Schoss.
 חֵיקָא *a. m.*, *c. s.* חֵיקָאִי 2S 12, 3 (MS חֵיקָאִי) dass.
 חֵיקָא *h. f.* ausgehöhlter Fels.
 חֵירוֹם *h. m.* Absperrung.
 חֵירוֹף *h. m.* Schmähung.
 חֵירוֹפָא *a. m.* dass.
 חֵירוֹת *h. f.* Freiheit.
 חֵירוֹתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חֵירוֹ Gen 40, 16 Vornehmheit.
 חֵירָאִי Ortsname.
 חֵירוֹ (DtII 15, 17) 1. mit MS חֵירוֹ, *s.* חֵירוֹתָא.
 חֵירוֹתָא. חֵירוֹתָא 'פּוֹם ח' (Ex 14, 9) Ortsname.
 חֵיִשָּׁא *h. f.* Dickicht.
 חֵיִשׁוֹתָא *a. f.* Sinnen.
 חֵיִשׁוֹתָא *a. f.*, *c.* חֵיִשׁוֹתָא Mi 3, 12 dass.
 חֵיִת der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.
 חֵיִתָא חֵיִתָא *a. f.* 1. חֵיִתָא Gen 1, 20, *c.* חֵיִתָא Gen 3, 19 lebendiges Wesen; 2. חֵיִתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. *s.* חֵיִתָאִי.
 חֵיִתָאִי (Ex 1, 19) *a. f.* 1. Hebamme; 2. Wöchnerin.
 חֵיקָא *h. m.* Gaumen, Kehle.
 חֵיקָאִי *a. m.*, *c. s.* חֵיקָאִי Ho 8, 1 dass.
 חֵיקָאִי *a. Pa.* warten, harren.
 חֵיקָאִי 1. אֶבְבִּיתָא.
 חֵיקָא *h. Pi.* 1. angeln; 2. warten, harren.
 חֵיקָא *h. f.*, *pl.* חֵיקָאִי Angel.
 חֵיקָאִי *h. m.* Krätze.
 חֵיקָאִי *h. m.* Pacht.
 חֵיקָאִי *h. m.*, *pl.* חֵיקָאִיִּים Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.
 חֵיקָאִי *a. m.* dass.
 חֵיקָאִי *a. m.* Schramme.
 חֵיקָאִי *a. m.*, *pl.* חֵיקָאִיִּים Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.
 חֵיקָאִי *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חכימותא *a. f., c.* חכימות Ex 35, 25 (MS
 (חכימת) Gelehrsamkeit, Weisheit.
חכימתא *a. f., c.* חכימת Ex 35, 25 weise.
חכינה *x. f.* (ἔχιδνα) Otter.
חכיני *m.* Personennamen.
חכינאות 1. חכינאות.
חכינא *x. m.* 1. schlangenähnlich, hinter-
 listig; 2. s. חכינא.
חכינתא *x. f.* Otter.
חכיר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.
חכירא *a. m.* 1. dass.; 2. s. חכירא.
חכירות *h. f.* Pacht, Pachtsumme.
חקה *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen;
 2. zaudern. *Pi.* räuspern. *Hity.* sich
 reiben.
חקה *a. Itp.* sich reiben.
חקה *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2.
 Heiserkeit (?); 3. Heimsuchung.
חכבית 1. חכבית.
חכם *h.* 1. weise sein; 2. kennen.
Hi. 1. weise werden, Gelehrter werden;
 2. weise machen; 3. klügeln. *Hity.*
 weise werden.
חכם (1 K 5, 11), חכים (?) *a.* 1. *pf.* 3
pl. m. חכימו Ex 15, 8, *pl. f.* חכמא
 Est II 2, 18 weise, gelehrt sein; 2.
ipf. 1 *sg.* אָחַבּוּם Koh 7, 23 kennen,
 wissen; 3. beiwohnen; 3. klar, er-
 wiesen sein. *Pa.* 1. weise machen,
 belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* חכמיני
 Gen 27, 36 (MS חכימו), 3 *pl.* חכימו
 Ex 15, 8 (MS חכימו) überlisten, listig
 handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.*
 חכימת Jes 29, 16 1. חכימת kennen,
 verstehen. *Aph.* *pf.* 3 *m. sg. c. s.*
 חכימיני Gen 48, 14, חכימיני Ez 3, 2
 erkennen lassen. *Itp.* 1. weise werden;
 2. sich beraten; 3. erkannt werden;
 4. *ipf.* 1 *pl.* חכימיני Ex 1, 10 über-
 listen.
חכם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter,
 Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.
חכמה *h. f.* 1. *fem.* von חכם; 2. Hebamme.
חכמה *h. f.* Weisheit.

חכמי *m.* Personennamen.
חכמית *h. f.* verständig.
חכמתא, חכמתא *a. f. ind.* חכמה Ex
 35, 26, *c. s.* חכמתון Dt 4, 6 Weis-
 heit, Gelehrsamkeit.
חכר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.*
 verpachten. *S.* חוכר, חכור.
חכר *a.* dass.
חכרנותא *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.
חכשרה 1. חכשרה.
חכתא (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.
חל 1. החל מן (jNed 39^c) 1. חלמי;
 2. כחל לה (jAbZ 40^d) 1. חללה, s. חללה.
חלא (Ex 2, 12) *a. m.* 1. Sand; 2.
 Vogel Phönix.
חלא I (חלא) *a. m.* Körnchen, Kügel-
 chen.
חלא II *a. m., c.* חל Num 6, 3 Essig.
חלא III *a. m.* Saft.
חלא (?) *a. m.* süß.
חלא (Lev 10, 10) *a. m.* gemein,
 profan.
חלא I *a.* 1. sanft, süß sein; 2. s.
 חל III. *Pa.* süß machen. *Itp.* süß
 werden.
חלא II *a.* krank sein.
חלאה *f.* Personennamen.
חלב *h. m.* Milch. בָּשׂוּר וְחָלָב Verbot,
 betreffend das Zusammenkochen von
 Fleisch und Milch. חלב נץ eine
 Pflanze (Ornithogalum). ח' ביצים Ei-
 weiss. חלב גוש Ortsname.
חלב *h.* 1. Milch geben; 2. melken.
Ni. gemolken werden.
חלב *a.* dass.
חלב *h. m.* Fett.
חלבא *a. m., ind.* חלב Ex 3, 8 1. Milch;
 2. Eiweiss, Saft.
חלבו *m.* Personennamen.
חלבון *h. m.* Eiweiss.
חלבונא *a. m.* dass.
חלבונתא (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum
 von *Ferula galbaniflora*.
חלבי *h. m.* milchig.

חֶלְבִי *h. m.* fettig.
 חֶלְבִיץ *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?).
 חֶלְבָאָנָא *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).
 חֶלְבָנָה *h. f.* Galbanum.
 חֶלְבָנִיתָא *a. f.* Epheu.
 חֶלְבָלִיגָה, חֶלְבָלִיגָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).
 חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.
 חָלַד *a.* erdfarbig werden (?).
 חָלַד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.
 חֹלְדָא (Lev 11, 29) *a. m.* 1. Maulwurf; 2. Wiesel.
 חֹלְדָה *h. f.* 1. Personenname; 2. Hinterpforte (?); 3. Maulwurf; 4. Wiesel.
 חִלְדָה *h. f.* Stecken (das Schlachtmesser zwischen die Venen).
 חִלְדוֹן (BerR 37) Heldua in Phönicien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).
 חִלְדוֹתָא *a. f.* Rost, Schimmel.
 חָלָה I *h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.
 חָלָה II sanft, süß sein. *Pi.* 1. süß machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.
 חֶלֶה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen; 3. Name eines Mischnatraktates.
 חֶלְוָה *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Geschwür (Krebs); 3. 1. חֶלְוִידָה *a.* (*χαλιδίων*) Täfelchen.
 חֶלְוָא, חֶלְוָא *a. m., c. s.* חֶלְוָה Est II 1, 3, *pl. c. s.* חֶלְוִוְהֵי Est II 6, 11 Busen des gegürteten Gewandes.
 חֶלֶט *s.* חֶלֶט.
 חֶלְוִטִין *a. m. pl.* Entscheidung. *בְּחֶלְוִטִין* Lev 25, 23 endgiltig, gänzlich.
 חֶלְוִטִיָא *a.* endgiltig.
 חֶלְוִי *h. m.* 1. Süßmachen; 2. Besänftigung.
 חֶלְוִל *h. m.* 1. Entweihung; 2. Auslösung von Geheiligttem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חֶלְוִל *h. m.* hohl, Höhlung.
 חֶלְוִם *h. m., pl.* חֶלְוִמוֹת Traum.
 חֶלְוִן *h. m., pl.* חֶלְוִנוֹת Fensterluke.
 חֶלְוִן Ortsname.
 חֶלְוִנָא *a. m., ind.* חֶלְוִי Nu 15, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.
 חֶלְוִי *h. m.* Nichtpriester.
 חֶלְוִיָתָא, חֶלְוִיָתָא *a. f.* 1. nichtpriesterlich; 2. fremd.
 חֶלְוִיָה *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.
 חֶלְוִיָה *a., c. s.* חֶלְוִיָה Jes 43, 3, חֶלְוִיָהָא Jud 15, 2, חֶלְוִיָהָא 1 K 21, 2 anstatt.
 חֶלְוִיָה *a. m.* 1. *c. s.* חֶלְוִיָה Lev 27, 10 Tausch, Eingetaushtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. חֶלְוִיָה חֶלְוִיָה nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חֶלְוִיָה, *c. s.* חֶלְוִיָהָא Est II 6, 1 austatt.
 חֶלְוִיָה *h. m.* Stärkung.
 חֶלְוִיָה Ortsname.
 חֶלְוִיָה *h. f.* die von der Schwagerehe frei gewordene Witwe.
 חֶלְוִיָה *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.
 חֶלְוִיָה I *h. m.* 1. glatt; 2. leer.
 חֶלְוִיָה II *h. m., pl.* חֶלְוִיָה, חֶלְוִיָה 1. Untergewand; 2. Binde; 3. Reihe, Schicht.
 חֶלְוִיָה *a. m.* dass.
 חֶלְוִיָה *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֶלְוִיָה חֶלְוִיָה Bohnenart.
 חֶלְוִיָה *a. Pa. pf. 3 f. sg.* חֶלְוִיָה (MS חֶלְוִיָה) Est II 1, 3, *pl. pl.* חֶלְוִיָהָא Est II 6, 11 gürteten, heraufziehen.
 חֶלְוִיָה *a. m.* Lende.
 חֶלְוִיָה *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart: 1. schneckenartige Verzierung; 5. Augenkrankheit.
 חֶלְוִיָה *a. m.* 1. Purpurschnecke; 2. eine Augenkrankheit; 3. Heuschreckenart.
 חֶלְוִיָה *h. m.* Durchdringung (v. Gift).
 חֶלְוִיָה *h. f.* Ränke (?).

תְּלַחֲזֵל *h. f.* Gekröse.

הִלְחֵל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.

הִלְחֵל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.

הִלְחֵל *h. f.* Zittern.

תְּלַחֲלוּחִין *h. m. pl.* Lathyrus (?).

הוֹלְחֹלֶתָא (Koh 1, 17), הוֹלְחֹלֶתָא *a. f.* böser Anschlag.

הִלַּט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. eine Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgiltig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgiltig erklären.

הִלַּט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תְּחַלוֹט 2 S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgiltig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgiltig erklären. *Itp.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.

הִלְטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluss.

תְּלַטֵּית *h. f.* gänzliches Aufhören. 'לח' für immer.

הִלִּי *h. m.* Krankheit.

הִלִּיא, הִלִּיאָא *a. m., ind.* הִלִּי Ez 3, 3 süß.

הִלִּיאָא *a. m.* Krankheit.

הִלִּיאָא (Jud 14, 14), הִלִּיאָא *a. m., ind.* הִלִּי Jud 14, 18 1. Süßes, Süßigkeit (Most); 2. Saft.

הִלִּיאָא *h. f.* Schmuck.

הִלִּיאָא *h. f.* 1. Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Knorpel der Wirbelsäule; 3. Schutt.

הִלִּיאָא *a. m., ind.* הִלִּיאָא Lev 21, 20 augenkrank.

הִלִּיאָא *h. f.* 1. Halsband; 2. Mehlspeise; 3. endgiltiges Urteil.

הִלִּיאָאָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

הִלִּיאָאָא *a. f.* 1. *pl. d.* הִלִּיאָאָא Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* הִלִּיאָאָא 2 S 13, 6 Mehlspeise.

הִלִּיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.

הִלִּילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* הִלִּילָא Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.

הִלִּילָא *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.

הִלִּילָא *h.* fern sei es!

הִלִּים (Jer 29, 24) Ortsname.

הִלִּימָא *a. m.* wiederherstellungsfähig.

הִלִּימָא *h. f.* Pflanzenname (vgl. תְּלַמִּית).

הִלִּיף *h. m.* Binse.

הִלִּיף *h. m., pl.* תְּלִיפּוֹת Messer.

הִלִּיפָא *m.* Personennamen.

הִלִּיפָא *h. f., pl.* תְּלִיפִין 1. Ersatz; 2. junger Trieb.

הִלִּיץ *h. m.* Schleife, Schlinge.

הִלִּיצָא *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.

הִלִּיצָאָא *a. f.* dass. wie 2.

הִלִּיק *h. m.* glatt.

הִלִּיקוֹסָא 1. סְקִילִיקוֹסָא.

הִלִּיקוֹפְרִי *h. m.* aus dem cyprischen Σόλοι(?).

הִלִּישָא *a. m., ind.* הִלִּישַׁא Jo 5, 2 (MS תְּלִישַׁא), *f.* הִלִּישָאָא Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.

הִלִּישָאָא *h. f.* Schwäche.

הִלִּישָאָאָא (Ho 7, 9, MS תְּלִישָאָאָא) *a. f.* dass.

הִלִּיתָא, הִלִּיתָאָא *a. f.* süß.

הִלִּיתָאָא s. תְּלִיתָאָא.

הִלְךָ 1. חִלְךָ.

הִלְלָא *h.* 1. aushöhlen; 2. verwandeln.

Ni. 1. הִלְלָא ausgehöhlt, herausgetrennt sein; 2. הִלְלָא entheiligt, gemein werden.

Pi. 1. profanieren, entweihen; 2. ungiltig machen; 3. auslösen (von heiligen Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt) werden; 2. lose sein. *Hi.*

הִלְלִיל 1. anfangen; 2. profanieren, entheiligen; 3. wechseln. *Hitp.* 1. entweicht werden; 2. an Durchfall leiden.

חַלַּץ *a.* 1. *pt.* חָלַץ Jes 10, 15, *pt. pass. c.* חָלַץ Ex 27, 8 aushöhlen, bohren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* חָלַץ Ez 22, 26, 3 *m. pl.* חָלוּ Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt. pass. f.* חָלְאָה Lev 21, 14 profanieren; 4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חָלַץ Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* חָלְלוּ Ma 1, 12 (MS חָלְלוּ) entweihen; 3. auslösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.* 3 *m. sg.* יָחַלֵּל Lev 1, 9 waschen, scheuern. *Aph. pf.* אָחַלֵּל Lev 19, 5, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּחַלֵּל Lev 18, 21, *pt. pass. f.* מִחַלְאָה Lev 21, 7 entweihen, dem allgemeinen Gebrauch übergeben. *Ittaph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתְחַלֵּל Lev 21, 9 entweiht werden.

חָלַץ *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Entweihter (vom Priesterdienst Ausschlossener); 3. Höhlung (z. B. in der reifen Dattel zwischen Schale und Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חָלְאָה *a. m., pl.* חָלְאוּ Ez 28, 13 1. Höhlung, Öffnung; 2. Geheimnis; 3. verborgener Schatz.

חָלְוָה *h. f.* 1. für den Priester verbotene Frau; 2. Tochter aus der Ehe mit einer solchen.

חָלַם *h.* 1. träumen; 2. gesund sein. *pt. pass.* חָלוּם gesund.

חָלַם (Gen 37, 5) *a.* träumen. *Pa.* fest verbinden. *Aph. pt. pl. m.* מִחַלְמִין Jer 29, 8 träumen lassen.

חֲלֵמָה (Gen 37, 6), חֲלֵמָה *a. m.* Traum.

חֲלֵמָה *a. m.* 1. *ind.* חֲלֵמִים Dt 13, 4 Träumer; 2. Traumkundiger.

חֲלֵמָה (חֲלֵמָה) *h. f.* 1. Naht; 2. Bindestoff (Lehm?).

חֲלֵמָה *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria* L.).

חֲלֵמוֹן *h. m.* Eidotter.

חֲלֵמוֹנָה *a. m.* dass.

חֲלֵמוֹת, חֲלֵמִית *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria* L.).

חֲלֵמִישׁ Ortsname.

חֲלֵמוֹנָה (DtJ I 28, 42 MS) 1. חֲלֵמוֹנָה.

חָלַף *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern, wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden; 2. einem Nachfolger Platz machen. *Pi.* vertauschen. *Hi.* 1. tauschen, wechseln; 2. junge Triebe bekommen, wieder ausschlagen; 3. zweideutig reden. *Ho.* מוֹחֲלֵפֶת הַשְּׂטָה die Ordnung (der dissentierenden Lehren) ist verwechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חָלַף, חָלַף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen, verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יִחַלְפוּ Lev 27, 10 vertauschen. *ך.* מִחַלְפָה שְׂטָתִיהָ *ך.* die Meinung von N. N. widerspricht sich selbst; 2. auf und abgehen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחַלְפֶת Jes 1, 7 verwechselt werden, verwandelt werden. *Schaph.* s. שְׁלַחֲוִי.

חָלַף I *h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide); 2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חָלַף II *h. m.* Gegenteil.

חָלַף (Gen 4, 25), חָלַף, חָלַפִּי *a.* anstatt. חָלַף *ך.* Gen 20, 16 dafür dass, weil.

חָלְפָה *a. m., pl. c. s.* חָלְפָה Est II 3, 5 Weide. חָלְפָה בְּיָמָה Blüten von *Juncus odoratus* (*Schönanthum*).

חָלְפִי *m.* Personennamenname.

חֲוִלְפָנָה *a. m., c.* חֲוִלְפָנָה Dt 23, 19 l. חֲוִלְפָנָה Tauschwert, Erlös.

חֲוִלְפָנָה *x. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֲוִלְפָנָה *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personennamenname.

חָלַץ *h.* 1. gürtten; 2. ausziehen, entblößen; 3. das Schuhhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלַץ vom Mann gebraucht, חָלַץ מִן von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חָלְצָה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürtten, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden;

2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürteln.

חֶלֶץ *a.*, *pt.* חֶלְצִי 2 S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חֶלְצָא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חֶלְצִים *h.* *f.* *du.* Lende.

חֶלֶק *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חֶלֶק a. verschieden; b. verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hi.* 1. glatt machen, eben; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חֶלֶק *h.* *m.* glatt, leer. חֶלֶק יָצָא leer weggehen.

חֶלֶק *h.* *m.* 1. Teil, Anteil; 2. Glätte. חֶלֶק *x.* *m.* 1. (ἄλιξ, ἄλληξ) Fischsauce; 2. *s.* בֶּלֶק.

חֶלְקָא *a.* *m.*, *ind.* חֶלְקָא Dt 14, 27 Teil.

חֶלְקָא *a.* *m.*, *pl. d.* חֶלְקָאֵי Mi 3, 3 1. Feld; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Mass.

חֶלְקָא *a.* *f.*, *pl. c. s.* חֶלְקָתְהוֹן Mi 2, 4 (MS חֶלְקָתְהוֹן) Feld.

חֶלְקָא, חֶלְקָא *x.* *f.* (alica) Speltgraupe.

חֶלְקָא *h.* *f.* Teil, Verteilung.

חֶלְקָלֶק *h.* schmeicheln.

חֶלֶשׁ *h.* werfen (?).

חֶלֶשׁ *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* חֶלֶשׁ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. fein, dünn sein; 4. ausziehen. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. mit scharfem Messer schneiden; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חֶלֶשׁ *h.* *m.* 1 Ios; 2. Schilf, Rohr.

חֶלֶשׁ *h.* *m.* schwach, krank.

חֶלְשָׁא *a.* *m.*, *ind.* חֶלְשָׁא Dt 28, 44 dass.

חֶלְשָׁא (Jes 40, 23) *a.* *m.* Schwäche.

חֶלְשָׁא (Ho 7, 9), חֶלְשָׁא *a.* *f.*, *c. s.* חֶלְשָׁא 1K 12, 10 Schwäche.

חֶלֶת *h.* *f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חֶלֶת (Dt 34, 6), חֶלֶתָא *a.* *f.* 1. *ind.* חֶלֶת Jes 28, 1, *pl. d.* חֶלֶתָא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Thal; 2. Scheidung; 3. *s.* חֶלֶתָא.

חֶלֶתָא I *f.* Personenname.

חֶלֶתָא II *a.* *f.*, *c.* חֶלֶתָא Est II 8, 15 (MS חֶלֶתָא) (בְּהוּ לְתַחֲלַת) (Est I Druck חֶלֶתָא חֶלֶתָא [Dittographie]) Scheide.

חֶלֶתָא *a.* *f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. Bienenkorb.

חֶלֶתָא *h.* *f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חֶלֶתָא (falsch חֶלֶתָא) *a.* *f.* dass.

חֶם I *h.* *m.* warm, heiss. *pl.* חֶמִים 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.

חֶם II *h.* *m.* Schwiegervater.

חֶמָא *a.* *m.*, *c. s.* חֶמָאֵי Gen 38, 13 dass.

חֶמָא rettigälmliche Pflanze, viell. Kohlrübe (*Brassica Napus napobrassica*).

חֶמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חֶמָא Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa.* *Aph.* 1. zeigen; 2. 1. אֶהְיָא v. חֶמָא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden.

חֶמָא *m.* Personenname (חֶמָאֵל).

חֶמָאָה *h.* *f.* Dickmilch, Butter.

חֶמָאָתָא *a.* *f.* dass.

חֶמַד I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חֶמַד II (viell. חֶמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חֶמַד *a.*, *pt. pl.* חֶמַדִּין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חֶמַדָּא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* חֶמַדָּא Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* חֶמַדָּאֵי Est II 1, 2 dass.

חֶמַדָּא *a.* *m.* Lust.

חֶמַדָּא *h.* *f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֶמַדָּא (Na 2, 10) *a.* *f.* Begehren, Lust.

תָּמָה *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.
 תְּמָה *h. f.* 1. Sonne; 2. Fieber.
 תּוֹמָה *x.* (τομό) zusammen.
 תְּמוּדָה *h. m.* Lust, Begehren.
 תְּמוּדָה *a. m.* gierig.
 תְּמוּדָה *a. f., ind.* תְּמוּדָה Jud 5, 30
 Lust, Begehren.
 תְּמוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechts-
 lust; 2. Aufregung; 3. s. תְּמָם.
 תְּמוּם *h. m.* hitzig, zornig.
 תְּמוּם *h. m.* Gewaltthat.
 תְּמוּעָה *a. m.* Säuern.
 תְּמוּזָה *h. m.* dass.
 תְּמוּצָה *a. m.* Scham.
 תְּמוּצָה *a. f.* scharlachrotes Gewand.
 תְּמוּקָה *h. m.* rundes Holz.
 תְּמוּרָה *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell,
 Bock.
 תְּמוּרָה *h. m.* schwer, gewichtig, streng.
 תְּמוּרָה *h. f.* Eselin.
 תְּמוּרָה *h. f.* Eselherde (Karavane).
 תְּמוּרָה *a. f.* dass.
 תְּמוּתָה *h. f.* Schwiegermutter.
 תְּמוּתָה *a. f., c. s.* תְּמוּתָה Ru 2, 18 (MS
 Lücke) dass.
 תְּמַטָּה I *a.* niedersinken. *pt. pass.*
 תְּמַטָּה Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.*
 niederwerfen. *Aph.* dass.
 תְּמַטָּה II *a.* *Itpe.* Ausschlag bekommen.
 תּוֹמָא *(Lev 11, 30) a. m.* Eidechsen-
 art.
 תְּמָהָה *h. f.* Kuchen.
 תּוֹמָטוֹן, תּוֹמָטוֹן *h. m.* ein Mittel zur
 Konservierung von Getreide.
 תְּמַטְרִיָּה, תְּמַטְרִיָּה *x. m. pl.* (αἰματάρια)
 blutstillende Kräuter.
 תּוֹמָטָה *a. f.* Dunkelheit.
 תְּמוּרָה (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.
 תְּמִישָׁה *h. f.* Kuchen.
 תְּמִילָה *h. f.* Überwurf.
 תְּמִיזָה *a. m., ind.* תְּמִיזָה 1S 21, 7 heiss.
pl. תְּמִיזוֹן 1. heisses Wasser; 2. warme
 Quellen.
 תְּמִיזוֹת *h. f.* Hitze.

תְּמִיזוֹת *a. f.* Hitze.
 תְּמִיזוֹת *a. f.* Ringeltaube.
 תְּמִיזָה *a. m.* warm.
 תְּמִיזָה *a. m.* fünfzehn.
 תְּמִיזָה *a. m.* fünfzehnter.
 תְּמִיזָה (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.
 תְּמִיזָה I *a. m.* gewichtig, schwer.
 תְּמִיזָה II (Ex 12, 15) Sauerteig.
 תְּמִישָׁה (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* תְּמִישָׁה
 Lev 19, 25 der Fünfte.
 תְּמִישִׁי *h. m.* dass.
 תְּמִישָׁה (תְּמִישָׁה) *h. f.* Mispel.
 תְּמִישִׁית *h. f.* Fünftel.
 תְּמִיזָה *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).
 תְּמִילָה *h.* Mitleid haben.
 תְּמִילָה *h. f.* Überwurf.
 תְּמָם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden.
Pi. Hi. wärmen. *Ho.* gewärmt werden.
Hitp. 1. sich wärmen, warm werden;
 2. brünstig werden.
 תְּמָם *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִתְמָם Dt 19, 6,
pt. f. תְּמָם Ex 16, 21 1. תְּמָם warm
 sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* מְתַמְּמִין
 Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* אֶתְמָם
 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen.
Itpe. אֶתְמָם in Brunst geraten. *Itpa.*
ipf. אֶתְתְּמָם Est II 5, 10 (nicht MS)
 1. sich wärmen, warm werden; 2. zor-
 nig werden.
 תְּמָם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz;
 2. s. תְּמָם.
 תְּמָן *h. m.* Sonnensäule.
 תְּמָם *h. m.* Gewaltthat.
 תְּמָם I *h.* Gewalt üben, Unrecht thun.
Ni. vergewaltigt, bedrückt werden.
 תְּמָם II *h. Pi.* zerkratzen.
 תְּמָם *a.* Gewalt üben. *Itpe.* אֶתְמָם
 GenJI 7, 21, MS richtig אֶתְמָם, s. מְסָא.
 תּוֹמָם *x. m.* (ἡμῶν) 1. halb, Hälfte;
 2. halbleinen.
 תְּמִיזוֹן 1. תְּמִיזוֹן *x. m. pl.* (*semmissis*)
 einen halben As wert.
 תְּמָן *h. m.* gewaltthätig.
 תְּמָן *a. m., f.* תְּמָן fünfzehn.

המטראה *a. m.* der Fünfzehnte.
 חָמֵץ (Ex 12, 34) *a.* sauer werden. *Pa.*
 säuern. *Aph. pt. pass. f.* מְחַמְצֵא
 Ex 12, 19 1. säuern; 2. gähren
 machen.
 חוּמָצָא, חוּמָצָא *a. m.* Essig.
 חָמָץ *h.* Gewalt üben.
 חָמָץ *h.* sauer werden. *Pi.* 1. säuern.
 2. gähren lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1.
 säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht,
 sauer werden. *Hitp.* sauer werden.
 חָמָץ *a. Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass.;
 2. schlecht werden.
 חָמָץ *h. m.* Gesäuertes.
 חָמָץ Ortsname (Emesa).
 חוּמָצָא *a. m.* 1. Essig; 2. Fettschicht
 auf dem Magen.
 חוּמָצָא, חוּמָצָא *a. m.* Kicher (*Cicer arie-*
tinum).
 חוּמָצָא *a. m.* Bewohner von Emesa.
 חָמָץ *h. m.* habgierig.
 חוּמָצָא *h. m.* gesäuerte Speise.
 חָמָץ I *h.* 1. aufhäufen, aufladen; 2.
 schwer wiegen. *Hi.* schwer machen.
Ho. erschwert werden.
 חָמָץ II *h.* rösten, versengen. *Ni.* ver-
 brannt werden.
 חָמָץ III *h. Pi.* Esel treiben.
 חָמָץ I *a.* aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1.
pt. pass. f. מְחַמְצֵא Jes 17, 1 in
 Schutthaufen verwandeln; 2. aufhäufen.
Aph. Erschwerungen auferlegen. *Itpa.*
pf. אֶתְחַמְצֵא Jes 17, 9 in Schutthaufen
 verwandelt werden.
 חָמָץ II *a.* glühen. *Aph.* dass.
 חָמָץ *h. m.* Eseltreiber.
 חָמָץ (Gen 9, 21) *a. m., ind.* חָמָץ
 Nu 6, 3 Wein.
 חָמָץ (Ex 21, 35) *a. m.* 1. Esel; 2.
 Gestell, Bock; 3. חָמָץ חָמָץ ein Fisch.
 חָמָץ I *a. m.* gebräunt (?).
 חָמָץ II *a. m.* Eseltreiber.
 חָמָץ (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.
 חוּמָצָא *a. m.* 1. schwer, wichtig; 2. Be-

schwerung, Fussgestell; 3. Summe,
 Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6.
 חוּמָצָא Est II 3, 3 1. חָמָץ (so MS).
 חוּמָצָא *a. f.* 1. Eselin; 2. Eselheerde;
 3. Karawane.
 חוּמָצָא s. חוּמָצָא.
 חָמָץ *h. m., f.* חָמָץ חָמָץ fünf. *pl.* חָמָץ
 fünfzig.
 חָמָץ *h. Pi.* durch fünf teilen.
 חָמָץ (Ex 26, 9) *a. m., f.* חָמָץ Gen
 18, 28, *d.* חָמָץ חָמָץ fünf. חָמָץ חָמָץ
 Lev 27, 7, חָמָץ חָמָץ Gen 5, 10,
 חָמָץ חָמָץ Ex 16, 1 fünfzehn; *pl.*
 חָמָץ חָמָץ Ex 26, 5 fünfzig.
 חוּמָצָא *a. m., c. s.* חוּמָצָא Nu 5, 7
 Fünftel.
 חוּמָצָא *h. f.* Mispel.
 חוּמָצָא *a. f.* Zahl von fünf. *pl.*
 חוּמָצָא *a. f.* der fünfte Tag der Woche,
 Donnerstag.
 חָמָץ *a. Pa. Aph.* zornig machen.
 חָמָץ Ortsname.
 חָמָץ Name eines Dämons.
 חָמָץ *a.* מְחַמְצֵא wegen. חָמָץ Est II
 7, 10 weil.
 חָמָץ *h. f., pl.* חָמָץ Schlauch.
 חוּמָצָא *a. f., c. s.* חוּמָצָא Dt 27, 23
 Schwiegermutter.
 חוּמָצָא (Gen 27, 44) *a. f., ind.* חוּמָצָא
 Dt 29, 27, *c.* חוּמָצָא Dt 32, 24, *c. s.*
 חוּמָצָא Nu 25, 11, חוּמָצָא Zorn.
 חוּמָצָא Name mehrerer palästinischer
 Ortschaften.
 חוּמָצָא (Cant 1, 7, MS חוּמָצָא) *a. f.* Hitze.
 חוּמָצָא *a. m., pl. d.* חוּמָצָא Gen 10, 18
 Bewohner von Hamat.
 חוּמָצָא *a. f.* Name einer Pflanze (*Ammi*
copticum?)
 חוּמָצָא Ortsname.
 חוּמָצָא *a. m.* zornig.
 חוּמָצָא *h. m.* 1. Gunst; 2. Anmut.
 חוּמָצָא (Est II 5, 1) *a. m., ind.* חוּמָצָא Sac
 6, 14 dass.
 חוּמָצָא *a.* lagern, wohnen.

תנא I (תנא) *a. m., c. s.* תנא Jes 40, 11
Busen, Schoss.

תנא II *m.* Personenname (תנא).

תנא *a. Pa. inf.* תנא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.

תנא *a. m., pl.* תנא Ex 15, 29 1. Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmart (Opferfest).

תנא *a. m., c. s.* תנא Thr 5, 15 dass.

תנא *a. f.* Musikinstrument.

תנא *a. m.* dass.

תנא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).

תנא *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.

תנא *m.* Personenname (תנא).

תנא *a. m.* Krämer.

תנא *a. m., c. s.* תנא Thr 5, 15 (MS תנא) Tanz.

תנא (תנא?) *m.* Personenname.

תנא *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung.

תנא *h. m.* gnädig.

תנא *h. m.* Bittgebet.

תנא *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.

תנא *h. m.* Krämer.

תנא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht (?).

תנא *a. m. pl.* Gottlosigkeit.

תנא *a. m.* Erwürger, Mörder.

תנא *h. f., pl.* תנא 1. Laden, Werkstatt; 2. Wirtschaft.

תנא *a. f., pl. d.* תנא Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.

תנא *h.* 1. Knospen ansetzen; 2. einbalsamieren.

תנא *a., inf.* תנא Gen 50, 2 einbalsamieren.

תנא *h. m.* Knospenbildung.

תנא *a. m.* Einbalsamierer.

תנא *h. f.* Knospenansatz.

תנא *a. f., pl.* תנא Weizen.

תנא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.

תנא *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

תנא *a. m.* Erzieher.

תנא *h. f.* Beiname. תנא Be-nennung durch Angabe der Vorfahren.

תנא *h. m. du.* Mundhöhle.

תנא *m.* Personenname (Ανιλαιος).

תנא *m.* Personenname.

תנא, תנא *m.* Personenname.

תנא *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.

תנא *a. m.* Gottloser.

תנא *a. m.* Halsfessel.

תנא *h. f.* Erdrosselung.

תנא *h. f.* Speer.

תנא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

תנא Ortsname.

תנא *h. Pi.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pa.* eingeweiht werden.

תנא *a., ipf.* 3 *m. sg. c. s.* תנא Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* תנא 1K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.

תנא *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

תנא *a. m. pl.* Mundhöhle.

תנא *a. f., c.* תנא Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

תנא *h.* umsonst, unentgeltlich.

תנא *m.* Personenname.

תנא (bibl.) *h. m.* Käfer.

תנא *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. lieblosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.

תנא *a., pf.* תנא Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* תנא Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* תנא Jud 21, 22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* תנא Est II 8, 3, *pt. m.* תנא Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.

תנא 1. *m.* Personenname; 2. 1. תנא.

תנא (Ex 22, 26), תנא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חַנְנָא *m.* Personenname.
 חַנְנָא *a. m.* 1. *pl. d.* חַנְנָאִים Jes 3, 19 Schleier (?); 2. *pl. c. s.* חַנְנָאִים Lev 26, 30 Sonnensäulen.
 חַנְיָא *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.
 חַנְיָא *a.* schmeicheln, heucheln. *Aph.* dass.
 חַנְיָא *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.
 חַנְיָא *a. m., f.* חַנְיָא Jes 10, 6 1. חַנְיָא, *pl.* חַנְיָאִים Jes 9, 16 dass.
 חַנְיָא *h. f.* Ruchlosigkeit.
 חַנְיָא (Jer 23, 15) *a. f.* dass.
 חַנְיָא *h.* würgen, erwürgen. *Ni.* erwürgt werden. *Pi.* 1. erwürgen; 2. einquetschen.
 חַנְיָא *a., pl.* חַנְיָאִים Est II 1, 3 erwürgen. *Itp.* חַנְיָאִים 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.
 חַנְיָא *h. m.* Erdrosselung.
 חַנְיָא *a. m., pl.* חַנְיָאִים Jer 27, 2 Halsfessel.
 חַס *h.* וְשָׁלוֹם חַס Gott behüte!
 חַס (Gen 44, 7) *a.* mit folgendem לְ Gott behüte! fern sei es von.
 חַס I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca*); 2. *s.* חַסִּיא.
 חַס II *m.* Personenname.
 חַסִּד I *h.* fromm, liebeich sein.
 חַסִּד II *h. Pi.* beschimpfen.
 חַסִּד *a.* beschämt werden, sich schämen. *Pa.* חַסִּד 1S 17, 36 schmähen. *Itp.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.
 חַסִּד *h. m.* Gnade, Gunst.
 חַסִּדָּא I (Gen 39, 21) *a. m.* 1. Gnade, Huld; 2. Personenname (חַסִּדָּא).
 חַסִּדָּא II (Gen 34, 14) *a. m.* Schmach.
 חַסִּדָּא *a. m.* liebeich.
 חַסְדוֹתָא, *c. s.* חַסְדוֹתָא (Cant 7, 6) 1. חַסְדוֹתָא (so MS).
 חַסְדִּי *m.* Personenname (חַסְדִּיָּה).
 חַסְדוֹ *h. m.* Schmähung.
 חַסְדָּא *a. m., pl.* חַסְדָּאִים Jes 37, 3

Schmach, Schmähung. *pl.* חַסְדָּאִים
 Schamteile.
 חַסְדָּא (Est II 2, 8, MS חַסְדָּא) *a. f.* anmutig.
 חַסְדָּא I *h. f.* dass.
 חַסְדָּא II *h. f.* zum Aderlass geöffnete Vene.
 חַסְדוֹ (?) (SchemR 2) 1. חַסְדוֹת.
 חַסְדָּא *a. m.* 1. *ind.* חַסְדוֹ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חַסְדוֹ Ez 16, 47 weniger.
 חַסְדָּא *a. m.* That.
 חַסְדוֹ *h. m.* Maulkorb.
 חַסְדוֹ I *h. m.* Verschluss.
 חַסְדוֹ II *h. m.* 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.
 חַסְדוֹת *s.* חַסְדוֹתָא.
 חַסְדוֹ *h. m.* Mangel.
 חַסְדוֹ *h. f.* 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschonung.
 חַסְדוֹן 1. חַסְדוֹן.
 חַסְדוֹס *h. m.* Knorpel.
 חַסְדוֹס *a. m., ind.* חַסְדוֹס Am 3, 12 (MS חַסְדוֹס) dass.
 חַסְדוֹתָא *h. f.* Knorpelmasse.
 חַסְדוֹתָא (DtII 32, 11) 1. חַסְדוֹתָא, *s.* חַסְדוֹתָא.
 חַסִּיא, *pl. f.* חַסִּיאִים GenJI 41, 3. 19, 1. חַסִּיאִים, *s.* חַסִּיאִים.
 חַסִּיד *h. m.* fromm.
 חַסִּידָּא *a. m., ind.* חַסִּיד Dt 33, 8, *pl.* חַסִּידָּאִים Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חַסִּידָּא Est II 2, 8 anmutig.
 חַסִּידָּא *h. f.* 1. *f.* von חַסִּיד fromm; 2. Storch.
 חַסִּידוֹתָא *h. f.* Frömmigkeit.
 חַסִּידוֹתָא *a. f., c. s.* חַסִּידוֹתָא Cant 3, 6 dass.
 חַסִּיבָּא *a. m., pl. f.* חַסִּיבָּא Gen 41, 19 mager, gering.
 חַסִּיל *h. m.* eine Heuschreckenart.
 חַסִּילָּא (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes Kind.
 חַסִּימָא I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.
 חַסִּימָא II *h. f.* Härtung.

קאליחסין *s.* חסין

חֲסִינָא *a. m., pl.* חֲסִינִין Dt 28, 23 stark.

חֲסִינָה *h. f.* Behältnis.

חֲסִיסָא *a. m.* unreifes Gerstenkorn.

חֲסִיסָה *h. f.* Knorpel.

חֲסִירָא (חֲסִירָא) *a. m.* 1. *ind.* חֲסִיר Est II 3, 8, *pl. f.* חֲסִירִין Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. *ind.* חֲסִיר 1K 11, 22 entbehrend.

חֲסִירוּתָא *a. f., c.* חֲסִירוּת Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.

חֲסִית *h. f.* 1. Zwiebelpflanze; 2. *s.* חֲסוּת.

חֲסִיךָ *h.* zurückhalten. *pt. pass.* חֲסִיכָה entbehrend. *Pi.* schonen.

חֲסִיכָא *a.* 1. abziehen; 2. *pf.* 1 *pl.* חֲסִיכָא Jes 26, 12 (MS חֲסִיכָה) abmagern, trocken, dürr werden.

חֲסִיכָא (חֲסִיכָא) *a. m.* Verminderung, Abnutzung.

חֲסִיכּוֹן *h. m.* Schonung, Sparen.

חֲסִיכָנָא *a. m.* ein weniges.

חֲסִיל *h.* ein Ende machen.

חֲסִיל *a.* 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* חֲסִילֵתִיָּה 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יִחְסִלְנִיָּה Dt 28, 38 vertilgen. *Aph.* 1. endigen; 2. *pt. m.* מִחְסִיל 1K 7, 26 enthalten. *Itpe. pf.* אֶתְחִסִּיל Gen 21, 8 entwöhnt werden.

חֲסִים I *h.* 1. die Schnauze zubinden, den Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschluss, Abschluss machen. *Ni.* mit einem Maulkorb versehen werden. *Hitp.* mit einem Verschluss, Abschluss versehen werden.

חֲסִים II *h.* härten. *Pi.* dass. *Hitp.* hart werden.

חֲסִים I *a.* einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. *Pa. pt. pass.* Bedenken tragend. *Itpe.* zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.

חֲסִים II *a.* härten. *Itpe.* gehärtet werden.

חֲסִים III *a. Itpe.* neidisch werden.

חֲסִימָנָא *m.* Volksname.

חֲסִין I *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִחְסִינוּ Am 2, 6 1. stark sein; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. *Pa. imp. pl.* חֲסִינוּ Jes 35, 3 stärken. *Aph.* 1. stärken; 2. *pf.* אֶחָסִין Gen 49, 24 Besitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. *Itpa.* 1. *pf.* אֶתְחַסֵּן Gen 43, 31 sich Gewalt anthun; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְחַסְּנוּ Nu 34, 13 (MS תִּתְחַסְּנוּ) sich bemächtigen.

חֲסִין II (= חֲסֵל) *a. Aph.* entwöhnen. *Itpe.* 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.

חֲסִינָא *a. m., c. s.* חֲסִינָה Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. *pl. d.* חֲסִינָיָא Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.

חֲסִיף *a. Pa.* zerstoßen (?). *Itpe. pf.* חֲסִיף אֶתְחַסֵּף Est II 6, 12 1. אֶסְתַּחֲף (so MS), *s.* סְחַף.

חֲסִיפָא *a. m., 1. ind.* חֲסִיף Lev 11, 33, 2S 5, 20 Thon; 2. Scherbe; 3. Schande. חֲסִיפָה Ortsname.

חֲסִיפִיתָא *a. f.* 1. Schuppe; 2. Grind, Schorf.

חֲסִיר, חֲסִיר *h.* fehlen, mangeln. *Pi. Hi.* 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig thun. *Pu. pt.* מְחַסֵּר ermangelnd.

חֲסִיר *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּחְסֵר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. *Pa. pt. f.* מִתְחַסֵּרָא Lev 13, 51 entbehren lassen, fehlen lassen, zehren. חֲסִירוּיָא מִתְחַסֵּרָא sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.

חֲסִיר *h. m.* 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, *minus*; 4. defektiv geschriebenes Wort.

חֲסִיר (Jes 10, 32 Soc 59) *a.* weniger.

חֲסִיר *h. m.* Verminderung.

חֲסִירוֹן *h. m.* 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

הסרונא *a. m.* Mangel, Verlust.
 חוסרנא *a. m., c. s.* חוסרנייה Dt 15, 8
 Not, Mangel.
 הף *h. m., pl.* חפין 1. Zapfen (der
 Thürangel); 2. Zahn am Schlüssel;
 3. Salleste, Webflocken (?).
 חפא, חפא *a. m., pl. c. s.* חפיהון 1K 7, 33
 Zapfen.
 חפא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יחפי Ex 10, 5
 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass.*
pl. מחופן Ex 26, 32 überziehen, be-
 decken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אתחפאו
 Gen 7, 19, 1 K 1S, 45 bedeckt
 werden.
 חפאה (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Be-
 deckung, Bedachung; 2. Überzug,
 Haut.
 חפאים *h. m. pl.* dass.
 חפה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten;
 2. beugen, krümmen (?). *Pi.* 1. be-
 decken, überziehen; 2. beschützen;
 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.
 חפה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.
 חפוי *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2.
 Polster, gepolsterter Sitz.
 חפויא *a. m., c.* חפוי Ex 38, 19 Über-
 zug.
 חפוא *a. m.* Prellstein.
 חפואתא *a. f.* Grind, Ausschlag.
 חפוא *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.
 חפורה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung,
 Höhle; 2. Erdfrucht.
 חפורית *h. f.* Erdfrucht.
 חפורתא *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aus-
 höhlung.
 חפוש *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch
 des Wortes חפש.
 חפושא *a. m.* Name eines Fisches.
 חפושיה (BerR 53) *h. f.* Befreiung, Frei-
 heit.
 חפושית *h. f.* Käfer.
 חפושיתא *a. f.* dass.
 חפז *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.
 חפזון *h. m.* Eile.

חפוא *a. m.* 1. barfuss; 2. חפוי l. חפוי.
 חפונה *h. f.* das Nehmen einer Hand-
 voll.
 חפוסה *h. f.* Sack.
 חפוסתא *a. f.* dass.
 חפוסה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Ab-
 reibung.
 חפוסתא *a. f.* 1. לב ח' Niedergeschlagen-
 heit; 2. Abreibung.
 חפוצה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2.
 Gebrauch des Wortes חפץ.
 חפירה *h. f.* Graben.
 חפישא *h. f.* Suchen, Aufstöbern.
 חפיתא *a. f.* Name eines Fisches.
 חפן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit
 der Hand gegriffen werden.
 חפן *a.* dass.
 חפן l. חפן.
 חופנא *a. m., c. s.* חופניה Koh 4, 6,
pl. חופנין Koh 4, 6 (MS חופנין!) *c. s.*
 חופניכון Ex 9, 8 1. eine Handvoll; 2.
 hohle Hand.
 חופס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. l. חפס.
 חופה *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich
 anstrengen (?).
 חופה *a., imp. pl.* חופו Jer 25, 34 (Jer
 6, 21 וחופו = וחפו v. חפא) bedecken.
Po. Itpo. אתחפה, *pt.* מתחפה Dt 32, 11,
 מתחופף sich zur Bedeckung breiten.
Palp. חפתה dass.
 חפקית *h. f.* Ausschlag.
 חפק *h.* verlangen, begehren.
 חפק *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache;
 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.
 חפצא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez.
 der Gegenstand, den man beim Schwur
 in die Hand nimmt.
 חפצא *a. m.* eine Hülsenfrucht.
 חפר *h.* graben.
 חפר I *a., pf. pl. m.* חפרו Gen 26, 15,
ipf. 2 *sg.* תחפר Dt 23, 14 1. graben,
 vergraben; 2. erspähen.
 חפר II *a.* sich schämen.
 חפר *h. m.* Grabmachen.

תְּפִירֵתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.
תִּפֵּשׂ *h.* nachspüren, aufsuchen.
תִּפְשׂוּ *a. Pa.* dass.
תִּפְשׂוּ *h. Pi.* befreien. *Pa.* befreit werden.
תִּפְשׂוּ *h. m.* frei.
תִּפְשׂוּתָא *h. f.* Freiheit.
תִּפְשׂוּתָא *a. f.* Rost (?).
תִּפְתָּ *h. f.* 1. Busen (Tasche?) des Gewandes; 2. Ärmel (?).
תִּפְתָּ *h., pt. pass.* תִּפְתּוֹ mit Busen (Tasche?) versehen (vom Gewand). *Pi.* falten, bauschig machen.
תִּפְתָּ *a.* 1. *pt. pass.* תִּפְתִּית mit Busen (Tasche?) versehen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.
תִּפְתָּא *a. f.* Busen (Tasche?) des Gewandes.
תִּץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft.
תִּצָּא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.
תִּצַּב *h.* behauen, ausmeisseln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.
תִּצַּב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* תִּצִּיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אֲתִּחַצְּבֶתוּן Jes 51, 1 ausgehauen sein.
תִּצַּב *h. m.* Steinhauer.
תִּצַּב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. תִּצַּד); 4. Ableger.
תִּצַּבָּא *a. m.* 1. *pl.* תִּצְבֵי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. תִּצְבֹּאָה.
תִּצַּד *h. m.* eine Dattelart.
תִּצַּד *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּחַצְּדוּ Dt 24, 19 schneiden, mähen.
תִּצַּדָּא *a. m.* Schnitter.
תִּצַּדָּא (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.
תִּצַּדָּא *a. m.* eine Dattelart (s. תִּצְבֹּאָה).
תִּצַּדָּר Ortsname.
תִּצַּדָּר *h.* 1. teilen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.

תִּצְבֹּאָה *a. m.* Steinhauer.
תִּצְבֹּאָה *a. m.* 1. Dreifuss (?); 2. Himmelschwaden (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
תִּצְבֹּאָה *h. f.* dass.
תִּצְבֹּרָא (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
תִּצְבוּ *h. m.* Teilen, Abteilen.
תִּצְבוּ *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
תִּצְבוּרָא *a.* Trompete blasen.
תִּצְבוּרָתָא *h. f.* Trompete.
תִּצְבוּרָתָא *a. f., pl.* תִּצְבוּרָתָא Nu 10, 2 dass.
תִּצְבוּתָא *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht.
תִּצְבִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
תִּצְבִיבָא (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
תִּצְבִיבָה *h. f.* Behauen.
תִּצְבִיבָא (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
תִּצְבִיבָא *a. m., pl. c.* תִּצְבִיבֵי Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
תִּצְבִיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
תִּצְבִיץָא *a. m.* Steinchen, Kies.
תִּצְבִיץָה *h. f.* Scheidung. *pl.* תִּצְבִיץִין Gesetze, die תִּצְבִיץָה betreffend.
תִּצְבִירָא *h. m.* 1. Lauch; 2. Gras.
תִּצְבִירָא *a. m.* dass.
תִּצְלִין (jMaasr 52^a) l. בצלִין (so Ven.), s. בְּצֵל.
תִּצְנִיבָא *h. m.* 1. *pl.* תִּצְנִיבָא Flachsbindel; 2. *d.* תִּצְנִיבָא Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
תִּצְנִיבָה *h.* *Hi.* frech handeln.
תִּצְנִיבָה *a. Pa. pt. pl.* מִתְצַנִּיבִין Ez 13, 6, *Aph.* dass.
תִּצְנִיבָה *a. m., ind.* תִּצְנִיבָה Jer 3, 3 Frechheit.
תִּצְנִיבִיתָא *m.* Personenname.
תִּצְנִיבִי *h.* 1. schneiden, trennen; 2. einen Keil eintreiben; 3. einen Zwischenraum lassen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
תִּצְנִיבִי *a. Pa. pt. pl. c.* מִתְצַנִּיבִין Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschiessen.

חרדון *h. m.* grosse Eidechse, Krokodil.
 חרדונא *a. m.* dass.
 חרדל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis*); 2. s. חרדלית.
 חרדלָא *a. m.* dass.
 חרדלִי *h. m.* senffarben, senffarbener
 Wein.
 חרדלית *x. f.* (*χαράδρα?*) Giessbach.
 חרה *h.* glühen. *Pl.* in Glut bringen.
 חרה *s.* חרחר.
 חרוב *h. m.* 1. Johannisbrot; 2. eine
 Bohnenart; 3. Ortsname.
 חרובָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Orts-
 name.
 חרובָא *a. m., ind.* חרוב Dt 13, 18, Jes
 17, 9, Ha 1, 4 verwüdet, öde.
 חרובָא *a. m.* Zerstörer.
 חרובית *h. f.* Johannisbrotbaum.
 חרוביתא *a. f.* dass.
 חרוזא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2.
 Bibelstellen vergleichend.
 חרוזא *a. m.* angeröstetes Fleisch.
 חרוזל *h. m.* eine Lathyrusart.
 חרום *h. m.* plattnäsigg.
 חרון *h. m.* Zorn.
 חרון (Ez 27, 23) Harran.
 חרוֹכָת *h. m.* süsser Brei.
 חרוֹף *h. m., pl.* חרוֹפּוֹת Grabbeisen.
 חרוֹפָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.
 חרוֹץ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische
 versehen.
 חרוורא *pl.* חרוורי עינין DtJI 18, 10
 (MS חרוודי עינין) 1. אַחוּדִי עֵינִין *a. m.*
pl. Gaukler.
 חרוורי *h. m.* zu den Freien gehörig.
 חרווריָא *a. m. pl.* Freiheit.
 חרוֹשָׁתָא *a. f.* Zauberei.
 חרות *h. f.* 1. *pl.* חרוֹת Palmzweig;
 2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3.
 Schwärze.
 חרותא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. 1. חרוֹתָא;
 3. *c. s.* חרותי Jes 60, 21, 1. חרוֹתִי
 (so MS), *s.* חרוֹתָא.
 חרותא *a. f.* Schwärze.
 חרוֹ *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2.

aufreihen, ordnen; 3. zwei Stellen
 vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
 חרוֹ *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. auf-
 reihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei
 Verse vergleichen. *Aph.* stechen machen.
 חרוֹא *a. m.* Dornstrauch.
 חרוֹא *a. m.* stachlig.
 חרוֹר 1. חרוֹר.
 חרוֹרְבִינָא *h. f., pl.* חרוֹרְבִינִין Mannstreu
 (*Eryngium*).
 חרוֹרוֹר *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das
 eine (wohl zum Zerkleinern der
 Schollen bestimmte) Ende des Ochsen-
 steckens.
 חרוֹרוֹר *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank,
 Streit.
 חרוֹרוֹרָא (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
 חרוֹרְל *h. m.* Lathyrusart (?).
 חרוֹרֵר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten;
 3. Fieber haben.
 חרוֹרֵר *a.* entzünden.
 חרוֹרֵט *h.* ausmeisseln. *Hi.* einschneiden,
 aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
 חרוֹרֵט *a., inf.* מְחַרֵט Cant 5, 4 bereuen.
 חרוֹרֵשָׁה *h. f.* Bereuen.
 חרוֹרֵטִים I *x. m.* Zauberer.
 חרוֹרֵטִים II *h. m.* Maul, Schnabel.
 חרוֹרֵטָא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalen-
 schnabel (-spitze).
 חרוֹרֵי *h. m.* Gebäck.
 חרוֹרֵיא *a. m.* Mist.
 חרוֹרֵינִים *h. m. pl.* dass.
 חרוֹרֵיז *h. m.* Dorn (?).
 חרוֹרֵימָא *a. m., ind.* חרוֹרֵים Lev 21, 18
 spaltnäsigg.
 חרוֹרֵינָא *a. m.* anderer.
 חרוֹרֵינָא *a. m.* Streit.
 חרוֹרֵינִיתָא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
 חרוֹרֵיע *h. m.* 1. Saffor, Safforsamen (*Car-
 thamus tinctorius*); 2. gefärbte Baum-
 wolle.
 חרוֹרֵיפָא *a. m.* 1. *pl.* חרוֹרֵיפִין Jos 5, 2
 scharf; 2. klug; 3. gangbar; 4.
 Personennamen.

חַרְפּוֹתָא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluss.

חַרְיָן *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben.

חַרְיָצָא *a. m.* dass.

חַרְיָצָא *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חַרְיָצָא (so Ausg. Konst.), s. חַרְצָא.

חַרְיָצוֹת 1. חַרְיָצוֹתָא; 2. חַרְיָצוֹת 1K 3, 6, 1. חַרְיָצוֹת (so MS), s. חַרְיָצוֹתָא.

חַרְיָק. חַרְיָק *v.* an stelle von.

חַרְיָר *h. m.* Nadelöhr.

חַרְיָשׁ *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.

חַרְיָשָׁא *h. f.* 1. Pflügen; 2. Schweigen; 3. Taubheit; 4. Taubmachen; 5. Dickicht.

חַרְיָשׁוֹתָא *a. f.* 1. Taubheit; 2. Dickicht.

חַרְיָת l. חַרְיָב.

חַרְיָד *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hityp.* versengt werden.

חַרְיָד *a.* 1. *pt. pass.* חַרְיָד Jer 6, 29 (MS חַרְר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חַרְיָדָא Jes 9, 18 (MS חַרְיָדָא) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Ityp.* versengt werden.

חַרְיָד *h. m.* absichtliche Abwandlung von חַרְם Bann.

חַרְיָד *h. m.* 1. *pl.* חַרְיָדוֹן Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.

חַרְיָדָא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.

חַרְיָדָא *a. m.* Lathyrusart.

חַרְם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen; 2. exkommunizieren.

חַרְם II *h.* Netze machen (fischen?).

חַרְם *a. Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחְרִים Lev 27, 28, *pl.* יַחְרִמוֹן 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. exkommunizieren. *Itaph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחְרִמוֹן Lev 27, 29 geheiligt werden.

חַרְם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.

חַרְם II *h. m.* 1. Netz; 2. Fischplatz, Fischerei.

חַרְם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewaltthätiger.

חַרְמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Gebanntes).

חַרְמָא *a. m., c. s.* חַרְמִיָּה Hb 1, 15 Netz.

חַרְמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חַרְמִיָּנִי (Jer 51, 27) Armenien, s. אַרְמִיָּנָא.

חַרְמִיָּנָא *a. m., ind.* חַרְמִין Gen 49, 17 1. grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חַרְמִיָּנָא *a. m., f.* חַרְמִיָּנָא ein anderer.

חַרְמִיָּנָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta?*).

חַרְם *h. m.* 1. Thon; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חַרְסָא *a. m., ind.* חַרְס Dt 28, 27 Ausschlag, Krätze.

חַרְסוֹן, חַרְסוֹן *m.* Personenname.

חַרְסוֹנָא *a. m.* Ausschlag.

חַרְסִית *h. f.* 1. Thon; 2. שַׁעַר ח' Name eines Thores von Jerusalem.

חַרְסִיתָא *a. f., pl.* חַרְסִיתָא Schuppe.

חַרְיָ *h. m.* Verstümmelung von חַרְם.

חַרְיָ I *h., pt. pass.* חַרְיָא streng, *f.* חַרְיָא zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähend, lästern. *Hityp.* 1. geschmäht werden; 2. ernst werden (?).

חַרְיָ II *Hityp.* erstarrt (winterlich) sein.

חַרְיָ *a. Pa.* 1. *inf.* חַרְיָא 1S 13, 20 schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.* früh sein.

חַרְיָא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.

חַרְיָא (חַרְיָא) *a. m., pl.* חַרְיָא Koh 11, 2 (nicht MS) frühzeitig.

חַרְיָא *h. f.* Schmähung, Schmach.

חַרְיָא *a. f.* Grind, Schorf.

חַרְיָא, חַרְיָא *a. f.* 1. (einjähriges) Lamm; 2. Personenname.

חַרְיָא *a. f.* Schmähung, Schande.

חַרְיָא *a. f.* Fledermaus (?).

חַרְיָא *a. f., pl.* חַרְיָא Gen 33, 19 Lamm.

הרץ *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2. bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.
 תרץ *a.* dass.
 הרץ *h. m.* Einschnitt.
 הרצא (Dt 33, 11) *a. m.* 1. Lende; 2. *pl. c.* תרצי Jos 11, 8 Graben.
 הרצן *h. m.* Kern der Weinbeere, Stein einer Frucht.
 הרצנה *h. f.* dass.
 הרצניתא (falsch תרצניתא) *a. f.* Kern, Stein einer Frucht.
 הרק *h. m.* Verstümmelung von תרם.
 הרק *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.* knirschen.
 הרק *a.* 1. mit Einschnitten versehen; 2. *pt. pl.* תרקון Est II 3, 8 knirschen. *Itp.* dass.
 הרקא, תרקא *a. m.* 1. Kerbe, Zacke; 2. Verzierung.
 הרר I *h.* eine Höhlung machen.
 הרר II *h. Pi.* befreien.
 הרר III *h. Pilp.* תרר erhitzen.
 הרר I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* תריר Lev. II 15, 3 ausströmen lassen.
 הרר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אתחררת Lv 19, 20 frei gelassen werden.
 הרר III *a., pf.* הר Ez 15, 4 brennen, sengen. *Pa. pf.* תרר Jer 6, 29, *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תהררנה Ez 4, 12 1. תהררנה 1. rösten; 2. Glut machen. *Itp.* *pf.* אתחר Est II 5, 1 (MS אַחַתת!) versengt werden. *Itpalp.* dass.
 הרר IV *a. Pa.* einen Kuchen machen.
 תרר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.
 תררא (1K 7, 23, Ez 4, 12, MS תררא) *a. m., pl.* תררן 1. Kuchen; 2. Klumpen.
 תררה *h. f.* 1. Kuchen; 2. Haufen; 3. Klumpen; 4. Eisenerz.
 תרש *h. m.* 1. s. תרם; 2. Personenname.
 תרש I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen. *Ni.* gepflügt werden.
 תרש II *h. Pi.* taub, stumm machen.

Hi. 1. dass.; 2. taub, stumm sein.
Hitp. taub, stumm werden.
 תרש I *a.* pflügen.
 תרש II *a.* taub, stumm sein. *Itp.* *ipf.* 3 *pl. f.* יתחשון Mi 7, 16 Or 147 1 taub, stumm werden.
 תרש III *a.* ein Dickicht bilden.
 תרש IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.* מתחשון Ez 13, 20 bezaubern, bannen.
 תרש *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personenname.
 תרש *h. m., pl.* חורשין Wald.
 תרש *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.
 תרש *h. m.* taub, stumm.
 תרשא (Ex 4, 14) *a. m.* dass.
 תרשא *a. m., ind.* תרש (!) Dt 18, 10, *pl. c.* תרשי Ex 7, 11 Zauberer.
 חורשא (Dt 19, 5), תרשא (Mi 3, 12) *a. m.* 1. Wald; 2. Lufttröhre (?).
 תרשיותא *a. f.* Zauberei.
 תרשין (Na 3, 4), תרשין (Mi 5, 11) *a. m. pl., c. s.* תרשהא Na 3, 4 Zauberei.
 תרשיתא *a. f.* Zauberin.
 תרשנא *a. m.* Zauberer.
 תרשתא *a. f., ind.* תרשא Ex 22, 17 Zauberin.
 תרת *h.* eingraben.
 תרת *a., pt. pass. pl.* תריתין Lv 19, 28 dass.
 תרת *h. f.* Schwärze.
 תרתא I *a. f.* dass.
 תרתא II *a. f.* Streit.
 תרתא *a. f.* freie Frau.
 תרתנא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.
 תרטיפה *h. f.* Entblößen.
 תרשף *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.
 תרשא *a.* stille sein, schweigen.
 חרשא *c. s.* חשיה (EchR I 16) 1. נחשיה, 2. נחשא.
 חשב *h.* denken, planen, beabsichtigen, bewohnen. *Pi.* 1. nachdenken, betrachten; 2. achten; 3. berechnen, zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden, geschätzt werden; 2. gezählt, mitgerechnet werden; 3. rechnen; 4. für

etwas gehalten werden; 5. geachtet sein, sich als vornehm geberden.

חָשַׁב *a.*, *ipf.* 2 *m. pl.* חָשַׁבְתִּי Gen 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass. pl.* חָשַׁבְתִּי Jes 53, 3 halten, achten, schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* חָשַׁבְתִּי Lv 25, 52, *pt.* מִחָשֵׁב Jer 26, 3 1. ersinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחַשֵּׁב Lv 17, 4 1. eronnen, geplant werden; 2. berechnet werden; 3. für etwas gehalten werden.

חֹשֶׁבֶת *a. m.*, *pl. d.* חֹשֶׁבֶת Jes 33, 5 (MS חֹשֶׁבֶת) Rechner.

חֶשְׁבֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft; 2. Genauigkeit.

חֹשֶׁבֶן *a. m.*, *c.* חֹשֶׁבֶן Ex 30, 12 1. Berechnung, Messung; 2. Zahl.

חֹשְׁבָנִי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer Völkerschaft.

חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.* im Verdacht sein.

חָשַׁד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.

חָשַׁד (?) *h. m.* verdächtig.

חָשַׁד *h. m.* Verdacht.

חֹשֶׁדָּא *a. m.* dass.

חָשָׂה *h.* schweigen.

חָשָׂה *m.* Personennamen.

חֹשֶׁב *h. m.* Berechnung.

חָשָׁךְ *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.

חֹשְׁכָא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֹשְׁכָא Am 5, 20 finster: 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֹשְׁכָא 2S 13, 4 (MS חֹשְׁכָא) mager, elend.

חֹשֶׁפֶה *h. f. s.* חֹשֶׁפֶה.

חָשִׁי *h. m.* 1. Stille, Schweigen; 2. Geheimnis.

חָשִׁי *a.* 1. חָשִׁי 1K 19, 12 leise; 2. בְּחָשִׁי Jes 26, 16 im Geheimen.

חָשִׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).

חֹשֶׁבֶת *a. m.* angesehene Person, s. חָשַׁב.

חֹשְׁבֹתָא *a. f.* Wert.

חֹשְׁבָנִי *a. m.*, *pl. d.* חֹשְׁבָנִי Am 8, 6

1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.

חֹשְׁכָא *h. f.* Dunkelwerden.

חֹשְׁכָא *h. f.* Binsenart.

חֹשְׁכָא *a. m.*, *pl. f.* חֹשְׁכָא Jud 5, 11 ausgerüstet.

חֹשְׁכָא *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חֹשֶׁךְ.

חָשָׁךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.

חֹשְׁכָא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* חֹשְׁכָא Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מִחָשְׁכָּךְ Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln thun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מִחָשְׁכָּךְ 1S 17, 16 bei Nacht thun, spät sein. *Itpe.* finster werden.

חֹשְׁכָא *a. m.* Dunkelheit.

חֹשְׁכָא *a. f.*, *c.* חֹשְׁכָא Dt 28, 65 Dunkelheit.

חֹשְׁכָא *a. f.* Dunkelheit.

חָשַׁל *h. Pi.* zertrümmern.

חָשַׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. planen. *Pa.* planen.

חֹשְׁלָא (Ez 27, 17, MS חֹשְׁלָא) *a. m.* Grütze.

חֹשְׁלָא *a. m.* Schmied.

חֹשְׁלָא *a. f.* Grützbrei.

חֹשְׁמוֹנִי *m.* 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS חֹשְׁמוֹנִי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.

חֹשְׁמָלָא (Ez 8, 2) *a. m.* Engelname.

חֹשְׁנָא (Ex 28, 4) *a. m.*, *c.* חֹשְׁנָא Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.

חָשַׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.

חָשַׁק *a.*, *ipf.* 1 *sg.* חָשַׁק 2S 9, 27 satteln. rüsten.

חָשַׁר *h.* sieben, streuen.

חָשַׁר *a.* dass.

חָשַׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.

חָשַׁשׁ (s. חָשַׁשׁ) *a.* 1. *ipf.* חָשַׁשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *ipf.*

ט

ט der neunte Buchstaben des hebr.

Alphabets. ט als Zahlzeichen = 9.

טאב s. טוב.

טאָטא h. kelnen.

טאָטא a. dass.

טאָטא a. m. Besen.

טאָטיא a. f. dass.

טאָטראָן, טאָטראָן x. m. (θεάτρον), pl.

טאָטראָת Theater.

טאל pt. pl. מטאלין (jSabb 9^a) l. מנא אֶלֶין.

טאָניס (Num 13, 22) Stadt in Unter-egypten.

טב a. 1. sehr, viel; 2. ט עין Ortsname.

טב h. m., c. s. טבו Art, Wesen.

טבא (Gen 50, 20) a. m. 1. gut; 2. wert; 3. Vornehmer; 4. Personennamen.

טבא a. m. 1. c. s. טבהון 1S 16, 23, Gen 37, 2 (hier MS דבהון) Art, Wesen; 2. Ruf.

טבבו (jMaasSch 52^d) l. טבות.

טבאנ (Cant 5, 14, nicht MS) l. טבאָן x. m. (τόπασος) ein Edelstein, Topas.

טבאָת, טבאָת a. gut.

טבָהקִי x. m. in der Pfanne gebratenes Fleisch.

טבוואות (SchirR Anf) l. טבאָות.

טבִּיתָּ h. m. 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.

טבִּיתָּ a. m. dass.

טבול h. m. 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.

טבולא a. m. Eintauchen, Baden.

טבוסה (jSabb 7^d, Ven. סכוסה) l. טבָה.

טבויען h. m. pl. Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).

טבור, טבור h. m. 1. Nabel; 2. Centrum.

טבִּירָא a. m. Nabel.

טבִּירָיָה (jKil 31^c) l. טבִּירָיָה, s. טבִּירָא.

טבִּיתָּ a. gut.

טבִּיתָּ a. f., pl. טבִּיתָּ Ex 34, 6 Güte, Gunst.

טבִּיתָּ (Lv 11, 5) a. m. Klippdachs.

טבִּח h. schlachten, kochen.

טבִּח a. schlachten, kochen. Pa. dass.

טבִּח h. m. 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.

טבִּח h. m. Schlächter, Koch.

טבִּחָא (1S 9, 23. 24, MS טבִּחָא!) a. m. dass.

טבִּחָא a. m. Schlachtung.

טבִּחָא a. m. Schlachtfest.

טבִּחָתָא a. f., pl. טבִּחָתָן 1S 8, 13 Köchin.

טבִּי m. 1. Personennamen; 2. קפֿר טֿ Ortsname.

טבִּי m. Personennamen (Tobia).

טבִּיָא (Dt 14, 5) a. m., pl. טבִּיָין Est II 1, 2, d. טבִּיָא 2S 2, 18 Gazelle.

טבִּיָמי m. Personennamen.

טבִּיָתָא h. f. 1. Schlachtung; 2. Verdauung(?).

טבִּיָתָא h. f. 1. Eintauchung, Baden; 2. Reinigungsbad.

טבִּילִיתָא, טבִּילִיתָא a. f. dass.

טבִּיעָא h. f. 1. Untersinken, Ertrinken; 2. s. טבִּיעָות.

טבִּיעָות h. f. ט עין allgemeiner Eindruck, den etwas macht.

טבִּיעָותָא a. f. עִינָא dass.

טבִּית l. טבות.

טבִּיתָא, טבִּיתָא a. f. 1. Gazelle; 2. Personennamen.

טבל h. 1. eintauchen; 2. ein Reinigungsbad nehmen. טבול יום derjenige, der zwar gebadet hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. Ni. 1.

eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen. *Pu.* s. **תָּבַל**. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

תָּבַל *a.*, *יִפְּ* 3 *m. sg.* **יִטְבֹּל** Lv 4, 6 1. eintauchen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* einen Imbiss nehmen. *Aph.* eintauchen, baden lassen.

תָּבַל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

תָּבֵלָא *a. m.* dass.

תָּבֵלָא (Cant 1, 1), **תָּבֵלָה** *x. 1. m.* (ταβούλιον) Handpauke; 2. *f.* (τάβλα) *pl.* **תָּבֵלָאוֹת**, **תָּבֵלָאוֹת** Tafel, Brett; 3. Personennamen.

תָּבֵלִי *m.* Personennamen.

תָּבֵלְרָא *x. m.* (ταβέλλαρως) Kourier, Läufer.

תָּבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

תָּבַע *a.*, *יִפְ* 3 *f. sg.* **תָּבַעַת** 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, Gestalt geben. *Pa.* *יִפְ* 2 *sg. c. s.* **תָּבַעְתָּנוּן** Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itpe.* *יִפְ* 3 *m. pl.* **אֶבְעִי** Ex 15, 9 eingetaucht werden.

תָּבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

תָּבַעָא, **תָּבַעָא** *a. m.* 1. *c. s.* **תָּבַעָךְ** Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

תָּבַעוֹן Ortsname.

תָּבַעוֹנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

תָּבַעֲנָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

תָּבַעֲנִי *h. m. s.* **תָּבַעוֹנִי**.

תָּבַעַת *h. f.*, *pl.* **תָּבַעוֹת** 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. ringförmiger Knorpel; 4. After.

תָּבֵרְיָא, **תָּבֵרְיָה**, **תָּבֵרְיָא** (Τιβεριάς) Ortsname.

תָּבֵרְיָה *a. m.* aus Tiberias.

תָּבֵרְיָא *x. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

תָּבֵרְיָא, **תָּבֵרְיָא** *m.* (Τιβέριος) Personennamen.

תָּבֵרְנִי *h. m.* aus Tiberias.

תָּבֵרְיָנוֹס *m.* (Tiberinus) Personennamen.

תָּבַרְר *pt.* **מַטְבֵּרִיר** (jJom 42^c Ar.) *x.* (vgl. ταυρεία) peitschen.

תָּבֵרִירִי (Pes 191^b) 1. **מַטְבֵּרִירִי**, s. **תָּבֵרְיָא**.

תָּבַת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

תָּגָא *x. f.* (τόγα) Toga, Mantel.

תָּגַמְטִין *x. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

תָּגַן *x. Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

תָּגַן *x. Pa.* dass.

תָּיָנָא, **תָּיָנָא**, **תָּיָנִי**, **תָּיָנִין** *x. m.* (τήγανον)

1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. Folterinstrument.

תָּיָנָא *x. m.* Raute (*Ruta Chalepensis*).

תָּגְרוֹס, **תָּגְרוֹס** *x. m.* (Τίγρις) Tigris.

תָּדִי *שְׁעַר* **תָּדִי** Thor im Tempel.

תָּהוֹר *h. m.* rein.

תָּהַר *h.* rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.

תָּהַר *a.* 1. rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.

תָּהָרָא *a. m.* Reinheit, Leerheit.

תָּהָרָא s. **תָּהָרָא**.

תָּהָרָה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* **תָּהָרָוֹת** Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

תָּאָא *a.*, *pt. pass.* **תָּאָי** Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

טוב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.*
 1. gut, schön machen; 2. passend
 machen, zubereiten, putzen; 3. einen
 bösen Traum zum Guten wenden.
Hitp. verbessert werden.
 טוב *a.* 1. *pf.* טוב Dt 15, 16, *pt.* טָאִיב
 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich
 wohl fühlen. *Pa.* טָיִב, *Aph.* אָטִיב, *inf.*
 (יָטַב) Sach 12, 4 (MS אָטִיבָא v. יָטַב)
 Gutes thun.
 טוב *h. m.* 1. gut. טוב יום טוב Festtag.
 כִּי טוב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עֵץ טובָה
 Wohlwollen; 2. Edler, Vornehmer.
 טוב *h. m.* Gutes, Güte.
 טובָא *a. m.* 1. *c.* טוב Gen 45, 18 Gut,
 Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טובֵי
 2K 5, 5, *c. s.* טובָה Dt 33, 29 Heil!
 4. viel; 5. sehr.
 טובָה *h. f.* 1. Güte, Gunst. עֵץ טובָה
 Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung.
 שָׁלַא כְּטוֹבָהָ gegen Entgelt; 3. שָׁלַא
 כְּטוֹבָהָ *a.* unsonst; *b.* wider Willen.
 טובֵי *m.* Personennamen.
 טובֵינָא *a. m.* vergnügt, glücklich.
 טובֵילֵן *h. m. pl.* eine Baumart.
 טובֵילֵן *h. m.* Bader.
 טובֵינָא Ortsname.
 טובָתָא *a. f., pl. d.* טובָתָא Jud 5, 26
 (MS טְבָתָא) Glück.
 טְבִיָה *h.* spinnen. *Ni.* gesponnen werden.
 טוֹרָה *h. m.* 1. Reinheit; 2. Leerheit,
 leerer Raum.
 טוֹיָה *h. m.* gesponnen.
 טוֹיָא s. טְבִיָא.
 טוֹיָא (falsch טוֹיָא) *x. m.* fröhliche Ge-
 sellschaft, Zechgesellschaft.
 טוֹרָה I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1.
 stossen; 2. Coitus ausüben.
 טוֹרָה II *h.* bestreichen, überziehen. *Ni.*
 überstrichen, angeklebt werden. *Hi.*
 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpf-
 reden aussprechen.
 טוֹרָה *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden
 aussprechen.

טוֹרָה *h. m.* Schuss, Schussweite.
 טוֹרָהָ s. טוֹרָה.
 טוֹטָה *h.* tut! (Hornstoss).
 טוֹטָלִיתָא *a. f., pl. d.* טוֹטָלִיתָא Traube
 der Nachlese im Weinberg.
 טוֹטָפֶתָה *h. f.* 1. Kopfschmuck (der
 Frauen); 2. Stirnkapseln, Phylak-
 terien.
 טוֹטָפֶתָה (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוֹטָפֶתָה (!)
 Est II 8, 15 Or 2377 dass.
 טוֹיָה *h. m.* Gespinnst.
 טוֹיָא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2.
 VajR 25 (Ar טוֹיָא) ein Tier (?).
 טוֹיָהָ *h. f.* Spinnen.
 טוֹלָה *h. Pi.* טוֹלָה 1. herumgehen, sich
 ergehen; 2. gehen lassen.
 טוֹלָה *a., ipf.* 2 *m. pl.* טוֹלָה Jer 50, 11
 schreiten (?). *Pa.* טוֹלָה 1. umhergehen,
 wandern; 2. wegtreiben; 3. führen;
 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen.
Palp. s. טוֹלָה.
 טוֹלָה s. טוֹלָה.
 טוֹם *h.* verstopfen, anfüllen.
 טוֹם *a.* dass. *Itp.* angefüllt werden.
 S. טָמָם.
 טוֹנָא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis;
 3. 1. טוֹנָא.
 טוֹם *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen
 lassen, fliehen lassen.
 טוֹם *a., ipf.* 1 *sg.* טוֹם Est II 1, 3 1.
 טוֹם, *pt.* טוֹם Est II 1, 2 fliegen.
Pa. fliegen lassen.
 טוֹסֵין (SchemR 15) 1. טוֹסֵין *x. m. pl.*
 (θεός) Götter.
 טוֹסֵין *x. m.* (ταύς) Pfau.
 טוֹסֵין (Est II 1, 2), טוֹסֵין *x. m., pl.*
 טוֹסֵין Est II 1, 2 dass.
 טוֹעֵי (Prov 1, 32) 1. טוֹעֵי *a. f.* Irrtum.
 טוֹעֵן *h. m.* Belastung, Verpflichtung.
 טוֹרָה *a., ipf.* 3 *m. pl.* יָטוֹפֵן Gen 49, 12
 1. überströmen, überschwemmen; 2.
 emporkommen. *Pa.* 1. fließen lassen,
 schwimmen machen; 2. das Über-
 fließende in eine Rinne leiten. *Aph.*

pf. אַטִּיף Dt 11, 4 überströmen, fließen lassen. *Itpa.* nach allen Seiten umherschweifen.

אֶמְקָא *a. m.* 1. Kanal; 2. 1. סופא.

מוֹפְנָא *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טופיתא (Hi 28, 7) 1. אַרְפִּיתָא.

מוֹפְנָא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.

מוֹפְתָא בֵּית טַ (= בֵּית נְמוֹפָא) Ortsname.

טוק *s.* פרוש.

טור *s.* אַרְיָא.

טורא (Ex 3, 12) I, אַרְיָא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. 1. אַרְיָא.

טורא II (= אַרְיָא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.

טורא III *a. m.* ein Kraut.

טוורד *pt.* מטוורד (jJom 42^c) 1. אַטְוֹרֵר *s.* אַרְיָא.

טורח *h. m., pl.* אַרְחֻת מִיָּה מִיָּה Mühe, Plage.

טורין (bSabb 98^b) 1. אַרְיָא.

טורום (Ταῦρος) ein Gebirge.

טוש *s.* טום.

טוש *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen.

Pilp. אַרְיָא 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlänmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden.

טוש I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.

טוש II (= אַרְיָא) *a.* *Aph.* verbergen. *Itpe.* verborgen werden.

טות *a.* nüchtern, mit leerem Magen.

טותא *a.* streichen.

טותא *a. m.* Ölkuchen.

טותב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.

טותבא *a. f.* Tau, Nebel.

טותול *h. m.* Milz.

טותולא *a. m.* dass.

טותון *h. m.* Mahlen.

טותונא *a. m.* Müller.

טותור *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.

טותורין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.

טותיא *a. m.* Fettanstrich.

טותיא (אֶרְיָא) *a. m.* Ölkuchen.

טותינא *h. f.* 1. Mahlen; 2. Beischlaf.

טותינין *h. m. pl.* Mehl.

טותילא *a. m.* Milz.

טותון *h.* 1. mahlen; 2. beiwohnen. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.

טותון *a., pt.* אַרְיָא (Nu 11, 8) mahlen.

טותון *h. m.* das Mahlen.

טותינא *h. f.* Mühle, Mühlstein.

טותינא, *pt. pass.* אַרְיָא 1. אַרְיָא.

טותר *a.* den Mastdarm drücken.

טוט *x.* zwei.

טותינא Ortsname.

טותום (Thr 1, 19, nicht in MS), אַרְיָא *m.* (Τίτος) Personennamen.

טותרא (Prov 9, 17) 1. אַרְיָא.

טותיין 1. אַרְיָא.

טותינג *x.* schlagen, belästigen.

טותינגון, אַרְיָא *x. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.

טותינא *x. m.* (θέατρον) Theater.

טותינא *x. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).

טותינא *x. m.* (τετραμούλιον) Viergespann.

טותינא *x. m.* (ἡθητήρ) Durchschlag.

טותינא 1. אַרְיָא.

טותינא, *pl.* אַרְיָא *x. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.

טותינא *s.* אַרְיָא.

טותינא (falsch אַרְיָא) *x. m.* (θέατρον) Theater.

טיב *h. m.* Art und Weise.

טיבא *a. m., f. ind.* אַרְיָא Am 9, 4 (MS אַרְיָא) gut.

טיבא *a. f., ind.* אַרְיָא Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohlthat.

טיבא (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind;

4. 1. אַרְיָא.

טיבא 1. אַרְיָא (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.

טיוב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
 טיומא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
 טיולא *a. m.* Gehen.
 טיאונוס *s.* הרנירק.
 טיזנא *s.* טיסקנא.
 טיח *h. m.* Anstrich.
 טיחה *h. f.* Anstreichen.
 טיט *h. m.* Lehm, Schmutz.
 טיט *a. Pa.* mit Lehm überstreichen.
 טיטוויא *l.* טימורא.
 טיל *h. m.* 1. Spaziergänger; 2. Müssig-
 gänger.
 טילא *a. m.* dass.
 טילא *a. m.* eine Weinsorte.
 טינא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. Lehm, Schmutz;
 2. ein Wurm (?).
 טינה *h. f.* 1. Lehm; 2. unreine Ge-
 danken.
 טיינון *l.* גטינון *x. m.* (ιδανθινον) veilehen-
 farben.
 טינתא (Jd 15, 15) *s.* גטינתא.
 טיסקא *a. m.* Vogel.
 טיסקא *a. m.* Fliegen, Flüchten.
 טיסקה *h. f.* Flucht.
 טיסקנא *a. m.* stolz, (flatterhaft?).
 טיטעא *a. m.* Araber.
 טיטעווא *a. f.* Arabersitte.
 טיטעווא *a. f.* Araberfrau.
 טיף *הטיף* (Tos Kel BK 5, 4) *l.*
 חטיף.
 טיפא (*טיפא*) *a. m.* 1. Kanal; 2.
 Tropfen (?); 3. Personennamen.
 טיפונא *a. m.* Überschuss.
 טיר *a. Pa.* aus dem Vogelflug weissagen.
Αψ. אטיר solche Weissagung an-
 stellen.
 טיר *s.* פיר.
 טיר *h. m.* Beobachtung von Vögeln
 betreffs Weissagung.
 טירא *a. m.* dass.
 טיריה *h. f.* 1. Gehört; 2. Umfriedigung;
 3. *s.* טיריון.
 טירודא *a. m.* Vertreibung, Verbannung.
 טירודין *h. m. pl.* dass.

טירור *h. m.* 1. Entreissung; 2. Ver-
 wirrung.
 טיריון *x. m.* Zwickel (im Gewande).
 טישא *a. m.* Geheimniss.
 טית Tet, Name des neunten hebr.
 Buchstaben.
 טיכוס *x. m.* (von τάξις) Ausrüstung.
 טיכוסא *x. m.* Thronsessel.
 טיכני *x. f.* (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.
 טיכס *x.* (von τάξις) angeordnet sein.
 טי. 1. anordnen; 2. ausstatten, aus-
 rüsten.
 טיכס *x.* (von τάξις) *Pa.* 1. anordnen;
 2. *pl. pass.* מטיכס Est II 6, 10 aus-
 statten, ausrüsten.
 טיכוס *x. m.* (τείχος) Mauer, Wall, Damm.
 טיכוסא *x. m.* dass.
 טיכס, טיכסא (Est II 1, 8 Or 2377), טיכסא
 (ebenda Or 2375), טיכוסא *x. m.* (τάξις)
 Ordnung.
 טיכסיטין *x. m.* (ταξειδιον) Anordnung.
 טיכסיוטינוס *x. m.* (ταξεωτινος) Beamter.
 טיכסיס *x. m. f.* (τάξις) 1. Ordnung, Auf-
 stellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.
 טיכסת (Est I 2, 12) *l.* סטיכסת.
 טל *h. m.* Tau.
 טלא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
 טלא (Jd 9, 36) *a. m.* Schatten. טולי
 מותא Jes 9, 1 Todesschatten.
 טלא (= הלא) *a.* aufheben.
 טלא I, טלא *h. m., pl.* טלאין Fleck, Flecken.
 טלא II *x. m., pl.* טלאין (τύλη) Polster.
 טלאה *l.* *x. m.* dass.; 2. *a. m.* Ein-
 wohner von Tela.
 טלה *h.* flicken. *Pi.* dass. *Pu.* ge-
 flickt sein.
 טלה *h. m.* Lamm.
 טלה *a. m. s.* טליא.
 טליו *l.* טלי, *s.* טלא.
 טלוי I (DtJI 7, 14) *l.* טלי (so MS) =
 טליין, *s.* טליא.
 טלוי II (NuJI 6, 24) *l.* טלני (so MS),
s. טלני.
 טלול *h. m.* feucht.

טְלוּזָא *a. m.* Scherz.
 טְלוּמָא *a. m.* Bedrucker.
 טְלוּמָא, טְלוּמָא *a. m.* 1. Bedrückung;
 2. Bedrückter.
 חֲחָ *a. Aph. pt.* מְחָחַ GenJI 32, 31
 (auch MS) hinken. S. פְּעַע.
 חֲחָ *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung,
 Exil; 3. Herabhängendes.
 טְלוּזָא *a. m.* 1. *c.* טְלוּזָא Jes 22, 17
 Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2.
pl. טְלוּזָא Thr 3, 45 (nicht MS)
 Heimatloser, Exilierter; *pl. d.* טְלוּזָא
 Jes 3, 21 Nasenring.
 חֲחָ *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. ver-
 bannen; 3. דַּעַת ט' verwirren. *Pulp.*
 fortgetragen werden. *Hilpalp.* 1. bewegt,
 ruhelos werden; 2. verwirrt werden.
 חֲחָ *a.* 1. *pt. pass.* מְחָחַל Gen 4, 12
 bewegen, schütteln, forttragen. מְחָחַלִּין
 bewegliches Gut; 2. verbannen. *Itpalp.*
pf. 3 *m. pl.* אִישׁ מְחָחַלִּין Thr 4, 14, *ipf.*
 2 *pl.* מְחָחַלִּין Dt 25, 63 1. bewegt
 werden, beweglich sein; 2. verbannt
 werden, auswandern.
 חֲחָ *x. m.* (טֹלְחָ) Polster (?).
 חֲחָ *a. m.* 1. *ind.* חֲחָ (חֲחָ) zart, jung;
 2. *pl.* חֲחָ Est II 1, 3 1. חֲחָ, *d.* חֲחָ
 Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 חֲחָ!)
 Knabe; 3. Lamm; 4. Personennamen.
 חֲחָ *a. m.* Fleck.
 חֲחָ *a. f.* 1. *c. s.* חֲחָ Est II 2, 7
 Jugend; 2. GenJII 49, 1 1. חֲחָ
 (so Ausg. Ven. 1548).
 חֲחָ Ortsname.
 חֲחָ *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehren-
 mantel, Amtskleid.
 חֲחָ *a. f.* dass.
 חֲחָ (Est II 2, 8; חֲחָ! Est II 2, 7),
 חֲחָ *a. f., ind.* חֲחָ, *pl.* חֲחָ, חֲחָ
 Est II 1, 3 Mädchen.
 חֲחָ (jNed 38^a) 1. חֲחָ, *s.* חֲחָ.
 חֲחָ *h. m.,* nur *pl.* חֲחָ Tau.
 חֲחָ *h., pl. pass.* חֲחָ 1. mit Tau ver-
 sehen; 2. hangend (vom Tropfen).

חֲחָ I *a. Pa. pf.* חֲחָ 1K 6, 9, *pt. pl.*
m. חֲחָ Est II 1, 2 1. bedecken;
 2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* חֲחָ Ex
 40, 21 bedecken; 2. schützen.
 חֲחָ II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen,
 scherzen.
 חֲחָ *a. m., c.* חֲחָ (חֲחָ) Gen 19, 8,
 Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung,
 Decke.
 חֲחָ *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, über-
 vorteilen. *Pa.* dass.
 חֲחָ, חֲחָ *a. m., pl.* חֲחָ 1S 17, 17
 Laib (Brot).
 חֲחָ *a. m.* Bäcker.
 חֲחָ *x.* (ἐτόλμησεν) er wagte, er-
 kühlte sich.
 חֲחָ (Koh 2, 5 Or 2375, חֲחָ Or 2377)
 1. חֲחָ *a. m. pl.* Nachtdämonen.
 חֲחָ (GenJI 49, 1) 1. nach JII
 חֲחָ.
 חֲחָ 1. חֲחָ (?).
 חֲחָ I *a. Aph. pt.* חֲחָ Gen 32, 31
 hinken. *Itpe.* lahm werden.
 חֲחָ (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.*
 ausgezogen werden.
 חֲחָ *a. Aph. pt. f. pl.* חֲחָ Lv 11, 3
 Spaltklauen haben.
 חֲחָ *h. m., pl.* חֲחָ (חֲחָ) Klaue,
 Huf.
 חֲחָ *a. m.* 1. *pl.* חֲחָ Lv 11, 3
 Spalthuf, Spaltklaue; 2. *s.* חֲחָ.
 חֲחָ *a. m.* 1. *pl.* חֲחָ Gen 25, 34
 Linse (*Lens esculenta*); 2. Gefäß.
 חֲחָ (jSchek 51^a) 1. mit Ausg. Ven.
 פְּחָחָ.
 חֲחָ *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.*
 חֲחָ Thr 2, 1 (MS חֲחָ) dass. *Itpe.*
 חֲחָ geworfen werden.
 חֲחָ *x. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.
 חֲחָ (1K 2, 5) *x. f.* (*talaris*) die
 Knöchel umfassende Sandale.
 חֲחָ *a. m.* welsche Mispel (*Crataegus*
Azarolus).
 חֲחָ *h.* unrein sein. *Pi.* 1. verun-

reinigen; 2. für unrein erklären. *Ni. Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טָמֵא *a.* unrein sein. *Pa. inf. c. s.* טָמְיִיתָהּ (MS טָמְיִיתָהּ) Mi 2, 10 1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h. m.* unrein.

טָמֵא (= עֲטָמָא) *a. m.* Knochen, Gebein.

טָמֵא (= טַעְמָא?) *a. m.* טַמְיָא בֵּי Haus der Trauernden.

טָמְאָה *a. m., c.* טָמִי Nu 5, 2 unrein.

טָמְאָה *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טָמְאָתָא (Jes 30, 22) *a. f.* unreine Frau.

טָמְדִירָא (?) Ortsname.

טָמְעָא *a. m.* Untergang.

טִימוק (jDem 22^b) 1. mit Ausg. Ven. טִימוק.

טָמְרָא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טָמְרָתָא (Koh 10, 20, MS טָמְרִוּתָא) *a. f.* Verborgtheit.

טָמְטָמ *h. m.* Zusammenkneten.

טָמְטָמ *h. m.* mit zugewachsenen Geschlechtsorganen.

טָמְטָם *s.* טָמָם.

טָמְטָם *s.* טָמָם.

טִימָא *x. f.* (τιμή), *d.* טִימִיתָא, *pl.* טִימִין 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. jAbZ 42^d

1. טִימָי *x. f.* (τύχη) Gottheit.

טִימָי (KohR 9, 7) 1. mit Ausg. Pes.

טִימָי *m.* Personennamen (שְׁמֵעוֹן).

טוּמִיא (DtJII 27, 15) 1. טוּמִרָא.

טוּמִיז *x. m.* (ταμείον) Schatz, Fiskus.

טוּמִינָה *h. f.* Aufbewahrungsstelle (von warmen Speisen).

טוּמִיקוֹן, **טוּמִיקוֹן** *x. m.* (ταμιακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טוּמִירָא *a. m., ind.* טוּמִיר 1S 10, 23 verbergen.

טוּמִירוּתָא (Koh 10, 20) *a. f.* Verborgtheit.

טוּמִים *h.* verstopfen. *Pilp.* טוּמְטָם 1. dass.; 2. zusammenkneten. *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.

טוּמִים *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טוּמְוִינִן Gen 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* טוּמְוִוִן 2K 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* טוּמְטָם Jd 3, 22 verschliessen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* יִטְמְטְמוּן Jes 32, 3 verschlossen werden.

טוּמִן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verbergen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טוּמִן *a.* dass.

טוּמִס *x. m.* (τόμος), *pl.* טוּמְסִין, טוּמְסוֹת, טוּמְסוֹת 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טוּמִס, טוּמִס, טוּמְסָא *x. m.* (τίμησις) Abschätzung, Steuer.

טוּמַע *h.* *Ni.* versinken, verschwinden.

טוּמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* טוּמְעוּ Thr 2, 9 (MS טַבְעוּ) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טוּמְעָא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְקִיזִין *x. m.* (τοπάζιον) Topas.

טוּמִיקָא *x. m.* (ταμιακόν) Fiskus, Staatseigentum, *s.* טוּמִיקוֹן.

טוּמִר *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* טוּמְרִיהּ Ex 2, 12, *imp.* טוּמִרוּ Est II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* טוּמִר Gen 35, 4,

Aph. pf. 3 *f. sg. c. s.* טוּמְרִיתִיהּ Ex 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* טוּמְרִיטָא Gen 3, 8

sich verbergen, versteckt werden. *Itpa. pt. f.* טוּמְרָא Cant 2, 14 dass.

טוּמִרָא *a. m.* Versteck.

טוּמִרִיא (Abad.) 1. טוּמִיקָא.

טוּמִש *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.* טוּמִישִׁי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itpe.* *Itpa.* eingetaucht werden.

טוּמִשָּׂא *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR 1, 17 l. mit Ausg. Pes. חֲמִשָּׂא.

טוּמְבִירָא *x. m.* Laute, Gitarre.

טנדר *x.* selbänder, zu zweien.
 טנדרס *x. m.* (τένδα) Zelt.
 טנוף *h. m.* Schmutz.
 טנופא *a. m.* dass.
 טנופת *h. f.* 1. dass.; 2. Abfall.
 טני *h. m.* Behältnis, Büchse.
 טניס Ortsname.
 טני *h.* feucht sein. *Pi.* anfeuchten.
 טני I *a. Pa.* anfeuchten.
 טני II *a.* eifern.
 טננא (Est II 7, 4, nicht MS) *a. m.* 1. Eifer; 2. Eifersucht.
 טננותא *a. f.* dass.
 טוניס *a. m.* 1. Schilf (*Arundo donax*); 2. Tunis (?).
 טוניס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
 טוניוס I. טוניוס.
 טנר *h. Pi.* beschmutzen.
 טנר *a. Pa.* *ipf.* 1 *sg. c. s.* אַיטנפֿינגן Cant 5, 3 1. אַיטנפֿינגן dass. *Itpa.* *pf.* 3 *m. pl.* אַטנפֿו Thr 4, 14 Or 2377 beschmutzt werden.
 טנרא (Ex 17, 6) *a. m.* 1. Fels, Stein; 2. Verhärtung.
 טס *h. m.* Platte.
 טסא *a. m., pl.* טסין Nu 17, 3 Metallplatte.
 טסבלא I. טסבלא.
 טסיסרא *x. m.* (θησαυρός), *pl. c.* טסיסרי Koh 2, 8 Or 2377, טסיסרי Or 2375 Schatz, Schatzkammer.
 טסיני *x. m.* (πρισόνη) Gerstengrütze.
 טסיקא I *x. m.* Beutel, Tasche.
 טסיקא II *x. m.* (τάξις) 1. Grundsteuer; 2. 1. דיקא.
 טעא *a., ipf.* 3 *m. pl.* יטען Ex 34, 16 1. irre gehen; 2. irren, missverstehen; 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben; *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יטעי Dt 27, 18 1. verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen machen; 4. vergessen machen. *Itp.* 1. getäuscht werden; 2. vergessen, nicht gewusst werden.
 טעה *h.* 1. irren; 2. vermessen (?); 3.

versehentlich eine Auslassung (einen Fehler) machen (beim Lesen oder Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum verleiten. *Ho.* getäuscht werden.
 טענא *a. m., pl. c.* טעני Jos 2, 6 Last.
 טענות *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
 טענותא *a. f., ind.* טעני Jes 19, 14, *pl. d.* טענותא Dt 28, 36 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
 טעיקה *h. f.* Prüfen.
 טעיקה *h. f.* Aufladen.
 טעיקתא (Na 3, 4) *a. f.* Buhlerin.
 טעם *h.* kosten, schmecken, geniessen, verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben; 2. annehmbar, einleuchtend machen.
 טעים (1S 14, 24) *a.* dass. *Aph. imp. c. s.* אַטעֿימני Gen 25, 30 zu kosten geben. *Itp.* gekostet werden.
 טעם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund.
 טעמא *a. m., ind.* טעים Nu 11, 8, *c. s.* טעמיה Nu 11, 8 1. Geschmack; 2. Wille, Befehl; 3. Meinung. וְלִטְעֶמְךָ nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn.
 טעאל ט' מן שאל ט' מן nach d. Grund der Trauer fragen = Beileid bezeugen.
 טעמא *a. m.* Ratgeber.
 טען I *h.* 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen; 4. verpflichten. *Ni.* 1. beladen, aufgeladen werden; 2. angeklagt werden. *Hi.* 1. aufladen; 2. zutragen.
 טען II *h.* *Ni.* schwer krank sein.
 טען I *a., imp. m. pl.* טענינו Gen 45, 17, *inf. c. s.* מוטענהון Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden. *Aph.* beladen, davontragen. *Itp.* *pf.* 1 *pl.* אַיטעננא Thr 5, 5 1. אַיטעננא aufgeladen, getragen werden.
 טען II *a. Pa. pt. pass. pl.* מוטענין 1S 14, 13 durchbohrt. *Itp.* *pf.* אַיטען 2S 12, 15 schwer krank sein.

טוענא (טענא) *a. m., c.* טעון 1S 16, 20, *c. s.* טועניה Ex 23, 5 Last.

טענה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טענתא *a. f.* dass.

טעק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, bedrängt werden.

טף *h. m.* Kinder.

טף I (1S 3, 3) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תטף Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יטף, Jes 42, 3 auslöschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* נטפו 2K 4, 2 Soc 59 *in marg., Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טף II *a. Aph.* 1. fließen, schwimmen; 2. überschwemmen, fließen lassen.

טף III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טף IV *a.* verschliessen. *Pa.* dass.

טף *a. m., ind.* טיף Tropfen.

טפה. *Ni.* נטפה (Soph V 7) 1. הטפה, *s.* טף.

טפה *h. f., pl.* טפון Tropfen.

טפוח *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טפוחא *a. m.* Handbreite.

טפוחא *a. m.* Klopfen.

טפוי (?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טפול *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טפו *h.* springen, hüpfen.

טפו *a.* dass. *Pa. inf.* טפוא Koh 3, 4 dass.

טפות (Hi 5, 16) 1. טפית, *s.* טף IV.

טפוא *a. m.* Klippdachs. *S.* טפוא.

טפה *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gähren, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gährung verursachen, feucht machen.

טפה *a. pf.* 1 *sg.* טפחית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fusse aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מטפה Jes 41, 7 breitschlagen.

טפה *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite (?).

טפה *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טפיתא (טפיתא) *x. m.* (τάπης), *pl.* טפיות טפיתא Teppich, Decke.

טפיתא *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טפיתא *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טפיתא *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טפיתא *h. m.* 1. Krug; 2. Krug (worin Vögel nisten); 3. feuchter Boden; 4. *s.* טופח.

טפיתא *h. f.* durch Schlagen glätten.

טפילא *h. f.* Unterhaltspflicht.

טפילא *h. f.* Anhang.

טפונא *a. m.* Überschuss.

טפיתא *h. f.* Wulst.

טפיתא *a. f.* Überschuss, reichliches Mass.

טפל *h.* 1. bestreichen; 2. hinzufügen.

Ni. 1. angefügt werden; 2. sich anschliessen. *Pu. pt.* mit Anhang (grosser Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טפל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

טפל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. *pl.* טפלין Kinder.

טפלא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. Kleingesind, Kinder; 2. Personennamen.

טפלא, טפלא *a. m., c.* טפיל Jer 43, 9 1. Tünche; 2. Schminke.

טפלא *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang.

טפלוחא *s.* טלפוחא.

טפס *h. Pi.* hüpfen, klettern (?).

טפס *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* טפסון Gen 34, 22, 1 *pl.* נטפס Gen 34, 23 willfährig sein.

טפוס, טפוס *x. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formular.

טפוסא *x. m.* (τύπος) dass.

טפוסא *x. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.

טופסום 1. טופסום.

טופסא *x. f.* (τάπητος), *pl.* טופסן Jer 38, 11
Decke.

טופסר *x. m.* Hofbeamter.

טופסרא *x. m., pl. c. s.* טופסרר Na 3, 17
1. טופסרר dass.

טופר *h., pt. pass.* טופרר gehäuft, reichlich.

טופר *s.* טפא II.

טופר (?) *h. m.* Hinzufügung (?).

טופרא *a. m.* מַעֲשֵׂה ט' Kuchen, der auf
heissen Ziegeln gebacken wird.

טופרא *a. m.* 1. *pl. c. s.* טופררא Dt
21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34
ein Gewürz (*unguis odoratus*).

טופרא Ortsname.

טופרא 1. טופרא.

טופש *h. Pu.* als töricht verschrien
werden. *Hitp.* 1. töricht werden;
2. sich töricht benehmen.

טופש *a.* töricht sein. *Pa. imp. sg.* טופיש
Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen.
Itpe. 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.*
טופשנא Nu 12, 11, 1K 8, 47 sich
töricht benehmen.

טופש *h. m.* dumm, töricht.

טופשא (Lv 26, 41, Est II 5, 1) *a. m.*
dass.

טופשות, טופשות *h. f.* Torheit, Dummheit.
(Dt 28, 28) *a. f.* dass.

טופשית *h. f.* dumm.

טופשא (?) *a. f.* zweite Schicht.

טופשא *a. f., ind.* טפא Jes 40, 12, *pl.*
טפין Tropfen.

טופשא 1. טופשא *x. m.* Hilfsmittel,
List.

טופשא *x. m.* vier.

טופשין *s.* פרוש.

טופשין *x. m.* (vgl. τάξις) 1. Anordnung,
Verhältnis; 2. Damm.

טופשא *x. m.* (vgl. τάξις), *c.* טופשין 2K
16, 18 Anordnung.

טופשין *x.* (vgl. τάξις) *Pu. pt.* טופשין aus-
gerüstet.

טופשין *x.* (vgl. τάξις) *Pa.* 1. *pt. pass.*

טופשין 1K 6, 7 ordnen; 2. *pf.* טופשין
Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen;
3. besetzen, einfassen; 4. *pf.* טופשין
2K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen
(vgl. τὰξις Auflage, Steuer). *Itpa.*
pt. pl. טופשין Jes 13, 17 (MS טופשין)
geschätzt werden.

טופשין *x. m.* (τάξις), *c.* טופשין Nu 2, 3,
pl. c. s. טופשין Nu 2, 17 Reihe,
Schlachtordnung.

טופשין *x. m.* (ταξιώτης), *pl.* טופשין
jEr 21^b (Ausg. Ven. טופשין) Gar-
nisonssoldat.

טופשין *x. f.* (τάξις) Schlachtordnung.

טופשין *x. f.* (τείχος) Mauer.

טופשין *a.* 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen;
4. *pt. m. pl.* טופשין Cant 3, 8 geben.

טופשין שָׁקַל וּמָרָא handeln, verhandeln.

טופשין (PesR 10) 1. טופשין.

טופשין *x. m.* (τριβόλοι) Dresch-
schlitten.

טופשין *x. m.* (τριβων) abgetragener
Mantel.

טופשין *x. m.* (τριβοθουος) Militärtribun.

טופשין *x. m.* (τάρτα) Harnisch.

טופשין, טופשין (jSuk 55^b) *m.* (Τραιανός)
Trajan.

טופשין (?) *x. m.* (τρίγωνον) Dreieck.

טופשין *x. m.* (τράχημα)
Naschwerk.

טופשין *x. m.* (τρίγωνος) 1. dreieckig;
2. dreifach (viell. zu 1. טופשין); 3. 1.
טופשין.

טופשין *x. m.* dass.

טופשין *s.* טופשין.

טופשין (Est II 1, 3), טופשין (Est II 8, 15)
x. m. Palast.

טופשין, טופשין *x. m.* (τράτος) eine
Graupenart.

טופשין *h.* 1. treiben, vertreiben; 2. um-
rühren; 3. verwirren; 4. *pt.* טופשין be-
schäftigt; 5. fließen. *Ni.* 1. verstossen
werden; 2. verwirrt werden. *Hi.* un-
ruhig machen.

טרר *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* טררונון Nu 14, 45
 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טריר be-
 schäftigt; 3. verschliessen. *Itp.* 1.
 vertrieben werden; 2. verwirrt werden;
 3. verschlossen werden.
 טררא *a. m.* Beschäftigung.
 טררא *a. m.* Belästigender.
 טררא נחל ט' Ortsname.
 טררא *a. m.* eine Gurkenart.
 טררא טררפאה *a. m.* ein Terepha-
 Kundiger.
 טררא (Ps 1, 3) 1. טררא, *s.* טררא.
 טררא 1. טררא, *s.* טררא.
 טררא *x. m.* Zwickel.
 טררא *x. m.* Prachtgewand (?).
 טררא *x. m.* Waffenaufseher (?).
 טררא *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.*
 belästigen.
 טררא *a.*, *ipf.* 3 *m. s.* טררא Koh 10, 15
 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1.
 belasten; 2. belästigen. *Itp.* er-
 müdet werden.
 טררא *h. m.* arbeitsam.
 טררא טררא *a. m., c. s.* טררא Dt
 1, 12 Mühe, Belästigung.
 טררא *h. f.* 1. dass.; 2. Last.
 טררא טררא *a. f., c.* טררא Koh 10, 15
 dass.
 טררא *h. m.* belästigend.
 טררא *a. m.* dass.
 טררא *x. m.* (θυρεοειδής, θυροειδής) 1.
 länglich-viereckig; 2. schmal, ge-
 schlitzt (?).
 טררא טררא *x. m.* eine Kopfbedeckung.
 טררא *ipf.* יטררא (TosKel BM 6, 1)
 1. רטרב, *s.* רטרב (?).
 טררא 1. 1. טררא *s.* טררא; 2. 1.
 טררא *s.* טררא.
 טררא (SchemR 36) 1. טררא, *s.*
 טררא.
 טררא *x. m.* 1. (τραπεζιον) eine kleine
 Münze; 2. (ταραήμορον) Gewicht (1/2
 Litra).

טררא 1. טררא.

טררא *x.* 1. rittlings sitzen; 2. הטררא
 (Siphre Nu 56) 1. הררא.
 טררא *x. f.* (τρούδων) Schnell-
 wage.
 טררא *ipf.* יטררא (Tos. Kel. BM 6, 1)
 1. רטרב (?), *s.* רטרב (?).
 טררא *x. m.* (craticula) Bratrost.
 טררא *pt.* מטררא (MidrTill 93) 1. מיטררא.
 טררא *m.* Personenname.
 טררא *a. m.* Erschütterung, Stossen.
 טררא *a. m.* 1. מי ט' Tinte; 2.
 Ortsname.
 טררא *a. m.* Brand (Krankheit).
 טררא *x. f.* (τουρή, turris) Turm.
 טררא 'יום ט' (MegTaan 12) Tag der
 wilden Tiere (θηριων, vgl. 3 Makk 6) (?).
 טררא בט' (Siphre Nu 31, 10) 1. פלרא.
 טררא (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr.
 טררא) *x.* (tus) Weihrauch (?).
 טררא ט' בר יטסס (jSabb 6^a) 1. חמי טררא.
 טררא *x. m.* (Τραϊανός) trajanisch.
 טררא *x. m.* Korb.
 טררא *m.* (Τραϊανός) Kaiser Trajan.
 טררא טררא *x.* ein persisches Fest.
 טררא *h. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Tier
 mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von
 Terepha; 4. Gesetze über Terepha.
 טררא *h. f.* 1. Wegreissen; 2. Laubdach.
 טררא *x. m.* (Τρύφων) Personenname.
 טררא *a. f.* 1. zerrissenes Tier; 2.
 Terepha.
 טררא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreißen.
 טררא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Ge-
 fängnis.
 טררא *a. m. pl.* eine Wespenart.
 טררא טררא *x.* (τριάκοντα) dreissig.
 טררא *x. f.* (τρίτομος, θρίττα) Fischart
 (eingesalzen verwandt).
 טררא *x. f.* 1. dass.; 2. (torta) ein
 Gebäck.
 טררא *a. f.* bewegliches Gut.
 טררא 1. טררא.
 טררא *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.
 טררא *x. m.* (τρόχος) Rad.

מַרְכּוֹנָא (Dt 3, 13, MS תַּרְכּוֹנָא) (Τραχων) Trachonitis.

מַרְכּוֹנָא *x. m.* Palast (Est II MS stets מַרְנָנָא).

מַרְכּוֹנָא *s.* מַרְנָנָא.

מַרְכָּיְנִי *h. m.* Anhänger Trajans.

מַרְכָּיְנִים *m.* (Τραϊανός) Eigenname, Kaiser Trajan.

מַרְפָּן *x. m.* (vgl. παραχή) Aufwiegler.

מַרְנָנָא (falsch מַרְכּוֹנָא) *x. f.* (παραχή) Verwirrung.

מַרְכּוֹנִים *l.* מַרְכּוֹנִים.

מַרְכָּסִיד *x. m.* Mörtel.

מַרְזָקְסִימוֹן *s.* מַרְזָקְסִימוֹן.

מַרְכּוֹשׁ *l.* מַרְכּוֹשׁ *x. m.* (τρόχος) Rad.

מַרְלוֹסָא Ortsname.

מַרְנָמָא *x. f.* (τούρμα), *pl.* מַרְנָמִיּוֹת Schwadron, Schar.

מַרְמָא *x. m.* (τρίμμα) Gebäck aus Zerriebenem.

מַרְזָמִיטָא *x. m.* (vgl. τεραμότης) weich gekocht.

מַרְימוּטָא *l.* מַרְימוּטָא *x. m.* (τρομητός) Zitterton.

מַרְמָנְמָא *x. m.* (τόρμεντον) Wurfmaschine.

מַרְמִסָא, מַרְמָסָא, מַרְמָסִין *x. m.* (τριμῆσιον, τριμῆσιον) 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwiser.

מַרְמוֹסִיאָא (BerR 88) *l.* מַרְנָנָא.

מַרְמוֹסִיאָא (MidrTill. 13) *l.* מַרְמִיכָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

מַרְרוֹן *x. m.* (τίρουν) Rekrut, Neuling.

מַרְנָנָא *x. m.* (τύραννος), *pl. d.* מַרְנָנָא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.

מַרְוֶנָא *x. m.* (τύραννος) 1. Fürst; 2. grausam.

מַרְנָנָא *s.* מַרְנָנָא.

מַרְוֶנָא I *x. f.* (τυραννία), *c. s.* מַרְוֶנָא NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.

מַרְוֶנָא II *x. f.* (τιρωνία) 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.

מַרְרוֹנִין (EchR Peth.) *l.* מַרְרוֹנִין.

מַרְוֶנֹס *x. m.* (τόρνος) Drehscheibe, Drechslerbank.

מַרְוֶנֹס *m.* (τύραννος) Verdrehung von Τερέντιος (Ροῦφος).

מַרְסִים (?) *a.* durchsuchen.

מַרְסִים *x. m.* (θύρεος) Thürbalken (zum Verriegeln).

מַרְסָאָא *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent; 2. Kunstweber; 3. Metallarbeiter.

מַרְסִיָא *h. m.* dass.

מַרְסִיאָא *l.* מַרְסִיאָא, *s.* מַרְסִיאָא.

מַרְסִיִן (TosEr 11, 17) *l.* מַרְסִיִן, *s.* מַרְסִיִן.

מַרְסִיָא *s.* מַרְסִיָא.

מַרְסִיסִים, מַרְסִיסִים 1. Tartessus (Ταρτησός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.

מַרְסִיסִים, מַרְסִיסִים *x.* (tressis) Münze (3 As).

מַרְסִיקָא *x. m.* (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.

מַרְסִיקָא, מַרְסִיקָא *l.* מַרְסִיקָא (?) *x. m.* (κάρταλος) Korb.

מַרְסִיקָא *l.* מַרְסִיקָא.

מַרְרָא I *h.* 1. zerreißen; 2. weggreissen;

3. wegschleudern; 4. zusammenrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. terepha machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* verletzt, terepha werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerissen werden; 2. weggeworfen werden;

Hi. 1. terepha werden; 2. für terepha erklären; 3. frisches Laub treiben lassen. *Hitp.* herumgeworfen werden.

מַרְרָא II *h.* *Ni. Pu.* verwirrt, erregt sein.

מַרְרָא I *a.* 1. weggreissen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* מַרְרָא Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für terepha erklären; 6. protestieren. *Pa.*

1. *ipf.* 2 *m. sg.* מַרְרָא 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m.*

pl. מַרְרָא Jes 13, 16, *pt. pass.* מַרְרָא 2S 20, 12, *pl.* מַרְרָא Jes 51, 20 Soc

59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. *terepha* sein.

טרף II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpē. Itpa. pt. f.* מְטַרְפָּא Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טרף *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טרף *h. m.* Blatt.

מְטַרְפָּא *a. m., c.* מְטַרְף Gen 8, 11, *pl. c.*

מְטַרְפֵי Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. בית טרפא 1. בית טוּפָא (= בֵּית נְטוּפָה) Ortsname.

מְטַרְפָּא *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טרפָה *s.* טְרַפָּה.

מְטַרְפּוֹן *m.* (Τρύφων) Personenname.

מְטַרְפֵּיּוֹן, מְטַרְפֵּיּוֹן *x. f.* (τράπεζα, τραπέζιον) Tisch.

מְטַרְפֵּיּוֹטָא (BemR 4 מַרְפָּסִימִים) *x. m.* (τραπέζιτης) Wechsler.

מְטַרְפַּחַת *h. f.* Muttermund.

מְטַרְפָּא (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

מְטַרְפּוֹלָא *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönicien.

מְטַרְפּוֹנִיטָא (jBabM 9^c) 1. מְטַרְפֵּיּוֹטָא.

מְטַרְפָּס *h.* hüpfen, trippeln.

מְטַרְפָּס *a.* dass.

מְטַרְפָּסִימִים *x. m.* (τραπέζιτης) Wechsler.

מְטַרְפָּעִיקָא, מְטַרְפָּעִיקָא *x. m.* (τροπαϊκός) eine Münze (1/2 Denar).

מְטַרְפָּא (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18 ערפרא, JII הרפתא) 1. עֲרַפְרָא (so MS an beiden Stellen).

מְטַרְפָּשָא *x. m.* Fleischlappen.

מְטַרְפָּתָא *a. f., c.* מְטַרְפַת Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

מְטַרְף *h.* mischen, umrühren.

מְטַרְף *a.* 1. schlagen, beißen, stechen; 2. mischen; 3. verschliessen. *Pa.* beißen.

מְטַרְקָא I *a. m.* Verschluss.

מְטַרְקָא (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

מְטַרְקָא *m.* (Τούρκος) Türke.

מְטַרְקָמִי *x. f.* (τρωική) 1. roh gegessene Trauben, welche nicht Wein geben; 2. nicht menstruierendes Weib.

מְטַרְקָמָא, מְטַרְקָמָא *x. f.* (*tracta*) Lage eines aus mehreren Lagen Teig bestehenden Kuchens.

מְטַרְקֵי. בט' (SchemR 11) 1. קְטָמֵי־דִיקָי. מְטַרְקָא (Ex 39, 12), מְטַרְקִין *x. m.* (ἀνθράκιον) ein Edelstein, Anthrax.

מְטַרְקָלִינָא *x. m.* 1. מְטַרְקָלִין 1S 17, 6 Beinschiene; 2. 1. מְטַרְקָלִינָא.

מְטַרְקָלִין, מְטַרְקָלִינָא (Est II 7, 8) *x. m.* (τρικλίνιον) 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. 1. מְטַרְקָלִין.

מְטַרְקָלָרִין *x. m.* (τρικελλάριον) Lager von Öl und Wein.

מְטַרְקָסִין, מְטַרְקָסִין *x. m.* (θριγκός) 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

מְטַרְקָסִימּוֹן *x. m.* (τρωξιμος) 1. roh essbar; 2. Endivie (*Cichorium Endivia*).

מְטַרְקִין 1. מְטַרְקָלִין.

מְטַרְקָט *s.* מְטַרְכוּשׁ.

מְטַרְקִיתָא (Ps 35, 3) 1. מְטַרְקוֹ יָתִי.

מְטַרְשׁ *a.* 1. zerhämmern; 2. verschliessen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.

מְטַרְשׁ *h. m.* Felsen, Steinblock.

מְטַרְשָא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.

מְטַרְתָּאָה *a. m.* aus Tarent (?).

מְטַרְתּוֹק 1. מְטַרְתָּאָה, *s.* מְטַרְתָּאָה.

מְטַרְשָא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen.

Itpē. sich verbergen. *Aph.* verbergen.

מְטַרְשָמָא *a. m.* Schlamm.

מְטַרְשָמָא *x. m.* Gefäß (?).

מְטַרְשָמִשׁ, מְטַרְשָמִשׁ *s.* מְטַרְשָמִשׁ.

מְטַרְשָמִיתָא *a. f.* Aufbewahrtes.

der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. י als Zahlzeichen = 10.

יָ *a.* (= יָיָא) לָיָא wohin.

יָ *a.* (= יָיָא) es sei.

יָיָא *s.* יָיָא.

יָיָא (?) Ortsname.

יָיָא *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.

יָיָא *a. m.* Kanal.

יָיָא *h.* recht.

יָיָא (Dt 27, 8) *a.* dass.

יָיָא *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. *s.* יָיָא.

יָיָא *a. m., ind.* יָיָא Gen 39, 6, 2S 23, 8, *f.* יָיָא Gen 29, 17, *pl. m.* יָיָא Cant

3, 7 (MS יָיָא), *f.* יָיָא Gen 29, 17,

יָיָא Ru 4, 20, *d.* יָיָא Jer 6, 2(4)

1. schön; 2. *f.* יָיָא Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.

יָיָא *a. f.* Schönheit.

יָיָא (2S 20, 26, nicht MS) *a. m.* Jaurier.

יָיָא (?) *a. f.* Schönheit.

יָיָא *h. s.* הוֹיָא.

יָיָא 1. jKil 28^c וִיָאנא (Ausg. Ven. וִיָאנא) 1. יָיָא; 2. jKidd 66^a יָיָא 1. יָיָא (so Ausg. Ven.).

יָיָא *h.* *Hitp.* verzweifeln.

יָיָא *a. Pa. inf.* יָיָא Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa.* אָיָא, אָיָא, אָיָא verzweifeln.

יָיָא *a. s.* יָיָא.

יָיָא (= יָיָא) *s.* יָיָא.

יָיָא *h. Pi.* jammern, klagen.

יָיָא *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* יָיָא Nu 10, 7 1. lärmern; 2. jubeln; 3. lärmern machen. *Itpa.* dass.

יָיָא (LevJI 15, 19) 1. יָיָא (so MS).

יָיָא *h. f.* Alarmblasen.

יָיָא *a. f., c.* יָיָא Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יָיָא (LevJI 15, 19) 1. יָיָא, *s.* יָיָא.

יָיָא (Nu 10, 6) *a. f.* Lärm.

יָיָא *a.* untergehen. *Pa.* zu Grunde richten.

יָיָא *a. m.* Untergang.

יָיָא *h. m.* Ertrag.

יָיָא *a. m., c.* יָיָא Dt 33, 14 dass.

יָיָא *h. m.* Vollzug der Schwagererehe.

יָיָא *a. m., pl. d.* יָיָא Gen 15, 21 Jebusiter.

יָיָא *h. m.* ein Insekt.

יָיָא *a. m.* Schwager.

יָיָא *a. m., ind.* יָיָא Dt 28, 27 trocken.

יָיָא I *h. Pi.* Auswüchse abschneiden.

יָיָא II *h. Hitp.* tragen, bringen.

יָיָא *a. Pa. Aph. imp. pl.* אָיָא Gen 42, 19 tragen, bringen. *Ittaph. ipf.* 3 *sg.* יָיָא Jes 39, 6 gebracht werden.

יָיָא *a. m.* 1. *pl.* יָיָא Thr 3, 48, *c.*

יָיָא Jes 41, 19 (MS יָיָא) Bach; 2. gem. Himmelschwaden (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.

יָיָא *a. m.* Widder.

יָיָא (jSchebi 36^d) 1. יָיָא.

יָיָא *h. f.* ein Brei von Cynodonblättern, als Kitt benutzt.

יָיָא *a. m., ind.* יָיָא Lv 22, 22 mit Geschwüren behaftet.

יָיָא *h. f.* 1. Geschwür; 2. Auswuchs an Bäumen.

יָיָא *h. m.* 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.

יָיָא *h. Pi.* die Schwagererehe vollziehen. *Hitp.* vom Schwager geheiratet werden.

יָיָא *a. Pa. imp.* יָיָא Gen 38, 8, *Itpa.* dass.

יָיָא, יָיָא *a. m., c. s.* יָיָא Dt 25, 5 Schwager.

יְבָמָה *h. f.* 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. *pl.* יְבָמוֹת Name eines Mischnatraktates.

יְבִימָה *h. f.* Vollzug der Schwagerehe. יְבָמָתָא *a. f., c. s.* יְבָמְתִיָּה Dt 25, 7 Schwägerin.

יְבִימָה Ortsname.

יַבֵּעַ *Pa. imp. f. sg.* יַבְעִי Sac 9, 9, 1. יַבְבִּי, *s.* יַבֵּב.

יַבְבֵּקָא (Gen 32, 22) Fluss Jabbok.

יַבְרוּחַ *h. m.* Alraun (*Mandragora officinarum*).

יַבְרוּחָא *a. m., pl.* יַבְרוּחִין Gen 30, 14 dass.

יָבֵשׁ *a.* trocken sein. *Pi.* trocknen.

יָבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* יָבִישׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. *Pa. pf.* יָבִישׁ Jos 2, 10 1. mit Soc 59 יָבִישׁ, *ipf.* 1 *sg.* יָבִישׁת Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. *Itpa.* ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ *h. m.* trocken, gedörrt.

יֹבֶשֶׁת (Jud 6, 37) *a. m., ind.* יֹבֶשׁ Trockenheit.

יְבֵשָׁה *h. f.* trockenes Land.

יֹבֶשֶׁנִי *h. m.* regenloses Land.

יְבֵשֶׁת *h. f.* trockene Früchte, Gemüse.

יְבֵשֶׁתָא (Ex 15, 19) *a. f.* trockenes Land.

יַגְרִי (jDem 22^d) 1. יַגְרִי.

יַגְרִיָּא Ortsname.

יַגְוֹן *h. m.* Kummer.

יַגְוֶרָא *a. m.* Steinhaufe.

יַגְיעַ *h. m.* Mühe, Arbeit.

יַגְיעָה *h. f.* dass.

יַגְוֹן *m.* Personenname.

יַגַּע *h.* Mühe haben, arbeiten. *Pi.* bemühen, belästigen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich abmühen, müde sein.

יַגַּע *h. m.* angestrengt, belästigt.

יַגַּע *h. m.* Mühe.

יַגְרָא *a. m., ind.* יַגְרִי Gen 31, 47, *pl.*

יַגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.

יַגְרִי Ortsname.

יָד *h. f.* 1. *du.* יָדַים Hand, Vorderfuss; 2. *pl.* יָדוֹת Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. *du.* יָדַים Name eines Talmudtraktates; 6. מְיָד sofort. עַל יָד *a.* durch, *b.* anstatt, für. עַל יָד עַל יָד gradweise.

יָדָא (Ex 21, 24) *a. f., ind.* יָד Dt 9, 26, *pl.* יָדִין Gen 31, 21 1. Hand; 2. Vorderfuss; 3. מְיָד מִן יָד Thr 1, 2 (MS יָד מִן) sofort; 4. עַל יָד, עַל יָדֵי, אַיָּדָא, אַיָּדֵי wegen, für, durch. עַל יָדֵי weil. לְיָדֵי zu. מְיָדָא Ex 4, 13, מְיָדֵי, מְיָדָא Nu 36, 13 durch. מְיָדָא Gen 9, 5 von.

יָדָא *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יָדָא Lv 5, 5 bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* אַוּרְיָתָא Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יָדוּן Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc 59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* מוֹרְיָנָא 2S 16, 4 loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* bekennen.

יַדֵּי Ortsname.

יָדָה *h. Hi.* הוֹדָה 1. bekennen; 2. anerkennen, loben; 3. danken. *Hitp.* bekennen.

יָדוּר vorsichtige Schreibung für das Tetragramm.

יְדוּעַ I *m.* Personenname (יְדוּעָה).

יְדוּעַ II, יְדוּעַ *h. m.* Name eines fabelhaften Thiers.

יְדִיד *h. m.* Liebbling, Geliebter.

יְדִידוֹת *h. f.* Auserlesenes.

יָדָעָה *h. f.* Erkennen, Innwerden.

יָדָעָתָא *a. f.* dass.

יַרְמְטִיא *s.* יַרְמְטִיא.

יָדַע *h.* 1. wissen, erkennen. מְיָדָע gewiss, unzweifelhaft; 2. geschlechl. Umgang pflegen. *Hi.* bekannt machen. *Ni.* bekannt gemacht werden. *Ho.* dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt machen.

יָדַע (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* יָדַע Gen 13, 13, *imp. sg.* יָדַע Gen 20, 7, *Inf.* מְיָדָע Koh 1, 17 1. wissen, kennen, erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund thun. *pt. pass.* מְיָדָע Bekannter. *Aph.*

pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אֹדַע, 1 *sg.* הוֹדַעַת Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20 dass. *Itpe. pf.* אֲתִידַע Ex 21, 35, אֲתוֹדַע (?) bekannt gemacht werden. S. אֲשַׁתְּמוֹדַע.

יְדַעֲוִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יודקי ארכי יודקי (BerR 50 Ar.; Ausg.

Konst. ארכי הדיונים) 1. אַרְכִּי־יֻדְקִי *s.*

אַרְכִּי־יֻדְקִיא.

יודקרת Ortsname.

יֶהָ *h.* ach! au!

יֶהָ (Gen 25, 6) *a.*, *ipf.* יִיְהֶב (targ. nur

יָמִין, *s.* נָתַן), *imp. sg.* הֶב Gen 30, 26,

יֶהָ 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe.*

pf. אֲתִיְהִיב Ex 4, 25 gegeben werden.

יֶהָבָא *a. m.* Last.

יֶהָבִיתָ *a. f., c.* יֶהָבִיתָ Koh 5, 10

1. יֶהָבִיתָ Gabe, Geschenk.

יְהוּדָא *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m., pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13,

f. d. יְהוּדִיָּתָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer;

2. Jude.

יְהוּדָאִיקָא *x. m.* (ioudaïkós) jüdischer Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m., f.* יְהוּדִיתָ jüdisch, Jude.

יְהוּדִיָּתָא *f.* Personennamen.

יְהוּדִיתָ (EstR 3, 7) 1. יְהוּדִים (so Ausg. Pes.), *s.* יְהוּדָה.

יֶהָבָא *s.* יֶהָבָא.

יְהוּדָה *h. m.* übermütig, stolz.

יְהוּדָהָא *a. m., ind.* יְהוּדָהָא Hab 2, 5 dass.

יְהוּדָהָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יְהוּדָהָא *h.* *Hitp.* sich brüsten.

יְהוּדָהָא *a.* *Itpe.* dass.

יְהוּדָהָא *a. m.* 1. *pl.* יְהוּדָהָא Thr 4, 7, Cant

7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7

in marg. וְהָרִין) glänzender Stein; 2. Überhebung.

יְהוּדָהָא (jKidd 65^c) 1. wie jJeb 3^b יְהוּדָהָא, *s.* יְהוּדָהָא.

יְהוּדָהָא *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jobeljahr.

יְהוּדָהָא Flussname.

יְהוּדָהָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יודָה *m.* Personennamen (Juda).

יְהוּדָהָא *a. m.* 1. judäisch, jüdisch; 2. Jude.

יְהוּדָהָא (jSuk 54^c) 1. יְהוּדָהָא, *s.* יְהוּדָהָא.

יְהוּדָהָא *m.* Personennamen.

יְהוּדָהָא (Est II 7, 5) 1. mit MS יְהוּדָהָא

m. Personennamen.

יְהוּדָהָא *a. m.* aus Jodaphat.

יְהוּדָהָא Ortsname.

יְהוּדָהָא *s.* יְהוּדָהָא.

יְהוּדָהָא *m.* Personennamen (יְהוּדָהָא).

יְהוּדָהָא *m. f.* 1. Personennamen; 2. eine Heuschreckenart.

יְהוּדָהָא *m. f.* Personennamen.

יְהוּדָהָא *m.* Personennamen.

יְהוּדָהָא *h. m.* Genealogie.

יְהוּדָהָא *h. f.* Gebälerin.

יְהוּדָהָא 1. חוּרָתָא, *s.* חוּרָתָא.

יְהוּדָהָא *m.* Personennamen.

יְהוּדָהָא *h. m., pl.* יְהוּדָהָא 1. Tag; 2.

Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit. — יְהוּדָהָא

יְהוּדָהָא von demselben Tage.

יְהוּדָהָא Feiertag.

יְהוּדָהָא (Ex 8, 18) *a. m., pl.* יְהוּדָהָא Gen 8, 10,

(*syrr.*) יְהוּדָהָא 1. Tag; 2. Tageslicht; 3.

Lebenszeit; 4. Name eines Mischna-

traktates. — יְהוּדָהָא בְּרַ יְהוּדָהָא von

demselben Tage; יְהוּדָהָא Feiertag;

יְהוּדָהָא Gen 41, 9 heut.

יְהוּדָהָא *a.* morgen, am folgenden Tage.

יְהוּדָהָא *a.* heut.

יְהוּדָהָא *h. m.* Schlamm.

יְהוּדָהָא *h. m.* Taube.

יְהוּדָהָא (Gen 10, 4) *m.* 1. Personennamen;

2. Volksname; 3. Jonien, Griechen-

land.

יְהוּדָהָא (Gen 8, 11) *a. m., pl.* יְהוּדָהָא Cant

5, 12 Taube.

יְהוּדָהָא *a. m., pl. d.* יְהוּדָהָא Jo 4, 6, 1S 2, 4

1. griechisch; 2. Grieche.

יונה *h.* 1. *f.* Taube; 2. *m.* Personenname; 3. *s.* יינם.
יוני *h. m., f.* יוֹנִית griechisch.
יוֹנִית (Est II 2, 7, MS יוֹנִיָּא!) *a.* griechisch.
יוֹנֶקֶת *h. f.* Sprössling, Trieb.
יוֹנֶטָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.
יוֹסָא *m.* Personenname (יוֹסָר).
יוֹסִינָה *m.* Personenname (יוֹסִי).
יוֹסוּס (Est II 3, 1) 1. דְּיוֹסִיס (so MS).
יוֹעָוֶר *h. m.* 1. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).
יוֹפִי *h. m.* Schönheit.
יוֹפִיָּאל *m.* Engelname.
יוֹצֵאֲנִית *h. f.* Herumläuferin.
יוֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.
יוֹקֵר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.
יוֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.
יוֹרְהָ *h. m.* 1. Frühregen; 2. Zeit des Frühregens.
יוֹרְהָ *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung (in der Erde) zum Backen.
יוֹרִיָה *h. f.* Wurf.
יורם 1. (Prov 18, 11) 1. ירום, *s.* רום; 2. ירום קנצן (Prov 23, 29) 1. יהון מקנצן (?) werden geschwürzt (?).
יוֹשָן *h. m.* früherer Zustand, Alter.
יוֹשֵׁר *h. m.* Redlichkeit.
יוֹתָא *a. m.* ein Sternbild.
יוֹתָפָא *a. m.* aus Jotaphat.
יוֹתַר *h.* mehr. בְּיוֹתַר besonders.
יוֹתַר *a.* יוֹתַר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.
יוֹתַרְתָּ *h. f.* Überschüssiges.
יוֹן *h. Pu. pt.* מְיוֹנֵת (?) wohl versehen.
יוֹן *a.* איון, איון (bSaul 106^a)?
יוֹרְ *a., ipf.* 2 *sg.* תְּיוֹרְ Dt 15, 6, *pt.* יוֹרְ 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּיוֹרְ Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.
יוֹרְסָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.
יוֹרְסָתָא *a. f.* Darlehen.
יוֹק (jKidd 65^c) Flussname (jJeb 3^b זרוק).

יֹהָא *a. Aph. pf.* אֹהֵי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* תִּיחֹן Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.
יֹהַר *h. Pi.* 1. einigen, ausschliesslich richten; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מְיֹהַר 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hilp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).
יֹהַר *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מְיֹהַר Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein.
יֹהַד *h. m.* 1. Einheit; 2. Zusammensein, Alleinsein. בְּיֹהַד unter vier Augen; 3. Bestimmtheit.
יֹחֲדָא *s.* יֹחֲדָא.
יֹחֲלֵ *h. m.* Hoffnung.
יֹחֲסֵ *h. m.* Abstammung, Stammbaum.
יֹחֲסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.
יֹחֲוֵ *h. m.* Barfüssigkeit.
יֹחֲוָא *a. m.* barfuss.
יֹחֲוֹר *h. m.* Feigenschoss.
יֹחֲטֵ *h. Hi.* Fehlgeburt haben.
יֹחֲטָא *a. m., ind.* יֹחֲטֵ Jes 14, 19 Fehlgeburt.
יֹחֲטָא (Sac 3, 2, MS חֲטָא) *a. m.* Teufel.
יֹחֲדֵ *h. m., f.* יֹחֲדֵה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Hervorragender.
יֹחֲדָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יֹחֲדֵה Gen 22, 2 1. יֹחֲדֵה, *f. ind.* יֹחֲדָא Jud 11, 34 dass.
יֹחֲדָה *a. m., ind.* יֹחֲדֵי Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.
יֹחֲדֵי *h. m., f.* יֹחֲדֵית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.
יֹחֲלֵ *h.* (vgl. חוֹל) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.
יֹחֲמֵ *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen (?). *Hilp.* brünstig werden.

יחם *a. Pa. inf. c. s.* יחמוֹתֶהוּן Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מְתִיחֶמֶן Gen 30, 38 brünstig werden. יחמא (Hb 2, 15, MS חמא) 1. חמא v. חמתא *a. f.* Gift. יחמור *h. m.* eine Antilopenart. יחמוֹרָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass. יחן *s.* חנה. יחנן *h. m., pl.* יחננות eine Pflanze. יחנינא *a. m.* dass. יחם *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden. יחם *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmerm Stande erheben. *Itpa. pf. 3 pl.* אֶתְיַחֲסוּ Nu 1, 18 l. אֶתְיַחֲסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden. יחם *h. m.* legitime Abstammung. יחם *h. m.* Genealogie. יחםִיתא *a. f.* legitime Abstammung. יחף *h. Hitp.* barfüssig sein. יחף *a., pf. 3 pl.* יחפיו Dt 8, 4 barfuss, sohlenlos sein. *Pa.* dass. יחף *h. m.* barfuss. יחף *h. m.* 1. Barfüssigkeit; 2. Fuss-schmerzen, Entzündung der Hufe (?). יחפא *a. m., ind.* יחף 2S 15, 30 barfuss. יחא (= אטא) 1. אָתָא. יחב *a., ipf.* יחב (יחב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אוֹחֵב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אֵיחֵבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוֹחֵבָא, *inf.* אֵיחֵבָא Sac 12, 4 1. Gutes thun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מְתוֹחֵב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgethan werden. יחבת *s.* יודפת. יחורא *a. m.* 1. *ind.* יחור Jud 20, 3S

Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon. יחםם (jSabb 6^a) *s.* מָרִים. יחםת Permutation (את"בש) von מנא. יי, יי, יי, יי Abkürzung des Tetragramms. יי *a.* 1. o! 2. *s.* קיי, ליי. ייא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יחא) *s.* חוא. ייאוש *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Ver-zichtleistung. ייאושא *a. m.* dass. ייאבא *a.* (= ייבא) es verhält sich damit. ייאבא *s.* ייאבא. ייאבא *a. m., c.* ייאבד Thr 3, 2S Einheit. ייעו (jKil 32^b) 1. ייעול (so Ven.), *s.* עלל. יימם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage. יימר *m.* Personennamen. יין *h. m., pl.* יינות Wein. ייכול *h.* können, vermögen. ייכול *h.* möglicherweise, vielleicht; ייכול *h.* möglicherweise; ייכול gleichsam. ייבא *h. Hi.* הוֹבִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hitp.* rechten. ייבא *a. Aph.* אוֹבֵחַ Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *Itpa. inf.* אֶתְוֹבֵחָא Koh 9, 3 (MS אֶתְוֹבֵחָא) *pt. pl.* מְתוֹבֵחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מְתוֹבֵחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph. 2 f.* *s.* אֶתְוֹבֵחָתָא Gen 20, 16 gerechtfertigt werden. ייביל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf. 3 pl.* ייבילו Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* ייבול Ex 10, 5, *pt.* ייביל Nu 22, 37 1. können, vermögen; 2. *s.* לית ייביל ד; 3. es ist unmöglich, dass; 2. überwältigen. ייביל *s.* אכל. ייבילא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht. ייבילוני (EstR 1, 3) 1. ייבילוני *x. m. pl.* (Joviani) Ehrenlegion des Diokletian. ייבילאָתָא *a. f.* Vermögen, Macht. ייבילוני *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.

יכרותא (jSabb 14^d) 1. יכרותא (so Ausg. Ven.).

יאלא (Lev 11, 30) a. m. ein blutsaugendes Tier.

יאלא h. gebären, erzeugen. יאלאדיו seine Eltern. Ni. 1. geboren werden; 2. entstehen, zu stande kommen. pt. נולד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). Pi. 1. Geburtshülfe leisten, entbinden; 2. erziehen. Hi. zeugen.

יאלא a., pf. 3 f. sg. ילדית Gen 16, 1, ויפ. 3 f. sg. תוליד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. Pa. 1. Geburtshülfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). Aph. pf. אוילד Gen 5, 3 zeugen. Itp. pf. 3 f. sg. אתילדת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. Itpa. pf. 3 pl. אתילדו Lv 25, 45 Kinder bekommen.

יאלא h. m. Kind, Knabe.

יאלאה h. f. 1. junges Mädchen; 2. Schössling.

יאלאה h. f. Jugend, Jugendalter.

יאלאהתא a. f. dass.

יאלאהתא a. f., c. s. יאלאהתא Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.

יאלוד h. m. Geborner.

יאלואא a. m. Klagender (Schakal).

יאלואא a. m. ביתא ילוד Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יאלודתא (Lv 12, 7, Jes 13, 8) a. f. Gebäuerin.

יאלואא a. m. Kundschafter.

יאלין 1. s. אילין; 2. s. אילין.

יאלך s. הלך.

יאל I h. Pi. auskundschaften.

יאל II h. Pi. jammern.

יאל I a. Pa. auskundschaften.

יאל II Pa. pf. 3 f. sg. יללת Est II 5, 1, pt. pl. מללין Est II 1, 2 jammern, klagen. Aph. imp. אילי Jes 23, 14, ויפ. 3 pl. יללון Jer 47, 2 dass. Palp. pt. pl. מללון Est II 1, 2 (Druck מילין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יאלאה h. f. Jammer, Klage.

יאלאהתא a. f., ind. יאלאה Est II 5, 1 1.

יאלאה, c. יללת Jer 25, 36 dass.

יאלא a., pt. ילף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. S. אלא.

יאלפא a. m. Schiff, Floss.

יאלפנא a. m. Lehre.

יאלתא f. Personennamenname.

ימ h. m. 1. Meer, See; 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most).

ימא (Gen 9, 2) a. m., pl. d. יממיה Gen 49, 13 Meer.

ימא a., ויפ. 2 sg. תימי (viell. Aph.?) Dt 5, 11 schwören. Aph. 1. ויפ. 3

m. sg. יומי Ex 20, 7 schwören.

ימברום, ימברום m. (Ιαμβρῆς) Personennamenname (Mamre).

ימה h. f. Blutfluss.

ימים (bibl.) h. m. pl. Maultiere.

ימיר m. Personennamenname.

ימין h. f. rechte Hand, rechte Seite.

ימינא (Nu 20, 17) a. f. 1. rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. Personennamenname.

ימם (Nu 9, 21) a. des Tages, bei Tage.

יממא (Gen 1, 5) a. m., pl. יממין Ex 29, 18 Tageszeit.

ימן h. Pu. pt. מימן 1. rechtsliegend; 2. geschickt. Hi. 1. das Rechte thun;

2. rechts stehen.

ימן s. אמן.

ימם s. אמם.

ימרים m. (Ιαμβρῆς) Personennamenname.

ינא a. Aph. ויפ. 2 pl. תונון Nu 32, 7, ויפ. 20 תינון Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.

ינה h. Hi. הנה dass.

ינברום m. (Ιανουάριος) 1. Personennamenname; 2. Monatsname.

ינון m. Name des Messias (Ps 72, 17).

ינון a. pl. sie, diese.

ינאקא (Cant 8, 1), ינאקא (Thr 2, 11 Or 1377) a. m. 1. Kind; 2. Jüngling;

3. Personennamenname.

יְנוּקָתָא *a. f.* Mädchen.
 יְנִי *m.* Personennamen (Abkürzung von יְנוּתָא).
 יְנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.
 יְנִים (*יוגוס*) *m.* (Ἰωνήσ) Personennamen.
 יְנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), *s.* יְנִיקָא.
 יְנוּמְלִין *x. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.
 יְנִם *s.* יְנִם.
 יְנִם (*bSabb 129^a*) l. רְדִינָם *x. m.* (ρόδινοσ) von Rosenholz (?).
 יְנַק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.
 יְנַק *a., pt. pl.* יְנַקִין *Cant 8, 1* saugen.
Pa. Aph. ipf. 3 f. sg. תּוֹנִיק *Gen 21, 7, pt. pl. f.* מִיְנַקִין *1S 6, 7, d.* מִיְנַקְתָא *Gen 33, 13* säugen.
 יְנַקָא (*Dt 2S, 50*) *a. m., ind.* יְנִיק *Jud 8, 20, יְנִיק 1S 15, 3, pl. d.* יְנִיקָא *Gen 33, 14, 1K 12, 10 1.* Säugling; 2. Jüngling; 3. Schössling.
 יְנוּקָתָא *a. f., c. s.* יְנוּקָתֵיךָ *Jer 13, 27* Jugend.
 יְנוּקָא *a. m., pl. d.* יְנוּקָיָא *Jes 3, 4* (*MS יְנוּקָא*) jugendlich, kindisch.
 יְנוּקָתָא (*יְנוּקָתָא*) *a. f., ind.* יְנִיקָא *Jer 2, 23* (*MS יְנִיקָא*) Kamelstute, *s.* יְנִיקָא.
 יִס (*ייסו*, l. יִסִי) *ipf. Pa. v.* אֶסָא *es* heile! wohl bekomms!
 יִסָא *m.* Personennamen (*יוסר*).
 יִסָד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi. 1.* gründen; 2. begründen, erweisen. *Hitp.* gegründet werden.
 יִסָד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass. *Itpa. Ittaph.* gegründet, angeordnet werden.
 יִסוּד *h. m.* Grundlage, Fundament.
 יִסוּד *h. m.* Anordnung.
 יִסוּדָא (*Lv 9, 9*) *a. m. 1.* Grundlage, Fundament; 2. *s.* אֶסָדָא.
 יִסוּפָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.
 יִסוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.
 יִסוּרָא *a. m. 1. pl.* יִסוּרִין *Jes 53, 8* dass.; 2. יִסוּרִין *Jes 42, 22* Bande, Kerker.

יִסְטָא *m.* (Ἰούστος) Personennamen.
 יִסְטִינִי, יִסְטִינִי *m.* (Ἰουστίνος) Personennamen.
 יִסִי *h.* חֲלִי (jPes 29^e) Endivie (*Cichoria Endivia*).
 יִסִי, יִסִין, יִסִין *m.* Personennamen (*יוסר*).
 יִסָם *h.* *Hitp.* erblinden.
 יִסְמִין *x. m.* Jasmin (*Jasminum*).
 יִסְרָה *h.* *Hi.* הוֹסִירָה vermehren, hinzufügen. *Nitpo.* גְּתוּסָרָה hinzugefügt, vermehrt werden.
 יִסְרָה *a.* *Aph. pf.* אוֹסִירָה *Gen 8, 10, ipf. 3 pl.* יִסְפִין *Jer 31, 11 Soc 59 1.* vermehren, hinzufügen; 2. wiederum thun. *Ittaph. ipf. 3 f. sg.* תּוֹסִירָה *Nu 36, 3* vermehrt, hingefügt werden.
 יִסָר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt werden.
 יִסָר I *a. Pa. ipf. 1 sg.* אֶיִסָר *Est II 1, 3* (*MS אֶיִסָר*) binden. *S.* אֶסָר.
 יִסָר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.
 יִסְתִינִי l. יִסְתִינִי.
 יִעָא (*Nu 17, 23*) *a.* hervorkommen. *Aph.* אֶעָא hervorkommen lassen.
 יִעָא *a. m.* Schaufel.
 יִעָד *h. Pi. 1.* bestimmen; 2. zum Weibe bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.
 יִעָד *a. Pa. 1.* zum Weibe bestimmen; 2. verwarnen. *Itpa.* verwarnet werden.
 יְעוּדָת *Ortsname.*
 יְעוּדָה *h. m.* zum Weibe Bestimmen.
 יְעוּטָא *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.
 יְעוּדָה I *h. f. 1.* zur Frau Bestimmen; 2. Zusammentreffen, Begegnung.
 יְעוּדָה II *h. f.* Bezeugung.
 יְעוּלָה *h. Hiph.* הוֹעִילָה nützen.
 יְעוּלָה *h. m.* Steinbock.
 יְעוּלָא (*Dt 14, 5*) *a. m. 1.* dass.; 2. יְעוּלָא (*jNed 37^a, Aug. Ven. Eilā, jMaaser 52^a* פּוּלָא) l. פּוּלָא.
 יְעוּלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.
 יְעוּן *h. (bibl.)* weil.
 יְעוּנָא *a. m.* habgierig.
 יְעוּנָה *h. f.* בַּת יְעוּנָה Vogel Strauss.

יַעַר *h. Pi.* ermüden.
 יַעֲזֹן *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat pflegen. *Hilp.* sich beraten.
 יַעֲזֹן *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶתְיַעֲזֹנוּ
 Jud 19, 30 sich beraten.
 יַעֲזֹן *a.* *Itpa.* bedrängt werden.
 יַעַר *h. m.* Wald, Dickicht.
 יַעֲרֵא (Ex 2, 3) *a. m.* dass.
 יַעֲרֵא, יַעֲרֵא *a. f., c.* יַעֲרֵת Cant 4, 11
 Honigseim.
 יַעֲרֵן *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken;
 2. verbessern. יַעֲרֵן כּוֹתֵן Vorrecht ver-
 leihen. *Pu.* 1. geschmückt werden;
 2. (mit כּוֹתֵן) Vorrecht erhalten. *Hilp.*
 1. verschönt werden; 2. verherrlicht
 werden.
 יַעֲרֵן *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3.
 freundlich; 4. wert; 5. hässlich. כּוֹתֵן יַעֲרֵן
 Vorrecht. יַעֲרֵן עֵין יַעֲרֵן Wohlwollen. יַעֲרֵן
 schlechter Geschmack (dessen, der sich
 nicht ekelt). יַעֲרֵן יָדַים גִּירֵן gierig zu-
 fahrende Hände.
 יַעֲרֵן *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.
 יַעֲרֵן *h. m.* schraubend.
 יַעֲרֵן *h. f.* Schönheit.
 יַעֲרֵן (bibl.) *h.* sehr schön sein.
 יַעֲרֵן *h. f.* Schönheit.
 יַעֲרֵן *h.* 1. *f.* schön; 2. *m.* Engelname.
 יַעֲרֵן *h. Hi.* הוֹפֵיעַ 1. erscheinen; 2. er-
 scheinen lassen.
 יַעֲרֵן *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2.
 erscheinen lassen; 3. überschreiten.
 יַעֲרֵן *h.* 1. heraus-, hervorgehen. כּוֹתֵן יַעֲרֵן
 gleichwie. יַעֲרֵן הַחַיִּים feile Dirne.
 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weg-
 gehen; 4. ausgeschlossen sein; 5.
 überschreiten, abweichen; 6. der
 Pflicht genügen. יַעֲרֵן יָדַים פִּי
 gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein
 Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.*
 1. hervorbringen, herausgehen lassen,
 heraustragen; 2. wegnehmen; 3. ent-
 lassen; 4. von einer Pflicht entbinden;
 5. ausschliessen; 6. überleben.

יַעֲרֵן *s.* יַעֲרֵן.

יַעֲרֵן *a. Pa.* befestigen, begründen.
 יַעֲרֵן (bibl.) *h. m.* 1. Öl; 2. Personennamen.
 יַעֲרֵן *h. m.* Deichsel am Pflug.
 יַעֲרֵן *h. m.* Polster, Lager.
 יַעֲרֵן *h. m.* Feststehender, Mächtiger.
 יַעֲרֵן *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Auf-
 gang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4.
 Herausragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhl-
 gang.
 יַעֲרֵן *h. m.* feststehend, giltig, wahr.
 יַעֲרֵן *a. m.* 1. *pl. d.* יַעֲרֵן Ex 12, 19
 Einheimischer; 2. *ind.* יַעֲרֵן Sac 14, 9
 feststehend.
 יַעֲרֵן *h. f.* Stehen.
 יַעֲרֵן *h. m.* Anbau eines Hauses.
 יַעֲרֵן *h. f.* Giessen.
 יַעֲרֵן *h. m.* 1. Gebilde; 2. ein Gerät
 in der Kelter.
 יַעֲרֵן *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.
 יַעֲרֵן *h. Hi.* הוֹפֵיעַ 1. ausbreiten, ein
 Lager zurecht machen; 2. vortragen.
Ho. ausgebreitet sein.
 יַעֲרֵן *a. Pa. Aph.* dass.
 יַעֲרֵן *h. Pi.* entmutigen.
 יַעֲרֵן *a., pf.* 2 *sg.* יַעֲרֵן Jes 57, 11, *ipf.*
 3 *sg.* יַעֲרֵן 1S 9, 5, *pt. pl.* יַעֲרֵן Jer 42, 16
 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.*
 יַעֲרֵן Jer 31, 11 (MS יַעֲרֵן), *Itpa.* dass.
 יַעֲרֵן *m.* Personennamen.
 יַעֲרֵן (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.*
 יַעֲרֵן Wehe!
 יַעֲרֵן *h.* giessen. *Hi.* הוֹפֵיעַ dass. *Ho.*
 יַעֲרֵן gegossen werden. *pt.* מוֹפֵיעַ fest.
 יַעֲרֵן *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen
 sein.
 יַעֲרֵן (Am 4, 13) 1. יַעֲרֵן (so MS), *s.* יַעֲרֵן.
 יַעֲרֵן *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher)
 Trieb. הַטּוֹב הַרָּע 'guter, böser Trieb.
 יַעֲרֵן (Gen 8, 21) *a. m.* טָבָא 'טָבָא
 dass.
 יַעֲרֵן *s.* יַעֲרֵן.
 יַעֲרֵן *h. Hi.* הוֹפֵיעַ anzünden. *Ho.* הוֹפֵיעַ
 angezündet werden.

יָקָא *m.* Personenname.
יָקַב *h.* *Pi.* aushöhlen.
יָקַב *h.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
יָקַד *h.* brennen. *Ho.* verbraunt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
יָקַד *a., pt.* יָקָא *Lv* 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אֲזַקִּידִית *Dt* 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Ittaph. ipf.* 2 *m. s.* תִּתְוַקֵּד *Lv* 6, 23 verbraunt werden.
יָקוּד *h. m.* Brand, Verbrennung.
יָקוּם *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
יָקוּמָא (*Gen* 7, 23) *a. m.* dass.
יָקִידָה *h. f.* Brennen, Brand.
יָקִידוּתָא *a. f., c.* יָקִידוּת *Jes* 33, 14 Verbrennen.
יָקִידִתָא (*Lv* 10, 6) *a. f., pl. d.* יָקִידִתָא *Nu* 17, 2 Brennen, Brand.
יָקִינִים (?) (ὠκεανός) Ortsname.
יָקִיר *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.
יָקִירָא *a. m.* 1. *c.* יָקִיר *Ex* 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יָקִירִין *Nu* 22, 15 geehrt, vornehm.
יָקִירוּתָא *a. f.* Würde.
יָקִימִינִי *x. f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.
יָקִוּמָא *x. m.* (εἰκὼν) Bild.
יָקִינְשׁוּן *s.* דִּי־קִנְשׁוּן.
יָקַר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie 2.
יָקַר *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יָקָרָא *Gen* 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יָקַרְתָּ *1S* 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיָקַר *1S* 2, 30, *inf.* יָקָרָא *Nu* 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יָקַרְתָּ *Ex* 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* אֲיָקַרְתָּ *Jes* 43, 23 schenken. *Aph.* אֲיָקַר 1. ehren; 2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲתִיָּקַר *Ex* 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אֲתִיָּקַרְתָּ *Ex* 7, 14 (*MS* אֲתִיָּקַרְתָּ) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אֲתִיָּקַרְתָּ *Jes* 43, 4 geehrt werden.

יָקַר *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.
יָקָרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.
יָקָרָא (*Ex* 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.
יָקָרוּתָא *h. f.* Würde.
יָקַשׁ *h. Ni.* gefangen werden.
יָקִשׁוּן 1. קִישׁוּן.
יָרָא *h.* fürchten. *pt. pass.* יָרְאוּ gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* יָרָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.
יָרָא *a. Aph. inf.* אֲרָאָה *Mi* 6, 4 lehren.
יָרָאָה *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יָרָאוּת Gottheit, Götze.
יָרְבוּזָא *h. m.* Beermelde, Erdbeerspinat (*Blitum virgatum*).
יָרְבוּזָא *a. m.* dass.
יָרַד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen. עוּלָה וְיִזְרַד (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. *pt. pass.* יָרִיד niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד er lässt unberücksichtigt.
יָרְדָה *h. f.* Fluss.
יָרְדָנָא (*Dt* 26, 17), יִרְדְּנָא *a. m.* Jordan. קְדְרִינִון (*SchemR* 23) 1. קְדְרִינִון.
יָרָה *h.* 1. hervorschiessen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schießen; 2. lehren, unterweisen.
יָרוּרָא *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).
יָרוּר 1. יָרוּר.
יָרוּרָא 1. יָרוּר.
יָרוּק *h. m.* gelb, grün.
יָרוּקָא *a. m.* 1. *ind.* יָרוּק *Lv* 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יָרוּקָא *Nu* 22, 4 Kraut, Laub.
יָרוּקָה *h. f.* 1. Grünes. פְּנֵי הַמַּיִם יָרוּקָה Wasserlinse. יָרוּקַת תְּמוּרַר Eselsgurke (*Ecbatium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

ירוקנא *a. m., pl.* יְרוּקָנִין 2K 4, 39 (MS יְרוּקוֹנִין) Kraut, Gemüse.
ירוקתא *a. f.* gelblicher Edelstein.
ירור *h. m.* 1. Schakal; 2. Augenkrankheit.
ירורא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יְרוּרִין Jes 13, 22, Mi 1, 8 Schakal.
ירושלים *h.* Jerusalem.
ירושלם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), **ירושלם** (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) *a.* Jerusalem.
ירושלמא *a. m.* 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.
ירושלמי *h. m.* dass.
ירזתא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.
ירזתא *s.* יְרִזְתָּא.
ירח *h. f.* Mond.
ירח *h. m.* 1. Monat; 2. יְרִיחַ Ortsname.
ירחא *a. m., ind.* יְרַח Dt 33, 14 1. *d.* יְרַח 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat.
ירחא *ריש* Nu 28, 14 Neumond. **ירחא** יְרַחא Koh 2, 7 Or 2377 Schaltmonat.
ירחנא *a. m.* Berechner des Mondlaufs.
ירי Zauberwort.
יריד *h. m.* Jahrmarkt.
ירידא *a. m.* dass.
ירידה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.
יריה *h. f.* Wurf.
יריגון (jDem 22^b, Ven. וורינון) 1. יְרִיגוֹן.
יריעה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.
יריעתא (Ex 26, 2) *a. f.* Vorhang.
ירף *h. f., du.* יְרַכְּבִים, *pl.* יְרַכּוֹת 1. Hüfte, Schenkel; 2. Seite; 3. gerader Strich.
ירבא (Ex 1, 5) *a. f., ind.* יִרְבֵּךְ Nu 5, 22, *pl.* יְרַבְּךָ Ex 28, 42, יְרַכְּבִין, *c. s.* יְרַכְּבִיוֹן Cant 7, 2 1. Hüfte; 2. Seite.
ירפונא *a. f.* dass.
ירוכן (Dt/JI 34, 6, MS וורכן oder וורמן) 1. יְרוּכָן, *s.* יְרוּכָתָא.
ירמנד Flussname.
ירמטיא (Erach 5, 1, andere Lesarten

(דמטייה, ירמטיא, ירמטיא) *f.* Personenname.
ירקנא 1. יְרוּקָנִין.
ירקסא *a. m.* Gift.
ירע *s.* רָעָע.
ירע *a. Pa.* verzagt machen. *Itepe.* verzagen.
ירענה (יְרַעֲנָה) *h. f., pl.* יְרַעֲנִין eine zum Waschen dienende Pflanze.
ירק *h. Hi.* הִירָק 1. blass werden; 2. blass machen; 3. glänzen machen; 4. פָּנִים trotzig sein.
ירק I *a. Aph.* blass werden.
ירק II *a.* ausspucken.
ירק *h. m., pl.* יְרַקוֹת Kraut. יְרַקוֹת תַּמּוּר *s.* יְרוּקַת תַּמּוּר.
ירקא (Dt 11, 10) *a. m.* dass. יְרַקְא יְקוּלִיא Salzkrut (*Salsola*).
ירקא *a. m., pl. f.* יְרַקוֹן Lv 14, 37 gelb, grün.
ירקון *h. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.
ירקונא (Dt 28, 22, MS יְרוּקָנִין) *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* יְרוּקוֹנִין 2K 4, 39 Kraut; 3. Würzwein.
ירקמי (יורקמו) *m.* Name eines Engels.
ירקנא (Dt 28, 22), יְרוּקָנִין *a. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.
ירקנא *a. m., ind.* יְרַקָן Ex 28, 17 ein gelber Edelstein.
ירקריקא (Lv 11, 18) *a. m.* Name eines Vogels.
ירקרק *h. m.* blassfarbig, grün.
ירקתא *a. f.* ein Edelstein.
ירש *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.* 1. vererben, zum Besitz geben; 2. vertreiben.
ירשה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.
יריה (Nu 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִירַת Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen. *Aph.* vererben, zum Besitz geben.
ירתתא *a. f.* Erbbesitz.
ירזתתא *a. f., ind.* יְרִזְתָּא Nu 24, 18, *c. s.* יְרוּזְתָּיה Dt 2, 12 dass.

יִשְׂרָאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.

יִשְׂרָאֵלִי *h. m., f.* יִשְׂרָאֵלִית Israelit.

יָשַׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben; 2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen; 2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern. *Hi.* 1. setzen, sitzen lassen; 2. einsetzen. *Ni.* bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen; 2. beruhigt sein. *Hitp.* 1. besetzt, bevölkert werden; 2. beruhigt werden.

יָשַׁב *a.* *Itpa.* beruhigt werden.

יִשְׁבָּב *m.* Personennamenname.

יִשׁוּ *m.* Personennamenname (יִשׁוּעַ).

יָשׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.

יִשׁוּיִן (?) *h. m. pl.* Ballaststeine (?).

יִשׁוּעַ *m.* 1. Personennamenname; 2. absichtlicher Ersatz für פְּדִיּוֹן.

יְשׁוּעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.

יָשַׁט *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.

יָשַׁט *a.* *Aph. pf.* אוֹשִׁיט Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Itaph. pt. f.* מִתּוֹשֵׁטָא Ez 2, 9 ausgestreckt werden.

יִשְׁיֵבָה *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.

יִשְׁוִין *s.* יִשְׁוִין.

יִשְׁיטָא *m.* Personennamenname.

יָשִׁיט *h. m.* alt, ehrwürdig.

יִשְׁמַעֲלָל *m.* 1. Ismael; 2. Arabervolk; 3. Islam.

יִשְׁמַעֲלִי *h. m.* Araber.

יָשַׁן *h.* schlafen.

יָשַׁן *h. m.* schlafend.

יָשַׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein. *Hitp.* 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*

יָשַׁן *h. m.* alt.

יָשַׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* נוֹשַׁע Hülfe erhalten.

יָשַׁף *a.* *Aph.* anblasen, anfachen.

יָשַׁפָּה *h. f.* Jaspis.

יָשַׁר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen; 2. *s.* אָשַׁר.

יָשַׁר *a. s.* אָשַׁר.

יָשַׁר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יִשְׂרָה freiwilliges Opfer.

יִשְׂרָא *a. m.* dass.

יִשְׂרוּת *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.

יִשְׂרוּתָא *a. f.* sittliches Urteil.

יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs.

c. s. יָתִי, יָתֶיךָ, יָתֵיךָ Nu 5, 21 u. s. w. mich, dich. יָתִיהָ *f.* יָתָה Dt 18, 8, *pl.*

יָתְהוֹן jener.

יָתִיב (Gen 19, 30) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יָתִיב

Lv 13, 46, *imp. sg.* יָתִיב Gen 35, 1

1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* יָתִיב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתִיב, אִתִּיב, אִתִּיב

1 *sg.* אוֹתִיב Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*

תִּתְיָבָה Jer 6, 8, *ipf.* 2 *sg.* תִּתְיָבָה

Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. be-

ruhigt werden. *Itaph.* 1. *pf.* אִתּוֹתָב

Gen 20, 1 sich als Fremdling nieder-

lassen; 2. *pf.* 3 *f. pl.* אִתּוֹתָבָא Ez 26, 19

(MS אִתּוֹתָבָא) bewohnt werden; 3.

beruhigt werden.

יָתִבָּא *a. m., pl. c.* יָתִבִּי Ex 23, 31 Be-

wohner.

יָתֵד *h. f., pl.* יָתֵדוֹת 1. Pflock; 2.

Mächtiger; 3. Wegmarke (die Weg-

grenze bezeichnend).

יָתוּבָא *a. m.* Beisasse.

יָתוּבָא *a. m.* Wohnstätte.

יָתוּף *h. m.* Ausgiesser (ein zum Herde

gehörendes Gerät).

יָתוּם *h. m.* Waise, vaterloses Kind.

יָתוּמָא *a. m.* dass.

יָתוּמָה *h. f.* dass.

יָתוּר *h. m.* Hinzufügung.

יָתוּרָא *a. m.* 1. dass; 2. Hinzuge-

fügtes.

יָתוּשׁ *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes

kleines Insekt.

יָתוּשָׁא *a. m.* dass.

יְתִיב *a. m., f. d.* יְתִיבְתָא Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.

יְתִיבָהּ *s.* יְתִיבָהּ.

יְתִיר *s.* יְתִיר.

יְתִירָא *a. m.* 1. *ind.* יְתִיר Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יְתִיר מִן Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermässig; 4. sehr.

יְתִךְ *s.* יְתִיךְ.

יְתִם *h. Pi.* zur Waise machen. *Hitp.* verwaist werden.

יְתָמָא *a. m., ind.* יְתָמָא Dt 27, 20, *pl.* יְתָמִין Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.

יְתָמְתָא, יְתָמְתָא *a. f.* Waise.

יְתִינִיא (GenJI 10, 2) 1. יְתִינִיא (so MS).

יְתִר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.* übrig gelassen werden. *S.* יְתִר.

יְתִר *a., pf. 3 f. sg.* יְתִרָת Ex 36, 7 übrig bleiben. *Pa.* hinzufügen. *Aph. pf.* אֲוֹתִר Gen 21, 25, אֲוִיתִר übrig lassen, Überfluss haben lassen. *Itpa.* אֲוִיתִר 1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt werden. *Ischtaph.* אֲשָׁתוֹתִר übriggelassen werden. *S.* יְתִר.

יְתִר *h. m.* 1. Überschuss habend; 2. überzählig; 3. *plene* geschrieben.

יְתִר (?) *a.* יְתִר מִן Ru 3, 12 (MS יְתִיר) mehr als.

יְתִר *h. a.* mehr.

יְתִרָא *a. m.* 1. *pl.* יְתִרִין Jud 16, 7 Seil; 2. Bogensehue; 3. die flache Seite des Gedärmes.

יְתִרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2. Hinzufügung; 3. Überfluss.

יְתִרְנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

כ

כ 1. der elfte Buchstabe des Alphabets;
 2. als Zahlzeichen = 20.
 כ *h.* wie, gemäss. **כמות** (auch mit Suff.)
 wie. **כך** — **כ** wie — so. **כעין**, **כגון**
 nach Art von. **כנגד** entsprechend. **כדי**,
כדי s. **די**. **כלפי** gegen hin, gegenüber.
כמה 1. wie viel, wie lange, wie sehr?;
 2. wie viel; 3. viel. **כש** 1. während,
 so lange als; 2. als; 3. wann, wenn.
מכש von dann ab, wann. **לכש** dann,
 wann. **כך**, **כך** — **ש** **כשם** wie — so.
כדרך **ש** **כמות** wie. **כמו** **ש**, **כמה** **ש**
 auf die Weise, wie. **כלפי** **ש** dem gegen-
 über, dass. **כאלו** als ob.
כ (Dt 23, 25) *a.* wie. **כעין** Dt 33, 28, **כגון**
 nach Art von. **כ** **הי** s. **היה**. **כ** — **כ**
 so — wie. **כפום** Lv 25, 52 gemäss.
כביל Rut 4, 4, **כל קבל** (richtiger
כלקביל) gegenüber, entsprechend.
כלפי Koh 7, 9 gegen hin, gegen.
כמה 1. Gen. 47, 8 (richtiger **כמה**) wie
 viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie
 sehr; 3. viel. **כך**, **כך** Ex 12, 9, **כך**
 Gen 39. 18 1. als, wenn; 2. wie das,
 was. **כ** — **כ** **כמה** Ex 1, 12, **כ**
 wie — so. **כ** **כעין** wie. **כ** **כלקבל** Koh 5, 15
 (MS **כ** **קבל** **כ**) dementsprechend dass.
כ (Dt 5, 3) *a.* hier. **כ** **עד** Gen 22, 5
 bis hier. **כ** **מכא** Gen 37, 17 von hier.
כ **לכא** Ex 2, 12 hierhin und dort-
 hin. **כ** **מכא** — **מכא** Ex 17, 12 von dieser,
 von jener Seite. **כ** **אכא** es giebt, ist.
כ **לכא** Est II 1, 9 es giebt, ist nicht.
כ *h.* Schmerz empfinden, schmerzen.
Hi. Schmerz verursachen.
כ *a., pt.* **כאיב** 1S 22, 8, **כייב**, *pl. d.*
כאיב Ez 34, 4 Soc 59, 1. **כאיב** dass.
Pa. **כייב** Schmerzen bereiten.
כ *h. m.* Schmerz.

כ *a. m., c.* **כאב** Jes 65, 14 1. dass.
 2. Wunde. S. **כיא**.
כ *h.* hier. **כ** **מכאן** von hier, von jetzt
 ab. **כ** **מכאן** **ומכאן** von beiden Seiten.
כ **עד** bis hier. **כ** **לאחר** **מכאן** nachher.
 S. auch **כ**.
כ *a.* dass. **כ** **מכאן**, **מכאן** Est II 1, 1; 5, 1
 von hier. **כ** **מכאן** — **מכאן** hier — dort. S.
 auch **כ**.
כ *x. m.* Esel.
כ *h., pt. pass.* **כאיר** hässlich.
כ *a. f.* Schelten.
כ *a. Pa.* **כבי** auslöschen.
כ *a. m.* Excrement, Mistfladen.
כ *a. m.* Geröstetes.
כ *a. m.* 1. *pl.* **כבין** Gen 3, 18 Dorn-
 strauch; 2. s. **כוכא**; 3. s. **קבתא**. Vgl.
כוכא.
כ *s.* **כביא**.
כ *a. Pa.* rösten.
כ *a. m. s.* **כבא**.
כ *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehren-
 geschenk geben; 3. reinigen, fegen.
Pa. geehrt werden. *Hi.* 1. beschwer-
 lich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer
 machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hitp.*
 1. geehrt werden; 2. sich erheben;
 3. gefegt werden.
כ I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.
כ II *a. Aph.* erzürnen.
כ *s.* **כוכד**.
כ I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.
כ II *h. m. f.* Leber.
כ (Ex 29, 13) *a. f.* dass.
כ *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.
כ *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Be-
 zeichnung für Gott.
כ *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.
כ *h. m.* Löschen.

כבויי (bEr 29^b) 1. כְּבִי, s. כְּבִיא.

כְּבוֹל Ortsname.

כְּבוֹל *h. m.* Kopfbinde der Frauen.

כְּבוֹס *h. m.* Waschen (von Kleidern).

כְּבוֹסָה *h. f.*, s. כְּבִיסָה.

כְּבוּשׁ *h. m.* 1. Unterwerfung; 2. Demütigung; 3. Aufstieg.

כְּבוּשָׁא *a. m.* 1. Pressung; 2. *pl. c. s.* כְּבוּשֵׁיחוּן Ex 27, 10 Überzug, Belag.

כְּבִי s. כְּבִיא.

כְּבִיא *a. m.* Mistfladen.

כְּבִיָּא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinnwebewebe.

כְּבִינָה *h. f.* Überwurf.

כְּבִינָתָא *a. f.*, *pl. d.* כְּבִינָתָא Jes 3, 23 dass.

כְּבִיסָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Waschwasser; 3. Waschmittel.

כְּבִישָׁה *h. f.* Betreten.

כְּבִישָׁתָא *a. f.*, *ind.* כְּבִישָׁא 1 S 6, 12 (MS כְּבִישָׁא), *pl.* כְּבִישֵׁן Jes 40, 3 (MS כְּבִישֵׁן) gebahnter Weg.

כְּבִיתָא *a. f.* Rundung.

כְּבִקֵּב *h. m.* Schale.

כְּבֵל *h.* fesseln, binden. *Pu.* gebunden sein.

כְּבֵל *a.*, *pt. pass. pl. f.* כְּבֵלִין Koh 12, 4 dass. *Pa. pt. pass.* מְכֻבֵּל gebunden, unfruchtbar.

כְּבֵל *h. m.* Fessel, Knöchelring.

כְּבֵלָא *a. m.*, *pl.* כְּבֵלִין Thr 3, 7 dass.

כְּבֵן *h.* umhüllen. *Pi.* dass.

כְּבֵן *a.*, *pt. pass.* כְּבֵינָא Ez 27, 18, 1. כְּבֵינָא dass. *Pa.* dass.

כְּבֵינָה s. כְּבֵינָה.

כְּבֵס *h.*, *pt.* כּוֹבֵס Wäscher (von Kleidern). *Pi.* waschen. *Pu. Hitp.* gewaschen werden.

כְּבֵס *h. m.* Waschung.

כְּבֵסָא, כּוֹבֵסָא *a. m.* 1. Datteltaube. 2. Hoden.

כְּבַע s. כּוֹבַע.

כְּבַר *h.* sieben (mit dem Getreidesieb). *Ni.* gesiebt werden.

כְּבַר *a. Pa.* schwefeln.

כְּבָר *h.* längst.

כְּבָר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14) *a.* dass.

כְּבָרָה *h. f.* Getreidesieb, Schwinge.

כְּבָרִיתָא, כְּבָרִיתָא *a. f.* 1. Schwefel; 2. Ortsname; 3. 1. כְּבָרִיתָא.

כְּבַשׁ *h. m.* Schaf.

כְּבַשָּׁה *h. f.* dass.

כְּבַשׁ *h.* 1. niederdrücken, pressen; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten;

4. unterwerfen; 5. einlegen. *pt. pl.* כְּבוּשֵׁין Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern;

7. vergewaltigen. *Ni.* 1. niedergedrückt werden; 2. unterwürdig sein;

3. vergewaltigen. *Pi.* 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern. *Hi.* einnehmen.

Hitp. unterworfen werden.

כְּבַשׁ (Nu 32, 42), כְּבִישׁ *a.* 1. *pf.* 2 *m. sg.* כְּבִישָׁתָּא Ex 9, 17, *ipf.* יְבֹשׁ Mi 7, 19

niederdrücken, niederreten, unterwerfen; 2. *imp. pl.* כְּבִישׁוּ Jes 40, 3

Soc 59, *pt. pass. f.* כְּבִישָׁא Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen;

4. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּכַבֹּשׁ Dt 22, 1, *inf.* מְכַבֵּשׁ Lv 20, 4

zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. *Pa.* 1 *ipf.*

יְכַבֵּשׁ Gen 49, 15 unterwerfen; 2. *pt. pass. m. pl.* מְכַבֵּשִׁין Ex 27, 17

belegen, pflastern. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תְּכַבֵּשׁ Nu 32, 22

unterworfen werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אֶתְכַבֵּשׁוּ Gen 4, 5

sich senken (vom Blick).

כְּבַשׁ *h. m.* 1. Pressung; 2. Tritt, Aufstieg; 3. Eingelegtes.

כְּבַשָּׁא *a. m.* 1. Pressung, Pressgewicht; 2. *c.* יְבִישׁ Jes 66, 1 Soc 59

Fusschemel; 3. Schwängerung. כְּבִישָׁא *פי* כְּבִישָׁא *פי* unbewässertes Feld; 4. *d.* יְבִישָׁא 2S

20, 12, *pl. ind.* כְּבִישֵׁן Jes 40, 3, *d.* כְּבִישָׁא Ri 20, 45

gebahnter Weg, Strasse; 5. *d.* כְּבַשָּׁא Ez 45, 4

Platz; 6. *ind.* כְּבֵשׁ 1K 7, 30 (MS *מכבש*) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כְּבֵשׁוֹן *h. m.* Geheimnis.

כְּבֵשׂוֹן *h. m., pl.* כְּבֵשׂוֹנוֹת Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כְּבִישָׁא *a. m.* eine Taubenart.

כְּבִישָׂתָא *s.* כְּבִישָׂתָא.

כְּבִשְׂתָּא *h. f.* Eingelegtes.

כְּנוֹן *s.* כְּנוֹן, גְּנוֹן.

כְּנָנִי (bBer 58^a) 1. כְּנָנִי, *s.* כְּנָנִיא.

כְּדָ, כְּדָ *a.* 1. כְּדָ Ex 17, 11 als, wenn; 2. כְּדָ Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. כְּדָ Ex 12, 9 wie, als; 4. כְּדָ wie das, was.

כְּדָ *h. m.* 1. grosser Krug; 2. bauchig.

כְּדָא *a. m., pl. d.* כְּדָיא Ri 7, 18 Krug.

כְּדָא *a. so.*

כְּדָב *a., pt. pl.* כְּדָבִין Hos 4, 2 1. mit MS כְּדָבִין, *s.* כְּדָבָא. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּכַדְבוּן Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f. sg.* כְּדִיבַת Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* וְתִכְדְּבוּן Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3 *sg.* וְתִכְדְּבֶיךָ 2 K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כְּדָבָא *a. m., pl.* כְּדָבִין Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כְּדָבָא *a. m., pl. d.* כְּדָבָיא Jes 30, 9 lügnerisch.

כְּדָבוּבָא *a. m.* Lüge.

כְּדָבוּתָא *a. f.* dass.

כְּדָר *s.* כְּדָר.

כְּדָר *h. m.* Krugmacher.

כְּדָה (jJom 44^d) 1. כְּדָה, *s.* כְּדָא.

כְּדָו (Ri 5, 9) *a.* (= כְּדָהוּא) 1. jetzt. כְּדָו עַד Thr 3, 50 (MS עַד דָּ) bis jetzt, כְּדָו מִן von jetzt ab, דָּ כְּדָו Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, דָּ עַד כְּדָו bis dann, wann; 2. als er.

כְּדָוִם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnen gefallenem Eimers).

כְּדָוִן (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375) *כְּדָוִן*

a. (= כְּדָהוּא־וִין) jetzt. כְּדָוִן עַד bis jetzt.

כְּדָוִן מִן von jetzt.

כְּדָוִר *h. m.* Ball, Kugel.

כְּדָוִרָא *a. m.* dass.

כְּדָוִרִית, כְּדָוִרִת *h. f.* dass.

כְּדָי I *a.* (= כְּדָהוּיא) 1. nur so, zwecklos. כְּכָדִי um nichts; 2. als, wenn sie.

כְּדָי II *a.* (= כְּ — דִי) als, wenn. מְכָדִי da ja.

כְּדָי, כְּדָיא *h.* 1. genügend; 2. würdig. כְּדָי so viel nötig ist für. כְּדָי לְ so viel nötig ist, um zu. שְׂ כְּדָי sodass, damit. כְּדָי עַד so lange als, bis.

כְּדָיא, כְּדָיא *a.* würdig.

כְּדָיָא *a. m., pl. d.* כְּדָיָיא Jes 30, 9 (MS כְּדָיָיא) Lügner.

כְּדָיִרִית (?) *h. f.* kleiner Krug.

כְּדָיִת *h. f.* dass.

כְּדָיִן (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. כְּכָדִיִן 1K 22, 20 auf diese Weise. מְכָדִיִן 2S 23, 4 von da ab.

כְּדָיִיאוֹת (Siphre Dt 204 Ven. 1545; Jalk. Sch. 1 923 Salon. 1526 נְגִדוֹת) 1. כְּכָדִיאוֹת, *s.* כְּכָדִיבִי.

כְּדָדָר *h. m.* ein Edelstein.

כְּדָדָר, כְּדָדָר (beides Num JI 34, 8 Ven. 1591) 1. כְּכָדָר, *s.* כְּכָדָא.

כְּכָדָנָא, כְּכָדָנָוִן, כְּכָדָוִיִן, 1. כְּכָדָנָא, *s.* dass.

כְּכָדָוִיִן, *s.* dass.

כְּכָדָת *s.* כְּכָדָת.

כְּכָדָן *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht, dienstbar.

כְּכָדָנָא *a. so.*

כְּכָדָנָא Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner Krug.

כְּכָדָנָן (Gen 32, 4) *a. so.*

כְּכָדָוִם 1. כְּכָדָוִם.

כְּכָדָוִסְלָה (jSabb 8^b) 1. כְּכָדָוִסְלָה, *s.* dass.

כְּכָדָר *h.* *Hitp.* geschleudert werden (v. Ball).

כְּכָה *a.* hier, *s.* כְּכָה.

כְּכָהָא *a., pf. 3 f. sg.* כְּכָהָת Dt 34, 7, 3 f. *pl.*

כְּהָיָא Gen 27, 1 l. **כְּהָיָא** 1. trübe werden; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe machen, blenden; 2. *pf.* **כְּהָא** 1S 3, 13 n. d. Hebr., l. **כְּהָא** (so MS). *Aph. pf.* 2 *f. pl.* **אֶכְהִיתִין** Ez 13, 22 trübe machen, traurig machen. *Itpa. pf.* **אֶתְכְּהִי** Ez 13, 22 traurig gemacht werden.

כְּהָה *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. mattfarbig werden.

כְּהוֹן s. **כִּיהוֹן**.

כְּהוּתָא *h. f.* Trübung (der Augen).

כְּהוּתָא *a. f.* Schelten.

כְּהוּתָא *a. f.* Trübung (der Augen).

כְּהִיל *a., pt.* **כְּהִיל** Cant 7, 9 vermögen.

כְּהִין *h. Hitp.* 1. Priesterdienst üben. 2. das Priestertum erhalten.

כְּהִין *h. m.* Priester. **כְּהִין גְּדוֹל** Hoherpriester. **כְּהִין הַרְיוּט** gewöhnlicher Priester. **תּוֹרַת כְּהִינִים** 1. Leviticus; 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).

כְּהִינָא (Lv 1, 7) *a. m., ind.* **כְּהִין** Lv 20, 9 1. Priester; 2. Personennamen.

כְּהַנְבַתָא (NuJI 31, 23 Ausg. Ven.) 1. **כְּרַנְבָא**, s. **כְּרַנְבָא**.

כְּהַנְבָה *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priesterschaft.

כְּהַנְבַתָא *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priestertochter.

כְּהַנְבַתָא *a. f.* Priestertochter.

כְּהַנְבַתָא (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum. Priesterdienst.

כְּהָא *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt werden.

כְּהָא s. **כְּהָתָא**.

כְּהָה (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal.

כּוּב *h. m.* 1 *pl.* **כְּבִין** Dornstrauch; 2. Ortsbezeichnung.

כּוּבָא *a. m.* Kufe, Kanne. Vgl. **כְּבָא**.

כּוּבָר *h. m.* 1. Schwere. **כּוּבָר רֵאשׁ** Ernst; 2. Webebaum.

כּוּבַלַת s. **כּוּבַלַת**.

כּוּבִים *h. m.* Wäscher.

כּוּבַע *h. m.* 1. *pl.* **כּוּבַעִים** hohe Kopf-

bedeckung; 2. Schildknorpel (am Halse); 3. *pl.* **כּוּבַעוֹת** auf der Erde aufgeschichtete Getreidehaufen.

כּוּבַעָא *a. m.* 1. *pl.* **כּוּבַעִין** Lv 8, 13 (Ex 28, 40 **כּוּבַעִין**) hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel.

כּוּבַדָא *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.

כּוּבַדְנָא, **כּוּבַדְנָא** (Sach 14, 15) *x. m., pl.* **כּוּבַדְנָן** Jes 66, 20, **כּוּבַדְנָן** männl. Maultier, Maulesel.

כּוּבַדְנָתָא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maultier, Maulesel.

כּוּבָה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt werden; 2. sich verbrennen, verbrühen.

Pi. Hi. brennen, ausbrennen.

כּוּהֵן s. **כְּהֵן**.

כּוּוֹן *h. m.* Richten, Lenken.

כּוּז *x. m.* kleiner Krug.

כּוּזָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

כּוּזְבָא, **כּוּזְבָא**, **כּוּזְבָא** *m.* Personennamen. **כּוּזְבָא** Ortsname.

כּוּזְבַתָא *h. f.* von Kozeba herrührend.

כּוּזְבַתָא Beinamen eines Mannes.

כּוּזְבַתָא, **כּוּזְבַתָא** *x. f.* kleiner Krug.

כּוּה s. **כּוּה**.

כּוּהָא I *a. m., c.* **כּוּהָא** Cant 1, 9 Kraft.

כּוּהָא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Eidechsenart.

כּוּהִילָנָא *a. m.* eine Vogelart.

כּוּחַל *h. m.* Augenschminke.

כּוּחַלָא s. **כּוּחַלָא**.

כּוּי *h. m.* unbekanntes Tierart.

כּוּי *h. f.* Fenster.

כּוּדָה *h. m.* 1. Höhlung; 2. Schiebegrab (horizontal in den Felsen getriebene Grabhöhle).

כּוּדָא I *a. m., pl. d.* **כּוּדָא** Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. Grabhöhle; 3. Hütte.

כּוּדָא II *a. m.* Kuchen.

כּוּדְבָב *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

כּוּדְבָא *a. m.* 1. *pl. d.* **כּוּדְבָא** Gen 1, 16 Stern; 2. Planet Merkur. **כּוּדְבָא גְנָהָא** Jes 14, 12 (MS **כּוּדְבָב**) Planet Venus.

בֹּקֶבֶת *h. f.* Planet Venus.

בֹּקֶבֶת *a. f., c.* בֹּקֶבֶת Jer 7, 8 (MS בֹּקֶבֶת) *dass.*

בֹּבְיָא *l.* בֹּבְיָא.

בֹּבְיָתָא *l.* בֹּבְיָתָא.

בֹּבְלָת *h. f.* Riechpille.

בֹּול *h.* messen. *Pilp.* בְּלָבֵל 1. unterhalten, versorgen; 2. (vom Haar) nicht abschneiden; 3. Haarwuchs bekommen.

Hitp. *palp.* versorgt werden.

בֹּול I *a., pf.* 3 *pl.* בְּלוֹ Ex 16, 18 messen. *Aph. ipf.* 3 *pl.* יְכִילוֹן Jes 27, 8 *dass.* *Itp.* *pf.* אֲתָבֵל Jes 40, 12, אֲתָבִיל, *pt.* מִתְבֵּל Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.

בֹּול II *a.* eine Regel aufstellen.

בֹּול III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. בְּלָא.

בֹּולָא *s.* בְּלָא.

בֹּולִיתָא *a. f., l.* *ind.* בֹּולִיָא, *pl.* בֹּולִיֹן Lv 3, 4 Nieren; 2. Hode.

בֹּומָא *h. m.* Schmucksache des Weibes.

בֹּומָר I *h. m.* künstlich überreif gemachte Masse von Früchten.

בֹּומָר II *h. m., pl.* בֹּומָרִים (בְּמָרִים, bibl. בְּמָרִים) Götzenpriester.

בֹּון *h. Pi.* בְּוִן 1. grade machen; 2. genau machen; 3. bestimmen, angeben; 3. richten, beabsichtigen, בְּוִן לְבוֹ die Aufmerksamkeit richten. *Pu. pt.* מְכֹוֹן

1. grade; 2. genau; 3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.* בְּוִן הַכִּין zurechtstellen, bestimmen. *Ho. pt.* מִוִּכֵן zurechtgestellt, bestimmt. *Hitp.* 1. grade gemacht werden; 2. sich bereiten;

3 beabsichtigen. *Pil.* בֹּוֹנִין feststellen, begründen. *Pul. pt.* מְכֹוֹנִין zurechtgestellt.

בֹּון *a. Pa.* בְּוִן 1. grade machen; 2. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּכַוְּנוּ (!) Num 34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. richten. בְּוִן דְּעֵתִיהָ die Aufmerksamkeit richten; 4. beachten.

pt. pass. מְכֹוֹנִין, *pl.* מְכֹוְּנִין Est II 1, 2 grade, genau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.*

3 *pl. f.* אֲבוּיָא 1 S 6, 12 (MS אֲבוּיָא) grade zielen; 2. *pt. pass. pl.* מְכֹוְּנִין Ex 26, 5, Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend. *Itp.* zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich stellen; 2. beabsichtigen, sich anschicken.

בֹּונָא *s.* בְּנָא.

בֹּונָגֵר *x. m.* Tafelmeister, Truchsess.

בֹּונְדָקָא (?) *x. m.* *dass.*

בֹּונְדָה *h. f.* Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit.

בֹּונְוִתָא *a. f.* *dass.*

בֹּונְוִתָא (?) *h. m. f.* Stütze (?). *S.* בְּנוֹן.

בֹּונָם *h. m.* das breite Ende der Getreideschaukel.

בֹּונְוִתָא *a. f.* Absicht.

בֹּונְוִתָא *a. m., pl. d.* בֹּונְוִתָא Ex 9, 32, *s.* בְּנָתָא.

בֹּום *h. m. f., pl.* בֹּוּסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַבֹּוּסוֹת zweiter Magen der Wiederkäufer (?).

בֹּום *imp. v.* נָבַם, *s.* *dass.*

בֹּוּסְלָתָא *a. f.* Schröpfkopf.

בֹּוּסְקִין (Midr. Teh. 1, 6) *l.* מוּסְקִין.

בֹּוּסְתָא *a. f.* Becher.

בֹּוּר *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.

בֹּוּר *a. m. s.* בְּפָא.

בֹּוּרָא *h. m.* ein Kochapparat.

בֹּוּרִיָא *a. m.* Name eines Fisches.

בֹּוּרִיָא (jKeth 31^d) *l.* בִּיפִיתָא, *s.* בְּפָתָא.

בֹּוּרִיָא *a. f.* Mistfladen.

בֹּוּרִיָא (bBabM 73^b) *l.* טְפִיתָא, *s.* טְפִיתָא.

בֹּוּרָא I *h. m.* Sühngeld.

בֹּוּרָא II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia alba*).

בֹּוּרָתָא *h. m., pl.* בְּפָתִין Block, Kloben.

בֹּוּרָתָא *s.* בֹּוּרִיָא.

בֹּוּרָן *a.* zusammenschumpfen. *Pa.* zusammenschumpfen machen.

בֹּוּרָן *h. Pi.* בְּוִרָא überziehen, verschalen.

בֹּוּרָן *h. m.* Schmelzofen.

בֹּוּרָן *h. m.* Getreidemass (364, 4 l).

כֹּר *a. Pa.* fischen.
 כֹּרָא *a. m.* 1. 1K 8, 51 Schmelzofen;
 2. weibliche Scham(?).
 כֹּרָא *a. m., c.* כֹּר Lv 27, 16 Getreidemass.
 כֹּרָא *a. m.* Fisch.
 כֹּרְדָּי (bPes 40^b) 1. כְּנֹדְדָּי, *s.* כְּנֹדְדָּא.
 כֹּרְהָ *h. f.* Stamm. *S.* קֹרְהָ.
 כֹּרַח *s.* כֶּרַח.
 כֹּרִיתָא *a. f.* ein Kor voll. *S.* כֹּרָא.
 כֹּרֶךְ 1. כֹּרְךָ.
 כֹּרְמִים *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
 כֹּרְנַק *x. m.* Speisezelt, Speisesaal.
 כֹּרְתָא *h. f.* Stamm.
 כֹּרְתָא *h. f.* Bienenkorb.
 כֹּרְתָא *a. f.* dass.
 כֹּרְתָא *a. f.* Stamm. *S.* קֹרְתָא.
 כֹּשׁ *h. m.* Spindel (mit Haken).
 כֹּשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
 כֹּשָׁא 1. כִּישָׁא, *s.* dass.
 כֹּשְׁאָה *a. m., pl. d.* כֹּשְׁאִי Zeph 2, 12.
 1. Aethiopier; 2. Neger.
 כֹּשִׁי *h. m.* 1. Aethiopier; 2. Neger;
 3. dunkelfarbig.
 כֹּשִׁית *h. f.* dass.
 כֹּשִׁיתָא *a. f.* dass.
 כֹּשֵׁר *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
 כֹּשְׁתָּא *s.* כִּשְׁתָּא.
 כֹּתָא *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* כֹּתִיָּה Ex 10, 14 wie, gemäss.
 כֹּתָא Ortsname.
 כֹּתָא *a. f.*, 1. *c.* כֹּתָא Gen 8, 6, *pl. ind.* כֹּתָא 1 K 6, 4, *c.* כֹּתָא Gen 7, 11, *d.* כֹּתָא Ct 2, 9 (MS כֹּוֹתָא!) Öffnung, Fenster;
 2. 1. כֹּתָא.
 כֹּתָאָה *a. m.* Samaritaner.
 כֹּתַב *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
 כֹּתְבָן *h. m.* Schreiber.
 כֹּתְבָתָא *h. f., pl.* כֹּתְבוֹתָא Dattel.
 כֹּתְחָא *h. m.* Sauermilchgewürz.
 כֹּוִיתָא *h. m., f.* כֹּוִיתָא Samaritaner. Zuweilen ist כֹּוִיתָא nur Censurlesart für גֹּוִי

כֹּוִיתָאין (? Dt JI 4, 43) Ortsname.

כֹּוֹתָל *h. m.* Wand.

כֹּוֹתְרָתָא *h. f.* Kapütäl.

כֹּוֹתְרָתָא (Ez 41, 18) *a. f., pl.* כֹּוֹתְרָן Ez 41, 18 dass.

כֹּוֹתֵשׁ *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.

כֹּוֹב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְכַבֵּב (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).

כֹּוֹבָא *a. Pa.* dass.

כֹּוֹבָא *h. m.* Lüge.

כֹּוֹבָא (?) *a. m.* ein Längenmass.

כֹּוֹבְנָא *a. m.* Lügner.

כֹּוֹן *h.* sich scheuen, genießen.

כֹּוֹן *a.* dass.

כֹּוִיב (Gen 38, 5) Ortsname.

כֹּוִר (?) *a. Itp.* grausam sein.

כֹּחַ *h. m.* 1. Kraft, Stärke. כֹּחוֹ unmittelbare Wirkung. כֹּחַ כֹּחַ mittelbare Wirkung; 2. Recht.

כֹּחַד *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ableugnen. *Hi.* vertilgen.

כֹּחַד *a. Itp.* vertilgt werden.

כֹּחְדָּא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.

כֹּחֹל *h. m.* Augenschminke.

כֹּחַח (?) *h.* sich räuspern.

כֹּחִישָׁא *a. m.* abgemagert.

כֹּחִישׁוֹתָא *a. f.* Abmagerung.

כֹּחַל *h.* die Augenlider schminken. *pt. pass.* כֹּחֹל (vom Auge) glänzend (wie in Folge von Umränderung durch Schminke).

כֹּחַל *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כֹּחַלָּת 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itp.* geschminkt werden.

כֹּחַל *h. m.* Euter.

כֹּחַלָּא *a. m.* dass.

כֹּחַלָּא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke; 2. eine schwarze Steinart.

כֹּחַלִּי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. כֹּחַלִּי Cant

5, 14 Or. 1302 Stein von dieser Farbe.

בְּחֵלִין *h. m.* schwarze Steinart.

בְּחַשׁ *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* בְּחַשׁ mager; 2. täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürrig machen; 3. als Lügner (Lüge) erweisen; 4. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erweisen werden. *Hitp.* sich widersprechen.

בְּחַשׁ *a.* abmagern. *Aph.* 1. mager, dürrig machen; 2. als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpe.* mager, dürrig werden. *Itpa.* als Lügner erweisen werden.

בְּחַשָּׂא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.

כַּסְפַּמְיִים (bAbZ 39^a MS München (כַּסְפַּמְיִים) 1. בְּכַסְפֵּיָאם, *s.* dass.

כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. וְכִי denn etwa?

כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäss; 2. als, wenn; 3. so; 4. so dass; 5. denn? (Jes 14, 19 MS בְּיַחַט statt בְּיַחַט, Jes 23, 3 MS רִבְּחָדָד statt רִבְּחָדָד).

כִּי *x.* (χī) der griechische Buchstabe Chi.

כִּי *a.* (= בְּהִי, בְּהִיא) wie jenes.

כִּיאֹרָא *a. m.* Hässlichkeit.

כִּיבָא *a. m., pl. c. suff.* בִּיבֵיהוֹן Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. *S.* כָּאָא.

כִּינָד *s.* כִּינָד.

כִּינֹן *h. m.* 1. Wurfspiess; 2. (bibl.) Personennamen.

כִּירֹד *m.* Personennamen.

כִּיחָה *h. m.* trübe, dunkel.

כִּיחֹן *h. m.* Priesterornat.

כִּינֹן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.

כִּינֹן *h.* sofort. כִּינֹן 1. sobald als; 2. nachdem. כִּינֹן כִּינֹן da ja.

כִּינֹן (Est II 3, 10) *a.* כִּינֹן 1. als; 2. da ja. כִּינֹן כִּינֹן nachdem.

כִּינֹנָא *a. m.* 1. *pl. f.* כִּינֹנָא Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* כִּינֹנָא zuverlässig; 3. *pl. ind.*

כִּינֹנִי Gn 42, 11 redlich.

כִּינֹנָא *a. m.* Vernunft.

כִּינֹנִיתָא *a. f.* Vernunft.

כִּינֹנִיתָא (Mi 3, 9, MS כִּינֹנִיתָא) *a. f.* Gradheit.

כִּינֹר *h. m.* Überzug, Verschalung.

כִּינֹרָא *a. m., pl. c.* כִּינֹרֵי 2S 7, 2 dass.

כִּינֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.

כִּינֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.

כִּיחַ *s.* כִּיחַח.

כִּיחַ *h. m.* ausgeworfener Schleim.

כִּיל *h. m.* Feldmesser.

כִּילָא *a. m.* Mass.

כִּילָה *s.* כִּילָה.

כִּילֹנָה *x. m.* Beil.

כִּילֹתָא *a. f.* Mass.

כִּימָה *h. f.* Siebengestirn.

כִּימָתָא *a. f., ind.* כִּימָא Am 5, 8 dass.

כִּין *h. s.* כִּין.

כִּין *a. s.* כִּין.

כִּינִי *a.* (= כִּין הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?

כִּים *h. m., pl.* כִּיסִין Beutel.

כִּיכָא I *a. m.* 1. *c. suff.* כִּיכָד Dt 25, 13 dass.; 2. *s.* כִּישָׂא.

כִּיכָא (?) II *a. m.* Dornkraut.

כִּיכָא *a. m.* Holz. *S.* כִּיכָא.

כִּיכָתָא *a. f.* Beutel.

כִּיעֵיר *h. m.* Hässlichkeit.

כִּיךָ *s.* כִּיךָ.

כִּיכָא *a. m.* Demütigung.

כִּיכָא *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein) 3. *c.* כִּיךָ Ex 14, 30 Ufer.

כִּיכָה *h. f.* Stein.

כִּיכָתָא *a. f.* Ufer.

כִּיצַד *a.* auf welche Weise?

כִּינָר *s.* כִּינָר.

כִּיכָה *x. f.* Kauf.

כִּיכָה *h. f., du.* (hebr.) כִּיכָה Lv 11, 35 ein Kochapparat.

כִּיכָה I *h. f.* Graben.

כִּיכָה II *h. f.* Gastmahl,

כִּיכָה *s.* כִּיכָה.

עכיר s. כירים.

כיש a. Klingen der Münze im Thonkrug.

כישא a. m. 1. Gebund; 2. Bausch(?).

כך h. so. וְכך וְכך 1. so und so; 2. so und so viel. כְּכך dabei. לְכך 1. dazu;

2. deshalb. לְפִיכך daher. כְּךך אחר nachher. שְׁלִכךך weshalb. הִלְכךך deshalb.

כָּפָא (Jud 15, 19, MS בָּכָא) a. m., pl. c.

כָּכִי (!) Koh 12, 3 Zahn, Kimbacken.

כָּפָא דְאִקְלִיָּדָא Schlüsselbart.

כָּכְכָא x. m. (κακκάβη) Topf.

כְּכִרְתָּא l. כְּכִרְתָּא.

כָּכִי (?) x. m. 1. (κίκκος) Kern; 2. l. כָּכִי.

כְּכָא x. m. (κυκλάς) Purpurstreifen am Kleide.

כְּכָא x. f. (κίχλη) Krammetsvogel.

כְּכָלִין x. m. (κοχλίον) Schnecke, Spirale.

כְּכָלִין x. m. (κοχλίριον) Löffel.

כְּכָלִין (Gen 25, 25 Sab., MS בְּגָלִים, JI

כְּכָלִין, JII כְּכָלִין, s. כְּכָלִין.

כְּכָר h. m. 1. Laib Brot; 2. Talent; 3. Jordanebene.

כְּכָר (Ex 25, 39) a. m., pl. כְּכָרִין Ex 38, 25 Talent.

כְּכָרִיתָא a. f. Honigseim.

כָּל. וְכָל = וְאָבָל, s. אָבָל.

כָּל h. m. 1. alles; 2. jeder; 3. ganz.

כָּל שְׂבָנִין irgendetwas. כָּל שְׂבָנִין um so viel mehr. כָּל עֵקֶר überhaupt. לָא

כָּל er ist nicht berechtigt.

כָּלָא (Gen 16, 12) a. m., c. כָּלָא

Gn 7, 21, כָּלָא Gn 1, 12, c. suff. כָּלָא

Gn 25, 25 dass. כָּלָא חָאִי alles dies.

כָּלָא חָאִי Est II 1, 1, כָּלָא חָאִי jeder-

mann. כָּלָא חָאִי Dt 23, 11, כָּלָא חָאִי

כָּלָא חָאִי Est II 2, 9 irgendetwas, alles. כָּלָא

כָּלָא חָאִי so oft als. כָּלָא חָאִי überall,

wo. כָּלָא חָאִי überall, wohin. כָּלָא חָאִי

um so viel mehr. כָּלָא חָאִי Ru 4, 4 vor,

in Gegenwart. כָּלָא חָאִי Koh 5, 15

(MS כָּלָא חָאִי) dementsprechend wie, s. כָּלָא

כָּלָא I a. 1. pf. 3 pl. כָּלָא 1S 6, 10 zu-

rückhalten; 2. verscheuchen. Aph.

verscheuchen. Itpē. 1. pf. אֲתִכְלִי Gen

8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen.

כָּלָא II a. Aph. 1. pf. אֲכָלִי 2S 22, 14

lärmern, schreien, donnern; 2. pl. מְכָלִי

Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.

כָּלָא III a. 1. zu Ende gehen; 2. zu

Grunde gehen. Pa. zu Grunde richten.

כָּלָא IV a. vertrauen.

כָּלָא I a. f. ind. Vernichtung.

כָּלָא II a. m. Gewahrsam.

כָּלָא m. (bibl.) Personennamen.

כָּלָא h. m. du. 1. Mischung zweier

Gattungen; 2. Name eines Talmud-

traktats.

כָּלָא h. Pi. Hi. heften, nicht kunstgemäss

nähen.

כָּלָא h. m. Hund.

כָּלָא (Ex 12, 7) a. m., ind. כָּלָא Jes

66, 3 Soc 59 dass.

כָּלָא l. כָּלָא, s. dass.

כָּלָא a. m., c. suff. כָּלָא 1S 13, 20 Axt.

כָּלָא h. f. Hündin.

כָּלָא (jEr 20^d, Ausg. Ven. כָּלָא)

1. כָּלָא.

כָּלָא l. כָּלָא x. f. (βολβίτις) kleiner

Tintenfisch.

כָּלָא I x. m. (κάλαρος) Krug, Urne.

כָּלָא (?) II x. m. zangenförmiger Nagel,

Haken(?).

כָּלָא 1. Tanch. Balak 13, 1. כָּלָא;

2. bBabK 100^b, 1. כָּלָא.

כָּלָא s. כָּלָא.

כָּלָא h. f. Haken(?).

כָּלָא a. f. Hündin. כָּ' besondere

Art von Stichen.

כָּלָא x. m. (Χαλδαίος) Magier.

כָּלָא s. כָּלָא.

כָּלָא h. m. Magier.

כָּלָא (jPes 29^d) x. m. pl. (χυλώδες)

ausgekochter Saft.

כָּלָא (BerR 89) l. כָּלָא x. m. (χλιών)

Schmuck.

כָּלָא s. כָּלָא.

כָּלָא x. m. (χλιδαρίον) Halsband.

כָּלָה I *h.* (= כָּלָא) zurückhalten, ver-
scheuchen. כָּלָה עֹרֵב Rabenschenche.
pt. pass. כָּלוּ zurückgehalten, sich ent-
haltend.

כָּלָה II *h.* anhören, zu Ende sein. *Pi.*
1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* ver-
tilgt. *Hitp.* vertilgt werden.

כָּלָה *h. f., pl.* כָּלוֹת 1. Schwiegertochter;
2. Braut; 3. *s.* כְּלִיתָא.

כָּלָה (כָּלָה?) *h. f.* 1. mit Vorhängen
umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כָּלוּ *h.* (= כָּאֵלוּ) als ob.

כָּלוּ (DtJl 29, 37) 1. כָּלִי, *s.* כְּלִיתָא.

כָּלוּב *h. m.* Käfig.

כָּלוּב *h. m.* Axt.

כָּלוּט (jSabb 11^b) 1. בְּלוּט, *s.* בְּלוּטָא.

כָּלוּי *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ver-
tilgung.

כָּלוּל *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.

כָּלוּם *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa?

כָּלוּם (Koh 1, 9, MS כָּל) *a.* dass.

כָּלוּמֵר *h.* das will sagen.

כָּלִי *h. m., pl.* כָּלִים 1. Gefäß; 2. Be-
hälter; 3. Gerät; 4. Gewand. *pl.* כָּלִים

Name eines Talmudtraktats.

כִּילִי *x. m. pl.* (χίλιοι) tausend.

כִּילוּי *h. m.* כִּילוּי סִילוּי (BerR 51) ein Tier
mit feinen Fühlhörnern.

כִּילוּיָא *x. f.* כִּילוּיָא (κοιλία) Ausbauchung.

כִּילוּיָאָן *x.* (χίλιόδων) von Tausenden.

כִּילוּיָה *h. f.* Korb, Korbgeflecht.

כִּילוּיָה (Gn 44, 2) *x. m.* (χάλιξ) 1. Becher;
2. Blumenkelch (Blüte).

כִּילוּיָה *h. f.* Vertilgung.

כִּילוּיָה *h. f., pl.* כִּילוּיָה Niere.

כִּילוּיָן (jBer 6^d) 1. בִּילוּיָן, *s.* dass.

כִּילוּיָן (EchR I 4 Ar.) 1. mit Ausg. Pes.

כִּילוּיָן, *s.* בּוּלְיָטִים.

כִּילוּיָן (BerR 28) 1. בִּילוּיָן, *s.* בִּילוּיָן.

כִּילוּיָתָא *a. f.* Vertrauen.

כִּילוּיָה 1. כִּילוּיָה, *s.* dass.

כִּילוּיָה *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.

כִּילוּיָה *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* כִּילוּיָן, *d.*

כִּילוּיָה Ri 8, 16, כִּילוּיָן Kranz, Krone;

2. Kronenabgabe. כִּילוּיָה Honig-
klee.

כִּילוּיָה *a. m.* Eintreiber der Kronen-
steuer.

כִּילוּיָן 1. 1. כִּילוּיָן, *s.* dass.; 2. 1. כִּילוּיָן,
s. dass.

כִּילוּיָן *x. m. pl.* (χιλίαρχος) Chiliarch.
כל ירקון (JalkSch I 941) 1. כִּילוּיָן.

כִּילוּיָתָא *x. f.* (χολή) Zorn.

כִּילוּיָה *h.* (= כִּילוּיָה לָהּ) wende dich doch
endlich.

כִּילוּיָה *h. m.* eine Art Baumwolle oder
Bast.

כִּילוּיָה *a. m.* dass.

כִּילוּיָה *x. m.* Speicher.

כִּילוּיָה 1. כִּילוּיָה, *s.* dass.

כִּילוּיָה *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haar-
wuchs.

כִּילוּיָה *x. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.

כִּילוּיָה *x. m.* dass.

כִּילוּיָה 1. כִּילוּיָה *x. f.* (βολβίτις) kleine
Art Tintenfisch.

כִּילוּיָה *s.* כִּילוּיָה.

כִּילוּיָה *x. f.* (καρταλλος) Binsenkorb.

כִּילוּיָה *x. m.* (von χαλκητάριον?) eine
Art Vitriol(?)

כִּילוּיָה 1. vereinigen, zusammenfassen,
einschliessen; 2. eine Regel aufstellen.

Ni. in einer Regel enthalten sein. *Pi.*

bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכִילוּיָה mit

eingeschlossen. *Ho. pt.* מְכִילוּיָה vollendet,
vervollständigt.

כִּילוּיָה 1. כִּילוּיָה, *s.* dass.

כִּילוּיָה *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כִּילוּיָה
Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen.

Aph. krönen. *Itpa.* 1. gekrönt wer-
den; 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.*

2 *m. sg. c. suff.* תְּשַׁבְּלֵנָה Gen 6, 16
vollenden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אֲשַׁתְּכִילוּיָה
Gen 2, 1 vollendet werden.

כִּילוּיָה *h. m., pl.* כִּילוּיָה 1. All-
gemeines. כִּילוּיָה im allgemeinen; כִּילוּיָה

אֲשַׁתְּכִילוּיָה Allgemeines und Besonderes (eine

der Regeln zur Eruiierung des Rechts aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Princip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe. **כָּלְלָא** *a. m., pl.* כָּלְלִין 1. Allgemeines; 2. Princip, Regel. **מִכְּלָל** daraus (aus dem ganzen Inhalt) folgt.

כָּלַם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen, tadeln. *Ho. pt.* beschämt.

כָּלַם *a. Aph. ïpf.* 2 *m. sg.* תְּכַלֵּם 1S 1, 16 beschämen. *pt. pass.* מִכְּלָם beschämt. *Itza. ïpf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַלַּם Nu 12, 14 beschämt werden, sich schämen.

כָּלְמָא 1. **כָּלְמָא**.

כָּלְמָה *h. f.* Schande.

כְּלָמוּ (DtJl 29, 4) 1. **כְּלָמוּ**, *s.* **כְּלָא**.

כְּלָמִי 1. **כְּלָמִי**, *s.* **כְּלָמִי**.

כְּלָמוּס *x. m.* (χλαμύς) Officiersmantel.

כְּלָמְתָא (Ex 8, 12 MS **קְלָמְתָא**) *a. f., pl.* כְּלָמִין Laus.

כְּלִין *x. m.* (χλαίνα) Mantel.

כְּלִין *x. m.* (καλόν) schön.

כִּילִין 1. **כִּילִין**, *s.* **כִּילִין**.

כִּילִין *x. m.* (cilo) Schmalkopf.

כִּילִינִידָא *x. m.* (χλανίδιον) leichtes Obergewand.

כִּילִינִיתָא *a. f.* Mohnart (*Papaver spinosum*).

כִּילִינוּס *x. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.

כִּילִינוּסָא (1 K 6, 4 Soc 59; Or 2210 **כִּילִינוּסָא**) *x. m.* (χελωνίς) 1. Schildkrampe (am Flaschenzug); 2. Schutzdach; 3. Fussgestell.

כִּילִים *x. m.* (ἄκυλος) essbare Eichel.

כִּילוּס (jSabb 10^b) (?).

כִּילוּסָא (bSabb 154^b) 1. **כִּילוּסָא**, *s.* **כִּילוּסָא**.

כִּילוּסִים, *s.* **כִּילוּסִים**.

כִּילוּסִין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545 **כִּילוּסִין**; JalkSch I 944 **כִּילוּסִין**) 1. **כִּילוּסִין**, *s.* dass.

כִּילוּסִין 1. **כִּילוּסִין**, *s.* dass.

כִּילוּסִין *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. **כִּילוּסִין** dem gegenüber, dass.

כִּילוּסִין (Koh 7, 9) *a.* dass. **כִּילוּסִין** nach welcher Richtung?

כִּילוּסִין (PesR 23) 1. **כִּילוּסִין** *x. m.* (φιλόανθρωπος) menschenfreundlich.

כִּילוּסִין (bNed 50^b) 1. **כִּילוּסִין** *x. pl.* (cf. φιλῶλεως) eine Feigenart.

כִּילוּסִין *s.* **כִּילוּסִין**.

כִּילוּסִין (SchirR 4, 8) *x. f.* (λεκτικίον) Sänfte.

כִּילוּסִין *x. m.* (λικτώρ) Lictor (Strafvollzieher).

כִּילוּסִין (falsch VajR 23 **כִּילוּסִין**) *x. m.* (χαρακτήριον) Bild.

כִּילוּסִין *x. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כִּילוּסִין (כולקים) Ortsname (Χαλκίς).

כִּילוּסִין *x. m.* (χολικός für μεταχολικός) trübsinnig.

כִּילוּסִין (TosBk 7) 1. **כִּילוּסִין**.

כִּילוּסִין *a. f.* 1. *c. suff.* **כִּילוּסִין** Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* **כִּילוּסִין** Jer 7, 34, **כִּילוּסִין** Braut; 3. *ind.* **כִּילוּסִין**, *pl.* **כִּילוּסִין** Bezeichnung der öffentlichen Rechtsbelehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כִּילוּסִין *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כִּילוּסִין *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כִּילוּסִין mit **כִּילוּסִין** *s.* **כִּילוּסִין**.

כִּילוּסִין *a. f.* **כִּילוּסִין** Gn 13, 16 wie. **כִּילוּסִין** o wie, *s.* **כִּילוּסִין**.

כִּילוּסִין *h.* **כִּילוּסִין** wie.

כִּילוּסִין *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viel!; 3. viel. **כִּילוּסִין** **עַד** bis wann?

כִּילוּסִין **עַל** **אֶחָת** **כִּילוּסִין** **וְכַמָּה** um wie viel mehr. **כִּילוּסִין** (Gn 47, 8), richtiger **כִּילוּסִין** *a.* dass.

כִּילוּסִין **עַל** **חַד** **כִּילוּסִין** **וְכַמָּה** um wie viel mehr. **כִּילוּסִין** *h. m.* eine Pilzart.

כִּילוּסִין *a. m.* dass.

כִּילוּסִין (auch mit **כִּילוּסִין**) *h.* wie. **כִּילוּסִין** wie das, was.

כִּילוּסִין *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כִּילוּסִין (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

כִּילוּסִין *s.* **כִּילוּסִין**.

כִּילוּסִין *x.* (χαμαί) zur Erde.

כִּילוּסִין *x. m.* säuerliche Zukost.

כִּמְכָא *x. m.* säuerliche Zukost.
כִּמָּם *h. m.* Knebel.
כִּמָּן *h.* viel.
כִּמְן *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.
כִּמּוֹן (Ex 21, 13) *a., ipf.* יִכְמוֹן! Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pt.* כִּמְמוֹן (!) Thr 3, 10 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* אֶת־כִּמְמוֹנֵיהוֹן Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.
כִּמְוֵן *h. m.* hinterlistig.
כִּמְנָא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m., c. s.* כִּמְנִיָּה Jos 8, 13 Pract. 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כִּמְנָה *h. f.* dass.
כִּמְנוֹן *h. m.* dass.
כּוּמְנִי *x. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel(?).
כִּמְנָתָא *a. f., ind.* כִּמְנָא Nu 35, 20, *pl. c.* כִּמְנָתָא 1K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כִּמָּם *h.* verbergen.
כִּמָּם l. כִּמָּם.
כִּמְסָא *a. m.* Verborgeneheit.
כִּמְסָאוֹת *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen(?).
כִּמְסַת (Lv 25, 26) *a.* genug für. **כִּמְסַתָּהּ** Nu 35, 18 genug, dass.
כִּמְצָא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.
כִּמְר I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. *Ni.* zusammenschumpfen (nach innen einstürzen(?)).
כִּמְר II *h. Hi.* Netze auswerfen.
כִּמְר III *h. Ni.* (v. רַחֲמִים) rege werden.
כִּמְר I *a.* 1. warm machen, dünsten; 2. zusammenschumpfen.
כִּמְר II *a.* (v. רַחֲמִין) rege machen.
כִּמְרָא *a. m., pl. d.* כִּמְרָאָא Gen 47, 21 Götzenpriester.
כִּמְרִיתָא *a. f.* gedünstete (warm gemachte) Masse.
כִּמְרִנָא *a. m.* dass.
כִּמְרוּסָא (BemR 12) l. כִּמְרוּסָא *x. m.* (καμαρωτός) mit gewölbter Decke versehener Wagen.

כִּמְרָת (?) *h. f.* gedünstete Masse (von Trauben(?)).
כִּמְש *h.* welk werden. *pt. pass.* כִּמְשׁוּשׁ welk. *Ni.* dass.
כִּמְשָׁא *a.* dass.
כִּמְת *s.* דִּכְמָא s. דִּכְמָא.
כִּמְתָא *a. f.* spitze Mütze.
כִּן *h.* hier, da. **כִּן** von hier, von jetzt ab. **כִּן עַד** bis hier. *S.* כָּאן.
כִּן *a.* dass. **כִּן** Est II 1, 1; 5, 1. *S.* כָּאן.
כִּן *h.* so. **כִּן וְכִן** ebenso. **כִּן שְׂכִין** um wie viel mehr. **כִּן אֵלֵא אִם** es sei denn, dass. **כִּן יִתֵּר מִכֵּן** mehr als dies. **לְכִן** dazu.
כִּן אַף עַל פִּי כִן **עַל־כֵּן**, **לְכִן**, **כִּבְּנִין** deshalb.
כִּן **עַל כִּין**, **עַל כִּן** (Gn 1, 9) *a.* so. **כִּין**, **כִּין** Ex 20, 11, **כִּבְּנִין**, **כִּבְּנִין** Gn 30, 15, **לְכִן**, **לְכִין** (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10, 2S 22, 47, **כִּן**, **לְפִי כִן**, **לְפִי כִן**, **מְטוּל כִּן**, **גְּבִין כִּן**, **גְּבִין כִּן**, **לְפִי כִן** deshalb. **כִּן** **אֶפְּלוֹ כִן** trotzdem.
כִּין Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 sodann, Thren 1, 2 so. **כִּין** 1. 2S 6, 22 Soc 59 mehr als dies; 2. 2S 28, 14 von da ab. **כִּן** **לֵא כִן**, **דִּילָא כִן**, **דִּילָא כִן**, **דִּילָא כִן**, **דִּילָא כִן** wo nicht, sonst. **עַל מְנַת כִּן** unter dieser Bedingung. **כִּן** **כִּן** um wie viel mehr. **כִּן** **כִּן** Gn 18, 5, **כִּן** **כִּן** später, nachher.
כִּן *h. m., 1. pl.* **כִּנִּין** Gestell; 2. Standort, Stellung; 3. Wagebalken(?).
כִּנָּא *a. Pa.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אֶת־כִּנִּי (!) Jes 1, 4, l. אֶת־כִּנִּי **כִּנִּי** benannt werden, sich benennen.
כִּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.
כִּנָּא II, **כִּנָּא** *a. m.* eine hohle Hand voll.
כִּנְגָר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara scolymus*).
כִּנְדָא I *x. m.* (κάνδου) Kleid mit weiten Ärmeln.
כִּנְדָא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2. eine gewisse Unregelmässigkeit der Lunge.
כִּנְדוּקָא *m.* Beiname eines Mannes.
כִּנְה *h. f., pl.* **כִּנִּים** 1. Laus; 2. Made.

כְּנָה *h. f.* Gestell.

כְּנָה *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben, auf verhüllende Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכַנֶּה benannt.

כְּנֵיהוּן (bKer 3^b Ar.) 1. כְּנֵיהוּן (?), s. כְּנֵיהוּן.
כְּנֵיהוּן.

כְּנִי *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende Benennung.

כְּנִיָּא *a. m.* dass.

כְּנִיָּא *a. m.* tragbarer Herd.

כְּנִיָּא (jAbZ 39^c) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11^b חֲנוּנִי (?)).

כְּנִיָּא *h. m.* 1. Hineinthun; 2. Sammeln.

כְּנִיָּא *a. m.* Gemeindeversammlung.

כְּנִיָּא *h. m.* Saiteninstrument.

כְּנִיָּא (Gn 4, 21, MS כְּנִיָּא) *a. m.* dass.

כְּנִיָּא *a. m.* der Ausfegende.

כְּנִיָּא (jAbZ 39^c) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11^b אֲקִינִיָּא, אֲקִינִי).

כְּנִיָּא (bChull 62^b Ar.) Vogelname. S. בּוּנִיא.

כְּנִיָּא vgl. קְנִיָּא, s. קָן.

כְּנִיָּא *h. f., pl.* כְּנִיָּאוֹת Ungeziefer.

כְּנִיָּא *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Versammlung. כְּנִיָּא יוֹם הַכְּנִיָּא Tag des Hineinkommens zur Stadt (Markttag), d. h. Montag oder Donnerstag.

כְּנִיָּא *a. m.* Versammlung. כְּנִיָּא Dt 16, 8, viell. *imp.* v. כְּנִיָּא.

כְּנִיָּא *a. f.* Sammlung.

כְּנִיָּא *a. f.* 1. *pl. c.* כְּנִיָּאוֹת Gn 1, 10, כְּנִיָּא Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. כְּנִיָּא בֵּית כְּנִיָּא *pl. d.* כְּנִיָּאוֹת Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בֵּית) *pl. d.* כְּנִיָּאוֹת Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde. S. auch כְּנִיָּא.

כְּנִיָּא *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

כְּנִיָּא *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). כְּנִיָּא ge-

ehelicht; 3. eingehen, kleiner werden;

4. zurücktreten. כְּנִיָּא eingebogen. *Ni.*

כְּנִיָּא 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

כְּנִיָּא *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

כְּנִיָּא *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigungsstätte.

כְּנִיָּא *h. f., pl.* כְּנִיָּאוֹת 1. Sammlung, Versammlung. בֵּית הַכְּנִיָּא Versammlungshaus (Synagoge); 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. כְּנִיָּא הַגְּדוֹלָה die grosse Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

כְּנִיָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

כְּנִיָּא *a., pf. c. suff.* כְּנִיָּאִי Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* כְּנִיָּאִי gebeugt. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אֶתְכִנֶּעֶתָא 2K 22, 19 sich demütigen.

כְּנִיָּא (jNed 37^d) 1. כְּנִיָּא, s. dass.

כְּנִיָּא Eigennamen einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנִיָּא (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönicier.

כְּנִיָּא *h. m.* dass.

כְּנִיָּא *h. Ni.* sich verbergen.

כְּנִיָּא *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe.* 1. *pt. pl.* מִתְכַּנְּפִין Cant 8, 7 (MS מִתְכַּנְּפִין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כְּנִיָּא *h. f. m., du.* כְּנִיָּאִים 1. Flügel, Schwinge; 2. Achsel, Schulter; 3. Arm, Hand; 4. die beiden Teile der Doppelflöte; 5. Zipfel, Ende; 6. Spitze, Ecke. כְּנִיָּא לְכַנְּפִים קָבַל aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. כְּנִיָּאִים הַכְּנִיָּאִים unter die Fittige

Gottes bringen (ins Judentum einführen). רָאָה בְּנֵי אָבִיו גְּלָהּ, רָאָה בְּנֵי אָבִיו das vom Vater berührte Weib berühren.

כְּנָפָא *a. f.* 1. *d.* כְּנָפָא 1 K 6, 24 *pl. c. suff.* כְּנָפוּרָי Lv 1, 17, כְּנָפְהָא Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כְּנָפֵי Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoss. כְּנָפָא בֵּית דַּת Dt 14, 13 eine Vogelart.

כְּנָרָא (Gn 4, 21) *a. m.* Saiteninstrument. **כִּינָרָא** *x. m.* (κινύρα) Artischocke.

כְּנֵשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln.

כַּנְשָׁא *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* אֶתְכַנּוּשׁ Dt 28, 39 sammeln; versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֶכְנִישׁ Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אֶכְנִישׁ Ex 35, 1 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְכַנְשִׁי Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אֶתְכַנְשׁוּ Gn 49, 1 sich versammeln. **כְּנִשָּׂא** (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִשְׂתָא *a. f.* 1. *ind.* כְּנִשָּׂא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִשְׁן Gen 17, 16, *c.* כְּנִשְׂתָא Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. **כְּנִשְׂתָא בֵּית** Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִשְׂתָא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִשְׂתָא רִבְתָא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. **כְּנִישְׂתָא**.

כּוּנְשָׂרָא *x. m.* Nabel.

כְּנָתָא *a. f.* 1. 1 K 17, 31 Gestell; 2. Mastdarm.

כְּנָתָא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כְּנָתָא *a. m., pl. d.* כּוּנְתִיָא (!) Ex 9, 32 Spelt (*Triticum Spelta*).

כְּנָתָא *x. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסִי 1S 3, 1; 21, 3, *d.* כְּסִיא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*, אֶכְסִיא Gn 38, 15 verhüllen, bedecken, zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* אֶכְסִי Gn 47, 18 verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* אֶתְכַסִּי Dt 22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* אֶתְכַסֵּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כְּסָא (Gn 40, 11) *a. m., pl.* כְּסִין Becher. **כְּסָא בֵּי** der zweite Magen der Wiederkäuer(?).

כְּסָא, כְּסָה *h. m.* abnehmender Mond.

כְּסָא *h. m., pl.* כְּסִאוֹת, כְּסִיּוֹת Stuhl. **כְּסָא בֵּית** Abtritt.

כְּסָבָר *x. m.* Koriander (*Coriandrum sativum*).

כְּסָבְרָתָא *x. f.* dass.

כְּסִיָּרָוֶן *x. m.* (ὄξύραρον) saure Fischbrühe.

כְּסָדָה *a. m., 1. pl. d.* כְּסָדָא Gn 11, 28 Babylonier. **כְּסָדָה**.

כְּסָה *h., pt. pass.* כְּסִי verhüllt. **כְּסִי עֵינַיִם** blind. **כְּסִי** verborgen, verschwunden sein. **כְּסִי** 1. bedecken; 2. verhüllen; 3. verheimlichen. **כְּסָה** *h. m.* verhüllt, verborgen. **כְּסָה** *h. m.* 1. verbergen sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כְּסִיתָא *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כְּסִי *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung, Deckel.

כְּסִיָּא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כְּסִיָּא Est II 6, 10 (MS כְּסִיָּא) Gewand; 3. Verborgenes.

כְּסִיָּא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.* כְּסִיָּוֶן (!) Thr 3, 61 Beschämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסִיָּתָא *h. f.* Bekleidung.

כְּסִיָּתָא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass; 2. *c.* כְּסִיָּתָא Gn 20, 16 Verhüllung.

כְּסַח *h.* 1. beschneiden, verschneiden; 2. abschneiden. **כְּסַח** *h.* dass.

כְּסַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* אֶתְכַסַּח Lv 23, 3 dass. **כְּסַח** *Pa.* dass.

כּוּסְטַרְיָנוּס (SchirR 6, 11) 1. כּוּסְטַרְיָנוּס *x. m.* (κουστρωδιανός) Wachtposten.

כְּסִי *s.* כְּסָא I.

כּוּסִיא (Ex JI 22, 8) 1. כּוּסִיא, *s.* כְּסִיא.

כּוּסִיא (Ex JI 9. 31) 1. כּוּסִיא, *s.* dass.

כְּסִיָּה *h. f.* Verhüllung.

כְּסִילָא *h. m.* 1. thöricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִילָא *a. m.* 1. thöricht; 2. *d.* כְּסִילָא Am 5, 8 (MS כְּסִילָא) Orion.

קסיפא Ortsname.
קסיפויחא *a. f.* Scham, Sichschämen.
קסיחא I *a. f.* Bedeckung.
קסיחא II *a. f.* Koralle.
כסך **כסכס** (?) *x. m.* (κρίκος) Ring(?).
כסכום *h. m.* Abreiben, Ausreiben.
כסכס *s. כסס*.
כסכס *s. כסס*.
כסכקריה (?) *m.* Personenname (Zer-reiber?).
כסל *h., pt. pass.* **כסול** mit unregel-mässiger Lende.
כסל *h. m., pl.* **כסלים** Lende.
כסלא I *a. m.* dass.
כסלא (Am 5, 8) II *a. m.* das Stern-bild Orion. *S. כסלא*.
כסלא III *a. m.*, gehäufelte Erde (zwi-schen den Ackerfurchen).
כסלו (Sach 7, 1) Name des neunten Monats.
כסלויחא *a. m., pl. d.* **כסלויחאי** Gn 10, 14 ein Volksstamm.
כסמת *h. f., pl.* **כסמין** Spelt (*Triticum spelta*).
כסן *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züchtigen.
כסן *h. m., nur pl.* **כסנין** geröstete Körner.
כסנא *a. m.* 1. *pl.* **כסנין** 1 K 14, 3 (MS **כיסנין**) dass.; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. **כסנין**) vertrocknete Krumen.
כסנא *a. m.* Lehm, Kot.
כיסנא (bSabb 13S^b) *s. כסך*.
כיסנית (jPes 37^b Ausg. Krot.; Ausg. Ven. **כיסני**) 1. **כסנין**, *s. כסן*.
כסס *h.* 1. kauen (ohne herunter zu schlucken); 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.
כסס I *a.* dass. *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.
כסס II *a. Aph.* tadeln.
כסיסמא *x. f.* (ἔξις), *pl.* **כסיסמאות** (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Mass (Sextarius), etwa 1/2 Liter.
כסוסמא *x. f.* (ἐξίστρα) Gesims, Aus-bau, Balkon.

כסף *h. Hi.* 1. blass werden, hell wer-den; 2. geringer werden; 3. beschämen.
כסף *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. be-schämt werden.
כספ **כסופים** (Siphre Dt § 13) 1. nach Siphre Num § 92 **כספיים** *x. m.* (ψηφι-στης) Rechner(?).
כסף *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.
כסף *h. m.* Silberarbeiter.
כסף I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* **כסף** Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.
כסףא *a. m., nabat.* für **כסףא**, *s. dass.*
כסףא *a. m.* Trester.
כספייא *x. m.* (Ξιφίας) Schwertfisch.
כסףן *h. m.* Trester.
כסףתא *a. f.* Geldkasten.
כספתיא (bChull 66^b) 1. **כספייא**, *s. dass.*
כסרא (Hiob 18, 13) 1. **כסרא**, *s. dass.*
כסורי *x. f.* (ἔξορία) Verbannung.
כסת *h. f., pl.* **כסתות** 1. Kissen, Polster; 2. Fleischmasse.
כסין (Gn 42, 27) *a. f., pl.* **כסין** Häcksel. **כסא דהרסנא** Zerhacktes von einer Fischart.
כעירות *h. f.* Hässlichkeit.
כעא *a. m.* Kuchenart.
כעבע *h.* ein Geräusch machen.
כעבע *a.* dass.
כען *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. **מכען** Jes 9, 6 von jetzt ab. **כען** **עד** Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.
כעס *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.
כעס *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.
כעוס (bSabb 62^b) 1. **כעיס**, *s. dass.*
כעס *h. m.* Zorn, Ärger.
כעסא *a. m.* dass.
כער *h., pt. pass.* **כעור** 1. hässlich; 2. un-passend. *Pu. pt.* **מכוער** dass. *Hitpa.* hässlich erscheinen.

פער *a. Pa. pt.* מִכְעָר, *f.* מִכְעָר Nah 3, 6 (MS *Aph.* מִכְעָר) hässlich.

פך *h. f.* 1. *du.* כַּפָּיִם Hand; 2. Handschuh; 3. Sohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. Palmzweig; 7. Schamhügel; 8. *pl.* כַּפּוֹת כַּפֵּיִן Löffel, Kelle, Schale; 9. Wagschale; 10. Buchstabe כ; 11. *l.* כַּךְ.

פך *h. m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כָּפָא *s.* כִּיפָא.

כָּפָא *a. m., pl.* כַּפֵּיִן 1. Hand; 2. Gebund; 3. Schale. כָּפָא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter(?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כָּפָא *a. m.* Schale, Deckel.

כָּפָא *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כָּפַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּפָה *h.* dass. כַּפּוּי טוֹכָה undankbar. *Ni.* 1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפָה besessen (epileptisch).

כָּפָה *h. f.,* 1. *pl.* כַּפֵּיִן Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Kopfbedeckung; 6. Wellenberg. כַּפַת הַיַּרְדֵּן eine Ingredienz des Räucherwerks.

כָּפּוּר I *h. m.* Reif.

כָּפּוּר II *h. m.* Becher, Schale.

כַּפּוּי (bEr 29^b) *l.* כַּפּוּי, *s.* כִּיפָא.

כָּפּוּר *h. m.,* meist *pl.* כַּפּוּרִים Sühne, Versöhnung. מִחְסַר כַּפּוּרִים ein Ausätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist.

כָּפּוּרָא *a. m., pl. d.* כַּפּוּרָא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכַפּוּרָא Lv 23, 27 Versöhnungstag.

כָּפּוּרָא I *a. m.* Reif.

כָּפּוּרָא II *a. m.* Becher, Schale.

כָּפּוּרָא III *a. m., pl.* כַּפּוּרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia inermis*).

כָּפּוּרָא *a.* (Inf. *Pa.* v. כָּפַר) בֵּית כַּפּוּרִי

Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כַּפּוּרָת *h. f.* Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכַּפּוּרָת das Allerheiligste.

כַּפּוּרָתָא (Ex 25, 17, MS כַּפּוּרָתָא) *a. f.* dass.

כַּפּוּת *h. m.* Fessel.

כַּפּוּתָא (?) *a. f.* Mistfladen. *S.* כּוּפִיתָא.

כַּפְתָּה *h. m.* Riese.

כַּפְתָּיָא *a. m.* Mistfladen.

כַּפְתֵּיהָ *h. f.* Umstürzen.

כַּפְלֵי *h. m.* das Doppelte.

כַּפְלֵיאָא *a. m.* dass.

כַּפְלֵיהָ *h. f.* Verdoppelung (des Erbes).

כַּפְלֵיתָא (Gen 23, 19) *a. f.* Doppeltes (Bezeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbegräbnis erwarb).

כַּפְנָא *s.* כַּפְנָא.

כַּפְסִים *h. m.* 1. eine Art Baustein; 2. *l.*

כַּפְסִים, *s.* כַּפְיָא.

כַּפְסֵיהָ I *h. f.* Bücken.

כַּפְסֵיהָ II *h. f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כַּפְסֵיתָא *a. f.* dass.

כַּפְסֵיהָ *h. f.* Ablegnung.

כַּפְסֵיהָ *h. f.* Gefäß mit eingebogenem Rand.

כַּפְסֵיתָה *h. f.* Binden.

כַּפְסֵיהָ *h. m.* Schale.

כַּפְלֵי I *h.* verdoppeln. *pt. pass.* כַּפּוּלֵי doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.* doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppelungen versehen.

כַּפְלֵי II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern, sich mühen.

כַּפְלֵי I *a., pt. pass.* כַּפּוּלֵי Cant 8, 7 (MS כַּפּוּלֵי) doppelt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* אֶתְכַפְּלוּ Jes 38, 12 verdoppelt werden: 2. sich zusammenthun.

כַּפְלֵי II *a. Itpe.* sich kümmern.

כַּפְלֵי *h. m., c.* כַּפְלֵי, *du.* כַּפְלֵיִם das Doppelte.

כַּפְלֵיאָא *a. m.* dass.

כַּפְלֵיאָא *a. m.* Lende.

כַּפְלֵיהָ (Jes 40, 4) *a. m.* Unebenes.

כּפּלאַ *x. m.* (κέφαλος), *pl.* כּפּלאוֹת, כּפּלאוֹת ein Seefisch (?).

כּפּלוֹן (BerR 59; Ausg. Konst. סילוֹן) 1. פּילוֹן, *s. dass.*

כּפּליוֹן (jNidd 50^a) 1. כּפּליוֹן, *s. פּילוֹן.*

כּפּליוֹן (jPea 20^a) 1. כּפּליוֹן.

כּפּן *h., pt. pass.* כּפּוֹן hungriq.

כּפּן I *a., pf.* 3 *f. sg.* כּפּוֹת Gn 41, 55, *impf.* יכּפּוֹן hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* אֶכּפּוֹנֶה Dt 8, 3 hungern lassen.

כּפּן(?) II *a.* krümmen.

כּפּנָא (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.

כּפּנָא (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11) *a. m., ind.* כּפּוֹן Am 8, 11 hungriq.

כּפּנִית *h. f.* unreife Datteltraube.

כּפּנִיתָא, כּפּנִיתָא *a. f.* *dass.*

כּפּס *a., pt. pass. f. pl.* כּפּוֹסֵן Est II 1, 16 angeheftet. Wohl zu lesen כּפּוֹתֵן, *s. כּפּת.*

כּפּע *Hi. pt.* מְכַפּיעַ BerR 28 Ar., 1. מְכַפּיעַ, *s. מְכַפּיעַ.*

כּפּף *h.* 1. beugen, krümmen. *pt. pass.* כּפּוּף gekrümmt, krumm; 2. umstürzen; 3. zwingen. *Ni.* 1. gebeugt, gebogen werden; 2. umgebogen werden.

כּפּף *a.* 1. *pf.* כּפּוֹ Est II 1, 6 (MS Or. 2377 כּפּוֹ), *pt. act.* כּפּוֹ Jes 58, 5, *pt. pass. f.* כּפּוֹתָא Est II 5, 1 beugen, biegen; 2. umstürzen. *Pa. inf.* כּפּפּא Ez 17, 6 (MS כּפּפּא) *dass.*

כּפּפּתָא *s. כּפּפּתָא.*

כּפּר *h.* verleugnen, ableugnen. *pt.* כּפּוֹר Gottesleugner. *Hi.* zum Leugner machen. *Pi.* sühnen. *Hitpa.* gesühnt werden.

כּפּר *a.* 1. abwischen; 2. *pt. m. pl.* כּפּוֹרֵן Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. *Pa.* 1. abwischen; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יכּפּוֹר Lv 5, 18 sühnen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תּוֹכּפּוֹר Est II 3, 8 weggetilgt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אֶתּוֹכּפּוֹרוֹ Ex 29, 33 gesühnt werden.

כּפּר *h. m., pl.* כּפּוֹרֵן Dorf.

כּפּראַ *a. m.* 1. *dass.* 2. Ortsname.

כּפּראַ I *a. m.* Sühngeld.

כּפּראַ (Gn 6, 14) II *a. m.* Asphalt.

כּפּראַ III *a. m.* Blütenrispe der Palme.

כּפּראַה *a. m.* vom Dorfe, ländlich.

כּפּרה *h. f.* Säule.

כּפּרוֹסאָה *a. m.* (v. Κύπρος) Einwohner von Cypern.

כּפּרה Ortsname.

כּפּרי *h. m.* 1. vom Dorfe, Dörfli; 2. Cyprenser(?).

כּפּרי Ortsname.

כּפּרוֹן *h. m.* Ableugner.

כּפּרוֹנוֹ, כּפּרוֹנוֹ *a. m., pl. c. suff.* כּפּרוֹנוֹ Nu 32, 41 Dorf.

כּפּרוֹנוֹת *h. f.* Ableugnung.

כּפּרוֹתָא *s. כּפּרוֹתָא.*

כּפּשׁ *h., pt. pass. f.* כּפּוֹשׁ eingebogen. *Ho. pt.* מְכַפּשׁ niedergedrückt.

כּפּשׁנָא *s. כּפּשׁנָא.*

כּפּת *h.* binden, fesseln. *Ni.* gebunden werden. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. pt.* מְכַפּת gebunden.

כּפּת I *a., pf. c. suff.* כּפּוֹתָיה Cant 1, 13 *dass.* *Pa.* 1. *inf.* כּפּוֹתָיה Cant 7, 5 *dass.*; 2. *pf.* כּפּוֹתָיה Nu 17, 23 reifen.

כּפּת (?) II *a. Itpe.* kümmern. S. אֶכּפּוֹ II.

כּפּת *h. m.* Band, Fessel, Kette.

כּפּתָא *a. m.* *dass.*

כּפּתָא *a. m.* Fesselung.

כּפּתָא *a. f.* Korb, Schwinge.

כּפּתָא *a. f.* 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2 (MS כּפּתָא) 3 (MS כּפּתָא) Gefängniszelle.

כּפּתָא *a. f.* Mistfladen.

כּפּתָה *h. f.* Band, Verschnürung.

כּפּתוֹר *h. m.* Knauf.

כּפּתוֹרָא *x. f.* (castra) Kriegslager.

כּר *h. m., pl.* כּרוֹים Polster, Matratze.

כּראַ *a. m., pl.* כּרוֹין Thr 2, 21 *dass.*

כּראַ I *a., ipf.* יכּרוֹי Ex 21, 33 graben.

Itpe. gegraben werden.

כַּרְבָּ *a.* 1. pflügen; 2. 1. כָּרַךְ.
 כַּרְבָּא *a. m.* Pflügen. בֵּי כַּרְבָּא gepflegtes Feld.
 כַּרְבָּא *x. m.* (κράμβη) Kohl.
 כַּרְבִּיתָא (bBabK 85^a Ar.) 1. כַּרְבִּיתָא, *s.* dass.
 כַּרְבֵּל (?) *h.* sieben.
 כַּרְבֵּלָא *x. m.* (χοραύλης) Flötenbläser.
 כַּרְבֵּלָה *h. f.* Kamm des Hahns.
 כַּרְבֵּלְתָא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel(?)
 כַּרְבֵּק (?) *a.* schreien.
 כַּרְנָא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.
 כַּרְדִּי Ortsname.
 כַּרְדֻּמָּא *x. m.* (χειριδωτός), *ind.* כַּרְדֻּמַּת 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדֻּמֹּתַי Jer 7, 18 Ärmelkleid.
 כַּרְנַבְאוֹת (Siphre Num § 158) 1. כַּרְנַבְאוֹת, *s.* כַּרְנַבָּא.
 כַּרְהָ I *h.* graben.
 כַּרְהָ II *h.* häufen.
 כַּרְהָ III *h.* *Hi.* bewirten.
 כַּרְהָ *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.
 כַּרְהָא *a. m.* Krankheit.
 כַּרְהֵנָא *a. m.* dass.
 כַּרְוִב *x. m.* (κράμβη) Kohl.
 כַּרְוִיב *h. m.* Kerub.
 כַּרְוִיבָא *a. m., pl.* כַּרְוִיבִין Ex 25, 18 dass.
 כַּרְוִיבָא *a. m., c.* כַּרְוִיב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).
 כַּרְוִיבָתָא *x. f.* (κρωβύλος?), *pl. c.* כַּרְוִיבֹתָא Sach 14, 20 (MS כַּרְוִיבֹתָא) Federbusch.
 כַּרְוִיז *x. m.* (κήρυξ?) Ausrufer, Herold.
 כַּרְוִיזָא *x. m., ind.* כַּרְוִיז Ex 36, 6 dass.
 כַּרְוִיזָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).
 כַּרְוִיזָה (jPes 30^a) im Text zu streichen.
 כַּרְוִיזָה *a. m.* 1. Darm; 2. Herumwandern; 3. *s.* כַּרְוִיבָא.
 כַּרְוִיפִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.
 כַּרְוִישִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.
 כַּרְוִיתָא *h. m.* Scheidung.

כַּרְוִיזָא *x.* (κηρύσσω?) öffentlich ausrufen.
Hi. dass.
 כַּרְוִיזָא *x.* (κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.* אַכְרִיזֵיִן Jon 3, 7, *pt. pl.* מַכְרִיזִין Est II 6, 9 dass.
 כַּרְוִיזָא *x. m.* (κρωσσός) Krug.
 כַּרְוִיזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke(?).
 כַּרְוִיזָא (LevJI 11, 22; MS כַּרְוִיבָא), *x. m.* eine Heuschreckenart. Vgl. אַרְוִיבִיתָא.
 כַּרְוִיזָא *x. m., pl. c. suff.* כַּרְוִיזָא Cant 1, 8 (MS בַּרְוִיזָא) Viehhüter, Hirt.
 כַּרְוִיזִים Ortsname.
 כַּרְוִיזִין *x. m. pl.* (τράισμα) Fischbrühe mit Lupinen.
 כַּרְוִיזִיתָא (bBabM 40^b) 1. בַּרְוִיזִיתָא, *s.* dass.
 כַּרְהָ *h.* *Hi.* nötigen, zwingen.
 כַּרְהָ *h. m.,* mit *Suff.* z. B. כַּרְהֵי בְּעַל כַּרְהֵי trotz.
 כַּרְהָא *a. m.,* mit *Suff.* כַּרְהֵי 2S 2, 16 dass.
 כַּרְחִימָא *x. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).
 כַּרְחִי *x.* (χαίρει) Heil dir!
 כַּרְחִי *x. m.* 1. (χείριος) Sklave; 2. (κύριε) Herr(?).
 כַּרְחִי *h. m., pl.* כַּרְחִים Körnerhaufe.
 כַּרְחִי I *a. m., pl.* כַּרְחִין, כַּרְחִין, *s.* dass.
 כַּרְחִי II *a. m.* Brunnen.
 כַּרְחִי III *a. m.* leidend, gering.
 כַּרְחִי IV *s.* כַּרְחִיָּא.
 כַּרְחִיָּה *h. f.* Graben (einer Grube).
 כַּרְחִיָּה *a. m.* krank.
 כַּרְחִיָּה *a. m.* krank.
 כַּרְחִיָּה *a. m.* 1. כַּרְחִיָּה, *s.* dass.
 כַּרְחִיָּה *h. m.* Wirbel (im Wasser)?.
 כַּרְחִיָּה *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.
 כַּרְחִיָּה *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.
 כַּרְחִיָּה *a. f.* Gebund.
 כַּרְחִיָּה *a. f., pl.* כַּרְחִיָּין, כַּרְחִיָּין, *c.*

suff. כְּרִיסִיהוּן Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Magen. S. פְּרָסָא.

כריסית (Kel XX 1) l. כְּרִיתִית, s. dass.

כְּרִיעָה *h. f.* Knien.

כְּרִישָׁא s. פְּרִישָׁא.

כְּרִישָׁא *h. m. f., pl.* כְּרִישִׁין Lauch (*Allium porrum*).

כְּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. s. כְּרִית.

כְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

כְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schliessung (eines Bundes); 5. Ent-scheidung (?).

כְּרִיתוֹת *h. f.* Ehescheidung.

כְּרִיתִינוּן s. כְּרִיתִינוּן.

כְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

כְּרִךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוּרֶךְ vereinigt.

כְּרִךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. כְּרִךְ רִיפְתָּא (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* כְּרִיכְיָא Dt 2S, 52. *f. ind.* כְּרִיכוּ Nu 13, 25 umringen, ummauern. *Pa.* 1. *pf.* כְּרִיךְ 1 K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

כְּרִךְ *h. m., pl.* כְּרִכִּים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwicklung. בְּכִרְךָ אָחַד auf einmal (ohne Unterbrechung).

כְּרִךְ *h. m., pl.* כְּרִיכִין Stadt.

כְּרִכָּא *a. m., ind.* כְּרִכְךָ Nu 24, 21, 2S 20, 19, l. כְּרִכְךָ, *pl.* כְּרִיכִין Nu 13, 19 dass.

כְּרִכַּב *h. Pi.* mit Einfassung versehen.

כְּרִכְדָּא *x. m.* (κερκίς) Webstab (zum Fest-schlagen des Gewebes).

כְּרִכְדִּינוּן l. כרכדיינון.

כְּרִכְדִּינוּן *x.* (καρχηδόνις, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

כְּרִכּוּב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

כְּרִכּוּז (?) Ortsname.

כְּרִכּוּם *h. m.* Safran (*Crocus sativus*).

כְּרִכּוּר *h. m.* Tanz, Sprung.

כְּרוּכִי לְבַנּוֹן כורכי לבנון (jKil 27^a) l. כְּרוּסְלִכְנוֹן, s. dass.

כְּרִפְיָא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

כְּרִפְיָתָא (?) *a. f.* kreisrund.

כְּרִפְם *x.* (vgl. χάλκωμα) ehern machen.

כְּרִפְם I *h.* l. gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

כְּרִבוּם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כְּרִבוּמָא I *x. m.* (χαράκωμα) *pl.* כְּרִבוּמִין Dt 20, 20 (MS פְּרִקוּמִין) dass.

כְּרִבוּמָא II *x. m.* (χάλκωμα) Erzmasse.

כְּרִכְמָא *a. m.* Safran (*Crocus sativus*).

כְּרִכְמִישָׁא, כְּרִכְמִישָׁא (?) *x. m.* Blei (vgl. syr. קרון, קלרון).

כְּרִכְמִית, כְּרִכְמִית weibl. Personennamen.

כְּרִכּם l. כְּרִכְם, s. כְּרִכְם.

כְּרוּכּוּ l. כְּרִכּוּם, s. dass.

כְּרִכְכְּסוֹן, כְּרִכְכְּסוֹן *x. m.* (κέρκωψ, κερκωπιζωψ) verschmutzter Mensch.

כְּרוּכְסִין (jBabM 8^c) l. פְּרוּכְסִין (so Aug. Ven.), s. dass.

כְּרִכְרִי *s.* כְּרִי.

כְּרִכְרִתָּא *a. f., pl.* כְּרִכְרִין Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

כְּרִכְרִשׁ *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

כְּרִכְרִשָׁא *a. m.* Mastdarm.

כְּרִכְרִשְׁתָּא I *a. f.* dass.

כְּרִכְרִשְׁתָּא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

כְּרִכְרִשְׁתָּא *a. f.* Wiesel.

כְּרִכְרִתָּא *a. f.* umfriedigtes Land.

כְּרִכְרִם *h.* 1. aufhäufen; 2. l. כְּמִר.

כְּרוּם *x. m.* (κορώνη) Seekrähe.

כְּרִכְרִם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

כְּרִכְרִמָּא *a. m.* 1. *ind.* כְּרִכְרִם Ex 22, 4, *pl.* כְּרִכְרִמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

כְּרוֹמָא, כְּרוֹמָא *x. m.* (χρῶμα). כְּרוֹם Ex 28, 20 ein Edelstein.

כְּרוֹמָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.

כְּרָמִי Ortsname.

כְּרָמֶל Name eines Gebirges.

כְּרָמְלָא (Jes 29, 17) *a. m.* 1. dass.; 2. 1S 27, 3 Ortsname.

כְּרָמְלִי *h. m.* vom Karmel.

כְּרָמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des öffentlichen Bereichs, welche nicht als Privatbereich (im Sinne des Sabbatgesetzes) anzusehen ist.

כְּרוֹמְנִיקָא *x. m.* (χειρομάνικον) Handfessel.

כְּרוֹמְשָׁא *x. m.* Sperberbaum (*Sorbus domestica*).

כְּרַמַּת (TosMen IX 10) 1. כְּמַרְת, *s. dass.*

כְּרָן *a.* יוֹמָא הַרְיָן Lv 23. 28 an dem Tage selbst. יַת כְּרָן יוֹמָא Ez 24, 2 diesen Tag selbst.

כְּרָנְבָא *x. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* כְּרָנְבָאוֹת *a.* כְּרָנְבָן Gefäß für Wasser.

כְּרַנְבוֹ (bBabB 91^a) männl. Personennamen (wohl כְּרָנְבוֹ).

כְּרַנְבִי (EchR 3, 42) 1. אַנְדְּבִי, *s. הנדבא*. כְּרַם? (Hi 6, 5) *s. ברם*.

כְּרַם *h. f., pl.* כְּרַיסוֹת Bauch, Leib.

כְּרַסָא *a. f.* 1. *pl.* כְּרַסָן, כְּרַסָן *dass. s.* כְּרַסָא; 2. כְּרַסָא BerR 68 1. רְכַסָא (*so* Ausg. Konst.), *s. dass.*

כְּרַיסוֹ (jBabK 3^c) 1. כְּרַיסוֹ אַרְגִירָאן *x. m.* (vgl. χρυσόργυρον) Erheber der Gewerbesteuer.

כְּרַיסָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* כְּרַיסָא Gen 41, 40, *pl. c. suff.* כְּרַיסוֹתְהוֹן Ez 26, 16 Stuhl; 2. Abtritt.

כְּרַיסְרַגְרוֹת (SchirR 2, 2) 1. כְּרַיסְרַגְרוֹת *x. f. pl.* (χρυσόργυρον) Gewerbesteuer, כְּרוֹסוֹן. כְּרוֹסוֹן 1. אֹלוֹכְרוֹסוֹן, *s. dass.*

כְּרַסְתָן *h. m.* dickbauchig.

כְּרַסְטִיֹנָא *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כְּרַסְלָא (bSanh 5^a) 1. כְּרַסְלָא.

כְּרַסְלוֹכְנָן *x. m.* (χρυσολάχανον) Melde.

כְּרַסְסָא *x. m.* Zwerchfellentzündung. *S. ברסס*.

כְּרַסְסִין (Tos Neg. V 14) 1. כְּרַסְסִין, *s. dass.* כְּרוֹסִינִין (jSabb 7^b, Ausg. Ven. כְּרוֹסִינִין)

1. כְּרוֹסִינִין *a. m.* (βύρσινος) Gegerbtes(?).

כְּרַסְנָא männl. Personennamen.

כְּרַסְפָא *x. m.* männl. Personenn. (Κρίσπος).

כְּרַסְפָא *x. m.* (κράσπεδον) *c.* כְּרוֹסְפָד Nu 15, 38, *pl.* כְּרוֹסְפָדִין Nu 15, 38 Quaste.

כְּרַסְפָרִי *x. m.* männl. Personennamen (Κρασπεδαῖος?).

כְּרַסְפָת *h. f.* eine Heuschreckenart.

כְּרוֹסְתִי כְּרוֹסְתִי בִייה (jNed 38^a, Ausg. Ven. כְּרוֹסְתִי בִייה) 1. כְּרוֹסְתִי בִייה (πρός τιμα?) zur Auszeichnung. — Anders unter כְּרוֹסְתִי וְכִייה 2.

כְּרַע *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.* 1. niederbeugen, betrüben; 2. die Wagschale sinken machen; 3. den Ausschlag geben; 4. ausgleichen.

כְּרַע (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen, niederknien; 2. niedersinken. *Aph.* 1. *inf.* אַכְרַעָא Jud 11, 35 niederbeugen, betrüben; 2. abwiegen; 3. entscheiden. *Itpe.* abgewogen werden.

כְּרַע *h. f.* 1. *du.* כְּרַעִים Unterschenkel (mit Fuss); 2. *pl.* כְּרַעִים Beine (eines Tisches oder Lagers).

כְּרַעָא *a. f.* 1. *pl. d.* כְּרַעָא Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuss); 2. *sg. d.* כְּרַעָא (!) Est II 1, 2, *pl.* כְּרַעָן, כְּרַעָן Fuss (eines Tisches oder Lagers).

כְּרַרְיָא *a. f.* 1. *pl. d.* כְּרַרְיָא Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuss); 2. *sg. d.* כְּרַרְיָא (!) Est II 1, 2, *pl.* כְּרַרְיָן, כְּרַרְיָן Fuss (eines Tisches oder Lagers).

כְּרַרְיָא *a. f.* *Itpe.* anschwellen(?).

כְּרַפּוֹנָא (jKil 27^a, Ausg. Ven. כְּרַפּוֹנָא) *s. כְּרַפּוֹנָא*.

כְּרַפּוֹסָא *h. m.* Sumpfeppich, Sellerie (*Apium graveolens*).

כְּרַפּוֹסָא *a. m.* dass.

כְּרַפּוֹסָא (Est II 8, 15, MS כְּרַפּוֹסָא) *a. m.* 1. feines Liunen; 2. eine Flachsart(?).

כְּרַפּוֹסְלָא *x. m.* (χειρόψελλον) Armband.

כְּרַפּוֹסָא *a. m.* Eingeweidewurm(?).

כְּרַפּוֹסְטִיֹנָא *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

בַּרְקוּם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.
בַּרְקוּמָא (1S 26, 5) *x. m., pl.* בַּרְקוּמִין Dt 20, 20 dass.
בָּרַר I *h.* *Pilp.* בָּרַבַּר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.
בָּרַר (= קָרַר) II *h.* *Pilp.* בָּרַבַּר Lärm machen.
בְּרִשָּׂא *a. m.* eine Fischart.
בְּרִשְׁנָה *h. f.* eine wohlriechende Pflanze (viell. *Laserpitium*).
בְּרִשְׁנֵיתָא (?) *a. f., pl.* בְּרִשְׁנֵינִין Erdklösse (?).
בְּרִשְׁנָה *h. f., pl.* בְּרִשְׁנִין Kamellinse (*Ervum ervilia*).
בְּרִשְׁתֵּינָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird.
בְּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. **בְּרַת בְּרִית** eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausrotten.
בְּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.
בְּרַת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* בְּרַתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.
בְּרַתָּא *a. m., pl.* בְּרַתִּין, בְּרַתִּין Nu 11, 5 (MS בְּרַתִּין) Lauch (*Allium porrum*).
בְּרַתִּי *h. m.* Kreter.
בְּרַתִּין *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.
בְּרַתִּינָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.
בְּרַתִּינִין *x. m.* (vgl. *παράσινος*) lauchfarben.
בְּרַדְדָּה s. בְּרַדְדָּה.
בְּרַשְׁט *h.* *Pilp.* בְּרַשְׁטֵשׁ anstacheln.
בְּרַשְׁתִּי *h. m.* Zauberei.
בְּרַשְׁרָא (2 K 6, 2, MS שְׂרִי) *x. m., pl.* בְּרַשְׁרִין, *c. suff.* בְּרַשְׁרִוּהִי Cant 1, 17 (MS בְּרַשְׁרִוּהִי) Balken.
בְּרַשׁוֹת *h. f.* Flaum.
בְּרַשׁוֹת *h. f.* Gurke.

בְּרַשׁוֹת *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).
בְּרַשׁוֹתָא *a. f.* dass.
בְּרַשְׁט *a.* *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּבַרְשִׁיט Jos 1, 8 schön handeln.
בְּרַשִׁיל *h. m.* Beil.
בְּרַשִׁילָא *a. m., pl.* בְּרַשִׁילִין Jer 46, 22 (MS בְּרַשִׁילִין) dass.
בְּרַשִׁירָא *a. m.* 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. geschickt.
בְּרַשִׁירֻתָא *a. f.* Geschicklichkeit.
בְּרַשְׁבוֹשׁ *h. m.* Schütteln.
בְּרַשְׁבַּר Ortsname.
בְּרַשֵּׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.
בְּרַשֵּׁל *a. Aph.* straucheln machen.
בְּרַשֵּׁלוֹן *h. m.* Straucheln.
בְּרַשְׁמָא s. גְּשָׁמָא.
בְּרַשְׁפָּה (bSabb 23^a MS) 1. קַתְּפָה, s. dass.
בְּרַשְׁפָּה *h. Pi.* zaubern.
בְּרַשְׁפָּה *h. m., pl.* בְּרַשְׁפָּהִים Zauberei.
בְּרַשְׁפָּה *h. m.* Zauberer.
בְּרַשְׁפָּן *h. m., f.* בְּרַשְׁפָּנִית dass.
בְּרַשְׁפָּתָא *a. f., pl.* בְּרַשְׁפָּתִין Ez 27, 24 (MS בְּרַשְׁפָּתִין) Mantel.
בְּרַשְׁרָא *h.* tauglich, im rechten Zustande sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hitpa.* sich als tauglich zeigen.
בְּרַשְׁרָא (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.* 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אֲבַרְשִׁו 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Itpe.* tauglich werden, sein.
בְּרַשְׁרָא (*pt. v.* בְּרַשְׁרָה) *h. m., f.* בְּרַשְׁרָה, *pl.* בְּרַשְׁרִין 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. unschuldig.
בְּרַשְׁרָא (*pt. v.* בְּרַשְׁרָה) *a. m.* 1. *ind.* בְּרַשְׁרָא Nu 20, 5, *pl.* בְּרַשְׁרִין Nah 3, 12 tauglich;

2. *ind.* כָּשָׁר Gen 34, 7 recht. S. auch כְּשִׁירָא.

כְּשָׁרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohntsein; 2. Emsigkeit.

כְּשָׁרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).

כְּשָׁרוֹת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.

כְּשָׁרוֹתָא *a. f.* dass.

כְּשָׁרְתָא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costum*).

כָּשַׁשׁ *h.* *Pilp.* כָּשַׁשׁ schütteln, klopfen.

כָּשַׁשׁ *a.* *Aph. Palp.* dass.

כְּשָׁתָא *x. m. s.* כְּשָׁרְתָא.

כְּתָא *h. f., pl.* כְּתוֹת Abteilung, Gesellschaft.

כְּתָא *a. f., pl.* כְּתִין dass.

כְּתָא *a. m., pl. c.* כְּתִי Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).

כְּתָא *x. m.* Sauermilchgewürz.

כְּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben, ausgehoben werden.

כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* כְּתִיב Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.*

כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.*

כְּתִיבֵי Cant 5, 10 Hagiographen. *Itpe.*

כְּתִיבֵי אֶתְכְּתִיב (Est II 8, 9, MS אֶתְכְּתִיב) geschrieben werden.

כְּתִיב *h. m., pl.* כְּתִיבִין 1. Schrift (Schriftschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* כְּתִיבֵי הַקְּדָשׁ heilige Schriften; 4. Reskript, Edikt.

כְּתִיבָא (Ex 32, 16) *a. m., pl. c.* כְּתִיבֵי Jes 58, 6 dass.

כְּתִיבָה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.*

כְּתִיבוֹת Name eines talm. Traktats.

כְּתִיבָנָא *a. m.* Schreiber.

כְּתִיבָתָא *a. f.* Eheverschreibung.

כְּתִיבוֹב *h. m.* 1. (heilige) Schrift. *pl.* כְּתִיבוֹבִים *a.* heilige Schrift; *b.* Hagiographen

(der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon); 2 Schriftstelle.

כְּתִיבוֹבָא *a. m.* dass.

כְּתִיבוֹבָא *a. m.* Schreiber.

כְּתִיבוֹבָה *s.* כְּתִיבָה.

כְּתִיבוֹבָתָא *h. f.* Schrift (Schreibweise).

כְּתִיבוֹנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. Hülle.

כְּתִיבוֹנָתָא *h. f.* dass.

כְּתִיבוֹשָׁא (bBabM 38^b) 1. כְּתִיבוֹשָׁא.

כְּתִיבוֹשָׁא *a. m.* Sauermilchgewürz.

כְּתִיבוֹבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.

כְּתִיבוֹשָׁא *a. m.* Zerstoßenes, wunde Stelle.

כְּתִיבוֹשָׁה *h. f.* Zerstoßen.

כְּתִיבוֹתָא *h. m.* 1. Zerstoßenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.

כְּתִיבוֹתָא *a. m.* wunde Stelle.

כְּתִיבוֹתָא *a. m., pl.* כְּתִיבוֹתָא 2K 19, 29 Nachwuchs. *s.* כְּתָא.

כְּתִילָא *a. m.* 1. *c.* כְּתִיל Lv 1, 15, *pl. c.*

כְּתִילָא Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.

כְּתִימָא *a., pt. pass. pl.* כְּתִימוֹן Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.

כְּתִימָא *h. m.* Fleck.

כְּתִימָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.

כְּתִינָא *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.

כְּתִינָא *h. m.* Flachsarbeiter.

כְּתִינָא *a. m.* 1. *ind.* כְּתִינָא Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.

כְּתִינָאָה *a. m.* Leinenhändler.

כְּתִינָאָה (jMaasSch 54^d, Ausg. Ven. בּוֹתִינָא) 1. בּוֹתִינָא, *s.* dass.

כְּתִינָאָה 1. כּוֹתִינָאָה.

כְּתִינָאָה *h. f., pl.* כְּתִינָאָה Schulter.

כְּתִינָאָה *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.

כְּתִינָאָה *a. Pa.* aufladen, tragen.

כְּתִינָאָה *h. m.* Lastträger.

כְּתִינָאָה *a. m.* dass.

כְּתִינָאָה (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתִינָאָה Gen 9, 23, *pl.* כְּתִינָאָה Ex 28, 7 Schulter.

כְּתִינָאָה Ortsname.

כְּתִינָאָה *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מְכִינָאָה gekrönt.

כְּתִינָאָה *a. Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְכִינָאָה Jes 42, 4, *pt.* מְכִינָאָה Mi 5, 6 harren.

כתר *h. m.* Krone.
 כתרא (Jer 48, 9) *a. m.* dass.
 כתש *h.* 1. zerstoßen (insbes. vom Zerquetschen der Oliven); 2. klopfen. *Ni.* zerstoßen werden. *Pu. pt.* dass. *Hitp.* sich streiten.
 כתש *a. 1. pt. pass.* כתישא Ex 27, 20

(MS כתישא) zerstoßen; 2. schlagen. *Pa.* streiten. *Itpe.* geschlagen werden. *Itpa.* sich streiten.
 כתה *h. Pi.* stossen, zerstoßen. *Pu. pt.* zerstoßen.
 כתה *a. Pa.* dass. *Itpa.* zerstoßen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30.
 ל *h.* 1. zu, für; 2. gleich.
 ל *a., c. s.* לָּ Gn 37, 10 zu, für.
 לא *h.* 1. nicht; 2. nein. ולא — לא weder — noch. בלא ohne.
 לא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. ולא etwa nicht? לא — לא weder — noch. בלא Nu 35, 22, הלא Ex 21, 11 ohne. הלא Gn 4, 7 nicht wahr?
 לא männl. Personenname.
 לאה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden. *Ni.* ermüden.
 לאה *a. s.* לאי.
 לא (2K 2, 10), לא *a. h.* 1. nicht; 2. *pl.* לאוין Verbot.
 לא (= לא הִי) *a.* wahrhaftig.
 לא *a., pf.* 3 *pl.* לאיאו Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden. *Itpe.* ermüden.
 לאכסן (VajR 30) 1. לא תפיסן, *s.* פסס.
 לאכסא (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte Glosse, 1. למפכא, *s.* מכד.
 לב *h. m., pl.* לבות Herz.
 לבא (Gn 8, 21) *a. m., ind.* לב Dt 28, 66, *pl.* לבין, לבין, *d.* לבניא 1 K 8, 3 (MS לבניא) dass. לא לבאד im Sinne von.
 לבא *s.* לבתא.
 לבא (bPes 42^b) 1. לבא.
 לבאי (bMoK 11^a) (?).
 לבב *h. m., pl.* לבבות Herz.
 לבב *h., pt. pass.* לבוב 1. umgebunden; 2. durchlöchert zur Herausnahme des

Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.* 1. umbinden; 2. erregen.
 לבבא *a. m., ind.* לבב Hab 3, 1 Soc 59 Herz.
 לבד *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.
 לבדא *a. m.* 1. dass.; 2. wollige Seite des Stoffs.
 לבדקאם, לובדקאם, לובדקאם 1. לוקוניקום.
 לבדא *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen. *Hitp.* angefacht werden.
 לבוד *h. m.* eng verbunden.
 לבוט *h. m.* Beunruhigung.
 לבוי *h. m.* Anfachung.
 לבון (bSanh 106^a)?
 לבון *h. m.* 1. Weissmachen, Reinigung. *pl.* לבונים Reinigung (nach Menstruation); 2. Ziegelstreichen.
 לבונאָה *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig. לבונאָה Bezeichnung der samaritanischen Schrift.
 לבונה *h. f.* Weihrauch.
 לבונתא (Ex 30, 34) *a. f.* dass.
 לבוש *h. m.* Gewand, Kleid.
 לבושא (2K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.* לבושין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter(?).
 לבוה (jSchebi 35^a) 1. לבונה.
 לבובו *x. m.* (λαβις?) Rand, Einfassung.
 לבט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt werden.
 לבט *h. m.* Beunruhigung.
 לבאי *h. m., pl.* לבאים Löwe.
 לבאיא *h. f.* Löwin.

לְבִידָא *a. m.* Filz.
 לְבִינָה *h. f., pl.* לְבִינִים Ziegelstein.
 לְבִינָתָא (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לְבִינִין Ex 5, 7, לְבָנִן dass.
 לְבִישָׁא *s.* לְבוּשָׁא.
 לְבִישָׁה *h. f.* Anziehen, Kleiden.
 לְבִיָּה *a.* ergreifen.
 לְבִלָּב *h.* sprossen lassen.
 לְבִלָּב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.* sprossen.
 לְבִלָּב II *a., ipf.* 1 *pl.* גלבלבה ExJI 14, 13 lärmen.
 לְבִלָּבָא *a. m., pl.* לְבִלָּבִין (Gn 40, 10) Spross.
 לבלבו (?) Ortsname. *S.* לבלב.
 לְבִלוּנִית *h. f.* eine Art Trauben.
 לבלוין (Pesikt 110^b)?
 לְבִלָּר *x. m. (libellarius)* Schreiber.
 לְבִלָּרָא *x. m., pl. d.* לְבִלָּרִיא Est II 9, 23 (nicht MS) dass.
 לְבִלָּן I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. Ziegel brennen; 2. glühend machen.
 לְבִלָּן II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt. *Hi.* 1. weiss werden; 2. weiss machen; 3. beschämen.
 לְבִן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig machen; 2. mit Lehm bestreichen.
 לְבִן *h. m.* weiss.
 לְבִנָּא *a. m.* dass.
 לְבִנָּא *a. m., ind.* לְבִן Gu 30, 37 Weisspappel.
 לְבִנָּה *s.* לְבִינָה.
 לְבִנָּה *h. f.* Mond.
 לְבִנָּן 1. Libanon; 2. Tempel.
 לְבִנָּנִית *h. f.* Weisses.
 לְבִנָּת *h. f.* dass.
 לְבִנָּן (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
 לְבִנָּזִים *x.* (Λιβανός) Libanon.
 לְבִיסָא *x. m. (λέβης)* Kessel.
 לְבִיקָן *x. m. (λευκόν)* weiss.
 לְבִירָא *x. f. (libra)* Pfund.
 לְבִירָתָא (?) Flussname.
 לְבִירָכִים *x. m. (ἀλαβάρχης)* Haupt der Juden in Alexandria.

לְבוּרְנִי *x. f. (λιβυρνή), pl.* לְבוּרְנִין 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
 לְבוּרְנִין 1. לוּטְרִין.
 לְבוּרְנִיקָא *x. m. (λιβυρνική), pl. d.* לְבוּרְנִיקַיָּא Jes 3, 22 (MS לְבוּרְנִיסַיָּא) liburnisches Gewand.
 לְבִשָׁה *h.* anziehen, anlegen, bekleiden. *Pu. pt.* bekleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
 לְבִשָׁת *a., pf.* 3 *f. sg.* לְבִישָׁת Gn 38, 19, *ipf.* יִלְבֹּשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אֶלְבִישָׁנִין Gn 3, 21 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.
 לְבִשָׁתָא *a. m., c. s.* לְבִשָׁתָא Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.
 לְבִתָּא *a. f.* Flamme.
 לְבִיָּא *x. (λόγος)* männl. Personenname.
 לְבִיָּא *s.* לוּבָא.
 לְבִיָּה *h. m.* stechen, aufgabeln.
 לְבִיָּטוֹן *x. m. (ληγάτων)* Legat.
 לְבִיָּטוֹן *x. m. (λαγός)* Hasenfell.
 לְבִיָּמָה *h. f.* 1. Verzehren; 2. Mahl, Unterhalt.
 לְבוּמִיא (BemR 2) 1. לוּבְמִיא, *s.* לוּבְמִיא.
 לְבוּיָן *x. m. (λεγεών), pl.* לְבוּיָנוֹת, לְבוּיָנוֹת 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.
 לְבוּיָנוֹתָא *x. m., pl.* לְבוּיָנוֹתָא Ez 30, 9 dass.
 לְבוּיָן (jSanh 20^c) 1. לוּבְיָן, *s.* לוּבְיָן.
 לְבוּלָגָא *h.* 1. stottern; 2. spotten.
 לְבוּלָגָא *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.
 לְבוּלָגָא *h. m.* Stammeln.
 לְבוּלָגָא *h. f., pl.* לְבוּלָגָאִין Portulak (*Portulaca odoracea*).
 לְבוּיָן *x. m. (ἀγηνος)* Krug.
 לְבוּיָנָא *x. m., pl.* לְבוּיָנִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.
 לְבוּיָנָא *x. m. (λευγή?), pl.* לְבוּיָנִין Jes 28, 25 (MS לוּבְיָנִין) Furche.
 לְבוּיָנִיתָא *x. f. (ἀγηνος)* Krug.
 לְבוּיָן *x. (λόγος)* männl. Personenname.
 לְבוּיָנוֹס *x. m. (λογιστής)* Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לְנָשָׂא?

לְדָרְאָה *x. m.* (v. *ludi*) Gladiator.לְדָרְיָ *x. m.* (v. *ludi*) dass.לְדָרִית *x. f.* Speise der Gladiatoren.לְדָנָא *a. m., c. s.* לְדָנָה 2S 20, 8 Scheide.לְדָנָא *x. m.* (Λάδανον) Ladanum.לְדִיקִי *h. m.* aus Laodicea.

לְדִיקֵיָא (Λαοδίκεια) Laodicea.

לְדִירָר *x. m.* (*ludarius*) Gladiator.לְהָא *s.* לְהִי.לְהַב *a. Schaph. pf.* שְׂלֶהֶב verbrennen.*Ischtaph. 1. pt. f.* מִשְׁתַּלְהֶבָא Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.לְהַב *h. m.* Flamme.לְהַבָּא *a. m.* dass.לְהַבְּיָה *a. m., pl. d.* לְהַבְּיָא Gn 10, 13 Lehabäer.לְהַבְּהָ *h. f.* Flamme.לְהַבּוּתָא *a. f.* dass.לְהַנָּה *h. m.* Studium.

לְהַנְיוּנָהוּן (Thr 3, 62, nicht MS) 1.

לְהַנְיוּנָהוּן, *s.* הַנְיוּנָא.לְהוּבָא *a. m., ind.* לְהוּב Na 3, 3 Flamme.לְהַט *h.* glühen, brennen. *pt. pass.*לְהוּט *gierig. Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.לְהַט *a.* verbrennen.לְהַטִּים *h. m. pl.* Täuschung.לְהִי *a., ipf.* יְלִהִי Jes 42, 4 (MS יהִלִּי)

מִלְהִיתָנוּן Mal 2, 17 (MS אֲמִלִּיתָנוּן) müde machen.

Schaph. pf. שְׂלֵהִי müde machen. *pt. pass.* מִשְׁלֵהִי Gn 25, 29 ermüdet. *Ischtaph. pf.* אֲשַׁמְלֵהִי Gn 47, 13 ermatten.לְהַם *h. Hitp. pt.* מְתַלְהֵם Ohrenbläser.לְהַן *a.* nur.לְהַת *a. Aph. pf.* אֲלֵהִית 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.לְהָא *a., pf.* 3 *pl.* לְוֹ 2S 20, 2 sich anschliessen, begleiten. *Pa.* begleiten.*Aph. pf.* 3 *pl.* אֲלִיָּא Gn 12, 20 dass.לְוָהָא *s.* לְוָהָא.לְוַטְמִיָּא 1. לְוַטְמִיָּא, *s.* לְוַטְמִיָּא.

לְוִי Libyen.

לְוִבְיָה *a. m., pl. d.* לְוִבְיָא Nah 3, 9 aus Libyen.לְוִבִי *h. m.* dass.לְוִבָּן *h. m.* 1. Weisses; 2. Ziegelmasse.לְוִבִיר *s.* לְוִפִּר.לְוִג *h. m., pl.* לְגִים ein Flüssigkeitsmass (etwa 1/2 Liter).לְוִנָּא (Lv 14, 10) *a. m.* dass.

לְוִר Ortsname.

לְוִר Lydien.

לְוִרָא männl. Personennamenname.

לְוִרְיָה *a. m., pl. d.* לְוִרְיָא Gn 10, 13 Lyder.לְוִרְיָה (לְוִרְיָה?) *a. m.* aus Lod (Lydda).לְוִרִי (לְוִרִי?) *h. m.* dass.לְוִרְדִין. לְוִרְדִין לְוִרְדִין (GnJII 32, 15) 1. לְוִרְדִין, *s.* לְוִרְדִין.לְוִרִי *h. m.* begleitet. לְוִרִי Name mit näherer Bestimmung (Beiwort).לְוִי I *h. Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.לְוִי II *h. Hi.* Übles reden.

לְוִי Ortsname.

לְוִי *h. m.* Mandelbaum, Mandel. לְוִי שֵׁל

שְׂדֵרְהָ die Nuss der Wirbelsäule.

לְוִנָּא *a. m., ind.* לְוִנָּא Gn 30, 37 dass.לְוַח *h. m., pl.* לְוַחוּת, לְוַחִים Tafel, Brett.לְוַח *h. Pu. pt.* מְלֻחָה als Tafel geformt(?).לְוַחָא (Ex 26, 16) *a. m., pl.* לְוַחִין, *c.*

לְוַחִי Ex 31, 18, לְוַחִין Tafel, Brett.

לְוַחָא *s.* לְוַעָא.לְוַחֲאָתָא (Hos 11, 4) *s.* לְהָיָא.לְוַט *h. m.* Mastix.לְוַט *h.* verfluchen.לְוַט *a., pf.* לְוַט Lv 20, 9, *c. s.* לְוַטְנִי (!)1K 2, 8 (MS לְוַטְנִי), *imp.* לְוַט Nu 22, 6verfluchen. *Itpe. pt. pl.* מְתַלְטִין Mal 3, 9

verflucht werden. Vgl. לְוַטְט.

לְוַטָּא (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לְוַטָּא)

a. m. Fluch.

לְוַטְטִין (Jelammed. Nu. 23, 7)?

לְוַטְטִים *h. m.* ein Gewürz (*Ladanum?*).לְוַטְטָא *a. f., c. s.* לְוַטְטִיָּה 2S 16, 12 (MS

לְוַטְטִיָּה) Fluch.

לְוִי (Gn 30, 34), לְוִי *a. h.* o dass doch!

לְוִי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes Levi; 2. männl. Personennamen.

לְוִיטָם (Λευίτης) männl. Personennamen.

לְוִיָּא *a. m., ind.* לְוִי GnJI 18, 8 (MS לווי) Dickmilch (Biestmilch?).

לְוִיָּה I *h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft; 3. Levitenamt.

לְוִיָּה II *h. f.* 1. Geleit, Begleitung; 2. Karavane.

לְוִיָּאנוֹס *x.* (Livianus) männl. Personennamen.

לְוִיָּתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Karavane.

לְוִיָּתָן (Ct 8, 2) *h. m.* sagenhaftes Seeungeheuer.

לֹוּכִיד *s.* לופר.

לֹוּל ein Zauberwort.

לֹוּל *h. m.* kleine Öffnung, enger Raum. לֹוּל שֶׁל תַּרְנַנְגּוּלִים Hühnerstall.

לֹוּלָא *a. m.* dass.

לֹוּלָא (Sifre Dt 51) l. אַלְלָם.

לֹוּלָאוֹת *h. f. pl.* Schleifen.

לֹוּלָב *h. m.* 1. Zweig, Spross; 2. junger Palmzweig (für das Hüttenfest); 3. Pfosten der Presse(?).

לֹוּלָבָא *a. m., pl.* לֹוּלָבִין Lv 23, 40. 1. Zweig; 2. junger Palmzweig.

לֹוּלָנִין. לֹוּלָנִין אוֹ לֹוּלָנִין (Tos. Kel. B.K II 3) l. אַלְלָנִין.

לֹוּלָן *s.* לֹוּלָב II.

לֹוּלָיָא (?) männl. Personennamen.

לֹוּלָיִין (bAbZ 18^b) l. לֹוּלָיִין.

לֹוּ *h. Hi.* murren, sich auflehnen.

Hitpal. dass.

לֹוּעַ *h. m.* Kimbacken.

לֹוּעָא (Dt 18, 3) *a. m.* dass.

לֹוּף *h. m.* eine Art Arum.

לֹוּף *a.* verbinden.

לֹוּפִי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.

לֹוּפִין (Tos. Bech V 9)?.

לֹוּפִין (bBech 44^a) (?).

לֹוּפִתָא *a. f.* Verbindung.

לֹוּץ *h.* spotten. *Hi.* verspotten. *Hitpol.* spotten.

לֹוּקָאָא *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos Libykos in Ägypten.

לֹוּקָאָנִי, לֹוּקָאָנִי *x. m. pl.* (λευκόν) weiss.

לֹוּקָן *x. m.* (λευκόν) weiss (v. weissen Hautflecken).

לֹוּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לֹוּשׁ *a., pt. pass.* לֹוּשׁ Nu 11, 8 dass.

Pa. pt. pass. f. מְלֹוּשָׁא Jes 9, 4 hin und her gezogen, beschmutzt.

לֹוּת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מְלֹוּת Ex 11, 8 von.

לֹוּא (?) *a.* weichen.

לֹוּבָן *s.* לֹוּבָן.

לֹוּזָא *h. f.* böse Nachrede.

לֹוּחַ *h. m.* frisch, feucht.

לֹוּחָא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לֹוּחָא Gn 27, 34 gar sehr.

לֹוּחָה *h. f.* Feuchtigkeit.

לֹוּזֹר (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur.

c. s. בְּלֹוּזֹרְהִי Lv 13, 46 er allein.

לֹוּזִישׁ (GnJI 30, 32)?

לֹוּזִיתָא (Hos 11, 4, MS לֹוּזִיתָא) *a. f.* Backenseil (am Joch des Ochsen).

לֹוּי *h. m., du.* לֹוּיִים 1. Backenknochen;

2. das Backenseil (am Joch des Ochsen); 3. das Backenstück am Helm;

4. ein Pfahl; 5. der Lenkgriff am Pflug.

לֹוּיָא *a. m.* 1. *pl. d.* לֹוּיָתָא Ho 11, 4 (MS לֹוּיָתָא) dass.; 2. Pfahl.

לֹוּיָי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohlauf! *S.* הֹוּיָי.

לֹוּיָכָה *h. f.* Lecken.

לֹוּיָנָה *h. f.* Magd.

לֹוּיָנִתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2. Keksweib.

לֹוּיָשָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen;

3. üble Nachrede; 4. Besprechen (Zaubern).

לֹוּיָשָׁתָא *a. f.* Flüstern.

לֹוּיָתָא *a. f., c.* לֹוּיָתָא Nu 21, 15, Dt 2, 10,

1. Festung; 2. Ortsname.

לֹוּחַ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לֹוּחַ *a., pf.* 3 *sg. f.* לֹוּחִיתָא 1K 18, 38

(MS לחיכת, so auch Soc 59) 1. auflecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.* לחיך Mal 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 לחיך). *pl.* לחיכוני Jes 49, 23 Soc 59 1. ab lecken, auflecken; 2. *pt.* מלחיקו Nu 22, 4 verzehren.

חלוחית *h. m.* Feuchtigkeit.

חלוחיתא *a. m.* Saft.

חלוחית *h. f.* Frische, Jugendkraft.

חלוחיתא *a. f.* Saft, Brühe.

חלוחיך *h. m.* Lecken.

חלחך *h. Pass.* feucht werden.

חלחך *a.* feucht machen, fließen machen.

חם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammenfügen. *Hitpa.* streiten.

חם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

חמא (Gn 3, 19) *a. m. ind.* לחים Ex 16, 29 1. Brot; 2. Speise.

חמאי *h. m.* aus Bethlehem.

חמנית *h. f.* eine Art Brot.

חמין *h.* drücken.

חש *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. zischen; 3. besprechen (durch Zauberformeln). *Ni.* durch Einflüsterung veranlasst werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen; 3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

חש *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch Zauberformeln). *Pa. pt. pl.* מלחשין 2S 12, 19 dass. *Itpe.* durch Besprechung geheilt werden.

חשאי *a. m., pl. c. s.* לחשיהון Ex 7, 11 Besprechung, Zauberei.

חצה *h. Hi.* lechzen.

חצה *a. Aph.* dass.

חצתא *a. f.* Seite des Fusses.

חטא *a., pf. c. s.* חטא Gn 5, 29 (MS חטא), *pl.* חטאים Nu 23, 5 (MS חטאים), *pt.*

חטא Koh 7, 22 (MS חטא) verfluchen.

חטומא *a. m., ind.* חטום Gn 37, 25 ein Gewürz (*Ladanum?*).

חטותא *a. f.* Fluch.

חטט *a. Pa. pf.* 3 *pl.* חטטו Ri 9, 27 (MS חטטו), *pt. pass. pl. c. s.* חטטטך

Gen 12, 3, *inf. c. s.* חטטטך Dt 23, 5 verfluchen. *Itpa.* verflucht werden.

חטמין *h. m. pl.* Geheimkünste.

חטמין *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

חטמין *h. f.* Schärfe, Schleifen.

חטמין *x. f.* (λατομία) Steinbruch.

חטמין *l.* חטמין, *s.* חטמין.

חטמין (falsch לטמין) *x. m.* (ρήτωρ) Anwalt.

חטמין *x. f.* (λίτρα), *pl.* חטמין, *pl.* חטמין Pfund.

חטמין *x. f.* (λειτουργία) Frohne, Leistung für den Staat.

חטמין *x. m.* (λουτήριον) Badewanne.

חטמין *x. f.* (λίτρα) Pfund.

חטמין *h.* abschleifen, glatt machen.

חטמין *a.* dass.

חטמין *l.* חטמין *l.* חטמין, *s.* חטמין.

חטמין = חטמין.

חטמין *a.* wohin.

חטמין männl. Personennamen.

חטמין *a. f., c.* חטמין Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).

חטמין (jKil 31^e) *l.* חטמין.

חטמין *s.* חטמין.

חטמין (= חטמין) *s.* חטמין.

חטמין *h. f.* Geburt.

חטמין (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.

חטמין *h. f.* üble Nachrede.

חטמין *s.* חטמין.

חטמין *x. m.* (ρήτωρ) Anwalt.

חטמין *h. m., c.* חטמין, *pl.* חטמין Nacht.

חטמין I *a. m.* dass.

חטמין II *a. m.* Wehklage.

חטמין *h. m.* Nacht.

חטמין *h.* חטמין Leuchtkäfer.

חטמין (Nu 9, 21) *a.* nachts.

חטמין (Gn 1, 5) *a. m., pl.* חטמין Ex 24, 18 Nacht.

חטמין *h. f., pl.* חטמין Name eines weiblichen Dämons.

חטמין *a. f., pl.* חטמין Jes 34, 14 dass.

לין *h.* übernachten. *Hi.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen.

Hitpol. Zuflucht nehmen.

לינא *s.* לית.

לינה *h. f.* Übernachten.

לינמי *x.* (Λεόντιος) männl. Personennamenname.

ליסחא *a. f.* Mutterleib.

ליענתא *s.* ליאתא.

ליענר männl. Personennamenname.

ליענותא *a. f.* Mühe, Arbeit.

ליצן *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

ליצנא *a. m.* dass.

ליצנות *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

ליצנותא (*Koh* 7, 4, MS ליצנותא) *a. f.*, *c.* ליצנות *Koh* 2, 2 (MS ליצנותא) dass.

ליש I *h. m.* Löwe.

ליש II Ortsname.

ליש III *h. m.* Teig.

לישא (*Ex* 12, 39), לישא *a. m.*, *c. s.* לישהון *Ex* 12, 34 dass.

לישה *h. f.* Kneten.

לישתא *a. f.* dass.

לית (*Nu* 5, 8), לית (= לית אית) *a.* es gibt nicht, es ist nicht. *c. s.* ליתוהי *Nu* 24, 17, ליתוהי *Gn* 37, 30, ליתגון *Gn* 31, 2. לינה = ליתא = ליתא = ליתא.

ליתא (*Gn* 49, 9, *Ez* 19, 2) *a. m.* Löwe.

לקא *x. m.* (*lacca*) Lack (?).

לקא (*Ex* 2, 12) *a.* hierher. *S.* קא.

לקא I *a. m.* Rühren.

לקא II (*Est* II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לית קא) es gibt hier nicht, es ist hier nicht.

לקד *h.* *Ni.* eingenommen werden, gefangen werden.

לקד *a.* ergreifen. *pt. pass.* לקיד *Est* II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אלקד *Koh* 7, 27 (MS אלקד) ergriffen werden.

לכין (*bSanh* 106^a Ar.)?

לקד *h.* deshalb. לקד dass. *S.* קד.

לקד *a.* zusammenrühren.

לכלב *s.* לכלבו.

לקלוק *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לקלוקית *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personennamenname.

לקלק *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken.

Pass. 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לקלק *a.*, *pt. pass.* מקלק 1. verdickt; 2. gesättigt.

קרוסקון *s.* לקרון.

לקים *x. m.* (λεύκος) eine Fischart.

לקסן *x.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לקש *h. m.* Harz, Kienholz (?).

לקתא *a. f.* Bolzen (?).

קליני *x. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch; 2. Julian.

קליניוס *x.* (Ἰουλιανός) männl. Personennamenname.

קמי *x. m.* (*nummus*) Münze.

קמי (*1S* 12, 21, *Jes* 2, 22) *a. m.* nichts.

קמברניא (*NuJI* 24, 24) *x. f.* (*Liburnia*) Liburnien.

קמד Buchstabenname.

קמד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrifttext) erschliessen. *pt. pass.* קמד gewöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.* 1. lehren. קמד זכות על zum Vorteile jemandes aussagen. קמד חובה על zum Nachteil jemandes aussagen; 2. aus einer Schriftstelle herleiten; 3. verbinden, zusammenlegen. *Pu. pt.* קמד erfahren. *Hitp.* sich üben.

קמד *h. m.* 1. erschliessend; 2. erschlossen; 3. gewöhnt.

קמה *s.* קה.

קמה *h.* nichts.

קמוד *h. m.* 1. Lernen; 2. Censurlesart f. קמוד; 3. Gewohnheit, Gewöhnliches; 4. *pl.* קמודין Verschlag.

קמודה *h. f.* Studium.

קמל *s.* קלל.

קמין *x. f.* (λιμήν) Hafen.

קמין *x. m.* (νομμίον) eine kleine Münze.

למוס *x. m.* (λάμος?) Hund.
 למפד *x. m.* (λαμπάς) Fackel.
 למפדס *x. m.* (λαμπαδος) dass.
 לימצא *x. m.* (provinc. *limaça*) Schnecke.
 לונבא l. לונבא.
 לנטין *x. m.* (*lintio*) Gassenkehrer.
 לנטית s. לונגטית.
 לינא (falsch לוניא) *x. f.* (λινέα) Schnur.
 לונבא, לונבאי *x. f.* (λόγχη), *pl.* לונביות
 Lanze.
 לכוסא *x. m.* ein Kleidungsstück.
 ליסטא *x. m.* (ληστής) Räuber.
 לסוסא *x. f.* ein Kleidungsstück.
 ליסטות *x. f.* Räuberei.
 ליסטין *x. f.* (ληστεία) dass.
 ליסטיות *x. f.* dass.
 ליסטירין SchirR 6, 4 (?).
 לסמס l. לסמס.
 ליסטין *x. m.* (ληστής), *pl.* לסמין Ri 5, 11
 Räuber.
 לסמס *x.* (v. ληστής) rauben.
 לוסטוס *x.* (λουστος) männl. Personen-
 name.
 ליסטרא, ליסטרון, ליסטרא, ל' זומא s. זומלסטרא,
 זומלסטרון.
 לסת *h. f., pl.* לסתות Backenknochen,
 Backe.
 לסתא (Mi 4, 14) *a. f.* 1. c. s. לסתיה 1K
 22, 24 (MS לסתא), c. ליסת Jes 23, 28
 dass.; 2. s. ליסתא.
 לעב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.
 לעב *a. Itpa. pt.* מתלעב Gn 27, 12 (Hab
 1, 10 מתלעב) dass.
 לעבא *a. m., ind.* לעב Jer 20, 8, Ez
 22, 4 (עוב Jer 20, 7) Gespött.
 לעג *h.* spotten. *Hi.* dass.
 לעג *a. Pa. pt. pl.* מלעגין Jer 5, 18 dass.
Aph. dass.
 לעג *h. m.* Spott.
 לעגא *a. m., ind.* לעג Jer 20, 8 Kimch.
 (MS לעיב) dass.
 לעז *h. m., pl.* לעזות Fremdsprachiger
 (Grieche).
 לעזא *a. m.* dass.

לעזים *h. m. pl.* Gartenmelde (*Atriplex
 hortensis*).
 לעז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes.
 Griechisch) reden; 2. üble Nachrede
 führen. *Hi.* dass.
 לעז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes.
 Griechisch); 2. Sprache; 3. Nach-
 rede.
 לעזר männl. Personennamen.
 לעט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken
 lassen.
 לעי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, stu-
 dieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לעינא Thr 5, 5 (MS
 לעינא) ermüden. *Aph.* müde machen.
 לעי (v. לעי) männl. Personennamen.
 לעיטה *h. f.* in den Mund stecken.
 לעיגין s. לעיגים.
 לעיסה *h. f.* Brei (Gekantes).
 לעיסתא *a. f.* dass.
 לענה männl. Personennamen.
 לענה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.
 לענתא *a. f.* dass.
 לעס *h.* kauen.
 לעס *a., inf.* מלעס Koh 12, 3 dass.
 לעפא *a. Aph.* schichten.
 לעפא *x. m.* (λοπάς) 1. Schüssel, Pfanne;
 2. Pfannenspeise (?).
 לעפוד (Tos. Bech V 9)?
 לעפוא *a. m.* Verbindung.
 לעפא *x.* (λεπτά) einzeln, s. קטלעפא.
 לעפיד *h. m.* Fackel.
 לעפידא *a. m.* dass.
 לעפיטמו (Tanch. Bub. Ber. 24) l. קלמפיטמו.
 לעפיקה *h.* deshalb. S. עפיקה.
 לעפיני *x.* (*Jovianus*) männl. Personen-
 name.
 לעפונה *h. m.* Anhängsel, Anklebendes.
 לעפופא *a. m.* Gewickeltes (vom Kraut-
 kopf).
 לעפס *x. m.* (λοπάς) Steuer (eigentl.
 Steuerrückstand).
 לעפס *x. m.* (λοπάς), *pl.* לעפסין Schüssel,
 Pfanne.
 לעפסא *x. m.* dass.

לפסן *x. m.* (λαψάνη) grauer Senf (*Sinapis incana*).

לפן *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. einwickeln. *Pu. pt.* unwickelt.

לפן *a. Pa.* 1. *pf.* לפין Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לפיפית Thr 2, 22 einwickeln; 3. formen. *Itpa. ipf.* לפין Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.

לפץ *x. m.* (λοπάς) Schüssel, Pfanne. לקקה (LvJI 1, 16 Ar., MS לרוקפיה) *s.* לרוקפא.

לופר *x. m.* לופיר (?) Soldat der Leibwache (?).

מקרוֹלפּרוֹס *s.* ליפרוס.

לפת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.

לפת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpa.* als Würze verwendet werden.

לפת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לפתות weisse Rübe (*Brassica rapa*).

לפתא (Ru 3, 8) *a. f.* weisse Rübe.

לפתותא (Tanch. Ekeb 7) 1. לפתותא (Dupl. zu לפת), *s.* לפתותא.

לפתן I *h. m.* mit rübenförmigem Kopf.

לפתן II *h. m.* Zugemüse.

לפתנא *a. m.* dass.

לץ *h. m.* Spötter, Leichtsinziger.

לצוי לצוי (bBabB 75^b)?

לצות *h. f.* 1. Spötereie, Leichtsinzig; 2. Belästigung.

לקא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לקו Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לקי 2K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.*

לקון Gn 41, 6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אלקי Lv 26, 24 schlagen; 2. *inf.* אלקא Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen.

לקה *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לקוי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מלקה geschlagen, leidend.

לקוח *h. m., pl.* לקוחות Käufer.

לקיח *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לקוט *h. m., pl.* לקוטות Getreidesammler (bei der Nachlese).

לקוט *h. m.* Sammlung.

לקוטא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לקותא *a. f.* 1. *c. s.* לקותאון Dt 32, 32 (MS רבותאון) Geschlagen werden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לקח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לקח *a. Itpa.* geheiratet werden.

לקח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לקט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. Nachlese halten; 3. ausreißen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לקטא *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לקט 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מלקט Ex 16, 26 auflesen. *Pu.* 1. *pf.* לקט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* תלקט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מלקטין Est II 3, 8 geniessen. *Aph.* auflesen lassen.

לקט *h. m.* 1. Nachlese; 2. Zusammenfalten.

לקטא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לקטא (EchR 1, 1) 1. לקטא.

לקטיא, לקטיא ל' קפאר Ortsname.

לקטיניטוס *x. m.* (*locotenens*) Stellvertreter.

לקטיקא *x. f.* (*lectica*) Sänfte.

לקיחה *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לקים *h. m.* Sammler, Aufleser.
 לקימא *a. m.* Getreidesammler (Armer).
 לקימה *h. f.* Einsammeln.
 לקיש männl. Personenname.
 לקישא (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לקיש Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לקישא Gn 30, 42 Spätling.
 לקישותא *a. f., c.* לקישותא Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).
 לקון *x. m.* (λευκόν) Name einer Münze.
 לוקון *s.* לוקום II.
 לקנא (Ri 6, 38, MS לקנא), לקינא, לקינא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
 לקני (bChull 63^a)?
 לקוניא *a. m.* (ν. Λυκαονία) aus Lykaonien.
 לקניתא, לקיניתא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
 לקוניקום *x. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.
 לוקום I *x. m.* (λύκος) Wolf.
 לוקום II, לוקים *x.* (Λούκιος, Λουκάς) männl. Personenname.
 לקק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.
 לקרה *x.* (λοκρός) männl. Personenname.
 לקש *h. Hi.* 1. spät thun; 2. verzögern, verspäten.
 לקש *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לוטריןא l. לוטריןא.
 לרע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb.
 מלרע Gn 1, 7 dass. *S.* רע.
 לשון *h. c., pl.* לשונות 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Ausdruck, Redeweise. לְ נְקִי decente Redeweise (Euphemismus). לְ הָרַע üble Nachrede. לְ רַבִּים, לְ יָחִיד Singular, Plural. לְ נִקְבָּה, לְ יָזַר Masculinum, Femininum; 4. Streifen, Zapfen.
 לשישיתא *h. f.* eine Pflanzenart.
 לשקה *h. f., pl.* לשכות 1. Kammer; 2. Schatzkammer.
 לשקבתא *a. f., c.* לשבתא Jer 35, 4 dass.
 לשלושתא *a. f.* Rotz, Schaum.
 לשלשתא *h. f.* Auswurf.
 לשן *h. Hi.* üble Nachrede führen.
 לשן *a. Aph.* dass.
 לשןא *a. m., ind.* לשן Ex 4, 10 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck. לְ קְלִילָא nachlässige Redeweise. לְ מַעֲלִיא Euphemismus. לְ בִישָׁא üble Nachrede. לְ שֵׁן תְּלִיתִי Verläumdung.
 לתא *a. m.* Schicksal (?).
 לתיתהא *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).
 לתתא *h. m.* ein Trockenmass (ein halbes Kor).
 לתתא *h.* anfeuchten (Getreide).
 לתתא *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.
 מ, מ *h. a.* 1. *s.* מן; 2. als μη ge-deutet.
 מ, מ *s.* מא, מה.
 מא (Ex 32, 21) *a.* was? מדין Lv 10, 17, מא Gn 3, 13 was denn? מאם Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. למא Gn 31, 27 warum? למא דגן Gn 25, 32 warum denn? במא Ct 4, 1 wie sehr? במא Gn 13, 16, במא Gn 17, 23 wie.

מן Ex 12, 16 das, was. מא Gn 28, 17 o wie. *S.* auch מה, מאי, מי.
 מאבבא *a. m.* Blüten, Treiben.
 מאד *h.* sehr. מאד מאד gar sehr.
 מאדים *h. m.* der Planet Mars.
 מאה *h., pl.* מאות hundert. מאתים zwei-hundert.
 מאה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מותא Ex 18, 25, hundert. מאתן Nu 1, 35 (MS ממתן) zweihundert. תלת מאה Nu 1, 23, dreihundert.

מאום (jAbZ 44^d) 1. מאום, s. אַמאום.
 מאון (מִיאון) *h. m.* Ehescheidung eines unmündig verheirateten Mädchens.
 מאון *h. m.* 'מי מ' (TosBabB V 6) (?).
 מאום *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.
 מאוסא *a. m.* dass.
 מאור *h. m., pl.* מארות 1. Licht; 2. Leuchtkörper; 3. Lichtöffnung. מאור עינים 1. Augenlicht; 2. blind.
 מאורע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.
 מאונים *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild dieses Namens.
 מאונן *s.* מאונין, מאונון.
 מאחה (Est II 1, 2, MS מודה) (?).
 מאים *h. m.* 'מי מ' (KohR 9, 13), s. מאון.
 מאי *s.* מי.
 מאין *a. m. pl. ind.* Wasser. S. מיא.
 מאיפה *h. f.* Verachten.
 מאיפוחא *a. f.* Verächtlichkeit.
 מאיר männl. Personennamen.
 מאירה *s.* מארה.
 מאירתא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.
 מאך (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תִּמְאַיֵּךְ Jes 25, 5 (MS תִּמְאַיֵּךְ) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.* 1 *sg.* אִמְאַיֵּךְ Jes 13, 11 (MS אִמְאַיֵּךְ) dass.
 מאכולת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm.
 מאכל *h. m., pl.* מאכלות Speise.
 מאכלת *h. f.* Schlachtmesser.
 מאללא *a. m., pl. c.* מאללי Nu 14, 6 Kundschafter.
 מאם (Gn 18, 30) *a.* wie wenn? vielleicht.
 מאמל *s.* מפל.
 מאמר *h. m., pl.* מאמרות Wort, Rede.
 מאמרא *a. m., c.* מאמר Ct 5, 13 (MS מימר) dass. S. מימרא.
 מאן *s.* מן.
 מאן *h. Pi.* מִיאן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.
 מאנא *a. m., pl. c.* מאני Dt 1, 41 (MS מני) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäß; 3. Gewand.

מאם *h.* verachten. *pt. pass.* מאום verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.
 מאם *a.* dass. *pt. pass.* מאים widerlich. *Ite.* verächtlich werden.
 מאם *h. m.* Verachtung.
 מאסא *a. m.* Arzt.
 מאסיא (EchR 3, 45) *a. m. pl.* Verächtliche.
 מאפה *h. m.* Gebackenes.
 מאפיא *a. m., c.* מאפי Lv 2, 4 dass.
 מאפל *h. m.* Dunkelheit.
 מאפליה *h. f.* dass.
 מארה *a. m., s.* מרה.
 מארה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.
 מארופה *h. f.* Hacke.
 מארי *s.* מרה, מרי.
 מאריסא *a. m.* Pächter.
 מארעא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מערעא.
 מאשפן *h. m.* mit grossen Hoden versehen.
 מאני männl. Personennamen.
 מאנהתא *a. m.* Schande verursachend.
 מאכואה *a. m.* Eingangsfur.
 מאנו männl. Personennamen (= מבני).
 מאוי *h. m., pl.* מאואות Zugangsfur.
 מאול *h. m.* Sintflut.
 מאולא (Hb 3, 6) *a. m.* dass.
 מאוע *h. m.* Quelle.
 מאועא *a. m., pl.* מאועין Ex 15, 27, מאוען dass.
 מאורא *a. m.* Fährmann.
 מארתא *a. m., c.* מארת Ex 15, 4 Ausgewähltes.
 מארה (Jes 14, 22) *a. m.* Kehrbesen.
 מארבליתא *a. f.* vermischt (in Bezug auf die Farben).
 מארבל (Ct 3, 9) *a. m.* ein immergrüner Baum.
 מארעמתא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.
 מאנה, מאנה *a. m.* Kehrbesen.

מבסימא (jMaasr 52^a) 1. מְבַסֵּימָא.
 מְבַסְרָנָא *a. m.* Verächter.
 מְבַעֵהָ *h. m.* wer die Feldfrucht eines
 andern nimmt, selbst oder durch
 sein Vieh.
 מְבַעוּרָא *a. m., ind.* מְבַעוּר Jcs 30, 14
 Feuerstätte.
 מְבַעֵיר *h. m.* wer das Feld des andern
 durch sein Vieh schädigt.
 מְבַרָא *a. m.* Fäbre.
 מְבַרָא *a. m.* Fährmann.
 מְבַרְחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten
 vom Erbe ausschliesst.
 מְבַרִי *s.* בְּרָא II.
 מְבַרְקָתָא *a. f.* 1. Karawane; 2. Orts-
 name (?).
 מְבַשְׁקָרְנָא *a. m.* das Erkennen.
 מְבַתָּא *s.* מוֹבָתָא.
 מְבַתָּא (Gn 42, 27) *a. f.* 1. Übernachten;
 2. Nachtherberge.
 מְבַתוּתָא (Jes 1, 8) *a. f.* dass.
 מְבַבָּ *h. m.* eine Art Wurfschaufel (wohl
 mit Busch am Ende zur Scheidung
 von Körnern und groben Strohstücken).
 מְבַבְהָ *h. f.* 1. Forderung (einer Schuld);
 2. Einsammlung (von Almosen).
 מְבַבִי 1. מְבַבִי.
 מְבַבִיָא *a. m.* Alaun.
 מְבַבִילָא männl. Personennamen.
 מְבַבִיתָא *h. f.* Einsammlung (von Almosen).
 מְבַבִיתָא (2 K 23, 25) *a. f.* Eintreibung
 (von Steuern).
 מְבַגְגָא *h. m.* eine Schilf- oder Binsenart.
 מְבַגְגָא *h.* zerfliessen machen, auflösen.
Hitpal. הִתְמַבְגְגָא zerfliessen.
 מְבַגְגָא *a. m.* Saft, Auflösung.
 מְבַגְדָא *h. m.* gute Frucht.
 מְבַגְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kostbarkeit.
 מְבַגְדוּנִי *h. m.* aus Megiddo.
 מְבַגְדִלָא *h. m.* 1. *pl.* מְבַגְדִלִים Turm;
 2. Schrank; 3. Ortsname.
 מְבַגְדִלָא (Gn 11, 4) *a. m.* 1. Turm;
 2. Ortsname (auch מְבַגְדָלָא).
 מְבַגְדִלָאָא *a. m.* aus Magdala.

מְבַגְדִלָתָא *h. f.* Amme.
 מְבַגְדִנָא, מְבַגְדִנָא *a. m., pl.* מְבַגְדִנִין Dt 33, 14
 1. Kostbarkeiten; 2. Früchte.
 מְבַגְדִתָא *a. f., c.* מְבַגְדַת Ho 11, 4 (MS
 מְבַגְדַת) Leitung.
 מְבַגִי *s.* בְּגִיא.
 מְבַגִבָא *s.* מְבַגִב.
 מְבַגִודָא *h. m.* Ausbreiter (Holzstange?).
 מְבַגִוסָא *a. m., pl.* מְבַגִוסִין Ez 13, 19 (MS
 מְבַגִוסִין) Speise. *S.* מְבַגִוסָא.
 מְבַגִופָהָ *h. f.* 1. Verschluss, Deckel;
 2. verschlossenes Gefäß (?).
 מְבַגִופַתָא *a. f., c.* מְבַגִופַת Nu 3, 15 dass.
 מְבַגִוּרָא *h. m.* 1. Nachbarschaft; 2. Be-
 hälter (?).
 מְבַגִוּרָא 1. מְבַגִוּרָא.
 מְבַגִוּרָא I *h. f.* Nachbarschaft.
 מְבַגִוּרָא II *h. f.* 1. Magazin, Behälter;
 2. Fach.
 מְבַגִוּרִי, מְבַגִוּרִי, מְבַגִוּרִי Ortsname.
 מְבַגִוּרַתָא *s.* מְבַגִוּרָא II.
 מְבַגִוּרַתָא 1. מְבַגִוּרַתָא.
 מְבַגִוּשָא *x. m.* Magier.
 מְבַגִוּשָא *x. m.* dass.
 מְבַגִוּשִיתָא (?) *a. f.* Messer zum Wollscheeren.
 מְבַגִוּרָא *a. m., pl. c.* מְבַגִוּרִי 2 S 12, 31
 Axt.
 מְבַגִוּזָא *a. f., c.* מְבַגִוּזָא Nu 21, 12, *pl. d.*
 מְבַגִוּזָא 1 S 14, 4 Furt.
 מְבַגִוּבָא *s.* מְבַגִוּב.
 מְבַגִוּגָהָ *h. f.* Zerfliessenmachen.
 מְבַגִוּדָא *h. m.* Prediger.
 מְבַגִוּזָא *s.* מְבַגִוּזָא.
 מְבַגִוּזָא (מְבַגִוּזָא?) *a. f., c.* מְבַגִוּזָא Nu 21, 12
 (MS מְבַגִוּזָא) 1. Furt; 2. Pass; 3. *s.*
 מְבַגִוּזָא.
 מְבַגִוּסָא *a. m.* Speise.
 מְבַגִוּסָתָא *a. f.* Überhebung.
 מְבַגִוּרָא *a. m., pl. c. s.* מְבַגִוּרִי Dt 1, 7
 Nachbar.
 מְבַגִוּרַתָא *a. f.* Nachbarschaft.
 מְבַגִוּרַתָא *a. f.* Nachbarin.
 מְבַגִלָא *h. m.* 1. Sichel; 2. krummes
 Messer.

מַנְלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.
 מַנְלָא *a. m.* Sekret, Eiter.
 מַנְלָב *h. m., pl.* מַנְלָבִים 1. Peitsche;
 2. Peitschenhieb.
 מַנְלָבָא *a. m.* dass.
 מַנְלָה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift;
 3. das Estherbuch; 4. Name eines
 Talmudtraktates. מַנְלַת תַּעֲנִית Ver-
 zeichnis der Tage, an welchen nicht
 zu fasten.
 מַנְלוֹנְאָה *s.* מַנְלוֹנְאָה.
 מַנְלִינָא *a. m.* der ins Exil führt.
 מַנְלִסָּא *x. m.* (μολός), *pl. d.* מַנְלִסָּא
 1 K 7, 50 Riegel.
 מַנְלָתָא *a. f., c.* מַנְלַת Jer 36, 2 Buch-
 rolle.
 מַנְגַּמ *s.* מַנְגַּג.
 מַנְמָר, מַנְמָר *h. m., pl.* מַנְמָרוֹת Räucher-
 werk.
 מַנְמוֹרִין *דִּיאַטְנִמְתִּין* (jKeth 33^b) l. דִּיאַטְנִמְתִּין
s. דִּיאַטְנִמְתִּין.
 מַנְן (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst.
 מַנְן *dass.* מַנְנָא Ex 20, 7 zu
 Nichtigem.
 מַנְן *h. m., pl.* מַנְנִים Schild. מַנְן אַבְרָהָם
 Bez. der ersten Benediktion des
 Achtzehngebets.
 מַנְנָא *a. m., pl.* מַנְנִין 1 K 10, 17 (MS
 מַנְנִין) *dass.*
 מַנְנָא *a. m., pl. d.* מַנְנִיא Est II 1, 9
 Lagerstatt.
 מַנְנִי (bPes 107^a) l. מַנְנִי, *s.* מַנְנָא.
 מַנְנִיא *a. m.* hässlich. S. גַּנָּא II.
 מַנְנִיָּה *בֵּית מַ* Ortsname.
 מַנְנִימִין *s.* מַנְנִימִין.
 מַנְנִין *x. m.* (μάντιν), *pl.* מַנְנִיֹּת
 (מַאנְנִיֹּת) 1. Maschine, künstliche Vor-
 richtung; 2. Schriftzeichen.
 מַנְס *x. m.* (μαρίς) Schüssel.
 מַנְסָא *x. m.* (μέγιστος) Grosser.
 מַנְסָטַר *x. m.* (μαγιστρός) Haushofmeister.
 מַנְסָטַרְיָנָא, מַנְסָטַרְיָנָא *x. m.* (μαγιστριάνας),
pl. מַנְסָטַרְיָנִי Est II 9, 3 (nicht MS)
 Vornehmer.

מַנְסָת *männl. Personennamen.*
 מַנְסָתָא (Nu 7, 85) *x. f.* (μαρίς), *pl. d.*
 מַנְסָתָא Nu 4, 7 Schüssel.
 מַנְעָה *h. m., pl.* מַנְעוֹת Berührung.
 מַנְעוֹרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.
 מַנְיָה *h. m.* Verschiesser.
 מַנְיָה *h. f.* 1. Plage; 2. Wunde.
 מַנְיָיִן, מַנְיָיִן *h. m.* Beinschienen.
 מַנְיָתָא *a. f.* Plage.
 מַנְיָר *a. Pa.* 1. *יִפֵּל מַנְיָר* Gn 49, 17
 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten.
Itpa. vernichtet werden.
 מַנְיָרָת (MidrTeh 12, 1)?
 מַנְיָרְתָא *h. f.* Instrument zum Abkratzen
 der Haut.
 מַנְיָרְתָא *a. f.* dass.
 מַנְיָרָה *h. f.* Säge.
 מַנְיָרְפִיתָא *h. f.* Gerät zum Zusammen-
 scharren.
 מַנְיָרְפִיתָא *a. f., pl. d.* מַנְיָרְפִיתָא Nu 4, 14
 dass.
 מַנְיָרְתָא *h. f.* ein Tier, bei dessen
 Schlachtung das Messer „abgelenkt“
 wurde.
 מַנְיָרְתָא (falsch מַנְיָרְתָא) *a. f.* dass.
 מַנְיָרוֹס, מַנְיָרוֹס *x. m.* (μάγειρος), *pl.*
 מַנְיָרוֹסִין, מַנְיָרוֹסִין Koch.
 מַנְיָרְיִין *x. m.* (μαγειρείον) Küche.
 מַנְיָרְיָה *h. m.* Gerät zum Zusammen-
 scharren.
 מַנְיָרְיָה *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art Orgel.
 מַנְיָרְתָא l. מַנְיָרְתָא.
 מַנְיָרְתָא l. מַנְיָרְתָא.
 מַנְיָרְשָׁה *h. m.* Weidebezirk einer Ort-
 schaft.
 מַנְיָרָה *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn
 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch
 des.
 מַנְיָרָה *a. m.* Ehrenkleid.
 מַנְיָרָה *a. m.* Meder.
 מַנְיָרָתָא *a. f.* Tribut.
 מַנְיָרְיָה *a. m.* Leiter, Führer (?). מַנְיָרְיָה
 Leuchte.
 מַנְיָרְיָה (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מַדְבָּק *h. m.* Steinschicht.
 מַדְבָּקָא *a. m., c.* מַדְבֵּק 1 K 7, 29, MS
 מַדְבֵּק 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.*
 מַדְבְּמֵי Ez 13, 18 Gelenk.
 מַדְבַּר *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere
 Teil der Zunge.
 מַדְבָּר *h. m., pl.* מַדְבָּרוֹת Wüste.
 מַדְבָּרָא (Ex 3, 1) *a. m., pl.* מַדְבְּרֵינִי,
 מַדְבָּרָן Ct 2, 14 (MS מַדְבָּרָא) dass.
 מַדְבָּרָא *a. m., pl. c.* מַדְבְּרֵי Ct 1, 8
 Leiter, Führer.
 מַדְבְּרֵי *h. m.* zur Wüste gehörig.
 מַדְבְּרִיּוֹת *h. f. pl.* Weidevieh.
 מַדְבְּרָנָא (Est II 4, 1, MS מַדְבְּרָנָא) *a. m.*
 Leiter.
 מַדְבְּרָנִיתָא *a. m.* Aufführung, Verhalten.
 מַדְבְּרַת *h. f.* Ausspruch, Rede.
 מַדְבְּרַתָא *a. f.* dass.
 מַדְבְּשָׁמַתָא Ortsname.
 מַדַּר *h.* messen. *Ni.* gemessen werden.
Pi. ausstrecken.
 מַדָּה *h. f.* 1. Mass; 2. Strafmass;
 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den
 Schriftdeutungsarten entsprechende
 Auslegung; 6. Art und Weise;
 7. Eigenschaft. מַדַּת הַדֵּינִין *a.* das
 strenge Recht; *b.* Civilprozess (in
 Geldangelegenheiten). מַדוֹת Name
 eines Mischnatraktats.
 מַדוּנָא *a. m., c. s.* מַדוּנָא Est II 6, 1
 (MS מַדוּנָא) Schmerz, Kummer.
 מַדוּנָה *h. m.* Blutfluss (der Menstruieren-
 den).
 מַדוּדָּה *h. m.* Stössel.
 מַדוּקָא *a. m.* Mörser.
 מַדוּקָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.
 מַדוּקָתָא *a. m.* dass.
 מַדוּקָתָא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.
 מַדוּלָא *a. m.* Schöpfen.
 מַדוּנֵי (jPea 17^d) 1. מַדוּנֵי.
 מַדוּר *h. m., pl.* מַדוּרוֹת, מַדוּרִים Wohn-
 stätte.
 מַדוּרָא *a. m., c.* מַדוּר Dt 33, 27, *c. s.*
 מַדוּרָה Jes 30, 33 dass.

מַדוּרָה *h. f.* Holzstoss.
 מַדוּרֵי (bBech 44^b) *s.* מַדְרָא.
 מַדוּרְתָא *a. f.* Holzstoss.
 מַדוּרְתָא *a. f.* Peitsche.
 מַדוּשָׁא *a. m.* Polieren.
 מַדֵּי Medien.
 מַדֵּי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. מַדֵּי
 alles. מַדֵּי לֹא nichts; 2. etwa?
 מוּדִיא *x. m.* (μοδιος), *pl.* מוּדִיּוֹת Modius
 (Getreidemass).
 מוּדִיָּה *h. f.* Messen.
 מוּדֵי *h. m.* Meder.
 מוּדִין (Lv 10, 17) *a.* was denn?
 warum?
 מוּדִין *h. m.* Streit.
 מוּדִין Midian.
 מוּדִיָּי *h. m.* Midianiter.
 מוּדִיָּתָא (Nu 10, 29) *a. m., f. d.*
 Nu 25, 6 Midianiter.
 מוּדִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Gross-
 stadt.
 מוּדִינָתָא (Gn 23, 16, MS מוּדִינָה) *a. f.*
 1. *ind.* מוּדִינָא Jes 10, 13 Land;
 2. Grossstadt.
 מוּדִינָה (Jes 30, 24, MS מוּדִינָה) *a. m.*
 Wurfschaukel.
 מוּדִיבּוּתָא (Est II 3, 8, MS מוּדִיבּוּתָא) *a. f.*
 Reinigung.
 מוּדְלָא, מוּדְלָא (= מוּדְ-ל) *a. m.* Besitz-
 tum.
 מוּדְלָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.
 מוּדְלָא II *a. m.* Absorbieren (?).
 מוּדְלָה (jSchebi 33^c) 1. מוּדְלָעָה.
 מוּדְלָעָה, מוּדְלָעָה *h. m.* Kürbisfeld.
 מוּדָם *a.* etwas.
 מוּדְמָא *a. m.* Schlafen.
 מוּדְנָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Bündel.
 מוּדְנָחָא (Gn 13, 14), מוּדְנָחָא *a. m.* Auf-
 gang (der Sonne), Osten.
 מוּדַע *h. m.* Erkenntnis.
 מוּדַע I *a. m., ind.* מוּדַע Ex 31, 3, 1 S
 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.
 מוּדַע II *a. m., pl. m.* מוּדַעִין (!) Dt 1,
 13. 15 bekannt.

מִדְעָם (Nu 22, 38) *a.* etwas. **כָּל מִדְעָם לֹא־**
 Dt 23, 10 irgendetwas. **מִדְעָם** —
 Gn 22, 12 nichts.
מִדְרָגָה *h. m.* 1. Flugbrett der Bienen;
 2. Vogelfalle (?).
מִדְרָגָה *h. m., pl.* **מִדְרָפוֹת** 1. eigentl. Duft
 (Verunreinigung ohne unmittelbare
 Berührung); 2. in diesem Grade der
 Unreinheit befindlicher Gegenstand.
מִדְרָגָה *h. m.* dünn.
מִדְרָגָה *h. m.* Erde, Lehm.
מִדְרָגָה *h. Hi.* abschüssig machen.
מִדְרָגָה *a. m.* Wohnung.
מִדְרָגָה *a. m.* 1. Abfluss; 2. bJom 23^a
 1. **מִדְרָגָה** (?).
מִדְרָגָה *h. f.* Stufe.
מִדְרָגָה (1 S 14, 4) *a. f.* Name eines
 Felsabhanges.
מִדְרוֹן *h. m.* Abhang.
מִדְרוֹנָא *a. m., ind.* **מִדְרוֹן** Mi 1, 4 dass.
מִדְרוֹנָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfschaukel.
מִדְרוֹסָה *h. m., pl.* **מִדְרוֹסוֹת** 1. Druck (als
 verunreinigend); 2. durch Druck ver-
 unreinigter Gegenstand.
מִדְרוֹקָא 1. **מִדְרוֹקָא**.
מִדְרוֹתָא (jBer 6^a) 1. **מִדְרוֹתָא**, *s.* **מִדְרָא**.
מִדְרוֹשָׁה *h. m., pl.* **מִדְרוֹשׁוֹת** 1. Schrift-
 forschung (besonders juristische);
 2. Schriftdeutung; 3. Vortrag von
 Schriftdeutung; 4. Sammlung von
 Schriftdeutungen. **בֵּית הַמִּדְרוֹשׁ** Lehrhaus.
מִדְרוֹשָׁא (Ct 2, 4), **מִדְרוֹשָׁא** *a. m., c.* **מִדְרוֹשׁ**
 Koh 7, 5 dass.
מִדְרוֹשָׁה *h. f.* Gedroschenes.
מִדְרוֹתָא *a. f., c.* **מִדְתָּא** Koh 10, 8 1. Art
 und Weise; 2. Eigenschaft.
מִדָּה *h.* 1. was? **בְּמָה דְּבָרִים אֲמַנְרִים**
 worauf bezieht sich dies? **לְמָה**,
מָה weshalb? **מָה נִפְשָׁךְ** was ist
 deine Meinung? **אֲנִי מָה** — **מָה** was (be-
 deutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas.
מָה שֶׁ das, was.
מָה *a.* 1. was? **מָה אֲנִי קָמוֹן** wobei
 stehen wir? 2. wie? **לְמָה** weshalb?

בְּמָה (Gn 47, 8, MS **בְּמָה**) 1. wie viel?
 2. viele; 3. wie. *S.* **מָה**.
מִדְרוֹתָא *h., pt.* **מִדְרוֹתָא** abgenützt. *Ni.*
 abgenützt werden. *Pi.* auflösen.
מִדְרוֹתָא *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.
מִדְרוֹתָא (jKeth 25^b) (?).
מִדְרוֹתָא *a. m.* Wiederholung.
מִדְרוֹתָא *a. m.* Hausierer.
מִדְרוֹתָא *h.* was ist es? wie?
מִדְרוֹתָא (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.
מִדְרוֹתָא *a. m.* Beschneider.
מִדְרוֹתָא I *s.* **מִדְרוֹתָא**.
מִדְרוֹתָא II *a. f., pl.* **מִדְרוֹתָא**, **מִדְרוֹתָא**
 Sieb.
מִדְרוֹתָא *h. f.* Verwirrung.
מִדְרוֹתָא *a. f.* dass.
מִדְרוֹתָא *h.* schneuzen (einen Docht).
מִדְרוֹתָא *a.* was ist?
מִדְרוֹתָא Name einer Gegend.
מִדְרוֹתָא *h. f.* Eile.
מִדְרוֹתָא *h.* beschneiden.
מִדְרוֹתָא *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein)
 verfälschen.
מִדְרוֹתָא *h. m.* Weg, Reise.
מִדְרוֹתָא *a. m., c.* **מִדְרוֹתָא** Gn 31, 23 dass.
מִדְרוֹתָא (Ex 4, 25, MS **מִדְרוֹתָא**, Ez
 16, 16, MS **מִדְרוֹתָא**) 1. Beschneidung;
 2. beschnittenes Glied.
מִדְרוֹתָא *h. m., pl.* **מִדְרוֹתָא** Tiefe, Grund.
מִדְרוֹתָא *a. m.* dass.
מִדְרוֹתָא *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23^a) 1.
מִדְרוֹתָא.
מִדְרוֹתָא (Dt 29, 22, MS **מִדְרוֹתָא**) *a. f.*
 Umkehrung (v. Sodom).
מִדְרוֹתָא *a. m.* Verderbter.
מִדְרוֹתָא *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen
 lassen.
מִדְרוֹתָא *h.* eilig.
מִדְרוֹתָא *a. m., pl. c.* **מִדְרוֹתָא** Ex 22, 16
 Brautpreis.
מִדְרוֹתָא *h.* **בְּמָה** eilig, bald.
מִדְרוֹתָא *x. m.* Verzeichnis.
מִדְרוֹתָא Volksname.
מִדְרוֹתָא *a. m., f. d.* **מִדְרוֹתָא** Ru 4, 5

(MS מואביתא), *pl. d.* מואבאי Gn 19, 37 Moabiter.

מואבי *h. m.* dass.

מובאת *h. f.* hereingebracht, gleichgemacht (?).

מובדנא *a. m.* Untergang.

מובלא *a. m.* Last.

מובלתא *a. f.* dass.

מוג *h. m.* Weiches.

מוג *a. Aph.* zerfliessen machen. *Pal. Itpal.* zerfliessen.

מוגרת *h. f.* Magazin.

מוד (= עמד) *a.* tauchen.

מודים Bezeichnung der vorletzten Benediktion im Achtzehngebet.

מודיעים Ortsname.

מודנא *a. m.*, *pl.* מואדנין Koh 2, 8 (MS מוזנן), מודנן Wagschale, Wage.

מודע *h. m.* Merkmal.

מודעא *a. f. ind.* Protesterklärung.

מודעי *h. m.* aus Modiim.

מודעת *h. f.* Freund.

מוהביתא *a. f.* Gabe.

מוהבתא *a. f.* dass.

מוהי absichtliche Veränderung von מומי.

מוהל *h. m.* Saft.

מוהר *h. m.*, *pl.* מוהריות Brautpreis.

מוהרא *a. m.* dass. S. מהרא.

מוהרין (?) *x.* ein persisches Fest.

מוהרני 1. מוהרקני *x. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.

מוהל (= מובל) *s.* יבל.

מוזא I *a. m.* Spreu.

מוזא II *a. m.* eine Hand voll.

מוזלא *a. m.* Garn.

מוזנא *a. m.*, *pl.* מוזנן Lv 19, 36, *d.* מוזניא Jes 40, 12 Wagschale.

מוזפוטא *a. f.* Schuld.

מוזפגא *a. m.* Gläubiger.

מוזח *h. m.* Gehirn.

מוחא *a. m.*, *c. s.* מוחך Dt 28, 35 dass.

מוחיא *a. m.* dass.

מוחל *s.* מוהל.

מוחק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).

מוט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hitp.* wanken, sinken. *Pilp.*

ממטבט *dass.*

מוט *a.*, *ipf.* 3 *sg. f.* מוטמ Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen.

Itp. gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.

מוט *h. m.* grössere Tragstange.

מוטב *h. m.* 1. gut; 2. besser.

מוטה *h. f.* kleinere Tragstange.

מוטניא (BerR 44) 1. מלכניא.

מוי (Ct 8, 7, MS מוני) *a. m.* Wasser. S. מיא.

מוד *h.* sinken. *Ni. pt.* נמודך niedrig. *Hi.* sinken machen.

מוד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מכו (Ri 5, 4, MS מכו) sinken; 2. niederlegen. *Aph.*

1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מכך.

מוד *h. m.* Werg, Faser.

מוכס *h. m.* Zolleinnehmer.

מוקסא *a. m.*, *pl.* מוקסין Ri 5, 11 dass.

מול *h.* gegenüber. מול פנים gegenüber der Vorderseite.

מול *h.* 1. beschneiden. *pt.* מול beschneiden; 2. einen Saum machen. *Ni.*

מול beschnitten werden.

מול *a.*, *Itpal.* אתמולל abgeschnitten werden.

מולא *a. m.* Vermögen.

מולגיה (VajR 12) 1. מלגמא.

מולד *h. m.* Geburt. מולד לכה Erscheinens des Neumonds.

מולדא *a. m.* 1. Erscheinen des Neumonds; 2. männl. Personennamen.

מולדתא *a. f.* Hebamme.

מולדי *h. m.* Erzeuger.

מוליי *s.* מליא (?).

מולך Name eines kanaanitischen Gottes.

מום *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.

מום *h.* Ho. הומם Makel bekommen.

מומא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.

מומחא *a. f.* Kopflaus (?).
 מומחא *h. m.* Apostat (Censurlesart für מושמד).
 מומחא (Nu 5, 21) *a. f., ind.* מומי Nu 5, 21, *c. s.* מומחא Jos 2, 17 Praet. Eid.
 מון (Est II 7, 5, MS מן) *a.* wer?
 מומחא *a. m. pl.* Fischbrühe (?).
 מומחא *h. m.* 1. Ansatz; 2. Zugabopfer der Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.
 מומחא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.
 מומחא *h. m.* Zucht.
 מומחא *h. f.* Strick, Fessel.
 מומחא *h. m.* bezeugt — ein dem Besitzer als gefährlich bekanntes Haustier.
 מומחא *h. m., pl.* מומחא, מומחא 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חול המועד Wochentag des Festes. מועד קטן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. מועד סדר der die Festtage behandelnde Teil des Talmud.
 מומחא *a. m., pl. d.* מומחא Lv 23, 2 Fest. מועד חול המועד Wochentag des Festes. מועד בריה der Tag nach dem Fest.
 מומחא *a. m.* wankend.
 מומחא *s.* מעט.
 מומחא *h. m.* Wunder.
 מומחא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.
 מומחא *a.* saugen.
 מומחא *h. m.* Spreu.
 מומחא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.
 מומחא *h. m.* Ausgang. מומחא שבת Nacht nach Vollendung des Sabbat.
 מומחא Ortsname.
 מומחא *h. m.* Mittelpunkt.
 מומחא *a. Pa.* מומחא verhöhnen. *Aph., pt. f.* מומחא 2 K 19, 21 (MS מומחא) dass.
 מומחא *x. m.* eine Art Stiefel.
 מומחא *x. m., pl.* מומחא Est II 8, 15 dass.
 מומחא *h. m.* Feuer, Feuerplatz.
 מומחא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. מומחא.

מומחא *a. m.* Zustand.
 מומחא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz (?).
 מומחא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.
 מומחא II *a. m.* Ehre.
 מומחא *h. m.* Fallstrick.
 מומחא *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.
 מומחא *a. Aph.* dass.
 מומחא (= אמור) *s.* אמור.
 מומחא *h. m., pl.* מומחא Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*
 מומחא (Ex 30, 23, MS מומחא) *a. m.* dass.
 מומחא *h. m.* Ehrfurcht.
 מומחא *a. m.* dass.
 מומחא *h. m., pl.* מומחא Dreschschlitten.
 מומחא *a. m., ind.* מומחא Jes 41, 15, *pl. c.* מומחא Jes 28, 27 dass., *d.* מומחא 2 S 24, 22.
 מומחא *h. m., pl.* מומחא Senkung, Abhang.
 מומחא *h. f.* Rasiermesser.
 מומחא *h. m.* Kahlköpfiger.
 מומחא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.
 מומחא *h. m.* Gaumen.
 מומחא *a. m., c. s.* מומחא Thr 4, 4 (MS מומחא) dass.
 מומחא Stätte des Tempels von Jerusalem.
 מומחא *a. m.* Gesetzlehrer.
 מומחא ein Zauberwort.
 מומחא (Ct 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).
 מומחא (bBabM 47^b) 1. מומחא.
 מומחא *a. m.* Saflorpflanzer.
 מומחא *a. f.* Rechtslehre.
 מומחא *s.* רום.
 מומחא (Bab I, 6) (?).
 מומחא *x. m.* (μαῦρος) der Schwarze (eine Fischart).
 מומחא I *a. m.* Made.

- מורנא II *a. m.*, *pl.* מורנן Jes 41, 19
 Kornelbaum (*Cornus mas*).
 מורנית *h. f.* 1. Stab (aus Kornelholz);
 2. Speer.
 מורניתא *a. f.* 1. *pl.* מורנן Jes 60, 13
 (MS מורנן) Kornelbaum; 2. Stab
 davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.
 מורע (Jom 45^c) 1. קל רע.
 מורתא *a. f.* Myrrhe.
 מוש *h.* weichen. *Ni. pt. pl.* נמושות
 Nachleser.
 מוש *a.*, *pf. c. s.* משיה Gn 27, 22 be-
 tasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אמישני
 Jo 16, 26 betasten lassen.
 מושב *h. m.*, *pl.* מושבות Sitz.
 מושיע *h. m.* Helfer.
 מות *h.* sterben. *Hi.* töten. *Ho.* getötet
 werden.
 מות *a. s.* מית.
 מות *h. m.* Tod.
 מותא (Ex 9, 3) *a. m.* dass.
 מותבא *a. m.*, *c.* מותב Ex 12, 40 1. Sitz;
 2. Wohnen; 3. Wohnort.
 מותביתא *a. f.* Lage.
 מותבניא *a. m.* 1. *pl.* מותבנין Est II 1, 2
 (MS מותבין) Sitz; 2. *pl. c. s.* מותבניהון
 Ex 10, 23 Wohnort.
 מותן *h. m.* Seuche.
 מותנא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.
 מותר *h. m.*, *pl.* מותרות Überrest.
 מותרא *a. m.* 1. Ex 16, 23 Überrest;
 2. *ind.* מותר Koh 2, 13 Vorzug.
 מוצב *h. m.*, *pl.* מוצבות Altar.
 מוצבא *a. m.* Matte.
 מוצבא *a. m.* Verkäufer.
 מוצבנא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.
 מונ *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden.
Pi. mischen.
 מונ *a.*, *pt. pl.* מונין Est II 1, 7 mischen.
Pa. pt. pl. ממונין Jes 65, 11 dass.
Aph. dass.
 מונג Volksname.
 מונג *h. m.* 1. Mischwein; 2. Tem-
 perament.
- מונא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Misch-
 becher.
 מונא. בית מונא תמרא eine Vogelart.
 מונא Ortsname.
 מנה *h.* was ist dies?
 מנה *h. m.* Sprengender (Priester).
 מני *h.* was ist dies?
 מונא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer,
 Mundschenk.
 מונדה *h. f.* Behältnis für Reisekost.
 מונדה *h. f.* 1. Thürpfoste; 2. Pfosten-
 schrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11,
 13—21).
 מווייתא *a. f.*, *ind.* מוויי 1 S 1, 9 (fehlt
 MS) Thürpfoste.
 מונתא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct
 8, 3 Pfostenschrift.
 מון *h. m.*, *pl.* מונות Speise, Nahrung.
 מונא *a. m.*, *ind.* מון Dt 24, 6 (MS
 מון) dass.
 מוניתא *a. f.* dass.
 מונא *a. m.* Gläubiger.
 מונפיתא *a. f.* Darlehn.
 מונפיתא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.
 מונר *h. m.* Verband.
 מונרה *h. f.* Pressbalken. S. auch
 מונרה.
 מון *h.* *Hitpalp.* weich werden.
 מון *a.* *Itpalp.* dass.
 מונחילה *h. f.* Ablaufrinne (f. d. Dach-
 wasser).
 מוני Ortsname.
 מניא *a. m.* Haar.
 מניא (?) Ortsname. S. מניאה.
 מניאה *h. f.* Mischung.
 מניד *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.
 מניק *h. m.* 1. schädigend; 2. böser
 Geist.
 מניקא *a. m.*, *pl.* מניקי Koh 2, 5 böser
 Geist.
 מניקתא (1 K 18, 32, MS מניקתא) *a. f.*
 Graben.
 מניעא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern
 macht).

מָוֶל *h. m.* 1. *pl.* מְוֵלוֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.
 מְוֵלָא *a. m., pl. d.* מְוֵלָא Koh 7, 15, מְוֵלָתָא 2 K 23, 5 dass.
 מְוֵלָא *s.* מְדָלָא II.
 מְוֵלָא *a. m.* Vermögen.
 מְוֵלַג *h. m.* Gabel.
 מְוֵוִיטִין *h. m. pl.* Belustigung.
 מְוֵוֹר *h. m., pl.* מְוֵוֹרִים Psalm.
 מְוֵוֹרָא *a. m.* dass.
 מְוֵזְמָנָא *a. m.* Zeit.
 מְוֵזְמָנָא *a. m.* Einladender.
 מְוֵמְסִיא *s.* קלמומסיא.
 מְוֵפֹרָא *a. m., pl. d.* מְוֵפֹרָא 1 K 7, 50 Lichtputze.
 מְוֵפֹתָא *a. f., pl. c. s.* מְוֵפֹתָהוֹן Thr 3, 60 Anschlag.
 מְוֵוִן (Kel XVI 1) 1. מְוֵוִן.
 מְוֵוִיתָא *a. f.* Darlehn.
 מְוֵזְקָתָא *a. f.* Aufwärtsstellung (der Haare beim Striegeln gegen den Strich).
 מְוֵר I *h.* verdorben sein (v. Eiern).
 מְוֵר II *h.* spinnen. *Pi.* dass.
 מְוֵר *h. m., pl.* מְוֵרוֹת Sternbild.
 מְוֵרָה *h. m.* Wurfschaukel.
 מְוֵרַח *h. m.* Osten.
 מְוֵרְחִי *h. m.* östlich.
 מְוֵרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).
 מְוֵרִין *s.* מְוֵרִין.
 מְוֵרֶק *h. m.* Schwenkschale.
 מְוֵרְקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מְוֵרְקָא Ex 38, 3 Schwenkschale; 2. Blutgefäß des Halses.
 מְוֵחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei machen. *Pa. ipf.* יִמְחָא בִּידֵיהּ Koh 8, 4 (MS יִמְחָא) verwehren, verhindern. *Ite. ipf.* יִתְמַחֵי Ex 22, 1; 2 S 11, 15 geschlagen werden.
 מְוֵחָא II *a., inf.* מְמַחָא Ex 17, 14 wegwischen. *Pa.* als erprobt hinstellen. *Ite. pt. f.* מְתַמַּחֵיא 2 K 21, 13 weggewischt werden; 2. erprobt erfinden sein; 3. verdünnt werden.

מְוֵחָא III *a., pt.* מְוֵחֵי Ex 28, 32, *pl.* מְוֵחֵי Jes 19, 9 weben.
 מְוֵחָא (Jes 19, 10, MS מְוֵחָא) 1. מְוֵחָא, *s.* מְוֵיָא.
 מְוֵחָהָא *h. f.* Einspruch.
 מְוֵחָכָא *h. m.* Schlupfwinkel.
 מְוֵחָסָא *h. m.* Durchsucher.
 מְוֵחָבֹוּאָה *h. f., pl.* מְוֵחָבֹוּאֵי 1. Schlupfwinkel; 2. verborgene Sünde.
 מְוֵחָבֹוּטָא (Jes 28, 27), מְוֵחָבֹוּטָא *a. m.* Stock.
 מְוֵחָבֵל *h. m.* Verderber.
 מְוֵחָבֵלָנָא *a. m.* dass.
 מְוֵחָבֵלָתָא *a. f.* Gebärerin.
 מְוֵחָבַת *h. f.* Pfanne (zum Backen der חֲבֵתִים im Tempel).
 מְוֵחָגֵר *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?
 מְוֵחָגֵרָא *a. m.* lahm (?).
 מְוֵחָה I *h. Pi.* מְוֵחָה (auch mit בְּיָד) verwehren.
 מְוֵחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.* aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben, abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.* 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag geben. *Ho. pt.* מְוֵחָהָא erprobt.
 מְוֵחָזָג *h. m.* Zeichengebung.
 מְוֵחָזָז *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.
 מְוֵחָזָא *a. m., pl. c. s.* מְוֵחָזָוּהֵי Nu 22, 39 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk; 4. Ortsname.
 מְוֵחָזָאָה *a. m.* 1. *pl. d.* מְוֵחָזָאֵי Est II 8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.
 מְוֵחָזִי *h. m.* dass.
 מְוֵחָזִנָּהָא *a. m.* dass.
 מְוֵחָזִי *h. m.* Abreiben.
 מְוֵחָזִיָא *a. m., ind.* מְוֵחָזִיָא Ho 3, 4 Orakel-mittel.
 מְוֵחָזִיאָתָא (bBabB 39^b) 1. מְוֵחָזִיאָתָא.
 מְוֵחָזִיָד *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. lascive Putzsache.
 מְוֵחָזִיָא *a. m., ind.* מְוֵחָזִיָא Nu 31, 50 dass.
 מְוֵחָזִיל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.
 מְוֵחָזִילָה *h. f.* dass.

מִתְּנִיָּא *a. f.* Anzeigen. מִּרְמֵי Anzeiger der Feldgrenzen.

מִחֻסָּא *a. m.* Huld.

מִחוּסֵי (GnJI 16, 5 Ar.) 1. תְּמִסֵי, s. תְּמִסֵי?

מִחֻק *h. m.* Abstreicher.

מִחֻר *s.* תְּחֻר.

מִחֻרָא *a. m., ind.* מִחֻר Lv 13, 3 Weisses.

מִחֻרֵי *s.* מוֹדֻרְנֵי.

מִחֻרְתָא *s.* תְּחֻר.

מִחֻשׁ *h. m.* 1. Leiden; 2. Leidender; 3. Zweifel.

מִחֻתִּיתָא *a. f.* 1. c. מִחֻתִּיתָא Jes 15, 5 Abhang; 2. Niedergang.

מִחֻזְרָא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus von Sonne und Mond.

מִחֻזְרִיתָא *a. f.* Rückkehr.

מִחֻיָּא *a. m., ind.* מִחֻיָּא Lv 13, 32 Anblick.

מִחֻיָּרָא *s.* מִחֻזְרָא.

מִחֻיָּתָא *h. f.* Spiegel (?).

מִחֻיָּתָא *a. f., pl. c.* מִחֻיָּתָא Ex 38, 8 dass.

מִחָא *a.* einen Brei machen (?).

מִחָט I *h.* schneuzen (den Docht).

מִחָט II *h.* Fehlgeburt haben.

מִחָט *h. f., pl.* מִחָטִים Nadel.

מִחָטָא *a. m., pl.* מִחָטִין, *d.* מִחָטִיאָא Jes 3, 22 (MS מִחָטִיאָא) dass.

מִחָטְבָא *h. f.* Fällen (von Bäumen).

מִחָטְפָא *a. m., pl.* מִחָטְפִין Est II 6, 11 eine Pferdezierat.

מִחָטְרָא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.

מִחֵי *x.* (μοίχα) buhle!

מִחֵיָא *a. m., ind.* מִחֵיָא Ex 28, 32 Weber.

מִחֵיָה *h. f.* Vertilgung.

מִחֵיָה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. Geheiltes; 3. מחית (BerR 7) 1. מִחֵיתָא, s. תִּיהָ.

מִחֵילָא (?) *a. m.* Bündel.

מִחֵילָה *h. m.* Verzeihung.

מִחֵיצָה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Abtheilung.

מִחֵיצָתָא *a. f.* dass.

מִחֵיצָתָא *a. f., pl. d.* מִחֵיצָתָא Ez 41, 6, c. מִחֵיצָתָא Ez 41, 26 (MS מִחֵיצָתָא) dass. S. מִחֵיצָתָא.

מִחֵיקָה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.

מִחֵיר *h. m.* Kaufpreis.

מִחֵיתָא *a. f.* Gewebe.

מִחֵיתָא *a. f.* Einspruch.

מִחֵיָא (?) *a.* lachen.

מִחֵיָא (?) *a. m., pl. d.* מִחֵיָאָא Jes 3, 22 lascive Zierat. S. מִחֵיָאָא.

מִחֵל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. נִי' 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.

מִחֵל *a.* dass.

מִחֵלָה *h. f.* Krankheit.

מִחֵלָה *h. f., pl.* מִחֵלֹת Höhlung.

מִחֵלֹקָתָא *h. f., pl.* מִחֵלֹקֹת 1. Trennung; 2. Streit.

מִחֵלֹקָתָא *a. f.* Abteilung.

מִחֵלִיתָא *a. f.* Süßigkeit.

מִחֵלֶף *h. m., pl.* מִחֵלְפִים Messer.

מִחֵלֶץ *h. m.* Vorrichtung zum Ziehen einer Walze.

מִחֵלְצָא *a. m.* dass.

מִחֵלַת Name eines weibl. Dämons.

מִחֵלַתָא *a. f., pl. c.* מִחֵלַיָא Jes 2, 19 Höhlung.

מִחֵמְדָתָא *a. f.* Kostbarkeit.

מִחֵמְיָא *a. m.* Anblick.

מִחֵמְעָא *a. m.* Gesäuertes.

מִחֵמְצָן *h. m.* Gährbassin des Walkers.

מִחֵמַת *s.* תְּמַתָּא.

מִחֵמְנָה *h. m., pl.* מִחֵמְנוֹת Lager.

מִחֵסָא *a. m., c. s.* מִחֵסִיאָא Jes 63, 9 Erbarmen.

מִחֵסִימִיתָא *h. f.* Schneide.

מִחֵסֹר *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.

מִחֵסֹרָא *a. m.* dass.

מִחֵסֹרִיתָא *a. f.* Mangelhaftigkeit.

מִחֵסְיָא. מִחֵסְיָא מ' Ortsname.

מִחֵפֹרַתָא *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabenes.

מִחֵפֹרַתָא *a. f., pl.* מִחֵפֹרִין Ze 2, 9 dass.

מַחְפָּרָא *a. m.* Schande bereitend.
 מַחְפָּרָת *h. f.* (?).
 מַחֵץ *h. m.* Schöpfgefäß.
 מַחֵץ *h.* zerschmettern.
 מַחְצֵב *h. m.* Steinbruch.
 מַחְצָבָא *a. m., pl. d.* מַחְצֵבָא Ri 3, 19
 dass.
 מַחְצָה *h. f.* Hälfte.
 מַחְצָלוֹת *h. f., pl.* מַחְצָלוֹת Matte.
 מַחְצֵלָתָא *a. f.* dass.
 מַחְצָרָא *a. m.* Trompetenbläser.
 מַחְצָתָא (1 K 6, 6) *a. f., c.* מַחְצָת 1 K
 6, 15 Abteilung, Gemach. S. מַחְצֵתָא.
 מַחֵץ *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. ab-
 streichen, abschaben. *Ni.* abgerieben,
 weggetilgt werden. *Pi.* abreiben,
 abschaben.
 מַחֵץ *a., ipf.* יְמוּחֵץ Nu 5, 23 weg-
 wischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt,
 weggetilgt werden.
 מַחֵץ *h. m., pl.* מַחְקִים radierte Stelle.
 מַחֵץ *h. m.* Abstreicher.
 מַחְקָא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Ab-
 streichung; 3. Papyrusschreibmate-
 rial (?).
 מָחָר *h. m.* morgen.
 מַחְרָא *a. m., ind.* מָחָר Dt 6, 20, לְמָחָר
 morgen. מַחְרָא דְּמָחָר übermorgen.
 מַחְרוּזָא *h. m., pl.* מַחְרוּזוֹת Schnur.
 מַחְרוּקָא *a. m.* Brandwunde.
 מַחְרִישָׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm (?).
 מַחְרֶשֶׁת Ortsname.
 מַחְרָת *h. f.* morgen. מַחְרָתִים über-
 morgen.
 מַחְרָתָא Ortsname.
 מַחְשָׁבָה מַחְשָׁבוֹת *h. f., pl.* מַחְשָׁבוֹת
 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht.
 מַחְשָׁבוֹת בְּעַל מַחְשָׁבוֹת
 מַחְשָׁבָתָא *a. f., pl. c.* מַחְשָׁבָת Gn 6, 5,
c. s. מַחְשָׁבָתִיהָ Jer 49, 20 dass.
 מַחְתוּתִין (KohR 12, 5) 1. מַחְתוּתִין *s.*
 מַחְוִיתָא.

מַחְתָּא *a. f., ind.* מַחְתָּא Ex 8, 15, *c.* מַחְתָּא
 Dt 28, 59, *pl.* מַחְתָּן Dt 28, 59, מַחְתָּן,
 מַחְתָּין 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.
 מַחְתָּה *h. f.* Kohlenpfanne.
 מַחְתֵּיתָא (Nu 17, 11) *a. f., pl. d.* מַחְתֵּיתָא
 Nu 4, 14 dass.
 מַחְתָּנָא (Jos 7, 5) *a. m.* Abhang.
 מַחְתָּרָת *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch;
 2. Öffnung.
 מַחְתָּרָתָא (Ex 22, 1) *a. f.* dass.
 מַטָּא *a., pt.* מַטָּי Nu 34, 8 1. gelangen,
 ankommen; 2. reichen, treffen; 3. ein-
 treffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אֶמְטִיאוּ Lv
 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.*
 אֶתְמַטִּי Nu 23, 15 sich wohin begeben.
 מַטָּאָה *a. m.* Besen.
 מַטָּבָחִים *h. m. pl.* Schlachten. בֵּית הַמַּטָּבָח
 Schlachthof.
 מַטָּבָחָא *a. m. pl.* dass. בֵּית מַטָּבָח
 Schlachthof.
 מַטְבֵּעַ *h. m., pl.* מַטְבְּעוֹת 1. Münze;
 2. Formel, Typus.
 מַטְבְּעָא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. m.*
 dass.
 מָטָה *h. f.* Knöchel am Flügelende.
 מָטָה *h. f.* 1. Ruhebett, Bettstelle;
 2. Bahre.
 מָטָה *h.* 1. unten; 2. euphem. f. oben.
 מָטָה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.
 מַטְהַרָת *h. f.* Reinigungsgefäß (Becken).
 מַטְוִיאָתָא *a. f.* Spinne.
 מַטְוִילָתָא (מַטְוִילָתָא) *h. f.* 1. Senkblei;
 2. Schuppe (?); 3. Stück Zeug.
 מַטְוִילָא (Est II 1, 8) *a., c. s.* מַטְוִילָתָא
 מַטְוִילָאָה wegen. מַטְוִילָאָה כֵּן (Est II 1, 7),
 מַטְוִילָאָה הֵבִי (Ct 4, 13) deswegen. מַטְוִילָאָה דְּ
 Est II 1, 7 weil, damit. מַטְוִילָאָה
 Est II 3, 2 weshalb?
 מַטְוִילָאָה *a. m.* 1. *ind.* מַטְוִילָאָה Nu 4, 15
 Last; 2. *ind.* מַטְוִילָאָה Dt 10, 11 Zug.
 מַטְוִיתָא *a. f.* Bitte. בְּמַטְוִיתָא
 bitte!
 מַטְחָן *h. m.* Ölmühle.
 מַטְחָתָא *a. f.* Lende (?).

מיטטורן *x. m.* (μητάτωρ)
 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter;
 3. Bezeichnung eines bestimmten Engels.
 מיטקסא *x. m.* (μέταξα), *pl.*
 מיטקסין 1. Rohseide; 2. rohseidenes
 Gewand; 3. 1. טקסא.
 מיטל *a. m., ind.* 1 S 17, 6 Stange.
 מיטל *a. m., c.* מיטל Ma 1, 1 Soc 59,
 2 K 9, 25 Ausspruch.
 מיטלוגל *a. m.* Bedachung.
 מיטלונית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.
 מיטלותא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.
 מיטלטלין *h. m. pl.* bewegliches Gut.
 מיטלטלין *a. m. pl.* dass.
 מיטליא *l.* מיטליא 1. מיטליא.
 מיטליה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.
 מיטלית *h. f., pl.* מיטליית dass.
 מיטליתא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte,
 bes. Festhütte.
 מיטלון *x. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als
 Strafort).
 מיטלני *a. m.* 1. *pl. c.* מיטלני Nu 33, 1
 Zug, Reise; 2. Last.
 מיטלנית *h. f.* Lappen.
 מיטלעקתא *a. f.* Hinken.
 מיטלת *h. f.* Lappen.
 מיטלתא *a. f., c.* מיטלת Lv 23, 43, *pl.*
 מיטלן Gn 33, 17, *d.* מיטליא Lv 23, 42
 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Fest-
 hütte.
 מיטמוט *h. m.* Gebrauch von מוט.
 מיטמוזן *h. m., pl.* מיטמוזנים Schlupfwinkel,
 Bergungsort.
 מיטמוזנת *h. f., pl.* מיטמוזניות 1. dass.;
 2. Schatz.
 מיטמוצע *h. m.* Sonnenuntergang.
 מיטמוצעא *a. m.* dass.
 מיטמועיתא *l.* מיטמועיתא.
 מיטמוזרא *a. m., pl.* מיטמוזרין Jer 41, 8
 Schatz.
 מיטמוזריתא *a. f., pl. d.* מיטמוזריתא 1 S
 23, 23 Versteck.
 מיטממט *s.* מוט.

מיטמוגעא *a. m., pl.* מיטמוגעא Sonnen-
 untergang.
 מיטן *h.* unten.
 מיטע *h. m.* Pflanzung.
 מיטעה *h. f.* dass.
 מיטעיתא *a. f., ind.* מיטעיא Lv 21, 7
 Verführerin, Hure.
 מיטעמא I *a. m.* Speise.
 מיטעמא II *a. m., f.* מיטעמא Hb 1, 16
 schmackhaft.
 מיטעמיתא *a. f.* Kosten.
 מיטעמית *h. f.* dass.
 מיטעפתח *h. f.* Umhüllung, Tuch.
 מיטעפיתא *a. f.* Tropfen.
 מיטופרסא *s.* מיטופרסא.
 מיטשקסא *s.* מיטשקסא.
 מיטער *h. m.* Regen.
 מיטער *h.* *Hi.* regnen lassen.
 מיטער *a., Aph. pf.* אַ מיטער Gn 19, 24 dass.
 מיטערא *(Gn 2, 5) a. m.* Regen.
 מיטערדא *a. m.* Jagdspieß.
 מיטערדיתא *a. f.* dass.
 מיטערדי *x.* Name eines persischen Festes.
 מיטערדיד *h. m.* Jagdspieß.
 מיטערין *x. f.* (μήτρα) Gebärmutter.
 מיטערונה *x. f., pl.* מיטערונות
 (ματρῶνα) vornehme Frau.
 מיטערונית *x. f., pl.* מיטערוניתא dass.
 מיטערוניתא *x. f., pl.* מיטערונין dass.
 מיטערוניאת *(Siphr. Dt 204) l.* מיטערוניאת,
s. מיטערוניאת.
 מיטערוניאת *l.* מיטערוניאת, *s.* מיטערוניאת.
 מיטערופלין *x. f.* (μητροπόλις)
 Hauptstadt.
 מיטערופסא (?) *x. m.* Vergeltung.
 מיטערקא *a. m.* Peitsche.
 מיטערקתא *x. f.* (μετρητής) ein Mass.
 מיטערקתא *(Dt 18, 8) a. f.* 1. Wache;
 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam;
 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.
 מי *h.* 1. wer? 2. jemand. מי *der,*
 welcher.
 מי *a.* denn?
 מי = מי, *s.* מי.

מי I (= מאַ דײַא) *a.* was ist es?
 מי II (= מאַ רײַן) *a.* was? אַמאײַ
 weshalb? דאָ מאַ *das, was.*
 מי (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מײַן Dt
 8, 7, *c. s.* מוּדֵי Nu 20, 8, מַהָא, מִימֵהוּן
 Ex 7, 19, מִידוּן Wasser.
 מיאון *s.* מאון.
 מיאום *s.* מאום.
 מיאַשא *s.* מיאַשא.
 מיבלא 1. מוזבלא 1.
 מינד *h.* sofort.
 מינד *a.* dass.
 מינדבא Ortsname.
 מיהא *a.* מיהת, מיהת *a.* jedenfalls.
 מיהו *a.* allein, aber.
 מיות *gedeutet als* מאות *s.* מאה.
 מיוֹרן *h. m.* Gurt.
 מיקא *a. m.* Mehlbrei (?).
 מיחם *h. m.* Wärmgerät.
 מיט *h. m.* Wanke.
 מיטב *h. m.* Bestes.
 מיטבא *a. m.* dass.
 מיכאל Engelname.
 מיכה I *h. f.* Gebrauch von מוֹדָה.
 מיכה II männl. Personennamen.
 מיכילן 1. מוכילן, *s.* מְכִילָתָא.
 מיכלא (Gn 40, 17) *a. m.* 1. Speise;
 2. 1. מְכִילָתָא, *s.* מְכִילָתָא.
 מיכילתא, מיכילתא, מיכילתא *a. f.* dass.
 מילא *a.* ממוֹ von selbst.
 מילדת *h. f.* Hebamme.
 מילה *h. f.* 1. Beschneidung; 2. be-
 schnittenen Glied.
 מילותא *a. f. pl.* eine Lathyrusart.
 מילתא *a. f., ind.* מילא Ct 3, 8 Beschneidung.
 מים *h. m. pl.* 1. Wasser; 2. Flüssig-
 keit, Saft.
 מימום *x. m.* (μαίωμας) Fest von
 Majuma, Hafenstadt von Gaza.
 מימום (BerR 45 Ar) 1. חמום.
 מימרא (Gn 3, 8) *a. m.* 1. Wort, Rede;
 2. Person. למימר *das will sagen.*
 מין *h. m., pl.* מינין 1. Gattung, Art;
 2. Häretiker. מינין אַהליך וויע.

מינא *a. m.* 1. *pl. c.* מיני Koh 2, 5
 Gattung; 2. Häretiker.
 מינאָה *a. m.* Häretiker.
 מינא 1. מנא, מנא, *s.* מנא.
 מינוקא *a. m.* Kind, Knabe.
 מינוקתא *a. f.* Mädchen.
 מינות *h. f.* Häresie.
 מיניקה *h. f.* Säugamme.
 מיניקות *h. f.* Säugen.
 מיניקותא *a. f.* dass.
 מיניקית *s.* מינקת.
 מינסא *a. m., ind.* מינס Jes 10, 1 Be-
 drückung.
 מינקא (Est II 8, 15, MS מינינקא) 1.
 מינקא.
 מינקותא *a. f.* Säugen.
 מינקת *h. f.* 1. Sauger (zum Entnehmen
 von Flüssigkeiten aus Geräten);
 2. Säugamme.
 מינקתא *a. f., pl. d.* מינקתא Gn 33, 13
 Säugende, Säugamme.
 מינסא *a. m.* Arzt.
 מיסרא *a. m.* Bündel.
 מיסרתא *a. f.* dass.
 מיטלא *s.* מעלא.
 מיטלא *a. m.* Eingehen. מיטלא שמשא
 Dt 23, 12 Sonnenuntergang.
 מיקר *h. m.* 1. kühlend, abkühlend;
 2. sich abkühlend.
 מיץ *h. m.* Saft.
 מיצה *h. f.* Knoten (eines Stengels).
 מירא (Ex 30, 23) *a. m.* Myrrhe.
 מירוג *h. m.* teilweises Einheimen der
 Gartenfrüchte.
 מירוח *h. m.* Abstreichen, Glattmachen.
 מירון Ortsname.
 מירוק *h. m.* 1. Abreibung, Politur;
 2. Coitus.
 מירור *h. m.* Bittermachen.
 מירי 1. *s.* אַרא; 2. GnJI 12, 6, MS
 מירי, *pt. Aph. v.* אַרר Fluch aus-
 sprechen.
 מירתא *a. f., ind.* מירת Jes 49, 26 (MS
 מירית) Most.

מיש *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis*);
2. die Frucht dieses Baums.
מישא Ortsname.
מישא männl. Personennamen.
מישא *a. m., c.* מישא Lv 4, 12 (MS
(מישר) Ausgiessen.
מישור *h. m.* Ebene.
מישן Ortsname.
מישני *h. m.* aus Meschan.
מישור *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.
מישורא (Gn 35, 5) *a. m.* Ebene, Fläche.
S. מִשְׂרָא.
מישרא *a. m.* Beet.
מית (Gn 5, 20) *a., ipf.* ימות Ex 21, 1S,
pt. מאית Gn 50, 5, מניית sterben.
Aph. ipf. 2 *sg.* תמית Gn 42, 37 töten.
מיתא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.
מיתה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מיתות
Todesarten.
מיתבותא *a. f.* Bewohnen.
מיתותא *a. f.* Tod.
מיתנא *a. m.* Verstorbener.
מיתר *h. m.* Seil.
מך *h. m.* niedrig, gebeugt.
מקא *a., pt.* מכי 1. niedrig; 2. abgenützt;
3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itp.*
gebeugt werden.
מקבד *h. m., pl.* מקבדות 1. Palmzweig;
2. Kehrbesen.
מקבנתא *a. f.* Halsband.
מקבר *h. m., pl.* מקברות Sieb.
מקבר Ortsname.
מקבש *h. m.* Presse.
מקבי *a.* (= מן כד היא) *da.*
מקבי *h.* mehr als genug.
מקה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde.
pl. מקבות Name eines talmud. Traktats.
מכה *h. f.* Brandwunde.
מכולא *a. m., pl.* מכולין 2 K 23, 7 Vor-
hang (?).
מכנן (?) *h. m.* Instrument zum Gerade-
richten.
מכון *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung
des sechsten Himmels.

מכונה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter,
Zwinger.
מכונתא *a. f., c.* מכונת Ri 5, 11 Auf-
enthaltort.
מכור Ortsname.
מכוש *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel;
3. Schlag.
מכושא *a. m.* dass.
מכושד *h. f.* Schlägel.
מכות *h. f.* 1. Gebeugt sein; 2. Armut.
מכותא *a. f.* eine Art Boot.
מכתול *h. m.* Augenschminkstift.
מכתלא *a. m.* dass.
מכתלתא *a. f.* dass.
מכיבא *a. m.* 1. *ind.* מכיב Lv 13, 20
niedrig; 2. *pl.* מכיבין Jes 57, 15 ge-
beugt.
מכיבותא (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS
מכוכתא) *a. f.* Gebeugtheit.
מכילתא *a. f.* 1. *ind.* מכילא Dt 25, 14
Mass; 2. Schale, Becken; 3. Eigen-
schaft; 4. Auslegungsnorm; 5. norm-
gemässe Gesetzesdeutung; 6. Name
eines Midrasch zu Exodus.
מכירה *h. f.* Verkaufen.
מכרד *h. Hi.* beugen. *Ni. Hitpal.* zer-
drückt werden.
מכרד *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* מכרא Hb 3, 6
niedrig werden; 2. niedrig machen.
Pa. inf. מכרא Ct 2, 6 niederdrücken.
Itpa. niedergedrückt werden.
מכרא *a. m., pl.* מכרין Am 6, 7 (מכרין)
2 S 17, 28) Polster.
מכל (Mech. Mischp. 13) 1. מפל.
מכלה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name
eines Engels.
מכללתא Ortsname.
מכמורת *h. f.* Fischernetz.
מכמס Ortsname.
מכמר *h. m.* Netz.
מכמרא *a. m.* Warmmachen.
מוכני *x. f.* מוכנה (μυχανή), *c. s.*
מוכנוי Est II 1, 2 (MS מוכנוי) Räder-
werk.

מכנסים *h. m.* 1. Einheimsen; 2. Eingehimestes.
 מכנסא *a. m., pl.* מכנסין Lv 6, 3 Beinkleider.
 מכנסים *h. m. du.* dass.
 מכנסתא *a. f.* Zusammenfegen.
 מכס *h.* verzollen.
 מכס *h. m., pl.* מכסאות Grenzzoll.
 מכסא *a. m.* dass.
 מכסא *a. m.* Zolleinnehmer.
 מכסא *a. m.* (μύξα) Frucht von *Cordia Myxa*.
 מכסה *h. m., pl.* מכסאות Decke.
 מכסיוטינום 1. מכסיוטינום.
 מכסמא *x.* (*Maximus*) männl. Personenname.
 מכסן *a. Pass.* אתמכסן gezüchtigt werden. S. קסן.
 מכסנא *a. m.* Züchtiger.
 מכסנאותא, מכסנאותא *a. f.* Züchtigung.
 מוכססין 1. מוכססין, s. מכסא.
 מכסרין (*Jelamd. Nu 23, 10 Ar*)?
 מכפה (*jSukk 53^b*) 1. מקפה.
 מכפלה = מקפלה, s. מקפלה II.
 מכפלה *h. f.* Doppelhöhle.
 מכר *h.* verkaufen. *Ni.* verkauft werden.
 מכר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.
 מכר *h. m.* Verkauf.
 מכר *h. m.* Bekannter.
 מכרא *a. m., c. s.* מכריה 2 K 12, 6 dass.
 מכרין (*jChall 58^a*)?
 מכרין *x. m.* (μαχαίριον) Messer.
 מכשול *h. m.* Anstoss.
 מכשירין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht; 2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.
 מכשף *h. m.* Zauberer.
 מכשף (?) *a. m.* Zauberei.
 מכשפה *h. f.* Zauberin.
 מכתב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift, Annonce.
 מכתב *h. m.* Griffel.
 מכתבא *a. m.* dass.
 מכתבא *a. m.* Schrift.

מכתוורתא (*bSabb 110^b*) s. בתורתא (?).
 מכתם (*TosSabb XVII 8*) 1. מכתב.
 מכתש *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle; 3. ein Folterwerkzeug.
 מכתשאי *a. m., pl. c.* מכתשאי Dt 28, 61 Plage, Wunde.
 מכתשת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.
 מל *h. m.* zerreibbar.
 מיל *x. m.* (μίλον), *pl.* מילין 1. Meile (nahezu 1,5 Kilom.); 2. Meilenstein.
 מילא *x. m.* dass.
 מילא *x. f.* (μηλωτή) Wolle. S. מילת.
 מולא *x. f.* (*mula*), *pl.* מולאות, מולאים (?) Maultier.
 מלא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.
 מלא *a., inf.* מלאה Ex 18, 18 füllen. *Pa.* 1. *imp.* מלי Gn 44, 1 dass; 2. ersetzen; 3. מ על לב Gn 34, 3 trösten. *Itpe. pf.* 3 *sg.* אתמלאית Gn 6, 11 gefüllt, voll werden.
 מלא *h. m.* voll.
 מלא *s.* מלוא.
 מילא (*מילא*) *x. m.* 1. (μίλιον) Kessel; 2. s. מילא.
 מולא *x. m.* maultierartig (?).
 מלאה *a. m., c. s.* מלאה Dt 33, 16 Füllung, Fülle.
 מלאה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit; 3. Erstlingsgabe.
 מלאי I *h. m.* 1. *pl.* מלאין Waare; 2. männl. Personennamen.
 מלאי II *h. m.* Granne. S. מלעין.
 מלאך *h. m.* Engel.
 מלאכא *a. m., pl. d.* מלאכאי Gn 19, 1 dass.
 מלאכה, מלאכת *h. f., pl.* מלאכות Arbeit.
 מלאכות *h. f.* Engelsgestalt.
 מלאתה (*Nu 18, 27*) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.
 מלבוש *h. m.* Kleid.
 מלבן *h. m., pl.* מלבנות 1. Form; 2. Rahmen; 3. Viereck.
 מלבנא *a. m.* viereckiges Stück.

מְלַבֵּינְתָא (NuJI 33, 20 MS) 1. מְלַבֵּינְתָא לְבִינְתָא s. לְבִינְתָא.
 מְלַבְנִיקִי (jSabb 5^a) 1. מְלַבְנִיקִי s. מְלַבְנִיקָא.
 מְלַבְשָׁתָא (Nu 32, 3, MS דִּיבּוֹן) Ortsname.
 מְלַבְּ h. m. abrufen.
 מְלַבְּ a. m. dass.
 מְלוּגָא x. m. (μολτός?) Sack.
 מְלוּגִיָּה 1. מְלוּגִמָּא.
 מְלוּגִיאָה x. f. (μελιγαλα) Honigmilch.
 מְלוּגִמָּא x. f. (μάλαγμα), pl. מְלוּגִמָּוּת 1. Wundpflaster; 2. Labung.
 מְלוּגָו h. u. Gabel. S. מְלוּג.
 מְלוּהָ h. f. Wort.
 מְלוּיָא x. f. (μελία), pl. מְלוּיִן Esche (Fraxinus). מְלוּיִן מִי מְלוּיִן Saft der Eschenrinde.
 מְלוּיָא h. m. 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum. מְלוּיָא סוּמָא soweit der Blick reicht.
 מְלוּיָא h. m. 1. dass.; 2. pl. מְלוּיָאִים Füllung der Hände (Priesterweihe).
 מְלוּזָא h. m. 1. Abrufung; 2. Nutznissung. מְלוּזָא נִסְפֵי מְלוּזָא Heirats- oder Erbgut der Frau.
 מְלוּזָנָהּ a. m. aus Meloga (?).
 מְלוּזָהּ h. f. Darlehn, Schuld.
 מְלוּזָהּ h. m. Gläubiger.
 מְלוּזָהּ h. m. eine Salzpflanze (Atriplex halimus).
 מְלוּזָהּ a. m., pl. מְלוּזָהִּין Ze 2, 9 (MS מְלוּזָהִּין) dass.
 מְלוּזָהּ h. m. Rettung.
 מְלוּזָהּ h. m. Füllen.
 מְלוּזָהּ a. f. 1. Geleit; 2. Grabgeleit.
 מְלוּזָהּוּן (VajR 21) 1. מְלוּזָהּוּן s. מְלוּזָהּ.
 מְלוּזָהּ männl. Personennamen.
 מְלוּזָהּ a. m. Berater.
 מְלוּזָהּ h. f. Herrschaft.
 מְלוּזָהּ (Jes 6, 4) a. m., ind. מְלוּזָהּ Ex 4, 10 Rede.
 מְלוּזָהּ מְלוּזָהּ בֵּית מְלוּזָהּ Ortsname.
 מְלוּזָהּ h. m. Herberge.

מְלוּזָהּ h. m. Kneten.
 מְלוּזָהּ (bBer 53^b)?
 מְלוּזָהּ h. salzen, einsalzen. Pu. pt. מְלוּזָהּ scharfsinnig. Ho. gesalzt werden.
 מְלוּזָהּ I a., ipf. 2 sg. מְלוּזָהּ Lv 2, 13 salzen. Itp. pf. מְלוּזָהּ Ez 16, 4 gesalzt werden.
 מְלוּזָהּ II a. Pa. ein Schiff führen.
 מְלוּזָהּ h. m. Schiffer.
 מְלוּזָהּ h. m. Salz.
 מְלוּזָהּ (Lv 2, 13) a. m. dass.
 מְלוּזָהּ I a. m. Salzhändler.
 מְלוּזָהּ II a. m. Schiffer.
 מְלוּזָהּ. מְלוּזָהּ מְלוּזָהּ Ortsname.
 מְלוּזָהּ Ortsname.
 מְלוּזָהּ h. f. Krieg.
 מְלוּזָהּ h. f. Salz.
 מְלוּזָהּ a. f. Salzgrube.
 מְלוּזָהּ h. Pi. retten. Ni. Hitp. gerettet werden, entkommen.
 מְלוּזָהּ a. Itp. gerettet werden.
 מְלוּזָהּ 1. מְלוּזָהִּים s. מְלוּזָהִּים.
 מְלוּזָהּ (bBabK 67^a) 1. מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהּ a. f. Wurmfrass.
 מְלוּזָהִּין x. f. (μελιτωμα), pl. מְלוּזָהִּין Honigkuchen.
 מְלוּזָהִּין 1. מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהִּין I a. m., ind. מְלוּזָהִּין Dt 33, 23 (MS מְלוּזָהִּין), pl. m. מְלוּזָהִּין Dt 6, 11, f. מְלוּזָהִּין Gn 41, 22 voll.
 מְלוּזָהִּין II, מְלוּזָהִּין a. m., ind. מְלוּזָהִּין Ex 9, 8 1. Füllung; 2. Erhöhung.
 מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהִּין h. m. 1. eingesalzen; 2. Eingesalzenes.
 מְלוּזָהִּין h. f. reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).
 מְלוּזָהִּין a. f., pl. מְלוּזָהִּין Dt 23, 26 (MS מְלוּזָהִּין) dass.
 מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהִּין 1. מְלוּזָהִּין od. מְלוּזָהִּין.
 מְלוּזָהִּין s. מְלוּזָהִּין.

הַמְלִיצָה *h. f.* Gleichnisrede.

מְלִיקָה *h. f.* Einkneipung (des Halses des Opfervogels).

מוֹלְרָא, מוֹלְרָר *x. m.* (μολύριον) Kochgerät.

מְלִישוּת (Tos. Neg. IV 10) *l.* תְּלִישוּת.

מוֹלִיתָא *x. f.* (mula), *pl.* מוֹלִיָּן, מוֹלִיָּן Maultier.

מְלִיתָא (Nu 18, 27, MS מְלִיָּתָא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe von Wein.

מְלִיתָא (2 S 5, 9, MS מְלִיתָא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.

מְלִיָּה *h.* was liegt dir daran? תְּשׁוּבוֹת מְלִיָּה Berechnungen von Gleichgültigem.

מְלִיָּה *h.* König sein, herrschen. *Hi.* zum König machen. *Ni.* 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.

מְלִיָּה *a.* 1. *pf.* מְלִיָּה Jes 14, 27 beschliessen; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְלִיכְנָה Nu 24, 14 raten; 3. *inf.* מִמְלִיָּה Gn 37, 9 König sein, herrschen. *Pa.* beraten. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f. c. s.* אֶמְלִיכְתִּיה Jos 15, 18 (MS מְלִיכְתִּיה) beraten; 2. *pf.* 2 *sg.* אֶמְלִיכְתָּא 1 K 3, 7 zum König machen. *Itpe. pf.* אֶתְמְלִיָּה 1 K 12, 6, *pt. pl.* מִתְמְלִיכִין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.

מְלִיָּה *h. m.* König. מַתְמְלִיכָא Dämon einer Augenkrankheit.

מְלִיָּה (Ex 1, 8) *a. m., ind.* מְלִיָּה Mi 2, 13, *pl.* מְלִיכִין Ex 1, 8 König.

מְלִיָּה (2 S 15, 12, MS מְלוֹכָא) *a. m.* Berater.

מְלִיָּה (Jer 49, 7) *a. m., ind.* מְלִיָּה Jes 14, 27, *pl.* מְלִיכִין Jes 25, 1 Rat.

מְלִיָּה *h. m.* Königin.

מְלִיכּוּת *h. f., pl.* מְלִיכּוּת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מַתְמְלִיכָא מ' שְׁמִיָּם Gottes-herrschaft. תְּמִיכּוּת die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottesherrschaft;

3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.

מְלִיכּוּתָא (Gn 49, 10) *a. f., pl.* מְלִיכּוּן Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.

מְלִיכּוּתָא männl. Personennamen.

מְלִיכּוּתָא *x. f.* (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.

מְלִיכּוּתָא *a. m.* Rat.

מְלִיכּוּתָא *x. f.* (μολοχή) Corchorus(Jute)-stengel.

מְלִיכּוּתָא (1 K 11, 19) *a. f.* Königin.

מְלִיכּוּתָא *a. f.* Rat.

מולכתנותא (Spr 11, 14) *l.* מְלִיכּוּתָא *a. f.* dass.

מְלִי I *h.* 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. *Ni.* gerieben werden.

מְלִי II *h. Pi.* reden. *Pilp.* murren.

מְלִי *a., Pa. pf.* מְלִיָּה Nu 12, 2 reden.

Itpa. 1. *pf.* אֶתְמְלִיָּה Gn 16, 13 geredet werden; 2. *pt.* sich unterreden.

מְלִי *h. m.* Naht, Saum.

מְלִיָּה I *a. m.* 1. Glühkohle; 2. Metall-erz.

מְלִיָּה II *a. m., c.* מְלִיָּה Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.

מְלִיָּה *a. m.* Kundschafter.

מְלִיָּה *a. f.* Reden.

מְלִיָּה *h. m.* Ochsenstecken.

מְלִיָּה Krume.

מְלִיָּה *a. m.* dass.

מְלִיָּה *s.* מְלִיָּה.

מְלִיָּה *x. f.* (μελίμυλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).

מְלִיָּה *x. m.* Musselin.

מְלִיָּה *x. m.* (μίσιον) Kessel.

מְלִיָּה *x. m., pl.* מְלִיָּה (μέλαν) Schwärze, Tinte.

מְלִיָּה *x. m.* (μέλαινα) schwarz, unglücklich.

מְלִיָּה *l.* מְלִיָּה.

מְלִיָּה *x. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.

מְלִיָּה (2 S 5, 9) *x. m.* Topf.

מלעין *h. m. pl.* Granne (der Ähre).
 מלפא *a. m., pl.* מלפין Jes 50. 4
 Lehrer.
 מלפון *s.* מלפפון.
 מלפפון *a. m.* Lehrer.
 מלפפון. מלפפון *x. m.* (μηλοπέπων), *pl.*
 מלפפונות Zuckermelone (*Cucumis
 Melo*).
 מלפפונא *a. m.* dass.
 מלק *h.* einkneipen (den Hals des Opfer-
 vogels). *Ni.* eingekneipt werden.
 מלק *a., ipf.* ימלוק Lv 1, 15 dass.
 מלקוט *h. m.* Sack (der die Excremente
 des dreschenden Ochsen aufnimmt).
 מלקוט *h. m.* Spätregen.
 מלקושא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
 מלקות *h. f., pl.* מלקיות Bestrafung (mit
 40 weniger einem Geißelhieb).
 מלקותא *a. f., c.* מלקות 2 S 7, 14 dass.
 מלקתים *h. f. du.* Zange.
 מלקתה *h. f.* dass.
 מלקט *h. m.* Kneipzange.
 מלקטא *a. m.* Lichtputze.
 מלקטת *h. f.* Kneipzange.
 מלרין *x. m., pl.* (?) eine Art
 römischer Volksbelustigung.
 מלשין *h. m.* Verleumder.
 מלשינא *a. m.* dass.
 מלשינתא *a. f.* Verleumdung.
 מלת (?) *h. f.* Ohrläppchen (?).
 מילת *x. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2. *s.* מילה.
 מילתא *x. f.* (μηλωτή), *ind.* מילה Gn
 49, 11, מילת Thr 2, 21, *pl.* מילתין
 Wolle.
 מולתא *a. f., pl.* מולין, מולין Maultier.
 מולתא *a. f.* 1. *pl.* מלין Nu 23, 19.
 Dt 22, 14 Wort; 2. Sache, Ding.
 מולתה *x. f. (bibl.)* Kleiderkammer.
 מולתרה, מולתרה *x. f.* (μέλαθρον), *pl.*
 מולתרות Querbalken.
 מם *h. m., pl.* ממין Name des Buch-
 staben מ.
 ממון *h. m., pl.* ממונות Geld, Vermögen.
 ממונא *a. m., ind.* ממון Ex 21, 30 dass.

ממותא *a. m.* Tod.
 ממוזר *h. m.* Gesponnenes.
 ממזורא (Dt 23, 3), ממזר *a. m.* Bastard
 (Kind verbotener Vermischung).
 ממזר *h. m.* dass.
 ממזרות *h. f.* 1. Erzeugung von
 Bastarden; 2. Rechtsstellung von
 Bastarden.
 ממזרין *h. m.* zu den Bastarden ge-
 hörend.
 ממורת *h. f.* weibl. Bastard.
 ממורתא *a. f.* dass.
 ממחא *h. m.* bewährt.
 מומיאה (jSabb 5^b) l. מונקה.
 מומקנא *a. m.* spottend.
 ממוקנתא *a. f.* Spott.
 ממבר *h. m.* Verkauf.
 ממכתא l. ממיכתא, *s.* ממיכא.
 ממל *h. m.* 1. Rollstein der Ölpresse;
 2. männl. Eigenname.
 ממלא *a. m.* 1. Metallerg; 2. Ortsname.
 ממולאה *s.* מולאה.
 ממלאה *a. m., ind.* ממל Ex 4, 10 Rede.
 ממנה *h. m.* Vorgesetzter.
 ממומם, ממומם *x. m.* (μῦμος), *pl.* ממומין
 Geberdenkünstler, Possenreisser.
 ממוסך *h. m.* Mischung.
 ממוצא Ortsname.
 ממוקק *h. m.* Wurmfrass.
 ממרא *h. m.* 1. widerspenstig. וקן ממרא
 ein der Majorität sich nicht unter-
 werfender Rechtslehrer; 2. männl.
 Personennamen.
 ממרו *a. f.* Heilmittelpflanze.
 מומרם (SchirR 7, 9) l. מומדס *x. f.*
pl. (μυάδες) Schauspielerinnen.
 ממש *h. m.* 1. Wesentliches; 2. eigent-
 lich; 3. wirklich.
 ממושא *a. m.* dass.
 ממשל *h. m., pl.* ממשלות 1. Sprüch-
 wort; 2. Fabel.
 ממשלה *h. f.* Herrschaft.
 ממשלנית *h. f.* alles betastend.
 ממתא *a. m., c.* ממת Ez 25, 5 Tod.

ממתקים *h. m. pl.* Süßigkeiten.
 מן *h., c. s.* מַמְנִי, מַמְנֵה 1. von; 2. aus;
 3. (nach Kompar.) als. מַמְנֵין woher?
 מַמְנֵי, מַמְנֵי, מַמְנֵי wegen. מַמְנֵי (*c. inf.*)
 sodass nicht. מַמְנֵי 1. von da an, wo;
 2. nachdem. מַמְנֵי von dem Zeit-
 punkt an, wo. מַמְנֵי, מַמְנֵי, מַמְנֵי
 weil. מַמְנֵי 1. in Folge davon,
 dass; 2. nachdem.
 מן *a., c. s.* מַמְנֵי, מַמְנֵה Ex 8, 7 dass.
 מן מַמְנֵי Gn 27, 30 von vor. מן מַמְנֵי
 מן מַמְנֵי von hinter. מן מַמְנֵי Nu 14, 43,
 מן מַמְנֵי dass. מן מַמְנֵי Nu 7, 59 von
 zwischen. מן מַמְנֵי Lv 5, 8 gegenüber.
 מן מַמְנֵי Gn 4, 14 wegen. מן מַמְנֵי
 מן מַמְנֵי Ex 28, 27 ober-
 halb von. מן מַמְנֵי Ex 18, 10 von unter.
 מן מַמְנֵי Gn 1, 7 unterhalb von. מן מַמְנֵי,
 מן מַמְנֵי (Gn 29, 4) von wo? מן מַמְנֵי
 Gn 48, 15 1. nachdem, als; 2. weil.
 מן מַמְנֵי nachdem er, als er. מן מַמְנֵי
 מן מַמְנֵי Nu 22, 30 von jeher (seit du existierst).
 מן מַמְנֵי 1. nachdem; 2. weil. מן מַמְנֵי,
 מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי
 מן מַמְנֵי damit.
 מן (Gn 3, 11), מן מַמְנֵי *a.* 1. wer?
 מן מַמְנֵי wer ist er, sie? 2. jemand. מן מַמְנֵי Ex
 24, 14 wer; der, welcher. מן מַמְנֵי
 מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי
 מן מַמְנֵי wer es auch sei.
 מן *a.* was?
 מן *h. m.* 1. Portion; 2. Manna.
 מן (Ex 16, 15) *a. m.* Manna.
 מן *a.* woher? מן מַמְנֵי woher haben
 wir? מן מַמְנֵי woher diese?
 מן מַמְנֵי *a. m., pl. c.* מַמְנֵי Dt 1, 41
 1. Gerät; 2. Gefäß; 3. Gewand;
 4. insbes. Pflug.
 מן männl. Eigennamen.
 מן *s.* מַמְנֵי.
 מן (Nu 1, 44) *a.* zählen, berechnen.
 מן *Pa. ipf.* 2 *sg.* מַמְנֵי Dt 17, 15 be-
 stimmen, einsetzen. *Aph.* hinzu-
 zählen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* מַמְנֵי Gn
 Aram.-neuhebr. Wörterbuch.

13, 16 gezählt werden. *Itpa.* ein-
 gesetzt werden.
 מן מַמְנֵי *a. m. pl.* Vorgesetzte.
 מן מַמְנֵי männl. Personennamen.
 מן מַמְנֵי *a. m.* einer, der geißelt.
 מן מַמְנֵי *x. m.* (*μαρτυρον*), *pl. (hebr.)*
 מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי, מן מַמְנֵי (*aram.*) *d.* מן מַמְנֵי
 Est II 1, 2 1. Maschine, künstliche
 Vorrichtung; 2. Schriftzeichen; 3. Wun-
 der; 4. Zauberei. *S.* מן מַמְנֵי.
 מן מַמְנֵי *x. m.* (*μονογενής*) eingeboren.
 מן מַמְנֵי *x. m.* (*μαρτυρικόν*) Kunstwerk.
 מן מַמְנֵי *h. f.* Steuer.
 מן מַמְנֵי Ortsname.
 מן מַמְנֵי (Koh 1, 17) *a. m.* Wissen,
 Erkenntnis.
 מן מַמְנֵי *a. f., c. s.* מן מַמְנֵי Koh
 9, 11 (nicht MS) dass.
 מן מַמְנֵי *a. f.* dass.
 מן מַמְנֵי *h. m.* Abhang.
 מן מַמְנֵי *h. m., pl.* מַמְנֵי Mine (Münzeinheit
 [= 100 Silberdenare], Gewicht).
 מן מַמְנֵי *h. f.* Portion, Anteil.
 מן מַמְנֵי *h.* zählen, berechnen. *Ni.* gezählt
 werden. *Pi.* einsetzen (bes. zum
 Rechtslehrer). *Pu. pt.* eingesetzt.
Hi. Anteil geben. *Ho.* hinzugerech-
 net werden. *Hitp.* 1. eingesetzt
 werden; 2. zugeteilt erhalten.
 מן מַמְנֵי *h. m.* Brauch, Sitte.
 מן מַמְנֵי (Ru 4, 7) *a. m.* dass.
 מן מַמְנֵי *a. f.* Brillen.
 מן מַמְנֵי *a. m.* Tageslicht.
 מן מַמְנֵי (bNed 38^b Ar.) 1. מן מַמְנֵי.
 מן מַמְנֵי (= מן מַמְנֵי) *a.* wer ist?
 מן מַמְנֵי *a. m.* Stellvertreter.
 מן מַמְנֵי *h. m.* Schütteln (des Kopfes).
 מן מַמְנֵי *h. m.* Ruhe.
 מן מַמְנֵי *h. f.* dass.
 מן מַמְנֵי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechts-
 lehrer).
 מן מַמְנֵי *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.
 מן מַמְנֵי *a. m.* hässlich.
 מן מַמְנֵי (BerR 5) 1. מן מַמְנֵי.

- מְנַחָא *a. f.* 1. 2 S 6, 19, *pl. c. s.* מְנֻחָא Est II 2, 9 (MS מְנֻחָא) Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. עַל מְנַחָא דְּ, עַל מְנַחָא דְּ unter der Bedingung, dass. עַל מְנַחָא כֵּן unter dieser Bedingung.
- מְנַחָא *x. f.* (μινθα) Minze (*Mentha sativa*).
- מַם *h. m.* Steuer, Tribut.
- מָסָא *a. m.*, *pl.* מְסִין Gn 49, 15 dass.
- מָסָא *a.*, *pt. pass. f.* מְסִיאָ Nu 5, 21, *inf.* מְמָסָא 2 S 17, 10 zerfliessen, schwinden. *Pa. Aph. inf.* הִמְסִיאָ Nu 5, 22 schwinden machen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמָסוּן Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Ittaph.* יִתְמָסִי dass.
- מָסָא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).
- מָסָא *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.
- מְסָאָב *a. m.*, *ind.* מְסָאָב Lv 5, 2 unreinigt, unrein. סָאָב.
- מְסָאָה *a. m.* Zerfliessen.
- מְסָאָה *a. m.* 1. Schuh. *s.* מְסָאָה; 2. jDem 21^d l. מְסָאָה, *s.* מְסָאָה.
- מְסָאָסָא *s.* מְסָאָסָא.
- מְסָאָתָא *a. f.* Wage.
- מְסָבָא *h. m.* Polster (beim Essen).
- מְסָבָא *a. m.* Nehmen. מְסָבָא אֶפְיִן Bevorzugung. מְסָבָא וּמְפָהוּן, *c. s.* מְסָבָא וּמְפָהוּן Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).
- מְסָבָה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendeltreppe.
- מְסָבָה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.
- מְסָבִיתָא *a. f.* Weinschenkerin.
- מְסָבִיָּה *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).
- מְסָבִילָא *a. m.* Last.
- מְסָבִילָה (jSabb 10^a) l. מְסָבִילָה, *s.* מְסָבִילָה.
- מְסָבִיעָא *a. m.*, *ind.* מְסָבִיעָא Lv 25, 19 Sättigung.
- מְסָבִיתָא (Ez 11, 7) *a. f.* Wendeltreppe.
- מְסָבִיָּה *a. m.*, *ind.* מְסָבִיָּה Gn 36, 30 (MS מְסָבִיָּה) Menge.
- מְסָבִיָּה *a. m.*, *c.* מְסָבִיָּה Jes 5, 24 (MS מְסָבִיָּה) Grösse.
- מְסָבִיָּה *h. m.* Verschluss, Schloss.
- מְסָבִיָּה *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.
- מְסָבִיָּה *h. f.* Rand.
- מְסָהָא *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.
- מְסָהָא *h. f.* Versuchung.
- מְסָהָא *x.* (v. μέσον) halb sein.
- מְסָהָא *h.* zerfliessen. *Ni.* vergehen. *Pi.* vergehen machen. *Hi.* zerfliessen machen.
- מְסָהָדָא *a. m.* Zeuge.
- מְסָהָדָא *h. m.* Labmagen.
- מְסָהָדָא (jBabB 13^b)?
- מְסָהָדָא *a. m.*, *pl.* מְסָהָדָא Verhüllung, Schleier.
- מְסָהָהָא *h. m.* dass.
- מְסָהָהָא *h. m.* Last.
- מְסָהָהָא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.
- מְסָהָהָא *h. f.* Feuerbrand.
- מְסָהָהָא *s.* מְסָהָהָא.
- מְסָהָהָא *a. f.*, *c.* מְסָהָהָא Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.
- מְסָהָהָא (?) *a. f.* Hinaufsteigen.
- מְסָהָהָא *h. m.*, *pl.* מְסָהָהָא Auslieferer, Denunciant.
- מְסָהָהָא *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.
- מְסָהָהָא *a. f.* dass.
- מְסָהָהָא *a. f.* Bad.
- מְסָהָהָא *a. m.*, *pl. d.* מְסָהָהָא Est II 1, 3 (MS מְסָהָהָא). *S.* מְסָהָהָא.
- מְסָהָהָא *a. f.* Bad.
- מְסָהָהָא *h. m.* Ausquetscher.
- מְסָהָהָא (1 S 17, 6) *a. m.* Visier (am Helm) (?).
- מְסָהָהָא *a. m.*, *pl. d.* מְסָהָהָא Est II 1, 3 Veranstalter von Trauermahlzeiten.
- מְסָהָהָא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.
- מְסָהָהָא, מְסָהָהָא *x. f.* Estrade, Plattform, gemauerter Sitz.

מִסְטוּהָ *x. f., pl.* מִסְטוּאוֹת *dass.*
 מִסְטוּנָא (*Jes 30, 11, MS* אֶסְטוּנָא), 1.
 אֶסְטוּנָא, *s.* סְטָא.
 מִסְטוֹר *h. m.* Schlag.
 מִסְטִיכִי *x. f.* (μαστιχην) Mastix.
 מִסְטִירִין (falsch מִסְטוֹרִין) *x. m.* 1. (μυστήριον) Geheimnis; 2. *BerR 50* 1.
 מִסְטִי דִין.
 מִסְטֵרְנִי 1. מִסְטֵרְנִי, *s.* מְגִסְטֵרְנִי.
 מִסְטִירִיקוֹן *x. m.* (μυστηρικόν) geheim.
 מוֹסְיָא *x. f.* (Μοσία) Moesien.
 מִסְיְבוּתָא *a. f.* Alter.
 מִסְיִפָא 1. מִסְיִפָא.
 מִסְיָה *h. f.* Verzagen.
 מִסְיָק *h. m.* Olivenlese (-abstreifen).
 מִסְיָק *h. m.* Erheber von Steuern.
 מִסְיָקָא *a. m.* *dass.*
 מִסְיָקָה *h. f.* Olivenlesen (-abstreifen).
 מִסְיָקִיתָא *a. f., c.* מִסְיָקִית *Jes 15, 5*
 Aufstieg.
 מִסְיָרָה *h. f.* 1. Übergabe; 2. Aus-
 hebung.
 מִסִּית *h. m.* Steinhauer.
 מִסִּית *h. m.* Verlockender (zum Götzen-
 dienst). *S.* סוֹת.
 מִסְךָ I *h.* (Wein) mischen.
 מִסְךָ II *h.* (Metall) giessen.
 מִסְךָ *h. m.* Mischtrank.
 מִסְךָ *h. m.* Vorhang.
 מִסְכָּה I *h. f.* Gussbild.
 מִסְכָּה II *h. f.* Gewebe.
 מִסְכְּיָא (*Dt 15, 11*) *a. m.* arm.
 מִסְכְּיָנוּתָא *a. f., ind.* מִסְכְּיָנוּ *Dt 5, 9*
 Armut.
 מוֹסְכּוֹן (מוֹסְכִין), מוֹסְכָּה *x. m.* (μόσχος)
 Moschus.
 מִסְכְּבִין *h. m.* arm.
 מִסְכְּבִין *h.* arm machen. *Pass.* arm wer-
 den.
 מִסְכְּבִין *a., pt.* מִמְסְכְּבִין 1 *S 2, 7* arm
 machen. *Pass. pf.* 3 *pl.* אֶתְמִסְכְּבִינוּ 1 *S*
 2, 5, *ipf.* יִתְמִסְכְּבִין *Lv 25, 47* arm
 werden.
 מִסְכְּבִין *h. m.* gefährlich erkrankt.

מִסְכְּכָה *s.* סְכָּה.
 מִסְכָּתָה *h. f.* 1. Gewebe; 2. Lehrsatz;
 3. *pl.* מִסְכְּתֵיזוֹת Lehrabschnitt (Traktat).
 מִסְכְּתָא *a. f.* Lehrabschnitt.
 מוֹסְלוּיָא, מוֹסְלוּיִים, *s.* סוּלְיִים.
 מִסְלֵלָא *a. m.* (*arab.*) Kamm.
 מִסְמָה *h. f.* מ' אָבֶן Stein mit Absatz.
 מִסְמִים *x. m.* 1. (σημίσιον) ein
 halber Ass (der 4S. Teil eines Silber-
 denars); 2. 1. סִיסִים.
 מִסְמִים *s.* מְסִים.
 מִסְמִים *s.* מְסִים.
 מִסְמָה *h. f.* Erweichung, Fäulnis.
 מִסְמָתָא (*Ez 43, 14, MS* מִסְמָתָא) *a. f.*
 Absatz, Terrasse.
 מִסְמָר *h. m., pl.* מִסְמָרִים, מִסְמָרוֹת Nagel.
 מִסְמָר *h. m.* benagelt.
 מִסְמָרָא *a. m., pl.* מִסְמָרִין *Jes 41, 7*
 Nagel.
 מִסְמָרָא *a. m.* benagelt.
 מִסְמָתָא (*Ez 43, 14*) *a. f.* Absatz,
 Terrasse.
 מִיסוֹן (falsch מִיסוּן) *x. m.* (μέσον) Mitte.
 מִסְנָא (*Gn 14, 23*) *a. m.* Schuh.
 מִסְנָא (*Jes 13, 12*), מִסְנָא *a. m.* ge-
 läutert.
 מִסְנָתָה *h. f.* 1. Seiher; 2. Geseihtes.
 מִסְנֵקֶן *h. m.* gestopft (?).
 מִסְנֵקָתָא *a. f.* Korb.
 מִסִּם *h. Ni.* 1. zerfließen; 2. ver-
 zagen. *Hi.* zerfließen machen. *Pilp.*
 1. stärken; 2. *pt. pass.* מִמְסִים *f.* מִמְסִים
 zerfließen, erweicht. *Hitpalp.* zer-
 fließen.
 מִסִּם *a. Itpe.* verzagen. *Palp.* 1. zer-
 fließen machen, Durchfall verursachen;
 2. zerdrücken; 3. stärken. *Itpalp.*
 1. verzagen; 2. zerdrückt werden.
 מִסְסָא *a. m.* Ochsenstecken.
 מִסְסָא *x. m.* (σασος) Magen.
 מוֹסְסוּלָא *x. m.* (μεσόστυλον) Raum
 zwischen zwei Säulen.
 מִסְעָה *h. m., pl.* מִסְעוֹת 1. Wanderung,
 Reise; 2. Station.

מסע s. נסע.
 מפעה *h. f.* Feuerbrand.
 מקפד *h. m.* Klage.
 מקפדא *a. m., ind.* מקפד Gn 50, 10 dass.
 מספורת s. מספרת.
 מספוטמין *x. f.* (Μεσοποταμία) Mesopotamien.
 מספין *a. m.* Scheu.
 מסיפס *x. m.* (*sepes?*) Zaun.
 מספק *h. m.* Zweifel, Verdacht.
 מספך *h. m.* 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.
 מספרא *a. m., ind.* מספר Nu 5, 7 Scheermesser.
 מספריים *h. m. du.* Scheere.
 מספרת *h. f.* Scheermesser.
 מסק *h.* abstreifen (Oliven).
 מסקא *a. m.* Anhöhe.
 מוסיקין *x. m. pl.* (μουσικός) Sänger.
 מוסקון *x. m.* (μόσχος) Moschus.
 מסקנא (Nu 34, 4, MS מסקנא) *a. m.*
 1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe;
 4. Ausgang, Ende.
 מסקתא *a. f.* Hinaufsteigen.
 מסר *h. m.* Säge.
 מסר I *a., pt.* מסר Jes 44, 13 sägen,
 zersägen. *Pa. pt. pass. pl. f.* ממסרין
 1 K 7, 9 (MS מקסרין) dass.
 מסר *h.* 1. übergeben, überliefern;
 2. lehren; 3. ausliefern. Ni. über-
 liefert werden.
 מסר II (Gn 39, 8) *a. dass.* *Itpe. pf.* אתמסר
 Ex 21, 13 überliefert werden.
 מסרין (Jes 10, 15) *a. m., pl.* מסרין
 1 K 7, 9, מסרין 2 S 12, 31 Säge.
 מסרבי Familienname.
 מסרבנא (Jes 65, 2, MS סרבנא) *a. m.*
 widerspenstig.
 מסרדי (bAbZ 11^b) s. מוטרדי.
 מסרהבא *a. m.* voreilig, verwegen.
 מסרהבאת *a.* voreilig.
 מסרהנא *a. m.* voreilig, verwegen.
 מסרוך *h. m.* Gurt (des Kamels).
 מסרולא *h. f.* Name eines Krauts.

מסרוך *h. m.* Kamm.
 מסרוךא *a. m.* dass.
 מסריתא (Lv 2, 5) *a. f.* Pfaune.
 מסרך *h. m.* Gurt (des Lasttiers).
 מסרק *h. m., pl.* מסרקות 1. Kamm;
 2. gezählter Ansatz, Krone.
 מסרקא *a. m.* dass.
 מסרת *h. f.* Pfaune.
 מסרתא (Jes 30, 11), מסרתא *a. f., c.*
 מסרת Mi 6, 4 Überlieferung.
 מסת *h.* so viel als.
 מסת (Ex 36, 5) *a. genug. c. s.* מסתהון
 Jer 49, 9 (MS מסתהון) genug für sie.
 כמסת 1. Lv 12, 8 nach Massgabe;
 2. genug.
 מסתוריתא *a. f.* Garnwinde (Spule?).
 מסתין *a. m.* 1. Genüge; 2. genug.
 מסתיוסם *x. m.* (μισθωσις) Verpachtung.
 מוסקתקא *x. m.* irdener Krug.
 מסתר *h. m.* Geheimnis.
 מסתרא *a. m.* dass.
 מסתירין *x. m.* (μυστήριον) Geheimnis.
 מעא s. מעתא.
 מעא *a. m., pl.* מעין Nu 5, 22, Jes 48, 8,
 מעין 1. Eingeweide; 2. Mutterschoss;
 3. Leib.
 מעבדא *a. m.* 1. Handlung; 2. Be-
 arbeitung.
 מעבדנותא *a. f.* Erwerbung.
 מעבה *h. m.* dichtgedrängt, dick.
 מעבורת *h. f.* Fähre.
 מעבט *h. m.* Kelterkufe.
 מעביות (EchR 4, 19) 1. מחביות, s.
 מחבא (?).
 מעבר *h. m.* Getreidegabel.
 מעברא, מעברא *a. m.* 1. c. מעבר Gn
 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. c. מעבר Jes
 30, 32 Vorübergehen.
 מעברה *h. f.* Furt.
 מעברתא *a. f.* 1. Furt; 2. Teilung;
 3. Durchgangsstelle.
 מעגיל *h. m.* Walze.
 מעגילא *h. f.* dass.
 מעגל *h. m.* Umringung.

מַעְרָא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger.

S. עָרָא.

מַעְרָן I *h. m., pl.* מַעְרָנִים Knoten.

מַעְרָן II *h. m., pl.* מַעְרָנִים Leckerbissen.

מַעְרָר *h. m.* 1. Gähacke; 2. Pflugschar.

מַעְרָרָא *a. m., ind.* מַעְרָר Jes 7, 25 dass.

מַעָה *h. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* מַעֲיָן eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* מַעוֹת Geld; 4. ein Gewicht.

מַעָה *h. m., pl.* מַעֲיָה, מַעֲיָה 1. Leib; 2. Inneres. מַעֲיָה מְּיָיַי Eingeweide.

מַעוֹט *h. m.* 1. Anschliessung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מַעוֹטָא *a. m.* dass.

מַעוֹיִן *h. m. pl.* ein Küchenkraut.

מַעוֹקָא *s.* מַחֹקָא.

מַעוֹן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מַעוֹנָא *a. m.* aus Maon.

מַעוֹנִי *h. m.* dass.

מַעוֹנָא *s.* מַעֲנָנָא.

מַעוֹיָא (Ex 35, 26) *a. m., ind.* מַעוֹי Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעוֹיָה *h. f.* Estrich (auch auf dem Dach).

מַעוֹלָא *a. m.* Spinner.

מַעוֹלָא *a. m.* Spindel.

מַעוֹלָא *a. m.* Gespinnst.

מַעֲטָא *h., pt. p.* מַעֲטָא gering, klein. *Pi.* 1. verringern; 2. ausschliessen. *Pu. pt.* מַמַּעֲטָא wenig. *Hi.* wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מַעֲטָא (= מַמַּעֲטָא) *h. m.* wenig. מַעֲטָא לְשׁוֹן מַעֲטָא 1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.

מַעֲטָא *a. Pa.* ausschliessen. *Itpe.* verringert werden.

מַעֲטָא *h.* wenig.

מַעֲטָא *h. m.* Olivenhaufe.

מַעֲטָאָא *a. m.* dass.

מַעֲטָאָת *h. f.* Mantel.

מַעֲלָא *h. m.* Oberkleid.

מַעֲלָאָא *a. m., c.* מַעֲלָאָא Ex 28, 3 dass.

מַעֲלָאָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מַעֲלָאָה *h. m., pl.* מַעֲלָאָה 1. Quell; 2. Ausfluss; 3. Zeugungskraft; 4. Leib; 5. männl. Personennamen.

מַעֲלָאָה *a. m.* 1. Quell; 2. Stuhlgang.

מַעֲלָאָה *a. m.* Leib, Inneres.

מַעֲלָאָה *h. f.* Mehlbrei.

מַעֲלָאָה (Jes 51, 13, MS מַעֲלָאָה) *a. m.* Bedränger.

מַעֲלָאָה *a. f.* Bedrängnis.

מַעֲלָאָה *h.* zerdrücken, zerquetschen. *Pi.* 1. zerdrücken, drücken; 2. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מַעֲלָאָה *a.* dass. *Pa.* dass.

מַעֲלָאָה *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מַעֲלָאָה *a.* dass.

מַעֲלָאָה I *h. m.* Veruntreuung.

מַעֲלָאָה II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מַעֲלָאָה *a. m.* Eingang. מַעֲלָאָה שְׁמֵשָׁא Sonnenuntergang. מַעֲלָאָה שְׁבִתָּא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מַעֲלָאָה *h. m.* 1. מַעֲלָאָה מִי Rauch aufsteigen lassend, Name einer Pflanze; מַעֲלָאָה אֶרְמִיָהוּ Ortsname.

מַעֲלָאָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Bevorzugung, höherer Grad.

מַעֲלָאָה *h.* oben. מַעֲלָאָה לְמַעְלָה oben, weiterhin.

מַעֲלָאָה *h. m.* vorzüglich.

מַעֲלָאָה *a. m., pl.* מַעֲלָאָה Thr 4, 9 (MS מַעֲלָאָה) dass.

מַעֲלָאָה *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מַעֲלָאָה *h. m.* That.

מַעֲלָאָה *a. m.* dass.

- מעללא *a. m.* Eingang.
 מעלן *h.* oben. למעלן *h.* dass.
 מעלנא (Nu 4, 26, MS מעלנא) *a. m.*
 1. Eingang; 2. *pl. c.* מעלני Dt 11, 30
 Untergang (der Sonne).
 מעלת. מוּרָא *h.* Ortsname.
 מעמד *h. m.* stehend.
 מעמד *h. m., pl.* מעמדות 1. Aufstehen;
 2. Anwesenheit; 3. Anwesende (beim
 Opfer in Folge bes. Einrichtung).
 מעמיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unter-
 stützt; 2. Gestell, Stütze.
 מעמק *h. m.* Tiefe.
 מעמקא *a. m., pl. c.* מעמקו Gn 49, 25
 dass.
 מענה *h. f.* Furche.
 מענה *h. m.* Antwort.
 מעננא *a. m., ind.* מענין Dt 18, 10, *pl.*
 מענינו Ri 9, 37 Wolkendeuter.
 מעסרָא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehuter.
 מעפּוֹרָת *h. f., pl.* מעפּוֹרָת 1. Hülle;
 2. Mantel.
 מעפּר *h. m.* eine Art Getreidegabel.
 מעפּרָא *a. m.* der Mann des Mantels (?).
 מעפּרָת *h. f.* Hülle.
 מעפּרָתא *a. f., ind.* מעפּרָא 1 K 20, 35
 dass.
 מעצד *h. m.* Beil.
 מעצרתא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מעצרתא
 Jes 16, 10 Kelter.
 מעקה *h. m.* Geländer.
 מעקוציתא *a. f.* Stich.
 מערב *h. m.* Westen.
 מערבא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.;
 2. (von Babylonien aus) Palästina.
 מערבאָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS
 מערבאָה) *a. m.* 1. westlich; 2. West-
 länder.
 מערבי *h. m.* dass.
 מערבלא *a. m.* Strudel.
 מערה *h. f.* Höhle.
 מערוֹד *h. m.* Formbrett (für Brot).
 מערוֹכא *a. m.* dass.
 מערוֹקא *a. m.* Flüchtling.
 מערָד *h. m.* Anordnung.
 מערָה *h. f.* Holzstoss (zum Brennen).
 מערָעא *a. m., 1. ind.* מערָע Ex 12, 16
 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunfts-
 ort (?).
 מערָקא *a. m., pl. d.* מערָקאָ Jer 48, 19
 Flüchtling.
 מערתא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.
 מעשָׂה *h. m., pl.* מעשִׂים 1. Handlung;
 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis;
 4. Erzählung.
 מעשָׂר *h. m., pl.* מעשָׂרות Zehnter. *pl.*
 מעשָׂרות Name eines talmud. Traktats.
 מעשָׂר שְׁנִי 1. zweiter Zehnt; 2. Name
 eines talmud. Traktats.
 מעשָׂרָא *a. m.* dass. S. מעסרָא.
 מעשָׂרָא *a. m.* Stärkung.
 מעשָׂתא *a. f., ind.* מעשָׂא 1 S 2, 36 (MS
 מעשָׂא), *pl.* מעשִׂין Ex 30, 13, מעשִׂן 1. eine
 Münze (der 6. Teil eines Silberdenars,
 der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
 מעפּגיַע *h. m.* ein Insekt (?).
 מעפּגוֹתָא *a. f., c. s.* מעפּגוֹתָא Jes 49, 19
 Verwüstung.
 מפּה *x. m.* (μάππα) 1. Tuch; 2. Fahmentuch.
 מפּוֹחַ *h. m.* Blasebalg.
 מפּוֹחָא *a. m.* dass.
 מפּוֹלָת *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine;
 3. Wurf.
 מפּוֹקִים (KohR 8, 11)?
 מפּחַ *h. m.* Verhauchung. מפּחַ נְפֶשׁ
 Verdruss, Verzweiflung.
 מפּחַ (TosBabB II 17) 1. מפּוֹחָת, s.
 פּוֹחַ.
 מפּחָא *a. m.* 1. *c.* מפּחַ Thr 5, 10 Hauch;
 2. מפּחַ נְפֶשׁ Verhauchen der Seele,
 Verdruss.
 מפּחָתא *a. f., c.* מפּחָת (נְפֶשׁ) Dt 28, 66,
 Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
 מפּטוֹר *h. m.* 1. der die Gemeinde ent-
 lässt; 2. der die מפּטוֹרָה im Gottes-
 dienst vorträgt.
 מפּטוֹרָא *a. m.* Entlassung.
 מפּטוֹרָתא *a. f.* Geschiedene.

מצורניות (Tos. Bech V 3) 1. מצורניות, מצורן s. מצורן.

מצודתא a. f. 1. pl. מצודין Koh 9, 14 (MS מצרתן) Netz; 2. pl. d. מצודתא מצודתא Ri 6, 2 (MS מצרתא) Festung.

מצוה h. f. 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.

מצוי h. m. 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung.

מצוינא a. m. Streitsüchtiger (?).

מצולה h. f. Tiefe.

מצולת h. f. Abfall.

מצולתא a. f. Tiefe.

מצועא a. m. Mitte.

מצופה h. f. Warte (?).

מצוצא a. m. ein Tier (Sauger).

מצוק h. m. Säule (Bez. der Frommen).

מצורן h. m. fliessend, triefend.

מצורע h. m. Aussätziger.

מצורעא a. m. dass.

מצות h. f. Streit.

מצותא a. f. 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.

מצותא (Gu 13, 7) a. f. Streit.

מצח h. m. Stirn.

מצחא a. m. dass.

מוצטבא 1. מצטבא.

מצטבא, מצטבא x. f. (μαστίχη) Mastix.

מצטרך x. m. (μυστρον) Löffel, Kelle.

מציא a. m. Streitsüchtiger.

מציא Zauberwort.

מציאה h. f. 1. Finden; 2. Fund.

מציאתא a. f. Fund.

מציות (Tos. Kel. BabM I, 7) 1. מציות.

מציה h. f. Auspressung.

מציעא a. m. 1. ind. מציע Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.

מציעאתא (Ex 26, 28) a. m., f. d. מציעאתא 1 K 6, 6 mittelster.

מציעותא a. f. Mitte.

מציעא a. m. blinzelnd (?).

מציק h. m. Bedrucker.

מציקא a. m. Gewaltiger.

מצולה h. f. Schelle.

מצוללא a. m. Kastagnette.

מצולתא a. f., c. מצלת 1S 13, 21 Gabel.

מצמחא a. m. Erblühen, Aufgehen.

מצמץ s. מצץ.

מצנפת h. f. priesterl. Kopfbedeckung.

מצנפתא (Ex 28, 37) a. f. dass.

מצע h. m., pl. מצעות Polster, Lagerstatt.

מצע h. Pi. 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. Pu. in die Mitte gestellt werden. Hitp. sich in die Mitte stellen.

מצע a. in der Mitte sein. Pa. 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. pt. pass. מצע in der Mitte befindlich.

מצעא a. m. Mitte.

מצעא a. m. Polster.

מצעא a. m. mittelster.

מצעד (Tos. Kel. BabB I 7) 1. מצעד.

מצעד h. m. Schritt.

מצעיא (Spr 29, 13) ?

מצער h. m. gering.

מצפה Ortsname.

מצפא (Jos 11, 3) Ortsname.

מצפת h. f. metallnes Mundstück (eines Instruments).

מצץ h. 1. aussaugen; 2. einsaugen. Pilp. 1. aussaugen; 2. durchspähen.

מצץ a. saugen; 2. ausdrücken.

מצק (?) h. giessen.

מצר I h. spinnen.

מצר I a. dass.

מצר II h. als Grenze angeben.

מצר II a. dass. Itp. sich recken (?).

מצר I h. m., pl. מצרים 1. Enge; 2. Grenze.

מצר II h. m. 1. verdriesslich; 2. beschränkt.

מצרא I a. m. Grenze. בר מ' Grenz-nachbar.

מצרא II a. m. Seilbrücke.

מצראה (Ex 2, 14) a. m. Ägypter, ägyptisch.

מצרי I h. m. dass.

מצר II *h. m.* aus Reisern geflochten.
 מצרָא *a. m.* Grenze.
 מצרָאָה *a. m.* an der Grenze befindlich.
 מצתוֹתָא *h. f.* Vernehmen.
 מקָאָה *a. m., pl. מקָבִין* Jer 10, 4
 Hammer.
 מקָבִי (Meg. Ant. Or. 2377), מקָבִי männl.
 Personennamen.
 מקָבִיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition
 begründet?).
 מקָבִילָא *a. m.* der für sich gewinnt.
 מקָבִילָנָא *a. f.* Gewinnen.
 מקָבִין *h. m.* hammerförmig.
 מקָבִית *h. f.* Hammer.
 מקָבִידָה *s. מקָבִידָה*.
 מקָבִידָת *h. m.* Bohrer.
 מקָבִידָן (Est II 1, 2, MS (מקָבִידָן),
x. m. (Μακεδών) 1. Macedonier;
 2. macedonisch.
 מקָבִידָנָא *x. m., pl. מקָבִידָנִין*
 Est II 8, 15 (MS (מקָבִידָנִין) dass.
 מקָבִידָנָאָה *x. m., pl. d. מקָבִידָנָאִי* 1 S 2. 4
 (MS (מקָבִידָנָאִי) Macedonier.
 מקָבִידָנִיָא *x. f.* (Μακεδονία) Macedonien.
 מקָבִידָשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel.
 מקָבִידָשָׁא *a. m., ind. מקָבִידָשׁ* Ex
 25, 8 dass.
 מקָבִידָשָׁתָא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtums-
 dirne.
 מקָבִידָשָׁתָא *a. m., pl. מקָבִידָשָׁתָאִין* Jes 41, 12
 Hammer.
 מקָבִידָתָא *h. m., pl. מקָבִידָתָאִין* Wasser-
 bassin, rituelles Bad. *pl. מקָבִידָתָאִין*
 Name eines Mischnatraktats.
 מקָבִידָתָא *a. m.* 1. *ind. מקָבִידָתָא* 1 K 10, 28
 Schar; 2. *pl. d. מקָבִידָתָאִין* Jes 22, 11
 Wassersammlung, Teich.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. המקָבִידָתָאִין
 Bezeichnung für Gott.
 מקָבִידָתָאִין *l. מקָבִידָתָאִין, s. מקָבִידָתָאִין*.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Einfassung.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Quelle.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Meissel (zum Schärfen des
 Mühlsteins).

מקָבִידָתָאִין *a. m.* Schnabel.
 מקָבִידָתָאִין *a. m.* Klopfer (an eine Metall-
 platte zum Versammeln der Ge-
 meinde?)
 מקָבִידָתָאִין *l. פְּנִינָאִין* (KohR 1, 10) 1.
 קָבִידָתָאִין *s. קָבִידָתָאִין*.
 מקָבִידָתָאִין *a. m.* Verschnittener.
 מקָבִידָתָאִין *a. m.* eine Baumart.
 מקָבִידָתָאִין *a. f.* Aderlass.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.
 מקָבִידָתָאִין *a. m.* in der Hand Gehaltene.
 מקָבִידָתָאִין (Jes 1, 8, MS (מקָבִידָתָאִין) *a. m.*
 Gurkenfeld. *מ' בר* männl. Personen-
 name.
 מקָבִידָתָאִין *x. m.* (amictorium)
 Brustbinde.
 מקָבִידָתָאִין *h. f.* Scherbe, zerbrochenes
 Thongefäß.
 מקָבִידָתָאִין *x.* (Maccus) Name des röm. Possen-
 reissers.
 מקָבִידָתָאִין *a. m., c. s. מקָבִידָתָאִין* Dt 6, 7 Auf-
 stehen.
 מקָבִידָתָאִין *a. f.* Gegenstand.
 מקָבִידָתָאִין *h. m., pl. מקָבִידָתָאִין* Stab.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מקָבִידָתָאִין
 Thr 2, 10 (MS (מקָבִידָתָאִין) dass.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Sack (zum Auffangen
 der Exkreme von Tieren). *S.*
 מקָבִידָתָאִין.
 מקָבִידָתָאִין (NuJI 6, 4), 1. מקָבִידָתָאִין, *s.*
 קָבִידָתָאִין.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Zuflucht.
 מקָבִידָתָאִין *a. f.* Zopf.
 מקָבִידָתָאִין (מקָבִידָתָאִין, מקָבִידָתָאִין) *x. m.* (μάκελλον)
 1. Fleischladen; 2. Laden.
 מקָבִידָתָאִין *h. f.* Geflecht.
 מקָבִידָתָאִין *a. m., c. מקָבִידָתָאִין* 1 K 10, 5 Stand.
 מקָבִידָתָאִין *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache;
 3. Kampfplatz (?).
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Viehbesitz.
 מקָבִידָתָאִין *a. f.* Bündel von Rohr (?).
 מקָבִידָתָאִין *x. m.* (μωκός), *pl. מוקָבִידָתָאִין*
 Beinkleid.
 מקָבִידָתָאִין *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מקפה *h. f.* Geronnenes, Brei.
 מקפנא *a. m., pl. c. s.* מִקְפְּנֵיכוֹן Nu 33, 55
 Umringung.
 מקצה *h. m.* 1. gesonderter Raum;
 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten
 Gebrauche Bestimmtes; 4. ausser
 Gebrauch stehend; 5. Feigenmesser.
 מקצויע *h. m., pl.* מִקְצוּעוֹת Feigenmesser (?).
 מקצויע *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein;
 3. abgesonderter Raum; 4. Vorrat.
 מקצת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.
 מקצתא *a. f., c.* מִקְצֵתא Gn 47, 2 Teil.
 מקק *h. Ni.* faulen, verderben. *Hi.*
 faulen machen. *Hitpalp.* mürbe werden
 (durch Leiden).
 מקק I *a. Italp.* 1. verfaulen; 2. ver-
 schmachten.
 מקק II *a. Itpa.* 1. *pf.* אֶתְמַקֵּק 1 K 17, 21,
 2 K 4, 35 sich schütteln (?). *Italp.*
 dass (?).
 מקקא *a. m.* Bücherwurm (?).
 מקקא *a. m.* Schütteln.
 מקר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.
 מקרא *a. m.* Gehirn (?).
 מקרא *h. m., pl.* מִקְרָאוֹת 1. Ruf;
 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige
 Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers;
 5. Schriftstudium.
 מקריל *h. m.* gerundet.
 מקריא *a. m.* Bibellehrer.
 מקריל (?) *h. m.* auf die Bibel be-
 gründet (?).
 מקרום מִקְרוּאֵל פְּרוֹם, מִקְרוּאֵל פְּרוֹם *x. m.* (μακροέ-
 λαφρος) schlank und schnell.
 מקרין *x. (Macrianus)* Name eines röm.
 Kaisers.
 מקרן *h. m.* gehörnt.
 מקרום *s.* מקרין.
 מקרום *x. m.* (μακρός) gross.
 מקרעתא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.
 מקרעת *h. f.* Teigstück.
 מקרקעא *a. m.* unbewegliches Gut.
 מקרפא *a. f., c.* מִקְרַת 1 K 7, 2 (MS
 מקדית) Kühlung.

מקשא *a. m.* der Einwände zu machen
 liebt.
 מקשא, מקשה *h. f., pl.* מִקְשָׁאוֹת,
 מִקְשׂוֹת, מִקְשָׁאֵין, מִקְשָׁאֵין Gurkenfeld.
 מקשה *h. m.* Einwand machend.
 מקשא I (Jes 1, 8, MS מִקְשָׁא) *a. m.*
 Gurkenfeld.
 מקשא II *a. m.* Einwand machend. *S.*
 קשא.
 משקצתהון (DtJII 29, 6) I. מִשְׁקִצְתָּהוֹן,
s. מִשְׁקִצְתָּהוֹן.
 מר 1. *s.* אמר; 2. *s.* מרוא.
 מר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres
 Kraut.
 מר *a.* בְּמַר in Vertauschung, anstatt.
 מרא *h. s.* מְרָה II.
 מרא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.*
 1. aufsätzig werden; 2. zornig werden.
 מרא II *a. Aph. pt. pl.* מִמְרֵן Sach 12, 10
 bitter machen.
 מרא *a. m., ind.* מַר, *c.* מְרִי Ex 15, 3,
 מְרָא, מְרָר, *c. s.* מְרִיָּה, מְרוּוּיָּה Ex 21, 24,
pl. [מְרִי] *c.* מְרִי Gn 4, 20 Herr.
 מרא *h. m.* מְרָה *x. f.* (μάρπον), *pl.* מְרִין Grab-
 scheid.
 מרא *x. m.* (μαρός), *pl.* מוֹרִים thöricht,
 dumm.
 מראה *h. f.* Kropf (des Vogels).
 מראה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מְרָאוֹת
 Arten des Aussehens; 2. Betrachten.
 מראה *h. f.* Spiegel.
 מראית *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.
 מראנא *s.* מוֹרְנָא.
 מראש *h. f. pl.* Kkopfende.
 מרבג 1. מְרַבְּגָּה.
 מרבה *h. m.* 1. viel; 2. בְּגָדִים מ' der
 mit mehreren Gewändern Versehene
 (der Hohepriester).
 מרבועיתא *a. f., c. s.* מְרַבּוּעִיתָּהוּ Lager-
 statt.
 מרבניא *a. m.* 1. Zögling, Kind;
 2. Spross.
 מרבניא *a. m.* Erzieher.
 מרבנייתא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מַרְבִּית I, מַרְבִּית *h. f.*, *pl.* מַרְבִּיּוֹת, מַרְבִּיּוֹת Spross, Zweig.
 מַרְבִּית II *h. f.* Bewässerung.
 מַרְבִּית III *h. f.* Schicht, Lage.
 מַרְבִּיתָא *a. f.* Spross, Zweig.
 מַרְבִּיתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.
 מַרְבִּיצֵי (GnJII 14, 14) l. מַרְבִּינֵי, s. מַרְבִּינֵי.
 מַרְבֵּךְ l. מַרְבֵּךְ.
 מַרְבֵּעָה *h. f.* Bewässerung.
 מַרְבֵּעֵיתָא *a. f.*, *c. s.* מַרְבֵּעֵיתָא Est II 1, 3 (MS מַרְבֵּעֵיתָא) Lagerstatt.
 מַרְבֵּעֵיתָא *a. f.* dass.
 מַרְג *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* מַרְגִּיהֵי 2S 6, 6 herabstossen. *Itpe. iypf.* 3 *f. sg.* תַּתְּמַרְיֵי Dt 19, 5 gestossen werden.
 מַרְגֹּאן Ortsname.
 מַרְגֹּעָא *a. m.* Ruhe.
 מַרְגֹּזָא *a. m.*, *pl.* מַרְגֹּזִין eine Art Messer.
 מַרְגֹּזָאוֹת s. מַרְגֹּזָאוֹת.
 מַרְגֹּזָא *a. m.* aufbrausend.
 מַרְגֹּלָא *x. m.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגֹּלִין Thr 4, 1, מַרְגֹּלִין Jes 54, 12 (MS מַרְגֹּלִין) Edelstein.
 מַרְגֹּלָא *a. m.* Gewohnheitsspruch.
 מַרְגֹּלָת *h. f. pl.* Fussende.
 מַרְגֹּלִיטִים *x. m.* (μαργαρίτις) Edelstein.
 מַרְגֹּלִית *x. f.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגֹּלִיּוֹת 1. Perle; 2. Edelstein.
 מַרְגֹּלִיתָא, מַרְגֹּלִיתָא *x. f.*, *pl.* מַרְגֹּלִין, מַרְגֹּלִין Jes 54, 12, *c. s.* מַרְגֹּלִיתָא Ho 2, 15 dass.
 מַרְגֹּלִתָא *a. f. pl.* Fussende.
 מַרְגֹּנָא *x. m.* (μάργα), *pl.* מַרְגֹּנִין 1 K 12, 11 (MS מַרְגֹּנִין) Peitsche.
 מַרְגֹּנִיתָא *x. f.* (μαργαρίτις) 1. Perle; 2. Köstliches.
 מַרְגִּין (Tos. Ohal. XVIII 12)?
 מַרְגִּשׁ *h. m.*, *pl.* מַרְגִּשׁוֹת Lärm.
 מַרְד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.
 מַרְד II *h.* fließen, eitern.
 מַרְד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מַרְדוֹ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Itpe.* dass.

מַרְד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.
 מַרְדָּא (2 K 11, 14) *a. m.* dass.
 מַרְדָּא *a. m.*, *pl.* מַרְדִּין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.
 מַרְדָּא (Jes 17, 6, MS מַרְדָּא) l. מַרְדָּא (?).
 מַרְדָּא *a. m.* Name eines Vogels.
 מַרְדָּא (?) *a. m.* Peitsche.
 מַרְדֵּה *h. m.* Brotschieber.
 מַרְדֵּה l. מַרְדֵּה, s. מַרְדָּא.
 מַרְדֵּוֹ Name eines Vogels.
 מַרְדֵּוֹת *h. f.* Züchtigung. מַכַּת מַרְדֵּוֹת Züchtigungsgeißelung (im Gesetze nicht angeordnet).
 מַרְדֵּוֹתָא (1 S 20, 30) *a. f.*, *c.* מַרְדֵּוֹת 2 S 7, 14 dass.
 מַרְדֵּיָא *a. m.* Pflug.
 מַרְדֵּיָא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).
 מַרְדִּין *x. m.* Tod, Mord.
 מַרְדִּיתָא *a. f.* Furche.
 מַרְדִּי מַרְדִּי männl. Personennamen.
 מַרְדִּיתָא (ExJII 21, 19, MS מַרְדִּיתָא), l. מַרְדִּיתָא, s. מַרְדִּיתָא.
 מַרְדֵּעַ *h. m.*, *pl.* מַרְדֵּעִים, מַרְדֵּעוֹת Ochsenstecken (beim Pflügen).
 מַרְדַּעַת *h. f.* Decke.
 מַרְדַּעֵיתָא *a. f.* dass.
 מַרְדַּקָּא *x. m.* tot, abgestorben.
 מַרְדָּה *x. m.* (μωρός) thöricht.
 מַרְדָּה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle; 3. Gift.
 מַרְדָּה II *h. f.* Widerspenstigkeit.
 מַרְדָּה I *h.* rebellisch, widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. erzürnen, erregen.
 מַרְדָּה II *h. Hi.* mästen.
 מַרְדִּיתָא *a. m.* Übermut.
 מַרְדִּיָא *a. m.* eine Pflanze (*Origanum Maru*).
 מַרְדִּיָא (Na 3, 14, MS מַרְדִּיָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מַרְדִּיתָא.
 מַרְדִּוֹ *h. m.* rebellisch, Rebell.
 מַרְדִּוֹתָא *a. m.* 1. *ind.* מַרְדִּוֹ Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מַרְדִּוֹ Gn 16, 12 Wildesel.

מְרוּדָא *a. m., ind.* מְרוּד Nu 14, 18, *c. s.*
מְרוּדָהָא Thr 1, 5 (MS מְרוּדָהָא) Wider-
spenstigkeit.

מְרוּדָהָא *h. m.* fließend, triefend.

מְרוּחָא *h. m.* zerrieben.

מְרוּטָהָא *h. m.* Glatzkopf.

מְרוּנָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מְרוּנִי Lv
10, 9 berauschend, Berauschendes.

מְרוּתָא *s.* מְרַבִּית II.

מְרוּזָא *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.

מְרוּזָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.

מְרוּן. מְרוּן (RhS I 2) 1. כְּבָנֵי מְרוּן, 2.
גְּוִי מְרוּן.

מְרוּן 1. Ortsname; 2. *s.* מְרוּיָן.

מְרוּנָהָא *a. m.* Einwohner von Meron.

מְרוּנִי *h. m.* dass.

מְרוּעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.*
Krankheit.

מְרוּעָה I *h. f.* Laufen.

מְרוּעָה II *h. f.* Unterdrückung.

מְרוּקָא I *a. m.* Abreiber (aus Thon?).

מְרוּקָא II *a. m.* safranfarben (?).

מְרוּרָא *h. m.* 1. bitter; 2. bitteres Kraut.

מְרוּרָא *a. m.* 1. *c.* מְרוּר 1 S 15, 32 (MS
מְרוּר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.

מְרוּרָהָא *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.

מְרוּשָׂא (?) *a. m.* Becken.

מְרוּתָא *h. f.* 1. Herrschaft.

מְרוּתָא (1 S 9, 17) *a. f., c.* מְרוּתָא Ex
18, 10 dass.

מְרוּתָא *a. f.* dass.

מְרוּבָא *h. m.* 1. Ablaufsrinne; 2. eine
Art, den Mantel zu tragen.

מְרוּבָא *a. m.* Rinne.

מְרוּבְלָא *s.* מְרוּבְלָא.

מְרוּבְנָא *x. m.* Präfekt.

מְרוּזָבָא *h. m., pl.* מְרוּזָבוֹת Hammer.

מְרוּזָחָא *s.* מְרוּזָחָא.

מְרוּזָחָא *a. m.* Hammer.

מְרוּזָחָא (Jer 16, 5) *a. m.* 1. Trauer-
mahl; 2. Gelage; 3. Veranstalter von
Trauermahlen (?).

מְרוּזָחָא *a. m., pl.* מְרוּזָחִין Koh 2, 8
Ablaufrinne.

מְרוּזָחָא *h. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage.

מְרוּזָחָא *s.* מְרוּזָחָא.

מְרוּזָמָא (?).

מְרוּזָפָא *a. f.* Hammer.

מְרוּזָא *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. ab-
reiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben

werden; 2. geglättet werden. *Pu.*
Hitpa. geglättet werden.

מְרוּזָא *a. Pa.* glätten.

מְרוּזָמָא *a. m., pl. c. s.* מְרוּזָמָוּהִי Gn
26, 26 (MS מְרוּזָמָוּהִי) Freund.

מְרוּזָמָא *a. m., pl.* מְרוּזָמָיִי Est II 1, 3
barmherzig.

מְרוּזָא *h. m., pl.* מְרוּזָאֵת 1. Baden;
2. Bad.

מְרוּזָא *h. m.* Entfernung.

מְרוּזָא *a. m., ind.* מְרוּזָא Dt 27, 15
verabscheut.

מְרוּזָא (Koh 11, 3, MS מְרוּזָאֵן) Name
des achten jüdischen Monats.

מְרוּזָא *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Orts-
name.

מְרוּזָא *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl
werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* aus-
gerauft, kahl.

מְרוּזָא *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* מְרוּזָאֵן
Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itp.*

1. *pf.* מְרוּזָאֵן Ez 29, 18 kahl gemacht
werden; 2. sich kahl machen. *Pal.*

מְרוּזָא 1. ganz kahl machen; 2. ganz
ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.

מְרוּזָא *a. m., ind.* מְרוּזָא Lv 21, 5, Jes
15, 2 Glatze.

מְרוּזָא *a. m.* Ausgerupftes.

מְרוּזָא *a. m.* 1. Charpie, Fetzen;
2. Mantel.

מְרוּזָא *h. m.* gerupfter Vogel.

מְרוּזָא *x. f.* eingesalzener Fisch (?).

מְרוּזָא *h. m.* aus Mauretanien.

מְרוּזָא *x. f.* (Mauretania) Mauretanien
in Nordafrika.

מְרוּזָא (GnJI 10, 7, MS מְרוּזָאֵן)
x. (Mauretinos) Stammvater der Mau-
retanier.

מרטקא (bJom 77^a) 1. מְרַטְקָא.
 מְרַטְקָא s. מְרַטְקָא.
 מְרִי s. מְרִיא.
 מְרִי מְרִיא männl. Personennamen.
 מְרִיא h. m. Dämon.
 מְרִיבג (Ct 5, 14, nicht MS) Name eines Edelsteins.
 מְרִיבָה h. f. Streit.
 מְרִיגו Zauberwort.
 מְרִידא l. מְרִוּדָא.
 מְרִידָה h. f. Widerspenstigkeit.
 מְרִימָא a. m. übermütig.
 מְרִיטָאָה x. m. (Μαρεώτις) Einwohner von Mareotis.
 מְרִיון h. m. Aufständischer.
 מְרִיבם weibl. Personennamen.
 מְרִימָה (?) h. f. Anhöhe.
 מְרִימָר (מְרִי מָר) männl. Personennamen.
 מְרִיון (Μαρίων) männl. Personennamen.
 מְרִינִים (Siphra zu Lv 22, 29) 1. מְרִינִים.
 מְרִינִים x. m. (muries) Fischbrühe.
 מְרִיעָא a. m., pl. d. מְרִיעָא Ez 34, 4 krank.
 מְרִיעוּת h. f. Geselligkeit.
 מְרִיעָה h. f. Steinhammer (?).
 מְרִיקָה h. f. Abwaschung (Abreibung).
 מְרִיקָה h. f. eine Art Thon.
 מְרִירָא a. m., pl. מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.
 מְרִירָא a. m., ind. מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרִר) Bitterkeit.
 מְרִירָה h. f. 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.
 מְרִירוּת h. f. Bitteres.
 מְרִירוּתָא a. f., ind. מְרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.
 מְרִירי Name eines Dämons.
 מְרִירְתָא a. f. 1. c. s. מְרִירְתָא Koh 12, 6 (MS מְרִרְתָּד) Galle; 2. Gift.
 מְרִישׁ h. m., pl. מְרִישׁוֹת Balken.
 מְרִישָׁא (Hb 2, 11) a. m. dass.
 מְרִיתָא a. m., ind. מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.
 מְרִיָה h. Hitp. zerfließen.

מְרִיָה a. Itpe. *ipf.* 3 f. *sg.* מְרִיָה Dt 19, 5 (MS מְרִיָה) gestossen werden.
 מְרִיָה h. m. Zerfließen.
 מְרִיבָה h. m. Sattel.
 מְרִיבָה (Lv 15, 9) a. m. dass.
 מְרִיבָה h. f. 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).
 מְרִיבָנָא a. m., c. s. מְרִיבָנָה 1 K 22, 34 Wagenlenker.
 מְרִיבָתָא a. f. 1. pl. c. מְרִיבָתָא Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.
 מְרִיבָב s. מְרִיבָב.
 מְרִיבָבָל x. m. Priesteroberer (ein Tempelbeamter).
 מְרִיבָבָה h. m. Gestell (eines Instruments) (?).
 מְרִיבָבָה a. m., pl. מְרִיבָבָה (?) 1. Tränktrug; 2. Trinkgefäß (?).
 מְרִיבָבָל s. מְרִיבָבָל.
 מְרוּם 1. l. מְרוּם; 2. s. מְרוּם.
 מְרוּמָה h. f. Trug.
 מְרוּמָהוּ x. m. Majoran (Origanum Majorana).
 מְרוּמָאָה (?)
 מְרוּמָה h. m. Getretenes.
 מְרוּמָה (KohR 6, 12)?
 מְרוּמָתָא a. f., pl. d. מְרוּמָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).
 מְרוּמָתָא x. m. (μάρμαρος), pl. מְרוּמָתָא Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.
 מְרוּן s. מְרוּן.
 מְרוּנָה s. מְרוּנִים.
 מְרוּנִים (PesR 21) 1. מְרוּנִים.
 מְרוּנִים (Μαρίνος) männl. Personennamen.
 מְרוּם x. m. (ῥυμερος) zahm.
 מְרוּם x. m. (μυρός) thöricht.
 מְרִס h. Pi. 1. zerreiben, zerdrücken; 2. zerrühren.
 מְרִס a. 1. pt. pass. מְרִיס Lv 21, 20 zerdrücken; 2. zerrühren.
 מְרִסָא a. m. Geschwür.
 מְרִסָן h. m. eine Art Kleie.
 מְרִסָתָא a. f. Unterdrückung.

מֵרְשָׁתָן *x. m.* (μυρσινάτον) Myrthenöl.
 מְרַעָא (1 K 14, 1) *a.*, *pf.* 2 *sg.* מְרַעָא
 Jes 14, 10 erkranken, krank sein.
Pa. pt. pass. 1. krank gemacht; 2. *f.*
 מְרַעָא Jer 14, 17 böseartig. *Aph. pf.*
 אֶמְרַעָא Dt 29, 21 krank machen. *Itpe.*
pf. אֶתְמַרַעָא 1 K 14, 1 (MS מְרַעָא) krank
 werden. *Itpa. pf.* אֶתְמַרַעָא 2 S 13, 6
 sich krank machen, sich krank
 stellen.
 מְרַעָא *h. m.* מ' שְׂבִיב gefährlich krank.
 מְרַעָא I *a. m.*, *pl.* מְרַעִין Ex 23, 25
 Krankheit.
 מְרַעָא II *a. m.*, *ind.* מְרַעָא Gn 48, 1 krank.
 מְרַעָא (?) *a. m.* Weideplatz.
 מְרַעָא *h. m.* Weide.
 מְרַעִיָא *a. f.* Krankheit.
 מְרַעִיָא *a. m.* Mist.
 מְרַעִילָא *s.* מְרַעִילָא.
 מְרַעִיתָא *h. f.* Weideplatz.
 מְרַעִיָא I *a. f.*, *ind.* מְרַעִיָא Est II 4, 1
 (MS מְרַעִיָא) dass.
 מְרַעִיָא II *a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.*
 מְרַעִיתָא Ct 2, 5 (MS מְרַעִיתָא) krank;
 3. Koh 5, 12 (MS מְרַעִיָא) schlimm.
 מְרַעִילָא *a. m.* Sack (zum Beladen des
 Esels).
 מְרַעִשָׁתָא *s.* מְרַעִשָׁתָא.
 מְרַפָּא *h. m.* Heilung.
 מְרַפָּא *h. m.* Arzt.
 מְרַפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.
 מְרַפִּים l. מְרַפִּים.
 מְרַפָּסָא *h. m.* Getretenes.
 מְרַפָּסָתָא *h. f.* Terrasse, Oberstock.
 מְרַפָּקָא *h. m.* Ellbogen.
 מְרַפָּקָא *a. m.*, *pl. c.* מְרַפָּקִין Ez 13, 18
 (MS מְרַפָּקִין) dass.
 מְרַץָא *h. Ni.* eilig sein.
 מְרַצוּמִי (Koh 6, 12)?
 מְרַצָּעָא *h. m.* Pfiemen.
 מְרַצָּעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.:
 2. Riemen.
 מְרַצוּףָא *x. m.* (μαρσούπιον) Sack.
 מְרַקָא *h.* abreiben, abwaschen. *Ni. ge-*

reinigt werden. *Pi.* 1. glätten;
 2. tilgen, entfernen; 3. vollenden.
Ho. entfernt werden.
 מְרַקָא *a.* 1. *imp. pl.* מְרַקִין Jes 21, 5
 abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt
 machen; 2. tilgen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְמַרִיק
 Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. be-
 strichen werden. *Itpa. pt. f.* מִתְמַרְקָא
 Ct 3, 6 bestrichen werden.
 מְרַקָא *a. m.* verdünnt (?).
 מְרַקָה *h. f.* 1. eine Art Thon; 2. jBez
 60^d 1. מְרַקָח.
 מְרַקוּעָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Brot-
 kuchen (?).
 מְרַקוּשָׁא *s.* מְרַקוּשָׁא.
 מְרַקָה *h. m.* Salbe.
 מְרַקָהתָא *h. f.* dass.
 מְרַקָהתָא *a. f.* dass.
 מְרַקוּלִים *x.* (Mercurius) Herme.
 מְרַקָעָא *s.* מְרַקָעָא.
 מְרַרָא *h. Hi.* הִימֹר הַיָּמֹר bitter machen, Leiden
 verursachen. *Hitp.* bitter werden.
Hitpalp. sich erbittern.
 מְרַרָא *a.* 1. *pf.* מְרַרָא Jes 38, 17 bitter
 sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מְרַרָא 1 S 30, 6
 betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּמַרְרוּן
 Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.*
 1. *pf.* 3 *pl.* אֶמְרַרִין Ex 1, 14 (MS
 אֶמְרַרִין) bitter machen; 2. betrüben, er-
 bittern. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְמַרְרוּן Gn
 49, 23 sich erbittern, streiten. *Palp.*
 betrüben.
 מְרַרָא *h. m.* Bitterkeit.
 מְרַרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m.*,
ind. מְרַרָא Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitter-
 keit; 2. Bitteres. *pl.* מְרַרִין Ex 12, 8
 bittere Kräuter. בְּמַרְרָא Ez 21, 11
 bitterlich.
 מְרַרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.
 מְרַרִיתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרַרִיתָאון Dt 32, 32
 (MS מְרַרִיתָאון) Bitterkeit, Bosheit;
 2. *c. s.* מְרַרִיתָאון Koh 12, 6 Galle.
 מְרַרְשָׁא *a. m.* Spitze.
 מְרַרְשָׁתָא *a. f.* Mörser.

- מְרִשְׁיָא *a. m.* Name einer Bohnenart.
 מִרְתָּא *s. מִרְתָּא u. מִרְיָתָא.*
 מִרְתָּא *a. f.* 1. *c.* מִרְתָּא 1 K 17, 17
 Herrin; 2. weibl. Personennamen.
 מִרְתָּא *a. f., c.* מִרְתָּא Dt 32, 33 Galle.
 מִרְתֹּקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
 מִרְתֵּתָא *a. m.* Topf, Tiegel.
 מִרְתִּיפָא *a. m.* Vorratsraum.
 מִרְתֵּבָא *x. m.* Abgestorbenes.
 מִרְתֵּי *h. m.* Vorratsraum.
 מִרְתֵּק *h. m.* Faustschlag.
 מִרְשָׁא *h. m., pl.* מִרְשָׁאוֹת 1. Tragen;
 2. Nehmen. מִרְשָׁא וְמִרְשָׁאָה Handel, Ver-
 kehr.
 מִרְשָׁא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit.
 מִרְשָׁא פְּנִים Bevorzugung.
 מִרְשָׁאָה *h. f.* Feuersignal.
 מִרְשָׁי *h. m.* Last.
 מִרְשָׁרָה *h. f.* ein Mass.
 מִרְשָׁר *h. m.* Schlag.
 מִרְשִׁמָּה *h. f.* Einsetzung.
 מִרְשָׁכָה *h. f.* Umzäunung.
 מִרְשָׁא *a.* 1. *pf. c. s.* מִרְשִׁיָּה Gn 27, 22
 (MS מִרְשִׁיָּה) betasten; 2. abwaschen.
Aph. auswaschen.
 מִרְשָׁא Ortsname.
 מִרְשָׁלָּה *h. f.* Bitte.
 מִרְשָׁרָא *a. m.* Rest.
 מִרְשָׁרָת I *h. f.* dass.
 מִרְשָׁרָת II *h. f.* Backtrog.
 מִרְשָׁבָא *a. m., c.* מִרְשָׁב Jer 6, 29 Blase-
 balg.
 מִרְשָׁבָקָא *a. m.* der Scheidung vollzogen
 hat.
 מִרְשָׁבִקָתָא *a. f.* Geschiedene.
 מִרְשָׁבֵר *h. m.* Gebärstuhl.
 מִרְשָׁבִשְׁתָּא *a. f.* verwirrter, fehlerhafter
 Lehrsatz.
 מִרְשָׁנָא *s. מִרְשָׁנָא (jSchek 50^c) l.* מִרְשָׁנָא, *s.*
 שׁוּנָא.
 מִרְשָׁדָתָא *a. f.* Senden.
 מִרְשָׁה männl. Personennamen.
 מִרְשָׁהוּ *h., pl.* מִרְשָׁהוּיין ein wenig.
 מִרְשָׁאָה *h. f.* Wüste.
- מִרְשָׁבֵר (bBech 44^b) l. מִרְשָׁבֵר.
 מִרְשָׁח *h. m., pl.* מִרְשָׁחוֹת Feldmesser.
 מִרְשָׁחָה *a. m.* dass.
 מִרְשָׁח *h. m.* Steuerruder.
 מִרְשָׁחָא *a. m., ind.* מִרְשָׁח Ez 27, 29
 dass.
 מִרְשָׁךְ *h. m.* der eine neue Vorhaut
 erzeugt hat.
 מִרְשָׁפִיתָא *a. f.* Blasen.
 מִרְשָׁרָתָא *a. f.* Springen.
 מִרְשָׁשׁ *h. m., pl.* מִרְשָׁשׁוֹת tastend, lang-
 sam herbeikommend.
 מִרְשָׁה I *h.* salben. *Ni.* gesalbt werden.
 מִרְשָׁה I *a., pf. 2 sg.* מִרְשָׁחָה Gn 31, 13
 dass. *Ipe. pt. pl.* מִרְשָׁחִין Am 6, 6
 sich salben.
 מִרְשָׁה II *h.* *Hi.* ausmessen, zeichnen.
 מִרְשָׁה II *a., pf. 3 pl.* מִרְשָׁחוֹן Dt 21, 2
 messen.
 מִרְשָׁחָה I (Ex 29, 7) *a. m.* Öl.
 מִרְשָׁחָה II *a. m., ind.* מִרְשָׁח Mi 2, 5 Messen.
 מִרְשָׁחִיב (Jes 34, 4)?
 מִרְשָׁחָה *h. f.* Salbung.
 מִרְשָׁחָה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl.
 מִרְשָׁחָתָה *h. f.* Gerät zum Schleifen.
 מִרְשָׁחִיתָא Name eines Engels.
 מִרְשָׁחוֹן (jJeb 9^d)?
 מִרְשָׁחִנָּא *a. m.* 1. *pl.* מִרְשָׁחִינִין Est II 6, 11
 Öl; 2. Kien.
 מִרְשָׁחָתָא (Ex 26, 8) *a. f.* Mass, Länge.
 מִרְשָׁחָתָה *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 מִרְשָׁחָתָא *a. m., pl.* מִרְשָׁחִינִין Nu 11, 32
 dass.
 מִרְשָׁחָתָא, מִרְשָׁחָתָא *a. m., c.* מִרְשָׁחָתָה 2 K
 18, 17 Ausbreiten.
 מִרְשָׁחָתָא (Gn 14, 14) *a. m., ind.* מִרְשָׁחָתָה
 Dt 3, 3 Entrommner.
 מִרְשָׁחָתָא (Ob 17, MS מִרְשָׁחָתָא) *a. f.*
 Rettung.
 מִרְשָׁחָתָה *h. m.* 1. gesalbt. מִרְשָׁחָתָה
 Hoherpriester; 2. Messias.
 מִרְשָׁחָתָה *a. m.* 1. 1 S 24, 6 Gesalbter
 2. Gn 49, 10 Messias.
 מִרְשָׁחָתָה I *h. f.* Salbung.

מְשִׁיחָה II *h. f.* Seil, Schnur.
 מְשִׁיחֹת *h. f.* Hohepriesterwürde.
 מְשִׁיחָתָא *a. f.* Seil, Schnur.
 מְשִׁיט *h. m.* Griff.
 מְשִׁיבָה *h. f.* 1. Ansichnehmen; 2. Ziehen.
 מְשִׁילָא *a. m.* Bitte.
 מְשִׁיפָה *h. f.* Salbe.
 מְשִׁיתָא *Beiname einer Person.*
 מְשִׁף *h. m.* 1. ziehen. מְשִׁף לֵב erquicken.
pt. pass. מְשִׁיף einer, dessen Vorhaut
 — nach der Beschneidung — wieder
 vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen,
 ergreifen; 3. wegziehen. *Ni.* 1. sich
 ziehen; 2. sich hinziehen. *Hi.* 1. leiten;
 2. an sich ziehen; 3. langziehen.
 מְשִׁףָא *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen,
 sich ausdehnen; 3. an sich ziehen.
Itpe. 1. sich ziehen lassen, angezogen
 werden; 2. sich entziehen.
 מְשִׁבָא (?) *a. m.* Ausdehnung.
 מְשִׁבָא (Lv 13, 22), מְשִׁבָא *a. m., ind.*
 מְשִׁף *Nu* 31, 20 1. Haut; 2. Fell.
 מְשִׁבָב *h. m., pl.* מְשִׁבְבוֹת 1. Lager;
 2. Beischlaf.
 מְשִׁבְבָא (Lv 15, 4) *a. m. dass. pl.*
 מְשִׁבְבִין, *c.* מְשִׁבְבֵי *Nu* 31, 17 Beischlaf.
 מְשִׁבּוּכִית *h. f.* Leithammel.
 מְשִׁבּוּכִיתָא *a. f.* dass.
 מְשִׁבּוֹן *h. m., pl.* מְשִׁבּוֹנוֹת Pfand.
 מְשִׁבּוֹנָא (Ex 22, 25) *a. m. dass.*
 מְשִׁבֵי. מְשִׁבֵי בְרַךְ מ' Ortsname.
 מְשִׁבְלָתָא *a. f.* Becken.
 מְשִׁבְן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet
 werden.
 מְשִׁבְןָא *a. dass. Pass.* gepfändet werden.
 מְשִׁבְןָא *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.
 מְשִׁבְנָא (Ex 26, 1) *a. m., c.* מְשִׁבְנִין *Lv*
 1, 1 Wohnung; 2. Zelt.
 מְשִׁבְנֹתָא *a. f.* Verpfändung.
 מְשִׁבְנִי Ortsname.
 מְשִׁבְנִיתָא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Ver-
 pfändungsurkunde.
 מְשִׁל *h.* 1. vergleichen. מְשִׁל מְשִׁל ein
 Gleichnis anwenden; 2. herrschen.

Ni. verglichen werden. *Hi.* zum Herr-
 scher machen.
 מְשָלָא *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch;
 3. allegorische Erklärung.
 מְשָלָחָה *h. f.* Geschiedene, geschieden
 Gewesene.
 מְשָלָחָה *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.
 מְשָלָיָא (1 S 2, 13, MS מְשָלָיָא) *a. m.,*
pl. מְשָלָיִין, מְשָלָיִין Gabel.
 מְשָלִית *h. f.* Haken.
 מְשָמְדָא *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).
 מְשָמְדָא *a. m.* dass.
 מְשָמְדוֹתָא *h. f.* Abtrünnigkeit.
 מְשָמְדוּיָא Ortsname.
 מְשָמוּאָא *a. m.* Räuber.
 מְשָמוּשָא *h. m.* Fühlbares.
 מְשָמְמָא *a. m., c.* מְשָמְמָא *Ze* 2, 9 Schlupf-
 winkel.
 מְשָמְעָא *h. m., pl.* מְשָמְעוֹת 1. Hören,
 Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Er-
 weisung aus dem Wortlaut; 4. Ge-
 horchen.
 מְשָמְעָא *a. m.* 1. *c.* מְשָמְעָא *Jes* 11, 3
 Hören; 2. Gehör, Ohr.
 מְשָמְעָתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְשָמְעָתָא 1 S
 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.
 מְשָמְרָא *h. m., pl.* מְשָמְרוֹת Wachtmann-
 schaft (im Tempel).
 מְשָמְרָה *h. f., pl.* מְשָמְרוֹת Nachtwache.
 מְשָמְרָתָא *h. f.* Vorbeugungsmassregel.
 מְשָמְרָתָא *h. f.* Seiher.
 מְשָמְשָא *s.* מְשָשָא.
 מְשָמְשָא *s.* מְשָשָא.
 מְשָמְשָא *h. m.* Substanz, Wesen.
 מְשָמְשָנָא *a. m., c. s.* מְשָמְשָנִיָא *Nu* 11, 28
 Diener.
 מְשָמְשָנִיתָא *h. f.* alles bestastend.
 מְשָנָה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez.
 Lehren) der Rechtstradition; 2. tradi-
 tionelles Recht; 3. Sammlung der
 Rechtssätze; 4. der einzelne Rechts-
 satz.
 מְשָנָה *h. m.* 1. Wiederholung. מְשָנָה תוֹרָה
 Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מִשְׁנָה *h. m.* Mischnalehrer
מִשְׁנוּיִתָּא (משנוייתא) *a. f.* Verschieden sein (Schielen).
מִשְׁנִית *h. f.* Fels, Felswand.
מִשְׁנִיתָּא *a. f.* dass.
מִשְׁעָבוֹ *h. m.* mit langen Hoden versehen.
מִשְׁעֵנַת *h. f.* Stab.
מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.
מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.
מִשְׁפִּי (BerR 3S) 1. **מִשְׁתֵּיָא**.
מִשְׁפָּד *h. m., pl.* **מִשְׁפָּדִים** Trichter.
מִשְׁפָּקָא *a. m., c.* **מִשְׁפָּד** Dt 3, 17 Er-giessung, Wasserablauf.
מִשְׁפָּלַת *h. f.* Korb.
מִשְׁפָּט *h. m.* Öffnung.
מִשְׁקָא *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מִשְׁקָדָא (?) *a. m.* Schale.
מִשְׁקָה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.
מִשְׁקוּל *h. m.* Gewicht.
מִשְׁקוּלָת *h. f.* Bleilot.
מִשְׁקוּלָתָא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.
מִשְׁקוּף *h. m.* Schwelle.
מִשְׁקוּפִיתָּא *a. f., ind.* **מִשְׁקוּפִי** Ex 21, 25 Schlag.
מִשְׁקָנָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk; 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.
מִשְׁקִיצָתָּא *a. f.* Greuel (Götze).
מִשְׁקָל *h. m., pl.* **מִשְׁקָלוֹת** Gewicht.
מִשְׁקוּן *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מִשְׁקָרָא *s.* **מִשְׁקָדָא**.
מִשְׁרָ *s.* **מִשְׁרָר**.
מִשְׁרָא *s.* **מִשְׁרָאָא**.
מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Wasch-teich.
מִשְׁרֻגָּא Ortsname.
מִשְׁרֻעָתָּא (1 S 14, 4) *a. f., pl.* **מִשְׁרֻעָן** Jer 23, 12 steiler Abhang.
מִשְׁרָרָא *a. m., ind.* **מִשְׁרָרִי** Dt 1, 33, *c. s.* **מִשְׁרָרָא** 2 K 6, 8 Aufenthaltsort.
מִשְׁרָרָתָּא (Nu 11, 32), **מִשְׁרָרָתָּא** *a. f., ind.* **מִשְׁרָרִי** Gn 32, 2, *pl.* **מִשְׁרָרִין** Gn 32, 10 1. Lager; 2. Trupp.
מִשְׁרָשָׂא männl. Personennamen.

מִשְׁרָת *h. f.* Mittel zum Ausreissen des Haars.
מִשְׁרָתָּא *h. m.* Diener.
מִשְׁשָׁ *h. Pilp.* 1. betasten; 2. prüfen; 3. daherschreiten.
מִשְׁשָׁ *a. Pa. pf.* 2 *sg.* **מִשְׁשָׁתָּא** Gn 31, 34 betasten. *Palp. ipf.* 1 *pl.* **נְמַשְׁמַשׁ** Jes 59, 10 (MS **נְמַשְׁשִׁישׁ**) tasten, betasten.
מִשְׁשָׂא (Thr 2, 14, MS **מִשְׁשָׂא**) *a. m.* Wesentliches, Wirkliches.
מִשְׁשָׁתָּן (KohR 7, 19)?
מִשְׁשָׁתָּאִיל *a. m., ind.* **מִשְׁשָׁתָּאִיל** Jes 3, 2 Orakelbefrager.
מִשְׁשָׁתָּה *h. m.* 1. *pl.* **מִשְׁשָׁתָּאוֹת** Trinkgelage, Mahl; 2. Hochzeit.
מִשְׁשָׁתָּיָא *a. m.* Grundfeste.
מִשְׁשָׁתָּקָא *a. m.* Schweigen.
מִשְׁשָׁתָּתָּא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.
מִשְׁשָׁתָּתָּא *a. f.* Fundament, Grundfeste.
מִשְׁשָׁתִּי (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs machend, zu sechsen (?).
מִשְׁשָׁתָּךְ (1 S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* **מִשְׁשָׁתָּךְ** Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* **מִשְׁשָׁתִּי** Gn 26, 30 Trinkgelage, Mahl.
מִשְׁשָׁתִּיתָּא *h. f.* Fundament, Grundfeste.
מִשְׁשָׁתִּיתָּא *s.* **מִשְׁשָׁתָּתָּא**.
מִשְׁשָׁתִּיתָּהּ (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.
מִשְׁשָׁתִּימָה (jEr 26^d) 1. **מִשְׁשָׁתִּימָה** *a. m.* Heber.
מִתָּ *h. m.* tot, Toter. **מִתָּנָה** *m.* Toter, mit dessen Bestattung man sich be-fassen muss.
מִתָּנָא *a. f., pl.* **מִתָּנָן** Ortschaft, Stadt.
מִתָּנָים *h. m.* Verzweigung.
מִתָּנָיָהּ *h. f.* Doppelzahn, Backzahn(?).
מִתָּנָן *h. m.* Aufbewahrungsort für Häcksel.
מִתָּנָרָא (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.
מִתָּנָרָא *a. m.* Brandung.
מִתָּנָה *h. Pi.* zäumen.
מִתָּנָה *h. m.* Zaum.
מִתָּנָהּ *a. m.* dass.
מִתָּנָרָא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. (המתגדר) 1. mit MS D. **חִמְתָּא רְגָרָה**.

- מתוכתא *a. f., c.* מתוכתא Ri 5, 11 Auf-enthalt.
- מתוח *h. m.* Spannen, Ausspannen.
- מתויא (*מתויא*) *a. m., c. s.* מתוייה Ct 7, 11 (MS מתוייה) Sehnsucht.
- מתוד *h. ש' מ' da,* weil.
- מתולתא *s.* מתקלתא.
- מתולא *a. m.* Gleichnisdichter.
- מתון *s.* מתן.
- מתון männl. u. weibl. Personenname.
- מתונא *a. m.* feucht.
- מתוק *h. m.* 1. süß; 2. feuchter Boden.
- מתח *h.* spannen, ausspannen. *Ni.* 1. ausgespannt werden; 2. sich spannen. *Pi.* dass. *Hitp.* sich spannen.
- מתח (Thr 2, 4) *a., pt.* מתח Mi 2. 5 spannen, ausspannen. *Pa. Aph.* dass. *Itp.* ausgespannt werden.
- מתחא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock; 3. Bogensehne.
- מתחלא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.
- מתחתא *a. f.* Ausdehnung, Länge.
- מיתוי (*jOrl 61^a*) l. מיתון.
- מתי *h.* wann?
- מתיא männl. Personenname.
- מתיבתא I *a. f., c. s.* מתיבתיך Ct 7, 3 Rechtsschule.
- מתיבתא II *a. f.* Einwand.
- מתיבה *h. f.* Überlegung.
- מתינות *h. f.* Langsamkeit.
- מתיקא *a. m., pl. f.* מתיקן Ct 2, 5 süß.
- מתיקה *h. f.* Süßigkeit.
- מתקא (1 K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguss; 2. *ind.* מתק 1 K 7, 16 gegossenes Bild.
- מתקונת *h. f.* Betrag, Mass.
- מתכות *h. f.* Guss.
- מתכותא *a. f.* dass.
- מתאכלי (*bBabB 86^a*)?
- מתקלתא, מתקלתא *a. f.* 1. Becken; 2. Gericht.
- מתקת *h. f.* Guss, Metall.
- מתקתא *a. f.* 1. *ind.* מתקא Ex 32, 1 Metallguss; 2. *ind.* מתקא Dt 9, 12, Ri 17, 3 gegossenes Bild.
- מתל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מתיל Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* ימתלון Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph. pt.* ממתיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen. *Itp.* ähnlich werden, gleichen.
- מתליא *a. m., c. s.* מתלייה Nu 23, 7 Gleichnis, Sinnspruch.
- מתלא *a. m.* 1. *ind.* מתל Dt 23, 37 Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.
- מתלא *a. m., pl. d.* מתליא Nu 21, 27 Gleichnisdichter.
- מתלויא *a. f.* Sinnspruch.
- מתן I *h., pt. pass.* מתון langsam, vorsichtig. *Hi.* 1. warten; 2. vorsichtig sein.
- מתן I *a.* warten, erwarten. *pt. pass. pl.* מתנין Ct 5, 12 vorsichtig. *Aph.* dass.
- מתן II *h.* feucht werden, weich werden. *Hi.* dass.
- מתן II *a.* feucht sein.
- מיתון *x. m.* (νίτρος) Faden.
- מתן *h. m.* Geben.
- מתנא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personenname.
- מתנא, מתנא *a. m.* Strick.
- מתנה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.
- מתניא *a. m.* Mischnalehrer.
- מתניא *a. m. pl.* Hüfte.
- מתניה *männl.* Personenname.
- מתנים *h. m. du.* Hüfte.
- מתנינא *a. m.* Mischnalehrer.
- מתניחא *a. f.* 1. traditionelles Recht; 2. Sammlung desselben.
- מתנן (*Nu 21, 33*) Ortsname.
- מתנתא *a. f., pl. c. s.* מתנתכון Nu 15, 29 1. Gabe; 2. Abgabe.
- מתניסט *x. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.
- מתק *h.* 1. süß werden, süß sein; 2. saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süß machen; 2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.*

süss machen. *Hitp.* 1. süß werden; 2. beruhigt werden.
 מתק *a.* saugen. *Itpe.* süß werden.
 מתקולתא *a. f.* 1. *c.* מתקולת 2 K 21, 13
 Gewicht; 2. Bleilot.
 מתקלא *a. m., ind.* מתקל Jes 8, 14
 Anstoss.
 מתקלא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.
 מתקנתא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.
 מתר *h. m.* erlaubt.
 מתרא *a. m.* Schürholz.
 מתרגמן *h. m.* Dolmetscher.

מתרגמנא *a. m., ind.* מתרגמן Gn 42, 23
 dass.
 מתרותא *a. f., c.* מתרות Nu 6, 3 (MS
 (מתרות) Einweichung (?).
 מתרבתא *a. f., ind.* מתרבא Lv 21, 7
 Verstossene, Geschiedene.
 מתורין *x. m.* (μεθόριον) Grenz-
 gebiet.
 מתרצתא *a. f.* recht geordneter Lehr-
 satz.
 מתמרמרותא (?) *a. f.* Verwerfung (?).
 מתשע *h. m.* Zahl von neun.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr.
 Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.
 נא (= אנא) *a.* ich.
 נא *h.* ich bitte! doch.
 נא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.
 נאנא (EchR 4, 8) 1. נאנא (νανάτης)
 schwarzer Agtstein (?).
 נאננא *s.* נננא.
 נאה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich
 schmücken; 2. sich vergnügen.
 נאה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.
 נאה *h. f.* Vorzüglichkeit.
 נאה *h. m.* schön.
 נאוסה Ortsname.
 נואר *h. m.* Ehebruch, Unzucht.
 נואין *h. m.* Schmähung.
 נואיצא *s.* נואיצא.
 נואת *s.* ננה.
 נואמאה *x. a.* Bewohner des Nomos Neut
 in Ägypten.
 נאלא *s.* נלא.
 נאמן *h. m.* zuverlässig, insbes. in be-
 zug auf die Entrichtung von Hebe
 und Zehnten.
 נאני *s.* נני.
 נאר *h., pt.* נואר Ehebrecher, Un-
 züchtiger. *Pi.* ehebrechen, Un-

zucht treiben. *Hi.* zum Ehebruch
 verhelfen.
 נאר *a. Pa. pt. pl.* נאראין Thr 2, 15
 ehebrechen.
 נאפון (jSabb 11^d) 1. כאפון, *s.* אפון.
 נאין *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* ge-
 schmäh werden.
 נאה *s.* נהק.
 נאה *h. f.* Stöhnen.
 נאה *s.* נקה.
 נאה *s.* נקהתא.
 נאה *s.* נאהתא.
 נבא *s.* אנבא.
 נבא *h. Pi. Hitp.* weissagen.
 נבא *a. Itpa. pt. pl.* מתנבן Nu 11, 25
 dass.
 נבג *a.* hervorkommen.
 נבגא *a. m.* Trieb, Zweig.
 נבגא *x. m.* kleines Gefäss. *S.* אנבג.
 נבדיקום *s.* נובדיקום.
 נבה *h. Pi.* aufflammen machen.
 נבו 1. Name eines Berges; 2. Name
 einer Gottheit.
 נבואה *h. f.* Weissagung, Prophetie.
 נבואתא, נבואתא *a. f., ind.* נבואה Gn
 15, 1 dass.
 נבוב *h. m.* hohl.

נבו *x. m.* Herrschaft.
 נבול *h. m.* 1. Hässlichmachen. הפה נבול hässliche Rede; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.
 נבולא *a. m.* verworfener Mensch.
 נבוּרִיא *' n.* Ortsname.
 נבוא *a. m.* Loos.
 נבוּזְמִתָּא *x. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.
 נבוּזְמִתָּא *x. f., pl.* Jer 40, 5 (MS) (מְנִיזְבִין) Geschenk.
 נבה *h.* bellen.
 נבה *a., inf.* מְבַח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.
 נבְחָן Name eines Götzen.
 נבְט (Jes 60, 7) Name einer Landschaft.
 נבט *h. Pi.* einen Blick thun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.
 נבט *a.* emporkommen.
 נבטי *h. m.* Nabatäer.
 נבטיה *a. m.* dass.
 נביא *h. m.* Prophet.
 נביא (Gn 20, 7) *a. m.* dass.
 נביאה *h. m.* Prophetin.
 נביאות *h. f.* Prophetie.
 נביאותא *a. f., c.* נביאות Ex 14, 31 dass.
 נביאתא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.
 נביה *h. f.* Laub.
 נביות *h. m.* Ortsname.
 נביותא *a. f.* Prophetie.
 נבילתא *a. f., ind.* נבילתא Lv 7, 24, *c. s.* נבילתא Dt 28, 26 Leichnam, Aas.
 נביר (*?*) Ortsname.
 נבל I *h.* welken und abfallen (vom Laub). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נבלה werden.
 נבל II *h. Pi.* schänden. נבל פיו hässliche Reden führen. *Hitp.* sich verächtlich machen.
 נבל *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מְנַבֵּיל Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.
 נבל *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.

נבלא (Gn 4, 21) *a. m.* dass.
 נבלא *a. m.* Webstuhl.
 נבלה *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. Tier, dessen Fleisch durch nichtrituelle Schlachtung unbrauchbar wurde.
 נבלה *h. f.* 1. Hässliches, Obscönität; 2. Untergang.
 נבלות *h. f.* dass.
 נבלתא Ortsname.
 נבלתא I *a. f.* Hässliches.
 נבלתא II *a. f., ind.* נבלא Jes 34, 4 (MS נבלא) abfallende Feige.
 נבע *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נבע *a.* 1. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נבעה (*?*) *h. f.* Pflanzennamen. S. ננעה.
 נבר *h.* wühlen.
 נבר *s.* נובר.
 נברא *a. m.* Bast am Grunde der Palmzweige.
 נברוא *s.* נפרוא.
 נבריות (jErub 23^a) 1. עירובו (*?*).
 נבריא (Hi 18, 9) 1. גְּיִבְרִיא.
 נברכת *h. f.* Teich.
 נבריקוס (jKil 31^c) 1. גְּוִבְרִיקוֹס.
 נברשת *h. f.* Leuchter.
 נברשתא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.
 ננב *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Ortsname.
 ננב I *h.* trocken sein. *pt. pass.* ננוב trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.
 ננב II *h. Hi.* nach Süden gehen.
 ננב *a., pf.* 3 *pl.* נגובו Gn 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* ננבא Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.
 ננבא *a. m.* Trockenheit.
 ננב *h.* פְּנִנְד 1. gegenüber; 2. entsprechend.
 ננב I *h. Pi.* geisseln.
 ננב II *h. Hi.* ansagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נגד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נָגַד Gn 37, 25 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. weg-
raffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.*
מִנְגֵד Ct 7, 5 geisseln; 5. *pt. pl.* נִגְדוּ
Dt 33, 22 fließen; 6. *pt. pl.* נִגְדוּ
Jes 30, 24 dahinwandern, gehen;
7. *pf.* 3 *pl.* נָגַדוּ Jer 6, 4 schwinden.
Pu. geisseln. *Aph.* geisseln lassen.
Itpe. 1. *ipf.* יִתְנַגֵּד Jes 34, 11 ge-
zogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אֶתְנַגְדוּ
Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. ge-
geisselt werden; 4. *pf.* אֶתְנַגֵּד Gn
35, 29 davonziehen, sterben; 5. *imp.*
pl. אֶתְנַגְדוּ Ex 12, 21 ausziehen;
6. weggerafft werden; 7. *pt. pl. m.*
מִתְנַגְדוּן Jes 44, 3 sich ergießen.
נָגַד I *a. m.* Geisselung.
נָגַד II *a. m.* 1. *pl.* נִגְדוּן Jes 41, 18
Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדוּן Jes 44, 4,
נִגְדוּן Jes 30, 25 Fluss; 3. Zug,
Ziehen.
נָגַד I. נָגַדָא.
נָגַד, נָגַדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper;
2. Führer; 3. Geißel; 4. männl.
Personenname.
נָגַדָא *a. f.* Leithammel.
נָגַדָא *h. Hi.* 1. scheinen lassen; 2. korri-
gieren. *Ho. pt.* מְנַגְדָא korrigiert.
נָגַדָא *a.* dunkel werden.
נָגַדָא, נָגַדָא (Jes 14, 12) *a. m.* Planet
Venus (eigentl. Glanz). *pl.* נִגְדָא
1. Morgenlicht; 2. Anbruch des
Kalendertags (Abend).
נָגַדָא *x. m.* Vorderseite.
נָגַדָא *h. m.* Trocknen.
נָגַדָא *a. m.* trocken.
נָגַדָא *h. m.* Führer.
נָגַדָא *a. m., pl.* נִגְדָאִין Ri 2, 16
dass.
נָגַדָא *a. m.* Zweigende.
נָגַדָא *a. m.* Becher.
נָגַדָא *h. m.* Melodie, Musik.
נָגַדָא *a. m., c.* נָגַדוּן Ez 26, 13 dass.
נָגַדָא *a. f. pl., ind.* נִגְדָאִין Gn 25, 3

1. Inseln, Küstenländer; 2. Insel-
bewohner.
נָגַדָא *h.* stossen. *Pi.* dass. *Hi.* stossen
machen. *Hitp.* einander stossen.
נָגַדָא *a., ipf.* יָגַדָא Ex 21, 28 dass. *Pa.*
dass. *Aph.* s. גִּיחָא.
נָגַדָא *a. m., ind.* נָגַדָא Ex 21, 29 stössig.
נָגַדָא *h. m., f.* נִגְדָאִית stössig.
נָגַדָא, נָגַדָא *a. m.* dass.
נָגַדָא *a. m.* trocken.
נָגַד I *h. m.* hinfällig, sterbend.
נָגַד II *h. m.* Fürst, Führer.
נָגַדָא *a. m.* 1. *ind.* נָגַדָא Ex 25, 18
getrieben (von Metallarbeit); 2. Strö-
mung; 3. *c.* נָגַדָא Ru 1, 1 (MS נִגְדָאִין!)
Leitung; 4. *pl. d.* נִגְדָאִין Ru 1, 1
(MS נִגְדָאִין) Leiter; 5. l. נָגַדָא.
נָגַדָא *s.* נִגְדָאִית.
נָגַדָא *a. f.* Beschwörung.
נָגַדָא *h. f.* Stossen.
נָגַדָא *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Accent.
נָגַדָא *a. f.* Saiteninstrument.
נָגַדָא *h. f.* Stossen.
נָגַדָא *a. m.* lang.
נָגַדָא *a. f.* Länge.
נָגַדָא *a. m.* stössig.
נָגַדָא *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch
von נָגַשׁ.
נָגַדָא (Est II 3, 13) s. בּוֹנְנִי.
נָגַדָא *h. Pi.* spielen (auf Saiten).
נָגַדָא *a. Pa. pt.* מִנְגֵד 2 K 3, 15 dass.
נָגַדָא, נָגַדָא *a. m.* Mulde, Vertiefung.
נָגַדָא s. בּוֹנְנִי.
נָגַדָא Ortsname.
נָגַדָא *h.* essen.
נָגַדָא *a.* dass.
נָגַדָא *x. m.* (ὄνυχιστήριον) Nagelscheere.
S. נָגַדָא.
נָגַדָא *h.* 1. berühren; 2. eintreffen;
3. נִגְדָאִיתוּ er hat Interesse an
seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מִנְגֵעַ aus-
sätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen;
2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Be-
rührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

- נָע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* מְנַעַע aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* אֶתְנַעַע Jes 6, 1 aussätzig werden.
- נָע *h. m.* Aussatz. *pl.* נְנַעִים Name eines Talmud-Traktats.
- נָעָה *h. f.* 1. Nachteil (?); 2. 1. נִנְעָה.
- נָנַף *h.* stossen. *Ni.* gestossen werden. *Hitp.* sich stossen.
- נָנַף *a., ipf.* יִנּוֹף Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְנַנְּפוּן Jer 13, 16 sich stossen.
- נָנַף *h. m.* Plage.
- נָנַף *h. Pi.* sägen.
- נָנַף *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נִנְרִין Jes 8, 6 (MS נִנְרִין) fließen; 3. *pt.* נִנְרִי Jes 10, 15 (MS נִנְרִי) sägen. *Pa. pf.* 3 *sg. f.* נִנְרַת Jon 2, 7 (MS נִנְרַת) verriegeln.
- נָנַף *h. m.* Riegel.
- נָנַף *h. m.* Tischler, Zimmermann.
- נָנַף *h. m.* Wasserkanal.
- נָנַף (Est II 3, 1) männl. Personennamen.
- נָנַף *a. m.* Riegel.
- נָנַף *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.
- נָנַף *a. m.* Länge.
- נָנַף *a. m.* 1. Jes 44, 13 *incl.* נָנַף Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. נָנַף טוֹרָא Lv 11, 19 Wiedehopf.
- נָנַף *h. f.* Zimmerarbeit.
- נָנַף *a. f., c.* נָנַף Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.
- נָנַף männl. Personennamen.
- נָנַף *h.* drängen. *pt.* נִנְנַשׁ Aufseher.
- נָנַף *h. Ni.* nahen. *Hi.* herbeibringen.
- נָנַף *a. m.* stössig.
- נָנַף I (2 K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* יִנְרִי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen. *Ittaph. ipf.* יִתְרִי Nu 31, 23 gesprengt werden.
- נָנַף II *a.* 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נָנַף Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.
- נָנַף *h.* 1. freiwillig thun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.
- נָנַף *a. Pa. pt. pl.* מִנְרַתִּין Jes 13, 2 freiwillig thun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.
- נָנַף männl. Personennamen.
- נָנַף *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.
- נָנַף *a. f.* Freiwilligkeit.
- נָנַף *x. m., pl.* נָנַף בָּיִן 1. Steinreihe; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personennamen.
- נָנַף *x. m., incl.* נָנַף Hag 2, 15 dass.
- נָנַף *x. f.* Name eines heidn. Festes.
- נָנַף (Lv 7, 16) *a. f., c.* נָנַף Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).
- נָנַף *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pülp.* schütteln. *Hitp. ap.* sich bewegen.
- נָנַף *a., pf.* 3 *f. sg.* נָנַף Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.* מִנְרִי Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְנַרְדִּי Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.
- נָנַף *a. f.* Weichen.
- נָנַף *h. Pi.* in den Bann thun. *Pu. pt.* מִנְרַתִּין Gebannter. *Hitpa.* in den Bann gethan werden.
- נָנַף *h. f.* 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Talmudtraktats.
- נָנַף *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.
- נָנַף *a. m.* Bann.
- נָנַף *a. m.* Heuschreckenart.
- נָנַף *a. m.* Aussteuer.
- נָנַף *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst). *Ni. Ho.* 1. verführt werden; 2. verstoßen werden.
- נָנַף *a., inf. c. s.* מִנְרַתָּה 2 K 4, 27

Soc 59 wegstossen. *Itpa.* weggestossen werden.

נִירָא s. נִירָא.

נִירָא *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.

נִירָא *h. m.* Olivenart.

נִירָא *a. m., pl. d.* נִירָא (jSabb 7^a)?

נִירָא *h. m.* Tausendfuss.

נִירָא *a. m.* dass.

נִירָא *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Missgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).

נִירָא *h. m.* Scheide.

נִירָא *a. m., c.* נִירָא 1 S 17, 51 (MS לִירָא) dass.

נִירָא s. נִירָא.

נִירָא *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.

נִירָא *h.* duften.

נִירָא *a., pt.* נִירָא Ct 4, 10 dass. *Itpa.* wehen.

נִירָא I *h. Hi.* abschüssig machen.

נִירָא II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.

נִירָא I *a. Pa. pf.* נִירָא Gn 29, 3 (MS נִירָא) herabwälzen. *Aph.* dass.

נִירָא II *a., ipf.* נִירָא Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.

נִירָא *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נִירָא Name eines Talmudtraktats.

נִירָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.

נִירָא *h. m., f.* נִירָא, נִירָא im Übermass Gelübde aussprechend.

נִירָא 1. נִירָא.

נִירָא *a. f., c. s.* נִירָא Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.

נִירָא *a.* wir.

נִירָא *a. Itpa. pf. 3 pl.* אִתְנִירָא 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschliessen.

נִירָא *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.

נִירָא *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נִירָא Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנִירָא Ru 7, 7 bräuchlich sein.

נִירָא *h. m.* Leitung.

נִירָא *a. f.* 1. *ind.* נִירָא Jes 5, 29 (MS נִירָא) Knurren; 2. Brausen.

נִירָא Ortsname.

נִירָא (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. נִירָא blind.

נִירָא männl. und weibl. Personennamen.

נִירָא *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personennamen.

נִירָא *a. (ipf. v. הִירָא)* es sei. נִירָא wenn auch.

נִירָא *h. m.* Klage.

נִירָא männl. Personennamen.

נִירָא *h. f.* Girren.

נִירָא *a. m.* Schreien (des Esels).

נִירָא männl. Personennamen.

נִירָא *h. Pi.* leiten.

נִירָא *a.* sieben.

נִירָא *h.* 1. brüllen (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.

נִירָא *a.* 1. *ipf.* יִנְהִיָא Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נִירָא Jes 38, 13, *pt. pl.* מִנְהִיָא Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַהֲמוּן Ez 24, 23 (MS תִּתְנַהֲמוּן) erstöhnen.

נִירָא *a. m.* 1. Brod; 2. Beiwohnung.

נִירָא *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.

נִירָא *a. f.* dass.

נִירָא *a. f., c. s.* נִירָא Sac 11, 3 (MS נִירָא) dass.

נִירָא *a. f.* Verkehrtheit.

נִירָא *h.* schreien (v. Esel).

נִירָא *a.* dass. *Pa.* dass.

נִירָא *h. Hi.* erleuchten.

נִירָא I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten. *pt. pass.* נִירָא 1. leuchtend, heiter; 2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מִנְהִירָא Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph. ipf.* יִנְהִירָא Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itp.* *ıpf.*
2 *f. sg.* תתְּנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden,
erleuchtet werden.

נְהַר II *a.* *Itpa.* als Strom fließen.

נְהַר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת Strom.

נְהָרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נְהָרָא
Ex 8, 1 dass.

נְהָרָא *a. m.* Licht.

נְהַרְבֵּל Ortsname.

נְהַרְבֵּלָא *a. m.* aus Neharbel.

נְהַרְדֵּעָא Ortsname.

נְהַרְדֵּעָא *a. m.* aus Nehardea.

הִי דִּי נֹו 1. הִהוּן הָהוּן
1. הִי דִּי נֹו welcher ist?

נֹוּ Ortsname.

נֹוּ *h. m.* Schönheit, Zierde.

נֹוּאָ *a. m., ind.* נֹוּאִי Thr 2, 15 (MS
יֹוּאָ) dass.

נֹוּב Ortsname.

נֹוּב *h. Hi.* sich bewegen.

נֹוּבָא *a. m., ind.* נֹוּב Hos 8, 7 Frucht.

נֹוּבְלָת *h. f.* 1. vor der Reife abgefallene
Frucht; 2. unvollkommenes Gegen-
stück.

נֹוּבֵר *a.* wühlen.

נֹוּבֵה *h. m.* Planet Venus.

נֹוּד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen
sein.

נֹוּד *a.* 1. *pt.* נֹוּדִיד 1 K 14, 15 sich be-
wegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf
schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מְנִיד Lv 26, 6
aufscheuchen; 2. *ıpf.* יְנִיד Ze 2, 5
schütteln. *Itp.* weggescheucht werden.

נֹוּד *h. m., pl.* נֹוּדוֹת Schlauch.

נֹוּדָא (1 S 19, 13) *a. m.* dass.

נֹוּה *h. Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.*
1. schmücken; 2. preisen. *Hıtp.* sich
schmücken, eitel sein.

נֹוּה I *h. m.* schön.

נֹוּה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נֹוּהוֹת
Trift; 3. Ortsname.

נֹוּה *h. f.* Wohnung.

נֹוּהַג *h. m.* Brauch. בְּנֹוּהַג in der
Regel.

נֹוּל *h. m.* Verunstaltung, Schändung.
נֹוּלָא *a. m., c.* נֹוּל Thr 3, 51 (MS
נִיוּל) dass.

נֹוּ *h.* zwirnen (?).

נֹוּ *a.* dass.

נֹוּה *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni.*
pf. נְנוּחַ ruhig werden, sich erholen.

Hi. 1. *pf.* הִנִּיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ
1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurück-
lassen. *Ho. pf.* הִנַּח hingelegt werden.

נֹוּחַ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נָחַת Gn 8, 4
zur Ruhe kommen, sich niederlassen.

נֹוּחַ *h.* 1. *pf.* נָח Gn 2, 2
ruhen. *Aph.* 1. *ıpf.* יָנִיחַ Dt 25, 19
Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ıpf.*

1 *sg.* אָנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.*
אָנַח, *imp.* אָנַח (!) Ex 32, 10 lassen.

Itp. *pf.* אָתְּנַח, אָנַח 1. annehmbar
sein. תִּנַּח es mag auf sich beruhen;

2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt
werden, sich erholen.

נֹוּחַ *h. m.* 1. beruhigt; 2. sanft; 3. gut;
4. Ruhe.

נֹוּט *a.* *Aph.* aufschrecken.

נֹוּטָא *x. m.* (ναύτης), *pl.* נֹוּטִין Schiffer.

נֹוּטָאָה *a. m.* Nabatäer.

נֹוּטָאָה *a. m.* Bewohner des Nomos
Neut in Ägypten.

נֹוּטִי *h. m.* dass.

נֹוּי *h. m.* Schönheit.

נֹוּי Ortsname.

נֹוּךְ *h. m.* Ohrknorpel.

נֹוּל *h.* hässlich werden. *Pi.* verunstalten.
Pu. pt. verunstaltet.

נֹוּל I *a.* hässlich, unansehnlich werden.
Pa. verunstalten. *Itp.* hässlich wer-
den.

נֹוּל II *a.* weben.

נֹוּלָא *a. m.* 1. *c.* נֹוּל Jes 38, 12 (MS
נִתַּל) Gewebe; 2. Webstuhl; 3. Per-
sonenname (?).

נֹוּלָא *a. m.* Weber.

נֹוּלְד *h. m.* 1. soeben Entstandenes;
2. erst später Kommendes.

גְּלוּלִיתָא *a. f., ind.* גְּלוּלִי Est II 8, 15 Misthaufen.
 גוים I *h.* sagen.
 גוים II *h.* *Hitpalp.* הִתְנַמְנֵם einschlummern.
 גוים *a.* schlummern. *Palp. Itpalp.* dass.
 גוּמִיתָא *a. f.* Schlummer.
 גון Buchstabe Nun.
 גוּנָא *a. m., pl. c.* גוּנֵי Ex 7, 21 Fisch.
 גוּנָא (bGitt 69^b) I, גוּנָא.
 גוּנָה *h. Pass.* הִתְנַמְנֵה hinschwinden.
 גוּנֵי *a. Itpa.* dass.
 גוים *h.* fliehen.
 גוֹם *x. m. (vaós)* Tempel.
 גוע *h. Pilp.* schütteln.
 גוע *a.* sich bewegen. *Palp.* schütteln.
 גוּר *h. Hi.* הִגִּיר 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* hin- und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hitpal.* 1. sich emporschwingen; 2. sich hin- und herbewegen.
 גוּר *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph.* *imp. pl.* אָנִיפוּ Jes 13, 2 schwingen. *Itpal.* sich hin- und herbewegen.
 גוּר Ortsname (Memphis).
 גוּר *h. m.* Wipfel.
 גוּפָא *a. m., c. s.* גוּפִיה 2 K 19, 30 dass.
 גוּפָד *h. m.* ein Edelstein.
 גוּפָת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.
 גוּץ *h. Hi.* 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.
 גוּץ *a.* blühen. *Aph.* 1. *pf.* אָנִיץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.
 גוּצָה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.
 גוּצָה *h. f.* Mist.
 גוּצִינָא *a. m.* Schwungfeder.
 גוּצְרִי *h. m.* Nazarener, Christ.
 גוּקָד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.
 גוּקָל. הִהָנוּ קָל (jJeb 11^a) I. הָהוּ בִּי. גוּקָל.
 גור *s.* גִּיר.
 גוּרָא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer.
 גוּרָה *h. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).
 גוּרִי männl. Personennamen.

גוּרִיתָא *a. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).
 גוּרִי *h. m.* Nabatäer.
 גוּרִר *h. m.* Übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.
 גוּרָה *h. Hi.* sprengen. *Ho.* gesprengt werden.
 גוּרָה *a.* brüllen, anschreien.
 גוּרָה *a. m.* Anschreien.
 גוּרָפָא *a. m., c.* גוּרָף Koh 7, 5 (MS טב טב) Tadel.
 גוּז *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?).
 גוּז *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.
 גוּזָא *a. m.* Korn (einer Schote).
 גוּזִר *h. m.* Gericht, Speise.
 גוּזִרָתָא *a. f.* Anschreien.
 גוּזִרָה (NuJI 5, 2S, MS וזירה) I. וזירה, *s.* וזִרָא.
 גוּזִרָה Entstellung von גוּזִר.
 גוּזִרָה *h. f.* Verweis.
 גוּזִרָתָא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.
 גוּזִר Entstellung von גוּזִר.
 גוּזִק *h. m.* Beschädigung. *pl.* גוּזִקוֹן Name einer Mischnaordnung und eines Talmudtraktats.
 גוּזִר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam.
 גוּזִרָא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personennamen.
 גוּזִרָה *h. f.* Enthaltamsamkeit.
 גוּזִרָתָא *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.
 גוּזִרָתָא *a. f., ind.* גוּזִרָה Nu 6, 2 Nasirat.
 גוּזִיתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.
 גוּל *h.* fließen. *Pi. Hi.* fließen lassen.
 גוּל *a.* fließen.
 גוּלָא *a. m.* fließendes Wasser.
 גוּם *h. m.* Ohrring.
 גוּר I *h.* drohen, Verweis geben.
 גוּר I (Gn 37, 10) *a.* dass. *Itpe.* Verweis erhalten.
 גוּק II *h. Hi.* beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.
 גוּק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.* גוּקוֹן Jer 12, 14 (MS מְגוּקוֹן) schädigen.

Aph. ipf. נִיּוֹק Gn 26, 11 dass. *Itpe.* *Ittaph.* beschädigt werden.

נִזְק *h. m.* Schaden, Beschädigung. נִזְקָא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.

נָזַר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen.

נָזַר *a.* 1. *ipf.* נָזַר Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* נָזַר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.

נֶזֶר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.

נְזִירָא *a. m., c. s.* נְזִירָה Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.

נֹחַ männl. Personenname. נֹחֵי הַיָּם die Noachiden, alle Menschen.

נֹחֵי נָחַי männl. Personenname.

נָחַי *h.* leiten.

נָחִים männl. Personenname.

נָחִים *h. m.* Tröstung.

נְחֻמָּא *a. m.* 1. *pl.* נְחֻמִּין Sach 1, 13 dass.; 2. männl. Personenname.

נְחֻמִּי männl. Personenname.

נְחֻמִּיָּא, נְחֻמִּיָּה, נְחֻמִּיָּו männl. Personenname.

נְחֻשׁ *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.

נְחֻשַׁת *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.

נְחֻשַׁתָּא *a. m.* Herabsteigender. נְחֻשַׁתָּא Seefahrer.

נְחִיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienenschwarm.

נְחִילָא *a. m.* dass.

נְחִילָה *h. f.* Erbteil.

נְחִיצָה *h. f.* Antreibung, Drängen.

נְחִיר *h. m.* Öffnung.

נְחִירָא *a. m.* Nasenloch, Nase.

נְחִירָה *h. f.* 1. Tötung durch Stich; 2. Bluterguss.

נְחִיתָא *a. f.* Herabkommen.

נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.

נַחַל *h. m.* Bachthal, Thalbach.

נְחִילָא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.

נְחִילָה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.

נָחַם *h. Pi.* trösten. *Ni.* *Hitp.* 1. sich trösten; 2. bereuen.

נָחַם *a. Pa. pf.* נָחַם Gn 50, 21 dass.

Itpa. pf. אֶתְנַחֵם Gn 24. 67, 2 S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.

נְחָמָה *h. f.* Tröstung.

נְחָמָה männl. Personenname.

נְחָמָם *h. m.* Bader.

נְחָמָן, נְחָמָנִי männl. Personenname.

נְחָמָתָא, נְחָמָתָא *a. f., pl. d.* נְחָמָתָא 2 S 23, 1 Tröstung.

נְחָנָה (Thr 5, 7, MS אֶנְחָנָה) *a.* wir.

נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Stich töten; 2. aus einer Öffnung fließen lassen. *Pi.* durchbohren.

נָחַר II *h. Pi.* schnauben, anschnauben.

נָחַר I *a.* durch Stich töten.

נָחַר II *a.* schnauben, anschnauben.

נְחָרָתָא *a. f.* Schnauben, Wut.

נְחָשׁ *h., pl.* נְחָשִׁים Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.

נְחָשׁ I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* נְחָשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.

נְחָשׁ II *a. Aph.* verkupfern.

נְחָשׁ *h. m.* 1. Schlange; 2. eine Augenkrankheit; 3. Teil einer Zwiebel.

נְחָשׁ *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Vorbedeutung.

נְחָשָׁא I *a. m.* dass.

נְחָשָׁא II männl. Personenname.

נְחָשָׁא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.

נְחָשָׁא *a. m., pl. d.* נְחָשָׁא Wahrsager, Zauberer.

נְחָשׁוּל *h. m.* stürmisches Meer.

נְחָשׁוּלָא *a. m., ind.* נְחָשׁוּל Jon 1, 4 dass.

נְחָשִׁרְקָן (Gn 25, 27) *x. m.* Jäger.

נְחָשִׁתָּן (2 K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangendolls im Tempel.

נָחַת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph. pf.* אֶחֱיִיתָ Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Itpe. herabkommen. *Ittaph. pf.* אֲתַחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נחה *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. **בְּנַחַת** 1. bequem; 2. ruhig. **נַחַת רוּחַ** Gefallen.

נַחְתוּם *h. m.* Bäcker.

נַחְתוּמָא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נַחְתוּמָרָא *a. m.* Bäckerladen.

נַחְתָתָא *a. f., c.* נַחַתָת Ex 16, 13 (MS **נַחְתָת**) Herabfallen.

נָטָא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נָטָה *h.* 1. sich neigen; 2. spannen; 3. beugen. *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מָטָה geneigt.

נָטוּא männl. Personennamen.

נָטוּלָא *s.* נָטָלָא.

נָטוּף *h. m.* Überfluss.

נָטוּף *h. m.* tropfend.

נָטוּפָא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נָטוּפָה *בֵּית נ'.* Ortsname.

נָטוּפִיתָא *a. f.* Tropfen.

נָטוּפִיתִי *h. m.* aus Netopha.

נָטוּרָא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נָטוּשׁ *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נָטוּי *x. m. pl. (notus)* bekannt.

נָטִידָה *h. f.* Ausspannen.

נָטִילָא *a. m.* schwer.

נָטִילָה *h. f.* 1. Nehmen. **נָטִילַת יָדַים** das Waschen der Hände, vor und nach der Mahlzeit. **נ' רְשׁוּת** das Nehmen der Erlaubnis; 2. Abnehmen. **נָטִילַת נַפְשָׁה** Tötung.

נָטִילוּתָא *a. f.* Händewaschen.

נָטִיעָה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Pflanze; 3. Aufspannen.

נָטִירָא *a. m., ind.* נָטִיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נָטִירָה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נָטִירוּתָא *a. f.* Bewachung.

נָטִישָׁה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נָטַל *h.* 1. nehmen, wegnehmen; 2. die Hände waschen (auch mit יָדַי). *Ni.* 1. genommen werden; 2. gewaschen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, giessen. **הָטִיל מַיִם** Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. **הָטִיל שְׁלוֹם** Frieden stiften. *Ho. pt.* מָטַל 1. gelegt; 2. versehen.

נָטַל *a.* 1. *imp.* טוּל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נָטַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מָטַל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נָטוּל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* תָּטְלוּ Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנַטִּילְהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנַטִּילָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אָטִיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Itpe.* 1. genommen werden; 2. *pf.* אֲתַנְטִיל 2 K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 23, 24 sich erheben.

נָטַלָא *a. m.* Schwere.

נָטַלָא *x. m. (ἀντλίον)* Becken. Vgl. אָנְטַל. **נָטַלִיתָא** (*Hi* 14, 30) 1. מְלִטְיָתָא.

נָטַמִי *x. m. (notissimus)* das Bekannteste. **נָטַע** *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpflocken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נָטַע *h. m.* Pflanzung.

נָטַף *h.* 1. tropfen; 2. tropfen lassen; 3. herabhängen. *Ni.* 1. überfließen, ablaufen; 2. Überfluss erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נָטַף *a.* 1. tropfen; 2. senken (?). *Pa.* *Aph.* tropfen lassen.

נָטַף *h. m.* herabhängend.

נָטַפָא *a. m.* Tropfendes.

נָטַפָא *a. m.* wohlriechendes Harz.

נִיטַפְאוּת (*MidrTeh* 48) 1. נִימְפְאוּת, *s.* נִמְפְיוֹן.

נָטַפִיק *x. m.* Naphtasalbe.

נָטַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נָטַר *a.* 1. *pt. pl.* נָטְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. *pf.* נָטַר Gn 27, 41 bewahren, aufbewahren; 3. *pt.* נָטַר Gn 3, 15 nachtragen: 4. *pt. pl.* נָטְרוּ Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְנָטַר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *יְפ.* 3 *pl.* יִתְנָטְרוּן Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נָטְרָא (1 S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נָטְרוֹנָא *a. m.* Beschützer.

נָטְרוֹן *x. m.* (νίτρον) Natron.

נוֹטָרִין *x. m. pl.* 1. (νοτάριος) Notar, Schreiber; 2. (*notoria* sc. *epistola*) Anklageschrift.

נוֹטָרִיקוֹן *x. m.* (νοταρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָטַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen.

Pi. verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נָטַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. *s.* נָשַׁט.

נְטָשָׁא *a. m.* Mist.

נִיא *h. m.* Schönheit, Aussehen (?).

נִיאָב (jNaz 51^c) 1. נִיאָב.

נִיאָוֵב (BemR 10) 1. נִיאָוֵב.

נִיב *h. m.* נִיב שְׁפָתַיִם Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נִיבֻהֵי Jo 1, 6 Haulzahn; 2. Sehne (?).

נִיהוּ *a. m., f.* נִיהֵי er ist. *pl.* נִינְהוּ sie sind.

נִיהוּמִיתָא *a. f., ind.* נִיהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נִיהוּמֵי) Knurren.

נִיהוּרָא *a. m., ind.* נִיהוּר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהֵלִי *a. mir.* נִיהֵלֵךְ, נִיהֵלִיָּה, נִיהֵלֵן, נִיהֵלְנָה, נִיהֵלְנָה dir, ihm, uns, ihnen.

נִיו *s.* נִיוֵי.

נִיוֹטָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נִינְלִי männl. Personennamen.

נִיוֹמָא *a. m.* Schläfer.

נִיוֹמָתָא *a. f.* Schlummer.

נִיחַ *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נִיחָא (2 S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. **בְּנִיחַ** Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נִיחָה *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נִיחֻתָא (Est II 8, 13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נִימָא (jNaz 51^c) 1. נִימָה, *s.* נִמָּה.

נִין *h. m.* Sprössling.

נִינְהוּ *a.* sie sind.

נִינְהָה Ortsname.

נִינְיוּ (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.) 1. נִינְיוּ, *s.* נִינְיוּ (?).

נִינְסָה *h. f.* Flucht.

נִינְסָן Monatsname.

נִינְעַ *h. m.* Schleim.

נִינְעָא (נִינְעָא) *a. m.* Brust.

נִינְעוּר *s.* עוּר.

נִינְעוּר *h. m.* Ausschütteln.

נִיץ *s.* נִיץ.

נִינְצוּץ *h. m.* 1. *pl.* נִינְצוּצוֹת Funke; 2. Tropfen.

נִינְצוּצָא *a. m., c.* נִינְצוּץ Jes 1, 31 Funke.

נִינְצוּר männl. Personennamen.

נִינְקָא *x. m.* eine Münze.

נִינְר *h. m., pl.* נִינְרוֹת Papier, Pergament.

נִינְר *h.* urbar machen. *Polal. pt.* מִנְוֹנֵר urbar gemacht.

נִיר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubruch.

נִיר II *h. m.* Webschaft.

נִיר *a., inf.* מְנֵר 1 S S, 12 urbar machen.

נִירָא I *a. m., c. s.* נִירִיָּה 1 S S, 12 Neubruch.

נִירָא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. **בֵּית נִירָא** Schaffvorrichtung am Webstuhl.

נִירוּק *h. m.* flüssig.

נִינְאָ *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen. *Itpe.* Schaden leiden.

נִינְכָר *h. m.* Nachkommenschaft.

- נָכָה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho. pt.* מָכָה geschlagen.
 נָכָה *h. m.* נָכָה רָגְלִים lahm.
 נָכֹלָא *s.* נִכְיָא.
 נָכוֹן *h. m.* 1. fest; 2. bereit.
 נָכוּסָא *a. m.* Schlächter.
 נָפוּשׁ *h. m.* Gäten.
 נִכְוֵרָא *a. m.* grausam.
 נִכְוֵרְיֹתָא *a. f.* Grausamkeit.
 נָכִי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.
 נִכְיָה (jKidd 66^a)?
 נָכִיהָ *h. f.* Abzug.
 נִכְיָא *a. m.* dass.
 נִכְיָתָא *a. f.* dass.
 נִכְיָל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf.* *pl.* נִכְיָלוֹ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.
 נִכְיָלָא *a. m., ind.* נִכְיָל Jer 17, 9 hinterlistig.
 נִכְיָלוּתָא *a. f., ind.* נִכְיָלוֹ Ex 21, 14 Hinterlist.
 נִכְיָתָהּ *h. f.* Biss.
 נִכְלָא *a. m., ind.* נִכְל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, *pl.* נִכְלִין Mi 6, 12 Hinterlist, Ränke.
 נִכְלָא *a. m.* hinterlistig.
 נִכְסִים *h.* schlachten.
 נִכְסִים *a. m., ipf.* 2 *sg.* תִּכְוֹסִים Dt 17, 1 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְנַכְּסוּ Lv 19, 6 geschlachtet werden.
 נִכְסִים *h. m., pl.* נִכְסִים Besitz, Güter.
 נִכְסָא *a. m., pl. d.* נִכְסָיָא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehheerden.
 נִכְסָתָא (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נִכְסַת קֹדֶשׁ־אֵי Lv 3, 1 Mahlopfers.
 נִכְפָּה *h. m.* epileptisch (besessen).
 נִכְרִי I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. *Ni. Ho.* erkannt werden.
 נִכְרִי II *h. Pi.* als fremd behandeln.
 נִכְרִי I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt werden.
 נִכְרִי II *a. Pa.* als fremd behandeln.
- נִכְרָאָה *a. m., ind.* נִכְרִי Dt 17, 15, *f. d.* נִכְרִיתָא Lv 10, 1 fremd, nicht-jüdisch.
 נִכְרִי *h. m., f.* נִכְרִית dass.
 נִכְשׁ *h. Pi.* gäten. *Hi.* 1. schlagen; 2. beissen; 3. beissen lassen.
 נִכְשׁ *a. Pa.* 1. beissen; 2. gäten. *Aph.* schlagen.
 נִכְתָּהּ *a., pt.* נִכְתָּהּ Nu 21, 9 beissen. *Pa. pf.* 3 *pl.* נִכְתִּיוֹ Nu 21, 6 dass. *Aph.* beissen lassen. *Itpe. ipf.* יִתְנַכְּתוּ Nu 21, 8 gebissen werden.
 נִכְתָּמָא *a. m.* Deckel.
 נִכְתָּתָא *a. f.* Wucher.
 נִלְאָה *a. m.* Alpdrücken.
 נִלוּם (Sac 14, 16, MS גִּינוּם) *x.* (Νεῖλος) Nil.
 נִימָא *x. f.* (νήμα), *pl.* נִימִין Koh 4, 12 (MS נִימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. Blutegel; 4. Haar.
 נִמְדָה *h.* sprechen.
 נִמְוֵךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.
 נִמְוֹרָא *a. m., ind.* נִמְוֹר Gn 30, 32 gesprenkelt.
 נִמְטָא *x. m.* Decke.
 נִמִי *a.* auch.
 נִמִי *x. f.* (νομή) Geschwür.
 נִמְוִיָהּ *h. f.* Zerfliessen.
 נִמְוִיָהּ *h. f.* Marder.
 נִמְיִסָהּ *h. f.* Zerfliessen, Mutloswerden.
 נִמְיִרִי Ortsname.
 נִמְדָהּ *h. Hi.* beugen, erniedrigen.
 נִמְלָא *x. m.* (λιμήν) Hafen.
 נִמְלָהּ *h. f., pl.* נִמְלִין Ameise.
 נִמְנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.
 נִמְנָם *s.* נִימוס II.
 נִימוס *s.* נִימוס.
 נִימוס I, נִימוּסָא, נִימוּסָא (1 S 2, 13) *x. m.* (νόμος), *pl. c. s.* נִימוּסִיהוֹן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen (?).
 נִימוס II *x. m.* (vgl. νομάς) Weidetier (?).
 נִימוס III männl. Personennamen. S. אֶבְרָהָם־נִימוס.

נְסִיּוֹתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.
נְסִיּוֹתָאָה *a. m.* (νησιώτης) Inselbewohner (?).
נְסִיךְ *h. m.* Fürst.
נְסִיכָה *h. f.* Spenden.
נְסִים *x. m.* (νόσος) Betrübnis.
נְסִיפָה *x. m.* 1. *pl.* נְסִיפִין Gn 40, 6 missmutig; 2. *ind.* נְסִים Koh 5, 16 (MS נְבִסִין) Missmut, Betrübnis; 3. Leid.
נְסִיעָה *h. f.* Fortziehen.
נְסִיתָא (Ex 17, 7) Ortsname.
נְסִךְ *h.* schmelzen. *Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni.* *Hitzp.* gespendet werden.
נְסִךְ *a., pt. pl.* נְסִכִין Ct 4, 15 (MS מְנַסְכִין) spenden. *Pa. pf.* נְסִיךְ Gn 35, 14 dass. *Itpa. pf.* אֶתְנַסֵּךְ Nu 28, 7 gespendet werden.
נְסִכָה *h. m.* Spende, bes. götzdienerische (Libation).
נְסִכָה I *a. m., c. s.* נְסִכָה Nu 28, 7 dass.
נְסִכָה II *a. m.* Weben (?).
נְסִכָה III *a. m.* gegossenes Metall (?), vgl. אֶנְסִכָה.
נִסְל 1. *x. m.* (bisellium) Sessel.
נְסִנָה *a. m.* männliche Dattelblüte.
נְסִם *x.* (vgl. νόσος) missmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּנַסִּים 2K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַסְסוּן Gn 45, 5 sich beunruhigen.
נְסֵם *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִיעַ דְּעֵתוֹ מִן הַסִיעַ דְּעֵתוֹ מִן אִם אִם *Ho.* entfernt werden.
נְסֵם *a.* dass. *Aph.* entfernen. מִן אִם אִם *Ho.* entfernt werden.
נְסֵם *h. m.* Zug, Wanderung.
נְסֵם *h.* *Hi.* 1. erheben, s. מְסִיךְ; 2. zu einem Schluss kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.
נְסֵם *a.* (für *pf.* s. סֶלֶק, *ipf.* 1 *sg.* אֶסֶק Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen.

Aph. pf. אֶסֶיק Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen; 2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Ittaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְסַק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.
נְסֵר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.
נְסֵר *a.* dass. *Pa.* dass.
נְסֵר *h. m.* 1. Brett; 2. Platte.
נְסֵרָה *a. m.* 1. *pl.* נְסֵרִין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נְסֵרֵי Est II 3, 8 (nicht MS)?
נְעָה (Nu 17, 23, MS יַעָה) *a.* Blüten treiben. *Aph. ipf.* יַנְעֵי Nu 17, 20 dass.
נְעָה *a. m.* Brust.
נְעֻוָה *a. m., pl. c. s.* נְעֻוָה Gn 49, 12 Keltertrog.
נְעֻוָה *h. f.* dass.
נְעֻוָה *h. m. pl.* Jugend.
נְעֻוָה *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.
נְעֻוָה *a. f., c.* נְעֻוָה Jes 1, 31 (MS נְעֻוָה, Cod. Soc. 59 נְעֻוָה) dass.
נְעֻוָה *h. f.* 1. Verschliessen; 2. Verschlussgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).
נְעֻוָה *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.
נְעֻוָה *a. m.* dass.
נְעֻוָה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.
נְעֻוָה *a. f.* 1. *c.* נְעֻוָה Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.
נְעֻוָה *h. m.* Loch.
נְעֻוָה *h.* 1. verschliessen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).
נְעֻוָה *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.
נְעֻוָה *h. m.* Schuh.
נְעֻוָה (LvJI 11, 22, MS נְפֻוָה) *a. m.* Heuschreckenart.

נָעַם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.

נַעֲמָה weibl. Personennamen.

נַעֲמִית *h. f.* Strauss.

נַעֲמִיתָא *a. f.* בַּת נ' Lv 11, 16, *pl.*

נַעֲמִין (1) נַעֲמִין (נַעֲמִין) Jes 43, 20, *d.*

נַעֲמִיתָא Thr 4, 3 1. נַעֲמִיתָא dass.

נַעֲמָן 1. männl. Personennamen; 2. Name eines Planeten.

נַעֲנוּעַ *h. m.* Schütten.

נַעֲנַנָּה *a. m.* Minze (*Mentha*).

נַעֲנַע *s.* נִיגַע.

נַעֲצַץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.

נַעֲצַץ *a., pt. pass.* נַעֲצִיץ Gn 28, 12 dass.

נַעֲצוּץ *h. m.* Dorn.

נַעֲצוּצָא *a. m., pl. d.* נַעֲצוּצָא Jes 7, 19 dass.

נָעַר I *h.* schreien (v. Esel).

נָעַר II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.

נָעַר III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hitp.* sich entfernen.

נָעַר I *a.* wach sein.

נָעַר II *a. Pu.* 1. schütteln; 2. ausleeren.

נָעַר *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.

נַעֲרָה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12 1/2 Jahren).

נַעֲרֹתָא *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12 1/2 Jahren.

נַעֲרֹתָא *a. f.* Schreien (des Esels).

נַעֲרֹן Ortsname.

נַעֲמָא *a. f.* Geschwulst.

נַפָּא *a. Pa.* sieben.

נַפְּהָ *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מַנְפֵּה gesiebt.

נַפְּהָ *h. f.* Sieb.

נַפְּוּחַ *h. m.* Anfachen.

נַפּוּל *h. m.* 1. Abfallen; 2. Nieder-

fallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.

נַפּוּלָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

נַפַּח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.*

anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.

נַפַּח *a.* 1. (Gn 2, 7) blasen; 2. *pt. pass.*

pl. נַפְּיָחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.*

נַפַּח Jes 54, 16 Soc 59 anfachen; 4. *ipf.*

3 *pl.* נַפְּחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. ver-

hauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. weg-

blasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.*

נַפְּחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.*

נַפְּחָא 1 S 2, 33 verhauchen machen;

2. anfachen (?). *Itpe.* 1. angefacht

werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.*

נַפְּחוּן יְהוֹנָתָן Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.

נַפַּח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. grosser Umfang.

נַפַּח *h. m.* Schmied.

נַפְּחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.*

נַפְּחִין Jer 6, 29 dass.

נַפְּחָא *a. m.* grosser Umfang.

נַפְּטָא *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נַפְּטָא *x. m.* Naphta.

נַפְּטָא, נַפְּטָא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.

נַפְּטָאָא *a. m.* Naphtahändler.

נַפְּטָאָס (Νεόφυτος?) männl. Personennamen.

נַפְּיָא *a. m., pl.* נַפְּיָן 1. Sieb; 2. eine Fischart.

נַפְּיָרָא *x. m.* ein Hofbeamter.

נַפְּיָהָ *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.

נַפְּיָלָא *h. m.* Riese. בֶּן נַפְּיָלָא 1. Dämon; 2. Salamanderart.

נַפְּיָלָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.*

נַפְּיָלָאָא Jes 13, 10 Orion.

נַפְּיָלָא II *a. m.* Frühgeburt.

נַפְּיָלָהָ *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.

נַפְּיָצָה *h. f.* Zerschmettern.

נפיקא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פניקא) 1. פניקא.
 נפישא *a. m., pl.* נפישין Est II 6, 10 viel, gross.
 נפיתא *a. f.* Sieb.
 נפל *h.* 1. fallen; 2. anheimfallen; 3. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.
 נפל *a., ipf.* יפול Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יפל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.
 נפל *h. m.* Frühgeburt.
 נפלא *a. m.* 1. dass.; 2. s. נפילא.
 נפלאות *h. f. pl.* Wunder.
 נפלה *h. f.* 1. Abfall; 2. Aussaat.
 נפלי *x. f.* (νεφέλη) Wolke (?).
 נפוליה (Νεάπολις) Nablus (Sichem).
 נפנף *s.* נוף.
 נפס *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).
 נפס *a. Pa.* dass.
 נפוס *x. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).
 נפסא *a. m.* Wollschläger.
 נפע *h.* einflössen. *Hi.* einhauchen.
 נפע *a., Pa. pt.* מנפע Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.
 נפף *h. Pi.* treiben lassen.
 נפף *a. Pa.* schwingen.
 נפפיתא, נפפיתא *a. f.* Schwinge.
 נפץ *h.* auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).
 נפץ *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* נפצת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נפצין Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נפצו Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass.* *pl. f.* מנפצין Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs). *Aph.* losreißen. *Itpa. imp. sg. f.* אתנפצי Jes 52, 2 sich abschütteln.
 נפין *x. m.* (*napus*) eine Art Rettich.
 נפצא *a. m.* Ausleerung.

נפצא *a. m.* Flachsschwinger.
 נפק *h.* ausgehen.
 נפק (Gn 8, 7) *a., ipf.* יפוק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נפק ירי חובה seine Pflicht thun. נפק מן בין sich unterscheiden. נפק מן ל angehen, Bedeutung haben für. *pt.* נפיק 1 S 23, 22 durchtrieben(?). נפיק נפיק ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אפיקת Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. *Ittaph. ipf.* יתפק Ex 22, 5 herausgeführt werden.
 נפקא *a. m.* 1. Ausgehender. בר נפיק בר Hurer; 2. Angebot.
 נפקא *a. m.* 1. Excrement; 2. Gesims, Vorsprung (?).
 נפקותא *a. f.* Aufwand, Ausgabe.
 נפקותא *a. f., pl. d.* נפקותא 1 K 6, 6 (MS נפקותא) Gesims.
 נפקותא *a. f.* נפקת ברא Gn 34, 31 Hure.
 נפר Ortsname.
 נפורה *s.* נפורה.
 נפרוא *x. m.* Leopard (?).
 נפש *a., pf.* 3 *pl.* נפישו Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* אפיש Gn 17, 6 viel machen, vermehren.
 נפש *h. m.* aufatmend, ruhend.
 נפש *h. f.* 1. Seele. נפש רעה Missgunst; 2. Leben. דיני נפשות Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke; 5. Absicht. אם נפשך wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Grabmal; 8. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.
 נפשא (Gn 1, 20) *a. f., c.* נפש Dt 27, 25, *pl. c.* נפשות Lv 21, 11 1. Seele. נפש Missgunst; 2. Leben; 3. Person. נפשי, נפשך, נפשיה Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabmal; 5. Aufatmung.
 נפשא *a. m.* leerer Raum, Leere.
 נפתאה *a. m.* Nabatäer.

נַפְתוּחָאָה *a. m., pl. d.* נַפְתוּחָאָי Gn 10, 13
aus dem Norden Ägyptens (?).

נֶזֶן *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. נֶזֶן נֶזֶן
ein Engel. נֶזֶן הַתְּלָב Vogelmilch
(*Ornithogalum*) (?).

נֶזֶן *s.* הַנֶּזֶן.

נֶזְאָה *a. m., ind.* נֶזֶן Gn 40, 10 Blüte.

נֶזְאָה (Lv 11, 16) *a. m.* (auch 'נ' פֶּר) *a. m.*
ein Raubvogel (Habicht).

נֶזְאָה I *a., pt. pl. m.* נֶזֶן Gn 41, 23
mager sein.

נֶזְאָה II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.*

נֶזְאָה Koh 3, 7 (MS נֶזְאָה) *dass.*
Itpe. pf. 3 *pl.* אֶתְנַזְּאוּ Lv 24, 10
sich zanken.

נֶזְאָה *a. m., s.* נֶזְאָה.

נֶזְאָה *a. m.* Zänker.

נֶזַב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. ein-
setzen. *Pa. pt. pass. f.* מְנַזְּבָא Jer
2, 7 *dass.* *Aph. inf.* אֶנְזָבָא 1 S 13, 21
(MS אֶנְזָבָא) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt
sein.

נֶזַבָא *a. m., c. s.* נֶזְבִיבָה Ez 17, 5 Setz-
ling.

נֶזְבִיבָתָא *a. f., ind.* נֶזְבָא Gn 21, 33
Pflanzung.

נֶזַח *h.* *Hitp.* sich zanken.

נֶזַחַת *h. m.* Lobpreis.

נֶזַחַת *h. m.* Sieger.

נֶזַחַתָא *a. m.* *dass.*

נֶזַחַת *h. m.* Zanken.

נֶזַחְלָה *h. f.* Abgefallenes.

נֶזַחְלָת *h. f.* Abfall.

נֶזַחַת *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נֶזַחְרָא *a. m., pl.* נֶזַחְרִין Jes 44, 13
Klammer (?).

נֶזַחַת *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden.

Pi. 1. besiegen; 2. preisen.

נֶזַחַת *a.* 1. *pt.* נֶזַחַת Est II 1, 3 auf-
schiessen; 2. *pt. pl.* נֶזַחְרִין Ex 32, 18

siegen. *Pa. pt. pl.* מְנַזְּחִין Ct 4, 4
besiegen. *Aph.* spielen (?). *Itpe.*

1. *pf.* אֶתְנַזְּחָה Ez 19, 11 sich hervor-
thun; 2. besiegt werden.

נֶזַחַת *h. m.* siegreich.

נֶזַחַת *h. m.* Dauer.

נֶזַחְוִין *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נֶזַחְוִנָא *a. m.* siegreich.

נֶזַחְוִנָא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נֶזַחְוִין Dt
33, 29 Sieg.

נֶזַחְוִנָה Ortsname.

נֶזַחְוִנָתָא *a. f.* Siegen.

נֶזַחְוִנָתָא *a. m.* 1. Blüten; 2. Spross,
Gewächs.

נֶזַחְוִנָתָא *a. m.* Graben.

נֶזַחְוִנָתָא *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נֶזַחְוִנָתָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נֶזַחְוִנָתָא (Ez 27, 23) Ortsname.

נֶזַחְוִנָתָא *a. m.* Graben.

נֶזַחַל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.*
berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen.
Ho. gerettet werden.

נֶזַחַל *a.* retten. *Aph. ipf.* יִצִּיל Jes 31, 5
(MS יִצִּיל) *dass.* *Ittayh.* gerettet
werden.

נֶזַחַל *h. m.* Zerfließendes, Fäulnis.

נֶזַחְמִין (Jes 44, 13) 1. mit MS נֶזַחְרִין, *s.*
נֶזַחְרָא.

נֶזַחְמִנָא *a. m., pl. d.* נֶזַחְמִנָא 1 K 6, 6
Blüte.

נֶזַחְמִנָן *s.* נֶזַחְמִנָן.

נֶזַחְמִנָן *s.* נֶזַחְמִנָן.

נֶזַחְמִנָן *a.* hineinstecken.

נֶזַחְמִנָן *a., pf.* 1 *sg.* נֶזַחְמִנָתָא Jes 38, 14,
ipf. 3 *pl. f.* יִנְצָפֶן Jes 29, 4 zirpen.

Pa. pt. מְנַצְפִיָה Jes 38, 14 *dass.*

נֶזַחְמִנָתָא *h. f.* Kappernbusch (*Capparis
spinosa*).

נֶזַחְמִנָתָא *h.* blühen. *Pilp.* 1. glänzen, er-
glänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten.
S. נֶזַחְמִנָן.

נֶזַחְמִנָתָא *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מְנַצְפִיָנָא
Ez 1, 7 glänzen. *S.* נֶזַחְמִנָן.

נֶזַחְמִנָתָא *a. m.* 'נ' פֶּר ein Raubvogel
(Habicht).

נֶזַחְמִנָתָא *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נֶזַחְמִנָתָא *a.* zirpen.

נֶזַחְמִנָתָא I *h. m.* Grille.

נצר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.
 נצרא *a. m.* 1. Rute, Schoss; 2. Korb aus Ruten.
 נצרפי *h. m.* נ' christliches (?) Versammlungshaus.
 נצרת Ortsname.
 נקא s. נקי.
 נקב *h.* 1. durchbohren, durchdringen; 2. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren.
 נקב (2 K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa.* dass. *Itpe.* durchbohrt werden.
 נקב *h. m.* Loch. *בית הנקב* hintere Öffnung am Beinkleid. *צריך לנקביו* er muss seine Notdurft verrichten.
 נקבא, נקבא *a. m., pl.* נקבין Ez 28, 13 dass.
 נקבה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.
 נקבה *h. f., pl.* נקבין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, *בית נקבה* After. *צריך לנקביו* er muss seine Notdurft verrichten.
 נקבות *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.
 נקבתא *a. f., pl.* נקבי 1. dass.; 2. Höhlung.
 נקבתא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.
 נקד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.
 נקד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.
 נקד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אתה נקדא Ez 16, 4 gereinigt werden.
 נקדה *h. f.* Punkt.
 נקדוד l. נקרום.
 נקדימון (Νικόδημος) männl. Personennamen.
 נקה *h. f.* Kamelweibchen.
 נקה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מנקה rein.
 נקוד *h. m.* gesprenkelt.
 נקוד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Brotart.

נקויטאין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.
 נקוי *h. m.* Reinigung.
 נקוסא männl. Personennamen.
 נקוני *h. m.* 1. Olivennachlese; 2. Verwundung.
 נקונא *a. m.* Verwundung.
 נקור *h. m., pl.* נקורות Schärfer (von Mühlsteinen).
 נקור *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.
 נקורא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.
 נקושא *a. m., c.* נקוש Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.
 נקו *h. Hi.* zur Ader lassen.
 נקו *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.
 נקט I *h. Pi.* reichen.
 נקט II *h.* 1. sich verdrriessen, sich ekelnd; 2. Verdruss erregen.
 נקט *a.* 1. *pf. 3 f. sg.* נקטת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf. 3 pl.* אנקוטו Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.
 נקוטא *x. m.* (νικητής) Sieger.
 נקטמון *x. m.* (ὄνος κατ' ὤμων) Eselsfigur.
 נקי männl. Personennamen.
 נקי *a. Pa. pt. pl. m.* מנבן Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.
 נקי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell.
 נקיה לשון נקיה Euphemismus.
 נקי II *h. m.* Lamm.
 נקיה *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נקי 1 K 15, 22 ledig, frei.
 נקיד Engelname.
 נקידא *a. m.* rein, klar.
 נקיון s. גיקון.
 נקיון *h. m.* Reinheit, Klarheit.
 נקיות *h. f.* 1. dass.; 2. Strafflosigkeit.
 נקוט *h. m.* sich ekelnd.
 נקומה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.
 נקולום, נקולום *x. m.* (vgl. Νικόλαος) eine Art Datteln.

נִקְלוֹגוֹס *x. m.* (δικολόγος) Anwalt.
 נִקְיָק *h. m.* Felsenspalt.
 נִקִירָא *s.* נִקִירָא.
 נִקִירָה *h. m.* Picken.
 נִקִירָתָא *a. f.* Schlucht.
 נִקְלָה, נִקְלִי *x. f.* (ἀνάκλωος) Unter-
 gewand.
 נִקְלִיטִין *x. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Bett-
 stange.
 נִקָם *h.* sich rächen.
 נָקָם *a., ipf. 2 sg.* תִּקוּם Lv 19, 18 dass.
Itpa. Rache zu erfahren bekommen.
 נִקְמָה *h. f.* Rache.
 נִיקוֹמָכִי (Νικόμεχος) männl. Personen-
 name.
 נִקְמָן *h. m.* rachsüchtig.
 נִקְמָתָא *a. f., pl. c. s.* נִקְמָתָהוֹן Thr 3, 60
 Rache.
 נִיקוֹן *x. m.* (νίκων) Mauerbrecher.
 נִיקוֹנִיא *s.* נִיקוֹנִיא.
 נִיקוֹנִיקָא *x. f.* (λουκάνικα) Fleischwurst.
 נִיקוֹנִיָר (Νικάνωρ) männl. Personennamen.
 נִיקִים männl. Personennamen.
 נִקַע *h. m.* Vertiefung.
 נִקַי I *h.* 1. stossen, schlagen; 2. be-
 unruhigen. *Pi.* 1. stossen; 2. Oliven
 nachlesen; 3. abhauen. *Hi.* 1. an-
 einanderstossen lassen; 2. vergleichen.
Ho. aneinandergebracht werden.
 נִקַי II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.*
 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen;
 3. umringen; 4. unter Kredit ver-
 kaufen. *Ho.* 1. rund gemacht sein;
 2. ummauert sein.
 נִקַי *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.
 נִקַי I *a., pt. pass. f.* נִקִיפָא Dt 21, 6
 stossen, schlagen, erschlagen. *Pa.*
 dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen.
Itpe. pt. f. מִתְנַקֵּפָא Est II 4, 13
 (nicht MS) sich stossen.
 נִקַי II *a. Aph.* 1. *pf. 2 pl.* אִנְקִיפְתוּן
 Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf. 2 pl.* תִּקְפוּן
 Lv 19, 27 rund machen; 3. unter
 Kredit verkaufen.

נִקְפִי *h. m.* der liebt, gegen Kredit zu
 leihen (?).
 נִקְפָתָא *a. f.* Thalsenkung.
 נִקְצָא *a. m.* Stück.
 נִקַר *h.* 1. ausstechen; 2. anpicken;
 3. benagen; 4. schärfen (den Mühl-
 stein). *Ni.* benagt werden. *Pi.*
 1. picken; 2. nagen. *S.* נִקַר II.
 נִקַר *a.* 1. *pf. 3 pl.* נִקְרוּ Ri 16, 21
 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken;
 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen
 (den Mühlstein). *S.* נִקַר.
 נִקַר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.
 נִקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung;
 3. Fetzen.
 נִקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeisseltes; 2. Aus-
 gepicktes.
 נִקְרָתָא *a. f.* Höhlung.
 נִקְרָן, נִקְרָן *h. m.* tadelsüchtig, Splitter-
 richter.
 נִקְרָנָא *a. m.* dass.
 נִקְרִים (jBer 3^e) 1. נִקְרוֹם *x. m.* (νευκόρος,
 νακόρος) Tempeldiener.
 נִקַשׁ *h.* schlagen, stossen. *Hi.* 1. klopfen;
 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.
 נִקַשׁ *a., pf. 3 sg. f.* נִקַשַׁת Ri 4, 21,
pt. pl. f. נִקַשְׁתִּין Est II 6, 10 schlagen,
 klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.;
 2. vergleichen. *Itpe. ipf. 3 pl.* יִתְנַקְשׁוּן
 Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Itaph.*
 verglichen werden.
 נִקַשָּׁא *a. m.* Klopfen.
 נִקַשָּׁה *h. f.* Verdorbenes.
 נִקַתָא *a. f.* weibliches Kamel.
 נִר *h. m., pl.* נִרוֹת Lampe.
 נִרָא *x. m.* Saft vom Granatapfelbaum.
 נִרְנָא *a. m., pl.* נִרְנִין Est II 1, 3 (MS
 נִרְנִין) Beil.
 נִרְנוּן (Midr Teh 78) 1. בֵּר גִּזִין, *s.* גִּזָא.
 נִרְגַל Name eines Götzen.
 נִרְגַל *h. m.* Ohrenbläser.
 נִרְגִילָא *x. m.* Kokosnuss.
 נִרְדִי *x. m.* Narde.
 נִרְדָא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נרדינו *x. m.* (νάρδινον) Nardenöl.
 נרדשיר *x. m.* Brettspiel (Triaktrak).
 נרוד (?) Ortsname.
 נרמק *x. m.* weicher Schuh.
 נרוון (Νέρων) männl. Personennamen.
 נרונית *x. f.* neronisch.
 נרום *x.* Name eines pers. Festes.
 נרקום (Ct 2, 1, MS נרנים), נרקום *x. m.*
 (νάρκισσος) Narzisse.
 נרש Ortsname.
 נרשאה *a. m.* aus Nerasch.
 נרתיק *x. m.* (ναρθήκτων) 1. Büchse;
 2. Scheide, Futteral.
 נרתקא, נרתיקא *x. m.* 1. dass.; 2. *c.*
 נרתיק Ru 4, 7 Handschuh.
 נשא *h.* 1. heben, tragen. נ' פנים Rück-
 sicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen.
 נ' עון Sünde vergeben; 3. heiraten.
pt. pass. נשוי verheiratet. *Ni.* 1. er-
 hoben werden; 2. verheiratet werden.
Hi. 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signa-
 lisieren; 3. verheiraten; 4. bringen,
 hingeben; 5. lenken, führen. *Hityp.*
 sich erheben.
 נשא *s.* נסא.
 נשאון *h. m. pl.* Heimführung der Braut,
 Heirat.
 נשאון *a. m. pl.* dass.
 נשיא *h. m.* Fürst, bes. das Haupt des
 palästinischen Juden nach der Zer-
 störung Jerusalems.
 נשיאה, נשיא *a. m.* dass.
 נשיאה *h. f.* 1. Erheben. נשיאת ראש
 Kopfzählung; 2. Aufladen.
 נשיאות *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde;
 3. Fürstenwürde; 4. Familie des
 Fürsten.
 נשיאותא, נשיאותא *a. f.* dass.
 נשתרופיתא (?) *a. f.* Fließen, Flüssig-
 sein.
 נשא *x. m.* Depilatorium.
 נשא *a. m.* ברי נשא, *pl.* בני נשא Mensch.
 נשא *a.* vergessen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תתנשי
 אנטניני Dt 9, 7 dass. *Aph.* 1. *pf. c. s.*

Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten
 lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
 נשא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. אַתְּתָא), *pl. d.*
 נשיא Frau. נשא ביי Haus der Eltern
 der Frau.
 נשב *h.* wehen. *Pi. Hi.* 1. dass.;
 2. wehen lassen.
 נשב *a., pf.* 3 *sg. f.* נשבת Jes 40, 7,
pt. pl. נשבין Dt 32, 2 dass. *Pa. pt.*
f. מנשבה Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen
 lassen.
 נשב *h. m.* Netz.
 נשבא *a. m.* dass.
 נשדור *x. m.* Ammoniak.
 נשה *h. m.* גיד הנ' Spannader.
 נשה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.*
 vergessen machen.
 נשובת *h. f.* Spreu.
 נשורה *a. m.* Krume.
 נשט *a.* abziehen, enthäuten.
 נשוא *a. m.* גידא רנ' Gn 32, 32 Spanna-
 ader.
 נשיכה *h. f.* Beissen.
 נשילה *h. f.* Abfallen.
 נשים *h. f. pl.* Frauen.
 נשימה *h. f.* Atemzug.
 נשיפה *h. f.* Blasen.
 נשיקה *h. f.* 1. Küssen, Kuss; 2. ge-
 schlechtl. Berührung.
 נשיקות *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.
 נשיקיא Ortsname.
 נשיקתא *a. f.* Kuss.
 נשירה *h. f.* Abfallen.
 נשך *h.* 1. beissen; 2. ausleihen gegen
 Rückgabe mit Zuschuss; 3. aneinander-
 stossen. *Pi.* beissen. *Pu.* gebissen
 werden. *Hi.* 1. beissen lassen; 2. an-
 einanderstossen lassen; 3. Zins zah-
 len (?).
 נשך *h. m.* Zinsnahme.
 נשבון *h. m., f.* נשבנית bissig.
 נשל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.*
 abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.
 נשל *a. Aph.* herauswerfen.

נָשָׁם *h.* atmen.
 נָשָׁם *a. Pa.* aufatmen. *Itp.* genesen.
Itpat. אֲנַשְׁתָּם (?) atmen.
 נָשָׁם *h. m.* Salbe, welche das Wachstum der Haare hindert.
 נִשְׁמָא *a. m.* Atemzug.
 נִשְׁמָה *h. f.* Lebenshauch, Seele.
 נִשְׁמָתָא (Gn 2, 7) *a. f., pl.* נִשְׁמָן dass.
 נִשְׁף I *h.* blasen.
 נִשְׁף II *h.* gleiten.
 נִשְׁף I *a.* blasen. *Itp.* angeweht werden.
 נִשְׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אֲנַשְׁתָּף dass.
 נִשְׁף *h. m.* Dämmerung (morgens und abends).
 נִשְׁפָּא *a. m.* dass.
 נִשְׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen.
Pu. sich berühren. *Hi.* berühren lassen.
 נִשְׁק, נִשְׁקִי (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen; 2. berühren. *Pa. inf.* נִשְׁקָא Gn 31, 28 küssen.
 נִשְׁק *h. m.* Rüstung, Waffen.
 נִשְׁקִי (bGitt 43^b) *x. m. pl.* eingebranntes Zeichen.
 נִשְׁקָתָא *a. f.* Kuss.
 נִשְׂר *h.* abfallen, herunterfallen. *Pi.* abreißen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.
 נִשְׂר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.
 נִשְׂר *h. m.* Herabfallendes.
 נִשְׂר *h. m.* Adler (Geier).
 נִשְׂרָא *a. m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name einer Gottheit.
 נִשְׂרָא *a. m.* Abfallendes.
 נִשְׂרָתָא (MidrTeh 78, 45) eine Vogelart (?).
 נִשְׂתוּת (jEr. 25^a) ?
 נִשְׂתִּי מִנְשֵׁתִיָּה (bSabb 134^a) 1. מִנְשֵׁתָם 1. נִשְׂם.
 נִשְׂתִּיק *x. m.* (ναρθήκιον) Behältnis.
 נִתַּב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen lassen.
 נִתְבָּרָא (?) Name eines heidnischen Fests.
 נִתְבָּרָה S.
 נִתְנַח *h. m.* Zerlegen.

נִתָּן *h. Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen.
Pi. 1. springen; 2. springen machen.
Hi. 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.
 נִתָּן *a., pt. pl. f.* נִתְּנוּ Dt 1, 44 abspringen. *Pa.* umherspringen machen.
Aph. abschlagen.
 נִתְּוָה männl. Personennamen.
 נִתְּוָאִי (?) männl. Personennamen.
 נִתַּח *h. Pi.* zerlegen.
 נִתַּח *a. Pa.* wegreißen.
 נִתַּח *h. m.* Stück.
 נִתְיַב *h. m.* Pfad.
 נִתְיַבָּתָא *a. f.* dass.
 נִתְיַן *h. m.* Heiligtumssklave.
 נִתְיַנָּא *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personennamen.
 נִתְיַנָּא *a. m.* Heiligtumssklave.
 נִתְיַנָּה *h. f.* 1. Geben; 2. Anlegen.
 נִתְיַנָּוה *h. f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.
 נִתְיַנִּי *h. m.* Heiligtumssklave.
 נִתְיַצָּה *h. f.* Niederreißen.
 נִתְיַקָּה *h. f.* 1. Losreißen; 2. Aufreißen.
 נִתְךָ *h. Hi.* 1. schmelzen; 2. giessen.
Ni. Ho. sich auflösen, schmelzen.
 נִתְךָ I *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg. m.* תִּתְיַךְ Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. giessen.
 נִתְךָ II *a.* schaden.
 נִתַּל *a.* geben.
 נִתַּן *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, ergeben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni. Ho.* 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.
 נִתַּן *a., nur impf.* תִּתְיַן Ex 21, 4 u. *inf.* מִתְיַן Dt 15, 10 dass.
 נִתְןָ männl. Personennamen.
 נִתְיַן *h.* niederreißen. *Ni. Ho.* niedergerissen werden.
 נִתְקָה *h.* 1. losreißen, ausreißen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln;

3. haarkrank werden. *Pi.* 1. losreissen; 2. protestieren.
נָתַק *a. Pa.* 1. losreissen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* אֲתִיקֵנוּן Jer 12, 3 (MS אֲתִיקֵינוּן) dass. *Itpa. pf.* אֲתִיקֵנוּן Koh4,12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.
נָתַק *h. m.* Haarschwund.
נִתְקָא (Lv 13, 30) dass.
נָתַר *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. erlauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni. Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נָתַר *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְרוֹן Dt 28, 40 (MS יִתְרוֹן) abfallen; 2. *ipf.* יִתַּר Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* מִנְתַּר Jes 1, 30 (MS מִנְתַּר) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תִּתְרוֹן Ru 2, 16 (MS תִּתְרוֹן) fallen lassen, abwerfen.
נָתַר *h. m.* Natron.
נִתְרָא *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Abfall.
נָתַשׁ *h. Ni.* sich losreissen. *Hi.* 1. ausreissen; 2. schwächen.
נָתַשׁ *a.* ausreissen.

ד

ד der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ד' als Zahlzeichen = 60.
דָּאָב *h. Pu. pt.* מְסֹאֵב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.
דָּאָב I *a. Pa. ipf.* יִסְאִיב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* מְסֹאֵב Gn 34, 13 schänden. *pt. pass.* מְסֹאֵב Lv 13, 11 unrein. *Itpa. pf.* אֲסֹאֵב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.
דָּאָב II *s.* סִיב.
דָּאָה *h. f., pl.* סָאִין, סָאוֹת Mass (dritter Teil des Ephra) für Trockenes und Flüssiges. סָאָה בֵּית ein Feld, welches mit einem Sea besät wird.
דָּאָבָא *a. m.* Unreinheit.
דָּאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.
דָּאוֹשׁ *s.* דָּוֹשׁ.
דָּאָמָא *x. m.* (ἀσημος) Silber.
דָּאָסָא *a. m.* Granne.
דָּאָתָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* סָאָה 2 K 7, 1, *pl.* סָאִין Ex 16, 36, סָאִין Gn 18, 6, סָאִין Mass für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

דָּאָתָא (EchR 1, 15) 1. סָאוֹתָא.
דָּב (= נָסַב) *a.* nehmen.
דָּבָא (Gn 44, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Grossvater; 4. männl. Personennamen; 5. סָפֵר Ortsname.
דָּבָא *h.* saufen.
דָּבָא *a., pt.* סָבִי Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.
דָּב *h. m., pl.* סָבִין feinere Kleie (?).
דָּבַב *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden. *Pi.* 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.* 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.* übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.
דָּבַב *a.* *Aph.* herumgehen.
דָּבָהּ *h. f.* 1. Gebrauch von דָּבַב; 2. (später) Ursache.
דָּבָהּ לֹם (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.
דָּבָהּ תָא *a. f.* Schenkwirtin.
דָּבָהּ *h. m.* Verflechten.
דָּבָהּ *a. m.* Lastträger.
דָּבָהּ I *a. m., c. s.* סָבִירָה Ez 19, 5 Hoffnung.

סבורא II *a. m.* Aderlass.

סבורא, סבוראָה *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.

סבונתא *a. f.* Greisenalter.

סבטא, סבטאי (Σαββάτιος) männl. Personennamen.

סבטאון *x.* (σαββατειον) Name eines Flusses.

סביכא *a. m.* Dickicht.

סבילא *h. f.* Gebrauch des Stammes סבל.

סביסק *x. m.* Alraun.

סביעא *a. m.* satt.

קבך *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* verflochten sein, sich verwickeln.

קבך *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.

קבך *h. m.* Netz.

קבך *h. m.* Netzverfertiger.

סבכא, סבכא *a. m., pl. d.* סבכאי Jes 3, 18 Netz (Kopfbedeckung der Frauen).

סבכא *a. m., pl. d.* סבכאי Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.

סבכא *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סבכי, סבכי Name eines Sees (Hule).

סבכתא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סבל *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.

סבל I *a., pt.* סביל Gn 4, 23 dass.

סבל II *x.* (vgl. סבלונות) *Pa.* Ehepfand geben.

סבל *h. m.* Lastträger.

סבלא *h. f.* Last, Arbeit.

סבלון *h. m.* Tragen.

סבלונות *x. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).

סבולת *x. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.

סבלתא (Ri 12, 6) *a. f.* Ähre.

סבנא, סבניתא, סבניתא, סבניתא *x. f.* (σάβανov) Leintuch.

סבס *a. Pa.* aufhäufen.

סבסטא (Σεβαστή) Ortsname (Samarien).
סבסטוס *x. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname von röm. Kaisern).

קבע *a., ipf.* 2 *sg.* קבעת Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf.* 1 *sg.* קבעת Jer 31, 14, *Aph. ipf.* 3 *sg.* קבעת Jes 5S, 11 (MS קבע) satt machen, sättigen.

קבעא *a. m., c.* קבע Dt 33, 23 satt.

קבעא (Gn 41, 29), קבעא *a. m.* Sättigung, Fülle.

קבקין *x. m. pl.* (sebacei) Talglichter.

קבר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* קבור meinend; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. קביר פנים freundlich sein.

קבר I *a.* 1. *pt.* קבר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf.* 1 *sg.* קברית Gn 4S, 11

(MS סברית) meinen. *pt. pass.* קביר

1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend;

3. *pt. pl.* קברין Thr 3, 25 (MS

קברין) hoffen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* קברית

Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen;

2. hoffen machen; 3. קביר אפין

freundlich sein, sich jemd. zuwenden;

4. aufklären. *Itpa.* 1. hoffen; 2. ein-

leuchten; 3. *pt.* קביר ממתבר GnJII 49, 17,

1. קביר ממתבר mit cod. Vat., s. קביר.

קבר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* קברית Dt

1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* קברית

Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* קברית

1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* קביר

2 S 23, 4 (MS קביר) hoffen. *Itpo.*

pt. pl. קבירין Ez 39, 9 sich ver-

sorgen.

קבר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.

קבר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. קביר פנים freundlich.

קברא, קברא *a. m.* 1. *ind.* קבר Ru 1, 12

(fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* קבר

Gn 31, 2, קביר אפין Miene, Angesicht.

קברא *a. m., ind.* קבר Lv 19, 32 (MS

קבר) Kundiger.

קברא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS קברא)

Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.

סְבָרוֹן *h. m.* Hoffnung.

סְבִירוֹתָ *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.

סְבִירוֹסִי *l.* אֶבְרוֹסִי.

סְבִירוֹתָא *a. f.* Hoffnung.

סְבִירוֹנִיתָ *x. f.* (*Severianus*) severianisch.

סְבִירוֹקִין *x. m.* (*σούβρικός*) Obergewand.

סָנָא *I a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מִסְנָן Jer 8, 6, *Itpe.* dass.

סָנָא *II s.* סְנִי *I.*

סָנָד, סְנִיד, סְנִיד (Gn 24, 26) *a., ἴψf.* 2 *sg.* תִּסְנֹד Ex 20, 5 sich niederwerfen.

סָנְדָא *a. m.* Götzenbild.

סָנְדָתָא *a. f.* dass.

סָנְדָתָא *a. f., ind.* סָנְדָא Lv 26, 1 Götzen-dienst.

סָנְדָתָא *a. m.* Verehrung.

סָנְדָתָא *a. m., pl. c. s.* סָנְדָתָאון Jes 5, 13 Menge.

סָנְדָתָא *l.* סָנְדָתָא.

סָנְדָתָא *a. m.* Traube.

סָנְדָתָא *h. m.* Pein, Elend.

סָנְדָתָא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.

סָנְדָתָא *a. m.* Verschluss.

סָנְדָתָא *a. f.* Menge.

סָנִי *I (Lv 13, 39) a.* 1. grösser werden; 2. mehr werden; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סָנִי Nu 14, 17 gross machen. *Aph. ḡf.* אָסָנִי Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. gross machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.

סָנִי *II a., ḡf. c. s.* סָנִיתָא Est II 3, 3 (*MS*) סָנִיר יְתִיָה *l.* סָנִיר יְתִיָה.

סָנִי *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. *S.* סָנִיָאָה.

סָנִיָאָה *I a. m.* 1. *ind.* סָנִיָאָה Gn 32, 12 Menge. *l.* סָנִיָאָה Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.

סָנִיָאָה *II a. m.* Gang, Lauf.

סָנִיָאָה (NuJII 22, 24) *l.* סָנִיָאָה.

סָנִיָאָה *a. m., ind.* סָנִיָאָה, סָנִיָאָה Nu 32, 1,

pl. סָנִיָאָה Nu 21, 15 1. viel; 2. gross.

סָנִיָאָה *I a. f., c.* סָנִיָאָה Lv 11, 42 (*MS*) סָנִיָאָה Menge, Fülle.

סָנִיָאָה (?) *II a. f., c.* סָנִיָאָה Mi 7, 4 (*MS*) סָנִיָאָה Umzäunung.

סָנִיָאָה *a. f.* Verehrung.

סָנִיָאָה *a. f., c.* סָנִיָאָה Lv 11, 42 Menge, Fülle.

סָנִיָאָה *s.* סָנִיָאָה.

סָנִיָאָה *a.* viel, sehr.

סָנִיָאָה (?) *a. m.* Zweig.

סָנִיָאָה *s.* סָנִיָאָה.

סָנִיָאָה *s.* סָנִיָאָה *I.*

סָנִיָאָה *a. m., ind.* סָנִיר Lv 13, 44 aus-sätzig.

סָנִיָאָה *h. f.* 1. Einschliessung; 2. Ge-brauch von סָנִיר.

סָנִיָאָה *a. f.* Aussatz.

סָנִיָאָה *h. Pl.* aufhäufen, zurücklegen. *Pu.* zu eigen sein.

סָנִיָאָה *I a. Pa.* dass.

סָנִיָאָה *a. m.* Wurzel von *Cyperus rotundus*.

סָנִיָאָה *pt.* מִסָנִיָאָה (ExJI 26, 28) 1. גָּלָל, מִתְגָּלָל, *s.* גָּלָל.

סָנִיָאָה *h. m.* rund.

סָנִיָאָה *a. m., pl. f.* סָנִיָאָהון Ez 1, 7 dass.

סָנִיָאָה *h. f.* Besitztum.

סָנִיָאָה *x. m. pl.* (*sigillaria*) Bilderfest.

סָנִיָאָה *x. m. pl.* (*saeculares*) Säcular-feier.

סָנִיָאָה *a. f.* Besitztum.

סָנִיָאָה *a. f., pl.* סָנִיָאָה eine Binsenart.

סָנִיָאָה *x. m. pl.* (*σάγματα*) Decken.

סָנִיָאָה *l.* סָנִיָאָה.

סָנִיָאָה *h. m.* פְּרִיסְטֵר סָנִיָאָהים *l.* סָנִיָאָהים *l.* פְּרִיסְטֵר-
haupt (nach dem Hohenpriester).

סָנִיָאָה *a. m., c.* סָנִיָאָה Jer 52, 24 dass.

סָנִיָאָה *s.* סָנִיָאָה Ortsname.

סָנִיָאָה (GnJI 27, 28, *MS*) סָנִיָאָה *l.* סָנִיָאָה, *s.* סָנִיָאָה.

סָנִיָאָה *a. m.* aus Kephar Segana.

סגניזת *x. f. pl.* Korb.
 סגנון *x. m.* (στῆνον) 1. Zeichen;
 2. Losungswort; 3. Fahne.
 סגנורים *x. m. pl.* (signarii) Fahnen-träger.
 סגוס *x. m.* (σάγος) Stoff, Zeug.
 סגס *s.* שגשג.
 סגע *a.* 1. viel sein; 2. sich mehren.
Aph. 1. vermehren; 2. viel haben.
 סגעא *a. m.* Menge.
 סגעתא *a. f.* dass.
 סגה *h., pt. pass.* סגוה gequält. *Pi.*
 quälen. *Hitp.* sich quälen.
 סגה *a.* quälen. *Pa. inf.* סגפא Nu 30, 14
 dass. *Itpe. inf.* אסתגפא Koh 1, 13
 gequält werden.
 סגה *h.* schliessen. *Ni.* geschlossen sein.
Hi. ausliefern, verraten. *Ho. pt.*
 סגהר eingeschlossen.
 סגה *a., pt. pass. f.* סגירא Ct 1, 9
 umschliessen. *Aph. ipf. c. s.* סגירייה
 Lv 13, 5 1. zuschliessen; 2. ein-
 schliessen. *Itpe. 1. ipf. 3 f. sg.* סגתגה
 Nu 13, 14 eingeschlossen werden;
 2. verschlossen werden; 3. aussätzig
 werden.
 סגה *h. m.* Schloss.
 סגהר (Ps 1, 3) 1. סגירגה, *s.* סגירגה.
 סגהר (BemR 8 Ausg. Konst.)?
 סגהרן Engelname.
 סגהרות 1. סגירזות.
 סגהריר *h. m.* Regenguss.
 סגירא *a. m.* dass.
 סגהרם (Tos. Bech V 12) 1. סגהרם.
 סגה *h. m.* Block (zum Fesseln).
 סגה *a. m.* dass.
 סגהה *a. m.* Verfertiger von Blöcken.
 סגהה *x. f.* (esseda) Wagen.
 סגהם Ortsname.
 סגהמי *h. m.* aus Sodom.
 סגהק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.
 סגהר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung;
 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Por-
 tion; 6. Abschätzung; 7. ein Teil
 der Mühle.

סגירא *a. m., ind.* סגור Nu 28, 2
 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihen-
 folge.
 סגירא *a. m.* בי ס' 1. Kopfkissen; 2. zu
 Häupten.
 סגירן *h. m.* 1. leinenes Tuch; 2. leinenes
 Gewand.
 סגירין *a. m., pl.* סגירין Thr 2, 20 dass.
 סגירין *s.* סגירא.
 סגירם *h., pt. pl.* סורמין jBabB 13^e (?).
 סגירן *x. m.* 1. Holzblock, Stumpf;
 2. Ambos; 3. Töpferscheibe.
 סגירן *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mittel-
 stück im Mühlstein; 3. Jer 18, 3
 (MS סגירן) Töpferscheibe; 4. Masse;
 5. (auch סגירן) Instrument bei der
 Verfertigung von Dattelwein (?).
 סגירן *x. m.* (esseda) Wagen.
 סגירין (Tos. Kel. BabB VII, 10) 1.
 צירונים, *s.* צירוני.
 סגירין (Siphre Dt 234), 1. סגירין.
 סגירן *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten
 werden; 2. beschnitten werden. *Pi.*
 spalten, zerreißen.
 סגירן *a.* 1. *pt. pass.* סגירן Lv 11, 7
 spalten. *Pa.* 1. spalten; 2. *pf. c. s.*
 סגירקון 2K 2, 12 (MS סגירקון) zerreißen.
 סגירן *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.
 סגירא *a. m., pl.* סגירן 1 K 11, 30
 Fetzen, Lappen.
 סגירין *x. f.* (σταιός) 1. Getreidemarkt
 (Getreidechan); 2. Getreidehändler.
 סגירין *x. f.* Getreidehändlerin.
 סגירין *h. f.* spitzig.
 סגירין 1. סגירין.
 סגירן *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen.
Pi. 1. ordnen; 2. eine Abschätzung
 vornehmen (behufs Belassung der not-
 wendigsten Utensilien). *Pu.* geordnet
 sein. *Hi.* 1. ordnen; 2. die Reihen-
 folge feststellen.
 סגירן *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf. 1 sg.* סגירין
 Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine
 Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*

2 *sg.* תַּסְדֵּר Ex 21, 1 in Ordnung vorlegen. *Itpa.* geordnet werden.

סוּדָר *x. m.* (σουδάριον) Tuch.

סִדָּר (b.Jom 85^a) 1. סִדְרָה.

סִדָּר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.

סִדְרָא (Ex 28, 17) *a. m.* 1. Ordnung; 2. Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.

סוּדָרַי (Ru 3, 15, MS סִדְרָא!), סוּדָרַי *x. m.* (σουδάριον) Tuch.

סְרוּוֹנְנַיָא 1. סְרוּוֹנְנַיָא.

סִדְרָן *h. m.* Ordner (von Traditionen).

סִדְרָנָא *a. m.* dass.

סִדְרָה *h. Pi.* mit Zeugen versehen.

סִדְרָה *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg* תַּסְדֵּיר Dt 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Itaph. pf.* אֶת־סִדְרָה Ex 21, 29 bezeugt werden.

סִדְרָה (Dt 19, 18) *a. m., ind.* סְדִיר Lv 5, 1 Zeuge.

סִדְרָה (?) *a. m.* Zeugnis.

סִדְרֹתָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis; 2. *pl. d.* סִדְרֹתָא Dt 6, 20 Bezeugung; 3. Beweis.

סִדְרָה *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).

סִדְרָא, סִדְרָא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.

סִדְרָן *h. m.* mondformige Zierrat (?).

סִדְרֹנָא *a. m., pl. d.* סִדְרֹנָא Ri 8, 26 dass.

סִדְרָנָא *a. m.* dass.

סוּא *h. m.* Korb.

סוּאָא *a. m.* Unreinheit.

סוּאָבְתָא *a. f.* dass.

סוּאָבְתָא *a. f., c.* סוּאָבְתָא Lv 5, 3, *c. s.* סוּאָבְתָא Lv 5, 3, *pl. c.* סוּאָבְתָא Koh 9, 8 1. Unreinheit; 2. Unreines.

סוּאָר *s.* סוּר.

סוּב *s.* סוּבָּי.

סוּבָּה *h. m.* 1. Rand; 2. Reifen.

סוּבָּה (Ex 27, 5, MS סוּבָּה) *a. m.* dass.

סוּבָּין *h. m. pl.* Ränder (?).

סוּבָּין *h. m.* Schwert.

סוּבָּא I *a. m.* Last.

סוּבָּא II *a. m.* Hoffnung.

סוּג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.

סוּג II *h.* חִי. הַסִּיג verrücken.

סוּג *a., pt. pl.* סִיגִין Ho 2, 8 umzäunen.

Pa. pf. 3 *pl.* סִיגוּ Ct 7, 3 (MS סִיגִין) als Umzäunung ziehen.

סוּג *h. m.* Korb (Kasten?).

סוּגָא *a. m.* ein Vogel.

סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.

סוּגָר *h. m.* Verschluss (Kette?).

סוּד *h.* tünchen. *Pi.* dass.

סוּד *a., ipf.* 2 *sg.* תַּסוּד Dt 27, 2 dass.

סוּד I *h. m.* Fundament.

סוּד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.

סוּדְנִי *h. m.* Schwätzer (?).

סוּחָה *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. erzählen.

סוּחָה *a.* sagen, anreden.

סוּחָא *a. m.* Geschwätz.

סוּחָתָא (Jes 5, 25, MS סִחָתָא) *a. f.* Unrat.

סוּחָרִי *h. m.* Schwimmer.

סוּחָר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.

סוּחַ *h. Hi.* bewegen, erschüttern. *Ni.* bewegt werden.

סוּחַ I *a., pf.* קָטַם Thr 2, 8 bewegen.

Aph. pf. אִי־סוּחַ dass. *Itpa.* scheu werden.

סוּחַ II *a., pf.* קָטַם Koh 2, 15 (MS קָטַם) abtrünnig sein.

סוּחָה *s.* סִדְרָה.

סוּחָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Verdächtige; 2. Name eines talmud. Traktats.

סוּי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnsüchtig wenden.

סוּי *h. m.* Korb.

סוּיָא (Prov 23, 29)?

סוּךְ I *h.* bestreichen, salben. *Ni.* gesalbt werden. *Hi. pt.* מְסִיךְ l. מְנִיךְ, s. יָנַק.

סוּךְ II *h. Pal.* 1. anstossen; 2. anseugen.

סוּךְ *a., ipf.* 2 *sg.* דָּתָהּ Dt 28, 40 Ausg. Merx (Cod. Soc. 84 Lücke) bestreichen, salben. *Itp.* *ipf.* 3 *sg.* יִתְסַךְ Ex 30, 32 gestrichen werden.

סוּךְ *h. m.* Zweig, Busch.

סוּכָא *a. m., c. s.* סוּכִיָּה Ez 31, 3 dass.

סוּכָה *h. f.* dass.

סוּכּוֹ Ortsname.

סוּכְיָה *a. m.* aus Socho.

סוּכְרַב 'עֵין שׁ' Name einer Quelle.

סוּכְתָא *a. f., ind.* סוּכָא Jes 17, 6 Zweig.

סוּל *h. m.* Stachel, Gerte.

סוּלָא *a. m., ind.* סוּל NuJI 19, 2 dass.

סוּלְאָנָא *a. m.* Schlacke.

סוּלְתָ *h. f., pl.* סְלִתוֹת 1. Feinmehl; 2. Gebäck davon.

סוּלְתָא (Gn 18, 6, MS סוּלְתָא) *a. f., ind.* סוּלְתָ Ex 29, 2 dass.

סוּם I *h. Pi.* 1. kennzeichnen; 2. genau bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen. *Hitp.* 1. genau bezeichnet werden; 2. beendetigt werden.

סוּם II *h. Ni.* blind werden.

סוּם I *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּם Lv 19, 14 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.* 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau bemerken; 3. schliessen. *Aph.* vorlegen. *Itpa.* 1. genau bezeichnet werden; 2. geschlossen werden.

סוּם II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סִימוּ Ct 5, 7 (MS סִמְיוּ) blind machen.

סוּמָא *h. m., pl.* סוּמִין Blinder.

סוּמָא *a. m., pl.* סוּמָן Jes 29, 18 (MS סִמָּן) dass.

סוּמָה *h. f.* Blinde.

סוּמְךָ *h. m.* Ring oder Schlinge am Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.

סוּמְתָא *a. f.* Mal.

סוּנָא *a. m., c.* סוּן Mi 7, 10 (MS סוּן) Kot. קוּם Name eines Krauts.

סוּם *a. m.* אַסְיָנָא (bPes 4^a) s. אַסְיָנָא.

סוּם *h. m.* Pferd.

סוּסָא *a. m., pl. c. s.* סוּסוּהִי 2 K 5, 9 Soc 59 dass.

סוּסְבָל *h. m.* eine Heuschreckenart.

סוּסָה *h. f., pl.* סוּסוּזוֹת Stute.

סוּסְיָא (Σεβαστή) Ortsname (Samaria).

סוּסְיָא I (Ex 15, 1) *a. m., pl.* סוּסְיָן Gn 49, 17, סוּסְיָתוֹן Pferd.

סוּסְיָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).

סוּסְיָתָה, סוּסְיָתָה Ortsname.

סוּעַ *a., ipf.* יְסוּעַ Lv 14, 42 (MS יְשׁוּעַ), s. שׁוּעַ.

סוּעַרְנָא s. סַעַרְנָא.

סוּךְ *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.* מְסִיפָה Spätfeige. *Hitp.* bis zuletzt gelassen werden. *Pal.* völlig vertilgen.

סוּךְ *a.* 1. *ipf.* יְסוּךְ Lv 26, 20 ein Ende nehmen, schwinden; 2. vernichten; 3. *pf.* כָּף Thr 4, 11 vollenden. *Pa.* 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסִיפִין 1 K 14, 10 (MS מְסִיפִין) schwinden; 3. ein Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֶסְיֵךְ Dt 32, 22, אֶסְיֵךְ Ze 1, 3 vernichten.

סוּךְ *h. m.* Schilf (nur in סוּךְ יָם Schilfmeer).

סוּךְ *h. m.* Ende. אֶלָּא — סוּךְ דְּהָבָר — סוּפֵי תְּאֲנִים nicht nur — sondern auch. סוּפֵי תְּאֲנִים die letzten Feigen.

סוּפָא (Gn 49, 9) *a. m.* dass. סוּפֵי קַיָּא Mi 7, 1 (MS סוּפֵי קַיָּא) die letzten (Feigen) des Sommers.

סוּפָא *a. m., ind.* סוּף Dt 1, 1 Schilf (nur in סוּף יָם).

סוּפָה *h. f.* Ende.

סוּפִין *h. m.* Schwert.

סוּפִינָא *a. m., c. s.* סוּפִינָה 2 S 21, 16 dass.

סוּפִתָּא Ortsname.

סוּפֵר *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibel-lehrer; 3. Gelehrter; 4. Gelehrter

der Zeit Esras. *pl.* סופרים Name eines talmud. Traktats.

סוף *h. m.* geschichteter Haufe.

סוף *h.* aufhäufen.

סור *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.* 1. entfernen; 2. abtrünnig machen. *Ho.* beseitigt werden.

סור *a.* untersuchen. *Pa.* dass.

סור *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt; 3. schlimme Natur; 4. Böstiger.

סור Name eines Tempelhors.

סורא *a. m.* Name eines Krauts.

סורא Ortsname.

סורא *a. m.* aus Sura.

סורג *h. m.* Gitter.

סוריאל Engelname.

סורינא *a. m.* Gitter.

סורם *h. m.* eine Pflanze (?).

סוריקין *s.* סוריקין.

סורתא Ortsname.

סות *h.* *Hi.* verlocken, locken. *Ni.* verlockt werden.

סות *h. m.* Verlockung.

סות *h. m., pl.* סותות Kleid.

סחא *a.* 1. *ipf.* יסחי Lv 14, 8 (MS יסחי) schwimmen; 2. baden. *Aph.* *imp. pl.* אסחו Gn 18, 4 baden, waschen.

סחו *h. m.* Schwimmen.

סחוא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סחוי *h. m.* dass.

סחום (falsch סחום) *h. m.* Ohrknorpel.

סחופא *a. m.* Umstossen.

סחור *a.* סחור סחור Lv 8, 15 rings herum.

סחורה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl. Personennamen.

סחורתא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel; 2. Ware.

סחורתא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סחט *h.* auspressen.

סחט *a.* dass.

סחיא *a. m.* Schwimmer.

סחיא *h. f.* Auspressen.

סחינא *a. m.* Schwimmer.

סחיתא (Ze 1, 17, MS סחיתא) *a. f.* Unrat.

סחין *a.* *Aph.* umfassen.

סחי *h.* 1. niederwerfen, verheeren; 2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סחיא *a.* 1. niederreißen; 2. stürzen; 3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren.

Itp. 1. *pf.* אסתחי Est II 6, 12 gestürzt werden; 2. verheert werden.

סחח *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סוחח reichlich. *Pi.* verlachen.

סחר *h., pt.* סוחר Hausierer, herumziehender Händler.

סחר *a.* 1. *ipf.* יסחר Nu 34, 4 (MS יסחר) im Kreise herumgehen; 2. Handel treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.*

מסתחין Thr 1, 6 (MS מסתחין) umhergehen. *Aph.* 1. *pf.* אסחר Ex 13, 18 wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.*

תסחר Nu 36, 7 sich wenden, wandern; 3. *pf.* 3 *pl.* אסחרו Gn 37, 25 sich zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.*

תסחרו Jos 6, 3 umringen. *Itp.* 1. *pf.*

אסתחר Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.*

אסתחר Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit lagern.

סחין *h. m.* Händler.

סחרינא *a. m., pl.* סחרינין, 1. *c. s.* סחרינאון Lv 25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סחרינותא *a. f., c.* סחרינות Ex 7, 24 um — herum.

סחרתא *a. f.* 1. *c. s.* סחרתהון Ez 32, 22 (MS סחרינותהון) Umgebung; 2. Ortsname.

סט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und Sichel).

סטא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תסטי Nu 5, 12 untreu werden. *Aph.* 1. *inf. c. s.* אסטייתה

Nu 22, 23 ablenken; 2. *pt. pass.* מסטי Jes 58, 6 Soc 59 beugen (das Recht).

סטביס *x. m.* (στυβάς) Ruhebett.

סטריא weibl. Personennamen.

קָטְדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.
 קָטָה *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.
 קָטוּמְתָא *a. f.* Siegel.
 קָטוּתָא *a. f., c. s.* קָטוּתִיָה Koh 2, 15
 Abweichung.
 קָטוּזְנָר *x. m.* (στατιονάριος) Wach-
 soldat.
 קָטִיָא, קָטִיָא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.
 קָטִיּוּ (קָטִיּוּ?) *x. m.* (στοιά, στοιά) 1. Säulen-
 halle; 2. Fussboden.
 קָטִיּוֹן (Tos. Kel. BabM II) 1. קָטִיּוֹן, *s.*
 קָטִיּוּ.
 קָטִיָה *h. m.* mit rissiger Haut (?).
 קָטִיּוּתָא *a. f.* Treulose.
 קָטְבָמוֹן *x. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.
 קָטְבָתָה *x. m.* (στακτή) dass.
 קָטְבִּים 1. קָטְבִּים.
 קָטְלָא *x. f.* (σίτλα) Wassereimer.
 קָטְמִם *a.* siegeln.
 קָטְמִן *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, ver-
 klagen.
 קָטְמִן *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אָקָטְמִנָא Sac
 3, 1 verklagen; 2. verführen.
 קָטְמוֹן *x. m.* (σιτώνης), *pl.* קָטְמוֹנִתַּי
 Getreidehändler.
 קָטְמִן *h. m.* Widersacher, Satan.
 קָטְמִנָא *a. m., ind.* קָטְמִן Nu 22, 22
 dass.
 קָטְמוּנִיָא *x. m.* (σατινή), *c. s.* קָטְמוּנִיָהוּן
 Jes 21, 8 (MS קָטְמוּנִיָהוּן), 1. קָטְמוּנִיָהוּן
 Streitwagen.
 קָטְמִנָה (Gn 26, 21, MS קָטְמִנָה) Name
 eines Brunnens.
 קָטְמוֹן (Tanch Schoph. 2) 1. קָטְמוֹן, *s.*
 קָטְמוֹן.
 קָטְמִם 1. קָטְמִם.
 קָטְמִים *x. m.* (ισάτις) Waid (eine Farb-
 pflanze).
 קָטְמוּסִיָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
 קָטְמִף *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von
 überreifen Früchten).
 קָטְמִן 1. קָטְמִן.
 קָטְמִן *h.* mit der flachen Hand schlagen.
Pi. dass.

קָטְמִן I *a.* zerstören.
 קָטְמִן II *a. Aph.* ausbreiten.
 קָטְמִן *a. m., c.* קָטְמִן Ex 13, 20 1. Seite;
 2. Rand.
 קָטְמִן *a. m.* Lohn.
 קָטְמִנָה *a. m.* etwas Anderes.
 קָטְמִנִּים *x. m.* (στρατηγός) Befehls-
 haber (*comes militum*).
 קָטְמִנִּיָא *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.
 קָטְמִנִּיָת (Tanch Pikk. 3) 1. קָטְמִנִּיָת, *s.*
 קָטְמִנִּיָא.
 קָטְמִמוֹן (KohR 3, 9) 1. mit Ausg. *Pes.*
 קָטְמִמוֹן.
 קָטְמִמוֹן *x. m. pl.* (στρώματα) Bett-
 polster.
 קָטְמִנְגָלָא, קָטְמִנְגָלָא *x. f.* (Σατουρνάλια)
 römisches Fest.
 קָטְמִנָה I *h. f.* eine Ysopart.
 קָטְמִנָה II *h. f.* Versammlung.
 קָטְמִנִּיָא *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse
 Natur.
 קָטְמִנִּיָא *a. m.* Sauerteig.
 קָטְמִנִּיָא *s.* קָטְמִנִּיָא.
 קָטְמִן I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.*
 קָטְמִנִּיָת Gn 18, 12 alt sein. *Itpe.* alt
 werden.
 קָטְמִן *s.* קָטְמִנִּיָת (BerR 7S) 1. קָטְמִנִּיָת *s.* קָטְמִנִּיָת.
 קָטְמִן *h. m.* Faser, Bast.
 קָטְמִנָה I *a. m.* dass.
 קָטְמִנָה II *a. m., ind.* קָטְמִן Gn 25, 8
 1. alt; 2. Greis; 3. angesehener
 Mann; 4. Gelehrter.
 קָטְמִנִּיָא *a. m.* schmutzig.
 קָטְמִנִּיָא *a. m., c. s.* קָטְמִנִּיָא I K 14, 4
 Greisenalter.
 קָטְמִנִּיָת *h. f.* graues Haar.
 קָטְמִנִּיָתָא *a. f.* 1. *ind.* קָטְמִנִּיָת Gn 15, 15
 Greisenalter; 2. graues Haupt.
 קָטְמִנִּיָתָא *a. f.* 1. *c. s.* קָטְמִנִּיָת Gn 44, 29
 graues Haupt; 2. graues Haar;
 3. Greisenalter. *pl.* קָטְמִנִּיָת Gn 44, 20
 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.
 קָטְמִנִּיָת *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles
 Metall; 3. Blütenstaub (?).

- סיג *h. s.* סוג.
 סיג *a. s.* סוג.
 סיג *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.
 סיגא *a. m., ind.* סיג Mi 7, 4 (MS סיג) dass.
 סיגא *a. m.* Zweig (?).
 סיד *h. s.* סוד.
 סיד *a. s.* סוד.
 סיד *h. m.* 1. Kalk; 2. eine Art Schminke.
 סיד *h. m.* Tüncher.
 סידא (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.
 סינא (?) *a. m.* aus Siwa (?).
 סינא *a. m., c.* סינא Mi 7, 4 Einfriedigung.
 סינד *h. m.* Tünchen.
 סינא *a. m.* Erschütterung, Schrecken.
 סיום *h. m.* Schluss.
 סינא *a. m.* dass.
 סין (Est II 8, 9) Name des 3. Monats.
 סינע *h. m.* Hilfe.
 סינעא *a. m.* dass.
 סינפא *a. m., pl. c.* סינפי Am 8, 2 Spätling, Spätfeigen.
 סיפה *h. m.* männl. Eselsfüllen.
 סיפא *a. m.* Schwimmer.
 סיפה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.
 סיפה *h. f.* Rede.
 סיחון männl. Personennamenname.
 סיט *h. m.* 1. ein Längenmass (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. *s.* סט.
 סימנא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.
 סיטנא *s.* סיטנא (Tos. Kel. BabM II) 1. כסוי טנא.
 סיטוסיקמא *x. f.* (σιστρούκος) Nahrung.
 סיכה *h. f.* Salben.
 סימא (ExJII 32, 20) 1. סומא, *s.* סומתא.
 סימא *h. f.* Schatz.
 סימונא *a. m.* eine Rohrart.
 סימנא *a. m.* Schatz.
 סימנא *a. f., pl.* סימן Gn 43, 23 dass.
 סינא I *a. m., c.* סין Jes 10, 6 Kot.
 סינא II *a. m.* Hut.
- סינא *a. m., c. s.* סיניה Dt 25, 9 Schuh, Sandale.
 סינקי *h. m.* aus Sijan.
 סיס *h. m.* Faser.
 סיפא *a. m., pl. d.* סיפא NuJI 15, 38 dass.
 סיפא *a. m.* Unzufriedenheit.
 סיפין I *x. f.* ein Heilmittel (*Matricaria Chamomilla*).
 סיפין II Ortsname.
 סיסם *x. m.* Ebenholz.
 סיפנא *a. m.* Dattelerispe (?).
 סיפרא männl. Personennamenname.
 סיע *h. Pi.* helfen, unterstützen.
 סיע *a. Pa. pf. 3 f. sg.* סיעא Koh 2, 9 dass. *Itpa.* 1. *pt. pl.* מספיעין Mi 4, 14 sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.
 סיעא *a. m.* Gesellschaft.
 סיעא *a. m., c. s.* סיענא Thr 4, 17 (nicht im MS) Hilfe.
 סיערא (Lv 26, 37, MS תקומא) *a. m.* Hilfe.
 סיעה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.
 סיעתא *a. f., pl.* סיען Nu 24, 24 dass.
 סיעתא *a. f.* Hilfe.
 סיך *h. m.* Schwert.
 סיפא *a. m., c. s.* סיפא Gn 27, 3 dass.
 סיפא II *a. m.* Ende.
 סיפא *x. m.* Apfel.
 סיפא *a. m.* 1. *pl. c.* סיפי Dt 4, 32 Ende; 2. *pl. c.* סיפי Mi 7, 1 Spätfrucht.
 סיפא *a. m.* Schwerträger.
 סיפה *h. f.* Spätfeige.
 סיקיא (ExJII 7, 19) 1. קיסיא mit Cod. Vat., *s.* קיסא.
 סיר *h. m.* Topf.
 סירא I *a. m.* Panzer.
 סירא II männl. Personennamenname.
 סירא *a. m.* Untersucher, Spion.
 סירא, סירה I *h. f.* Dornbusch.

סִירָה II *h. f.* Einfriedigung.
 סִירוּב *h. m.* Ablehnung.
 סִירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des
 Flechtens (mit Überspringung des
 Mittelgliedes).
 סִירוּחַ *h. m.* Übelriechendes.
 סִירוּי *h. m.* Versündigung.
 סִירוּם *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Um-
 kehren (der Ordnung).
 סִירוּף *h. m.* Verbrennen.
 סִירָתָא *a. f., pl.* סִירוּן Jes 34, 13, סִירָן,
 סִירָן Dornbusch.
 סִיתָא (Lv 22, 28) *a. f.* Mutterschaf.
 סָךְ *x. m.* (κάσις) Bruder.
 סָכָא *a. m.* Summe, Zahl.
 סָכָא I *a.* summieren.
 סָכָא II *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* סְכִיתִיהָ
 Nu 24, 17 schauen; 2. hoffen. *Pa.*
pt. c. pron. מְסִכִינָא Hb 2, 1 (MS
 מְסִכִינָא), *pl.* מְסִכִין Jes 47, 13 (MS
 מְסִכִין) ausschauen, erwarten. *Itpa.*
 1. *pf.* 3 *pl.* אֶסְתַּכִּיאוּ Gn 18, 16 aus-
 schauen; 2. hoffen, lauern.
 סָכָה *h.* schauen.
 סָכָה *h. f.* 1. Hütte; 2. Festhütte.
 סָכּוּאָה (Jes 21, 6, MS סָכּוּאָה) *a. m.*
 Späher, Wächter.
 סָכּוּי *h. m.* Hoffnung.
 סָכּוּיָא *a. m.* dass.
 סָכּוּף *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
 סָכּוּכִית I *h. f.* Glas.
 סָכּוּכִית II *h. f.* überhängend, hervor-
 ragend.
 סָכּוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Ver-
 ständiges.
 סָכּוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
 סָכּוּמָא *a. m.* dass.
 סָכּוּן *h. m.* Gefährdung.
 סָכּוּף *h. m.* Qual, Elend.
 סָכּוּת (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
 סָכּוּת ס' כְּנֻת (2K 17, 30) dass.
 סָכּוּתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau;
 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17
 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.

סָכּוּי *h. m.* שְׁמֹשׁ סָכּוּי blinzeln (eigentl.
 Sonne schauend).
 סָכּוּיָא *a. m.* 1. Schauer; 2. KohR 9, 18
 1. mit Aug. Pes. סָכּוּיָא.
 סָכּוּיָנָא *h. m.* Hoffnung.
 סָכּוּן *h. m.* Messer.
 סָכּוּנָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
 סָכּוּךְ I *h. Pi. Po.* 1. decken, bedecken;
 2. eine Bedachung machen. *Pu.*
 bedacht sein. *Hi.* dass. הִיטָךְ רָגְלוֹ
 seine Notdurft verrichten. *Hitp. Hitpo.*
 bedeckt werden.
 סָכּוּךְ II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.*
 umschnüren, in ein Netz stecken.
 סָכּוּף *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סָכּוּף.
 סָכּוּף *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
 סָכּוּכָא *a. m.* dass.
 סָכּוּכָה *h. f.* dass.
 סָכּלָ *h. Hitp.* 1. betrachten; 2. nach-
 denken.
 סָכּל I *a. Aph.* 1. belehren; 2. einsichtig
 sein. *Itpa. inf.* אֶסְתַּכְּלָא Gn 3, 6
 einsichtig werden; 2. *pt.* מְסַתְּכַל Nu
 21, 9 betrachten.
 סָכּל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אֶסְכִּילָתָא Gn
 31, 28 thöricht handeln. *Itpa. pf.*
 1 *sg.* אֶסְתַּכִּילִית 2S 24, 10 thöricht
 sein.
 סָכּלָא *a. m.* thöricht, Thor.
 סָכּלָא *a. m.* Einsicht.
 סָכּלָנִיתָא *a. f.* dass.
 סָכּוּלָסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) Advokat.
 סָכּלָתָנָא *a. m., ind.* סָכּלָתָן Gn 41, 33
 verständig.
 סָכּלָתָנִיתָא *a. f., ind.* סָכּלָתָנוּ Ex 31, 3
 Einsicht.
 סָכּם *h.* summieren. *Hi.* 1. überein-
 stimmen; 2. meinen.
 סָכּם *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph.*
pt. מְסַכְּמִים Ct 8, 13 zustimmen, über-
 einstimmen. *Itpa.* beschlossen werden.
 סָכּמִיתָא *a. f.* Beschluss, Bestimmung.
 סָכּן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet.
Hitp. in Gefahr geraten, gefährdet sein.

קבן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מִקְבָּנָא 2 S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.

קבנא Ortsname.

קבנה *h. f.* Gefahr. סְבַנַת גַּפְשׁוֹת Lebensgefahr.

קבניא Ortsname.

קבנין Ortsname.

קבניתא 1. סְבַנִּיתָא.

קבניתא *a. f., c.* סְבַנַת Thr 5, 9 (MS סְבַנַת) Gefahr.

קבוס *s.* סְבוּס.

קבסא *a. m.* dumm.

קבסיתא (?) *a. f.* Koralle.

קבסד I *s.* סְבִד II.

קבסד II *s.* סְבִד II.

קבסנא *a. m.* dumm.

קבך *h.* quälen. *Pi. Hi.* dass.

קבך *a.* dass.

קבר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeengt werden (?).

קבר *a. Pa.* 1. verstopfen; 2. 1. קְבַר. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶסְתַּבְּרוּ Gn 8, 2 verstopft werden. *Itpa.* dass.

קבר *h. m.* Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).

קברא (Jes 19, 10), סְבַרָא *a. m.* 1. Verstopfung, Schleuse; 2. Verschluss, Schloss.

קברא Ortsname.

קבתא (Dt 23, 14) *a. f., pl.* 1. Pflock; 2. Dorn; 3. Pflugschaar; 4. Münzstempel.

קל *h. m.* Korb.

קלא (Gn 40, 17) *a. m.* dass.

קלא *h. Pi. Hi.* in die Höhe bringen.

קלא *a. Aph.* verachten, verwerfen.

קלא *x. f.* (*sella*) Sessel.

קלא *s.* סְלֵתָא.

קלאנא *a. m.* Schlacke.

קלבונא *a. m.* ein Teil der weibl. Kleidung.

קלגיתא, סְלִגִּיתָא *a. f.* Korb.

קלגורין 1. סְלִגְרִין.

קלד *h.* zurückspringen, zurückzucken. *Pi.* Unzucht treiben.

קלו *s.* סְלִיו.

קלוא *a. m., pl. d.* סְלִוְיָא Ct 2, 2 Dorn.

קלוקיא *s.* סְלִוְקִיָא.

קלון *h. m.* Dorn.

קלונני (Σιλουανός) männl. Personennamen.

קלוק *h. m.* 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.

קלוקיא (Σελεύκεια) Ortsname.

קלותא *a. f.* Unrat.

קלה *h.* verzeihen. *Ni.* verziehen werden.

קלה *a., pt.* קָלַח Ex 34, 7 verzeihen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* הִסְלַחְנוּ Nu 18, 1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סְלַחַא Jes 55, 7 verzeihen.

קלמא 1. סְלֵמָא.

קלמיי *s.* סְלִמִּי.

קלמיו *h. m.* Wachtel.

קלמו (Ex 16, 13, MS קְלוּ) *a. m.* dass.

קלמיון (?).

קלמיה *h. f.* 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.

קלמיהותא *a. f., c.* סְלִיחוֹת Jer 5, 15 Verzeihung.

קלמיהתא *a. f., c.* סְלִיחַת Jer 14, 19 (MS סְלִיחוֹת) dass.

קלמיל *h. m.* 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.

קלמילה *h. f.* Körbchen.

קלמיום, סְלִימָא *x. m. pl.* (*solea*) Sandale. סְלִימָא *x., pt.* מְסוּלִימָא nur mit Sohle versehen.

קלמיותא *s.* סְלִימָא.

קלמיהתא *a. f.* Nachgeburt.

קלמיהתא (?) männl. Personennamen.

קלמיל I *h.* springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben. *Pilp.* erheben. *pt. pass.* מְסַלְמֵל bevorzugt.

קלמיל II *h.* *Pilp.* kräuseln, Locken machen.

קלמיל *h. m., pl.* סְלֵמוֹת 1. Leiter. סְלֵמָא

שָׁל צוֹר tyrische Leiter (Küstenstrich bei Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
 סְלָמָא (Gn 28, 12, MS סוֹלְמָא) *a. m.* dass.
 סְלָמִי männl. Personennamen.
 סְלָמַנְדְּרָא *x. f.* (σαλαμάνδρα) Salamander.
 סְלָמַנְטוֹן *x. m.* (vgl. ελμινθος) Kornwurm. לסלמנטון LvJI 26, 10 MS, 1. מסְלָמַנְטוֹן vom Kornwurm gefressen.
 סִילוֹן *x. m.* (σωλήν), *pl.* סִילוֹנוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Strahl.
 סִילוֹן *x. m.* (σελλίον) Sessel.
 סִילוֹנִי (Σιλανός) männl. Personennamen.
 סְלָסוֹל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.
 סְלָסוֹל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).
 סְלָסְלָא *a. m.*, *pl.* סְלָסְלֵין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.
 סְלָסְלָה *h. f.* feingewebter Stoff.
 סְלָסְלָה *h. f.* Korb.
 סְלַע *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare).
 סְלַעֲרִי tyrischer Sela. סְלַעֲרִי מְדִינָה Provinziälsela (der S. Teil des Wertes des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).
 סְלַעֲרָא *a. m.*, *pl.* סְלַעֲרֵין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).
 סְלַעֲמִי *h. m.* Heuschreckenart.
 סְלַעֲמִי *a.*, *pt. pass. f.* מְסַלַעֲמָא Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִסְתַּלַעֲמוּן. Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.
 סְלַעֲמוֹתָא *a. f.* Vernichtung.
 סְלַהֲרִי *h. Pi.* verdrehen.
 סְלַהֲרִי *a.* dass. *Itpe.* אֶסְתַּלְהֲרִי Est II 6, 10 (MS אֶסְתַּלְהֲרִי) sich verdrehen.
 סְלַפִּידִי, סְלַפִּידִים, סְלַפִּינְגִים *x. m.* (σαλπιγγίς) Trompete.
 סְלַפִּיתָא *x. f.* (σαλπη) eine Fischart.
 סְלִיקָא, סְלִיקָא (Σελεύκεια) Ortsname.
 סְלַק *h.* beseitigen (?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.

סְלַק I, סְלִיק (Gn 19, 28) *a. 1. imp.* סְק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* סְסַק Ex 32, 30 aufsteigen. סְלַק דְּעֵינִי meinen; 2. be-
 gegnen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.* 2 *sg.* 1. סְלִיקָתָא Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סְלִיק Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* סְסִיק Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpe. pf.* סְסִיקָתָא Gn 12, 8 sich entfernen. S. נְסַק.
 סְלַק II s. שְׁלַק.
 סְלִיקָא *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).
 סְלִיקָתָא *a. f.* Speisesack (?).
 סְלִיקָרִין s. דְּלִיקָרִין.
 סְלִיקִי. סְלִיקִי בִּסְבִילִי *x. f.* (βασιλική sc. ὁδός) Landstrasse.
 סְלִיקִי 1. 1. סְלִיקִי; 2. 1. סְלִיקִי.
 סְלִיקָיָא (Σελεύκεια) Ortsname.
 סְלִיקָיָא, סְלִיקָיָא *x. f.* (*sal conditum*) Würzsalz.
 סְלִיקוֹס 1. (Σέλευκος) männl. Personen-
 name; 2. s. סְלִיקָיָא.
 סְלִיקוֹסָא *x. f.* (vgl. φάκελος) Bouquet.
 סְלִיקוֹרָא *x. f.* (vgl. σηρικάριος) Seiden-
 weberei.
 סְלִירָא *x. m.* (σελλάριον) Sessel.
 סְלִרִין *x. m.* (σαλάριον) Lohn.
 סְלַת *h. f.* feines Mehl.
 סְלַת *h. Pi.* feines Mehl machen, aus-
 sieben. *Pa.* ausgesiebt sein.
 סְלַת *h. m.* Feinmehlbereiter.
 סְלַת *a. Pa.* kleinmachen.
 סְלַתָא I *a. f.* Dornrute.
 סְלַתָא II *a. m.* Späne.
 סְלַתָא, סְלַתָא *a. f.* Korb.
 סְלַתָא *a. f.* Kehrlicht (?).
 סְלַתָא s. סוֹלְתָא.
 סְלַתָּנִית, סְלַתָּנִית *h. f.* eine Fischart.
 סְלַתָּנִיתָא *a. f.* dass.
 סִם I *h. m.* 1. Pulver, Spezerei; 2. Medizin; 3. Gift.
 סִם II *x. m.* (σμήμα) Lampenruss.
 סִמָא *a. m.* 1. Pulver; 2. Medizin.
 סִמָא, סִמָא *h. f.* סִמָא, סִמָא Hauptsache.
 3. Gift; 4. männl. Personennamen.

סממיות *a. f.* dass.
סממן *h. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סממנא *a. m., pl.* סממנין Jer 46, 11
 (MS סממנין) dass.
סממנית *h. f.* dass.
סמן *h. m.* dass.
סימון (Σίμων) männl. Personennamen.
סמן *x.* (vgl. סימן) *Pi.* bezeichnen. *Pu.*
pt. gezeichnet.
סמן *x.* *Pa.* Zeichen (Omen) geben.
Itpa. mit Zeichen versehen sein.
סימן *x. m.* (σημείον?), *pl.* סימנין 1. Zei-
 chen; 2. Kennzeichen; 3. Halsgefäße
 des zu schlachtenden Tieres (Luft-
 röhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen;
 5. Siegel; 6. *pl.* סימניות diakritisches
 Zeichen.
סימנא *x. m., pl.* סימנין dass.
סומנא *x. m.* (σημείον), *pl.* סומנין Jes
 28, 25 (MS סימנין) Grenzzeichen.
סמנא *a. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סימנטור *x. m.* (σημάντωρ) Anführer.
סימנטורין *x. m.* (σημαντήριον) Siegel.
סימנא (Σιμωνιάς) Ortsname.
סמנירא (jSabb 8^b) 1. סמלוניו, *s.*
 סמלון.
סמנים 1. סמנוס.
סמס (jSchek 48^d) 1. סממס, *s.* סמס.
סימס *x. m.* (*semis*) 1. ein halber As;
 2. ein Halbwisser.
סימסריקון *x. m.* (σημισρηκόν) halb-
 seiden.
סמפולינא 1. סמפולינא.
סמפון I *x. m.* (σίφων), *pl.* סמפונות
 1. Röhre; 2. Blutader.
סמפון II *x. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סמפון III *x. m.* (σύμφωνον), *pl.* סמפונות
 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument;
 3. Codicill; 4. stillschweigende Vor-
 aussetzung.
סומפונא, סומפונא *x. f.* (συμφωνία)
 Doppelflöte.
סמפניא (Midr. Teh. 12)?
סמפורא *a. m., pl.* סמפורין Jes 41, 15

(so MS Lond.; Soc 59 סמפורין)
 Spitze.
סמפירינא, סמפירינא, סמפירינא *x. m.*
 (σαμφείρινον) Saphir.
סמק *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יסמקון Gn 49, 12
 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt.*
pass. pl. מסמקי Ex 26, 14 rot machen;
 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סמיקו Thr
 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
סמקא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.
סמקא *a. m., ind.* סמק Lv 13, 30 dass.
סמקי Ortsname.
סמקי männl. Personennamen.
סומקינא (PesR 29) 1. וסמקינא.
סמקנא *a. m., ind.* סמקן Ex 28, 17 ein
 roter Edelstein.
סמקנאותא *a. f.* Röte.
סמקרא *a. m.* bräunlich, rötlich.
סמר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. an-
 nageln. *Pu. pt.* mit Nägeln be-
 schlagen.
סמר I *a. Pa.* dass.
סמר II *a. Itp. imp.* אסמרא Ex 23, 21
 sich hüten, sich in Acht nehmen.
סמראה *a. m.* Bewohner eines ägypt-
 tischen Bezirks.
סמרדקוס *x. m.* (σαμάρδακος) Gaukler.
סמרטיט *h. m.* Lappen.
סמרטיטא *a. m.* dass.
סמרטי *s.* סמטי.
סמרטיה 1. סמטיא.
סמרטיקי *x. f.* (Σαμαρειτική) Samariten.
סמרמורת *s.* סמרמורת.
סמרון *x.* (σήμερον) heute.
סמרוסי 1. אברוסי.
סמתורא, סמתורא *a. m.* 1. blutstillendes
 Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
סמתר *a.* ein blutstillendes Mittel auf-
 legen.
סמתורא *s.* סמתורא.
סין *s.* סינין.
סנא *h. m.* Dornstrauch.
סנא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סנו Gn 37, 8 hassen;
 2. hässlich sein. *Pa. pt.* מסנא Hasser.

סנָאָה männl. Personennamen.
 סנָאָה *a. m.* Hass.
 סנָאָה *a. m., pl. c. s.* סנָאוּהִי Dt 7, 10
 Hasser, Feind.
 סנָאָתָא *a. f., ind.* סנָאָה Nu 35, 20
 Hass, Feindschaft.
 סנָבָא (?) *x. m.* (σύμβασις) Zufall.
 סנְבוּטִין l. סנְבִיקִין.
 סנְבִיטִין (Σαββάτιον) Flussname.
 סנְבּוּל *x. m.* (συμβολή) Beitrag zu ge-
 meinsamer Mahlzeit.
 סנְכְרִי Ortsname.
 סנְגְלָרִין *x. m. pl.* (σιγγουλάριοι) Garde-
 reiter.
 סנְגִיר *x. m.* (συνήγορος) Anwalt, Ver-
 teidiger.
 סנְינּוֹרָא männl. Personennamen.
 סנְינּוֹרֵיָא *x. f.* (συνήγορία) Verteidigung.
 סנְינּוֹרִים (jSanh 28^d) l. סנְגְלָרִין.
 סנְינּוֹרִין *x. m.* 1. (συνήγορος) Verteidiger,
 Verteidigung; 2. l. סְסִינּוֹרִין.
 סנְינּוֹרִיתָא *x. f.* Verteidigerin.
 סנְינּוֹרִתָא *x. f.* dass.
 סנְינּוֹדֵיָא *x. f.* (συνοδία) Begleitung.
 סנְהִיזִיתָא *h. f. pl.* Artischocken (?).
 סנְהִלָא *x. m.* (σάνδαλον) 1. Sandale;
 2. Fussbeschlagn; 3. Untergestell;
 4. ein Fisch; 5. eine Missgeburt in
 Gestalt dieses Fisches.
 סנְהִלָא *x. m., pl.* סנְהִלִין Jes 11, 15
 Sandale.
 סנְהִלָבּוּן, סנְהִלָפּוּן l. סנְהִלָפּוּן *x. m.*
 (vgl. Σαρδονύχιον) ein Edelstein.
 סנְהִלָפּוּן (Συνάδελφος) Engelname.
 סנְהִלָרָא *x. m.* (σανδαλάριος) Sandalen-
 verfertiger.
 סנְהִיקוּס, סנְהִיקוּס *x. m.* (σύντεκνος)
 Gevatter.
 סנְהִיקוּרִים l. סנְהִיקוּרִים.
 סנְהִירֵיָא *x. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סנְהִירִיתָא,
 סנְהִירִאותָא, *aram.* סנְהִירִין Tribunal,
 Kollegium.
 סנְהִירִיאוּס *x. m.* (ἀνδρείος) tapfer.

סנְהִירֵיָא *x. m.* (vgl. συνέδριον) Mitglied
 des Tribunals.
 סנְהִירֵיָא *h. m., pl.* סנְהִירִין, סנְהִירִין Brombeer-
 strauch (*Rubus*).
 סנְהִירֵיָא, סנְהִירֵיָא (Ct 4, 1) *x. f.* (συνέδριον),
pl. hebr. סנְהִירִיתָא, *aram.* סנְהִירִין
 Tribunal, Kollegium.
 סנְהִירֵיָא *h. m.* Hasser.
 סנְהִירֵיָא (Dt 21, 15) *a. f.* gehasste
 (Frau).
 סנְהִירֵיָא *h. f.* Schwalbe.
 סנְהִירֵיָא (Jer 8, 7) *a. f.* dass.
 סנְהִירֵיָא *a. m.* Mangel (?).
 סנְהִירֵיָא *h. f.* Faustschlag.
 סנְהִירֵיָא *a.* blenden.
 סנְהִירֵיָא *h. m. pl.* Blindheit.
 סנְהִירֵיָא *x. f.* Helm.
 סנְהִירֵיָא, סנְהִירֵיָא *a. f.* Hass, Feindschaft.
 סנְהִירֵיָא *a. m.* Nabatäer.
 סנְהִירֵיָא *h.* schmähnen.
 סנְהִירֵיָא *h. m.* Wächter.
 סנְהִירֵיָא *a. m.* dass.
 סנְהִירֵיָא *x. f.* (σύνθημα) Einrichtung.
 סנְהִירֵיָא *x.* (συντόμως) kurzweg.
 סנְהִירֵיָא *h. m.* (vgl. סְטֵרָא) Seite, Hüfte.
 סנְהִירֵיָא *h.* nachtragen.
 סנְהִירֵיָא, סנְהִירֵיָא *x. m.* (σενάτωρ) Rats-
 herr.
 סנְהִירֵיָא *a. f.* Besoldung des Wächters.
 סנְהִירֵיָא *x. m. pl.* (*senatoria*) Senatoren-
 kleidung.
 סנְהִירֵיָא *a. f.* Wächteramt.
 סנְהִירֵיָא (Sed. Ol. R. 30) l. גְּהִירֵיָא (?).
 סנְהִירֵיָא I *a. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*).
 סנְהִירֵיָא II *a. m.* 1. hässlich, schlecht;
 2. Schlechtigkeit.
 סנְהִירֵיָא *a. m.* ein Darm (eignt. Sieb)?
 סנְהִירֵיָא (Koh 9, 1, MS סנְהִירֵיָא) *a. f.*
 Hass, Feindschaft.
 סנְהִירֵיָא *a. f.* dass.
 סנְהִירֵיָא *x. m. pl.* (σάβις) Brett (?).
 סנְהִירֵיָא *h. m.* 1. Ansatz, Gestell; 2. Er-
 gänzung.
 סנְהִירֵיָא *a. m.* dass.

סיניראה *a. m.* aus Syene stammend.
 סנן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern.
Hätp. geläutert werden.
 סנן *a.* dass. *Pa.* dass.
 סנסין 1. סנסין, *s.* סנוס.
 סנסן *h. m.* 1. Dattelerispe; 2. männl.
 Personennamen.
 סנסנא *a. m.* dass.
 סנה *h.* zusammenehmen.
 סנה *a.* *Itpa.* zusammenkommen.
 סנפון *s.* סנפון II.
 סנפר *h. m.* Flosse, Flossfeder.
 סנפיריגון *s.* סנפיריגון.
 סנפתא Ortsname.
 סנק *h.* drücken. *Pi.* dass.
 סנק *a.* *Pa.* erdrücken (?).
 סונקטרין 1. סונקטרין.
 סנקליטון *x. m.* (σύγκλητος)
 Ratsherr.
 סנקליטין *x. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
 סנקליטיקוס *x. m.* (συγκλητικός) Rats-
 herr.
 סנקלטורי 1. סנקלטורי, *s.* סנקלטור.
 סנקליטיקוס 1. סנקליטיקוס, *s.* סנקליטיקוס.
 סונקטרין 1. סונקטרין, *s.* סונקטרין.
 סנקליטורוס *x. m.* (συγκάθετρος)
 Beisitzer (eines Gerichtshofs).
 סנר *h. m.* Leibgurt.
 סנרא 1. סנרא.
 סוניתא *x. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
 סס *h. m.* Holzwurm.
 ססא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
 ססא II *a. m.* Granne.
 ססגנא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
 ססגנאיתא *x. f.* Röteln (?). *S.* ססגנאיתא.
 ססאי, ססאי, ססאי (Σόσιος) männl. Personen-
 name.
 ססגנאיתא *x. f.* eine Krankheit.
 ססמא *x. m. pl.* (σύσσημα) verabredete
 Zeichen.
 ססמגור *x. m.* eine Art Ceder oder
 Fichte.
 סוסרטאי, סוסרטאי (Σώστρατος) männl.
 Personennamen.
 סיסרנן *x. m.* (σίσιρνον) zottiger Rock.

סעד *h.* 1. stützen; 2. speisen. *Pi.*
 helfen.
 סעד *a.* 1. *imp. pl.* סעודו Gn 18, 5
 stützen, stärken; 2. speisen. *Pa. imp.*
pl. סעודו Ct 2, 5 (MS סעודו) helfen.
Itpa. inf. 3 *pl.* יִסְתַּעְדוּן Jes 5, 6 ge-
 stützt werden.
 סעד *h. m.* Stütze, Hilfe.
 סעדא *a. m.* 1. *c.* סעיד Lv 26, 26 dass.;
 2. *c. s.* סעידה Ru 2, 14 (fehlt im MS)
 Speise.
 סעדא *a. m., pl. c. s.* סעודוהי Lv 20, 5
 Helfer.
 סעדה *h. f.* Mahlzeit.
 סעדנא *a. m., c.* סעדן Ri 5, 23 (MS
 סעידן) Hilfe.
 סעדנא (2S 11, 8, MS סעודנא) Mahl-
 zeit.
 סעדנא *a. f.* Stütze, Stärkung.
 סעורא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
 סעורם männl. Personennamen.
 סעורנא *a. m., c.* סעורן Mi 7, 4 (MS
 סעורין) Heimsuchung.
 סעיתא *a. f.* Unrat.
 סעל (?) *h. m.* Medizin.
 סער I *h.* heimsuchen.
 סער II *h. Pi. Hi.* wegwehen. *Pu.*
 weggeweht sein.
 סער I *a., inf.* מסער 1 K 9, 12 (MS
 מסער!) nachsehen, untersuchen. *Aph.*
ipf. 1 *sg.* אסער Lv 26, 16 heimsuchen.
Itpa. ipf. 3 *sg.* יִסְתַּעַר Nu 16, 29
 heimgesucht werden.
 סער II *a. Itpa. pf.* אסער 2 K 6, 11
 beunruhigt werden.
 סערא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
 סערא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
 סערה *h. f.* Sturmwind.
 סערה *h. f.* Haar.
 סערא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
 סערא *a. m., ind.* סערן Gn 27, 11 be-
 haart.
 סעראתא *a. f., pl.* סערין Nu 5, 15
 Gerste.

קָה *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken; 3. l. קָה.

קָה *a. m., pl. d.* קָה Ex 12, 7
1. Schwelle; 2. Pfoste.

קָה *a.* 1. *inf.* קָה Ex 27, 3 sammeln;
2. reichen; 3. zuerteilen; 4. um-
kommen. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich
fürchten.

קָה *a. m., pl.* קָה Steinlage.

קָה *x. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm;
2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.

קָה *x.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen;
2. abtrocknen; 3. an sich ziehen,
sich zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.*
1. abgetrocknet werden; 2. sich ab-
trocknen.

קָה *x. m.* Abtrocknen.

קָה *x. m. pl.* lockeres Backwerk.

קָה *x. f.* locker gebacken.

קָה *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt
werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.

קָה *a., pf.* 3 *pl.* קָה Gn 50, 10 dass.
Aph. pf. קָה Thir 1, 1S (MS קָה)
1. Totenklage anstimmen; 2. Klage-
feier abhalten; 3. an die Brust
schlagen (als Ausdruck der Klage).

קָה (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.*
Klage.

קָה *a. m., pl. d.* קָה Koh 12, 5
Klagesänger.

קָה *h. m.* dass.

קָה *a. m.* dass.

קָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen;
3. weggraffen. *Ni.* weggerafft werden.

קָה *h. f., pl.* קָה Rand.

קָה *a. f.* Lippe.

קָה *x. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.
קָה (?) *h. f. pl.* spät reifende
Trauben.

קָה *h. m.* Spätfrucht (?).

קָה I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft;
2. Vorrat.

קָה II *h. m.* 1. Zusammenschlagen
der Hände; 2. Vereinigung.

קָה *a. m.* 1. *c.* קָה Jer 31, 1 (MS
קָה) Darreichung; 2. Überfluss.

קָה *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* Auf-
zählung.

קָה *a. m.* Haarschneiden.

קָה *h. f.* Zahl.

קָה Ortsname.

קָה l. קָה, s. קָה.

קָה I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.*
sich anschliessen.

קָה II s. קָה.

קָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
feld).

קָה *h. f.* Grind.

קָה *x. m.* Schachtel.

קָה *x. m.* (σπαθιον) ein kleines Schwert.
קָה. סִיפִי. אֶפְיָנִיתַי. l. סִיפִי.

קָה *a. m.* Furcht.

קָה (Est II 6, 11, MS קָה) Klage.

קָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
felde).

קָה *h. f.* Schiff.

קָה (Kofinim?).

קָה *a. f., pl.* קָה Dt 28, 68
Schiff.

קָה *a. m.* 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.

קָה *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.

קָה *h. f.* dass.

קָה *h. m.* 1. Saphir; 2. eine Bohnen-
art (*Phaseolus Mungo?*).

קָה *a. m.* Abgeschorenes (?).

קָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.

קָה *h. f.* Schreiben.

קָה *h. m.* 1. Schale, Becken; 2. l.
קָה.

קָה *a. m.* dass.

קָה *a. m.* Kern.

קָה *x. m.* (σπλήνιον) Pflaster.

קָה *a. m., ind.* קָה Lv 13, 45 (MS
קָה) Lippenbart (Schnurrbart?).

קָה *h.* achten.

קָה I *a., pf.* 1 *sg.* קָה Est II 7, 10
(nicht MS) dass.

קָה II *a.* befruchtet werden (?).

ספן III *a. Itpe. ipf.* יִסְתַּפֵּן LvJI 6, 21
gereinigt werden.

ספן *h. m.* Schiffer.

ספון *x. m.* (σάπων) Seife.

ספנא (?) *a. m.* verborgener Ort.

ספנא *a. m., pl. d.* ספנא Jo 1, 5
Schiffer.

סופני (Tos. BabK VIII 18) 1. סויבני.

סופניא *s.* סויפוניא.

ספסוה *h. m.* Spätfeige.

ספסופה Ortsname (?).

סופסטה *x. m.* (σοφιστής) Ge-
lehrter.

ספסירא *x. m.* Makler.

ספסירותא *x. f.* Makeln.

ספסל *x. m.* (συνέλιον) Bank, Sessel.

ספסלא *x. m.* dass.

ספסר 1. *s.* סוה; 2. *s.* ספה.

ספוסקא *x. m.* Kleie.

ספסר *x. m.* Makler.

ספסורא *x. m.* (vgl. σαμψρα) Schwert.

ספח *h. Pilp.* versengen.

ספח I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern;
2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum
geben; 3. genügende Zeit haben.
Hitpa. 1. versehen werden; 2. sich
versehen.

ספח II *h. Pi.* (die Hände) zusammen-
schlagen.

ספח III *h. Hitp.* in Zweifel sein.

ספק I *a. 1. pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 11
überfließen; 2. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Gn
24, 22 genug thun, genug sein, hin-
reichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.*
3 *pl.* יִסְפְּקוּ Gn 24, 19 genug haben;
2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. ge-
nug geben, liefern; 2. *ipf.* יִסְפִּיקוּ Sac
10, 10 (MS יִסְוֹפֵק) genügen. *Po. pf.*
סופיק Dt 2, 7 genug geben, liefern.
Itpa. inf. אִסְתַּפְּקָא Koh 4, 16 1. mit
MS אִסְתַּתְּקָא, *s.* סקה.

ספק II *a., pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 15
(MS ספיקו!) (die Hände) zusammen-
schlagen.

ספק III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen;
2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מִסְפְּקָא
Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.

ספק *h. m.* Genüge.

ספק *h. m., pl.* ספקות 1. Zweifelhafte;
2. Zweifel.

ספקא *a. m.* dass.

ספיקא *s.* ספוסקא.

ספיקא 1. ספיקא.

ספקטור 1. סקקטור.

ספיקולא *x. f.* (σπέκουλα) 1. An-
höhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst;
3. Todesstrafe.

ספיקלטורא *x. m.* (σπεκουλάτωρ)
Scharfrichter.

ספקלי (KohR 9, 18) 1. ספיקולא (?).

ספיקליא (jBer 13^c) 1. ספיקולא (?).

ספיקלריוא *x. f.* (σπεκλάριον) Spiegel.

ספיקנא *a. m.* Genüge.

ספיקריא *s.* ספיקליא.

ספר I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.*
gezählt werden. *Pi.* erzählen.

ספר II *h. Pi.* scheeren, abschneiden.
Hitp. sich scheeren lassen.

ספר *a. Pa. pf.* ספר Gn 41, 14 scheeren.

ספר I *h. m.* Kinderlehrer.

ספר II *h. m.* Haarschneider, Barbier.

ספר *h. m.* Grenze.

ספר *h. m.* Zählen.

ספר *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.

ספרא (Ex 17, 4) *a. m., ind.* ספר Gn
5, 1 1. dass.; 2. Name der schul-
mässigen Erklärung des Leviticus;
3. *pl.* ספרי Name der schulmässigen
Erklärung von Num. und Deut.

ספרא *x. f.* (σφαίρα) Ball.

ספרא *x. f.* (σπειρα) Abteilung Soldaten.

ספרא *a. m., c.* ספר Gn 49, 13 (MS
ספר) Ufer, Küste.

ספרא (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber;
2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. männl.
Personenname.

ספרא (Est II 6, 11) *a. m.* Haarschneider.
Barbier.

ספגנוס *x. m.* (σφραγίς) Siegel.
 ספגותא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.
 ספגותא *a. f.* Verderben.
 ספגנא *a. m.* Schreiber.
 ספגרינון *x. m.* (σαφειρίνος) Sapphir.
 ספגריין *s.* ספגריין.
 ספגת *h.* ein Stück nehmen, stückweise nehmen.
 ספגתא (Ex 26, 4) *a. f.*, *pl.* ספגן Lv 5, 4, c. ספתי Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe; 2. Rand.
 ספגתא *x. m.* stark.
 ספגיליא (Midr. Teh 9) 1. ספגיא.
 ספג *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.
 ספגא I *a. m.*, c. s. ספגיה Gn 42, 35 1. Gewand aus grobem Stoff; 2. Sack.
 ספגא II *s.* ספג.
 ספגה (Dt 25, 42) *a. m.* ein Insekt.
 ספגב *a. Pa.* drücken.
 ספגבא *a. m.* Drücken, Gedränge.
 ספגבא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.
 ספגטרין 1. קספטרין, *s.* אַספטרין.
 ספגבל *s.* קבל.
 ספגבנא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.
 ספגבם 1. ספגבם.
 ספגד *a. Pa.* antreiben (?).
 ספגווי (KohR 9, 18) 1. ספגריטרי.
 ספגולא *a. m.* Ungemach.
 ספגופא *a. m.*, *pl. d.* ספגופיא 2 K 18, 16 Schwelle (Unter- und Oberschwelle).
 ספגופה *h. f.* dass.
 ספגופתא (1 S 5, 4) *a. f.* 1. dass.; 2. Pfosten.
 ספגורא *a. m.* rote Farbe.
 ספגות. כמו מ' (Tanch. Mischp.) 1. קמפוסקות, *s.* גסם.
 ספגוטלא *x. f.* (σκούτελλα) Schüssel.
 ספגוטרק (Sophr XIII 6) 1. קגטרנא.
 ספגן *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.
 ספגולה *h. f.* Steinigung.
 ספגורא *x. m.* (*sicarius*) Wurstmacher.
 ספגורה *h. f.* Schauen, Blick.
 ספגל *h.* steinigen. *Ni.* gesteinigt werden. *Pi.* entsteinen.

ספגל *a.* dass.
 ספגלא *a. m.* Ungemach.
 ספגליא *x. f.* (σκάλα) Leiter.
 ספגליא *a. m.*, *pl.* ספגלי Polieren.
 ספגליטין *x. m.* (σῆκρητον) geheimes Gemach.
 ספגליטור *s.* ספגליטור.
 ספגלונקית *x. f.* Faustschlag.
 ספגלום 1. ספגלום.
 ספגמיין *x. m.* (ξένιον) Gastgeschenk (?).
 ספגנדרא *x. m.* Spielmarke (?).
 ספגנודרין 1. ספגנודרין.
 ספגום *x. m.* (σηκός) Maass.
 ספגוסים (BerR 41)?
 ספגסנאה *a. m.* aus Sakassana.
 ספגסמן Landschaft in Persien.
 ספגה *h.* *Hitp.* 1. zustossen; 2. zustossen lassen.
 ספגה *a.*, *pl. c. s.* ספגנון Nu 24, 10 (MS *שפגנון*) zusammenschlagen. *Pa.* 1. dass.; 2. übertragen. *Itpa. inf.* אַספגנא Gn 43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich ereignen, zustossen; 3. zustossen lassen.
 ספגופטי 1. ספגופטי.
 ספגופטי *x. f.* (σκεπαστή) Säufte.
 ספגופטר *x. m.* (ἐσκέπτωρ) Protokollführer.
 ספגופנטים *x. m.* (συκοφάντης) falscher Ankläger.
 ספגופם *x. m.* gekrümmt (?).
 ספגופטי *x. f.* (σκεπαστή) Säufte.
 ספג I *h.* rot färben. *Pi.* schminken.
 ספג II *h.* *Ni.* angeschaut werden.
 ספג III *h.* *Ni.* stürzen, springen.
 ספג I *a.* schauen.
 ספג II *a. Pa. pt.* מַספג DtJI 8, 5, 1. מַספג, *s.* ספגד.
 ספגרא *x. m.* (σικάριος) 1. Räuber; 2. Geraubtes.
 ספגרא *a. m.* rote Farbe.
 ספגרא *x. m.* (*securis*) Beil.
 ספגרידון *x. m.* (σῆκρητον) geheimer Beschluss.

סקרדיקין *x. m. pl. (scordisci)* eine Art Schuhe.

סקרטיא *x. f. (scortea)* Leder, Fell.

סקרטי *x. m. pl. (σηκητάριοι)* Schreiber.

סקרנית *h. f.* umbergaffend.

סקריקון I *x. m. (σαχαρικηνός)* Zuckerwerk.

סקריקון II *x. m. (σικαρικόν)* Räuberwesen, bes. das darauf bezügliche Gesetz.

סקרמא *a. f.* eine rote Farbe.

סר. סרא פים. סרא פים. s.

סרא *a. m.* Fürst.

סרא s. סרי.

סרב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen; 2. in jemd. dringen.

סרב I *a. Pa. pf.* סרבי Nu 20, 21 1. sich weigern; 2. widerspenstig sein.

סרב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סרבי Thr 3, 11 krumm machen.

סרבא *a. m., pl.* סרבין Jes 1, 6 Soc 59 widerspenstig.

סרביטין s. סריקין.

סוריבטין 1. סוריסטין.

סרבא *h. Pass. pt.* מִסְרָבָל eingehüllt, beleibt sein.

סרבא *a., pt. pass. pl.* מִסְרָבָלִין Na 2, 5 einhüllen, beleibt machen.

סרבא *x. m.* 1. Mantel; 2. Beinkleid.

סרבא *x. m.* dass.

סרבא *x. m. (σύβουλον)* Schuhzeug.

סרבן *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zudringlich; 3. Widerspenstigkeit.

סרבנא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.

סרבנא *a. f., c. s.* סרבנא *Dt 31, 27* Widerspenstigkeit.

סרבק *a., pt. pl. f.* מִסְרָבָקִין Jes 3, 16 zwinkern.

סרב *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen; 2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit Abwechslung, Unterbrechung); 3. umflechten. *Hitp.* überflochten sein.

סרב *a.* umflechten. *Pa.* satteln.

סרב *h. m.* Flechtarbeiter.

סרבול *h. m.* Linieren.

סרבי *h. m.* Zapfen, Zahn (am Schlüssel).

סרבול *h.* linieren.

סרבול *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.

סרבולא *x. f., pl.* סרבולין (*σπατάριον*) Wagen.

סרב *h. m.* Flechtarbeiter.

סרבא (Ex 38, 4) *a. m.* 1. Geflecht; 2. Vorhang.

סרבא *a. f.* Flechtwerk, Geflecht.

סרביזט *x. m. (στρατιώτης), pl.* סרביזטות 1. Soldat; 2. Feldherr.

סרבה *h. f.* Abweichen.

סרבה *h. Hi.* verderben, unwirksam machen.

סרבה *h.* aufdringen.

סרבה *a.* 1. *imp.* סרבה Est II 6, 10 beeilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.

סרבא *a. m.* widerspenstig.

סרבא *a. f.* Widerspenstigkeit.

סרבא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.

סרבא *a. m.* Eile.

סרוד 1. סריד.

סרודה 1. סרידה.

סרוא *a. m., c. s.* סרוא *Jo 2, 20, 1.* mit MS סרוא, s. סרוא.

סרוא *a. m.* aus Sarwa.

סרוא *a. m., ind.* סרוא Thr 3, 39 (MS סרוא) Verdrehung.

סרוק *h. m.* Hechler, Kämmer.

סרוקא *a. f.* Hecheln, Kämmen (?).

סרוקא *a. f., c.* סרוקא Am 4, 10 Gestank.

סרה *h.* 1. herabhängen; 2. verletzen; 3. verderben; 4. sündigen; 5. stinken.

pt. pass. סרות 1. herabhängend; 2. Übelthäter; 3. verwesend, verdorben; 4. stinkend. *Ni.* stinkend werden, verwesen. *Hi.* 1. verletzen;

2. stinkend machen; 3. stinkend werden.

סרה *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* סרה Ex 26, 12 herabhängen lassen; 2. verwesen; 3. *pf.* 1 *sg.* סרה 2S 24, 17 sündigen. *Pa.* herabhängen lassen. *Aph.* stinkend machen.

פרה weibl. Personennamen.
 פרהא (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.
 פרהא *a. m.* übler Geruch.
 פרחון (פרחון) *h. m.* 1. Verwesung;
 2. Übelthat, Sünde.
 פרחן *h. m.* Übelthat, Sünde.
 פרחן *h. m.* Sünder.
 פרחנא *a. m., ind.* פרחן Gn 39, 23
 Übelthat, Sünde.
 פרחניתא *a. f.* dass.
 פרחנתא *a. f.* dass.
 פרחט *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen;
 2. tätowieren. *Ni. Hítv.* zerkratzt
 werden.
 פרחט *a. Pa. pt.* מקריט 1 S 21, 14
 kritzeln.
 פרחט *h. m.* Abgerissenes (?).
 פרחטא *a. m.* Einschnitt.
 פרחטא Ortsname.
 פרחטא *h. m.* Linieren.
 פרחטא *x. f.* (σπράτα), *pl.* פרחטות, *aram.*
 פרחטן Strasse.
 פרחטן *h. m.* Krebs (das Sternbild).
 פרחטון *x. m.* (σπρτόν) Schlämmung.
 פרחטנה (Jelammed. Ar.)?
 פרחי *a.* zehn (in den Zahlwörtern von
 11—19).
 פרחי *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* פרחי Ex 8, 10
 stinken; 2. schlecht werden, verderben.
Aph. 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.*
 פרחיו Ct 1, 12 (MS פרחיו) schlecht
 machen, verderben. *Itpe.* 1. verdorben
 werden; 2. Verderben anrichten.
 פרחי *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.
 פרחיא *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.
 פרחיא *x. f.* (Συρία) Syrien.
 פרחיבטון 1. פרחיבטין.
 פרחיג *h. m.* Gitter.
 פרחיגא *a. m.* Geflecht, Netz.
 פרחיגה *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.
 פרחיגות *h. f.* Abwechslung.
 פרחיגתא *a. f.* 1. *pl. d.* פרחיגתא Jer 48, 44
 Geflecht, Netz; 2. Gitter.
 פרחיד *h. m.* Geflecht.

פרחיגה *h. f.* dass.
 פרחיון (Dt 3, 9) Name eines Berges.
 פרחיות *h. f.* Übelriechendes.
 פרחינתא *a. f.* dass.
 פרחיטה *h. f.* Einritzen.
 פרחיכא *a. m.* Anklammern.
 פרחינא *a. m., pl. d.* פרחינא Jer 46, 4
 Panzer.
 פרחיס *h. m.* Eunuch.
 פרחיסא (Jes 56, 3, MS פרחיסא) *a. m.*
 dass.
 פרחיק *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.
 פרחיקא *a. m.* 1. *pl. c.* פרחיקי Koh 12, 11
 leer; 2. Taugenichts.
 פרחיקא *s.* פרחיקא.
 פרחיקה *h. f.* Hecheln, Kämmen.
 פרחיקתא I *a. f.* Kamm.
 פרחיקתא II *a. f.* Leerheit.
 פרחיקין *h. m. pl.* ein Gebäck.
 פרחיקתא *a. f.* Leerheit.
 פרחי I *a.* anhängen, haften. *Pa. Itpe.*
 dass.
 פרחי II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren.
Pa. inf. פרחיא Thr 3, 36 (MS פרחיא)
 dass.
 פרחיג *h. m.* 1. Anhaftung; 2. Nach-
 ahmung, Gewohnheit.
 פרחיג I *a. m.* 1. dass.; 2. Anhaften-
 des.
 פרחיג II *a. m., ind.* פרחיג Thr 3, 59
 Verdrehung.
 פרחיג (SchirR 1, 6) 1. פרחיגא.
 פרחיגא *x. m., pl. c. s.* פרחיגא Ex 5, 6
 Befehlshaber, Fürst.
 פרחיגא *a. m.* Verdrehung.
 פרחיגא *x. m.* Befehlshaber, Fürst.
 פרחיגט *h. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.
 פרחיגטא *x. f.* (Σαρματία) Name eines
 Landes.
 פרחיגטין 1. פרחיגטין, *s.* פרחיגטין.
 פרחיגטין 1. פרחיגטין, *s.* פרחיגטין.
 פרחיגטין männl. Personennamen.
 פרחיגטין *x. m.* (σάρον) Unrat.
 פרחיגטין *a. m.* Achse.

ארונגיא *Ortsname.*
 ארונגיא *v. m.* Ersticken.
 ארונגיא *x. f.* (Σειρήν) mythische Seejungfrau.
 ארונגיא *h. m.* Erstickung.
 ארונגיא *a.* ersticken lassen.
 ארונגיא *h. Pi.* 1. castrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. *Pu.* umgestellt werden. *Hitp.* 1. castriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.
 ארונגיא *a. Pa.* dass. *Itpa.* zum Beischlaf unfähig werden.
 ארונגיא *h. m.* Makler, Unterhändler.
 ארונגיא *a. m.* dass.
 ארונגיא *x.* (συριστί) auf syrisch.
 ארונגיא *h. m.* (σύρος) syrisch.
 ארונגיא *a. m.* dass.
 ארונגיא *a. m.* Bedienter.
 ארונגיא *x. m.* ein Gebäck.
 ארונגיא *h.* makeln, Unterhändler sein.
 ארונגיא *a.* dass.
 ארונגיא *h. f.* Unterhandel, Vermittlung.
 ארונגיא *h. m.* Harz.
 ארונגיא *h. Pi.* mit Harz bestreichen.
 ארונגיא *a. m., pl. d.* ארונגיא *Ez* 1, 8 Seraph.
 ארונגיא *l.* ארונגיא.
 ארונגיא (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.
 ארונגיא *(Σάρατις)* Name einer Gottheit.
 ארונגיא *x. m.* (σπυκόν) rote Farbe, Schminke.
 ארונגיא. ארונגיא (*JTaau 64^b*) *l.* ארונגיא, *s.* ארונגיא.
 ארונגיא *I x. Pi.* (vgl. σπυκόν) rot färben.
 ארונגיא *II h.* 1. kämmen; 2. hecheln.
 ארונגיא *III h., pt. pass.* ארונגיא *l.* leer, unfruchtbar; 2. unnütz.
 ארונגיא *I a., pt. pass. pl.* ארונגיא *Jes 19, 9* (*MS ארונגיא*) *l.* kämmen; 2. hecheln. *Pa.* dass.
 ארונגיא *II a., s.* ארונגיא. *Pa.* ausleeren.
 ארונגיא *l.* ארונגיא.
 ארונגיא *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit.
 ארונגיא *אילן* Baum ohne essbare Frucht.

ארונגיא *a. m., ind.* ארונגיא *Ct 2, 3* dass.
 ארונגיא *a. m.* Saracene.
 ארונגיא *Ortsname.*
 ארונגיא *x. f.* (σηρακή) Seidenweberei.
 ארונגיא *l.* ארונגיא.
 ארונגיא *h. m.* Saracene.
 ארונגיא (*EchR 1, 15*) *l.* ארונגיא.
 ארונגיא *a. f.* Kamm.
 ארונגיא *x. m.* (σηρακόν) seiden.
 ארונגיא (*᾽Οσρακόνη*) *Ortsname.*
 ארונגיא *h.* widerspenstig sein.
 ארונגיא *h. f.* Würde, Amt.
 ארונגיא *a. f., c. s.* ארונגיא *Koh 11, 3*
 1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.
 ארונגיא *a. f.* Gerste.
 ארונגיא (*Jes 27, 8*) *a. f.* Sea. *S.* ארונגיא.
 ארונגיא (*EchR 1, 15*) *l.* ארונגיא.
 ארונגיא (*Ab. R. Nath. 31*)?
 ארונגיא *h. m.* Winter.
 ארונגיא (*Gn 8, 22*) *a. m.* dass.
 ארונגיא *h. m.* Verschluss.
 ארונגיא *h. f.* Abschnitt ohne neuen Zeilenanfang.
 ארונגיא *h. f.* Winterfrucht.
 ארונגיא *h. m.* Zerstörer.
 ארונגיא *a. m.* dass.
 ארונגיא *a. f.* Zerstörung.
 ארונגיא *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.
 ארונגיא *h. f.* Verschiessen, Verstopfen.
 ארונגיא *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.
 ארונגיא *I h. f.* Verbergen.
 ארונגיא *II h. f.* Zerstören.
 ארונגיא *h.* 1. verschliessen, verstopfen; 2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt. pass.* ארונגיא ohne nähere Bezeichnung, anonym. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* verschlossen werden, verstopft werden.
 ארונגיא *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* ארונגיא *Ez 41, 16* verschliessen; 2. anonym mitteilen. *Pa.* 1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.* 1. *pf.* ארונגיא (!) *Thr 3, 8* verschlossen werden; 2. hinfällig werden.

סָתַם *h. m.* 1. verschliessend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.
 סָתַמָּא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.
 סַתְּמָא *a.* spalten.
 סַתְּמָא *a. f.* Spalt.
 סָתַר I *h. Pi.* verheimlichen. *Hi.* verbergen. *Hitp.* sich verbergen.
 סָתַר II *h.* 1. niederreißen, umstossen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.
 סָתַר I *a. Pa. pt. pl. f.* מְסַתְּרִין Jes 65, 16

verbergen. *Itpa. pt.* מְסַתְּרִימָא Koh 7, 12 sich verbergen.
 סָתַר II *a., ipf.* 2 *pl.* תְּסַתְּרוּן Dt 7, 5 (MS (תְּתַרְעוּן), *inf.* מְסַתְּרִימָא Jer 1, 19 zerstören, niederreißen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.
 סָתַר *h. m.* 1. Verborgtheit; 2. Geheimnis.
 סָתְרָא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.
 סָתְרָה *h. f.* Verborgenes.
 סַתְרִיאַל männl. Personennamen.
 סַתְתָּא *h. Pi.* behauen.
 סַתְתָּא *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.
 עָאֵל *s.* עֵלֵל.
 עָאֵנָא *s.* עֵנָא.
 עָאֵתָא *a. f.* Unheil.
 עָב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.
 עָב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.
 עָב *s.* עֹזֵב.
 עָבָא I *a. m.* Gezweig.
 עָבָא II *a. m.* 1. Schoss; 2. Busen (auch des Gewandes).
 עָבַב *h. Pi.* dicht machen.
 עָבְבִיתָא *h. f.* Fieberschauer.
 עָבְבִיתָא *a. f.* dass.
 עָבַד *h.* 1. dienen, Dienst thun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.* 1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.
 עָבַד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶעֱבִיד Ex 32, 10 thun, machen, verrichten; 2. *inf.* מְעַבְּדִי Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* אֶעֱבִיד Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten.

Pa. 1. *pt. f.* מְעַבְּדָא Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אֶתְעַבְּדִי, אֵיֶעֱבַד, *ipf.* יִתְעַבְּדִי Gn 29, 26 1. gethan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf.* 3 *pl. f.* אֶתְעַבְּדִיָא Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* s. שְׁעַבְּדִי.
 עָבַד *h. m.* Sklave, Knecht.
 עָבְדָא *a. m., ind.* עָבַד Gn 9, 25 1. dass.; 2. Anbeter.
 עָבְדָא *s.* עֹיבְדָא.
 עָבְדָה *h. f.* der zur Entwicklung einer Pflanze nötige Raum.
 עָבְדוּת *h. f.* Knechtschaft.
 עָבְדוּתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.
 עָבְדָן *h. m.* Gerber.
 עָבְדָקְנָא *a. m.* dickbärtiger.
 עָבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.
 עָבַד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.
 עָבְדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. עֹרָה עֹרָה Götzendienst, Götze; 4. Opferdiensteinkommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.
 עָבֹו l. עָבֹו.
 עָבִיט *s.* עָבִיט.

עברה *s.* עבירה.

עברי *h. m.* 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.

עברין *h. m.* Übertreter.

עבריןא *a. m.* dass.

עברית *h. f.* 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.

עברה *h. f.* Schwangere.

עבש *h. m.* Mispel (?).

עבאה *s.* עבירהא.

עבה *h. f.* Hinterbacke.

עגול *s.* עגיל.

עגול *h. m., f.* עגלה rund.

עגול *h. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Pressstein der Kelter.

עגולא *a. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.

עגונא *a. m.* Eheverhinderung (einer Frau, bei welcher der Tod des Gatten wahrscheinlich, aber nicht hinreichend bewiesen ist).

עגבאה *a. m., pl. d.* עגיבאי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.

עגיל *h. m.* 1. Kreis; 2. männl. Personenname.

עגילא *a. m., pl.* עגילין Ez 23, 24 Schild.

עגישא *a. m.* stössig.

עגל *h.* einen Kreis ziehen. *Ni.* rund werden. *Pi.* 1. rollen, wälzen; 2. einen Kreis ziehen. *Hi.* abrunden. *Hitp.* 1. sich wälzen; 2. rund werden.

עגל *a.* rund sein. *Pa.* 1. rund machen; 2. umwickeln. *Itpe.* rund sein.

עגל *h. m.* Kalb.

עגל *a.* בע' עגלא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.

עגלא (Ex 32, 24) *a. m., ind.* עגל Lv 9, 3 Kalb. עין עגלא Ex 28, 19 ein Edelstein.

עגלגולת *h. f.* rund.

עגלה *h. f.* Kalbe.

עגלה Ortsname.

עגלה *h. f.* 1. Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis.

עגלהא I (Dt 21, 4) *a. f.* weibl. Kalb.

עגלהא II *a. f.* 1. *pl.* עגלן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis; 3. Becken.

עגם *h., pt. pass.* עגום 1. gelähmt; 2. betrübt.

עגם *a., pt. pass. pl. f.* עגמן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.

עגמה *h. f.* Betrübnis.

עגין *x. m.* (ὄγκιφος) Anker.

עגן *h.* 1. einschliessen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.

עגן *a., ipf.* 3 *pl.* יעגנון Jes 21, 22 (MS יגנונון), *pt. pass. pl.* עגינין Jes 42, 7 einschliessen, zurückhalten. *Pa.* einschliessen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). *Itpe.* eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).

עגנא (Jes 24, 22, MS עגנא) *a. m., c. s.* עגנהו Jes 42, 22 Einschliessung. ע' בית ע' Kerker.

עגם *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

עגעג *h.* wälzen.

עגעג *a.* dass.

עגרון *s.* אגרון.

עגתא *a. f., pl.* אגין Kuchen.

עד *h.* bis. עד אימתי bis wann? עד ש' bis wohin? עד כאן bis hierher. עד ש' 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. עד ש' לא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עד כפי ש' bis. עד כפי ש' לא so lange noch nicht, ehe.

עד (Lv 23, 16) *a.* bis. עד — מן Ex 22, 3 von — bis. עד לא Gn 2, 5 noch nicht. עד כען Gn 43, 28, עד כדון, עד השתא עד ה'אדנא, עד ה'אדנא bis jetzt. עד אימתי Ex 10, 3 wie lange? עד כאן Gn 22, 5 hierher. עד ה' 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עד מ' עד מ' Nu 24, 22 bis. עד לא Gn 45, 28, עד ה'א, עד ה'א ehe.

עד *h. m.* Beute.

ער *h. m.* 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an עדים).

ערא *a. f.* diese, das.

ערא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יערי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מערי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* עריאת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תערי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. *Ittaph.* אפארא Lv 4, 31 entfernt werden.

עראה (Nu 31, 11) *a. m., ind.* ערי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

עראב (Lv 16, 8) 1. Los; 2. Anteil.

עראד (?) *h.* zerreißen (?).

עראד *s.* ערא.

ערה *h. Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.

ערה I *h. f.* 1. Versammlung; 2. Gemeinde.

ערה II *h. f.* Zeugnis.

ערוא *a. m., c. s.* ערויה Ct 8, 11 Anteil. *S.* עראב.

ערוי *h. m.* Empfängnis, Schwangerschaft.

ערויא *a. m.,* auch *pl.* ערויין, *c. s.* ערויכי Gn 3, 16 dass.

ערויגים *h. m. pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.

ערוור *h. m.* Behacken, Aushacken.

ערוות *h. f.* 1. *pl.* ערויות Zeugnis; 2. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.

ערי männl. Personenname.

ערי *h. m.* Schmuck.

ערי *s.* עראה.

ערי *a. m. pl.* (?) diese.

ערי *h. a.* מפלערי ohne, ausser.

ערוני *h.* noch immer.

ערוני *a.* dass.

ערוין (GnJII 6, 6) l. nach JI ערוין = רין, *s.* רין.

ערוינא *a. m.* Deckel.

ערוירי *h. m.* freigebig.

ערויפא *a. m.* vorzüglicher, besser.

ערויריה *h. f.* Umhacken.

ערוישא weibl. Personenname.

ערויתא *a. f.* 1. *c.* ערוית Thr 2, 2 Schmuck; 2. Beute.

ערויתא (Lv 13, 6) *a. f., ind.* ערויא (!) Lv 13, 2 Schorf.

ערל *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

ערלא *a. m.* dass.

ערלמאה (Gn 38, 20) *a. m.* aus Adullam.

ערלרין *s.* ערוילין.

ערן *h. Pi.* 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. *Pa. pl.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hitp.* 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.

ערן *h.* Ortsname. גן ערן Paradies, Ort der Seligen.

ערן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. גןא רערן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

ערן *h. m., pl.* ערויין Menstruation.

ערנא (Gn 38, 1) *a. m.* Zeit. קערן Gn 24, 55 ein Jahr. קערן Gn 18, 14 übers Jahr. קערנא jetzt.

ערי *h.* überschossen, mehr sein. *Hi.* mehr thun.

ערי *a., pt. pass.* ערוי besser, vorzüglicher.

עראבא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.

עראבא *a. Pa.* andrücken.

עראב *h. m.* Wulst.

עראבין (bSanh 11^a) l. רעראבין, *s.* רעראבין.

עראבין (Ez 27, 19, MS viell. עראבין) l.

עראבין, *s.* עראבא.

ערי I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten. *Pi.* hacken, behacken. *Ni.* gehackt werden.

ערי II *h. Ni.* wegbleiben.

ערי I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

ערר II *a.* helfen. *Itp.* Hilfe erhalten.
 ערר *h. m., pl.* עָרְרִים, עָרְרוֹת, 1. Herde;
 2. Schar; 3. Hürde. מְגֵדֵל עָרְרִי Orts-
 name.
 עָרְרָא (Gn 32, 16) *a. m.* dass.
 עוֹדְרָא 1. עוֹדְרָא.
 עָרְרִסְקָא *x. f.* (ὄδρῖσκα) kleiner Krug.
 עָרְשָׁה *h. f., pl.* עָרְשֵׁין 1. Linse; 2. Becken;
 3. Wagschale; 4. die Unterlage für
 den Rollstein der Ölpresse.
 עָרְתָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.
 עוֹא I *a. Pa.* schreien, lärmern.
 עוֹא II *a.* abweichen. *Aph.* sich ver-
 gehen. *Itp.* Unrecht erfahren.
 עוֹאָה *a. m., pl. d.* עוֹאֵי Dt 2, 23 Iwwiter.
 עוֹב *h. m., pl.* עָבִים Balken.
 עוֹבִי 1. *s.* עָבִי; 2. *s.* אָבִיא.
 עוֹבְדָא (Ex 32, 16) *a. m., ind.* עוֹבְדִי
 Ex 28, 6 1. That, Werk; 2. Ereignis.
 עוֹבְדָתָא (Gn 33, 14 Sab., MS עֲבִידָתָא)
a. f. Erarbeitetes.
 עוֹבֵר *h. m.* Reisender.
 עוֹבֵר *h. m.* Fötus, Embryo.
 עוֹבְרָא (Ct 7, 3, MS עֲבֵרָא) *a. m.* dass.
 עוֹבְרָתָא I (Nu 13, 23) *a. f., pl.* עוֹבְרִין Ez
 17, 6 *c. s.* עֲבֵרְתִיָּה Ho 14, 6 Soc 59 Zweig.
 עוֹבְרָתָא II (Gn 33, 14, MS עֲבִידָתָא)
a. f. Zug.
 עוֹבְרָתָא *a. f.* Zorn.
 עוֹג *h.* einen Kreis ziehen.
 עוֹגָה *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* עֲנוֹת auf
 Kohlen gebackener Kuchen; 3. *pl.*
 עוֹנֵיֹת Bewässerungsgraben.
 עוֹנֵיֹתָא *a. f., c.* עוֹנֵיֹת Ez 17, 7 Be-
 wässerungsgraben.
 עוֹנֵל *h. m.* Becken.
 עוֹד *h. Hi.* 1. bezeugen; 2. als stössig
 erklären. *Ho. pt.* מוֹעֵד als stössig
 erklärt. *Pil.* aufrichten.
 עוֹד *h.* noch. וְלֹא עוֹד אֵלָא nicht nur,
 sondern auch. מְבַעוֹד während.
 עוֹד (Gn 7, 4) *a.* 1. noch. עוֹד — לֹא
 Gn 17, 5 nicht mehr; 2. Gn 4, 25
 wieder. בְּעוֹד דְּ während noch.

עוֹדְדָא *a. m.* Flocke Wolle.
 עוֹדָה (jJeb 3^c) 1. עֵרָה, *s.* עָרָה.
 עוֹדָה *h. f.* Gurtband.
 עוֹדְרָה *h. m.* Überschuss.
 עוֹה *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren,
 zerstören.
 עוֹתָא *h. m.* Beugen, Krümmen.
 עוֹ I *h. m.* Stärke.
 עוֹ II *h. m.* eine Adlerart.
 עוֹיָא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl.
 Personenname.
 עוֹיָא *a. m., pl.* עוֹיָין Lv 22, 16 Ver-
 gehung.
 עוֹיָלָא *a. m.* Knabe (*arab.*).
 עוֹיָרָא *a. m.* 1. Ex 4, 11 blind; 2. Blind-
 heit; 3. männl. Personenname.
 עוֹיֹת *h. f.* Krampf.
 עוֹל *h. m., pl.* עֲלוּן Joch.
 עוֹל (= עֲלָל) *a., pt.* עֲאִיל Thr 1, 4,
 עוֹיִל 1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.*
 hineinbringen. *Itp.* sich hineinbe-
 geben. *S.* עֲלָל.
 עוֹלָה *h. Pi.* unrecht handeln.
 עוֹלָה *h. m.* Unrecht.
 עוֹלָא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
 עוֹלָא *a. m., pl. d.* עוֹלָיָא Ze 3, 5 (MS
 עוֹלָיָא) gottlos.
 עוֹלָא *a. m.* Säugling.
 עוֹלָה *h. f.* Mädchen.
 עוֹלָה *h. f.* Unrecht, Übelthat.
 עוֹלָה *h. f.* Brandopfer.
 עוֹלָל *h. m.* Kind.
 עוֹלָלָה *h. f.* Nachlese (im Wein-
 berg).
 עוֹלָלָתָא *a. f., pl.* עוֹלָלִין Ob 5 dass.
 עוֹלָם *h. m., pl.* עוֹלָמוֹת, עוֹלָמִים 1. Aeon,
 Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt;
 4. Ewigkeit. לְעוֹלָם 1. stets, auf
 immer; 2. immerhin. מְעוֹלָם jemals.
 עוֹלָמִית *h.* auf ewig, für immer.
 עוֹלָתָא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtig-
 keit.
 עוֹמָם *h. m.* Last.
 עוֹמָק *h. m.* Tiefe.

עומר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.

עומר II *h. m.* ein Hohlmaß ($\frac{1}{10}$ Epha).

עון *h. m., pl.* עוונות Sünde. עון גליון Verdrehung von εὐαγγέλιον.

עונג *h. m.* Ergötzen.

עונה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. eheliche Pflicht; 5. 1. ענינה.

עונה II *h. f.* Faden, Strick.

עוני (עני) *h. m.* Armut.

עוניה Ortsname.

עוניתא s. אוניתא.

עונש *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.

עונתא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.* עונתה Ex 21, 10 (MS ענתה) eheliche Pflicht.

עונתא II *a. f., pl. c. s.* עונתיה Ho 10, 10, 1. עינתיה, s. עינא.

עוף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* flattern.

עוף II *h.* erschöpft sein.

עוף I *a., ipf.* 3 *sg.* תיעוף Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.

עוף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* תיעוף (wie von עפף) Ex 26, 9, *pt. pass.* עוף Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. S. עפף.

עוף *h. m.* 1. *pl.* עופות Vogel; 2. Geflügel.

עופא (Ze 1, 10) 1. mit MS עופלא.

עופל ein Stadtteil von Jerusalem.

עופר *h. m.* Jüngling.

עופרת *h. f.* Blei.

עויז *a., pf.* 3 *pl.* עזני Est II 7, 9 raten.

עוק *a., pf.* 3 *sg. f.* עקת Gn 32, 7, 1 *sg.*

עקית Gn 27, 46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph. pf.* 3 *pl.*

אעיקו Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Itpe.*

Itpa. bedrängt sein.

עוק *h. m.* Sprosse.

עוקה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.

עוקץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Brustwarze; 5. Ende des Rückgrats. *pl.* עקצין Name eines talmud. Traktats. עיקץ עקרב eine Pflanze.

עור *h., pt.* ער wach, munter. *Ni.*

1. wachen, erwachen; 2. rege sein.

Hi. reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.*

1. wecken; 2. Totenklage anregen.

Hitpal. erweckt werden. *Pilp.*

1. drängen; 2. Totenklage anregen.

Hitpalp. aufgeregt werden.

עור *a., pt. f.* עורה Ct 5, 2 wecken. *pt.*

ער wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אערני

Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal. (Päl.) ipf.* יערר Jes 9, 11

rege machen, wecken. *Itpe.* אהערר,

אהער 1. *pf.* אהער Gn 41, 7 erwachen;

2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.*

אהערר Ct 7, 10 (MS אהערר) erweckt werden. *Palp.* 1. hin- und herwerfen;

2. wackeln.

עור *h. Pi.* blind machen.

עור *a. Pa. pt.* מעור Ex 23, 8 blind machen. *Itpa.* erblinden.

עור *h. m.* blind.

עור *h. m., pl.* עורות Fell.

עורא *a. m.* Spreu.

עורב *h. m.* Rabe.

עורבא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.

עורבתא *a. f.* Rabenweibchen.

עורבתי *בי ע.* Familienname.

עורון *h. m.* Blindheit.

עורף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.

עושף *h. m.* breite Schneide der Zimmerast.

עושק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.

עושר *h. m.* Reichtum.

ענת männl. Personennamen.

ענת *h. Ni.* sich freuen (?).

ענת *h. Pi.* 1. verkrümmen; 2. verderben. *Hity.* 1. gekrümmt werden;

2. verdorben werden.

עוֹת *a. Pa.* 1. krümmen, beugen; 2. *pt. pass. d.* מְעוֹתָא Est 1, 1 (nicht MS) verderben.

עוֹתָא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.

עוֹתָא *a. m.* Verdorbener.

עוֹתָנָא (?) *a. m.* dass.

עוֹתְנֵי *ע. קְפַר ע.* Ortsname.

עוֹ *h. m.* stark, hart. עוֹ פָּנִים frech, schamlos.

עוֹ *h. m., pl.* עוֹיִם Ziege.

עוֹא *a. m.* 1. *ind.* עוֹ Lv 22, 7, *pl.* עוֹיִן Gn 15, 19 dass; 2. עוֹא דְרַקְרַקְסָא Dreschschlitten.

עוֹא *a. m.* eine Adlerart.

עוֹא *עוֹאֵל* Name eines gefallenen Engels.

עוֹאֵל (Lv 13, 8, Abänderung von עוֹאֵל) dass.

עוֹב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen. *Hi.* Entlassung bewirken. *Ni. Hitp.* verlassen werden.

עוֹב *a.* dass.

עוֹבָא *x. m.* Bote.

עוֹה *h. f.* Ziege.

עוֹה Name eines gefallenen Engels.

עוֹבָה *weibl.* Personenname.

עוֹו *h. m.* gewaltig.

עוֹוָת *h. f.* Härte, Hartes. ע' פָּנִים Frechheit, Schamlosigkeit.

עוֹו *h. Hi.* stark machen. עוֹו פָּנִים frech sein. *Hitp.* stark werden.

עוֹו *a. Itpa.* stark werden.

עוֹוֵיל *s.* עוֹוֵיל.

עוֹי *männl.* Personenname (= עוֹרִיה).

עוֹיָא (Lv 11, 13), עוֹיָא *a. m.* eine Adlerart.

עוֹיָאֵל *männl.* Personenname.

עוֹיָה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.

עוֹיָתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Hässliches.

עוֹיָוָא *a. m., pl. c.* עוֹיָוֵי Jes 7, 18 stark.

עוֹיָוָתָא *a. f.* Härte. עוֹיָוָתָא לְבָא Starrsinn.

עוֹיָוָתָא *a. f.* dass.

עוֹלָא *a. m., ind.* עוֹל Ex 35, 25 Gespinnst.

עוֹלָה *h. f.* bearbeitetes Feld (?).

עוֹל *a., pt. f.* עוֹלָא Ex 35, 25 spinnen.

עוֹלָא *a. m.* Gespinnst.

עוֹם *a. Aph.* abknepfen.

עוֹק I *h.* aufbrechen, aufhacken.

עוֹק II *h.* festhalten.

עוֹק I *h. m.* Wulst.

עוֹק II *h. m.* behackter Boden (?).

עוֹקָה *h. f.* dass. (?).

עוֹקָתָא *a. f.* 1. *pl.* עוֹקָן, *d.* עוֹקָתָא Ex 25, 24, עוֹקָן Ring; 2. *pl. d.* עוֹקָיָא Jer 40, 1 Fessel; 3. Öffnung des Mastdarms.

עוֹר *h.* helfen.

עוֹר *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.

עוֹרָא *männl.* Personenname.

עוֹרָד I. עוֹרָר.

עוֹרָד I. עוֹרָר.

עוֹרָה *h. f.* Hilfe.

עוֹרָה *h. f.* Heiligtumshof.

עוֹרָה *männl.* Personenname.

עוֹרָר *h. m.* Mispelart (*Crataegus Azarolus*).

עוֹרָר *h. m.* eine Schilfart.

עוֹרָתָא *a. f., c.* עוֹרָת 1S 3, 3, *pl. c. s.*

עוֹרָתֵי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.) Heiligtumshof.

עֲטָא *s.* עֲטָא.

עֲטָה *h.* umhüllen.

עֲטוּף *h. m.* Verhüllen.

עֲטוּר I *h. m.* Bekränzen, Schmücken.

עֲטוּר II *h. m.* Entfernen, Trennen.

עֲטוּשׁ *h. m.* Niesen.

עֲטוּשָׁא *a. m.* aus Atuscha.

עֲטִי *h. m.* Verderben (?).

עֲטִין *männl.* Personenname.

עֲטִין *h. m.* zum Mürbewerden hingelegte Olive.

עֲטִיר *h. m.* 1. Hülle, Umhüllung; 2. Gewand.

עֲטִיפָה I *h. f.* dass.

עֲטִיפָה II *h. f.* Verschmachten.

עַטְרָא *a. m.* rauchend.
 עַטְרִישָׁה *h. f.* Niesen.
 עמל (männl. Personennamen) 1. עַגְיֵל (?).
 עַמְלָא *a. m.* träge.
 עַמְלוּתָא *a. f.* Trägheit.
 עַמְלִיּוֹ *x. m.* (καταύσις) Karawanserei.
 עַטְלִיפָא (Lv 11, 19) *a. m.* Fledermaus.
 עַטְלֶף *h. m.* dass.
 עַטְמָא *a. m., c. s.* עַטְמִיָּה Est II 1, 2 Schenkel, Lende.
 עַטְנָא *h.* Oliven aufhäufen (damit sie mürbe werden).
 עַטְעֻמָּה (jSanh 20^c) 1. מְטַעְמָא, *s.* מָעַם.
 עַמֵּף I *h.* umnehmen, sich einhüllen.
Hít. sich einhüllen.
 עַמֵּף II *h.* matt werden, verschmachten.
Hít. dass.
 עַמֵּף *a., pt.* עַטְרִי 1 S 28, 14 umhüllen, verhüllen. *Pa. pf. c. s.* עַמְפְּנִי Jes 61, 10 (MS עַמְפְּנִי) verhüllen. *Itpa. ipf.* יִתְעַמֵּף Lv 13, 45 sich einhüllen.
 עַמֵּף *h. m.* Hülle, Umhüllung.
 עַמְפָּא *a. m.* 1. *c. s.* עַמְפִּיָּה Ex 4, 6 Busen des Gewandes; 2. *c.* עַמֵּף Thr 2, 12 Busen des Menschen.
 עַמֵּר *h.* umkränzen, schmücken. *Pi.* 1. dass.; 2. krönen. *Hít.* 1. geschmückt werden; 2. sich krönen, schmücken.
 עַמֵּר I *a.* umringen. *Pa.* bekränzen, schmücken. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְעַמְרוֹ Jo 2, 22 (MS אֶתְעַמְרוֹ) geschmückt sein.
 עַמֵּר II *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* עַמְרוֹ 1 S 9, 7 aufhören; 2. entlassen; 3. abweichen. *Pa.* entfernen.
 עַמֵּר III *a.* rauchen.
 עַמְרָא *a. m.* Trennung.
 עַמְרָה *h. f.* 1. Kranz; 2. Krone; 3. Gesims; 4. Einfassung; 5. Eichel des männlichen Gliedes; 5. Ring um die Warze der weiblichen Brust.
 עַמְרוֹת. עַ' דְּבוֹרָה (Ri 4, 5) Ortsname.
 עַמְרָן *h. m.* Theer.

עַמְרָנָא *a. m.* dass.
 עַמְטָא *h.* 1. niesen; 2. Wind gehen lassen. *Pi. Hít.* dass.
 עַמְטָא *a.* dass.
 עַיָּא männl. Personennamen (= חַיָּא).
 עַיְבָא (Ex 19, 9) *a. m.* 1. Dunkel; 2. dunkle Wolke.
 עַיְבָא *a. m.* schuldig (= חַיָּבָא).
 עַיְבָא *a. m.* Leiden (= כַּיְבָּא).
 עַיְבָר *s.* עַבְרָא.
 עַיֵד *h. m.* Fest.
 עַיְדָא *a. m.* dass.
 עַיְדִית *h. f.* 1. normal, gut; 2. 1. עַיְרִית.
 עַיִן *h. m.* Beachten, Berechnung.
 עַיִן Ortsname.
 עַיְזָא *a. m., ind.* עַיִזָּק Jes 30, 6 (MS עַיְזָק) Bedrängnis.
 עַיֵט (Tos Kil V) 1. פִּיף.
 עַיֵט *h. m.* Raubvogel.
 עַיֵטָא *a. m., ind.* עַיֵטָא Jer 17, 1 Griffel.
 עַיֵטִיתָא *a. f.* Rat.
 עַיֵטִיתָא *a. f., ind.* עַיֵטָא Koh 11, 3 dass.
 עַיֵל *a.* oben. מְעַיֵל oben. מְעַיֵל מְלַעֵיל Gn 22, 9, von oben, oben. עַיֵל מִן Dt 28, 43 höher als.
 עַיֵלָא *a.* מְלַעֵילָא nach oben. עַיֵלָא מְלַעֵילָא Dt 28, 43 immer aufwärts. עַיֵלָא מְלַעֵילָא Dt 5, 8 von oben. וְעַיֵלָא Nu 1, 3 und darüber. מִן עַיֵלָא oberhalb von.
 עַיֵלָא *a. m., ind.* עַיֵלָא Sac 9, 9, *pl.* עַיֵלִי Gn 32, 15 (MS עַלִי) Eselsfüllen.
 עַיֵלִיתָא *a. f.* עַיֵלִיתָא (für עַלִיתָא, עַלִיתָא) *a. f.* Frevel. *S.* auch עַלִיתָא.
 עַיֵלָם Volksname.
 עַיֵלְמָה *a. m., pl. d.* עַיֵלְמָאֵי Jes 22, 6 aus Elam.
 עַיֵלְמִי *h. m.* dass.
 עַיֵלְמִית *h.* auf elamisch.
 עַיֵם. עַיֵם (jJeb 6^c) 1. עַיֵם, *s.* עַיֵם.
 עַיֵמָא *a. m.* אַהֲן עַיֵמָא (jAbZ 40^d) 1. אַהֲן דְּעַיֵמָא.
 עַיֵמָה *h. f.* Wocken (des Spinners).

עין *h. f., du.* עינים 1. Auge. עין פֿען grade gegenüber; 2. Blick. טוב עין uneigennützig, wohlwollend. ע' ט'זכה (auch nur וְהָעֵין) neidischer Blick, Übelwollen. עין פֿען eigennützig, missgünstig. עין פֿען Missgunst; 3. Aussehen. עין פֿען in ihrem ursprünglichen Zustand. עין פֿען nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עין פֿען Quelle; 6. Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.

עין (Ex 22, 2), עין *a. m., pl.* עין Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עין בישא (auch nur עין) neidischer Blick, Übelwollen. עין פֿען פֿרשות עינים Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. עין פֿען Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עין פֿען runde Öffnung (an Geräten); 5. *pl.* עין פֿען Dt 8, 7, עין פֿען Quelle.

עין *h. Pi.* 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.

עין *a. Pa.* betrachten, nachdenken.

עין פֿען Ortsname.

עין פֿען *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle (?).

עין פֿען Ortsname.

עין פֿען *a. f.* Quelle.

עין פֿען (Spr 7, 5) l. פֿען פֿען.

עין פֿען *a. m.* grossäugig.

עין פֿען *s.* עין פֿען.

עין פֿען (Gn 26, 20) Name eines Brunnens.

עין פֿען *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.

עין פֿען (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.

עין פֿען männl. Personennamen.

עין פֿען (Est II 1, 15) *a. f., ind.* עין פֿען Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.

עין פֿען *a. m., c.* עין פֿען Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.

עין פֿען *a. m.* Bedrücker.

עין פֿען *a. m., f. c.* עין פֿען Jes 54, 6 bedrängt.

עין פֿען *h. f.* Bedrängnis.

עין פֿען *a. f.* dass.

עין פֿען *h. m.* wach.

עין פֿען *h. f., pl.* עין פֿען Stadt.

עין פֿען *a. m.* wach.

עין פֿען *a. m., ind.* עין פֿען Sac 9, 9 (MS עיל) Eselsfüllen.

עין פֿען *a. m., pl.* עין פֿען Nu 11, 4 Mischvolk.

עין פֿען *h. f.* Wollflocke.

עין פֿען *h. m.* Vermengung. עין פֿען פֿרשות Vermengung von Schriftstellen. עין פֿען פֿען Vermischung der Sabbatsgebiete. עין פֿען V. der Häuser eines Hofes. עין פֿען V. der Speisen zweier Tage. עין פֿען Name eines talmud. Traktats.

עין פֿען I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עין פֿען Dt 22, 9 Mischgattung.

עין פֿען II *a. m., pl.* עין פֿען Sonnenuntergang.

עין פֿען *h. m.* Ausgießen.

עין פֿען *h. m.* Kleinstädter.

עין פֿען *a. m., ind.* עין פֿען 1S 6, 9 Zufall.

עין פֿען *a. m.* Flucht.

עין פֿען *h. m.* Erwähnung eines Toten in Verbindung mit anderen.

עין פֿען Ortsname.

עין פֿען *h. f.* ein Futterkraut.

עין פֿען *h. m.* Kleinstädter.

עין פֿען? (jBabB 16^d), vgl. אודן פֿען.

עין פֿען (bEr 53^b)?

עין פֿען *a. f.* Bast?

עין פֿען (jEr 26^d)?

עין פֿען (?) Ortsname.

עין פֿען *h. Pi.* 1. verhindern; 2. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden; 2. verweilen.

עין פֿען *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עין פֿען Jes 34, 16 verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* עין פֿען Nu 11, 23 sich verweilen.

עין פֿען *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Verbleiben; 3. Überbleibsel.

עין פֿען *h. f.* eine Distelart (*Cymara*).

עין פֿען *h. f.* dass.

עין פֿען *a. f.* Spinne.

אָעֲבָנִיתָא *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
 עֲבָרָא *h. m.* Maus.
 אָעֲבָרָא *a. m.* 1. *pl. c.* עֲבָרֵי 1 S 6, 4
 dass.; 2. Ortsname.
 אָעֲבָרִין, אָעֲבָרִיָא Ortsname.
 אָעֲבָרְתָא *a. f.* Maus.
 עֲבוּ Ortsname.
 עֲבוּב *h. m.* 1. Verhinderung; 2. not-
 wendige Bedingung.
 אָעֲבוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.
 אָעֲבוּבִיתָא I (Jes 59, 5) *a. f.* Spinne.
 אָעֲבוּבִיתָא II (Jer 17, 6) *a. f.* eine
 Distelart (*Cynara*).
 עֲבוּ *h. m.* Hinterteil.
 עֲבוּל *h. m.* Angebranntes.
 עֲבוּר (BerR 71) 1. כִּיעוּר.
 עֲבוּרִים Abbreviatur für 1. עֲבוּרֵי כּוֹכְבִים
 Gestirndienst; 2. עֲבוּרֵי כּוֹכְבִים
 Sternbedienstete — aus Censur-
 rücksichten in jüngeren Drucken
 besonders für עֲבוּרָה וְרָה und גּוֹי,
 גּוֹיִם, גּוֹיָה.
 אָעֲבָיָא *a. m.* aus Akko.
 עֲבִיר (?) *h. m.* ein Gerät der Öl-
 presse.
 עֲבִירָה *h. f.* Aufrühren.
 עֲבִיל *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.*
 verzehrt werden.
 עֲבִיל *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt
 werden.
 אָעֲבִילָא *a. m.* ein Hohlmaß ($\frac{1}{20}$ eines
 Kab).
 עֲבִילָה (jAbZ 39^c) 1. פְּנִילָה.
 עֲבִמִי männl. Personenname.
 עֲבִן *x. Pi.* umwinden (?).
 עֲבִן, עֲבִין *x. m.* (ἔχιδνα) Otter, Natter.
 אָעֲבִנָא, עֲבִנָא *x. m.* (ἔχιδνα) dass.
 אָעֲבִנִיא, עֲבִנִיא männl. Personenname.
 עֲבִס *x. m.* (ἔχιδ) Otter, Natter.
 עֲבִסִילו (BerR 98)?
 עֲבִר *h.* trüben. *pt. pass.* עֲבוּר 1. trübe;
 2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.
 עֲבִר *a.* 1. trüben; 2. *pf.* 2 *pl.* עֲבִרוּ
 Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עֲבִיר

1. trübe; 2. unglücklich. *Itpe.* in's
 Unglück gestürzt werden.
 אָעֲבִשׁוּבִיתָא *a. f.* ein Geschwür.
 עֲבִשׁוּב *h. m.* eine Spinnenart (?).
 עֲבִשׁוּי (= עֲבִשׁוּוּא, vgl. *a. פִּדוּן* (עד
h. jetzt).
 אָעֲבִשׁוּבִיתָא *s.* עֲבִשׁוּבִיתָא.
 עֲלֵי *h.* 1. auf, über. עֲלֵיךָ es liegt dir
 ob; 2. gemäss. בְּעֵל פֶּה mündlich.
 עֲלֵי בְּעֵל בְּרָחוּ עֲלֵי אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
 um wie viel mehr. עֲלֵי גַב
 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. ver-
 mittelst, durch; 4. wegen. עֲלֵי יָד
 עֲלֵי יָדֵי 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei,
 mit. עֲלֵי שׁוּם wegen. עֲלֵי שָׁ עֲלֵי שׁוּם
 weil. עֲלֵי מִנְתָּ שָׁ עֲלֵי מִנְתָּ שָׁ
 dass. עֲלֵי אֶף עֲלֵי פִי שָׁ obgleich.
 עֲלֵי (Gn 18, 24) *a.* dass. מֵעֵל Gn 4, 14
 von. מֵעֵל Gn 1, 7 oberhalb. עֲלֵי מָה
 Dt 29, 23 weshalb? עֲלֵי בֵין Ex 20, 11
 deshalb. עֲלֵיהֶן Jer 8, 12 ihnen liegt
 es ob. עֲלֵי חֵד הַרְבִּין Ex 22, 3 doppelt;
 2. עֲלֵי שׁוּם wegen. עֲלֵי עֵסֶק Ex 18, 8
 um willen. עֲלֵי יָדֵי 1. wegen; 2. *c. s.*
 עֲלֵי יָדֵיכֶם Ma 1, 11 durch; 3. für.
 עֲלֵי בְּעֵל בְּרָחוּ עֲלֵי פִי 1 S
 2, 16 trotz. עֲלֵי דֵי Dt 29, 22, עֲלֵי יָדֵיךָ
 עֲלֵי פִי דֵי Dt 23, 5 weil. עֲלֵי פִי דֵי
 Lv 27, 8 nach Massgabe dessen, dass.
 עֲלֵי מִנְתָּ שָׁ עֲלֵי מִנְתָּ שָׁ
 עֲלֵי אֶף עֲלֵי גַב דֵּי obgleich.
 אָעֲלִיא *a., pt. pl. c.* עֲלוּי Koh 3, 11 (*hebr.*),
s. אָעֲלִיא. *Aph.* 1. abschätzen; 2. auf-
 wiegen. *Itpa.* 1. erhaben sein; 2. er-
 leichtert werden.
 אָעֲלִיא männl. Personenname.
 אָעֲלִיאָה (Gn 14, 18) *a. m., ind.* עֲלִי Dt 28, 1
 1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.
 אָעֲלִיב *h.* bedrücken. *pt. pass.* אָעֲלִיב
 unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen.
 אָעֲלִיב *a., pt. pass.* אָעֲלִיב bedrückt, un-
 glücklich. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* אָעֲלִיב
 1 K 12, 7 sich demütigen.

עֲלֹבֹן *h. m.* Bedrückung, Demütigung.
 אֲעֲלֹבְנָא *a. m., ind.* עוֹלָבָן Ze 3, 12 dass.
 עָלָה *h.* 1. hinaufsteigen. עַל דַּעַת
 in den Sinn kommen. עוֹלָה וְיָרַד von
 verschiedener Höhe (bald hoch, bald
 tief); 2. angerechnet werden; 3. wach-
 sen; 4. verschwinden. *Pi.* erhöhen,
 erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.*
 1. hinaufbringen, erhöhen. לֹא מַעֲלִין
 וְלֹא מוֹרִידִין man beachtet nicht; 2. her-
 vorbringen. הַעֲלֵה חֲמָה zornig werden.
 ה' אֲרוּכָה ה' wohlgefällig sein. ה' אֲרוּכָה
 heilen; 3. anrechnen, kreditieren;
 4. aufheben, aufgehen lassen; 5. ent-
 fernen. *Hitp.* 1. erhoben werden;
 2. gesteigert werden.
 עָלָה *h. m., pl.* עֲלִין Blatt.
 עָלָה *h. f.* 1. Anlass; 2. Vorwand;
 3. Ränke.
 עָלָי *a., c. s.* עֲלוּךָ Ex 18, 14 auf, über.
 מַעֲלִין Nu 16, 26 von.
 עָלָי *x. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).
 עָלָי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung,
 Wert.
 עָלָיָא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung;
 2. Wert.
 עֲלוּיָתָא *a. f.* Einrede.
 עֲלוּמִיָא *a. m. pl., ind.* עֲלוּמִין Jes 54, 6
 Jugend.
 עֲלוּמָה *h. f.* Blutegel.
 עֲלוּמָתָא *a. f.* dass.
 עֲלוּמָה *h. f.* Finsternis.
 עָלִי männl. Personenname.
 עָלִי *h. m.* Stössel.
 עָלִיָא *a. m.* Blatt.
 עָלִיָה *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe
 Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüg-
 lichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben;
 6. ein Teil der weibl. Scham.
 עָלִיז *h. m.* 1. oberer; 2. höchster;
 3. obenerwähnt.
 עָלִיָתָא *a. f.* Höhe.
 עָלִיז *h. m.* lärmend, übermütig.
 עָלִיזָה *h. f.* Lärmen.

עָלִיל *h. m.* augenscheinlich. בָּעַ deut-
 lich.
 עָלִילָה *h. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
 עָלִילוּת *h. f.* Wirklichkeit.
 עָלִילוּתָא *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
 עָלִימָא *a. m.* stark.
 עָלִימָא (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling;
 2. Knecht.
 עָלִימוּתָא *a. f., ind.* עָלִימוּ Gn 18, 12
 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.
 עָלִימוּתָא *a. f.* Stärke.
 עָלִימוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* עָלִימוּתָא Jo 1, 8
 Jugend. *pl.* עָלִימִין Jes 54, 6 (MS
 עָלוּמִין) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau,
 Magd.
 עָלִיסָה *h. f.* Frohlocken.
 עָלִיסָה *h. f.* dass.
 עָלִיטָא (Ri 3, 23) *a. f.* Oberstock.
 עָלִיטָא *s.* אֲלִיטָא II.
 עָלָל I *h.* thätig sein. *pt. pass.* עָלוּל
 gewöhnt, pflegend. *Hitp.* misshandeln.
 עָלָל II *h.* hineingehen.
 עָלָל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תִּעְלִיל Dt 24, 21
 Nachlese halten.
 עָלָל II *a., pf.* עָלָל Gn 7, 13, *f.* עָלָת
 Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* תִּיעוּל Gn 6, 18
 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kom-
 men; 3. untergehen (v. d. Sonne);
 4. beiwohnen. *Pa. s.* עוּל. *Aph. pf.*
 אָעִיל Ex 40, 21 1. hineinbringen;
 2. bringen. *Ittaph. pf.* אָתַעֵל Lv 16, 27
 1. hereingebracht werden; 2. gebracht
 werden.
 עָלָלָא (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag,
 Getreide.
 עָלָלָתָא (Lv 25, 22) *a. f.* dass.
 עָלָם *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen.
Ni. Pu. Ho. Hitp. 1. verborgen sein;
 2. entschwinden.
 עָלָם *a., imp. sg.* עָלָם Jos 1, 6 (MS
 עִילָם) mannhaft sein. *Pa.* 1. *imp. sg.*
 עָלָם Dt 31, 23 (MS אִילָם) Mann-
 haftigkeit beweisen; 2. stark machen.
Itpa. 1. stark werden; 2. überwältigen.

עלם בַּעֲלָם (= בְּהַעֲלָם) bei Verborgengeb-
 bleiben.

עלם *h. m.* Jüngling.

עלמא (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עלם
 Gn 9, 16 Ewigkeit. לְעֶלְם Ex 21, 6
 auf immer. בְּעֶלְמָא *blos.* בית עלם
 Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Welt-
 zeit; 4. Welt. כְּלֵי עֶלְמָא jedermann.

עלמיה *h. f.* Mädchen, Jungfrau.

עלמין Ortsname.

עלמת (2S 3, 16) *dass.*

עלעא (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.

עלעזל *h. m.* Sturm.

עלעזילא (Jes 29, 6) *a. m.* *dass.*

עלעזילתא *a. f.* *dass.*

עלעיתא (Est II 1, 16) *l.* mit MS
 עלתא.

עלעל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge
 werden (?).

עלעל *a.* wegwehen.

עלף I *h. Pu.* verhüllt sein.

עלף II *h. Pu.* ohnmächtig werden.
Hitp. התעלף, התעלפה 1. erschlaffen;
 2. ohnmächtig werden.

עלף *a.* erschlaffen.

עלץ *h.* sich vergnügen.

עלקה *h. f.* Blutegel.

עלקתא *a. f.* *dass.*

עלשין *h. m. pl.* eine Endivienart.

עלשין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* *dass.*

עלתינ *a. m. pl.* *dass.*

עלתא *a. f., ind.* עלת Weinschöpfer (?).

עלתא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עלא
 Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.

עלתא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עלא Jes
 40, 16 Soc 59, *pl.* עלון Gn 8, 20
 Brandopfer, Ganzopfer.

עם *h.* mit, bei. פַּעַם von.

עם (Dt 20, 9) *a.* *dass.* פַּעַם, *c. s.* מעמד
 Ex 8, 25 von.

עם *h. m.* Volk. עם הָאָרֶץ Ungelehrter.

עמא (EstR Peth.)?

עמא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עממא
 Dt 32, 8 Volk. פֶּל עמא jedermann.

עמא דַּאָרְעָא Ct 6, 5 die Ungelehrten.

עמין בר עממין Dt 29, 21 Nichtjude.

עמא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein,
 dunkel werden; 2. *pt.* עמי Jes 42, 3
 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.*
 1 *pl.* עמינא Jes 59, 11 betrübt sein.

עמאום Ortsname (Ἐμμαους).

עמד I *h.* 1. stehen; 2. auftreten; 3. stehen
 bleiben; 4. stumpf werden; 5. gerinnen;
 6. kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. auf-
 stellen, erzeugen; 3. gerinnen lassen;
 4. על עצמו an sich halten.
Pu. pt. קמעד stehend.

עמד II *h.* schätzen, annehmen. S. אמד.

עמד *h. m.* Abschätzung.

עמד *h. m.* (viell. Anspielung an *syrr.*

עמרא Taufe) s. עמירא.

עמירא *x. m.* (ἀμῖς) Nachtgeschirr.

עמרא (jSabb 11^d) *l.* עמילא.

עמרה *h. f.* Stehen.

עמרה *h. f.* Hinstellen.

עמה *h.* nur mit *Suff.* לְעַמְתִּי 1. nebeu;
 2. entsprechend.

עמה *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.

עמוד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der
 Schriftrolle; 3. Mittelstück; 4. Strahl;
 5. Pult; 6. ע' השחר Morgengrauen.

עמודא *a. m., pl. d.* עמודיא Ex 27, 10
 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft;
 4. עמוד קריצתא Morgengrauen; 5. Orts-
 name.

עמום s. עמעום.

עמונא *a. m., pl. d.* עמונאי Dt 23, 4
 Ammoniter.

עמוני *h. m.* 1. *dass.*; 2. ammonitisch.

עמוק *h. m., f.* עמקה 1. tief; 2. hoch.

עמור I *h. m.* Arbeitenlassen.

עמור II *h. m.* Garbenbinden.

עמורא *a. m.* Wollhändler.

עמרתא *a. f.* Finsternis.

עמרא *a. m.* Dunkelheit.

עמירדה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen;
 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Acht-
 zehnbets.

עמילא *a. m.* arbeitsam.
 עמיקא *h. f.* Aufladen.
 עמיקא *a. m.* 1. *ind.* עמיק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עמיק Ex 4, 10 unverständlich.
 עמיקא *a. m., c.* עמיק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.
 עמיקי. קפר ע' Ortsname.
 עמיר *h. m.* Grünfutter.
 עמירא (Am 2, 13) *a. m.* dass.
 עמל *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.
 עמל *a., pf.* 2 *sg.* עמלתא Jon 4, 10 dass.
 עמל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.
 עמל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
 עמיל *x. m.* (ἄμυλος) Kuchen von Stärkemehl.
 עמלא *a. m., ind.* עמל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
 עמלא *x. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.
 עמם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
 עמם *a. Itp.* *ipf.* 3 *pl.* יתעממו Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עמעם Jes 6, 10 (MS מטמטים) verdunkeln.
 עממא *a. m.* Nichtjude. S. עמא.
 עממי *h. m.* Nichtjude.
 עממאיתא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
 עמם *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* עמעם belastet.
 עמם *a.* zusammendrücken.
 עמסוני *x. m.* aus Emmaus (s. עמאום)?
 עמסוניא *x. m.* dass.
 עמעום *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
 עמעום l. עפעום.
 עפעום Ortsname (Ἐμμαοῦς).
 עמץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen). *Hitp.* sich schliessen.

עמץ *a.* dass.
 עמק *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
 עמק *a. Aph. inf.* אעמקא Jes 30, 33 (MS עמקא) tief machen.
 עמק *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
 עמקא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
 עמקא I *a. m.* 1. *pl. d.* עמקא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עומק Lv 12, 28 Hautmal.
 עמקא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
 עמקא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
 עמקאה *a. m.* Thalbewohner.
 עמקאיתא *a. f., c.* עמקאיתא Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
 עמקי *h. m.* 1. aus Emek; 2. aus dem Tiefland (?).
 עמקון (Am 6, 4, andere Lesart עימקון), viell. *pl. v. a. f.* עמקאיתא Tiefes (worein man tief sinkt).
 עמקון *h. m.* verkehrt, tückisch.
 עמקנא *a. m.* dass.
 עמר I *h. Pi.* Garben binden.
 עמר II *h. (bibl.) Hitp.* jemand als Sklaven benützen.
 עמר I *a. Pa.* Garben binden.
 עמר II *a.* wohnen.
 עמרא (Lv 13, 47) *a. m.* Wolle. גפנא עמרא (Baumwolle (*Gossypium vitifolium*)).
 עמרא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
 עמרא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmass ($\frac{1}{10}$ vom Epha).
 עמרניא *a. f.* Wolliges.
 עמרתו Ortsname.
 עמרתו Ortsname (= המרתו).
 ענא (Lv 1, 2) *a. m.,* auch *pl.* ענין Kleinvieh.
 ענא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תענינה Dt 20, 11 (MS תענינה), 2 *sg. c. s.* תענינו 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itp.* 1. *pt.* מתעני Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.

ענא II *a. Pa. ipf. 3 pl. יַעֲנוּ* Gn 15, 13
 1. quälen; 2. *pf. c. s. עֲנִיהַ* Gn 34, 2
 notzüchtigen; 3. *ipf. 2 pl. הִעֲנוּ* Lv
 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.*
 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt
 werden; 3. *ipf. יִתְעַנֶּי* Lv 23, 29 sich
 kasteien, fasten; 4. *pt. מתעני* jSchebi
 34^c l. מִתְפַּנֵּי, s. פָּנָא.
 ענא III *a. Pa. pt. f. קָעֲנִיאַ* Ex 15, 21
 (MS מִקָּעֲנִיאַ) singen.
 ענא IV *a. Pa. säumen, verzögern,*
Itpa. sich versäumen, hinziehen.
 ענב *h.* anschlingen (durch eine Schleife).
 ענב *a.* dass. *Itpe.* angeschlungen
 werden.
 ענב *h. m.* 1. *pl. עֲנָבִים* Weintraube;
 2. eine Augenkrankheit.
 ענבא *a. m., pl. עֲנָבִין* Gn 40, 10 dass.
 ענבה *h. f., pl. עֲנָבוֹת, עֲנָבִים* 1. Traube;
 2. Körnerrispe.
 ענבול *x. m.* (ἐμβολον) Klöppel.
 ענבתא *a. f.* 1. Weintraube; 2. eine
 Augenkrankheit.
 ענבתא *a. f., pl. עֲנָבִין* Ex 26, 4 Schleife,
 Schlinge.
 עננ *h. Pi.* 1. geschmeidig machen;
 2. zum Vergnügen machen; 3. sich
 ergötzen. *Hitp.* 1. Vergnügen haben;
 2. an Wohlleben gewöhnt sein.
 עננ *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen;
 2. sich ergötzen.
 ענה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.*
 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch
 thun.
 ענה II *h. Ni.* 1. gequält werden;
 2. sich demütigen. *Pi.* quälen. *Pu.*
 gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hitp.*
 1. leiden; 2. sich kasteien.
 ענה III *h. Pi.* singen.
 ענו *h. m.* sanft.
 ענובתא *s. עֲנָבִתָּא.*
 ענוג *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötz-
 liches; 3. Melodie.
 ענוה I *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

ענקה II *s. עֲנָקָה.*
 ענוי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.
 ענוי II *h. m.* eine Art Totenklage.
 ענוי III *h. m.* Verzögerung.
 ענויא I *a. m., c. עֲנוֹי* Thr 3, 19 (MS
 עֲנִי) Elend.
 ענויא II (Jer 9, 19, MS עֲנִיאַ) *a. m.*
 Klagelied.
 ענון *h. m.* Wolkendeuterei.
 ענונא *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.
 ענובתא *a. f.* ein Lappen der Lunge.
 ענוף 1. עֲבוּף, s. עֲבוּפָא.
 ענותא 1. עֲוִיָּתָא.
 ענותן *h. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.
 ענותנא *a. m., ind. עֲנוֹתֵן* Nu 12, 3
 dass.
 ענותנתא *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.
 ענותנתא (Ze 2, 3) *a. f.* dass.
 עני *h. m.* 1. arm; 2. elend.
 עניא (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind. עֲנִי*
 Dt 16, 3 dass.
 עניא *a. m., ind. עֲנִי* Dt 16, 3 (MS
 עֲנִי) Armut.
 עניא (?) *a. m. ע' רְפִילָא* eine Pflanze.
 עניבה *h. f.* Anschlingen.
 עניה *h. f.* Anstimmen.
 עניו *s. עֲנִי.*
 עניות *h. f.* Armut.
 עניותא *a. f.* dass.
 ענון *h. m., pl. עֲנִינוֹת* 1. Angelegen-
 heit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art
 und Weise.
 ענינא *a. m., pl. עֲנִינִין* Ct 1, 11 1. An-
 gelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen;
 4. Art.
 עניני männl. Personennamen.
 עניץ *h. m.* Bündel.
 עניתא *a. f., c. s. עֲנִיתִיהַ* Mi 2, 4 (MS
 עֲנִיתִיהַ) Klagelied.
 עניתא *s. עֲנָתָא.*
 ענומא *a. m., pl. עֲנוּמַי* Gn 10, 13
 eine Völkerschaft.
 ענון *h. m.* Wolke, Gewölk.
 ענון männl. Personennamen.

ענן *h. Pu. pt.* מענן bewölkt. *Po.* עונן Wolken deuten.
ענן *a. Pa. inf. c. s.* ענניתי Gn 9, 14 (MS ענניתי) Wolken zusammenziehen.
Pä. pt. מענין Dt 18, 10 Wolken deuten.
עננא (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.
עננא *a. m., pl.* עננין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עננין) Wolkendeuter.
ענף *h. m.* Zweig.
ענפא *a. m., ind.* ענף Ez 17, 8 (MS ענף!) Zweig.
ענק *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, austatten.
ענק *h. m.* Aufladung, Ausstattung.
ענק *h. m.* Halskette.
ענקא *a. m.* Hals.
ענקא, ענקא *a. m., pl. d.* ענקאי Jes 3, 19 Halskette.
ענקוקלה *h. f.* unreife Weinbeeren.
ענקולא *x. m.* (ἀγκύλη), *pl.* ענקולין Ez 40, 43 (MS אונקולין) Haken.
ענקומון *x. m.* (*encomma*) Militärmass.
ענקתא *a. f.* Hals.
ענש *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.
ענש *a.* strafen. *Itpe.* bestraft werden.
ענשא *a. m.* Strafe.
ענת Ortsname.
ענתא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* ענתה Ex 21, 10 eheliche Pflicht.
ענתא *a. m.* Lasterhafter.
עוניתא *x. f.* (ὀνή) Kaufbrief.
ענתינדריתא *a. m.* aus Antandros.
ענתותיא *a. m.* aus Anathot.
ענתי *h. m.* Gothe.
ענתניא *a. m.* aus Anat (?).
עסא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עסאי Th 2, 16 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.
עסבא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.
עסה *h. Pi.* pressen, zwingen.
עסה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Mischfamilie.
עסוס *x. m.* Name eines Krauts.
עסוק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.

עסוריתא *a. f.* 1. *pl. d.* עסוריתא Ex 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in Zehntel.
עסיא *s.* אסיא.
עסים *h. m.* Most.
עסיסא *a. m.* dass.
עסיסית *s.* עסיסית.
עסיראה (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.
עסלא *s.* אסלא.
עססית Ortsname.
עססית *h. f.* eine Art Mehl oder Körner (?).
עסק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עסיק beschäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.* 1. sich beschäftigen; 2. als tägliche Kost verwenden; 3. ohne Absicht handeln; 4. streiten.
עסק *a.* 1. *inf.* מעסק Koh 6, 8 sich beschäftigen. *pt. pass.* אסיקא Ct 1, 15 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אתעסקו Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20 streiten.
עסק נעסק (Spr 7, 18) 1. נעעפק, *s.* עפק.
עסק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegenheit; 3. Streit.
עסקא *a. m., ind.* עסק Gn 21, 11 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. Gelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand; 5. על עסק Ex 18, 8 wegen. ד על עסק Dt 23, 5 weil.
עסקון *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich beschäftigend.
עסר *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תעסר Dt 14, 22 verzehnten.
עסר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עסרא (Ex 27, 12) zehn. *m.* תלת עסר, *f.* תלת עסרי dreizehn. *pl.* עסרין Nu 1, 22 zwanzig.
עסרונא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreidemass ($\frac{1}{10}$ eines Epha).
עפא I *a.* sich mühen.
עפא II *a. Pa. pt. pass.* קעפי Ho 4, 13 eingehüllt, dicht.
עפוי *h. m.* Ermüdung (?).

אַפּוּשָׁא *a. m.* Schimmeln.
 אַפּוּשָׁא *a. m., c. s.* אַפּוּשָׁא Ct 1, 16 (MS
 עוּפּוּשָׁא) אַפּוּשָׁא Ct 2, 2 Laub.
 אַפּוּן *x. m.* (ἄφου) eine Fischart.
 אַפּוּץ (Spr 21, 25) I. אַפּוּץ, s. אַפּוּשָׁא I.
 אַפּל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
 אַפּלָא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in
 Jerusalem.
 אַפּעפּים *h. m. du.* Augenwimpern.
 אַפּף *h.* umfliegen.
 אַפּף *a. Pā.* 1. *ipf.* 3 *pl.* אַפּפּוּן Jes 2, 4
 schmieden (?); 2. *pt. pass. f.* אַפּפּאָ
 1 K 19, 6 doppelt zusammenlegen.
 אַפּץ *h. m.* Gallapfel.
 אַפּצָא *a. m.* dass.
 אַפּץ *a.* mit Gallapfel behandeln.
 אַפּק *a.* umarmen.
 אַפּר *h. Hitp.* sich mit Staub bewerfen.
 אַפּר *h. m., pl.* אַפּרוּת Staub, Erde.
 אַפּראָ *a. m., c.* אַפּר Lv 14, 15 dass.
 אַפּרוּת *h. f.* Staub.
 אַפּרוּתין *a. f. pl.* Staub (?).
 אַפּרָא, אַפּרָים Ortsname.
 אַפּרָנָא *a. m., ind.* אַפּרָן Ct 5, 15 (nicht
 im MS) I. אַפּרָן, s. אַפּרָנָא.
 אַפּש *h. Pi.* schimmelig werden. *Hitp.*
 dass.
 אַפּש *a. Itpe.* dass.
 אַץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* אַצים
 Holzstücke. אַץ שָׁמֶן ein harziger
 Baum. אַץ פּרוּר Kochlöffel.
 אַצָא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen,
 rechtswidrig vorenthalten.
 אַצָא II *a.* holzig sein.
 אַצב I *h. Pi.* strecken, einrenken.
 אַצב II *h. Hi.* betrüben. *Hitp.* betrübt
 werden.
 אַצב *a., pt. pass.* אַצִיב betrübt. *Itpe.*
 sich betrüben.
 אַצב *h. m.* betrübt. אַצב טִפּחַה knappe
 Handbreite.
 אַצב *h. m.* Betrübniß, Mühsal.
 אַצבָא *a. m.* dass.
 אַצבָה *h. f.* knappe Handbreite.

אַצבָה *h. f.* lederne Satteldecke.
 אַצבוּן *h. m., pl.* אַצבוּנוֹת Mühsal, Schmerz.
 אַצבוּנוֹת (BerR 63) I. אַצבוּנוֹת (?).
 אַצבִים *h. m. pl.* Götzenbilder.
 אַצבִתָא *a. f.* lederne Satteldecke.
 אַצה I *h. f.* Rat, Plan.
 אַצה II *h. f.* 1. Stoppeln von Hülsen-
 früchten; 2. Stauden.
 אַצה *h. m.* Schwanzbein.
 אַצום *h. m.* mächtig.
 אַצום *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung
 (Hoffungsvertrag); 3. אַצוּמוֹ שֶׁל יוֹם
 der Tag selbst.
 אַצוּמָה *h. f.* Besitz, Gut.
 אַצוּצָא I. אַצִיָצָא.
 אַצוּר *h. m.* Verschiessen.
 אַצוּרָא *a. m.* 1. *ind.* אַצוּר Jes 16, 10
 Kelttern; 2. *pl.* אַצוּרִין Nu 6, 4 Trester.
 אַצוּרָא *a. m.* 1. *ind.* אַצוּר (GnJI 49, 11),
pl. אַצוּרִין Jes 16, 10 Keltterer;
 2. Presser.
 אַצוּתָא *a. f.* Backtrog, Backschüssel.
 אַצִיאָ (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpresses.
 אַצִיאָ *a. m.* Schwanzbein.
 אַצִיָבָא *a. m.* betrübt.
 אַצִיָבָה *h. f.* Betrübtheit.
 אַצִיבוּת *h. f.* Betrübniß.
 אַצִיץ *h. m.* thönerner Topf.
 אַצִיָצָא *a. m.* dass.
 אַצִירָה *h. f.* Verschiessen.
 אַצִל *h. Hitp.* vernachlässigen, verab-
 säumen.
 אַצִל *a. Itpe.* dass.
 אַצִל *h. m.* nachlässig, träge.
 אַצִלוּת *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.
 אַצִלָן *h. m.* träge.
 אַצם I *h.* stark werden. *Hitp.* 1. heftig
 streiten; 2. einen Vertrag schliessen.
 אַצם II *h.* schliessen (die Augen). *Hi.*
 dass. S. אַצִין.
 אַצם *h. m., pl.* אַצמוֹת 1. Knochen;
 2. אַצִמִי ich selbst. אַצִמִי לְעִמִי
 allein; 3. Besitz, Gut.
 אַצמוּני I. אַצבוּנוֹת.

עצר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. versammeln.

עצר *a., pf.* 1 *sg.* עֲצֵרִית Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עֲצָרָא *a. m.* Saft.

עֲצָרַת *h. f.* 1. Schlußtag (eines Festes); 2. Pfingstfest.

עֲצָרְתָא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עֲצָרְתֵּיכוֹן Nu 28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עֲצָרֵיךְ Kelter.

עֲצָתָא (Spr 16, 33) 1. עֲנָתָא.

עֲצָתָא *s.* עֲצָתָא.

עָקָא (?) *a.* bedrängen.

עָקָא *a. m.* 1. *ind.* עָקָא Nu 22, 26 *eng;* 2. Bedrängnis.

עָקַב *h.* 1. auf dem Fusse folgen; 2. an der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עָקַב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עָקַב *h. m.* ein Ding, welches den Regen abhalten soll. *S.* עָקַב.

עָקַב *h. m., pl.* עָקִיבִין, עָקִיבוֹת, עָקִיבוֹת 1. Ferse; 2. Unterbein; 3. Fersenstück (an der Sandale); 4. Endteil.

עָקָבָא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl. c.* עָקָבֵי Jes 10, 32 (MS עָקֵבֵי) Huf, Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עָקָבָא männl. Personenname (עָקֵבֵיהּ).

עָקָבָה *h. f.* Überbleibsel. *S.* עָקָבָה.

עָקָבֵיָא männl. Personenname.

עָקָבֵיָתָא *a. f.* Hinterteil.

עָקַד *h.* fesseln (durch Anbinden des Unterschenkels an den Oberschenkel beim Vorderfuss). *Ni.* gefesselt werden. *Pi. Hi.* gefesselt legen.

עָקַד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (*s. o.*); 2. auf die Knie fallen. *Ityp. pf.* אֶתְעָקַד Mi 7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עָקָה *h. f.* Bedrängnis.

עָקוֹב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. *s.* עָקַב.

עָקוֹד *h. m.* geringelt.

עָקוֹל *s.* עָקַל.

עָקוֹלָא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עָקוֹם *h. m.* krumm.

עָקוֹם *h. m.* Krümmung.

עָקוֹמָא *a. m.* Tücke.

עָקוֹר *h. m.* 1. Ausreißen; 2. Töten.

עָקוֹשׁ 1. *s.* עָקָשׁ; 2. gekrümmt; 3. männl.

Personenname.

עָקִיב *s.* עָקַב.

עָקִיבָא *a. m.* Ferse.

עָקִיבָא männl. Personenname (עָקֵבֵיהּ).

עָקִידָה *h. f.* Fesselung.

עָקִידוֹתָא *a. f., c.* עָקִידוֹת Mi 7, 20 *dass.*

עָקִידוֹתָא *a. f., c.* עָקִידוֹת Ct 1, 13 Soc 59 *dass.*

עָקִימָא *a. m.* krumm, verkehrt.

עָקִימָה *h. f.* Krümmung.

עָקִימוֹתָא *a. f., c.* עָקִימוֹת Ho 7, 16 (MS עָקִימוֹת) Tücke, Verkehrtheit.

עָקִיפָה *s.* עָקִיצָה.

עָקִיפִין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עָקִיצָה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden am Stiel.

עָקִיקָא *a. m., ind.* עָקִיק Ct 5, 14 (nicht im MS) Achat.

עָקִירָא *a. m.* kastriert.

עָקִירָה *h. f.* 1. Ausreißen; 2. Wegnehmen; 3. Ausrotten.

עָקַל *h. Pu. pt.* מְעָקַל gekrümmt.

עָקַל *h. m.* krummbeinig.

עָקַל *h. m.* 1. geflochtene Einfassung der Oliven beim Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עָקָלָא *a. m.* Arming.

עָקָלְגִם *x. m. (caliga)* Halbstiefel.

עָקָלְזִן *h. m.* krummbeinig.

עָקִילִם *x.* männl. Personenname (*Ακύλας).

עָקִילָלוֹת *h. f. pl.* Tücke.

עָקִילָוֹן *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עָקַם *h.* krümmen. *Pi.* *dass.* *Pu. pt.*

מְעָקַם gekrümmt. *Hityp.* sich winden, tückisch sein.

עָקַם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עָקִימוּ Jes 59, 8 krümmen.

עקמא *a. m.* verkehrt, tückisch.
 עקמומית *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.
 עקמומיתא *a. f.* 1. Krümmung; 2. c.
 עקמומית *Thr* 2, 19 (nicht im MS)
 Tücke.
 עקמוז *h. m.* Tücke.
 עוקמין l. עקמוז.
 עקמן *h. m.* tückisch.
 עקמנא *a. m.* dass.
 עקמונות *h. f.* Krümmung, Tücke.
 עקמונותא *a. f.* Tücke.
 עקמיתא *a. f.* dass.
 עקם s. עקץ.
 עקר *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig
 sein.
 עקרא *a. Itpe.* überlisten.
 עקיפין l. עקמוז (?).
 עקץ *h.* 1. die Frucht am Stiel ab-
 schneiden; 2. stechen; 3. sticheln.
Ni. einen Stich fühlen.
 עקץ *a.* stechen.
 עקץ s. עקץ.
 עקצא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanz-
 ende; 3. Stachel; 4. Winkel.
 עקרי *h.* 1. ausreißen; 2. wegnehmen;
 3. unfruchtbar, impotent machen.
Ni. 1. ausgerissen werden; 2. ver-
 nichtet werden; 3. unfruchtbar ge-
 macht werden. *Pi.* 1. ausreißen,
 losreißen; 2. die Sehnen der Hinter-
 füsse eines Pferdes zerschneiden. *Hi.*
 unfruchtbar machen. *Hitp.* unfrucht-
 bar werden.
 עקרי *a., pf.* 3 *pl.* עקרו 2K 3, 25 1. aus-
 reißen; 2. zu Grunde richten. *Pa.*
 1. *ipf.* 2 *sg.* הַעֲקֵר Jos 11, 6 die
 Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes
 zerschneiden; 2. ausreißen; 3. weg-
 nehmen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֲתֵעֲקֵר
 Ez 19, 12 1. losgerissen werden;
 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar,
 impotent werden. *Itpa.* gelähmt
 werden (vom Pferde).
 עקר *h. m.* impotent, unfruchtbar.

עקר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Medizin;
 3. Hauptsache. עקר כָּל ganz und
 gar.
 עקרא *a. m., pl. d.* עקריא Mi 6, 2 (MS
 עקריא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Haupt-
 sache. מעקרא anfänglich.
 עקרא *a. m., ind.* עקר Dt 7, 14 impotent,
 unfruchtbar.
 עקרב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Stern-
 bild des Tierkreises; 3. ein Eisen
 am Balken der Ölpresse; 4. ein Teil
 des Gebisses des Pferdes.
 עקרביא *a. m., pl.* עקרביין Dt 8, 15
 Skorpion. מִסְקַרְבִּין וְעַקְרָבִין Nu 34, 4
 Name einer Örtlichkeit.
 עקרבה Ortsname.
 עקרבל, עקרבו *h. m.* Ceterach (*Ce-
 terach off.*).
 עקש *h.* verdrehen.
 עקש *h. m.* ein Ding zum Abhalten
 des Regens. S. עקב.
 עקש männl. Personennamen.
 עקשיא männl. Personennamen.
 עקשין *h. m.* mit gekrümmten Händen (?).
 עקתא *a. f., c.* עקת Gn 42, 21, *pl.* עקו
 Lv 10, 14 (עקתיין) Bedrängnis, Drang-
 sal.
 ער *h. m.* wach.
 ער *h. m.* Dränger.
 ערא I *a. m.* dass.
 ערא II *a. m., pl.* ערי, עריי Lorbeer
 (*Laurus nobilis*).
 ערא III *a. m., ind.* ער Lv 11, 13 ein
 Raubvogel.
 ערא I *a. Aph. pt. pl.* מערן Koh 11, 3
 (MS מערע) ausleeren.
 ערא II *a. Itpe.* 1. sich anhängen;
 2. hängen bleiben.
 עראי s. ערי.
 ערב I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. ver-
 mengen; 2. Gebiete ideell vereinigen.
Pu. pt. מעורב 1. gemengt; 2. als
 Bürge genommen. *Hitp.* vermengt
 werden.

ערב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

ערב III *h.* *Pu. pt.* מעורב. מ' שמש' ein Unreiner, der noch den Sonnenuntergang abzuwarten hat, um rein zu werden. *Hi.* 1. abends thun; 2. sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne); 3. es Abend werden lassen.

ערב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf.* c. s. עריבנון Gu 30, 40 vermengen; 2. *pt. pass.* מערב Gn 44, 32 verbürgt, Bürge; 3. Gebiete ideell vereinigen. *Itpa.* 1. *inf.* אתערבא Jos 23, 7 sich vermengen; 2. sich einlassen; 3. vermengt werden.

ערב II *a.* *Pa. pt. pass.* מערב Ct 2, 14 angenehm.

ערב III *a.* sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne). *Itpe.* dass.

ערב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes; 2. Breite. ערבי ונערב Kette und Einschlag, kreuz und quer.

ערב *h. m.* 1. *pl.* ערבין Abend. בין הערבים am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. ע' שבת Freitag. ע' שביעית das Jahr vor dem Sabbatjahr.

ערב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Ortsname.

ערב I *h. m.* Bürge.

ערב II *h. m.* angenehm.

ערבא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

ערבא *a. m.* Bürge.

ערבא *s.* עורבא.

ערבאָה *a. m., ind.* ערבי Jes 13, 20 Araber.

ערבאָה *a. m., pl.* ערבאין Ct 1, 9 Mischling.

ערבב *h.* verwirren, stören.

ערבב *a.* 1. dass.; 2. verwischen. *Pass.* 1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

ערבָה I *h. f.* Pappelweide (*Populus Euphratica*).

ערבָה II *h. f.* Wüste, Steppe.

ערבָה *s.* עריבָה.

ערבוי Ortsname.

ערבויב *h. m.* Verwirrung, Unordnung. ערבויבא, ערבויבא, ערבויבא *a. m.* 1. dass.; 2. Gemisch.

ערבויבאָתא *a. f.* dass.

ערבויבאָתא *a. m., c. s.* ערבויבאָתא Mi 7, 4 Verwirrung.

ערבויבאָתא *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

ערבויבאָתא *a. m.* dass.

ערבויבאָתא *h. f.* Bürgschaft.

ערבויבאָתא *a. f.* dass.

ערבויבאָתא *h. f. pl.* 1. Name des siebenten Himmels; 2. Ortsname.

ערבויבאָתא *h. m., f.* ערבויבאָתא Araber.

ערבויבאָתא *x. f.* Arabien (Arabia).

ערבויבאָתא *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

ערבויבאָתא *h. f.* rabenartig.

ערבויבאָתא *a., pt. pass. pl.* מערבויבאָתא Ex 14, 3 verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.* מתערבויבאָתא Jo 1, 18 verwirrt werden, gestört werden.

ערבויבאָתא (Am 9, 9) *a. m.* Getreidesieb.

ערבויבאָתא *a. m., pl.* ערבויבאָתא Ct 1, 9 (MS ערבויבאָתא) Mischling.

ערבויבאָתא *a. f.* Bürgschaft.

ערבויבאָתא *s.* עירבויבאָתא.

ערבויבאָתא *a. f.* 1. *pl.* ערבויבאָתא Lv 23, 40 Pappelweide; 2. (auch ערבויבאָתא) Weidenfest (7. Tag des Hüttenfestes).

ערבויבאָתא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

ערבויבאָתא *a. f.* Bürgschaft.

ערבויבאָתא *h.* schreien (v. Hirsch).

ערבויבאָתא *a.* wälzen.

ערבויבאָתא *h.* wegtreiben.

ערבויבאָתא *a. m., ind.* ערבויבאָתא Wildesel.

ערבויבאָתא l. ערבויבאָתא, s. אַרבויבאָתא.

ערבויבאָתא *a. m.* Trüffel (*suber*).

ערבויבאָתא *x. m. pl.* (ἀρτάριον) Strümpfe.

ערבויבאָתא l. אַרבויבאָתא.

ערבויבאָתא Ortsname.

ערבויבאָתא *a. m., pl. d.* ערבויבאָתא Ex 8, 1 Frosch.

ערה I *h. Pi.* ausleeren, giessen.
 ערה II *h. Pi.* anschliessen (auch von beginnender geschlechtlicher Berührung). *Pu. pt.* 1. angeschlossen; 2. anhangend. *Hi.* 1. anschliessen; 2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben. *Hitp.* sich anschliessen.
 ערוב *h. m.* Gemenge.
 ערוֹבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.
 ערוֹנָה *h. f.* 1. Beet; 2. Rückseite der Lunge.
 ערוֹנִית *h. f.* Beet.
 ערוֹד *h. m.* 1. *pl.* ערוֹדוֹת Wildesel; 2. eine Art Eidechse.
 ערוֹדָא *a. m.* Wildesel.
 ערוֹדָתָא *a. f., ind.* ערוֹדָא Jer 2, 24 (MS ערדָא) Wildeselin.
 ערוֹהָ *h. f., pl.* ערוֹיות 1. Blösse, Scham; 2. Unzucht, verbotene Verbindung; 3. zur Ehe verbotene Frau.
 ערוֹם *h. m.* 1. klug; 2. listig.
 ערוֹם *h. m., f.* ערְמוֹהָ nackt.
 ערוֹן *h. m.* Lorbeer (?).
 ערוֹקָא *a. m.* Flüchtling.
 ערוֹוִילָא *a. m.* Gazelle.
 ערְטַל *h.* entblössen. *Hitp.* sich entblössen.
 ערְטַל *a.* dass. *Pass. imp.* אֶתְעַרְטַל Hb 2, 16 entblösst werden.
 ערְטַלָא *a. m.* nackt.
 ערְטַלָּהָ *a. m., ind.* ערְטַלִי Gn 3, 10 dass.
 ערְטַלִיָּהָ (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.
 ערְטַלִינָא *a. m.* nackt.
 ערי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegentlich; 2. *pl.* ערְיִין ein Anhängsel der Pflugschar.
 ערי *a. m.* dass.
 ערְיָא *a. m.* eine Adlerart.
 ערְיָהָ *h. f.* 1. Trog; 2. Boot.
 ערְיָהָ *h. f.* Blösse, Schamteile. S. ערוֹהָ.
 ערְיָהָ *h. f.* Anschliessen.
 ערְיָכָא *a. m.* Brotkuchen.

עריִכָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen (des Brotkuchens vor dem Backen); 3. Holzstoss.
 עריִכּוֹת *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztheit.
 עריִמָא *a. m., ind.* עריִם Gn 3, 1 (MS חֲקִים), 1S 23, 23 1. klug; 2. listig.
 עריִמָהָ *h. f.* Getreidehaufen.
 עריִמוֹתָא *a. f., c. s.* עריִמוֹתִיהָ 1 K 2, 5 Schlaueheit.
 עריִמָתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.
 עריִם I *h. m.* Weinstücke mit Spalier.
 עריִם II *h. m.* Pächter. S. אָריִם.
 ערְסָא *s.* ערְסָא.
 ערְסָהָ *h. f.* 1. Wiege; 2. Trog.
 ערְיסוֹת *h. f.* Pachten. S. אָריִסוֹת.
 ערְיָפָהָ *h. f.* Brechen des Genicks.
 ערְיִץ *h. m.* Bedrücker.
 ערְיָקָא *a. m., ind.* ערְיָק Jes 10, 18 flüchtig.
 ערְיָרִי *h. m.* kinderlos.
 ערְיָתָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blösse, Scham.
 ערְךָ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen. עוֹרְךָ הַבְּרִינִין *אנ*walt; 2. den Brotkuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
 ערְךָ *a., pt.* ערְיָךָ Jes 41, 25 herrichten, formen. *Itpe.* eingearbeitet werden (in einen Brotkuchen).
 ערְךָ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung. *pl.* ערְכִין Name eines talmud. Traktats.
 ערְכָּהָ *a. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.
 ערְכִי *a. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.* ערְכָּאוֹת 1. Regierungsgebäude; 2. Regierungsamt.
 ערְכָּל *Pass. pt. pl. f.* מֵתְעַרְכָּלוֹת BerR 31 (Ausg. Konst. u. JalkSch. מֵתְעַרְטָלוֹת) 1. מֵתְעַרְכָּלוֹת, *s.* ערְקָל.
 ערְל *h.* 1. mit einer Haut überziehen; 2. zur Vorhaut (für den Genuss verboten) machen.
 ערְל *l.* ערְל.
 ערְל *h. m.* unbeschnitten.
 ערְלָא *a. m., ind.* ערְל Gn 17, 14 dass.

ערלאַח *a. m.* dass.
ערלה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuss von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines talmud. Traktats.
ערלות *h. f.* 1. Nichtbeschneidung; 2. Unbeschnittensein.
ערלחא *a. f., c.* **ערלת** Ex 4, 25 Vorhaut.
ערם I *h.* aufhäufen.
ערם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.
ערם *a. Aph.* listig verfahren. *Itp.* 1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.
ערמה *h. f.* Schlaueheit, List.
ערמה *s.* **ערימה**.
ערמומית *h. f.* Schlaueheit.
ערמון *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).
ערמונא *a. m.* eine Schlangenart.
ערמות *h. f.* Hinterlist, Schlaueheit.
ערמותא *a. f., c. s.* **ערמותיה** 1 K 2, 5 (*MS* **ערימותיה**) dass.
ערמתא *a. f.* Haufe.
ערנית *x. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea* Krug).
ערס I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.* **מְעוּרָם** eingerührt. *Hitp.* eingerührt sein.
ערס II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.
ערס III *h. Pi.* pachten. S. **אַרס**.
ערס *h. m., pl.* **עָרְסוֹת** Lager, Bett.
ערסא I *a. m., pl.* **עָרְסוֹן** Häuserreihe.
ערסא II (*Gn* 48, 2) *a. m., pl.* **עָרְסוֹן**. *c. s.* **עָרְסָתָךְ** Ex 7, 28, **עָרְסוֹן** 1. Bett, Lager; 2. Bahre.
ערסל *Pass. pt. pl. f.* **מִתְעָרְסוֹת** (BerR 31, Ausg. Ven. 1545), 1. **מִתְעָרְקוֹת**, *s.* **עָרְקֵל**.
ערסלא (*Jes* 24, 20) *a. m.* Wächterhütte.

ערע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* **עָרְעוּ** Gn 32, 1 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* **תִּעָרְעוּן** Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* **עָרְעָא** Nu 10, 2 eintreffen lassen, sammeln. *Itpa. inf.* **אִתְעָרְעָא** 2S 1, 6 sich einstellen, eintreffen.
ערעיר *h. m.* Einspruch.
ערעין *s.* **עָרִי**.
ערעיתא (*Koh* 9, 11) *a. f.* Zufall, Begegnis.
ערעיתא (*Ex* 23, 28) *a. f.* Wespe(?).
ערער I *s.* **עוּר**.
ערער II *s.* **עָרֵר**.
ערער III *h.* gurgeln.
ערער *h. m.* entblösst.
ערער *h. m.* Einspruch.
ערערא *a. m.* dass.
ערערין *s.* **עָרִי**.
ערף *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich beugen; 3. von hinten beiwohnen; 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden (vom Genick).
ערף *a.* dass.
ערפא *a. m.* Nacken.
ערפדא (*Lv*JI 11, 19; *Dt*JI 14, 18) *a. m.* eine Art Fledermaus.
ערפילא (*2S* 22, 12) *a. m.* dunkle Wolke.
ערפין Entstellung von **עָרְבִין**.
ערפל *h. m.* dunkle Wolke.
ערץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.
ערצוביא *a. m.* eine Heuschreckenart.
ערצין Entstellung von **עָרְבִין**.
ערק *h.* anziehen.
ערק *a., ipf.* 1 *pl.* **נִעְרָקוּ** Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* **יִעְרָקוּן** Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt. pass. pl. d.* **מִיִּעְרָקוּא** Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen.
בית עירוקי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.
ערק *x. m.* (ἄρκα) Kasten.
ערקא I *x. m.* dass. S. **עָרְקָא**.

ערקא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

ערקאָה *h. m., pl. d.* ערקאָי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

ערקבל *l.* ערקבן, ערקבל.

ערקוב *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

ערקומא *a. m.* Kniekehle.

ערקון Entstellung von ערקם.

ערקל *a.* verdrehen.

ערקמא *a. m.* Bucht.

ערקת *ע' לבנה* Ortsname.

ערקתא I *a. f.* Blutegel.

ערקתא II *a. f., c.* ערקת Gn 14, 23 Riemen.

ערר I *h. Pilp.* entblößen. *Hitpalp.* entblösst werden.

ערר II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

ערר I *a. Palp.* entblößen.

ערר II *a. Pa.* Einwand erheben.

ערר *h. m.* 1. Einwand; 2. *l.* עָרָר.

עררא *a. m., ind.* עָרָר Dt/JI 22, 14 dass.

ערש *h. m.* Lager, Bett.

ערשא *a. Pa.* veranlassen, zwingen.

ערשב *h. m.* Kraut.

ערשבא *a. m.* dass. S. עָרְבָא.

ערשה *h.* 1. thun, machen. *imp.* עָשָׂה (positives) Gebot, לאַ תַּעֲשֶׂה Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen. *ב' נַעֲשֶׂה* es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

ערשו 1. männl. Personennamen; 2. Emblem für Edom oder Rom.

ערשו *h. m.* Zwang.

ערשור *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt.

ערשורא *a. m.* dass.

ערשוריתא *a. f.* Dekade. S. עֲשׂוּרִיתָא.

ערשית *h. f.* 1. Thun, Handlung; 2. Gebrauch von עָשָׂה.

ערשיראָה *a. m.* zehnter.

ערשר *h. m., f.* עֲשָׂרָה, עֲשָׂרָת zehn.

ערשרים zwanzig. *pl.* עֲשָׂרִיּוֹת s. עֲשָׂרָת.

ערשר *a. m., f.* עֲשָׂרָה zehn. חד עֲשָׂר,

חד עֲשָׂרִי elf. *pl.* עֲשָׂרִין zwanzig.

S. עֲסָר.

ערשר *h. Pi.* verzehnten. *Ni. Hitp.* verzehntet werden.

ערשר *a. Pa.* verzehnten. S. עֲסָר.

ערשרון *h. m.* ein Zehntel Epha.

ערשרונא s. עֲסָרונָא.

ערשרת *h. f., pl.* עֲשָׂרִיּוֹת Dekade.

ערשרתי *a. f.* die zehn.

ערש I *h. m.* Sternbild des grossen Bären.

ערש II *h. m.* Motte.

ערשא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

ערשון *h. m.* Räuchern.

ערשונא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

ערשונית *h. f.* fester Grund.

ערשונא *a. m.* mächtig.

ערשונית s. עֲשׂוּנִית.

ערשוקא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch (?).

ערשור *h. m.* reich.

ערשורות *h. f.* Reichtum.

ערשון *h. Pi.* beräuchern. *Pu. pt.* קָעֲשָׁן räucherig geworden, geräuchert. *Hitp.* räucherig werden.

ערשון *a.* stark, mächtig sein. *Pa. A1h.* stark machen. *Itpa.* sich stark zeigen, stark werden.

ערשונא *a. m.* Macht.

ערשנא *a. m., c. s.* עֲשֵׁפִיָּה 1 S 13, 20 (עֲשֵׁפִיָּה) Zimmeraxt.

ערשק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, über-vorteilen.

ערשקא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

ערשור *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

ערשית *h. Itpa.* Kraftübungen machen.

ערשית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עֲשִׂיתָא (Ct 5, 11) *a. f.* Glaslampe.
 עֲשֵׂת *a. Itpa. pf. 2 pl.* אֲתַעֲשֹׂתוּן Ho
 10, 13 ersinnen.
 עֲשֵׂת *h. m., pl.* עֲשֵׂתוֹת Barre, Klumpen.
 עֲשֵׂהוּנָא *a. m., pl.* עֲשֵׂהוּנִין Jer 11, 19
 Gedanke, Sinnen.
 עֲשֵׂתוֹר männl. Personennamen.
 עֲשֵׂתוֹת ע' קַרְנִים Ortsname.
 עַת *h. f., pl.* עֲתִים Zeit. מַעַת לְעַת
 24 Stunden. עֲתִים zuweilen. עֲתוֹתֵי עֶרֶב
 Abendzeit.
 עָתָא (?) *a. m.* dass.
 עָתָא *a. f.* Ungerechtigkeit.
 עֲתָאוֹתוֹן (Hi 3, 7) 1. אֲתַעֲרוֹתוֹן
 s. עוֹר.
 עֲתָר *h. Pa. pt.* bereitgestellt.
 עֲתָר *a. Pa. 1. pf. c. s.* עֲתָרְנִי Thr 3, 12,
pt. pass. מַעֲתָר Gn 28, 13 hinstellen,
 aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אֲתַעֲתָר
 Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hin-
 gestellt werden, bestimmt werden.
 עֲתָה *h.* jetzt. מַעֲתָה 1. von jetzt;
 2. von hier, demnach.
 עֲתוֹד *h. m.* Ziegenbock.
 עֲתוֹר *h. m.* Reichtum.
 עֲתִיד *h. m.* 1. Zukunft. הָעֲתִיד לְבֹא
 die messianische Zukunft; 2. zukünftig.
 לְ עֲתִיד er wird künftig.

עֲתִידָא *a. m., ind.* עֲתִיד Dt 32, 35
 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig.
 לְ עֲתִיד Koh 9, 12 er wird künftig.
 עֲתִיק *h. m. alt.*
 עֲתִיקָא I, עֲתִיקָא *a. m., ind.* עֲתִיק Nu
 6, 3 dass.
 עֲתִיקָא II *x. m., pl. d.* עֲתִיקָא Ez 41, 16
 (MS אֲתִיקָא (?)).
 עֲתִירָא *a. m., pl. c.* עֲתִירֵי Koh 10, 6
 reich.
 עֲתִירָה *h. f.* 1. Beten; 2. s. חֲתִירָה.
 עֲתִירוֹתָא *a. f.* Reichtum.
 עֲתִירָתָא *a. f.* Durchbohren.
 עֲתַק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (*später*)
 abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.*
 versetzt werden.
 עֲתַק (Thr 3, 4, MS עֲתַק) *a.* altern.
Itpa. ipf. 2 pl. הִתְעַתְּקוּן Dt 4, 25
 lange verweilen, alt werden.
 עֲתַר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich
 werden. *Pa. pf. 1 sg.* עֲתַרִית Gn
 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.*
 1. reich werden; 2. reich sein.
 עֲתָר *h. m.* zweizinkige Getreide-
 gabel.
 עֲתָרָא *a. m.* dass.
 עֲתָרָא *a. m., ind.* עוֹתָר Dt 32, 13
 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des
 hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen
 = 80.
 פֶּאָה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Schläfe-
 haar; 3. Haarlocke; 4. Bartende;
 5. Ackerecke (die den Armen zu
 überlassen ist); 6. Einfassung, Spalier;
 7. Name eines Mischnatraktats.
 פֶּאוֹט s. פֶּעוֹט.
 פֶּאָהָא s. פֶּהָא.
 פֶּאָר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פֶּאָרוֹת Perlen(?).

פֶּאָר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. ver-
 herrlicht werden; 2. sich als vornehm
 zeigen.
 פֶּאָרָא *a. m.* Perlen(?).
 פֶּאָרֵי *a. m. pl.* Kleie.
 פֶּאָתָא (Lv 19, 9, MS פֶּתָא) *a. f.* 1. Rand;
 2. Haarecke; 3. Ackerecke. S. פֶּאָה.
 פֶּאָבִי *x.* Beinamen einer Person (Φαβί,
Fabius?).
 פֶּג *h. m.* Kinnlade. בֵּית הַפֶּג Zaum,
 Halfter.

פנא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiss.
 פנה *h. f., pl.* פנים 1. unreife Frucht;
 2. unreife Feigen; 3. reifende weibliche Brust. בית פני Ortsname.
 פגז *h. m.* Wurfgeschoss.
 פגזא *a. m., pl. c. s.* פגזוהי Ez 26, 9 dass.
 פגוטיה *s.* פגוטיה.
 פגול *h. m.* Gräuel, bes. über die festgesetzte Frist zum Genuss bestimmte Opfergabe.
 פגולא *a. m.* 1. *ind.* פגול Jes 65, 4, *c.* פגול 1S 17, 46 (MS פָּגַר) dass.
 פגום *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung, Ausbuchtung; 3. schadhaft, mit Makel behaftet.
 פגורא *a. m., c.* פגור Lv 26, 30, Jes 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Niederreissung.
 פגז *h. m., pl.* פגזות Wurfgeschoss.
 פגה *a.* begegnen.
 פגי (SchirR 3, 4) *l.* פְּגִי.
 פגי *x. f.* (πήγη), *pl.* פְּגִיין Quelle.
 פגיון *x. m.* (*pugio*) Dolch.
 פגימה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung, Schadhaftheit; 3. konkave Seite (eines Bogens).
 פגיין (SchirR 1, 9) *l.* פְּגִיין, *s.* פְּגִי.
 פגינותא, פגינותא *a. f.* Geschrei.
 פגיעה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch von פגע.
 פגיעתא *a. f.* Flehen.
 פגל *h. Pi.* ein Opfer über die festgesetzte Frist hinaus zum Genuss bestimmen und dadurch verwerflich machen. *Hitp.* auf diese Weise verwerflich gemacht werden.
 פגל *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich gemacht werden.
 פגלא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).
 פגלגולה *h. f.* kleine Rettigart (?).
 פגים, פגים *x. m.* (πήγανον) Raute (*Ruta chalepensis*).
 פגם *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. ver-

mindern, verringern. *Ni.* verletzt werden.
 פגם *a.* dass. *Itpa.* verletzt werden, schartig werden.
 פגם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung, Makel; 3. Entschädigung für Verletzung.
 פגים, פגים, פגמא *x. m.* (πήγμα) Gerüst.
 פגמא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre); 2. Abnahme (des Mondes).
 פגמא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte; 2. Verletzung.
 פגמטא *l.* פְּגִמְטָא.
 פגמתא *a. f., c.* פְּגִמְתָּא 1S 13, 21 Scharte.
 פגן *h.* *Hi.* schreien.
 פגן (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.
 פגן, פגנא *x. m.* (πάγανος) gewöhnlicher Bürger.
 פגנות *h. f.* Flehen.
 פוגני *s.* בוגני.
 פגניקא *x. m. pl.* (παγανικά) bürgerliche Kleidung.
 פגע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פְּגוּעַ besessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.* 1. betroffen werden; 2. besessen werden. *Hi.* 1. angehen, bitten; 2. leiden (?).
 פגע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְגַּע Ex 23, 4 Merx (MS Soc. תִּפְגַּע) dass.; 2. angehen. *Aph.* angehen. *Itpa.* treffen.
 פגע I *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser Dämon.
 פגע II *h. m.* Pflaume (?).
 פגעא *a. m., ind.* פְּגַע 1K 5, 18 (MS פְּגַע) Begegnis, Unheil.
 פגעא *h. f., pl.* פְּגַעִין Coloquinte (?).
 פגר *h. Pi.* zerstören, niederreißen.
 פגר *a. Pa.* 1. *inf.* פְּגַרָא Ex 23, 24 zerstören, niederreißen; 2. stören; 3. müssig gehen. *Aph.* zerstören, verletzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* תִּפְגַּרְנָן. Am 9, 1 zerstört werden; 2. müssig gehen, sich der Arbeit enthalten.

פָּנָר *h. m.* Halfter, Gebiss.
פָּנָר *h. m.* Leichnam.
פָּנָרָא *a. m., pl. c. s.* פָּנָרִיכוֹן Nu 14, 32 dass.
פָּנָרָא *a. m.* Schadenersatz.
פָּגַשׁ *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen, kämpfen.
פָּגַשׁ *h. m.* Wurfgeschoss. פָּפַר פ' Ortsname.
פָּדָא 1. *s.* פָּדָאָה; 2. männl. Personennamen (פָּדָוּהָ).
פָּדָגוּג פָּדָגוּגָא *x. m.* (παιδαγωγός) Erzieher.
פָּדָגוּגָתָא *x. f.* Erzieherin.
פּוּדָגְרָא *x. f.* (ποδάγρα) Fusslähmung, Gicht.
פּוּדָגְרִיטָא *x. m.* (vgl. ποδάγρός) dass.
פּוּדָגְרִים 1. פּוּדָגְרוֹס *x. m.* (ποδάγρός) gichtleidend.
פָּדָה *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. erlösen. *Ni.* eingelöst werden.
פָּדוּעָא *a. m.* Beil.
פְּדוּתָא *h. f.* Erlösung.
פְּדוּתָא *h. f.* Stirn.
פְּדוּתָתָא *a. f.* dass.
פְּדוּתָא *x. m. pl.* (παῖδες) Kinder.
פְּדוּתָהּ *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch von פָּדָה.
פְּדוּתָהּ männl. Personennamen.
פְּדוּתָיוֹן *h. m.* Lösegeld.
פּוּדָמָא 1. פּוּדָמָא.
פּוּדָמוּעָה *s.* פּוּדָמוּעָה.
פּוּדָנָא *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פּוּדָן 1 K 19, 21 Gespann; 3. Pflug.
פּוּדָעָה *h.* verwunden.
פּוּדָעָה *a., pf. 3 sg. c. s.* פּוּדָעִיָה 1 K 20, 37 (MS פּוּדָעִיָה) dass.
פּוּדָעָה (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.
פּוּדָעָתָא *a. f.* dass.
פּוּדָעָתָא *s.* קָקוּן.
פּוּדָעָתָהּ *x. m.* (ποδόψελλον) Knöchelring.
פּוּדָרָה *h. m.* Schmeer.

פְּדָרָא *a. m.* Mist.
פְּדָרָנִית 1. פְּדָרָנִית.
פְּדָתָא männl. Personennamen.
פְּהָ *h. m., c.* פִּי, *pl.* פִּיפִיּוֹת, פִּיפִיּוֹת 1. Mund, Maul; 2. Schneide; 3. Muttermund; 4. Öffnung; 5. Buchstabe Pe. פְּהָל פְּהָל mündlich. לְפִי לְפִי gemäss. לְפִי לְפִי weil. פְּהָל פְּהָל demgemäss. פְּהָל פְּהָל wegen. פְּהָל פְּהָל deshalb. פְּהָל פְּהָל auf gleich. פְּהָל פְּהָל trotzdem.
פְּהָ *a. m.* ein Insekt.
פְּהָא *a.* herumirren.
פְּהָוּקָה *h. m.* Gähnen.
פְּהָוּקָה *h. m.* Umherlaufen.
פְּהָקָה *h. Pi.* den Mund aufsperrn, gähnen.
פּוּדָהּ *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).
פּוּגָה *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. abschwächen, verlieren; 3. abkühlen.
פּוּגָה *a.* 1. *pt. pl. f.* פּוּגָה Gn 45, 16 matt werden, wirkungslos sein; 2. erkalten. *Pa. inf.* פּוּגָה Thr 3, 4 matt, wirkungslos machen. *Aph. ipf. 2 sg. f.* פּוּגָה 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpl.* sich erholen, sich ergötzen.
פּוּגָה männl. Personennamen.
פּוּגָה *s.* פּוּגָה.
פּוּחָה I *h.* blasen. פ' נָפַשׁ פ' jemsds. Seele ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.* 1. Blähungen haben; 2. aufregen.
פּוּחָה II *h. Pi.* פּוּחָה mit Farbe anstreichen (?).
פּוּחָה *a.* 1. blasen, hauchen; 2. *s.* פּוּגָה.
פּוּחָה *a. m.* Hauch, Wind.
פּוּחָה *h. m.* Töpfer.
פּוּחָה *h. m.* ein Werkzeug.
פּוּחָה *a. f.* Hauch.
פּוּחָה *a. f.* Wels.
פּוּחָה *h. m.* Augenschminke.
פּוּחָה (1 S 14, 16) 1. mit Aug. Ven. 1518 פּוּחָה, *s.* פּוּחָה.
פּוּל (?) *h. m.* פְּהָל פְּהָל ein Tempelbeamter.

פול *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).
 פול I *a., pt. pass.* פִּילַ Lv 14, 21 über-
 giessen.
 פול II *a. Pa.* spalten.
 פּוֹלָא (2S 17, 28, MS פּוֹלָא) *a. m.*
 Bohne.
 פּוֹלָא *x. m.* Bote.
 פּוֹלָא (BerR 36) l. פּוֹנְלָא, s. פּוֹנְלָא.
 פּוֹלָח *h. m.* Diener.
 פּוֹלוֹסְמוֹת. פּוֹלוֹסְמוֹת הַפ' (jBez 62^d, Ausg. Ven.
 חפול סומות) l. חפול סומות.
 פּוֹם (Ru 2, 7) wohl, etwa.
 פּוֹם *h. m.* Öffnung.
 פּוֹמָא (Gn 29, 3) *a. m., c.* פּוֹם Gn 42, 27
 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Ein-
 gang; 3. Schneide. פּוֹמָם Lv 25, 52,
 לְפּוֹם Ex 16, 18, עַל פּוֹם gemäss, nach
 Massgabe. עַל פּוֹם דְּ Lv 27, 8, דְּ
 לְפּוֹם nach Massgabe dessen, dass; weil.
 פּוֹם הַיְרֵתָא demgemäss, deshalb.
 פּוֹם הַיְרֵתָא Nu 33, 7 Ortsname.
 פּוֹם הַיְרֵתָא Ortsname.
 פּוֹמְבֵדִיתָא *a. m.* aus Pombedita.
 פּוֹמְבֵדִיתָא *a. m.* Saum (?).
 פּוֹן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.
 פּוֹנָה *h. f.* Wendung.
 פּוֹנִין, כְּפִנִין (jSchebi 39^a) l. כְּפִנִין, s.
 כְּפִנִיתָא.
 פּוֹם I *h. Hi.* 1. bezahlen; 2. entscheiden;
 3. lösen.
 פּוֹם II *x.* (vgl. πείσις) *Hi.* besänftigen.
 פּוֹם S. פּוֹם.
 פּוֹם I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פּוֹם
 Ho 4, 8 (MS פּוֹם) sich entweihen (?).
 אֶפְסָא Ma 2, 10 Soc 59 אֶפְסָא,
 אֶפְסָא Ze 3, 4 (MS אֶפְסָא) ent-
 weihen. S. פּוֹם.
 פּוֹם II *x.* s. פּוֹם.
 פּוֹסְרוֹם (jBer 13^c)?
 פּוֹעַ *h. Hi.* einhauchen.
 פּוֹעַ *a., pf.* 3 *sg. f.* פּוֹעַת Ri 5, 26 zer-
 schlagen.
 פּוֹעִירָא männl. Personennamen.

פּוֹעַל *h. m.* Werk.
 פּוֹעַל *h. m.* Arbeiter.
 פּוֹעֵלָא I *a. m.* dass.
 פּוֹעֵלָא II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeits-
 ertrag, Besitz.
 פּוֹעֵלָא *a. f.* Beule.
 פּוֹפֵדִתָא (bErub 60^a) wohl zu streichen.
 פּוֹץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* ausgehen.
 פּוֹץ S. פּוֹץ.
 פּוֹק I *h. Hi.* herausgehen lassen.
 פּוֹק II *h. Pilp.* 1. erschüttern, schwan-
 kend machen; 2. lose machen; 3. schwan-
 ken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hütpalp.*
 erschüttert werden.
 פּוֹק *a. Palp.* schwankend machen, rütteln.
Hütpalp. erschüttert werden.
 פּוֹקִי *a.* פּוֹק (= פּוֹקִי) am Ausgang.
 פּוֹקִי אֶבְרָתָא an Sabbatausgang, d. h. am
 Abend nach Sabbat.
 פּוֹר *x. m.* Los. *pl.* פּוֹרִים Losfest.
 פּוֹרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוֹרָא Est II
 9, 26 (MS פּוֹרִים) Losfest.
 פּוֹרָא l. פּוֹרָא.
 פּוֹרִיתָא (NuJII 19, 15) l. גּוֹפִיתָא *a. f.*
 Deckel.
 פּוֹרְתָא (2K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוֹרְתָא)
a. f. ein wenig. פּוֹרְתָא פּוֹרְתָא allmählich.
 פּוֹרְתָא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.
 פּוֹשׁ *h.* aufatmen.
 פּוֹשׁ I *a.* übrig bleiben.
 פּוֹשׁ II *a., pf.* 3 *pl. f.* פּוֹשִׁין Ct 6, 11
 (MS פּוֹשִׁין), *pt. pl.* פּוֹשִׁין Ct 1, 16 (MS
 פּוֹשִׁין) sich vermehren.
 פּוֹת. פּוֹת (Tos. Kel BabM II, 12) l.
 פּוֹת.
 פּוֹתָא *h. f.* Färberröte, Krapp.
 פּוֹתָה *h. m.* Weite.
 פּוֹתָה, פּוֹתָה *h. f.* Thürangelloch in der
 Schwelle.
 פּוֹתָה *h. m.* Öffnung.
 פּוֹתָה *h. f.* Schloss.
 פּוֹתִי *h. m.* Weite.
 פּוֹ *h. m.* gediegenes Gold.
 פּוֹא *a. m.* dass.

פּוּזָא *a. m.* aus gediegenem Gold.
 פּוּזָר *h. m.* Zerstreuung.
 פּוּ I *h.* 1. eifertig sein; 2. klirren.
Pi. dass.
 פּוּ II *h.* *Ho. pt.* מוּפּוּן gediegenes Gold.
 פּוּי männl. Personennamen.
 פּוּיָא *a. m.* übereilt.
 פּוּיָא *a. f.* Übereilung.
 פּוּיָה absichtliche Abänderung von פּוּי.
 פּוּל *h.* sich bewegen (?).
 פּוּם *x.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.
 פּוּמָא *x. m.* (ψαλμός) Lobgesang.
 פּוּמְקָא *x. m.* eine Art Schuhe.
 פּוּמְקִיקוּן, פּוּמְרִיקוּן 1. פּוּמְרִיקוּן.
 פּוּר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.*
 sich zerstreuen, zerstreut werden.
 פּוּר *a. Pa.* dass.
 פּוּרָא *a. m.* Stock.
 פּוּ I *h. m., pl.* פּוּיָה נְגַשׁ Verdruss.
 פּוּ II *h. m.* Fangnetz.
 פּוּתָא I *a. m., pl.* פּוּיָה Geringheit. בְּרַע
 geringer Mensch.
 פּוּתָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אַפְחִין
 (jSanh 20^b) 1. אַפְרָחוּן, s. פּוּתָא.
 פּוּתָה *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken.
Ni. Pu. Hitp. sich ängstigen.
 פּוּתָה *a., pt.* פּוּתָה Dt 28, 66 (MS תּוּה)
 sich fürchten. *Pa.* dass.
 פּוּתָה *a. m.* Furcht.
 פּוּתָה *h. f.* dass.
 פּוּתָה *h. f.* dass.
 פּוּתָין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.
 פּוּתָה *h. m.* Statthalter.
 פּוּתָה *a. m., pl.* פּוּתָה, *d.* פּוּתָה Meg.
 Ant. dass.
 פּוּתָה männl. Personennamen (Töpfer).
 פּוּתָה *a. f.* Töpferei.
 פּוּתָה *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger;
 3. s. פּוּתָה.
 פּוּתָה (Pes. 95^b) 1. אַחֲוִיתָה, s. אַחֲוִיתָה.
 פּוּתָה *h.* überschäumen, ausgelassen sein.
 פּוּתָה *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.
 פּוּתָה *h. m.* Ausgelassener.
 פּוּתָה *h. m.* Ausgelassenheit.

פּוּתָה *h. f.* dass.
 פּוּתָה *h., pt.* פּוּתָה zerlumpt gekleidet
 sein.
 פּוּתָה *a. m., ind.* פּוּתָה Jes 20, 2 zer-
 lumpt.
 פּוּתָה (Est II, 3, 3, MS פּוּתָה) *a. m.*
 gleich.
 פּוּתָה *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft;
 3. gering.
 פּוּתָה *h. f.* Aushöhlung.
 פּוּתָה Ortsname.
 פּוּתָה *h. m.* weites Geflecht
 (für Kamellasten).
 פּוּתָה *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מְשַׁחֵם
 geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt
 werden.
 פּוּתָה *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Russ (?).
 פּוּתָה *a. m.* gleich sein.
 פּוּתָה *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.
 פּוּתָה *h.* zusammenquetschen.
 פּוּתָה *a.* dass.
 פּוּתָה I (Jes 45, 9) *a. m.* 1. Thon;
 2. Thonscherbe.
 פּוּתָה II (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.
 פּוּתָה s. פּוּתָה.
 פּוּתָה *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern,
 verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen
 werden; 2. verringert, verkürzt werden.
Pi. 1. verringern; 2. geringer wer-
 den. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft
 werden.
 פּוּתָה *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.*
 1. schadhaft werden; 2. weniger
 werden. S. פּוּתָה.
 פּוּתָה *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zer-
 brochenes.
 פּוּתָה *h. m.* Verringerung, Minderwert.
 פּוּתָה *a. m.* 1. Verringerung, Minder-
 wert; 2. Niedrigkeit.
 פּוּתָה *a. f., pl.* פּוּתָהין Lv 14, 37 Fang-
 grube.
 פּוּתָה 1. פּוּתָה (GenJII 49, 22) 1. mit
 MS Par. פּוּתָה, s. פּוּתָה; 2. מְפִטָא
 (bSabb 140^b)?

פֶּטְרָא männl. Personennamen.
 פֹּזְמָא *x. m.* (φῶς), *pl.* פֹּזְמִיּוֹת Licht.
 פֶּטְרִיטוּס l. פֶּטְרִיטוּס.
 פֶּטְרִידָה *h. f.* ein Edelstein.
 פֶּטְרִיטָרָת *x. m.* (vgl. πετρῖτης) Kleienhaftes, weisser Überzug.
 פֶּטְרִימֵס *h. m.* Bereitung von Spezereien.
 פֶּטְרִימָא *a. m.* dass.
 פֶּטְרִימָה (פֶּטְרִימָה?) *h. f.* Spitze, Warze.
 פֶּטְרִימֵר *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Strafflosigkeit.
 פֶּטְרִימֵרָא *a. m.* 1. *pl.* פֶּטְרִימֵרִין Dt 24, 1 Entlassung. פֶּטְרִימֵרִין Scheidebrief; 2. *pl.* פֶּטְרִימֵרִין Auswurf(?).
 פֶּטְרִיטָה *h. Palp.* 1. schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken(?).
 פֶּטְרִיטָה *a. Palp.* dass.
 פֶּטְרִיטָה *h. m.* schwatzhaft.
 פֶּטְרִיטָה *a. m.* dass.
 פֶּטְרִיטָה *a. m. pl.* Geschwätz.
 פֶּטְרִיטָרָכָא (VajR 3, Ausg. Konst. פֶּטְרִיטָרָכָא) s. פֶּטְרִיטָרָכָא.
 פֶּטְרִיטָרָה *x. f.* (ὕπαρεια) Ära.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. m.* Schwätzer.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. m.* parfümiert.
 פֶּטְרִיטָרָה *a. m., pl. f.* פֶּטְרִיטָרָה Gn 41, 2 fett, gemästet.
 פֶּטְרִיטָרָה weibl. Personennamen.
 פֶּטְרִיטָרָה *a. m.* 1. Ex 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. f.* 1. Verscheiden, Sterben; 2. Entlassung.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. m.* Hammer.
 פֶּטְרִיטָרָה (Jes 41, 7) *a. m.* dass.
 פֶּטְרִיטָרָה *a. m.* Beinkleid.
 פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (πάτελλα) Schüssel(?).
 פֶּטְרִיטָרָה *x. f.* (πάτελλα), *pl.* פֶּטְרִיטָרָה Korb.
 פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (πέταλον) Goldplatte.
 פֶּטְרִיטָרָה (EchR 5, 18 פֶּטְרִיטָרָה) Ortsname (Ποτῖοι).
 פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (vgl. πάτελλα) Schüssel.
 פֶּטְרִיטָרָה *h., pt. pass.* gemästet. *Ni.* sich

mästen; 2. Spezereien mengen. *Pu.* mit Spezereien gemengt sein.
 פֶּטְרִיטָרָה *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מִפְּטָרִים Jes 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpa.* 1. *pf.* מִפְּטָרִים Ri 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezerei-verfertiger.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. m.* Mastochs.
 פֶּטְרִיטָרָה *a. m.* 1. Jer 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.
 פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (πῶμα) Leichnam.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. f.* Spitze.
 פֶּטְרִיטָרָה *x. f., pl.* פֶּטְרִיטָרָה Est II 3, 8 Ausg. Ven. 1592, l. פֶּטְרִיטָרָה (σπιθαμῆ) Spanne(?).
 פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* ein Kraut (Polei?).
 פֶּטְרִיטָרָה, פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (φωτεινός) glänzend.
 פֶּטְרִיטָרָה, פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (πίθος), *pl.* פֶּטְרִיטָרָה grosser Thonbehälter.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. m.* Spitze (auf dem Kochherd, zum Daraufsetzen des Topfes).
 פֶּטְרִיטָרָה s. פֶּטְרִיטָרָה.
 פֶּטְרִיטָרָה *h. f.* geschwätzig.
 פֶּטְרִיטָרָה *x. m.* (πιττάκιον) 1. Tafel, Schreib-tafel; 2. Los, Geschick.
 פֶּטְרִיטָרָה l. פֶּטְרִיטָרָה.
 פֶּטְרִיטָרָה *h.* 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). *pt. pass.* פֶּטְרִיטָרָה 1. entbunden; 2. nicht straffällig. *Ni.* 1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. *Hi.* 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperrern.
 פֶּטְרִיטָרָה *a.* 1. sich verabschieden; 2. *ipf.* 3 *sg.* פֶּטְרִיטָרָה Gn 43, 13 entlassen, fort-schicken; 3. freilassen. *Pa. ipf.* 3 *sg.* פֶּטְרִיטָרָה Koh 7, 26 (MS פֶּטְרִיטָרָה) entlassen. *Aph.* 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.*

אֲתַפְּטֵרוּ Gn 41, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. befreit sein.

פֶּטֶר *h. m.* Erstgeborener.

פֶּטְרָא *x. m.* (πέτρα) Stein, Fels.

פֶּטְרָא *a. m., pl.* פֶּטְרִיּוֹת eine Art Pilze.

פִּיטְרָא *x. m.* (πιτυρίς) kleienfarbige Olive.

פֶּטְרוֹבוּלִי *x. f.* (πατροβουλή) Ortsmagistrat.

פֶּטְרוֹבוּלִי *x. m. pl.* (πατρόβουλοι) Ratsherren.

פּוֹדְגָרוֹס l. פּוֹדְגָרוֹס.

פֶּטְרוֹזָא *x. m.* mageres Lamm.

פֶּטְרִיָּה *a. f.* Abschied.

פֶּטְרוֹקָא *x. m.* (πρωκτός) Mastdarm.

פִּיטְרוֹן (SchemR 15) l. תִּיטְרוֹן.

פּוֹטְרִין פּוֹטְרִין l. דְּבִלּוֹבּוֹטְרִין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher.

פֶּטְרוֹן *x. m.* (πάτρων) Patron, Beschützer.

פֶּטְרוֹנָה *x. f.* (patrona) Patronin, Beschützerin.

פֶּטְרוֹס, פֶּטְרָס männl. Personennamen (Πέτρος).

פֶּטְרוֹסִילִינוֹן *x. m.* (πετροσελίνον) Petersilie.

פִּיטְרוֹפּוֹס *x. m.* (ἐπίτροπος) Vormund.

פֶּטְרִיקִי männl. Personennamen (Πατρικίος).

פֶּטְרִיקוֹן *x. m.* (πατρικόν) väterliches Erbteil.

פֶּטְשִׁין (Tanch. Tazria' 9) l. פֶּטְשִׁין.

פֵּי Buchstabe Pe.

פֵּה s. פֶּה.

פֵּי אֲבִי s. פֵּי אֲבִי.

פֵּינָה Flussname.

פִּיר *h. m.* 1. Picken; 2. Unglück.

פִּירָה *h. Pu. pt.* מִפִּירָה mit Krapp gefärbt.

פִּירָה (Est II 3, 8) *a. m.* Umherlaufen.

פִּירֹט *h. m.* Unvernünftiger, Kind.

פִּירֹט *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichtung.

פִּירָל l. פִּירָל.

פִּירָס *x. m.* (vgl. πείσις) Besänftigung.

פִּירָסָא *x. m.* dass.

פִּירָתָא *a. f.* Schönheit.

פִּירָת *h. m.* Russ, Staub.

פִּירָתָא *a. m., ind.* פִּירָת Ex 9, 8 dass.

פִּירָתָה *h. f.* 1. Blasen, Blähung; 2. Ermässigung, Nachlass; 3. Verhauchen, Elend.

פִּירֵט *x.* (vgl. ποιητής) *Pi.* פִּירֵט dichten.

פִּירֵטָא *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichter.

פִּירָל *h. m.* 1. Elephant; 2. Elfenbein.

פִּירָל I *a. m., ind.* פִּירָל 1 K 10, 22 dass.

פִּירָל II *a. m., s.* פִּירָל I.

פִּירָל III *a. m.* Ritz, Spalte.

פִּירָלָא (Jes 51, 17, MS פִּירָלָא) *x. f.*

(φιάλη), *pl.* פִּירָלִין, פִּירָלִין, פִּירָלִין Am 6, 6 (MS פִּירָלִין) Trinkschale.

פִּירָלִין פּוֹטְרִין פּוֹטְרִין (KohR 5, 8) l. דְּבִלּוֹבּוֹטְרִין.

פִּירָלָא (KohR 3, 9) *x. m.* (vgl. φιάλη) Trinkschalenverfertiger (?).

פִּירָלָתָא *x. f.* (φιάλη), *pl.* פִּירָלִין Trinkschale.

פִּירָתָא (jBikk 65^a) l. mit Ausg. Ven.

פּוֹנָתָא, s. פּוֹנָתָא.

פּוֹנָתָא (jSanh. 30^c)?

פִּירָס *x.* (vgl. πείσις) *Pi.* besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hitp.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.

פִּירָס *x. Pa.* 1. *pf.* פִּירָס 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Itpa.* sich besänftigen lassen.

פִּירָס *h. m., pl.* פִּירָסוֹת 1. Los; 2. Scholle.

פִּירָסָא (Est II 3, 7, nicht MS) *a. m.* Los.

פִּירָסָא *x. m.* (vgl. πείσις) Besänftigung, gütliche Beilegung.

פִּירָסָא (פִּירָסָא?) *a. m.* Scholle.

פִּירָסוֹן *h. m.* Maurer.

פִּירָסוֹנָא *x. m.* Bitte, Wunsch.

פִּירָעוֹר *h. m.* Ausleerung.

פִּירָקָא männl. Personennamen.

פִּירָקָה *h. f., pl.* פִּירָקִין 1. Knorpel; 2. Wulst, Pfropfen; 3. Wirtel (an der Spindel); 4. Wanken.

פִּירָר *h. m.* Graben, Grube.

פִּירָר I *a. m.* dass.

פִּירָא II *a. m., pl.* פִּירוּן Gn 1, 11 Frucht.
 פִּירָה *h. f., s.* פִּרְי.
 פִּירוג *männl. Personennamen.*
 פִּירוּנָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.
 פִּירוּי *h. m.* Fruchtbarkeit.
 פִּירוּכין (GnJII 37, 7, MS Paris. כְּרוּכין)
 1. פִּירוּכין Garben. S. פִּרְיָא.
 פִּירוּכִיתָא *a. f.* Graupe.
 פִּירוּכִיתָא *a. f., pl.* פִּירוּכין Lv 2, 14 dass.
 פִּירוּע *h. m.* Entblössung.
 פִּירוּעָא *a. m.* 1. *c.* פִּירוּעָא Nu 6, 5
 Wachsenlassen des Haars; 2. frei-
 wachsendes Haar.
 פִּירוּק *h. m.* Abbrechen.
 פִּירוּקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.
 פִּירוּר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zer-
 bröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei.
 פִּירוּרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.
 פִּירוּשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. כָּפ' *בְּ*
 ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung,
 Erklärung.
 פִּירוּשָׁא *h. m.* 1. *c.* פִּירוּשׁ Nu 30, 9
 deutliche Aussprache, Ausspruch;
 2. genaue Angabe; 3. *c.* פִּירוּשׁ Ct
 5, 11 Erläuterung.
 פִּירְעוּן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung,
 Strafe.
 פִּישוּן 1. männl. Personennamen; 2. Gn
 2, 11 Flussname.
 פִּישוּנָא *a. m.* eine Bohnenart.
 פִּישוּן (jMaasSch 55^b) 1. פִּישוּן.
 פִּיָּה *h. m., pl.* פִּיָּים Flasche.
 פִּכָּא *a. m.* Pfoste.
 פִּכּוּרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl.
 Personennamen.
 פִּכּחַ *h. Pi.* schwinden machen.
 פִּכּחַ *a. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.
 פִּכּחֻתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.
 פִּכּכּךְ *h. Pilp.* rieseln.
 פִּכּסָמָא *x. m.* (παζαμάς) Zwieback.
 פִּכּסַס *männl. Personennamen.*
 פִּכּכּךְ *s.* פִּכּכּךְ.
 פִּכּר *h. Pi.* niederreißen, zerstören.
 פִּכּר I *a. Pa. inf.* פִּכּוּרָא Koh 3, 3

(MS סִתְרָא) dass. *Itpa.* niedergerissen
 werden.
 פִּכּר II *a.* falten (von den Händen).
Itpe. verstrickt werden.
 פִּלָּא *h. Ni. pt.* נִפְלָא wunderbar. *Pi.*
 durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aus-
 sprechen; 2. untersuchen; 3. ver-
 spotten; 4. wunderbar, unverständlich
 sein. *Ho. pt.* מִפְלָא 1. wunderbar;
 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähri-
 ger, welcher ein Gelübde deutlich
 aussprechen kann. S. פִּלָּה.
 פִּלָּא *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.*
 2 *sg.* תִּפְלִי Dt 24, 20 durchsuchen;
 2. *pf.* 1 *sg.* פִּלְיָתִי wegräumen, ent-
 fernen. *Aph.* 1. Spalten haben;
 2. verspotten, lächerlich machen;
 3. *pt.* מִפְלִי Jes 9, 5 wunderbar
 machen.
 פִּלָּא *h. m., pl.* פִּלָּאות, פִּלָּאים Wunder.
 פִּלָּא männl. Personennamen.
 פִּלָּא *x. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus*
Melabathrum).
 פִּלָּאה *x. f.* (παλαιά) alt.
 פִּלָּאה *a. m.* Wunder.
 פִּלָּאי Name eines Engels.
 פִּלָּאתָא *a. f.* Rätsel.
 פִּלְבִּל (?) *x.* (βλεφαρίζω?) blinseln.
 פִּלְג *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. ent-
 fernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen,
 achtlos sein; 4. überschreiten, über-
 treffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. her-
 vorragend. *Hitp.* sich teilen.
 פִּלְג *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. ab-
 weichend sein; 3. Teil erhalten. *pt.*
pass. פִּלְגִי 1. geteilt; 2. abweichend;
 3. *pl.* פִּלְגִין Ho 11, 7 zweifelhaft.
Pa. 1. *pf.* פִּלְגִי Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.*
 יִפְלְגוּן Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen,
 austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen;
 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְפְּלִיגִי Gn
 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen;
 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּלִיגִי Nu 26, 53
 geteilt werden; 4. zugeteilt werden;

5. *pf.* אַתָּה־פִּלְגִי Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen.

Itpa. dass.

פִּלְגָה *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.

פִּלְגָא (Ex 25, 10) *a. m., ind.* פִּלְגִי Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb.

פִּלְגָאָה *a. m.* streitsüchtig.

פִּלְגִיגִוֹן *x. m.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.

פִּלְגָה *h. f.* Teilung.

פִּלְגָה *h. f.* Abteilung.

פִּלְגָה *h. f.* Streit.

פִּלְגוּתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.*

פִּלְגוּתִיהָ Gn 49, 23 Streit.

פִּלְגָרִיקָא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. *S.* פִּלְגִיקָא.

פִּילִגֹּס *x. m.* (πέλαγος) Meer.

פִּלְגֹּס 1. פִּלְגֹּס.

פִּלְגֹּס *x. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.

פִּלְגִיקָא *x. m.* dass.

פִּלְגִיקָא (1 S 20, 20, MS פִּלְגִיקָא) *x. m.* Zielscheibe.

פִּלְגִישָׁא *x. f.* (πάλλαξ), *pl.* פִּלְגִישִׁים Kebsweib.

פִּלְגָתָא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.

פִּלְדִּיקָא, פִּלְדִּיקָא *x. m.* (*bardaicus?*), *pl.* פִּלְדִּיקָין Ri 14, 12 eine Art Mantel.

פִּלְקָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. *S.* פִּלְקָה.

פִּלְקִידָרִין *x. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.

פִּלְגָה *h. m.* Teilung.

פִּלְגָאָה *a. m., c.* פִּלְגָה Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.

פִּלְגָאָה *a. m., ind.* פִּלְגָה 2 S 6, 19 Teil, Portion.

פִּלְגָתָא *s.* פִּלְגָתָא.

פִּלְגוּטָא *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

פִּלְגִיל *h. m.* Bezeichnung für Beten.

פִּלְגִין *h. m., f.* פִּלְגִינָה ein gewisser.

פִּלְקָה *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* פִּולְקָה 1. Diener; 2. Feldarbeiter.

פִּלְקָה *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.* מִפְּלַחְתָּ Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מִפְּלַחְתָּ Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* מִפְּלַחְתָּ Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* מִפְּלַחְתָּ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.*

1. *pf.* 3 *pl.* מִפְּלַחְתֶּם Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מִפְּלַחְתֶּם Jes 32, 17 betreiben. *Itpa.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* מִפְּלַחְתָּ Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* מִפְּלַחְתָּ Dt 21, 4 bearbeitet werden.

פִּלְקָה *h. m.* 1. Stück, Laib; 2. Mühlstein. פִּלְקָהָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.

פִּלְקָהָא *a. m.* 1. *ind.* פִּלְחָה Gn 4, 2 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פִּלְחִיהוּן Ze 1, 4 Diener.

פִּלְקָהָא *h. m.* Gottesdienst.

פִּלְקָתָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst.

פִּלְקָתָאָה *a. f., c.* פִּלְקָתָאָה Koh 5, 8 Bearbeitung.

פִּלְקָה I *h.* auswerfen, ausspeien.

פִּלְקָה II *h.* entrinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.

פִּלְקָה I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.

פִּלְקָה II *a., pf.* 3 *pl.* פִּלְקָתִין Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.

פִּילְטָא 1. פִּילְטָא, *s.* פִּולְטָאון.

פִּלְטָא männl. Personennamenname.

פִּלְטָאון männl. Personennamenname.

פִּלְטָאָה männl. Personennamenname.

פִּלְטָא (Tanch. Zaw 3) 1. פִּלְטָאָה.

פִּלְטָאָה *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פִּלְטָאָה Platz, Strasse.

פִּלְטָאון männl. Personennamenname.

פִּלְטָאָה, פִּלְטָאָהָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פִּלְטָאָה, פִּלְטָאָה, *d.* פִּלְטָאָהָא (Ct 3, 2, MS פִּלְטָאָה) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. grosse Menge.

פילויטימא *x. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.
פולטומגנון *x. m.* (πολιτεύμενος) Stadtrat (decurio).
פלטין (Thr 4, 1, MS פֿלֶטֶרִין) 1. פֿטלֶזן.
פֿלֶטֶין (Est II 2, 16) *x. f.* (παλάτιον) Palast.
פֿלֶטֶיני, פֿלֶטֶיני *x. m. pl.* (παλατινοί) Palastbeamte.
פֿלֶטֶנום Ortsname (Entstellung von Νεάπολις?).
פֿולֶטיקין *x. m. pl.* (πολιτικοί) Bürger.
פֿולֶטיזער *x. m.* (πωλητήριον) Marktplatz.
פֿלֶטֶר I, פֿלֶטֶר *x. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.
פֿלֶטֶר II *x. m.* (πρατήριο) Bäckerladen.
פֿלֶטֶר, פֿלֶטֶר, פֿלֶטֶר, פֿלֶטֶר *x. m. od. f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.
פֿלֶטֶר *x. m.* (πρατήρ), *pl.* פֿלֶטֶרין Händler.
פֿלֶטֶר, פֿלֶטֶר *x. m.* (vgl. πρατήριο, πωλητήριο) Ware.
פֿולֶטיכונ *x. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).
פֿלֶטֶתא Ortsname.
פֿלֶטֶתא *a. f.* Auswurf.
פֿלֶי *x.* (πολύ) viel.
פֿלֶי *x. f.* (θύλη), *pl.* פֿלֶיין, פֿלֶיין Thor.
פֿלֶיא *x. f.* (παλαιά) alt.
פֿלֶיא *x. f.* (Απουλία) Apulien.
פֿלֶיא männl. Personennamen.
פֿלֶיא *h. f.* Wunderbares.
פֿלֶיא *a. m.* פֿלֶיא Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.
פֿלֶיא *h. f.* Streit.
פֿלֶיא *h. m.* entronnen, gerettet.
פֿלֶיא *h. f.* Überrest.
פֿלֶיא *x. m.* (φολιάτον) wohlriechende Salbe.
פֿלֶיא weibl. Personennamen.
פֿלֶיא *a. f.* Überrest.
פֿלֶיא *h. f.* Rechtssache.
פֿלֶיא I *x. m.* (πυλεών) Portal, Thorgebäude.

פֿלֶיא II *x. m.* (πιλίον) Filzhut.
פֿלֶיא (?) *x. m.* (φελόνης, φελόνιον) Mantel.
פֿלֶיא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פֿלֶיא Schlangenlauserin (ein Käfer).
פֿלֶיא *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.
פֿלֶיא *a.* spinnen.
פֿלֶיא *a. m.* 1. *c.* פֿלֶיא Dt 4, 3 Bezirk; 2. Spindel.
פֿלֶיא *a. m.* Gespinnst.
פֿלֶיא *x. m.* (πελεκύς) Beil.
פֿלֶיא I *h. Pi.* beten. *Hitp.* dass. *Pilp.* 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.
פֿלֶיא II *s.* פֿלֶיא.
פֿלֶיא I *a.* *Palp.* disputieren.
פֿלֶיא II *s.* פֿלֶיא.
פֿלֶיא (jKil 27^a) eine kleine Zwiebelart.
פֿלֶיא (jNed 40^b) ein Kraut.
פֿלֶיא (jPes 30^a)?
פֿלֶיא *x.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.
פֿלֶיא *x.* *Pa.* mit Schlamm bedecken.
פֿלֶיא *x. f.* (πήλωμα) Schlamm.
פֿלֶיא *x. f.* (πλουμιόν) Flaum.
פֿלֶיא männl. Personennamen (Παλαίμων).
פֿלֶיא *x. m.* (πηλαμύς) eine Art Thunfisch.
פֿלֶיא *x. m.* (έπιμελητής) Verwalter, Besorger.
פֿלֶיא *x. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. *S.* פֿלֶיא.
פֿלֶיא *x. m.* (διπλωματάριον) Verhältnis.
פֿלֶיא 1. פֿלֶיא.
פֿלֶיא *x. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.
פֿלֶיא, פֿלֶיא *x. m.* (πόλεμος), *pl.* פֿלֶיא, פֿלֶיא 1. Krieg; 2. Krieger.
פֿלֶיא 1. פֿלֶיא.
פֿלֶיא *x. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.
פֿלֶיא *x. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

פּוֹלִימָרְכּוֹס פּוֹלִימָרְכּוֹס *x. m.* (πολέμαρχος),
pl. פּוֹלִימָרְכּוֹס (Est II 8, 7, MS פּוֹלִי מָרְכּוֹס)
 Feldherr.

פּוֹרְטָל *x. m.* (πυλών) Portal, Thorgebäude.

פָּרְפִינָה *x. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus
 Malabathrum.

פְּלָנֵטָה *x. m.* (πλάνης) Planet.

פְּלַנְדֵרְסִין l. פְּלַנְדֵרְסִין.

פְּלָנִי (Tanch. Zaw 3) l. פְּלָנִים.

פְּלָנִי *a. m., ind.* פְּלָן, פְּלָנִי, *f. d.* פְּלָנִיתָא
 ein gewisser.

פְּלָנִי (bNed 55^b) l. פְּמָלָנִי.

פְּלָנוֹס *x. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פְּלָנִים *x. m.* (πλάνης) Planet.

פְּלִוֹנָקִיא *x. f.* (φιλονεικία) Zank.

פְּלֵס *x.* (vgl. πάσις) *Pa.* wegschleu-
 dern (?).

פּוֹלִס *s.* אִילִיּוֹפּוֹלִים.

פְּלֵס (falsch פִּילַם Ez 4, 10) *x. m.* (φόλλיס)
 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פּוֹלִיס l. פּוֹלוֹס männl. Personennamen
 (*Apulus?*)

פְּלֵסָה *x. m.* (πάσις, vgl. παλτόν πῦρ =
 Blitz) Schleuderung.

פְּלֵסָה *s.* פְּלָס.

פְּלוֹסָה I (Πηλούσιον) Ortsname.

פְּלוֹסָה II *x. m.* pelusischer Stoff.

פְּלוֹסָה (Tos. Ter. VII, 16) Glosse
 (φιάσκα, Flasche)?

פּוֹלִיסוֹתָה הַפּוֹלִיסוֹתָה (jBez. 62^d, Ausg. Ven.
 חפּוֹלִיסוֹתָה) l. חפּוֹלִיסוֹתָה.

פְּלֵסְטוֹן *x. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פְּלֵסְטִינָה *x. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פְּלֵסְטִיר *x. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher,
 Betrüger; 2. betrügerisch.

פְּלֵסְטִיר *x. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht,
 falsch.

פְּלוֹסְלוֹס *x. m.* (φασίολος) eine Bohnen-
 art.

פְּלוֹסְלוֹס (?) männl. Personennamen (l.
 פְּלוֹסְלוֹסָה?).

פְּלֵסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

פְּלֵסְמוֹן *x. m.* (φυλάσμων) Beschützer.

פְּלוֹסִין (Πηλούσιον) Ortsname.

פְּלוֹסוֹפּוֹס פְּלוֹסוֹפּוֹס *x. m.* (φιλόσοφος)
 1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter;
 3. Häretiker; 4. männl. Personen-
 name.

פּוֹלוֹסִיקָה l. פּוֹלוֹסִיקָה.

פְּלֵפּוֹל *h. m.* Disputation, scharfsinnige
 Erörterung.

פְּלֵפּוֹל *a. m.* dass.

פְּלֵפּוֹל männl. Personennamen (Φιλίππος).

פְּלֵפּוֹל I *s.* פְּלֵפּוֹל.

פְּלֵפּוֹל I *s.* פְּלֵפּוֹל.

פְּלֵפּוֹל II *h.* streuen.

פְּלֵפּוֹל II *a., pt. pass.* פְּלֵפּוֹלֵם Est II 4, 16
 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.*

פְּלֵפּוֹלֵם Est II 4, 1 sich bestreuen.

פְּלֵפּוֹלֵם *h. m., pl.* פְּלֵפּוֹלֵם Pfeffer.

פְּלֵפּוֹלֵם *a. m., pl.* פְּלֵפּוֹלֵם dass.

פְּלֵפּוֹלֵם *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פְּלֵפּוֹלֵם *h. f.* Pfeffer.

פְּלֵפּוֹלֵם *a. f.* dass.

פּוֹלִיפּוֹס *x. m.* (πολύπους) Gewächs in
 der Nase.

פְּלֵפּוֹ *h.* *Hitp.* erbeben.

פְּלֵפּוֹ *x. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פְּלֵפּוֹ *x.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf ab-
 schlagen, köpfen.

פְּלֵפּוֹ *x. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhiebel.

פְּלֵפּוֹ פְּלֵפּוֹ (EchR 1, 1) l.
 mit MS Rom. אֶפְּלֵפּוֹ.

פְּלֵפּוֹ *x. f.* (φυλακή), *pl.* פְּלֵפּוֹת Wache,
 Gefängnis.

פְּלֵפּוֹ פְּלֵפּוֹ *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פְּלֵפּוֹ פְּלֵפּוֹ *x. m.* (πάλλαξ) Kebsweibel.

פְּלֵפּוֹ *x. m.* (φολλάριον) eine Münze.

פְּלֵפּוֹ *h.* *Pi.* 1. aufsuchen; 2. durch-
 graben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. ge-
 öffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich

wälzen.

פְּלֵפּוֹ *a.* *Itra. ipf.* 3 *pl.* יִתְפְּלֵפּוֹן Mi 1, 10
 (nicht im MS) sich wälzen.

פְּלֵפּוֹ *h. f.* Philistäa.

פְּלֵפּוֹ פְּלֵפּוֹ *a. m., pl. d.* פְּלֵפּוֹתָה Ex 13, 17
 Philister.

פְּלֵפּוֹ *h. m.* dass.

פומפי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פומפיון *x. m.* (πομπείον) dass.

פמוט *x. m., pl.* פמוטות eine Art Leuchter.

פמיס, פמיאס (Ct 5, 4) Ortsname (Πανέας).

פמליא, פמליא (Ct 1, 15) *x. f.* 1. (familia) Dienerschaft; 2. 1. פמליא.

פומיליוס (Siphre Dt 355) 1. פמיליטיס (ἐπιμελητής) Verwalter.

פמלניא *x. m. pl.* (φαινώλια) Beinkleider.

פומפי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פין (Kel XI 4) 1. חפין, s. חף.

פן *h.* (bibl.) damit nicht.

פנא *a.* 1. *pt. pass.* פני Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. למפני רמשה

Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt; 3. die Notdurft verrichten. *Pa.* 1. *pf.*

1 *sg.* פניתי Gn 24, 31 ausräumen, aufräumen; 2. wegschaffen; 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten.

Aph. 1. *inf.* אנפנא 2S 3, 27 (MS אנפניא) wenden; 2. sich Zeit nehmen;

3. für die Erklärung freigeben. *Itp.* 1. *pf.* אתפני Ex 2, 12 sich wenden;

2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.

פנניות *x. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.

פנגוס, פנגס *x. m.* (φέναξ) Betrüger (?).

פנגר männl. Personennamen.

פנדא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.

פנדא männl. Personennamen.

פנדא *x. f.* (funda), *pl.* פנדיות Geldbeutel.

פנדיון *x. m.* (dupondius) eine Münze.

פנדק I *x. m.* (ποντικόν sc. κάρυον), *pl.*

פנדקין, פנדקאות, Haselnuss.

פנדק II, פנדוק, פנדקא *x. m.* (πανδόκιον), *pl.* פנדקאות, פנדקין Herberge, Wirtshaus.

פנדקא *x. m.* (πάνδοκος) Gastwirt.

פנדקי *x. m.* dass.

פנדקית *x. f.* Gastwirtin.

פנדקיתא (Jos 2, 1) *x. f.* dass.

פנדקרין *x. m. pl.* (πόντικον κάρυον) Haselnuss.

פנדור, פנדורא *x. f.* (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).

פנדורא (Est II 7, 9, MS פנדורא) männl. Personennamen (Πάνθηρ).

פנה *h.* 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. *Ni.* 1. sich wenden; 2. verschneiden; 3. Musse haben; 4. Notdurft verrichten. *Pi.*

1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. *Ho. pt.* מפנה 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung

offenstehend. *Hitp.* 1. entfernt werden; 2. befreit werden.

פנה *h. f.* 1. Ecke; 2. 1. פונה.

פנוטא (jDem 22^c) Ortsnamen (?).

פנוי *h. m.* 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.

פנוי *h. m.* Ausräumen, Reinigen.

פנויותא s. פנויותא.

פנוכא (Ri 5, 22) *a. m.* Jagen.

פנוקא *a. m.* Verzärtelung.

פנותא *x. m.* Schutz.

פנטי I männl. Personennamen (Παντίας).

פנטי II *x.* (vgl. ἀπάντησις) לפ (= לאפנטי) entgegen.

פנטיגון, פנטיגון *x. m.* (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.

פנטון (?) *x. m. pl.* (πάντων) aller (?).

פנטוס *x.* (πάντως) auf alle Weise.

פונטוס kleinasiatische Landschaft (Πόντος).

פנטוסא *x. m.* (ἀπάντησις) Erwiderung.

פנטוספניא *a. m.* Bewohner des Distrikts Πεντάχοινος in Egypten.

פנטופוליטאה *x. m.* (Πενταπολίται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.

- פֿנטקקא** männl. Personennamen (Πεντάκακος, Παντόκακος?).
- פֿנטירי** s. פֿנטירי.
- פני** *h. m.* 1. Leere; 2. Musse; 3. Innerstes.
- פניא** I *a. m.* 1. Gu 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. *ind.* פני Koh 2, 10 (MS פניא) Musse; 3. Flussname.
- פניא** II *a. m., ind.* פני Dt 24, 5 (MS פני) frei, ledig.
- פניא** *a. m.* Abtritt.
- פניה** *h. f.* Wendung.
- פניויתא** *a. f.* Musse.
- פנים** *h. m. f. pl.* 1. Gesicht. פ' של מטה Scham. גלה פ' גלוי Frechheit. פ' גלה פ' frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Schein; 4. Person; 5. Sinn, Auslegungswise. לִפְנֵים 1. vorher; 2. zum Schein. לִפְנֵי vor. מִפְּנֵי wegen. מִפְּנֵי שׁ weil. בְּפָנַי 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.
- פנים** *h. m.* Inneres, bes. Inneres des Tempels. בְּפָנַי drinnen. לְפָנַי nach innen. וְלִפְנֵים im allerinnersten. מִן לְפָנַי innerhalb.
- פנימי** *h. m.* innerer.
- פניס** Ortsname (Πανάς).
- פניתא** *a. f.* Ecke.
- פגה** *a. Pa. pt.* מִפְּגִיהָ Ri 5, 22 jagen, galoppieren.
- פיגה** *x. m.* (πίναξ) Schlüssel.
- פגליה** *x. f.* (φενόλιον) Mantel.
- פנימון** (?) männl. Personennamen (Παλαιμων?).
- פינון** *x. m.* (πίνυνον) Steckmuschelwolle.
- פנס** *x. m.* (φανός) Laterne.
- פנסא** *x. m.* dass.
- פניס** *x. m.* (φαινόλης) Mantel.
- פינוסין** (Midr. Till. 19, 2) 1. פֿסטין.
- פינסור** (Tanch. Schopht.) 1. קוסטור *x. m.* (κούστως) Wächter (?).
- פגה** *h. Pi.* verzärteln. *Pu. pt.* verweichlicht.
- פגה** *a. Pa. pt. pass.* מִפְּגַה Dt 28, 54
- dass. *Ita. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּקֵּין Dt 31, 20 sich gütlich thun.
- פניקטין** (?) *x. m. pl.* (πάννυκτος) Nachtfest (?).
- פניק** männl. Personennamen.
- פניקא** *x. f.* Phönizien (Phoenicia).
- פניקלין** *x. m.* (πανούκλιον) Spulfaden.
- פניקס** *x. m.* (πίναξ), *pl.* פֿינקסיות 1. Tafel; 2. Buch.
- פניקס** *x. m., c.* פניקס Ez 9, 2 dass.
- פניקרים** *x. m.* (vgl. πανκαρπός) eine Art Fruchtkuchen.
- פנירה** *x. f.* (πονηρία) Bosheit.
- פנירתא** (Est II 1, 3, MS פֿירא) 1. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פֿורטתא.
- פניתא** *a. m.* Oberleder.
- פניתירי** (Ex 28, 20) *x. m.* (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.
- פניתירין** *x. m.* 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פֿנטירי.
- פס** männl. Personennamen.
- פס** I *h. m., pl.* פֿסין, פֿסין 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.
- פס** II *h. m.* 1. Fläche von Hand und Fuss; 2. Scheidewand, Barriere.
- פסא** I *a. m.* 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.
- פסא** II *a. m.* Grabscheit. S. פֿסתא.
- פוסא** *x. f.* (fossa) Graben.
- פסא** *a.* schreiten.
- פסגה** *h. Pi.* 1. teilen, abreißen; 2. hindurchbrechen.
- פסגה** *a.* 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. *Pa. Aph.* zerteilen.
- פסגא** *a. m., pl.* פֿסגין, פֿסגין Stück.
- פסגה** *h. f.* dass.
- פסד** *h.* verderben. *Ni.* Schaden haben, verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. beschädigen.
- פסד** *a.* 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. *Aph.* 1. Schaden haben; 2. schädigen.
- פסדיות** (Jelammed. Wajjeze) 1. פֿי סדיות s. פֿדיא.

פְּסָה *h.* sich ausbreiten.
 פְּסָה *h. f.* 1. Handteller; 2. Fusssohle.
 פְּסוּגָה *a. m.* Stück.
 פְּסוּל *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.
 פְּסוּל *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel;
 2. Untaugliches, Abfall.
 פְּסוּלָה *a. m.* 1. Jes 51, 1 Wegge-
 worfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59
 פְּסוּלָה) Schlacke; 3. 2S 22, 27 (Soc 59
 פְּסוּלָה) Auswurf.
 פְּסוּלָה *a. m.* makelhaft.
 פְּסוּל *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen;
 2. Ausgehauenes.
 פְּסוּלָה *a. m.* 1. Untauglicher; 2. Ver-
 worfener.
 פְּסוּלָת *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf,
 Verworfenes.
 פְּסוּק *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später)
 Bibel.
 פְּסוּק *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung;
 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.
 פְּסוּקָה *a. m.* Bibelvers.
 פְּסוּקָה *s.* פְּרָקָה.
 פְּסוּרוֹם *s.* פּוּסְרוֹם.
 פְּסַח *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.
 פְּסַח *h. m.* lahm.
 פְּסַח *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesach-
 fest. *pl.* פְּסַחִים *Bez.* eines talmud.
 Traktats. פְּסַח דְּרוֹת *das* Pesach aller
 Zeiten (im Unterschied von מִצְרַיִם פְּ
 das ägyptische Pesach). פְּרִאשׁוֹן
 פְּ *erstes* Pesach (am 14. Nisan). פְּשַׁנִּי
 פְּ *Nachpesach* (am 14. Ijjār). פְּעֵרֶב
 פְּ *der* Tag vor dem Pesach.
 פְּסַחָה (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פְּעֵרֶב
 פְּ *Nachpesach.*
 פְּסַחֲלוֹת *x. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.
 פְּסַחֲלוֹת *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen.
 פְּסַחְמָה *x. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.
 פְּסַחְטוֹן *x. m.* (φοσάτων) 1. Graben;
 2. Armee.
 פְּסַחְטִין *x. f.* פְּסַחְטִים *Treu* und
 Glauben.
 פְּסַחְקָה *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.

פְּסַחְטִין (KohR 2, 6) 1. בְּמַסְטִירִין *s.*
 מַסְטִירִין.
 פְּסַחְיָה *x.* (vgl. פְּיָם) besänftigend.
 פְּסַחְיָה *h. f., pl.* פְּסַחְיָין 1. Zweig;
 2. Blütenstiel.
 פְּסַחְיָה *a. m.* Schaden.
 פְּסַחְיָין *h. m.* Ausbreitung.
 פְּסַחְיָה *a. m.* dass.
 פְּסַחְיָה *h. f.* Gebrauch von פְּסַח.
 פְּסַחְיָה *h. m.* Götzenbild.
 פְּסַחְיָה *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich,
 verworfen.
 פְּסַחְיָה I *h. f.* Meissel (?).
 פְּסַחְיָה II *h. f.* Abfall.
 פְּסַחְיָה *h. m.* Pfoste.
 פְּסַחְיָין *x. m.* (φασיאנוός) Fasan.
 פְּסַחְיָה *x. m.* dass.
 פְּסַחְיָה männl. Personenebene.
 פְּסַחְיָה פְּסַחְיָה *h. f.* Zaun, Scheidewand.
 פְּסַחְיָה *a. m.* hervorstehend.
 פְּסַחְיָה *h. f.* Schritt.
 פְּסַחְיָה *a. f.* dass. *S.* פְּסַחְיָה.
 פְּסַחְיָה *a. m.* 1. Teil; 2. Almosen-
 sammlung.
 פְּסַחְיָה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.
 פְּסַחְיָה כַּפְּ (jPea 15^c) 1. כַּדְּפַסְקוֹ לֵיהּ.
 פְּסַחְיָה Ortsname.
 פְּסַחְיָה *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Ab-
 schnitt; 3. Name von Sammlungen
 von haggadischen Auslegungen der
 Schriftabschnitte für die Festtage und
 einige Sabbate.
 פְּסַחְיָה *a. Pa. pt. pl.* מִפְּסַחְיָין Jes 33, 12
 abschneiden.
 פְּסַחְיָה *x. m.* (ψυκτήρη) Kessel.
 פְּסַחְיָה פְּסַחְיָה *x. m., pl. d.* פְּסַחְיָה Ex
 28, 3 Kessel, Kochtopf.
 פְּסַחְיָה *h.* 1. aushauen; 2. untauglich
 machen; 3. für untauglich erklären.
Ni. 1. ausgehauen werden; 2. un-
 tauglich werden. *Pi.* behauen. *Hi.*
 verächtlich machen.
 פְּסַחְיָה *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen;
 2. für untauglich erklären. *Pa.* behauen.

Aph. untauglich machen. *Itp.* 1. *pf.*
 2 *pl.* אַתְּפִילֹתֶיךָ Jes 51, 1 ausgehauen
 werden; 2. für untauglich erklärt
 werden, untauglich werden.
 חֶפֶץ *h. m.* eine Art Hacke.
 חֶפְצֵךְ *h. m.* Bild, Götzenbild.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* dass.
 חֶפְצֵךְ *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglich-
 keit; 2. Makelhaftigkeit.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* (φασιολος) eine Bohnen-
 art.
 חֶפְצֵךְ (Jalk Ps, 10, 5) 1. חֶפְצֵךְ (?).
 חֶפְצֵךְ Ortsname.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* (ψελλός), *pl.* חֶפְצֵךְ
 Stammler.
 חֶפְצֵךְ *x. f.*, *pl.* חֶפְצֵךְ eine Bohnen-
 art (?).
 חֶפְצֵךְ *x. f.* dass.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* (ὀψωνάτωρ) Einkäufer
 für die Küche.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* (φατῆριον) Cither.
 חֶפְצֵךְ *x. m.* (ἀψινθίτης) Wermutwein.
 חֶפֶץ I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln;
 3. schwinden. *Ni.* zerteilt werden.
Hi. verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zer-
 reissen; 2. trennen, auflösen; 3. zu-
 teilen. S. פּוֹסֵךְ.
 חֶפֶץ II *h.* *Pilp.* sengen.
 חֶפֶץ I *a.* *Palp.* auflösen. S. פּוֹסֵךְ.
 חֶפֶץ II *a.* *Palp.* sengen.
 חֶפֶץ I. חֶפֶץ.
 חֶפֶץ *h.* schreiten, überschreiten. *Pi.*
Hi. 1. einerschreiten; 2. weite Stiche
 machen.
 חֶפֶץ *a.*, *pt.* חֶפֶץ 2 S 20, 8 schreiten.
Pa. dass.
 חֶפֶץ *a. f.*, *pl. c. s.* חֶפֶץ
 Jer 10, 22 Schritt.
 חֶפֶץ s. חֶפֶץ.
 חֶפֶץ (1 K 5, 31, MS חֶפֶץ) *x. m.*
 (ψῆφος) 1. Stein; 2. Stein im Brett-
 spiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis,
 Beschluss; 5. 1. חֶפֶץ.

חֶפֶץ I *h. m.* Luke, Pfortchen.
 חֶפֶץ II *h. m.* Pfosten, Barriere.
 חֶפֶץ s. חֶפֶץ.
 חֶפֶץ s. חֶפֶץ.
 חֶפֶץ *x. m.* (ψηφίστης) Rechner.
 חֶפֶץ פִּיפִּיאוֹ פִּיפִּיאוֹ Pesikt. 131^a (wohl
 ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie han-
 delten, handelte ich.
 חֶפֶץ *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. be-
 stimmen, festsetzen. חֶפֶץ חֶפֶץ I.
 חֶפֶץ חֶפֶץ. *Ni.* geteilt sein, zer-
 rissen sein. *Pi. Hi.* 1. trennen;
 2. unterbrechen. *Hitp.* 1. getrennt
 sein; 2. schielen.
 חֶפֶץ *a.* 1. *pt. pass.* חֶפֶץ Dt 23, 2 ab-
 schneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 auf-
 hören; 3. bestimmen, festsetzen;
 4. חֶפֶץ פִּיפִּיאוֹ die Haphtara verlesen;
 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später)
 für rechtsgiltig erklären. *Pa. ipf.*
 1 *sg.* חֶפֶץ חֶפֶץ Hos 2, 6 trennen. *Aph.*
 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* חֶפֶץ חֶפֶץ
 Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende
 machen. *Itp.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* חֶפֶץ חֶפֶץ
 Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden;
 2. die Schlussmahlzeit halten.
 חֶפֶץ *h. m.* 1. Stück, Bruchteil;
 2. Trennungsaccent.
 חֶפֶץ *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Ab-
 schmitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.
 חֶפֶץ I. חֶפֶץ.
 חֶפֶץ *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Fest-
 setzung.
 חֶפֶץ Beiname eines Mannes.
 חֶפֶץ *h. f.* Spaltung, Gespalten sein.
 חֶפֶץ *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.
 חֶפֶץ *h. m.*, *f.* חֶפֶץ חֶפֶץ 1. bestimmend,
 urteilend; 2. Beiname Gabriels.
 חֶפֶץ *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
 חֶפֶץ חֶפֶץ *x. m.* (φασκία), *pl. d.*
 חֶפֶץ חֶפֶץ Jes 3, 24 Binde, Gürtel.
 חֶפֶץ *h. f.* Abteilung.
 חֶפֶץ (2 S 23, 8, MS חֶפֶץ) *x. m.*
 (φάσκαλος) Bündel.

פסקן (?) *h. m.* Abschnitt.
 פסקין *x. m.* (πισκίνη), *pl.* פסקינים, פסקיניוֹת Fischteich.
 פסקינן *l.* פסקינן.
 פסקת *Ortsname.*
 פסקתא *a. f.* Teil, Abteilung.
 פסקתר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
 פפתא *a. m.* 1. *c.* פפת 1 K 1S, 44 Soc 59 Handfläche, Fussfläche; 2. Bissen; 3. Brot; 4. Fülle (?).
 פפתא *x. f.* Seite (eines Buches).
 פפתיון *x. m.* (ψαθιον) Matratze.
 פפתיון *l.* פפתיון.
 פפתקא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.
 פפתרא *l.* פפתרא.
 פפא *a., pt. pl.* פפין Est II 1, 2 (MS פפין) 1. blöken; 2. schreien.
 פפא *h.* schreien. *Hi.* blöken.
 פפומ *h. m., pl.* פפומות Unvernünftiger, Kind.
 פפער *s.* פפער.
 פפער (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.
 פפיה *h. f.* Schrei.
 פפירה *h. f.* Ausleerung.
 פפיתא *a. f.* Schreierin.
 פפעל *h.* arbeiten.
 פפעל *a. s.* פפעלא, פפעלא.
 פפעלא *a. m.* Arbeiter.
 פפעלא *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.
 פפעלתא *a. f.* Arbeit.
 פפעם *h. Pi.* stossen, stören. *Ni.* gestört werden.
 פפעם *h. f., pl.* פפעמות 1. Tritt; 2. Mal. *ש* פפעם zuweilen.
 פפעמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פומעום) *l.* פפעים.
 פפעע *h. Pilp.* 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.
 פפעע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פפעת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* dass.
 פפעע II *a. Palp.* finster machen.
 פפעפא *a. m.* Dunkelheit.

פפעפועין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?
 פפעע *s.* פפעע.
 פפעע *s.* פפעע.
 פפער *h.* 1. aufsperrern; 2. Ausleerung haben. *Pi.* dass.
 פפער *a.* Ausleerung haben. *Pa.* dass.
 פפיה *x. f.* (παρυφή) Saum.
 פפא *x. m.* 1. männl. Personennamen (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. פפא נהר *Ortsname.*
 פפא *a. m.* aus Pappa.
 פפי männl. Personennamen (Πάππας, Πάππος).
 פפיס männl. Personennamen (Παπίας).
 פפיר, פפירא, פפירא *x. m.* (πάπυρος) 1. Papyrusrohr; 2. Papyruskorb.
 פפירא *x. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάππας, mit absichtl. Entstellung zu πάπυρος).
 פפירא *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyrusspalier.
 פפיליון *x. m.* (παπιλεύων), *pl.* פפיליון, פפיליונות Zelt.
 פפלון *x. m.* (πέπλον) Prachtmantel.
 פפולסמון *x. m.* (δοσβάλασμον) Balsam.
 פפוניא, פפוניא *Ortsname* (Ἐπιφάνεια).
 פפוניא, פפוניא *a. m.* aus Paphunia.
 פפוס männl. Personennamen (Πάππος).
 פפוסדס (jBer 13^c) *s.* פפוסרום.
 פפוסיא (MidrSchem 5, 6)?
 פפיקין (RutR 1, 17) *l.* פפיליון.
 פפיר *x. m.* 1. (πάπυρος) Papyrusrohr; 2. *pl. d.* פפיריא DtJI 26, 3, MS פפיריא, *s.* פפיר.
 פפירין (BerR 74) *l.* פפירין.
 פפא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Itpe.* gerettet werden.
 פפאלא *a. m.* gespaltene (Datteln).
 פפא *a. Pa.* hell machen.
 פפא *a. m., pl. d.* פפא *Lv* 25, 36 offener Platz, Dorf.
 פפאטליות *s.* פפאטליות.

פּאַטלִין s. פּאַטלִום.

פּאַרדָאָ a. m. 1. pl. פּאַרדִין 2 K 3, 16

Wasserlauf; 2. Fundort; 3. s. פּאַרדִיאָ.

פּאַרְיָחַ (Dt 2, 23, MS רַפְיָחַ) Ortsname.

פּאַרְיָחַ a. m., pl. c. s. פּאַרְיָחִיוֹן Jos 13, 23

(Praet. פּאַרְיָחִיוֹן) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פּאַרְיָחַ a. m. 1. pl. פּאַרְיָחִין Gn 31, 10

hellfarbig; 2. heiter, klar.

פּאַרְיָחֶהָ a. m. Bewohner eines freien

Platzes, Dörfner.

פּאַרְיָחַ h. m. Pfoste, Balken.

פּאַרְיָחַ a. m. 1. dass.; 2. pl. d. פּאַרְיָחִיאַ

Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פּאַרְיָחַ h. f. 1. Zerquetschung; 2. Ver-

wundung.

פּאַרְיָחַ h. Ni. sich spalten. Pi. spalten.

Pu. pt. gespalten. Hi. sich spalten.

פּאַרְיָחַ a. spalten. Itpe. sich spalten.

פּאַרְיָחַ a., pt. פּאַרְיָחַ Jer 22, 14 ausbrechen.

פּוּצְמוֹ (RutR Peth.) l. mit MS D. תּוּחָמוֹ, s. תּוּחָמוֹ.

פּאַרְיָחַ h. 1. quetschen, zerquetschen;

2. spalten; 3. verwunden. Ni. gequetscht werden. Pi. zerquetschen.

Hi. 1. spalten; 2. sich verbreiten.

פּאַרְיָחַ a., pf. 3 sg. f. פּאַרְיָחַת Ri 5, 26 (so

Soc 59 in marg.; MS פּאַרְיָחַת) 1. zerschlagen; 2. spalten. Pa. dass.

פּאַרְיָחַ h. m. 1. Wunde; 2. Übel.

פּאַרְיָחַ a. m. dass.

פּאַרְיָחַ h. m. gespaltene Dattel.

פּאַרְיָחַ (?) h. f. dass.

פּאַרְיָחַ h. Hitpo. zerschmettert werden.

פּאַרְיָחַ a., pt. פּאַרְיָחַ 1 S 15, 23 (MS פּאַרְיָחַ)

verringern (?).

פּאַרְיָחַ, פּאַרְיָחַ a. f., pl. פּאַרְיָחַ 1. Los;

2. pl. פּאַרְיָחַ Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פּאַרְיָחַ Ortsname.

פּאַרְיָחַ h. 1. aufsuchen; 2. mustern; 3. in

Verwahrung geben; 4. vermissen;

5. beiwohnen; 6. verordnen. Ni.

aufgesucht werden, heimgesucht werden.

Pi. befehlen. Hi. 1. in Verwahrung

geben; 2. verwahren. Hitp. 1. heim-

gesucht werden; 2. beauftragt werden.

פּאַרְיָחַ a. aufbewahren. Pa. 1. pf. פּאַרְיָחַ

Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. be-

auftragen. Aph. 1. in Verwahrung

geben; 2. anordnen. Itpe. aufbewahrt

werden. Itpa. 1. pf. פּאַרְיָחַ Nu 3, 16

angeordnet werden. Ittaph. pf. פּאַרְיָחַ

Lv 5, 23 (MS viell. פּאַרְיָחַ) in Ver-

wahrung gegeben werden.

פּאַרְיָחַ h. f. Aufbewahrung.

פּאַרְיָחַ h. m., pl. פּאַרְיָחַ aufbewahrtes

Gut, Depositum.

פּאַרְיָחַ (Lv 5, 21, MS פּאַרְיָחַ) a. m. dass.

פּאַרְיָחַ a. m. 1. Lv 5, 21 dass.; 2. An-

ordnung.

פּאַרְיָחַ a. f. Anordnung, letztwillige

Verfügung.

פּאַרְיָחַ h. m. 1. Beauftragung; 2. pl.

פּאַרְיָחַ Musterung. פּאַרְיָחַ das vierte

Buch Mosis.

פּאַרְיָחַ a. m. 1. pl. d. פּאַרְיָחַ Lv 27, 34

Gebot; 2. pl. פּאַרְיָחַ Musterung.

פּאַרְיָחַ a. m., pl. d. פּאַרְיָחַ Ez 23, 23

eine Völkerschaft.

פּאַרְיָחַ h. m. Fürsorge. פּאַרְיָחַ Lebens-

rettung.

פּאַרְיָחַ h. m. Flachsschäler (?).

פּאַרְיָחַ s. פּאַרְיָחַ.

פּאַרְיָחַ x. m. (vgl. πέκος) Entfernung

des Flaums.

פּאַרְיָחַ a. m. Coloquinte (*Citrullus Colo-*

cynthis).

פּאַרְיָחַ h. f. 1. Spalt; 2. aufgeschlitztes

Tier.

פּאַרְיָחַ h. f. Coloquinte.

פּאַרְיָחַ a. f. Knäuel.

פּאַרְיָחַ h. f. Verzweigung.

פּאַרְיָחַ a. f. dass.

פּאַרְיָחַ h. f. dass.

פּאַרְיָחַ a. f., c. s. פּאַרְיָחַ 1 S 4, 1 S der

untere Teil des Halses.

פָּקַח *h. Pi.* 1. öffnen, offen legen; 2. Fürsorge treffen. *Ni. Hitpa.* geöffnet werden (von Ohr oder Mund).
 פָּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen. *Pa.* 1. *inf.* פָּקַחַת Koh 3, 5 offen legen; 2. verständig machen. *Itpe.* nüchtern werden.
 פָּקַח *h. m., f.* פָּקַחַת 1. sehend; 2. hörend; 3. einsichtig.
 פָּקַחַת *x.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) auswerfen.
 פִּיקְטִי (?) *x. f.* Lampe (?).
 פִּיקְטִיָּא *x. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz, Hefe.
 פִּיקְטִים *x. m. pl.* dass.
 פִּיקְטִין *x., inf.* יִפְקִטִין Hi 21, 10 Ausg. Ven. 1518, l. mit Ar. פִּיקְטִין, s. פִּיקְטִין.
 פִּיקְטִיָּא (Tos. BabB 5, 3) l. מוֹרְטִיָּא.
 פִּיקִי (= בְּפִיקִי) im Ausgang. S. גַּפִּי.
 פִּיקִי *h. m.* Beamter, Fürst.
 פִּיקְרָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Anordnung; 3. Gebrauch von פִּקֵּד.
 פִּיקְרִיא *x. m.* (φακίολιον) Kopfbinde.
 פִּיקְעִי *h. m.* 1. Docht; 2. Geißel; 3. Bündel.
 פִּיקְעִיא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.
 פִּיקְעִיָּא *h. f., pl.* פִּיקְעִיּוֹת Knäuel, Kugel.
 פִּיקְעִיָּין Ortsname.
 פִּיקֵּל *h. Pi.* abschälen.
 פִּיקְלָא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.
 פִּיקְלִטוֹרִין (EchR 1,1, Ausg. Pes. אִפְקִלְטוֹרִין)
 1. פִּיקְלִטוֹן *x. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.
 פִּיקְלִיָּין *h. m. pl.* Samenkapsel vom Flachs.
 פִּיקֵּם *h.* am Gebiss ziehen. *Pi.* dass.
 פִּיקֵּם *x. m.* (φύκος) rote Schminke (für die Wangen).
 פִּיקֵּם I *x.* (vgl. φύκος) schminken.
 פִּיקֵּם II *x.* (πέκω) kämmen.
 פִּיקֵּם III *x.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.
 פִּיקֵּם IV *h.* aufsperrn.
 פִּיקֵּם *x.* (vgl. φύκος) schminken.

פִּיקֵּם, פִּיקֵּם *x. m.* (πέκος) feiner Flaum.
 פִּיקֵּם (Sac 14, 10) Name eines Turms (Ἰππικός).
 פִּיקֵּם (?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.
 פִּיקֵּם *x. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.
 פִּיקֵּם s. פִּיקֵּם.
 פִּיקֵּם *x. m.* Düngermischung (?).
 פִּיקֵּם, פִּיקֵּם *x. m.* (πύξινον) Buchsbaum.
 פִּיקֵּם *h.* platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleissen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).
 פִּיקֵּם *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pl.* פִּיקֵּם Est II 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* פִּיקֵּם Est II 1, 2 (MS מִפִּיקֵּם) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אִתְפִּיקֵּם Est II 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.
 פִּיקֵּם *h. m.* 1. Riss, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.
 פִּיקֵּם *a. m.* Knoten, Hämorroide.
 פִּיקֵּם, פִּיקֵּם *h. f., pl.* פִּיקֵּם Knäuel.
 פִּיקֵּם *a. f., pl. c.* פִּיקֵּם 2 K 4, 39 (MS פִּיקֵּם) Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).
 פִּיקֵּם *a. f.* Herumgehen, Müssiggang.
 פִּיקֵּם *h. m. pl.* Verstopfung.
 פִּיקֵּם *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.
 פִּיקֵּם s. פִּיקֵּם und פִּיקֵּם I.
 פִּיקֵּם s. פִּיקֵּם.
 פִּיקֵּם I *h.* verstopfen. *Pi.* dass. *Hitp.* verstopft werden. *Pilp.* verstopfen. *Hitpalp.* verstopft werden.
 פִּיקֵּם II *h.* *Hitp.* erschüttert werden.
 פִּיקֵּם *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.
 פִּיקֵּם *h. m.* 1. Verstopfung, Verschluss, Stöpsel; 2. Knoten.

פקר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho.* *pt.* freigegeben.

פקר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als besitzerlos erklären; 2. preisgeben. *Itpe.* 1. sich respektlos benehmen; 2. sich preisgeben.

פקרין *a. m. pl.* פִּי פִּי After.

פקרין *x. m.* (φακιδόλιον) Kopfbinde, Binde.

פוקרית *x. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פקרום *s.* פִּקְרוּם.

פקרום *x. f.* (ἐπικάρσιον) Hemd.

פקרסות *x. f.* dass.

פקתא *a. f.* Thal.

פקתא (EstR 1, 8) 1. mit Ausg. Pes. אנפקא.

פר *h. m.* Ochse.

פרא *h. m.* Wildesel.

פרא I *a.* sprossen, treiben.

פרא II *a.* laufen.

פרא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פרא I *x.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus; 2. weniger.

פרא II *x.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פראדרון *x. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פרארתין (jJom 35^c) 1. פִּלְתֵּדְרִין.

פראוביגרון (BerR 64) 1. פִּרְיִסְגְּרוֹן.

פראביטא (BerR 63) 1. mit Ausg. Konst. פִּרְכִּיטָא.

פראיבטא *x. m.* (*privata*), *pl.* פִּרְיִבְטִין, פִּרְיִבְטִיזַת Privatbad.

פראיבי *x. f.* (φορβεία) Halfter.

פראובטאי *x. m. f.* (πρόβατα) Schafe.

פראר *x. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פראג *h.* *Hi.* schiessen (v. Kraut)?

פראג I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פראג II *a.* *Itpe.* sich ergötzen.

פראג *h. m., pl.* פִּרְגִּים Hirse (*Panicum mileaceum*).

פראגוד, פראגודא, פראגודא *x. m.* (vgl.

παραγαύδιον) 1. *pl.* פִּרְגִּיזַת verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.

פראגיות 1. פִּרְגִּיזַת, *s.* פִּרְגִּוד.

פראגותא 1. פִּרְגִּודָא, *s.* פִּרְגִּוד?

פראגיא (?) *h. m.* Schiessen (von Kraut).

פראגיה *h. f.* Hühnchen.

פראגיא *a. f.* dass.

פראגיא *x. f.* (Φρυγία) Phrygien?

פראגול, פראגול *x. m.* (περίγυρα) Zirkel.

פראגול, פראגול *x. m.* (φραγέλλιον) Geißel, Prügel.

פראגמטאי, פראגמטאי *x. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פראגמטאי (Koh 5, 9) *x. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פראגמטאי *x. f.* Händlerin.

פראגון (Midr. Teh. 12, 5) 1. פִּרְגִּין.

פראגונן (EstR Anf.) 1. פִּרְיִסְגְּרוֹן.

פראגון *s.* פִּרְגִּין.

פראגום *x. m.* (πύργος) Turm.

פראגר (Tos. Ter. III 16) 1. פִּרְדָּר.

פראגרא *x. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פראגריי männl. Personennamen (Παρήγορος).

פראגריטא (DebR 2) 1. פִּרְגִּיטָא.

פראג *h.* 1. trennen, sondern; 2. zertheilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פראג *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פִּרְדוּ Jes 55, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben. *Aph. pt. pass.* מִפְּרָד Jes 13, 14 (MS מִפְּרִיד) in die Flucht treiben. *Itpe.* 1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פראג I *h. m.* Granatapfelkörner.

פראג II *h. m.* Maultier.

פראגמטא *x. m. pl.* (παραδείγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פראגיה *h. f.* weibliches Maultier.

פרדוכסום *x.* (παράδοξως) auffallend, übermässig.

פרדכשא *s.* פרדשכא.

פרדבקמא *x. m.* Müssiggänger.

פרדלם *x. m.* (πάρδαλις) Pardel.

פרדימם (VajR 19) 1. פרודומם *x. m.* (πρόδομος) Vorhalle (?).

פרדן *h. m., f.* פרדנית Herumläufer.

פרדסם *x. m., pl.* פרדסות Baumgarten.

פרדיסא *x. m., pl.* פרדיסין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פרדוסין) dass.

פרדסקא I, פרדסקין *x. m.* (πυργίσκος), *pl.* פרדסקין, פרדסקאות 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank.

פרדסקא II, *x. m., pl.* פרדסקים, פרדסקאות, פרדסקא, 1. ערדסקא.

פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. כרדיסקי) 1. פרדסקי, *s.* פרדסקא.

פראדון (SchemR 33) 1. פראדון.

פרדשכא (פרדשכא) *x. m.* vornehm.

פרדשנא *x. m.* Geschenk.

פרודתקא *x. f., pl.* פרודתקין Est II 6, 10 (MS פרודתקין) Erlass.

פרה *h. f.* 1. Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. talmud. Traktat.

פרה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuss versprechen.

פרה *x. f.* (πήρα) Reisesack.

פרהבא *x. m.* dichte Wolle.

פרהגנא, פרהגונא, פרהגנא *x. m.* ein Regierungsbeamter. *S.* פרהגנא.

פרהינא (?) *x. f.* Mühle.

פרהדרין *x. m.* (προεδριον) Gerichtskolleg.

פרהו *x. m.* vorsichtig.

פרהנג *s.* פרהגנא.

פרהסיא *x. f.* (παβρησία) Öffentlichkeit. בפ' öffentlich.

פרוא *x. f., pl.* פרון Jes 49, 22 (Soc 59 פרון), wohl Plural zu פוריא.

פרוא *a. m.* Name eines Vogels.

פרואה *a. m.* aus Parwa (?).

פרובטה 1. פריבטה.

פרוה männl. Personennamen.

פרו *h. m.* Bewohner eines offenen Ortes.

פרוה *a. m.* 1. ein fliegendes Insekt; 2. flatterndes Haar.

פרוטה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.

פרוטטה 1. פרוטה.

פרוטיא *h. f.* eine Art Maultier.

פרוטרוט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.

פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.

פרוילא *x. m.* Stadtbezirk.

פרוים Name eines Landes.

פרוכת *s.* פרכת.

פרוכתא *s.* פרכתא.

פרומא *s.* פרומא.

פרומאה *a. m.* Einbrecher.

פרונגא *x. m.* Briefbote.

פרום *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Brot.

פרוטה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.

פרוקא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.

פרו *h. m.* Topf.

פרור *x. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.

פרוריא *x. m., pl. d.* פרוריא Ez 27, 28 (MS פרוריא) dass.

פרוש *h. m.* 1. abgesondert; 2. Pharisäer.

פרותא *x. f.* Bezirk (?).

פרו *h., pt. pass.* פרוו Bewohner eines offenen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken (?).

פרו *x. m.* 1. פ' אנדרפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personennamen.

פרובוטין *x. m.* (vgl. πρεσβευτής) für die Gesandten bestimmt.

פרובוטין *x. m.* (πρεσβευτής), *pl.* פרובוטין 1. Gesandter; 2. Propaetor.

פרובוטין *s.* פרובוטין.

פרובוטין (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβείον) *x. m.* Gesandter.

פּרוּבול *x. m.* (προβολή) Erklärung in Bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פּרוּבולאַ *x. m.* dass.

פּרוּבולִי *x. f.* (προβολή für προβολή) Anklage.

פּרוּבִּין *x. m.* (πρεσβείον) Gesandtschaft.

פּרוּג (Ct 5, 14, MS שָׁבוּ) *x. m.* Türkis.

פּרוּזָדאָת *x. f. pl.* (praesidia) Besatzung.

פּרוּזָדִיד *x. m.* (προστάς) 1. Vorzimmer; 2. weibliche Scham.

פּרוּזִוֹן (Ru 4, 20) *x. f. pl.* (praesidia) Besatzung.

פּרוּזִוִּמאַ *x. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פּרוּזִיקִי, **פּרוּזִיקִי** *x.* männl. Personennamen (Προσδόκιος).

פּרוּדוד l. פּרוּדוד.

פּרוּל *a. pass.* rasen.

פּרוּלַא *a. m.* Eisen. פ' טור Name eines Berges.

פּרוּם (?) *x.* auspressen (?).

פּרוּמאַ I (?) *x. m.* eine Art Bier.

פּרוּמאַ II *x. f.* (περίζωμα), *pl.* פּרוּמאַות, פּרוּמאַות Gurt, Schurz.

פּרוּק männl. Personennamen.

פּרוּח I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen. *Hi.* 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פּרוּח II *h.* blühen. *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פּרוּח III *h.* ausbrechen (von Geschwüren).

פּרוּח I *a.* 1. *pt.* פּרוּח Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.* 1. *pf.* אַפּרוּח Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegzagen.

פּרוּח II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.* אַפּרוּח Gn 40, 10 dass.

פּרוּח *h. m.* 1. Blume. פ' לָבֵן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapitäl; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 4. junger Vogel.

פּרוּחאַ *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS פּרוּחאַ) die

geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פּרוּחאַ *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kapperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kapperfrucht.

פּרוּחאַ *a. m.* פ' רָלְבָא Herzklappen.

פּרוּחבילאַ *s.* פּרוּח לָבֵן.

פּרוּחִיתאַ *a. f.* fliegender Vogel.

פּרוּחִתאַ *a. f.* Vögel.

פּרוּח *h.* 1. aufsperrn; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פּרוּח *a.* 1. *pt. pl.* פּרוּחִין Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פּרוּח *h. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פּרוּח *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. ל' פ' mit Ausschliessung von.

פּרוּחאַ *a. m.* dass.

פּרוּחאַ *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פּרוּחאַ *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פּרוּחאַ männl. Personennamen.

פּרוּחגמאַ *x. f.* (vgl. πρό του γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פּרוּחאַמאַ *x. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פּרוּחִי *x. m.* (πρώτος) erster.

פּרוּחִי *x. f.* (πρώτη) erste.

פּרוּחִמִי *x. f.* (προτομή) Büste.

פּרוּחִם (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), l. פּרוּחִם, *s.* פּרוּחִם.

פּרוּחִמִּיכִם *x. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פּרוּחִסקאַ l. אַפּרוּחִסקאַ.

פּרוּחִשְׁנֵה *h. f.* Floh.

פּרוּחִשְׁמִי (SchemR 37 Ausg. Konst.)

l. פּרוּחִשְׁמִי *x. m.* (προτίκτωρ) Leibgardist.

פּרוּחִשְׂרֵה *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פּרוּחִתאַ *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פורטיתא (bSanh 96^b) 1. פּוּרְיָתָא.
 פּוּרְיָתָא (Est II 1, 3 MS Kiss.) *x. f.*
 (*porta*) Thür.
 פּרִי *h. m., pl.* פִּירוֹת 1. Frucht; 2. Brut;
 3. Zinsen.
 פּאָרִי *a. m. pl.* Kleie.
 פּרִיאָ *a. m.* Läufer (kleines Kind)?
 פּוּרְיָא I *x. f.* (φορῆιον), *pl.* פּוּרְיָן Lager,
 Bettstelle.
 פּוּרְיָא II *x. f.* (ὄπωρον) Baumfrucht, Obst.
 פּרִיאָ *a. m., pl.* פּרִיאָן Hühnchen.
 פּרִיאָ *a. m.* 1. *pl. c. s.* פּרִידוֹזִי Jes
 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere;
 3. männl. Personenname.
 פּרִידָה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere,
 Körnchen; 3. einzelne Taube.
 פּרִידִי männl. Personenname.
 פּרִידָתָא *a. f.* Herumläuferin.
 פּרִיָה *h. f.* Fruchtbarkeit.
 פּרִיוֹנָא *a. m.* Garten.
 פּרִיתָה I *h. f.* Fliegen.
 פּרִיתָה II *h. f.* Ausbrechen (von Ge-
 schwüren).
 פּרִישָׂא *a. m.* Münze, Kleingeld.
 פּרִישָׂה *h. f., pl.* פּרִישוֹת Geld.
 פּרִיקָה *h. f.* Zermalmen.
 פּרִיקָמָא *a. m.* Zerstücktes.
 פּרִיקָמָה *h. f.* Zerreißen, Spalten.
 פּרִיוֹם *x. m.* (φόρημα) Säufte.
 פּוּרְיָמָא *x. m.* dass.
 פּוּרְיָוִן *x. m.* (φορῆιον) dass.
 פּרִוּנָא (Ct 1, 16, MS פּרִיאָנָא), פּרִוּנָא
x. m. dass.
 פּרִיָסָא *a. m.* Vorhang.
 פּרִיסוֹתָא *a. f.* Decke.
 פּרִיעַ *a.* פּ' Dt 7, 22 eilig, rasch.
 פּרִיעָא *a. m.* Zahlung.
 פּרִיעָה *h. f.* 1. Entblößen (des Haupts);
 2. insbes. Entblößen der Eichel bei
 der Beschneidung (durch Aufreißen
 und Zurückschlagen der inneren Vor-
 haut nach dem Abschneiden der
 äusseren); 3. Bezahlung; 4. Gebrauch
 von פּרע.

פּרִיפּרִין *x. m. pl.* (φορειαφόροι) Säufte-
 träger.
 פּרִיץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet;
 3. Gewaltiger.
 פּרִיצָא *a. m.* 1. *pl.* פּרִיצִין Est II 3, 8
 (Ausg. Dav. חֲצוּפִין) Riss, Loch;
 2. ausgelassen.
 פּרִיצוּתָא *a. f.* Ausgelassenheit.
 פּרִיקָא *a. m., ind.* פּרִיק Ex 15, 2, *c. s.*
 פּרִיקָה Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.*
 פּרִיקִי Est II 6, 11 Erlöser.
 פּרִיקָה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.
 פּרִיקָתָא *a. f., c.* פּרִיקָת Dt 33, 29 (MS
 פּרִיקָת) Genick.
 פּרִירִי 1. פּרִירִי.
 פּרִישָׂתָא *a. f.* Ausbreitung.
 פּרִישַׁת *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).
 פּרִישַׁש (Dt 27, 8) *a.* deutlich.
 פּרִישָׂא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26
 hervorragend; 3. *pl. f.* פּרִישָׁן Ex 33, 16
 Wunderthat; 4. männl. Personenname.
 פּרִישָׂה *h. f.* Absonderung.
 פּרִישוֹת *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.
 פּרִישוֹתָא *a. f.* Wunderthat.
 פּוּרְיָתָא *x. f.* (φορῆιον) Bettstelle.
 פּרִךְ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt
 werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zerm-
 malmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen.
Hitp. zermalm werden.
 פּרִךְ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen;
 2. *pt. pass.* פּרִךְ Thr 4, 8 (MS נָגִיב)
 vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.*
 1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* פּרְכָא
 Koh 3, 3 (MS סִתְרָא) zerstören;
 3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt
 werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְפְּרִיכוּ Jes 24, 7
 verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.*
 zerstört werden (?).
 פּרִךְ II *a. Pa. pt. pl.* מִפְּרִכִין Gn III
 37, 7, l. mit MS Paris. מְפָרְכִין, s. פּרִךְ.
Itpa. ipf. 3 *pl. f.* יתפרכן jChag, 77^c,
 l. יתפרכן, s. פּרִךְ.
 פּרִךְ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Ge-
 walt, Misshandlung.

פָּרָךְ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.
 פָּרְכָא *a. m.* Widerlegung.
 פּרְכִינָא (Par I 3) l. פְּרַכְנָא.
 פְּרַכְנָא *a. m., pl. d.* פְּרַכְנָא Thr 4, 21
 (nicht MS) aus פְּרַכְנָא stammend.
 פְּרַכְנָא? (GnJII 10, 3) Name eines Landes
 (Βαρκή?).
 פְּרַכּוּס I *x. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen,
 Schminken.
 פְּרַכּוּס II *x. m.* (vgl. φριξίς) Zucken,
 Zappeln.
 פְּרַכּוּסָא *x. m.* dass.
 פְּרַכְיָא *x. m.* (παραχύτης) Badediener.
 פּרַכּוּסַס (EchR 3, 6, MS Vat. מְנִירוּס)
 l. פְּרַכְוּסַס *x. m.* (καρσκευτή) Kunstkoch.
 פּרַכְיָא (jAbZ 44^b) l. פְּרַכְרָא.
 פְּרַכְרָא *h. m.* Rebe.
 פְּרַכְוּסַס (Ar Jelammd.) l. פְּרַכְוּסַס.
 פּרַכּוּסַס (KohR 1, 8, MS D. מְתַבֵּל) s.
 פּרַכּוּסַס.
 פְּרַכּוּס I *x.* (vgl. φῦκος) putzen, schminken.
 פְּרַכּוּס II *x.* (vgl. φριξίς) zappeln, zucken,
 ausschlagen.
 פְּרַכּוּס *x.* dass.
 פְּרַכּוּסִין *x. m.* (πράξις) Geschäftsführung.
 פְּרַכְרָנָא *x. m.* (παράχαραγμα) ausser
 Kurs gesetzte Münze.
 פְּרַכְוּרִין, פְּרַכְוּרִין *x. m.* (περίχωρος)
 Gebiet.
 פְּרַכְתָּא *h. f.* Vorhang.
 פְּרַכְתָּא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.
 פּוּרְכְתִי (GnJI 37, 7) l. כּוּרְכְתִי von
 כּוּרְכְתָא, s. כּוּרְכְתָא.
 פְּרַכְוּלִין (falsch פּרַכְוּלִין) *x. m.* (βηρύλλιον)
 ein Edelstein.
 פְּרַס *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* ge-
 spalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.*
 aufgerissen, geschlitzt.
 פְּרַס *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.*
 zerstückelt werden.
 פְּרַמָא *a. m.* Kleingeschnittenes.
 פְּרַמָא (falsch פּרַמָא) *x. m.* (*forma*)
 Larve.
 פְּרַמָא *x. f.* (πάρμη) Schild.

פְּרַמָא *x. f.* (φορβεία) Halfter.
 פְּרַמָטִין *x. m. pl.* (*parmatius*) Beschildete.
 פּרַמּוּעָא (jKil 27^a) *x. f.* eine Bohnen-
 art (?).
 פּרַמּוּעָא s. פּרַמּוּעָא.
 פּוּלְמַרְכּוּס l. פּוּלְמַרְכּוּס.
 פְּרַמּוּסָא (?) *x. m.* ein Beamter.
 פְּרַמּוּסָא *x. m.* (φαρμακός) Zauberer.
 פְּרַמּוּסָא (Est II 3, 1) männl. Personen-
 name.
 פְּרַמּוּסָא *x. m.* männliches Glied.
 פְּרַן, פְּרִין *x. m.* (φάρος) Leuchtturm (?).
 פְּרִין Ortsname.
 פְּרִין *x.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift
 geben; 2. Kosten aufwenden (?).
 פְּרִין *x.* *Aph.* dass.
 פְּרִין, פְּרִין *x. m.* (φερνή) Mitgift.
 פְּרַנָא, פְּרַנָא I *x. m.* dass.
 פְּרַנָא II *x. m.* (φούρνος) Backofen.
 פְּרַנָא *x. f.* (πόρνη) Buhlerin.
 פְּרַנְגִין (Est II 5, 1, MS פְּרַנְגִין) *x. m.*
 Brokat.
 פְּרַנְדָא *x. m.* ein farbiger Stoff.
 פְּרַנְדִיסִין Ortsname (Βρεντέσιον, Brin-
 disium).
 פְּרַנּוּסָא *x. m.* (vgl. πρόνοος), *c.* פְּרַנּוּס
 1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.
 פְּרַנוּקָא *h. m.* Ergötzen.
 פְּרַנוּקָא *a. m.* dass.
 פְּרַנּוּס (Est II 1, 3, MS פְּרַנּוּס) männl.
 Personennamen.
 פְּרַנִי *x. f.* (φερνή) Mitgift.
 פְּרַנִי *x. f.* (πόρνη) Hure.
 פְּרַנִי *x. f.* (φούρνος) Backofen.
 פּוּרְנִיס (Siphre Dt 320) l. פְּרַנְדִיס, s.
 פְּרַנְדִיס.
 פְּרַנִיָא *x. f.* (φούρνος) Backofen.
 פְּרַנְדָא männl. Personennamen.
 פּוּרְנַס (BerR 6S Ausg. Konst.; JalckSch
 I 119 פּוּרְנַס) l. טוּרוּס (?) *x. m.* (*torus*)
 Polster.
 פְּרַנְס *x.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren,
 versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten.
Pass. ernährt werden.

פֶּרְנָס *x.*, *inf.* פֶּרְנָסָא 2 S 7, 7 dass.
Pass. ipf. יִתְפָּרְנִים 2 S 9, 10 ernährt,
 gepflegt werden.
 פֶּרְנָס *x. m.* Versorger, Vorsteher.
 פֶּרְנָסָא *a. m.*, *ind.* פֶּרְנָס Ez 34, 5 dass.
 פֶּרְנָהָא *x. f.* 1. Ernährung, Unterhalt;
 2. Bedarf.
 פֶּרְנָסוֹת *h. f.* Gemeindeamt.
 פֶּרְנָסוֹתָא *x. f.*, *c. s.* פֶּרְנָסוֹתָא Koh 11, 1
 Unterhalt, Versorgung.
 פֶּרְנָסְתָא *x. f.*, *ind.* פֶּרְנָסָא Gn 15, 2
 dass.
 פֶּרְנַק *h. Pass.* sich ergötzen.
 פֶּרְנַק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.
 פֶּרְנִיקָא (DtJl 28, 56) 1. פֶּרְנִיקָא.
 פֶּרְנִיקָא *a. m.* altes Kleidungsstück.
 פֶּרַס I *h.* 1. teilen; 2. brechen (das
 Brot mit der dazu gehörenden Bene-
 diktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.*
 den Huf gespalten haben. *Hitp.* ge-
 teilt werden.
 פֶּרַס II *h.* 1. ausbreiten; 2. die zum
 Schema gehörenden Benediktionen
 rezitieren. *Pi.* Menstruation haben.
Hi. ausstrecken.
 פֶּרַס I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פֶּרְסִין
 Est II 3, 8 (MS פֶּרְסִין) teilen, spalten;
 2. das Brod brechen (unter der dazu
 gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* פֶּרוֹס
 Lv 27, 9 abschätzen.
 פֶּרַס (Ex 40, 19) II *a.* ausbreiten, aus-
 spannen. *Pa. pt. f.* מִפְּרָסָא Thr 1, 17
 (MS פֶּרְשָׂא) dass. *Aph.* 1. *pt.* מִפְּרָסִים
 Jes 25, 11 (MS מִפְּרִישׁ) dass.; 2. aus-
 strecken.
 פֶּרַס III *x.* (vgl. παβήσια), *pt. pass.*
 פֶּרִים Est II 4, 8 bekannt machen.
Ite. pf. 3 *sg. f.* אֶתְפָּרְסַת Est II 8, 14
 bekannt gemacht werden, bekannt
 werden.
 פֶּרַס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine;
 3. Stück Brot; 4. Portion, Zuteilung
 (in Geld oder Naturalien); 5. Stücke
 (von Totengebeinen). בֵּית הַפֶּרַס Bein-

stätte (Platz, der Totengebeine ent-
 hält).

פָּרָס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פָּרוּס (Est II 3, 1) männl. Personenname
 (*Varus?*).

פָּרַס 1. Persien; 2. Censurlesart für
 אָדוּם רֹמְיָא u. s. w.

פּוֹרְסָא *x. m.* (ἐφορος) Aufseher.

פָּרְסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang;
 2. Netz.

פָּרְסָא II *a. m.*, *ind.* פָּרַס 2 S 8, 2 Portion
 (in Geld oder Naturalien).

פָּרְסָא *a. m.* Entziehung. פֶּ' דְּרָמָא
 Aderlass.

פָּרְסָא *x. m.* (vgl. παβήσια) Bekannt-
 machung.

פָּרְסָא *x. m.*, *pl.* פֶּרְסִין Jes 10, 32
 Parasange (persische Meile).

פֶּרְסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פֶּרְסָאָי Ez 27, 10;
 38, 5) Perser.

פֶּרוֹסְבֹּוֹטִיָּא *x. f.* (vgl. πρεσβεύτης) Bot-
 schaft.

פֶּרוֹסְבֹּוֹטִים s. פֶּרוֹזְבֹּוֹטִים.

פֶּרוֹסְבֹּוֹל s. פֶּרוֹזְבֹּוֹל.

פֶּרוֹסְבֹּוֹלָא s. פֶּרוֹזְבֹּוֹלָא.

פֶּרוֹסְבֹּוֹלִיָּא *x. f.* (προσβολή für προβολή)
 Anklage.

פֶּרוֹסְדָּא 1 K 7, 7 (MS פֶּרְדִּיקָא!) *x. m.*
 (προστάς) Vorhalle.

פֶּרוֹסְדָּאוֹת s. פֶּרוֹזְדָּאוֹת.

פֶּרוֹסְדָּאָה s. פֶּרוֹזְדָּאָה.

פֶּרְסֹדְדָּא *x. m.* eine Art Gefäß(?).

פֶּרוֹסְדֹדֵד s. פֶּרוֹסְדֹדֵד.

פֶּרְסָה *h. f.* gespaltene Klaue.

פֶּרְסָהָא *x. f.*, *pl.* פֶּרְסָאוֹת Parasange
 (persische Meile).

פֶּרְסוּם *h. m.* (vgl. παβήσια) Öffentlichkeit.

פֶּרְסוּמִיָּא (*inf.* v. פֶּרְסוּם) *x. f.* (vgl.
 παβήσια) 1. Bekanntmachen; 2. Auf-
 decken.

פֶּרוֹזְטָנָה s. פֶּרוֹזְטָנָה.

פֶּרוֹזְטָנִיָּא *x. f.* (προστατεία) Patronat.

פֶּרְסָטְנִיָּא (Est II 1, 3, Or. 2377 פֶּרְסָטְנִיָּא)
 männl. Personenname (Προσθένης?).

פרסטאק I. פּרדָקָא. פּרסטקולין פּרסטקולין (jSabb 7^d Ar., Ausg. Ven. פּרוש טוק מקלין?) פּרסטקוסרין (MidrTeh 17 Anf.) I. פּרדָקָאטורין *x. m. pl. (pro quaestore)* Steuereinnahmer. פּרָטִי *a.* (vgl. παρῆσις) bekannt machen. פּרָטִי *h. m.* Perser. פּרָטִינא *a. m.* ausgebreitet (?). פּרָטִס *x.* (vgl. παρῆσις) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden. פּרָטִס *x., inf.* פּרָטִמא Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* אַתְּפּרָטִמא Koh 12, 13 offenbar werden. פּרָטִנא *a. m., c.* פּרָטִן Lv 27, 2 (MS פּרָטִן) 1. Abschätzung; 2. Wert. פּרָטִנַת *h. f.* Herumläuferin. פּרָטִסוּן *x. m. (praesopus)* Vorgesetzter. פּרָטִספּא, פּרָטִספּא דיפּרָטִספּא (BerR 65) *s.* דיפּרָטִספּא? פּרָטִספּא *x. m.* (πρόσωπον) Gesicht. פּרָטִסק *x. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*). פּרָטִסיקא *x. m.* dass. פּרָטִסינְגֶר *x. m.* Oberrichter (?). פּרָטִסְתָּא *x. f., pl. c. s.* פּרָטִסְתָּתָּא Ri 5, 29 (MS פּרָטִסְתָּתָּא) Dienerin. פּרָטִסְתָּא *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* פּרָטִסְתָּא Dt 28, 35 Fusssohle. פּרָטִסְתָּן *h. m.* grossklaueig. פּרָטִסְתָּקא *x. m.* Diener. פּרָע I *h.* 1. entblößen; 2. die Eichel entblößen (bei der Beschneidung, *s.* פּרָיעָה); 3. sich entblößen (zur Verrichtung der Notdurft); 4. bezahlen; 5. einfordern. *Ni.* 1. sich entblößen; 2. sich bezahlen lassen; 3. נָפְרַע מִן einfordern. *Pi.* entblößen. *Pu. pt.* entblösst. *Hitp.* sich bezahlt machen. פּרָע II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פּרָע I *a.* 1. *ipf.* יִפְרַע Nu 5, 18 entblößen; 2. bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְפְּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* מִן יִתְפְּרַעוּן Lv 26, 25 sich bezahlt machen von, einfordern. פּרָע II *a., pt. pass.* פּרָיעָה Lv 13, 45 das Haar frei wachsen lassen. פּרָע III *a.* *Aph.* aufblühen lassen. פּרָע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht. פּרָעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Vergeltung. פּרָעוּשׁ *h. m.* Floh. פּרָעָנא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.* פּרָעָנִין Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel. פּרָעָנִית *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung; 2. Unglücksfall. פּרָעָנִיתָא (Lv 26, 25), פּוּרְעָנִיתָא (Dt 32, 41) *a. f.* 1. Vergeltung, Strafe; 2. Bezahlung. פּרָן *x.* (vgl. πόρτη) befestigen, anhefteln. פּרָפּא *x. m.* (πόρπη), *pl.* פּרָפִּין Ex 26, 6 Haken, Spange. פּרָפּור *h. m.* Todeszuckung. פּרָפּוּינָא *a. m.* Portulak (*Portulaca oleracea*). פּרָפִּיסָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb. פּרָפִּינָא *x. f.* (vgl. *fundā*) Nebenbeutel (?). פּרָפִּיסִטִּים *x. m.* (πραιπόσιτος) Befehlshaber. פּרופּסלה (jSchabb 8^b) 1. פּרופִּסְלָה. פּרָפּ *s.* פּרָר. פּרָפּ *s.* פּרָר. פּרָפִּיא *x. f.* (πορφύρα) 1. Purpurkleid; 2. Purpurtinte. פּרָפִּינָא *x. f.* (πορφύρειον) dass. פּרָפִּוּינָא *x. m.* dass. פּרָפִּינָא *a. f.* Zukost. פּרָפִּוּנָא *x. m.* (παράφερνα) Zugabe zur Mitgift. פּרָפִּית *h. f., pl.* פּרָפִּינָא 1. Zukost; 2. Nebensache. פּרָץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. zunehmen; 3. ausarten. *Hi.* bitten. *Hitp.* ausarten.

פָּרַץ (2 K 14, 13, MS פָּרַט) *a.* 1. *pl.* *pl.* פָּרְצוּן Est II 3, 8 (MS פָּרְטוּן) durchbrechen; 2. ausarten.

פָּרְצָא *a. m.* Riss, Loch, Öffnung.

פָּרְצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall; 3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פָּרְצָמָא *s.* פָּרְסָמָא.

פָּרְצִיָא I *a. m.* Wasserlauf.

פָּרְצִיָא II *a. m.* Kern, Samenkorn.

פָּרְצִים *s.* פָּרְסִים.

פָּרְצָמָא *a. m.* Wein aus Trestern.

פָּרְצָמָא *a. f., pl.* פָּרְצָנִין Nu 6, 4 Traubenkern (Trestern).

פָּרְצוּן *x. m.* (πρόσωπον), *pl.* פָּרְצוּפִים, פָּרְצוּפוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt; 3. Bild.

פָּרְצוּאָא *x. m., pl.* פָּרְצוּפִיהוּן Thr 4, 7 (in marg.) dass.

פָּרַךְ *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen. *Ni.* 1. entfernt werden; 2. sich verrenken. *Pi.* 1. ablösen, entfernen; 2. auseinandernehmen. *Pu. pl.* 1. abgeladen; 2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst werden; 2. auseinandergenommen werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פָּרַךְ *a.* 1. *ipf.* יִפְרוֹךְ Lv 25, 25 einlösen; 2. *pf.* 2 *sg.* פָּרְכָהָא Ex 15, 13 erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen.

Pa. 1. *imp. pl.* פָּרִיקוּ Ex 32, 2 abnehmen; 2. *ipf.* יִפְרִיֵךְ Lv 1, 17 zerreißen, trennen; 3. widerlegen. *Aph.* abfallen machen. *Itp.* 1. *pf.* 3 *sg. f.*

אֶתְפָּרִיקָא Lv 19, 20 eingelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפָּרִיקָא Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken, einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפָּרְקוּן Jes 54, 10 Soc 59 wanken; 2. sich bewegen.

פָּרַךְ *h. m.* 1. Gelenk; 2. Glied, Stück; 3. Abschnitt; 4. Zeitabschnitt, be-

stimmte Zeit; 5. Reifealter; 6. Ladung; 7. פָּרַךְ אֹנְסִין 1. פָּרַךְ אֹנְסִין.

פָּרַךְ *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt; 3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt; 5. Reifealter.

פָּרַךְ *a. Pass.* אֶתְפָּרַךְ 1. auf den Rücken fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *h. m.* Platterbse (*Lathyrus sativus*).

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* (πλακουντάριος?) Kuchenbäcker.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* (vgl. πλακούντηρον?) Kuchen.

פָּרַךְ *h. m.* Auslösung.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *a. m.* dass.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* (vgl. φῦκος) Ausputz.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ (jAbZ 39c) 1. פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* (τροπική) Tag der Sonnenwende.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* Kanal, Graben.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m., pl.* פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ Ct 7, 5; Koh 2, 6 (MS פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ) dass.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x.* männl. Personenname (Πρόκλος).

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ 1. פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* (παράκλητος) Anwalt, Fürsprecher.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m.* dass.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *x. m. pl.* (περικνήμιον) Beinschiene, Gamasche.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ 1. פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ männl. Personenname (Πρόκλος).

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *s.* פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *s.* פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ 1. פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *a. m.* 1. *c.* פָּרַךְ Ex 21, 30 (MS פָּרַךְ) Auslösung; 2. *c. s.* פָּרַךְ Gn 49, 18 Erlösung.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *a. f.* Erlösung.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ *s.* פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ.

פָּרַךְ אֶתְפָּרַךְ Name einer Insel (Προκόννησος).

פרקם *x.* (vgl. φῦκος) putzen.
 פרקים I. פקרים.
 פרקים (jAbZ 39^d) I. פקרים.
 פרוקי *x. f.* (προκοπή), *pl.*
 פרוקיאות Auszeichnung.
 פרוקי *a. f., c.* פרוקי Dt 33, 29 Genick.
 פרו I *h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen;
 2. für ungültig erklären; 3. treulos
 sein. *Ho. pt.* ungültig. *Pilp.* 1. zer-
 bröckeln; 2. zerrühren.
 פרו II *h. Pilp.* zucken, sich hin- und her-
 bewegen, sich wälzen.
 פרו I *a. Aph.* ungültig machen. *Itpa.*
 zerrühren. *Itpalp.* zerbröckelt werden.
 פרו II *a. Palp.* zucken, sich hin- und her-
 bewegen, sich wälzen. *pt.* מפרפר
 GnJI 42, 21 Ar.; MS מפים.
 פרו *h.* 1. ausbreiten; 2. die Bene-
 dictionen vor und nach dem Schema
 vortragen. *Pi.* ausbreiten. S. פרם.
 פרו *a., pf.* 3 *pl.* פרושו Ri 8, 25 (פרסו
 Praet.), *pt. f.* פרושא Thr 1, 17 aus-
 breiten. *Pa. pt.* מפריש Jes 25, 11
 dass.
 פרו *h.* 1. sich absondern; 2. sich ent-
 fernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.*
 1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau
 angeben; 4. deutlich aussprechen,
 erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pa.*
pt. מפורש 1. genau (ausdrücklich) an-
 gegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wun-
 derbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen.
Ho. pt. מפרש wunderbar. *Hitp.* aus-
 drücklich genannt werden, ausge-
 sprochen werden.
 פרו *a.* 1. absondern; 2. *pt.* פרויש Jer
 23, 28 scheiden; 3. sich absondern.
 S. פרויש. *Pa.* 1. *pt. pass.* מפרש
 Ri 13, 18, *pt. pass. f.* מפרשא Dt 30, 11
 absondern, trennen; 2. unterscheiden;
 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.*
 מפרש Lv 22, 21, *ipf.* פרויש Lv 27, 2
 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פרויש
 Dt 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אפריש

Gn 30, 40 absondern, fernhalten,
 scheiden; 2. *ipf.* פרויש Dt 28, 59
 ausgezeichnet machen. *Itpa.* 1. *ipf.*
 פרויש Dt 17, 8 abgesondert sein,
 sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אפרשו
 Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden;
 3. erklärt werden; 4. klar sein.
Ittah. *pf.* אפרש Ex 29, 27 abge-
 sondert werden.

פרו *h. m.* Reiter.

פרו *a. m., pl. c. s.* פרושו Ex 14, 17
 dass.

פרו *a. m., c.* פרו Ri 3, 31, *c. s.* פרושה
 1 S 13, 20 (MS פרושה) Ochsenstachel.

פרו *a. m.* Unrat.

פרו *x. m., c.* פרושו Jos 8, 32
 Praet., Dt 17, 18 (MS פרושו) Ab-
 schrift.

פרו *h. f., pl.* פרושות 1. Abschnitt;
 2. wöchentliche Gesetzeslektion;
 3. Verzweigung. פרושת דרכים Kreuz-
 weg.

פרו Ortsname.

פרו *a. m., c.* פרושו Gn 38, 14
 Trennung. פרו Gn 38, 14 Orts-
 name. פרו Ri 5, 16 (Soc 59
 als Korrektur) Kreuzweg.

פרו (?) *h. m.* Buchsbaum. S. אפרוש.
 פרו *a. f.* 1. פרושת ארוח Koh 10, 8
 Scheideweg (MS פרושת ארוח); 2. *pl.*
 פרושן Abschnitt, bes. wöchentliche
 Gesetzeslektion.

פרו männl. Personennamen (?).

פרו *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.

פרו I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.

פרו II *a. Pa. pt.* מפרית Jes 14, 29 (MS
 מפרית) verwunden, beissen. *Itpc.* ge-
 trennt werden.

פרו 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Orts-
 name.

פרו *a. m.* Exkrement, Mist.

פרו *a. m., c. s.* פרמיה Ct 7, 3 (MS
 פרמיה) Nabel.

פרו *a. f.* Kuh.

פֶּרְתָא *x. f.* (πῆρη) Reisesack.
 פְּרוֹתִימָא *x. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.
 פְּרִתְנָא *a. m., pl.* פְּרִתְנָאִין Est I 8, 15 (Est II MS פְּרִתְנָאִין) parthisch.
 פְּרִתְנָא *x. m., pl. d.* פְּרִתְנָאִי Est II 6, 9 Vornehmer.
 פֶּשֶׁג *s.* פֶּסַג.
 פֶּשְׁוִין *s.* פֶּסְוִין.
 פֶּשׁוּמ *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. nachgeboren (nicht erstgeboren), mit einfachem Erbrecht.
 פֶּשׁוּמ *h. m.* Ausstrecken.
 פֶּשׁוּמ *h. m.* einfacher Sinn.
 פֶּשׁוּמָא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wort-sinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.
 פֶּשׁוּרָא *a. m.* lau.
 פֶּשׁוּרָא *a. m.* Unebenheit (?).
 פֶּשׁוּשָׁא *a. m.* eine Art Vogel.
 פֶּשָׁח *h.* abreißen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
 פֶּשָׁח *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְפִשְׁחִין Est II 3, 8 (MS מְפִשְׁחִין!) dass.; 2. *pf.* פֶּשָׁח 1 S 15, 33 zerreißen. *Hitp.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
 פֶּשָׁט *h.* 1. ausstrecken; 2. ausziehen; 3. sich verbreiten; 4. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna). *Pi.* 1. ausstrecken; 2. abnehmen. *Pu. pt.* ausgestreckt. *Hitp.* sich ausstrecken, sich dehnen.
 פֶּשָׁט *a.* 1. *pt. pass. f.* פֶּשְׁטָא Est II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken, 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.
 פֶּשְׁטָא *a. m.* einfacher Wortsinn.
 פֶּשְׁמִינָא *a. m.* ein Kraut.
 פֶּשִׁיחָא *a. m.* abgerissener Zweig (?).
 פֶּשִׁימָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade; 2. einfach, klar.
 פֶּשִׁימָא II *a. m.* eine kleine Münze.
 פֶּשִׁימָה *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
 פֶּשִׁמֹת *h. f.* das (einfache) Erbrecht des nachgeborenen Sohnes.

פֶּשְׁמֹתָא *a. f.* dass.
 פֶּשְׁמֵהָ *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
 פֶּשְׁעִיּוֹתָא *a. f.* dass.
 פֶּשִׁיט (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D. פֶּשִׁיט) 1. mit Ausg. Ven. פֶּשִׁיט, *s.* פֶּשְׁמִינָא.
 פֶּשִׁיטָא *s.* פֶּשְׁמִינָא.
 פֶּשְׁבָּא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
 פֶּשֶׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammen-falten, zusammendrehen; 3. wenden, drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.* zurückgeworfen.
 פֶּשַׁע *h.* 1. freveln, sich vergehen; 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein. *Hi.* sündigen machen.
 פֶּשַׁע *a.* dass.
 פֶּשַׁע *h. m.* Vergehung.
 פֶּשְׁפֹּשְׁתָא *h. m.* 1. Untersuchung; 2. Schlupfwinkel.
 פֶּשִׁפּוּס *s.* פֶּסִיפּוּס.
 פֶּשְׁשָׁא *s.* פֶּשֶׁשׁ.
 פֶּשְׁשִׁיט *s.* פֶּשֶׁשׁ.
 פֶּשְׁשִׁיט I *h. m.* 1. Öffnung zum Durch-schlüpfen; 2. Luke; 3. Nische; 4. Wanze.
 פֶּשְׁשִׁיט II *h. m.* Schmelzen.
 פֶּשֶׁשׁ *s.* פֶּסֶשׁ.
 פֶּשְׁשִׁיטָא männl. Personenname (Σπεύσιππος?).
 פֶּשְׁקָא *s.* פֶּשְׁבָּא.
 פֶּשְׁקִנְצָא *x. m.* Rabe.
 פֶּשֶׁר *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* פֶּשֶׁר, פֶּשֶׁרָא lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.* 1. losmachen; 2. lau machen, mildern; 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.* 1. lau werden; 2. sich auflösen, zer-fallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.
 פֶּשֶׁר *a.* 1. *pt.* פֶּשֶׁר Ex 16, 21 sich auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen Zauber); 3. *pt.* פֶּשֶׁר Gn 41, 15 deuten; 4. *pt.* פֶּשֶׁר Lv 11, 7 wieder-käuen; 5. *pt.* פֶּשֶׁר Ex 16, 21 sich auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-

zahlen; 3. *pt.* מַפְשֵׁר Gn 41, 15 deuten.
Itpa. bezahlen.

פְּשָׂרָא *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuern;
2. *pl.* פְּשָׂרֵי Est II 3, 8, פּוּשְׂרֵי Koh
2, 8 laues Wasser; *c. s.* פְּשָׂרִיָּה Ri 7, 15
Deutung.

פְּשָׂרָא *a. m., ind.* פֶּשֶׁר Gn 40, 8 Traum-
deuter.

פְּשָׂרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiss.

פְּשָׂרוֹנִיא *s.* פְּרָשְׁנוּנִיא.

פְּשָׂרוֹתָא *a. f.* Vergleich.

פְּשָׂרָנָא *a. m., c.* פְּשָׂרָן Gn 40, 8 (MS
פְּשָׂרָן) Deutung.

פֶּשֶׁשׁ I *h. Pilp.* schmelzen.

פֶּשֶׁשׁ II *h. Pilp.* untersuchen, durch-
suchen.

פֶּשֶׁשׁ *a. Palp.* dass.

פֶּשֶׁשִׁים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.

פֶּשֶׁשְׁתִּינִיא *s.* פְּרָשְׁתִּינִיא.

פֶּשֶׁתָּן *a. m.* Flachs.

פֶּשֶׁתְּנִי *h. m.* Flachsarbeiter.

פֶּת *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.

פֶּתָא (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot,
Laib Brot; 2. Brot.

פֶּתָא *a., ipf.* יִפְתִּי Jes 60, 5 (Soc 59
יִפְתִּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph.*
יִפְתִּי אֶפְתִּי Gn 26, 22 weit machen, er-
weitern.

פֶּתָא (Lv 19, 9) *a. m.* äusserstes Ende,
Rand. *S.* פְּאֵתָא.

פֶּתְאָה *a. m.* 1. *c. s.* פֶּתְאָה Dt 13, 17,
pl. c. פֶּתֵי Est II 6, 9, פֶּתָן Ct 3, 2
(MS פֶּתָן) offener Platz; 2. Weite.

פֶּתְאוּם *h.* plötzlich.

פֶּתְאוּתָא *a. f.* offener Platz.

פֶּתְנָא *x. m.* Gewand.

פֶּתְנָמָא (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort;
2. Sache; 3. *ind.* פֶּתְנָם Dt 24, 5
etwas; 4. לְפֶתְנָם דְּחָרָב Dt 13, 16
nach Kriegsrecht (?).

פֶּתְנָתָא Ortsname.

פֶּתְהָ *h.* 1. zahm sein; 2. überreden.
Pi. 1. überreden, verlocken; 2. täuschen.
Pu. verlockt werden. *Hitp.* 1. weit

werden; 2. sich überreden lassen;
3. verlockt werden; 4. anlocken.

פֶּתְחָא *h. m.* Skulptur.

פֶּתְחָא *a. m., c.* פֶּתְחָא Ze 2, 14 (MS
פֶּתְחָא!) dass.

פֶּתְחָה *h. f.* Abschnitt, der mit einer
neuen Linie beginnt.

פֶּתְחֵי *h. m.* breit, flach.

פֶּתְחֵי *h. m.* 1. Überredung; 2. Ver-
führung; 3. Recht bezüglich der Ver-
führung einer Jungfrau.

פֶּתְחָלָא *a. m.* List.

פֶּתְחוּר (Est II 3, 3) 1. mit MS פֶּכְרִיָּה,
s. פֶּכָר.

פֶּתְחוּרָא *a. m.* Traumdeuter.

פֶּתְחוּרָא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פֶּתְחוּרָה *a. m.* Geldwechsler.

פֶּתְחָתָא *s.* פֶּתְחָתָא.

פֶּתַח *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die
Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg
verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein;
2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen;
2. eingraben; 3. zum ersten Mal
pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen;
2. graviert werden.

פֶּתַח *a.* 1. *ipf.* 2. *sg.* תִּפְתַּח Dt 15, 11
öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen
Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg
verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פֶּתְחָא Jes
42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מִפְתַּח sehend.
Aph. öffnen. *Itp.* *pf.* 3 *pl. f.* אֶתְפְּתְחָא
Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itpa. ipf.*
3 *pl. f.* יִתְפְּתְחוּ Gn 3, 5 sehend
werden.

פֶּתַח *h. m.* 1. Öffnung; 2. Thür;
3. weibliche Scham; 4. Ausweg;
5. Ausgangspunkt.

פֶּתְחָה *h. m.* sehend.

פֶּתְחָה *h. m.* Steinmetz.

פֶּתְחָה *a. m.* 1. *c. s.* פֶּתְחָה Ez 40, 38
(MS פֶּתְחָה) Öffnung, Thür; 2. Ein-
leitung.

פֶּתְחָן *h. m.* פֶּתְחָן פֶּה Gelegenheit zum
Reden, Entschuldigungsgrund.

פתיא I (Ex 3, 8) *a. m.* weit.
 פתיא II *a. m.* 1. Weite. פתי רמשא
 gegen Abend; 2. פתי ירשא Gn 32, 33
 Hüftgelenk; 3. Topf (?).
 פתיא III *x. m.* Kind.
 פתיא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.
 פתיחתא *a. f.* 1. *c.* פתיחות Gn 34, 31
 Weite; 2. freier Platz.
 פתיחא *h. m.* das erste Pflügen.
 פתיחתא *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11
 sehend; 3. Eröffnung des Gerichts-
 verfahrens (Vorladung?).
 פתיחתא *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung;
 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Ge-
 brauch von פתחא.
 פתיחתא *a. f.* Einleitung.
 פתילא *h. m.* 1. umwundene Schnur;
 2. Umschnürung.
 פתילהא *h. f.* 1. Docht; 2. Stange.
 פתילתא *a. f.* Docht.
 פתינא *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck
 (Riegel in der Mauer).
 פתיחא *h. m.* Stück.
 פתיחתא *h. f.* Zerbrocken.
 פתקא *h.* vermischen, zusammenrühren.
 פתקא *a.* dass.
 פתקא *a. m.* Mischung.
 פתקיתא *a. f.* Gemischtes.
 פתקמרינא (Ez 13, 18, MS כזמרין)
 vgl. syr. פתכא bunter Stoff (?).
 פתקרא *x. m., c. s.* פתקריה Jes 8, 21
 Götzenbild.
 פתל *h.* 1. unwickeln; 2. verdrehen, ver-
 derben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.
 פתל *a.* *Pa.* verdrehen, verderben.
 פתלון *h. m.* verdreht, verkehrt.
 פתלנא *a. m.* dass.
 פתלתול *h. m.* dass.
 פתוח *x. m.* (πύθων) Bauchredner.
 פתמנא (DtJII 32, 33) 1. mit MS Lips.
 פתנא, *s.* פתנא.

פתן (TosKelBabB IV 8) 1. פתן.
 פתן *h. m.* Otter.
 פתנא (Gn 49, 17) *a. m.* dass.
 פתונא *x. m., pl. d.* פתונאי Est II 6, 9
 (MS פרתונאי) Vornehmer.
 פתונג *x. m.* ein Kraut (Polei?).
 פתוס *x. m.* (πίθος) grosser Krug.
 פתע *h.* plötzlich.
 פתפוח *h. m.* Zerbrochenes.
 פתפת *s.* פתת.
 פתק *h.* aufbrechen, losslassen. *Pi.* dass.
Ni. losgelassen werden.
 פתק *a.* schleudern, werfen.
 פתק *x. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel;
 2. Los, Geschick.
 פתקא *x. m.* dass.
 פתקא (EstII 1, 8) *x. m.* Flasche,
 Krug.
 פתקא (bChull 31^a) 1. פתקא.
 פתרא *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.
 פתרא *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt.*
pass. pl. פתרי Abgetragenes, Lumpen.
Pa. auflösen, erweichen.
 פתרא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.
 פתרא *x. m.* (πιδριον) grosser Krug.
 פתרון *h. m.* Deutung.
 פתרוןא *a. m.* dass.
 פתרון *x. m.* (*patra*) Schale (?).
 פתרוןא *a. m.* mager.
 פתרוןא *a. f.* Magerkeit.
 פתרום (Jes 11, 11) Name eines Landes.
 פתרוסא *a. m., pl. d.* פתרוסאי Gn 10, 14
 Bewohner von Pathros.
 פתשנא *x. m., c.* פתשנא Dt 17, 18
 Abschrift.
 פתשנא (EstII 7, 10, MS תנן) *x. m.*
 Zweiter (nächst dem König).
 פתת *h.* zerbrocken. *Pilp.* zerschlagen.
Hitpalp. sich zerschlagen.
 פתתא, פתתא *a. m.* 1. Stück Brot;
 2. Brot.

צ

- צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.
- צָאָה *a. m.* schmutzig.
- צָאָה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.
- צָאָן *h. f.* Kleinvieh. צָ בְרוֹל eisernes Gut, für dessen vollen Wert der Inhaber demjenigen, der es ihm übergeben hat, haftbar bleibt.
- צָאָצָאָם *h. m. pl.* Sprösslinge.
- צָאָתָאָ *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.
- צָב I *h. m.* eine Eidechsenart.
- צָב II *h. m.* אֶגְלַת צָב gedeckter Wagen.
- צָבָאָ (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.
- צָבָאָ *a. m., pl.* צָבִין Jes 49, 22 gedeckter Wagen.
- צָבָאָ *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צָבָאוֹת als Bestandteil des Gottesnamens auch im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.
- צָבָאָ, צָבִי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יִצְבִי Ex 22, 17, *pt.* צָבִי Ru 3, 12 wollen, wünschen.
- צָבָה *h.* anschwellen. *Ni.* dass. *Pi.* anschwellen machen.
- צָבוּעָ *h. m.* Hyäne.
- צָבוּעִים Ortsname.
- צָבוּרָ *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit. שְׁלִיחַ צָבוּרָ der Abgeordnete der Gesamtheit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.
- צָבוּרָאָ *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.
- צָבוּרָאָ *a. m., pl. c.* צָבוּרֵי Koh 1, 7 Behälter.
- צָבוּתָאָ *a. f.* Wille.
- צָבֻחַדָ *a. m.* ein wenig. *S.* צִבְחַדָ.
- צָבֻחַדָ (Jes 10, 25) 1. צָבֻחַדָ.
- צָבֻטָ *h.* anfassen.
- צָבִי I *h. m.* Pracht, Schmuck.
- צָבִי II *h. m., pl.* צָבָאִים, צָבָאִים Gazelle.
- צָבִיָהָ *h. f.* Gazellenweibchen.
- צָבִיוֹן *h. m.* Wille, Verlangen.
- צָבִיוֹנָאָ *a. m., c. s.* צָבִיוֹנִיהָ Est II 3, 3 dass.
- צָבִיטָהָ *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצָּ Henkel
- צָבִינָאָ *h. m.* Wille.
- צָבִיעָהָ I *h. f.* Färben.
- צָבִיעָהָ II *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצָּ Henkel.
- צָבִירָהָ *h. f.* Aufhäufung.
- צָבִיתָאָ *a. f.* Schmuckgegenstand.
- צָבִיתָהָ *h. f.* Zange.
- צָבַע I *h.* färben. *pt. pass.* צָבוּעָ scheinheilig.
- צָבַע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.
- צָבַע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יִצְבַּע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יִצְמַבַּע Lv 13, 58 eingetaucht werden.
- צָבַע II *a. Pa. pf.* צָבַע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).
- צָבַע *h. m.* Farbe.
- צָבַע *h. m.* Färber.
- צָבַעָאָ *a. m.* dass. מְגִדְלָ צָבַעָאָ Ortsname.
- צָבַעָאָ I *a. m.* Farbe. צָבַע זְהוּרֵי Ex 25, 4 Karmesinfarbe.
- צָבַעָאָ II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.
- צָבַעוֹן *h. m.* 1. Farbe; 2. farbig.
- צָבַעוֹנָאָ *a. m., pl.* צָבַעוֹנִין Ri 5, 30 (MS צָבַעוֹנִין) farbig.
- צָבַעוֹנָאָ *a. m., pl.* צָבַעוֹנִין Gn 49, 11 dass.
- צָבַרָ *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.
- צָבַרָ *a., pf.* 3 *pl.* צָבְרוּ 2 S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.
- צָבַרָ *h. m.* Haufe.
- צָבַרִיאָ (Pes. Rabb. 16) 1. בְּרַבְרִיאָ.
- צָבַתָ *h.* verbinden, sich gesellen.
- צָבַתָ *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.
- צָבַתָ I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צָנֶה II *h. f.* Zange.
 צָבָתָא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.
 צָבָתָא II (*צָבָתָא?*) *a. f., pl. c. s.* צִיבְתָהָא Ex 37, 23 Zange.
 צָבָתָא III *a. f.* Schmücken.
 צָבָתָא IV *s.* צִיבְתָא.
 צַד *h. m.* 1. *pl.* צָדִים, צָדִים Seite. מִן הַצֵּד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. צַד וְהָ צַד פִּי צַד auf welche Weise? צַד לְצָדִין auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.
 צָדָא I *s.* צָדִי.
 צָדָא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.
 צָדָא III *a.* *Aph. Itpa.* spotten.
 צָדָא *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.
 צָדָא I *a.* *Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.
 צָדָא II *a.* den Blick heften.
 צָדָא *a. m.* Seite.
 צָדִין *s.* צַד.
 צָהָה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.
 צָהָה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.
 צָדוֹק männl. Personennamen.
 צָדוֹק *h. m.* Anerkennung als gerecht.
 צָדוֹקָא Ortsname.
 צָדוֹקָה *h. f.* Sadduzäerin.
 צָדוֹקִי *h. m.* Sadduzäer.
 צָדוּתָא *a. f., 1. ind.* צָדוּ Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צָדוּ Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.
 צָדוּתָא *s.* צִדוּתָא.
 צָדִי Buchstabenname.
 צָדִי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צָדִיָּאת Lv 26, 34 verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְדִין Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צָדִיָּאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲצַדִי Lv 26, 31 (MS אֲצַדִי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲצַדִינִיךָ Mi 6, 13 (Merx) in

Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אֲצַמְדָּהָה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.
 צָדִיָּא *a. m.* 1. *f.* צָדִיָּא Gn 1, 2 öde; 2. eine Eidechsenart; 3. eine Heuschreckenart.
 צָדִיָּא (GnJII 10, 9) 1. mit MS Paris. צָדִיָּא.
 צָדִיָּא (2K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.
 צָדִיָּה *h. f.* Gebrauch von צָדָה.
 צָדִיָּתָא, צָדִיָּתָא (Jer 48, 15) *a. f., c. s.* צָדִיָּתִיהָ Jes 49, 19 Verheerung.
 צָדִיק *h. m., f.* צָדִיקָת 1. gerecht; 2. fromm.
 צָדִיקָא *a. m., pl. d.* צָדִיקָיָא Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.
 צָדִיעַ *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.
 צָדִיעָא *a. m., c. s.* צָדִיעִיהָ Ri 4, 21 dass.
 צָדִיק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen.
 צָדִיק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מְצַדִּיק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.
 צָדִיק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.
 צָדִיקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
 צָדִיקָה *h. f.* 1. Milde. Barmherzigkeit; 2. Mildthätigkeit, Almosen.
 צָדִיקוּתָא *a. f., ind.* צָדִיקוּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
 צָדִיקָן *h. m., f.* צָדִיקָנִית fromm, mildthätig.
 צָדִיקָתָא *a. f.* 1. *ind.* צָדִיקָתָא Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.* צָדִיקָתָא Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildthätigkeit, Almosen.
 צָדִירָא *a. m.* ein Stoff von grobem Gewebe.

- צָרֹוּיָא *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.
- צָרִיתָא *x. f.* ein Stück groben Stoffes.
- צָהָא *s. צְהִי.*
- צָהָב *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho. pt.* glänzend.
- צָהָב *a., pt. pass.* צָהִיב zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מְצַהֵבָא 1 S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.
- צָהוּב *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.
- צָהוּב *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röthe.
- צָהוּנָא (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre.
- צָהוּרָא (?) *a. m.* Glanz.
- צָהוּתָא (Dt 2S, 4S) *a. f.* Durst, Dürre.
- צָהִי (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.
- צָהִיָא *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.
- צָהִיבָא *h. f.* Zorn.
- צָהִל I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.
- צָהִל II *h. Pi.* wiehern.
- צָהִל I *a.* glänzen.
- צָהִל II *a.* jauchzen.
- צָהִלָא *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.
- צָהִר *h. Hi.* glänzend machen.
- צָהִר *a.* klar sein.
- צָהִרָא *a. m.* heller Fleck.
- צָהִרָא *a. m.* Oel (?).
- צָהִרִים *h. m. du.* Mittag.
- צָוּא I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.
- צָוּא II *a. Pa.* schreien.
- צוּאָה *h. f.* Schmutz.
- צוּאָה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.
- צוּאָה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.
- צוּאִי *h. m.* schmutzig.
- צוּאָר *h. m.* Hals.
- צוּאָרָא *a. m., ind.* צוּאָר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צוּרָא.
- צוּבָה (jEr 22^e) 1. הצְבוּבָה.
- צוּבֵק *h. m.* Farbe.
- צוּד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.
- צוּד *a.* 1. *pf.* צָד Gn 27, 33, *ipf.* יצוּד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. erreichen. *Pa.* dass. *Itpe.* אֲתָצֵד, אֲתָצִיד 1. gefangen werden; 2. *pf.* 3 *f.* אֲתָצֵרֶת Jer 50, 24 (MS אֲתָצֵרֶת) nachgestellt werden.
- צוּדִיתָא *a. f.* Trauermahl.
- צוּהָא *h. Pi.* 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* befohlen. *Hitp.* anbefohlen werden.
- צוּוִי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוּה.
- צוּחָא *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.
- צוּחָא *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצוּחִין Ex 5, 8 (MS מְצוּחִין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מְצוּחָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.
- צוּחָה *h. f.* Schrei, Ruf.
- צוּחָתָא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צוּחָא Gn 27, 34 Geschrei.
- צוּיָא *h. m.* schmutzig.
- צוּם *h.* fasten.
- צוּם *a., pf.* צָם 2S 12, 16 dass. *Pa.* dass.
- צוּם *h. m., pl.* צוּמוֹת Fasten, Fasttag.
- צוּמָא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צוּמִין, צוּמִין dass. צִרְבָא Versöhnungstag.
- צוּמוֹת (jPea 16^a) 1. צְמוּת, s. צְמוּתָא.
- צוּמָת *h. m.* Knotenpunkt.
- צוּנָן *h. m.* kalt.
- צוּנְנָא *a. m.* dass.
- צוּעָה *h. f.* Schale, Schüssel.
- צוּעָר *h. m.* Knabe.
- צוּף *h.* 1. obenauf fließen; 2. zerfließen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberfließen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.
- צוּף *a. Itpa. pt. f.* מְצוּפִיָא NuJII 21, 20 1. mit MS Paris. מְצוּפִיָא, s. צָפָא.
- צוּפָה *h. m.* Seher.
- צוּפָה *h. f., pl.* צוּפִים Flocke (?).

צופים 1. Ortsname; 2. s. צָפָה I.
 צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.
 צוץ II *h. Hi.* blicken, hinschauen.
 צוץ III *h. Pi.* piepen.
 צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצִיץ Koh 12, 5 (MS תְּצִיץ) hervorragen.
 צוץ II *a. Aph.* hinschauen.
 צוץ III *a. Pa.* 1. piepen; 2. zischen.
 צוֹצִי *h.* piepen.
 צוֹצִי *a.* dass.
 צוֹצִינָא *a. m.* mit Haarschopf versehen.
 צוֹצִינָא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.
 צוֹצֵלָת *h. f., pl.* צוֹצֵלִין Ringeltaube.
 צוֹצֵלָתָא *a. f.* dass.
 צוק I *h.* giessen.
 צוק II *h. Hi.* ängstigen.
 צוק *a.* sich ängsten. *Aph.* sich grämen.
 צוק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.
 צוקתא *a. f.* Drangsal.
 צור I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.
 צור II *h. m.* Palmbast (?).
 צור I *h.* wickeln.
 צור II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.
 צור I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוֹר Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוֹר Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.
 צור II *a.* 1. *pf.* צָר Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְצַרִין Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe. Itpa.* geformt werden.
 צור Stadtname (Tyrus).
 צורא *a. m.* Palmbast (?).
 צוֹרָא (Gn 45, 14), צוֹרָא *a. m.* Hals.

צוֹרָא *a. m., ind.* צוֹרִי 1 K 7, 14 (Soc 59 צוֹרִי) aus Tyrus.
 צוֹרָא *a. m.* Angesengter (Beiname junger Gelehrter)?
 צורה *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. Gestalt; 3. Bild; 4. Ansehen.
 צורי *h. m.* aus Tyrus.
 צורף *h. m.* 1. Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Coitus; 4. Nötiges.
 צורניתא (bSabb 136ⁱ) 1. צוֹרְנִיתָא.
 צורן Ortsname.
 צוֹרְנָא *a. m.* Haufen.
 צורה *h. m.* Lötter, Schmied.
 צורתא *a. f.* 1. *c.* צוֹרֵת Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.
 צוֹת *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein.
 צוֹת *h. Hi.* hören. *Pal.* herumhören(?).
 צוֹת *a., pt. pl.* צוֹתִין Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen(?).
Aph. 1. *pf.* אֲצִיֵת Dt 1, 45 hören; 2. *pf.* אֲצִיֵת Nu 13, 30 hören machen.
 צוֹתָא *a. m.* Gesellschaft.
 צוֹתָנִית *h. f.* Horcherin.
 צה *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.
 צהא *s.* צְהִי.
 צחונא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.
 צחוק *h. m.* Lachen.
 צחור *h. m.* weiss, hell.
 צחוטא (Ex 17, 3, MS צְהוֹתָא) *a. f.* Durst, Dürre.
 צחח I *h. Pilp.* 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden.
 צחח II *h. Pilp.* zerschneiden.
 צחח *a., pt. pass. pl.* צְחִיחִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צְחַחְחוּ Jer 46, 4 polieren.
 צְהִי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צְהִי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲצַחֵינּוּן Jes 48, 21 (MS אֲצַחֵינּוּן) dürsten lassen.
 צְהִיָא (Jer 48, 18, MS צְהִיָא) *a. m.* Dürre.
 צְהִיָא *a. f.* Durst.

צִחְנָה *h. f.* 1. Stinkendes; 2. ein Gericht von kleinen Fischen.
 צִחְנָתָא *a. f.* 1. *c. s.* צִחְנְתָהוּן Ez 23, 20 Stinkendes; 2. Gericht aus kleinen Fischen.
 צִחְצִיחַ *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.
 צִחְצִיחָא *a. m.* 1. *c.* צִחְצִיחַ Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.
 צִחְצִיחִיתָא *h. f.* Tropfen.
 צִחְצִיחַ *s.* צִחָה.
 צִחְקָתָא *a. m., pl. f.* צִחְקָתֵן Jes 32, 4 deutlich, klar.
 צִחֵק *h. Pi.* scherzen, heiter sein.
 צִחֵק *a.* dass.
 צִחְמָא *x. m.* (στόμωμα) Stahl.
 צִמְרָא *a. m.* Seite.
 צִיֵּאתָא *a. f.* Schmutz.
 צִיב *h. m.* Faser.
 צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ästchen, Zweig.
 צִיבְחַד (Ru 2, 7, MS צִיב חַד) *a. m.* ein wenig.
 צִיבְחַד *l.* צִיבְחַד.
 צִיבְחַתָא *a. f.* Zweig, Ästchen.
 צִיד *h. m.* Unterhalt.
 צִיד *a.* bei. לְצִיד Ex 19, 15 zu, bei.
 צִיד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.
 צִידָא *a. m., pl.* צִידֵן Jes 33, 21 dass.
 צִידָא *a. m.* 1. *c. s.* צִידִיהָ Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildpret; 3. Nachstellen.
 צִידָא (LvJI 11, 11) 1. mit MS צִידִהוּן, *s.* צִידָא I.
 צִידָה I *h. f.* Jagen, Fangen.
 צִידָה II *h. f.* Reisekost.
 צִידוֹן Ortsname.
 צִידוֹנָאָה *a. m., pl. d.* צִידוֹנָאָי Dt 3, 9 aus Sidon.
 צִידוֹנִי *h. m.* dass.
 צִידוֹתָא *a. f.* Speise.
 צִירָן Ortsname.
 צִידְנָאָה *a. m.* aus Zajdan.

צִירְנִי *h. m.* Fänger, Schmeichler.
 צִירְתָא Ortsname.
 צִיִּין *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.
 צִיִּוְנָא (2 K 23, 17) *a. m.* dass.
 צִיִּוֵר *h. m.* Bildwerk.
 צִיִּוְרָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* צִיִּוֵר Ex 27, 16 (MS צִיר) Stickerei; 3. *pl.* צִיִּוֵרִין Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.
 צִיחַ. כַּצִּי (Jes 18, 4 Ar., MS פְּצִיחַ), 1. פְּצִיחַ.
 צִיחִין *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen (?), vgl. צִחְנָה.
 צִיל *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.
 צִילָא *a. m.* klar.
 צִילִיתָא *a. f.* Klarheit.
 צִימְנִיתָא *h. f.* Fasterin.
 צִיִּין *h. Pi.* 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* sich auszeichnen.
 צִיִּין *a. Pa.* kenntlich machen.
 צִינוּק *h. m.* Gebund.
 צִינוּקָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.
 צִיפָה *s.* צוּפָה.
 צִיִּין *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.
 צִיִּצָא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* צִיִּצִין Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel (?); 6. *pl.* צִיִּצִין NuJI 24, 24 (MS צִיעֵן), 1. סִיעֵן, *s.* סִיעֵתָא.
 צִיִּצָא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.
 צִיִּצָה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.
 צִיִּצִי *a. m.* Piepen.
 צִיִּצִיתָא *h. f., pl.* צִיִּצִית 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.
 צִיִּצִיתָא *a. f.* 1. *c.* צִיִּצִית Ct 5, 2 (MS צִיִּצִית) Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיקוֹן *h. m. pl.* Zuthat (zu Speisen).
 צִיקוֹן *h. m.* geizig.
 צִיר Ortsname.
 צִיר I *h. m.* Wehen (der Gebärenden).
 צִיר II *h. m.* Saft.
 צִיר III *h. m.* Thürzapfen.
 צִיר IV *h. m.* Bote.
 צִיר *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler;
 3. Sticker.
 צִירָא *a. m., ind.* צִיר Ex 26, 36 Sticker.
 צִירָא I *a. m.* Saft.
 צִירָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צִירוֹהֵי Ex
 26, 19 Zapfen; 2. Thürzapfen.
 צִירָא *a. m.* 1. Dt 28, 53 Bedrängnis;
 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.
 צִירָא (LvJI 11, 17) l. צִירָא?
 צִירוֹף *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.
 צִירֹן *h. m., f.* צִירְנִית triefend.
 צִירְנָא *a. m.* dass.
 צִירְתָא I *a. f.* Angst.
 צִירְתָא II *a. f.* Thürzapfen.
 צִית *a.* לְצִית Ex 9, 8, עַל צִית Ex 9, 22
 gegen hin. עַד צִית Gn 11, 4 bis zu.
 צִיתָא *a. m.* Hören.
 צִיתְנִית *h. f.* Horcherin.
 צִיתוֹרָא (EchR 1, 5 MS) *x. m.* (σαθρός)
 hinfällig.
 צֵל *h. m.* Schatten.
 צֵלָא *a. m.* dass.
 צֵלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt.*
pl. צֵלֵן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen).
Pa. imp. צֵלִי Nu 21, 7 beten. *Aph.*
 1. *ipf.* 2 *sg.* הַצֵּלִי Dt 24, 17 neigen,
 beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְמָלִי
 Jes 40, 20 wanken.
 צֵלָא II *a.* rösten.
 צֵלָא *a. m.* Fell.
 צֵלָאָא *a. m., pl. d.* צֵלָאֵי Mi 1, 5 (MS
 צֵלָאֵי) l. צֵלָאֵי (?) Lederhändler.
 צֵלֵב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt
 werden.
 צֵלֵב, צֵלֵיב *a., pf.* 1 *pl.* צֵלֵיבָנָן Est II
 8, 13, *ipf.* יִצְלוֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe.*
pf. אֶצְמָלֵיב Dt 21, 24 gehenkt werden.

צֵלְבָחָא *a. m.* Aal.
 צֵלְהָא *h. f.* Schatten.
 צֵלְהָא *h.* rösten. *Ni.* geröstet werden.
 צֵלְהֵב *h., pt. pass.* מְצֵלְהֵב glänzend.
 צֵלְהֵב *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen,
 anzünden. *pt. pass.* מְצֵלְהֵב Ez 1, 7
 glühend, feuerrot.
 צֵלְהוֹבָא *a. m., c.* צֵלְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
 צֵלוֹב *h. m.* Pfahl, Kreuz.
 צֵלוֹבָא *a. m.* Gehenkter.
 צֵלוֹחָא *a. m.* Stück.
 צֵלוֹחִית *h. f.* Flasche.
 צֵלוֹחִתָא *a. f., ind.* צֵלוֹחִית Ex 16, 33
 dass.
 צֵלוֹל *h. m.* klar.
 צֵלוֹלְבָא *a. m.* Ricinus.
 צֵלוֹתָא *s.* צֵלוֹתָא.
 צֵלוֹתָא *a. f., pl.* צֵלוֹתִין 1. *ind.* צֵלוֹ
 Gn 18, 22, *c. s.* צֵלוֹתִי Dt 10, 10 Gebet;
 2. *ind.* צֵלוֹ Gn 14, 22 Schwur, Gelübde.
 צֵלַח *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass.;
 2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.*
 gedeihen.
 צֵלַח *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7,
 Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יִצְלַח)
 Erfolg haben. *Pa. pf.* צֵלַח Gn 22, 3
 spalten. *Aph.* 1. *pt.* מְצֵלַח Gn 39, 2
 Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen;
 3. *pf.* אֶצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.
 צֵלְחָא *a. m.* Stück.
 צֵלְחָתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz,
 Migräne.
 צֵלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.
 צֵלִיבָא (Dt 21, 23) *a. m.* Schandpfahl,
 Kreuz.
 צֵלִיבָהָא *h. f.* Henken, Kreuzigen.
 צֵלִיבָתָא *a. f., c.* צֵלִיבָת Thr 5, 13 (MS
 צֵלִיבָת) dass.
 צֵלִיהָא *h. f.* Rösten.
 צֵלִיל *h. m.* leer.
 צֵלִילָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.
 צֵלִין *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln (viell.
 zu lesen מְצֵלִין); 2. Est II 5, 1 Ausg.
 Dav., 1. צֵלִין, *s.* צֵלוֹתָא.

צְלִינִית *h. f.* Beterin.
 צָלַל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.
 צָלַל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären.
pt. pass. צָלוּל klar. *Ni.* klar werden.
Pi. 1. klar machen, klären; 2. klar
 werden.
 צָלַל III *h.* *Hi.* Schatten werfen.
 צָלַל IV *h.* *Pilp.* klirren, klatschen.
 צָלַל I *a.* klar werden.
 צָלַל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִצְלָן 1 S 3, 11
 gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צָלָא Hb 3, 16
 Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.*
 dass.
 צְלִפּוֹנִית weiblicher Personenname (vgl.
 צְלִפּוֹנִי).
 צָלַם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.
 צָלַם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue;
 3. Götzenbild.
 צָלַמָּא *a. m.* 1. *c.* צָלַם Gn 1, 27, צִילָם
 Dt 4, 25, *pl. c. s.* צְלִמְהוֹן Dt 7, 5
 dass.; 2. *jKil* 30^d l. צָנְמָא.
 צְלַמּוֹן צְלַמּוֹנָה Ortsname.
 צְלַמּוֹנִית *h. f.* ein Einzelter (eigentl.
 Figürchen).
 צְלַמּוֹת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.
 צְלַמּוֹנָא *a. m., pl. d.* צְלַמּוֹנֵיא Gn 31, 19
 Götzenbild.
 צָלַע *h.* hinken, straucheln. *Pi.* dass.
 צָלַע *h. m.* Straucheln, Fall.
 צָלַע I, צָלַעָה *h. f., pl.* צָלַעוֹת 1. Rippe;
 2. Seitengemach.
 צָלַע II (Jos 18, 28, MS צָלַע) Ortsname.
 צָלַעָה *a. m.* Lederhändler.
 צָלַף *h.* *Hi.* zum Schlag ausholen.
 צָלַף *a. Aph.* dass.
 צָלַף *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis*
spinosa).
 צְלַפּוֹנִי Ortsname.
 צְלַפְחָא *s.* צְלַחָא.
 צְלַצּוֹל *h. m.* 1. Binde, Band (Riemen?);
 2. schmaler Gürtel.
 צְלַצּוֹלָא *a. m.* dass.
 צְלַצּוֹל *h. m.* Pauke, Becken.
 צְלַצּוֹל *h. m.* Lederdecke (?).

צְלַצּוֹלָא *a. m.* 1. *pl.* צְלַצּוֹלִין 1 S 10, 5,
 צְלַצּוֹלִין Pauke, Becken; 2. *s.* צְלַצּוֹלָא.
 צָלַק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.
 צָלַקָת *h. f.* Narbe (Vertiefung).
 צָלַקָתָא *a. f.* dass.
 צָלַקָתָא (bBech 21^b) Ortsname (?).
 צָמָא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.
 צָמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.
 צָמָא II *a. Pa.* erhören.
 צָמָא *h. m.* durstig.
 צָמָא *h. m.* Durst.
 צָמָאָה *h. f.* dass.
 צָמָאוֹן *h. m.* dass.
 צָמַד *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.*
 verbunden werden.
 צָמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.*
 צָמַדְתּוֹן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden;
 3. *pt. pass. pl.* צָמַדְתּוֹן 1 K 19, 19
 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen.
Itpe. wiederhergestellt werden.
 צָמַד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.
 צָמַדָא *a. m.* dass.
 צָמוּחָא *a. m.* 1. *c.* צָמוּחַת Am 7, 1
 Sprossen; 2. *ind.* צָמוּחַת Jes 40, 31
 Spross.
 צָמוּחָה *h. m.* Rosine.
 צָמוּחָא *a. m., pl.* צָמוּחִין Na 3, 12 dass.
 צָמוּחָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Ver-
 sammlung.
 צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.;
 2. sprossen lassen, hervorbringen.
 צָמַח (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.*
 צָמַחָה Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf.* 3 *sg.*
f. תִּצְמַח Dt 29, 22 sprossen lassen.
Aph. 1. *pf.* תִּצְמַח Ex 10, 5 sprossen;
 2. *pf.* תִּצְמַח Gn 2, 9 sprossen lassen.
 צָמַח, צָמַח *h. m.* mit kleinen Ohren
 versehen (?).
 צָמַח *h. m.* 1. Spross; 2. Blase, Bläs-
 chen (am Körper); 3. Name des
 Messias; 4. צָמַח צָמַח Ortsname.
 צָמַחָא *a. m.* 1. *c. s.* צָמַחָה Gn 19, 25
 Spross; 2. Bläschen; 3. *pl.* צָמַחִין
 Samenzwiebeln.

צמחון *h. m., pl.* צמחונות, צמחונות Spross, Schoss.
 צמחונא *a. m.* dass.
 צמחא *a. m.* צ' קיטא Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.
 צמיר *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefässes), Deckel; 2. Schaar; 3. gewöhnt; 4. Armband.
 צמירא *a. m.* gewöhnt.
 צמירתא *a. f.* 1. Blasenstein; 2. hitzig.
 צמית *h. m.* Verfall.
 צמיתא *a. f.* Hören.
 צמל *h. m.* Geschlechtsreife.
 צמם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.* 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen; 3. knapp bemessen.
 צמם *a. Palp.* 1. drängen; 2. verschleiern. *Italp.* 1. knapp bemessen sein; 2. verschleiert sein.
 צמם, צמם *h. m.* mit schwammigen Ohren behaftet.
 צמע *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.
 צמצמי weibl. Personennamen.
 צמק *h.* zusammenschumpfen. *Pi.* 1. zusammenschumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschumpfen.
 צמק *a.* zusammenschumpfen. *Pa.* einkochen.
 צמר *h. m.* Wolle. צ' גפן Baumwolle.
 צמר *h. m.* Wollhändler.
 צמר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צמרמר Schauer empfinden.
 צמרא *a. m.* Hitze, Erhitzung, Fieber.
 צמראה *a. m., pl. d.* צמראי Gn 10, 18 Zamräer.
 צמרי *h. m.* dass.
 צמרמורא *a. m.* Fieberschauer.
 צמרמרת *h. f.* dass.
 צמת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צמת *a.* zusammenziehen. *Pa.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.
 צנא I *a. m.* Korb.
 צנא II (1S 14, 4, MS טנא) *a. m.* Fels.
 צנברא *a. m.* aus Zinnabraj.
 צנברי Ortsname.
 צנה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צנים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalm?).
 צנה II *h. f.* 1. Kälte; 2. *pl.* צנים Eischolle.
 צנה III *h. f.* Schild.
 צנון *h. m.* eine Rettigart mit runder Frucht.
 צנוע *h. m.* züchtig, fromm.
 צנור *h. m., pl.* צנורות 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Thüschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl. Speichel; 5. Haken.
 צנורא *a. m.* 1. *pl. c.* צנורי Koh 1, 7 (MS צבוני) Rinne, Kanal; 2. Zapfenloch; 3. Speichel; 4. Haken.
 צנורית *h. f.* Haken.
 צנוריתא *a. f.* Gabel.
 צנורתא *a. f., pl. d.* צנורתא Nu 14, 14 dass.
 צנינא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.
 צניעא *a. m., ind.* צניע Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.
 צניעות *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.
 צניעותא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.
 צנפא (Est II 1, 3, MS צנפא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.
 צנית I *h. f.* Korb.
 צנית II *h. f.* Verhärtung (am Fuss).
 צניתא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalm?).
 צנם *h., pt. pass.* צנם hart.
 צנם *h. m.* Fels.
 צנמא *a. m.* dass.
 צנן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צוֹנָן kalt. *pl.* צוֹנִין kaltes Wasser.
Ni. geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen; 2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu.* *Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.
 צָנָן *a.* dass. *Itpe.* kalt sein.
 צַנְנָא (bNaz 22^b) 1. צַנְפָּא.
 צָנַע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten.
Hi. 1. dass.; 2. verborgen halten.
Ho. *pt.* wohlverwahrt, sauber.
 צָנַע *a., pt. pass.* צָנִיעָא 1. verwahrt; 2. *pl. f.* צָנִיעִין Ru 4, 1 züchtig, demütig; 3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heissen.
Aph. *ipf.* 2 *sg. c. s.* תִּצְנַעְנוּ Nu 17, 19 verwahren. *Itpe. pf.* אֶצְנַעַע Ct 8, 2 (MS אֶצְמַבַּע) 1. verwahrt werden; 2. sich verbergen.
 צָנְעָא *a. m.* Verborgenheit. בְּצָנְעָא Koh 12, 13 heimlich.
 צָנְעָה *h. f.* dass. בְּצָ' heimlich.
 צָנְהָ *h.* wiehern.
 צָנְהָ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְנַפּוּן Jes 13, 22 (MS יִצְנַפּוּן) schreien (von verschiedenen Tieren).
 צָנְפָּא *a. m.* 1. (Jes 17, 6, MS צָנְפָּא) Wipfel; 2. *pl.* צָנְפָּן Zipfel.
 צָנְתָּא I *a. f.* Kälte.
 צָנְתָּא II *a. f.* Baumart mit hartem Holz (Steinpalm?).
 צָנְתָּרָא *a. m., pl.* צָנְתָּרִין Est II 1, 2 Röhre.
 צָעָא *a. f., pl.* צָעִין Schüssel.
 צָעָא. *pt. pl.* צָעִי (Spr 3, 20) 1. רָסוּ, s. רָסָם.
 צָעַר *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.
 צָעִידָה *h. f.* Schritt.
 צָעִיר *h. m.* 1. gering; 2. jung.
 צָעִיעוּעִים *h. m. pl. (bill.)* Bildwerk.
 צָעַק *h.* schreien, klagen. *pt.* צוּעַק Ankläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.* נִצְעַק Angeklagter.
 צָעַק, צָעִיק *a., pf.* 3 *pl.* צָעִיקוּ Ri 4, 3 schreien.
 צָעִיקָה *h. f.* Anklage.

צָעַר *h., pt.* צוּעַר klein, gering. *Pi.* quälen. *Hi.* als gering betrachten.
Ho. als gering betrachtet werden.
Hitp. 1. sich grämen; 2. sich quälen.
 צָעַר *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּצְעַר Est II 2, 5 geringschätzen, beschimpfen; 2. *pt.* מִצְעַר Koh 7, 19 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִצְמַעַר Koh 10, 9 sich grämen, sich betrüben; 2. gequält werden.
 צָעַר *h. m.* 1. Schmerz; 2. בעֵלֵי הַיָּם Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzensgeld.
 צָעָרָא *a. m.* 1. *ind.* צָעַר Gn 3, 16 Schmerz; 2. Schande.
 צָעֵרוּתָא *a. f.* Betrübnis.
 צָפָא *a. Itp.* ausschauen.
 צָפָא *a. m.* Reihe.
 צָפָא *a. m.* Überzug.
 צָפַד *h.* zusammenziehen.
 צָפְדוּתָא, צָפְדָּנָא *a. m.* eine Krankheit.
 צָפָה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.* צוּפָה Seher; 2. voraussehen. *Pi.* hoffen, erwarten.
 צָפָה II *h. Pi.* überziehen. *Pu. pt.* überzogen.
 צָפָה *h. f.* dünne Platte, Blech(?).
 צָפוּתָא *a. m., c.* צָפוּחַ Ez 25, 6 Übermut.
 צָפוּי *h. m.* Überzug.
 צָפוּן *h. m.* Norden.
 צָפוּן. *צָפֵל צ'.* (Nu 33, 7) Ortsname.
 צָפוּנָא (Ex 26, 20) *a. m.* Norden.
 צָפוּנִי *h. m.* nördlich.
 צָפוּר *h. m.* 1. Vogel; 2. s. צָפֵר.
 צָפוּרָא s. צָפָרָא.
 צָפוּרָהָא *a. m.* aus Zippori.
 צָפוּרִי I, צָפוּרִין Ortsname.
 צָפוּרִי II *h. m.* aus Zippori.
 צָפוּרִי (bBer 8^a) vgl. פְּטוּרִי.
 צָפוּרָן *h. m. f.* 1. Fingernagel; 2. Grab-eisen; 3. eine Spezerei (Teufelsklaue).
 צָפוּרְנִי *h. m.* aus Zippori.
 צָפוּרְתָּא *h. f.* צ' בְּרָמִים eine Heuschreckenart.

צפּוֹרְתָא *a. f.* Nachtigall (?).
 צפּוֹרְתָא *h. f.* ?
 צפּוֹרְתָא *s.* צפּוֹרְתָא.
 צפּוֹרְתָא *s.* צפּוֹרְתָא.
 צפּוֹרְתָא *h. f.* Abfließen.
 צפּוֹרְתָא (Lv 16, 9) I *a. m.* Ziegenbock.
 צפּוֹרְתָא II *a. m.* Geflecht (*s.* aber ספּוֹרְתָא).
 צפּוֹרְתָא *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg (?).
 צפּוֹרְתָא *a. f.* Ziege.
 צפּוֹרְתָא *a. f.* Leuchter.
 צפּוֹן *x. m.* (σάπυον) Seife.
 צפּוֹן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren (?).
 צפּוֹן *x.* (vgl. σάπυον) *Hi.* einseifen.
 צפּוֹנָת *weibl.* Personennamen.
 צפּוֹעוֹן *h. m.* giftige Schlange.
 צפּוּף I *h., pt. pass.* צפּוּפוּף gedrängt. *Pilp.* sich drängen. *Hütpalp.* dass.
 צפּוּף II *h.* *Pilp.* zwitschern.
 צפּוּף I *a. Palp. pt. pass.* selten. *Italp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.
 צפּוּף II *a. Palp.* zwitschern.
 צפּוּפּוּף *h. f.* eine Weidenart.
 צפּוּר I *a.* pfeifen.
 צפּוּר II *a.* flechten.
 צפּוּר *h. m.* Rand. צ' נפּש' צ' Zwerchfell (?).
 צפּוּרָא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.
 צפּוּרָא I *a. m.* Pfiff.
 צפּוּרָא II *a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.
 צפּוּרָא *a. m., ind.* צפּוּר Dt 4, 17 Vogel.
 צפּוּרָע *h. m.* Frosch.
 צפּוּרָא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* צפּוּרָי Ct 4, 6 (MS נפּוּרָי) Morgendämon.
 צפּוּרָא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Nachtigall (?).
 צפּתָא Ortsname.
 צפּתָא *a. f., ind.* צפּתָא Jer 31, 11 Kummer.
 צפּתָא *a. f.* Decke, Matte.
 צפּוּצָא *s.* כּפּוּצָא.
 צפּוּצָא Ortsname.
 צר I *h. m.* Feind.
 צר II *h. m.* 1. eng. צ' עין missgünstig; 2. Angst.
 צרָא *a. m.* Zweig.

צָרָא (Est II 4, 1, MS עָרָא) *a.* 1. zerreißen; 2. spalten. *Pa.* dass. *Ipe.* zerrissen werden, zerrissen sein.
 צר I *a.* verbinden. *Pa.* dass.
 צר II *a.* *Pa. inf.* צָרָא Jes 6, 13 anbrennen, versengen.
 צָרָה *h. f.* 1. Brandnarbe; 2. Vertiefung.
 צָרָא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. l. צָרָא.
 צָרָה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern); 2. Betäubung (?).
 צָרוּב *h. m.* Goldschmied.
 צָרָה I *h. f.* Nebenfrau.
 צָרָה II *h. f.* Not, Leiden.
 צָרוּף *s.* צָרָא.
 צָרוּר *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; *pl.* צָרוּרוֹת Kiesel.
 צָרוּרָה Ortsname.
 צָרַח *h.* schreien.
 צָרַח *a.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יצָרְחוּ Nu 24, 24 l. יצָרְחוּ (?), *s.* סָחַר.
 צָרְחָא *a. m.* Unruhe.
 צָרִי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.
 צָרִיא *a. m.* Höhlung, Spalt.
 צָרִיד *h. m.* ungemischt, trocken.
 צָרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. צָרִידָא.
 צָרִידָה Ortsname.
 צָרִידָא *a. m., c.* צָרִידָה Ri 9, 46 Warte (?).
 צָרִידָה *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.
 צָרִידָא *a. m.* 1. *ind.* צָרִידָה Gn 16, 12 dass.; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).
 צָרִידָא *a. f.* Mangel.
 צָרִידָה I *h. m.* Alaun.
 צָרִידָה II *h. m.* Geflecht (als Zelt).
 צָרִידָה גְּבוּלָתָא Ortsname.
 צָרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ortsname.
 צָרִידָא (Jer 2, 22, MS בּוּרִידָא) *a. f.* Alaun.
 צָרִידָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30 l. mit MS צָרִידָא.
 צָרִידָה *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein. *Ni.* dass. *Hi.* für benötigt erklären, verpflichten. *Ho.* 1. genötigt

sein, bedürfen; 2. als nötig befunden werden.

צָרָךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. genötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.* **הַצָּרְכִּין** Jes 60, 19 1. genötigt sein; 2. nötig haben.

צָרְכָּא *a. m.* 1. *c.* **צוֹרֵךְ** Koh 2, 5, *pl. c. s.* **צָרְכָּךְ** Dt 2, 7 Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.* **צוֹרֵךְ** Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreißen; 2. reißen.

צָרַע *h.* *Hitp.* aussätzig werden.

צָרַע *a.* *Itp.* dass.

צָרְעָה *h. f., pl.* **צָרְעִים**, **צָרְעִיּוֹת** Horniss.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צָרַעְתָּא *a. f.* dass.

צָרַיְ *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern; 2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld in Grossgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt werden, verbunden werden.

צָרַיְ *a.* 1. *pt.* **צָרַיְ** Jer 9, 6 läutern; 2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* **מְצָרַיְ** Ma 3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.*

1. vereinigt werden; 2. sich verbinden.

צָרְפָּא *a. m.* Schmelztiegel.

צָרְפָּא *x.* Name eines Gottes (Σεράπης).

צָרְפַּת *h. f.* aus Zarphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname.

צָרְצוֹר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. eine Heuschreckenart.

צָרְצוֹרָא *a. m.* eine Vogelart.

צָרְצָרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammenwickeln; 3. binden, zusammenbinden. *Ni.* zusammengepresst sein.

צָרַר *a.* 1. *pt. pass.* **צָרַר** Ex 12, 34 einwickeln; 2. *pf.* **צָר** Ex 32, 4 pressen. *Pa. pt. pass. pl.* **מְצָרְרִין** Jos 9, 4 zusammenbinden.

צָרְרָא *a. m.* 1. *c.* **צָרַר** Gn 42, 35 Bündel, Beutel; 2. Geld; 3. Stein.

צָרְרִיָּה Ortsname.

צָרְתָּא *a. f.* Nebenfrau.

צָרְתָּא *x. m.* (σαθρός) hinfällig.

צִירְתָּא (DtJI 28, 22) 1. mit MS **צִירְתָּא**.

צִתְרָה, **צִתְרִיתָא** *a. f.* Saturei.

צִתָּא *a. Pa.* anzünden (?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen 100; 3. als Präfix (= **קָא**) er lehrt. **קָאמַר** er sagt.

קָא (Est II 5, 1, nicht im MS) = **קָאִים**, *s.* **קוּם**.

קָאִי (Est II 8, 15, MS **קָאִי**) = **קָאִים**, *s.* **קוּם**.

קָאִיהִי **נִגְהַקְיָהּ** (bBabB 68^b) 1. **נִכִּיחַ קַ**, *s.* **נִגְהַקָּא**.

קָאָת *h. f.* Pelikan.

קָאָתָא (Lv 11, 18, MS **קָתָא**) *a. f.* dass.

קָב *h. m.* 1. ein Hohlmass. *du.* **קָבִים**

Doppelkab; 2. eine Holzkappe für amputierte Beine.

קָבָא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קָבָאָה (?) *a. m.* dass.

קָבָה *h. f.* 1. der faltige Magen der Wiederkäufer; 2. Labmagen.

קָבָה *h. f.* 1. Wölbung; 2. Zelt; 3. Bordell.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen (ein amputiertes Bein).

קָבוּל *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen.

קָבוּלָא *a. m.* dass.

קָבוּלָת *h. f.* Übernahme.

קבוסִי s. קפוסִי.

קבוֹץ *h. m.* 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קבוֹרָא *a. m.* 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. s. קָפָר.

קבוֹרָה *h. f.* Begräbnis.

קבוֹרָאָה *a. m.* Totengräber.

קבוֹרָת *h. f.* Erhöhung (am Arm).

קבוֹרָתָא (Gn 35, 20) *a. f.* Begräbnis.

קובִּטִי *x. f.* (κοπή), *pl.* קובִּטִיּוֹת ein gewürztes Gebäck.

קובִּיטוֹן, קובִּיטוֹן *x. m.* (ἀκκουβίτον) Sopha.

קבוֹטוֹן *x. m.* (κιβώτιον) Kasten.

קבוֹטל, קבוֹטלר, קבוֹטלר *männl.* Personennamen (*Capitolius?*).

קובִּטְרָא *x. m.* (κιβωτάριος) Kistenmacher.

קובִּטְרִיה *x. f.* Geflecht, Seil.

קבִּיא *a. m.* ein Hohlgefäß.

קבִּיא *x. f.* (κυβεία) Würfelspiel.

קבִּיל (Gn 28, 17) *a.* vor, gegenüber.

קבִּיל לְקַבֵּל Ex 28, 27, *c. s.* לְקַבֵּלָהּ Gn 33, 12, כָּל קַבִּיל (ל. כְּלָקַבִּיל) Lv 5, 8 *dass.* כָּל קַבִּיל דֵּי dementsprechend, wie.

קבִּילְתָּא *a. f., c. s.* קבִּילְתִּיהָ Ex 22, 22 Klage, Anklage.

קובִּיטוֹסוֹם *x. m.* (κυβευτής) Würfelspieler.

קובִּיטוֹסִיָּא *x. m.* *dass.*

קבִּיעָא *a. m.* Bestimmung, Festsetzung.

קבִּיעוֹתָא *a. f.* *dass.*

קבִּיעָה *h. f.* Sammeln.

קבֵּל *h.* klagen, sich beklagen. *Pi.* 1. empfangen, erhalten; 2. annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit קָבִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קבל I *a.* 1. *ipf.* יִקְבֹּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen; 2. (mit אַפִּין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יִקְבֹּל,

Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* 2 *sg.* קְבִילְתָּא Gn 3, 17 annehmen, willig aufnehmen; 4. übernehmen; 5. klagen. *Itpa. pf.* אֲתִקְבֹּל Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קבל II *a., ipf.* יִקְבֹּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* מִקְבִּיל Am 5, 8 (MS מִקְבִּיל) verfinstern.

קבֵּל *h.* gegenüber, widerspenstig.

קבֵּל *a. s.* קְבִיל.

קבֵּלָא (Gn 15, 17) *a. m., ind.* קבֵּל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קבֵּלָא *a. m.* 1. *ind.* קבֵּל Koh 5, 15 Auffassen; 2. Gegenmittel.

קבֵּלָהּ *h. f.* 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קבֵּלְוֹתָא *a. f.* Annahme.

קבֵּלִי 1. קְבִילִי.

קבֵּלִין 1. קבֵּלִין, קבֵּלִין.

קובִּילִים (jJom 39^d) 1. קובִּילִים.

קבֵּלָן *h. m.* 1. Übernehmer (einer Verpflichtung); 2. Empfänger; 3. Hehler.

קבֵּלָנָא *a. m.* 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קבֵּלָנָא *a. m.* Entgegennahme (Beantwortung).

קבֵּלָנֹת *h. f.* 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קבֵּלָת s. קבֵּלְתָּא.

קבֵּלְתָּא *a. f., c.* קבֵּלְתָּא Koh 5, 15 (MS קבֵּל) Aufnehmen, Fassen.

קבֵּלְוֹתָא *a. m.* Umwallung (?). Vgl. אֶקְבִּילְוֹתָא.

קבֵּס *x.* (vgl. κοταβίζω) *Pa.* Erbrechen erregen.

קבֵּסִי 1. קבֵּסִי.

קבֵּסִין? (jTaan 6S^a) männl. Personennamen.

קיבוסת לוקיבוסת I לו ק' (jSanh30^b) 1. לוקיבוסת (?) *x. m.* (λογοκλέπτης) Plagiator.

קבע I *h.* festsetzen. *pt. pass.* קבוע
 1. feststehend; 2. fest bestimmt;
 3. am Ort haftend. *Ni.* 1. bestimmt
 werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* be-
 festigen. *Pu. pt.* besetzt.
 קבע II *h.* berauben.
 קבע I *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּבְקַעְנוּ
 Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. *Pa.*
pt. pass. pl. מִקְבָּעִין Est II 8, 15 be-
 setzen. *Itpe.* eingesetzt werden.
 קבע II *a.* berauben.
 קבע *h. m.* 1. Festsetzung; 2. Fest-
 gesetztes.
 קובעא *s.* קובעא.
 קבעא *a. m.* 1. Festsetzung; 2. Stellung,
 Platz.
 קבעתא *a. f.* dass.
 קבץ *h. Pi.* sammeln. *Ni. Hitp.* ver-
 sammelt sein.
 קבץ *h. m.* Zusammenfügung.
 קבר *x. m.* (καβρός) 1. grobes Mehl;
 2. daraus gebackenes Brot.
 קבר *h.* 1. begraben; 2. verwahren. *Ni.*
 begraben werden. *Pi.* begraben.
 קבר I *a.* 1. *pt. pass.* קביר Dt 33, 21
 begraben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מִקְבְּרִין Nu
 33, 4 begraben. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.*
 אֶתְקַבְּרַת Gn 35, 8 begraben werden.
 קבר II *a.* anschwellen.
 קבר *h. m., pl.* קברות, קברים Grab.
 קברא (Nu 19, 18) *a. m.* dass. בַּת קַבְרִיא
 ein Vogel.
 קבריא Flussname.
 קברין *h. m.* Name eines Vogels (?).
 קברניט *x. m.* 1. (κυβερνήτης) Steuer-
 mann; 2. bSot 13^a l. פֶּלְטוּזִין (?).
 קברניטא *x. m.* dass.
 קבתא (Nu 25, 8) *a. f., pl.* קבי 1. Ge-
 wölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.
 קבותין *s.* קבוטין.
 קדר *h.* schneiden, ausschneiden. *Pi.*
 1. durchschneiden; 2. eindringen. *Ni.*
 ausgeschnitten sein.
 קדר *a.* dass.

קרה (Ez 27, 19) *h. f.* 1. Mutterzimmt
 (*Laurus Cassia*); 2. קִרְבָּנָה קִ Costus (?).
 קדוחא *a. m.* Durchlöcherer (von Perlen).
 קדימא *a. m.* 1. Gn 25, 6 Osten; 2. *ind.*
 קדום Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.
 קדוש (Est II 5, 1) *h. m.* heilig. הַקְדוּשׁ
 הוּא בְרִינָה Gottesbezeichnung.
 קדוש *h. m.* 1. Heiligung; 2. Benediktion
 zur Weihe eines Tages; 3. auch *pl.*
 Trauung. *pl.* Name eines talmud.
 Traktats; 4. Ankündigung (von Neu-
 mond oder Jubeljahr); 5. priesterliche
 Waschung von Händen und Füßen;
 6. Bereitung des Reinigungswassers
 (durch Einschütten der Asche von
 der roten Kuh).
 קדושא *a. m.* 1. Benediktion zur Weihe
 eines Tages; 2. Trauung; 3. *ind.* קדוש
 Ex 40, 30 priesterliche Waschung von
 Händen und Füßen; 4. Recitieren
 von Bibelstellen mit קדש.
 קדושה *s.* קדושה.
 קרה *h.* 1. bohren, durchbohren; 2. sich
 entzünden. *Hi.* 1. durchlöchern;
 2. anbrennen lassen; 3. הַקְדִיתַת תְּבִשִׁילוֹ
 (seine Speise anbrennen lassen) spöt-
 tischer Ausdruck für heidnisches
 Opfer.
 קרה *a.* 1. durchbohren, durchlöchern;
 2. sich entzünden; 3. aufsprossen.
Aph. durchgraben.
 קרה *h. m.* Entzündung.
 קרתא *a. m.* dass.
 קרתא (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.
 קדיא (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.
 קדידה *h. f.* Ausschneiden.
 קדיחא, קדיחא *a. f.* Entzündung.
 קדים *h. m.* Ostwind.
 קדימה *h. f.* Vorangehendes.
 קדיקום l. קיניקום.
 קדרה *s.* קדרה.
 קדרתא *s.* קדרא.
 קדישא *a. m.* 1. *ind.* קדיש Lv 11, 44
 heilig; 2. Name eines Gebets.

קָדְלָא *a. m., ind.* קָדַל Ex 23, 27
Nacken.

קָדַם *h.* 1. vorangehen; 2. früher thun.
Pi. zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im
voraus thun. *Ho. pt.* früher.

קָדַם *a.* (mit אָפִין) besuchen. *Pa.* 1. *pf.*
3 *pl. c. s.* קָדְמוּנִי 2 S 22, 6 (Soc 59
קָדְמוּנִי) entgegentreten. *inf. c.* לְקָדְמוֹת
Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen;
3. *ipf.* 2 *pl.* תִּקְדְּמוּן Gn 19, 2 (MS
תִּקְדְּמוֹן) früh thun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.*
אֶקְדִּימוּ Gn 26, 31 früh thun; 2. zuvor-
kommen; 3. aufsuchen.

קָדַם *h. m.* Vorzeit.

קוּדַם (SchirR 6, 4) 1. קִירוּם.

קָדַם (Gn 29, 26) *a., c. s.* קָדְמִי Gn 30, 30
vor. קָדַם מִן Gn 27, 30 von vor.
לְקָדַם Ex 24, 2 vor hin. קָדַם Gn
13, 10 (MS קָדַם *c. inf.*) מִן קָדַם
ehe. קָדַם מִן Ex 19, 18 dement-
sprechend, dass.

קָדְמָא *a. m.* 1. *ind.* קָדַם Jes 23, 7
Vorzeit; 2. *pl.* קָדְמִין *a.* Gn 1, 1 An-
fang, Vorzeit. מִלְקָדְמִין Gn 3, 15
ehedem.; *b.* vorhergehende Zeit.
מִמָּאֲתָמְלִי וּמִדְקָדְמוֹהִי Gn 31, 2 (MS
קָדְמוֹהִי) gestern und vorgestern; *c.* Ost-
seite. מִלְקָדְמִין Gn 3, 24 östlich.

קָדְמָאָה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קָדְמָאִי
Ex 12, 2 erster. *f. d.* בְּקָדְמִיתָא Nu
10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* בְּקָדְמִיתָא
Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קָדְמָאִי Lv
26, 45 (MS ohne Vocalisation) früherer.
f. d. בְּקָדְמִיתָא Gn 13, 4 ehemals.

קָדְמוּנָאָה *a. m.* alter. *pl. d.* קָדְמוּנָאִי
Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קָדְמוּנִי *h. m.* uranfänglicher, alter.

קָדְמוֹת *s.* קָדַם.

קָדְמוֹת (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קָדְמוֹתָא *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer
Zustand.

קָדְמָתָא *a. f.* 1. Morgen; 2. מִן קָדְמַת דְּנָא
Koh 1, 9, מִלְקָדְמַת דְּנָא Ez 38, 17
Soc 59 ehedem.

קָדַן *s.* קָדַה.

קָדִיקָה 1. לְקָדִיקָה, *s.* לְקָטִיקָא.

קָדִיקָד *h. m.* 1. Scheitel; 2. höchste
Stelle.

קָדִיקָאָה *a. m.* dass.

קָדִיר I *h. Hi.* sich verfinstern.

קָדִיר II *h. s.* קָדִיר.

קָדִיר I *a.* finster werden. *pt. pass.* ge-
schwärzt. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְקָדִירוּ Ct
1, 5 schwarz werden.

קָדִיר II *a. s.* קָדִיר.

קָדִיר *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קָדִיר *h. m.* Topfhändler.

קָדִירָא (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קָדִירָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קָדִירָה ק' פִּרְסָקִיָה (jKil 28^a) 1.
קָרְיוּפִרְסָקִיָה.

קָדִירְיוּנְטַס *x. m.* (κοδράντης) eine Münze
(= 2 λεπτά).

קָדִירְיוּנִין *x. m.* (κέδρινον) aus Cedernholz.

קָדִירוּם (Gn 6, 15) *x. m.* Ceder (Kiefer?).

קָדִירְתָא (Ct 1, 6, MS קָדִירְתָא) *a. f.*
schwarz.

קָדִישׁ *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen,
weihen; 2. den Monat ankündigen;
3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten
machen; 6. Hände und Füße waschen
(v. d. Priestern); 7. das Reinigungs-
wasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut;
2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.*
geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden;
2. verboten werden.

קָדִישׁ *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קָדִישָׁה Ex 20, 11
heiligen, für heilig erklären, heilig
halten; 2. trauen, eine Frau nehmen;
3. *pt. pl.* מְקַדְּשִׁין Ex 40, 30 Hände
und Füße waschen (v. d. Priestern);
4. die Weihebenediktion sprechen;
5. den Monat ankündigen. *Aph.*
ipf. יִקְדִּישׁ Lv 27, 14 weihen. *Itpa.*
1. *ipf.* יִתְקַדֵּשׁ Ex 29, 21 geheiligt
werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַדְּשׁוּן Ex
19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen
lassen.

- קִדְּשׁ *h. m.* 1. Heiligkeit. כְּתָבֵי הַקִּדְּשׁ | 1. Hagiographen; 2. Heiliges. קִדְּשִׁים
קִדְּשִׁים קְלָיִם Heiliges niederen Grades. קִדְּשִׁים
קִדְּשִׁים Hochheiliges.
- קִדְּשָׁן *a. m.* 1. Heiligkeit. לְבוּשֵׁי קִדְּשָׁן
Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heilig-
tum. קִדְּשָׁן קִדְּשָׁן Ex 26, 33 Aller-
heiligstes; 3. קִדְּשָׁן בְּרִיךְ הוּא Est II
5, 1 Gottesbezeichnung.
- קִדְּשָׁן *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring;
2. Name eines Fisches.
- קִדְּשָׁה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung;
3. Name der dritten Benediktion des
Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.
- קִדְּשָׁן Ortsname.
- קִדְּשָׁתָא *a. f., c.* קְדוּשָׁתָא Lv 21, 9
Heiligkeit.
- קִהָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קִהָאָה 1 K 14, 4
(MS קָמָה) stumpf werden; 2. ersch-
laffen; 3. Menstruum haben; 4. herb
sein.
- קִהָא (?) II *a. Aph.* versammeln.
- קִהָה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich
ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf
machen. *Hitp.* stumpf werden.
- קִהָה (?) II *h. Hitp.* sich vereinigen.
- קִהָה *h. m.* 1. erschläft; 2. dunkel.
- קִהָיְתָא (?) *a. f.* Versammlung.
- קִהַל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich
versammeln.
- קִהַל *h. m.* Gemeinde.
- קִהָלָא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.
- קִהָלָה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.
- קִהַרְמָנָא *a. m.* Vorgesetzter.
- קִי. *ipf.* 2 *sg. f.* (v. קִיָּם) | (תִּקְוִי) תִּקְוִי קִיָּם
es bleibt stehen. 1 *pl.* נִקְוִי (נִקְוִי)
wir stehen.
- קִי *h. m.* Zone, Schicht.
- קִיָּא *a. m., pl.* קִיָּין Jes 59, 5
Faden.
- קִיָּא *s.* קִיָּא.
- קִיָּא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. *s.* קִהָה.
- קִיָּאָה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.
- קִיבִיסִין *s.* unter 'קב.
- קִוְבָעָא *a. m., pl.* כּוּבְעִין Ex 28, 40
helmähnliche Kopfbedeckung.
- קִוְבָעִיא Ortsname.
- קִוְבָעִיתָא *a. f.* Befestigung (?).
- קִוַּד *h. m.* Holzgefäß.
- קִוַּדָּא *a. m.* dass.
- קִוַּדָּם *h.* ל' ק' vor. ש' ק' ehe.
- קִוַּדָּשׁ *s.* קִנְשׁ.
- קִוְהַה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als
Tauchbad benutzen.
- קִוְהַה II *h. Pi.* hoffen.
- קִוְהָה *a. m.* Herbes.
- קִוְוִי I *h. m.* Ansammlung.
- קִוְוִי II *h. m.* Hoffnung.
- קִוְוִיתָא männl. Personenname.
- קִוְוִיתָא *a. m., pl.* קִוְוִיתָין Sac 1, 8 (MS
קִוְוִיתָין) eine Farbe von Pferden.
- קִוְוִיתָא *a. m.* Herde.
- קִוְוִיתָה *h. f.* ein Mass.
- קִוְוִיָּן *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.
- קִוְלָה *h. m., pl.* קִוְלוֹת 1. Stimme; 2. Schall.
- קִוְלָה בַּת קִוְלָה 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.
- קִוְלָה *h. m.* lärmend.
- קִוְלָה (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.
- קִוְלָב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.
- קִיָּם *h. Pa.* 1. bestätigen; 2. erfüllen.
Hitp. 1. bestätigt werden; 2. be-
stehen; 3. sich erfüllen.
- קִיָּם *a., pf.* קָם Ex 20, 18 stehen. *pt.*
pass. קָיָם *a.* feststehend, gewiss;
b. zukommend; 2. *pf.* קָם Gn 22, 3
aufstehen; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִקְוִמוּן Nu 30, 12
bestehen bleiben; 4. abgestanden
werden. *Pa.* 1. *pf.* קָיָם Nu 30, 15
bestätigen; 2. Dt 32, 8 feststellen;
3. *inf.* קָיָם Dt 8, 18 erfüllen; 4. *inf.*
קָיָם Gn 6, 19 erhalten; 5. *ipf.* 2 *sg.*
קָיָם Dt 6, 13 schwören; 6. *pf.* קָיָם
Gn 50, 5 schwören lassen; 7. Gn 28, 30
geloben. *Aph.* 1. *pf.* אָקָם Ex 40, 18,
אָקָם aufstellen, hinstellen; 2. *ipf.*
1 *sg.* אָקָם Dt 18, 18 einsetzen; 3. auf-
rechterhalten. *Pal.* *ipf.* 3 *pl.* יִקְוִמוּן
Jes 61, 4 (MS יִקְוִמוּן) aufrichten.

Itpa. 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיֵּם Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיֵּם Gn 26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מִתְקַיֵּם Nu 23, 19 sich erfüllen. *Ittaph. pf.* אֶתְקַם Ex 40, 17, אֶתְקַם aufgestellt werden.

קום *h. m.* Molke.

קומא *a. m.* dass.

קומה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קומינתא *a. f.* Schimmel (am Brot).

קומץ *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. soviel mit den Mittelfingern gefasst werden kann.

קומתא (Est II 1, 3) *a. f., ind.* קומא Jes 10, 33 Statur.

קונה, קונם, קונם absichtliche Veränderungen von קרָבָן.

קונינתא *a. f.* ein Kraut.

קונמא absichtl. Veränderung v. קרָבָן.

קונגעה *h. f.* Bezeichnung der Gattin (eigentl. ein Kleidungsstück der Frauen?).

קום *h. m.* Becher.

קוסא *s.* קקטא.

קויסטור *x. m.* (κωιστωρ) Quaestor.

קוסי ק' פרפיראן (EchR 2, 22) 1.

קוסיטרפיון.

קוסם *h. m.* Wahrsager.

קוסקרא *x. m.* (κασάριος) gebrechlich.

קוסת *h. f.* Wölbung (?).

קועא *a. m.* Kehle.

קועאה *a. m., pl. d.* קועאי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

קועד *ipf.* 3 *pl.* נקועדון (Spr 10, 30) 1. גַּעְמֵרוֹן, *s.* עֶמֶר.

קוף I Buchstabenname.

קוף II *h. m.* Affe.

קופא *a. m., pl.* קופין 1 K 10, 22 dass.

קופא *a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock (auf Stangen?); 3. Nadelöhr; 4. *s.* כִּפָּה.

קופאה *a. m.* Weinstock. בית קופאי 1. Ortsname; 2. Familienname.

קופה I (קפה?) *h. f.* Bodensatz, Geronnenes.

Aram.-neuhebr. Wörterbuch.

קופה II *s.* קפה.

קופתא *s.* קפתא.

קיפינא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קיץ *h.* abschneiden.

קיץ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קצו Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קיץ II *a., ipf.* 2 *pl.* תִּקְצוּן Lv 26, 15 Überdruß haben.

קיץ *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קניץ *h., pt. pass.* קוּיץ stachlig. *Pi.* Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קניץ *h. m.* vollhaarig.

קוצה I *h. f.* Häkchen.

קוצה II *h. f.* Färberröte, Krapp (?).

קוצות *h. f. pl.* Locken.

קוצם *s.* קוצה II.

קוק *h. m.* Pelikan.

קוקו Quaken.

קוקיא *a. m.* eine Vogelart.

קוקיא *a. m.* Blöcker, Schaf.

קוקין *x. m. pl.* Kohlenpfanne (?).

קוקיתא *a. f.* eine Vogelart.

קיקלתא *s.* קיקלתא.

קיקנא *a. m.* Wurm.

קיקנתא *a. f.* Flasche, Krug.

קיר *a.* kühlen.

קור I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קור II *h. m.* Kälte.

קורא I *a. m.* Palmkohl.

קורא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קורא *h. m.* 1. Rebhuhn; 2. Thürklopfer (?).

קוראה (1 S 26, 20, MS קוראה) *a. m.* Rebhuhn.

קורה I *h. f.* Abkühlung. קורת ריה Erquickung.

קורה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Köcher.

קורט *h. m.* 1. Stückchen; 2. Tropfen.

קרוך *h. m.* Pressbalken (der Oliven-
presse)?
קרונית *h. f.* Thymian.
קרוניתא *a. f.* dass.
קושט *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).
קושי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe;
2. Verhärtung.
קנא *a. m.* Baumwollkorn.
קנודור *x. m.* (κναιστόρω) Quaestor.
קנו *a. Pa.* abrechnen.
קנוה *h. m.* Krume, Stückchen.
קני *h. m.* Abrechner.
קוזמין *x. m.* (κόσμιον) Schmucksache.
קוזמיקון *x. m.* (κοσμικόν) die Welt be-
treffend.
קוזמוקרטור *x. m.* (κοσμοκράτωρ) Welt-
herrscher.
קוזמרין *x. m.* (κοσμάριον) Schmuck.
קנקנותא *a. f.* Schröpfkopf.
קנתא *a. m., pl.* קנתחין Sac 1, 9 eine
Farbe von Pferden. S. קנתא.
קטא I *a. m.* Katze (?).
קטא II *a. m.* Stück.
קטא I *a.* gewinnen.
קטא II *a.* abreissen.
קטב Name eines Dämons (Verderben).
קטבא *dass.*
קטאבא *x.* (κατάβα) steige hinab.
קטבי *h. m.* eine Art Olivenpresse.
קטבלישון *x. m.* (καταβλητόν) Schuld-
zahlung.
קטבוליא, קטבולא *x. f.* (καταβολή) Polster.
קטיגור *x. m.* (κατήγορ) Ankläger.
קטיגורא *x. m.* dass.
קטיגוריא *x. f.* (κατηγορία) Anklage.
קטידין *x. f.* (καταδίκη) Verurteilung,
Bestrafung.
קטאדיקוס *x. m.* 1. dass.; 2. (κατάδικος)
Verurteilter.
קטה *h.* abhacken.
קטיח *x. f.* (κοίτη), *pl.* קטייות 1. Lager;
2. Teppich.
קטיח *h. f.* Spalt.
קטולא *a. m., ind.* קטול Jes 22, 5 Töten.

קטולא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
קטולא *a. m., ind.* קטול Gn 46, 6
Töten, Tötung.
קטונתא Beiname eines Mannes.
קטועא *a. m.* Holzhacker.
קטנה *h. m.* 1. Abpflücken; 2. Abreissen.
קטנפא *a. m., c.* קטנף Ct 2, 12 Weg-
raffung.
קטנפא *a. m., pl.* קטנפין Ob 5 Winzer.
קטנפא *a. m.* abgepflückte Traube.
קטור (Est II 1, 3) Ortsname.
קטורא *a. m.* 1. Knoten; 2. Gurt.
קטורה weibl. Personennamen.
קטותא *a. f.* Stück.
קטומה *x. m.* (κτίσμα) Werk.
קטומי *x. f.* (καταζημία) Schaden.
קטט *h.* Pilp. dünnschlagen.
קטט I *a.* zanken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אתקטטו
Thr 4, 15 (MS נצו) dass.
קטט II *a. Pa.* kleinmachen.
קטטה *h. f.* Zank, Streit.
קטיי *s.* קיטה.
קטיא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumis Chate,*
C. sativus).
קטילתא *a. f., c.* קטילת Ru 1, 17 (Lücke
im MS) Tötung.
קטינא *a. m.* 1. klein, kurz; 2. männl.
Personennamen.
קטיניתא *a. f.* Jugendzeit.
קטנפא *a. m.* abgepflückte Traube.
קטיפה *h. f.* 1. Abpflücken; 2. Über-
wurf.
קטייתא *a. f.* Stück.
קטל *a.* 1. *inf.* מקטל Nu 35, 30 töten;
2. abhauen. *Pa. inf.* קטלא Ex 17, 3
töten, morden. *Itpe. inf.* אתקטלא
Ex 21, 15 getötet werden.
קטלא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todes-
strafe.
קטלא, קטלה *x. f.* (κατέλλα) Halskette.
קטלון, קטלון *x. m.* (κατάλυσις) Bazar,
Chan.
קטלוןין (קטלוןין)? *x. f.* eine Arte Kiste.
קטלית *x. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.

קטלפמט *x.* (κατὰ λεπτά) im Détail.
 קטליקום *s.* קתליקום.
 קטם I *h.* abreißen. *Ni.* abgerissen werden.
 קטם II *h.* mit Asche verdecken.
 קטם I *a.* abreißen.
 קטם II *a.* zu Asche werden.
 קטמא (Lv 1, 16) *a. m.* 1. Asche; 2. *pl.* קטמי DtJII 25, 11 l. קטנוי, *s.* קטנא.
 קטמום (jTaan 69^a) l. הטמום, *s.* טימום.
 קטמנא *a. m., pl.* קטמנין Sac 6, 3 aschfarben.
 קטן *h.* *Hi.* klein machen.
 קטן *h. m., f.* קטנה, *pl.* קטנים 1. klein; 2. Kind; 3. unmündig (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr, Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr); 4. *pl.* Harnröhre.
 קטון *x. m.* (κοιτών), *pl.* קיטוניות Schlafzimmer, Kammer.
 קטונא (Ct 3, 4) *x. m.* dass.
 קטנא *a. m.* 1. das schwächere Ende; 2. Schweiß; 3. בית קטנין Schamglied.
 קטנות *h. f.* 1. Kleinheit; 2. Jugend; 3. Kleingläubigkeit.
 קטנותא *a. f.* Jugend.
 קטנטין *x. m.* (κτάντης) Mörder.
 קיטנים *h. m. pl.* eine Art Hülsenfrucht.
 קטנין *a. m. pl.* Hülsenfrüchte.
 קטנית *h. f., pl.* קטניות Hülsenfrucht.
 קטיסין *x. m. pl.* ?
 קטספאה *a. m.* aus Ktesiphon.
 קטספון Ortsname.
 קטע *h.* abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt, verkürzt.
 קטע (Thr 1, 10 Ven. 1517) *a.* 1. dass.; 2. verkürzen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יתקטעו Koh 8, 13 (Ven. 1517 אֲתִקְטְעוּ) verkürzt werden.
 קטע *h. m.* Verstümmelter.
 קטע *h. m.* 1. Stück; 2. Abteilung.
 קטעא *a. m.* Schnitt.
 קטעא *a. m.* Holzhacker.

קטף *h., pt. pass.* kurz abgerissen. *Ni.* kurz abgerissen werden. *Pi.* 1. pflücken; 2. abreißen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.
 קטף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְטֹף Lv 25, 5 pflücken; 2. hinwegreißen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֲתִקְטִיפַת Jer 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.
 קטף *h. m.* 1. Balsam; 2. Balsambaum.
 קטפא *a. m., ind.* קטף Gn 37, 25 dass.
 קטפא (Lv 26, 5) *a. m.* Weinlese.
 קטפריס *x. m.* (καταφρις) abschüssig.
 קטפריס *x. f. pl.* (καταφράς) Schläge.
 קטפרקטום *x. m.* (καταφρακτός) bepanzert.
 קטיקטון (VajR 15) l. קטריטון.
 קטר *h.* dampfen, duften. *Pi. Hi.* räuchern.
 קטר I *a. Aph. pf. ipf.* יִקְטֵר Ex 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.
 קטר II *a., pf.* 3 *sg. f.* קטרת Gn 38, 28 binden, knüpfen. *Pa. pt. pl. f.* מִקְטָרֶן Ez 46, 22 verbinden.
 קטרא I *a. m.* 1. Rauch; 2. Nebel.
 קטרא II *a. m.* 1. *pl. c.* קטריי Jes 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* קטריי Est II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.
 קטרב *h. m.* ein Pflock am Joch.
 קטרבא *a. m.* dass.
 קטרג *x.* (καταγορέω) anklagen. *Pass.* angeklagt werden.
 קטרג *x.* dass.
 קטריגון (Midr. Teh 17, 3) l. קטדיקי.
 קטרון I Ortsname.
 קטרון II *h. m.* eine Art Walnuss.
 קטריטון *x. m.* (vgl. καταρροός) Katarrh, Fluss.
 קטרטון *x. m.* (κίτρτον) eine Medizin.
 קטרוין *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.
 קטורין *pl.* קטורין l. כל ק

קטרקטון *x. m.* (καταβάκτης) Fallthüre.
 קטרדיקי 1. קטרדיקי.
 קטרפתא (Lv 16, 13, MS קטרפתא) *a. f.*,
c. קטרפתא Ex 30, 1 Räncherwerk.
 קיא *h.* *Hi.* speien.
 קיבה *s.* קבה.
 קיבתא (Dt 18, 3) *a. f.* der rauhe Magen
 der Wiederkäuher.
 קידא (Am 6, 10) 1. mit MS קידא.
 קידה *h. f.* Prostration.
 קיהה *h. f.* Schleife.
 קיום *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
 קיומא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Be-
 stätigung; 3. *ind.* קיום Nu 30, 11 Ge-
 löbde; 4. *ind.* קיום Lv 5, 4 Eid.
 קיומתא *a. f.* 1. *c.* קיומתא Nu 30, 14
 Schwur.
 קיחה *h. f.* 1. Gebrauch von קח; 2. *s.*
 קיהה.
 קיטא (Gn 8, 22), קיטא *a. m.* Sommer.
 קייטא 1. Tos Sanh V 11. קטא, *s.* קטא II;
 2. jTaan 69^a 1. קטא, *s.* קטא I (?);
 3. Neg XI 7 1. קיטא, *s.* קיטה.
 קיטא *a. m.* Feigentrockner.
 קילא *a. m.* leicht.
 קילוני *h. m.* Rufer.
 קים *h. m.* 1. beständig; 2. lebend;
 3. giltig.
 קימא *a. m.*, *ind.* קים Dt 32, 40 1. be-
 stehend, beständig; 2. *pl.* קימין Dt 9, 4
 lebend. קים אָנא Nu 14, 28 so wahr
 ich lebe.
 קימא *a. m.* 1. *ind.* קים Gn 9, 13 Ab-
 kommen, Vertrag; 2. *ind.* קים Nu 30, 3
 Eid; 3. *ind.* קים Gn 28, 20 Gelübde;
 4. *pl. d.* קימיא Ex 18, 16 Satzung;
 5. *pl. c. s.* קימוהי Dt 28, 54 Bund.
 קימה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Auf-
 stellen.
 קיין (bBech 44^b) 1. קיק.
 קינאה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter,
 Schmied.
 קינה *h. f.* Klagelied.
 קיני Ortsname.

קיינד (jSanh 27^b) absichtliche Ver-
 änderung *v.* קנינד, *s.* קניא.
 קיסא *a. m.*, *pl.* קיסין Koh 12, 9 Ven.
 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
 קייסטור 1. קניסטור.
 קייסנאה *a. m.* hölzern.
 קיסם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Orts-
 name.
 קיסמא *a. m.* Span.
 קיסמית *h. f.* dass.
 קין Beiname einer Person (Wahrsager).
 קיפה (קפה) *h. f.* Bodensatz. *S.* קופה.
 קיץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen
 lassen; 2. als Nachkost (für den Altar)
 verwenden. *Hi.* wecken.
 קיץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Nachkost
 (für den Altar).
 קיץ *h. m.* Feigentrockner.
 קיצה (קצה?) *h. f.*, *pl.* קיצין bestimmte
 Zeit.
 קיצון *h. m.* sommerlich.
 קיצותא (קיצותא) *a. f.* 1. bestimmte Zeit;
 2. bestimmte Summe.
 קיק I *h. m.* Pelikan.
 קיק II *h. m.* mit langen Hoden.
 קיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
 קיקיון (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
 קיקלתא (Jer 19, 7, MS קלקלתא) *a. f.*
 Mist, Kot.
 קיר *h. m.* Rand.
 קירא *a. m.* Pechhändler.
 קירוב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung;
 3. Freundlichkeit.
 קירוד *h. m.* Striegeln.
 קירוי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
 קיש (קש, schallnachahmend) vom Klirren
 einer Münze.
 קישן *h. m.* mit nach innen gekrümmten
 Beinen behaftet.
 קיכלי *x. f.* (κίχλη) Drossel.
 קל *h. m.* 1. leicht. קל וְחוֹמֵר Schluss
a minori ad majus; 2. gering; 3. nach-
 lässig behandelt; 4. rasch.
 קלא *a. m.* Erdscholle.

קָלָא *a. m., c.* קָל Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. קָלָא בְּרַת הַחַלל (göttliche Stimme).
 קָלָא *a. m.* Erleichterung.
 קוּלָא 1. VajR 15 1. קוּרָא; 2. VajR 37 1. קוּלָב.
 קָלָא (קָלָא) *x. f.* (κέλλα), *pl.* קָלִין Celle.
 קָלָא *x. m.* (κόλλα) Leim.
 קָלָא ק' פָּנֵדֵר (BerR 50) 1. קָלָא פָּנֵדֵר.
 קָלָא I *a., pt. pl.* קָלֵן Nu 21, 6 sengen, verbrennen.
 קָלָא II *a., ipf.* יִקְלֵי Dt 25, 3 (MS יִקְלֵי) verächtlich werden. *Aph. ipf.* יִקְלֵי Dt 27, 16 verächtlich machen.
 קָלָא *h. m.* Röster (von Ähren).
 קָלָאִיל *x. m.* (κελαίνων) blauschillernd.
 קוּלָב *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.
 קָלָבָא *a. m.* eine Art Harz.
 קוּלְבוֹן *x. m.* (κόλλυβον), *pl.* קוּלְבוֹנוֹת Aufgeld, Agio.
 קוּלְבוֹן *x. m.* (κολοβός) kurzfüßig.
 קָלְבִּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.
 קָלְבוֹס (?) *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. קוּלָב.
 קָלְבוֹסִים (PethEch Ar.) 1. קָלְרוֹסִים s. קָלְרוֹסִים.
 קָלְבוֹסָת *x. f.* (καλήπιον ὀστέον) Hüftbein.
 קָלְבִּסְתָּא *x. f.* dass.
 קָלְבִּקָרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
 קָלְבִּרְיָא Name einer Landschaft (Καλαβρία).
 קָלְבִּסִּים *x. m.* (καλιγᾶτος) gemeiner Soldat.
 קָלְבִּרְפוֹן (viell. פָּלְגִרְפוֹן) *x. m.* (vgl. *pala* u. ἀρρείφωνα) ein Ofengerät zum Scharren und Anspießen.
 קָלְדָא *x. Ipa.* eingeschlossen werden.
 קָלְדִּיקוֹס (Mech Ex 17, 14) 1. קָלְדִּיקוֹס s. קָלְדִּיקוֹס.
 קָלְדָא I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.
 קָלְדָא II *h.* verbrennen.
 קָלְדָא männl. Personennamen.

קָלְיוֹן *x.* (κελεύω) befehlend.
 קָלְיוֹחַ *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.
 קָלְיוֹחַ *a. m.* dass.
 קוּלְוִיָא (Ez 27, 17) 1. קוּלְוִיָא *x. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näscherreien.
 קָלְוִיָא 1. קָרוֹמִית.
 קָלְוִין *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.
 קָלְוִיָא *h. f.* Bordell.
 קָלוֹם *x. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.
 קָלוֹמָא *x. m.* dass.
 קָלוֹסִים *x. f.* (κέλευσις) Befehl.
 קָלוֹעַ (1 K 14, 3) 1. mit MS וְלוֹעַ, s. וְלוֹעַ.
 קָלוֹף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.
 קָלוֹפָא *a. m., c.* קָלוֹף Gn 30, 37 Abschalen.
 קָלוֹת *h. f.* קָרְאָא Leichtsinn.
 קָלוֹתָא *a. f.* Geringschätzung.
 קָלַחַ *h.* 1. sich ergiessen; 2. giessen. *Pi.* 1. giessen, ergiessen; 2. sich ergiessen, herbeiströmen.
 קָלַחַ *a. Pa.* abwerfen.
 קָלַחַ *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קָלַחִים, קָלַחֹת Stengel (eines Krauts).
 קָלַחַ *a. m.* Stengel.
 קָלוֹחוֹסִין (SchemR 43) 1. קָלוֹפְרִסִין *x.* (καλή πράσις) Verkauf unter Garantie.
 קָלַחַת *h. f.* Kessel.
 קָלַטַ *h.* 1. annehmen, einziehen. *pt. pass.* קָלוֹטַ eingezogen, d. h. ohne Auswüchse (Klauen). 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistadt aufnehmen; 4. angehen (vom Pfropfreis).
 קָלַטַ *a.* 1. annehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Ipe.* eingesaugt werden.
 קָלַטָא *a. m.* Annahme.
 קָלוֹטִים *x. m.* (καλήτης) mit Hodenbruch behaftet.
 קָלוֹטוֹר *x. m.* (κουράτωρ) ein Hofbeamter.

קלטרָה (jMeg 73^d) *x. m.* (κλιτήρ) Lehnsitz.
 קָלִי *a.* 1. ein wenig; 2. קָלִי קָלִי langsam.
 קָלִי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קָלִיּוֹת geröstetes Getreide.
 קָלִיאַ (2S 17, 28) I *a. m., c.* קָלִי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.
 קָלִיאַ II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.
 קָלִיאַ (Nu 21, 5) III *a. m.* giftige Otter.
 קָלִיאֹפְטָרָה weibl. Personennamen (Κλεοπάτρα).
 קָלִיס *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.
 קָלִיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קָלִיל קָלִיל allmählich.
 קָלִילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קָלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קָלִיל Nu 21, 5 gering.
 קָלִילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קָלִילוּתָא Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.
 קָלִילוּן *x. m.* (χέλειον) Schildkrötenschale.
 קָלִלוּס I *x. m.* (κολός) Grünspecht.
 קָלִלוּס II *x. m.* (κολίας) eine Art Thunfisch.
 קָלִיעָה *h. f.* Geflecht.
 קָלִיעָתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קָלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 (קָלִיעָן) Verzierung (Skulptur).
 קָלִיפָא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.
 קָלִיפָה *h. f.* 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. *pl.* קָלִיפִין Schuppe.
 קָלִית *h. f.* Krug.
 קָלִיתָא *x. f.* (κωλή) Hüftknochen.
 קָלִל *h.* קָלִנִי, קָלִנִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. קָלִל הַיָּקָל ראשו leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.
 קָלִלָא *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קָלִיתָא Gn 16, 5, *ipf.* קָלִלָא Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קָלִלָא Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern;

2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תָּקִיל Ex 22, 27 (MS תָּקִיל) geringschätzen, schmählen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִקְלִיּוּן Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* אֶתְקִיל Thir 1, 14 (MS אֶתְקִיל *Itaph.* v. קָלִיאַ) verringert werden. *Palp.* 1. *pl.* מִקְקִילָא Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְקִילָתָא Jer 49, 7 verdorben werden.
 קוֹלֵל 1. קוֹלֵל.
 קָלֵל *h. m.* Krug.
 קָלִיאַ *a. m.* dass.
 קָלִיאַ *h. f.* Fluch.
 קָלֵם *a.* abschneiden.
 קוֹלְמוֹז *s.* קוֹלְמוֹז.
 קוֹלְמוֹסָא (Jes 3, 20) *x. m. pl.* (καλαμίσ?) eine Putzsache der Frauen.
 קָלְמִין *x. m.* (καλάμιον) Rohr.
 קָלְמִין (BerR 50) 1. קָלְמִין *x. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.
 קָלְמוֹטָרִין *x. m.* (κραβατάριον) Ruhebett.
 קוֹלְמוֹס *x. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.
 קוֹלְמוֹסָא *x. m., ind.* קָלְמוֹס Ri 5, 14 dass.
 קָלְמִרִין *x. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.
 קָלְמִתָא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קָלְמִין Läuse.
 קָלִוִן *x. m.* (καλόν) schön.
 קָלוּן קָ אָבָא קָ männl. Personennamen.
 קָלוּן *x. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.
 קָלָנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קָלָנָה Lv 20, 18 Scham, Blöße.
 קָלָנָוֹ Ortsname.
 קָלָנָדָא, קָלָנָדָם, קָלָנָדָא *x. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.
 קָלָנָיא *x. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).
 קָלָנִין, קָלָנִין *x. m. pl.* (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).
 קָלָנִיתָא *a. f.* eine Vogelart.
 קָלוּנִימוֹס männl. Personennamen (Καλώνυμος).
 קָלִינִיפִי (קָלוּנִיפִי) *x. f.* (καλή νύμφη) schöne Braut.

קלגתא (falsch קלונתא) *x. f.* (Κορινθιος) korinthisch.

קאזום *x.* (καλῶς) schön.

קלם *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hityp.* gelobt werden.

קלם *x. Pa.* 1. *pt.* מקלם Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קולם *x. m.* (κορύς?), *pl.* קולסין, קולסות קולסין 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קלם *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* מקלם behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).

קילום männl. Personennamenname.

קולום *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.

קולם *x. m.* (καυλός) Kohl.

קולסא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.

קולסא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* קולם 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קולסין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קלסטנרי, קלסטנרי *x. m.* (quaestionarius) Scharfrichter.

קלסטל *s.* קלסטל.

קלסטיר *x. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.

קלסטיר *x. m.* (κλειστρον) Verschluss.

קלסטיר *s.* קלסטנרי.

קלסין Ortsname.

קלסין (EchR Peth) 1. קלסין, *s.* קלסין.

קלסין *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.

קלסין *s.* קלסטנרי.

קלסין *x. f.* (κόλλιε) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.

קלסין *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.

קלסין 1. קלסטנרי.

קלע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.

קלע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אקלע 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern.

Itye. eintreffen.

קלע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.

קלע *a. m.* 1. *ind.* קלע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קלע Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.

קלע *a. m., pl. d.* קלע 2 K 3, 25 Schleuderer.

קלע *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

קלע *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קלע *a.* dass. *Pa. pf.* קלע Gn 30, 37, *pt. pass.* מקלע Jo 1, 7 dass. *Itye.* abgezogen werden.

קלע *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).

קלע, קלע *a. m.* 1. *pl.* קלע Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קלע Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.

קלע *a. m.* Pergamentblatt.

קלע *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.

קלע weibl. Personennamenname (Κλεοπάτρα).

קלע *x. f.* (κάλη), *pl.* קלע Urne.

קלע *a. f.* Grind, Schorf.

קלע *x. m.* (καλλιφωνον) ein Instrument.

קלע, קלע männl. Personennamenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).

קלע *x. m. pl.* (κολυμάς) Speiseoliven.

קלע *s.* קלע.

קלע *a.* werfen. *Pa.* dass.

קלע *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.

קלע *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verderbenes.

קלע *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verderbenheit.

קלע I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλικιον) Ziegenhaarstoff.

קלע II *x. m.* (κικινος, *cincinmus*) gekräuselt Haar.

קלע, קלע *x. f.* Cilicien (Κιλικία).

קלע *s.* קלע.

קלע *s.* קלע.

קלע *s.* קלע.

- קלקלה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.
- קלקליון *s.* קלקליון.
- קלקלתא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קנקנתא.
- קלקלתוס *x. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.
- קולקס *x. m.* (κολοκασία) die aegyptische Bohne (*Colocasia antiquorum*).
- קולקרון *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
- קולר *x. m.* (קולרין Ez 19, 9, MS קולרין) *x. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.
- קולרין *x. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
- קלורין *x. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.
- קלרה Ortsname (Καλλιῆρόη).
- קלורית *x. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
- קלוריתא *a. f.* Augensalbe.
- קלירוס *x. m.* (κλήρος) Los.
- קלש *a., pt. pass.* קלש 1. dünn; 2. schwach, dürrig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itp.* dürrig werden.
- קלשא *a. m.* Dünnes.
- קלשוניא *a. m., pl.* קלשונין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.
- קלה *x. m.* (κάλαθος) der konkave Stein der Eselmühle.
- קלתא *a. f.* Leichtes.
- קלתא *a. f., c. s.* קלתה Gn 24, 45, *pl.* קילין 2 K 12, 14, קולון 2 S 17, 28 Krug.
- קלתה *x. f.* (κάλαθος) Korb.
- קלתות *x. f.* (κάλαθος) Herdeinfassung.
- קפא קפא. קפא דק. קפא וסאי דק. was liegt da vor? *S.* קפי.
- קומא *x. m.* (κόμμι) Gummi.
- קומא *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.
- קומאדא *a. m., f. d.* קמיתא Est II 1, 8 (MS קמיתא) erster.
- קומאדא *a. m.* ein wenig.
- קמואל Name eines Engels.
- קמוס *h. m.* eine Pflanze.
- קמורא *a. m.* Gürtel.
- קמו *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich hineinziehen.
- קמח *h. m.* 1. Mehl; 2. Weinkahm.
- קמח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.
- קמחא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קמח Nu 5, 15 Mehl.
- קמחיניא Ortsname.
- קמחית weibl. Personennamenname.
- קמט *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 2. zusammengelegt sein.
- קמט *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קמית hartleibig; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.
- קמט *h. m.* Falte, Runzel.
- קמט *h. m.* 1. dass.; 2. Vertiefung.
- קמטון *x. m.* (*comes*) ein Beamter.
- קומיטטון *x. m.* (κομιτάτον) Hofstaat.
- קומיטורוסין l. קומיטורוסין.
- קמטריא *x. m.* (κάμτρα), *pl. d.* קמטריא 2 K 10, 22 (MS קמטריא) Truhe.
- קמטריא *x. m.* Kistenverfertiger.
- קמי קמי *a.* vor. ימדיקמיהי וימדיקמיהי Gn 31, 6 mit gestern und vorgestern.
- קומי *x. f.* (κόμη) Haupthaar.
- קומיטטון *x. m.* (κομμεᾶτον) Beurlaubung.
- קמיע *h. m.* Amulet.
- קמיעא *x. m.* dass.
- קמיצה *h. f.* 1. Nehmen mit den drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.
- קומיליא *x. f.* (κιμωλία) eine weisse Thonart.
- קומיליא *x. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.
- קמין *x. m.* (κάμινος) Ofen.
- קומיטריוסין *x. m. pl.* (κομენტαρήσιος) Archivar.
- קומיטריוסין *x. m. pl.* (κομენტάριος) Anklageprotokoll.
- קומיניא *x. f.* (*Gemoniae*, sc. *scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.
- קומים *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קומום *x. m.* (κόμμι) Gummi.
 קמע *h.* anbinden.
 קמעא *a.* ein wenig. קמעא קמעא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.
 קמפון *x. m.* (κάμπος) öffentlicher Platz, Spielplatz.
 קומפרומסין *x. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.
 קמין *h.* mit den Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.
 קמין *a.* 1. *ipf.* יקמוץ Lv 2, 2 mit den Mittelfingern abnehmen; 2. schliessen (vom Auge).
 קמץא *a. m.* 1. *c. s.* קמץא Lv 2, 2 eine Hand voll.
 קמץא (2S 18, 17, MS פומץא) *a. m.* Grube.
 קמץא *a. m.* 1. *pl.* קמץין Nu 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.
 קמץין *h. m.* zusammengepresst.
 קמץן *h. m.* habgierig.
 קמץר männl. Personenname.
 קמקום *x. m.* (κουκκούμιον) Kessel.
 קמקוםא, קמקוםא *x. m., pl.* קמקמי Est II 1, 2 (MS מקוקם) dass.
 קמקמא *a. m.* eine Schlangenart.
 קמר *x.* (vgl. καμάριον) wölben.
 קמר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קמרו Thr 2, 10 (nicht MS) gürteln.
 קמרוטון, קמרוטא (falsch קמרסטא) *x. m.* (καμαρωτόν) Gewölbttes.
 קמרון *x. m.* (καμάριον) Wölbung.
 קמתא *a. f.* 1. *ind.* קמא Ex 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קמא Gn 28, 18 Standsäule; 3. männl. Glied.
 קן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar; 3. Kammer. *pl.* קנים Name eines Mischnatraktats.
 קונא *x. f.* (κώνος) Kegel.
 קנא I *a. m.* Geräusch.

קנא II *a. m., c. s.* קניה Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.
 קנא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.
 קנא I *a., pt.* קנאה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יקני Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קני Nu 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אקניא Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.
 קנא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אקניא Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.
 קנא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).
 קנאה *a. m., ind.* קנא Dt 4, 24, קני dass.
 קנאה *h. f.* Eifersucht, Neid.
 קנאה *a. m.* eifervoll.
 קנאתא (Nu 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.
 קנב *h. Pi.* abreissen, abschneiden.
 קנב *a. Pa.* dass.
 קנביתון l. קנביתון.
 קונבי l. קונבי.
 קנבום, קנבם *x. m.* (κάνναβις) Hanf.
 קנבוקאות *x. f. pl.* ein Gebäck.
 קניני *x. m.* (κυνηγός) Jäger.
 קניניא (Est II 1, 2, nicht MS) *x. f.* (κυνηγία) Jagd.
 קנינין *x. m.* (κυνήγιον) dass.
 קונדא *x. m.* (κονδός) kurz.
 קונדיטון *x. m.* (κονδίτον) Würzwein.
 קנדי Zauberwort.
 קנדילא *x. m.* (κανδήλα) Kerze.
 קונדס *x. m.* (κοντός) Stange.
 קנדיק (Est II 1, 14, MS הנדקי) l. הנדקי.
 קונדיריקין l. קונדיריקין.
 קנה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.
 קנה *h. m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קנא *a. m.* absichtl. Veränderung von קנא.

קנאקתא *a. f.* Abgeschnittenes.

קנח *h. m.* Nachtsch.

קנח *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.

קנחא *a. m.* (für קנחא) 1. Schwur; 2. Gelübde.

קנחא *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.

קנחא *a. m., pl. d.* קנחא Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קנח *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.

קנח *a. Pa.* dass.

קנט *h. Hi.* kränken.

קנט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תקנטי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.

קונטא *l.* אונגרי ק' אונגרי קונטא.

קונטברא *x. f.* (*cantabrum*) Name eines Feldzeichens.

קנטורין *x. m.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.

קונטיטון *x. m.* (κονδίτον) Würzwein.

קנטינר I *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קנטינר II *x. m.* Vorhof (?).

קונטום *x. m.* (κοντός) Stange.

קנטיר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken.

קנטיר *x.* dass.

קנטירא *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קנטירא *x. m.* (κέντρον) Bleilot.

קנטירון *x. m. pl.* (Κένταυροι) Centauren.

קנטירון *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קנטירן *x. m.* 1. streitsüchtig; 2. s. קטרון.

קנטירן (jSabb 10^e) *x. f. pl.* (?).

קונטרונין (Tos BabB V 12) 1. קנטירונין, s. קנטירונין.

קונטרונק (bKidd 12^a) 1. קנטירונק.

קונטריס *s.* קנטירונין.

קנטיריסין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קנטירופוס *x. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קונטריקום männl. Personenneame.

קנטיא I Ortsname.

קנטיא (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Messrohr; 4. *pl.* קנטיא Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.

קנטיא *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.

קנטיא *x. f.* (κοψία) Kalkstaub.

קנטיאה *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.

קנטיאה *a. f.* Abgeschnittenes.

קנטיא *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.

קנטיא *a. m.* 1. *c.* קנטיא Lv 22, 11 (MS קנטיא) Erwerb; 2. *c. s.* קנטיאה Gn 14, 19 Besitz.

קנטיא *x. f.* (κόρυχα) Muschel, Schale.

קנטיאה *x. f.* dass.

קנטיירי (Ex 28, 19), קנטיירי *x. m.* (κερυπίτης) ein Edelstein.

קנטיירין 1. קנטיירין, s. קנטיירין.

קנטם *a. Pa.* die Formel קונטם anwenden.

קנטיא *a. m.* Zimmt.

קנטיא *h. m.* dass.

קנטיא *a. m., c.* קנטיא Ex 30, 23 dass.

קנטיא *h. Pi.* nisten.

קנטיא *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תקנטיא Jes 34, 15 dass.

קנטיא *x. m.* (καυθών) Rohrkorb.

קנטיאה *x. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.

קנטם *x.* (vgl. κήσος) Strafe verhängen.

קנטם *x.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.

קנטם *x. m.* (κήσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.

קנטם *x. m.* dass.

קנטם *x. m.* (κήσος) Verzeichnis.

קנטם *a. m.* Holz, Span.

קנטיא *x. m. pl.* (?).

קנטון (EstR 1, 1) 1. קנטיא, s. קנטיא.

קנטיא *x. m.* (κήσος) Censor.

קנטום *x. m.* (κόθορος) Stiefel.

קנטיא *x. m.* (κωνυπέιον) Bett mit Fliegennetz.

קנטיא *x. m., pl.* קנטיא 2S 16, 22 dass.

קנפון s. קמפון.

קנקול *x. m.* (κικκλίς, κάγκελλον)

1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster;
3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קלף.

קנקל *x. m.* dass.

קנקלטון *x. m.* (καγκελλωτόν) Gitterwerk.

קנקן *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Pflug-
sterze.

קנקנא *a. m.* dass.

קנקנתיא *a. f.* ein Musikinstrument.

קנקנתא *a. f.* Flasche.

קנקנתום s. קנקנתום.

קניקוס *x. m.* (κυνικός) von der Hunds-
wut befallen.

קנירס *x. m.* (κινάρα) Artischocke (*Cy-
nara scolymus*).

קנישוברנין *x. m. pl.* (*consobrinus*)
Vettern.

קנישקין *x. m.* eine Art Becher.

קנת *h. f.* Griff, Stiel.

קנתא *a. f.* dass.

קנתיל *x. m.* (κανθήλια) Saumsattel.

קנתון *h. m., f.* קנתנית eifersüchtig.

קנתינר *x. m.* Vorhof (?).

קנתיר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen,
kränken. *Pass.* gekränkt werden.

קנתיר *x.* dass.

קנתירון *x. m. pl.* (vgl. κεντρόω) Vor-
würfe, Kränkungen.

קנתירן *x. m.* streitsüchtig.

קסגלגס männl. Personennamen (Γάιος
Καλιτούλας).

קסיד, קסידא, קסידא, קסידא *a. m.* (κασίς) Helm.

קסידור *x. m.* (κuaiστωρ) Quaestor.

קסיה *h. f.* Schale.

קסומא *a. m.* Zauberer.

קסותא *a. f., pl. d.* קסותא Ex 37, 16
Schale.

קסמא, קסמא, קסמא *x. m.* (ξεστής) 1. ein
Mass; 2. Krug.

קסמא (?) *x. m.* Ort.

קסמוריא *x. f.* (κουστωδία) Wache.

קסמורניום *x. m.* (κουστωδιανός) Wächter.

קסמיטירין *x. m.* (κασσίτερος) Zinn.

קסטא s. קסטא.

קסטלון *x. m.* (καστέλλιον) 1. Kastell;
2. Wasserturm.

קוסטנטינא Konstantinopel (Κωνσταντι-
νούπολις).

קוסטנטינוס männl. Personennamen (Κων-
σταντινός).

קוסטינר *x. m.* (κuaiστιωνάριος) Scharf-
richter.

קוסטור *x. m.* (κuaiστωρ) Quaestor.

קסטרא *x. m.* (κάστρα) 1. *pl.* קסטראות
Lager, Festung; 2. Ortsname.

קסטוריא l. קסטוריא.

קסטרון s. קסטרא.

קסטורינוס l. קסטורינוס.

קוסטיטרפיון *x. m. pl.* (κοσσοτράπεζοι)
Schmarotzer.

קסה *h. f.* 1. Handschuh; 2. Deckel.

קסויהא (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber
קויהא.

קיסים (BerR 99) l. קסידים, s. קסיד.

קסלופניום *x. m.* (ξυλοφανός) Fackel (?).

קסם *h., pt.* קסם Zauberer, Wahrsager.
Pi. zaubern, wahrsagen.

קסם *a., pt.* קסם Dt 18, 10 zaubern,
wahrsagen.

קסמא *a. m.* 1. *pl.* קסמין Dt 18, 10
Zauberei; 2. Ausspruch; 3. männl.
Personennamen.

קסמא *a. m., pl. d.* קסמיא Dt 18, 14
Zauberer, Wahrsager.

קסומא (Hb 3, 17) *a. m.* (κήνωμα)
Steuer.

קסנטור l. קסנטר.

קסם *h.* säuern. *pt.* קסם säuernder
Wein.

קסום *x. m.* (κισσός) Ephau.

קסום *x. m.* dass.

קססה *h. f.* Erdscholle.

קסוטבן (jBabM 10^c) l. קסיטון, s.
קסיטא.

קסוסון (jKeth 26^c) Ortsname.

קססם *h. m.* Steinchen (?).

קיסר *x. m.* (Καίσαρ) Caesar, Kaiser.

קסרי männl. Personennamen.
 קיסרי *h. m.* aus Caesarea.
 קיסריה *a. m.* dass.
 קיסריון Ortsname (Καيسάρεια sc. Φιλίππου).
 קיסרי, קיסריי Ortsname (Καيسάρεια).
 קיסריא *a. m.* aus Caesarea.
 קיסריטון *x. m.* (ἑξέρκτιος) Kriegsbeer.
 קעליה 1. Ortsname; 2. s. קלעא.
 קעילי *h. m.* aus Ke'ila.
 קעקע I *h.* lärmern.
 קעקע II *h.* 1. tätowieren; 2. niederreißen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet werden.
 קעקע *h. m.* Tätowierung.
 קערה *h. f.* Schlüssel.
 קפא *h.* 1. *pt. pass.* קפוי obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.* gerinnen machen.
 קפא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קפו Ex 15, 8 aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen. *Itpe.* aufsteigen.
 קפא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.
 קפא *a. m.* Aufstossen (vom Magen).
 קפד *h. Hi.* 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.
 קפד *a.* genau nehmen. *pt. pass.* קפיד genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Itpe.* 1. *pf.* אַתְּקַפֵּד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.
 קופד *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
 קפד *h. m.* Igel.
 קפדא (Jes 34, 15), קפדא *a. m.* dass.
 קופדא *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
 קפדא (NuJII 25, 5)?
 קפדן, קפדן *h. m.* aufbrausend.
 קפדנא *a. m.* dass.
 קפדנות *h. f.* Aufbrausen.
 קפודקניא *x. f.* Kappadocien (Καπαδοκία).

קפודקניא *a. m.* aus Kappadocien.
 קפה *h. f.* Gefäß, Korb.
 קפה *s.* קפא.
 קפודא *a. m., pl.* קפודין Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.
 קפוי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).
 קפול *h. m.* Zusammenfalten.
 קפולא *a. m.* Abkratzen.
 קפולאה *a. m.* Grabender.
 קפונית *h. f.* ein Seefisch.
 קפוסיי männl. Personennamen.
 קפוי *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze (?).
 קפויפא (Lv 11, 17) Eule.
 קפויץ *h. m.* Springen.
 קפויצי männl. Personennamen.
 קפו *h.* springen, hüpfen.
 קפו (Ct 2, 8, MS מָטָא) *a.* dass.
 קפניא *x. m.* ein kleines Mass.
 קפח *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken. *Pi.* 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.
 קפח *a., pt. pl.* קפחין Ho 7, 1 schlagen, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.
 קפח *h. m.* schwächtigt.
 קפחאות *x. f. pl.* (κοπτή) ein gewürztes Gebäck.
 קפוטולין *x. m.* (Καπετωλίον) in Rom.
 קפוטקא *a. m., pl. d.* קפוטקאי Gn 10, 14 Kappadocier.
 קפוטקניא *x. f.* Kappadocien (Καπαδοκία).
 קפוטורין 1. קפוטורין.
 קפניא *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.
 קפנידא *a. m.* Genaunehmen.
 קפנידיותא *a. f., c.* קפנידיות Jes 59, 1 Schlaffwerden.
 קפיפה *h. f.* Korb.
 קפיץ *h. m.* Sprung.
 קפיצא *a. m.* dass.
 קפיצה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Übersprungung.

קָפַל I *h.* zusammenfallen. *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefalt. *Hitp.* sammengefalt. werden.

קָפַל II *h.* *Pi.* abkratzen.

קָפַל I *a. Pa.* zusammenfallen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶתְקַפְּלוּ Jes 38, 12 zusammengefalt. werden.

קָפַל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קָפַל *h. m.* Falte (?).

קִיפָּלָה, קִיפָּלָה s. קָפַלִי.

קוֹפְּלָאוֹת *x. f.* (*copula*), *pl.* קוֹפְּלָאוֹת Kette.

קָפַלָּא *x. f.* (*κεφαλῆς*), *pl.* קָפַלָּאוֹת Kapitul.

קָפַלָּא *x. m.* (*κάπηλος*) Gastwirt.

קַפְּלָאוֹת s. קָפַלָּא.

קַפְּלוֹט, קַפְּלוֹטָא *x. f.* (*κεφαλωτόν*) Lauch (*Allium capitatum*).

קַפְּלוֹטָא, קַפְּלוֹטָא *x. m.* (*κεφαλῆς*) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קַפְּלוֹנִי, קַפְּלוֹנִיָּא *x. m.* (*καπήλιον*) Wirtshaus.

קִיפָּלוֹס *x. m.* (*κεφαλῆς*) Kapitul.

קַפְּלוֹנִיָּא Ortsname.

קַפְּלוֹנִיָּא *x. m.* (*κόπανον*) Schlägel.

קַפְּלוֹנִיָּא *x. f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.

קַפְּלוֹנִיָּא männl. Personennamen (*Κωπώνιος*).

קַפְּסָא *h.* springen.

קַפְּסָא *x. m.* (*κοπίς*) Hackmesser.

קַפְּסָא, קַפְּסָא *x. f.* (*κάψα*) Kasten.

קַפְּסוֹלוֹן l. קַפְּסוֹלוֹן, s. קַפְּסוֹלוֹן.

קַפְּסָא *h.* 1. zusammenziehen, schliessen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קַפְּסָא *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְפֹּץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schliessen; 2. springen.

Pa. inf. קַפְּסָא Lv 11, 21 springen.

Itpe. springen.

קַפְּסָא *h. m.* Zusammenschluss.

קַפְּסָא s. קַפְּסָא.

קַפְּסָא l. קַפְּסָא.

קַפְּסָא Beiname einer Person.

קַפְּסָא s. קַפְּסָא.

קַפְּרָס, קַפְּרָס *x. m.* (*κάππαρις*) Kapernstrauch (*Capparis spinosa*).

קַפְּרוֹס Name einer Insel (*Κύπρος*).

קַפְּשָׁא *h.* wegschnappen.

קַפְּשָׁא (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קַפְּתָא *a. f., pl.* קַפְּתָא Behältnis, Korb.

קַץ *h. m., pl.* קַצִּין Ende, Endzeit.

קַצָּא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קַצָּא *a.* abbrechen. *Itpe.* 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קַצָּב *h., pt. pass.* קַצָּב bestimmt. *Pi.* hacken.

קַצָּב *h. m.* Fleischer.

קַצָּב *h. m.* Festsetzung.

קַצָּבָה *h. f.* 1. bestimmtes Mass; 2. Taxe.

קַצָּדוֹר s. קַצָּדוֹר.

קַצָּה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קַצָּזָה *h. m.* Abschneider.

קַצָּזָה *h. m.* Abschneiden.

קַצָּזָה *h. f.* Trauer.

קַצָּזָה *a. m.* Eunuch (?).

קַצָּזָה *a. m.* Eidechsenart (?).

קַצָּזָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קַצָּזָה *h. m. pl.* Schoten.

קַצָּזָה *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קַצָּזָה *a. f.* Festsetzung.

קַצָּה *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קַצָּה (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

קַצָּה s. קַצָּה.

קַצָּה *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Personennamen (viell. besser Ländername קַצָּה = *Κασπία*).

קַצִּין *h. m.* Fürst.

קַצִּיָּה *h. f.* 1. Zerteilung (von Feigenmasse); 2. Zerteiltes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קַצִּיָּה jNed 38a¹ l. קַצִּיָּה, s. קַצִּיָּה.

קַצִּיָּה (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קַצִּיָּה *h. f.* Zürnen.

קַצִּיָּה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen;

2. Abgeschnittenes (von Feigenmasse);
3. Abteilung; 4. Absonderung (vom
Besitz); 5. Festsetzung.
קְצִיצָתָא *a. f., ind. קציצא* Est II 1, 3
Mass.
קְצִיר *h. m.* Ernte.
קְצִירָא *a. m.* krank.
קְצִירָה *h. f.* Ernten.
קְצִירָתָא *a. f.* Stück.
קְצִיעַ *h.* 1. abnehmen; 2. ablösen (von
Feigenmasse). *Pi.* abtrennen.
קְצִיף *h. Hi.* zürnen machen.
קְצִיף Name eines Engels (Zorn).
קְצִיפּוֹן *h. m.* Zürnen.
קְצִיץ *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. fest-
setzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden;
2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden,
abhauen.
קְצִיץ *a. 1. inf. קצין* Dt 19, 5 abschneiden,
abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.*
קְצִיזו Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl. תִּקְצִיזוּן* Ex
34, 13 abschneiden, abhauen. *Itp.*
pf. 3 *pl. אֶתְקִיזוּ* Jes 46, 2 abgehauen
werden.
קְצִיץ *h. m.* Abschneider.
קְצִיץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück;
2. Schote.
קְצִיצָא *a. m.* Schote.
קְצִיצָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Ab-
schneidung (vom Besitz durch eine
besondere Handlung); 3. Schnitt.
קְצִיצָתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.
קְצִיר *h.* ernten. *Pi.* kurz machen. *Hityp.*
verkürzt werden.
קְצִיר *a. Pa.* kurz machen. *Itp. pf.*
אֶתְקִיצֵר 2 K 19, 26 verkürzt werden.
קְצִיר *h. m.* Walker.
קְצִיר *h. m.* 1. kurz; 2. gering.
קְצִירָא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.
קְצִירָא, קְצִירָא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m.,*
pl. קְצִירָא 1 S 13, 21 Walker.
קְצִירָה *x. f. (κάστρα)* Kastell, Burg.
קְצִירִין Ortsname.
קְצִירִית *h. f.* Melancholie (?).

קְצִירִין *h. m.* Kürzer.
קְצִירִיטוֹן *s. קְצִירִיטוֹן.*
קְצִירָתָא *a. m., ind. קצת* Nu 22, 41 Teil.
קְקָא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קוּצָא.
קְקָבּוֹן *x. m.* (vgl. κακάβη) im Koch-
topf bereitet.
קְקָבּוֹרִיסִין l. קְקָבּוֹרִיסִין *x.* (κακή πρῶσις)
Verkauf ohne Garantie.
קְקָבּוֹרִיסִין männl. Personennamen.
קְקָבּוֹלָא *a. m.* Cardamom (*Amomum*
Cardamomum).
קְקָבּוֹלָא, קוּקָלָא l. קוּקָלָא, *s. קְקָבּוֹלָא.*
קְקִים (SchirR 3, 4) l. קְתִים *x.* (κάθιζε)
setze dich.
קְקִיפּוֹרִיפּוֹרִיטוֹן *x. m. pl.* (κακοπαίδευτοί)
schlecht erzogen.
קְקִירָא *x. m.* (κούκουρον) Köcher (?).
קְרָא *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.
קְרִיא, קְרִיא *x. f.* (κηρός) 1. Wachs;
2. Pech.
קְרִיאָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria*
vulgaris).
קְרִיאָא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen.
Hi. 1. dass.; 2. lesen lassen.
קְרִיאָא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. אֶקְרִיא* Ex 2, 7
rufen; 2. *pf.* קְרִיאָא Gn 2, 20 nennen;
3. *pt.* קְרִיאָא Dt 17, 19 lesen, rezitieren;
4. krähen (v. Hahn). *Itp.* 1. *ipf.*
אֶתְקְרִיאָא Gn 17, 5 genannt werden; 2. ge-
rufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.*
אֶתְקְרִיאָא Bibellehrer.
קְרִיאָא II *a. Itp.* zufällig thun.
קְרִיאָא *h. m.* Bibelvers.
קְרִיאָא *h. m.* Bibelkundiger.
קְרִיאָה *a. m.* dass.
קְרִיאָה *x. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachs-
händler; 2. Pechhändler.
קְרִיב *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden,
geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.*
1. nahebringen; 2. darbringen, opfern;
3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.*
aufnehmen. *Hityp.* dargebracht werden.
קְרִיב, קְרִיב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen;
2. *ipf.* יִקְרִיב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* קָרִיב Gn 48, 10 nahebringen;
2. versöhnen; 3. *ipf.* יִקְרִיב Lv 1, 14
darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph.*
pt. מִקְרִיב Ma 2, 12 (MS מִקְרִיב) dar-
bringen, opfern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.*
תִּתְקַרֵּב Dt 25, 9 sich nähern, heran-
treten; 2. freundlich sein; 3. ver-
wandt sein.

קָרֵב *h. m., du.* קָרְבִּים Eingeweide.

קָרֵב *h. m.* Krieg.

קָרְבָּא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קָרְבָּא *a. m., pl.* קָרְבִּין Eingeweide.

קָרְבָּא *a. m.* Annäherung.

קָרְבָּה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קָרְבִּיטִין *x. m.* (κράββατος) Ruhebett.

קָרְבִּין (Tos Kel BabB V, 17) ?

קָרְבִּין *h. m., pl.* קָרְבָּנוֹת Opfer.

קָרְבָּנָא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos
12, 2 Soc 59 Geschenk.

קָרְבָּם *x. m.* (κάρασος) Baumwolle.

קָרְבָּתָא *a. f.* Krieg.

קָרְד *h. Pi.* striegeln.

קָרְד (קָרַר?) *a.* sich festsetzen (?).

קָרְדָּא *x. m.* (κρότων) Zecke.

קָרְדוֹ (Gn 8, 4, MS קָרְדוֹ) Ortsname.

קָרְדוֹיִי *h. m.* aus Kardu.

קָרְדוֹם *h. m.* Axt.

קִירְדִי *s.* קִירְדִיָּה.

קִירְדִיָּמָא (?).

קִירְדִיָּנָא *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gor-
dianisch.

קִירְדִיָּנָטָם 1. קִירְדִיָּנָטָם.

קִירְדִיָּקוֹם *x. m.* (καρδιακός) 1. melanco-
lisch; 2. Melancholie.

קִירְדָּם *h.* behauen.

קִירְדִין (EchR 1, 16) 1. mit Ausg. Pes.
קִירְדִין.

קִירְדִיָּנָא *x. f.* Name einer Landschaft
(*Cardunia*).

קִירְדִיָּנָא *a. m.* aus *Cardunia*.

קִירְדִים (falsch קִירְדוֹם) *x. m.* (χάρτης)
Schriftstück, Blatt.

קִירְדָּם *x.* (vgl. κρήνη) mit Kreide ab-
reiben (?).

קִירְדִיקוֹן, קִירְדִיקִים, קִירְדִיקוֹת *x. f. pl.* (*cor-
ticea*) Rindenschuhe.

קִירְדִיקִינִי *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gor-
dianisch.

קִירָה I *h. Hítv.* Pollution haben.

קִירָה II *h. Pi.* bedachen. *Pu.* bedacht
sein.

קִירְוָא (Ho 11, 9, Soc 59 קִירְוָא) *x. f.*
ind., pl. קִירְוִין Dt 9, 1 Ortschaft. S.

קִירְוָתָא, קִירְוָתָא.

קִירְוָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria
vulgaris*).

קִירְוָב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קִירְוָבָא *a. m.* Vorbeter.

קִירְוָחָא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קִירְוָחִים (?) Ortsname.

קִירְוָיָא *a. m.* Bibellehrer.

קִירְוָיָה *h. f.* Flaschenkürbis.

קִירְוָיָה *s.* קִירְוָיָה.

קִירְוִים *h. m.* Kruste, Haut.

קִירְוִיָּם *h. m. pl., s.* קִירְוָתָא.

קִירְוִיָּתָא *h. f.* Schale.

קִירְוִיָּצָא *a. m.* Kneifender.

קִירְוִיָּקָתָא, קִירְוִיָּקָתָא *a. f.* Frosch.

קִירְוִיָּשָׂא *a. m.* Frost.

קִירְוִיָּשָׂתָא *a. m.* ein Gebäck.

קִירְוִיָּתָא *x. f.* (κηρός) Wachs.

קִירְוִין *x. m.* (κρυσσός) Krug.

קִירְוִיל *h., pt. pass.* קִירְוִילִין zusammen-
geballt.

קִירְחָה *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קִירְחָה *a.* kahl werden.

קִירְחָה *h. m.* kahlköpfig.

קִירְחָתָא *a. m.* 1. *ind.* קִירְחָתָא Lv 13, 40
(MS קִירְחָתָא) dass.; 2. Weber (?).

קִירְחָתָא *a. m.* Eis.

קִירְחָתָה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קִירְחָתָתָא *a. f., c. s.* קִירְחָתָתָה Lv 13, 42
dass.

קִירְחָתִים (?) Ortsname.

קִירְחָתִינָא Ortsname.

קִירְחָתִינָה *a. m.* aus Karchina.

קִירְחָתִין *h. m.* kahlköpfig.

קִירְחָתָא *a. f.* Glatze.

קרט *x.* (ἀκρατίζομαι) *Aph.* frühstücken.
 קרטא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.
 קרטא *a. m.* eine kleine Münze.
 קרטוב, קרטוב *x. m.* ein kleines Mass.
 קרטובלא *x. m.* (καταβολή) Unterlage,
 Polster.
 קרטובני Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).
 קרטוב *h. m.* Abpflücken.
 קרטט *a.* in kleine Stückchen teilen.
 קרטל *x. m.* (κάραλλος) Korb.
 קרטליא *x. f.* dass.
 קרטם *h.* abpflücken.
 קרטמא *a. m.* Safflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).
 קרטמנא *a. m.* Necker.
 קרטון *x. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp;
 2. קטרון.
 קרטם *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).
 קרטיים *x. m.* (κριτής) Richter.
 קרטיים, קרטא *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.
 קרטא *x. m., pl. d.* קרטסא Jes 3, 23 wohl zu lesen קרפסא, s. קרפסא.
 קרטיים, קרטיים *x. m. pl.* (vgl. κράτησις)
 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.
 קרטע *h.* springen, hüpfen.
 קרטע *a.* dass.
 קרטפנא *x. m.* Sprung, Riss.
 קרטקון *x. m.* (κρητικόν) Kreide.
 קרטורא *x. m.* Schatz.
 קרי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בעל קרי der Pollution gehabt hat.
 קרי *x.* (κύριε) Herr.
 קרי *x. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit (?).
 קריא I *a. m.* 1. Zufall; 2. c. קרי Dt 23, 11 Pollution.
 קריא II, קוריא *x. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personennamen.
 קריא III *x. m.* Wurm (?).
 קריא *a. m., ind.* קרי Gn 47, 21 Ortschaft.

קריא I *a. m.* Dörfler.
 קריא II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.
 קריא *a. m.* Bibelkundiger.
 קריאה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren.
 קריבא *a. m.* 1. *f.* קריבא Gn 19, 20 nahe; 2. *pl.* קריבין Dt 13, 8 verwandt.
 קריבה *h. f.* Nahen.
 קריבות *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.
 קריבותא *a. f.* Gebrauch von קרב.
 קריה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. *pl.* קרייות Verlesung.
 קריה *h. m., pl.* קרייות Dörfler, Dummkopf, S. קריא I.
 קריות *x. f. pl., s.* קרון.
 קרייותא *a. f., c.* קרייות Dt 23, 11 (MS קרי) Pollution.
 קרייתא *a. m., ind.* קריית Lv 13, 40 kahlköpfig.
 קרייטא, קרייטי *x. f.* (καρσιτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.
 קרימה *h. f.* Krustenbildung.
 קרון *x. m.* (κηρίον) Wachskerze.
 קרינא *a. m.* bibelkundig.
 קרינום, קרינום *x. m.* קרינום Ortsname (vgl. κουρείον Barbierstube).
 קרינס *x. m.* (καίριος) Litzen (am Webstuhl).
 קריום männl. Personennamen (Κύριος).
 קרייסי *x. m. pl.* (κουριώσοι) Späher.
 קריעה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreißen (des Kleides in der Trauer).
 קרייפסיקה *x. m.* (καρσιπέρισα) eine Art Nussbaum.
 קריצא *a. m.* Morgendämmerung.
 קריצה *h. f.* Zusammenknäufen.
 קריצתא (Ru 3, 14, Ven 1525 קריצתא) *a. f.* Morgendämmerung.
 קרייא *a. m.* 1. *ind.* קריי Na 3, 17 (MS קריי) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung (?).
 קריייתא *a. f.* Kälte.
 קרית *h. f.* Balken.
 קריתא *a. f.* dass.

קרייתא *x. f. s.* קרון (?).
 קרייתא *a. f., ind.* קריא Ho 11, 9 Soc 59,
c. קריית Nu 24, 19, *pl.* קרין Ortschaft.
 S. קריא, קרייתא.
 קרויין *x. m.* (καβρούχιον) Wagen.
 קורלין *x. m.* (κοράλλιον) Koralle.
 קרם *h.* überziehen, eine Haut bilden.
Hi. Haut bilden.
 קרם (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 *sg.*
 קרום Ez 37, 6 *dass.*
 קידום (EstR 1, 13) 1. mit Ausg. Pes.
 קירום.
 קרמא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich,
 Tapete.
 קירומא (jSabb 14^a) 1. קירוסה.
 קירמא *a. m.* eine Pflanze (*Avicennia*
officinalis?).
 קרמיך *x. m.* (κεραμικ) Dachziegel.
 קרמולין *h. m. pl.* eine Art Gurke
 (*Luffa?*).
 קרומטסין (SchemR 38) *x. m.* (vgl.
 χρῶμα, χρῶματος) ein Edelstein.
 קרמיון Flussname.
 קרמית *h. f.* eine Pflanze (Mohn?).
 קרמנאה *a. m.* aus Karman stammend.
 קרן *h. f., du.* קרנים, *pl.* קרנות 1. Horn;
 2. Ecke, Spitze; 3. Strahl; 4. Kapital;
 5. Stärke.
 קרן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.
 קרן (jKidd 64^a) 1. קרין.
 קרון *x. m.* (κάβρον), *pl.* קרונית, קרון
 Wagen.
 קרנא *a. m.* 1. *c.* קרן Jos 6, 5, *pl. c. s.*
 קרנהי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpf-
 kopf; 3. *pl. c. s.* קרנתיה Ex 27, 2
 Ecke; 4. *c.* קרן Lv 23, 28 (MS קרן)
 Macht; 5. Kapital.
 קרינא *x. m.* (κάρινον) süsser Wein
 (aus gekochtem Most).
 קרוניה *x. f.* (κρήνη) Quelle.
 קרנוזלא *a. m.* Diagonale.
 קרינטון (jKil 30^a) 1. קרינון.
 קיריני (Am 1, 5, MS קיריני) *x. f.* Name
 eines Landes (Κυρήνη).

קרינון *x. m.* (κρίνον) Lilie (*Anemone*).
 קרנום *x. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer;
 2. Hammerschlag.
 קרנסא (Jes 41, 7) *x. m.* 1. *dass.;*
 2. Fühlhorn.
 קורניסין (BerR 72 Ven. 1545) 1. קירוסין,
s. קירום.
 קרנסין (BerR 58 Ven. 1545; Konst.
 1512 קנסרין) 1. קלירסין, *s.* קלירום.
 קרנת (GnJII 21, 15) 1. קרנא.
 קרוינא (1 K 7, 16) *x. f.* (κορωνίς), *pl.*
 קרוינתון 1 K 7, 16 Soc 59 Kapital.
 קרים *x. m.* (καίρος), *pl.* קירסין (falsch
 קורסין) rechte Zeit.
 קיריס *x. m.* (κύριος) Herr.
 קירום I *x. m.* (καίριος) tödtliche Wunde (?).
 קירום II *x. m.* (καίρος) Litze (am Web-
 stuhl).
 קרם *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer
 werden.
 קרם *a., pt. pass.* קרים hart geworden.
Aph. sauer werden.
 קרסול *h. m., du.* קרסלים, *pl.* קרסלות
 Fussgelenk, Knöchel.
 קרסום *h. m.* Abschneiden.
 קרסטל *x. m.* (κάρταλος) Korb.
 קרוסטלינון *x. m.* (κρυστάλλινον) Krystall.
 קרוסטמיל *x. m.* (*crustuminum*) eine
 Art Birne.
 קריסטור 1. קנסטור.
 קרסיא *a. m.* Sauerer.
 קורסיות, קורסין 1. קירויסי.
 קרסלא I *a. m.* 1. *pl.* קרסלין Ez 47, 3
 (Ven. 1517 קרסולין) Fussgelenk, Knöchel;
 2. *pl.* קרסלין Lv 11, 21 Sprung-
 gelenk; 3. *pl. c.* קרסולי Ri 1, 6 Praet.
 Daumen, grosse Zehe.
 קרסלא II *a. m., pl.* קרסלין Ho 9, 6
 Dornstrauch.
 קרסולבנון *x. m.* (χρυσολάχανον) Garten-
 melde (*Atriplex hortensis*).
 קרסם *h.* 1. beschneiden; 2. abfressen.
Pass. abgeschnitten werden.
 קרסם *a.* abfressen.

קרסמא *a. m.* Hieb.

קרסר *s.* קרצף.

קרספדא, קרספרי, קרספי männl. Personennamen.

קרע *h.* zerreißen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni. Hitp.* aufgerissen werden.

קרע *a. Pa.* dass.

קרע *h. m.* 1. Zerreißen; 2. Riss; 3. Fetzen.

קרעא *a. m.* dass.

קרפא *x. m. s.* קרפדא.

קרפדא *x. m.* (κάλτις) ein Weingefäß.

קרפרי *x. m.* Maulwurf (?).

קרפיטא *x. m.* (κράβατος) Ruhesitz.

קורפסא l. קרפתא.

קרפסא (Est II 8, 15) *a. m.* (κάρασσος) feines Linnen.

קרפסינון *x. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.

קרפי, קרפרי, קרפי *x. m.* Bereich.

קרפיטא *x. m.* dass.

קרפתא *a. f.* Lampe.

קרץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.

קרץ I *a.* kneifen.

קרץ II *a.* morgens thun, früh aufstehn.

קרץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.

קרצא *a. m.* Stück. אכל קרצא, אכל קרצין, אכל קרצין Lv 19, 16 verleumden.

קרצבא (?) *a. m.* Dornstrauch.

קרצול *h. m.* Knöchel. S. קרסול.

קרצום (?) Ortsname. S. קרניום.

קרצויף *h. m.* Striegeln.

קרצטיווא *x. m.* (χαριστίων) Wage.

קרסטל *s.* קרסטל.

קרציון l. קסריון.

קרצין *h. m. pl.* Locken.

קרצית *h. f.* ein Insekt.

קרצלא *s.* קרסלא.

קרצף *h.* kratzen, striegeln.

קרצף *a.* dass.

קרק (Est II 6, 10, MS קרין) Ortsname (Χάραξ).

קורקא l. קורדקא.

קרקה *h. m.* 1. Kropf des Vogels; 2. Magen.

קרקהא *a. m.* dass.

קרקהא *a. m.* aus Karkuza.

קרקומא *s.* פרוקומא.

קרקור *h. m.* Quaken.

קרקורא *a. m.* Krächzer.

פריומניקא l. קרקומניקא.

קרוין l. קרויין.

קרנא *a. m.* Tanz.

קורקנות *x. f. pl.* (vgl. κηρύκειον) Heroldstabs.

קרקיניא Ortsname.

קורקס I *x. m.* (κρίκος) Ring.

קורקס II *x. m.* (κύβουκος) Ledersack.

קרקים, קריקים *x. m.* (κολοκασία) eine Bohnenart (*Colocasia antiquorum*).

קרקסא, קרקסא, קרקסא *x. m.* (κίρκος), *pl. h.* קרקסאות, קרקסון, קרקסון Cirkus.

קורקסא *x. m.* (κρίκος), *pl.* קורקסון 1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.

קרקיניון Ortsname (Κιρκήσιον).

קרקע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קרקעות Grundeigentum, Grundstück.

קרקעא *a. m.* dass.

קרקעית *h. f.* Boden.

קרקשא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfszahl.

קרקהל *a. m.* (vgl. קרקשא und κέφαλος) Schädel.

קרקהתא *a. f.* dass.

קרקר I *h.* gackern, schreien.

קרקר II *h.* 1. niederreißen; 2. zerren.

קרקר *a., pt. pl.* קרקרין Est II 1, 2 krähen, brüllen.

קרקהר, קרקרת *h. f.* Boden (eines Gefäßes).

קרקשא *s.* קרקשא.

קרקש *h.* 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.

קרקשא *a.* dass.

קרקש *h. m.* Klingel, Klapper.

קרקטתא *a. f., pl.* קרקטין *dass.*
 קרר *h. Hi.* 1. abkühlen; 2. kalt sein.
Hitp. sich beruhigen.
 קרר *a.* kalt sein. *Pa. pt. pass.* מקורר *kalt.*
Aph. 1. *pt.* מקרר *Jes 32, 2* kühlen;
 2. kalt sein. *Itpa.* sich abkühlen.
 קרר *x. m.* (*carrarius*) Wagenlenker,
 Fuhrmann.
 קרירטון (*jSabb 14^c*) *x. m.* (ἀκορίτης)
 Kalmuswein (?).
 קרש *h.* 1. gerinnen; 2. sich zusammen-
 ziehen. *Hi.* gerinnen lassen.
 קרש *a.* 1. gerinnen; 2. fest werden;
 3. gerinnen machen. *Aph. Itpe.* ge-
 rinnen.
 קרש I *h. m.* Einhorn (Antilopenart).
 קרש II *h. m.* Brett, Bohle.
 קרשא *a. m.* *dass.*
 קרשינתא *a. f., pl.* קרשינין *Erdkloss.*
 קרתא (*Gn 34, 25*) *a. f., pl. d.* קרניא
Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.
 קרתגינא *Karthago (Καρτάγενα).*
 קרתיגנאה *a. m.* aus Karthago.
 קרתניא *a. m.* aus Kartu (?).
 קרתני *h. m.* *dass.*
 קרתני *h. m.* Kleinstädter.
 קרתיסא *a. m.* Beiname eines Mannes.
 קשה *s.* קסוה.
 קשותא *s.* קסותא.
 קושטמניני (*Thr 4, 2*, nicht *MS*) קושטמניני
Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
 קשיטה *h. f.* 1. eine Münze; 2. ein
 Gewicht; 3. Lamm.
 קשקשת *h. f., pl.* קשקשים *Schuppe.*
 קש *h. m.* 1. Stroh, dürre Halme;
 2. Borste; 3. Härchen.
 קשא (*Ex 15, 7*) I *a. m.* Stroh, dürre
 Halme.
 קשא II *a. m.* Ältester, Vornehmer.
 קשא, קשי *a., ipf.* קשי *Dt 15, 18* schwer
 sein. *Pa.* 1. schwer machen, Ein-
 wände erheben; 2. *pf.* 3 *sg. f.* קשיאת
Gn 35, 16 schwer haben. *Aph. ipf.*
 1 *sg.* אקשי *Ex 7, 3* hart machen,

verstocken; 2. *pf.* אקשי *Ex 13, 15*
 sich verstocken; 3. Einwände er-
 heben. *Itpa.* 1. schwer sein; 2. Ein-
 wände erheben; 3. Einwände erhoben
 werden.
 קשקא *a. m.* 1. Dattel; 2. Dattel-
 palme.
 קשה *h. Pi. Hitp.* schwer haben. *Hi.*
 hart machen, Erektion veranlassen.
 קשה *h. m.* hart, schwer.
 קשוט *h. m.* Putz.
 קשוטא *a. m., c.* קשוט *Jes 49, 18* *dass.*
 קשוי *h. m.* Geburtsnot.
 קשויא *a. m.* Einwand.
 קשור *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Ver-
 einigen.
 קשורא *a. m.* *dass.*
 קשושת *h. f.* Strohalm.
 קשות I *h. f., pl.* קשוטים *Gurke.*
 קשות II *h. f.* Ähnlichkeit.
 קשט I *h.* schiessen.
 קשט II *h. Pi.* putzen. *Hi.* herrichten.
Hitp. sich putzen.
 קשט I *a. Itpe.* geschossen werden.
 קשט II *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מקשט *Ho*
 6, 3 putzen; 2. geraderichten. *Itpa.*
pt. f. מתקשטא *Jes 61, 10* sich putzen.
 קשט *h. m.* Bogenschütze.
 קשטא I (*Dt 1, 16*) *a. m., ind.* קשט
Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit, Recht.
 בקשטא *Gn 42, 21* in Wahrheit.
 קשטא II (*Est II 1, 3*, *MS* קשטין) *a. m.*
 Bogen.
 קשטא III (*Ps 61, 4*) 1. קשקא.
 קשמנית *h. f.* Bohrer, der durch einen
 Bogen bewegt wird.
 קשיא (*Ex 1, 14*) *a. m.* 1. *ind.* קשי *Ex*
 6, 9, *pl. f.* קשין *Gn 42, 7* hart,
 schwer, schwierig.
 קשיא *a. m.* Einwand.
 קשיות *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn;
 3. Erektion.
 קשיותא *a. f., ind.* קשיו *Ex 1, 13*
dass.

קשיטא *a. m., ind.* קשיט Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.
 קשיטותא *a. f., c.* קשיטות Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.
 קשירא *h. f.* Zusammenbinden.
 קשיטא *h. m.* Strohhaln.
 קשיטא *a. m.* 1. *ind.* קשיט 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.
 קשיטותא *a. f.* Greisenalter.
 קשיתא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.
 קושקא *x. m.* Ausbau.
 קשקוש *h. m.* Behacken.
 קשקושא *a. m.* dass.
 קשקר *männl.* Personennamen.
 קשקש *h.* 1. klingeln; 2. schütteln; 3. behacken. *Pass.* sich schütteln.
 קשקש *a.* 1. schütteln; 2. behacken.
 קשקשין *h. m. pl.* Streu.
 קשר *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschliessen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.* *Ho.* zusammengebunden werden. *Ni.* *Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.
 קשר *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk; 3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.
 קשרתא *a. f.* Gürtel.
 קשש *h. Po.* Reiser sammeln.
 קשש *a., pf.* 1 *sg.* קשית 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass. *Po.* Reiser sammeln. *Hitpo.* sich stark machen.

קשת *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.
 קשת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schiessen. *Aph. ipf.* קשית 2 K 19, 32 dass.
 קשת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
 קשתא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.
 קשתא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* קשתין, *c.* קשתת 1 S 2, 4 Soc 59, קשון Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. ein Darm; 4. Ortsname.
 קשתין *a. m.* dass.
 קשתנית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
 קתא (Lv 11, 15) *a. f.* Pelikan.
 קתא *a. f.* Stiel, Griff.
 קיתבי *l.* קיטבי.
 קתדרא *x. f.* (καθέδρα), *pl.* קתדראות Lehnstuhl.
 קתדרין *x. m.* (καθέδριον) dass.
 קתלא *a. m.* Kloss (?).
 קתליכום, קתליקא, קתליקים *x. m.* (καθολικός) Oberbeamter.
 קיתון *x. m.* (κίθων), *pl.* קיתוניות Trinkgeschirr.
 קיתונא *x. m.* dass.
 קתרא *a. m.* Fels.
 קתרום *männl.* Personennamen (vgl. Καθηράς).
 קתרום *x. m.* (κέδρος) Ceder, Kiefer.
 קתרום (Jes 5, 12, MS קתרום) *x. m.* (κίθαρς) Cithar.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200. ראיניו הר' (Midr. Teh. 34) *l.* mit Ausg. Konst. ראיניו, *s.* ראיניו.
 ראגתא *a. f.* Liebkosung.
 ראגה *h.* 1. sehen. קרי ראגה Pollution haben.

רָאָה Menstruation haben; 2. billigen. *pl. pass.* ראיני 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. רָאָה פְּנִים besuchen. *Ho.* הִרְאָה פְּנִים Besuch abgestattet werden.

רָאָה I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.
רָאָה II *h. m.* Exkrement.
רָאָה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.
רָאָה I *h. f.* Beweis.
רָאָה II männl. Personennamen.
רָאָה *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.
רָאָה *a., ipf.* **רָאָה** Jes 52, 13 erhaben sein. *S.* רָאָה.
רָאָה *h. m.* Wildochse.
רָאָה *a. m.* dass.
רָאָה *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.
רָאָה *a. m.* Wildochse.
רָאָה? (Est II 9, 31, MS **רָאָה**) *a. f.* Schreien.
רָאָה *h. m., pl.* **רָאָה** 1. Kopf. **רָאָה** Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. **רָאָה** *a.* Neujahr; *b.* Name eines talmudischen Traktats; 4. Kapital.
רָאָה *a. m.* Kopf.
רָאָה *h. m.* erster **רָאָה** einer nach dem andern. **רָאָה** am Anfang.
רָאָה *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.
רָאָה *s.* **רָאָה**.
רָב *h. m.* 1. gross; 2. Herr; 3. *pl.* **רָב** Lehrer; 4. viel. **רָב** *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. **רָב** *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.
רָב (**רָב**) *a. m.* 1. *f. d.* **רָב** Gn 10, 12, **רָב**, *pl.* **רָב** Gn 12, 17 gross; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1 Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* **רָב** Gn 4, 20, *pl.* **רָב** Meister, Lehrer.
רָב (*n. d.* übl. Aussprache) (= **רָב**) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רָב *a. m.* Mehrheit.
רָב I *a. 1.* Gn 21, 8, 3 *pl.* **רָב** Gn 25, 27 gross werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* **רָב** Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* **רָב** Jes 49, 21 Soc 59 grossziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* **רָב** Gn 12, 2 gross machen; 4. *pf.* **רָב** Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* **רָב** Dt 23, 20 Zins geben. *Ityp.* 1. grossgezogen werden; 2. *ipf.* **רָב** Lv 21, 10 gross gemacht werden; 3. *pf.* 3 *pl.* **רָב** Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* **רָב** Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.
רָב II *a., pt.* **רָב** Gn 21, 20 schiessen.
רָב III *s.* **רָב**.
רָב *h.* verdichten(?). *Pi. pt. f.* **רָב** Jalk. II 988 (Ct 4, 16), *Ausg.* Salon. **רָב**?
רָב *a.* gross sein. *Ityp. pf.* **רָב**, **רָב** 1. *pt. pl.* **רָב** Nu 16, 3, *inf.* **רָב** Ez 5, 15; *pt.* **רָב** 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* **רָב** Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* **רָב** Est II 8, 13 (MS **רָב**) gross thun; 2. *pf.* **רָב** Ho 12, 4 sich gross beweisen.
רָב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck. **רָב** = **רָב**.
רָב *a. f., c.* **רָב** Ez 16, 7 (MS **רָב**) Myriade. *S.* **רָב**.
רָב *h.* schichten(?).
רָב *h. m.* Ritz, Riss.
רָב *a. m.* Stich, Ritz.
רָב (= **רָב**) männl. Personennamen, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.
רָב *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. grösser, vermehrt. **רָב** der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.
רָב *h. m.* Myriade.

רבוז *a. f. s.* **רְבוּזָא**.
רְבוּזָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.
רְבוּזָה II (?) *h. f.*, viell. **רְבוּזָה** *h. f.*
 Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).
רְבוּז *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Viel-
 machen der Gewänder (zur Weihe
 des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.
רְבוּזָא *a. m.* Hinzufügung.
רְבוּז *h. m.* Herr.
רְבוּזָא *a. m., c.* **רְבוּז** Ex 23, 17 dass.
רְבוּזָתָא *a. f., c. s.* **רְבוּזָתִי** Gn 16, 8
 Herrin.
רְבוּזַע *h. m.* Viereck, Quadrat.
רְבוּזַע *a. m.* dass.
רְבוּזָתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit;
 2. *c.* **רְבוּת** Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.*
רְבוּ Nu 18, 8 Auszeichnung.
רְבוּזָתָא II *s.* **רְבִיתָא**.
רְבוּזָתָא, **רְבוּזָתָא** *s.* **רְבִיּוּתָא**.
רְבוּזָתָא (Lv 26, 8) *a. f., pl. ind.* **רְבוּזָתָא**
 Gn 24, 60 Myriade.
רְבוּזָא (Gn 21, 8) *a. m., ind.* **רְבוּז** Gn
 37, 1 Knabe.
רְבוּזָא *a. m.* Samen von *Trigonella*
Foenum Graecum (?).
רְבוּזָה *h. f.* 1. Mehrung; 2. Grösse.
רְבוּזָתָא *a. f., c. s.* **רְבוּזָתִיָּה** Gn 43, 32
 Jugend.
רְבוּזָה *h. f.* Eingerührtes.
רְבוּזָתָא *a. f., ind.* **רְבוּזָתָא** Lv 6, 14 dass.
רְבוּז = **רְבוּז** = **רְבוּז** = **רְבוּז**
רְבוּזָה *h. m.* Viertel.
רְבוּזָא *a. m.* dass.
רְבוּזָתָא (Nu 7, 30) *a. m., f. d.* **רְבוּזָתָא**
 Lv 19, 24 vierter.
רְבוּזָה *h. f.* 1. Begattung (der Tiere);
 2. Frühregen.
רְבוּזָתָא *a. f.* Lagern.
רְבוּזָה *h. m.* vierter.
רְבוּזָתָא (2 S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musik-
 instrument.
רְבוּזָתָא I *h. f.* Lager, Schar.
רְבוּזָתָא II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel

eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musik-
 instrument.
רְבוּזָתָא *a. f.* Frühregen.
רְבוּזָה *h. f.* Lagern, Liegen.
רְבוּזָתָא *h. f., pl.* **רְבוּזָתָא** Zins.
רְבוּזָתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.
רְבוּזָתָא (Ru 2, 5, MS **רְבוּזָתָא**), **רְבוּזָתָא** I
a. f. Mädchen.
רְבוּזָתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.
רְבוּזָתָא III Flussname.
רְבוּזָתָא *a. m.* *Itpe.* gesiebt werden.
רְבוּזָתָא = **רְבוּזָתָא**.
רְבוּזָתָא *h. m.* Meister, Lehrer.
רְבוּזָתָא *a. m.* 1. *pl. c.* **רְבוּזָתָא** Gn 47, 6
 Oberer; 2. Lehrer. **רְבוּזָתָא** unsre Lehrer.
רְבוּזָתָא *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit;
 2. herrisches Wesen.
רְבוּזָתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.
רְבוּזָתָא männl. Personennamen.
רְבוּזָתָא = **רְבוּזָתָא** = **רְבוּזָתָא**.
רְבוּזָתָא I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.*
 begattet werden. *Pi.* befruchten.
רְבוּזָתָא II *h.* *Pi.* viereckig machen. *Pu.*
pt. viereckig.
רְבוּזָתָא I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* **רְבוּזָתָא** Nu 22, 27
 sich lagern; 2. begatten. *Aph.* 1. lagern
 lassen, sich hinlegen lassen; 2. be-
 gatten lassen, paaren.
רְבוּזָתָא II *a.* *Pa.* in vier Teile teilen.
pt. pass. **רְבוּזָתָא** Ex 27, 1 viereckig.
רְבוּזָתָא *s.* **רְבוּזָתָא**.
רְבוּזָתָא *a. m.* Est II 4, 1 (MS **רְבוּזָתָא**)
 Viertel.
רְבוּזָתָא *a. m.* Viertel.
רְבוּזָתָא *h. f., du.* **רְבוּזָתָא** vierfach.
רְבוּזָתָא I *a. f.* Lagern.
רְבוּזָתָא II *a. f., c.* **רְבוּזָתָא** Ex 29, 40
 Viertel.
רְבוּזָתָא *h. m.* vom vierten Jahre.
רְבוּזָתָא I *a. f.* Lager.
רְבוּזָתָא II *a. f., c.* **רְבוּזָתָא** 2 K 6, 25
 Ven. 1517 Viertel.
רְבוּזָתָא *h.* lagern. *Pi.* 1. lagern lassen;
 2. besprengen. *Hi.* lagern lassen.

רנמ *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִרְגְּמוּן Lv 24, 16
steinigen; 2. schiessen. *Pa. pt.* מְרַגְּמִים
2 S 16, 6 werfen.

רנמ *a. m.* Wurfstein.

רנן *h. Pi.* murren.

רנן *a. Itpa.* verleumden.

רנע *h. Hi.* sich hinundherbewegen,
sich rühren.

רנע *h. m.* Augenblick.

רנעא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.*
dass.

רנג *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֲתַרְגִּיפֵת Jes
1, 2 erschüttert werden.

רנש *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.*
wahrgenommen. *Hütpa.* herbeiströmen.

רנש *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen;
3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְנִישׁ
Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen;
3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אֲתַרְנִישׁ
Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.*
אֲתַרְנוּשֵׁת (!) 2 S 22, 8 beunruhigt
werden, erschüttert werden.

רנשא *a. m.* Lärm.

רנשא *a. f.* Verlangen.

רנא *a. m.* frisch (?).

רנא I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְנֵי Dt 22, 7
pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדּוּן Lv 26, 17
herrschen; 3. *inf.* מִרְנֵי Lv 26, 18
züchtigen; 4. fließen. *Itpe.* 1. *ipf.*
יִתְרְנֵי Am 6, 2 gepflügt werden; 2. *ipf.*
2 *pl.* תִּתְרַדּוּן Lv 26, 23, *imp. sg. f.*
אֲתַרְנָא Jer 6, 8 gezüchtigt werden.

רנא II *a. Pa.* Brot aus dem Backofen
nehmen.

רהא s. הַרְנָאָה.

רנר *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pa.*
pt. 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רנר *a.* 1. *pt. pass. pl.* רִדְדִין Nu 17, 3
(MS רִדְדִין) plattschlagen; 2. aus-
breiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רִדְדוּ Ex
29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken.
Itpa. plattgedrückt sein.

רנר *h. m.* Tuch.

רנרא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רדה I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen.
Pi. züchtigen.

רדה II *h.* 1. Brot aus dem Backofen
nehmen; 2. Honig aus dem Bienen-
haus nehmen.

רדה III *h. Pi.* ausbreiten.

רדשא *a. m.* Ranke (?).

רדשין *h. m. pl.* Sehnsucht.

רדשתא *α. f.* (*rheda*) Wagen.

רדשא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines
Engels.

רדשא *a. m.* Pflüger.

רדשא I *h. f.* Herrschaft.

רדשא II *h. f.* Nehmen des Brots aus
dem Ofen.

רדשוני (bNidd 67^a)?

רדים I *h. m. pl.* Pflüger.

רדינין (Est II 6, 10, MS רִדְנִין)?

רדינית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רדישא männl. Personennamen.

רדישה *h. f.* Verfolgung.

רדס *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Be-
täubungsschlaf liegen.

רדס *a., pt. pass. pl.* רִדְמִין Jes 15, 1
dass.

רדמילון *α. m.* (ροδόμηλον) Marmelade
von Quitten und Rosen.

רדום Ortsname (*Ἄραδος*).

רדוסא *a. m.* aus Arados.

רהרם I *h.* הַרְרָם.

רהר *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben;
3. rasch fließen; 4. antreiben. *Ni.*
verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

רהר *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדּוּף Dt 16, 20
verfolgen; 2. erstreben.

רהרא (Lv 2, 7) *a. f.* Pflanne.

רהב *h. Hi.* stolz machen. *Siph. s.*
סַרְהַב.

רהיב *a.* sich überheben, stolz thun.
Saph. s. סַרְהַב.

רהבא *a. m.* Übermut.

רהבא = אַהַבָּה רַב.

רהוטא *a. m.* Läufer.

רהט *a., pf.* 3 *sg. f.* רַהֲטַת Gn 24, 20,

pt. רְהִיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.*
 3 *pl. c. s.* אֶרְהִיטוּהִי Gn 41, 14 laufen
 lassen.
 רֶהָטָא *a. m., pl. d.* רְהִיטָא Ri 5, 28
 Praet. Läufer.
 רֶהָטָא רֶהָטָא *a. m. 1. d.* רְהִיטָא 2S 18, 27
 Laufen; 2. ein Brei.
 רְהִיטוֹן (?) *x. m.* Soldatenabteilung.
 רְהִיטוֹנָא *a. m.* Läufer.
 רְהִיטָא (Gn 30, 38, MS רְהִיטָא) *a. m. pl.*
 Tränkrinnen.
 רְהִיטִים *h. m. pl.* dass.
 רְהִיטִי *x. f.* Kneipzange.
 רְהִיט *h. m.* Hauptbalken.
 רְהִין *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet
 werden.
 רְהוֹן *s.* תְּרַהוֹן.
 רְהוֹן (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken,
 sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מְרַוֵּי Jes
 55, 10 reichlich tränken; 2. *pt.* מְרַוֵּי
 Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.*
 אֶרְהוֹנִי Thr 3, 15 reichlich tränken.
Itpe. inf. אֶתְרַוְּאָה Jes 5, 22 sich be-
 rauschen.
 רְהוּ *s.* רְהוּא.
 רוב *h. m.* Mehrheit.
 רובא (1 K 14, 18) 1. mit MS רובא.
 רובָה *h. m.* Jüngling.
 רובָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein
 süßer Brei.
 רובָר *h. m.* Terrasse, Pflaster.
 רובָרָא *a. m.* dass.
 רובָרָא *a. m., pl.* רובָרִין Thr 5, 12 (MS
 רובָרִין) Jüngling.
 רובַע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel
 Kab.
 רובַעִית *h. f.* 1. am Boden kriechender
 Weinstock; 2. Gang, Lauf.
 רובַנַג *s.* Flussname.
 רובַחָה *h. m.* Instrument zum Heraus-
 nehmen des Brots aus dem Back-
 ofen.
 רובַחָה *h. Pi.* reichlich tränken. *Hitp.*
 getränkt werden.

רֹוֹן *a.* frohlocken.
 רוֹוֹן *h. m.* Vornehmer.
 רוֹוֹן *h.* sich ausweiten, sich verbreiten.
Pa. pt. weitläufig. *Hi.* sich erleichtert
 fühlen; 2. Gewinn haben.
 רוֹוֹן *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken
 (vom Preise); 3. *imp.* רוֹוֹן Jes 49, 20
 Platz machen; 4. sich erleichtert
 fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְרוֹוִתִין Jer 22, 14
 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.*
 1. *inf.* אֶרְרוֹוִתֵנִי Thr 3, 56 (MS רְרוֹוִתֵי
 weit machen; 2. *pt. pass.* מְרוֹוֹחַ 1S
 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen;
 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.*
 אֶתְרוֹוִחוּ Gn 20, 17 genesen.
 רוֹוִחַ *h. Hi.* riechen.
 רוֹוִחַ *a. Aph. pf.* אֶרְרוֹחַ Gn 27, 27, אֶרְרוֹחַ
 dass.
 רוֹוִחַ *h. m.* geräumig, weit.
 רוֹוִחַ *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeit-
 raum; 3. Verlängerung.
 רוֹוִחַ *h. f., pl.* רוֹוִחוֹת 1. Wind; 2. Luft;
 3. Windrichtung, Seite; 4. Geist,
 Gemüt.
 רוֹוִחָא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.*
 רוֹוִחִין, רוֹוִחִין Windrichtung; 3. *pl. d.* רוֹוִחָא
 Nu 16, 22, רוֹוִחָא Geist, Gemüt.
 רוֹוִחָא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz;
 2. *pl. c.* רוֹוִחֵי Nu 35, 4 freier Raum;
 3. *ind.* רוֹוִחַ Ex 9, 28 Befreiung;
 4. Gewinn.
 רוֹוִחָה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden.
 רוֹוִחָתָא *a. f.* Weite, weiter Raum.
 רוֹוִטָב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.
 רוֹוִטָא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רוֹוִטָא *a. m.*
 trunken, Betrunkener.
 רוֹוִזָה *h. f.* Berauschung.
 רוֹוִזָתָא *a. f., ind.* רוֹוִזֵי Mi 2, 11 Rausch-
 trank.
 רוֹוִזָתָא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS
 רוֹוִזָתָא) Rauschtrank.
 רוֹוִכַל *h. m.* Hausierer.
 רוֹוִכַלָא *a. m.* dass.
 רוֹוִכַלָה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* erheben, erhöhen.

רום *a.*, *ipf.* יָרָם Dt 8, 14 dass., s. רָאָם.
Aph. 1. *pf.* אָרַים Ex 7, 20, *ipf.* יָרַים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אֶתְרָמָא Ez 1, 19 Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אֶתְרַים abgehauen werden. *Ittaph.* *pf.* 3 *f. sg.* אֶתְרַמַּת Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal.* *pf.* רוּמִים, רוּמִים, *pt. pass.* מְרַמֵּם Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben werden, sich erheben. *Palp.* רוּמִים, רוּמִים erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רוּמָא (Dt 33, 17) *a. m.* 1. Höhe; 2. Hoheit.

רוּמָא Ortsname.

רוּמָאטִיקוּס *x. m.* (ρευματικός) rheumatisch.

רוּמָמַת *h. f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוּמָמַתָּא *a. f.* dass.

רוּנְגִית I *h. f.* mürrisch.

רוּנְגִית II *h. f.* Zanksucht.

רוּם *h. m.* Längenmass (Stadium).

רוּע *h. Hi.* Lärm blasen.

רוּפָא *h. m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוּץ *h.* laufen.

רוּצָה *h. m.* Mörder.

רוּק I *h. Hi.* 1. ausleeren; 2. bewaffnen(?)

רוּק II *h.* ausspeien. S. רָקַק.

רוּק I *a. Aph.* 1. *pf.* אָרַיק Gn 35, 14

ausleeren; 2. ausgiessen. *Ittaph.* *ipf.* יִתְרַק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוּק II *s.* רָקַק.

רוּק *h. m.* Speichel.

רוּק *h. m.* Junggesell, Unverheirateter.

רוּקָא *a. m.*, *pl.* רוּקֵי Jes 40, 30 dass.

רוּקָא *a. m.* Speichel.

רוּקָא *a. m.* 1. Seiltuch; 2. Wasser zum Weinsehen.

רוּקָא *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוּקָא *a.*, *pf.* 3 *pl.* רוּקִינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. ent-

ziehen. *Pass. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְרוּקִינַת Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוּקְשִׁיתָא weibl. Personennamen.

רוּר Ortsname.

רוּשָׁם *h. m.* Zeichen, Merkmal.

רוּאָ *x. m.*, *c. s.* רוּדוּן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרוּ Ri 9, 31 Praet. insgeheim.

רוּאָ *x. m.* ein kleines Mass.

רוּאָ *a. Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

אֶרְבּוּנִית *s.* אֶרְבּוּנִית.

רוּזְגַר *x. m.* Tagelöhner.

רוּחָ *h. Pu. pt.* leidtragend.

רוּחָ *a. m.* heftig.

רוּיָאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רוּיָה absichtl. Veränderung v. נוּיַר.

רוּים (jMoK 80^c) 1. אָרוּים, vgl. אָרוּא II.

רוּיִנְקָא *x. m.* ein kleines Mass.

רוּק *s.* רָסַק.

רוּחָ *h. Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.

רוּחָ *h. m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רוּחָבָא *a. m.* habgierig.

רוּחָבָה *h. f.* offener Platz.

רוּחָבָה 1. רוּחָבָה.

רוּחָבָה *h. m.* offener Platz.

רוּחָבָה (Gn 19, 2) *a. m.* dass.

רוּחָבָה (?) *h. f.* ein Hausgerät.

רוּחָם *h. m.* Liebling.

רוּחָמִי männl. Personennamen.

רוּחָמַתָּא (Dt 21, 16) *a. f.* Geliebte.

רוּחָן (jSabb 11^d) 1. רוּחָן.

רוּחָן *h. m.* entfernt, weit.

רוּחָן *h. m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רוּחָקָא *a. m.* 1. *c.* רוּחָקָא Lv 12, 2 Absonderung; 2. *ind.* רוּחָקָא Jes 1, 14 Greuel.

רוּחָשָׁא *h. m.* Bewegung.

רוּחָשָׁא *h. m.* Kochtopf.

רוּחָשָׁא *a. m.*, *ind.* רוּחָשָׁא (Ez 27, 17, MS רוּחָשָׁא) Balsamöl (?).

רוּחָשָׁא (Ex 11, 5) *a. m.*, *pl.* רוּחָשָׁא Mühle.

רחילא s. רחלא.

רחים *h. m. du.* Mühle.

רחימא (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.

רחימתא (Koh 9, 1; Ven. 1517 רחמימתא) *a. f.* Liebe.

רחיף s. ספיה.

רחיצה *h. f.* Waschen.

רחיקא *a. m., f. ind.* רחיקא Nu 9, 10 fern, weit. מרחיק Gn 22, 4 von fern.

רחישה I *h. f.* Bewegung.

רחישה II *h. f.* Gezweig.

רחישותא *a. f.* dass.

רחל *h. f., pl.* רחלות Mutterschaft.

רחלא *a. f., pl.* רחלין Dt 14, 4 dass.

רחם *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.

רחם, רחים (Gn 25, 28) *a.* 1. *ıpf.* 2 *sg.* רחם Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen.

Pa. ıpf. 2 *sg.* רחם Dt 7, 2; 13, 9 sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32 Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ıpf.* ירחם Gn 43, 28 Erbarmen erzeigt werden.

רחם *h. m.* Mutterleib. *pl.* רחמים Barmherzigkeit, Erbarmen.

רחמא *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* רחים Ot 7, 7 Liebe. *pl.* רחמין Gn 6, 8 Barmherzigkeit.

רחמאי *a. m., pl. c. s.* רחמוי Gn 26, 26 Freund.

רחמותא *a. f., ind.* רחמו Ez 23, 17 Liebe.

רחמן *h. m.* barmherzig.

רחמנא (Ex 34, 6) *a. m.* 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.

רחמינותא *h. f.* Barmherzigkeit.

רחמתא *a. f., ind.* רחמא Ho 11, 4, *c.* רחמת Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.

רחץ *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* gewaschen.

רחץ, רחין *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.* רחין Dt 32, 37 vertrauend. *Aph.*

ıpf. רחין 2 K 18, 30 vertrauen machen.

Itpa. ıpf. ירחין Jer 17, 5 vertrauen.

רחצנא *a. m.* 1. *ind.* רחצן Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.

רחק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi. Hi.* entfernen.

רחק *a.* dass. *Pa.* 1. *ıpf.* 2 *pl.* תרחקון Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* מרחק

Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. *Aph.* 1. *ıpf.* ארחיק Ex 33, 7 entfernen;

2. sich entfernen. *Itpa.* 1. *ıpf.* ירחק Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *ımp. sg. f.*

ארחקי Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. *ıpf.* 3 *sg. f.* ארחקת Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.

רחקא *a. m.* Ferne.

רחש *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.*

1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.

רחש *a., ıpf.* 3 *pl.* רחשו Gn 1, 20

sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ıpf.* 3 *sg. f.* תרחיש Lv 20, 25 wimmeln

lassen; 2. entstehen lassen. *Itpa. ıpf.* ארחיש Koh 4, 13 sich ereignen.

רחש *h. m.* Kriechtier, Gewürm.

רחשא (Gn 1, 26) *a. m., ind.* רחיש Lv 5, 2 dass.

רחשושא (?) *a. m.* Bewegung.

רחשיתא weibl. Personennamen.

רחת *h. f.* Holzschaufel (zum Worfeln).

רחתת (jBer 14^b) 1. רחאת, s. אחא.

רטב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.

רטב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. befeuchten.

רטב *h. m.* frische Dattel.

רטבא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* רטב Jes 65, 4 (MS רטף) Saft, Brühe; 3. Fett.

רטבא *h.* auswinden.

רטוב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.

רטובא *a. m., pl. c.* רטובין Dt 18, 11 (MS רטין) Murrler (von Zaubersprüchen).

רְטוּשׁ *h. m.* Ausgewanderter.
 רָטַט *h. Pi.* hüpfen.
 רָטַט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. yf.*
 3 *sg. f.* אֶתְרָטַטָּא Est II 5, 4 (nicht im
 MS) zittern.
 רָטַטָּא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränk-
 rinnen.
 רָטַטָּא *a. m. 1. pl.* רָטַטִּין Nu 6, 3
 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges
 Gras.
 רָטַטִּי männl. Personenname.
 רָטַטָּה *h. f.* Verband, Pflaster.
 רָטַל *x. m.* (λίτρα) Pfund.
 רָטַן *h. m.* Läufer.
 רָטַן *a., pt.* רָטַן Dt 18, 11 murmeln
 (Zauberformeln).
 רָטַנָּא *a. m., ind.* רָטַן Dt 18, 11 Mur-
 meln (von Zauberformeln).
 רָטַנְנִית *h. f.* Murren.
 רָטַע *h. Hi.* zittern.
 רָטַפָּא *a. m., c.* רָטַף Jes 65, 4 Brühe.
 S. רָטַבָּא.
 רָטַשׁ *a. 1. ipf. 1 sg. c. s.* אֶרְטוּשְׁנִין
 Lv 26, 44 verstossen; 2. verlassen;
 3. ausbreiten. *Pa. yf. c. s.* רָטַשְׁנָא
 Ri 6, 13 (MS *Pe.* רָטַשְׁנָא), *ipf. 1 sg.*
c. s. אֶרְטַשְׁנִי Ezech 29, 5 (Soc 59 *Pe.*
 אֶרְטַשְׁנִי) verstossen. *Aph. ipf. 2 sg.*
c. s. תִּרְטַשְׁנָה Ex 23, 11 (MS *Pe.*
 תִּרְטַשְׁנָה) verlassen, liegen lassen. *Itpa.*
 1. *ipf. 3 sg. f.* תִּתְרַטֵּשׁ Lv 26, 43
 verlassen werden; 2. hingeworfen,
 verstossen werden; 3. sich zer-
 streuen.
 רִיאַה *h. f.* Lunge.
 רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.
 רִיבָּה *h. f.* Mädchen.
 רִיבְתָּא *a. f.* dass.
 רִידָּא *a. m.* Herrschaft.
 רִידָּה *h. f.* Hinabsinken.
 רִינָּא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רִין Dt
 21, 11 Aussehen.
 רִיחַ *h.* riechen. S. רִיחַ.
 רִיחַ *h. m., pl.* רִיחוֹת Geruch. רִיחַ עָרוֹה

etwas einer unerlaubten Verbindung
 Ähnliches.
 רִיחָּא *a. m. 1. Gn* 27, 27 dass.; 2. bMeg
 27^b 1. רָחָא.
 רִיחְוִתָּא *a. f.* Mühle.
 רִיחִים *s.* רִיחִים.
 רִיחְנָא *a. m.* Wohlgeruch, Spezerei.
 רִיחְנָנָא *a. m.* wohlriechend.
 רִים *a.* erheben. S. רוּם.
 רִימָּא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.
 רִימִין *h. m. pl.* eine Art Zizyphus.
 רִימְנָא *a. m.* Wildochse (Antilope?).
 רִים *h. m. 1.* ein Längenmass (Stadium);
 2. Rennbahn.
 רִים *h. m.* עֵין רִים Augenwimper.
 רִיסָּא *a. m.* בֵּית ר' Gn 14, 17 Renn-
 bahn.
 רִיסָּא *a. m., pl. c.* רִיסי Koh 12, 2 (MS
 רִיסי) Wimper (des Auges).
 רִיעַ *h.* sich gesellen.
 רִיעַ *h. m.* Freund, Genosse.
 רִיעַ 1. (EchR 1, 1) 1. mit MS Lond.
 רִיעָּא, *s.* רָעָא; 2. 1. רִיעִיעַ, *s.* רָעַע.
 רִיעוּת *h. f.* Freundschaft.
 רִיעוּתָּא *a. f.* Schadhaftigkeit.
 רִיעוּתָּא *a. m.* Unrat.
 רִיפִין *s.* רִיפּוֹת.
 רִיפַע Ortsname.
 רִיפְתָּא *a. f., pl.* רִיפִין Brot.
 רִיפָּה *h. f.* Lauf.
 רִיקָּא *a. m.* leer, Dummkopf.
 רִיקָן *h. m., f.* רִיקְנִית leer.
 רִיקְנָא *a. m., ind.* רִיקָן Gn 37, 24 dass.
 רִיקְנוּת *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.
 רִיקְנוּתָּא *a. f., ind.* רִיקְנוֹ Lv 26, 20,
 Jes 30, 7 dass.
 רִיר *h. m. 1.* Speichel; 2. Flüssigkeit.
 רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.
 רִירָּא *a. m. 1. c. s.* רִירִיה 1 S 21, 14
 Speichel; 2. Flüssigkeit.
 רִישׁ Name des Buchstaben ר.
 רִישָּא I *a. m. 1. c. s.* רִישִׁי Gn 40, 16
 Kopf; 2. *pl.* רִישִׁין Dt 1, 13 Ober-
 haupt; 3. *c. s.* רִישָּה Dt 11, 12 Anfang.

רִישׁ II *a. m., c.* ריש Dt 32, 33 Gift.
 רִשְׁבָּא (= רִישׁ בֵּית אָבָא) *a. m.* Familien-
 haupt (?). S. רִשְׁבָּא.
 רִישִׁיתָא *a. f., c. s.* רִישִׁיתָהוּן Nu 18, 12
 Erstling.
 רִישָׁא *a. m.* Machthaber.
 רָךְ *h. m.* 1. gelinde; 2. fein, dünn.
 רָכָא *x. m.* König.
 רָכַב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen;
 2. pfpöpfen; 3. befruchten. *Ho. pt.*
 1. reitend; 2. gefpöpft.
 רָכַב, רָכִיב *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* רָכִיבָתָּהּ Nu
 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יָרְכֹובּ Lv 15, 9
 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אָרְכִיב
 Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren
 lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְכִיבּ Lv 19, 19
 begatten lassen; 3. pfpöpfen.
 רָכַב *h. m.* 1. der obere Mühlstein;
 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde
 gelegter Stamm (?).
 רָכַבָּא (Dt 24, 6; MS *c. s.* רָכְבָּה) *a. m.*
 1. der obere Mühlstein; 2. zum
 Wurzelschlagen auf die Erde gelegter
 Stamm (?).
 רָכַבָּא (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
 רָכְבָּנָא *a. m., pl.* רָכְבָּנִין Ct 6, 8 (Or.
 1302) Reiter.
 רָכֹובָא I *a. m., pl.* רָכֹובִין Dt 28, 35,
 רָכֹובָּן Knie.
 רָכֹובָא II *a. m., c. s.* רָכֹובָה Est II 1, 3
 (MS רָכֹובָה) Wagen.
 רָכֹובָה *h. f., pf.* רָכֹובִין 1. Knie; 2. knie-
 förmige Biegung; 3. Stoss mit dem
 Knie.
 רָפוּף *h. m.* leichte Speise.
 רָפֹכָא *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
 רָפֹן *h. m.* Niederdrücken.
 רָפֹנָא *a. m.* dass.
 רָפִיכָא *a. m.* 1. *pl.* רָפִיכִין Gn 33, 13
 zart, weich; 2. *pf. f.* רָפִיכִין Lv 2, 14
 dünn, fein.
 רָפִיכֹותָא *a. f., ind.* רָפִיכוּ Dt 28, 56
 Zartheit.
 רָפִילוּתָא *h. f.* Verleumdung.

רָכִים Flussname.
 רָכַף *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa.*
pf. אֲתָרְכִיף (!) Ru 3, 8 weich werden.
 רָכַן *h. Pi.* niederdrücken. *Hi.* 1. dass.;
 2. neigen, beugen.
 רָכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* nieder-
 drücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אֲרָכִין
 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אֲרָכִינִי
 Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg.*
f. אֲתָרְכִינִתָּהּ Gn 24, 64 sich neigen;
 2. verstossen werden.
 רָכַם *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen;
 2. stampfen lassen.
 רָכַם *Itpe.* verloren gehen.
 רָכַם *h. m.* Steinschutt.
 רָכַם, רָכַמָא *a. m.* 1. Steinschutt,
 Estrich; 2. s. רָכַשָׁא.
 רָכַמָא *a. m.* eine Farbpflanze.
 רָכַמָה *h. f.* dass.
 רָכַמְתָּא *a. f.* 1. *c.* רָכַמְתָּהּ Jer 51, 16
 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
 רָכַשָׁא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdart.
 רָם *h. m.* hoch, erhaben.
 רָמָא *a. m., pl. d.* רָמִינָא Dt 12, 2 dass.
 רָמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 werfen, schleudern;
 2. sich werfen; 3. Einwand erheben.
Pa. Aph. 1. *pt. pl.* מִרְמוֹן Ri 20, 16
 (MS מִרְמִין, auch Praet.) dass; 2. fallen
 machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרַמֵּי
 Gn 49, 17, *pl.* יִתְרַמוּן Jer 50, 30
 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen,
 sich ereignen.
 רָמָא II *a. Pa.* betrügen.
 רֹמָא Rom (Ρώμη).
 רֹמָאָה *x. m., pl. d.* רֹמָאִי Nu 24, 24,
 Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
 רֹמָאָה *a. m.* Betrüger.
 רֹמָאָתָא *h. f.* Betrug.
 רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
 רָמוֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granat-
 apfelbaum (*Punica Granatum*).
 רָמוֹנָא *a. m., pl. c.* רָמוֹנִי Ex 28, 33
 dass.
 רָמוֹנָא *a. m.* Einfassung.

רמותא *a. f., c.* רמות Jer 48, 29 Hochmut.
 רמו *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.
 רמו *a., inf.* מרמו Jes 58, 10 (MS מרמו, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.
 רמו *h. m.* Zeichen, Andeutung.
 רמתא (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.
 רומי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) Rom (Ρώμη).
 רומי *x. m.* Römer, römisch.
 רמי (= רב אמי) männl. Personennamen.
 רמאי *a. m.* Betrüger.
 רמאי *a. m.* Einwand.
 רמאי *a. m.* verwerflich.
 רמיות *h. f.* Betrug.
 רמיותא *a. f.* dass.
 רמיותה *h. f.* Zeichengeben.
 רמיה *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).
 רמכא *x. m., pl. d.* רמכא Est II 8, 10 dass.
 רמקא *x. m.* Herde (?).
 רומולום männl. Personennamen (Ρωμύλος).
 רום *h., pt.* רום hoch. *Pi.* erhöhen. *S.* רום.
 רמנא (Ct 7, 13, MS רמונא) *a. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.
 רומניא Ortsname (Ρωμανία).
 רומנוס männl. Personennamen (Ρωμανός).
 רמס *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.
 רמס *a.* dass.
 רומוס männl. Personennamen (Ρώμος).
 רמס *h. m.* Kriechtier.
 רמץ *h. m.* heisse Asche.
 רמץ *h.* in heisse Asche legen.
 רמץ I *a. Pa.* Zeichen geben.
 רמץ II *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תרמיין Ex 28, 39 gemustert weben (?); 2. *pt. pass. pl. f.* מרמץ Ex 28, 4 einfassen.
 רמץא I *a. m.* glühende Asche (?).
 רמץא II *a. m.* Haken (?).
 רמשא (Lv 23, 32), רמשא *a. m., ind.* רמש Gn 1, 8 Abend.

רמשית *a.* abends, gestern abend.
 רמתא (Nu 23, 14) *a. f.* Höhe, Anhöhe.
 רנא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.
 רוננר 1. רוזנר.
 רפה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von רגן.
 רנון *h. m.* Gesang.
 רנונא *a. m.* Meinung, Gesinnung.
 רנן *h. Pi.* murren.
 רנן I *a., pt. pl.* רננין 1 S 2, 24 (MS רננין) sinnen. *Pa.* dass.
 רנן II *a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.
 רננה I *h. f.* üble Nachrede.
 רננה II *h. f.* Jubel, Gesang.
 רננתא I *a. f.* 1. *c.* רננת Ez 36, 3 (MS ררנת) Simmen; 2. üble Nachrede.
 רננתא II *a. f.* Gesang, Spiel.
 רונקי 1. רוקני.
 ריס *s.* ארס.
 רסא I *a. m.* Spalt.
 רסא II *a. m.* Tropfen.
 רסוקא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.
 רסוקא I *a. m., pl. c.* רסיי Dt 32, 2 Tropfen.
 רסוקא II *a. m.* 1. Spalt; 2. ein musikalisches Instrument.
 רסיון *h. m. pl.* zerschlagene Stücke.
 רסניא *a. m., c. s.* רסניה Est II 6, 1 (nicht MS) Zaum.
 רסס *h., pt. pass.* zerstossen. *Pi.* zerstossen, zerschlagen. *Pu. Hitp.* zerschlagen werden.
 רסס I *a., pt. pass.* רסיס Lv 22, 24 dass. *Itpe.* zerstossen werden.
 רסס II *a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.* מרססא Jes 1, 6 triefen, eitern.
 רספא *s.* רספא.
 רסא *h. Pi.* zerstückeln.
 רסא *a. Pa.* dass.
 רסאא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10 1. רסאא.
 ריסקוס 1. ריוסקוס.
 רסתנא *s.* רסתנא.

רסתק männl. Personennamen.
 רסתקא (Est II 6, 10, MS רסתקא) *x. m.*
 Bezirk.
 רע *h. m.* böse.
 רע *a.* לרע Ez 1, 27 unten, unterhalb.
 מלרע Gn 1, 7 dass.
 רעא I *a. pt.* רעי Gn 37, 2 weiden,
 hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* ירעון Ex 34, 3
 abweiden.
 רעא II *a., pt. pl.* רען Nu 23, 23 gern
 haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.*
 יתרעי Lv 1, 4 wohlgefällig aufgenommen
 werden; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אתרעיאַת Gn
 34, 3 Wohlgefallen finden.
 רעא III *a. Itpe.* schadhafft werden.
 רעב *h. Hi.* hungern lassen.
 רעבון *h. m.* Hunger.
 רעבָתן *h. m.* heiss hungrig, gefräßig.
 רעבָתנותא *a. f.* Gefräßigkeit.
 רעד *h. Hi.* schütteln.
 רעד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen;
 2. *ipf.* 3 *pl. c. s.* ירעדונון Na 3, 12
 (MS ירעדונונן) schütteln. *Itpe. pf.*
 3 *pl.* אתרעדו Est II 1, 2 zittern.
 רעדָה *h. f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רעדוֹת
 Par XI 2 (?).
 רועדיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS
 רוֹטבִּיהוֹן s. רטבא.
 רעא (Gn 24, 42) *a. m.* Wohlgefallen,
 Wille.
 רעות *h. f.* Freundschaft.
 רעותא I *a. f., c.* רעות Dt 12, 15 Wohl-
 gefallen, Begehren.
 רעותא II *a. f., c. s.* רעותה Est II 1, 19
 (MS רעוֹתָה) Freundin, Genossin.
 רעותא s. ריעותא.
 רעי I *h. m.* Unrat, Stuhlgang.
 רעי II *h. m.* Weidevieh.
 רעיא (Jes 40, 11) *a. m., c.* רעי Gn 4, 2,
pl. d. רעיא Ex 2, 17, רעוֹתא, *c. s.*
 רעוֹתוֹ Gn 13, 8 Hirte.
 רעיא (Gn 47, 4) *a. m.* 1. Weide, Futter;
 2. Hütung; 3. s. ריעיא.
 רעיה *h. f.* Weiden.

רעיאַת *a. m.* Gesinnung, Gedanke.
 רעיתא (Gn 29, 9) *a. f.* Hirtin.
 רעל *h., pt. pass.* verschleiert.
 רעל *a., pt. pl. f.* רעלן Jes 35, 3 beben.
 רעלה *h. f.* lose Latte.
 רעם *h. Hi.* lärmern, donnern. *Hitp.*
 murren.
 רעם I, רעים *a.* lärmern. *Aph. pf.* 3 *pl.*
 אתרעמוֹ Nu 14, 36 unzufrieden machen.
Itpa. pf. אתרעם Nu 21, 5 murren.
 רעם II *a. Aph.* erheben. *Itpa.* gross-
 thun. S. ראם.
 רעמא *a. m., c.* רעם Jes 29, 6 Donner.
 רעע I *h., pt. pass.* רעוע schadhafft, zer-
 brochen. *Pu. pt.* schadhafft. *Pilp.*
pf. רערע schütteln. *Hitpo. Hitpalp.*
 1. erschüttert werden; 2. schadhafft
 werden.
 רעע II *h. Hi.* Böses zufügen.
 רעע *a., pf.* 3 *sg. f.* רעת Ri 9, 53, *pt.*
pass. רעיע Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59
 zerschmettern, zerbrechen. *Pa.* dass.
Itpe. erschüttert sein.
 רעפֿים *h. m. pl.* Glühsteine.
 רעץ s. רעץ.
 רעץ s. רעץ.
 רעש *h. Hi.* erschüttern, schütteln.
 רעש, רעיש (! Est II 3, 3) toben, stürmen.
 רפא *h. Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.
 רפא *a.* schwach sein, schwankend sein.
Aph. 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe.*
Itpa. 1. *imp. pl.* אתרפוֹ Hb 1, 5 ge-
 duldig sein; 2. nachlässig sein.
 רפאיות l. רפאיות.
 רפה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein.
Pi. 1. losmachen; 2. schwankend
 machen. *Pu. pt.* schwankend.
 רפואה *h. f.* Heilung.
 רפוי *h. m.* dass.
 רפוקא *a. m.* Hackender.
 רפח *a.* angeschwollen sein.
 רפט *h. Pu. pt.* lose sitzend. *Hitp.*
 beben, wackeln.
 רפט *a. Itpe.* lose werden, entzwei gehen.

רופיטון *x. m.* (ῥοφητόν) schlürfbar, weich.
 רפיין *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schweben.
 רפיח (Dt 2, 23), רפייע, רפייע Ortsname.
 רופילא *x. m.* (*rufilus*), *pl.* רופילין Ru 1, 2 Militärtribun?
 רפס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. טרפס.
 רפס *a., pf.* 2 *sg.* רפסותא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יתרפסון Koh 12, 4 (MS יתרפסון) sich nieder-senken.
 רפוס männl. Personennamenname (Ῥούφος).
 רפוסא *s.* רופילא.
 רפסא *a. m.* Erschütterung.
 רפסודה *h. f.* Fussbank.
 רפסותא *a. f.* 1. c. רפסתא Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.
 רפף *h. Po.* schwanken. *Pilp.* hin und her bewegen. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.
 רפף *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.
 רפפות *h. f. pl.* eine Art Gitter.
 רפף *h. Hütp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פּרַקַּר.
 רפף *a.* behacken.
 רפפא *a. m.* Behacken.
 רפפח *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.
 רפפח *a.* dass. *Pa.* dass.
 רפפח *h. m.* Tritt.
 רפפוא *a. m.* dass.
 רפפח *h. m.* Schlamm, Kot.
 רפפת *h. f.* Stall.
 רפפתא *s.* ריפתא.
 רפף *a. Pa.* begütigen. *Apħ.* 1. sich freundlich verhalten; 2. aufzählen; 3. vortragen.
 רפץ *a.* belauern.
 רפצה *h.* wollen. *Pi.* begütigen, sühnen. *Hi.* 1. zählen; 2. vortragen. *Ho.* gesühnt sein. *Hütp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רפוי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.
 רפון *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.
 רפועה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen.
 רפועתא *a. f.* dass.
 רפועא *a. m.* Küchlein.
 רפח *h.* morden.
 רפח *a. Pa.* dass.
 רפחן *h. m.* Mörder.
 רפחה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.
 רפחיתא *a. f.* Fäulnis.
 רפיעה *h. f.* Durchbohrung.
 רפיצא *s.* רפועא.
 רפס *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. *S.* רפף.
 רפע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.
 רפען, רפען *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geissler.
 רפענא *a. m.* dass.
 רפף *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreiben.
 רפף *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreiben; 3. sich auf das Pflaster werfen.
 רפפת *h. f.* Pflaster.
 רפפות, רפפית *h. f.* ein Staub auf Pflanzen (?).
 רפפתא *a. f., c.* רפפתא 2 K 16, 17 (MS רפפתא) Pflaster.
 רפיץ *h.* 1. zerschmettern, zerdrücken; 2. niederdrücken. *Pi. Hi.* dass.
 רפיץ *a. Pa. pf.* רפיץ Thr 3, 16 dass.
 רף *h.* nur; 2. *h. m.* rohes ungebeiztes Fell.
 רףא *a. m., ind.* רוף Jes 50, 6 Speichel.
 רףב *h.* faulen, verderben. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.
 רףב *h. m.* Verwestes (von einem Leichnam).
 רףבא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfrass; 2. Jes 51, 8 Mottenfrass.
 רףבא (Ho 5, 12, MS רףבא) *a. m.* Wurmfrass.
 רףבא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.

רַקְבָּא *h. f., pl.* רַקְבָּאוֹת *dass.*
 רַקְבוּבִיתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
 רַקְבוּן *h. m., pl.* רַקְבוּנוֹת *Faules.*
 רַקְבִּיבִיתָא *h. f.* *dass.*
 רַקֵּד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
 רַקֵּד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּד 2 S 6, 16 tanzen.
 רַקְדָּא *a. m.* Tänzer.
 רַקְדָּנָא *a. m., pl.* רַקְדָּנִין 2 K 11, 13
 (MS רַדְנִין) tanzend.
 רַקֵּד *h. m.* Tanz.
 רַקוּם *h. m.* Formung, Ausbildung.
 רַקוּעַ *h. m.* Platte, Blech.
 רַקוּעָא *a. m., ind.* רַקוּעַ Gn 30, 32 gross-
 fleckig.
 רַקִּיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Be-
 zeichnung des zweiten Himmels.
 רַקִּיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmels-
 gewölbe; 2. *pl. c.* רַקִּיעֵי Ez 13, 18
 Decke.
 רַקִּיקָא *a. m.* dünner Kuchen.
 רַקִּיקָה *h.* Ausspeien.
 רַקֵּם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden,
 formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. ge-
 stickt werden; 2. geformt werden.
 רַקֵּם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
 רַקֵּם (Dt 1, 19) Ortsname.
 רַקְמָא (רַקְמָא) *a. m., ind.* רַקֵּם Ez 27, 16
 Ven. 1517 bunter Stoff.
 רַקְמָתָא *a. f., pl. c. s.* רַקְמָתִיָּה Jer 13, 22
 bunter Fleck.
 רַקְמִי *x. f.* (ῥακμῖ) Hobel.
 רַקַּע *h. Hi.* ausbreiten.
 רַקַּע *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt.*
pass. pl. מְרַקַּעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.*
 ausspannen.
 רַקַּק *h.* speien.
 רַקַּק *a., ipf.* יְרוּק Lv 15, 8 *dass.*
 רַקַּק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe;
 2. Pfütze.
 רַקַּקָא *a. m.* *dass.*
 רַקַּתָּא *Ortsname.*
 רַקַּתָּא *a. f.* 1. Ufer; 2. s. רַקַּתָּא.
 רַקַּתָּא *a. f.* Stück Zeug.
 רַבֵּב *s. רַבב.*

רַשׁ *h. m.* arm.
 רַשָּׁא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רַשִּׁי
 Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass.*
pl. מְרַשֵּׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.*
 2 *sg.* תַּרְשִׁי Dt 24, 10 ausleihen;
 3. *ipf.* יִרְשִׁי 1 K 8, 31 (MS יִרְשִׁי) auf-
 erlegen.
 רַשָּׂא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.*
 Schuldner.
 רַשָּׂאָה *a. m., ind.* רַשִּׁי Ru 4, 4 (Ven.
 1525 רַשָּׂא!) berechtigt, mit Erlaubnis
 versehen.
 רַשְׁבָּא *a. m.* Vogelfänger (?).
 רַשָּׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevoll-
 mächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
 רַשׁוּם *s. רַשָּׁם.*
 רַשׁוּם *h. m.* Zeichen, Mal.
 רַשׁוּמָא *a. m., pl.* רַשׁוּמִין Jes 10, 1
 (Ven. 1517 רַשְׁמִין) Aufzeichnung,
 Schrift.
 רַשׁוּמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung
 bedürftige Bibelstelle).
 רַשׁוּן *h. m.* eine Heuschreckenart.
 רַשׁוּנָא (Lv 11, 22) *a. m.* *dass.*
 רַשׁוּשָׁא *l. רַשׁוּשָׁא.*
 רַשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
 רַשׁוּתָא *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. Bevoll-
 mächtigung; 3. Gewalt; 4. Bezirk,
 Gebiet.
 רַשׁוּתָּא (wohl = רַשׁוּתָּא) *h. f.* 1. Obrig-
 keit; 2. höchste Gewalt.
 רַשׁוּתָּא *a. f.* 1. *ind.* רַשׁוּ Dt 12, 17
 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung;
 3. Gewalt, Macht; 4. *ind.* רַשׁוּ Dt
 15, 2 Darlehen. רַשׁוּ מְרִי *a.* Gläubiger;
b. Schuldner; 5. Bezirk, Gebiet.
 רַשִּׁי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis
 versehen; 2. verpflichtet.
 רַשִּׁיָּא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.*
 Gläubiger.
 רַשִּׁיעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.
 רַשִּׁלָּא *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herab-
 hängen. *Hitp.* erschlaffen.
 רַשִּׁלָּא *a., pt. pl. f.* רַשִּׁלָּן Jes 35, 3 er-

schlafen. *Pa. ipf. 2 sg. תרשיל* Jos 10, 6 (MS *Aph. תרשיל*) erschlafen lassen. *Ilpa. pf. 3 pl. f. אתרשלא* 2 S 4, 1 unthätig sein, nachlässig werden.

רשם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רשם *a., ipf. 2 sg. תרשום* Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt. מרשמן* Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf. 3 pl. אתרשמו* Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רשם *a. m. 1. c. רושם* Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רשן *a. Pa. ipf. 1 sg. אירשין* (?) ExJI 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רשע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רשע *a. Aph. ipf. גרשע* Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf. 2 pl. תתרשעו* Jes 2S, 22 gottlos sein.

רשע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רשעה *a. m., ind. רשע* Dt 18, 22 Bosheit, Frevel.

רשעה *h. f., pl. רשעיות* Frevlerin.

רשעה *h. f., pl. רשעיות* dass.

רשעיותא *a. f.* dass.

רשף *h. m. (bibl.)* Flamme.

רשפא *a. m.* dass.

רשקא *a. m. 1.* Beiname von **קרנמא** (Safran); 2. *ind. רשק* Ct 4, 14 Narde(?).

רששין *s.* רשושין.

רשת *h. f.* Netz.

רמא *a. m.* Knoten(?).

רמה *h., pt. pass. רתי* nachsichtig, gütig. *Pi.* milde verfahren.

רמות *h. m.* Zittern.

רמה *h., pt.* 1. siedend; 2. heiss.

Pu. pt. dass. *Hi.* 1. heiss machen; 2. schäumen machen; 3. heiss werden.

רמה *a.* 1. siedend, heiss werden; 2. *inf.*

מרתח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen.

Pa. Aph. 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt. מרתח* Koh 7, 9 (Ven. 1525 **מרתח**) aufbrausen.

רתחין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רתחא *a. m. 1.* Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רתחן, רתחן *h. m. 1.* aufbrausend; 2. brodelnd.

רתחנא *a. m.* dass.

רתיון *h. m.* Milde.

רתיהה *h. f.* Schaum.

רתיתא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רתך *h. Pi.* giessen (von Metall).

רתךא (Gn 41, 43) *a. m., ind.* **רתך** Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* **רתכון** Ex 14, 7 Wagen.

רתכאות l. רתכאות.

רתיכום l. ריתיכום.

רתם *h. m.* Ginster (*Genista Raetam*).

רתמא (1 K 19, 4) *a. m.* dass.

רתמן *x. m.* (vgl. *ῥάγος*) Triefkrankheit.

רתע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רתע *a., pf. 1 sg. רתעית* Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph. 1. pf. ארתע* Thr 2, 3 (MS **אתיב**) zurückbeben machen; 2. erbeben. *Itpe. pt. מרתע* Est II 1, 3 (MS **מתרעיע**) wallen.

רתף *h. Pi.* aufspeichern.

רתק *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רתקא *a. m.* Umzäunung.

רתת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רתת *a.* dass. *Pa.* zittern machen. *Aph.* zittern.

רתת *h. m.* Zittern.

ש

ש s. ש.

שָׂאֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungs-saft; 3. böser Trieb.

שָׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.

שָׂבָכָה *h. f.* Haarnetz.

שָׂבַע *h. Hi.* sättigen. *Pu. pt.* ge-sättigt.

שָׂבַע *a. Pa.* dass. S. סָבַע.

שָׂבָעָא s. סָבָעָא.

שָׂבָעָא *a. m.* Sättigung.

שָׂבָם (Nu 32, 3, MS סָבָם) Ortsname.

שָׂנַב *a. Pa.* stark machen.

שָׂדָד *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).

שָׂדֵה *h. m. f.* Feld.

שָׂדְרַגְנִין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l.

שָׂדְרַגְנִין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edel-stein.

שָׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) *σέ* dich.

שָׂהָד *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. סָהָד.

שָׂהָדָא *a. m.* Zeuge.

שָׂהָדוּתָא *a. f.* Zeugnis.

שָׂהָר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.

שָׂחַ s. שָׂחַ.

שָׂחָף *h. m.* Zweig.

שָׂזָכָא *a. m.* dass.

שָׂזָכָה *h. f.* dass.

שָׂזַם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יִשָּׂזֵם. Hg 2, 15 (MS יִתְשָׂם) gelegt werden. S. סָזַם.

שָׂזַמָּה *h. f.* Gebrauch von שָׂזַם.

שָׂזַנְאָה *h. m.* Feind. שָׂל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.

שָׂחֹק *h. m.* Lachen, Scherzen.

שָׂחִיבָא *a. m.* Schwimmer.

שָׂחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שָׂחַק.

שָׂחַק *h.* lachen. טָפַח שְׂוֹחֵק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* dass. *Hi.* ausgelassen machen.

שָׂטָא *a.* irren.

שָׂטַח *h. Ni.* befeindet werden.

שָׂטַם *a.* befeinden.

שָׂטַן s. סָטַן.

שָׂטָן *h. m.* Satan.

שָׂטְנָא, שָׂטְנָה *a. m.* dass. S. סָטְנָא.

שָׂטְנָה (Gn 26, 21) Name eines Brunnens.

שָׂיָא *a. m.* Schaf.

שָׂיִאֹר *h. m.* Sauerteig.

שָׂיִבָה *h. f.* Greisenalter.

שָׂיַח *h.* reden, sprechen.

שָׂיַח *a.* dass.

שָׂיַח *h. m.* Gewächs.

שָׂיַחָה *h. f.* Gespräch.

שָׂיַמָה I *h. f.* Legen.

שָׂיַמָה II *h. f.* Schatz.

שָׂיַרְףָה *h. m.* Verbrennung.

שָׂיַשָּׂה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שָׂוִישׁ.

שָׂיַתָא (Lv 22, 28, MS סִיַתָא) *a. f.* weibliches Schaf.

שָׂכִיָי *x. m.* Hahn.

שָׂכִיָיָה *x. f.* Henne.

שָׂכִיָין (?) *h. m. pl.* Decken.

שָׂכִיָלָא *a. m.* Verständiges.

שָׂכִיר *h. m.* Tagelöhner.

שָׂכִירוּתָה *h. f.* Miete.

שָׂכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. סָכַל.

שָׂכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.

שָׂכְלַתְנָא *a. m.* verständig.

שָׂכָר *h. m.* Lohn.

שָׂכַר *h., pt.* שְׂוֹכֵר Mieter. *Ni.* belohnt werden. *Hi.* vermieten. *Hitp.* gewinnen.

שָׂלַט *h.* zurückzucken.

שָׂלְקַנְדִּית s. סָלְקַנְדִּית.

שָׂמְאָל *h. m.* Linke.

שָׂמְאָל *h. Hi.* 1. links setzen, bei Seite setzen; 2. Ungünstiges reden.

שָׂמְאָלָא *a. m.* Linke. S. סָמְאָלָא.

שָׂמְאָלִיתָא *a. f.* dass.

שָׂמַח *h.* fröhlich sein.

שָׂמַחָה *h. m.* fröhlich.

שׁמחה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit.
pl. שמחות Name eines talmud. Traktats
 (für אכל רבתי).
 שמלי männl. Personennamen.
 שממיתא *a. f.* eine Eidechsenart.
 שמרון *x.* (σημερον) heute.
 שׁנא *h.* hassen.
 שׁנא *s.* סנא.
 שׁנאה *a. m.* Feind. *S.* סנאה.
 שׁנאה *h. f.* Feindschaft, Hass.
 שׁנאותא *a. f.* dass.
 שׁניגוד *s.* סניגוד.
 שׁאסא *s.* קאסא.
 שׁעורה *h. f.* 1. *pl.* שׁעורים Gerste; 2. Ähre.
 שׁעורתא *a. f.* dass.
 שׁעיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine
 Art Dämonen.
 שׁעיר 1. Landesname (Edom); 2. ver-
 hüllte Bezeichnung von Rom.
 שׁער *h. m.* Haar.
 שׁער *h.* *Hi.* haarig sein, haarig werden.
 שׁערא *a. m.* Haar. *S.* סערא.
 שׁערה *h. f.* 1. Haar; 2. Halm.
 שׁערנא *s.* סערנא.
 שׁערתא *s.* סערתא.
 שׁפה *h. f.* 1. *du.* שׁפתים, *pl.* שׁפתות
 Lippe; 2. Rand.
 שׁפמא *a. m., ind.* שׁפם *Lv* 14, 45
 Lippenbart (Schnurrbart?).
 שׁפק *s.* ספק II.
 שׁפתא *s.* ספתא.
 שׁק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.
 שׁקא *a. m., pl.* שׁקין *Est* II 5, 1 dass.
S. סקא.
 שׁקר *h.* *Pi.* schminken.
 שׁקרא *a. m.* rote Farbe.

שׁר *h. m.* Fürst.
 שׁרא *a. m.* dass.
 שׁרג I *a.* ordnen.
 שׁרג II *a.* *Itpe.* sich verstricken. *S.*
 סרג.
 שׁרגא *a. m.* Reihe.
 שׁרגיון *s.* סוגיון.
 שׁרד *h.* *Pi.* übriglassen.
 שׁרדגנין (*SchemR* 20, *Ausg.* *Konst.*
 שׁרדגנין) I. סרדגנין *x. m.* (σαρδονύχιον)
 ein Edelstein.
 שׁרט *h.* kritzeln. *Pi.* zerkratzen.
 שׁרטוט *h. m.* Linieren.
 שׁרטט *h.* liniieren.
 שׁרטון *x. m.* (σῦρτις) Sandbank.
 שׁרוד *h. m.* Übriggebliebener.
 שׁרודא *a. m.* dass.
 שׁרופה *h. f.* 1. Kritzelei; 2. Einschnitt.
 שׁרופה *h. f.* Verbrennung.
 שׁרבא (*שׁרבא*) *a. m.* Verflechtung, üppiger
 Wuchs.
 שׁרע *a., pt. pass.* שׁריע *Lv* 21, 18 (*MS*
 קריע) lang vorstrecken.
 שׁרה I *h.* verbrennen.
 שׁרה II *h.* schlürfen.
 שׁרה I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* נשרופנון *Gn*
 11, 3 (*MS* נוקדנון) brennen.
 שׁרה II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig
 werden.
 שׁרה I *h. m.* Seraph (eine Engelart).
 שׁרה II *h. m.* Saft.
 שׁרפא *a. m.* 1. *pl. d.* שׁרפא *Sac* 3, 7
 (*MS* סרפא) Seraph; 2. brennend.
 שׁרפא *a. m.* Balsam.
 שׁרפה *h. f.* Blutfluss.
 שׁררה *h. f.* Herrschaft.

ש

ש 1. der einundzwanzigste Buchstabe
 des hebr. Alphabets; 2. als Zahl-
 zeichen = 300.

ש *h.* 1. welcher; 2. dass; 3. damit;
 4. weil. *S.* של.
 שאב *h.* 1. schöpfen; 2. anziehen, ein-

ziehen; 3. empfangen. **אָבן שׁוֹאֲבֵת** Magnet.

אָבֵב *a.* anziehen. **אַבְבָּתָא** Magnet.

אָבֵב Ortsname.

אָבְבָתָא *a. f.* Schöpfen.

אָבֵב *h. m.* Schöpfergärt.

אָבֵב männl. Personennamen.

אָבֵב *h. f.* Unterwelt, Totenreich.

אָבֵב *a. m., ind.* **אָבֵב** Nu 16, 30 dass.

אָבֵב *h. f.* Schöpfen.

אָבֵב *h. f.* 1. Frage. **אָבֵב** Gruss; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.

אָבֵב *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.

אָבֵב *h.* 1. fragen. **אָבֵב** begrüßen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. *Ni.*

1. gefragt werden; 2. sich erbitten. **אָבֵב** die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. *Hi.* ausleihen (von Gegenständen).

אָבֵב *a.* 1. *pf.* **אָבֵב** Gn 32, 29 fragen;

2. *pf.* 2 *sg.* **אָבֵב** Dt 13, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* **אָבֵב** Ex 11, 2 entleihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.*

אָבֵב Nu 11, 34 begehren. *Aph. pf.*

3 *pl. c. s.* **אָבֵב** Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* **אָבֵב** Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen;

3. *inf.* **אָבֵב** 1S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* **אָבֵב** Ez 14, 2 (MS **אָבֵב**) sich erbitten lassen. *S.* **אָבֵב**.

אָבֵב *s.* **אָבֵב**.

אָבֵב *s.* **אָבֵב**.

אָבֵב I *a.* schnappen, lechzen.

אָבֵב II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.

אָבֵב *h. Pi. pf.* **אָבֵב** übriglassen, zurücklassen. *Pu. pt.* **אָבֵב** übriggelassen. *Hitp.* **אָבֵב** zurückbleiben.

אָבֵב I *a. Pa. pf.* **אָבֵב** übriglassen.

Pali. dass. *Aph. ipf.* **אָבֵב** Dt 28, 54 dass. *Itpe.* 1. *pf.* **אָבֵב** Gn 7, 23 übrigbleiben; 2. *pf.* 3 *pl.* **אָבֵב**

Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpe. pf.* **אָבֵב** übrigbleiben.

אָבֵב II *a. Pa.* Beete machen.

אָבֵב *h. m.* Rest.

אָבֵב (Gn 45, 7) *a. m.* dass.

אָבֵב *a. f., c.* **אָבֵב** Koh 3, 19 (MS **אָבֵב**) Vorzug.

אָבֵב *h.* (*imp. v. אָבֵב*) bleibe unthätig, unterlasse.

אָבֵב *a.* sieben.

אָבֵב I, **אָבֵב** *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche.

אָבֵב *Est* II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. *S.* **אָבֵב**.

אָבֵב II *a. m., pl.* **אָבֵב** Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS **אָבֵב**) Ring.

אָבֵב *a. m.* Span.

אָבֵב (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen. *Itpe. pf.* **אָבֵב** Gn 14, 14 gefangen geführt werden.

אָבֵב *h. Pi.* behauen.

אָבֵב Ortsname.

אָבֵב *h.* gefangen führen. *Ni.* gefangen weggeführt werden.

אָבֵב *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.

אָבֵב *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.

אָבֵב *a. m.* Lobpreis.

אָבֵב *a. m.* eine Art Fisch.

אָבֵב *h. f.* 1. Ähre. **אָבֵב** eine Grasart (*Aegilops*). **אָבֵב** *ש'* Narde; 2. Strömung.

אָבֵב *h. m.* 1. Woche; 2. Jahrsiebt.

אָבֵב *h. f.* Eid, Schwur.

אָבֵב (*Ri* 21, 5) *a. f.* dass.

אָבֵב (*Lv* 23, 16) *a. f., pl.* **אָבֵב** *Lv* 23, 15, **אָבֵב** Dt 16, 9 Woche.

אָבֵב Dt 16, 10 Wochenfest, Pflngsten.

אָבֵב *a. m.* Erlass, Nachlass.

אָבֵב *a. m.* Erlass, Verzeihung.

אָבֵב absichtl. Veränderung v. **אָבֵב**.

אָבֵב *h. m. pl.* Entlassung.

אָבֵב *h. m.* Zerbrechen.

אָבֵב *h. m.* Verwirrung.

שבות *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe.
 שְׁבוּעָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
 שְׁבוּזָא *a. m., ind.* שְׁבוּ Jes 5, 24 Moder.
 שְׁבוּז (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.
 שָׁבַח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* verbessern. *Hitp.* besser werden.
 שָׁבַח *a. Pa. pf.* שָׁבַח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מִשְׁתַּבְּחָא Jer 49, 4 sich rühmen.
 שָׁבַח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.
 שְׁבַחָא, שְׁבַחָא (Est II 8, 15) *a. m.* dass.
 שְׁבַחָתָא *a. f.* Lobpreis.
 שְׁבַט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.
 שָׁבַט *h.* schlagen.
 שְׁבַט *a.* dass.
 שְׁבַט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.
 שְׁבַטָא, שְׁבַטָא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שְׁבַטָא Nu 18, 2, *c.* שְׁיבַט Dt 29, 7 Volksstamm.
 שְׁבִיָּא *a. m.* Gefangenführender.
 שְׁבִיָּא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבִי Dt 30, 3 (MS שְׁבִי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.
 שְׁבִיָּא II *a. m., f. pl. c.* שְׁבִיָּת Gn 31, 26 Gefangener.
 שְׁבִיבָא *a. m.* Flamme.
 שְׁבִינּוּ männl. Personennamen.
 שְׁבִיט Name eines Sterns.
 שְׁבִיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בְּשָׁבִיל um — willen, wegen. שְׁ בְּשָׁבִיל *a.* damit; *b.* weil.
 שְׁבִילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בְּשָׁבִיל ל' um zu.
 שְׁבִים *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.
 שְׁבִיבָא *a. m., pl. d.* שְׁבִיבָא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיבָא) dass.
 שְׁבִיעֵיתָא (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שְׁבִיעֵיתָא Lv 25, 4 siebenter.

שְׁבִיעֵי *h. m.* dass.
 שְׁבִיעֵי *s.* שְׁבִים.
 שְׁבִיקוּתָא *a. f.* Verzeihung.
 שְׁבִירָה *h. f.* Zerbrechen.
 שְׁבִיָּתָא (Thr 1, 5 Ven. 1517) *a. f.* Gefangenschaft.
 שְׁבִיָּתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.
 שְׁבִילָה *h. m.* Schnecke.
 שְׁבִילָא, שְׁבִילָא *a. m.* dass.
 שְׁבִילֵיתָא, שְׁבִילֵיתָא *a. f.* Fönngrec (*Trigonella Foenum graecum*).
 שְׁבִילָתָא, שְׁבִילָתָא *a. f.* 1. *pl. d.* שְׁבִילָתָא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שְׁבִילֵין Zweig; 3. *d.* שְׁבִילָתָא Ri 12, 6 Strom.
 שְׁבִין *a., pf.* 1 *sg.* שבנית jAbZ 39^d (Ausg. Ven. שבנית) 1. תְּמַנִּית, *s.* תְּמַנִּין (?).
 שְׁבִיָּסַר *a. m., f.* שְׁבִיָּסַרִי siebzehn.
 שְׁבִיָּסַרָה *a. m.* siebzehnter.
 שְׁבַע *h. m., f.* שְׁבַעֵה sieben. בְּנוֹת שְׁבַע eine Feigenart.
 שְׁבַע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שְׁבַעֵה Nu 23, 1, שְׁבַעֵה sieben. שְׁבַעֵי עֶסְרִי שְׁבַעֵה Gn 37, 2; שְׁבַעֵת עֶסְרִי Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שְׁבַעֵין Gn 5, 31, שְׁבַעֵין siebzig.
 שְׁבַעֵה *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschwören.
 שְׁבַעֵה *a. Itpa. pf.* אֶשְׁבַּעֵה Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁבַּעֵת Ct 2, 7 (MS אֶשְׁבַּעֵת), *pt.* מִשְׁבַּעֵה Ct 8, 4 beschwören.
 שְׁבַעֵת *a. m.* Siebent.
 שְׁבִיָּן *h. Pi.* mit Mustern versehen.
 שְׁבַק *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבַּק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg.* *c. s.* אֶשְׁבַּקְךָ Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שְׁבַקְתָּה Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שְׁבַקְתִּין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שְׁבַק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpa.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden;

3. *ipf.* יִשְׁתָּבֵק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.
 שְׁבָקָא *a. m., pl. c. s.* שְׁבָקָךְ Lv 25, 5 Ranke.
 שִׁבֹר *h.* 1. zerbrechen. *pt. pass.* שִׁבֹר mit gebrochenen Gliedmassen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden.
 שִׁבֹר *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Zerbrochenes, Bruchstück; 3. Zerknirschung; 4. *pl.* שִׁבֹרִים gebrochener Ton (Tremolo).
 שָׁבוֹר 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung Samuels.
 שְׁבָרָא *a. m.* einfältiger.
 שְׁבָרָא *a. m.* Peganum Harmala.
 שְׁבָרוֹן *h. m.* Getreidepreis.
 שְׁבָרוּתָא *a. f.* Einfalt.
 שְׁבָרְיָא *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שְׁבָרְיָא Gn 19, 11 (MS שְׁבָרְיָא) Blindheit.
 שְׁבָרְיָא *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.
 שִׁבְשֵׁב *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht.
 שִׁבְשֵׁב *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg. c. s.* שִׁבְשֵׁבְתִי Jer 20, 7 überreden, berücken; 3. Ranken treiben. *Itya.* 1. *pf.* 1 *sg.* אֲשִׁתְּבִישֵׁת Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֲשִׁתְּבִישׁוּ Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.
 שְׁבִשָּׁא *a. m., pl.* שְׁבִשָּׁין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.
 שְׁבִשָּׁא *a. m.* der Ranken abschneidet (Weingärtner).
 שְׁבִשָּׁב *h.* Zweige nehmen.
 שְׁבִשָּׁב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.
 שְׁבִשָּׁתָא *h. f.* Zweig.
 שְׁבִשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Ranken.
 שְׁבִשָּׁתָא *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שְׁבִישָׁתָא) Ranke, Zweig; 2. Strahl.
 שְׁבַת *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שְׁבַת *a., pf.* 3 *pl.* שְׁבַתוּ Ex 16, 30 dass.
 שְׁבַת I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).
 שְׁבַת II *h. f.* 1. Versümmnis; 2. Entschädigung für Versümmnis.
 שְׁבַת *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עָרַב שְׁבַת Freitag. מוֹצָאֵי שְׁבַת Sonnabendabend. אַחַר שְׁבַת, בְּשַׁבָּת, אַחַר שְׁבַת Sonntag.
 שְׁבַתָא (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שְׁבָא Ex 31, 15, *pl. d.* שְׁבָיָא Ex 31, 12, *c. s.* שְׁבָהָא Ho 2, 13 Soc 59 dass.
 שְׁבַתָא *a. m.* Versümmniskosten.
 שְׁבַתָא (Ex 31, 15, MS שְׁבַתָא) *a. m.* Feiern.
 שְׁבַתָא *a. f.* Name eines Dämons.
 שְׁבַתִי 1. männl. Personennamen; 2. Name des Planeten Saturn.
 שְׁנָא, שְׁנָאָא *a. m., pl.* שְׁנָיָא Ct 1, 17 (MS שְׁנָיָא) eine Wachholderart.
 שְׁנָא I *a.* erschrecken.
 שְׁנָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren. *Aph.* 1. *pt. pl.* מְשַׁנֵּן Ri 20, 16 (MS מְשַׁנֵּן; *Praet.* מְשַׁנֵּן) verfehlen; 2. irreführen.
 שְׁנָגָה *h. f.* Irrtum.
 שְׁנָגָתָא *a. f.* dass.
 שְׁנָגָדָא *a. m., pl.* שְׁנָדוֹן Nu 17, 23 1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus communis*).
 שְׁנָגְרוּנָא *a. m.* Hüftschmerz.
 שְׁנָגְשָׁא *a. m., ind.* שְׁנָוֵשׁ Dt 7, 23 Verwirrung, Tumult.
 שְׁנָוֵשָׁא *h. m.* Auführer.
 שְׁנָוֵשָׁא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung, Tumult.
 שְׁנָוֵשָׁתָא *a. f.* (Est II 6, 1, nicht MS) dass.
 שְׁנָה *h. Hi.* beachten, sich um etwas kümmern.
 שְׁנָה *a. Aph.* 1. *pf.* אֲשַׁנֵּה Ct 2, 9 schauen; 2. sich um etw. kümmern, Rücksicht nehmen.
 שְׁנָשָׁתָא *a. f.* Verwirrung, Tumult.
 שְׁגָלוֹן *h. f., pl.* שְׁגָלוֹנוֹת Beischläferin.

שנמ *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.
 שנמין *h. m. pl.* Zapfen (?).
 שנמין *a. m. pl.* dass.
 שָׁנַר *h.* laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
 שָׁנַר *a. l.* *ipf.* 3 *sg. f.* הַשָּׁנַר Jer 13, 17 (MS הַשָּׁנַר) vergiessen; 2. *pt. pl.* שָׁנְרִין Ez 39, 9 heizen, Feuer anlegen. *Pa.* 1. *pl. pass. f.* מְשַׁנְרָא Dt 28, 26 hinwerfen, werfen; 2. senden. *Aph.* überspringen.
 שָׁנַר *h. m.* Ausflug.
 שָׁנַר (Est II 3, 1) männl. Personenname.
 שָׁנָא *a. m.* Trester.
 שָׁנְרֹנָא *a. m.* 1. Ausläufer; 2. *s.* שְׁגִדְוֹנָא.
 שָׁנְרִיר (?) *x. m.* Sekretär.
 שָׁנַשׁ *h.* wühlen.
 שָׁנַשׁ *a. Pa.* *ipf.* 1 *sg.* אֲשַׁנִּישׁ Ex 23, 27 verwirren. *Itpe.* *pf.* אֲשַׁתְּנֶשׁ Est II 6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּנְּשׁוּן Jer 25, 16 rasen.
 שָׁנַשׁ *a.* *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּנְּשׁוּן Jer 25, 16 (MS יִשְׁתַּנְּשׁוּן) rasen.
 שָׁד *h. m.* Dämon.
 שָׁדָא I *a.* 1. *pt.* שָׁדִי 1 S 20, 20 Soc 59 werfen, schießen; 2. *inf.* מִיִּשֵׁר Lv 4, 12 (MS ursprüngl. מִיִּשֵׁר) ausgiessen; 3. ablegen; 4. *pt.* שָׁדִי Jes 10, 14 (MS שָׁדִי) wegwerfen. *Pa. pf.* שָׁדִי Ex 15, 1 (MS רָמָא) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מְשַׁדִּי 2 S 16, 13 bewerfen; 2. vergiessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתַּדִּי Ex 19, 13 geworfen werden, geschleudert werden; 2. vergossen werden; 3. *pt.* מְשַׁדִּי Dt 28, 49 rasch fliegen.
 שָׁדָא II *a.*, *pt. pass.* שָׁדִיא Ez 27, 19 Ar. (MS שָׁדִין) spinnen.
 שָׁדָא *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.* שָׁדָא Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
 שָׁדָר *h. Ni.* vergewaltigt werden.
 שָׁדָה *h. f.* Kiste.
 שָׁדֹקָא *a. m.* ruhig.

שָׁדֹקִיא (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.
 שָׁדֹקִים *h. m. pl.* Anhalten (wegen Heirat).
 שָׁדֹקִין *a. m. pl.* dass.
 שָׁדִי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
 שָׁדִיא *a. m.* Ostwind.
 שָׁדִיָּא *a. m.* ruhig.
 שָׁדִין *h. m.* dämonisch.
 שָׁדִין *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.
 שָׁדִדָּה *h. Pi.* wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen. *Itpe.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
 שָׁדִדָּה *a. m.* 1. müssig; 2. unfruchtbar.
 שָׁדָא *s.* שָׁרָא.
 שָׁדָל *h. Pi.* gut zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
 שָׁדָל *a. Pa.* *ipf.* יִשְׁדִּיל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אֲשַׁתְּדִל Gn 32, 24 sich bemühen; 2. sich zu verschaffen wissen.
 שָׁדָר *h. Ni.* *Hitp.* vom Brand betroffen werden (Getreide).
 שָׁדָרָא *a. Itpe.* 1. *pf.* אֲשַׁתְּדִרָּי 1 K 18, 27 verfolgt werden; 2. vom Brand betroffen werden.
 שָׁדָפֹן *h. m.* Brand des Getreides.
 שָׁדָפֹנָא *s.* שָׁדָפֹנָא (Dt 28, 22), שָׁדָפֹנָא *a. m.* dass.
 שָׁדָר *h. Hitp.* sich anstrengen.
 שָׁדָר I *a. Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אֲשַׁתְּדִרָּר Ct 6, 1 widersetzlich sein.
 שָׁדָר II *a. Pa. pf.* שָׁדָר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
 שָׁדָרָא, שָׁדָרָא *a. m.* Garn.
 שָׁדָרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat.
 שָׁדָרָתָא *a. f., pl.* שָׁדָרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
 שָׁדָרָתָא *a. f.* Kasten.
 שָׁדָה *a.* 1. *pt.* שָׁדִי Gn 24, 21, *imp. pl.* שָׁדִי Hb 1, 5 starren, erstarrt sein;

2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.
 שָׁהָה *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.
 שָׁהוּת *h. f.* geraume Zeit.
 שָׁהוּתָא *a. f.* dass.
 שָׁהוּתָא *a. f. pl.* Wüstenei.
 שָׁהִיָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁהִי (Est II 3, 8, MS שִׁהִי) Verweilen; 2. Mal.
 שָׁהִיָה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.
 שָׁהָר *a.* wach sein.
 שָׁוָא *h. m.* Lügenhaftigkeit.
 שָׁוָא *s.* שָׁבָא II.
 שָׁוָא I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* שָׁוִיָא Gn 43, 31, *imp. sg.* שָׁוָא Nu 21, 8 legen, setzen, machen. *Pa.* billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתָּוִי (Ez 1, 15, MS מִשְׁתָּוִי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.
 שָׁוָא II *a. Itpe. pt.* מִשְׁתָּוִי Jes 66, 2 unruhig sein.
 שָׁוָבָה *h. f.* Schöpfen. בֵּית הַשְׁוָבָה Bezeichnung der Nachfeier im Tempel am Hüttenfest.
 שָׁוָב *h.* 1. umkehren; 2. Busse thun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen.
 שָׁוָב *h.* 1. ferner; 2. noch.
 שָׁוָבָת *h. f.* Herumtreiberin.
 שָׁוָבָה *h. m.* 1. Taubenschlag; 2. männl. Personennamen.
 שָׁוָבָה *a. m., c. s.* שָׁוָבָה Ho 11, 11, *pl. c. s.* שָׁוָבָהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag.
 שָׁוָבָה *h. m.* Siebent.
 שָׁוָבָה *h. m.* Quittung.
 שָׁוָבָה *a. m.* Begünstigung.
 שָׁוָבָה *h. m.* der zu schießen liebt (?).
 שָׁוָה *h. m.* 1. gleich; 2. wert.
 שָׁוָה *h.* *Hi.* gleichmachen, gleichstellen.
 שָׁוָה *a., imp. pl.* שָׁוָה Hb 1, 5 (MS שָׁוָה) erstarren.

שָׁוָה *a. m., c. s.* שָׁוָה Gn 49, 4 (MS שָׁוָה) Lager, Polster.
 שָׁוָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).
 שָׁוָה *h.* sich bücken.
 שָׁוָה I *a.* dass.
 שָׁוָה II *a.* zerfließen, verschwinden.
 שָׁוָה. שָׁוָה בְּנוֹת שׁ eine Feigenart.
 שָׁוָה I *a.* grünen, treiben.
 שָׁוָה II *a.* vernichten.
 שָׁוָה, שָׁוָהָא *a. m.* Grube.
 שָׁוָהָא *a. f.* Vernichtung.
 שָׁוָהָא *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen; 3. abreiben, bestreichen.
 שָׁוָהָא I *a., pt. pl.* שָׁוָהָא Nu 11, 8 umherschweifen; 2. *pt. pl.* שָׁוָהָא Jon 1, 13 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. bestreichen. *Pal.* umherstreifen.
 שָׁוָהָא II *a., pf.* שָׁוָהָא Gn 25, 34 verachten. *Aph. pf.* 2 *m. sg.* אֶשְׁוָהָתִי 2 S 12, 10 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְשָׁוָהוּ 1 S 2, 30 verachtet werden.
 שָׁוָהָא *h. m.* Geißel.
 שָׁוָהָא *a. m.* dass.
 שָׁוָהָא *h. m.* 1. Thor; 2. Wahnsinniger; 3. Beiname von יִרְבֹּבָדִיָּהוּ.
 שָׁוָהָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.
 שָׁוָהָא *h. m.* Wert.
 שָׁוָהָא I *a. m., ind.* שָׁוָהָא Jes 16, 6 (MS שָׁוָהָא), *f.* שָׁוָהָא Gn 23, 15 Sab. (im MS nicht vokalisiert) 1. gleich, entsprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.
 שָׁוָהָא II *a. m.* 1. *ind.* שָׁוָהָא Gn 15, 10 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שָׁוָהָא Est II 3, 8 (MS שָׁוָהָא) Wert.
 שָׁוָהָא (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שָׁוָהָא Gn 49, 4, *pl.* שָׁוָהָא Am 2, 8 (MS שָׁוָהָא) Lager, Polster.
 שָׁוָהָא I *a. f., ind.* שָׁוָהָא Est II 3, 8 (MS שָׁוָהָא) Wert.
 שָׁוָהָא II *a. f.* Wahnsinn.
 שָׁוָהָא Ortsname.
 שָׁוָהָא *a.* 1. verwandt sein; 2. zugänglich sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.

שִׁוּכְתָא *a. f.* Dorn.
 שִׁוּלָא *a. m.* Lehrling.
 שִׁוּלָיָא *h. m. pl.* Boden (eines Gefässes).
 שִׁוּלָא (Mi 1, 8) l. mit MS שִׁשְׁלָא, s. שִׁשְׁלָא.
 שִׁוּלָנִי *weibl. Personennamen.*
 שִׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
 שִׁוּם *a.* dass.
 שִׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. מְשִׁוּם wegen. שִׁוּם מְשִׁוּם *weil.*
 שִׁוּם *a. m. s.* שְׁמָא.
 שִׁוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
 שִׁוּם ש' טְמָאָא *Ortsname.*
 שִׁוּם *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.
 שִׁוּמָא *a. m.* dass.
 שִׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper).
 שִׁוּמִירָה *h. f.* Wächterhütte.
 שִׁוּמִירָת *h. f.* eine Knoblauchart.
 שִׁוּמִירָה *h. m.* 1. Hüter, Wächter; 2. Aufbewahrer.
 שִׁוּמִירָה *s.* שִׁוּמִירָה.
 שִׁוּמִירָן (2 K 7, 1) *Ortsname (Samariten).*
 שִׁוּמִירָנָא *a. m., pl. d.* שִׁוּמִירָנָא 2 K 17, 29 (Ven. 1517 שִׁמִּירָנָא) *Samaritaner.*
 שִׁוּמִיתָא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
 שִׁוּמִיתָא *h. f.* Klippe, Fels.
 שִׁוּמִיתָא *a. f.* dass.
 שִׁוּמִיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* *Su-*namitin.
 שִׁוּמִיתָא *Spotname für יְהוּקָאָל.*
 שִׁוּמִיתָא *x. m. pl.* Spiessbraten.
 שִׁוּעָא *h.* glätten.
 שִׁוּעָא *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* שִׁוּעָא Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe. pf.* אֶתְשָׁע Lv 14, 43 getüncht werden.
 שִׁוּעָא *a. m.* Fels.
 שִׁוּעָא *a. m.* glücklich.
 שִׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שִׁוּעִיתָא Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שִׁוּעִי Dt 28, 37 Spottrede.

שִׁוּעִלָא *h. m.* Fuchs.
 שִׁוּעִרָה *h. m.* Thorhüter, Pförtner.
 שִׁוּרָה *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.
 שִׁוּרָה *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שִׁפִּיתָא Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁוֹרָה Dt 28, 40 einreiben, salben; 3. weichen. *Pa.* einreiben.
 שִׁוּרָה *a., pt.* שִׁפִּיָה Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.
 שִׁוּרָה *h. m.* glatt.
 שִׁוּרָה *h. f.* Hüfte (?).
 שִׁוּרָטָא *h. m.* Richter.
 שִׁוּרָפָא *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.
 שִׁוּרָפִין *h. m.* Feile.
 שִׁוּרָפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.
 שִׁוּרָפָעָא *h. m.* Überfluss.
 שִׁוּרָפָרָה *h. m., pl.* שִׁוּרָפָרָת 1. Horn (zum Blasen); 2. Urne mit enger Öffnung.
 שִׁוּרָפָרָה (Ex 19, 13) *a. m.* dass.
 שִׁוּרָפָתָא *a. f.* Zerriebenes.
 שִׁוּרָפָרָה *a. m.* Beifuss (*Artemisia*).
 שִׁוּרָפָרָה *h.* *Hitpal.* gelüsten, begehren.
 שִׁוּרָפָרָה *a., inf.* מְשִׁוּרָפָרָה Ps 74, 3 Ven. 1517, 1. מְשִׁוּרָה, s. שִׁוּרָה II.
 שִׁוּרָפָרָה *h. m.* Schenkel.
 שִׁוּרָפָרָה I *h. m., pl.* שִׁוּרָפָרָת Begehren.
 שִׁוּרָפָרָה II *h. m., pl.* שִׁוּרָפָרָת Strasse.
 שִׁוּרָפָרָה I *a. m.* Begierde.
 שִׁוּרָפָרָה II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שִׁוּרָפָרָת 2 S 22, 43, שִׁוּרָפָרָת 1. Strasse; 2. Markt.
 שִׁוּרָפָרָה (Ex 29, 22, MS שִׁפִּיָה) *a. m.* Schenkel.
 שִׁוּרָפָרָה *h. m.* Trinkgeschirr.
 שִׁוּרָפָרָה *h. m.* Berieselung.
 שִׁוּרָפָרָה *h. f.* Tränktrog.
 שִׁוּרָפָרָה *a., ipf.* שִׁוּרָפָרָה Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שִׁוּרָפָרָה Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.
 שִׁוּרָפָרָה *s.* שִׁפִּיָה.
 שִׁוּרָפָרָה *h. m., pl.* שִׁוּרָפָרָת Stier. שִׁוּרָפָרָה Wildochs.
 שִׁוּרָפָרָה *h. m.* Mauer.
 שִׁוּרָפָרָה *a. m., c.* שִׁוּרָפָרָה Gn 49, 6 dass.

שורא *a. m., c. s.* שוריה Ez 16, 4 (MS שוריה) Nabel.
 שורא *a. m.* Springer.
 שורה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שורת הדין das strikte Recht.
 שורש *h. m.* Wurzel.
 שורתא *a. f.* Reihe, Linie.
 שוש Ortsname.
 שושא *a. m.* Süsshholz (*Glycyrrhiza*).
 שושבין *h. m.* Hochzeitskamerad.
 שושבניא *a. m., c. s.* שושבניה Ri 14, 20 dass.
 שושבניות *h. f.* Hochzeitskameradschaft.
 שושבניותא *a. f.* dass.
 שושבתא *a. f.* Zweig.
 שושבא *a. m.* Führer (eines Bären).
 שושבא *a. m.* eine Heuschreckenart.
 שושלתא *a. f., pl.* שושלתין, שושלתין *h. m.* 1. Kette; 2. Familie. S. שושלתא.
 שושמא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
 שושמא *a. m.* Ameise.
 שושן Ortsname (Susa).
 שושנא *a. m., c. s.* שושנה Nu 8, 4, *pl.* *c. s.* שושנה Ex 25, 31 lilien(kelch)-förmige Zierrat.
 שושנה *h. f.* 1. kelchförmige Blüte; 2. Iris, Anemone, Lilie; 3. Kopf eines Nagels.
 שושנתא (1K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.
 שושפא *a. m., c. s.* שושפא Gn 38, 18, *pl. d.* שושפא Jes 3, 22 Mantel.
 שושפא Ortsname.
 שותא I *a. f.* Rede, Gespräch.
 שותא II *a. f.* Gespinst.
 שותא III *a. f.* Polster.
 שותא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).
 שותיו (*j*Ter 47^d) 1. שותיו, s. שתה.
 שותר *a. Pass.* übrigbleiben.
 שוב *s.* שוב.
 שונג *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.
 שונגא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.
 שזורי *h. m.* aus Schesar. S. שזורי.

שורא *a. m.* Faden.
 שורא *h.* verbrennen, bräunen.
 שורא männl. Personennamen.
 שור *h.* zwirnen.
 שור *a., pt. pass.* שור Ex 26, 1 dass.
 שורא *a. m.* Faden.
 שורה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).
 שורתא, שורתא (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.
 שחא *a.* sich beugen.
 שחאב *a., pt.* משחאב Jes 34, 4 (MS משחאב) zerfließen.
 שחא *a., pf.* 2 *sg.* שחאב Ez 16, 33 bestechen.
 שחא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.
 שחא *h.* sich bücken.
 שחא *a. m.* Grube.
 שחולית, שחולית *h. f.* Abfall.
 שחומא *a. m., ind.* שחום Gn 30, 32 schwärzlich.
 שחוי *h. m.* stolz, eitel.
 שחור I *h. m.* eine Art Scheere.
 שחור II *h. m.* schwarz.
 שחור *h. m.* Russ.
 שחור *s.* שחרגא.
 שחז *h., pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.
 שחז *a.* schleifen.
 שחח *h.* sich bücken.
 שחח *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten; 2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.
 שחח *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.
 שחי *h. m.* Achsellöhle, Achsel. בית השחי 1. dass.; 2. Ärmel.
 שחיא *a. m.* 1. dass. בי שחיא dass.; 2. Bücken.
 שחמה *h. f.* Schlachten.
 שחמא *a. m.* schwärzlich.
 שחין *h. m.* Geschwür.
 שחינא *a. m.* 1. *ind.* שחין Ex 9, 9 Geschwür; 2. Hitze. S. שחנא.

שחיקה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.
 שחיקותא *a. f., c. s.* שחיקותיה Lv 13, 55 Abgenütztes.
 שחיתה *h. f.* Grube.
 שחיתהא *a. f., ind.* שחיתהא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.
 שחל *h., pt. pass.* שחול 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.
 שחל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שחלתיה Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.
 שחלא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.
 שחלא *a. m.* Löwe.
 שחלים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
 שחלין *s.* שחלי.
 שחלנית *h. f.* eine Heuschreckenart.
 שחלת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).
 שחם *a.* schwärzen.
 שחמם *a. m.* schwärzlich.
 שחמם *a. m.* dunkler Fleck.
 שחממית *h. f.* schwärzlich, dunkel.
 שחם *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.
 שחם *a.* 1. *pt.* שחין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מִשְׁחִין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מִשְׁחִין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.
 שחנא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.
 שחנא *x. m.* Stadthaupt (?).
 שחף *h., pt. pass.* שחוף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.
 שחף *a.* schleichen. *pt.* שחוף Koh 1, 5, 1. mit MS שחף. *Pa.* 1. fließen lassen; 2. bewegen, drücken.

שחפא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürrer Rohr (?).
 שחפאתא, שחפאתא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.
 שחץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.
 שחץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.
 שחץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.
 שחצא *a. m.* Löwe.
 שחצית *h. f.* Prahlerei.
 שחצן *h. m.* stolz, eitel.
 שחק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.
 שחק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.
 שחק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.
 שחקא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.
 שחקתא *a. f., pl. ind.* שְׁחָקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.
 שחר I *h. Hi.* herabfallen lassen.
 שחר II *h. Hi.* schwarz werden.
 שחר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מִשְׁחָרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.
 שחר II *a. Aph.* schwarz werden.
 שחר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שְׁחָרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.
 שחר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.
 שחרא *a. m.* dass.
 שחרור *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).
 שחרורא *a. m.* dass.
 שחרורא *a. m.* geschwärzt.
 שחרורית *h. f.* Schwärze.
 שחרוריתא *a. f.* dass.
 שחרות *h. f.* dass.
 שחרית *h. f.* Morgenzeit.
 שחרותא *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.
 שחנא *a. m.* Frohnvogt (?).
 שחרר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.
 שחרר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

חָשַׁח *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
 חָשַׁח *a.* verstümmeln.
 חֲשֵׁחַ *h. m.* Grünfutter.
 חֲשֵׁחָא *a. m.* Grube.
 חֲשֵׁחָא (Am 7, 1, MS חֲשֵׁחָא) *a. m.* Grünfutter.
 חֲשֵׁחָא *a. f.* Achselhöhle.
 חֲשַׁח *c. s.* שַׁחַן (jBabM 11^d) 1. חֲשַׁחַן, s. חֲשַׁחַן.
 חֲשַׁח *a. Itpa. pt.* מִשְׁחַחֵי Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
 חֲשַׁח *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
 חֲשַׁח I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
 חֲשַׁח II *h. f.* 1. *pl.* חֲשַׁחִין Reihe, Zeile; 2. Deutung.
 חֲשַׁח *h. m.* Abspülen.
 חֲשַׁחַא *a. m., ind.* שַׁחַחַא Jer 12, 5 strömend.
 חֲשַׁחַת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
 חֲשַׁחַת (Koh 2, 13), חֲשַׁחַתָא *a. f.* dass.
 חֲשַׁחַתָא *a. f.* Verachtung.
 חֲשַׁחַת *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
 חֲשַׁחַת *a., pf.* 3 *pl.* שַׁחַחֵי Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁחַחֵנִי Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
 חֲשַׁחַת *männl.* Personennamen.
 חֲשַׁחַתָא *a. m., ind.* שַׁחַחֵי 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
 חֲשַׁחַתָא I *a. f.* Thorheit.
 חֲשַׁחַתָא II *a. f.* Verachtung.
 חֲשַׁחַתָא *h. m.* Decke.
 חֲשַׁחַתָא *a. m., pl.* שַׁחַחִין Nu 11, 32 (MS מִשְׁחַחֵי) Schicht.
 חֲשַׁחַתָא *h. f.* Abspülen.
 חֲשַׁחַתָא *h.* 1. überschwemmen; 2. wegschwemmen; 3. abspülen; 4. heftig werden. *Ni. Ho.* weggeschwemmt werden. *Hitp.* sich abspülen.

חֲשַׁחַתָא *a.* 1. *pt. pl.* שַׁחַחֵי Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* שַׁחַחֵי Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* יִשְׁחַחֵי Lv 6, 21 abgospült werden.
 חֲשַׁחַתָא I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
 חֲשַׁחַתָא II *h. m.* Fell (?).
 חֲשַׁחַתָא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
 חֲשַׁחַתָא II *a. m.* Haar.
 חֲשַׁחַתָא *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁחַחֵי Jes 38, 21 auflegen.
 חֲשַׁחַתָא *a. m.* 1. *pl.* שַׁחַחִין, שַׁחַחִין Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) שַׁחַחִין Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
 חֲשַׁחַתָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
 חֲשַׁחַתָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
 חֲשַׁחַתָא I *a. f., pl.* שַׁחַחִין Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
 חֲשַׁחַתָא II *a. f., pl.* שַׁחַחִין Ct 1, 11 Reihe.
 חֲשַׁחַתָא (bSabb 67^a) = שַׁחַחַת, s. שַׁחַחַת.
 חֲשַׁחַתָא *a. m., c. s.* שַׁחַחִין Ex 12, 4 Nachbar.
 חֲשַׁחַתָא *a. f.* Nachbarschaft.
 חֲשַׁחַתָא *a. f., c. s.* שַׁחַחִין Ex 3, 22 Nachbarin.
 חֲשַׁחַתָא *h. f.* Zurückkehren.
 חֲשַׁחַתָא *h. m.* Dämon.
 חֲשַׁחַתָא *a. m., pl.* שַׁחַחִין Dt 32, 17 dass.
 חֲשַׁחַתָא *h. f.* Dämonin.
 חֲשַׁחַתָא *a. f.* dass.
 חֲשַׁחַתָא *a. m.* Schwimmen.
 חֲשַׁחַתָא *a. f.* Unterwelt.
 חֲשַׁחַתָא (TosBech V 4) s. שַׁחַחִין.
 חֲשַׁחַתָא *h. m.* Rest.
 חֲשַׁחַתָא *a. m.* dass.
 חֲשַׁחַתָא *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁחַחֵיב Ex 6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf.* שַׁחַחֵיב Nu 35, 12 entrinnen. *Pass. ipf.* יִשְׁחַחֵיב Dt 23, 16 gerettet werden, entrinnen.
 חֲשַׁחַתָא (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.
 חֲשַׁחַתָא *männl.* Personennamen.
 חֲשַׁחַתָא *a. f.* 1. *ind.* שַׁחַחִין Gu 45, 7 gerettete Schaar; 2. *ind.* שַׁחַחִין Ob 20 Soc 59 Rettung.

שׂוּפִין *h. m. pl.* Judendorn (*Rhamnus Zizyphus*).
 שׂוּרִי *h. m.* aus Schesar.
 שׂוּחַ *h. m.* Grube, Cisterne.
 שׂוּחָא *a. m., pl. c.* שׂוּחַי Sac 14, 10 (MS שׂוּחַי) dass.
 שׂוּחור *h. m.* ausgeglühte Kohle.
 שׂוּחורָא *a. m., pl.* שׂוּחורִין Jes 44, 12 dass.
 שׂוּט *h. m.* Schwimmer.
 שׂוּטָא (Jes 25, 11) dass.
 שׂוּטָא *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
 שׂוּיָהּ *s.* שׂוּיָהּ.
 שׂוּרְכָא *a. m.* Spalt (?).
 שׂוּל *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen; 3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.* ausleihen. *Itpe.* sich ausbitten (Auflösung eines Gelübdes nachsuchen).
 שׂוּלָהּ *männl.* Personennamen.
 שׂוּלוחַ Name einer Quelle.
 שׂוּלוחָא *a. m., ind.* שׂוּלוחַ Koh 2, 5 dass.
 שׂוּלי Ortsname.
 שׂוּלִין *h. m. pl.* Halskette (?).
 שׂוּמי *männl.* Personennamen.
 שׂוּן *männl.* Personennamen (אַשׂוּן).
 שׂוּן Name des 21. Buchstabens.
 שׂוּנָא *a. m.* Urinieren.
 שׂוּנה *h. f.* Schlaf.
 שׂוּנְתָא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
 שׂוּנְתָא *a. m.* 1. *ind.* שׂוּנַע Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
 שׂוּעֵלוֹן (jMaasr 51^b) 1. שׂוּעֵלוֹן, *s.* שׂוּעֵלָא.
 שׂוּעֵתָא *a. f.* Rede.
 שׂוּיָהּ *h. m.* geglättet, glatt.
 שׂוּיָפָא *a. m.* abgenutzt.
 שׂוּיָפָא (Hb 2, 11) *a. m.* Holzstück.
 שׂוּיָפָא *a. m.* ein Gefäss.
 שׂוּיָפָהּ *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שׂוּיָפּוֹת Bastdecke.
 שׂוּיָפּוֹן *h. m.* Hafer.
 שׂוּיָץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
 שׂוּיָצָא I *a. m.* dass.
 שׂוּיָצָא II *a. m.* Flosse.

שׂוּיָצָהּ (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. S. שׂוּיָצָהּ.
 שׂוּיָצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שׂוּיָצִיָהּ Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* שׂוּיָצִיָהּ Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendigt werden, enden.
 שׂוּיָצִיָהּ *a. m.* Untergang.
 שׂוּיָצִיָהּ (2 K 13, 19) *a. f.* dass.
 שׂוּיָצִיָהּ *a. f.* eine Weizenart (?).
 שׂוּר *s.* שׂוּרָא.
 שׂוּר *h. m.* Gesang.
 שׂוּר *a.* singen.
 שׂוּרִי *h. m.* Reisender.
 שׂוּרִי *h. m.* 1. Armring; 2. Halsband.
 שׂוּרָא *a. m., pl.* שׂוּרִין Gn 24, 22, *c.* שׂוּרִי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
 שׂוּרָא *a. m.* Rest.
 שׂוּרָא *a. m., pl.* שׂוּרִין Ct 1, 1 Lied.
 שׂוּרָא *x. m., ind.* שׂוּר Est II 8, 15 (MS שׂוּר) Seide.
 שׂוּרָהּ (Est II 6, 10) *x. m., pl.* שׂוּרָאן Ex 27, 19 (MS שׂוּרָאן) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
 שׂוּרָהּ *h. f.* Lied.
 שׂוּרָהּ *h. f.* Karavane.
 שׂוּרָיָא *a. m.* 1. *c.* שׂוּרִיָהּ Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
 שׂוּרִית *h. m.* Dienst.
 שׂוּרִיתָא *a. m., c.* שׂוּרִית Est II 1, 2 Ven. 1592 dass.
 שׂוּרִיתָא I *a. f., ind.* שׂוּרוֹ Jer 2, 3 Anfang.
 שׂוּרִיתָא II (Gn 43, 25) *a. f.* Mahl, Mahlzeit.
 שׂוּרִיתָא *a. f., c.* שׂוּרִיתָא Dt 16, 9 Anfängen.
 שׂוּרִים *h. m. du.* Rest.
 שׂוּרִין (NuJI 32, 3 Ven. 1591) 1. שׂוּרִים.
 שׂוּרִיתָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
 שׂוּרִיתָא *a. f., c.* שׂוּרִיתָא Gn 37, 25 Karavane.
 שׂוּשׁ *h. m.* Alabaster.

שישא (Est II 1, 2) *a. m.* dass.
שישא *a. m.* Glasgefäß.
שישא männl. Personennamen.
שישירא *a. m.* Strick (?).
שישלתא *a. f., ind.* שישלָא Mi 1, 8, *pl.*
שישלָן Jes 40, 19 Kette.
שית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Ab-
zugskanal am Altar.
שית (Ex 21, 2) *a. m., f.* שְתָא Ex 26, 22
sechs. שית עָסרִי Gn 46, 18, שְתַת עָסֵר
Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שְתִין Gn
5, 15 sechzig.
שיתִיכר *a. m., f.* שיתִיכְרִי sechzehn.
שיתִיכְרָא *a. m.* sechzehnter.
שָכב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. be-
schlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.*
beschlafen lassen.
שָכב *h.* 1. שָכִיב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שָכִיבו Gn
19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְכֹּב Ex
23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שָכִיב
Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.*
אִשְכְּבִיהָ 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf.*
3 *pl. f.* יִשְתַּכְּבוּן Sac 14, 2 beschlafen
werden.
שָכב *h. m.* der untere Mühlstein.
שָכבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Ver-
storbener.
שָכבָא *a. m.* mit liegenden Augen-
brauen.
שָכבָא *a. f., c. s.* שָכְבָתָּה Lv 18, 20
Beilager.
שָכבָא *a. f., c.* שָכְבַתָּה Lv 15, 16 Er-
guss (von Samen).
שָכַן 1. שָכַן, *s.* כָּן.
שָכַןָא *a. m., pl.* שָכַןִין Gn 25, 3, Ri
8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.
שָכַןָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nach-
barschaft.
שָכַןָתָא *a. f.* dass.
שָכַר *h. m.* berauscht.
שָכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen.
Hitp. vergessen werden.
שָכַח *a., inf.* מִשְכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl.*
c. s. יִשְכַּחֲנֶהּ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.*

שָכַח antreffbar, sich befindend. *Aph.*
pf. אִשְכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.*
אִשְכַּח Dt 17, 2 gefunden werden.
שָכַחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. vergessene
Garbe (den Armen gehörig).
שָכַחָן *h. m.* vergesslich.
שָכַחָתָא männl. Personennamen.
שָכַיָא *a. m.* 1. *ind.* שָכִיב Est II 6, 1
liegend; 2. krank; 3. Koh 3, 4 ent-
schlafen.
שָכַיָה *h. f.* Liegen.
שָכַיָהָה *h. f.* Vergessen.
שָכַיָהָה *h. f.* Beruhigung.
שָכַיָנָא, *pl. c. s.* שָכַיָנִיכִי 2 K 4, 3, 1. mit
MS שָכַיָבְכִי, *s.* שָכַיָבָא.
שָכַיָהָה *h. f.* die irdische Gegenwart
(das Wohnen) Gottes.
שָכַיָתָא (Ex 17, 7) *a. f.* dass.
שָכַיָדָה *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.
שָכַל *h. Pi.* gleiten lassen (?).
שָכַלִי *h. m.* eine Vogelart (?).
שָכַלִיל *h. m.* Vollendung.
שָכַלִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שָכַלִילִי
2 S 22, 8 Grundfeste.
שָכַלִיל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet
werden.
שָכַלִילָא *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* הִשְכַּלִילָה Gn
6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְתַּכַּלִילוּ
Gn 2, 1 vollendet werden.
שָכַמ *h. Hi.* früh thun.
שָכַמִי *h. m.* 1. nach der Schulter be-
nannt; 2. nach Sichern benannt.
שָכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich
gesellen. *Hi.* wohnen lassen.
שָכַן *h. m., f.* שָכִינָה Nachbar.
שָכַןָא *a.* 1. *pf.* שָכַןִין Ct 3, 10 (MS *Pa.*
שָכַןִין) sich niederlassen; 2. sich setzen.
שָכַנָא, שָכַנָא *x. m.* (ἐπισκύνιον?) Stirn-
haut über den Augen (?).
שָכַנָא (?) *x. m.* mit überhängender
Stirnhaut (?).
שָכַנָתָא männl. Personennamen.
שָכַנָיָב Ortsname.
שָכַךְ *h. m.* Lederarbeiter.

שְׂפָא *a. m.* Lederarbeiter.
 שָׁבַר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.
 שָׁבַר *h. m.* Rauschtrank.
 שָׁבַרָא *a. m.* dass.
 שְׁכַרְבּוּי *x. m.* Falkenjagd.
 שְׁכָרוֹת *h. f.* Trunkenheit.
 שָׁרַשַׁף *h.* schütteln, schwenken.
 שָׁרַשַׁף *a.* dass.
 שְׁבַתָּא *a. f.* Besänftigung.
 שָׁל *h.* (= שָׁלַף, zur Umschreibung des Genetivs benützt) von. שָׁלִי, שָׁלַף, שָׁלַף
 mein, dein.
 שָׁלַח I *a., pt.* שָׁלַח, cf. שָׁלַח וְיָצֵא Dt 14, 17
 herausziehen.
 שָׁלַח II, שָׁלַח *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלַח Am 6, 1
 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren.
Aph. 1. *pf.* אֶשְׁלַח Thr 2, 7 (MS שָׁבַק)
 verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen.
Itp. 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְּחוּ Lv 4, 13
 sich irren, fehlen; 2. vergessen;
 3. vergessen werden.
 שְׁלַחְיָתָא *c. s.* שְׁלַחְיָתָא Thr 3, 65 l.
 mit MS שְׁלַחְיָתָא, s. שְׁלַחְיָתָא.
 שְׁלַב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
 שְׁלַב *a. Pa. pt. pass. pl.* מִשְׁלָבִין Ex 26, 17
 zusammengelegt sein, eingefasst sein.
 שְׁלָבָא *a. m.* Schnauze (eines Gefässes).
 שְׁלַבְיָתָא, שְׁלַבְיָן *h. f. pl.* Leiterspinnen.
 שְׁלַבְקָא *a. m.* Blase.
 שְׁלַבְקָא *h.* Blasen erzeugen.
 שְׁלִיבוֹת (jSot 18^a) l. שְׁלִיבוֹת.
 שְׁלַבְשָׁא *a.* durchlaufen.
 שְׁלָג *h. m.* Schnee.
 שְׁלַגָּא *a. m.* Name einer Alkalipflanze.
 שְׁלָל *h. m.* Leichnam.
 שְׁלָלָא *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.
 שְׁלָלָא. *ipf.* יִשְׁלַל Jes 10, 32, l. יִשְׁלָלִים
 (MS in marg. יִשְׁלָלִים), s. שְׁלָל.
 שְׁלָלָא *h.* herausziehen. *Pi.* entfernen.
 שְׁלַחְיָתָא *a. f., c. s.* שְׁלַחְיָתָא Thr
 3, 65 Müdemachen.
 שְׁלַחְיָתָא *h., pt. pass.* מִשְׁלַחְיָתָא brennend.
 שְׁלַחְיָתָא *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.*

מִשְׁתַּלְּחָא Ex 9, 24 brennen; 2. ver-
 brannt werden.
 שְׁלַחְיָתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
 שְׁלַחְיָתָא *h. f.* dass.
 שְׁלַחְיָתָא *a. m.* dass.
 שְׁלַחְיָתָא *a. f., c.* שְׁלַחְיָתָא Ex 3, 2
 dass.
 שְׁלַחְיָתָא *a. m., pl. c.* שְׁלַחְיָתָא Jes 8, 23
 (MS יִשְׁתַּלְּחִי) Verschmachten.
 שְׁלַחְיָתָא *a., pt. pass.* מִשְׁלַחְיָתָא Gn 25, 29
 müde machen, verschmachten lassen.
Pass. pf. אֶשְׁתַּלְּחִי Gn 47, 13 ver-
 schmachten, ermüden.
 שְׁלַחְיָתָא I *a. m.* müde.
 שְׁלַחְיָתָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
 שְׁלַחְיָתָא *a. m. pl.* Ende.
 שְׁלַחְיָתָא *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fort-
 schickung.
 שְׁלַחְיָתָא *a. m.* Gesandter.
 שְׁלַחְיָתָא *h. m.* Anfassen.
 שְׁלַחְיָתָא *a. f.* Ruhe.
 שְׁלַחְיָתָא *a. m.* Embryo.
 שְׁלַחְיָתָא *h. f.* Bewässerungskanal.
 שְׁלַחְיָתָא *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil;
 2. Friede; 3. weibl. Personennamen.
 שְׁלַחְיָתָא Ortsname.
 שְׁלַחְיָתָא weibl. Personennamen.
 שְׁלַחְיָתָא *h. m. pl.* Gekochtes.
 שְׁלַחְיָתָא *s.* שְׁלַחְיָתָא.
 שְׁלַחְיָתָא *a. f., ind.* שְׁלַחְיָתָא Thr 1, 5 Ruhe.
 שְׁלַחְיָתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שְׁלַחְיָתָא
 Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum.
 שְׁלַחְיָתָא Lv 4, 20 versehentlich. שְׁלַחְיָתָא
 Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
 שְׁלַחְיָתָא *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.*
 fortgeschickt werden.
 שְׁלַחְיָתָא *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלַחְיָתָא Ex
 3, 12 senden; 2. ablegen, ausziehen;
 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa.*
pf. שְׁלַחְיָתָא Nu 22, 40 fortschicken, ent-
 lassen. *Aph.* 1. *pt.* מִשְׁלַחְיָתָא Ex 8, 17
 loslassen; 2. *pf.* אֶשְׁלַחְיָתָא Nu 20, 28
 ausziehen; 3. *ipf.* יִשְׁלַחְיָתָא Lv 1, 6 ab-
 ziehen, enthäuten. *Itp.* *pf.* 1 *sg.*

אֶשְׁתַּלְחִיתָ Ri 5, 7, *inf. c. s.* אֶשְׁתַּלְחִיתָ Ri 5, 7, *inf. c. s.* gesandt werden; 2. ausgezogen werden.
 שֶׁלֶךְ *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weichgewordene Olive; 3. Breite; 4. *pl.* שֶׁלְחִין Berieselung.
 שֶׁלֶחָ *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.
 שֶׁלְחָ *a. m.* Fellzubereiter.
 שֶׁלְחָפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.
 שֶׁלְחָן *h. m.* Tisch.
 שֶׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.
 שֶׁלְחָה *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen. *Pass.* vertauscht werden.
 שֶׁלֶם I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherrschen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.
 שֶׁלֶם II *s.* שֶׁלֶם שָׁ.
 שֶׁלֶם *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* שֶׁלֶם Dt 15, 6 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלֵם Lv 20, 16 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אֶשְׁלֶם Am 4, 1 Gewalt verleihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.
 שֶׁלֶטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שֶׁלֶטִיָּא Jer 51, 11 Schild; 2. Flecken.
 שֶׁלֶטָן *h. m.* 1. Machthaber, Herrscher; 2. Schild.
 שֶׁלֶטָנוֹן *a. m.* 1. *ind.* שֶׁלֶטָן Gn 49, 9 Herrscher; 2. ein Schmuck der Frauen.
 שֶׁלֶטָתָא *(Ri 6, 21, MS שֶׁלֶטָתָא)* Stab.
 שֶׁלֶטָתָא *a. m.* 1. *ind.* שֶׁלֶטָן Gn 37, 8 Herrschaft; 2. Machthaber; 3. *ind.* שֶׁלֶטָן Ex 21, 20 Stab.
 שֶׁלֶטָנוּת *h. f.* Herrschaft, Macht.
 שֶׁלֶטָנוּתָא *(Koh 6, 3) a. f.* dass.
 שֶׁלֶטָתָא *a. f.* Handhabe (?).
 שֶׁלֶיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe; 2. שֶׁלֶיָא מִן plötzlich, unverhofft; 3. plötzliches Verderben.
 שֶׁלֶיָא II *a. m.* Bodensatz.
 שֶׁלֶיָאִיתָא *a.* ohne Arglist.
 שֶׁלֶיָא *a. m., pl. d.* שֶׁלֶיָא 1 K 7, 28 (MS שֶׁלֶיָא) Sprosse (einer Leiter).

שֶׁלֶיָבָה *h. f., pl.* שֶׁלֶיָבִין dass.
 שֶׁלֶיָה *h. f.* Nachgeburt.
 שֶׁלֶיָוֹן *a. m., ind. f.* שֶׁלֶיָוֹן Jer 22, 21 ruhig.
 שֶׁלֶיָוֹתָא *a. f., ind. f.* שֶׁלֶיָוֹן Ez 16, 49 Ruhe.
 שֶׁלֶיָוֹתָא *a. f.* dass.
 שֶׁלֶיָחִי *h. m.* Bevollmächtigter. שֶׁלֶיָחִי צְבוּר Vorbeter.
 שֶׁלֶיָחִיתָא *h. f.* 1. Sendung, Botschaft; 2. Bevollmächtigung.
 שֶׁלֶיָחִיתָא *(Est II 5, 8, nicht im MS) a. f.* dass.
 שֶׁלֶיָטָא *(Koh 8, 4 Ven. 1517) a. m.* mächtig, Machthaber.
 שֶׁלֶיָטָא *(Est II 1, 3, Ausg. Dav. שֶׁלֶיָטָא) a. f.* Herrscherin.
 שֶׁלֶיָטָנָא *a. m., pl. c. s.* שֶׁלֶיָטָנִיהוֹן Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שֶׁלֶטָנִיהוֹן) Machthaber.
 שֶׁלֶיָטָתָא *(Est II 1, 3, nicht im MS) a. f.* Herrschaft, Reich.
 שֶׁלֶיָלִי *h. m.* Embryo.
 שֶׁלֶיָלָא *(Koh 6, 3) a. m.* dass.
 שֶׁלֶיָמָא *s.* שֶׁלֶמָא.
 שֶׁלֶיָמוּתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl; 2. Vollkommenheit.
 שֶׁלֶיָנוֹן *(Lv 11, 17) a. m.* Reiher.
 שֶׁלֶיָרִי *h. m.* Transportsack.
 שֶׁלֶיָרָה *h. f.* Ausziehen.
 שֶׁלֶיָקָה *h. f.* Kochen, Sieden.
 שֶׁלֶיָקָתָא *a. f.* Gekochtes.
 שֶׁלֶיָשׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.
 שֶׁלֶיָתָא *s.* Ortsname.
 שֶׁלֶיָתָא I *a. f.* Nachgeburt.
 שֶׁלֶיָתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.
 שֶׁלֶרֶךְ *h. m.* Reiher.
 שֶׁלֶבָא 1. שֶׁלֶבָא.
 שֶׁלֶכּוּחִי *(bEr 53^b)?*
 שֶׁלֶלֶ *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln.
 שֶׁלֶלֶ II *h.* *Hitp.* beraubt sein.

שָׁלֵל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שָׁל בַּיָּצִים *Eierstock.*
 שָׁלָל *a. m.* Beute.
 שָׁלַח *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
 שָׁלַח *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שָׁלַח *Ex* 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שָׁלַח *Gn* 34, 21 (MS שָׁלַח), Sab. שָׁלַח, 1. שָׁלַח (שָׁלַח) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מִשָּׁלַח *Ex* 20, 5 (MS *Aph.* מִשָּׁלַח) vervollständigen; 2. *inf.* שָׁלַח *Ez* 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלַח *Ex* 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* שָׁלַח *Dt* 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁלַח *Dt* 20, 12 Frieden schliessen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa.* *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁלַחוּ *Jes* 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
 שָׁלֵם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.
 שָׁלַם *a. m., ind.* שָׁלַם *Gn* 6, 9, *f.* שָׁלַם *Lv* 4, 28, *pl.* שָׁלַמוּ *Dt* 25, 15 vollkommen, vollständig.
 שָׁלַם *a. m.* 1. *ind.* שָׁלַם *Gn* 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שָׁלַם *Dt* 20, 10 Friede.
 שָׁלַח *a. m., pl. d.* שָׁלַח *Gn* 15, 19 eine Völkerschaft.
 שָׁלְמוֹת *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלָמִי (jSabb S^b, Ausg. Ven. שְׁלָמִי)?
 שְׁלָמִי männl. Personenname.
 שְׁלָמִי *a. m.* vollkommen.
 שְׁלָמִי (für שְׁלָמִי) weibl. Personenname.
 שְׁלָמִי *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלָמִי 1. שְׁלָמִי.
 שְׁלָמִי *Ri* 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet. *a. m.* Plünderer (?).
 שְׁלָמִי Ortsname.
 שְׁלָמִי (jAbZ 39^c)?
 שָׁלַח *h.* ausziehen, abziehen.
 שָׁלַח *a., ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלַח *Ex* 15, 9

ziehen, herausziehen, abziehen. *Pa.* *pf.* 3 *pl.* שָׁלַחוּ *Lv* 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִשְׁתַּלְּחוּ *Dt* 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
 שָׁלַח *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
 שָׁלַח *a. m.* Blase, Pustel.
 שָׁלַח *h. f.* 1. Muttermund; 2. Kropf.
 שָׁלַח *a. m.* Dattelknospe (?).
 שָׁלַח *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלַחֵיִן Ortsname (?).
 שָׁלַח *h.* kochen, sieden. *Ni.* gekocht werden.
 שָׁלַח *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלַח *2K* 19, 26 (MS שָׁלַח) verbrennen.
 שָׁלַח *h. m.* 1. Kochen; 2. *pl.* שְׁלַחוֹת גְּכֹלֵת männl. Personennamen.
 שָׁלַח *a. m.* Härchen, Flaum.
 שָׁלַח *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu.* *pt.* 1. dreifach; 2. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.
 שָׁלַח *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm.
 שָׁלַח *h. f.* ein Kraut. *S.* שְׁשִׁית.
 שָׁלַח *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhängen. *Pass.* herabgelassen werden.
 שָׁלַח *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שָׁלַח *Jos* 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.
 שָׁלַח *h. f.* Kette.
 שָׁלַח *a. f., pl.* שְׁלַחוֹת *Ri* 16, 21 (Praet. שְׁשִׁית, שְׁשִׁית *Jes* 40, 19 (MS שְׁשִׁית), שְׁשִׁית! *Est* II 1, 1 (MS שְׁשִׁית), שְׁשִׁית *Est* II 1, 3 dass.).
 שָׁם *h. m., pl.* שְׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. שָׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an; 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. שָׁם wie; 7. männl. Personennamen (Sem).
 שָׁם (*Gn* 16, 13) *a. m., c.* שָׁם *Nu*

25, 15, c. s. שׁמך Gn 17, 5, שׁמהון Gn 5, 2, *pl.* שׁמהן Gn 2, 20 Name. שׁם על שׁום Est II 1, 2 wegen. שׁ 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שׁמא (= שׁלמא) *h.* vielleicht. שׁמא *a. m.* zerstört. שׁמנו Zauberwort. שׁמד *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Hitp.* abtrünnig werden. שׁמד *a.* dass. *Itpa. ipf.* ישׁתמד Ex 12, 43 abtrünnig werden. שׁמד *h. m.* Religionsverfolgung. שׁמדא, שׁמדא *a. m.* dass. שׁמדון Name eines Dämons. שׁמואל männl. Personennamenname. שׁמודע *s.* שׁשתמודע. שׁמוט *h. m.* Ziehen. שׁמוט *h. m.* langgezogen. שׁמוטא *a. m.* dass. שׁמוטא (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart. שׁמוטא *a. f., ind.* שׁמוטא Ez 23, 20 (MS שׁמשא) Buhlerin. שׁמון (jOrl 61^a) 1. דאָסרין. שׁמוע *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personennamenname. שׁמוע *h. m.* Verkündigen. שׁמועא *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שׁמועא 2 K 25, 11 (MS שׁמועא) Höriger. שׁמועה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition. שׁמועתא *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition. שׁמור I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung. שׁמור II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein). שׁמוש *h. m.* Bedienung. שׁמוש *a. m., c. s.* שׁמושד Gn 40, 13 Dienst. שׁמותי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?). שׁמתוי Name eines gefallenen Engels. שׁמט *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. ent-

schlüpfen lassen; 3. entschlüpfen. *Ni.* entgleiten, gleiten. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שׁמט *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שׁמטת Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. c. s. תשׁמטנה Ex 23, 10 (MS תשׁמטנה) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תשׁמט Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* שׁמט Dt 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.* 1. lose werden; 2. sich entziehen.

שׁמטה *h. f.* Erlassjahr. שׁמטותין *h. m. pl.* Weinranken. שׁמטתא (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שׁמטתא Lv 26, 43 Erlass, Erlassjahr. שׁמי männl. Personennamenname (שׁמעיה). שׁמיא *a. m. pl.* (nie *incl.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. c. שׁמי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe. שׁמיים *h. m. pl.* 1. Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. Höhe. שׁמין *h. m.* 1. eine Münze; 2. s. שׁמן. שׁמינא *a. m., pl. c. s.* שׁמיניהון Gn 4, 4 fett. שׁמיני *h. m.* achter. עֶצְרַת שׁמיני der achte Tag des Hüttenfestes. שׁמינעא (שׁמינעא?) *a. m., pl. d.* שׁמינעא 2 K 25, 11 Höriger. שׁמינעה *h. f.* Hören. שׁמינעתא *a. f.* dass. שׁמיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbares Mittel zum Schneiden der Steine. שׁמירא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbares Mittel zum Steinschneiden. שׁמירא *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spättraube. שׁמירא weibl. Personennamenname. שׁמירעם dass.

שִׁמְכָא *a. m.* Zwiebel (*Allium Cepa*).
 שִׁמְכָא *h.* 1. verheert werden, öde werden;
 2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.*
 vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
 שִׁמְכָא *a. Itpo.* 1. *יִפְּ אֶשְׁתַּמֵּם* 1 S 21, 14
 geistesabwesend sein.
 שִׁמְכָא *h. m.* geistesabwesend.
 שִׁמְכָא *h. f.* Verödung, Öde.
 שִׁמְכָא *h. Pi.* abschätzen.
 שִׁמְכָא *h. Hi.* fett werden. *Hitp.* fest werden.
 שִׁמְכָא *a. Itpe.* fett werden.
 שִׁמְכָא *h. m.* fett.
 שִׁמְכָא männl. Personenname.
 שִׁמְכָא *h. m.* Name.
 שִׁמְכָא *h. m.* Öl.
 שִׁמְכָא (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.
 שִׁמְכָא *a. m., ind.* שִׁמְכָא Gn 18, 8, 2 S
 17, 29 Dickmilk.
 שִׁמְכָא *h. m., f.* שִׁמְכָא acht. שִׁמְכָא
 שִׁמְכָא achtzehn. שִׁמְכָא
 שִׁמְכָא Achtzehngebet.
 שִׁמְכָא *a. f.* Fettigkeit.
 שִׁמְכָא *a. f.* Fett.
 שִׁמְכָא *a. m., pl. c. s.* שִׁמְכָא Gn
 4, 4 (MS שִׁמְכָא) fett.
 שִׁמְכָא *h.* 1. hören; 2. verstehen. *Ni.*
 willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass.;
 2. tönen lassen.
 שִׁמְכָא *a., iḡf.* 2 *sg.* שִׁמְכָא Dt 32, 1
 hören; 2. bedienen; 3. entnehmen.
Pa. pt. pl. שִׁמְכָא 1 S 29, 5 ertönen
 lassen. *Aph.* 1. *יִפְּ c. s.* שִׁמְכָא Dt
 4, 36 verkünden; 2. ertönen lassen.
Itpe. 1. *יִפְּ אֶשְׁתַּמֵּעַ* Gn 45, 16 gehört
 werden; 2. *יִפְּ* 3 *pl.* שִׁמְכָא Gn
 49, 10 sich unterwerfen.
 שִׁמְכָא (*imp. v.* שִׁמְכָא) Bezeichnung der
 täglichen Recitation von Gesetzes-
 stücken (Dt 6, 4—8; 11, 13—21;
 Nu 15, 37—41).
 שִׁמְכָא *a. m.* 1. *c.* שִׁמְכָא Gn 29, 13 Ruf;
 2. *c.* שִׁמְכָא 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.
 שִׁמְכָא *a. m., c. s.* שִׁמְכָא Jos 6, 27
 Praet., Ruf.

שִׁמְכָא *a. m.* Diener.
 שִׁמְכָא männl. Personenname.
 שִׁמְכָא dass.
 שִׁמְכָא dass.
 שִׁמְכָא *a. m.* Ruf.
 שִׁמְכָא *a. f., pl.* שִׁמְכָא (MS שִׁמְכָא)
 traditionelle Lehre, Lehrtradition.
 שִׁמְכָא (SchemR 38 Ausg. Konst.) 1.
 שִׁמְכָא *x. m.* (τοπάσιον) Topas.
 שִׁמְכָא *h. m.* Nachrede, übler Ruf.
 שִׁמְכָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.
 שִׁמְכָא I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten.
Pi. 1. beaufsichtigen; 2. verhüten.
Hitp. verwahrt sein.
 שִׁמְכָא II *h. Pi.* die Hefen beseitigen
 (vom Wein).
 שִׁמְכָא *a. Itpa.* שִׁמְכָא Jes 7, 4, 1. mit
 MS שִׁמְכָא, s. שִׁמְכָא.
 שִׁמְכָא *h. m.* Fenchel (*Anethum foeniculum*).
 שִׁמְכָא *a. m.* dass.
 שִׁמְכָא *a. m., c. s.* שִׁמְכָא Jer 48, 11 Hefe.
 שִׁמְכָא *a. m.* Samaritaner.
 שִׁמְכָא *h. m. pl.* Hefe.
 שִׁמְכָא *x. m.* Trüffel.
 שִׁמְכָא *h. Pi.* 1. dienen, Dienst thun;
 2. bedienen; 3. (auch mit שִׁמְכָא) Bei-
 schlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich
 bedienen, benützen.
 שִׁמְכָא *a. Pa.* 1. *inf.* שִׁמְכָא Ex 28, 1
 dienen, Dienst thun; 2. *יִפְּ* שִׁמְכָא Gn
 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben,
 beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.
 שִׁמְכָא *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.
 שִׁמְכָא *h. m. f.* Sonne. שִׁמְכָא im
 Zwielight (unmittelbar nach Sonnen-
 untergang).
 שִׁמְכָא *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. שִׁמְכָא
 Freitag abends. שִׁמְכָא Lv 23, 5,
 שִׁמְכָא im Zwielight; 2. Fieber-
 hitze.
 שִׁמְכָא *a. m., pl.* שִׁמְכָא Jes 6, 2 Diener.
 שִׁמְכָא, שִׁמְכָא, שִׁמְכָא absichtliche
 Veränderungen von שִׁמְכָא.

שִׁמְשׁוּם *h. m., pl.* שִׁמְשָׁמִין Sesam (*Sesamum orientale*).

שִׁמְשִׁי, שִׁמְשִׁי (Est II 3, 7; 6, 1, nicht MS) männl. Personennamen.

שִׁמְשׁוֹק *h. m.* Majoran (*Origanum majorana*).

שִׁמְשָׁמָא *a. m.* Sesam.

שִׁמְשָׁמְנָא *a. m.* Ameise.

שִׁמְשָׁתָא *a. f., pl.* שִׁמְשָׁן 1 S 8, 13 Dienerin.

שִׁמְתָא *a., pt. pass.* in den Bann gethan. *Pa.* in den Bann thun.

שִׁמְתָא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שִׁמְתָא, Ausg. Ven. 1525 שִׁמְתָא) Bann; 2. Gebanntes.

שִׁמְתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שִׁמְתִיתָא *h. f.* schwärzlich.

שֵׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שֵׁנִים Zähne; 2. hervorstehende Teile in der weibl. Scham, im Mastdarm; 3. Zacke; 4. Felsen.

שֵׁנָא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שֵׁן Dt 32, 24 Zahn; 2. *pl. c.* שֵׁנֵי Ob 3 Zacke, Spitze. שֵׁן דְּפִיל Elfenbein.

שֵׁנָא *a. f. s.* שִׁתָּא.

שֵׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern; 2. שֵׁנָא לָא es ist kein Unterschied. שֵׁנָא וְשֵׁנָא was ist für ein Unterschied? 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שֵׁנִי Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen Unterschied aufzeigen (zur Auflösung eines scheinbaren Widerspruches); 3. *pt. pl.* מִשְׁנֵן Ri 20, 16 (MS מִשְׁנֵן) 1. מִשְׁנֵן, *s.* שֵׁנָא. *Aph. pf.* אֶשְׁנִי Dt 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּנְּנוּ Dt 32, 5 (MS אֶשְׁתַּנְּנוּ) sich verändern; 2. sich verstellen.

שֵׁנָא *a. m. s.* בְּרִשָׁן.

שֵׁנְדָפִין (= שֵׁן דְּפִיל) *a. m.* Elfenbein.

שֵׁנְדָא I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna recitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen.

Hi. Mischna recitieren lassen.

שֵׁנְדָא II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* 1. ge-

ändert; 2. ungewöhnlich. *Hitp.* sich ändern.

שְׁנָה *h. f.* Jahr.

שְׁנֵי *h. m.* Veränderung.

שְׁנֵיָא I *a. m.* Antwort.

שְׁנֵיָא II *a. m., c.* שְׁנֵי Jes 28, 11 Änderung.

שְׁנִין *h. m.* Einschränkung.

שְׁנִיָתָא *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. eine Art Cassia.

שְׁנִיקָא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.

שְׁנִיקָתָא *a. f.* 1. *ind.* שְׁנִי Ho 6, 10 (MS שְׁנִי) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שְׁנִיקָתָא *s.* שְׁנִיָתָא.

שְׁנִיָא *h. m., f.* שְׁנִיָה 1. zweiter; 2. zweiter Grad.

שְׁנִיָא *a. m., ind.* שְׁנִי, שְׁנִיָא, *pl.* שְׁנִיָן Est II 3, 8 (MS שְׁנִיָן) Anderes. שְׁנִיָא לָא es ist kein Unterschied.

שְׁנִין *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שְׁנִינֵי Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶשְׁתַּנְּנִיתָא Ez 21, 15 geschärft werden.

שְׁנִנָא (Ri 3, 22, Praet. שְׁנִנָא) *a. m., c.* שְׁנִין Gn 3, 24 (MS שְׁנִין) Klinge.

שְׁנִנָא *a. m.* mit grossen Zähnen versehen.

שְׁנִנָא *x. m.* Alkali.

שְׁנִנִים *h. m. pl.* Felsen.

שְׁנִיץ *a.* 1. zusammengezogen sein; 2. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שְׁנִיץ *h. m.* Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שְׁנִיץָא *x. m.* dass.

שְׁנִיקָא *h. Pi.* erwürgen.

שְׁנִיקָא *a. Pa.* 1. *pf.* שְׁנִיקָא Ex 14, 27, *inf. c. s.* שְׁנִיקָתְהוֹן Ct 1, 9 dass.; 2. *pf.* 2 *pl.* שְׁנִיקָתוֹן Ma 1, 13 quälen.

Itpa. 1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּנְּקוּ Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.

שְׁנִירָא (Est II 1, 2, MS שְׁנִירָא) *a. m.* Katze.

שנתא s. שִׁנְתָּא.
 שנתות h. f. pl. Zeichen, Kerben.
 שסה h. Pi. hetzen.
 שסוע h. m. 1. Zerreißen, Einreißen;
 2. Zerrissenes (an den Klauen).
 שסע h. Pu. pt. zerrissen.
 שסע a. Pa. pf. c. s. שסעני Thr 3, 11
 zerreißen.
 שסקא x. m. Mispel.
 שסמג x. m. Lappen.
 ש, ש, ש, ש s. Lex. d. Abbrev.
 s. v. שעטנו.
 שעה I a. Pa. glatt machen.
 שעה II a. Itpa. pf. אשמעני Gn 24, 66,
 Ex 24, 3 erzählen.
 שעבר h., pt. pass. משעבר 1. unter-
 worfen; 2. mit Hypothek belastet.
 Pass. unterworfen sein.
 שעבר a. 1. pf. 3 pl. שעבירו Gn 12, 5
 unterwerfen; 2. verpflichten. Pass.
 יפתעבר Gn 25, 23 unterworfen
 werden, sich unterwerfen.
 שעבור h. m. 1. Unterjochung, Dienst;
 2. Belastung mit Hypothek.
 שעבורא a. m. 1. c. s. שעבורהון Ex
 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Ver-
 pflichtung.
 שעבוז h. Pu. pt. mit langen Hoden.
 שעבוזא a. m. Hode.
 שעה h. f. 1. Zeit; 2. Stunde. שש שעות
 sechs Uhr (Mittag). אבן השעות
 Sonnenuhr.
 שערה h. f. Wachs.
 שעולא a. m. 1. Jes 40, 12 hohle Hand;
 2. Fußsohle.
 שעועית h. f. eine Bohnenart.
 שעור h. m. Mass.
 שעורא a. m. dass.
 שעותא (Mi 1, 4, Merx שעותא) a. f.
 Wachs.
 שעמניא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) x. m.
 Mischgewebe.
 שעיעא a. m., ind. שעיע Gn 27, 11
 glatt.

שעיעותא a. f., c. שעיעות Gn 27, 16
 Glätte.
 שעיתא (Mi 1, 4, Merx שעיתא) a. f.
 Wachs.
 שעל h. m. Tiefe (?).
 שעלא a. m. hohle Hand. S. שעולא.
 שעם h. m. Kork.
 שעמום h. m. 1. Wahnsinn; 2. Wahn-
 sinniger.
 שעמומא a. m. Wahnsinn.
 שעמם h., pt. pass. משעמם verwirrt,
 wahnsinnig. Pass. verwirrt werden.
 שעמם a., pt. pl. משעממין Ho 9, 7 ver-
 wirren. Pass. יפתעממון 3 pl.
 יפתעממון Jer 4, 9 verwirrt werden.
 שעממותא a. f., c. שעממות Dt 28, 28
 Irrsinn, Wahnsinn.
 שען a. Aph. ipf. 3 pl. ישענון Jes 55, 12
 klopfen (?).
 שעע h. Pilp. ergötzen. Hitpalp. sich
 ergötzen.
 שעע a. 1. pf. 3 pl. שעעו Thr 4, 7
 glatt sein; 2. pf. שעע Ez 13, 10
 Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen;
 4. schmeicheln. Itpa. pf. אתשע Lv
 14, 43 bestrichen werden.
 שעפא a. m., ind. שפא Gn 37, 25, שפא
 Jer 46, 11 Balsam.
 שער I h. Pi. Pfortnerdienst leisten.
 שער II h. Pi. 1. abschätzen, berechnen;
 2. annehmen.
 שער a. Pa. pf. 3 pl. c. s. שערדי Gn
 26, 11 abschätzen, berechnen.
 שער I h. m. Thor.
 שער II h. m. Marktpreis.
 שערא a. m. 1. dass.; 2. pl. Zinsen.
 שעשועית (jKil 27*) l. שעשועית.
 שעשע s. שעע.
 שעשעת (GnJII 33, 4) l. שעשעות, s.
 שעשעות.
 שעתא (Ct 1, 14) a. f., ind. שעה Ex
 33, 5, EstII 3, 3, pl. שעה, שעה 1. kurze
 Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde.
 שף l. ש ותיב Ortsname.

שפא *a. m. s.* שפּאַ.
 שפּא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.
 שפּא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, ab-
 giessen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.
 שפּא III *a.* abschüssig machen.
 שפּאַה *a. m.* Weinküfer.
 שפּד *h.* aufspießen.
 שפּד *a., pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspießen.
 שפּה *h.* 1. *pt. pass.* שפּוי glatt; 2. ruhig
 sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgiessen.
Pi. glätten, abhobeln. *Hitp.* beruhigt
 werden, vernünftig werden (von Wahn-
 sinnigen).
 שפּוד *h. m.* Bratspiess.
 שפּודא *a. m.* dass.
 שפּוט I *h. m.* Beurteilung.
 שפּוט II *h. m.* Albernheit.
 שפּוי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.
 שפּוי II *h. m.* Abschüssiges.
 שפּוין ' (ExJII 16, 31) 1. אַשִׁינָן, *s.*
 אַשִׁישָׁתָא.
 שפּוכא *a. m., c.* שפּוך Nu 21, 15 (MS
 שפּיך) Erguss.
 שפּוכָהָא *a. m.* Weinküfer.
 שפּולא *a. m., gewöhnl. pl.* 1. *c. s.*
 שפּולוּהי Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שפּולִי
 Ex 19, 17 Fuss (eines Berges).
 שפּולין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שפּולִי מַעִים
 weibliche Scham.
 שפּוע *h. m.* 1. abschüssiger Teil;
 2. Herabhängendes.
 שפּועא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuss
 (eines Berges).
 שפּוּך (jMoK S1^b)?
 שפּופּרָה *h. f.* Röhre, Höhlung.
 שפּופּאַ *a. m.* Ausbesserung.
 שפּורא *a. m.* 1. Horn (zum Blasen);
 2. Behältnis für Geld.
 שפּופּתָהּ absichtl. Veränderung von שפּועָה.
 שפּפּהָה *h. f.* Magd.
 שפּפּחֹת *h. f.* Magdstellung.
 שפּפּט *h.* richten.
 שפּפּטא *s.* שפּפּטא.
 שפּפּטנא *a. m.* albern.

שפּפּאַ *s.* שפּפּאַה.
 שפּפּאַ *a. m.* Abgenütztes, Geringes.
 שפּפּא I *a. m.* ruhig.
 שפּפּא II, שפּפּאַ *a. m.* Ruhe, Beruhigung.
 שפּפּוּת *h. f.* Vergleich.
 שפּפּוּתָא *a. f.* dass.
 שפּפּחָלָא männl. Personenname.
 שפּפּיטָה *h. f.* Richten.
 שפּפּיכָה *h. f.* Ausgiessen.
 שפּפּיכֹת *h. f.* 1. Vergiessen; 2. Weg-
 giessen.
 שפּפּיכֹתָא *a. f.* 1. Vergiessen; 2. Guss.
 שפּפּילָהָא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.
 שפּפּינָא *a. m.* eine Schlangenart.
 שפּפּיר *a.* trefflich.
 שפּפּיר *h. m.* Hautblase (des Embryo).
 שפּפּירָא *a. m.* dass.
 שפּפּירָא *a. m., f. ind.* שפּפּירָא Gn 12, 14
 schön.
 שפּפּירוּתָא *a. f.* 1. *c.* שפּפּירוּת Dt 28, 47
 Fröhlichkeit.
 שפּפּיטָה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf
 das Feuer.
 שפּפּיך *h.* ausgiessen. *pt.* שפּפּינָן Ausguss-
 wasser. *Ni.* ausgegossen werden.
Pu. pt. weggeschüttet.
 שפּפּיך *a.* 1. *pl.* 1 *sg. c. s.* שפּפּיכָהּ Ez
 24, 7 vergiessen, ausgiessen; 2. weg-
 schütten. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתַּפּיךּ Dt 19, 10
 vergossen werden; 2. *ipf.* יִשְׁתַּפּיךּ Dt
 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.*
 מִשְׁתַּפּיךּ 1 K 13, 3 weggeschüttet
 werden.
 שפּפּנָא *a. m.* 1. Ausgussrohr; 2. *ind.*
 שפּפּיךּ Nu 21, 15 Ausfluss.
 שפּפּנִי *h. m.* saftig (v. Oliven).
 שפּפּל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt
 werden. *Hitp.* sich vernachlässigen.
 שפּפּל, שפּפּיל *a.* sich beugen. *Aph. pt.*
 מִשְׁפּיל 1 S 2, 7 erniedrigen, nieder-
 drücken. *Itpe. inf.* אִשְׁתַּפּלָא 1 S 2, 36
 sich beugen.
 שפּפּל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig;
 3. nachlässig.

שפלא *a. m.* dass.

שפלה *h. f.* Niederung.

שפלות *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.

שפלותא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung.

שפן Zauberswort.

שפנינא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.

שפף (?) *h. m.* mit dünnem Gesäss.

שפף *h.* 1. reichlich fließen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen.

Pu. pt. schräg, schief. *Hi.* 1. reichlich, im Überfluss geben; 2. überschliessen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schief.

שפע *a.* reichlich fließen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.

שפע *h. m.* Strom.

שפעה *a. m., c.* שפע Jes 48, 18 dass.

שפעה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit.

שפף *h., pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.* abreiben, glatt machen.

שפף *a., pf.* שף Ex 32, 20 zerreiben, zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpa.* zermalmt werden.

שפץ *a. Pa.* ausbessern.

שפצא *a. m.* Ausbesserung.

שפף *h. Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.

שפף (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf. c. s.* שפפתיא Ex 30, 7 (MS אַתְּקַנִּיתִּיהָ) putzen. *Aph.* schön machen, putzen. *Itpa. pt. f.* מְשַׁפֵּפָה Jer 2, 33 schön thun.

שפף *h. m.* Liebliches.

שפף *a. m.* 1. Est II 1, 3 Schönheit; 2. *c.* שפף Ex 22, 4, *c. s.* שפפיה Nu 18, 29 das Beste.

שפפן (Est II 6, 10, MS שִׁפְפָן, Or 2377 שִׁפְפָן) Name eines Pferdes.

שפפן *x. m.* eine Art Trinkgefäss.

שפפן *a. m.* eine Fischart.

שפפן (Thr 2, 19) *a. m.* Morgen-grauen.

שפף *h. Pu. pt.* verwickelt (? s. שִׁפְפָה).

שפף *s.* שפף.

שפף *h. m.* Rute.

שפף *h.* auf den Herd setzen.

שפף *a. m.* Griff.

שפף *h. Pi.* abtrennen.

שפף Ortsname.

שפף (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel; 2. Bein, Fuss.

שפף I *a. Aph. pf.* אֶשְׁקֶי Gn 29, 10 tränken, zu trinken geben.

שפף II *a.* hinfallen.

שפף *h.* eifrig sein.

שפף *a.* wachen. *Itpa.* sich bestreben

שפף *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandelbaum.

שפף *h. m.* eifrig, strebsam.

שפף *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.

שפף *h. m.* strebsam, eifrig.

שפף *a. m.* Getränk.

שפף *h. m.* Abschätzung.

שפף *a. m.* Lastträger.

שפף *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Einsenkung.

שפף *a. m.* Verdeckung.

שפף absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.

שפף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Oberschwelle.

שפף *a. m.* dass.

שפף *a. m.* 1. *pl. c. s.* שִׁפְפָן Jer 4, 1 Greuel; 2. *pl. c. s.* שִׁפְפָּהוּן Dt 29, 16 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).

שפף *h. m.* Ableugnen.

שפף *h. m.* eine Art Krug.

שפף absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.

שפף *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שִׁפְפָהוּן 1 K 10, 5 (MS שִׁפְפָהוּן) Getränk.

שפף *x. f.* eine Speise.

שפף *h., pt. pass.* gesenkt.

שפף *a., ipf.* יִשְׁקֹט Ex 23, 12 ruhen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁקֹט Jes 62, 1 ruhen lassen.

שפף *h. m.* Ruhe.

שפף *a. m., ind. f.* שִׁקְטָה Sac 1, 11 ruhig.

שפף (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenck.

שָׁקָא *a. m.* 1. Tränken. בֵּית שָׁקָא Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung. בֵּית שָׁקָא Gn 13, 10 bewässertes Feld; 3. *pl. d.* שָׁקָא Jes 32, 20 (MS שָׁקָא) Bewässerungskanal.

שָׁקוּתָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung; 3. *c. s.* שָׁקוּתָא Gn 40, 21 Amt des Mundschenken.

שָׁקוּטָא *a. m.* eine Vogelart.

שָׁקוּתָא *a. m.* Getränk.

שָׁקוּעָא *h. f.* 1. Einsinken; 2. Untergang (der Sonne).

שָׁקוּעִין *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שָׁקוּעִין hypothekarische Eintragung.

שָׁקָא *h. m.* Felsspitze, Fels.

שָׁקָא *a. m., c.* שָׁקָא Ri 7, 25 (Praet. שָׁקָא), Jes 10, 26 (MS שָׁקָא) dass.

שָׁקָא *h. f.* Begehrlichkeit.

שָׁקָא *a. f.* Tränktrog.

שָׁקָא *a. f., pl.* שָׁקָא Koh 2, 5 Bewässerungsrinne (?).

שָׁקָא *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקָא gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שָׁקָא I *a.* schätzen.

שָׁקָא II *a.* 1. *inf.* מִשָּׁקָל Ex 23, 5 (MS מִשָּׁבָב) nehmen, abnehmen; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שָׁקָל וּמָרָא, *pt. pl.* שָׁקָל וּמָרָא (Ven. 1525) verhandeln. *Itp.* genommen werden.

שָׁקָא *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbs sekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Talmudtraktats.

שָׁקָא *a. m., pl. d.* שָׁקָמָא 1 K 10, 27, שָׁקָמָא Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שָׁקָמָא *h. f.* dass. בְּתוּלַת שָׁקָמָא noch unbehauene Sykomore. בְּדוּן שָׁקָמָא behauene Sykomore.

שָׁקָמָא Ortsname.

שָׁקָמוּנָא *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקָא *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen;

3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tief liegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שָׁקָא *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tief liegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שָׁקָא Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itp.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּקְעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקָא I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקָא II *h.* *Ni.* herabschauen. *Hi.* 1. betrachten, bedenken; 2. aufsteigen; 3. hochmachen.

שָׁקָא *a.* 1. *pf. c. s.* שָׁקָפְנוּ Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקָא Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שָׁקָפוּ Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* שָׁקָא 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen.

שָׁקָא *a. m.* Felsen. S. שָׁקָפָא.

שָׁקָא (Ex 12, 7) *a. m.* Schwelle.

שָׁקָא *h.* *Pu. pt.* abscheulich.

שָׁקָא *a.* *Pa.* 1. *inf.* שָׁקָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּשְׁקָעוּ Lv 11, 43 abscheulich machen, unreinigen.

שָׁקָא *h. m.* Reptil (Greuel).

שָׁקָא (Lv 11, 10) *a. m.* Greuel.

שָׁקָא *h. m.* Strasse.

שָׁקָא *a. m.* dass.

שָׁקָא *h.* *Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שָׁקָא *a.* *Pa. pf.* שָׁקָא Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁקָר Gn 21, 23, 1 *pl.* נִשְׁקָר Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שָׁקָא *h. m.* Lügner.

שָׁקָא *h. m.* Lüge.

שָׁקָא (Ex 20, 7) *a. m., ind.* שָׁקָא 1 S 12, 3 dass.

שָׁקָא *a. m., pl.* שָׁקָרִין Ze 3, 4 (MS שָׁקָרִין) Lügner.

שִׁקְרָא *a. m.* Lügner.
 שִׁקְרָא *a. m.* dass.
 שִׁקְרָן *h. m.* dass.
 שִׁקְרָא *a. m.* dass.
 שִׁקְשֵׁק *h.* 1. befeuchten; 2. l. שִׁקְשֵׁק.
 שִׁקְתָּא *a. f.* Strasse.
 שָׁרָא *a.* 1. Gn 21, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. Ex 10, 14, *pt.* שָׁרִי Gn 14, 13, Ex 18, 5 (MS שָׁרִי) *pt. pl.* שָׁרָן Nu 2, 17 lagern, wohnen; 4. (Trg. MS stets *Pa.*) einwilligen. *Pa.* 1. lösen; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׁרִיאוּ Gn 6, 1 anfangen; 3. *pf.* שָׁרִי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35, 1. *pl.* שָׁרִינָא Jos 7, 7, *imp.* שָׁרִי Ri 19, 6 (alles bei Praet.) einwilligen. *Aph.* *pf. c. s.* אֶשְׁרִינָה Gn 2, 15 lagern lassen, wohnen lassen. *Ipe.* 1. *ipf.* יִשְׁתָּרִי Jes 5, 27 sich lösen; 2. erlaubt werden. *Itpa.* beginnen.
 שָׁרַב *h.* *Hitp.* ausgedörrt werden.
 שָׁרַב שָׁרִיב *a.* ausgedörrt werden. *Aph.* dass.
 שָׁרַב *h. m.* Sonnenglut, Hitze.
 שָׁרְבָא (Gn 31, 40), שָׁרְבָא *a. m.* dass.
 שָׁרְבַב *h.* herabhängen lassen. *Pass.* herabhängen.
 שָׁרְבַב *a.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׁרְבִיבוּ Jer 38, 6 herablassen. *Pass.* herabkommen.
 שָׁרְבַט I *h.* geisseln (?).
 שָׁרְבַט II *h.* in Blasen aufgehen lassen.
 שָׁרְבַט *a.* steif machen.
 שָׁרְבִיט *h. m.* 1. Stab; 2. Szepter; 3. Stiel.
 שָׁרְבִיטָא *a. m.* 1. *pl.* שָׁרְבִיטִין 1 K 12, 11 Stab; 2. Ranke.
 שָׁרְבִינָא *a. m.*, *pl.* שָׁרְבִינִי Ct 3, 9 Cypresse (*Cupressus sempervirens*).
 שָׁרְבִרְבִיתָא *a. f.* Dürre.
 שָׁרַג *a.* 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. s. שָׁרַג.
 שָׁרְנָא *x. m.* Lampe.
 שָׁרְנַג *a.* überreden, verleiten. *Pass.* überredet werden.
 שָׁרְנוּשָׂא *x. m.* Löffel.

שָׁרְנִינָא *a. m.* leicht verführbar.
 שָׁרָה *h.* 1. einweichen, auflösen; 2. erlauben; 3. lagern, wohnen. *pt. pass.* wohnend. *Ni.* aufgelöst werden. *Hi.* 1. wohnen lassen; 2. beköstigen lassen.
 שָׁרְבָא (Jes 35, 7, MS שָׁרְבָא) *a. m.* Dürres.
 שָׁרְוֹל *x. m.* Überärmel.
 שָׁרוֹן Ortsname.
 שָׁרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.* dass. (die Saronsebene).
 שָׁרוֹנִי *h. m.* aus Saron.
 שָׁרַט *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁרָטוּן Jes 38, 21, l. m. MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁרָטוֹן, s. שָׁטַר.
 שָׁרְיָא *a. m.* Erlaubender.
 שָׁרְיָא *a. m.* 1. heiss; 2. dürr.
 שָׁרְיָתָא (?) *a. f.*, *c.* שָׁרְיָתָא Dt 16, 9, Ho 1, 2 (MS שָׁרְיָתָא), *c. s.* שָׁרְיָתָא 1 S 15, 17 (Soc 59 שָׁרְיָתָא) Anfang.
 שָׁרְיָתָא *a. m.*, *f. d.* שָׁרְיָתָא Ho 7, 11 (MS שָׁרְיָתָא) ausgelassen.
 שָׁרְיָנָא, שָׁרְיָנָא *a. m.*, *ind.* שָׁרְיָן Ex 28, 32 Panzer.
 שָׁרְיָקָא *a. m.* Streifen.
 שָׁרְיָקָא *a. m.* Abfluss.
 שָׁרְיָרָא *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.
 שָׁרְיָרְאָתָא *a.* sicher.
 שָׁרְיָרְוֹתָא *a. f.* Wahrheit.
 שָׁרְיָשׁ *s.* שָׁרְשָׂא.
 שָׁרְיָתָא *a. f.*, *c. s.* שָׁרְיָתִי Gn 17, 8, *pl.* שָׁרְוֹן, שָׁרְוֹן Balken.
 שָׁרְבָא *a. m.* (Est II 9, 16, MS סָרְבָא) Rest.
 שָׁרְבָא *a. m.* Nest.
 שָׁרְבָתָא *a. f.* dass.
 שָׁרְנָקָא *s.* שָׁנֹקָא.
 שָׁרְנַק *s.* שָׁנַק.
 שָׁרְנָקָא (שָׁרְנָקָא) *a. m.* eine Vogelart.
 שָׁרַע *a.* 1. herabhängen, herabfallen; 2. niederlegen; 3. ablassen.
 שָׁרַעַתָא *a. f.* Abhang, Böschung.
 שָׁרַפְרָף *h. m.* Fusschemel.
 שָׁרָץ *h.* *Hi.* Reptile hervorbringen.

שרץ *h. m.* Reptil.
 שרצא *a. m.* dass.
 שרציפא *a. m.* eine Fussbekleidung.
 שרק *h.* pfeifen, zischen.
 שרק I *a., pf.* 3 *pl.* שרקו Thr 2, 15
 dass.
 שרק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen.
Itpe. ausgleiten.
 שרק *h. m.* Schminke.
 שרקא *a. m.* Abfluss.
 שרקוקימא *a. f.* Pfeife.
 שרקק *h. m.* eine Vogelart.
 שרקקא *a. m.* dass.
 שרר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.*
 festmachen. *Itpe.* fest werden.
 שרר *h. m.* Nabel.
 שרש *h. Pi.* entwurzeln. *Hi.* Wurzel
 schlagen. *Hitpa.* eingewurzelt werden.
 שרש *a. Pa.* 1. *inf.* שרשא Koh 3, 2
 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.*
 Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.
 שרשא *a. m., pl. c. s.* שרשוהי
 Jes 53, 2 Wurzel.
 שרשורא *a. m.* Strick.
 שרשופא *a. m.* Schemel.
 שרשרת *s.* שלשלת.
 שרת *h. m.* Dienen, Dienst.
 שרתוע *h. m.* Spiess, Spitze.
 שש *h. m., f.* ששה sechs. *pl.* ששים
 sechzig.
 ששיתא I *a. f.* Laterne.
 ששיתא II *a. f.* Kuchen.
 ששך männl. Personenname.
 ששת dass.
 שטא (Lv 25, 50) *a. f., ind.* שטא
 Lv 25, 53, *pl. d.* שטניא Lv 25, 50 Jahr.
 שטא I, שתי (Gn 9, 21), אשתי (Ex
 34, 28, MS שתי) *a., pf.* 1 *sg.* שתיתי
 Dt 9, 9, *imp. sg.* אשתא trinken. *Itpe.*
ipf. ישתני Lv 11, 34 getrunken
 werden.
 שטא II *a., pt.* שתי Jes 19, 10 Soc 59,
ipf. 2 *sg. f.* תשתן Ri 16, 13 weben.
Aph. 1. dass.; 2. befestigen.

שתא *a. m.* Trinker.
 שתה I *h.* trinken. *pt. pass.* שתי be-
 trunken.
 שתה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
 שתויא *a. m.* Trinker.
 שתומא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
 שתוף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
 שתוף *h. m.* schweigsam.
 שתוקא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
 שתוקי *h. m., f.* שתוקית Kind mit un-
 bekanntem Vater.
 שתותא *a. m.* Sechstel.
 שתותיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst.
 1512) l. גונתיים, s. גונתי.
 שתי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
 שתיא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
 שתיא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
 שתייה I *h. f.* Trinken.
 שתייה II *h. f.* Grund, Unterlage.
 שתייה אבן Stein im Allerheiligsten
 des Tempels.
 שתילא *a. m., pl.* שתילין Jer 31, 5
 (Soc 59 wohl שתלן) Steckling.
 שתיים *h. f. du.* zwei.
 שתימה *h. f.* Öffnen.
 שתיקה *h. f.* Schweigen.
 שתיקות *h. f.* dass.
 שתיקותא *a. f.* dass.
 שתיתא *a. f.* Speise aus gerösteten
 Ähren.
 שתיתא (Nu 7, 42) *a. m., f. d.* שתייתא
 Ex 26, 9 sechster.
 שתך *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
 שתך *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.;
 2. beschädigen (?).
 שתל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.*
 gepflanzt werden.
 שתל *a., pt. pass. f.* שתילא Ez 17, 8
 pflanzen.
 שתל *a. m.* Setzling.
 שתלא *a. m.* Gärtner.
 שתם *h.* öffnen.
 שתם *a.* dass.
 שתן *h. Hi.* Urin lassen.

שָׁחַן *a. Aph.* Urin lassen.
 שָׁחַן *h. m.* Urin.
 שָׁחַת *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.
 שָׁחַתָּא *a. m.* Grund, Grundpfeiler.
 שָׁחַח *h. Pi.* verbinden, zusammenstellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.
 שָׁחַחְתִּי *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲחִין Ct 1, 7 (MS מְשַׁחֲחִין) zugesellen. *Itpa.* 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אֶשְׁחַחְתִּי Est II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.
 שָׁחֵךְ *h. m.* Genosse.
 שָׁחַחְתָּ *a. m., pl.* שָׁחַחְתֶּם Jes 1, 23 Soc 59 dass.

שָׁחֲפוֹת *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.
 שָׁחֲפוֹתָא *a. f., c.* שָׁחֲפוֹת Lv 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.
 שָׁחֲפַתָּהּ *a. f., c. s.* שָׁחֲפַתְךָ Ma 2, 14 Genossin.
 שָׁחַח *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.
 שָׁחַחְתִּי (Lv 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen; 2. *pt. pl. f.* מְשַׁחֲחִין Ez 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.
 שָׁחֲחָהּ *a. m.* schweigend.
 שָׁחַחְתָּ *a. Pass.* אֶשְׁחַחְתָּ zurückbleiben.
 שָׁחַח I *h.* langsam fließen.
 שָׁחַח II *h., s.* שָׁחַח II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.
 תָּא *h. m.* Gemach.
 תָּא *a., f.* תָּאֵי, *pl.* תָּאֵי, *s.* תָּאֵי.
 תָּבַח *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.
 תָּבֹחַ I *a.* zurückkehren. *S.* תֹּבַח.
 תָּבֹחַ II *a., pt. pl.* תָּבֹחִין Ho 13, 5 (MS צָרִיכִין) begehren.
 תָּבֹחַתָּ *a. f., c. s.* תָּבֹחַתִּי Gn 3, 16 (MS תָּבֹחַתִּי) Begehren.
 תִּבְרָח *männl.* Personenname (Θεόδωρος).
 תָּבֹחַ *h. m.* Wildochse (?).
 תָּבֹחַהּ *h. f.* Verlangen.
 תָּבֹחַתָּ *h. f.* 1. Zwillingschwester; 2. *pl.* Backzähne.
 תָּבֹחַתֶּם *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sterubild des Tierkreises.
 תִּבְרָחִי *männl.* Personenname.
 תִּבְרָחִין *x. m.* (θέατρον) Theater.
 תָּבֹחַתָּ *a. f. s.* תָּבֹחַתָּ.

תָּבֹחַ *h. Hi.* sich verdoppeln. *Pu.* doppelt sein. *Ho.* dazwischen gestellt werden.
 תָּבֹחַהּ *h. f.* 1. Feige; 2. Feigenbaum.
 תָּבֹחַ *a. m.* Rumpf.
 תָּבֹחַ *a. Pa.* 1. *pf.* 2 *sg.* תָּבֹחַתָּ Ez 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.
 תָּבֹחַתָּ *h. f.* Getreide.
 תָּבֹחַתָּ *h. f.* Vermischung.
 תָּבֹחַתָּ *a. m., c.* תָּבֹחַתָּ Jes 30, 14 (MS תָּבֹחַתָּ) Zerbrechen.
 תָּבֹחַתָּ *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.
 תָּבֹחַתָּ *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תָּבֹחַתָּ Am 6, 6 (MS תָּבֹחַתָּ) Ob 12, 13 (Soc 59 תָּבֹחַתָּ) Verderben, Unglück.
 תָּבֹחַתָּ *a. f., c.* תָּבֹחַתָּ Thr 3, 65 Zermalmung.
 תָּבֹל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.
 תָּבֹל *h. m.* 1. Würze; 2. Lieblichkeit.
 תָּבֹל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* gewürzt.
 תָּבֹלָה (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.
 תָּבֹלָה *a. m.* Gewürz.
 תָּבֹלָה *h. m.* Vermischung.

תיבלטרין 1. פֿיבלֶטֶרין *x. m.* (φιβουλα-
τῦριον) Kleid mit Fransen (?).

תְּבִלָּא *a. m.* Strick.

תְּבִלָּא *a. m.* Schnecke.

תְּבִלָּא *a. f., pl.* תְּבִלִין Ähre.

תְּבִן *h. m.* Stroh, Häcksel.

תְּבִן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.

תְּבִן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.

תְּבִנָּא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תְּבִן Ez
13, 10 Stroh, Häcksel.

תְּבִנִית *h. f.* Form, Modell.

תְּבַע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. ein-
fordern. *Ni.* aufgefordert werden.

תְּבַע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְבַע Gn 9, 5
fordern; 2. mahnen; 3. auffordern
(zur Ehe); 4. *inf.* מִתְבַע Gn 25, 22
erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תְּבַעִיה
Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבַעוּ
Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.*
fordern. *Itpe.* untersucht werden.

תְּבִקוּן 1. תְּבִיקוּן *x. m.* (θηβαϊκόν) von
Theben.

תְּבַר *a.* 1. *inf.* מִתְבַר Gn 19, 9 zer-
brechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.*
תְּבַר Lv 22, 22 verletzen. *Pa. pf.* תְּבַר
Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.* 1. *inf.*
אֶתְבַרָּא Jon 1, 4 Soc 59 zerbrochen
werden; 2. *pf.* אֶתְבַר Ex 22, 9 verletzt
werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבַרוּ Dt 20, 3
zusammenbrechen, sich ängsten. *Itpa.*
pt. pl. מִתְבַרִין Ex 32, 18 zerschmettert
werden.

תְּבַרָּא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zer-
brechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Ver-
derben, Unglück; 3. Widerspruch.

תְּבַרָּא *a. m.* Zerschmetterer (ein Ge-
rät).

תְּבַרְנִי *s.* תְּבַרְנִי.

תְּבַרוּשׁ Flussname (*Tiberis*).

תְּבַרְתָּא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittang.

תְּבַשִׁיל *h. m.* gekochte Speise, Gericht.

תְּבַשִׁילָא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.

תְּבָנָא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תְּבָנָא)
Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.

תְּבָנָלָא *a. f., ind.* תְּבָנָלָא Jes 4, 4
Besudelung.

תְּבָנָא *a. m.* 1. Stab; 2. Szepter.

תְּבָנָא männl. Personennamen.

תְּבַלַחַת *h. f.* Scheeren, Abschneiden.

תְּבַר *h. Pt.* in Sold nehmen, dingen.

תְּבַר *a. Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְבַר Dt
21, 14 Handel treiben.

תְּבַר *h. m.* Streit.

תְּבַר *h. m.* Kaufmann, Händler.

תְּבָרָא *a. m., ind.* תְּבַר Gn 38, 2 dass.

תְּבָרָא (Sac 14, 21), תְּבָרָא *a. m.* Handel.

תְּבָרָא *a. m.* Streit.

תְּבָרוּתָא *a. f.* Handel.

תְּבַרְנָא *a. m.* streitsüchtig.

תְּבַרְתָּא *a. f.* Streit.

תְּבִי männl. Personennamen (Θεὸδαῶς).

תְּבִיָּא *a. m. pl., ind.* תְּבִין Ho 9, 14
Brüste (des Weibes).

תְּדִיוּטוּס?

תְּדִיר *h. m.* beständig, dauernd.

תְּדִירָא *a. m., f.* תְּדִירָא Nu 4, 16 dass.

תְּדִירָא (Ex 28, 30) *a.* (auch בְּת') immer,
beständig.

תְּדִמּוֹר (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).

תְּדִמּוֹרָא *a. m.* Einwohner von Tadmor.

תְּדִמּוֹרִי *h. m.* dass.

תְּדוּס männl. Personennamen (vgl. Θε-
δαῶς).

תְּדוּרוּס, תְּדוּרוּס dass. (Θεόδωρος).

תְּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.

תְּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תְּהָת Thr 1, 9
(Ven. 1517 תְּהָת) bereuen.

תְּהָא III *a.* riechen.

תְּהָה I *h.* erstarrt sein.

תְּהָה II *h.* bereuen.

תְּהוּם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.

תְּהוּמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.

תְּהוּת *h. f.* Reue.

תְּהוּתָא *a. f.* dass.

תְּהִלִים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalm-
buchs.

תְּהִיבְתָא *a. f.* Verkehrtheit.

תְּהִיבְנָא *a. m.* verkehrt.

תהפכנותא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Umkehrung.
 תו (= תוב) *a.* ferner, weiter.
 תו *s.* אָתָא.
 תו *h. m.* Zeichen, Mal.
 תּוּא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
 תּוּא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
 תּוּא *a.* bereuen.
 תּוּאָה *h. f.* Anlass (zu Schlimmem).
 תּוּאָר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
 תּוּב *a.* 1. *pf.* תּוּב Gn 18, 33 zurückkehren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* תּוּבַת Ex 4, 7 wieder werden; 3. *ipf.* 1 *sg.* אָתּוּב Gn 30, 31 wieder thun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אָתּוּב Nu 25, 11, הָתּוּב, אָתּוּב umkehren machen, wenden; 2. *ipf.* יָתּוּב Nu 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אָתּוּבוּ Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אָתּוּבַת Gn 42, 28, אָתּוּבַת zurückgegeben werden, zurückgebracht werden; 2. wiederhergestellt werden; 3. vergolten werden; 4. *pt.* מְתּוּבַת Jes 53, 7 Antwort erhalten; 5. widerlegt werden.
 תּוּב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
 תּוּבָא *a. m., c. s.* תּוּבִיָּה Jes 19, 14 Auswurf.
 תּוּבָא Ortsname.
 תּוּבָה Flussname.
 תּוּבָן *a.* ferner, wieder.
 תּוּבָרַת *h. f. pl.* Zugschuur (?).
 תּוּדָה männl. Personename (*s.* תּוּדָי).
 תּוּדָתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
 תּוּהָה *h. Pi.* Zeichen machen.
 תּוּהָה (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken, sich entsetzen; 2. unruhig sein.
 תּוּהָה *h. m.* Angst, Entsetzen.
 תּוּהָה (Gn 27, 33) I *a. m.* dass.
 תּוּהָה II *a. m.* Reue.
 תּוּהָה Flussname.
 תּוּהָהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.
 תּוּהָהוּת *h. f.* Reue.
 תּוּהָהוּתָא *a. f., c.* תּוּהָהוּת Dt 28, 67 (MS (תּוּהָה) Entsetzen.
 תּוּחָלַת *h. f.* Hoffnung.

תּוּי Flussname.
 תּוּיָךְ Ortsname.
 תּוּיָךְ *h. m.* Mitte.
 תּוּיָךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres; 2. תּוּיָךְ, תּוּיָךְ während. תּוּיָךְ כְּדֵי innerhalb der Dauer von; 3. תּוּיָךְ מִתּוּיָךְ infolge. טָ מִתּוּיָךְ da ja. כֵּן מִתּוּיָךְ deshalb.
 תּוּיָךְ *h. Pi.* die Mitte bilden.
 תּוּיָךְ schallnachahmendes Wort für das Geräusch von kochendem Gemüse.
 תּוּיָךְ *a.* verletzen. *Itp.* beschädigt werden.
 תּוּכָא *a. m.* Schaden.
 תּוּכָהָה *h. f.* Zurechtweisung.
 תּוּכָהָתָא *a. f., ind.* תּוּכָהָתָא Mi 6, 2 dass.
 תּוּלָדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.
 תּוּלָדוּתָא *a. f., c. s.* תּוּלָדוּתִיָּה Est II 3, 3 (MS (תּוּלָדוּתִיָּה) Geburt.
 תּוּלָדוּתָא *a. f., pl. c.* תּוּלָדוּת Gn 5, 1 Entstehung; 2. Geschlecht.
 תּוּלָנָא *a. m.* תּוּלָעָנָא, תּוּלָנָא kermesfarben, purpurn.
 תּוּלָעַת *h. f.* Wurm.
 תּוּלָעַתָא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.
 תּוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
 תּוּמָא *a. m., pl.* תּוּמֵי Nu 11, 5 dass.
 תּוּמָן *h. m.* Achtelmass.
 תּוּמְנָתָא *a. f.* dass.
 תּוּמְרָתָא *s.* תּוּמְרָתָא.
 תּוּן *a.* ihr (= אָתּוּן).
 תּוּנָא *a. m., pl. d.* תּוּנֵיָא Dt 32, 25 Gemach, Kammer.
 תּוּסְפָאָה *a. m.* 1. Hinzufüger; 2. Toseptakundiger (?).
 תּוּסְפָאָה, תּוּסְפָאָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition zur Mischna.
 תּוּסְפָאָתָא *a. f.* dass.
 תּוּעָבָה *h. f.* Abscheu, Greuel.
 תּוּעִיבָתָא *a. f., ind.* תּוּעִיבָא Lv 18, 22 dass.
 תּוּף *h. m., pl.* תּוּפִים Pauke.
 תּוּפָתָא Ortsname.

תוצאות *h. f. pl.* Unterarten.
 תוקף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
 תור *h.* durchspähen.
 תור *a. Pa.* wecken.
 תור I *h. m.* Stier, Ochs. ראש תור Ausläufer eines Grundstücks.
 תור II *h. m.* Turteltaube.
 תורא *a. m.* 1. *ind.* תור Lv 4, 3 Stier, Ochs; 2. 2K 12, 10 l. mit MS חורא.
 תורא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur; 2. Rand.
 תורא *a. m.* Ochsentreiber.
 תורקלא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
 תורה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle; 3. heilige Schrift.
 תורתא *a. f.* Gestalt, Form.
 תורן *h. m.* Mastbaum.
 תורניתא *a. f.* Cypresse.
 תורף I *h. m.* Scham.
 תורף II *h. m.* das Wesentliche eines Dokuments (die Ausfüllung des Formulars).
 תורתא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Personenname; 3. תורתא בִּי Ortsname.
 תורתא *a. m.* aus Be Torta.
 תושב *h. m.* 1. festsitzend; 2. גר תושב Beisass, auf israelitischem Gebiet wohnhafter Nichtisraelit.
 תות *a.* 1. *c. s.* תותיה Est II 1, 2 (MS תותיה) unter; 2. anstatt.
 תות *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeerbaum.
 תותא *a. m.* dass.
 תותב *h. m.* angesetzt. שן תותבת falscher Zahn.
 תותבא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.* תותביה Ex 22, 26 (MS תותביה) *pl. c. s.* תותבנא Jos 9, 13 Praet., Gewand; 3. *d.* תותבא Ex 12, 45 Beisasse.
 תותבוותא *a. f., c.* תותבוות Gn 37, 1 Fremdlingsaufenthalt.
 תותבתא I *a. f., c. s.* תותבתכון Ez 16, 3 (MS תותבתכון) dass.

תותבתא II *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
 תותי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
 תותרא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte Schafwolle.
 תותרן *h. m.* mit Schnupfen behaftet (?).
 תותית *h. f.* Verwirrung.
 תוקיטא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l. תוקיפא *a. m.* Hinterhalt.
 תתב *h.* stecken, hineinstecken.
 תתבולות *h. f. pl.* ausgedonnener Scherz (Scheinkampf).
 תתום *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
 תתומא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
 תתות *a.* 1. *c. s.* תתותיה Lv 15, 10 unter. מתתות Gn 1, 9 von unter; 2. *c. s.* תתותיה Gn 2, 21 anstatt.
 תתותא *a. f.* eine Vogelart.
 תתותי *a.* 1. unter; 2. anstatt. S. תתות.
 תתת *h., pt.* תתת locker.
 תתיה *h. f.* Auferstehung.
 תתיתא, תתיתא *a. f.* dass.
 תתל *h.* (v. תתלה) *Hi.* anfangen.
 תתל *a.* *Aph.* dass.
 תתלא *a. m.* unreife Dattel.
 תתלואים *h. m. pl.* Krankheit.
 תתלוא *s.* תתלי.
 תתלי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
 תתליפא männl. Personenname.
 תתם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen bezeichnen.
 תתם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תתתים Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.* מתתמן Ex 28, 14 an den Enden anbringen.
 תתמרדא (Est II 1, 1, MS תתמרדא) *a. f.* Wohlgefallen.
 תתמרדא *a. m., pl. c.* תתמרדי Mi 7, 3 Gelüst.
 תתמרדא *a. f.* dass.
 תתנה *männl.* Personenname.
 תתנוגין (Est II 5, 1, MS תתנוגים) *a. m. pl.* Flehen.

תִּתְּךָ s. תִּתְּב.
 תְּחַפְּנָחַם (Jes 30, 4) Ortsname.
 תְּחָרוֹת h. f. Streit.
 תְּחָרוֹתָא (Hb 1, 3) a. f. dass.
 תְּחָשׁ h. m. eine Tierart (von den Rabbinen nicht gekannt).
 תְּחָשׁוֹן h. m. Quäler (?).
 תְּחַת h. unter.
 תְּחַתָּא a. לְתַחְתָּא Dt 28, 13 unten, herunter.
 תְּחַתָּהּ (Jos 15, 19) a. m. unterer.
 תְּחַתּוֹן h. m. dass. תְּחַתּוֹן Schamhaar.
 תְּחַתּוֹנוֹת h. f. pl. Unterleibsleiden.
 תְּחַתִּית h. f. Untersatz.
 תְּחַתִּי männl. Personennamen.
 תִּי (= תְּהִי) s. תְּהִי.
 תִּיאָ (= וְתִיאָ) s. וְתִיאָ.
 תִּיאָבוֹן h. m. Begierde.
 תִּיאָה h. f. Wurzel von Hahnenfuss (*Ranunculus*).
 תִּיבָה h. f. 1. Kasten, Lade; 2. Arche; 3. Wort.
 תִּיבוֹתָא a. f. 1. Ex 2, 3 (MS תִּיבָתָא) Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS תִּיבָתָא) Arche.
 תִּיבוֹתָא a. f., s. תִּיבוֹתָא.
 תִּיחָה a. m. בֵּית תִּיחָה Saugrohr (?).
 תִּי Name des 22. Buchstaben im hebr. Alphabet.
 תִּיזָבָה a. m. Auswurf.
 תִּיזָבָתָא a. f. 1. Ct 5, 5 Umkehr, Busse; 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort; 3. Widerlegung; 4. pl. c. s. תִּיזָבָתְהוֹן Jer 5, 6 (Ven. 1517 תִּיזָבָתְהוֹן) Entartung.
 תִּיזָבָתָא a. f., c. s. תִּיזָבָתְהוֹן Gn 3, 16 Begehren.
 תִּיזָבָה h. m. Zwilling.
 תִּיזָבָה a. m., pl. תִּיזָבָה Gn 25, 14 dass.
 תִּיזָבָה h. f. Zwilling.
 תִּיזָבָתָא a. f. dass.
 תִּיזָבָתוֹן x. m. (θέατρον) Theater.
 תִּיל s. תִּילָא.
 תִּינוֹךְ h. m. Knabe, Kind.

תִּינוֹקָה h. f. Mädchen.
 תִּינוֹךְ 1. תִּינוֹךְ, s. תִּינוֹךְ.
 תִּינוֹתָא (Ri 9, 10 Praet.) a. f., pl. תִּינוֹתָא Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum.
 תִּינִי a. 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.
 תִּינִי I (Dt 22, 8) a. m. Geländer.
 תִּינִי II s. תִּינִי.
 תִּיר h. m. wach.
 תִּירָה h. m. Späher, Kundschafter.
 תִּירָא a. m. dass.
 תִּירָא a. m. Paar (Joch Ochsen).
 תִּירוֹכִין (Thr 1, 1, nicht MS) a. m. pl. Verstossung.
 תִּירוֹמִי a. m., pl. c. תִּירוֹמִי Ez 27, 6 Balken.
 תִּירוֹסָא x. m. Widerspenstigkeit.
 תִּירוֹצָא a. m. Gradheit, Gerechtigkeit.
 תִּירוֹשׁ h. m. Most.
 תִּירֹשׁ h. m. Ziegenbock.
 תִּישָׂא a. m., pl. d. תִּישָׂא Gn 30, 34 dass.
 תִּישָׂה h. f. Ziege.
 תִּיתוֹרָא a. m. Brücke.
 תִּיבָה a. m. Tisch.
 תִּיבָבָה h. f. Waschung.
 תִּיבָבָה (1 S 25, 18) a. m. Braten mit Füllung.
 תִּיבָה h. f., pl. תִּיבָה Stich.
 תִּיבָלָה (Ex 28, 28) a. f., ind. תִּיבָלָה Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
 תִּיבָה a. בַּת Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. unversehens.
 תִּיבָה h. f. 1. unmittelbare Aufeinanderfolge; 2. Verbindung.
 תִּיבָה a. m. Zernager (Motte).
 תִּיבָל a. vertrauen.
 תִּיבָל a., pf. 1 sg. תִּיבָלִית Gn 43, 14 (MS תִּיבָלִית), pt. f. תִּיבָלָה Ex 23, 26 kinderlos werden, kinderlos sein. Pa. pt. f. תִּיבָלָה 2 K 2, 19 kinderlos machen, töten. Aph. ipf. 2 sg. m.

תתכיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.*
 אתכילו Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
 תכלא (*תקלא*) *a. m.* Kinderlosigkeit.
 תכלא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis;
 3. Schmerz.
 תכלא II *s.* תבלטירין.
 תכלא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.
 תכלואתא *a. f., ind.* תכלו Jes 47, 8
 Kinderlosigkeit.
 תכלית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
 תכלנא *a. m.* Hoffnung.
 תכלת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תוכמידא (*PesR* 23)?
 תבן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl.*
c. s. אתכינונון Jes 48, 5 (*MS* אתכינונון)
 dass.
 תכס *a.* stampfen.
 תכסים *s.* תכסים.
 תכסיתא *a. f.* Hülle.
 תכספיה (?) *x. f.* Schaar.
 תכר *h.* 1. einander anschliessen; 2. nach-
 einander treffen. *Hi.* anschliessen.
 תכר *a.* dass.
 תכר *h. m.* ל' ת' unmittelbar nach.
 תכרד *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbe-
 kleid.
 תכריכא *a. m.* 1. *pl.* תכריכין Ez 27, 16
 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
 תכשט *h. m.* 1. Putz, Schmuck;
 2. schönes Gewand.
 תכשטא *a. m., pl.* תכשטין Ru 3, 3 dass.
 תכפתא *a. f., pl. d.* תכפא Ex 28, 14
 Kette.
 תל *h. m., pl.* תלים 1. Haufen; 2. Stein-
 haufen.
 תלא *a. m.* 1. *ind.* תיל Dt 13, 17 dass. :
 2. תל ארזא Ortsname.
 תלא *a. m.* eine Palmenart.
 תלא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תלן Dt 28, 66
 hängen, aufhängen; 2. sich stützen;
 3. erheben; 4. zwingen. *Itpe.* 1. *pf.*
 3 *pl.* אתליון Est II 2, 23 gehenkt werden;
 2. hingehalten werden; 3. sich erheben.

תלא *h. m.* Frettchen.
 תלבוש (*תלביש*) Ortsname.
 תלנא *a. m.* 1. Schnee; 2. Erkältung.
 תלה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. an-
 hängen, abhängig machen; 3. in
 der Schwebel halten. אשם תלוי
 Schuldopfer wegen zweifelhafter Ver-
 gehung; 4. erheben. *Ni.* 1. gehenkt
 werden; 2. abhängig gemacht werden.
 תלה *s.* תלח.
 תלהא *s.* תלהא.
 תלוי *h. m.* Henkel.
 תלוי *h. m.* Erhebung.
 תלוי *h. m.* Darübergeschriebenes.
 תלזיל *h. m.* Warze.
 תלזלית *h. f.* Haufen.
 תלזת *h. f.* Darübergeschriebenes.
 תלזתא *a. f.* Drängen.
 תלח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.
 תלהא *a. m.* Stück.
 תלוי *h. m.* Henkel.
 תליא *a. m.* Pflock.
 תליה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.
 תלים *h. m. pl.* Psalmbuch.
 תליסר *a. m., f.* תליסרי dreizehn.
 תלישה *h. f.* Abreißen.
 תליתא (*Gn* 2, 14) *a. m., f. d.* תליתא
 Nu 2, 24 dritter.
 תליל *a., pt. pass.* תליל erhaben.
 תלם *h. Hi.* Furchen ziehen.
 תלם *h. m.* Furche.
 תלמא *a. m.* dass.
 תלמא *x. m.* (τολαμρός) verwegen (?).
 תלמוד *h. m.* 1. Belehrung. תלמוד
 Belehrung (der Schrift) ist zu sagen;
 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium;
 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der
 Mischna; 6. (später) Bezeichnung von
 Schriftwerken, welche diese Erörterung
 mitteilen.
 תלמודא (*Ot* 1, 2) *a. m.* dass.
 תלמי *männl.* Personenname.
 תלמיד *h. m.* Schüler. ת' הקם Ge-
 lehrter.

תְּלִמְדָא *a. m., pl. c.* תְּלִמְדֵי 2 K 2, 15
Schüler.
תְּלִמְיוֹן männl. Personennamen.
תְּלִמְיוֹתָא *a. m.* Furchenziehen (?).
תְּלִמְיָת (?) *h. f.* Furche.
תְּלִמוּסָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.
תְּלִמְפִּיָּן *x. m. pl.* (θάλασσοι) Meerpurpur (?).
תְּלִמְסִים *x. m.* (θαλάσσιος) Seemann.
תְּלִמְסָר (Jes 37, 12) Ortsname.
תְּלַע *h. Hi.* 1. wurmfressig werden;
2. Würmer ablesen.
תְּלַע I *a. Aph.* dass.
תְּלַע II *s. תְּלַח.*
תְּלַעְבָּא (Jes 2S, 11, MS תְּזֹלְעָבָא) *a. m.*
Spott.
תְּלִשׁ *h.* ausreißen, abreißen. *Ni.* los-
gerissen werden.
תְּלִישׁ *a., pt. pass.* תְּלִישׁ Ex 22, 31 dass.
Pa. dass. *Itpe. ipf.* תְּלִישׁ יִתְלִישׁ Sac 14, 4
losgerissen werden.
תְּלִת (Gn 11, 15) *a. m., f.* תְּלִתָא drei.
תְּלִתֵי die drei. תְּלִתֵין Ex 26, 8 dreissig.
תְּלִתָא dritter Wochentag (Dienstag).
תְּלִתָא *a. Pa.* 1. *ipf. 2 sg. m.* תְּלִתֵית Dt
19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.*
תְּלִתֵית Gn 3S, 24 zum dritten Male
wiederholen.
תְּלִתָא *a. m.* 1. *d.* תְּלִתָא 2 K 11, 5
Drittel; 2. dreijährig.
תְּלִתוֹל *h. m.* Warze.
תְּלִתוֹתָא *a. f.* 1. *c.* תְּלִתוֹת Nu 15, 6
Drittel; 2. Dreijährigkeit.
תְּלִתוֹתָא *a. f., c.* תְּלִתוֹת 1 S 20, 19
Verdreifachung. *S.* תְּלִתָא.
תְּלַתְסִים (jMeg 74^a, Ausg. Ven. תְּלַתְסִים)
1. תְּלַסִים.
תְּלַתְלִים *h. m. pl.* Hügel.
תְּלַתְנֵן *h. m.* Fönugrec (*Trigonella Foenum
graecum*).
תְּלַתְסָר Ortsname.
תְּתָא *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stössig
bekanntes Tier); 2. unversehrt.
תְּתָא *a.* dort.
תְּתִמָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תְּתִמְיָהוֹן 2 S 15, 11

(Ven. 1517 תְּתִמְיָהוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.*
תְּתִמָא Ex 2S, 30 Bestandteil des hohe-
priesterl. Loses.
תְּתִמָא *a. m.* eine Vogelart.
תְּתִמָא *x. m.* (*temetum*) Tresterwein.
תְּתִמָא *x. Pi.* 1. Tresterwein aufgiessen;
2. mischen. *Ni.* gemischt werden.
תְּתִמָה *h.* sich wundern, staunen. *Hi.*
Staunen erregen.
תְּתִמָה I *a., pf.* 3 *pl.* תְּתִמְהוּ Hb 3, 10,
ipf. 3 *pl.* תְּתִמְהוֹן Ez 32, 10 Ven. 1517
dass. *Aph.* 1. *pt.* תְּתִמְהוּ Jer 12, 5 Ven.
1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.
תְּתִמָה II *a. Pa.* verdünnen.
תְּתִמְהָא I *a. m., ind.* תְּתִמְהָא Est II 10, 1
Steuer (?).
תְּתִמְהָא II *a. m.* 1. *ind.* תְּתִמְהָא Jer 5, 30
Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.
תְּתִמְהוֹן *h. m.* Staunen.
תְּתִמְהוֹתָא *a. f.* 1. Staunenerregendes;
2. *s.* תְּתִמְהוֹתָא.
תְּתִמְוִי *s.* תְּתִמְוִי.
תְּתִמְוִי (Ct 1, 7) Name des vierten
Monats.
תְּתִמְוִיָא *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517
Name eines Abgotts; 2. männl. Per-
sonennamen.
תְּתִמְוִיָן (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tier-
art.
תְּתִמְוִיָה תְּתִמְוִיָה absichtl. Veränderungen
v. תְּתִמְוִיָה.
תְּתִמְוִיָה *h. m.* Emporsteigen.
תְּתִמְוִיָה *a. m.* Wimper.
תְּתִמְוִיָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name
eines talmud. Traktats.
תְּתִמְוִיָה *a. f.* Wimper.
תְּתִמְוִיָה *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Un-
versehrtheit.
תְּתִמְוִיָה *h. f.* sterbend.
תְּתִמְוִיָה *h. m.* 1. Schlüssel; 2. Samm-
stelle für Naturalgaben an Arme;
3. *pl.* תְּתִמְוִיָה Vertiefung am Joch
für den Nacken der Ochsen.
תְּתִמְוִיָה *a. f.* Abfall (von Bast).

דמיטונס 1. תימיטונס.
 תמיד *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.
 תמידא (Koh 10, 17) *a. m.* dass.
 תמיה *h. m.* staunend.
 תמיהא *a. m., f.* תמיהא Est II 1, 3 (MS תמיהא) dass.
 תמים *h. m.* makellos.
 תמימא *a. m.* redlich.
 תמימות *h. f.* Redlichkeit.
 תמימותא (Est II 8, 13) *a. f.* dass.
 תמינאה (Lv 9, 1) *a. m., f. d.* תמיניתא Lv 25, 22 achter.
 תמיר *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern.
 תמדא *a. Pa.* festhalten.
 תמקה *h. f.* Möhre (*Daucus Carota*)?
 תמקתא *a. f., ind.* תמקה (Ct 2, 9; MS תמקה) dass.
 תמלי (2 S 3, 17) *a.* gestern.
 תמליון *s.* תלמיון.
 תימליוס *x. m.* (θεμέλιος) Grundstein.
 תימליוסם 1. תימליוסם *x. m.* (θεμελίωσις) Fundament.
 תמים *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.
 תמן (Gn 2, 5) *a.* dort.
 תמני (Gn 5, 4), תמני *a. m., f.* תמניא Nu 29, 19 acht. *d.* תומנתה die acht.
 תמנתא *Gn 14, 14* achtzehn. *pl.*
 תמנא *Gn 35, 28* achtzig.
 תמניסר *a. m.* achtzehn.
 תמניסרואה *a. m.* achtzehnter.
 תמנתא *s.* תומנתא.
 תמנתא Ortsname.
 תמנצית *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.
 תמר *h. Pi.* emporsteigen.
 תמר *h. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
 תמרא *a. m., ind.* תמר Ct 2, 12 (MS תמר) dass.
 תמרה *h. f.* 1. dass.; 2. Zweig.
 תמרה (תמרה) *h. f.* Rauchsäule.
 תמרואקא *a. m.* Salben.
 תמרורים *h. m. pl.* Bitterkeit.
 תמרואה *a. f.* 1. Dattelpalme; 2. Dattel.

תנא I *a.* 1. *pf.* תנא 2 S 20, 10 (MS תנא) wiederholen, zum zweiten Mal thun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תני er lehrt; תניו unsere Lehrer lehrten; תניא es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen ausserhalb der Mischna). תננו wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa.* erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpa. pf.* תניי Gn 41, 32 (MS *Itpa. תניי*) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.
 תנא II *a. Pa.* verändern.
 תנא III *a. Aph.* verabreden.
 תנא *h. m.* Traditionskundiger.
 תנאה *a. m.* dass.
 תנאה *a. m.* 1. Bedingung; 2. Verabredung.
 תנאא *a. m.* Abspannung, Schwäche.
 תנה *h. Hi.* verabreden.
 תנויא *a. m.* Traditionskundiger.
 תנויא *a. m.* 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.
 תנור *h. m.* Backofen.
 תנורא *a. m., ind.* תנור Gn 15, 17 dass.
 תנה *s.* תנח.
 תנהוב *h. m.* 1. *pl.* תנהובין Tröstung; 2. männl. Personennamen.
 תנהובא *a. m.* 1. *pl.* תנהובין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personennamen.
 תנהובתא *a. f., pl. c. s.* תנהובתא Jes 66, 11 (MS תנהובתא) Tröstung.
 תנהבתא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.
 תניא *s.* תנא I.
 תניא *s.* תנאה.
 תנין *h. m.* grosse Schlange.
 תנינא *a. m.* 1. Ex 7, 9 dass.; 2. *pl. d.* תניניא Gn 1, 21 Seeungeheuer.
 תנינא (Gn 2, 13) *a. m., f. d.* תנינתא Ex 1, 15 zweiter.
 תנינותא (Nu 10, 6) *a.* zum zweiten Mal.
 תנינותא *a. f.* Wiederholung, zweites Mal.

- תַּנְיִיתָא (Jes 42, 2, MS תַּנְיִיתָא) *a. f.*
ein zweites Mal.
- תַּנְן *a. Pa. pf.* תַּנְן Ex 19, 18, *pl. m.*
pl. d. קַתְנַנְיָא Jes 7, 4 rauchen.
- תַּנְנָא (Ex 19, 18) *a. m., ind.*
תַּנְן! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet.,
c. s. תַּנְנִיָּה Ex 19, 18 Rauch.
- תַּנוּפוּלִין (EchR 1, 5) l. מְטָרוּפוּלִין.
- תַּיִסְבְּרָא, תַּיִסְבְּרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. h.*
תַּיִסְבְּרִין, תַּיִסְבְּרִיָּת, *a.* תַּיִסְבְּרִין, תַּיִסְבְּרִין
Schatz.
- תַּסִּיל *h. m.* eine Taubenart.
- תַּסִּילָא *a. m.* dass.
- תַּסִּיקָה *h. f.* Gähren.
- תַּסִּס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.
- תַּסִּס *a.* dass.
- תַּסְפוּרָת *h. f.* Scheeren.
- תַּסְפִּרְתָּא *a. f.* dass.
- תַּסְקִיפָא *a. m.* 1. *pl. c.* תַּסְקִיפִי Dt 22, 14
Ränke; 2. Schickung.
- תַּסְקִיפָתָא *a. f., ind.* תַּסְקִיפָא Ri 14, 4
Schickung, Geschick.
- תַּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.
- תַּעַב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. ver-
abscheuen; 2. für abscheulich erklären.
Pu. verabscheut werden.
- תַּעַב II *s.* תַּאֲב.
- תַּעַב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַתְעַבְתָּא Ez
16, 52 abscheulich handeln.
- תַּעְכוּרָא *a. m., ind.* תַּעְכוּרִי Jes 9, 15
Grimm.
- תַּעָה *h.* irren.
- תַּעֲלָא *a. m., pl.* תַּעֲלִין Thr 5, 18 Fuchs.
- תַּעֲנוּג *h. m.* Vergütigen.
- תַּעֲנִיָּה *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines
talmud. Traktats.
- תַּעֲנִיתָא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.*
תַּעֲנִי Jo 1, 14 (MS תַּעֲנִי), *pl.* תַּעֲנִין
Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.
- תַּעַר *h. m.* Rasiermesser.
- תַּעְרוּבָת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Ver-
wechselung.
- תַּפָּא *a., imp.* תַּפִּי 2 K 4, 38 auf den
Herd setzen.
- תַּפָּא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.
- תַּפְרִי *mäml.* Personenname.
- תַּפוּחָה *h. m.* 1. Apfel; 2. runder
Haufen.
- תַּפוּחָתָא *a. m., pl. c.* תַּפוּחִי Ct 2, 5
Apfel.
- תַּפּוּס *h. m.* Sattelbügel.
- תַּפְיִסָּה *s.* תַּפְיִסָּה.
- תַּפְּחָה *h.* schwellen, aufgehen. *Ni.* an-
schwellen.
- תַּפְּחָה *a.* dass. *Ite.* genesen.
- תַּפִּי *h. m.* Kanne.
- תַּפְיָא, תַּפְיָא *a. m.* Kochherd.
- תַּפְיָיִם *h. m. pl. (bibl.)* eine Art
Kuchen.
- תַּפְיָיִן *a. m. pl., c.* תַּפְיָיִי Lv 6, 14
dass.
- תַּפְיִסָּה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen;
2. Besitztum.
- תַּפְיִרְתָּא *a. f.* Naht.
- תַּפְיִשָּׁה *s.* תַּפְיִסָּה.
- תַּפֵּל I *h.* albern reden.
- תַּפֵּל II *s.* טַפֵּל.
- תַּפֵּל *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אַתְפֵּלוּ Dt 1, 1
albern reden.
- תַּפֵּל I *h. m.* ungesalzen.
- תַּפֵּל II *s.* טַפֵּל.
- תַּפֵּלָא *s.* טַפֵּלָא.
- תַּפֵּלָה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernes.
- תַּפֵּלָה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תַּפֵּלִין beim
Gebet anzulegende Kapsel mit Ge-
setzesabschnitten.
- תַּפִּלְגָתָא *a. f.* Streit, Meinungsver-
schiedenheit.
- תַּפִּלוּת *h. f.* Albernheit.
- תַּפִּלְתָּא *a. f., pl.* תַּפִּלְתִּין Ex 13, 16,
Ct 8, 3 Gebetskapsel.
- תַּפְנוּגָה *h. m.* Vergnügung.
- תַּפְנוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תַּפְנוּקִי
Gn 49, 20 Leckerbissen.
- תַּפְנִים *Ortsname.*
- תַּפְסָה *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen;
3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* er-
griffen werden. *Hi.* haften lassen.

תפס *a., inf.* מְתַפֵּס Est II 3, 8 (MS
 מְתַפֵּס) ergreifen. *Itp. pt.* מְתַפֵּס
 (Koh 11, 4, MS מְתַפֵּס) ergriffen werden.
תַּפֵּף *a.* ausspeien.
תַּפְקִיד *h. m.* 1. Heimsuchung, Be-
 gattung; 2. Befehl.
תַּפְקִידָא *a. m.* Deposit, in Verwahrung
 Gegebenes.
תַּפְקִידָתָא (Dt 6, 1) *a. f.* Befehl.
תַּפְקָן männl. Personennamen.
תַּפֵּר *h.* zusammennähen.
תַּפֵּר *a.* dass.
תַּפֵּר *h. m.* Naht.
תַּפֵּשׁ *s.* תַּפֵּס.
תַּפְשִׁיחָא *a. m.* Abspalten.
תַּפְשִׁיטָא *a. m.* Bestimmtheit.
תַּפִּית *x. m.* (τάπητος) Teppich.
תוּצִינוּשׁ *l.* תוּצִינוּשׁ Name eines Flusses
 (*Ticinus*).
תִּיק *x. m.* (θήκη) 1. Scheide; 3. Be-
 hältnis.
תִּיקָא *x. m.* dass.
תִּיקַי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.
תַּפְתִּיחָא *a. m.* rissiges Feld (?).
תַּקִּוָּה *h. f.* Mass.
תַּקִּוּלָא (Koh 9, 12, MS תַּקִּלָּא) *a. m.*
 Falle, Fallstrick.
תַּקִּוּלָתָא *a. f.* Verderben.
תַּקִּוּמָה *h. f.* Bestand. 'תִּקְוֹן Stein zur
 Verhütung des Abortierens.
תַּקִּוּמָתָא *a. f., ind.* תַּקִּוּמָה Lv 26, 37 dass.
תַּקִּוּן *h. m.* 1. Verordnung, Einrichtung;
 2. Verbesserung; 3. Ordnung.
תַּקִּוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* תַּקִּוּנִיהָ Ex 28, 5
 Befestigung; 2. *c.* תַּקִּוּן Ex 33, 6
 Rüstung; 3. *pl. c.* תַּקִּוּנֵי Dt 22, 5
 Putz, Schmuck.
תַּקִּוּעַ Ortsname.
תַּקִּוּפָה *h. f.* Sonnenwende.
תַּקִּוּפָתָא *a. f., c.* תַּקִּוּפָתָא Ct 1, 7 dass.
תַּקִּוּן (Gn 1, 31) *a.* recht.
תַּקִּיעָה *h. f.* langanhaltender Stoss ins
 Horn.
תַּקִּיעוּתָא *a. f.* Hornblasen.

תַּקִּיעוּתָא *a. f.* 1. Benediktion mit Er-
 wähnung des Hornblasens; 2. Tag
 des Hornblasens (Neujahr).
תַּקִּיפָא *a. m.* 1. *ind.* תַּקִּיף Dt 1, 28
 mächtig, stark; 2. *c.* תַּקִּיף Dt 28, 50 hart.
תַּקֵּל *h. Ni.* straucheln.
תַּקֵּל I *a., ipf.* יִתְקֵל Jes 31, 3 (MS *Itp.*
 יִתְקֵל) dass. *Pa.* dass. *Aph. pf.* 2 *pl.*
 אֶתְקִילָתוֹן Ma 2, 8 zu Fall bringen.
Itp. ipf. 2 *sg.* תִּתְקֵל Dt 7, 25
 straucheln. *Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקֵל
 Dt 12, 30 (MS *Itp.* תִּתְקֵל) zu Fall
 gebracht werden.
תַּקֵּל II *a., ipf.* יִתְקֹל Ex 22, 16 wägen,
 zuwägen. *Pa.* dass. *Itp.* 'gewogen
 werden.
תַּקֵּלָא I, תַּקֵּלָא (Ex 10, 7, Lv 19, 14)
a. m. 1. Anstoss, Fallstrick; 2. Ver-
 derben.
תַּקֵּלָא (Ex 38, 26) II *a. m.* Sekel (Ge-
 wicht u. Münze).
תַּקֵּלָה *h. f.* Anstoss, Verleitung zur
 Sünde.
תַּקֵּלָתָא *a. f., pl. c.* תַּקֵּלָתָא Jes 57, 14
 Soc 59 Verderben.
תַּקֵּלוּתָא *a. f., c. s.* תַּקֵּלוּתָא Jes 50, 11
 (Soc 59 תַּקֵּלוּתָא) dass.
תַּקֵּן *h. Pi.* 1. anordnen, verordnen;
 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den
 Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. ver-
 ordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.
תַּקֵּן *a. Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַנּוּ Ex 16, 5.
pt. pass. מִתְקַנּוּ Dt 23, 13 zubereiten,
 herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְקַנּוּ Dt 22, 5
 (MS יִתְקַנּוּ) ordnen, schmücken; 3. *pt.*
pass. מִתְקַנּוּ Ri 16, 26 Praet., befestigen;
 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.*
 1. *imp. sg.* אֶתְקַנּוּ Gn 43, 16 zubereiten,
 ordnen; 2. *inf.* אֶתְקַנּוּ Nu 10, 33 be-
 reiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.*
 1. bereit sein; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְקַנּוּ
 1 K 2, 12, *ipf.* יִתְקַנּוּ Jes 16, 5 be-
 festigt sein; 3. *ipf.* יִתְקַנּוּ Dt 22, 5 sich
 schmücken; 4. sich bessern.

תקן *h. m.* richtige Ordnung.

תקנא *a. m.* 1. *ind.* תקין Ex 18, 17, *pl.* תקינן Gn 24, 67, *d.* תקניא Jos 21, 43 Praet., recht; 2. *ind.* תקין Gn 41, 32 fest.

תקנה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.

תקנתא *a. f.* dass.

תקע *h.* 1. stossen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.

תקע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תתקעון Nu 10, 5 ins Horn stossen; 2. schlagen. *Itpe.* *ipf.* יתקע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.

תקח *h.* sich bemächtigen.

תקיה *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תקיפו Gn 7, 19, *ipf.* יתקיה Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תקיה Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תקייה Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תקייה Gn 4, 5 zornig werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* תקייה Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* אתקיה Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpa.* 1. *pf.* אתקיה Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* אתקיה Ex 7, 13 hart werden.

תקיא (Nu 24, 5) *a. m.* 1. *ind.* תקייה Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* תקייה Dt 32, 13 fester Ort.

תקובת *h. f.* Geschenk.

תקרבתא, תקרבתא (Gn 32, 20) *a. f., ind.* תקרבא Jer 51, 59 dass.

תקרה *h. f.* Gebälk.

תקרוים? (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.

תקשיט *s.* תכשיט.

תרא *s.* תורא.

תרא I *a. Aph.* verwarnen.

תרא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.

תרא (Lv 3, 16) *a. m., c.* תרב Lv 4, 8 Fett.

תרככות (EchR 1, 2 Ar.) 1. תרבוסות, *s.* תורבוס.

תרבו *ת' ת'* Ortsname.

תרבות *h. f.* 1. Zucht; 2. Zählung; 3. Art.

תרבותא *a. f.* dass.

תרבניא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.

תרבניתא *a. f., c. s.* תרבניתיה (Ru 4, 16, MS תרבניתיה) Erzieherin.

תרביצא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.

תרבית *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).

תורבוס *x. m.* (θόρυβος) Lärm.

תרבץ *h. m.* 1. Hof; 2. Teil des Schlundes.

תרבץ *a.* den Hof in Ordnung bringen.

תרבקנה Ortsname.

תרבותור (?) *h. m.* eine Kohlart.

תרנג *h. Hi.* 1. citronenfarbig machen; 2. mit Citronen füttern.

תרגום *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.

תרגומא *a. m.* dass.

תרגם *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.

תרגם *a.* 1. *pl. pl.* מתרגמין Est II 3, 8 dass.; 2. erklären.

תרגימא *s.* תרגימא.

תרגמינא *s.* תרגמינא.

תרגמן *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.

תרגמינא *a. m.* 1. Est II 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.

תרגסא *x. m., pl.* תרגסין 1 K 5, 23 Floss.

תרגא *a. m.* Verrückter (*s.* תרין?).

תרדה männl. Personennamen (vgl. *Tiridates*).

תרדין männl. Personennamen.

תרדין *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).

תרדין *a. m. pl.* dass.

תרדמה *h. f.* tiefer Schlaf.

תרה *h. Hi.* warnen.
 תרונא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).
 תרנד *h. m.* Löffel.
 תרוט *s.* טרוט.
 תרני *s.* תרי.
 תרומא *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* תרומות Name eines Mischnatraktats.
 תרועיא *a. m.* Durchbrecher.
 תרעגה *h. f.* Lärmbblasen (mit dem Horn).
 תרו *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.
 תרנא *a. m., ind.* תרו Jes 44, 14 (MS תורו) eine Baumart.
 תרה *a.* 1. *Itpa.* ארתח (= אהאחר) warten; 2. *pl.* מתריח jBabM 10^d, 1. mit Ausg. Ven. מְסִרִית, *s.* מְסִר.
 תרהא *männl.* Personennamen.
 תרשא *x. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).
 תרטיות *l.* טאטריזות, *s.* טאטרון.
 תרטימר *s.* טרטימר.
 תרי *a. m., f.* תרתי zwei. *S.* תרין.
 תריא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.
 תריכותא *a. f.* Vertreibung.
 תרין (Ex 26, 38) *a. m., f.* תרין Gn 32, 22 zwei. *c. s.* תרניהון Gn 2, 35, *f.* תרתיהון Ez 23, 13 (Ven. 1517 תרתהון).
 תרי עטר Ex 15, 27, *f.* תרתא עטרי Gn 5, 8 zwölf.
 תריסקי ein medisches Fest.
 תריסר *a. m., f.* תריסרי zwölf.
 תריסרשא *a. m.* zwölfter.
 תריעתא *s.* תרעא.
 תריצא *a. m., pl.* תריצין Ex 23, 8 grade, redlich.
 תריצאיה *a.* grade.
 תריצות *a.* dass.
 תריצותא *a. f., c.* תריצות 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.
 תריצתא *a. f.* dass.

תיריקא *x. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.
 תריך *a. Pa. pf.* תריך Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* תריך Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.* 1. *pl.* 3 *pl.* אַתְרֵכוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.
 תרכונתא *s.* טרכונתא.
 תרכום *h. m.* Untersatz.
 תוריכום *l.* תוריכום?
 תרם *h.* 1. entfernen; 2. die Priesterhebe entrichten.
 תרמור *l.* תרמור.
 תרמודאה *l.* תרמודאה.
 תרמיות *x. f. pl.* (τούμα) Reiterabteilung.
 תרמיל *h. m.* Ranzen.
 תרמילא *a. m.* 1. *c. s.* תרמיליה 1S 17, 40 (MS תרמיליה) dass.; 2. *s.* ארמילוס.
 תרמל *h. m.* dass.
 תרמל *h.* Schoten bekommen.
 תרמוס *x. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).
 תרמוסקא *x. m.* dass.
 תרמסר *x. m.* (*thermasarius*) Bademeister.
 תרמסרא *x. m.* dass.
 תרמנא *l.* טרמנא, *s.* טרמנא.
 תרנא *a. m., c. s.* תרנהון Jes 33, 23 Mastbaum.
 תרונגא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).
 תרנגול *x. m.* Hahn.
 תרנגולא *x. m., c.* תרנגול Est II 1, 3, *pl.* תרנגולין Est II 1, 3 dass. כרא תרנגול Wiedehopf.
 תרנגולת *x. f.* Henne.
 תרנגולתא *x. f.* dass.
 תרונוס *x. m.* (θρόνος) Stuhl.
 תרונתק *x. m.* (τροποθήκη) Behältnis für den Zirkel (?).
 תרים *x. m.* (θυρεός) 1. Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens); 2. Schild.

תָּרַם *x. Hi.* Schild erheben, streiten.
 תָּרַם *x. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
 תָּרִיס I (1 S 17, 7) *x. m.* (Θυπέός) Schild.
 תָּרִיס II *x. m.* (Θυρίς) Fenster.
 תְּרָסִי *s. תְּרָסִי.*
 תְּרָסִית, תְּרָסִית *x. f.* ein Teil der Sandale.
 תָּרַע *h. Hi.* Lärm blasen.
 תָּרַע *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תָּרַע) niederreißen; 2. verderben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרַעו Gn 49, 6 niederreißen; 2. zerschlagen; 3. verderben. *Itza.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* תָּרַעַת Jer 39, 2 niedergerissen werden; 2. verderbt werden.
 תָּרַעַא I *a. m., ind.* תָּרַע Ex 22, 39 Thür, Thor.
 תָּרַעַא II *a. m.* Marktpreis.
 תָּרַעַא *a. m., pl. d.* תָּרַעַא 2 K 24, 14 (MS תָּרַעַא) Thürhüter.
 תָּרַעוּמַת *h. f.* Murren, Einrede.
 תָּרַעוּתַא *a. f.* 1. Denken, Sinnen; 2. Ränke.
 תָּרַעְמוּתַא *a. f., c. s.* תָּרַעְמוּתַהוּן Nu 17, 25 (MS תָּרַעְמַתַהוּן) Murren.
 תָּרַעְמַתַא *a. f., pl. c.* תָּרַעְמַתַת Ex 16, 12 dass.
 תָּרַעְתַא (1 K 11, 27) *a. f.* Riss, Einsturz.
 תָּרַף *h. Hi.* verderben.
 תָּרַף *a. Aph.* schändlich handeln.
 תָּרַפַא *a. m.* תָּ בֵית תָּ weibl. Scham.
 תָּרַפַה *h. f.* Verderben.
 תָּרַפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeichnung des heidn. Jahrmarkts.
 תָּרַפּוּתַא *a. f.* Verachtung.
 תָּרַפְיַה *x. f.* (θεραπεία) Heilung.
 תָּרַפְיוּן *x. m.* dass.
 תָּרַץ *a.* grade machen, grade richten. *Pa.* 1. sich aufrichten; 2. anordnen; 3. zurechtstellen.
 תָּרַצַא *s. תָּרַיסַא.*
 תָּרַקַא *s. תָּרַקִי.*

תָּרַקַב *x. m.* (τρίκαβος) Mass von drei Kab.
 תָּרַקִי (Θράκη) Thracien.
 תָּרַקִיא *s. תָּרַקִיא.*
 תָּרַקִיָן *x. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
 תָּרַקִיָן (Spr 7, 6) 1. תָּרַיסִין, *s. תָּרַיסַא* II (?).
 תָּרַקִיָנַא *s. תָּרַקִיָנַא.*
 תָּרַקִישׁ *s. תָּרַכּוּס.*
 תָּרַדַא *s. תָּרַדַא.*
 תָּרַשִׁישׁ Ortsname.
 תָּרַיִן *s. תָּרַיִן.*
 תָּרַיִסְרִי *s. תָּרַיִסְרִי.*
 תָּרַרַת *a.* werfen.
 תָּרַבְחַתַא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19 Lobgesang.
 תָּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
 תָּשׁוּבַה *h. f.* 1. Busse; 2. Entgegnung.
 תָּשׁוּיַתַא *a. f.* 1. Ex 43, 13 Estrich; 2. Teppich, Polster.
 תָּשׁוּעַ *h. m.* Neunteil.
 תָּשׁוּקַה *h. f.* Begierde.
 תָּשׁוּתַא *a. f., c.* תָּשׁוּתַא Thr 1, 6 Schwäche.
 תָּשׁוּזַרַת *h. f.* Regierungsbeamter.
 תָּשׁוּיַה *h. f.* schwächlich.
 תָּשׁוּיַתַא *a. f.* Schwäche.
 תָּשׁוּעַתַא (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תָּשׁוּעַתַא Lv 25, 22 neunter.
 תָּשׁוּשׁ *h. m.* schwach.
 תָּשׁוּשַׁא *a. m.* dass.
 תָּשׁוּשׁוּת *h. f.* Schwäche.
 תָּשׁלּוּם *h. m.* Ersatz.
 תָּשׁלּוּמַא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Vergeltung.
 תָּשׁלּוּמַתַא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
 תָּשׁלּחַתַא *a. f., c. s.* תָּשׁלּחַתַיה Ri 5, 15 (MS תָּשׁלּחַתַיה) Sendung.
 תָּשׁלּמִי *h. m.* eine Vogelart.
 תָּשׁלּמַתַא *a. f.* 1. *pl. c.* תָּשׁלּמַתַת Dt 32, 32 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
 תָּשׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch mit מְטַה) Beiwohnung; 3. Gebrauchsgegenstand.

תשמישא *a. m.* dass.

תשמישתא *a. f.* dass.

תשניק *h. m.* Erstickung.

תשסרָאָה *a. m.* neunzehuter.

תשע *h. m., f.* תשעה neun. *pl.* תשעין neunzig.

תשע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תשעה Nu 34, 31 dass. תשע עברי Gn 11, 25 neunzehn. *pl.* תשעין Gn 5, 9 neunzig.

תשרי Name des siebenten Monats.

תשש *h.* schwach werden. *Hi.* schwach machen.

תשש *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itp.* 1. schwach werden; 2. erkranken.

תתא *a. m.* unten.

תתאה *a. m.* unterer.

תתבתא *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.

תותי männl. Personennamen.

Ergänzungen und Berichtigungen.

- 1b F. אַבְּנִית l.: אבנית (BerR 19) l.
אַבְּנִית, s. תְּבִנִית.
- 2a F. אַבְּדִימוֹס l.: אַבְּדִימָא, אַבְּדִימוֹס männl.
Personenname (Ἀβουδέμμος).
אֶבְדִימוֹס männl. Personenname (Εὐ-
δημος).
S. v. אבודינא str.: Ἀβυδηνός.
אָבּוּז *h. m.* kurz und dick.
F. אבויין ff. l.: אַבּוּיָא *a. f.* Eisen zum
Reinigen der Pflugschar.
אבואנא l. אַבּוּנָא.
F. אַבּוּנָא l.: אַבּוּנָא.
S. v. אבוס l.: 3. Schlüssel.
- 2b אַבְּטִי *x. m.* (ἐμβατήs) Modell.
Str. אַבְּי ff.
S. v. אַבְּי str.: 3. Monatsname
(Nisan).
S. v. אַבְּיָא l.: 3. יָרְחָא דְאַבְּיָא Ex
23, 15 Monat der Ährenreife.
- 3a S. v. אביו l.: (viell. zu lesen אַבְּי).
אַבְּי männl. Personenname.
F. אַבְּיק l.: אַבְּיק. Str.: (ἄβιξ).
F. אַבְּיקְרִיָא ff. l.: אַבְּיקְרִיָא l. אַבְּיקְרִיָא.
- 3b אבלוֹס Ortsname.
אבמסִים l. אַבְּמִסִים männl. Personen-
name (Εὐμαθής).
אבנגר l. אַבְּנַגְר, s. בְּנַגְר.
אבנימוֹס männl. Personenname (Οἰνό-
μμος).
אבוס l. אַבְּוס Name eines Gottes
(Ἄπις).
אבצנא l. אַבְּצִנָא.
- 4a אַבְּרִימוֹס männl. Personenname
(Εὐρύδημος).
אַבְּרוֹסִי l. אַבְּרוֹסִי.
F. אַבְּרִיָא ff. l.: אַבְּרִיָא *a. f.*
Leichenmahl.
Ordne: אַבְּרוֹסִי, אַבְּרִיָא, אַבְּרִיָא, אַבְּרִיָא.
- 4b אַבְּרוֹסִי *h. m.* eine Olivenart.
אַבְּרוֹסִי, אַבְּרוֹסִי l. אַבְּרוֹסִי.
אַבְּרָא *a. m.* 1. *ind.* אַבְּרָא 2 S 3, 29
(MS אַבְּרָא) Stab.
אַבְּרוֹסִי l. אַבְּרוֹסִי.
- 5a F. אַבְּרִיָא l. אַבְּרִיָא.
אַבְּרוֹסִי s. אַבְּרוֹסִי.
אבנפּה (jGitt 4S^d)?
אַבְּרוֹסִי *h. m.* eine Olivenart.
אבין l. jSabb 5^b l. אַבְּיָא; 2. שׁוּר אַת
אבינו l. אַבְּינו אַת אַבְּינו.
אַבְּרָא *a. m., pl.* אַבְּרָא Jes 42, 15
Soc 59.
- 5b l.: אַבְּי, אַבְּי.
אַבְּרִימוֹס männl. Personenname (Ἀβ-
τύνιος?)
Str.: אַבְּי *h.* verkleben.
אַבְּי (2 K 4, 33 Soc 59) *a., pf.* 3 *sg. f.*
אַבְּיָא 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schliessen.
Str.: אַבְּי ff.
S. v. אַבְּי *h. c.* l.: 1. Flügel; 2. Schul-
ter; 3. Seite.
אַבְּי *h. m.* Verschluss.
- 6a S. v. אַבְּרָא II l.: *Itpa.* 3. Gewinn haben.
S. v. אַבְּרָא füge hinzu: Gewinn.

- S. v. אַנרָא füge hinzu: *pl.* אַנרָאוֹת.
- Str. אַנרָא ff.
- אַנרָדמוס אַנרָדמוס *x. m.* (vgl. ἀνροπανόμος).
- F. אַנרָון ff. 1.: אַנרון I. אַנרִי.
- אַנרִי *x. m.* (τῦρις) Feinmehl.
- S. v. אַנרִיאון str.: *pl.* אַנרִיסין ff.
- F. אַנרִיסא ff. 1.: אַנרִיסא *x. m.* (ἄνριος), *pl.* אַנרִיסין Jer 5, 8 wild.
- 6b F. אַרְךְ I. אַרְךְ.
- אַרִיבון (SchirR 3, 6) I. אַרִיבון.
- F. אַדוּרִי ff. 1.: אַדורי ein Götzenname.
- Str.: אַדוּיני אַדוּניא *x. f.* Sessel.
- 7a אַדנדיקי I. אַתְנַנְתִּיקִי *x. m. pl.* (αὐθεντικοί) selbständige.
- 7b S. v. אַרְק I.: Wulst (?). S. אַרְק.
- אַרְק II (Est II 7, 9), אַרְקא *x. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
- אַרְקא *a.* im Gegenteil.
- אַרְקא *a.* gegenüber der Aussicht von Raba.
- אַרְרִיכּוּתִיא *a. f., c. s.* אַרְרִיכּוּתִיא Jer 51, 32 Stampfen.
- S. v. אַרְרִינוס I.: Ἀρριανός.
- S. v. אַרְרִיני I.: Ἀρριανός.
- 8a F. אַרְרִיךְ ff. 1.: אַרְרִיךְ, s. אַרְרִיךְא.
- F. אַרְרִיךְן ff. 1.: אַרְרִיכן I. אַרְרִיךְן.
- S. v. אַרְרִי str.: 1. wie Ausg. L. ff. L.: s. אַרְרִי.
- 8b Str. אַרְהִלִי ff.
- אַרְהִיא? Ortsname.
- 9a אַרְיִנָא אַרְיִנִי *a. m.* Estrade (?).
- F. אַרְהִנָא I.: אַרְהִנָא, s. אַרְהִנָא.
- אַרְהִתָא I. אַרְהִתָא.
- אַוּא אַוּא *a. m.* Gans.
- Str. אַוּא ff.
- F. אַרְהִתָא ff. 1.: אַרְהִתָא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.
- אַרְרִי s. אַרְרִי.
- אַרְטס *h. m.* 1. Verstopfung; 2. verstopfender Gegenstand; 3. Grundlage.
- Art. אַרְרִי u. אַרְרִיא stelle S. 10a
- hinten. Lies: אַרְרִי *x. m.* 1. Luft; 2. Himmel; 3. Klima; 4. Wetter; 5. freier Raum.
- 9b אַרְלִים s. אַרְלִים.
- אַרְמָתָא s. אַרְמָתָא.
- F. אַרְמִן I. אַרְמִן.
- F. אַרְמָנָא I. אַרְמָנָא.
- אַרְנִין I. אַרְנִין, s. אַרְנִין.
- 10a Str. אַרְנִיתָא ff.
- F. אַרְפָנָא I.: אַרְפָנָא.
- אַרְרִימוס männl. Personenname (Εὐρύδημος).
- 10b אַרְרִיזִין männl. Personenname.
- אַרְרִיתָא *a. f., ind.* אַרְרִיתָא Ma 2, 7 Or 1474, אַרְרִיתָא.
- F. אַרְרִינִים I.: אַרְרִינִים.
- אַרְרוס s. אַרְרוסי.
- אַרְרִיעִיתָא *a. f., pl.* אַרְרִיעִיתָא LvJI 11, 20 MS I. אַרְרִיעִין Wespe.
- 11a Str. אַרְרִיתָא ff.
- F. אַרְרִיתָא I.: אַרְרִיתָא, s. אַרְרִיתָא.
- S. v. אַרְרִיתָא I.: Verwarnung. Str.: 2. Aufklärung.
- Str. אַרְרִיתָא ff.
- 11b S. v. אַרְמִל I.: 2. Meißel.
- F. אַרְמִן ff. 1.: אַרְמִן s. אַרְמִן.
- אַרְרִיעִיא (LvJI 11, 20. MS אַרְרִיעִיא, Ed. princ. אַרְרִיעִיא) I. אַרְרִיעִין, s. אַרְרִיעִיתָא.
- 12a S. v. אַרְתָא I. אַרְתָא.
- 12b אַרְתָא ff. zu stellen hinter אַרְתָא.
- אַרְהִנָא *a. m.* אַרְהִנָא עִינִין (Gaukler).
- אַרְהִנִי (?) *a. f.* andere. S. אַרְהִנִי.
- אַרְהִנִי *h.* hinter.
- Str. אַרְהִנִי ff.
- 13a אַרְרִיעִיתָא בֵּית א' Handhabe.
- S. v. אַרְתָא I.: 2. rücklings begatten.
- אַרְתָא אַרְתָא יָדוֹ mit umgekehrter Hand.
- S. v. אַרְתָא I.: אַרְתָא 3. Coitus.
- 13b S. v. אַרְרִיעִיתָא I.: 1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer (?).
- S. v. אַרְרִיעִיתָא str.: 3. Bürgschaft leistend.
- S. v. אַרְטס *pl.* אַרְטסין I.: 1. אַרְטסין, s. אַרְבִּיעִיתָא.
- F. אַרְטָא I.: אַרְטָא.

- 14a אַטאַנאַ *a. m., pl. c. s.* אַטאַנַיהוּן Ex 35, 18.
 אַטאַטִי מäuml. Personennamen (Τίτος).
 אַטאַטִיִן Personennamen, aus Ἰταλία
 gebildet.
 S. v. אַטאַלִי 1.: (ἀτελής) abgabenfrei.
 Str. אַטאַטִיִתִּי ff.
 Str. אַטִּי ff.
 אַטאַטִי *x. m.* (ἄθυμος) entkräftet.
 Str. אַטַטִּי, אַטַטִּי ff.
 אַטאַטִּי מäuml. Personennamen (*Attianus?*).
 F. אַטאַטִּיִתִּי ff. 1.: אַטאַטִּיִתִּי *x. f.* (ἀτακτία)
 Unordnung, Wildheit.
- 14b אַי, אַיִ מַגֵּן Jos 2, 4 Praet. woher?
- 15a אַיטאַנאַ *a. m.* Leinwand.
 אַיטִין *h. m.* eine Binsenart.
 אַיטַטִּי *h. m.* Rohr (?).
 S. v. אַיִל 1.: אַיִל קַמַצָא.
 אַיִלָא s. אַלָא.
 F. אַיִם 1.: אַיִם.
- 15b אַימָה *h. f.* Wocken (Stab zum Aufwickeln der Wolle beim Spinnen).
 S. v. אַימַתָּנָא füge hinzu: Volksname.
 F. אַיִן 1.: אַיִן.
 Str. אַיִנַיִי ff.
 S. v. אַיִינִים 1.: 1. אַיִימִים.
 אַיִסור *h. m.* Gefangenschaft.
 F. אַיפּוּסִיהוּן (MidrTill 87) 1.: אַיפּוּסִיהוּן
 (MidrTill 78, 17).
 S. v. אַיִצָא 1.: Dornenreis.
 F. אַיִקָא ff. 1.: אַיִקָא s. אַקָא.
- 16a אַירָא *a. m.* Wollflocke.
 F. אַירִוּנִית ff. 1.: אַירִוּנִית *x. f.* eine Art
 Topf.
 L.: אַירִינִון *x. m.* (ἄερινόν) himmelblau.
 F. אַיִכּוּ 1.: אַיִכּוּ.
 אַיִכּוּאַטִּי *x. m.* Tisch.
- 16b אַיִכּוּרִיתָא *a. f.* Grausamkeit, Strenge.
 S. v. אַיִכּוּרִיָא füge hinzu: (Ἀχαῖα).
- 17a S. v. אַיִכּוּסִיָא füge hinzu: *pl.* אַיִכּוּסִין
 Est II 1, 3.
 אַיִכּוּסִיָא *x. m.* (vgl. σαφάλινος) Teakholz
 (von *Tectona grandis*).
 L.: אַיִכּוּסִין *x. m.* (βήξιλλον) Fähnchen.
- 17b S. v. אַיִכּוּסִיָא 1.: אַיִכּוּסִיָא פֶּרְקָא (ἔνο-
 πάροχος) Quartiermeister.
 F. אַיִכּוּסִיָא ff. 1.: אַיִכּוּסִיָא I *x. f.* (Ξενία)
 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl;
 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis;
 5. Fremde.
 אַיִכּוּסִיָא II *x. f.* (Ξενία) Wirtin.
 L.: אַיִכּוּסִיָא *h. m.* Packsattel.
 L.: אַיִכּוּסִיָא *a. m.* Überanstrengung.
 S. v. אַיִכּוּרוּם 1.: Nah 2, 11 (f. Am 2, 11).
 L.: אַיִכּוּרִיעַ *h. m.* Ricinus.
- 18b S. v. אַלִּוּיָא 1.: ἀλόη.
 אַלִּוּיָא (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn
 nicht.
 אַלִּוּיָאִים Ortsname (Ἐλευθερό-
 πολίς).
 Str. אַלִּוּיָאִים ff.
- 19a Stelle אַלִּוּיָאִים hinter אַלִּוּיָאִים.
 Str. אַלִּוּיָאִים ff.
 S. v. אַלִּוּיָאִים 1.: 1. אַלִּוּיָאִים (?).
 אַלִּוּיָאִים *x. m.* (ἥλιος) Sonne.
 Str. אַלִּוּיָאִים ff.
 S. v. אַלִּוּיָאִים str.: 2. s. אַלִּוּיָאִים.
 אַלִּוּיָאִים *x. m. pl.* (ὀλόβηρος) Gewänder
 aus reiner Purpurwolle.
 אַלִּוּיָאִים *a. f.* Holzspan.
 אַלִּוּיָאִים מäuml. Personennamen (Ἀλέξανδρος).
- 19b S. v. אַלִּוּיָאִים 1.: *imp. pl.* אַלִּוּיָאִים Dt 31, 6.
 אַלִּוּיָאִים I *a. m.* Bekräftigung.
 אַלִּוּיָאִים II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
- 20a אַלִּוּיָאִים, viell. אַלִּוּיָאִים.
 אַלִּוּיָאִים מäuml. Personennamen (Οὐάλης).
 F. אַלִּוּיָאִים ff. 1.: אַלִּוּיָאִים, אַלִּוּיָאִים *x. m.*
 (ἄλσος) Wäldchen, Hain.
- 20b L.: אַלִּוּיָאִים 1. אַלִּוּיָאִים מäuml.
 Personennamen (Ἀλόπιος).
 L.: אַלִּוּיָאִים 1. אַלִּוּיָאִים *x. m.* (ὀλοφύζων)
 wehklagend.
 F. אַלִּוּיָאִים ff. 1.: אַלִּוּיָאִים *a. m.* Sommerhaus.
 S. v. אַלִּוּיָאִים 1.: ἰλάρια.
 אַלִּוּיָאִים (jSabb 8^b) *x. m. pl.* (ὠπάριον)
 Tuch, Schärpe.

- F. אולרין ff. l.: אולרין s. אולרין.
 אולרין *x. f.* (Ἰλλυριακή) Illyrien.
 21a אַמבּוּנָא *x. m.* (ἄμβων) Anhöhe.
 S. v. אַמבּוּטָא l.: ἐμβάτη.
 אַמבּוּטָא II *x. m.* (ἐμβάτης) Modell.
 S. v. אַמבּוּטָא l.: ἐμβάτης.
 21b F. אַמְרוּתָא *a. f.* l.: אַמְרוּתָא *h. f.*
 Str. אַמּוּן ff.
 S. v. אַמּוּרָא l.: *a. m.*
 S. v. אַמּוּרָאָה l.: אַמּוּרָאָה.
 22a S. v. אַמּוּטוּל l. אַמּוּטוּלְתִּיךָ.
 F. אַמּוּטוּלְתִּיךָ ff. l.: אַמּוּטוּלְתִּיךָ s. אַמּוּטוּלְתִּיךָ.
 אַמּוּטוּלְתִּיךָ (KohR 2, 18), l. mit Ausg.
 Pes. קַנְטָרוֹן אַמּוּטוּלְתִּיךָ.
 אַמּוּטוּלְתִּיךָ II *h. m., pl.* אַמּוּטוּלְתִּיךָ Ernststück
 (der von Einem Schmitter abzu-
 erntende Teil des Feldes).
 L.: אַמּוּנָא I *a. m.* 1. Handwerker,
 Künstler; 2. Handwerk (?).
 אַמּוּנָא II *a. m.* Ernststück.
 22b אַמּוּנְוָאָה *x. f.* (ὁμόνοια) Einigkeit (?).
 23a St. אַמּוּרָאָה ff.
 23b F. אַמּוּתָא l.: אַמּוּתָא. Füge hin-
 zu: 2. Grund.
 אַמּוּתָא II *x. m.* eine Münze.
 S. v. אַמּוּרָאָה l.: Aufseher über den
 Frohndienst.
 S. v. אַמּוּרָאָה l.: 1. Frohndienst.
 אַמּוּרָאָה *x. m.* (ἐλαιόγαρον) Ölbrühe.
 24a F. אַמּוּדְפָא ff. l.: אַמּוּדְפָא *x. m.*
 (νερώπιον) Schminke (?).
 אַמּוּדְפָא *x. f.* (ἀνδρολημψία?)
 Strafe.
 24b Str. אַמּוּדְפָאָה ff.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה str.: 1. (ἀντίγραφον)
 Duplikat; 2.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה str.: 1. Anwalt; 2.
 F. אַמּוּדְפָאָה ff. l.: אַמּוּדְפָאָה *x. m.* an-
 tiochenisches Gefäss.
 אַמּוּדְפָאָה *x. f.* (ἀγκύλη?) Schleife.
 F. אַמּוּדְפָאָה ff. l.: אַמּוּדְפָאָה *x. m. pl.*
 (vgl. *lintea*) Tücher.
 F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה s. אַמּוּדְפָאָה.
 Str. אַמּוּדְפָאָה.

- F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה, אַמּוּדְפָאָה
x. (wohl ἀφρόνιτρον) eine Natronart.
 אַמּוּדְפָאָה männl. Personennamen
 (Ἀντίπατρος).
 25a אַמּוּדְפָאָה, אַמּוּדְפָאָה männl. Personennamen.
 אַמּוּדְפָאָה s. אַמּוּדְפָאָה.
 F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה.
 אַמּוּדְפָאָה l. אַמּוּדְפָאָה *x. m.* (ἐπίληψις)
 epileptischer Anfall.
 F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה l. אַמּוּדְפָאָה
x. m. (σμύρνινον) Myrrhenwein.
 25b Str.: אַמּוּדְפָאָה ff.
 26a אַמּוּדְפָאָה *x. f.* (ἐμπολή?) Kasse.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: *x. f.* (ἐμπόλιον).
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: (ἐμβολον).
 F. אַמּוּדְפָאָה l. אַמּוּדְפָאָה.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: Darbringung, er-
 zwungene Schenkung.
 אַמּוּדְפָאָה *h. m.* Bündel.
 F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה (ὄνος κατ' ὤμιον)
 Eselsfigur.
 אַמּוּדְפָאָה *x. f.* 1. ein Arm voll, Gebund;
 2. l. אַמּוּדְפָאָה.
 26b F. אַמּוּדְפָאָה ff. l.: אַמּוּדְפָאָה *x. f.*
 (ἐγκλημα) Beschwerde.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: 1. אַמּוּדְפָאָה *x. m.*
 (ἐγκέλευσις) Befehl.
 F. אַמּוּדְפָאָה ff. l.: אַמּוּדְפָאָה?
 27a F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה *x. f.* (*esseda*) Wagen.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה str.: 1. Band, Kette.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: Geräte der Ölpresse.
 F. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה.
 27b F. אַמּוּדְפָאָה ff. l.: אַמּוּדְפָאָה *x. m.*
pl. (στεφανογράφος) Astrologen.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה fügen hinzu: 2. Astro-
 nomie.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה fügen hinzu: (στῦλος).
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: אַמּוּדְפָאָה l. אַמּוּדְפָאָה *x. f.*
 אַמּוּדְפָאָה männl. Personennamen
 (Ἀστειός).
 Str.: אַמּוּדְפָאָה ff.
 S. v. אַמּוּדְפָאָה l.: eine Art Myrrhenöl.
 אַמּוּדְפָאָה *x. m.* (στίχιον) ein Kleidungs-
 stück.

- אסטרוין *x. m.* (συχάρτιον) Leibrock.
 F. אסטרוין ff. 1.: אסטרוין *x. m.* (στέμμα)
 Stirnband.
- אסטרוין I *x. m.* (στόμωμα) Stählen.
 אסטרוין II *x. m.* 1. (στόμα) Mund;
 2. Zauberformel.
- 28a S. v. אסטרוין I.: eine Art Myrrhenöl.
 S. v. אסטרוין I.: Στρώβιλος.
 S. v. אסטרוין I.: 1. konischer
 unterer Stein der Eselmühle.
 אסטרוין I. אסטרוין I.
 אסטרוין I. אסטרוין *x. m. pl.*
 (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für
 die Takelage.
 אסטרוין *x. m.* (στρατιώτης) Soldat,
 Offizier.
 S. v. אסטרוין str.: gepflasterte.
 S. v. אסטרוין I.: 3. 1 S 14, 15
 Wachtposten.
 S. v. אסטרוין I.: Soldat, Offizier.
 S. v. אסטרוין I.: 1. אסטרוין.
- 28b S. v. אסטרוין str.: *x. m.* Bein-
 schiene (?).
 F. אסטרוין I.: אסטרוין. Füge hinzu: (Ἀσία).
 S. v. אסטרוין füge hinzu: 3. Vermögen.
 S. v. אסטרוין füge hinzu: 2. verboten.
 S. v. אסטרוין I.: אסטרוין — 2. (*scala*)
 Leiter (?).
 S. v. אסטרוין I.: 2. Palasttrappe (?).
 Str. אסטרוין ff.
 S. v. אסטרוין I.: אסטרוין füge hinzu: 3. männl.
 Personennamen.
- 29a S. v. אסטרוין I.: אסטרוין, אסטרוין, אסטרוין.
 F. אסטרוין ff. 1.: אסטרוין I. אסטרוין
 (falsch אסטרוין) *x. f.* (ισσοπολιτεία)
 bürgerl. Gleichberechtigung.
- 29b S. v. אסטרוין füge hinzu: 3. 1.
 אסטרוין (Πανέας) Ortsname.
 F. אסטרוין I.: אסטרוין, אסטרוין *x. m.*
 (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).
 S. v. אסטרוין I.: Todesstrafe.
 S. v. אסטרוין I.: *x. m.* (vgl.
spectatissimus) erhabener (?).
 Stelle אסטרוין auf S. 30a hinter
- אסטרוין. L.: 2. mit Kohlkeim au-
 gesetzter Wein.
- 30a S. v. אסטרוין I.: Hippodrom.
 Stelle אסטרוין ff. hinter אסטרוין.
 אסטרוין *x. f.* (σκούτον) Schild.
 L.: אסטרוין *x. m.* (σκυτάλη) Schlag.
 אסטרוין *x. m.* (σκουτέλλα) Schlüssel.
 L.: אסטרוין (?) *x. f.* (vgl. σκευασία)
 Zubereitung.
 אסטרוין *x. m.* (σκούφος) Kelch.
 אסטרוין *x. f.* (σκοπός) Ziel (?).
 F. אסטרוין ff. 1.: אסטרוין *x. f.*
 1. (εὐχαριστίας) *pl.* אסטרוין Ex 16, 31
 Herdgebäckenes; 2. *pl.* אסטרוין
 Sac 4, 12 1. אסטרוין Ausgussrohr
 (μυξωτήρ).
- 30b S. v. אסטרוין I.: 2. 1. אסטרוין, s.
 אסטרוין.
 F. אסטרוין I. אסטרוין.
 אסטרוין s. אסטרוין.
- 31a S. v. אסטרוין I.: (ἄστυνόμος)
 Polizeimeister (?).
 S. v. אסטרוין I.: (vgl. Ὀστρακίνη)
 aus Ostracene.
 F. אסטרוין I.: אסטרוין, s. אסטרוין I.
 S. v. אסטרוין füge hinzu: אסטרוין
 berücksichtigen, אסטרוין, אסטרוין
 die Person ansehen. אסטרוין auf.
- 31b S. v. אסטרוין I.: *x. m. pl.*
 Str. אסטרוין ff.
 אסטרוין (Jalk Jer 265, Ausg. Sal.
 אסטרוין) 1. אסטרוין, s. אסטרוין.
 F. אסטרוין ff. 1.: אסטרוין?
- 32a אסטרוין s. אסטרוין.
 אסטרוין *x. f.* (φάτνη) Krippe.
 S. v. אסטרוין str.: 3. Kraut.
 אסטרוין (jNed 40^b)?
- 32b אסטרוין *x. f.* (ἐποχή) Termin.
 S. v. אסטרוין I.: *x. f.* (ἀποχή) Zurück-
 haltung (?).
 S. v. אסטרוין str.: Πλούτος, 1.: Πιλᾶτος.
 F. אסטרוין ff. 1.: אסטרוין 1. אסטרוין.
 Str. אסטרוין ff.
 אסטרוין (bSabb 120^a) 1. אסטרוין.

- 33a איפמיטיא l. איפמיטיא.
 S. v. אפמיוליא str.: l. אפמיטליא. L.: ?
 Str. אפן ff., אופן ff., אפנא ff.
 S. v. אפס l.: אפס männl. Personenname (Απης).
 אפסחתיא (Der ErR 8)?
- 33b F. אפסטילאן *x. m.* l.: אפסטיאן
x. m. pl.
 S. v. אפסין l.: אפסין l. לפיסין *x. m. pl.* (λεπίς) Schuppen.
 S. v. אפסנין l.: 2. Kost.
 S. v. אפסקימא l.: (σφήκωμα) Strick von Kokosbast.
 S. v. אפסר füge hinzu: (ψάλιον?).
 S. v. אפפיריא l.: 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.
 S. v. אפפירות l.: 1. Papyrosseile.
 אפפסרוס (jTer 46^b) Ortsname.
- 34a S. v. אפיקולוס füge hinzu: (Αμφίκουλος).
 אפיקוליטון *x. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.
 אפלטורין l. אפיקוליטון.
 S. v. אפיקומן l.: Tischlied (im babyl. Talm. nicht verstanden).
 S. v. אפיקרסין füge hinzu: (ἐπικάριστον).
 S. v. אפיקשיון str.: (Πραξιων?).
- 34b S. v. אפרגים l.: אפרגים *x. m.* (ἀπραγής).
 S. v. אפרטות l.: l. אפרטיות, s. אפרטין.
 אפיריטוס *x. m.* (ὕπηρετης) Diener.
 אפריקי *h. m.* aus Afrika.
- 35a F. אפתיסים ff. l.: אפתיסים l. אפססטוס *x. m.* (ὕψιστος) höchster.
 F. אפתנתין ff. l.: אפתנתין *x. m.* (ἀθθεντικής) ursprünglich.
 S. v. אפתיקי l.: 2. Pfandurkunde.
 Str. אפתיקי ff.
- 35b S. v. אפטיבא l.: 1. Säulenhalle; 2. Balkon; 3. Steinbank.
 F. אפטיבא l.: אפטיבא *a. f.* Zerstörung.
 אפטיבא *x. f.* (σολά) Säulenhalle.
 S. v. אפטיבא str.: אפטיבא.
 אפטיבא s. אפטיבא.
- S. v. אפטיבא l.: 1. s. אפטיבא;
 2. männl. Personennamen. Str.:
x. m. ff.
 אפטיבא männl. Personennamen (Στρόβιλος).
 Str. אפטיבא ff.
- 36a אפא I *a. m.* eine Gazellenart.
 אפא II männl. Personennamen.
 S. v. אפוביטון l.: אפוביטון *x. m.* (ἀκκούβιτον).
 F. אפון ff. l.: אפון *x. m.* (ὄγκινος) Fanggerät der Fischer. Stelle אפון ff. hinter אפמתיא.
 F. אפופא ff. l.: אפופא *x. m.* (κόμβος) Knoten. Stelle אפופא ff. hinter אפסיליא.
 F. אפסיספון ff. l.: אפסיספון Ortsname (Κτησισφών).
 S. v. אפוקטור l.: אפוקטור *x. m.* (ἀκτωρός) Küstenwächter.
 S. v. אפוקטוס füge hinzu: Meer.
- 36b S. v. אפן l.: präsumieren, annehmen (?).
 S. v. אפונבא l.: (κόμβη) Höhlung, Wölbung.
 S. v. אפונתיא str.: (von den Baby loniern festlich begangen).
 אפונתיא *a. f.* babylonisches Fest.
 S. v. אפונתיא l.: Präsumtion.
 Stelle אפונתיא ff. hinter אפונתיא.
 F. אפא ff. l.: אפא *a. m.* Lockvogel.
 אפא 1. (Name eines Fisches) l. אפא;
 2. *c. s.* אפא. אפא בתר אפא SchirR 2, 17 l. אפא, s. אפא (?).
 Str.: אפא ff.
 S. v. אפא str.: ?
- 37a אפגין, אפגין *x. m.* (ὄργια) Gottesdienst.
 37b אפגטין *x. m.* (ἀργέντιον) Silberzeug.
 S. v. אפגטין l.: ἀργέστης.
 S. v. אפגתא str.: grosse Nadel.
- 38a אפונתיא, אפונתיא *x. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea?*).

- אַרְנָא *a. m.* Bibelspruch, welcher אַרְרֵי enthält.
 אַרורא *s. אדורי*.
 S. v. אַרְנָתָא str.: 2. Götzenbild.
 S. v. אַרְנָא füge hinzu: *pl.* אַרְוִין (אַרְוִין?) trocken Land.
 S. v. אַרְנְבוּנִית str.: ερυσίθη.
 S. v. אַרְמָסִים füge hinzu: (?).
 S. v. אַרְנָא füge hinzu: (viell. zu lesen *pt.* אַרְנָא).
 39a Stelle אַרְזִים hinter אַרְים.
 S. v. אַרְיָה l.: 2. eine Art Baustein (?).
 S. v. אַרְיִכוֹת l.: 2. mit אַף.
 39b S. v. אַרְכֻּבָּה l.: 3. gebogene Ranke.
 S. v. אַרְכֵי I l.: 2. Anfang.
 40a אַרְכָּנוֹת *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.
 S. v. אַרְמָא l.: מאַרְמָאן l. מוֹדְמָן, *s. זָמָא*.
 אַרְמֵנָא *a. m.* Armenier.
 אַרְוִמִי *h. m.* (vgl. Ρώμη) Römer.
 40b אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.
 S. v. אַרְנוֹנָא str.: 2. l. אַרְוִין. Stelle אַרְנוֹנָא hinter אַרְנָמוֹס.
 אַרְנִיא l. אַרְנָא.
 אַרְנָסָא *a. m.* Spinnwocken.
 Str. אַרְסֵי ff., אַרְים ff., אַרְסָא ff.; l.: אַרְוִים I *x. m.* (ἰρις) Schwertlilie.
 אַרְוִים II *x. m.* ein Musikinstrument (Topftrummel).
 אַרְסֵי *x. m.* (virus?) Gift.
 אַרְסָא *x. m.* dass.
 S. v. אַרְוִוסְטוֹן l.: Rosenwasser.
 S. v. אַרְסְטוֹן l.: l. Frühlmahl, Mahl.
 41a F. אַרְסְקִינֵס ff. l.: אַרְסְקִינֵס männl. Personenname (*Ursicinus*).
 S. v. אַרְסְקִינוֹן l.: l. אַרְסְקִינוֹן (σημιοσημικόν) halbseidener Stoff.
 41b Str. אַרְעִיתָא ff., *s. אַרְעִיתָא*.
 אַרְקוּלוֹאן ff., אַרְקִלִין st. l. אַרְקָסָא hinter אַרְקוּלוֹאן.
 אַרְרֵי II *a.* Einwand erheben. S. אַרְרֵי.
 F. אַרְשֵי ff. l.: אַרְשֵי *h.* sprechen.
 S. v. אַרְתוּסָא l.: ὀρθωσία.
- F. אַשור ff. l.: אַשור *a.* (?).
 אַשְׁמֵינִי (BerR 66 Ausg. Konst.) l. אַשְׁמֵינִי, *s. אַשְׁמֵינִי*.
 42a S. v. אַשְׁלָג str.: (*Leontice Leontopetalum*).
 43a F. אַשְׁרֵתָא l.: אַשְׁרֵתָא. Füge hinzu: *pl. c. s.* אַשְׁרֵיהוֹן Dt 7, 5.
 Stelle אַשְׁרֵתָא hinter אַשְׁינָא.
 Str. אַשְׁתְּדוֹר ff.
 L.: אַשְׁתְּרִיתָא.
 L.: אַשְׁתְּמִיתָא?
 L.: אַשְׁתְּלֵהִיתָא *a. f.* Schwachwerden.
 43b אַתָּה *h. f.* du.
 44a אַתְרֵיא *x. m.* (ὠτόε) Ohreule (?).
 אַתְיָא *a. m.*, *pl. d.* אַתְיָא Ez 41, 16 (?).
 F. אַתְנִים ff. l.: אַתְנִים *a.* (v. נָסִים) schwach werden.
 44b S. v. אַתְרוֹן l.: Citronatcitrone.
 45b L.: בְּנָר.
 S. v. בְּנוֹן str.: l. בְּלָטִין. L.: (βυγλών, v. βυγλαι) Wache.
 46b F. בְּרִין ff. l.: בְּרִין (Dt 18, 11, Jes 44, 25) verächtl. Bezeichnung einer Art Beschwörung (eigentl. Erdichtung).
 S. v. בְּרִיקָה füge hinzu: 2. Kreuzverhör.
 S. v. בְּרַל füge hinzu: 3. aufhören zu arbeiten.
 47b S. v. בּוֹא füge hinzu: *Ho.* hereingebracht werden.
 בּוֹא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
 בוּכִיא l. בוּכִיא; 2. l. בוּכִיא.
 48b בּוּרִיתָא l. בּוּרִיתָא.
 S. v. בּוּהָא füge hinzu: *Pu.* verachtet werden.
 49a בּוֹנָא, בּוֹנִי, בּוֹנִי männl. Personenname.
 F. בּוֹתָא II l. בּוֹתָא.
 49b S. v. בְּחַר setze: *pt. pass.* ff. unter 2.; füge hinzu: *imp.* בְּחַר Ex 17, 9.
 50a F. בִּיטִי ff. l.: בִּיטִי (BerR 50) l. בִּיטִי.

- F. בטי ff. l.: באטי *x. m.* (βάτος)
Roche.
- באטי männl. Personennamen.
- בוטי (bGitt 36^b) s. פּרָבּוּטִים.
- S. v. בטל füge hinzu: 4. unterbrechen.
- 50b S. v. בטלה füge hinzu: 'ב umsonst, zwecklos.
- 51a S. v. בַּיָּא str.: 1. (via) Strasse; 3. (οὐαί) wehe; 4. (βίος) Lebensunterhalt.
- Str. בַּיָּתָא ff.
- 51b S. v. בין *h.* füge hinzu: 3. sei es — sei es.
- S. v. ביעורא l.: Jes.
- 52a ביראה *a. m.* aus Beraj.
- בירי Ortsname.
- F. ביריאתא l.: ביריותא l. ברירותא.
- 52b S. v. ביתא l.: בי Est II 6, 11.
- S. v. ביתום l.: (Βοηθός).
- בירתא (jPea 20^a) l. בורתא.
- 53a בכורותא (Dt 21, 17, MS בכירותא)
a. f. Erstgeburt.
- S. v. בכרים l.: eine Baumart.
- F. בכויא ff. l.: בכואי, s. פּוּכְיָא.
- Str. בכויא ff.
- S. v. בכריא füge hinzu: 2. *ind.* בכיר Dt 11, 14 Frühregen.
- בכריא *a. m.* Weberschiffchen.
- S. v. בכנא füge hinzu: 3. Stiel.
- 53b S. v. בכריא füge hinzu: (*Gnaphalium*).
- בִּלְבִית *x. f.* (βολβίτις) Tintenfisch.
- S. v. בלבוס füge hinzu: 2. (φιβάλεως) eine Feigenart.
- S. v. בלבקי l.: l. גַּלְבְּקִיָּא.
- S. v. בלאדין l.: *x. m.* (*oblatio*?) Naturalverpflegung.
- 54a S. v. בלומיות l.: (vgl. πότος, πότισμα) Gelage.
- S. v. בולי füge hinzu: 3. Ratsherr.
- בולי 1. jAbZ 43^b Name eines Götzen; 2. jTaan 64^a l. בַּבְּלָאִי, s. בַּבְּלָאִה.

- בולוטי männl. Personennamen.
- S. v. בולויטים füge hinzu: בּוּלְוִיטָא.
- בְּלִילָא *a. m., ind.* בְּלִיל Jes 30, 21 Ven 1525 Mengfutter.
- Str. בילון ff.
- 54b S. v. בילון l.: 1. (βήλον) *pl. h.* בְּיִלְוִת, *a.* בְּיִלְוִן; 2. *s.* בְּלִיוֹנָא.
- Str. בְּלִנְקִי ff.
- S. v. בְּלִנְרִיָּא l.: (*balnearia*) Badewäsche.
- S. v. בולום füge hinzu: בּוּלְסָא.
- S. v. בְּלִסְטָרָא l.: בְּלִסְטָרָא *x. f.* (βαλίστρα).
- 55a S. v. בלע *Hi.* füge hinzu: 5. mitanrechnen.
- בלערי *h. a.* מִבְּ' ohne, ausser.
- S. v. בלופסין l.: *x. m. pl.* (φιβάλεως) eine Feigenart.
- S. v. בולרא ff. l.: בולרא *x. m.* (φόλλερον) eine Münze (als Steuer).
- 55b S. v. בְּמָה l.: Höhe, illegitime Opferstätte.
- S. v. באמי l.: l. באמי.
- F. בימין ff. l.: בימין l. באיין.
- S. v. בְּמַתָּא füge hinzu: *pl. c. s.* בְּמַתְהוֹן Nu 33, 52.
- בְּנָא *x. m.* (βαλανεύς) Bader.
- 56a S. v. בניזם l.: (Βουνέας).
- בְּנִירוֹת *x. f. pl.* (βασιρίων) Badewäsche.
- S. v. בְּנִירְתָא str.: Bademantel.
- בינרות männl. Personennamen.
- בָּסָא männl. Personennamen (Βάσσος).
L.: בְּסָאטָא.
- 56b S. v. בְּסִילִיאוּס füge hinzu: בְּסִלְוִנּוּס.
- בִּיסֵל *x. m.* (bisellium) doppelsitziger Stuhl.
- S. v. בְּסִלְיוֹן l.: *x. m. pl.* (βασιλέων) von Königen.
- S. v. בְּסִלְקִי füge hinzu: 2. Landstrasse.
- בְּסִנְיָא, בְּסִנְיָא männl. Personennamen.
- 57a S. v. בטר I füge hinzu: *pt. pass.* בְּטִרְיוֹן Ma 2, 9.

- S. v. **בָּסְרָא** füge hinzu: **בְּנֵי בָּסְרָא** Ho 11, 9 Soc 59 Menschen.
- S. v. **בָּעָא** füge hinzu: *pt.* **בְּעֵי** Gn 37, 16 suchen. *pt.* **בְּעֵי** Gn 31, 39 fordern. *ipf.* 2 *sg.* **תְּבַעֵי** Dt 4, 29 bitten.
- 57b **בַּעַד** (**בְּעַד**) *h.* 1. für; 2. in betreff.
S. v. **בְּעוּטָא** l.: s. **בִּיעוּטָא**.
S. v. **בְּעוּרָא** l.: s. **בִּיעוּרָא**.
S. v. **בְּעוּתָא** l.: s. **בִּיעוּתָא**.
- 58a S. v. **בַּעַל** l.: **בֵּית הַבַּעַל** Feld ohne künstliche Bewässerung (das nur vom Regen befeuchtet wird).
S. v. **בְּעַלְתָּא** füge hinzu: *c.* **בְּעַלְתָּ** Mi 7, 8.
- 58b S. v. **בַּעַשׂ** l.: *Aph.* für *Pa.*
- 59a S. v. **בַּצַּע** l.: 1. zerreißen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu Stande bringen.
S. v. **בַּצַּע** l.: zerreißen. Unter *Pa.* l.: in Stücke teilen, zerstückeln.
בַּצְרָתָא (Ho 2, 5, Soc 59 **בַּצְרָתָא**) *a. f.* Regenmangel. S. **בַּצְרִיתָא**.
- 59b F. **בַּקְלָאן** l.: **בַּקְלָאנִין** (SchirR 1, 3) l. **קוֹלָנִין**, s. **קוֹלָן**.
S. v. **בַּקְלָסָא** l.: (*baculus*).
S. v. **בַּקַּע** füge hinzu: *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein.
S. v. **בַּקַּעְתָּא** füge hinzu: *pl.* **בַּקַּעֲנִין** Dt 8, 7.
- 60a S. v. **בַּקָּר** l.: Rinderhirt.
בָּר *x. m.* Erlaubnis.
בַּר (bSanh 98^a) l. **בָּאָר**.
- 60b S. v. **בָּרָא** II füge hinzu: **אֲבָרֵי** **אֲבָרֵי לְבַיָּה עָלְוֵי לְ**
S. v. **בְּרַבְרָאָה** l.: 2. Berber, Nordafrikaner.
- 61a **בְּרַבְרָה** s. **בְּרַבְרָאָה**.
S. v. **בְּרַדְלָא** l.: 2. (*mardalis*?) Marder.
בְּרַדְסָא *x. m.* eine Krankheit.
S. v. **בְּרַדְנִיקוּסָא** l.: 1. **בְּרַדְנִיקוּסָא** *x. m.* (*βραδινόος* = *ραδινόος*) schlank, schwächlich.
בּוּרְדִיקָא l. **בּוּרְדִיקָא**, s. **בּוּרְדִיקָא**.
- 61b **בּוּרְטִיגוֹנִין** (?) *x. m.* (*ὀρθόγραμμαος*?) gradlinig.
S. v. **בּוּרְטִיָּא** l.: (*βηρύττα*).
- 62a S. v. **בְּרִיתָא** l.: 2. Mensch. Str.: Trauermahlzeit.
הַבְּרִיתָא II *a. f.* Trauermahl. S. **הַבְּרִיתָא**.
- 62b S. v. **בְּרִיָּה** l.: 2. preisen.
בְּרִיָּה *h. m.* Brut (von Tauben).
S. v. **בְּרַכְתָּא** l.: **בְּרַכְתָּא**, **בְּרַכְתָּא**.
F. **בִּירוּלִין** l.: **בִּירוּלִין**.
S. v. **בְּרַנְטִין** l.: s. **בְּרַנְטִין**.
- 63a F. **בּוּרְסִינִין** ff. l.: **בּוּרְסִינִין** (*jsabb 7^b*) l. **בּוּרְסִינִין** *x. m.* (*βύρσινον*) gegerbtes Fell.
F. **בְּרוּסְתֵי** ff. l.: **בְּרוּסְתֵי**. **בִּיָּה** **בְּרוּסְתֵי** *x. m.* (*jsabb 38^a*) l. **בְּרוּסְתֵי** *x. m.* zur Auszeichnung.
- S. v. **בְּרוּסְתֵי** füge hinzu: viell. **בְּרוּסְתֵי** (*praetoriani*).
- 64a S. v. **בְּשַׁר** füge hinzu: **בַּעַל** fettleibig.
- 64b S. v. **בְּתוּלָה** l.: 3. *pl.* die Holzschrauben, auf denen der Pressbalken der Ölpresse auf und niederbewegt wird.
S. v. **בְּתוּלָה** l.: (*Βιθυνιακή*).
S. v. **בְּתַרְוָה** füge hinzu: **בְּתַרְוָה** Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende Tag. *c. s.* **מִבְּתַרְוָה** Ex 14, 19 von hinter. **בְּתַר** Gn 38, 30, **בְּתַר מִן** nachher.
S. v. **בְּתַרְוָה** füge hinzu: *pl. d.* **בְּתַרְוָה** Mi 7, 20 Soc 59.
F. **בְּתַרְוָה** ff. l.: **בְּתַרְוָה** Ortsname.
- 65a S. v. **גַּב** *h.* l.: 6. **עַל גַּב** a) auf, über; b) neben, bei; c) vermitteltst, durch; d) wegen.
S. v. **גַּב** *a.* füge hinzu: *c. s.* **גַּבְדִּי** 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). **לְגַבִּי** 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). **עַל גַּבִּי** Mi 7, 20 (Soc 59 nur **עַל**) auf.
- 65b S. v. **גַּבְהָא** *Hi.* l.: 2. aufheben, aufladen.

- 66a S. v. נבחת str.: 2. glatte Aussen-
seite ff.
- 67a S. v. נבכרא füge hinzu: *ind.* נבכר
Gn 40, 5 ein jeder.
F. נבכתא ff. l.: נבכתא a. f. 1. (Est II
1, 3, MS נבכתא) Rohr; 2. Orts-
name.
- 67b נדיגד s. נדיקקי.
- 68a S. v. נדירא l.: Nu 22, 24.
- 68b S. v. נדל II füge hinzu: *Pi.* zu-
sammenbinden, zurechtmachen.
S. v. נדע l.: abhauen, verstümmeln.
Pi. dass.
S. v. נדע l.: abhauen.
S. v. נדרי *Pi.* füge hinzu: 2. heftig
anfahen.
S. v. נדרא str.: 4. Ortsname.
נדיפי Ortsname.
S. v. נדרסן l.: s. נדרדינא.
- 69a S. v. נגו l.: Inneres, Mitte. לנגו,
נגו in.
S. v. נגוא l.: c. s. נגוה Gn 18, 24.
- 69b S. v. נגול füge hinzu: 2. Kind.
S. v. נגול l.: 2. starkes Pergament
(von ungespaltenem Leder).
- 70a S. v. נגותא füge hinzu: *pl. c.* נגות
1 S 2, 9.
S. v. נגולל füge hinzu: viell. doch:
Deckstein der Leiche (im Grabe).
S. v. נגקא l.: (vgl. γαυδάκης).
- 70b S. v. נגרי l.: verschliessen, ver-
stopfen.
F. נגופן ff. l.: נגופן l. גרפן x. m.
(γραφικόν?) Schriftzug.
נגופיתא a. f. Deckel.
S. v. נגרא füge hinzu: c. נור Dt
33, 22.
- 71a S. v. נגרון füge hinzu: 4. der Ge-
treidehaufen auf der Tenne.
S. v. נגוא II l.: (auch נגוא *פר*).
נגיות *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.
S. v. נגווא l.: 3. Scherbe.
- 72a S. v. נגור l.: 2. נתגור Gn 17, 26
beschnitten werden.
- 72b נגיא x. f. (γη) Erde.
S. v. נגידור l.: (γαίδαρων).
- 73a S. v. נגין füge hinzu: מאן נגין מא
weshalb?
נגין s. נופן.
- 73b S. v. נגירא l.: Dt 32, 42.
S. v. נגירורין l.: eine Art Kalk.
נגיררה *h. f.* ג' בית Kerker.
גיתי (bBabK 114^a) l. נגיתא a. f. Be-
raubung (?).
S. v. נגל str.: 4. Schildkröte.
נגל *h. m.* Schildkröte.
S. v. נגלא l.: 3. Beiname einer
Weidenart.
- 74a F. נגלבא x. m. l.: נגלבא a. m. Str.:
(vgl. γλύφω).
S. v. נגלבא l.: a. m. Str.: (vgl.
γλύφω).
S. v. נגלבא l.: 4. Bildhauer.
S. v. נגלכטינון str.: x. m. ff.
S. v. נגלונקרא l.: (λεκτίκιον).
Stelle נגליקין hinter נגליים.
S. v. נגלל l.: *Pass.* 1. sich rollen,
sich wälzen; — 6. gerinnen.
- 74b נגללא (Dt 11, 30) Ortsname.
S. v. נגלה *Hitp.* l.: 2. aufgedeckt
sein.
S. v. נגלה l.: Stroh, dürres Gras.
- 75a S. v. נגלולא füge hinzu: *pl.* נגלולין
Nu 23, 21.
F. נגלטורי ff. l.: נגלטורי x. f. (*siglatura?*)
Eingraben.
Str. נגלי ff. S. נגלא.
- 75b S. v. נגליון füge hinzu: 3. (vgl.
εὐαγγέλιον) Evangelium.
S. v. נגלכא l.: נגלבא.
- 76a S. v. נגלנו l.: נגלני x. f. (γαλήνη).
S. v. נגלסקא l.: (κόλλιξ, κολλίκιον)
1. dicke (aber feine) Brotsorte.
נגלעראה (Ri 11, 1 Praet.) a. m.
Gileadit.
- 76b S. v. נגלופסא l.: (κολυμβάς) in
Salzlake eingemachte Olive.
S. v. נגלופקרא l.: (κερβικάριον) Polster

- S. v. גַּלְקֵטִינוּן l.: (γαλάκτινος) milchfarben.
- 77a S. v. גִּמְטְרִיאַ str.: (γραμματεία).
S. v. גְּמִיאָה l.: Einschlürfen, Schluck.
S. v. גְּמִירָא füge hinzu: 2. *ind.* גְּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.
- 77b S. v. גְּמִיקוֹן l.: (γαυκόν, γαυσκόν).
S. v. גְּמָר l.: Nu 21, 2.
- 78b S. v. גִּיגְגִידִין l.: eine Möhrenart (*Daucus Gingidium*).
- 79b Stelle גְּנִיסְתָא hinter גְּנִיסָא.
גְּנִיסָא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.
גְּנִיתִי *h. m.* Gete.
גְּנִיתָא *x. f.* (Γοθία) Getien.
S. v. גְּסָא str.: 3. *pl.* Schätze.
גְּסָא *x. m.* (γάζα) Schatz.
S. v. גְּסָסָא. 1. und 2. gehört zu גְּסָא; statt 3. *ff.* l.: גְּסָסָא II *x. m.* (γασός), *pl.* גְּסָסִין 2 S 18, 14 Wurfspiess.
- 80a S. v. גִּוְסְפָנָא füge hinzu: (*capsus*).
- 80b S. v. גְּפָס l.: (vgl. γύψος) *Pi.* גּוֹפְתָיָא Ägypten (Αἴγυπτος).
S. v. גּוֹפְתָתָה str.: גּוֹפְתָיָה.
S. v. גָּץ l.: גָּץ יוֹנִי.
גָּרָא (?) *a. m., pl.* גָּרִין Hos 12, 12 (Soc 59 גָּרִין) Haufe.
- 81a S. v. גְּרָג l.: *x. m.* (γύρφαθος).
S. v. גּוֹרְגָא l.: *x. m.*
S. v. גְּרִינָא l.: *x. m.* (vgl. γύρφαθος) Korbmacher.
S. v. גְּרַגְלִידָא l.: eine Art Rübe.
גְּרַגְלִישְׁתָא (1 K 7, 46) *a. f.* Erdkloss, Scholle.
גְּוֹרְגָנָא *x. m.* טַבְּלָא ג' eine Trommelart.
S. v. גְּרָגָר l.: 1. schlürfen; 2. beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.
S. v. גְּרִנָר str.: 2. zusammengeschrumpfte Olive.
- 81b גְּרַגְתָנָא *x. m.* (vgl. γύρφαθος) Korbmacher.
S. v. גְּרָד füge hinzu: *Hitp.* sich abkratzen.
- S. v. גְּרָדוּס l. גְּרָדוּס.
Str. גְּרָדְסָנָא *ff.*
- 82a Stelle גְּרִמִי hinter גְּרָמָא l.: (vgl. γρουμά).
S. v. גְּרִיזְמָטָא l.: Nachtschisch, Leckereien.
S. v. גְּרִיזְקִי füge hinzu: (vgl. ζωγράφον).
- 83a S. v. גְּרָמְסִין l.: (γράμμος).
גְּרֹנְטִי männl. Personennamen (Γερόντιος).
83b Str.: גְּרָה *ff.*
F. גְּרָרְקִי *ff.* l.: גַּרְרָקִי l. Gebiet von Gadara (Γαδαρική).
S. v. גְּרָט II l.: 1. ziehen; 2. führen.
- 84b S. v. גְּרָצִיפָא l.: (viell. רָצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.
- 85a F. דְּבַבָא *ff.* l.: דְּבַבָא (Koh 10, 1) *a. m., pl.* דְּבַבִיא Jes 7, 18 Fliege.
דְּבַבְתָא *a. f., c. s.* דְּבַבְתִי Mi 7, 10 Feindschaft.
דְּבַבָא *s.* דְּבַבָא.
- 86a Str.: דְּהָא *ff.*
S. v. דוּגוּר l.: דוּגוּר.
S. v. דוּגְמָא l.: 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.
S. v. דְּגַמְטְרִין l.: דְּגַמְטְרִין *x. m.* (δευκατήριον).
F. דוּמְגָנָא *ff.* l.: דוּמְגָנִיּוֹת Midr Teh 11 S, 12, l. דִּישְׁמָאָת, *s.* דִּישְׁמָאָת.
- 86b F. דִּישְׁמָסִים l. דִּישְׁמָסִים. דִּישְׁמָסִים l. דִּישְׁמָסִים. F. דִּישְׁמָסִים *ff.* l.: דִּישְׁמָסִים l. דִּישְׁמָסִים, *s.* דִּישְׁמָסִים.
S. v. דִּישְׁמָסִים füge hinzu: דִּישְׁמָסִים.
- 87a F. דְּהֶגֶן l. דְּהֶגֶן.
S. v. דוּהֶקָא l.: Tragstange.
דוּהֶקָא *a. m.* Tiegel.
דוּהֶקָא *h. f. pl.* dass.
- 87b Str.: דוּהֶקָא *ff.*
F. דוּמִיתָא l.: דוּמִיתָא.
- 88a S. v. דוּפֶקָא füge hinzu: doch wohl Bezeichnung des Seitensteins des Raumes für die Leiche im Grabe (viell. רופֶקָא Stützer).
- 89b דוּחֶקָא l. דוּחֶקָא.
- 90a Str.: דִּישְׁמָטָנָא *ff.*

- S. v. דיר l.: דירי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
 Str.: דירכי ff.
 L.: דיה.
- S. v. דיאו str.: l. דירו (δευρο).
 Alle Fremdwörter mit dem Anfange דיר sind ohne Berücksichtigung des י umzustellen.
 Str.: דירין ff.
 S. v. דיווני l.: Zweigespann.
 F. דיוטרין ff. l.: דיוטרין l. דיוטרין *x. m.* (διαντρον) Doppelhöhle.
 F. דיומן ff. l.: דיומן (?) *x. m.* (Ζημία) Strafe.
 דיומיר l. דיומירון *x. m.* (ροδόμυρον) Rosenöl.
 S. v. דיוסטר l.: (ιστάριον).
 S. v. דיוסטרך füge hinzu: (viell. διστομος). Str.: zweiseitig.
 L.: דיוסטרך.
 S. v. דיופלי l.: (διπλοί).
- 90b S. v. דיוקנא l.: (εικών).
 דיורין (jSanh 26^b) l. דיורין, s. דיונר.
 S. v. דיוטנמא l.: דיוטנמא.
 S. v. דיולא füge hinzu: 2. Beamter.
- 91a S. v. דין Ni. füge hinzu: 3. beurteilt werden.
 דיני männl. Personennamen.
 S. v. דיוס l.: männl. Personennamen (Divus?).
- 91b S. v. דיוסיס str.: sonst Διόνυσος ff.
 92b S. v. דוכוסוס l.: l. דוכוסוס *x. m.* (δίσχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).
- 93a S. v. דלא l.: 3. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne.
 דלני männl. Personennamen.
 S. v. דלובא füge hinzu. S. דולבא.
- 93b S. v. דילטרין l.: (δηλατορία).
 F. דלי l.: דלי.
 S. v. דלית l.: Zweig, Ranke.
 S. v. דלמא l.: Ereignis, Geschichte.
- 94a S. v. דלה l.: Traufen (durch das Dach im Hause).
 S. v. דלפה l.: דלית ר' Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).
 דלפקי *x. m.* Verschnittener.
 S. v. דם l.: 2. Menstruation; 3. Leben.
- 94b S. v. דמא l.: *Itpe. Itpa.*
 S. v. דמא, דמה str.: (אבדנימוס) Ευδημος).
 דמי männl. Personennamen.
 S. v. דמים l.: *h. m. pl.*
- 95a S. v. דימוס l.: 3. Gefängnis. Str.: (δημόσιος) ff.
 דימוס II *x. m.* (δημόσιος) öffentlich.
 S. v. דימוס l.: Ortsname. Str.: l. דימוס.
 S. v. דומוס str.: falsch.
 S. v. דימוסקא l.: 5. öffentl. Platz.
 S. v. דימסקית füge hinzu: (Emmaus).
- 95b דינידאה s. דינראה.
- 96a S. v. דפא füge hinzu: דוסי.
 S. v. דיסיניס l.: eine Marke (vgl. duo signa).
 S. v. דסקרין l.: 1. Schüssel; 2. Tischplatte.
 S. v. דסתנדר l.: s. סנדר.
- 96b S. v. דעה füge hinzu: 4. Bewusstsein.
 S. v. דעץ füge hinzu: *Itpe.* gestochen werden.
 F. דפלון ff. l.: דיפלון *x. m.* (διπλοῦν) Verdoppelung.
- 97a S. v. דפני l.: (Δάφνη) bei Antiochien in Syrien.
 S. v. דפתרא l.: 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, aber nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
- 97b S. v. דיקי füge hinzu: 2. Strafe.
 דקלרא *a. m.* Korbmacher.
- 98a S. v. דוקני (Tos Kel BabM III 9) l. דוקני.
 S. v. דוקנתא füge hinzu: (?).
 S. v. דוקניר l.: ein Beamter.

- S. v. דָּקַר füge hinzu: מִי דָּקָרִים ein Getränk.
- F. דִּיקְרָטִים ff. l.: דִּיקְרָטוֹס *x. m.* (διρέκτος) grade.
- S. v. דִּוְקָרָן l.: *x. m.* (δίκρανον) Gabelholz.
- S. v. דִּוְקָרְנָא l.: *x. m.*
- F. דִּיקְתָּא ff. l.: דִּיקְתָּא *a. f.* feine Wergflocken.
- דָּרָא (bPes 56^a) l. דָּרָא (?).
- 98b S. v. דִּרְגוּן l.: דִּרְגוּן (?) *x. m.* (δρουγγος) Regiment.
- S. v. דִּרְדִּנְיָא füge hinzu: Δαρδανία.
- S. v. דִּרוּוּ füge hinzu: (Δῶρος?).
Str.: דִּרוּסָא ff.
- F. דִּוְרָטָא ff. l.: דִּוּרָטָא l. דִּוּרָטָא *x. m. pl.* (δῶματα) Geschenke.
- S. v. דְּרִי l.: דְּרִי (?).
- דִּרְיִ männl. Personennamen (Δῶρος).
- 99a S. v. דִּרְךָ füge hinzu: דְּרַכְּכוּ wie gewöhnlich.
- F. דִּרְמוֹס l.: דִּרְמוֹס s. דִּרְמוֹס.
- 99b דִּרְנִיקוֹס l. דִּרְנִיקוֹס.
- דִּרוּסָא männl. Personennamen (Δροσος).
- דִּוּסְתִי s. דִּוּסְתִי.
- F. דִּרְפָּתְקָא l.: דִּרְפָּתְקָא *x. m.* (δρῦφακτος).
- S. v. דִּרוּקָא l.: Regiment.
- S. v. דִּוְרְקָטִי l.: (τροφητή).
- 100a דִּוּרְתִי männl. Personennamen (Δωρόθεος).
- S. v. דִּשֵׁן l. (2 mal): Fettasche.
- 100b S. v. דִּשֵׁשׁ füge hinzu: *Itpalp. pt.* מִדְּשֵׁשׁ Jes 19, 14 Soc 59 taumeln.
- 101a הָבוּ הֵבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.
הֵבִינִי. Bezeichnung eines Gebets.
- 101b S. v. הִגְדָּה l.: 3. nichtrechtliche religiöse Belehrung.
- 102a S. v. הִדּוּ l. הִדּוּ (Jes 11, 11 Soc 59).
- 102b S. v. הִדְחָה str.: 1. Abspülung.
הִדְחָה *h. f.* Abspülung.
- 103a S. v. הִדּוּסָטָא str.: l. הִדּוּסָטָא.
L.: eine Art Schuhe.
- 103b Str.: הִדְרִנְיָקוֹס ff.
F. הִדְרָם l. הִדְרָם.
- S. v. הִהוּא füge hinzu: 2. ein gewisser.
- 104a S. v. הִינָא füge hinzu: הִנְיִ folglich.
S. v. הִינְנָא str.: *ind.*
- S. v. הִוְדָּה 4. l.: die zweite.
- 105b S. v. הִטְרִית l.: 2. eine Kürbisart.
- S. v. הִיאִי füge hinzu: הִיאִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
- הִינְיִ, הִינְיִ (= הִינְיִן הוּא) *a.* welcher ist?
- S. v. הִיכָא l.: worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt?
- 106a S. v. הִימְנָא l. הִימְנָא. Stelle hinter הִמְמָתָא.
- S. v. הִימְנוּתָא l.: הִימְנוּ.
Str.: הִימְנוֹס ff.
- 106b S. v. הִיכִי füge hinzu: לְהִכִי dazu.
- 107a F. הִלָּה l.: הִלָּה.
- 107b F. הִלְכָּךְ l.: הִלְכָּךְ.
F. הִלְלוּ l.: הִלְלוּ.
- 108a F. הִלְקָטִי ff. l.: הִלְקָטָא *a. m.* Sommerhaus.
F. הִמְטָלִיא ff. l.: הִמְטָלִיא s. מְטָלִיא.
- 108b F. הִמְמָתָא l.: הִמְמָתָא.
S. v. הִימוּנָא l.: (ύμνεατος) Hochzeitsgesang.
Stelle הִימוֹס ff. hinter הִמוּנוּתָא.
- S. v. הִמְסָם l.: dritter Magen.
Str. הִמְיָרִם ff.
- 109a הִמְיָרוֹס, הִמְיָרוֹס männl. Personennamen ("Ομηρος).
- S. v. הִנָּא füge hinzu: לִי הִנָּא es gefällt mir.
- S. v. הִנְאָה l.: Einrede.
- S. v. הִנְדִּינָא l.: (ἵνδίν).
- 109b S. v. הִנְהוּ l.: *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.
- S. v. הִנְיָהּ l.: 1. Nutzen; 2. Nutznissung; 3. Annehmlichkeit.

- 110b S. v. הפיכתא l.: Dt 29, 22.
 111a S. v. הפרכא l.: 2. s. הפרכאי.
 S. v. הפרכוס l.: 2. l. הפורזום
 (ἵπποδρόμος) Rennbahn.
 S. v. הפרכאי l.: ὑπαρχία.
 S. v. הפותיקי l.: Unterpfund.
 112a הפרכית l. הרבית l. חקכית.
 F. הרגיו ff. l.: עכוו l. הרגיו.
 S. v. הרדסיות l.: (vgl. הורדוס?).
 Vertausche הרהון mit הרהון.
 112b S. v. הרהון l.: h. m. Pfand.
 Str.: הרהן ff.
 Str.: הרוסקטא ff.
 ארובונית s. הרובונית.
 S. v. הרוק l.: verwalten.
 S. v. הרויקי l.: Gewahrsam.
 F. הרי II l.: הרי h. m. Eigentümlichkeit.
 113a F. הרנא ff. l.: הרנא l. הרנא
 a. m. Malve.
 S. v. הרנונא l.: 2. eine Parasitpflanze.
 S. v. הרניק l.: וינדקטריום.
 S. v. הרס l.: 3. s. תרס.
 S. v. הרוסן str.: x. m. ff. L.: l. תרסן.
 S. v. הרף l.: הרף.
 113b F. הרת ff. l.: הרת s. רת.
 114b וילא s. וילון.
 115a F. וקדנית a. f. l.: וקדנית h. f.
 F. ונאי, ונאי l. ונאי.
 S. v. וקסת l.: h. f.; str.: (ἔθος).
 S. v. וקסתא l.: a. f.
 S. v. וקסתנית l.: h. f.
 S. v. וקדא str.: 3. Lappen der Lunge.
 115b S. v. וקסט l.: 1. Speiseröhre.
 S. v. וקסטא l.: Speiseröhre.
 F. ותיק l.: ותיק.
 S. v. וקתק l.: x. m. 1. (ἐκτικῆ) Schwindsucht; 2. (ἐκτικός) schwind-süchtig.
 S. v. וקתא l.: Ni. vogelfrei werden.
 116a S. v. וק str.: 2. schwach.
 F. וקוח l.: וקוח.

- S. v. וקונא l.: 3. Ware.
 S. v. וקורית l.: וקורית.
 116b S. v. וקל l.: בית הקבלים.
 וקא männl. Personennamen (Ζύρος).
 117a Spaltentitel וקא l. וקא.
 S. v. וקנן l.: mit ungleichen Augenbrauen.
 Str. וקניו ff.
 F. וקרא ff. l.: וקרא s. וקרא.
 117b S. v. וק l.: dies ist.
 118a S. v. וק füge hinzu: 5. grade Zahl.
 Stelle וק ff., וקא hinter וק.
 וקמ l. וקמ, s. וקמ.
 F. וקע l.: וקע l. וקע, s. וקע.
 118b S. v. וקט l.: h. m.
 119a וק II h. Ho. ausgedrückt werden.
 119b S. v. וק II str.: einwickeln, festhalten, L.: וק.
 וק III a. zurückhalten.
 120a וקרא a. m. Bewahrtes, Schatz.
 120b וקני s. וקני.
 S. v. וקע füge hinzu: 2. Saft.
 121a S. v. וקרא l.: Kelterpresse.
 S. v. וקה l.: 6. berechtigt sein.
 121b S. v. וקראתא l.: jAbZ 40^d.
 122a וקה h. f. Verächtlichkeit.
 122b S. v. וקא l.: (vgl. ζῆλια).
 וקא x. f. (ζωμός) Brühe.
 S. v. וקמקטרא l.: (ζωμάστρον).
 123a S. v. וקמן Pi. l.: 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
 S. v. וקמן Pa. l.: 5. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
 123b S. v. וקנח str. bei Pi. und Hi.: reinigen.
 124a וקי x. f. (ζώνη) Gürtel.
 Stelle וקיה ff. vor וקין L.: וקיה.
 וקי ff.
 וקין x. m. (ζώνιον) Gürtel.
 Str.: וקמא ff.
 S. v. ועטוט str.: (viell. aus ζήτητός entstanden).
 S. v. ועטוטא l.: a. m. Str.: ein

- aus jener Variante erschlossenes Wort).
- 124b Stelle זפירין zu זפירן ff.
S. v. זפק str.: *x. m. ff.* l.: *h. m.* Kropf.
S. v. זפקא l.: *a. m.*
- 125a S. v. זקירה l.: Springen.
S. v. זקה l.: 3. als Anleihe aufstellen.
S. v. זקה *Itpe.* l.: 2. gehängt werden, gehenkt werden.
- 125b S. v. זקק *Pa.* füge hinzu: *ipf.* זקיק Ma 3, 3 Soc 59.
- 126a S. v. זרה I füge hinzu: *Ni.* zerstreut werden.
F. זרין l.: זרין.
- 127a F. זרר ff. l.: זר *h.* l. s. זרה; 2. s. זר II.
- 127b F. זבי l.: זבי.
- 128a S. v. זבילה 2. füge hinzu: *pl.* זבילין 5. Haufe.
- 128b S. v. זבר füge hinzu: *Pu.* verbunden sein.
- 129a S. v. זבר עיר l.: זבר Gemeindeverband.
F. זבש ff. l.: זבש s. זבוש.
- 130a S. v. זבד füge hinzu: זבד am ersten Monatstage.
S. v. זבד l.: 1. זבד.
- 131a F. זבד l.: זבד.
S. v. זבד l.: 2. Nachteil bringen.
S. v. זבד füge hinzu: זבד sein Leben aufs Spiel setzen.
זבד (Gn 20, 9, MS זבד) s. זבד.
- 132a S. v. זול I füge hinzu: *Ho.* niedergelegt werden.
S. v. זול III füge hinzu: זול Halbfeiertag.
Str.: זול ff.
- 132b S. v. זום *a. l.*: *Aph.* Erbarmen üben.
- 133a Str.: זוק *h. ff.*
L.: זוק *a.* durchgraben. *Pa.* ein-graben, gravieren.
זור (bSanh 9S*) l. זור.
- S. v. זורין l.: 1. frei: 2. ohne Hypothek.
- 134b S. v. זוק füge hinzu: זוק זוק er hatte Kopfschmerz.
- 135a S. v. זורר l.: Mispelart (*Crataegus Azarolus*).
S. v. זמא l.: Reihe, Linie.
136a Str.: זמין ff.
S. v. זמין l.: 2. eilig austeilen.
- 137a S. v. זפה l.: 1. bloss eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments).
- 137b S. v. זרתא l.: פום.
F. זרתא ff. l.: זרתא l. זרתא.
- 138a Stelle זרתא ff., זרתא ff., hinter זרתא ff.
S. v. זרתא füge hinzu: *Itpe.* erkannt werden.
F. זרתא ff. l.: זרתא *h. f.* l. zehrend; 2. Zehrfieber.
- 138b זרתא (jMoK 80^b) l. זרתא, s. זרתא.
S. v. זרתא füge hinzu: זרתא Halbfeiertag.
- 139a L.: זרין.
L.: זרין.
S. v. זרין l.: זרין Lv 25, 23.
- 140b F. זרין ff. l.: זרין *h. m. pl.* l. Austauschung; 2. frischer Trieb.
זרין *h. f. pl.* frischer Trieb.
- 141b זרין *h. f.* Kies.
זרין *h. f. pl.* frischer Trieb.
S. v. זרין füge hinzu: 4. verlassen.
- 142a S. v. זלק l.: (αλιε) Speltgraupe.
- 142b S. v. זמא l.: *a. m.*
- 143a Str.: זמין ff.
זמין *a. m. pl.* Begehren.
Str.: זמין ff.
S. v. זמין l.: זמין (Polygnum aviculare).
- 143b F. זמין ff. l.: זמין l. זמין.
S. v. זמין *Hi.* füge hinzu: 2. ein heisses Bad bereiten. *Hitp.* 2. ein heisses Bad nehmen; 3. zornig werden.

- 144b חמרת *h. f.* Eselkaravane.
 F. חמרתא ff. l.: חמרתא *a. f.* Eselin.
 חמרתא *a. f.* Eselkaravane.
 S. v. חמרתא füge hinzu: 2. Gift.
- 145a S. v. חמרתא l.: חמרתא.
- 145b S. v. חמרתא l.: 2. grundlos.
- 146a S. v. חמרתא l.: 2. verächtliche
 Bezeichnung der Sonnensäulen.
 S. v. חמרתא füge hinzu: 2. sich ärgern.
- 147a חמרתא s. חמרתא.
- 147b S. v. חמרתא I l.: 1. *ipf.* 3 *pl.* *יחמרתא*
 Am 2, 6 mächtig werden.
 S. v. חמרתא füge hinzu: *Hitp.* Verlust
 haben.
- 148a חמרתא חמרתא חמרתא (jBez 62^d) l.
 חמרתא לוחמרתא?
- 149a חמרתא (JIIDt 14, 18 MS) *a. m.*
 eine Art Fledermaus.
- 149b S. v. חמרתא füge hinzu: 3. Mittag.
- 150a S. v. חמרתא l.: 2. Verhör in
 Bezug auf Zeit und Ort.
 חמרתא *h. m.* Vertiefung.
- 151a S. v. חמרתא l.: 2. das zum
 Reinigen der Pflugschar dienende
 Ende des Ochsensteckens.
- 152a L.: חמרתא I *h. f.* Pflügen.
 L.: חמרתא II *h. f.* 1. Schweigen;
 2. Taubheit; Taubmachen.
 L.: חמרתא III *h. f.* Dickicht.
 L.: חמרתא I *a. f.* Taubheit.
 L.: חמרתא II *a. f.* Dickicht.
 S. v. חמרתא *Hi.* l.: 2. bannen, in
 den Bann thun.
 S. v. חמרתא *Aph.* l.: 2. (auch *Pa.*?)
 bannen, in den Bann thun.
- 152b חמרתא s. חמרתא.
- חמרתא *h. m.* Thongeschirr, Topf.
 F. חמרתא ff. l.: חמרתא (JIIDt 14, 18)
 l. mit MS חמרתא.
- 153b S. v. חמרתא l.: 1. denken, be-
 absichtigen; 2. aufzeichnen.
- 155b S. v. חמרתא füge hinzu: *Ni.* sich
 demütigen.
- 156a S. v. חמרתא füge hinzu: (*Távης*).
- 156b S. v. חמרתא l.: Eindruck, den
 jemand bekommt.
- 157a S. v. חמרתא *Pa.* l.: 1. eintauchen;
 2. einen Imbiss nehmen.
 S. v. חמרתא l.: 3. Schreibtafel;
 4. Tisch.
 L.: חמרתא männl. Personennamen
 (*Távλος*).
- 157b S. v. חמרתא füge hinzu: *חמרתא*
 (*Tιβέρινος*).
 F. חמרתא l. חמרתא.
 S. v. חמרתא l.: (*τίγρις*) Tiger.
- 158a S. v. חמרתא l.: 2. Fläche.
- 158b F. חמרתא l.: חמרתא.
- 159b S. v. חמרתא l.: 1. mahlen; 2. reiben.
 S. v. חמרתא l.: (*τετραμούλιον*).
 S. v. חמרתא l.: Seiher.
- 160a F. חמרתא ff. l.: חמרתא *h. m.* Stückchen.
 S. v. חמרתא str.: 2. Tropfen.
- 160b F. חמרתא ff. l.: חמרתא *h. m.*
 Kindischkeit.
- 161b S. v. חמרתא l.: 2. Unterlage
 des Rollsteins der Ölmühle.
- 162a חמרתא חמרתא חמרתא.
- 163a F. חמרתא ff. l.: חמרתא *x. m.* (*δόνναξ*)
 Schilf (*Arundo donax*).
 חמרתא Ortsname (*Tύνης*).
 S. v. חמרתא füge hinzu: 2. Vorrichtung
 zum Fischfang.
- 163b S. v. חמרתא füge hinzu: 3. Sinn-
 abschnitt; 4. (später) Accent.
 S. v. חמרתא *Ni.* füge hinzu: 3. ver-
 pflichtet sein.
 S. v. חמרתא füge hinzu: 4. aufheben;
 5. bringen.
- 164b S. v. חמרתא füge hinzu: 3. pudern.
 S. v. חמרתא l.: 2. Nebensache; 3. Kinder.
 S. v. חמרתא füge hinzu: 3. Neben-
 sache.
 S. v. חמרתא l.: 3. Formel.
- 165b S. v. חמרתא l.: (*τριπόλος*).
 חמרתא (jMeg 75^b) Ortsname.
 S. v. חמרתא l.: (*targa*) Schild.
 F. חמרתא ff. l.: חמרתא l. חמרתא.

- 166a S. v. טָרַח *Aph.* 1.: 2. belästigen, drängen.
S. v. טָרוּט 1.: (θουροειδής?).
טָרִיטָא *x. m.* (τρίτη) Drittel.
S. v. טְרִיטוּסִין 1.: 1. טְרִיטוּסִין, s. טְרִיטוּסִין.
S. v. טְרִיטוּר str.: (ταρτήμορον).
- 166b S. v. טוּרָא str.: τούρη; 1. (*turris?*).
טְרִיָה (gedeutet τρία) drei.
S. v. טְרִיּוֹן str.: Tag der wilden Tiere ff. Vgl. τυραννία.
S. v. טְרִיּוֹן 1.: 1. סֶסְטֶרְטִיּוֹן *x.* (*sestertium*) von Sestertien.
טְרִיחֻתָא *a. f.* Mühe.
S. v. טְרָכָא 1.: Verleumder.
S. v. טְרָכָא füge hinzu: (?).
- 167a S. v. טְרָכָן 1.: Verleumder.
S. v. טְרָכְנֻתָא 1.: Verleumdung.
S. v. טְרַכּוּשׁ 1.: *x. m.* eine Art Tisch.
S. תְּרוּכּוּס.
S. v. טְרָמָא 1.: Getränk aus Zerriebenem.
S. v. טְרוּמִיטָא 1.: (τρομητά).
S. v. טְרוּזִין 1.: (τίρων).
- 167b Zu טְרַסָּא 3. füge hinzu: (τορεύς?).
S. v. טְרַסְקַל füge hinzu: 2. (*craticulum*) Netzwerk.
- 168a טְרַאפְלִיס Ortsname (Τρίπολις).
168b F. טְרוּקְטִי ff. 1.: טְרוּקְטִי *x. f.* (τρυγητή) 1. trockene Frucht.
S. v. טְרַקְיָא 1.: Türkis.
S. v. טְרַקְלִיא füge hinzu: (περικνήμιον).
F. טְרַקְלָרִין ff. 1.: טְרַקְלָרִין *x. m.* (τορκελλάριον) Kelter.
S. v. טְרוּקְסִימוֹן 1.: (τροψιμον). Str.: 1. roh essbar; 2.
- 170b S. v. יָד 1.: יָדִי *a.* durch; *b.* anstatt, für; *c.* bei, mit; *d.* in Bezug auf. יָד עַל יָד ratenweise, stückweise.
S. v. יָדָא füge hinzu: עַל יָדִיכוֹן *Ma* 1, 11 *Soc* 59 durch.
- 172b S. v. יְחֻדָּא 1.: 2. Alleinsein zu zweien. בְּיְחֻדָּא ausdrücklich.
- 171b S. v. יָם füge hinzu: 3. Unterlage des Rollsteins der Ölprese.
- 175a S. v. יָנַס 1.: 1. יָנַס *x. m.* (έβενος) Ebenholz.
- 176b S. v. יָפָה 1.: יָפָה, נָפָשׁ יָפָה, רַעַת יָפָה. יָצַב *h. Ni.* נָצַב stehen.
- 177b יָרָא *h. m.* fürchtend. יָרָא שְׁמַיִם Gottesfürchtiger.
S. v. יָרַד füge hinzu: יָרַד עִמּוֹ לְחַיּוֹ jemanden bis aufs Blut peinigen.
S. v. יָרִידִינּוֹן 1.: 1. יָרִידִינּוֹן (?).
- 178b S. v. יָרֶסָא 1.: *x. m.* (*virus*).
F. יָרַע ff. 1.: יָרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt sein.
- 182a Str.: יָרַעָא ff.
- 185a סְפִינָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinnwebewebe.
- 187b סְפִינָא *a. m.* Garbe.
- 188b S. v. סְפִינָא füge hinzu: *pl. d.* סְפִינָא (!) *Ri* 9, 48 *Praet.*
S. v. סְפִינָא II 1.: 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.
- 189b F. סְפִינָא (zweimal) 1.: סְפִינָא.
190a F. סְפִינָא: סְפִינָא *x. m.* (κολόνα) Pfahl.
F. סְפִינָא ff. 1.: סְפִינָא s. סְפִינָא.
- 191b F. סְפִינָא 1.: סְפִינָא.
196b סְפִינָא *x. m.* Esel.
- 198b F. סְפִינָא 1.: סְפִינָא.
סְפִינָא *a. f.* Bündel.
- 199b S. v. סְפִינָא 1.: (Κρισπίδης?).
- 209a S. v. סְפִינָא füge hinzu: (*rufilus*).
- 222a S. v. סְפִינָא str.: 1. סְפִינָא. L.: *x. m.* ein Kraut.
- 227a S. v. סְפִינָא 1.: סְפִינָא.
- 239a S. v. סְפִינָא 1.: (*Macrinus*).
- 269a S. v. סְפִינָא füge hinzu: *Praet.* סְפִינָא. Str.: Ähre. L.: סְפִינָא.
F. סְפִינָא ff. 1.: סְפִינָא (*Ri* 12, 6 *Or* 1471).
- 270b סְפִינָא (*BerR* 50) *x. m.* (σάγιον) Soldatenmantel.
- 275a S. v. סְפִינָא füge hinzu: סְפִינָא.
- 282b S. v. סְפִינָא str.: (σάγις) Brett.
L.: Zapfen (viell. = סְפִינָא).

- 283a S. v. סוניתא füge hinzu: viell. סניתא, s. סניא.
- 299a S. v. עכליה l.: l. פכליה, s. פכלא.
- 307a עקון s. אקון.
- 312b פכלא x. m. (φίβλα) Agraffe, Schnalle.
- 321b F. פלכיה ff. l.: פילכיה (jDem 24^a) l. פכליה, s. פכלא.
- 323b S. v. פנדקית l.: 1. Wirtin; 2. Kupplerin.
- 331a F. פורה ff. l.: פורה (jBabK 3^a) l. פורה.
- 334a פרכא s. אכסנאי.
- 336a פרסן a. Pass. besteuert werden, taxiert werden.
- 356b S. v. קולן füge hinzu: 2. Sänger.
- 380b S. v. רדף füge hinzu: *Itpe. ipf.* יתירדיף Jes 17, 13 (Ven. 1525 יתירדיק) gejagt werden.
- 386a F. רמש a. Pa. pt. pl. מרמשין Jes 5, 11 (Ven. 1525 מרמשין) den Abend verbringen.
- 389a F. רקתא l.: רקתא (= רקעתא?).
- 394b S. v. שבלתא 3. füge hinzu: Praet. שבלתא. L.: Strom (?).

Druck von H. Litzkowski, Berlin N.

שלב"מ שיר לברית מילה.
 שמ"ג שבעה מדורי נידנם.
 שמ"ה שני מאורות הגדולים (ס').
 שמה"צ שחיטה מן הצואר.
 שמס"ה שאלות מספר הנפש.
 שמ"ע שנה מעוברת (ש"מ).
 שנ"ל בני"צ שנוכה לראות בנחמת ציון.
 שנזמ"א שחיטה נדה וטאכלות אסורות.
 ש"ם שושן סודות (ס'). שני סימנין (כ"ם).
 ש"ם דב"ר שאר ספרי דני רב (שס"ד).
 שס"ה ל"ת שסיה לא תעשה.
 שע"ה שער עבודת האלהים.
 שע"ח שיר על הנוכה.
 שע"ק שערי קדושה (ס').
 שע"ת שערי תורה (ש"ת).
 שע"ת לר"י שערי תשובה לרבינו יונה.
 ש"צ שיבת ציון. שירי ציון.
 ש"ד וע"ד שעת רחמים ועת רצון.
 שרש"ח שבת ראשון של הנוכה.
 ש"ש שלחן שלמה (ס').
 שש"מ שבת של מי.
 שש"ע שכינה שורה עליו.
 שש"ש שחרית של שבת.
 ששש"ה שבת שני של הנוכה.
 ש"ת שבעה חמרים (ס').

ת

ת"א תולדות אדם (ס'). תורת אמת (ס').
 תאב"ח תולדות אברהם בר חייא (ס').
 תא"ה תורת אמנת הנוצרים.
 תא"י תוצאות ארץ ישראל (ס').
 תא"צ (ת"צ).
 תב"ג תקע בשופר גדול (ת').
 תב"י תשובת בית יהודה (תשב"י) (ס').
 תג"י תולדות גדולי ישראל (ס').
 תה"ק (תה"ק).

תו"ב תפלות ובקשות.
 תוגפ"ל תקופות ונמטריות פרפריות לחכמה.
 תוה"מ תנא והדר מפרש.
 תוה"ק תורת הקנאות (ס').
 תוה"ש (תולד"ש).
 תו"ב תנור וכירים.
 תולד"ש"ל (תוה"ש) תולדות השלמים (?).
 תו"ת תוספות ותשובות.
 ת"ח תוספות חדשים. תורת חטאת (ס').
 תח"ה תיקון חיבוט הקבר (תח"ק) (ס').
 תמ"ה תורת מעמי המקרא (ס').
 ת"י תולדות ישו (ס').
 תכה"ש (תכ"ה).
 ת"ל תימה ל'.
 תל"ה תורת לשון הקודש (ס').
 תלע"ג תפלה לעצירת נשמים.
 תל"ת תבוא לפניך תפלתנו (ת').
 תמכ"י תולדות מנשה בן ישראל (ס').
 תמ"ל תניא מסייע ליה.
 תפד"א ח"ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס') (תפד"א ח"ב).
 ת"צ תאמי צביה (ס').
 תקוגפ"ל (תוגפ"ל).
 תק"ש תקון קריאת שמע. תקיעת שופר.
 ת"ר תועפות ראם (ס').
 תר"א תוכו רצוף אהבה (ס').
 תר"י תלמידי רבנו יונה.
 תריג"מ תרי"ג מצות.
 תר"ל תוספות ראשון לציון.
 ת"ש תקיעת שופר (תק"ש). תיקון שלמה (ס'). תקופת שמואל.
 תש"מ תקן שלשה משמרות.
 ת"ת תקון תשובה.
 ת"ת ויהי"מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.
 ת"ת בקמ"ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.

רדוויא ראשית דעת ויראת אלהים (ס').
 ר"ה רהובות הגהר (רה"ג) (ס'). רביד הזהב
 (רה"י). ריה השדה (רה"ש) (ס'). רסיסי
 המליצה (סה"מ) (ס').
 רה"ב ורופיהם השלכת במצולות (שר של
 מצרים).
 רה"ד רשעי הדור.
 רו"י רנה וישועה (ס').
 רו"מ רצה ומודים (ת').
 רו"פ רוסלאגר ופולין, רוסי ופולאני.
 רו"ת רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.
 ר"ה רוח חיים (ס'). רוח הרשה (ס').
 רה"ק ר' חסדאי קרקש.
 ריא"ל ר' יצחק אבן לטף.
 ריה"ב ר' יאיר חיים בנרד.
 ר"ל רעיוני לילה (ס'). רמו לדבר.
 רל"ב ר' לוי בר שלמה.
 רמ"ד ראש מר דודו (ס').
 רמדי"ב ר' מרדכי די ביטון.
 רמח"ע רמ"ה עשין.
 רמ"פ ר' משה פראבינציאלי (רמ"ף).
 רמשי"ג ר' מרדכי שמואל גירונדי.
 ר"נ רפואת נשמה (ס').
 ר"ס רשימת ספרים (ס').
 ר"ע רוכב ערבות (ס').
 רעב"מ ר' עזריה בן מנחם.
 ר"פ רב פעלים (ס'). ראש פנה (ס').
 ר"ש רמת שמואל (ס').
 רשב"ב ר' שמעון בן בתירה.
 רשי"ה ר' שבתאי חיים.
 רשי"ם רוב שני סימנים (רבי"ם).
 רשעב"י רוב שלום עד כלי ירח.
 ר"ת רוי תורה.

ש

ש"א שומר אמונים (ס').
 שא"א שיר אלף אלפין (ס').
 שאב"מ שאין בהם ממש.
 שא"י שער אהבת י"י.
 שאעמ"ל שאין עדים מצוים לקיימו.
 ש"ב שדי בוכים (ס'). שמות בנימין (ס').

שירי בחינה (שה"ב), שערי כינה (ס').
 שיורי ברכה.
 שבבמ"ת שבמשנה תורה.
 שב"ע שתי בלא ערב.
 שב"צ שירי בת ציון.
 שב"ד שער בת רבים (ס').
 שבשי"ח שבת שני של חנוכה.
 שבת"ב שבתורת נהנים.
 שי"ג שרשרות נבלות (ס').
 שגה"ב (ב) שתי גולת הכותרת (ס').
 שג"ע שערי גן עדן (ס'). שני גורי עצים.
 ש"ד שערי דעה (ס').
 שד"ה שערי דקדוק הלשון (ס').
 ש"ה שתי הלחם (שה"ל), שונה הלכות,
 שונה הלכות, שולחן הפנים (שה"פ), שם
 הגדולים (שה"ג) (ס'), שרכיט הזהב (שה"ז)
 (ס'), שמות הנדרפים (שה"נ), שרשרות
 העבותות (ס'), שרשי הדת (שה"ד) (ס'),
 שרשי התורה (שה"ת) (ס').
 שה"ד שהמיר דתו, שרשי הדת.
 שה"ז שרכיט הזהב (ס').
 שה"י שלשלת היוחסין.
 שה"נ שמות הנדרפים (שמד"נ).
 שה"ע שרשרות העבותות (ס').
 שה"פ שולחן הפנים.
 שה"ת מל"מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
 שו"ת שירות ותשבחה.
 שהד"מ שלשלת חכמי המשנה.
 שהו"מ שערוין חציצין ומחיצין (הל"מ הלכה
 למשה מסיני).
 ש"י שיר ידירות (ס'), שם יעקב (ס').
 שיה"ש שאר ימות השנה.
 שיל"ם שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.
 שיל"ד שלמה יהודה ליב ראפאפארט (ש"ד).
 ש"ק שאו ידיכם קודש.
 ש"ב שבירת כלים (ק'), שברי כלי (ק').
 ש"א שאר כל אדם.
 שבה"ב שכינה הכתוב.
 ש"ל שי למורא (ס), שמן למאור (ס').
 שומרים לבוקר (ס'), שושני לקט (ס').
 שלי"א שבכי לוחות און.

צה"מ צל המעלות (ס').

צה"ע צל העולם (ס').

צה"ת ציון הלא־תשאלוי (ת'), צוהר התיבה (ס').

צו"ד צדיק ורשע (ס'), צא וראה.

צו"ב צדיקים ילכו בס'.

צו"ל צמח וי' לצבי (ס').

צ"ל צבי לצבי (צל"צ).

צמ"ן צפונית מורחית.

צמ"ע צפונית מערבית.

צצ"מ צירת צבי מודח (ס').

צ"ק צאן קדשים (ס').

צ"ש צפורן שמיר (ס'), צירופי שמות.

ק

ק' קונטרס, קבלה.

ק"א קול אלהים (ס'), קונטרס, אחרון, — אהרן.

ק"א קושט אמרי אמת.

ק"א"ק קול אומר קרא.

ק"ב קול בונים (ס'), קול ברמה (ס').

קבה"מ קודם ביאת המשיח.

קב"ג קריאה בלי נקודות.

קדמ"ש"ע קיצור דינים משלחן ערוך.

ק"ה קודש הילולים, ק"ן הפלאות (קה"ס) (ס').

קד"ח קול המון חונג (ס'), קודם החופה.

קד"ס קסת הסופר (ס').

קד"ע קורות העתים.

קד"פ קודם הפסח.

קד"ש קודם השבת.

קו"ב קדיש וברכו.

קוה"י קורות הימים.

קו"ה קל וחומר (ק"ו).

קו"מ קל וחומר מפורש, קשת ומגן (ס').

קומ"ד קול ומראה וריח (קמו"ד).

קו"ם קל וחומר סתום.

ק"ה קרית חנה (ס'), קונה חוקה.

קתה"ב קודם חרבן הבית.

קתבה"מ קודם חרבן בית המקדש.

קת"ד קרית חנה דוד.

קתוק"ב קול התן וקול בלה.

ק"ט קן שהור.

ק"י קפיצת יד, קופיץ ידו, קבלת יסורין, קסת יונתן (ס').

ק"כ קערת כסף (ס').

קבה"רא"ש קיצור כללי הרא"ש (אשר"י).

קלג"ד קורעין לו גזר דינו.

ק"ל בר"ל קיימא לן כריש לקיש.

ק"מ קרית מלך, קול מבשר.

קמ"ל קונטרס מה לך (ס').

קמו"ד (קמו"ד).

קמ"מ קונטרס מלהמת מצוה (ס').

קמ"ע קונטרס מנחת ערב.

קמ"ש קרית מאה שערים.

ק"ג קשת נחושה (ס').

ק"ע קורי עכביש, קול ענות (ס').

קעבמ"ד"ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.

קע"ש קיצור ענין שחיטה.

ק"צ קופת צדקה.

ק"ש קול שחל (ס'), קול שמחה (ס'), —

ששון (ס').

ק"ת קול תרועה (ס'), קרבן תענית.

קתב"פ קונטרס תפלת כל פה (ס').

קת"נ קודם תפלת נעילה.

קת"ע קודם תפלת ערבית.

קת"ש קודם תפלת שחרית.

ר

ר' ראיה, ראיות, ריש.

ר"א ראשי אבות (ס'), רוממות אל (ס'), רצוף

אהבה (ס'), רשפי אש (ס'), רכב אליהו

(ס'), רבנות אפרים (ס').

ראב"ה ר' אליעזר בן חרסום.

ראב"ש ר' אליהו בעל שם.

רא"ג ר' אברהם גדליה.

רא"ל רחמנא אידבר לן.

רא"ש ר' אברהם שלום.

ר"ב ראשית ביכורים (ס'), רפרוני בתפוחים

(רבי"ת) (ס').

רב"ם רוב ב' סימנים (רש"ס).

רב"ק ראשית ביכורי קציר.

ר"ד רנת דורים (ס').

פ

פ' פאה, פוט, פירוש, פירש, פרק, פתיחה.
 פא"ב פעם אחת ביוכל (פאב"י).
 פב"י פליטת בית יהודה (ס').
 פב"ע פרצוף בפני עצמו (ק').
 פ"ד פשר דבר (ס').
 פ"ה פלח הרמון (ס') (פה"ר), פאר הדור
 (פה"ד), פאת השולחן (פה"ש) (ס'), פדיון
 הנכורים (פה"ב), פתשנן הכתב (פה"ב).
 פה"ב פי הבאר (ס'), פדיון הנכור, — הבן.
 פה"ד פאר הדור (פ"ה).
 פה"ל פיגול היא לא ירצה.
 פה"פ פא הפעל (ד').
 פה"ש פני השכינה.
 פ"ח פרישת חלה.
 פחה"מ פתיחת חיבור המשנה.
 פמ"י פירוש מנחת יעקב.
 פמש"פ פחות משוה פרושה.
 פס"י פתיחת ספר יצירה.
 פ"ע פוקח עורים (עברים) (ס'), פי עוללים
 (ס'), פרק עליון.
 פעה"פ פירוש על הנדה של פסח.
 פ"צ פרי צדיק (ס').
 פר' פרק, פרשה.
 פ"ר פסיקתא רבתא (ס'), פענה רוא (ס').
 פראב"ע פירוש ר' אברהם בן עזרא.
 פרא"מ פירוש ר' אליהו מזרחי.
 פרד"ק פירוש רד"ק (פירד"ק).
 פ"ש פני שכינה (פה"ש), פתחי שערים (ס'),
 פרח שושן (ס').
 פשג"ג פת של גוים נקיה.
 פש"ד פשטא דקרא.
 פש"צ פתחו שערי צדק (ס').
 פ"ת פתיל תכלת (ס'), פתח תקוה.
 פ"ת ונ"צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס').
 צ' ציון.

צ

צב"ה צבי בארץ החיים (צבא"ה) (ס').
 צ"ה צל העולם (צה"ע) (ס').

עב' עברונות.

עבה"ג עד ביאת הגואל.
 עבה"מ עד ביאת המשיח.
 עבה"ש עוסקין בחיי שעה.
 ע"ד עלילה דם, עדת דבורים (ס'), עיר
 דוד (ס').
 ער"ט עקרי דינים טראני.
 ער"ע עתיקא דעתיקין (ק').
 ע"ה עבודת הבורא (עה"ב).
 עה"ג עצירת הנשמים.
 עהה"מ עדים חתומים מטה (עה"מ).
 עה"ש עליו השלום, עליכם השלום (ע"ה).
 עו"א (עו"א).
 עו"ג עובדי גלולים.
 עו"מ עוברות ומניקות, ערמה ומרמה, עובד
 מאהבה.
 עומ"א עובד מאהבה.
 עומ"י עובד מיראה.
 עועב"ב עד ועד בכלל.
 ע"ז עין זיתים.
 עזו"ע על זה ועל זה, עזא ועזא(ז)ל.
 עז"ר עזרת ראשינו.
 עז"מ עין משפט (ס').
 עז"צ (עז"צ).
 עב"ג עבודת כהן גדול.
 עב"ה עיני כל חי (ס').
 עבנ"ב עם כל נושאי כליו.
 על"ל עיניו למטה ולבנו למעלה (שלי"ה).
 ע"מ עתים מזומנים.
 עמ"י על משכבו יונה.
 עמל"ה"ה על מנת להחזיר.
 עי"ע עצי עדן (ס'), עקיצת עקרב (ס').
 עיעו"א על עצים ועל אבנים.
 עפ"ק עין פרי קודש.
 עפ"ר על פי רמו.
 עי"צ עיט צבוע (ס').
 עיק עשר קדושות.
 עיר עמים רמונים (ס').
 עיש עגיני שבת (ערב שבועות).

מש"ו מי שזכה.

משב"ן משה שולחן נסא נר.

משל"ל משום לוועג לרש.

מש"צ מיכאל שליה צבור (ס').

משקו"ח משלם קרן וחומש (מקו"ח).

משקוהו"א משלם קרן וחומש ואשם (מקוהו"א).

מש"ר ומש"ם מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.

משרבע"ה (מרע"ה).

מש"ת מחברת שערי תפלה.

מת"ד מאמר תמים דעות (ס').

מת"ח מאמר תא חוי (ס').

מתנו"כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

ג.

ג"א נביאים אחרונים. (גיב)

גא"ב נאדר בקודש (ס').

גא"ש נפתלי אלה שלוחה.

גאש"מ נכרך אלהינו שאכלנו משלו.

ג"ב נאדר בקודש (גא"ב) (ס').

גבג"ע נשמתו בנן עדן.

גבמ"ב נודע ביהודה מהדורא תניינא.

ג"ז נעים ומירות.

ג"ח נתיבות חכמה (ס').

ג"ל נשמט להם.

גלו"ל נכנס לפני ולפנים.

גל"ז נעשה לזכרון.

ג"נ נטעי נעמנים (ס').

ג"ם נוסף ספיר (ס').

גע"ז נחלה עין זיתים.

גע"ר נפלה עשרת ראשנו.

גע"צ נחמת ציון.

גרנח"ו נפש רוח נשמה חיה יחידה (גרו"ח).

נשי"ש נטיעה של שמחה.

ד.

ד' סוני, סונת.

דא"ז סדר אליהו זוטא (ס').

דארו"ז סדר אליהו רבא זוטא (ס').

דבי"א סדר ברכות אחרונות.

דבאו"ז סדר ברכת אירוסין וגשוואין.

דב"ט ספר ברכת טוב.

דגו"ה סדר גיטין וחליצה.

דרכ"ם סתימא דכל סתימין (ק').

דד"פ סיומא דפסקתא.

דד"ה סלע המחלקות (ס) (סה"מ).

דד"ח ספר החינוך.

דד"כ סדר הכונות, סך הכל.

דהע"ק ספר העקרים (סה"ע).

דה"צ (ס"צ).

דה"ק סדר הקריאה.

דז"ז ספר זכרונות (סה"ז), ספר זכרון, סדר

זרעים, סמיכת זקנים.

דז"ח ספר חרדים, ספר חוקוני, סעודת חובה,

סמיכת חכמים.

דז"ט סימני טרפות.

דז"י ספר יריאים, ספר יוספון.

דז"ק ספורי ימי קדם (ס').

דז"ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שרד.

דז"מ ספר מגיד מישרים.

דז"ס ספק סבנה.

דז"נ ספק סננת נפשות.

דז"ע סעודת עראי.

דז"ב סידור עבודת בורא (ס') (סעה"ב).

דז"ג ספר עברונות (ס"ע).

דז"ד סעודה"ש סדר עבודת תמיד השחר.

דז"ז ספר צחות.

דז"ח סדר קריאה, סעודת קבע, סדר קדשים.

דז"ט לחודה"מ סדר קריאה לחול המועד.

דז"י סקשע"ה סדר קריאת שמע על המטה

(סקשעה"מ).

דז"ש סידור תיקון שבת.

ע.

ע' ער, ערד.

ע"א עבותות אהבה (ס'), עטרת אליהו (ס').

עאד"ז עד אחר זמנו.

עאד"ח עד אחר התנ.

עאד"פ עד אחר הפסח.

ע"ב עדות ביעקב (ס') (עב"י), — ביהוסף

(ס'), — בישראל (ס').

מהתורה"מ מאמר התורה והמצוה (ס').

מו"מ משל ומליצה.

מו"ע מעתה ועד עולם.

מועזא"ע מושך עצמו ואחר עמו.

מו"ז מושב זקנים

מוזא"ה מוכה את הרבים.

מו"ח מלא חפנים (ס'), מקור חיים (ס').

מיכאל חזן, משנת חכמים, — חסידים.

מז"א מטמא טומאת אוכלין.

מז"מ מטה יוסף (ס'), מליצת ישורון (ס').

מתנת יד, מקוה ישראל (ס'), מרכבת

יחזקאל (ס').

מז"ה מאמר יקוו המים (ס').

מזלע"מ מי יקום לי עם מרעים.

מז"ן מאמיני ישוע נוצרי.

מז"פ מישעיה פיק.

מז"ק מיושבי קרנות.

מז"ב משניות כסף (ס'), מראה כהן (ס').

מז"א מכל אחד.

מזבא"א מכל אחד ואחד.

מז"מ מכמה מינים.

מזב"ש מכל מינים שהוא, מכל מקום שהוא.

מז"נ מלא כף נחת (ס').

מז"ש משום כבוד שבת.

מזש"ע מפני כבודן של עניים.

מז"ל משגב לרך, משנה למלך (ס').

מז"ז מלמד וכות.

מז"ח מלכא לעלמין חיי.

מז"ל (משל"ל).

מזנ"ל מנא ליה נפקא ליה.

מז"א מופנה מצד אחד (ממצ"א).

מז"ב מכל מרעין בישין.

מזב"צ מופנה מכי צדדין.

מזב"קומ"י מחזן מתנים קמיו ומשנאויו מן

יקומין.

מזש"ה ממכון שבתו השניה.

מז"ג משוכב נתיבות (ס').

מזנ"ה מלכות נצה הוד יסוד (ק').

מז"ז מנוול זה.

מז"ם מעולפת ספרים (ס').

מז"ג מסיג גבול.

מסד"ב מסילת הכרזל.

מ"ע מחברת עמנואל (ס'), מכתבי עברית (ס').

מע"א מוכת עין אני.

מעא"ה מחללין עליו את השבת.

מעד"ב מראה עיני הכהן (ס').

מע"כ מחל על כבודו.

מע"ל מקשה עצמו לדעת.

מעמ"ל מתנה על מנת להחזיר.

מע"ג מפני עגמת נפש.

מע"ם מעולפת ספרים (מ"ם) (ס').

מע"ק מאמר עולם קטן (ס').

מע"ד מענה רך, (מרמ"ח מענה רך משיב

חימה).

מעש"ת מעלכונה של תורה.

מ"פ מים פושרין.

מפד"ב מפני הכבוד.

מפה"מ מפי המתורגמן.

מפכש"ע (מכש"ע).

מפ"ל מאמר פרפראות לחכמה (ס').

מ"צ מאורעות צבי, מורחית צפונית, מים

צלולים.

מ"ק מאמר קדישין, משדי קשרין.

מק"ד מקיז דם (מ"ד).

מק"ה מאמר קידוש השם (ס').

מקד"ת מאמר קריאת התורה (ס').

מקו"ח משלם קרן וחומש.

מקוה"א משלם קרן וחומש ואשם.

מ"ר מלא רצון, מים רותחין.

מר"י לר"י מריש ירהא לריש ירהא (מר"ח

לר"ח).

מרבמ"ש מורא רבך כמורא שמים.

מרמ"י מה רבו מעשיך יי".

מר"ש לר"ש מריש שתא לריש שתא.

מ"ש משלי שועלים (ס'), מכתבים שונים.

משפט שלמה (ס'), מלכות שמים, מחלל

שבת.

משאצ"ג מלאכה שאינה צריכה לגופה.

משב"ש מדי שבת כשכתו.

מש"ג מרדכי שמואל ניראנדי (רמש"ג).

משו"מ מתפלל שבע ומתודה.

משו"ק משלי שיר השירים וקהלת.

לבי"ה לבנין הבית.

לביז לבוש בוץ וארגמן (ס').

לביה להט ההרב (לה"ח), לשון הוהב (לה"ז)

(ס'). לוחות הברית (ס'), לחם הפנים.

להא"ב לא הביט און ביעקב.

לה"פ לפני הפסח (לפח"פ).

להנ"י להנוצרות.

לה"פ לחם הפנים.

לה"ש לקושי הלכות שבת, לקושי השרשים.

ל"ז לקושי זוהר (לק"ז) (לקה"ז) (ס').

לז"ש לקושי זעיר שם (ס').

ל"ח לזית הזן (ס'), לב הנמים (ס').

לח"ג לחד גיסא.

לח"ד לחם דמעה (ס').

לח"ז להודש זה.

לחמא"ל להיים טובים ארוכים ולשלום.

לח"צ לקושי חנם צבי (ס').

ליו"י ליונתן.

ליו"ח לא יצא ידי חובתו.

ליו"ס ליחודי סגולה.

ליקבה"ז (לישקבה"ז).

ליש"שג ליום טוב שני של גלויות.

לז"ת לזית תקלה.

למדש"ה לאו מלתא דשכחא היא.

למשי"ח (משי"ח).

למע"ד למכנע על רפתא (ת').

למשה"ה לפנים משורת הדין (למשה"ד).

(לפמשה"ד).

ל"ע לשון ערומים (ס').

לע"ז לעולם ועד.

לע"מ לעבודת ממון, לעדות ממון.

לע"נ לעדות נפשות.

לע"ת לא עשה תשובה.

לפול"ב לפלוג ולתני כדיריה.

לק"א לקושי אמרים (ס').

לק"ה לאו קושיא היא.

לק"י לקט יוסף (ס').

לק"ת לקושי תורה (ס').

לרא"ש לעשות רצון אביו שבשמים.

ל"ש לחם שערים (ס').

לשג"ע (שג"ע).

לש"ה (ש"ה).

לש"מ לשם מצוה.

ל"ת לבוש תבלת (ס'), לחמי תורה.

לתעה"ד לא תאכל על הרם (לתע"ה).

לת"ש לא תלבש שעטנז.

מ.

מ"א מניד אמת (ס'), מאורי אור (ס'), מניד

אמונה (ס'), מכתב אליהו (ס') משלי אגור

(ס'), משלי אפר, מנחת אהרן (ס').

מא"ב מדרש אגדת בראשית.

מא"ד (מ"ד).

מא"ז מהות איכות הזמן (ש"ה).

מא"ק מעונה אלהי קדם.

מ"ב מסורה כנורה (ס'), מקום כדוך (מק"ב).

מהרורא בתרא (ס').

מב"א מטמא באוהל, מיתת בני אהרן.

מב"ש משה בן יוסף טראני.

מבמו"מ מטמא כמנע ומשא.

מב"ע מטחה בית עבר (ס').

מג"י מגד גרש ירחים (ס').

מ"ד מין דוכרין (ק'), מגדל דוד (ס'), מק"ז

דס.

מד"א מאריה דאברהם (מ"ד).

מדה"ד למדה"ד מדת הרין למדת הרחמים.

מד"ל מאן דבר ליה.

מד"מ מאמר דרבי משה (ס').

מדע"מ מצודת דוד עם מצודת ציון.

מד"ר מורחית דרומית.

מד"ש מאן דבר שמייה, מדיני שמים.

מדש"ג מדינה של גיהנם.

מד"ת מדרש תנחומא (ס').

מ"ה מסורת הכרית (ס'), מסגרת השולחן

(ס'), מאמר השכל (ס').

מה"ב מהרורא בתרא (ס').

מהיד"ד משום היסח הדעת.

מהר"ף מורנו הרב ר' יחזקאל פייוועל.

מהר"ב מורנו הרב ר' לוי בן חביב.

מהר"ם ב"ב מורנו הרב רבי מאיר בר כרוך.

מדק"ש מהצית השקל.

מד"ת מבוא התלמוד.

כה"ל יו"י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
 כה"ג כללי הנקוד.
 כהשב"ג כצאת השמש בנכורתו.
 כר"ב (כר"ב).
 כר"פ כמהין ופטריות (כמו"פ).
 כ"ז כפות זהב (ס').
 כ"ח כלי הפין, כלי חמדה (ס').
 כ"ח ג"ח כרס חמד נטע חדש (ס').
 כמ"ב כטובל ושרץ בידו (כמ"ב).
 כ"ו כוס ישועות (ס'), כונות ישראל (ס').
 כ"ב"א בן יאברו כל אויבך.
 כ"ב"ע כימי עולם (כ"ע).
 כ"ב"א כי לא בנח ינבר איש.
 כ"ה כתב לחם חמודות.
 כ"ג כל"י כי לו נאה כי לו יאה.
 כמ"ד כל מה דאפשר.
 כמ"ד כללי מדרש רבה (ס').
 כמ"ע כותבי מכתבי העתים.
 כמ"א"מ כל מקום שאחה מוצא.
 כמ"ש"ר כמוצא שלל רב.
 כ"פ כלי פשתן, כונות פשוטות (ס').
 כפ"פ כמר פלוני בן פלוני.
 כ"צ כל צרכי — צרכי.
 כצה"ש"ב (כהשב"ג).
 כצ"ש כל צרכי שבת.
 כר"ב כרים וכסתות.
 כשבה"מ"ז כוס של ברכת המזון (כשבה"מ).
 כשבי"ע בריחות שבערודה.
 כש"א כי שם י"י אקרא.

ל

ל"א לבאהרן (ס'), לוח ארש (ס'), לקוטי אורות
 (ס'), לחם אבירים (ס'), לקח אליהו (ס').
 ל"א"ל לך אכול בשמחה לחמך.
 ל"א"ה לאחר ההג.
 ל"א"י לבוש אדר היקר.
 ל"א"פ לאחר הפסח.
 ל"א"ז לאחר זריקה.
 ל"אחזמ"פ לאחר זמן פירעון.
 ל"א"ט לאחר טבילה.
 ל"א"י לבוש אבן יקרה (ס').

ל"ד יהודה ליב דוקעס.
 ל"ה יסודי לשון הקודש (ילה"ק) (ס').
 ל"ה ילקוט חדש (ס').
 ל"ש יחואל ליכטענשטיין.
 ל"שה"ג יוצר לשבת הגדול.
 ל"שה"ח יוצר לשבת פרשת החורש.
 ל"שפ"ז יוצר לשבת פרשת זכור.
 ל"שפ"פ יוצר לשבת פרשת פרה.
 ל"מ יואל משה (ס').
 ל"מ"ב יהי מקורו ברוך.
 ל"מ"מ יונה מצאה בו מנוח (ת').
 ל"מכ"ה יפה נוף משוש כל הארץ.
 ל"שו"ה (יו"ה).
 יעה"ע ירו על העליונה.
 יעה"ת ירו על התחתונה.
 י"צ יין צמקים.
 י"ק יושבי קרנות.
 יר"ב יראתי בפצותי (ת).
 יר"ל (יהר"ל).
 יר"מ (יהר"מ).
 יר"ק יהי רעוא קמיה — קדמיה, ילקוט
 ראובני קטן (ס').
 ירשב"ב"א יהי רצון שיבנה במהרה
 בימינו (אמן).
 יר"מ יאוש שלא מדעת (יש"מ).
 יר"ת י"י שפתי תפתח (ופ"ת) ופי יגיד
 תהלתך).

ב

ב' כתב, כתבים.
 ב"א כונות האר"י ז"ל (ס').
 באו"שה"ל כי אורך ימים ושנות חיים
 יוסיפו לך.
 ב"ג כף אחת נחת (ס').
 ב"ד ביסוי דם.
 ב"ד"ל כפירוש לעיל.
 ב"ד"ר כ"א"ת כל רתקון רבנן כעין אוריתא
 תקון (כ"ד"ר כ"א"ת).
 ב"ה"ז כל הקודם בהן זכה.
 ב"ה"ס כל הדרכים בחוקת סכנה (בהר"ס).
 ב"ה"ה"פ כל החלומות הולכין אחר הפה.

מ.

מ' טפה, טפחים, טיפה, טיפות, טבילה,
טבילות, טור, טורים.
מ"א טור אודם (ס').
מ"ה טעון הויה (הואה).
מדי"ק טהרת הקודש (ס').
מז"מ טבח ומכר.
מז"נ טמיר ונעלם.
מז"ז טעון זריקה.
מז"ד טעון זריקת דם.
מחפ"ח ממצ"ד טבא הרא פלפלא הריפתא
ממלא צנא דקרי.
מ"כ טירת כסף (ס').

י.

י' יוצר, יוצרות.
י"א יורשין אחריה, יורשי אחרי, יד אברהם
(ס'), יד אבשלום (ס'), יד אפרים (ס').
יב"ש יהושע אבן שואב.
יגת"ו ינדיל תורה ויאדיר (ית"ו).
יהב"ח ישמח האב ביוצאי חלציו.
יה"ג ימות הגשמים (ימה"ג).
יה"ד יסורי הרת (יסה"ד).
יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ.
יה"ח ימות ההמה (ימה"ח), יחסי החכמים (ס').
יהר"ל יהי רצון לפניך.
יהר"מ אוא"א (ירמאוא"א).
יה"ת יסודי התשובה.
יוא"ל יוסף אלמנצי.
יו"ב יבין ובעוה.
יוש"ט יד ושם טוב (ס').
י"ח ידיעת חשבון (ס'), יישר חילך.
י"ח יישר חילך.
י"יב יין כשר.
יימכ"ד יא"נ יי ישמרך מכל רע ישמור את
נפשך.
ייצ (י"צ).
ייך ימין יי רוממה.
יכב"ט ויכב"ט יכנס בני טוב ויצא בני טוב.
י"ל יצא לאור, יוצא לאור.

(ס') חשבון הנפש (חהיג) (ס'), חמדת
הימים (ההיי) (ס').
ההיי חמדת הימים (ס').
ההי"מ חבלי המשיח (חי"מ).
ההי"ג חשבון הנפש (ס'), חינוך הנערים.
ההי"ע חשבון העבור.
ההי"ק חילופי הקריאה.
ההר"ל חתיכה הראויה להתכבד (הה"ל).
חז"ב חורבן בית.
חז"ש חורבן בית שני.
חז"מ חרב ומגן (ס').
חומ"ע (חמ"ע).
חוש"מ חולו של מועד.
חז"ל חזון למועד (ס').
ח"ט חיים טובים.
היי חלק יעקב (ס'), חק יעקב (ס'), חתימת
יד, — ידי.
חיו"צ חי יי וברוך צורי.
חיו"ם חולי יסורים ים מדבר.
ח"ל חסד לאברהם (ס').
ח"מ חומרי מתניתא (ס'), (חכמי משנה),
חברת מקרא (ההי"מ).
חמא"ד חברת משכיל אל דל.
חמוה"ק חסורי מחסרא והכי קתני.
חמ"ג חד מנייהו נגמ.
חמ"ע חומש מאור עינים (חומ"ע).
חמ"ש חמד משה צבי (ס').
חמשו"ל חמין משש ולמעלה.
חנ"ג חרב נוקמת נקם (ס').
חע"ב חייבים על זונם כרת (ועש"ח ועל
שננתם חטאת).
חע"ש חבור עמודי שבע.
ח"פ חרב פיפות (ס').
ח"צ חרבות צורים (ס').
ח"ק חזות קשה (ס').
ח"ש חלק שלמה (ס').
חשו"מ חברת ש"ס ומשניות.
ח"ת חמש תשובות (ס'), חקל תפוחין (ס') (ק').
חתי"ת חברת תלמוד תורה.

הקה"ח הלכות קידוש החודש.

הק"ב הקרי וכת"ב.

הק"ש הלכות קריאת שמע.

ה"ך הילולא רבא.

הדל"ט הראוי לנטילה.

ה"ש הלכות שבת, — שחיטה.

הש' השנות. השנה.

השו"ב השוחט ובודק. הלכות שחיטה ובדיקה.

השו"ט הלכות שחיטה וטריפות.

השו"י הלכות שמיטה ויוכל.

השטמ"ק השטה מקובצת (ס').

התורה"מ התורה והמצוה (ס').

התורה"פ התחיה והפדות (ס').

התריג"מ התרי"ג מצות.

ותמ"ל ותנא מסייע ליה.

ותיע ותערב עליך (ת').

ז.

ז"ב זכרון בספר (ס').

ז"ד זריקת דם.

זה"ו זהובים.

זועו"מ זקנות ועוברות ומניקות.

זו"ש זוהר שני.

זו"ת זוהר תנינא.

ז"ח זהרי חמה (ס').

זה"א זוהר חלק א'.

זה"ב זוהר חלק ב'.

זה"ג זוהר חלק ג'.

זה"ה זאת חוקת התורה (זחה"ת).

ז"ט זוהר טוב (ס').

ז"י זכרון יעקב (ס').

זימ"ל זכור י"י מה היה לנו.

זל"א זכרון ליום אחרון (ס'). זכור לאברהם (ס').

זליה"ש זמירות ליום השבת (זליוה"ש).

זלשי"ש זוכה לשתי שלחנות.

ז"מ זכחי מתים.

ז"צ זכחי צדק (ס').

ז"ק זרע קודש (ס'). ז' קרואין.

זק"ד זקוקין דנורא (זקד"ג) (ס').

ז"ר זכחי רצון (ס').

זת"ל זות"ל זמן תורה לחוד וזמן תפלה

לחוד.

ח.

חא"ה חידושי אנשי השם (ס').

חאה"ר חטא אדם הראשון (חאה"ר).

חאה"ת חידושי אנרות התלמוד.

ח"ב חזור בך.

חבי"א חילופי בן אשר.

חב"י חינוך בחיורי יה (ס'). — בית יהודה (ס').

חב"י חילופי בן נפתלי.

חג"ח חברת נמילות חסד, — גומלי חסדים.

ח"ד חתן דמים.

חד"ר חרם דרבנן, חלוקא דרבנן.

ח"ה חילופי הקריאה, חוש השני (חה"ש).

ז.

זאבר"ח זאני כרוב חסדיך.

זא"ד זאין דוקא.

זבניי זכונתה יאמר (ת').

זבעה"ח זבאתי על החתום.

זדבר"ח זדקורא בלי רשות ידקרנו חרב.

זה"ג זידוי הנדול.

זה"ד זהוא רחום (ת').

ז"ל (זע"ל).

זלנ"ה זלוקח נפשות חכם.

זלר"ע זלרי עקיבה.

זל"ש זלא שנא.

זל"ת זלי תימה.

זמ"ד זמייתי ראייה, זמביא ראייה.

זמר"ל זמביא ראייה לדבריו.

זנל"צ זנוכה לראות בנחמת ציון (זנלכני"צ).

זנפ"ש זנשלמה פרים שפתינו.

זנ"ת זנתנה תוקף (זנח"ת) (ת').

זנ"ע זוי העמודים (ס').

זע"ל זעד לחכמים (ז"ל) (ס').

זעע"ע זערלתם ערלתו ערלים.

זצ"ע זצדיק יסוד עולם (צ"ע).

זר"ל זרצוני לומר, זראייה לדבר.

זשע"י זשלום על ישראל.

זית"ת זית"צ זתשובה זתפלה זצדקה.

ד"מ ר' מינים, דרך משה (ס').
 דמ"פ רישון מוכח הפנימי.
 ד"נ דור ניצמא.
 דנ"ב דיני נשיאת כפים.
 ד"ס דפוס סלאוויטא.
 דסמדת"ו דברי סופרים מדברי תורה (יעב"ץ).
 דעיו"ב דיני ערב יום נפור.
 דע"פ דיני ערב פסח.
 דער"ח דיני ערב ראש חדש.
 ד"פ דפוס פערארט (פיורדא).
 דפ"פ דפוס פראנקפורט.
 ד"צ דורשי ציון.
 דק"ב דפוס קעניגסברג.
 דקה"ת דיני קריאת התורה.
 דקו"ב דיני קדיש וברכו.
 דר' דאקטאר.
 ד"ר דורשי רשומות.
 דר"א דרוסת איש (ד"א).
 דרוק"ש דרוש וקבל שנה.
 ד"ש דיני שמים, דפוס שאנצינא.
 דשכ"פ (דשבע"פ).
 דשו"ב דיני שחיטה ובדיקה (ס').
 דתמ"ק ל"י דברי תורה מדברי כבלה לא
 ילפינן.
 דת"ש דיני תקיעת שופר (דתק"ש).

ה.

ה' הושענות, הוריות, הנהגה, הנהגות.
 האוב"ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
 הא"י הנה אל ישועתי.
 האר"ל (האר"י, האר"י ז"ל).
 ה"ב הדר ביה.
 הבה"ב הלכות בית הבחירה.
 הבי"ת הבורא יתברך.
 הבית"ש הבורא יתברך שמו (הבי"ש).
 הב"ש הילל בן שחר.
 הגוה"ט הא גברא והא טסקא.
 הג"כ (הגע"כ) הנעלת כלים.
 הג"ר הגאון רבי.
 הגר"ש הגאון ר' שלמה סלנט (?).
 ה"ד ה"ת דם.

הדא"ל (הד"ל).
 הדי"מ הנהגות דרכי משה.
 הדי"ב הר הבית.
 הדי"פ הלכות הפסח.
 הו"א"א הואיל ואדחי אדחי.
 הו"א"ל הואיל ואתא לידן, — להכא.
 הז"מ הרי זה משובח.
 החוה"מ החוקר והמקובל (ס').
 החוה"ש החיים והשלום (החוי"ש—ושלום).
 הטי"נ הטבת שתי נרות.
 הוי"שי"ה (הוי"ש"ה).
 הו"ג"א הנה בן יבורך גבר ירא י"י.
 הלו" המבורך לעולם ועד.
 הל"ל הוצרך לו לומר.
 הל"מ הכל לאתווי מאי.
 הל"ם הלכות סוכה.
 הל"פ הלכות פסח.
 המ' המהולל, המצוין, המוחה, המאמר,
 המרומם, המפואר.
 המא"ה (המזא"ה).
 המ"ב הואיל משה כאר (ס').
 המה"מ המלאך המות.
 המוה"נ המרומם והנעלה.
 המ"ע הלכות מתנת עניים.
 המפח"ב המלכין פני חברו ברבים
 (המפב"ח p. 31 falso).
 המק" המקובל.
 המתו"צ הלכות מוזהר תפלין וציצית.
 הני' הנוכח, הניחא.
 הנו" הנוכח, הנוכחים.
 הנט"י הלכות נטילת ידים.
 ה"ס התראת ספק.
 הסי"ג הסנת נכול.
 הסל"ש"ה התראת ספק לא שמה התראה
 (התסל"ש"ה).
 הסי"ה התראת ספק שמה התראה.
 העו"ח הלכות עירובין וחרמים.
 העו"ת הלכות עירובין ותחומין.
 ה"פ הלכות פסח.
 הפו"פ הפלא ופלא.
 ה"ק ה' קונטרסים.

בעהשיט (בעה"ש).
 בעוה"ת בעדים והתראה.
 בע"ז בעלי עבודה ורה.
 בעזה"ש (בעה"ש).
 בעת"ד בעורת חונן דלים.
 בעמ"ח בעל משנת חסידים.
 בע"ג בעשרה גסיונות.
 בענ"ד בענין נזכר דנא.
 בעצל"ד בעל צרה לדרך (בצל"ד).
 בעש"ג בערכאות של גוים.
 בע"ת ובלע"ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.

כ"פ בן פלוני — פלונית, בת פלוני — פלונית, בן פקועה.
 בפמ"ש בן פקועה טעון שחיטה.
 ב"צ בן ציון, בת ציון.
 בק"מ בקשת מחילה.
 בקש"א בקדושתו של אהרן.
 בר"א ברכה אחרונה.
 ברד"ר ברייתא דרבנן.
 ברה"ג (בה"ג).
 ברז"ל בלהה רחל ולפה לאה.
 ב"ש בלי שינוי, בנין שלמה (ס'), בכור שור (ס'), באמונה שלימה (באמ"ש), בית שמואל (ס'), ביתר שאת (בי"ש), ברית שלום (ס').
 בשי"ח כשבועה חמורה.
 בשי"מ בשילהי מתניתין, — מסכתא.
 בש"ש ותאעב"מ בעורת שובן שמים ותולה ארץ על בלימה.
 בת"ס בית ספר.

ג.

ג"א גפן אדרת (ס').
 גאגק"ר גברא אנברא קא רמית.
 גא"י גור אריה יהודה (ס').
 גא"פ גנוי אקספארד.
 גב"פ גביהה בן פסיסה (גבכ"פ).
 ג"ד גירסא דווקנית.
 גדו"ד גדולת דוד (ס').
 גדו"ם (גד"מ).
 גהא"יה גורינן האי אטו האי.

גה"ג גירסת הגאון.
 גה"י גיהנם (ניה').
 גה"ק בני"ו גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י"י ואני (שליה).
 גז"ה גזירת השם. — המלך, — המקום.
 גזלגל"ג גזירה לגזירה לא גזרינן.
 גח"ט גמר חתימה טובה.
 גיר"ש (גרי"ש).
 גלד"ע גליל העליון.
 גמ"ה גזירת מלך היא. (sic leg. p. 23.)
 גנב"כ רקב"ש. (sic leg. p. 24.)
 ג"ע גזרינן עליו.
 גפ"ע ג' פעמים עליונים (ק').
 גפ"ת ג' פעמים תחתונים (ק'). (sic leg. p. 24.)
 גר"ש גירסת רבנו שמשון (גרי"ש), גירסא שלימה.

ד.

ד' דיני.
 ד"א דרוסת איש (דרי"א).
 דא"א דאריך אנפין, דאברהם אבינו.
 דבא"ק דירה נאה בר קודש אשה נאה בלים נאים (שליה).
 דבג"ה דבניד הנשה.
 דברי"ת דבי ר' ישמעאל תני.
 דדא"ל דיוקא דמתניתין אתא לאשמעינן.
 דד"פ דפוס דיהרענפורט.
 דה"ט דקדוקי הטעמים (דיה).
 דה"ש דת הישראלית.
 דה"ת דרכי התלמוד.
 דומ"ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).
 דו"ג דבר ונוקבא (דוי"ב p. 26 falso).
 דוני"ל דונש לברט.
 דחב"פ דיני חמץ בערב פסח.
 ד"ט דבק טוב (ס').
 ד"י דן יחיד, דת יהודית.
 ד"ל דפוס לובלין.
 דלכ"ז (דל"ז).
 דלל"ב דלית ליה ברירה.
 דלל"ש דרשה לליל שמורים (דל"ש).

בה"ז בגדי הזהב (ב"ז) ביאורי הוזהר.
 בה"ח ברית החרשה.
 בהכ"ם בית הכסא (בה"כ).
 בהמ"ר בית המרחץ.
 בהנז"א בשם (בעורת) ה' נעשה ונצליח אמן.
 בה"ע בית הערה.
 בה"ק בעל הדרת קודש (בעה"ק).
 בה"ש דמ"ש בין השמשות רמוצאי שבת.
 בהש"מ"ר בית השחיטה מרווח רווח.
 ב"ן בית ועד (בו"ע, ביו"ע).
 בו"ב בושא וכלימה.
 ב"ז בגדי זהב, בנימין זאב.
 בז"ב ברכת זוקף כפופים.
 בז"ק בוקף קטן (ד').
 ב"ח ברית חרשה (בה"ח), בעל הטא.
 בחב"ש בחד בשבא.
 בח"ה בית הנוך הנערים (ביח"ה, בחה"ג).
 ב"ח וה"א ביקור חולים והכנסת אורחים.
 בחי"ש בחי"ש שעה (בח"ש).
 בח"ם בחוקת סכנה.
 במ"ד בצ"מ רצ"ת וכו'. (mutatio lite-rarum).
 ביא"ה בני ישראל את השבת.
 ביה"ה (יה"ה).
 ביה"ב בית הכנסת (בה"כ).
 ביהכ"ג בית הכנסת.
 ביהכ"ם בית הכסא.
 ביה"ע (בה"ע).
 ביהת"ת בית התלמוד תורה.
 ביוא"י ביהרג ואל יעבור.
 ביוה"ד כיום הדין (ביה"ד).
 ביו"י ככל יום ויום (בכיו"י).
 ב"ח בית חולים (ביה"ח).
 ביח"ה בית הנוך הנערים (ביח"ג).
 ביס"ע בעל יסוד עולם.
 בירדה"ג בילקוט ראובני הגדול.
 ביי"ש ביתר שאת (בי"ש).
 בכ"ג ככבוד גדול.
 בכה"ע בכורי העתים (ס').
 בכ"י בכתיבת יד (בכת"י).
 בכ"י"ב בכתיבת יד שני (ככ"י"ש).

בב"ב בכל כחו.
 בכמד"א בכל מה דאפשר (בכמ"ד).
 בכמ"ש בכל מקום שהוא.
 בכמשי"א בכל מה שאפשר.
 בכמשא"מ (כמשא"מ).
 בכ"פ בכלי פשתן.
 ב"ל בגדי לבן.
 בלה"ח בליל החיבור.
 בלה"ג בלאו הכי נמי.
 בל"י בית לחם יהודה (ס').
 בל"פ בלשון פרס.
 בל"צ בלשון צרפת.
 בל"ש בלב שלם.
 בל"ת בלי תכלית.
 ב"מ בית מועד, — מחסה, בעל מדות.
 בעילת מצוה (בע"מ).
 במד"א כמה דאפשר.
 במה"ר בית מדרש הרבנים.
 במות"ר במקלו ותרמילו.
 במ"ם בית מסחר ספרים.
 במס"ה (במסדה"ש).
 בנה"ם בנעילת הסנדל (בנעה"ם).
 בנז"ג בנוקי נוף, בין נוקי נוף, — נוק נוף.
 בנז"מ בנוקי ממון, בנוק ממון.
 בנ"ח א"ם בנקיטת חפץ אנב סודר (בנק"ח א"ם).
 בנה"צ בנחמות ציון (בי"צ).
 בנהצו"י בנחמות ציון וירושלים.
 ב"ם ב' סימנים.
 בסה"ב בסוד הכתוב (בס"ה).
 בסוב"ג בסתר ובגלוי.
 בס"ת ב' ספירות תחתוניות (ק').
 בע' בעולם, בעונש, כשבעים.
 בע"ע באר עשק (ס'), בעל עבירה, בר עונשין.
 בע"ה ובפ"ד בעלמא הדין ובעלמא דאתי.
 בעה"ח באתי על החתום.
 בעה"ג בענין הנוכר.
 בעהנו"ג בעורת השם נתחיל ונגמור, — נעשה ונצליח. — נצא ונבוא.
 בעה"ק בעל עבודת הקודש.

אתד"ל אל תתנו דמי לו.
 אס"ת אתקינו סעודתא (א"ס).
 את"י אגרת תשועת ישראל (ס').
 את"ל אתיתו להנגך (ת').
 אתל"ת אנא תבוא לפניך תפלתנו.
 את"מ אחר תפלת מנחה.
 אתמ"פ אל תירא מפקד פתאום.
 את"נ אחר תפלת נעילה (אחת"נ).
 את"ע (אחת"ע).
 אתר"ג אל תבואינו רגל גאווה.
 את"ש אחר תפלת שחרית (אחת"ש).

ב.

ב' בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
 ב"א ברני אצולה (ת').
 באד"ק (אד"ק).
 באה"מ ביאור המלות.
 באה"ת כנגדות התלמוד (באנה"ת).
 באמ"ח באר מים חיים (ס').
 באמ"ש באמונה שלימה (בא"ש).
 בא"נ ברכת אלהי נשמה.
 בא"ש (באמ"ש).
 בב"ד בכהמה דקה.
 בכדא"א כברייתא דאברהם אינו.
 בכהמ"ב בברכה המשולשת בתורה.
 בב"ז בנן זכר.
 בב"ח בבשר חזיר.
 בב"ש בני בלי שם.
 בבשק"ו בן בנו של קל וחומר.
 בג"ג ומ"ש בתר נכא ננו וטעמא טעים.
 בג"ע בני עולמות.
 בגע"מ בנן ערן מנוחתו (= בע"מ בערן מנוחתו).
 בד"א בדברים אחרים, בדיני אדם.
 בדכה"פ (בדה"פ).
 בדה"ב ברק הבית (בדיה ביה).
 בדכ"ה בדרך כל הארץ.
 בד"מ בדרך משל.
 בהגר"א ביאור הגאון ר' אליהו (מווילנא).
 בהגרמ"ס בן הגאון ר' משה סופר.
 כהו"ת בהספד ותענית.

אל"י ונ"ע אם לא יגיד ונשא עוננו.
 אל"מ אלון מורה (ס'). אורח לצדיק מישרים.
 אי"מ אבני מלואים (ס'). אלון מורה (אל"מ) (ס'). אברהם מפה אמור מעתה, אלפי מנשה (ס').
 אמ"ב אין מתענין בו אמרי בינה (ס').
 אמיו"ב אחר מוצאי יום נפור (אחמיו"ב).
 אמעאד"ש אין מחללין עליו את השבת.
 אמע"ר אש מים עפר רוח.
 אמר"ע אש מים רוח עפר.
 אמשב"ש אין מערבין שמחה בשמחה.
 אמש"ב ארבע מאות שקל כסף (ס') (וויטאל).
 אמ"ת אש מים תפארת (ק') (?). אחר מתן תורה (אחמ"ת).
 א"נ אימת נוראותיך (ת') (ס'). אימך נשאתי (ת'). אין נשבעין, אין נוספין.
 אס"ל אין סדר למשנה.
 אס"ש אלכסנדר סענדר שור.
 אע"פ שאר"ל אף על פי שאין ראייה לדבר (זכר לדבר) (זל"ד).
 א"פ אבן פנה (ס'). אקספארד.
 אצב"ח אגרת צער בעלי חיים (ס').
 אצו"מ אור צח ומצוחצח (ק').
 אצל"ע אין צריך לומר אתם עדי.
 אק"ב אין קוברין בו.
 אקה"ת אחר קריאת התורה.
 אק"ס אשר קדש ידיד מבטן (רשב"ם שבת עין יעקב פ"ח).
 אק"ס אדם קדמא סתימא (ק').
 א"ר אשלי רברבא, אפי רברבא (ס').
 אר"ה אחר ראש השנה (אחר"ה).
 אר"י אבי רבב ישראל.
 א"ש אמונת שמואל (ס'). אפריון שלמה (ס').
 אשמ"ת שומרון (ס').
 אש"ב אין שייך בו ארי שבתורה (ס') (ארש"ב).
 א"ש ד"ת אמת שלום דין תורה.
 אש"ט אבני שיש טהור (ק').
 אשי"מ אילן שענפיו מרובין (ס') (אשעי"מ).
 אש"ת אדני שפתי תפתח (ת').

Nachtrag.

אַהֲדֵיָת אַחַר הַתְּפִלָּה (אַהֲיָת).
 אַחֲלִיל אֲוֹרַח חַיִּים לַמַּעֲלָה לַמַּשְׁכִּיל.
 אַחֲלִימָ (אַחֲלִיל).
 אַחֲמִיטָ אַחַר מִתֵּן תּוֹרָה (אַמִּיטָ).
 אַחֲוִישׁ אַבְרָהָם חַיִּים שׁוֹר.
 אַחֲתִינָ אַחַר תְּפִלַּת נְעִילָה (אַחֲיָנָ).
 אַחֲתִיעַ אַחַר תְּפִלַּת עֶרְבִית (אַחֲיָעָ).
 אַחֲתִישׁ אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית (אַחֲיָשָׁ).
 אֲיָ אֵינָה טַעֲנָה.
 אֲטִימָ אֵינֹו טַעֲוֹן טְבִילָה.
 אֲטִנִּי אֵינֵנֹו טַעֲוֹן נְטִילַת יָדַיִם (אַטְנִינִי).
 אֲטַקְוִירָ אֵינֹו טַעֲוֹן קִדּוּשׁ יָדַיִם וּרְגִלַיִם.
 אֲיָ אֲפִיקֵי יְהוּדָה (סִי).
 אֲיָיִב אֲוֹרֵךְ יָמַיִם בִּימִינָה.
 אֲיָבֻכְעוֹיִב אֲוֹרֵךְ יָמַיִם בִּימִינָה וּבְשִׂמְאַלָה
 עוֹשֵׁר וּנְכוֹד.
 אֲוִימָ אַחַר יוֹם טוֹב (אַחֲוִימָ).
 אֲוִיבִי אַחַר יוֹם כְּפוֹר (אַיּוֹדִיבִי).
 אֲוִזְכִּימָ אֵינֹו יוֹם כְּפוֹר מְכַפֵּר (אַיּוֹזְכִּימָ).
 אֲוִזְשַׁחֲיִיל אֲוֹרֵךְ יָמַיִם וּשְׁנוֹת חַיִּים יוֹסִיפוּ לָךְ.
 אֲוִימָ (אַיּוֹימָ).
 אֲוִיבִי (אַוִּיבִי).
 אֲוִירָ אֵיכָה רַבִּיתִי (סִי).
 אֲוִיבִי אֵיֻמָה כְּנַדְגָלוֹת (סִי).
 אֲוִכְבִּיחַ אֲוֹצֵר כָּל כְּלֵי חֲמֹדָה (סִי).
 אֲוִכְמִינִי אֲפִילוֹ כְּמֵלֵא נִימָה (אַסְכְּמִינִי).
 אֲוִילִי אַתָּה לִידִיָה, אֲוִי לִי, — לֹה אֵיכָה
 לַמַּפְרָךְ, אֵינֹו לַחוּשׁ (אַלִּיחַ).
 אֲוִלוֹילִי אַתָּה לְכַבֵּךְ וְאַתָּה לְבַבִּי (שְׁלִיחַ).
 אֲוִלִּי אֵם לֹה יִגִּד.
 אֲוִלִּיבִיחַ אַתָּה לָךְ לַפְנֵי יְיָ כְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.

א

א' אֹוֹת, אֲנֻרָת.
 א'א אֲבִי אֲסַף (סִי), אֲנֻרָת אֲוֹזֵב (סִי),
 אֲיֻסֹור אֲכִילָה.
 א'א'א אַחַד אֲיֻסֹור אֲכִילָה, אֲרוּמָם אֱלֹוהֵי אֲבִי.
 א'א'א'א אֲמַר אֲוִיב אֲרֻרָף אֲשִׁינִי אַחֲלַק.
 א'א'א'א'א אֲיֻשׁ אֵל אַחֲוִי אֲכָל אֲשִׁמַיִם
 אֲנַחֲנֹו.
 א'א'א'רִיחַ אֲרֻךְ אֲפִים וּרְבִי חֲסֵד.
 א'א'וִיָת אֲהַבַת אֲמַנֹון וְתַמַר.
 א'א'יחַ אַחַר אֲסֵרוֹ חַג.
 א'א'יב אֲנֻרָת אֲרַבַּע כּוֹסוֹת (סִי).
 א'א'יעַ אֵם אֵינֹו עֵינַיִן.
 א'א'עִילִי אֵם אֵינֹו עֵינַיִן לַפְנִיָו, — לְכָאן.
 א'יב אֲדוּם בְּכָל, אֲסֹור כְּהַנָּאָה (אַבִּיחַ).
 א'ד'יב אֲנֻרָת דּוֹרְשֵׁי צִיּוֹן.
 א'ד'יק אֲדֻרָה קִדִּישָׁא (סִי).
 א'ד'יעַ אֲרִיץ הַצְּבִי (אַ'יב).
 א'וִיָת אֲמַנֹון וְתַמַר.
 א'יז אֲבִינִי זְכוּרֹון (סִי), אֱלֹוהֵי זֹוּשָׁא (סִי), אֲפִי
 זֹוּשָׁא (סִי), אֲסִיפַת זְקִנַיִם (סִי), אֹוֹת זְכוּרֹון
 (סִי), אַחַר זְמַן, — זְמַנֹו.
 א'ז'ה'יק אֲוֹר וְרוּעַ הַקְּצֵר (אַז'יק) (סִי).
 א'ז'ק'ישׁ אַחַר זְמַן קְרִיאַח שְׁמַע.
 א'ז'וִיָת אַחַר זְמַן תְּפִלָּה.
 א'ח'ד'ים אֲסֵרוֹ חַג דְּסַכּוֹת.
 א'ח'ד'יפ אֲסֵרוֹ חַג דְּפַסְתָּ.
 א'ח'ד'ישׁ (אַד'ישׁ).
 א'ח'ז'וִיָת (אַז'וִיָת).
 א'ח'ד'ה'ים אַחַר הַסּוֹכוֹת, אַחַר הַסֵּדֵר.
 א'ח'ד'ה'יפ אַחַר הַפַּסְתָּ.

תפ"ש תפלת השחר.

תפ"מ תשובת פני משה (ס').

תפ"ע (ת"ע).

תפע"פ (דמפעדמ"פ) (ארבע מאות פרסא על ארבע מאות פרסא).

תפ"ש תפלת שחרית.

ת"צ תענית צבור.

תצל"מ תורה צוה לנו משה.

ת"ק תפלה קצרה, תנועה קטנה. — (קלה) (ד'). תלישא קטנה (ד'). תנא קמא, תנאו קיים.

תקב"ל תשובת קול בן לוי (ס').

תקדר"א תקופת דרב ארא (תדר"א).

תק"ט תקופת שבת.

תק"ל תנאי קודם למעשה.

תק"נ תקופת ניסן.

תק"ס תנא קמא סבר.

תק"ע תקון עיבור, תקנת עיבור.

תקרא"א תקופת ר' אדא.

תק"ש תקוני שבת (ת"ש), תקיעת שופר.

תק"ת תקופת תשרי. — תמוז.

ת"ך תנו רבנן, תהום רבה (ק'), תרגום רומי, תיפח רוחן (ת"ר).

תרא"א (תקרא"א).

תרכ"א תשובת ר' ברוך אנגיל (ס').

תרי"ג תקנת רבנו גרשון.

תרי"ג מ"ה תקנת רבנו גרשון מאור הגולה.

תרי"ו תיפח רוחן ונשמתן.

תרו"ק תרוסה וקרשים.

תרי"ג מ' תרי"ג מצות (נרת"י).

תרי"ל תרתי לריעותא. — לגריעותא.

תרי"ת תקיעה תרועה תקיעה.

ת"ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ"ש), תפלת

שוא, תהום שבת (תח"ש), תקוני שבת (תק"ש),

תכנת שבת (ת'), תשובה שלימה (תש"ש),

תקון שטרות, תענית שעות, תמורת שלמים,

תוך שלשים (ת"ל), תבואת שור (תב"ש)

(ס'), תולעת שני (ס'), תולדות שמשון (ס'),

תקון שובבים (ס').

תשבה"ע תמיד של בין הערכים.

תשכ"ו תשובת בית יהודה (ס').

תשכ"ב תשובת כתי כהונה (ס'), תורה שבכתב (תושכ"ב).

תשבע"פ תורה שבעל פה (תושבע"פ).

תשכ"ץ תשובת שמעון בר צמח (ס'), תשובת שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטין

צדק (?).

תשכ"ר תינוקות של בית רבן.

תשד"ה תשלומי ד' וד' (ארבעה וחמשה).

תשי"ה תשיש המטה (ת"ה).

תשה"ד תשלום הדגש (ד').

תשהע"מ תעל שבכת הטל על מלונו.

תש"ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).

תשוב"ה תענית שק ואפר בכיה הספר.

תש"י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס').

תשיכ"ע תשועת י"י כהרף עין.

תש"ל תקוני שלמה לוריא.

תשי"מ תקון שלש משמרות.

תשמ"ג תשובת מגן נבורים (ס') (תמ"ג).

תשמ"ש תשובת מגן שאול (ס').

תש"ע תנור של עבנאי, תפלת שמונה עשרה.

תש"ר תפילין של ראש.

תשר"ק (אותיות א"ב בסדר הפוך).

תשר"ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.

תשי"ש תמיד של שחר, תשובה שלימה,

תקון שמירת שבת (ס').

תש"ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.

ת"ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תנאי,

תקון תורה, תפארת (ק'), תקוני תשובה (ס').

תתבל"ת תלא תניא בלא תניא (ברלא תניא).

תתרי"צ תשובה תפלה וצדקה.

תתרי"ש תלמוד תורה ושאלת שלום (יעב"ץ).

תתכ"ב תלמוד תורה כנגד כולם.

תתעד"א תלמוד תורה עם דרך ארץ.

תתק"ל חנוך תפלת קטורת לפניך.

תתרי"ך ישות אלף ועשרים שאלות ותשובות

(מהר"ם ראשענבורג).

תתיש"ה תלי תלין של הלכות.

תתשכ"ב תלמוד תורה שקול כנגד כולם.

ת"ת תומת ישירים תנחם. (וסב"י וסלף
 בוגרים ישרם).
 ת"ת מ"נ תורת י"י תמימה משיבת נפש.
 ת"כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה,
 תנאי כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן(ס').
 תשלומי כפל.
 תכ"א תכנת כל אלה (ת').
 תכ"ד תוך כרי דבור, תניא כוותיה ד' —
 תכ"ד ה"ד תוך כרי דבור היכי דמי.
 תכ"ד כד"ד תוך כרי דבור כדבור דמי.
 תכ"ד לכד"ד תוך כרי דבור לאו כדבור דמי.
 תכ"ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים
 (ס') (תכה"ש).
 תכ"ע תשובת כהונת עולם (ס').
 ת"ל תלמוד לוטרי, תהלה לאל, תיפוק ליה
 (ת"יל), תאוה לעינים (ס') (תא"ל), תרצה
 לידע, תרי לישיני, תרע לך, תוך שלשים
 (ת"ש).
 תל"א תפוס לשון אחרון.
 תלד"ר תניא להא דתנו רבנן.
 תלה"ר תקון ליל הושענא רבא.
 תלי"ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.
 תל"ט תרתי לשיבותא.
 תל"ל תרתי למה לי.
 תל"ע תלמוד לשון עברי (ס').
 תל"ר תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו,
 תרתי לריעותא.
 תל"ש תקון ליל שבועות.
 תל"ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא(ס').
 ת"מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה
 (תוי"ט), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס').
 תוכחת מגולה (ס'), תביעת סמון.
 תמ"א תשובת משה אשר (ס').
 תמ"ב תבורך מנשים באהל (מב"ת).
 תמבע"א תהי מנוחתו בערן אמן.
 תמ"ג תשובת מן נבורים (ס').
 תמג"ת תענית מנילח תענית (יעב"ן).
 תמ"ד תאומים מאונים דלי (ל').
 תמ"כ תהי מנוחתו כבוד.
 תמ"כ עוכ"י תהי מיתתו כסרה עליו ועל כל
 ישראל.

תמל"ת תפסת מרובה לא תפסת.
 תמ"מ תשובת מניד מראשית (ס'), —
 משאת משה (ס').
 תמ"נ תוציא מצרה נפשי.
 תמ"ע תפלת מעריב.
 תמ"צ תענית מיתת צדיקים.
 תמ"ש תפלת מוצאי שבת, תשובת סגן
 שאול (ס').
 ת"נ תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח,
 תפלת נעילה (תניע').
 תנאצב"ה תהי נפש ארוני צרורה בצרור
 החיים.
 תנב"ה תהי נפשו בצרור החיים.
 תנב"כ תשובת נחפה בכסף (ס').
 תנבע"א תנוח נפשו בערן אמן.
 תנ"ה תניא נמי הכי.
 תנח" תנחומא.
 תנ"י תניא.
 תנ"כ תניא כוותיה.
 תנ"ך תורה נביאים כתובים.
 תנ"ל תשובת נחלה ליהושע (ס').
 תנ"ע תפלת נעילה.
 תנצב"ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
 ת"ס תקון סופרים, תרנוס סורי.
 תס"ח תשובת סס חיים (ס').
 ת"ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת
 עולה, תורת עולה (ס'), תפתה ערוך (ס').
 תרנוס עי' (זקנים), תרי עשר, תני עלה,
 תקנת עיבור (תק"ע), תי' עלמין (ק').
 תע"ב תנא עליו ברכה, תשובת עדות
 כיהוסף (ס').
 תעב"י תעודה בישראל (ס') (תב"י).
 תע"ד תפלת עוברי דרך.
 תע"ה תעלומות חכמה (ת"ח).
 תע"ל תפלת עלינו לשבח.
 תע"ע תמה על עצמך.
 תעשי"ה תפלת ערבית של חול.
 תעשי"ש תפלת ערבית של שבת.
 ת"פ ד' מאות פרסא.
 תפד"א ד' מאות פרסאות דארץ ישראל.
 תפח"ד (תה"ד).

תהי"ה תואר האדם המעלה (ס').
תהי"פ תנא הוא ופליג.

תהי"ז תקוני הזוהר (ס'). תואר הזמן (ס').
תהי"ח תרומת הלשכה (ס').

תהי"ט תבנית המישכן (ס') (ת"ה).

תהי"ע תורת העולה (ס').

תהי"פ תעל הטל על מלונם.

תהי"פ תואר הפעל (ד').

תהי"ק תורת הקנאות (ס'). תנא הכא קאי.

תהי"ש תפלת השחר (ת"ה), תורף השטר

(ת"ה), תולדות השמים (ס') (תוי"ש).

תהי"ז תואר השם זכר (ד').

תהי"ח תור השם נקיבה (ד').

ת"ז תם ונשלם, (תחלה וסוף?) תבנה ותכונן
(תו"ח).

תו תוספות.

תובי"ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.

תובי"ל תם ונשלם ברוך י"י לעולם.

תונב"א תורה וגדולה במקום אחד (תונבמ"א).

תוהי"ע תורת העולה.

תוהי"ק תורתנו הקדושה.

תוהר"י תוספות הרכ רבנו יונה.

תוהי"ש תואר השם (ד') (תה"ש), תולדות

השמים (ס') (תה"ש).

תוהי"ז תוהי"ז תוהי"ז (תהי"ז תהי"ז).

תוי"ז תוך זמנו.

תוי"ז תם וישר (תוי"ש).

תוי"ט תוספות יום טוב.

תולד"ש תולדות השמים (ס').

תולע"י תולעת יעקב (ס').

תוי"מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות

(ק'), תורה ומצות, תוריע ומצורע, תורת

משה (ת"מ), תיכף ומיד.

תומי"ט תורה ומעשים טובים.

תומ"י רי"ד תוספות ר' ישעיה דטראני.

תויע תופת ועדן (ס').

תוי"ש תנא ושירה, תולדות שמים (תוה"ש)

(ס'), תוך שלשים (ת"ש), תוספת שבת.

תוישאנ"ן תוספות שאנ"ן (שמשון בן אלעזר

שאנ"ן).

תוישא"ת ת"ק תירושיאנו תירוקדם.

תוישבי"ב תורה שבכתב.

תוישבעי"פ תורה שבעל פה.

תוישלבי"ע תם ונשלם שבה לאל בורא עולם.

תוישלמעי"ע תם ונשלם שבה לאל מלך עולם.

ת"ז תקוני זוהר (ס'), תרי זמני, תקוני זכה,

תפוזי זהב (ס').

תז"א תשובת זקן אהרן (ס'), תשובת זרע

אברהם (ס').

תז"ה תקוני זוהר חדש (ס').

ת"ה תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון

הצות (תק"ה), תא הוי, תפלת חובה, תענית

הלום, תורת חטאת (ס'), תשואות חן (ס').

תוצאות חיים (ס'), תורת חיים (ס'), תעלומות

חכמה (ס') (תעי"ה), תקנת חכמים, תני חרא,

תורת חכם (ס'), תקונים חדשים (ס'), תקלין

חדתי (ס').

תח"י תחנון, תחילה (תחי').

תחה"ש תקות חוט השני (תחו"ש) (ס').

תחי"י תחיה (ת').

תחיל"ל תקון הצות לילה.

תחציל"ל תענית הלום צריך למיסב (יעב"ץ).

תחי"ש תחום שבת (תחי"ש).

תחישמע"ב תלמיד חכם שמחל על כבודו.

ת"י תרגום יונתן, — ירושלמי, תחת יד, —

ידי, תענית יהודי, תפארת ישראל (ס'),

תפלת ישרים (ס'), תקוני ישנים, תפיסת יד,

תומת ישרים (ס'), תוספת ישנים (תוסי"י),

תולדות יצחק (ס'), תפארת יעקב (ס').

ת"י תחיה (תחי').

ת"א תפיסת יד אמת (ס'), תוספת יד

אמת (?).

תיא"צ תענית יאהרצייט (תי"צ).

תיב"ה תוך י"ב חודש.

תיובת"א תשבי יבא ויגיד בפיו תירוין אמת.

ת"ה תפלת שמונה עשרה.

ת"ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת"ל).

תי"צ תענית יאהרצייט (תיא"צ).

תיק"ן תשבי יתקין קשיות ובעיות.

תי"ד תיפח רוחן.

תי"רו"ש תהי ראש, תהי רש.

תי"ש תריסר ירחי שתא.

ש'תו"מ שידה חיבה ומגדל.
 ש'תז"ז שם תואר זכר (ד').
 ש'תז"ח שימש תלמידי חכמים.
 ש'תז"י שתרגם יונתן, — ירושלמי.
 ש'תז"נ שם תואר נקיבה (ד').
 ש'תעז"ז שגנת תלמוד עולה ודון.
 ש'תק"ק . של תקופת ש'תק"ת תשרי תמוז.
 ש'תק"ט טבת, ש'תקנ"ג ניסן

תורה, שעת הפלה, שומע הפלה (ת'), שלמא
 תנינא, שאול תחתיה, שירי תפארת (ס')
 (ש'ת"פ), שני תנינא, שאלות תשובות
 (ש'ת"ת) שיעור תקיעה.
 ש'ת' שתחיה.
 ש'ת"א שתרגם אונקלוס.
 ש'תא"ר שתקות אנוש רמה.
 ש'ת"ה שתחיות המתים, שתי הלהם (ש'תה"ל).

ת

תב"ש תבואת שור (ס') (ת"ש).
 תב"ר תנף באבן רגליך.
 ת"ג תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד').
 תלישא גדולה (ד'), תרומה גדולה, תרי גווני.
 תג"פ תוספות גמרא ופוסקים (תנ"פ), תוספות
 גמרא ופירושי.
 ת"ך תשלום דגש (ד'), תמים דעים (ס').
 תומר דבורה (ס'), תקוני דיקנא (ק').
 תד"א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א', תוך
 ד' אמות.
 תדאש"ת תוך ד' אמות של הפלה.
 תדב"א (תד"א).
 תדמ"ל תנא דמסייע ליה.
 תדר"א תקופת דר' אדא (תקדר"א).
 תדר"י תנא דבי ר' ישמעאל, (דר"י) דבי
 ר' ישמעאל (תני).
 ת"ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה"ד).
 תחת השם (תה"ש) (ד'), תואר השם (ד').
 תשמיש המטה (תה"מ), תפלת השחר
 (תה"ש), תבנית המשכן (תה"מ) (ס'), תרומת
 הדישן (ס'), תא הרצים (ס'), תורת האדם
 (ס'), תקון הנפש (ס'), תורת הבית (ס'),
 תוכן הדברים (תה"ד), תורף השטר (תה"ש).
 תה"א תורת האדם (ס'), תולדת הארין (ס').
 תה"ב תורת הבית (ס').
 תה"ג תשובות הגאונים (תשה"ג).
 תה"ד תפלת הדרך (ת"ה), תרומת הדישן
 (ס') (ת"ה), תוכן הדברים.

ת' תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת,
 תורה, תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת,
 תקון, תקוני, תולדות, תוספות, תוספי,
 תחינות, תפלות, ארבע מאות.
 ת"א תרגום אונקלוס, — אחר, — אישנה
 — ארמי, תירוץ אחר, תניא אידך, תורת
 אדם (ס'), תולדות אהרון (ס'), תענית
 אסתר, — אבל, תמניא אפי'.
 תא' תאמר.
 תאה"ש תואר השם (ד') (תה"ש).
 תא"י תולדות אדם וחוה (ס'), תורת אדם
 וחוה.
 תאוק"מ תענית אסתר וקריאת מגילה.
 תא"י תשובת אוהל יוסף (ס').
 תא"ל תתן אמת ליעקב (ס'), תאוה לענים
 (ס') (ת"ל).
 תא"מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו
 מיותרות, — מוקפות.
 תא"ר תקות אנוש רמה.
 ת"ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה
 בישראל (תעי"ב) (ס'), תנאו בטל.
 תב"ד תנאי בית דין.
 תבה"ב תענית שני וחמשי ושני.
 תב"כ כגב"נ תפלה בלי כונה כנוף בלא
 נשמה.
 [תבס"ל תעלא בעירנא סניד ליה (תעבס"ל)].
 תבפוסב"א תחילתו בפשיעה וסופו כאונס.
 תביצ תירוצו בצדו (תרכ"צ).

(ת'), של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שדי, שומר שכר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים, שמואל שולם, שש שעות, שם של . . . שתי שערות, שמונה שרצים, שנוי שם (שה"ש), של שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס'), של שבועות, שטר שיחרור, שכולת שועל, שבועת שוא, — שקר, שטייגשניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע"ש), שום שכל (ס'), שב שמעתתא.

שטי"א ששם אמר, — אמרו.

שטי"ב שלוחו של אדם כמותו.

שטי"ג שחיטה שאינה ראויה.

שטי"ד לשי"ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.

שטי"ה שמונה שרצים האמורים בתורה.

שטי"ו שכינה שרויה בנייהם.

שטי"ז שור של הוי"ט.

שטי"ח שור של הקדש.

שטי"ט שמו של הקדוש ברוך הוא.

שטי"י שם ועבר.

שטי"כ שומר שכר והשוכר.

שטי"ג שלי שלי ושלך שלך.

שטי"ד שיר של יום.

שטי"ה שם של כ"ב אותיות (שככב"א).

שטי"ו שם שמים לבטלה, שיעור של לולב,

שדרו של לולב, שומר שמסר לשומר

(ששמ"ל).

שטי"ז שמחה של מצוה.

שטי"ח שם של מ"ב אותיות.

שטי"ט שומר שמסר לשומר (שש"ל).

שטי"י שם של ע"ב אותיות.

שטי"כ שם שמים על ידו.

שטי"ג שינה של שחרית, שר של שכחה.

שטי"ד ששגת ע"ז ששגת תלמוד עולה ודון.

שטי"ה מאהמה"ע שינה של שחרית

ויון של צהרים מוציאין את האדם מן

העולם.

שטי"ז שיעור של תפילין.

שטי"ח שער תפלה (ס'), שער תשובה (ס'),

— תורה (ס'), שור תם, שמא תאמר, שמחה

שערי צדק (ס'), שטר צוואה, שבת צבי,

שמש צדקה (ס'), שמרהו צורו, שערי ציון

(ס'), שפתי צדיק (ס').

שצ"ו שמרהו צורו ונואלו.

שצ"ז שצריך לומר, — להוסיף, — להיות,

— להתענות, — לעשות, — לתרין.

שצ"ח שצריך להודו.

שצ"ט של צדיקים לעתיד לבא.

שצ"י שליח עבור מורה צדק.

שצ"כ שבת צדק מאדים חמה נונה

כוכב לבנה.

שצ"ג שבת קודש, של קודש, שמע קולינו

(ת'), שינת קבע, שתי קדושות, שבועה

קמיתא, שמטת קרקע, שם קביון (ד'),

שבעה קרואים, שלשלת קבלה (שה"ק),

שנוי קונה.

שק"ה שקיעת החמה.

שק"ו שקלא וטריא (ש"ו).

שק"ז שקצים ורמשים.

שק"ח שם קביון זכר (ד').

שק"ט שפיר קשיא ליה.

שק"י שקיבל עליו את הדין.

שק"כ שהרי קתני (קא תני).

שק"ג שמות רבה, שלום רב, שם רע, של

ראש, שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא

(ס'), ששים רבוא, שפתי רעננות (ס'), שיר

רבא (שהש"ר), שערי רחמים (ס'), שמן

חוקה (ס').

שק"ד שלום רב אקרא, שערי ר' אלפס.

שק"ה שוטה רשע וגם רוח.

שק"ו שבת ראש חודש.

שק"ז שם רשעים ירקב.

שק"ח שיש ראיה לדבר, — לדבריו, שיש

רגלים לדבר, שנתן רשות למשחית,

שרצונו לומר.

שק"י שרצונו לומר (שר"ל).

שק"כ שרה רבקה רחל לאה (שררו"ל) ולאה.

שק"ג שראשי תיבות.

שק"ד שראשי תיבות עשר ספירות

(יעב"ץ).

שק"ה שם שמים, שבת שוכה, שים שלום,

שנר"ל שנתן רשות למשחית.
 שנת"ם שמאל נר תדליק ימין מוזה.
 יש"ם ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות,
 של סופרים, שלוש סעודות, שטת סופרים,
 שטה סתומה(?).
 שסד"ך שלמה סנהריבדרוישבורש(מנל"יא).
 ש"ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום
 עליכם, של עולם, שמיני עצרת (שמ"ע),
 שמונה עשרה, שבילי עולם (שב"ע) (ס'),
 שם עצם (שה"ע) (ד'), שלוש עשרה (י"ג),
 שינת עראי, שהרורי עבדים, שבועת עדות,
 שוכן עד (ת'), שושן עדות (ס').
 שינ"א שער עבודת אלהים (ס'), שערי אורה
 (ס').
 שי"ע או"ח שלחן ערוך אורח חיים.
 שענ"ע שלחן ערוך אבן עזר.
 שעב"א שם ע"ב אותיות (ששעב"א) (ק').
 שענ"ג שעל גבי.
 שענ"מ שעל גבי מוכת.
 שע"ד שערי דורא (ש"ד) (ס'), שערי
 דמעה (ס').
 שע"ה שלמה עליו השלום, ששם הארץ,
 שעמי הארץ.
 שעד"ג שער הנגלות (ס').
 שעד"ב שעת הכושר (ש"ה).
 שעד"מ שעל המטה.
 שעד"ג של עיר הנדחת.
 שעד"ת שעת התפלה.
 שע"ז שם עצם זכר (ד').
 שעד"מ שולחן ערוך הושן משפט (שעח"מ).
 שע"מ שערי טבילה.
 שעטנ"ז שוע טווי ונוו (נדה ס"א ב').
 שעטנ"ז ג"ץ (אותיות שיש תנין עליהן).
 שע"י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום
 על ישראל.
 שע"ד שעל ידי (שע"י), שלחן ערוך יורה
 דעה (שע"ד).
 שע"ז שעל ידי זה.
 שע"ב שעל ידי כן.
 שע"ב שם עצם כללי (ד'), שעובדי כוכבים,
 שעל כרחק.

שעב"ם שעובדי כוכבים ומזלות.
 שעב"ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם
 כללי זכר (ד').
 שעב"פ שעל כל פנים.
 שע"ל שהור על לבן.
 שע"ל ז"ל שהור על לבן זכר לחרבן.
 שעלב"צ שעשה לי כל צרכי (שלכ"צ).
 שע"מ שעת מיתה, שעל מנת.
 שעמו(ק) יש שוכן עד מרוסקודיש שמו(ת').
 שעמשהת"ב שלוש עשרה מדות שהתורה
 נדרשת בהן (ינימ).
 שע"ג שם עצם נקבה (ד'), שעשה נסים.
 שענ"ל שעשה נסים לאבותינו.
 שעע"ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו
 הפסח (שעע"ה).
 שעע"פ שעבר עליו הפסח.
 שע"פ שם עצם פתוי (ד').
 שעפא"ח שעל פיהו אנו היין (עפא"ח).
 שע"צ שערי ציון (ס'), שערי צדק (ש"צ) (ס').
 שע"ד שעת רחמים.
 שערוע"ד שעת רחמים ועת רצון.
 שערש"ק שעושין רצונו של קונם, שערב
 שבת קדש.
 שע"ש שערי שמים (ס'), שלחן עצי שטים (ס').
 שע"ת שערי תשובה (ש"ת) (ס').
 ש"פ שושן פורים, שזה פרוטה, של פסח,
 של פורים, שאר פוסקים, שמין פסול, שנה
 פשוטה, שמונה פרקים, (להרמב"ם), שמחת
 פורים.
 שפ"א שפת אמת, שפת אשכנז.
 שפ"ד שתין פולסי דנורא (שפדיג) (ספדיג).
 שפה"ה שבת פרשת החדש.
 שפ"ז שבת פרשת זכור.
 שפ"ה שפתי חכמים (ס').
 שפ"ו שומר פתאים י"י.
 שפ"י שפירש, שפירוש.
 שפ"ל שפירשתי לעיל, — לקמן.
 שפ"ג שפרסה נדה.
 שפ"ע שפת עבר.
 שפ"פ שבת פרשת פרה.
 ש"צ שליח צבור, של צדקה, של צבור,

שליט(א)ים שיחיה לארך ימים טובים סלה.

שלב"ד שלא בדרכה.

שלי"ל שלא לצורך.

שלי"מ שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה, שליח מצוה, שליח מיוחד.

שלמ"ה שבח לאל מלך העולם.

שלי"ג שלא נהנו, שלא נוצרת (ת'), שלא נאמר, — נכתב, שלבו נוקפו.

שלי"פ שלא פירש, — פסק.

שלי"ז שלפי זה.

שליש"ט שלא לשם שמים.

שלי"ד שלש רגלים (שיר), של ראש.

שליש"ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני שבועות, הירש מענדיל פינעלע"ש.

שלישא"ב שלוחו של אדם כמותו (ששא"ב).

שלי"ת שלא תאמר.

ש"מ שמע מניה, שליח מצוה, שליחי מצוה,

שמענא מנא, שם מפורש (שה"מ), שלחן

מלבים (ס'), שם משמעון — משמואל (ס'),

שכיב מרע, שור מועד (שה"מ), שנוי מקום,

שם משותף (ד'), שנה מעוברת, שבר מצוה

(שכי"מ), של מצוה, שבת מוסר (ס'), שם

מקרה (שה"מ) (ד'), שם מפשט (ד'), שבור

מלכא, של מעלה, שטה מקובצת (שש"מ)

(ס'), שמן משחה (ס'), שולמאן.

שמא"ג שליחי מצוה אינן נוזקין.

שמב"ב של מה בכך.

שמב"ג שבע מצות בני נח.

שמב"ע שבר מצוה בהאי עלמא.

שמדד"ד שמדת הדין.

שמדד"ד שמדת הרחמים.

שמד"ת שמדין תורה.

שמד"ד שמן הדין, שמדת הדין (שמדד"ד).

שמדד"מ שמדת הדין מכל מקום (יעב"ז).

שמה"מ שמן המשחה.

שמה"ס שמן הסתם.

שמה"ש שמלאכי השרת.

שמזוי"ב שמטות ויובלות (שו"י).

שמו"ע (שמ"ע).

שמוע"ג שדרך מישך ועבר ננו.

שמו"ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.

שמ"ז שם מפשט זכר (ד'), של מים זכים.

שמ"י שניאות מי יבין.

שמ"ב שמיטת כספים.

שמ"ל שיר מזמור לדוד.

שמלדבב"ב שמע מניה לדברים נכתבן (יעב"ז).

שמ"מ שמכל מקום.

שמ"נ שם מפשט נקיבה (ד'), שמסרו נפשם.

שמ"ז עק"ה שמסרו נפשם על קדושת השם.

שמ"ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית,

שמצות עשה, של מנין עולם, שאו מרום

עיניכם, שדי מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש"ע).

שמ"ע מה"ת שמצות עשה מן התורה.

שמ"פ (ש"פ).

שמצה"ד שמצד הדין (מצה"ד).

שמ"ק שמן משחת קודש.

שמק"ט שהוא מקבל טומאה.

שמשי"א שתי מתנות שהן ארבע (במשה"ד).

שמשי"ב שמתן שכרה בצידה (שמשי"ב).

שמ"ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמו"ת).

שי"ג שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות נרדפים

(ד'), שוא נח (שני"ח) (ד'), שוא נע

(שני"ע) (ד').

שני שנאמר.

שנא' שנאמר.

שנא"ן שור נשר אריה אנוש (?).

שנ"ב שהכל נהיה בדברו (שהנ"ב), שנעשה

בסיס, שנכתב בצדה.

שנבב"ט שנכפל בו כי טוב.

שנ"ה שבע נתיבות התורה.

שנ"ח שוא נח (ד').

שנ"מ שומר נפשו ירחק מהם.

שנ"ב שנושאין כפיהם.

שנ"ל שנזכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה,

שניות לעריות (שנל"ע, ש"ל).

שנל"ע שנחלק לעולמו, שניות לעריות

(שנ"ל).

שנ"ע שוא נע (ד').

שיט"א שיום טוב אחרון.

שיט"א שמע ישראל י"י אלהינו י"י אהר.

שיבה"ג שירי ננסת הגדולה.

שיל"ג שיש לו, שיש לומר, — לברך, —

להקשות, שיש לפרש, — לתרין, —

ליוהר, — לקיים.

שיל"א שיש לכל אחד.

שיל"איו (שיל"יו) שיחה לאורך ימים ושנים.

שילה"ק שילוח הקן (שלה"ק).

שיל"א שיחה לאורך ימים אמן.

שיל"ע שארית ישראל לא יעשו עולה.

שיל"ל שיכול לומר לו.

שיל"ע שם יפת למך נח עבר.

שיל"ע שיש לומר עור, — להקשות עור,

לקיים עור, — לתרין עור.

שיל"פ שיש לפרש.

שיל"ת שיש לתרין, שוית י"י לנגדי תמיד.

שי"מ שעשר מכות (שעי"מ), שיעבור מלכיות.

שימד"ג שפתים ישק משיב דברים נכוחים.

שי"ג שיחה נצה, שלומו יהי נצה.

שי"ע ש"י עולמות, שאילת יעבי"ן.

שי"ע שיש עליו עדים.

שי"ף שמואל יוסף פין.

שי"ק שעל ידי קדושין (יבמות נ"ה א').

שי"ק ובא"י שאו ידינם קודש וברכו את י"י.

שיק"י שמע י"י קול יהודה.

שיקל"ן שמא יקדים קנה לו שט.

שי"ד שלמה יהודה ראפאפארט.

שיר"א שובה י"י רבבות אלפי ישראל.

שי"ב שקול כנגד, שפתי כהן (ס), שלום

כהן, של כסף, של כל, שפחה כנענית.

שכ"א שכל אחד, — איש, שכן, אמרו,

שכן אמרו, שכן אומרים.

שכ"א"א שכל אחד ואחד, שכל איש ואיש.

שכ"ג שכהן גדול (שכה"ג).

שכ"ד שכן דעת, שתיקה כהודאה דמיא

(שכה"ד).

שכד"ע שבששת ביון דעל על.

שכ"ה שכן הוא, שכן היה.

שכ"ה"א שכן הוא אמר.

שכה"ג שירי ננסת הגדולה (ס).

שכה"ד (שכ"ד).

שכה"ט שכל הימים טובים (יעב"ן).

ש"ב הב"א שני כתובים הבאין כאחד.

ש"ב הב"ב זא"ן שני כתובים המכחישים

זה את זה.

שכה"ת שכל התורה.

שבו"ג מ"ע שכתו ונבחרתו מלא עולם (ת).

שכ"ב שכן כתבת, — כתב, שקול כנגד כולם.

שכ"ל שבעה נוכחי לכת (זכ"ל).

שכ"מ שכיב מרע (ש"מ), שכן משמע.

שכ"נ שכן נהגו, שכן נראה.

שכ"פ שכן פירש, — פירושו, — פסק.

ש"ל שמחת לב, שברי לב, שייך לעיל, —

לקמן, שבה לאל, של לולב, שיר למעלות

(ש"ה), שחטאנו לפניך, שבולי לקט (ס),

שלמה לוריא (מהרש"ל), שברי לוחות (ס'),

שניות לעריות (שנ"ל).

שלא"א שלא אמר, — אמרו.

שלא"ט שחל להיות אחר שבת.

שלא"ב שלא באחריות (שלא"ב), שלא בפניו

(שלא"ב).

שלא"בא שלא באחריות.

שלא"בב שלא בכונה.

שלא"בכך שלא בפני בעל דין.

שלא"בל שלא בא לעולם.

שלא"במ שלא בשעת מלאכה.

שלא"בע שבה לאל בורא עולם.

שלא"בפ שלא בפניו.

שלא"במ שליח לדבר מצוה.

שלא"בע שליח לדבר עבירה.

שלא"ה שני לוחות הברית (ס), שילוח הקן

(שה"ק), שיר ליום השבת, שלמה המלך,

שליח להולכה.

שלא"ה"ג שלטי הגבורים (ס').

שלה"ק שלוח הקן (שילה"ק).

שלא"ל שתיים לפניו וחת לאחריה.

שלי"ה שבק לן חיים.

שלה"ע שלא חל עליו, — עליהם.

שלט"מ"ה שלא טעם טעם חטא.

שלי"ו (שיל"ו).

שליט"א שיחה לאורך ימים טובים אמן.

ש"פ שריר ופליט, שמנים ופחילות, שוה פרוטה.
 שופ"ר שטן ופגע רע, שטן ואין פגע רע (שואפ"ר).
 שו"ק שריר וקיים (ש"ו).
 שוק"ך שחוק וקלות ראש.
 שו"ש ששון ושמחה, שמחה וששון, שלום ושלום.
 שוש"ב שומה — שוטם שבעולם (שושב"ע).
 שוטר"ש שלום ולא שלימו רחמי שמיא.
 שו"ת שאלות ותשובות.
 שו"ת ה"ח שאלות ותשובות הבית חדש.
 שו"ת ה"ס שאלות ותשובות חתם סופר.
 שו"ת מהרש"ך שאלות ותשובות מהר"ש שלמה כהן.
 ש"ז שם זכר (ד'), שכבת זרע, שניאור ואבס (זאקס), שמן זית.
 שו"ה שלמה זלמן הענא (רשו"ה).
 שוח"ה שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
 שז"ל שכבת זרע לבטלה.
 שזס"ה שוה סוד הכתוב.
 שזפ"ה שוה פירוש הכתוב, — הפסוק, שז"ש שוה שאמר.
 ש"ח שפוך חמתך (ת'), שומר הנס, של הול, שנאת הנס, שבת הנוכה (שב"ח), שטר חוב (שט"ח), שיחת חולין (ס'), שיעור חלה, שפתי חכמים (ס'), שטה חדשה (ס'), שיר חדש (ס'), שמלה חדשה (ס'), שלמה חדשה (ס'), שביעה חמורה, שבת חזון, שאלת חכס, שחוט חזק, שערי חכמה (ס').
 שח"ה שער חשבון הנפש (שח"ג).
 שח"מ שבת חול המועד (שח"מ).
 שח"ג שער חשבון הנפש (שח"ה).
 שח"ט שחוק טמא, שוחר טוב (ס').
 שח"ל שחל להיות, שמירה חוב למידה.
 שחל"ש שחל להיות בשבת.
 שחל"ה שבק חיים לכל חי.
 שח"ק שבא חולם קטן (ד').
 שחש"ג שירה חדשה שבתו גאולים (ת').
 שחשוק"ק שור הרש שומה וקטן.

שחש"ת"ה שיחת חולין של תלמידי חכמים.
 ש"ט שם טוב, שוחר טוב (ס'), שמונה טריפות, שטר טוב, שכל טוב (ס').
 שטב"ז שטוף בזמה.
 שט"ה שטר הרשאה, שטר הולכה.
 שט"ז שטר זה.
 שט"ח שטר חוב (ש"ח).
 שטח"ז שטר חוב זה.
 שטמ"ג שטען טענת נבב.
 שטמ"ב שטר כתובה.
 שטמ"מ שטר מוקדם, שטה מקובצת (ש"מ) (שטמ"ק) (ס').
 שטמ"ס שטעות סופר.
 שטמ"צ שטר צוואה.
 ש"י של יד, שונאי ישראל, של ישראל, שיח יצחק (ס'), שבות יעקב (ס'), שב יעקב (ס'), שומר ישראל (ת'), שארית ישראל (ס'), שפת ישר (ס'), שארית יוסף (ס'), שפתי ישנים (ס'), שתי ירות (ס'), שמע ישראל (ת'), שבט יהודה (ס') (שב"י), שבחי ירושלים (ס'), שבטי ישורון, שפת יהודית, שאר ישוב (ס'), שפתי ישנים (ס').
 ש"י שיחה.
 ש"א שיש אומרים.
 ש"ב ששת ימי בראשית, שיש בו.
 שיב"ה שתיקה יפה כשעת התפלה.
 שיב"א שיש בו חשש איסור.
 שיבמ"מ שיש בו משום נותן טעם.
 שיב"ס שיש בה סכנה.
 שיבק"ע שיש בה קום עשה.
 שיבר"ח שיש בהם רוח חיים.
 שיב"ש שני יוסף בן שמעון.
 שיג"ל"ת שיסמך גאולה לחפלה.
 שיה"ב ששת ימי הבריאה.
 שיה"ג שלשת ימי הגבלה.
 שיה"ד שירי הדם.
 שיה"י פה"י (יה"י פה"י).
 שיה"מ ששת ימי המעשה, שבעת ימי המשתה, שמנות ימי המילה (חיה"מ).
 שיה"ש שיש חולקין, שיר חדש (ש"ח).
 שיחל"א שיחה לנצח אמן.

שערי דמעות (ס'), שום דבר, שפתי דעת (ס'), שערי דורא (ס') (שע"ד).
 שד"א שבועה דאורייתא, שנוי דאורייתא.
 שדב"ג שבעה דברים כגולם.
 שד"ג שני דיני נזירות.
 שד"ך שודא דרינא.
 שד"י שומר דלי יחידיו (?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.
 שד"ח הגר"ע שהייה רסה חלדה הגרמה ועיקור.
 שד"ל שמואל דוד לוצאטן.
 שדל"ל שדרבן לילך ולהויק.
 שד"ת שם ר' תיבות (שש"ת).
 ש"ה שם המפורש (ש"מ), שיר היחוד, שבת הגדול (ש"ג), שלשלת הקבלה (ש"ק) (ס'), שיר המעלות (ת'), שמן המשחה (ס'), שירת הים, שיר השירים (ש"ש), שלשלת היוחסין (ש"י"ח), שר הפנים (ש"פ).
 שד"א שהרי אמרו.
 שה"א"ח שהרי אמרו חכמים.
 שה"ב שער הבטחון (ש"ב"ט), שור הכר.
 שה"ב"א שני הפכים בנושא אחד (שהבני"א) (הנין).
 שד"ג שבת הגדול (ש"ה), שלטי הגבורים (ס'), שם הגדולים (ס'), שהומן גרמה (שהוי"ג), שם הגוף (ד'), שלימות הגוף.
 שהג"פ שהגיעה לפרקה.
 שהג"ש שהגירה שוה.
 שה"ד שולי הרף, שורת הרין.
 שה"ה שהוא הרין.
 שהה"ז שיפוע — שפולי הר היתים (שה"ז).
 שה"ו שיעור הדם וערכה (שה"ע).
 שהז"ג שהומן גרמא.
 שה"ח שבת החודש.
 שה"י שיר היחוד (ש"ה), שער היחוד.
 שה"י פה"י שבת היום פסח היום (שה"י) (שה"י) פיה"י) (מנילה י"ג).
 שה"כ שעת הכושר (שעה"כ).
 שה"ל שהיה לו, שבלי הלקט (ס').
 שה"מ שיר המעלות (ש"ה), שמן המשחה (ס'), שער המזרח, שם המפורש (ש"מ"פ).

שמן המור (ס'), שם המספר (ד'), שלמה המלך, שור המועד (ש"מ), שם המקרה (ד').
 שה"מ וק"ל שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא.
 שה"נ שור הנסקל (שהנ"ס), שמחת הנפש (ס').
 שהנ"ב שהכל נדה ברכו, שהתורה נדרשת בהן (שהתנ"ב).
 שהס"ג (ס"ג).
 שה"ע שער העבודה, שם העצם (ד') (ש"ע), שנת העיבור (ל'), שבועת העדות.
 שהע"ה שלמה המלך עליו השלום.
 שה"פ שער הפרישות, שר הפנים, שעת הפנאי, שער הפנה (ס'), שבועת הפקדון.
 שה"צ שמעון הצדיק.
 שה"ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש, שלשלת הקבלה (ש"ה), של הקדש, שלוח הקן (ש"ה).
 שהק' שהקשה.
 שהקב"ה (הקב"ה).
 שה"ש שיר השירים, שנוי השם.
 שהש"צ (ש"צ).
 שהש"ד שיר השירים רבה.
 שה"ת שער התשובה, שם התואר (ד'), שעת התפלה (שעה"ת).
 שהתנ"ב שהתורה נדרשת בהן.
 ש"ו שתי וערב, שקלא וטריא (ש"ו"ט), שריר וקיים (ש"וק), שמים וארץ (ש"ו"א), שמטות ויובלות (ש"וי).
 שוא"ת שב ואל תעשה.
 שו"ב שוחט וכודק, שהיטה וכדיקה, שומים וכצלים.
 שובב"ם ת"ת שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה.
 שוה"מ שור המועד.
 שו"ן שם זוכר.
 שו"ט שוחר טוב (ס').
 שו"י"ט שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.
 שו"מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפייער וואַרמס מינין, שחרית ומוסף.
 שו"ע שכר ועונש, שתי וערב (ש"ו), שן ועין, שם ועבר, שולחן ערוך.

ש"א"ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.
 שאת"כ שאין תוכו ככרו.
 שאת"ל שאם תמצא לומר (את"ל), שפת
 אמת תכון לעד.
 ש"ב שואל בשלום, — בשלום, שבועת
 נטוי, שאר בשירי, שבע ברכות, שפה
 ברורה (ס). שבת כראשית (שכ"ד), שבוע
 בתרייתא, שמוף בומה (שט"כ).
 שב"א של בני אדם, שבני אדם, שני
 בני אהרן.
 שבא"א שם בן ארבע אותיות (שבד"א).
 שבא"ד שבתו בן אברהם דונולו.
 שבא"י שבארץ ישראל.
 שבא"ל שבין אדם לחבירו (שבאל"ח).
 שבאל"מ שבין אדם למקום.
 שבב"י שבבית יוסף.
 שבב"ש שבכרוך שאמר (יעב"ץ).
 שבג"ע שבגן עדן.
 שב"ד שליח בית דין, של בית דוד, שבגן דוד.
 שבד"א שם בן ד' אותיות (שבא"א).
 שב"ה שמחת בית השואבה (שבה"ש),
 שמשון בלאך הלוי, שבית המקדש.
 שבה"ג שבת הגדול (שה"ג).
 שבה"ע של בין הערבים.
 שב"ו שלמה בן וורנא (רשו"ו).
 שבוי"מ שבור מלכא.
 שב"ז שמעון בן זומא.
 שב"ח שתיקה בדיקה חשיקה.
 שבחיה"מ שבחול המועד.
 שבחיהמ"ש"ם שבחול המועד של סוכות.
 שבחיהמ"ש"פ שבחול המועד של פסח.
 שבחול"ל (שבח"ל).
 שבח"ל שבחולין לארץ (שבחול"ל).
 שבי"ח שבשמונה עשרה.
 שביב"ל"ם שבין יום כפור לסוכות.
 שבכב"א שם בן כ"ב אותיות (ששככ"א).
 שבכ"מ שבכל מקום.
 שבכת"י שבכתב.
 שב"מ שבט מוסר (ס') (ש"מ).
 שבמ"א ואתת"א שמע בני מוסר אביך
 ואל תמוש תורת אמן.

שבמב"א שם בן מ"ב אותיות.
 שבמו"י שבמוצאי יום כפור.
 שבמ"ע שבמצות עשה.
 שבמ"ש שבמוצאי שבת.
 שב"נ שום בר נש.
 שב"נ שב"ק ושבמו"מ שלישי כננסים
 שלישי בקרקע ושלישי במשא ומתן.
 שב"ס שבעל ספר.
 שבס' שבספר.
 שבסה"י שבסדר היום.
 שב"ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס').
 שבע' שבעולם.
 שבעב"א שם בן ע"ב אותיות.
 שבע"ה שהוא בן עולם הבא (שבעו"ה).
 שבעו"ה שבעונותינו הרבים (שבעו"ה).
 שבעו"ה א"א שבעונותינו הרבים אי אפשר
 (יעב"ץ).
 שבע"פ שבעל פה.
 שב"פ שגור בפיו (ש"פ).
 שב"ץ שבתו צבי (השב"ץ).
 שבק"ש שבקריאת שמע.
 שב"ש שמעון בן שטח, שובו בני שובבים.
 ש"ב ש"ב וש"ב (שב"ת שב"מ וש"ב"ג)
 שלישי בתורה שלישי במשנה ושלישי כנמרא.
 שבש"ה"ע שבשנה העברה (שבש"ש"ע).
 שבש"מ שבשעת מלאכה.
 שבש"ש"ע שבשנה שעברה (שבש"ש"ע).
 שב"ת שינה בשבת תענוג, שבת בשבת
 תנמור, שבת בו תתעלה, שכן תורה,
 שמרימל במקום תפילין.
 שבת' שבתורה.
 שבת"כ שבתורת כהנים.
 שבת' שב"ג ושבמו"מ שלישיבתורה שלישי
 כנמרא ושלישי במשא ומתן.
 ש"ג של גוי, — גוים, של גלות, — גלויות,
 של ניהנם, של גריסין, שלטי גבורים (ס').
 שגב"פ שגור בפיו.
 שג"ע של נן עדן, שני גורי עצים, שער נן
 עדן (ס').
 ש"ד שאר דברים (שא"ד), שם דבר, שרש
 דבר, שפכות דם, שופך דם, שפיר דמי,

ש"א"ל"ע (ש"ל"ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.
 ש"א"ל שאינו יודע לשאול.
 ש"א"כ שאם כן.
 ש"א"ה"ל שאם כן היה לו.
 ש"א"ב"ל שאם כן מה לו.
 ש"א"ל שאין לומר, — לברך, — להקשות — לתרין, — להתענות (שאלה"ת), שאין לו, — להם, שארע לו, — להם.
 ש"א"ל"א שאין להם אחריות (ש"א"ב"א).
 ש"א"ל"ד שאין לך דבר.
 ש"א"ל"ה"ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא (ש"ל"ע"ו"ה"ב).
 ש"א"ל"ב שאם לא כן.
 ש"א"ל"ד שקר אין לו רגלים.
 ש"א"ל"ש שאין להם שיעור.
 ש"א"מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא, שאינה מהוננת (ש"א"מ"ה).
 ש"א"מ"ה שאינה מהוננת.
 ש"א"מ"ע שאינו מצוה ועושה.
 ש"א"מ"ט שאין מקבל טומאה (ש"א"מ"מ").
 ש"א"מ"ק שאין מקבלין, שאין מקיפין.
 ש"א"מ"ק"ט שאינו מקבל טומאה (ש"א"מ"ט).
 ש"א"מ"ב שאין נושאים כפיהם.
 ש"א"נ"ע"פ שאין נופלין על פניהם.
 ש"א"ע"מ"ל שאין עדים מצוים לקיימו.
 ש"א"ע"פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.
 ש"א"ע"פ"ז שאף על פי זה.
 ש"א"ע"פ"ב שאף על פי כן, — כך.
 ש"א"ע"ק שאין עולם קיים.
 ש"א"ע"ר ש"מ שאין עושין רצונו של מקום.
 ש"א"ע"ב"י שלום אקרא עד בלי ירח.
 ש"א"פ שבת אחר פסח.
 ש"א"צ שאין צריך, — צריכין, שוב אין צריך.
 ש"א"צ"ב שאין צריך ברכה, שוב אין צריך ברכה.
 ש"א"צ"ה שאין צריכין התראה.
 ש"א"צ"ל שאין צריך לומר.
 ש"א"צ"ל"ב שאין צריך לברך.
 ש"א"ק שגוי אינו קונה.
 ש"א"ש שבת אחר שבועות, שאילת שלום, ש"א"י"מ שאין שיירות מצויות,

ש"א"א"א שאי אתה אומר.
 ש"א"א"א"א שאין אומרים אל ארך אפים.
 ש"א"א"ב שאין אומרים בו.
 ש"א"א"י שאין אתה יכול, — יודע.
 ש"א"א"ל שאין אתה יכול לומר.
 ש"א"א"ל"ל שאי אפשר לומר, — לתרין וכו'.
 ש"א"א"ל"ב"מ בכ"א שאי אפשר לבי מלכים ככתר אחד (יעב"ץ).
 ש"א"א"ע שאיסורם איסור עולם.
 ש"א"א"ר"ב שאי אתה רואה בו.
 ש"א"א"ת שאין אומרים תחנון.
 ש"א"ב שאין בו.
 ש"א"ב"א שאין בהם אחריות.
 ש"א"ב"ב שאינו כן ברית.
 ש"א"ב"ה"א שאין בו חשש איסור.
 ש"א"ב"ה"ב שאין בו חסרון ניס.
 ש"א"ב"י שאין בה ידיעה.
 ש"א"ב"ל שאין בקיאות לשמה.
 ש"א"ב"מ שאין בו מעשה.
 ש"א"ב"מ"ט שאין בו משום נותן טעם.
 ש"א"ב"ס שאין בה סכנה.
 ש"א"ב"ק"ע שאין בה קום עשה.
 ש"א"ב"ר"ח שאין בהם רוח חיים.
 ש"א"ב"ת שאינו כן תורה, שאינם בני תורה.
 ש"א"ד שאר דברים (ש"ד), — דרכים, שאין דרך.
 ש"א"ד"ב"א שאין דרך בני אדם.
 ש"א"ד"ר שאדם הראשון.
 ש"א"ד"ש"א שאין דרכן של בני אדם (אדש"א).
 ש"א"ה שאינו הנגן.
 ש"א"ו"ד שאור ודבש.
 ש"א"ו"ש שאנת אריה וקול שחל (ס').
 ש"א"ח שאמרו חכמים.
 ש"א"ח"ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
 ש"א"מ"ט שאינו טעון.
 ש"א"מ"ב שאינו טעון ברכה.
 ש"א"מ"ט שאינו טעון טבילה.
 ש"א"י שלומי אמוני ישראל (ת'), שארית יוסף (ס').
 ש"א"י"ה שאר ימות השנה.

רש"ש ר' שמעון, ר' שמשון (משאנין)
 (רש"מ), רב שלום, רפואה שלימה, ר' שלמה, רוּדף שלום.
 רש"א ר' שמואל אליעזר, רב שלום אקרא.
 רשא"ח רשות או חובה.
 רשא"מ רוח שאינה מצויה.
 רש"א עב"י רב שלום אקרא עד בלי ירה.
 רשב"א ר' שמעון בן אלעזר, ר' שבתי בן אכרהם, ר' שלמה בן אדרת, ר' שמשון בר אכרהם.
 רשבא"י רבותינו שבארץ ישראל.
 רשב"ב רבותינו שבבבל.
 רשב"ג ר' שמעון בן נמליאל, ר' שלמה בן נבירול.
 רשב"ג ה"ג רבן שמעון בן נמליאל הנהרג.
 רשבה"ת ר' שמשון (משאנין) בעל התוספות.
 רשב"ה ר' שמעון בן הלל.
 רשב"ז ר' שמעון בן זומא.
 רשב"ט ר' שמעון בר טוביה.
 רשב"י ר' שמעון בן יוחאי.
 רשב"ם ר' שלמה בן יהושע מיימון.
 רשב"ל ר' שמעון בן לוי, — בן לקיש.
 רשב"ם ר' שמואל בר מאיר, ר' שלמה בן מלך.
 רשב"ן ר' שמואל בר נחמני.
 רשב"ע ר' שמעון בר עלאי, — בן עזאי.
 רשב"פ ר' שמעון בן פזי.
 רשב"ץ ר' שמעון בר צמח (תשב"ץ), — בר צדוק.

רשב"ש ר' שמעון בן שטה, ר' שלמה בן שמעון (בן צמח).
 רשב"ת ר' שמואל אבן תיבון.
 רש"ג ר' שרירא גאון.
 רש"ד ר' שלמה דובנא, ר' שבתי דונולו.
 רש"ל ר' שמואל דוד לוצאטו (שר"ל).
 רש"ם ר' שמואל די מאדינא.
 רשד"ס רשימת הספרים.
 רשד"ש ר' שמעון השזורי.
 רש"ו ר' שלמה ווירנא (רש"מ).
 רשז"ה ר' שלמה זלמן הענא.
 רש"ט ר' שם טוב.
 רש"י ר' שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
 רש"כ ר' שלום כהן, ר' שלמה כהן (מהרש"ך).
 רשכב"ה רבן של כל בני הגולה (רבי"ש כבה"ג).
 רש"ל ר' שלמה לוריא (מהרש"ל).
 רש"ל"ע (רש"ע) רבנו של עולם.
 רש"מ ר' שלמה מלכו.
 רש"מ"ש רבינו שמשון משאנין (בעל התוספות).
 [רש"ץ ר' שמואל צרפתי].
 רש"ר ר' שלמה רופא ווירנא (רש"ו).
 רש"ש ר' שמואל שטראשון.
 רש"ש"ך ר' שמואל שאטמען כהן.
 רש"ת רצועה של תפילין.
 ר"ת רבנו חס (ר' יעקב בן מאיר), ראשי תיבות.
 רת"ו רב תנא ופליג (רת"פ).

ש"ש שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל, שלש מאות.
 ש"א שמואל א', שטה אחרונה, שומר אמונים, (ס') שום אתתא, שאנת אריה (ס'), שלום אמת (ס'), שולחן ארבע (ס'), שפת אמת (ס'), שבילי אמונה (ס'), שערי אורה

ש

(ס'), שערי אפרים (ס'), שבת אחים (ס'), שאר אחרונים, שם אשה, שלום אקרא, שא' שאלות, שאלה, שאפשר (שאפ'), שאמר.
 שא"א שאי אפשר, שאין אומיקן, — אוכלין.

רמבה"ג ר' מאיר בעל הנס (רמבע"ג).

רמב"ה ר' מתאי בן חרש, ר' משה בן חסדא.

רמב"ט ר' מאיר בן טודרוס.

רמב"ו ר' מנשה בן ישראל.

רמב"ת ר' מאיר בן יוסף תאומים.

רמב"ם ר' משה בן מיימון (מיימוני).

רמבמ"ן ר' משה בן מנחם מענדלזאהן מדעסוי.

רמב"ן ר' משה בר נחמן.

רמב"ם ר' מנחם בן סרוק.

רמבע"ר ר' משה בן עזרא.

רמבע"ע ר' מאיר בעל נס (כה"ג).

רמ"ג רצה מזה גובה, ר' משה גלנטי.

רמ"ד ר' משה דעסוי (מענדלזאהן).

רמד"ל ר' משה די ליאן.

רמ"ה ר' משה הנקדן (רמה"ג), — הדרשן,

(רמה"ד), ר' מאיר הלוי אבולאפיא.

רמור"מ ריש מתא וריש מתיבחה.

רמ"ז ר' מרדכי זאב, ר' משה זכות.

רמ"ח ר' משה חזן, ר' משה חניו.

רמח"ל ר' משה חיים לוצאטנ.

רמ"ט ר' משה טראני.

רמ"י ר' מרדכי יפה.

רמ"כ ר' משה כהן, ר' מאיר כהן.

רמ"ל ר' מאיר לובלין (מהר"ם).

רמ"מ ר' משה מקוצי.

רמ"נ ר' משה נרבוני.

רמנ"ז ר' מרדכי נאטאנאן.

רמ"ס ר' משה סופר, ר' מאיר סבר.

רמ"ע ר' מנחם עזריה (מפאנו).

רמ"ק ר' משה קמחי.

רמ"ש ר' משה שטיינשניידר (רמש"ש), ר'

מתתיהו שטראשון.

רמש"ג ר' מרדכי שמואל ניראנרי.

רמ"ת ראה מחמת תשמיש.

רין ר' נסים.

ר"ע ר' נחמיה, ר' נהוראי, ריחה נורף.

רנב"א אב"ה ר' נחוניה בן אלנתן איש

כפר הכבל.

רנב"ג ר' נחוניה בן גונדרא.

רנבה"ע ר' נתן בעל הערוך.

רנבה"מ ר' נתן בעל הערוך מרומי.

רנבה"ק ר' נחוניה בן הקנה.

רנב"י ר' נחמן בר יצחק, ר' נחמיה בן יוסף.

רנב"ד ר' נתן בן ראובן, ר' נסים בן ראובן.

רנ"ק ר' נפתלי קעללער, ר' נחמן קראכמאל.

ר"ם רבנן סבוראי, ר' ספרא, ריש סימן,

ריש סדרא, רבנו סעדיה.

רס"ג ר' סעדיה גאון.

ר"ע ר' עקיבה, ר' עמרם, ר' עזריה, ר' עולא,

רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי

עמנואל (מחברת עמנואל).

רע"א ר' עקיבא איינער, — אומר.

רע"ב ר' עובדיה מברטנורא (רעמ"ב).

רע"ב"י ר' עקיבא בן יוסף.

רע"ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא),

רבה עוקר הרים.

רע"ט שמא"צ רע ערלה טמא שונא

מכשול אבן צפוני (שמות השמן).

רע"ם ר' עובדיה מברטנורא (רעמ"ב), ר'

עזריה מפאנו (?).

רעמ"א ר' עזריא מן אדומים.

רעמ"ב ר' עובדיה מברטנורא (רע"ב).

רע"ס ר' עקיבא סבר.

רע"פ ר' עזריה פינז.

רעק"א ר' עקיבא איינער.

רע"ד רעות רוח.

ר"פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק,

ר' פריק, רב פנינים (ס'), ר' פלוני.

רפב"י ר' פנחס בן יאיר.

רפ"ב ר' פאלק כהן.

רפ"ק ריש פרק קמא.

רפ"ש רפואה שלימה (ר"ש).

ר"צ רודף צדקה.

רצ"ן ונז"י רודף צדקה וחסד ונעים זמירות

ישראל (על מצבה).

רצו"מ רצה ומודים (ת').

ר"ק רצון קוננו — קוננו, רואה קרי, ריבית

קצוצה, רוח קנאה (ס').

רקב"ש רועים קייצים בורגנין שומרי פירות

(סוכה ח' ב').

ר"ד רוח רעה (ר"ד), ריח רע.

ר"ק ראשון ראשון קודם.

ריב"ג ר' יצחק בר נתן, ר' יהודה בר נתן,
 ר' יהודה בן נחמן, ר' יוחנן בן נורי.
 ריב"ס ר' יצחק בן סיד.
 ריב"ע ר' יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
 ריב"פ ר' ישמעאל בן פאבי, ר' יהושע בן
 פרחיה.
 ריב"ן ר' יחיאל בן צבי (הירש).
 ריב"ק ר' יהושע בן קרח.
 ריב"ק"א ר' יהושע בן קרחה אומר.
 ריב"ש ר' יצחק בן ששת, ר' ישראל
 בעל שם.
 ריב"ש שר"י ב"ב ר' ישמעאל בנו של ר'
 יוחנן בן ברוקא.
 ריב"ת ר' יהודה בן תימא, ר' יהודה
 אבן חבון.
 רי"ג ר' יוסף גיקטליא.
 רי"ד ר' ישעיה דטראני.
 רי"ד"ה ר' ידעיה הפניני (בדרשו).
 רי"ד"מ ר' יהודה די מאדענא.
 רי"ה ר' יהודה הלוי (ריה"ל), ר' יהודה
 הנשיא (ריה"נ).
 רי"ה"ח ר' יהודה החייט (רי"ח).
 רי"ה"ב ר' יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
 רי"ה"ג ר' יהודה הנשיא.
 רי"ה"ס ר' יוחנן הסנדלר.
 רי"ז ר' יעקב ווייל, ר' יוסף וואזין (Voisin).
 רי"פ רבב ישראל ופרשיו.
 רי"ח ר' יהודה חסיד, ר' יהודה חייט
 (החייט), — חוג, ר' יחזקאל.
 רי"ט ר' יוסף טראני.
 ריטב"א ר' יוס טוב בן אברהם.
 ריטב"מ"צ ר' יוס טוב בן משה צהלון.
 ריטב"ע"צ ר' יוס טוב בן עקיבא צהלון.
 ריט"ע ר' יוסף טוב עלם.
 ריט"ן (ריוט) ר' יוס טוב צהלון.
 ריכ"ג ר' ישמעאל כהן גדול (ריכה"ג).
 רי"ל ר' יצחק לוריא (הארז"ל), ר' יעקב
 לוי (מהרי"ל).
 רימ"ן ר' יחיאל מיכל זאנס.
 רימ"ל ר' יהודה מעסיר ליאן.
 רימ"ק ר' יעקב מקורביל (Corbeil).

רי"ג ר' יעקב נקדן, ר' יהודה נשיאה.
 רי"ס ר' ייבא סבא, ר' ימר סבא (כתו"נ).
 רי"ע ר' יעקב עמדין (יעב"ן).
 רי"ף ר' יצחק אלפסי (בן יעקב), ר' יאשיה
 פנשו.
 ריצב"א ר' יצחק בן אברהם.
 ריצב"ח ר' יעקב צמח בן חיים.
 ריצב"ט ר' יצחק בן טודרוס.
 ריצ"ג (רי"ן גאות) (ריב"ג).
 רי"ק ר' יוסף קארו, ר' יוסף קולון, ר'
 יוסף קמח.
 ריק"ס ר' יוסף קמחי.
 רי"ת ר' יונה תאומים, רוח י"י תיחננו.
 רי"ש רגל ישרה (ס').
 ריתב"ע רוח י"י תיחננו בנן עדן.
 ר"ב ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
 רבד"ע רבון בל העולמים.
 ר"ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה,
 ראוי לחופה (רל"ח), ראוי לחתן, ריש
 לקיש, ר' לוי, ראשון לציון (רל"צ), רחמנא
 לצלן, ראשית למודים (ס'), רחמנא לשייבון,
 רגלים לדבר (רג"ל), רוב לילה, ראייה לדבר
 (רל"ד), רוח לבנון (רל"ל) (ס'), ראויה
 להתכבד, רצה לישב.
 רל"ב רחמנא לבא בעי.
 רלב"ב ר' לוי בן בצלאל.
 רלב"ג ר' לוי בן גרשון.
 רלכ"ח ר' לוי בן חביב.
 רלכ"ק ר' ליב בעל קבלה.
 רל"ד ראייה לדבר, רמו לדבר (ר"ל), ר'
 ליב דוקעס.
 רלמ"ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
 רלמ"פ ר' לוי מפראג (מהר"ל).
 ר"מ ריש מתיבתא, ר' משה (מקוצי) (רמ"מ),
 רעיא מהומנא, רוב מקומות, ריש מתא,
 ר' מאיר, רופא מומחא, — מופלא, ראש
 משפחה, רוח מצויה, רצון מלכים (ס').
 רמ"א ר' משה איסרלס, ר' מאיר אומר, ר'
 משה אלשקר, ר' משה אלשיך.
 רמב"א ועיה"ת רבות מחשבות כלב איש
 ועצת י"י היא תקום.

- רו"ה ר' וואלף היידענהיים.
 רו"ק ר' וואלף קויפמאן.
 רו"מ רוס מעלתו.
 רו"ם רישא וסיפא. רהיצה וסיכה.
 רו"ר רוח רעה.
 רו"ש רב ושמואל.
 רו"ת רננו ואל תחטאו.
 רו"ה ר' זרחיה הלוי.
 רו"ל רבנותינו וזכרונם לכרכה.
 ר"ה ראש הודש, ראשית חכמה (ס'). ר' חסדא, רבנו חננאל, ר' חנינא, ר' חנניה, ר' חיים, ר' חייא, רב חסד.
 רחאב"ח ר' הלפתא איש כפר חנניה.
 רחב"א ר' חנינא בן אנטינוס, — חייא בר אבא.
 רחב"ג ר' חנינא בן גמליאל.
 רחב"ד ר' חנינא בן דוסי.
 רחב"ה ר' חנינא בן חכינאי.
 רחב"ח ב"ג ר' חנניה בן חזקיה בן גריון.
 רחב"ע ר' חנניה בן עקשיה, — עקביה, — עקיבא.
 רחב"פ ר' חנינא בר פפא.
 רחב"ת ר' חנניא בן תרדיון.
 רח"ה רחב הזונה, ראשית חכמה הקצר (ס').
 רח"ו ר' חיים וויטאל.
 רהו"ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רהושי"ל).
 רהול"י רק חיים ושלום לך יאריך.
 רהור"נ רבנו חננאל ורבנו נסים.
 רהור"ע ר' חייא ורב אושעיא.
 רה"י רגלי חסדיו ישמור.
 רחייא ראשית חכמה יראת יי'.
 רח"מ ר' חיים מיכל.
 רחסה"ב ר' חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
 רח"ש ר' חיים שבתאי, רב חזן שמש.
 ר"ט ר' טרפון, רייכסהאלער.
 רט"א ר' טרפון אומר.
 רטב"א ר' טוביה בן אליעזר.
 רטב"ל ר' טוררוס בן לוי.
 רטור"ע ר' טרפון ור' עקיבא.
 רטל"י רב טוב לבית ישראל.
 רטק"ש רייכסהאלער קיווערליך.
- ר"י ר' יצחק, ר' יוסי, ר' יוסף, ר' יעקב, ר' יהודה, ר' ירוחם, ר' יונה, ר' ישמעאל, ריש ירהא, רבנו יונה, רנל ישרה (רי"ש), רוב יום.
 רי"א ר' יצחק אבוכהב, ר' יוסף אלבו, ר' ישראל איסרליין, ר' ישעיה אחרון (ריא"ח).
 ריא"ז ר' יצחק אור ורוע (מווינא) (ריבא"ז).
 ר' ישעיה אחרון ז"ל.
 ריא"ה ר' יהודה אבן חיוג.
 ריאב"ע ר' יעקב איש כפר עכו.
 רי"ב ר' ישעיה ברלין.
 ריב"א ר' יצחק בן אשר, ר' יעקב בן אליעזר, ר' יהודה בן אלעאי, ר' ישמעאל בן אלישע (כה"נ).
 ריב"א בה"ט ר' יעקב בן אשר בעל הטורים.
 ריבא"ז ר' יצחק בעל אור ורוע.
 ריב"ב ר' יהודה בן בתירא, — בן בכא.
 ריבב"א ר' יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר ברוך אומר.
 ריב"ג ר' יונה בן ננאה, ר' יוסף בן גריון, ר' יצחק בן נואח (ריי"ן גאות).
 ריב"ד ר' יהודה בן דוד (חיוג).
 ריב"ה ר' יעקב (בן אשר) בעל הטורים.
 ריב"ה"ד ר' יצחק בן הר"ר דורבל (?).
 ריב"ז ר' יוחנן בן זכאי, ר' יצחק בן זכריה.
 ריב"ח ר' יוסי בן הלפתא, ר' יהושע בן חנניה.
 ריב"ט ר' יוסף ברבי טובים, ר' יוסף בן טוביה, ר' יעקב בן טוררוס.
 ריב"י ר' יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
 ריב"י א"י ר' יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
 ריב"י אב"ה ר' יוסי בן יהודה איש כפר הככלי.
 ריב"י אצ"י ר' יוסי בן יועזר איש צרדה.
 ריבי"ן ר' יעקב בן ישראל צהלון.
 ריב"ל ר' יהושע בן לוי, ר' יצחק בער לעווינאהן, ר' יוסף בן ליב.
 ריב"מ ר' יוסף אבן מינאש, ר' יצחק בן משה, ר' יוסף בן משולם.

ראברשא ר' אלעזר ברבי שמעון אומר.
 ראבי"ש ר' אלעזר בן שמוע.
 ראבי"ש ריה"ג ר' אלעזר בנו של ר' יוסי
 הגלילי.
 רא"ג ר' אברהם גיינער.
 ראד"מ ר' אריה די מאדענא (ריר"ס).
 רא"ה ר' אהרן הלוי ר' אייזיק הירש.
 ראה"ח רואה את החרש.
 ראה"כ רודף אחר הכבוד.
 ראה"מ ר' אלעזר המודעי.
 ראה"ק ר' אלעזר הקפר — הקליר.
 רא"ו ר' אליהו ויראש.
 רא"ם ר' אליהו מורחי, ר' אליעזר מגרמיווא
 (בעל הרוקח), ר' אליעזר ממיץ.
 ראמ"ה ר' אליהו מנחם חלפון.
 רא"ם ר' אייזיק סאטמאנאו (ר"ס), ר' אלעזר
 ספרא.
 רא"ע רחמה אללה עליה (בל' ערב).
 רא"פ ר' אברהם פריעוול.
 רא"ך רבוי אחר רבוי.
 רא"ש רבנו אשר (בן יהואל) (אשר"י, ראבי"י),
 ר' אהרן ששון.
 ראשאי"ח ראשי אברים שאינן חוזרין.
 ר"ב ר' ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא.
 רב"א רוב בני אדם.
 רבב"ב ר' בבא בן בוטא.
 רבב"ח רבה בר בר חנה.
 רב"ג (רב"ח) רחמנים ביישנים גומלי חסדים.
 רב"ד ראש בית דין.
 רב"ט ר' כעריש טראכענבערג.
 רבי"ם רומיים בכלים יונים מדיים (רבי"ם
 קמים עלי, כי ברבי"ם היה עמדי).
 רב"מ ר' ברוך מגרמיווא.
 רב"נ רבה בר נחמני.
 רבצ"א ר' בצלאל אישכנזי.
 רבש"ב ברה"ג רבן של כל בני הגולה
 (רשב"ה).
 רבש"ע רבנו של עולם.
 ר"ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש נמרא,
 רשע נמור.
 רגבשרי"ה ר' גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא.

רגה"ז רבן גמליאל הזקן.
 רג"ל רגלים לדבר.
 רגמ"ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר"ג
 מאה"נ).
 ר"ך ראשית דבר, רבניה דעלמא, ראשית
 דעת (ס').
 רד"א ר' דוד אבודרהם, — אפפניהיים,
 ר' דוסי אומר.
 רדאכ"י ר' דוסתאי איש נפר יתמה.
 רדב"ה ר' דוסא בן הרבנים.
 רדב"ה"א ר' דוסא בן הרבנים אומר.
 רדב"ז ר' דוד בן זמרא, — בן זבאי.
 רדבר"י ר' דוסתאי ברבי ינאי.
 רד"ג ר' דוד גאנו (צמח דוד).
 רד"א ר' דון יצחק אברבנאל.
 רד"ך רבניה דעלמא כולא.
 רדכ"ע רבניה רבולי עלמא.
 רדע"ב רבניה דעלמא כולא.
 רד"פ ר' דוד פרידלענרער.
 רד"ק ר' דוד קמחי, ר' דוד קאססעל.
 רד"ש רודף שלום.
 ר"ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש,
 רשות הרבים (ר"ה), רבון העולמים (ר"הע).
 רהב"א ר' הונא בר אילעא.
 רה"ג ר' האי גאון, רפואת הנוף (רפה"ג).
 ראש הנויה, ראשית הנו (ס').
 רהוב"ד ר' הלל ובית דינו.
 רה"ט רוח הטומאה.
 רה"י רשות היחיד.
 רה"מ רוח המואביה, ראש המעמד.
 רה"נ ונה"ע רוח המואביה ונעמה העמונית.
 רה"ט נ"ה רוח המקום נוחה הימנו.
 רה"נ ורה"ג רפואת הנפש ורפואת הנוף.
 רה"ם ר' המנונא סבא.
 רה"ק ראש הקהל (ר"ה), רבינו הקדוש
 (ר"ה), רוח הקודש (רוה"ק), רובע הקב.
 רה"ך רשות הרבים.
 רה"ד רב ודיין.
 רוה"ט (רה"ט).
 רוה"ק רוח הקודש.
 רוה"ק ש"ע רוח הקודש שורה עליו.

קשוי"ש ת"ח קרא שנה ושימש תלמידי
 חכמים.
 קשי"ן קטן שעבר זמנו.
 קשי"י קונטרס שיח יצחק.
 קשי"ע קשוט עצמך, קיצור שולחן ערוך (ס').
 קשיע"ה קריאת שמע על המטה.
 קשיע"ב ואח"כ קשי"א קשוט עצמך ואחר
 כך קשוט אחרים.
 קשי"צ קופה של צדקה.
 קשי"ק קבלת שבת קודש, תקיעה שברים
 תקיעה.
 קשי"ש קופה של שרצים.
 קשישע"ה"מ קריאת שמע שעל המטה.
 קשי"ת קשר של תפילין, תקיעה שברים
 תרועה, קופה של תבן.
 ק"ת קרבן תמיד, — תודה, קשר תפילין
 (קש"ת).

ק"ר קלות ראש, קשר רשעים, קרבן ראשית
 (ס'), קורת רוח.
 קרוב"ין קול רנה וישועה באהלי צדיקים.
 קרו"יש קול רנה וישועה.
 קר"ח קיצור ראשית חכמה (ס').
 קר"ע שטי"ן קולי שמעת אל תעלם אונך
 לדוחתי לשועתי.
 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
 ע"רוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים.
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
 טוב טעם ורעת למרני כי במצותיך האמנתי.
 נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למרני.
 ק"ש קריאת שמע, קבלת שבת, קרבן שבת,
 קרבן שלמים, קהלת שלמה (ק"ש"ס), קדיש
 שלם, קונה שביתה, קנאת שנאה.
 קשי"ב קופה של בשר.
 קשיב"ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא ג' תוס').
 קשי"ה קרא שנה הלכה.

ר

ראבי"ב ר' אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
 ראבי"ה ר' אליעזר בן יוסי הנלילי, ר'
 אליעזר בן יואל הלוי, ר' אליהו בר יואל
 הלוי.
 ראב"מ ר' אלעזר בן מתתא.
 ראבמ"ן ר' אליהו בן משה ויראש.
 ראבמ"פ ר' אברהם בן מרדכי סריצול.
 ראב"ן ר' אליעזר בר נתן, ר' אליהו
 בר נתן.
 ראב"ע ר' אלעזר בן ערך (ראבע"ר), ר'
 אלעזר בן עזריה, ר' אליעזר בן עקיבא,
 ר' אברהם בן עזרא.
 ראבע"ר ר' אלעזר בן ערך.
 ראב"פ ר' אליעזר בן סרת.
 ראב"צ ר' אלעזר בן צדוק.
 ראבצ"א ר' אלעזר בן צדוק אוסר.
 ראבר"ש ר' אלעזר ברכי שמעון (ראב"ש).

ר' רבי, רבי, רבן, רבנו רבותינו, ראש,
 מאתים.
 ר"א רבי אומר, — אמר, רב אמר, רוצה
 אני, ראשי אברים, ר' אליעזר, ר' אלעזר,
 ר' אלעי, אשי וכו', ראשית אונים (ס'),
 ראש אמנה (ס').
 ר"א ר' אליעזר אומר.
 ר"אב"ד ר' אבא אלעזר בן דולעאי.
 ראב"א ר' אלישע בן אבויה, ר' אידי בר
 אבין.
 ראב"ד ר' אברהם בן רוד, — דיאור, ראש
 — רב אב בית דין, ר' אלעזר בן דגלאי.
 ראב"ה ר' אליעזר בן הורקנוס.
 ראב"ח ר' אליהו בן חיים, ר' אלעזר בן חסמא.
 ראב"י ר' אליעזר ברכי ינאי (ראבר"י), ר'
 אליעזר בן יהודה, — ברבי יעקב, ר' אשר
 בר יהואל (אשר"י) (ראש"ש).

קדו"ח (ס'), קנה חכמה (ס'). קרית הנה (ס'). קבלת חכם.
 קהב"ד קודם חרבן בית ראשון.
 קהב"ש קודם חרבן בית שני.
 קהה"ב קודם חרבן הבית.
 קהמ"י קנקן חדש מלא ישן.
 קה"ש קטינא חרד שקי (ר' זעירא).
 ק"ט קורע טעה.
 ק"י קול יעקב (ס'), קול יהודה (ס'). קריש יתום, קרבן יחיד.
 ק"יב קול י"י בכה (ס').
 קיד"ה (קה"ה).
 קיו"א קומה י"י ויפוצו אויביו.
 קיו"ו קידוש ידים ורגלים (קיו"ר).
 קיוק"צ קרבן יהיה וקרבן צבור.
 קיו"ל קיימא לן (קיו"ל) (קיל).
 קיו"ל קדוש ואמר לו.
 קינ"ה קידוש יין נר הברלה (פס' קיב ב').
 קי"ם קריעת ים סוף (קרי"ם).
 קי"פ קונטרס יציב פתנם (יעי"ן).
 ק"ב קבוצת נספ' (ס').
 קב"ד קודם גל דבר.
 קיל קשה לו, קל להבין, קיימא לן (קיו"ל).
 קודם לכן, קודם לדבר.
 קלבה"ש קרוב לבין השמשות.
 קלב"מ (קלבד"מ) קים ליה כרובה מיניה.
 קל"ה קלעים לחצר (ס').
 קלט"ב (קלת"ב).
 קל"ב קודם לכן, לכן (קיל).
 קל"מ קרוב למלכות.
 קל"ש ולקל"ל קדשה לשעשה ולא קדשה לעתיד לבא.
 קלת"ב קינות לתשעה פאב.
 ק"ט קרבן מנחה, מוסף, קדשי מובה.
 קטב מרורי, קבלה מעשיות (קב"מ).
 קמ"ו קול מראה ורית.
 קמנ"מ קרה מאנא וקרה מאנא.
 קמ"ו קיצור מעברת.
 קמ"ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה, קמבעיא ליה.
 קמל"ב קריאת מגילה לבני כפרים (עמ"ן).

קמ"מ קבורת מת מצוה.
 קממדי"ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
 קממ"ו קול מבשר מבשר ואומר.
 קמ"ר קרית מלך רב (ס').
 קמ"ש קבלת מלכות שמים.
 קמ"ת קודם מתן תורה.
 ק"ג קרבן נתנאל.
 קנד"ג יהוקאל שנים עשר, דניאל מגלת אסתר.
 קנ"ה קנה חכמה (ס').
 קני"ה קידוש נר יין הברלה.
 קנ"ם קטנה ננינה סוף (סמנ"י שוא גח) (ד').
 קנינה סעודה, קנין, סודה.
 ק"ס קרית ספר (ס'). קנאת סופרים, קא סבר.
 קס' קסבר, קא סברי.
 קס"ד קא סלקא העתך.
 קס"ע קרבן סדר עבודה.
 קסת"ה קנאת סופרים חרבה חכמה.
 ק"ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף.
 קרית עזר (ס'). קבלה עיונית (קב"ע).
 קע"ג קיצור עמודי גולה (ס').
 קע"ו קרבן עולה ויורה.
 קע"י קיצור עקדת יצחק, קהל עדת ישראל.
 קעמ"ש קבלת עול מלכות שמים.
 קע"ע קונטרס עקיצת עקרב.
 ק"פ קרבן פסח, קרני פרה (ד').
 קפ"א קפיצת ארץ, ק"א.
 קפ"ד קראים פושטנים הרשנים.
 קפ"ת קריאת פרשת תנחומה.
 ק"צ קרבן צבור, ק"ן צבור.
 קצ"ה קצות חושן (ס'). (קצת"ה).
 קצנ"צ קיצור קיצות, נוכל צבי.
 קצ"ע קצת צרדי עיון.
 ק"ק קלה קדושת, קצת קשה, קרן קיימת.
 קול קניא (ס'). קדשו קדשים, קדשים קלים.
 קרא קדוש, קא ברש, קול, קולות.
 קק"א קהלה קדושה אשכנזית, קורע קרע אהר.
 קק"ד קרא, קא ברש.
 קק"ם קבול קנין סודר.
 קק"ק קדוש קדוש קנש.

ק

קד'ג קריאת הגבר, קנין הגוף (קיה).
 קד'ז (ק'ז) קיצור הזוהר (ס').
 קד'ח קידוש החודש, קודם החופה, קצות
 החישן (ס').
 קד'י קידוש היום, קהלת יעקב.
 קד'ל קידוש הלבנה (ק'ה).
 קד'מ קריאת המנילה (ק'ה), קהלות מורה.
 קד'נ קבל האמת ממי שאמרו.
 קד'ס קהלות ספרד.
 קד'פ קריאת הפרשה, קהלות פולין.
 קד'צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.
 קד'ר קופת הרוכלים.
 קד'ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס') —
 השבת (ק'ש).
 קד'ת קריאת התורה, — ההרנוול, קרבן
 התמיד.
 ק'ו קל וחומר, קולא וחומרא (ק'יה), קב
 ונקי, קינה והגה.
 ק'י קושיא, קושיות.
 ק'יב ש'ק'יו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.
 קוב'ה קידשא בריך הוא (קב'ה).
 קוב'ב ש'ק'יו קל וחומר בנו של קל וחומר.
 קו'ה קל וחומר (ק'י), קרן וחומש.
 קו'ב קרי וכתבי.
 קו'ג קל וחומר מפרש.
 קו'ד קב ונקי (ק'י).
 קו'ס קל וחומר סתום.
 קו'ע קרה ועדתו.
 קו'ף קרבן, ג'ם מעשר, דל'ית דמוע, טו'ית
 טבל, ה'יו' תרומה, (יבמות קט"ו ב').
 קו'ר קרן ורביית.
 קו'ש קרחה ושריטה, קורא ושונה, קרא
 ושנה, (ישת'ח ושימש תלמידי חכמים).
 קושט' קונסטאנטינאפל.
 ק'ז קיצור זוהר (קד'ז) (ס').
 ק'ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמין חטף
 (ד'), קודם הצות, קודם חופה, קצות חשן

ק' קרי, קרא, קשה, קמא קבין, קרבן,
 קדיש, קידוש, קיצר, קצוות, מאה.
 ק'א קרבן אשם, קבר אבות, קפיצת ארין,
 קרית ארבע (ס'), קונטרס אחרון.
 קא"ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן
 כוחן (ס').
 קא"ה קרוב אל השכל (קאה"ש).
 קאה"ש קרוב אל השכל.
 קאו"ו קרבן אשם ודאי ותלוי.
 קא"י קוה אל י"י.
 קא"ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
 קא"ד קיצור אבן רש"י, קאמר ר'.
 קא"ת (קא"ש"ת) קרבן אשם תלוי.
 ק"ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה
 (ס'), קאצינעלענבאנען, קענינסבערג.
 קב"ה (קוב"ה) קודשא בריך הוא, קדשי
 ברוך הבית (קב"ב).
 קב"ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה
 (קב"ה).
 קב"ה קבלה והולכה (קב"ו).
 קב"ל קול בן לוי (ס').
 קב"מ קבלה מעשיית (ק"מ).
 קב"נ קול ברמה נשמע.
 קב"ע קבלה עיונית (ק"ע).
 ק"ג קבו"ן גליות, קנין גמור, קהלה גדולה.
 קגא"ס קנין גמור אנב סודר.
 קג"ה קא גרים הכי.
 ק"ד קדיש רובנן (קד"ר), קפיצת דם.
 קד"ה קידוש השם, קודם החופה (ק'ה).
 קדו"א קרה רתן ואבירים (קדו"א).
 קיה קריאת הגבר (קד"ג), קריאת ההלל,
 קידוש היום (קד"י), קידוש הלבנה (קד"ל),
 קידוש החודש (קד"ה), קידוש השם (קד"ש),
 קריאת המנילה (קד"מ), קריאת התורה
 (קד"ת), קריאת הפרשה (קד"פ), קורא
 הרוות (ס').
 קד"א קהילות אשכנז.

צלה"ת צריך להתענות.
 צל"ח ציון לנפש חיה (ס').
 צל"י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
 צל"י וילד"פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
 צל"ב צריך לבוין.
 צל"ב צריך להתענות כל כך.
 צל"ג צריך להעלות לו שבר.
 צל"ד צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
 צל"ה צריך לעשות על ידי.
 צל"ו צריך לאכול על כל פנים (יעב"י).
 צל"ז צבי לצדיק (ס').
 צל"ח צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
 צ"מ צא מהן, צורת מטבע (צו"מ).
 צמ"א צור משלו אכלנו (ת').
 צמ"ב צדיק מצרה נחלין.
 צמ"ד צורבא מרבנן (צומ"ד).
 צנ"ה ציון נור הקודש (ס').
 צנ"ו צריך נטילת ידים.
 צנ"ז ציצת נוכל צבי (ס').
 צ"ע צריך עיון, צדק עולמים (ס').
 צעב"ח צער בעל חיים.
 צע"ג צריך עיון גדול.
 צ"ע מ"ט צריך עיון מאי טעמא (יעב"י).
 צ"פ צפירת פאר (ס').
 צפנ"ד צפונות ודרומית, צפון ודרום.
 צפנ"ת פענ"ח צדיק פטפט נפש תאוה, פוטיפר ענה נפשו חנם.
 צפ"ע צמר פשמים עור (שלי"ה).
 צפ"ר צפוני רקנטי.
 צפ"ת צני פאר תפארתו.
 צ"צ צדקתך צדק (צו"י), צמח צדק (ס').
 צמח צדיק.

צורת הבית, צרור המור (ס'), צורת הפתח.
 צה"ד צדוק הדין (צ"ה).
 [צה"ב ציני הר הכרול].
 צה"כ צאת הכנבים (צ"ה).
 צה"ג צנצנת המן (צ"ה) (ס'). צרור המור (ס').
 צה"ט צד השוה, צד השלילה.
 צה"ת צוהר התבה (צ"ה) (ס').
 צוב"ה (צב"ה).
 צוב"מ צום ובני ומספר.
 צו"ג צורך גדול (צ"ג).
 צו"ה צא וחשוב.
 צו"ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
 צו"מ צורת מטבע.
 צו"צ צדקתך, וצדקתך, צדקתך (צדקתך צדק).
 צו"ד צא וראה, צאינה וראינה (צאו"ד) (ס').
 צו"מ צורבא מרבנן.
 צח"מ צומח חי מדבר.
 צ"ט צפרא טבא.
 צי"ב צדיקים יבאו בו.
 ציב"ד וחב"מ צדיק י"י בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
 צי"ב ופי"ב צדיקים ילכו כם ופושעים יכשלו כם.
 צ"י קבע"י צור ישראל קומה בעורת ישראל.
 צ"ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, — לאכול, — לברך, — להוסיף, — לזוהר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, צריך להגדה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס'), צדיק לברכה, צני לצדיק (ס').
 צלא"ע צריך לומר אתם עדי.
 צלבה"ד צריך להפריד בין הדבקים (ק') (יעב"י).
 צלה"א צריך להאריך.

פדרמ'יר - סקני הלכות רבנו מנחם מרקנשטיין
 פדייש פרק השלום, פאת השלחן (ס') (פ"ה).
 פיין פדיה ורביה (פ"ר), (פוליש'י)
 פו"א - פנים ואחר.
 פו"י - פודה ומציל ישראל.
 פו"כ - פרט וכלל.
 פוכו"פ - פרט וכלל ופרט.
 פו"מ - פרנס ומנהיג, פודה ומציל.
 פו"ם - פתוחות וסתומות.
 פו"ר - פדיה ורביה, פרו ורבו, (פרייא ורבייא).
 פיין פרשת זכור, פסיקתא זוטרתיא, פטור זה (?).
 פו"ר קנייב פיים (לעצמו), זמן (לעצמו).
 רגל (לעצמו), קרבן (לעצמו), שיר (לעצמו).
 ברכה (לעצמו), (יומא ג' סוכה מ"ח).
 פ"ה פתח חרטה, פוק הוי, פעל חזור (ד').
 פנים חדשות (פניתי), פרי חדש (ס'), פתרון
 חלומות (ס'), לפלא הריפתא (ס').
 פ"ח מעד"ב פוק חוי מאי עמא דברא.
 פחינ פירוש חזון נחום.
 פטי"א פטירת אהרן.
 פטי"ב פעטערסבורג.
 פטי"מ פטירת משה.
 פטי"ר פטר רחם.
 פ"י פושעי ישראל, פני יהושע, (ס'), פחד
 יצחק, (ס'), פעל יוצא (ד'), פנת יקרת (ס'),
 פני יצחק (ס'), פנים יפות (ס'), פורת
 יוסף (ס').
 פ"י בקו"י פירוש בקונטרס.
 פ"ל פעל יוצא לשלישי (ד').
 פילב"פ פעל יוצא לשני פעולים (ד').
 פירד"ק פירוש ר' דוד קמחי.
 פיריה פירש רבנו הננאל (פרייה).
 פ"ב פת כותים, פרחי כהונה.
 פ"ב יש"מ נ"א י"ג פותח כתב שלא מדעת
 נכתב אליו ישבנו נחש.
 פ"ל פת להם, פסח לעתיד, פסול לעדות
 (פס"ל), פרפראות לחכמה (ס') (פלי"ח).
 פל"א הפל"א: פותח לאגרת אחרים האדם
 פתן לנשוק אותו (?).
 פלוב"ה פלוני זכתי הוא.
 פליש"פ פחות לשובה פרוטה.

פליש"פ פתחו לי אשערי צדק, ישיב וישב
 פ"מ פסח מצרים פרי מגדים (ס'), פני משה
 (ס'), פטירת משה (פטי"מ) פועל ממשיך
 פה מלא, פרקי משה (ס') פנים מאירות (ס').
 פמב"ע פטומי מילי בעלמא ש"י חז"ל
 פמנ"ט פחות מני טפחים פניני ח"י חז"ל
 פמ"ה פטור מן המצות (פמ"ה) ח"י חז"ל
 פמ"מ (פמ"ה).
 פמ"ס פטור מן הסוכה, ח"י חז"ל
 פמ"צ פורש מן הצבור, חז"ל חז"ל
 פמו"מ פסח מצה ומרור.
 פמב"ז פחות מכזית.
 פמ"ש פירוש מה שכתב.
 פמ"מ פמליא של מעלה.
 פ"נ פלגא נוקא, פה נקבה, — נשמן, פתחי
 נדה (ס'), פקוח נפש (פקינ) פפד"ש נקפח
 פירסה נדה.
 פנדי"ש פקוח נפש דוחה שבת, פטי"ש
 פני"מ פלגא נוקא ממונא, חז"ל חז"ל
 פני"ק פלגא נוקא קנסא, חז"ל חז"ל
 פ"ם פרשה סתומה, פה ספון (פ"ג).
 פס' (פס"י) פסיקתא.
 פס"ג פסיעה נסה (פ"ג).
 פס"ד פסק דין (פ"ד).
 פסד"ב פסיקתא דרבי חננאל, חז"ל חז"ל
 פס"ה פסק הלכה.
 פסדמ"ק פסולי המוקדשין.
 פס"י פירוש ספר יצירה.
 פס"ם פוטיפר סוהרים ישמעאלים מרינוס
 פסל"ע פסול לעדות (פ"ע).
 פ"ם מש"ק פרוש ספרי משלי שיר השירים
 קהלת.
 פ"ע פעל עומד, — עובר (ד'), פסול עדות.
 פורק עול, פתח עינים (ס'), פקחת עין.
 פע"ה פרי עין הדר.
 פע"ו (פעו"י).
 פעו"י פעל עומד ויוצא (ד') (פעו"י).
 פע"ה פרי עין חיים (ס').
 פע"ה פה עיר הקודש.
 פעשה"ש פירוש על שיר השירים.
 פע"ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.

שתצא נפשו (עשת"נ), עד שיצאה נשמתו
(עשי"נ), עד שלא נוצרת.
ע"ש ס"ל ערב שבת סמוך לחשיכה.
ע"ש ע"ה ערב שבת עם חשיכה.
ע"ש י"ק ערב שבת קדש.
ע"ש ת"נ עד שתצא נפשו.
ע"ת על תנאי, עירובי תחומין (ע"ת"ה) עירוב
תבשילין, עיין תשובת, עפרות תכל (ס'),
עלי תרופה (ס'), ענלא תלחא, עשה
תשובה, עשרה תקנות.

ע"ת"ב עירוב תבשילין.
ע"ת"ה עסקי תשמיש המטה.
ע"ת"ה עירוב תחומין (ע"ת"ה).
ע"ת"י עיין תפלת ישראל (ס'), — תומת
ישראל (ס').
ע"ת"י"ט עיין תוספת יום טוב (ע"ת"ט).
ע"ת"ע עין תחת עין.

ב

בב"ב פנים בפנים (ק'), פלוני בן פלוני,
פלוגתא בת פלונית.
ב"ג פתח ננוכה (ד'), פלוגתא גדולה, פסיעה
נכה (פס"ג), פורין גדר, פת גנים.
בג"ה פורין גדר חמשים.
בג"י"ן פורין גדר ישכנו נחש.
בג"ע פתחי בן עדן.
ב"ד פתחא דספרא, פסק דין (פס"ד), פסח
דורות, פסקא דספרא, מצוע דבה, פתח
דברי (ס').
בד"ה פרוין הבן.
בד"ז פחד דרך ועון.
בד"ז פסוקי דומיה (פס"ז).
ב"ה פרשת התודש, פרנס התודש (פ"ה),
פסוק הוא, פירוש הקונטרס, — הפסוק, —
הכתוב, פרשת המן, פטיש החוק (פ"ה"ה),
פיטום הקטורת, פרקי הלכות (ס'), פסקי
הלכות (ס'), פאת השלחן (ס').
פ"ה א פותחין הארון.
פ"ה"ל פנחס הלוי איש הורוויטין.
פ"ה"ה פתרון החלומות (פ"ה).
פ"ה"ב (פ"ה"ב) פרקי היבלות.
פ"ה"מ ע"ה"צ פרנס המתנאה על הצבור.
פ"ה"ש פירוש המשניות (להרמב"ם).
פ"ה"ק פרשת העקידה.
פ"ה"ר פריעת הראש, פלח הרמין (ס').

ב' פרק, פרשה, פסקו, פתוחה, פלוני, פעם*
פעמים, פשוטה (פ"ש), פוסקים, פסקי,
שמונים, פרוק.
ב"א פעם אחת, פרק א', פירוש אחר, פה
אחר, פרה ארומה, פרוטה אחרונה, פרקי
אליהו, פרקי אבות, פי אריה (ס'), פרא
אדם, פרוקא אחר, פטירת אהרן (ס').
ב"א"א פירש אדוני אבי.
ב"א"ד"נ פירש אבות דר' נתן (אבר"נ).
ב"א"ד"ד פאר הדור.
ב"א"ה"ש פאת השולחן (ס') (פ"ה"ש).
ב"א"מ פרק איזהו מקומן, פתח אוהל
מועד (ס').
ב"א"פ פה אל פה, פנים אל פנים, פעם
אחר פעם.
בב"א פנים באהור (ק').
בב"ג פלוני ננבעה (פל"ג).
בב"ד פסק בית דין.
בב"ד"א והב"ש פטור כדני אדם והייב
כדני שמים.
בב"ה פרוי בין הרבקים (ק') (פכה"ד).
בב"י פלישת בית יהודה, פנחס בן יאיר.
בב"ע פרוקא בפני עצמו (ק').

(* פ' לפני אותיות השרש הוא פעם למשל
פעם ב' אחר אותיות השרש הוא פעמים למשל
ב' פעמים.)

עצבש"א עינו צרה בשל אחרים.
עצ"ג עצירת נשמים (ע"ג).

עצה"ד על צד הרין.

עצה"ה על צד החיוב.

עצה"ו על צד היושר.

עצה"ז על צד היותר טוב.

עצה"ח על צד הלצה.

עצה"ט על צד המליצה.

עצה ס על צד הסוד.

עצה"ע על צד העתיד.

עצה"פ על צד הפלגה.

עצה"ק על צד הרמו.

עצה"ש על צד השאלה. — השלילה.

עצ"צ עיין צמח צדיק. — צמח צדק.

עצ"ש עצת שלום (ס').

ע"ק עם קדוש. עתיקא קדושא (ק'). עשרה קבין. עוד קשה (ע"ק). ערב קבלן. עיין קונטרס. עיבור קצוב (ס').

ע"ק בב"ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב"ן).

עק"ה על קידוש השם (עקרה"ש). על קדושת השם (עקרה"ה). עוקר הרים. עד קריאת הגבר (עקה"ג). עקרי האמונה (ס').

עקה"ג עד קריאת הגבר.

עקה"ז על קרן הצבי.

עקי עיין קול יהודה. — יעקב. עקדת יצחק.

עקי"פ עיין קונטרס יציב פתנס (יעב"ן).

עקל"ל עוד קשה ל'.

עק"ע עם קשה עורף.

עק"ק עליית קיר קטנה (ס').

עקט"צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב"ן).

עק"ע עת רצון. ערב רב. עולי הגלים. עולה

רגל. עושה רושם. עמק רפאים (ס') (עמ"ר).

עין הגל (ס').

עק" ערך. ערוך (ס').

ערה"ה ערב ראש השנה.

ערו"י ערוך.

ערה"ה ערב ראש חודש.

ערה"ק עושים רצון קונם.

ערה"ר על ראשון ראשון.

עש"מ עושין רצוננו של מקום.

עש"ט ערב שבת. עיין שם. עוד שם. על

שם. עדות שקר. עד שקר. עיקר שכחתי.

עם שלום. עד שאתה עשר שמות. עונג

שבת (ע"ש). עיקר שהוא. על שולחן.

עליו שלום. עמודי שש (ס'). עצת שלום

(ס'). עלי שיח (ס'). עמודי שלמה (ס').

עמודי שש (ס').

עש"א עד שיבוא אליהו (עש"א). עד

שאתה (ע"ש). על שולחן אחר.

עש"ב עושה שלום במרומיו. עיין שם

באריכות (עש"ב).

עש"ב"א עיין שם באריכות (עש"ב).

עש"ב"ג עיין שם באריכות גדול.

עש"באל"ה עבירות שבין אדם לחבירו.

עש"באל"מ עבירות שבין אדם למקום.

עש"בב"ו עיין שם בבית יוסף.

[עש"בב"ז עיין שם בית יוסף].

עש"ג ערכאות של גוים. על שם גוומא.

עש"ה על שם הכתוב. על שמע הכתוב. —

הפסוק.

עשה"ד עשרת הדברות (ע"ה).

עש"ו עושה שמים וארץ.

עש"ח עשה שבתך חול.

עש"ח ואת"ל עשה שבתך חול ואל תצטרך

לבריות.

עש"י עיין שאלת יעב"ן.

עש"יא עד שיבא אליהו.

עש"יג עד שיגמור.

עש"יג"ב עד שיגמור ב' ברכות.

עש"יד"ת עשרת ימי התשובה (ע"ית).

עש"יח"ב עד שיעלה חמור בסולם.

עש"יח"ג עד שידרו מנעת.

עש"יח"ד עד שיצאה נשמתו.

עש"יח"ה עין שן יד רגל.

עש"יח"ו עוד שם כתוב.

עש"יח"ז עד שקרים לא ינקה.

עש"יח"ח על שום מה. ערבית שחרית

מנחת.

עש"יח"ט (עש"יח"ט).

עש"יח"י עולם שנה נפש. עוד שם נאמר. עד

עפ"א על פי אונס, על פי אהרן — אחרים.
 על פי אונקלוס, על פרוטה אחרונה.
 עפא"ב על פניו אלא אם כן (יעב"ג).
 עפא"ח על פיהם או חיון.
 ע"פ איש"ט ערב פסח אחר שש' שעות.
 עפב"ד על פי בית דין.
 עפב"ע על פי שני עדים.
 עפ"ג על פי גזמא.
 עפ"ד על פי דקדוק, על פי דרך, — רבנו.
 עפדה"ם על פי דרך הסוד.
 עפדה"ם והמ"י על פי דרך הסוד והמשביל יבין.
 עפד"ם על פי דרך סוד.
 עפ"ה על פי הגבורה (עפ"הג) על פי הרבוב (עפ"הד), על פי הקבלה (עפ"הק), על פי הדמיון (עפ"הד), על פי הריון, על פי הרוב, על פרוין הבן (עפ"ה).
 עפ"ה"מ על פני המים (עפ"מ).
 עפ"ז על פי זה, על פירוש זה.
 עפ"ח על פי חכמים, על פי חרה.
 עפ"י על פי, על פי ישרים.
 עפ"ל עו פנים לניהגם (עפ"לג), שבעים פנים לתורה (עפ"לת).
 עפ"מ על פי משל, — מומחה, על פני מים (עפ"ה"מ).
 עפמ"א על פי מנהג אשכנז.
 עפמ"ה על פי מדרש הנעלם.
 עפמ"ם על פי מנהג ספרד, — מסכת סופרים.
 עפמ"ש על פי מה שכתבת, — שכתב.
 עפמיטב"ל על פי מה שכתבת, — שכתב למעלה (עפמש"ל).
 עפ"נ על פי נס.
 עפ"ס על פי סוד.
 עפס"ה על פי ספר הוהר (עפס"ז).
 עפ"ע על פי עדים, על פי עצמו.
 עפע"א על פי עד אחד.
 עפשי"ע על פי שני עדים.
 ע"צ על צד, עין צרה, עינו צרה, עוברי צלמים, עשרת צבי (ס), עשה צרכי.
 עצב"ע עושה צדקה בכל עת.
 עצב"ש (יש) עינו צרה בשלום.

עסה"ק עד סוף הקונטרס: ויש"א ב' ט"א
 עסה"ש עד סוף השנה. ויש"א ב' ט"א
 עסו"מ עני סומא ומצועע (חשוב כמת).
 עסב"ה עד סוף כל הדורות.
 עס"ע עיין סדר עבודה (עסה"ע).
 עסע"ז עיין סדר עולם וזמא.
 עסע"ר עיין סדר עולם רבא. עיין ספר עסים רמונים.
 עס"ק עד סוף קונטרס (עסה"ק).
 ע"ע עבד עברי, על ענין, — עסק, — עסקי, עד עולם, על עצמו, עובדי עבודה, עד עתה, עיין עזר, עד עפר, עדן עירך (ס), עמוד עבודה (ס), עלת עלתא, עירי עידות, עד עכשיו, עמוד ענן (ע"ה), על עשה, עקיצת עקרב.
 עע"א עובדי עבודה אלילים.
 עעא"ש על עסקי אכילה ושתיה.
 עע"ג עבר עבודה גדולה, על עצירת גשמים (עע"ג), עובדי עבודה לגללים, עולה על גבוה, עומד על גבוה.
 עע"ד עומד על דעתו, עובר על דעת.
 עעדה"ה עובר על דברי חכמים.
 עעדי"ם עובר על דברי סופרים.
 עעדי"ת עובר על דברי תורה.
 עעדה"פ עבר עליו הפסח.
 עעועל"ת על עשה ועל לא תעשה.
 עע"ז עובדי עבודה זרה.
 עע"ז עיין עשר ידות.
 עע"ל עיין עוד לקמן, — לעיל, — להלן.
 עעל"ת עובר על לא תעשה.
 עעמ"ש עיין עוד מה שאמר, — מה שכתבת.
 עעמ"ש"ל עיין עוד מה שאמר למעלה.
 עע"ע ענה עין עבות.
 עע"פ על עסקי פרנסה.
 עע"צ על עסקי צבור.
 עעצ"ג על עצירת גשמים (עע"ג).
 ע"פ על פי (עפ"י), על פירוש, עשר פעמים על פני, — פניהם, ערב פסח, (ער"פ), עזת פנים, עוי פנים, עקשות פה, על פי, — פיהם, עיין פרק, — פירוש, עון פלילי, עירוב פרשיות (ע"פ).

עמ"צ על מצות ציצית. (א)
 עמ"ר עמק רפאים (ס).
 עמרי"א עפר מים רוח אש (אכר"ע).
 עמ"ש עיין מה שכתב. — שכתבתי. — שכתבו
 (עמ"ש"כ). עיין מה שמחלקין על מה שכתבתי.
 — שכתבתי. עול מלכות שמים (עומ"ש).
 על משקל (ד).
 עמ"ש ב"ד עיין מה שכתבתי בסייעתא
 דשמיא.
 עמ"ש"י על משכבו ינוח (עמ"ש"י).
 עמ"ש"ל עיין מה שכתבתי לעיל. — למעלה.
 עמ"ש"ע עיין מה שכתבתי עוד. — שאכתוב
 עוד.
 עמ"ת על מצות תפילין.
 ע"נ עשרה נסים. — נסיונות. ענמת נפש.
 עולת נדבה. עורת נשים. ערכי נחל. עוללות
 נפתלי (ס). עונש נפשות. עינוי נפש.
 ענ"ב על נהרות בבל (ת).
 ענ"ג ערץ נהר כן.
 ענ"ד ענין נרבר דנא.
 ענ"ה"מ ענין המחייב.
 ענ"ה"ש ענין השולל. — השלילה.
 ענ"מ"י על נטילת ידים (ענ"י).
 ענ"מ"ל על נטילת לולב (ענ"ל).
 ענ"י (ענמ"י).
 ענ"ל ענין נאמר למעלה. — נזכר למעלה.
 על נטילת לולב (ענמ"ל).
 ענ"צ עניני צדקה.
 ענ"ש עניני שבת.
 ע"ם עד סוף. עד סופו. על סוד. עט סופר
 (ס). עיטור סופרים (ס). עשר ספירות.
 ערב סוכות. עמק סוכות. (ס). על סדר.
 עניה סוערה. עם סגולה.
 עסב"מ עשר ספירות כלימה (עסבל"מ).
 עס"ד על סוף דעתו.
 עס"ה עיין ספר הזהר (עסח"י). עיין סדר
 העבודה. עד סוף הפרשה. — הפסוק. —
 הפרק. המאמר. — הענין. עיין ספר המצות
 (עסח"מ). עד סוף העולם. עד סוף הענין.
 עסד"ע עד סוף הענין. — העולם. עיין סדר
 העבודה.

על"ת עולה לתורה (עול"ת). על לא תעשה.
 ע"מ על מנת. על משקל (ד). על מחצה.
 על משפט. עדי מכירה. על מדה. על מה.
 עול משוקף. עשרה מאמרות. עשר מכות.
 עבודת המקדש (עמ"ק עהמ"ק). עברי מלוג.
 ערך מילין (ס). עונש ממון. — מלקות. על
 מלוגם. ערי מקלט. עשרה מאמרות (ס).
 על מנין. עין משפט (ס).
 עמ"א על משקל אחר. — אחר. עיין מנן
 אברהם.
 עמ"ב עושה מעשה בראשית. עמק בריכה (ס).
 עמב"ת עובר משום בל תלך. — בל תאחר.
 עמד"א על מאי דאתמר. — דאמר (יעב"י).
 עמ"ה עיין מהדרות עונ מלך הבשן (עמ"ה"ב).
 עוקר מן השורש (עמ"ה"ש). עמוד הענן
 (עמ"ה"נ) (ע"ה).
 עמ"ה"ב עמק הברכה (ס). עמק הבכא (ס).
 עמ"ו"ק עיין מור וקציעה.
 עמ"ז עיין מטת זהב.
 עמ"ז ומשכ"פ עושה מעשי זמרי ומבקש
 שכר כפנתם.
 עמ"ז עורי מעם יי"י עיין מדרש ילקוט.
 עמ"י"ש על משכבו ינוח בשלום.
 עמ"ל"ל עאש"ב על מי יש לנו להשען
 על אבינו שבשמים.
 עמ"י עש"ו עורי מעם יי"י עושה שמים וארץ.
 עמ"י"ש על משכבו ינוח שלום.
 ע"ם ישי"ו על משכבו יבוא שלום וינחה.
 ע"ם ישי"ו על משכבו יבוא שלום ינוח.
 עמ"כ עשר מכות (ע"מ). על מנת כן.
 עמ"ל על מנת ללמוד.
 עמ"ל"פ על מנת לקבל פרס (ע"מ לק"פ).
 עמ"ל"ק על מנת לקבל. ערב מלוה לזקק
 קבלן.
 עמ"ל"ק"פ על מנת לקבל פרס.
 עמ"ל"ש עיין מהדרות לחם שמים (יעב"י).
 עמ"ל"ת כ"מ עובר משום לא תעשה כל
 מלאכה.
 עמ"מ על מקרא מנילה. עושה משפט ממעונו.
 עמ"נ על מה נחלקו.
 עמ"ע על מצות עירוב. על מצות עשה.

עייג עיר גבורים (עייג) (ס'). על ידי גוי.
 עייג עיין יורה דעה (עייג). על ידי (עיי).
 עייג ערב יום הכפורים (עייג).
 עייג עיר הצדק.
 עייג עיר הקודש (עייג).
 עייג עשרת ימי התשובה (עייג).
 עייג עם יוצאי חלציו — חלציה.
 עייג ערב יום טוב (עייג).
 עייג על יד ועל יד.
 עייג על ידי כך, ערב יום כפור (עייג).
 עייג עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, —
 לקמן, עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.
 עייג עוד יש לדקדק.
 עייג עוד יש לתרין.
 עייג על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום
 מותו, עיר מלוכה.
 עייג על ידי נאמנים.
 עייג על ידי עדים, על ידי ערב.
 עייג על ידי עובדי אילים.
 עייג על ידי עובדי כוכבים ומזלות.
 עייג עירוב פרשיות (עייג).
 עייג ת"ו עיר קדשנו חבנה ותבונן.
 עייג עיין ילקוט ראובני (ס').
 עייג על ידי שליה, עיין שם (עייג). עיין
 ילקוט שמעוני (ס').
 עייג עיין שם באריכות (עייג) (עייג).
 עייג על ידי שליה מיוחד.
 עייג על ידי שליה צבור.
 עייג עיסה של שבלת (עייג).
 עייג עשרת ימי תשובה (עייג). עיין תפלה.
 עייג על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת
 כרמים, על כרה, — כרה, עבר כנעני, על
 כסא, עצי כהנים (ס'). עד כמה, ענוש כרה,
 עורת כהנים, עד כותן.
 עייג על כן אמרו, — אמר.
 עייג על כל אחד ואחד, — אחת ואחת.
 — איש ואיש.
 עייג עד כאן דבריו, על כולא דא.
 עייג על כל הארץ, — העולם, עד כאן
 הגהה, עד כסא הכבוד (עייג). (עייג).
 עייג וסב"ה על כל העלות וסבת כל הסבות.

עכה"ב עד כסא הכבוד (עכה).
 עכה"ע עלת כל העלות.
 עכו"ם עובדי כוכבים ומזלות (עכו"מ).
 עכו"מ (עכו"ם).
 עכו"מ על כריתות ומיתת בית דין.
 ע"ב וק"ב ר"ב וג"ב עז כנמר וקל כנשר
 רין כצבי ונמר כארי.
 עכ"ז על כל זה, עם כל זה.
 עכ"ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.
 עכ"ל עד כאן לשונו.
 עכ"ל"ה עד כאן לשון המחבר.
 עכ"ל"ז עד כאן לשון הוהר.
 עכ"ל"פ עד כאן לא פליגי.
 עכ"מ עולם כמנהגו נוהג (עכ"ג).
 עכ"מ"ה עד כאן מקום הספר.
 עכ"ס"ה עד כאן ספר הזהר.
 עכ"ע על כל עונות, — עונותיו.
 עכ"פ על כל פנים.
 עכצ"ל על כרחק צריך אתה לומר.
 עכ"ת"ה עד כאן חוכן הדבר.
 ע"ל עלינו לשבח (ת). עובר לסוחר (ע"ס).
 עיין לעיל, — לקמן (עיי"ל). עולה לתורה,
 — לדוכן, עת לעשות, שבעים לשונות,
 עדות לישראל (עלי).
 עלי"א עליהו אתמר.
 עלי"ה עתיד ליתן את הדין.
 עלי"ד עולה לדוכן (ע"ל).
 עלי"ד ח עתיד ליתן דין וחשבון.
 עלי"ה עובר לפני החכה.
 עלי"ה"א עיין לעיל הלכות דרך ארץ
 (יעב"ן).
 עלי"ו עומד לפני יי, עדות לישראל (ס).
 עלי"ב עליהו כתיב.
 עלי"י עת לעשות ליי.
 עלי"מ עבר לזה לאיש מלוח.
 על"מ עליון לנו מלך, עדו לעד מקיים (?).
 על"ג ערוך לנר (ס').
 על"ם עובר לסוחר (ע"ל).
 על"ר א"ז עין לא ראתה אלהים וולתך.
 על"ש עלינו לשבח (ע"ל) (ת). עתיד לקבל
 שבר (על"ש). עלתה לו שנתו.

ע"ה"ם עזרא הסופר (ע"ה) (עוה"ם).
 ע"ה"ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן
 (ע"ה).
 ע"ה"פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
 ע"ה"צ על הצבור, על הצדיקים (ת').
 ע"ה"ק עיר הקודש, עין הקורא (ס') (ע"ה).
 עבודת הקודש (ע"ה), עולם הקטן (עוה"ק).
 עה"ר עין הרע.
 עה"ש עמוד השחר (ע"ה), עלות השחר (ע"ה).
 עשרת השבטים, עולם השפל (עוה"ש).
 עליו השלום (ע"ה), עמר השכחה (ס').
 עה"ש"מ עד היכן שידו מגעת.
 עה"ש"ל עמי הארץ שאין להם (יעב"ן).
 עה"ת על התורה, עולם התחתון (עוה"ת).
 עולת התמיד.
 עה"ת ועה"ע (עוה"ע).
 ע"ו עולם ועד.
 עו"א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע"א).
 עו"ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
 עו"ב מד"ע עבר ובטל מן העולם.
 עו"ג עובד גלולים.
 עוה"ב עולם הבא.
 עוה"ג עולם הגלגלים (עו"ג).
 עוה"ז עולם הזה.
 עוה"ש עולם השפל.
 עוה"ת עולם התחתון.
 עו"ט (ע"ט) עיקר וטפל.
 עו"י עולה ויורד, עוי וזמרת יה.
 עו"י ויל"ל עוי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
 עול"ת עשה ולא תעשה.
 עו"מ עול מלכות, ערמה ומרמה, עמון ומואב.
 עו"מ ועד"א עול מלכות ועול דרך ארין.
 עו"מ"ש עול מלכות שמים (עמ"ש).
 עו"נ עונש גדול.
 עו"נ"ק עונש קטן.
 עו"ם עזרא וסיעתו (עו"ם).
 עו"ע"ב עד ועד בכלל.
 עו"ע"צ עלי ועל צוארין.
 עו"ש עבר ושנה.
 עו"ת עול תורה.
 ע"ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו.

ער זומם, עיין זוהר, עדים זוממין, עטרת
 זקנים (עמ"ז) (ס').
 עז"א על זה אמר, — אומר,
 עזב"ק עבר זמנו בטל קרבנו.
 עז"ג עזרת גוים (ע"ג).
 עז"ג ג"ע ש"ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת
 דמים.
 עז"ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
 עז"ה"א על זה הוא אומר.
 עז"ה"ד על זה הדרך, — הדבר.
 עז"ז ועז"ז על זה ועל זה.
 עז"ה עיין זוהר חדש.
 עז"ה שד"ש עיין זוהר חדש שיר השירים
 (יעב"ן).
 עז"נ על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
 עז"ק עבר זמן קריאת שמע (עבו"ק).
 עז"ת עבר זמן תפלה (עבו"ת).
 ע"ה על הטא (ת'), עין חיים (ס'), ערובי
 הצירות, עולת חובה, עם השיבה, עבירה
 חמורה.
 עה"א עיין חירושי אנדות.
 עה"ג עיין חירושי גמרא.
 עה"י עולם חסד יבנה.
 עה"מ עדים חתומים מטה, עיין חשן משפט
 (ע"ח"מ).
 ע"ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין
 טובה, עצה טובה, עדיף טפי, עברי טייטש.
 עטה"ט עטיפת הטלית.
 עמ"ז עמרת זקנים (ס'), עמרת זהב (ס').
 עיין טורי זהב (ע"ט"ז).
 עמ"ד עיין טור זוהר דעה.
 עמ"מ עופות טמאים.
 עמקב"ל עצה טובה קא משמע לך.
 עמ"ש"נ עמיו של נחש (עש"נ).
 ע"י עין יעקב (ס'), עקדת יצחק, עתיק זמין
 (ק'), עתיק זמאי (ק'), עדת ישורון, — ישראל,
 על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות,
 עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי
 ישראל, עיין יעקב (ס'), עולת יצחק (ס').
 ע"א על ידי אחרים, — אחר, — אחר,
 ע"ב עיבור.

- סעי'מ סעודת מצוה, ספר עשרה מאמרות.
 סעי'פ סעודת פורים.
 סעי'ק סדר עולם רבא (ס). ספר עסיס רמונים.
 סעי'ש סמוך על שולחננו.
 סעי'טל סוכת עור של לוייתן.
 ס"פ סוף פרק, — פסוק, — פרשה, — פרשת, סופי פסוקים, סעודת פורים (סעי'פ).
 ספ"א סוף פרק א', — פרשה א'.
 ספ"ב סוף פרק ב', — בתרא.
 ספד"א ספיקא דאורייתא.
 ספד"א"ל ספיקא דאורייתא להומרא.
 ספד"ג (טפד"ג).
 ספ"ה סדר פדיון הבן (סה"ב).
 ספד"ק ספרי הקבלה.
 ספ"י סבר פנים יפות.
 ספ"מ סבר פנים מסכירות (ספמ"ס). ספר פני משה.
 ספ"נ ספק פיקוח נפש.
 ספס"ת סוף פרק סדר הענית (יעב"ן).
 ספ"צ ספר צחות (ס"צ).
 ספ"ק סוף פרק קמא.
 ספ"ר ספר ריואל (ס"ר). ספר רוקח.
 ס"ק סעיף קטן.
 סק"ה ספרקורא הרווחת, ספרקיצור העברונות.
 סק"י סידור קול יעקב.
 סק"מ סידור קרבן מנחה.
 סק"פ סדר קרבן פסח.
 סק"ש סדר קריאת שמע.
 סקשע"ה ס' קריאת שמע על המטה.
 ס"ר ספר ריואל (ספ"ר). סבה ראשונה, ספר רוקח (ספ"ר), ששים רבוא (ש"ר), ספרא רבא, סימן רע, סברי רבנן.
 סר"ה ספר ריואל הגדול.
 סר"ה ספר ראשית חכמה.
 סר"י ספר רגל ישראל.
 סרכי"ב סמיכות רבוי ננוי ידיעה בנין (ד').
- סר"ל סבר רבי למומה, סימן רע לו.
 סרנ"ב סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד').
 סר"ם סידור רבנו סעדיה (סרס"ג).
 סר"ע סידור ר' עמרם.
 סרע"ג סידור ר' עמרם נאון.
 ס"ש סבין שחיטה.
 סינ"א ספר שפת אמת, — שאנת אריה, — שערי אורה.
 סינאמ"ל (סינמ"ל).
 סינ"ע סידור שני נורי עצים.
 סיטה"ה סקילה שריפה הרג וחנק (סקשה"ח).
 סינ"ט ספר שוחר טוב, — שוחד טוב.
 סינ"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבת יהודה.
 סינ"ל סעודה של לוייתן (סעש"ל), סליחות שומרים לבקר.
 סינ"מ ספר שבט מוסר.
 סינמ"ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (סנאמ"ל).
 סינים ספר שושן סודות.
 סינ"צ ספר שערי צדק.
 סינ"ת ספר שערי תשובה.
 ס"ת ספר תורה, ספרי תורות, סופי תיבות, סרנא תלויה, סתרי תורה, סוף תיבה, ספר תרומה, סדר תשליך (סרת"ש), סידור תפלות.
 סת"ב סדר תשעה באב.
 סת"ד ספר תומד דבורה.
 סת"ה ספר תרומת הרשן (סתה"ד).
 סתה"ג ספר תרומות הגדול.
 סתו"מ ספרים תפילין ומוזות.
 סתזא"ז (סזא"ז).
 סת"י סתם יינס, ספר תפארת ישראל.
 סת"ר סוף, תוך, ראש.
 סת"ש סדר תקון שבת, סידור תקון שבת.
 סתתו"מ ספרי תורה תפילין ומוזות.

סמ"ה"ט ספר משפטי הטעמים.
 סמו"ט סוד מרע ועשה טוב (אטלי"ס).
 סמ"י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות
 ישמעאל (?), ספר מלחמות י"י.
 סמ"ל ספר מצרף להנמה.
 סמלשק"ה סמוך לשקיעת החמה
 (סלשק"ה).
 סמ"נ ספר מורה נבוכים.
 סמ"ע ספר מגדל עזו — מאירת עינים,
 סדר מעמדות, ספר מגלה עמוקות.
 סמע"א סתם מקשן עם ארין.
 סמע"צ ספר מעין צדקה.
 סמ"ק ספר מצות קטן.
 ס"ג סימני נערות, סגנת נפשות (סכ"ג) —
 נפש, ספק נפשות, סימן נקיבה (ד'), סדר
 גויקין, — נשים, ספק נדה.
 סנ"ג סנהדריה גדולה.
 סנד"ש סגנת נפשות דוחה שבת.
 סנ"ו ספר נניד ומצוה (יעב"ן).
 סנז"ה ספר נור הקודש (סנוה"ק).
 סנ"ה ספר נובלות הכמה.
 סנ"י סדר נשילת ידים.
 סנ"מ ספר נועם מגדים.
 סנ"ע ספר נתיבות עולם.
 סנ"ק סנהדריה קטנה.
 סנ"ת ספר נר תמיד.
 ס"ם סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף
 סימן, ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא.
 סס"ק סוף סוף קשיא.
 סס"ת ספר סתרי תורה.
 ס"ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות,
 סובל עונות, ספירת עומר (סו"ע), סמוך
 עניים, ספק עבירה.
 סע"א סוף עמוד א', ספר עוללות אפרים.
 סע"ב סוף עמוד ב'.
 סע"ג סונה על נבי סונה.
 סע"ד סעודה דלעתיה, סרשן עקרב דגים (ל').
 סע"ה ספר עולת הבוקר (סעה"ב).
 סע"ה"ת ספר עולות התמיד.
 סע"ז סדר עולם וזטא.
 סע"ל סעודת לויחן, ספר עלים לתרופה.

סטי"א סטרא אחרא (ק').
 סטי"ה ספר טעמי המצות.
 ס"ט ומ"ט סימן טוב ומזל טוב.
 סטי"מ סופו טוב מאוד.
 ס"ט פ"ב סאנקט פטערסבורג.
 ס"י ספר יצירה (ס"י"צ), ספר ישן, סימן יפה,
 סמיכת ידים, סתם י"גם (סתי"), ספר יוחסין
 (ס"ח), סוד ישרים (ס'), ספורי ישראל (ס'),
 ספרי יראים.
 ס"ל ספר יין לבנון, סוד י"י ליראיה סימן
 יפה לבנים, סיג להנמה, סיג לתורה (סיל"ת),
 סימן יפה לו.
 סל"ש סיג להנמה שתיקה.
 סיל"ת סיג לתורה.
 ס"י"ג ספר ישן נושן.
 ס"י"ע ספר יסוד עולם.
 ס"י"צ ספר יצירה (ס"י).
 ס"כ סדר נפרות, ספר נריות.
 סכ"ה"ס סיבת כל הסיבות.
 סכ"ה"ק (כ"ה"ק).
 סכ"י ספר נלי יקר.
 ס"ל סכרא ליה, סמיכא ליה, סה לי, סמוך
 למיתה, — להשיבה (סל"ה), סמך לדבר.
 סל"א ספר לוח ארה, — ארש.
 סל"ב"ש סמוך לבין השמשות.
 סל"ב"ת סליחות לבי תנינא.
 סל"ה ספר להסחמורות, סמוך להשיבה (ס"ל).
 סל"י"ט סליחות לעשרה בטבת.
 סל"י"כ סליחות ליום נפור.
 סל"פ סמוך לפרקן.
 סלישק"ה סמוך לשקיעת ההמה (סמלשק"ה).
 ס"מ סעודת מצוה, ספר מאזנים (ס"מ), סוד
 מרע (ס'), סדר מועד, סתם משנה, סעודה
 מפסקת (סו"מ), סדר מעמדות (סמ"ע), ספק
 משקין, סגולת מלכים (ס').
 סמ"ג ספר מצות גדול.
 סמג"ל — לארין.
 סמג"ע — עישן.
 סמ"ד ספר טאה דפין, סדר מעמדות (ס"מ).
 סמ"ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוח
 המלכה.

סד"מ סעודה המפסקת (ס"ה) סידורים,
 ספרים המדויקים, ספר המצות,
 סהמדיק ספר המאור הקטן,
 סהמ"ו סרס המקרא ודרשהו (סהמ"ו),
 סה"ע ספר הנקוד, סדר התרת נדרים (סה"ע),
 ספר הנצחון,
 סה"צ ספר הנצחון (סה"צ),
 סה"ס ספר הסוד,
 סה"ע סדר העבודה, ספר העקרים — הערך,
 ספר העישור, — העברונות (סה"ע), ספירת
 העומר,
 סה"ע"ב ספר העברונות, — העיבור,
 סה"ע ליו"ב סדר העבודה ליום כפור,
 סה"פ ספר הפרחון, — הפרס,
 סה"צ ספר הצבא,
 סה"ק ספרי הקודש (ספר תקנה) — הקבלה,
 ספרים הקדושים,
 סה"ק להראב"ד ספר הקבלה להראב"ד,
 סה"ר ספר הרקמה, — הרנקה,
 סה"ש ספר השוהם,
 סה"ש"ס סוגית הש"ס,
 סה"ש"פ סדר הגדה של פסח,
 סה"ת ספרי התורות, ספר התנין, סוגיות
 התלמוד, ספר התחיה,
 סו"ח סופר ותון,
 סו"ט סוד וסימן טוב (סו"ט),
 סו"ע סדום ועמורה (סו"ע),
 סו"פ סוף פרק, — פסוק,
 סו"ש סוכת שלום (ס"ש), (ס'),
 ס"ז ספרי זוטא (ספ"ז), סמיכת וקנים, סדר
 זרעים,
 סז"א סותרין זה את זה (סז"א),
 ס"ז וע"ע סמיכת וקנים ועגלה ערופה
 (בש"ש),
 סולב"י ספר זכרון לבני ישראל,
 ס"ה ספרים הצגונים, ספר הסניפים, סליחת
 השאים, סכינא הריפא, סם תיים, סעודת התנים,
 סח"ל ספר חסד לאברהם,
 סח"ק ספר חזות קשה,
 ס"ט סופו טוב, ספק נומאה, ספק טריפה,
 סדר שחרות, סימן טוב.

סג"ל סגן לוייה,
 סג"מ סגולת מלכים (ס"מ),
 סג"נ סגן נהור (ס"נ),
 סג"ר ספר גליא רוא,
 ס"ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף
 דף, — דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא
 דצניעותא (סד"צ), סוכת דוד (ס'), סרכא
 דבוקה,
 סה"צ סלקא דעתך אמינא,
 סדאל"ה ספיקא דאורייתא לחומרא,
 סד"ה סוף דבור המתחיל, סידור ררך החיים,
 סדה"ח סידור ררך החיים,
 סדה"י סדר היום (סה"י),
 סדה"נ סוכת דוד הנפלת,
 סדה"ן א"א סוף דבר הכל נשמע את
 אלהים ירא,
 סדו"ע סדום ועמורה,
 סד"י ספר הרך ושרתה,
 סדל"ע סעודה הלעתידי,
 סד"ס סגן בסורא,
 סד"פ סני דפומבדיתא,
 סד"צ ספרא דצניעותא (ס'),
 סדק"פ סדר קרבן פסח (סד"פ),
 סדרע"ג סידור ב' עמרים גאון,
 סד"ש סדר תשליח (ס"ת),
 ס"ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם
 המנה, סוגית הש"ס (ס"ש), סימן המשקל
 (ר'), ספר הוהור (סה"ו), סעודה המפסקת
 (סה"מ), סדר היום (סד"י), ספירת העומר
 (סה"ע),
 סהאנה"ד ספר האמונות והדעות,
 סה"ב ספר הבחינה, ספר הבחור, סימן הכנין
 (ר'), סעודת הבראה,
 סה"ג ספר הנלגלים,
 סה"ד סדר הדריות (ס'), סוף הרבוב,
 סה"ה ספר ההרכבה (סה"י),
 סה"ז ספר הוהור (ס"ת), ספר הנברונות —
 הזכות,
 סה"ח סדר השבת הלום,
 סה"י ספר הישר,
 סה"ב ספר הכוזב, ספר הכונות.

נשיא נשיא אלהים, (נ"א) נשמת אדם (נ"א) (ס').

נשיאין גדה שפחה אשת איש זונה.

נשיאלא"ה (ה) נכסים שאין להם אחריות.

נשיאי"ש נגד שמיא אבד שמיא.

נשייב חמישים שערי בינה.

נשיגין גרה שפחה גויה זונה.

נשייב"א נכסים שיש בהם אחריות.

נשי"מ נכרך שאכלנו משלנו.

ניש מ"ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס').

נישמ"ד נבהר שם מעושר רב.

נשי"ע נרו של עולם.

נשי"ד נפתלי שבע רצון.

נשי"ש נר של שבת.

נתי' נתיב (נתי').

נתי' נתינת תורה, נר תמיד, נורא תהלות (ס').

נר תורה (ס').

נתי"א נקודות תנין אותיות.

נתי"ב ג"ע נפשו תנוח בנן ערן.

נתיבג"ע"ת נפשו תנוח בנן ערן תמיד.

נתיבמ"ד נתבקש במתיבתא דרקיע.

נתיבש"מ (נביש"מ).

נתי"ע (ני"ע) נתיבות עולם (ס').

נתיבב"ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים

(תנצב"ה).

ס

ס"א"מ ספר אימת מפגיע.

ס"א"נ ספר ארי נוהם.

ס"א"ע ספר ארחות עולם.

ס"א"ר סדר אליהו רבא.

ס"א"ש ספר אלה שמות.

ס"א"ת ספר ארבע תעניות.

ס"ב ספר בראשית, סימן ברכה, ספק ברכה,

סדר ברכות, סתרי בראשית, סולת כלולה (ס').

סב"א סרה בת אשר.

סב"א"י סמיכה בארץ ישראל.

סבג"ע סדור ב' גורי עצים.

סבד"ה ספר בדק הבית (סב"ה).

סב"ב סדר ברכת כהנים.

סב"ל ספק ברכה לבטלה.

סבל"ך ספר באר להו רואי.

סב"מ סדר ברית מילה.

סבי"ע ספר בעל עקירה (?).

ס"ג סימן גאולה, סוף גמרא, סוד גדול,

סנהדרי גדולה, סעודה שלישית, סדר

גאונים, סידור גדולים (?), סעדיה גאון.

סג"א ספר גור אריה.

סג"ב ספר גבול בנימין.

סגד"ב סגן הבהנים.

ס' סימן, ספר, סדר, סדרא, סבה, סגנון, סוד,

סע"ף, ספירה, ספירות, סמיכה, סומכות,

סוף, סופי, סברה, סעודה.

ס"א ספרים אחרים, ספר אחר, — אחר,

סברה אחרת, סבה אחרת, סעודה א', סטרא

אחרא (ק'), סדרי אותיות, ספר אלים,

סגנון אחר, סעודת אירוסין, סומכוס אומר,

סופג ארבעים, ספק איסור, סוגיא אחרנא,

סדר אליהו (ס').

ס"א"א ספרים אחרים אינו, סופג את ארבעים,

ספק אשת איש, ספר אגודת אווב.

ס"א"ב ספר אבן בוהן.

ס"א"ה ספר אלה הרברים (סאה"ד), ספר

אור החיים.

סאו"ז (סא"ז).

סאו"ז סעודת אירוסין ונשואין.

סאו"ת ספר אורים ותומים.

סא"ז ספר אור זרוע (סאו"ז).

סא"ה ספר אורחות חיים.

סא"ב ספר ארבע נוסות.

סא"ל סוף אין לאהדותו, סוד אלהים ליראיו.

סא"ל סב"ל סג"ל סוף אדם למות, סוף

בהמה לשהיטה, סוף גנב לתליוה.

נל"ה נחי ל"ה (ד').
 נלהה"ב נשמתו לחיי העולם הבא.
 נל"ז נעשה לזכרוני.
 נל"ב נסתר למעלה כבודו.
 נלכ"פ נתבאר למעלה כמה פעמים.
 נל"ל נראה לי לסמוך.
 נל"ע נשמתו לחיי עולם, נחזור לעניננו (נ"ל).
 נלע"ד נראה לעניות דעתי, — לפי עניות דעתי.
 נלע"ה נשמתו לחיי עולם הבא.
 נל"פ נראה לי פירושו.
 נלש"ע נראה לפי ענינו.
 נל"ק נוהגין לקרות (נהל"ק).
 נל"ש נלקח לשמים.
 נלש"ג נוח לו שלא נברא.
 נלש"מ נתבקש לשיבה של מעלה.
 נ"מ נפקא מינה, — מניה, נכסי מלוג, נתיבות משפט (ס'), נר מצוה (נמ"צ).
 נ"מ ות"א נר מצוה ותורה אור.
 נמ"ל נפקא מנה לדינא, נכסי מלוג (נ"מ).
 נמ"ק נערץ מכל קדושו.
 נמיר"צית גואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורך הוא, תועבה הוא (שבת ק"ב).
 נ"ג נח נסתר (נ"ג), נח נראה (נ"ג) (ד').
 נכוכד נצר, נעשה נבילה, נח נפשיה, נח נפש, נחו נפש (?), נחש נחושת.
 ננב"ב נכרים נשים בהמה כותים.
 ננ"ו נהרא נהרא ופשטיה (ננו"פ).
 ננ"ם נח נסתר (ד').
 ננ"ד נח נראה (ד').
 נס"ו נצח סלה ועד.
 נסס"ל נזירא סחור סחור לכרמא.
 נסת' נסתלק.
 נ"ע נחו ערן (נו"ע), נשמתו ערן, נר עלין, נאמן עדה, נתיבות עולם (ס'), נחל עדנים (ס').
 נע"ד נעילת דלת.
 נעדי"ה נוף עין החיים (ס').
 נע"ז נחי עי"ן ווא"ז (ד').
 נע"ה נוף עין חיים (ס').
 נע"פ נוספ"ן על פניהן.

נ"ע ש' מ"ה י"ה נחש עקלתון, שטן, מלאך המות, יצר הרע.
 נ"פ נושא פנים, נשוא פנים, נבול פה, נכתב פה.
 נפ' נפטר.
 נפ"א נחי פ"א אליף (ד').
 נפ"ו נחי פ"א יו"ד (ד).
 נפ"ש נוטל פי שנים.
 נפתל"ו נתקבלה פה תפלתו לפני י"י.
 נ"צ נחלת צבי (ס'), נופת צופים (ס'), נשים צדקניות, נטילת צפרנים.
 נצ"ב נכסי צאן ברזל.
 נצב"ה נפשו צרורה בצרור החיים.
 נצבר"א נפשו צרורה בצרור היים אמן.
 נצ"ו נצבים וילך.
 נצטר"ק נכונים אנהנו, צדיקים אנהנו, טהורים אנהנו, דנים אנהנו, קדושים אנהנו.
 נצ"ל נוח צדיק לברכה, נצטרך לבריות.
 נצע"ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
 נצ"ר שו"ב נוק צער רפוי שבת ובושת.
 נ"ק נחל קדומים (ס') (נח"ק), נחל קדרון (ס'), נקיות קטנות, נטל קבלה (נח"ק).
 נכ"י נקיות, נקרא.
 נכ"ה נקודות הכסף (נקד"ה) (ס').
 נכ"ה נקיות חפ"ן.
 נכ"ה נר קידוש י"ן הבדלה.
 נ"ר נחת רוח, נתינת רשות, נביאים ראשונים.
 נר"ן נטריה רחמנא ופרקיה.
 נר"ת נרו תמיד (יאיר).
 נר"ה נשמת רוח חיים.
 נר ישראל נר יפה של רבי אברהם לוי.
 נר"ל נראה לי (נ"ל), נתן רשות למשחית.
 נר"ג נפש רוח נשמה.
 נר"ג י"ח נפש רוח נשמה יהודה חיה.
 נ"ש נוח שלום (ס'), נוח שאגן (ס'), נהלת שבעה (נח"ש), נוכר שם (נו"ש), נוק שלם (נו"ש), נמוקי שמואל (ס'), נתינת שלום.
 נחלת שמעוני (ס'), ניב שפתים (ס'), נר שבת, נושא שכר, נטע שעשועים (ס').
 נשי נשמת, נשמה.

נה"ב נחל הבשור (ס').

נה"ו נפהלי הורין ווייל.

נה"ה גין החמה.

נה"י נצה הור יסוד (ק').

נה"ק נר הברלה יין קידוש.

נה"ל נחום הלבנר.

נה"נ נחש הנחושת.

נה"ע נאמן העדה (נ"ע).

נה"ק נור הקודש (נ"ה) (ס'). נחמן הכהן קראבמאל.

נה"ש נהורא השלם (ס').

נ"ו נניד ומצוה (נו"מ) (ס').

נ"י נובה, נומער.

נוד"ב נודע ביהודה (גיב נ"ב) (ס').

נו"ה נצבים, וילך, האוינו.

נו"ט נבילה וטרופה (נבו"ט), נותן טעם (נ"ט).

נו"ט נוטריקון.

נו"ש נר נבילות וטרופות שקצים ורמשים.

נו"ב נביאים וכתובים.

נו"ג נעשה ונשמע, נע ונר, נדרים ונדבות.

נערצן ונקדישן (נעו"נ) (ת'), נוקם ונוטר.

נו"ע נחש ועקרב, נחשים ועקרבים.

נ"ז נאמר זה, נחל זרד (נח"ז) (ס').

נז"ה נור הקודש (ס') (נה"ק).

נז"י נעים ומירות ישראל.

נז"ל נזכר למעלה, — לעיל.

נז"ש נזיש נזכר שם, נוק שלם (נ"ש).

נ"ח נר חנוכה, נשמת חיים (ס'), נובלות

חכמה (ס'), נקיטת חפ"ן (נק"ח).

נח"א (נ"א).

נח"ה נדה חלה הרלקה (חנ"ה), נחש

הקדמוני (נח"ק).

נח"י נסים עשית עמהם, דיים נתת להם.

י' קרעת להם, תורה נתת להם.

נוראות עשית בשונאיהם, הרוץ אף שלחת

בהם ירך הולחמה אותם, תהומות כסית עליהם.

נפלאות עשית להם, הירות נתת להם,

ימינך הושיע אותם, הלוי ראש נתת להם.

נביאים העמדת מהם, הסידים העמדת מהם,

ישרים העמדת מהם, המימים העמדת מהם.

(מדרש רבא פ' מסעי).

נח"ל נחזור לעניננו, נוצר חסד לאלפים,

נוצר חסד ליראיו.

נח"צ נחלת צבי (ס').

נח"ר נחת רוח (נ"ר).

נח"ש נדוי הרם שמתא, נחלת שבעה (ס').

נ"ט נותן טעם (נו"ט).

נ"ט בבשנ"ט נותן טעם בן בנו של נותן טעם.

נ"ט בני"ט נותן טעם בר נותן טעם.

נ"י נטילת ידים (נ"י).

נ"י דבד"ב נטילת ידים רבית הכסא.

נ"ל נותן טעם לדבר, — לדבריו.

נמ"פ נותן טעם לפנס.

נט"ש נותן טעם לשבת.

נ"י נרו יאיר, נר ישראל, נשמה יתירה (ק').

נצה ישראל (ס'), נימוקי יוסף (ס'), נחלת

יעקב (ס'), נפוצות יהודה (ס'), נשים יקרות,

נרחי, — נפוצי ישראל, נטילת ידים (נ"י).

נצה ישראל (נצ"י) (ס').

נ"י נרחי ישראל יכנס.

נ"י נר י"י נשמת אדם.

נ"י פ"ה ע"ה נר ישראל, פטיש החוק,

עמוד הימני (נ"י ע"ה פ"ה).

נ"ב נשיאת כפים, נושא כתבים, נביאים

כתובים, נאמר כאן, נוהג כבוד, נושאי כליו.

(נ"ב — ונ"ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).

נב"ח נשמת כל חי (נ"ח).

נב"ש צמ"ח (שצ"מ חנב"ל).

נ"ל נראה לי, נפקא לך, נזכר — נאמר

למעלה, — להלן, נכתב למעלה, — לעיל,

נוכל לומר, נראה לדרש, נראה לפרש,

נשמט להם, נכון לדעת, — לדעת, נבאר

לקמן, — להלן, — למטה, נתבאר למעלה,

ניחא ליה, נסתלק לעולמו (נסתל"ע), נחזור

לעניננו (נח"ל), נפשי לשלמא, נחלה

ליהושע (ס'), נוח לו (נו"ל).

נל"א נחי ל"א (ד').

נלכ"א נודה לשמך בתוך אמוני (ת').

נלכ"ב נכון לבו בטוח ב"י.

נלכ"ע נפטר לבית עולמו, נסתלק לבית עולמו.

נל"ד נראה לדעת — לדעת, — לפי דעת,

— דעתי.

מתש"ב מתן שכרה בצדה.
 מתשל"ל (משל"ל).
 מתשלל"ב (משלל"ב).

מתע"מ מתרעם על מרותיו (מתרע"מ).
 מת"ר מי תהום רבה.
 מת"ש מתן שכר, מתן שכרם (מ"ש).
 מתשא"א מתלמידיו של אברהם אבינו.

ג

גב"כ נוהג בו כבוד, נהפה בכסף (ג"כ) (ס').
 (גב"מ נחלה בלי מצרים).
 גב"ע נביא בן נביא, גם בתוך גס.
 גב"ס נעשה בסיס.
 גב"ע נחנו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו
 בגן עדן.
 גבע"ת נפשו בעדן תלין, — תנוה, — תהלוגן.
 גבי"ק נערץ בסוד קדושים.
 גביש"ט (גב"ט) נפטר בשם טוב.
 גביש"מ נתבקש בישיבה של מעלה.
 גביש"ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל
 שדי תתלונן.
 גב"ת נפשו בטוב תלין (גב"ת).
 גב"ת וז"א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
 גג"ד נגמר דינו (ג"ד).
 גגה"ד נגמר הדין.
 גגה"ט נגד הטבע.
 גג"ע ר"ע נפילים, גבורים, ענקים, רפאים,
 עמלקים.
 ג"ד נראה דעת, נגמר דינו (ג"ד), נצוצא
 דנורא, נפש דוד (ס').
 גד"ה נאלמתי דומיה החשיתי.
 גדו"א נדב ואביהוא.
 גד"ה נגינה, דגש, חריק (ד').
 גד"ל ב"פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
 (גד"נ"א נחית דרנא נסיב אתהא).
 גד"ק נשים דעתן קלות.
 גדק"ע נשים דעתן קלה עליהן.
 ג"ה נמי הכי, נר הברלה, נשמה הטהורה,
 נגמר הדין (גה"ד), נעילת הסנדל (נעה"ס),
 נחום המדי, נצח הוד (ק), נסוך המים, —
 חיין, נערה המאורשה (נעה"מ), נתאי הארבל.

ג' נוסח, נוסחא, נתיב, ז' (אבן), נקודות,
 נאפאל, חמשים.
 ג"א נוסחא אהרינא, נוסח אחר, נר אלהים
 (ס'), נפילת אפים, נשמת אדם (ס'), נחל
 ארנון, — אשכול (ס"ס) (גה"א), נסוג אהור
 (ד'), נא אדני, נתיב א', נביאים אהרונים,
 נחל איתן (ס') (גה"א), נשא אשה, נחלת
 אבות (ס'), נשיא אלהים, נועם אלימלך (ס').
 גא"ה נביאי אומות העולם.
 גא"ב נאמר כאן.
 ג"ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בגליון,
 נשמת בגליון, נונע בעדות (גב"ע), נודע
 ביהודה (גור"ב) (ס'), נודע בשערים, נהפה
 בכסף (גב"כ).
 גב"א גהוניא בן אלנתן.
 גב"א אב"ה גהוניא בן אלנתן איש כפר
 הבבלי.
 גב"א וח"ל נוהג בארץ והיין לארץ.
 גב"ג נפשו בגן עדן (גב"ע), נקדימון בן גוריון,
 גבגא"ת נפשו בגן אלהים תלין, — תתלונן
 (גבא"ת).
 גב"ד נצה בינה דעת (ק').
 גב"ה נפשו בצרור החיים (גבצ"ה), נכנס
 בעובי הקורה.
 גב"ו נשב ברד ונבכה (ת').
 גב"ו עא"א נשב ברד ונבכה על אלה אני
 אבכה (ת').
 גב"ט נפטר בשם טוב (גבש"ט).
 גבט"ת נפשו בטוב תלין (גב"ת).
 גב"י נפשו בחייו יברך.
 גב"י"א נפשו בגן י"י אמן, נפשו בטוב יירש
 ארץ (?).

משׁוֹפֵּ משום פנים.

מִשׁוֹזֵז משבצות זהב (ס) (מ״ז), משום זוגות.

מִשׁוֹזֵל מוציא שכבת זרע לבטלה (מ״ל).

מִשׁוֹזֵז לִשְׁזוֹן מי ששנה זו לא שנה זו.

מִשׁוּחַ מיתה של חיבה.

מִשׁוּחַ בֵּיתֵהּ משחרב בית המקדש.

מִשׁוּחַהּ מומור שיר חנוכת הבית.

מִשׁוּחַהּ לֵיל מומור שיר חנוכת הבית לדרו.

מִשׁוּחַט מדרש שוחר טוב, — שוחר טוב

(ס), (מדרש״ט).

מִשׁוּי מהולל שם י״י.

מִשׁוּיָה מורי שיחה.

מִשׁוּלִים מים שיש להם סוף, (אשתו מותרת).

מִשׁוּב מה שכתוב כאן.

מִשְׁבֵּל משבחת ליה (מ״ל) — לה, מה

שכתבתי לעיל.

מִשְׁדֵּךְ תור״א קד״ש בכספ״א פס״ל

כמדבר״א של״ח בוכר״א (פס׳ קיד)

משנו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה

אתה אומר), וידבר (כמדבר), ויהי בשלח.

כל הבכור (סימן הפרשיות מפסח).

מִשְׁלֵל מה שנהנו לומר, — ליתן, מה

שכתבתי לעיל, — לקמן (משכ״ל), מוציא

שם לבטלה.

מִשְׁלֵבִים מהאה שלא בפניו.

מִשְׁלֵבִים ה״מ מהאה שלא בפניו הוה מחאה

(משבחה״מ).

מִשְׁלֵבִים לה״מ מהאה שלא בפניו לא הוה

מחאה.

מִשְׁלַחֵלֵל מה שטענו לא תורה לו.

מִשְׁלַחֵהּ מומור שיר ליום השבת (משל״ה).

מִשְׁלַלְבֵּל מתוך שלא לשמה בא לשמה

(מתשליל ב״ל).

מִשְׁלִירֵי מי שלא ראה.

מִשְׁלִישׁ משבת לשבת, מחלוקה שהיא לשם

שמים.

מִשְׁמֵמֵם משנה מקום, מתנת שכיב מרע,

משום שלום מלכות.

מִשְׁמֵמֵם מ״מ משנה מקום משנה מזל.

מִשְׁמֵנֵּי מקום שנהגו משוכב נתיבות (ס)

(מ״נ), מי שעשה נסים (משעי״נ).

מִשְׁסֵּם משום סכנה.

מִשְׁעַע מלחמה של עמלק.

מִשְׁעֵיָהּ משעלה עמוד השחר.

מִשְׁעֵיב (מִשְׁאַעֵיב).

מִשְׁעֵינֵי (מִשְׁיַעֵינֵי).

מִשְׁעֵעַ מה שעשוי עשוי.

מִשְׁעֵפֵּם משום פנים.

מִשְׁעֵק מוציא שבת קודש, מחלוקה של קרת.

מִשְׁעֵר מוציא שם רע, משום ראה.

מִשְׁרָזֵלֵל מה שאמרו רבותינו ז״ל.

מִשְׁרַמְמֵה מדרש של ר׳ משה הדרשן

(מדרמ״ה).

מִשְׁשִׁילֵל מוציא שם שמים לבטלה (מִשִׁילֵל).

מִשְׁשִׁיצַע מתן שכרן של צדיקים.

מִשְׁשִׁיצַע לֵיל מתן שכרן של צדיקים

לעתיד לבוא.

מִשְׁשִׁיבֵק מערבה שניה של קמורת.

מִשְׁשִׁית מדבר שקר תרחק (מִדְשִׁית), מולד

של תורה (ל״), מוצא שפתוך תשמור,

משל תורה.

מִשֵּׁת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תינוקות

(מִלִּישֵׁת), מעלת תפארתו, — תורתו, מאי

תקנתיה, מנילת תענית (מִנִּישֵׁת), מכחישי תורה,

מדרש תנחומא (מִדְרִישֵׁת), מרביץ תורה.

מִתִּיא מתיר אסורים.

מִתִּיבֵיב (ר) מרביץ תורה ברבים, מקדיח

תבשילו ברבים (מִקְתִּיבֵיב).

מִתִּבִּין מתנת בשר ודם (מִבִּין).

מִתְדִיה מתוך דבר הלכה.

מִתְדוּה משלם תשלומי ד׳ וה׳.

מִתְדֵה מאמר תחית המתים (מִתְדֵה״מ).

מִתְדַעִים מתחילה ועד סוף (מִתְדַעִים).

מִתְדֵה מתנת חנם, ממור תלמיד חכם.

מִתְדֵה קִלְבֵיג ע״א ממור תלמיד חכם קודם

לכהן גדול עם ארץ.

מִתְיֵי מתחת יד, — ידי.

מִתְיֵב משלם תשלומי כפל, מתורת כהנים.

מִתְיֵל מה תלמוד לומר, מאן תנא להא.

מִתְיֵל דְתִיר מאן תנא להא דתנו רבנן.

מִתְנִי מתניתא.

מִתְעַ מפני תקון עולם.

מק"ש למ"ד מקריאת שמע למאן דאמר
(יעב"ן).

מקת"מ משה קבל תורה מסיני.

מ"ד מלאכי רחמים. מים ראשונים. מורת
רוח. מושכל ראשון. מדרש רבות (מדר"ר)
— רות, מי רגלים. מים רותחין. מרת
רחמים (מה"ר). מעשר ראשון. מעשה
רוקח (ס').

מרי' מרבנן.

מרי"א מדרש ר' אליעזר (מרי"א). משנת
ר' אושעיא (משר"א).

מראב"י משנת ר' אליעזר בן יעקב.

מרי"ב מסעות ר' בנימין (ס').

מרי"ג מר דבי.

מרי"ד מראש השנה. מרשות הרבים (מרי"ד).

מרי"ה מרשות היחיד.

מרי"ו לר"ה מרשות היחיד לרשות
הרבים.

מרי"ז לר"ה מרשות הרבים לשות היחיד.

מרי"ח מאמר — מפרשים רבותינו וזכרונם
לברכה.

מרי"ח משנת ר' חייא.

מרי"ט מה רצונו לומר, מה רצה לומר.

מרי"י מה ראת מסתבא.

מרי"יא מה רבו מעשיך יי'.

מרי"יב מלאכי רחמים משרתי עליון (ת').

מרי"יג משה רבנו עליו השלום.

מרי"ד מרווח הרוח.

מרי"ה מראשי תיבות. מרבנו תם.

מרי"ו מלכות שמים. מורא שמים. מי שברך,

מה שגא. מאי שאני. מה שנוי. מנחת

שי (ס'). מה שאמר. — שכתב. —

שכתבו. מה שנאמר. (משי"ג). משלי שועלים

(ס'). מנן שאול (ס'). מרה שחורה. מצה

שמורה. מוצאי שבת. מעשר שני (מע"ש).

מאיר שפירא. מניני שלמה (מני"ש) (ס').

מוכה — מוכת שחין. מי שענה (ת').

מכתב שלמה (ס'). מה שנה. מסכת שמחות

(אבל רכתי). מתן שבר. מולד שעבר (משי"ע)

(ל'). מלכות שאול. מלכת שבא. משפטי

שמואל (ס'). מקבל שבר (מק"ש).

משי' משרש.

משי"א משיטה אחרונה. מה שאפשר.

משי"א מה שאי אפשר.

משי"ב מפי שאין בקיין לשמה.

משי"ג מתוך שאינו יכול לישבע משלם.

משי"ד מה שאם בן. מה שאין בן. —

שאינו כאן. מה שאמרו כאן. מה שכתב

אחר כך.

משי"ה מה שאמר כאן לא אמר כאן.

משי"ו ע"ה מה שאם בן עם הארץ (יעב"ן).

משי"ז מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).

משי"ח מי שאינו מצווה ועושה.

משי"ט מי שאינו עושה בן.

משי"י מי שברך (ת') (מ"ש). משום שיש

בו (משי"ב). מרבין שלום בעולם. מתן

שברה בצדה.

משי"ג ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה

(משל"ב).

משי"ד מה שכתבתי בסיעתא דשמיא.

משי"ה מה שכתוב בספר הזוהר.

משי"ו מה שכתוב בערוך.

משי"ז י"ב (יש) מי שטרח בערב שבת

יאכל בשבת.

משי"ח מתן שברה בצדה (משי"ב).

משי"ט משלם גמול.

משי"י משד"ה. משלם ר' וה' (מתרו"ה).

משי"יא מה שדומה לו.

משי"ב מאי שייר דהאי שיר.

משי"ג משום הכי. משאמר הכתוב. מה

שאמר. — מטטרון שר הפנים (משי"ה).

משי"ד שבילי הדעת (ס'). מדרש שיר

השירים (מדי"ש). משורת הדין (משי"ד).

משי"ה משנה הכריות.

משי"ו ברל"ב מי שקורא הכתב בלא רשות

לא יבא בקהל.

משי"ז משורת הדין (משי"ה).

משי"ח וכל"ב איתן (ד') (איתן משה וכל"ב).

משי"ט מצוה שהומן נרמא.

משי"י משגיח משגיח החברה.

משי"יא משפטי הטעמים (ס').

משו"מ משכב ומושב (מ"מ).

משא פנים, מלכות פרס, מים פושרין (מנמת פניו).
 מפ"א מפ"א אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.
 מפ"ב מגלה פנים בתורה.
 מפבש"ל"ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
 מפד"ג מפ" הגבורה, מפתח הגמרא.
 מפד"מ מפלג המנחה (יעב"ץ).
 מפפה"ת מפ" המתרגמן.
 מפ"ז מצות פריה ורביה (מפור').
 מפומק"ש משוי פנים ומקה שוחר (מפומ"ש).
 מפ"ל מפורש לעיל.
 מפה"ב מלבין פני חברו ברכים.
 מפלב"פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב"ץ).
 מפלש"פ מפחות לשוה פרוטה.
 מפ"ע מפ" עצמו.
 מפ"פ משום פתחון פה.
 מפד"א מפרקי ר' אליעזר.
 מפד"ת מפרש רבנו תם.
 מפשי"ג מפתו של נוי.
 מפשי"ב מפתו של נותן.
 מפת"ה מטר פרנסה תהיה חיה.
 מפ"ז מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית,
 מצורת ציון (ס') (מצי"צ), מיתת צדיקים,
 מוכה צרעת, מאוני צדק (ס') (מא"צ),
 משום צער.
 מצ"ד מצורת דוד (ס') (מ"ד).
 מצ"ה מצד היושר (מצה"י).
 מצה"ד מצד הרין.
 מצדו"ש מצ"א השם יתעלה.
 מצ"ז מצוה ועושה (מצ"ע).
 מצו"ת מילה ציצית ותפילין.
 מצ"ח מצות חליצה.
 מצ"י מעונו צור ישועתי (ת').
 מצ"ל מצרף להכמה (ס'), מצות לא תעשה
 (מל"ת).
 מצ"ע מצות עשה (מ"ע).
 מצפ"ף יהויה (בא"ת ב"ש).
 מצש"ת מוצא שפתוך תשמר (מש"ת).
 מ"ק מדרש קהלת (מד"ק) (מדריק), מועד
 קטן, מהוור קטן, מר קשישא, מספר קטן,
 מקרא קודש, מסורה קטנה, מנחה קטנה.

מדבר קדימות (ס'), מקום קבורתו, — קבר,
 מאי קאמר, מאמר קדישין (ס').
 מק"א מקום אחר, מאי קאמר (מ"ק), מאי
 קא אמר.
 מק"ב מנין מאה ברכות.
 מקב"ש מקולי בית שמאי.
 מקב"ש ומחב"ה מקולי בית שמאי ומחומרי
 בית הלל.
 מק"ה מקור הרין.
 מקה"ג מקריאת הגבר.
 מק"ה ובה"מ מקדוש היום וברכת המזון
 (יעב"ץ).
 מקה"ש (מק"ה) מקדש השבת.
 מק"ו מקל וחומר (מק"ו).
 מק"ו וגז"ש מקל וחומר ונוירה שוה
 (מק"ו וגז"ש).
 מקום נד"ד מתנ, קלה, ו' אותיות (בג"ד
 כפ"ת), משרת, נסוג אחר, דומת, דגש
 (סימני שוא נע) (ד').
 מקו"ם ג"ת נד"ד משרת, קלה, ו' אותיות,
 מתנ, גדולה, תחלה, נסוג אחר, דומת,
 דגש (ד').
 מק"ח מקור חיים.
 מק"ט מקבל טומאה.
 מקט"א מקטני אמונה.
 מק"י"א משומדים קראים יונים אפיקורסים.
 מק"י"ז מקדש ידיו ורגליו.
 מק"ל מוציא קרי לבטלה.
 מקל"ה (ר) מקבל לשון הרע.
 מק"מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס')
 (מ"מ).
 מקמ"ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן,
 מאי קא מבעיא ליה, — לן.
 מקמל"ת מאי קמשמע לן תנינא.
 מק"ם מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה
 (מ"ס).
 מק"ע מאי קא עביד, — קעביד.
 מקק"ל מאי קא קשיא ליה, — לך (הקק"ל).
 מקר"ב עב"ב מקרני ראמים עד ביצי כנים.
 מק"ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע,
 מקפח שכר, מקבל שכר (מ"ש).

מס"ח מוציאין ספר תורה (מוס"ח), מסתרי תורה, מסופי תבות.

מסתו"מ מוכר ספרים תפילין ומוזות.

מ"ע מנוחתו עדין, מצות עשה (מע"ש), מעשר עני, מכתב עתי (מכ"ע), מראית עין, מתנות עניים, מנחת ערב, מוטל עליה, מוכת עין, מנלה עמוקות (ס'), מלך עליון, מטה עוז (ס'), מגדול עוז (ס'), מנהג עולם, מאור עינים (ס'), מאירת עינים (ס'), מחמת עצמו (מח"ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע"א מעיר אחד, מענין אחר, מעבודת אלילים.

מע"א"ק מעונה אלהי קדם (ת').

מע"ב מעשה בראשית (מ"ב), מעניש בראיה (ס"ב), משם ע"ב (ק').

מעבול"מ מעלין בקודש ולא מורדין (מבו"מ).

מע"ג מעל נבו, מעלה, — מעלי נרה, מעין ננים (ס').

מע"ד מעביר על דעת.

מעד"ט מעדני יום טוב (ס').

מעד"ש"מ מעין הוגמא של מעלה.

מע"ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעין הרעת (מעה"ד).

מראה עיני הכהן (ס').

מעדה"ב מעין הרכבה, מעין עולם הבא.

מעדה"מ (מבעה"מ).

מעדה"ס מעביר הסדרא.

מעעה"ב מעין העולם הבא (מעה"ב).

מעעה"פ מחזיר על הפתחים.

מע"ה"ק מעיר הקודש.

מעו" מעוברת.

מעומל"ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו"ע מעתה ועד עולם.

מעו"ע"ה מעתה ועד עולם הללויה.

מע"ז מעבורה זו — זאת — וזה.

מע"ה מאיר עיני חכמים (ס'), מעין חתום (ס').

מע"ט מעשים טובים.

מע"י מעבר יבן (ס'), מעשי ידי, מאיר עיני

ישראל, מעגלי יצחק (ס').

מע"יא מעשה ידי אדם.

מע"יה מעין שמונה עשרה.

מע"י"ט מערב יום טוב.

מע"י"ב מערב יום כפור.

מע"יש מעיני ישועה (ס').

מע"כ מעלת כבוד, — כבודה, מחל על כבודו.

מעב"ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ"ת).

מע"ל מעת לעת (מעל"ע), מעבר לדרך

(מעל"ד), מעירן לעירן, מעשה לסתור, משה

עלה למרום, מאבד עצמו לדעת (מע"ל),

מענה לשון (מ"ל) (ס'), מעבר לים.

מעל"ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל"ע מעת לעת (מע"ל), מעבר לעבר,

מעיר לעיר.

מע"מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו,

מחצה על מחצה, מעדני מלך (ס') (מ"מ),

מעשה מרכבה (מ"מ), מתרעם על מדותיו

(מתע"מ).

מעמדה"ת מצות עשה מן התורה (מעמ"ה).

מעמ"ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ"ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ"ס).

מעמ"ק"ס מעיקרא מאי קסבר.

מעמ"ש"ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע"נ מרכבות עמי נדיב (ס').

מע"ס מערב סוכות.

מעעה"ה (מעעה"הב).

מעע"ז מעין עבודה זרה.

מע"פ מערב פסה, מעל פניו, מלוה על פה.

מע"צ מעל צוארה, מעט צרי (מ"צ) (ס').

מעגלי צדק (מ"צ) (ס').

מע"ק מעתיק קדישא (ק').

מעקמ"ס (מעמ"ס).

מע"ר מעשה רוקח (ס').

מערו"ת מקום עפר רימה ותולעה.

מע"ש מערב שבת, מעשה שהיה.

מעשה"ג מצות עשה שהומן גרמה (מעשו"ג).

מעשי"י ביצו מגדול עוז שם יי' בו ירוין

צדיק ונשגב.

מע"ש לע"ש מערב שבת לערב שבת.

מע"ש"ק מערב שבת קודש, מצות עשה

של קריאת (שמע).

מע"ת מתנה על הנאי.

מ"פ מנהג פולין, מצע פסוק, מי פירות,

ממו"ג הוי"א מקרא משנה וגמרא הלכות ואגרות.

ממו"ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית. ממו"ח מלח מומן חסר (חסר).

ממח"א ארבעים מלאכות חסר אחת.

ממ"ב ארבעים מכות.

ממכאד"פ מוציא מכה אל הפועל.

ממל"מ ממקום למקום.

ממ"מ ממלא מקומו, מתח מחמת מלאכה.

מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי

מים, מחזה מול מחזה, מושב מבועי מים.

מערבה מול מערכה.

ממ"ג ממה נפשך.

ממע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין.

ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.

ממע"ד מוכח מוריד עליו דמעות.

ממעשז"ג (מעשהז"ג).

ממפ"ו (מפ"ו).

ממייק מחץ מתנים קמיו.

ממ"ק וממ"י מחין מתנים קמיו ומשנאו מן

יקומון.

ממ"ש ממה שנאמר (ממשי"ג), — שאמר.

ממשמע שנאמר (ממשי"ג), ממה שכתוב, —

שכתב, — שכתבתי (ממשי"ב), משום

מעשה שדיה, מכל מקום שהוא.

ממשי"ג ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.

מ"ג מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך.

מאי יהוה, מגילה נקראת, משיבת נפש (ס').

מאן נימא, מאיר נתיב (ס'), מורה נבוכים

(ס'), מהררי נמרים (ס'), משובב נתיבות

(משי"ג) (ס'), מעשי נסים (ס'), משיב נפש

(ס'), מייז נוקבין (ק').

מנ"א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג

אשכנז (מ"א).

מנ"ד מלך נוצרדרלים (?), מהנהג נורא דירתו (?).

מנה"ז מורה נבוכי הו"מ (ס').

מנה"מ מנא הני מילי, מנורת המאור

(מה"מ) (ס').

מנו"א מנשה ואפרים.

מנו"ב מניה וביה.

מנוה"מ (מנה"מ).

מנוב"ג מה נאמר ומה נדבר.

מנ"ז מנורת זהב (ס'), מיתת נויפה.

מנ"ח מרליקין נר חנוכה.

מנ"ט מנותן טעם.

מנ"י מקבין נדחי ישראל.

מנ"ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא

לן, — ליה, מנא נפקא לן.

מנ"מ מאי נפקא מנה, — מניה.

מנ"ס מנהג ספרד.

מנ"פ מנהג פולין.

מנ"ק מה נורא קדושהו.

מנ"ש משלם נזק שלם.

מ"ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר,

מנהג ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי

סברי, מסכת סופרים — סוכה, מלח סדומית,

מדת סדום (מד"ס), מגילת סתרים (ס'),

ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ' סאה.

מס' מסכת (מ') מספר, מסטרא.

מס"א מספרים אחרים, מספר אחד, מסטרא

אחרא (ק').

מסא"י מסכת ארין ישראל (מא"י).

מס"ג מסורה גדולה (מסה"ג).

מסד"א מסכת דרך ארין (מד"א), מסלקא

דעתך אמינא.

מס"ה מספר הוזהר (מסה"ז), מספר הקדושים

(מסה"ק), מסורה הגדולה (מסה"ג), מסילת

הלימוד (מסה"ל) (ס'), מספר המורה, מסך

הבל.

מסה"ג מסורה הגדולה.

מסד"מ מסורת המסורה (ס').

מסה"ע וע"ם מסוף העולם ועד סופו.

מס"ו מלאך סמאל ולילית (מסו"ל).

מסו"מ מסית ומדיח (מו"מ).

מסו"ע מלחמת סיחון ועוג.

מס"י מסילת ישרים (ס').

מס"ל מסורת סיג לתורה (מסל"ת), מאי סביר

למימר, מסייע ליה (מ"ל).

מסל"ת מסורת סיג לתורה (מס"ל), מסיח

לפי תומו.

מס"ק מסורה קטנה.

מס"ר משישים רבוא.

מכל"ל מכלול (ס').
 מכללאש"ה מכלל לאו אתה שומע הין.
 מכלעין מנחתו כבוד לעולם ועד (מכל"ו).
 מכ"מ מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה
 נגוד מדה, מכת מרדות.
 מכמ"ע משאת כפי מנחת ערב.
 מכ"ע מכתב עתי, מוציא כתב עתי.
 מכ"פ מבואר כמה פעמים.
 מכ"צ מוכה — מוכת צרעה.
 מכ"ש מכל שכן, מכל שהוא, מכת שכל.
 מכש"ת מעלת כבוד שם תפארת.
 מכ"ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעכ"ת).
 מכת"ם מן קם.
 מ"ל מנא לך, מה לי, לו, — לנכס, מי לימא,
 מה להלן (אף באן), משל למלך, מושב
 לצים, מתקף ליה, מבעי ליה, מסייע ליה,
 מותר לך, מיעוט ליליה, מובא לעיל, מוזמר
 לתורה (ת'), מרפא לשון (ס'), משכחת
 ליה, מענה לשון (ס'), מסור לעיל.
 מלי' מלכות.
 מלי"א מלכים א'.
 מלאש"ה (מכלאש"ה).
 מלי"ב מלוה ברבית (מ"ב), מנה לי בידך.
 מלבב"ב מבואר לעיל בכרכת כהנים (יעב"ן).
 מלב"ו משל למלך בשר ודם (מלב"ו).
 מלבי"ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.
 מלביק מאי לאו בהא קמיפלגי.
 מלי"ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד'),
 מלכותו לעולמי העולמים (מלה"ע), משפט
 לשון הקודש (ס').
 מלה"ד משל למה הדבר דומה.
 מלה"ב מלשון הכתוב, מוצר להנעים (מול"ה).
 מלה"פ מלשון הפסוק.
 מלה"ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש,
 מלת הקריאה (מלי"ה).
 מלה"ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה
 לצד השוה שבהן (מלה"ש).
 מלה"ת מומר לכל התורה.
 מלה"מ מלחמת מצוה.
 מליב"ם מברין לישוב בסוכה.
 מלכ"פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל"ל מאן לימא לך, מה לי לשקר (מלל"ש).
 מלל"מ מהאי ליכא למשמע מיניה.
 מלל"נ מצות לאו ליהנות נתנו.
 מל"מ משנה למלך (ס').
 מלמ"ה מלאכת מחשבת (ס').
 מל"ע משום לפני עור, מלכיש ערומים.
 מלע"ו מלעיל.
 מלר' מלרע.
 מלי"ש בע"ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
 מלי"ש ללי"ש מליל שבת לליל שבת.
 מל"ת מוזמר לתורה (מ"ל) (ת'), מצות לא
 תעשה (מצ"ל), מומר לתיאבון.
 מל"ת כ"ת מלא האכל כל תועבה (יעב"ן).
 מ"מ מכל מקום (מכ"מ), מקרא מלא, מראה
 מקום, מפני מה, מאי משמע, מעשה
 מרכבה, מת מצוה, מאמר מרדכי (ס'),
 מלאכת מחשבת (ס'), מקדש מלך (ס'),
 משאת משה (מש"מ), מניד מראשית,
 מסירת מודעה, מיתה משונה, מכת מרדות,
 מתי מדבר, מי מנוחות (ס'), מחמת מוקצה,
 מניד משנה (ס'), מניד מישרים (ס'), מלה
 מורכבת (ד'), מעשה משונע, מלוה מלכה,
 משרת משה (ס'), משוח מלחמה, מקום
 מנוחתו, מטה משה (מט"מ) (ס'), מקרא
 מגילה (ממ"ג).
 ממ"א ממין אחד, — אחר, ממקום אחד, —
 אחר, מניד מראשית אחרית, ממלא מקום
 אבותיו, ממקרא אחד, — אחר.
 ממא"ה מפני מה אמר הכתוב.
 ממא"מ מצא מין את מינו.
 ממא"ת מפני מה אמרה תורה.
 ממ"ג מקרא מגילה.
 ממ"ד ממאן דאמר.
 ממד"ה ממדינת הים.
 ממדל"מ ממדינה למדינה.
 ממד"ש מצות מילה דוחה שבת.
 ממ"ה (מ) מלך מלכי המלכים.
 ממ"ה הקב"ה מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא.
 ממח"ל מראה מקום הוא לו.
 ממח"ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.

מחציה מצוה חובה על הצבור.

מחיש (מחה"ש).

מ"מ מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו (ת'), משמע טעמיה (טעמא), מקה טעות, מעשים טובים (מע"ט), מגלה טמירין (ס'), מעשה טוביה (ס'), מקבל טומאה (מק"ט), מרגליות טובות (ס').

מט"א מטעם אחר.

מט"ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את הדיים.

מטב"א מטמא באוהל.

מט"ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך, מטב"מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה"מ).

מט"ז מטעם זה, מטורי זהב (ס'), מטות זהב (ס').

מט"ח מה טוב הלקיננו.

מטח"ו מדרש טעמי חסרות ויתרות.

מט"ט מטטרון, מט"ט ט"ה (פ) מטטרון שר הפנים.

מטל"א מאי טעמא לא אמרינן.

מט"מ משה משה (ס').

מט"ס משיפה סרוחה.

מטעיה"מ (מטה"מ).

מט"צ מפני טורח צבור (מט"ה).

מטשע"ז מה טיבו של עובר זה.

מ"י מנא ידעינן (מני"י), מדרש ילקוט זה ילקוט שמעוני (מדי"י), מתנת יד (ס'), מלחמות

י"י (ס'), מעגלי יצחק (ס'), מכלל יופי (ס'), מעבר יבק (ס'), מליץ יושר,

מלך ישראל, — יהודה, מעשה ידי מה יפית (ת'), מה ידירות (ת'), מעשה יה,

מיעוט יום (ק'), מסלת ישרים (ס'), מכירת יוסף, מעיני ישועה (ס'), מלכות יון, —

ישמעאל, מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס'), מפעלות י"י (ס').

מ"א מעשה ידי אדם (מע"א).

מבי"ל מיבעיא ליה.

מבימ"ע מצות י"י ברה מאירת עינים.

מבינ"ג מימות יהושע בן נון.

מיגע"מ (מיע"מ).

מיד"ב מעלי יומא דכפורי.

מיד"ר מלכות יון הרשעה.

מיו"ב מיום כפור.

מ"ו ומ"י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקך.

מידב"ר מיתוי רביבית.

מ"ז מלבושי יום טוב (ס'), מר יהיב טעמא.

מ"ח מיימי מיימוני (רמב"ם).

מ"ט מי יעמוד כנגדו.

מ"ל מזהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב

לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משהה

יעשה לכל הקרואים.

מ"ל"י מיד ליד.

מ"לע"מ מי יקום לי עם מרעים.

מ"מ"ל מהר יצא מצרה לרוחה.

מ"ס מים סוף.

מ"ע"מ מי יגלה עפר מעיניך (מיגע"מ).

מ"יש מיום שחרב (מישי"ח) (מיו"ש).

מ"יש"ה) בה"מ מיום שחרב בית המקדש

(מישבי"ה).

מ"ב מנוחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד,

מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת'),

מרבא כפולה (ר'), מחשבה כמעשה (מח"ב)

(מכ"מ), מתנות כהונה (ס'), מסכת כלה (ס'),

מנחת כהן (ס'), ממלכת כהנים (ס').

מב' מכה.

מב"א מכתב אליהו (מ"א) (ס'), מכתוב אחד.

מב"ה מי כמוך אב הרחמים (ת').

מבאה"פ מכח אל הפועל.

מבאה"ה מכאן אמרו חכמים.

מכב"י מי כמוך באלים י"י.

מב"ד מעשה כל דהו (מבד"ה).

מב"ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.

מבד"ד מצות כסוי הדם.

מבד"ב מלא כל הארץ כבודו (ת') (מכהא"ב).

מבד"ע מכתבי העתים.

מבו"א מכאן ואילך (מכו"ל).

מבו"ב מכל וכל.

מבולד"ג מכאן ולהבא הוא נובה.

מב"ז (מוב"ז).

מב"ט מכמה טעמים.

מב"י מכירת יוסף (מ"י), מכלל יופי (ס') (מ"י).

מב"י מכילהא.

מ"ן מורי ורבי. (מ"ר) מורינו ורבינו. משה
 וישראל. מהזור ויטרי. (מ"ו).
 מו"א מרדני ואסתר.
 מוא"מ מדה ואינה מדה.
 מוב"ה ממור וכן הנדה.
 מוד"ה מודר הנאה.
 מוהר"וי מורנו ורבינו הרב רבי יואל יפה.
 מוהר"ל (מהר"ל).
 מוהר"ק (מהריק"א).
 מוהר"ע — — נחמן מברסלוב.
 מוהרש"זח"ה — — שלמה זלמן חיים
 האלבערשטאם.
 מו"ח מגיני וכו' הסיתו. מורי ורבי חמי.
 מרדכי ווייסמאן חיות.
 מוח"ב מורה הצאים בדרך.
 מו"ט מוצאי יום טוב.
 מו"ב מוצאי יום כפור.
 מוכ"ן מוציא כתב זה.
 מו"ל מוציא לאור. מוסמך למורנו (מוס"ל).
 מו"מ משא ומתן. מקח וממכר. מגע ומשא.
 משכב ומושב. מסית ומדיח. מושך ומנהיג.
 מוקדם ומאוחר (מומ"א). מטות ומסעי (מ"מ).
 מומ"מ מלך וממליך מלכים.
 מוסל"מ (מו"ל).
 מוס"ת מוציאין ספר תורה (מס"ת).
 מו"צ מגן וצנה (ס'). מורה צדק (מ"ץ).
 מוצי"ט מוצאי יום טוב.
 מוציש מוצאי שבת.
 מוציש"ק מוצאי שבת קודש.
 מו"ק מוד וקציעה (ס').
 מורמ"א מורנו ורבינו ר' משה איסרלס.
 מות' מותר.
 מ"ז מולד וכן. מר וזטרא. מים זכים. משכב
 זכר. מנחת זכרון (ס'). משכבות זהב (ס').
 מחק זה.
 מזאה"ר מוכה את הרבים.
 מזב"ח מחילה זכות ברכה חיים. מילה ומנה
 כיום ח'.
 מז"ג מולו גרם. — גרם (מ"ג).
 מז"ה מורי וקני הרב. מויו השכינה. מורע
 המלוכה. — המלכות.

מזד"ש מזג השוה.
 מזו"ב מול וברכה.
 מזו"ה (מז"ח).
 מזו"ת מזור ותרופה (ס').
 מז"ח מזוהר חדש.
 מז"ט מול טוב.
 מז"ל משכילינו זכרונם לברכה (משו"ל).
 מצי"א זרע לבטלה.
 מזלע"ה מזומן לחיי עולם הבא.
 מז"מ מזבחי מתים.
 מזע"ג מזכירין על הנשמים.
 מז"ק מזרע קדושים.
 מזר"ח מצד זה רוח חיים.
 מז"ש מלכיות זכרונות שופרות.
 מ"ה מעשה חייא (ס'). מיים חיים. מים חמים.
 מי הטאת. מה חיות. מלאכי חבלה. מלא
 חפניו. מנדל הננאל (ס'). משותפי חמה (?).
 מצות חליצה. מצות חובה. מצות חופה.
 מח' מחמת.
 מח"א מהזירין אותה. מ' חסר אחת. מחמת
 אונס.
 מח"ג מוריים חולתית נגינה.
 מח"ה מלתא חדא היא. מחוט הסקרא
 (מח"ה"ס). מחצית השקל (מח"ה"ש).
 מחז"ש מחצית השקל. מחוט השדרא.
 מחו"ד מחשבה ודבור.
 מחו"ל מחוץ לארץ (מח"ל). מחוץ למחנה.
 — לעיר.
 מחו"ע מנחתו חיי עד (מח"ע).
 מח"ב משום חסרון כנס.
 מחב"מ מחשבה כמעשה (מכ"מ).
 מחו"ל משוך הסדך ליודעך. מחנה לווה.
 מהזיר למוטב. מחצר לחצר. משה חיים
 לוצאטו.
 מחמו"ע מחנניה מישראל ועוריה.
 מ"ה מיב"ג מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.
 מחמו"ע מחמת מעשה.
 מחמו"ט מחמת מעשה שהיה.
 מח"ע משלם חצי נוק (משח"נ).
 מח"ם מחבר ספר.
 מחו"ע מנחתו חיי עד (מח"ע). מחמת עצמו.

מהניב מצוה הנהגת בארץ.

מהנהגה עים מהניב החמה עד סופו (יעביץ).

מהניע מדרש הנעלם (מהיג מ"ה).

מהי"ס מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהסי"ת), מהפנין הסדר, מהר סיני.

מהיע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס'). מן העולם (מ"ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכה"ע).

מהיע ועה"א מן העולם ועד העולם אמן.

מהי"פ מהר פארן (ס'), מבחר הפנינים (ס'), מלשון המפסיק (?).

מהי"ב מגדל הפודה באויר.

מהי"צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס'), מן הצד.

מהי"ק מזבח הקטרת, משל הקדמוני (ס'), מנחת הקנאות (ס'), מלת הקריאה (ר'), מסורת הקבלה.

מהירא מורנו הרב ר' אברהם, אליהו אליעזר, אלעזר וגו'.

מהרא"ן — אברהם זכות.

מהרא"ט — אייזק טירנא.

מהרא"י — (מהרי"א?) ישראל איסרל.

מהרא"ל — אפרים לוצאטו, אריה ליב.

מהרא"ם — אליהו מזרחי.

מהרא"נה — אליהו ון חיים.

מהרא"ק — אהרן קלוזנער.

מהרב"ו — בית יוסף.

מהרב"ז — דוד בן זמרא.

מהרב"כ — דוד כהן (מקארפו).

מהרד"ו — זאב וואלף.

מהרד"ז — חיים ויטאל.

מהרד"ש — חיים שבת.

מהר"י — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה וכו'.

מהר"א — יצחק אייזק (מודיטשוב), יצחק אבוהב.

מהריב"ה, מהר"י בה"ט (מהריב"ט) — יעקב בעל הטורים.

מהריב"ל — יוסף בן לוי — בן ליב.

מהריב"ט — יצחק בן ששת.

מהר"י — יעקב ווייל.

מהרי"ה — יעקב חנוי, יהודה חסיד.

מהריה"ל — יהוקאל לאנדויא.

מהרי"ט — יוסף טראני.

מהריט"ן — יום טוב צהלון.

מהרי"ל — יצחק למפרנטי (פחד יצחק).

יצחק לוריא, יעקב לוי (מולין).

מהר"ים — יעקב מאיר.

מהר"ים — יואל סירקיש (הבית חדש).

מהריעבי"ן — יעקב בן צבי (יעביץ).

מהרי"ף — יצחק אלפסי, יעקב פאלק,

— פאלואק, יהוקאל פייוועל.

מהרי"ק — יוסף קולין, יוסף קארני.

מהריק"א — יוסף קארני.

מהריק"ש — יעקב קאשטרו.

מהריש"ף — ישעיה פיק.

מהר"ל — ליפמאן (בעל הנצחון).

מהר"ל"ה — לוי בן חביב.

מהר"ל מפ' — לוי (בן בצלאל) מפראג.

מהר"ם — מאיר.

מהרמ"א — משה איסרלס, משה אברהם.

מהרמא"ש — משה אייזענשטארט.

מהרמ"ט — משה טראני.

מהרמ"ק — משה קורדוארו, מענדל

קלוזנער.

מהר"ן — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.

מהרפ"ב — פאלק כהן.

מהרפ"ש — פרץ שיחיה.

מהר"ן — צבי.

מהר"ר — מורנו הרב רבי.

מהר"ש — שלמה, שמעון וכו'.

מהרש"א — שמואל איידלש.

מהרש"ם — שמואל די מדינא.

מהרש"ב — שלום כהן.

מהרש"ל — שלמה לוריא.

מהי"ש מחלל השבת (מחה"ש), מלחמות השם (ס'), מוג השוה, מוסך השבת (מוסה"ש), מפעלות השם (ס').

מהי"ד מהשאר דברים.

מהי"ת מן התורה, מהיכא תיתא, מהלכות תשובה.

מהתב"א מצות התלויות בארץ.

השקל (מה"ש). מבחר הפנינים (ס'). מה
 העבודה. מן השכל. מן העולם (מו"ע).
 משיב הרוח (משה"ר) (ת'). מורד הנאה
 (מה"ג). מורינו הרב.
 מה"א מתנ האמה (מתה"א) (ס').
 מה"ב מצות התלויות בארץ (מהב"א).
 מהב"ע מצוה הבאה בעבירה.
 מהב"ח ממון המוטל בספק חולקין.
 מהגר"א מורנו הנאון ר' אליהו (מוילנא).
 מה"ד מהו דתימא, מתחיל הרבור, משה
 הררשן, מרת הדין (מה"ד), מזה הרבור (מוה"ד).
 מהד"ב מהדורא בתרא.
 מהד"ק מהדורא קמא.
 מה"ה ומ"ה מן הרקס ומן החנר, משיב הרוח
 ומוריד הגשם.
 מהו"ם (מסהעו"ם).
 מה"ז מורד הר הותים, מעלה, — (מעה"ז),
 מובה הוהב, מנורת הוהב (ס').
 מה"ח מלת החבור (ד').
 מה"ט מהאי טעמא.
 מהטנ"ל מהאי טעמא ניחא ליה.
 מהי"ה מלת היחס (ד').
 מהי"ש מורנו הרב יוסף שלמה רופא
 (יש"ר קאנדיא).
 מה"כ מראה הכהן, מן הכלל, מעט הכמות
 (מעה"כ).
 מה"כ ורה"א מעט הכמות ורב האיכות.
 מה"ל מאיר הלוי לעשערים.
 מהל"ח מן הסתם לא היישינן.
 מהל"צ מקיש הויה ליציאה.
 מהל"ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.
 מה"מ מנא הני מילי, מלך המשיח (מ"ה),
 מלאך המות, מן המובחר (מ"ה), מחיה
 המתים (מחה"מ), מן ה' מינים, משום הפסד
 ממון (מהפ"מ), מרכבת המשנה (ס'), מנורת
 המאור (מנה"מ) (ס'), מלאך המליין, מערת
 המכפלה (מעמהכ"פ).
 מהכ"ב ממון המוטל בספק (מה"ב).
 מה"ג דת"ר מנא הני מילי רתנו רבנן.
 מה"ג מדרש הנעלם (מ"ה), מן הנמנע,
 מורד הנאה, מובח הנחשת.

מדמ"ד מבין דבר מתוך דבר.
 מדמ"ה מרבה דברים מרבה הטא.
 מדנ' מדנחא.
 מד"ג מדברי נביאים.
 מד"ס מדברי סופרים, מדת סדום.
 מד"צ מדברי צדיקים.
 מד"צ ח"מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב"ן).
 מד"ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (ב"ק).
 מדקא"ל מדקאמר ליה.
 מדד' מדרש, מדרבנן.
 מד"ר מדרש רבה (רבות), מד' רוחות.
 מדרי"א מדרש ר' אליהו — אליעזר.
 מדרי"א מדרש יהו אור.
 מדרי"ה מדות דר' יוסי הגלילי.
 מדרי"ג מדות דר' נתן.
 מדרי"ק (מד"ק).
 מדרי"ש מדרש שמואל.
 מדרי"ת מדרש תרשא, — תנחומא.
 מד"ש מפני דרכי שלום, מילה רוחה שבת,
 מלחא דלא שניחא, מדרש שמואל (ס').
 מדש"ג מדינה של ניהנס.
 מדשה"ש מדרש שיר השירים.
 מדש"ל ונ"ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.
 מדשרמ"ה מדרש של ר' משה הדרשן
 (משרמ"ה).
 מדש"ת מדבר שקר תרחק.
 מד"ת מדברי תורה, מדין תורה.
 מדת"ל לת"ל מאן רתני להא לא תני להא
 (מת"ל לת"ל).
 מ"ה מלך העולם, מלאך המות (מה"מ).
 מאור הגולה, מן התורה (מה"ת), מעשי י"י
 (ס'), מתנ האמה (ס'), מלכי האומות,
 מלאכי השרת (מה"ש), מעשי השם, מן
 הסתם (מה"ס), משמרת הבית (ס'), מפי
 הנבורה (מפ"ה), מן ההכרת, מן המובחר
 (מה"מ), מדינת הים, משום הכי, מדת הדין
 (מה"ד), מדת העולם (מה"ע), מדת הרהמים
 (מה"ד), מקדש השבת (מקה"ש), מלך
 המשיח (מהמ"ש), מן הדין (מה"ד), מן
 השמים (מה"ש), מן השוק (מה"ש), מחיה
 המתים, מה העדות, מן הסברה, מחצית

ישראל (מנבי"י), מבני ישראל (מבני"י), משום כל יראה.

מבי"א מתן בסתר יכפה אף.

מבי"ט משה בן יוסף (מטראני).

מבי"ב מנוחתו בכבוד (מיב, מנב"ב).

מבלי"ב מין במינו לא בטל (מבמלי"ב).

מבי"מ מין במינו, מזה בן מזה, מס' בכא מציעא.

מבמבי"מ מין במינו במשורה.

מבני"א מבני אדם (מב"א).

מבי"ם מנחם בן סרוק.

מבי"ע מבריאת עולם, מנוחתו בעדן (בגן עדן).

מבעה"ב מברכין על הכוס.

מבעה"מ מברך על המחיה (מעה"מ).

מבע"י מבעוד יום.

מבי"פ מרגלא בפומיה (מ"פ).

מבי"צ מבשר צדק.

מביק מס' בכא קמא.

מבקה"ק מביט קדשי הקדשים.

מבקו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.

מבי"ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבני רחמי.

מברי"א מר בר רב אשי.

מבי"ש מיתה בידי שמים (מבי"ש), מלכות בית שאול.

מביש"ב מורה בתורה שלא כהלכה.

מביש"ל מוריקא בשרא שחור לבן.

מבש"ת מבשמת תורה.

מב"ת מנשים באוהל תבורך, משום כל תלין (משב"ת).

מ"ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע"ג), מסיג נבול, מולו גרם, משלם נמול (מש"ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס'), מקראות גדולות (מקי"ג), מגן גבורים (ס').

מג"א מגן אברהם (מ"א) (ס'), מגלת אסתר.

מג"ד מגן דוד (מ"ד).

מגו"מ מלחמות גוג ומגוג.

מגז"ש מגזירה שוה.

מג"ה לגי"ח מג' חדשים לג' חדשים.

מג"י מג' ימים.

מג"ל מביא גאולה לעולם.

מג"מ מצוה גוררת מצוה.

מג"נ מגעולי נכרים (מגע"נ).

מג"ע מגדל עזו (ס'), מגילה עפה (ס').

מג"ה עמוקות (מ"ע) (ס'), מנוחתו גן עדן.

מג"ש מגיני שלמה (ס'), מגזרה שוה.

מ"ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן, מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד"א), מצורת דוד (ס'), מצא דם.

מד"א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארין, מלכותא דארעא, משום דרבי אמורי, מאי דאת אמר, מדי אמות, מפני דרבי אמורי, מסכת דרך ארין, משום דבר אחר.

מדאב"א מינו דאי בעי אמר.

מדא"ו מדאורייתא (מדאורי').

מדא"ז מסכת דרך ארין זוטא.

מדא"ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.

מדא"ר מסכת דרך ארין רבה.

מד"ב מצא דם בתולים, מינו דאי בעי.

מד"ג מאן דגרס.

מדדבד"מ מאן דאמר דברכת המוןן (יעב"ג).

מדד"ל מאן דליה דא ליה.

מדה"א מדברי האומר, מדברי הימים א'.

מדה"ד מדת הרין.

מדה"ב מוציא דבה הוא נסיל, מדרך הכתוב.

מדה"ת מאן דתני הא לא תני הא.

מדה"ג מדרש הנעלם (מדה"ג).

מדה"ד מדת הרחמים.

מדז"ל מינו דוכי לנפשיה (זג"ל זכי נמי לחבריה).

מד"ה מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.

מדחא"מ חנא"ש מינו דחשיר אממונא חשיר נמי אשבעתא.

מדחכ"ה מדחציף כולי האי.

מד"י מימרא די"י, מדברי יחיד.

מדי"ת מדין תורה.

מדכ"ה מדכתב הכי.

מדכ"מ מדה כנגד מדה.

מד"ל לת"ל מאן דתני להא לא תני להא.

מדל"מ מן דכשמיא לך מתחנן (ח').

מאב"י מנהג אבותינו בדינו. — אבותיהם בדיהם.
 מאב"י (אב"י).
 מאד"ה משה ארון הנביאים.
 מאד"ה"ש מארון השלום.
 מאד"ס ר"ע מסכן, אביון, רל, מך, רש, עני.
 מא"ה מאור הגדול, מאור הגולה, מלכי אומות העולם (מאה"ע), משה ארון הנביאים (מאד"ה).
 מאהמ"ה"ע) מוציאין את האדם מן העולם.
 מאה"פ מאין הפונות.
 מאה"צ מארץ העזי (אה"צ).
 מאה"ק מארץ הקדושה.
 מאו"ז מאור זרוע.
 מאו"מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.
 מא"ח מים אחרונים חוכה (ואט"ב ואין טעון ברכה).
 מאח"פ מאחורי הפרגוד.
 מאח"ז מאחר זמן (מא"ז).
 מא"י מארץ ישראל, מחולל אקרא י"י.
 מא"י"ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.
 מא"ב מי אל כמוך, מאין כמוך (ת'), מכריע את כולם.
 מאב"ח מאמר אם כל חי.
 מא"ל מאי איכפת ליה, מאי איכא למימר, מנא אמינא לה, מידי אחרונא לא, מודה אני לפניך (ת'), מודים אנתנו לך (ת'), (מכתב אליהו (מ"א) (ס'), (מאכר עצמו לדעת) (מאע"ל), מאיש לאיש, מוכטח אני לו. מאל"ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא ליה למימר.
 מא"מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה אני מקיים.
 מאמ"ט מצא אשה מצא טוב.
 מא"ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן ספיר (ס').
 מא"ס בכ"ע מאין סוף בכתר עליון (ק') (יעב"ן).
 מאע"ל מאבד עצמו לדעת (מע"ל).
 מאעש"ג מכין אותו עד שתצא נפשו.

מאד"ל מאמר רבותינו וזרונם לברכה.
 מ"ב מעשה — מעשי בראשית (מעב"ר), מודה במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב"ב), מתחייב בנפשו, מלכות ככל, מעשר שני, מאמר שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר כהמה, מכות בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס, מורד במלכות, מדה בחבל, מדבר בערו (ד'), מה בנייהו, מעניש בראיה, מלוה ברכית, משאת בנימין (ס'), מסעות בנימין (ס').
 מב"א סבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ"א), מבקש אמנה, מבנין אב.
 מבא"י מברוך אתה י"י (בא"י).
 מב"ב מסכת כבא כתר.
 מבב"ל משמש בשתי לשונות.
 מבב"פ משמש בשני פנים.
 מבג"ע מנוחתו בנן עדן.
 מבג"א מנוחתו בנן אמן.
 מב"ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית דין, מאכל בן דרוסאי (מאב"ר).
 מבד"א מכית האסורים.
 מבד"ב מברכין שני וחמשי שני.
 מבד"ג מבוא הנמרא = מבוא התלמוד.
 מבד"ה מברכין החודש.
 מבד"י מודה במקצת הטענה ישבע.
 מבד"ב מכית הננסת, מברכין הכוס.
 מבהב"ס מכית הנסא.
 מבהמ"ד מכית המדרש.
 מבהמ"ק מכית המקדש.
 מבד"פ מבחר הפינים (ס').
 מבד"ת מבוא התלמוד.
 מב"ז מלך בשר ודם (מב"ד), מדת בשר ודם, מכשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם (מתב"י).
 מבואחכב"ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.
 מבו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.
 מב"ח מדה בחבל.
 מבח"א מעשה בחסיד אחד.
 מב"ח ה"ה ה"י מרה בחבל הן חסר הן יתר.
 מב"י משיח בן יוסף (משב"י), מנשה בן

לת"ה לתחית המתים (לתה"מ). לתרומת
 הרשן (ס') (לתה"ד).
 לתה"ד לתרומת הרשן (ס').
 לת"ו לתורו וכוהו (לתוי"ב).
 לתול"ה ולמ"ט לתורה ולחופה ולמעשים
 טובים.
 לת"ה (תי"ח).
 לתכ"ת לא תאכל כל תועבה.
 לת"ל לשון תורה לחוד.
 לת"ל ולמ"ל לשון תורה לחוד ולשון
 משנה לחוד.
 לת"ע לתפלת ערבית (לתפ"ע).
 לתפ"מ לתפלת מנחה.
 לתפ"נ לתפלת נעילה.
 לתפ"ע (לת"ע).
 לתפ"ר לא תקיפו פאת ראשכם.
 לתפ"ש לא תלין פעולת שכיר.
 לת"צ לתענית צבור.
 לת"ק לתנועה קטנה (ד').
 לת"ד לתרבות רעה.
 לתשי"ב לא תחסום שור בדישו.

לשיי לשם יתברך (לשי"ת).
 לשיב"מ לאו שיש בו מעשה.
 לשיה"מ (שיה"מ).
 לשיקבה"ו(ש) לשם יהוד קודשא בריך
 הוא ושבתיה.
 לשיי"ש לפני שמש יגון שמו.
 לשי"ב לשם כריתות.
 לשי"ל לא שייך למימר, לא שני לן, לשון
 למודים (ס').
 לשי"מ לשמש מטהו, לשום מתנה.
 לשמ"ד לילית שדים מוקיץ רוחין.
 לשי"ד לבן של ראשונים.
 לשי"ש לשם שמים.
 ל"ת לא תעשה, לא תשא, לא תוסיפו —
 תוסף, לא תענה, לא תחסום, לשון תבונה,
 לא תימא, לא תרצה.
 לתבע"ש לא תענה ברעך עד שקר.
 לת"ג לא תבשל גדי, לא תסיג גבול,
 לתנועה גדולה (ד').
 לתגב"א לא תבשל גדי בחלב אמו.
 לתג"ד לא תסיג גבול רעך (ראשונים).

מ

מ' מסכת (מס'), מאמר, מנהג, מחזור, משנה,
 מרדני, מלכים, מחמת, מרת.
 מ"א מאמר א', מין אחד, — אחר, מן אחד,
 מלכים א', משנה א', מנהג אשכנז (מני"א).
 מדרש אגדה, מנהג אבותינו (מני"א), מורה
 אני (ת'), מים אחרונים, מרה אחרניא, מוה
 אמרו, מי אמרינן, מדרש איכה, — אחר,
 מקום אחד, — אחר, מלקות ארבעים, מנחם
 אב, מנחם אבליים, טעלה ארוכה, מלכות
 ארום, מנן אבות (ת'), מעשה אלהינו (ת'),
 מסכת אבות (מס"א), משקל אחד, מכתב
 אלהים (ס'), משלי אגור (ס'), מצח אהרן
 (ס'), מגדנות אליעזר (ס'), מצבת אבן (ס'),
 משפט אמת (ס'), משפטי אל (ס'), מגן

מב"ב (מני"א), משנת אברהם (ס'),
 מטה אשר (ס'), מעשה אפוד (ס'), מוסרי
 ארין (ס'), מענה אליהו (ס'), מאיר אויב (ס'),
 מחנה אלהים (ס'), מתנת אלהים (ס'),
 מכתב אליהו (ס'), מחנה אפרים (ס').
 מא"א מלתא אנב אורחא, מלכי אומת ארום,
 מאברהם אבינו, מאיש אחד, מאשת איש,
 מדרש אלה אוברה.
 מא"א קמ"ל מלתא אנב אורחא, — אורחיה
 קא משמע לן.
 מא"ב מובטח אני בו, — בך, — בכס, מגן
 אבות ברברו (ת').
 מאא"ס (מא"ס).
 מאביד מאכל בן דרוסאי (מבי"ד).

לפע"כ לפני עדים כשרים (לע"כ).
 לפענ"ג נדלק"מ לפי עניות דעתי נראה
 ולא קשה מדי.
 לפ"פ לפרשת פרה.
 לפפשי"מ לפי פשוטו של מקרא (לפשי"מ).
 לפ"ק לפרט קטן (לפרט קי).
 לפקויע (בפקו"ע).
 לפ"ר לפום ריהטא.
 לפ"ש לפרשת שקלים.
 לפר"ת לפירוש רבינו חם.
 לפ"ש לפדיון שבויים, לפי שעה.
 לפשא"מ (לשא"מ).
 לפ"ת לפי תומו.
 ל"צ לא צריך, — צריכא.
 לצ"ג לצורך גדול.
 לצ"ל לא צריך לומר, למה צריך למימר,
 לא צריכא ליה, למה צריך לומר, למאי
 צריכא למימרא.
 לצ"מ לצורכא מרבנן, לצורך מצוה.
 לצ"ע לצורך עצמו.
 לצ"פ לצרכי פרנסה.
 לצ"ק לא צריך קרא.
 ל"ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, —
 קשה, לישאנא קמא, ליטא קרא, לא קנה,
 ליכתב קרא, לא קתני, ליקוטי קדמוניות
 (ס').
 לק"א לא קרי אליה, לקבר אבות.
 לק"ב לקושטא בעלמא.
 לק"ה לא קרי הא, לא קרי הכי.
 לקה"ת לקריאת התורה.
 לק"ט לקבל טומאה, לקח טוב (ס') (ל"ט).
 לק"י לקבר ישראל, לישועתך קויתי י"י.
 לק"ל לא קיימא לן, לא קשיא ל"י.
 ל"ק ל"ז ול"ז לא קנה לא זה ולא זה.
 לק"מ לא קשיא מדי, לא קא מבעיא
 (קמבעיא).
 לקמ"ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן,
 — ליה.
 לק"ם לקנח סעודה, לקנין סודר (לקנ"ם).
 לק"פ לקבל פרס.
 לק"צ ליקוטי צבי (ס').

לק"ק לקהילה קרושה.
 לקר"ג לקדוש רבנו נתנאל (?). לקרבן נתנאל.
 לק"ש לקבל שכר, לשמוע קול שופר,
 ליקוטי שושנים (ס'). לקט שכחה (ס').
 לקשי"ן לקט שכחה ופאה (לש"י).
 ל"ר לשון רבים (ד'). לחם רב (ס').
 לר"א ור"ש לר' אליעזר ור' שמעון (יעב"ן).
 לר"ד לרוחא דמלחא.
 לר"ה לראש השנה (לרה"ש), לרשות
 הרבים (לרה"ד).
 לרה"ש לראש השנה.
 לרול"ש לזה רשע ולא ישלם.
 לר"ן לר' זורא.
 לר"ן בר"ן לא ראי זה בראי זה.
 לר"ח לראש חודש.
 לר"ל לריש לקיש.
 לר"מ לר' מאיר.
 לר"ע לר' עקיבא.
 ל"ש לא שייך, — שכוח, — שכוחא,
 לא שגנו, — שגנו, לא שגא, לוחות שניות,
 לקט שכחה (ס'). ליל שמורים (ל"ש).
 לבושי שרד (ס').
 לשא"ה לשבר את האוזן.
 לשאב"ל לפי שאין בקיאות לשמה.
 לשאב"מ לאו שאין בו מעשה.
 לשא"ה ואה"ת לשמוע אל הרגה ואל
 התפלה.
 לשא"מ לפי שאין מקום (לפשא"מ).
 לש"ב לשכני בינה (יעב"ן).
 לשב"ח לשם בן חורין.
 לשב"כ אל"ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
 לשי"ה לשנה הבאה (לשה"ב), לשבת הגוית
 (לשה"ג). לשום הלוואה.
 לשה"ב לשנה הבאה בירושלים.
 לשה"ג לשבת הגוית.
 לשהו"א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
 לשה"ל לשום הלוואה (לשי"ה).
 לשה"ך לשון הרע (לשה"ר).
 לש"י לקט שכחה ופאה (לש"י"פ, לקשי"י).
 לשו"ש לששון ושמחה.
 לש"ז לשון של זהורית.

ל"ג זפ"ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
 לנ"ד לב נבון יבקש דעת.
 לנ"ב לנשיאת נפים.
 לנ"ל לא ניחא ליה, לכן נראה לי.
 לנ"ל בפ"ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
 לנע"ל לשון נופל על לשון.
 לנ"ק לביתך נאווה קודש.
 ל"ם לידי סכנה (ל"ים).
 לס"א לסטרא אחרא.
 לסב"מ לספר ביציאת מצרים (לסב"מ).
 לסה"ט לפי סדר הטבע.
 לס"ט לסימן טוב.
 לס"י לחם סתרים ינעם.
 לס"ל לא סגי ליה, לא סביר ליה.
 לס"ת לספר תורה.
 ל"ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד').
 לפי ערבי, — ערך, לא עבר, לא עלינו,
 — עליכם, לחם עוני, לוחות ערות (ס').
 לפני עור.
 לע" לערך.
 לע"א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
 לע"ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
 לע"ד לעניות דעתי (לענ"ד), לפי עניות
 דעתי (לפענ"ד).
 לע"ה לעולם הבא (לעוה"ב), לעם הארץ.
 לע"ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה, —
 עם זר, לבוש עשרת זהב (ס').
 לע"ט לב עין טהול.
 לע"י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
 לע"יב לערב יום כפור.
 לע"יז לזכר עולם יהי צדיק (לזעי"צ).
 לע"יב לפני עדים נשרים (לפע"ב).
 לעבו"מ לעוברי נכבים ומזלות.
 לע"ל לעתיד לבא.
 לעל"ט לא עלתה לו טבילה.
 לע"ל ת"מ לפני עור לא תתן מכשול.
 לענ" לענין.
 לענ"ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
 לע"ם לערב סוכות.
 לע"ע לעת עתה, לעת ערב, לעבד עברי.

לע"פ לערב פסח.
 לער"ה לערב ראש השנה.
 לע"יש לערב שבת, — שבועות.
 לעמ"ב לערב תשעה באב.
 לעת"ל לעתיד לבא.
 ל"פ לא פליגי, לפי פשוטו, — פירוש.
 לפ"ג לפרט גדול.
 לפ"ד לפי דעת, — דעתו, — דעתו לפי
 דרך, — דרכו.
 לפד"ה לפי דברי הכל.
 לפד"ז לפי דרך זה.
 לפ"ה לפרשת החודש (לפה"ח).
 לפה"מ לפי המנהג, — המקום.
 לפה"ע לפי הענין.
 לפה"צ לפי הצורך.
 ל"פ ול"י לא פחות ולא יותר.
 ל"פ ול"ג לא פגע ולא נגע.
 לפ"ז לפי זה, — זמנו, לפני זמנו, — זה,
 לפירוש זה, לפרשת זכור.
 לפז"א לפי זה אמרו, — אמר.
 לפ"ז ק"ו לפי זה קל וחומר (יעב"ז).
 לפי"ז (לפ"ז).
 לפ"ב לפי כבודו.
 לפ"י לפירוש, לפיכך.
 לפ"ל לית פליגי ליה.
 לפ"מ לפי מנהג, — מנהגו.
 לפמ"א לפי מנהג אשכנז.
 לפמאד"ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
 לפמ"ה לפי מנהג המקום.
 לפמחוא"מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
 לפמ"ס לפי מנהג ספרד.
 לפמ"צ לפי מנהג צרפת.
 לפמ"י לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמ"י).
 — שאמר, — שאמרתי (לפמ"א).
 לפמ"ש לפנים משורת הדין (לפמ"ש).
 לפמ"ש"ל לפי מה שכתבתי למעלה, —
 לעיל.
 לפ"ג לפיקוח נפש.
 לפנול"פ לפני ולפנים.
 לפ"ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
 לפע"ד לפי עניות דעתי (לפענ"ד).

לבי"ה לכה חובה.
 לבי"ה לנסת ישראל (לבי"ה).
 לכבי"ע לא נתיב כל עיקר.
 לכבי"מ לכל מקום, לכאורה משמע.
 לכבי"ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לני"ל).
 לכבי"ע לכולי עלמא, לכל ענין, לכל עסק.
 לכבי"ש לא כל שכן, לכבוד שבת.
 לכשו"ש לאו כל שעתא ושעתא (מי"נ מתרחש ניסא).
 לכבי"ק לכבוד שבת קודש.
 לכבית לימא כנתאי.
 ל"ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, — לן, — להו, — לך, ליכא למימר, לאו למימרא, לממר לך, לשון למורים (ס').
 לא לבר.
 ללי"א לא לימא אינש.
 ללי"ב לית לן בה.
 ללי"ה לו לברו הממשלה.
 ללי"ג ללשכת הנוית.
 ללי"ה לשון לחם המודות (?).
 ללי"א לא לנצה ישכה אביון.
 ללי"ל ללמוד וללמד.
 ללכי"ב ולל"ב ב"א לא לכבודי ולא לכבוד בית אבא.
 ללי"ל לית ליה למימר, למה לו לומר.
 ללי"מ ליכא למשמע מניה, ליכא לאקשוו מדי.
 ללמ"ד ליכא למאן דאמר.
 ללי"ק לית ליה קלא.
 ללי"ר לא ליכתב רחמנא.
 לי"מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע — מבעיא, למדין מכאן, לבוש מלכות (ס').
 לא משתבש, לא מצטרפי, לשון מזרחית.
 לא מצאתי, לא מציי, לא מהני, לב מרפא (ס').
 למי"א למנהג אשכנז, למען אמתך (לי"א) (ת').
 למי"ב למדבר בערו (ד'), למעשר שני, למעשה בראשית (למע"ב), למען בריתך.
 למבי"ד למלכות בית דוד.
 למבי"ז למלך בשר ודם (למבי"ד).
 למבי"י למספר בני ישראל.
 למי"ג למחזור גדול, למספר גדול.

למ"ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.
 למד"ב למדבר בערו (ד') (למי"ב).
 למד"ה למדינת הים (למ"ה), למדת הדין (למ"ה).
 למי"ה למדת הדין (למה"ד), למדינת הים (למד"ה), למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנין משורת הדין (לפמ"ה), למען השם (למה"ש), למלאכי השרת, לחם מן הארץ.
 למד"ג למפרע הוא גובה.
 למד"ד למה הרבר דומה, למאי הוא דומה, למדת הדין (למ"ה).
 למדמ"ל למאי הלכתא מבעיא ליה.
 למד"ש למען השם (למ"ה), למוצאי השבת (למצ"ש), למלאכי השרת.
 למזי"ב למול וברכה.
 למזי"ל למול ולברכה.
 למזי"מ (מזי"מ).
 למזי"מ לא מעלה ולא מוריד.
 למזי"ט למול טוב.
 למזי"ע (למ"ע).
 למכ"ה למאי נולא האי.
 למ"ל לימא מסייע ליה, לא משנחת ליה, לא מהני ליה, לשון משנה להוד.
 למ"מ למידין מכאן (לי"מ), לשון מעדני מלך.
 לממהמ"ה קב"ה (ממה"מ הקב"ה).
 למנ"מ למאי נפקא מנה.
 למי"ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.
 למי"ע למוכרת עולם (למו"ע), — עון, למכתב עתי, למצות עשה.
 למע"ב למעשה בראשית (למי"ב).
 למ"פ למנהג פולין.
 למפ"ה"ג (למה"ג).
 למ"ק למחזור קטן, למנחה קטנה, למספר קטן, למועד קטן, למנין מאה.
 למי"ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שטרות, לפי מה שכתב (לפמי"ש).
 למי"ת למתן תורה.
 לי"ג לנו נרננה (ת'), לכך נאמר (לבי"ג), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לני"ק) (ד').
 לנוינ לב נשבר ונדכה.

לול"ב ליפלוג וליחני כבדידה, (כרידה).

לולה"ה לברכה ולחיי עולם הבא.

לול"ז לעד ולעולם ועד.

לוי"צ ליו צדיקים.

לוי"ד לאה ורחל.

לוי"ז לשון זכר (ר'), לשון זה.

לז"א לזה אומר, לזאת אמר, — אמרו.

לזאה"ה לזכות את הרבים.

לזא"ן לא זו אף זו.

לזאז"ק לא זו אף זו קחני.

לזול"ן לא זה ולא זה.

לז"ע לזכר עולם, לזכרון עולם.

לז"ע י"צ לזכר עולם יהיה צדיק (לע"י צ').

לזת"מ לשון זכרו תורת משה (ס') (?).

ל"ח לא הייש, — חששו, — חיישין, לא

חפיץ, לכל חי, למדני חקיך, לחם חמורות (ס').

לוית חן (ס'), לב חכם (ס'), לב חרש (ס').

לחה"פ לחם הפנים (ליה).

לחוי"ג לחרפות וגדופים (לחיו').

לחוי"ל לחוץ לארץ.

לחוי"ל לחוץ לארץ (לחוי"ל), לב חכם לימינו.

לח"מ לחם משנה (ס').

לח"ס לחם סתרים.

לח"ס"י לחם סתרים ינעם.

לח"ע להי עולם.

לחע"ה לחיי עולם הבא (לחע"ב).

לח"ר לא חששו רבנן.

לח"ש לחם שמים (ס'), לפום חריפהא

שבששתא (לפח"ש).

ל"ט לקח טוב (ס'), לוח טעיות, לב טוב (ס').

לטה"ב לטובת הכלל.

לטה"ק לטובת הקרילה.

לטי"ל עב"ה לשון ט"ל, עד כאן הגה"ה (?).

לטי"מ ל"ט מלאכות.

ל"י לשון יחיד, לישראל יתירא, לא יצא, לא

ירצה, ל' יום, לשון יונת, לא ידעת.

ל"יא לעולם יירשו ארץ, לברכה יהיה אמן,

ליש אומרים.

ל"יא"צ ליאהר צייט (יא"צ).

ל"יב לא יבא בקהל.

לידול"ד לית דין ולית דיין.

ליה"ה (צ) לך י"י הצדקה.

ליה"מ לימות המשיח (לימה"מ).

ליה"מ ולחע"ה"ב לימות המשיח ולחיי עולם

הבא.

ליה"ש ליום השבת.

ליו"ה ליודעי חן (ליו"ח).

ליו"ב (ליוה"ב ל"ב).

ליוול"י לא יזכרו ולא יפקדו.

ליו"ה לצאת ידי חובתו.

ליו"ב ליום כפור (ליו"ב), לימא כתנאי.

ליול"מ לא יצלה לבל מלאכה.

ליל"ש לישרי לב שמחה.

ליו"מ ליציאת מצרים (ליו"מ).

לימ"נ לב יודע מרת נפשו.

לי"נ לידי נסיון.

לינ"ל לא יירא נכון לבו.

ליו"ס לידי סכנה, — ספקא.

ליו"ק לימא קרא, ליכתב קרא.

ליק"ז ליקוטי זוהר.

ליק"י לישועתך קויתי י"י.

לי"ש ליום טוב שני (ליט"ב), לצאת ידי

שמים.

לישב"ש ליום שכולו שבת.

לייב"ש"ג ליום טוב שני של גליות (זוטש"ג).

ליו"ת לא יתכן, לישרים תהלה (ס').

ל"ב לבן כתב, לא כתוב, לפי כבודו, לא כן.

לבי"א לבן אמר, לכל אחד, לבך אמרו.

לכ"א לכאורה.

לכ"א"א לכל אחד ואחד.

לכ"א"מ לכאורה משמע.

לכ"ב לנצח כבודו ברוך, לעולם כבודו

בתחתוניות (?).

לכ"ג לכהן גדול.

לכ"ג"א לכהן גדול עם ארץ (לכ"ג"א).

לכ"ה לכל העולם, — העמים, לא כך

היה.

לכ"ה"ד לכהן הדיוט.

לכ"ה"פ לכל הפנים, — הפחות.

לכ"ה"ק לכל הקרבנות, לכתבי הקדש.

לכ"ו"ע (לכ"ו"ע).

לכ"ז לקף זכות.

לדק"מ לדעת קצת מפרשים. לפי דעת —
 ל"ה למען השם (למה"ש). למען הרחמים
 (למה"ר). לימא הכי, לוח השנה, לפני
 התיבה, לשון הוד (ד'), לשנה הבאה (לש"ה).
 לחם הפנים (לח"פ).
 לה"א לבן הארמי (לח"א"ר). ליהודים היתה
 אורה (ל"ה"א).
 לה"ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב"י).
 למור הוא בכך.
 להב' להבדיל.
 לה"ג לשבת הנויה (לשה"ג).
 לה"ד למה הרבר רומה (למה"ד). לא הוה
 דוכתא.
 להד"מ לא היו דברים מעולם.
 לה"ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר
 הבית.
 להה"ז להר הוייתים.
 להו"ל להוציא לאור.
 להו"ל"נ לא היה ולא נברא.
 לה"ז בה"ז לא הרי זה כהרי זה.
 לה"ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?).
 לקוי חממה.
 להח"מ להט החרב המתהפכת (לחמ"ת).
 לה"ט לוח השעיות (השעות).
 לה"ל לקוי הלכנה.
 להל"ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
 להמה"ע (המה"ע).
 לה"נ להקת הנביאים (ס').
 לה"ס לבנת הספיר (ס').
 לה"פ לולב הפסול.
 לה"צ לפי הצורך (לפה"צ).
 לה"ק לשון הקודש, להכי קתני.
 להקב"ה הקב"ה.
 לה"ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא.
 לשון הרע (לשה"ר).
 להשל"ל להשמיר להרונ ולאבד.
 לז' לזמרה.
 לז"א לוח ארו (ס'), לוח ארש (ס') (ל"א).
 לז"פ לוח הפעלים (ד').
 לזח"ה לילית וחברתה חוצה.
 לז"ל לפני ולפנים.

לבר' לבי רשויות.
 לבי"ש לבית שמיא.
 לב"ת לאו בזכותא תליא.
 לב"ת ולב"ס לא בתהלה ולא בסוף.
 לבת"ש לבתר תריסר ירחי שתא.
 ל"ג לשון נמרא, לאו גוונא, לא גרסינן, לא
 גורו, לית נירסא, להך ניסא, לא גורין.
 לג"א לשלשה אבות.
 לג"ב ל"ג בעומר.
 לג"ח לממול חסר, לנמילות חסרים, לא גורו
 חכמים, לגי חדשים.
 לג"ע לנן עדין, לגי עולמות.
 לג"פ לגי פסוקים, — פרקים, — פנים.
 לג"ר לגי ראשונות.
 ל"ד לאו דוקא, לפי דעת — דעתי, למבין
 די, לפי דרבו (לפ"ד), לפי דרך, לא דק,
 לא די, לא נ"ך, לכה דודי, לית רכוותיה,
 לא דמי.
 לד' לדעת, לדונמא, לדעתי, לדברי.
 לד"א לדעת אחרים, לדבר אחי, לדעת
 אונקלוס, לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
 לד"א"ע לדעת אבן עזרא.
 לד"ב לדונמא בעלמא.
 לדבה"א לדברי בעל הגהות אשרי.
 לד"ד לדור דורים, לדורי דורות (לדו"ד).
 לד"ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי
 האומר (לד"ה"א).
 לד"ח לדברי חכמים.
 לדחז"ל לדברי חכמינו ז"ל.
 לדמ"ז לדברי טורי זהב.
 לד"י לדעת יונתן.
 לד"ב לארבע נוסות.
 לדב"ה לא דק כולי האי.
 לד"מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
 לדמ"א לדברי מגן אברהם.
 ל"ד מ"ט לא דק מנמה טעמים.
 לד"נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
 לד"ס לדברי סופרים.
 לד"ע לדברי עצמו.
 לדע' (לד') לדעת.
 לד"ק לדעת קצת, לדעת קמהי.

ל

ל'ית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.
 ל'א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי,
 לשון אשכנז, לב אבות, ליל א', לא אמר,
 — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש,
 — ארו (ס') (ל'יא), לקט אמרים (ס'), למען
 אמתך (ת') (למ'יא), לאו אורחא, לבאריה (ס').
 ל'א'א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא
 אמרו אלא.
 ל'א'א'מ לאדוני אבי מורי.
 ל'א'ג לאו אורח נברא, לאו נברא (ל'ג),
 לארדך גיסא.
 ל'א'ד לאותו דבר (לאו'ד).
 ל'א'ה לאותו האיש (לאו'ה).
 ל'א'ה וא'ה לשמועאל הרנהואל התפלה (ת').
 ל'א'ן לשם איוס וגורא, לשמו אדר ומלוכה,
 לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).
 ל'או'א לאביו ואמו.
 ל'או'ד לאותו דבר.
 ל'או'מ לאות ולמופת.
 ל'או'פ לאורחא ופרחא, לארחי ופרחי.
 ל'א'ז לאחר זמן (לאח'ז).
 ל'אחמ'ב לאחר מכאן (לאח'ב).
 ל'אחמ'מ לאחר מיתה (לא'מ).
 ל'א'י לאורך ימים, לארין ישראל, לא אלמן
 ישראל, לבוש אור יקרות (ס'), להנחיל
 אודהי יש.
 ל'א'יו לאורך ימים ושנים (לאו'יש).
 ל'א'יש מו'ש ר'יע ביש'ו יתע'ם: לא יסור
 שבט מיהודה ומחוקק מבין רנליו ער כי
 יבא שילו ולו יקתה עמים.
 ל'א'ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק,
 לאלתר להיום, לא איכפת ליה, — לן, — להו.
 ל'א'מ לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.
 ל'אמל'ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל'ל).
 ל'אמ'מ לאחר מתן מעות.
 ל'אמ'ת לאחר מתן תורה.
 ל'א'ע ודא'לית לא אתי עשה ודחי את לא
 תעשה.

ל'ב לא בטל.
 ל'בי'א לבני אדם (לבני'א).
 ל'בי'ב לבני ביתו (לבני'ב).
 ל'בב'ת לבר בלי חבן.
 ל'בי'ד לבית דין.
 ל'בי'ה לבית הלל.
 ל'בד'ב לבית הכנסת (לביה"כ).
 ל'בדב'ים לבית הכנסא.
 ל'בדמ'ד לבית המדרש (לביה"מ).
 ל'בדמ'ק לבית המקדש (לביהמ"ק).
 ל'בד'ק לבית הקברות (לביה"ק).
 ל'בד'ש לבעל השטר (לבעה"ש).
 ל'ב'ז לבשר ודם (לבו'ד).
 ל'ב'ח (ב'ח).
 ל'ב'י לבני ישראל (לבני'י).
 ל'ב'ב וב'מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות
 (בבוב'מ).
 ל'ב'מ לבוש מלכות (ס'), ליב מדות.
 ל'במדר'יה ליב מדות דר' יוסי הגלילי.
 ל'ב'נ לבן נח, לבר נש, ליב נתיבות.
 ל'בנ'א לבני אדם.
 ל'בנ'י לבני ישראל.
 ל'ב'ם לישב בסוכה.
 ל'בסד'ז לבעל ספר הווהר.
 ל'ב'ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית
 עולמו, לבית עולם.
 ל'בע'ד לבעל דין (לבי'ד).
 ל'בעה"ש (לבה"ש).
 ל'בע'ח לבעל חוב, לבעל חובה, לבעלי חיים.
 (לבי'ח).
 ל'בע'ק לבעל קורא, לבעל קרי (לבי'ק).
 ל'ב'צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.
 ל'ב'צ ו'י לראות בנחמת ציון וירושלים.
 ל'ב'ק לבעל קורא (לבע'ק), לבעל קרי,
 לבוא בקהל.
 ל'בקה'ק (לבק'ק) לבית קדשי הקדשים
 (— קדשים).
 ל'ב קמ'י כיש'די'ים' (בא'ת בי'ש).

נר"א נר' אליעזר.

נר"ג כרבן גמליאל, נריש גלותא.

נר"ז בן רש"י ישן, נר' יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו'.

נר"ח נריש לקיש.

נרמ"ל נר מלא, כרם אל.

נרע"מ (רע"מ).

נרפ"מ כבוד רום פאר מעלתו.

נרפ"ת כבוד רום פאר תפארתו.

(נרשב"ל: נר' שמעון בן לקיש).

נריש כל שבן, כל שהוא, כל שעה, כבוד

שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעהא,

כלי שני, כך שמעתא, כולה שלי, כלי שרת,

נדי שחיטה, ככבי שבת, כלי שטף, כבוד

שם.

נשי' נשם.

נשי"א נשאמר, נשם שאמר, כמו שאמר

(נמ"ש).

נשי"א נסא של אליהו.

נשי"א כל שבן אי אמרינן, נשאי אפשר,

נשם שאי אפשר.

נשי"ה נסא של אליהו הנביא.

נשי"מ כלל שאחריו מעשה.

נשי"ע רש"מ נשאינן עושין רצונו של

מקום.

נשי"ב נספ שטר ביאה, כוס של ברכה.

נשי' בבת"ח כל שישנו בכל תאכל המין.

נשב"ד כשבעל דין (בע"ד).

נשי' בהמ"ז כוס של ברכת המזון.

נשב"י נשבני ישראל (ערש"מ עושין רצונו

של מקום).

נשי"ד כל שדרכו, כללו של דבר.

נשי"ה כמו שהתבאר, נשולי הקדירה

(נשוה"ק).

נשי"ב כוס של הברלה.

נשי"ה מל"ה נשגגה היוצא מלפני השליש.

נשי"ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, —

שעתא ושעתא, — שתא ושתא.

נשי"ז (נשי"ז).

נשי"ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.

נשי"ח נשחל להיות.

נשי"ט נתר שם טוב.

נשי' כשיעור.

נשי"א הג"ל כי שם י"י אקרא הבו גודל

לאלהינו.

נשל"ד אמא"מ כיון שנפל ליד דיון אין

מוציאין אותו מידו.

נשל"ה כתב שני לוחות הברית (ס').

נשנר"ל כיון שניתן רשות למשחית

(נשרל"מ).

נשנ"ע נשהוא נקשר עם (ד').

נשי"ז כיון שעבר זמנו.

נשפ"י נשפרש, נשפרשתי.

נשי"ק כוס של קידוש.

נשי"ש נשם שאמר (נשי"א), כמו שכתבתי

שם.

נשי"ש איהו"מ כיון שהניד שוב אין חוזר

ומניד.

נשי"ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה,

כבוד שם תפארתו.

נשי"ת נתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא,

כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין,

כליל תכלת (ס') כוס תרעלה.

נשי"א בן תרגם אונקלוס.

נשי"ק כתבי הקודש.

נשי"ק כתובה וקדושין.

נשי"ח כל תלמיד חכם, נתר חכמה, נתקון

חכמים.

נשי"ח נתקון חכמינו ז"ל.

נשי"ה (תי"ה) תשי"ע).

נשי"ב כלי תוך כלי.

נשי"ב כ"ב וכ"מ נתר תורה, נתר כהונה,

וכתר מלכות.

נשי"ח נתקון חכמים (נשי"ח).

נשי"ד נתקון ראשונים.

נשי"ז נתקון רבותינו וזרונם לברכה.

נשי"ג נתרנומו (נשי"ג).

נשי' כתשוכה.

כ״ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון, — עילאי, כבוד ענין (?), כל עונותיו, כהונת עולם (ס׳).
 כע׳ כעיתרת, כערך.
 כע״א כעובדי אלילים.
 כע״א כעובי אצבע אגודל.
 כע״ה כענין הנוכר (כע״ה׳).
 כע״ה יא״ה כי עוף השמים יוליך את הקול.
 כע״ל כל עורב למינו.
 כע״פ כולי עלמא לא פליגי.
 כעמ״ח ובאנ״א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.
 כעע״א כאלו עובד עבודת אלילים.
 כעע״ז כאלו עובד עבודה זרה.
 כעשב״ע כל עבירות שבעולם.
 כעע״ת כל עצמותי האמרנה.
 כ״פ כך פירש, — פירושו, כך פסק, בן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פו (ס׳).
 כפ״א כך פסקו אחרונים.
 כפבד״ג ש״ע כך פוסקין בהגהות שלחן ערוך (יעב״ץ).
 כפ״ה כפי הרוב (כפ״ה׳).
 כפ״פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס׳).
 כפמ״מ כפי מנהג המקום.
 כפרע״ב כך פירש ר׳ עובדיה ברטנורא.
 כפש״א כפתחו של אולם.
 כפש״ה כפתחו של היכל.
 כ״ץ בהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, בן צריך.
 כצה״ב כצאת השמש בנבחרו (כצהש״ב).
 כצל״ל בן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפרש, — לתרין.
 כ״ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי קליפה, כתובת קעקע.
 כק״א כי קאמרינג.
 כק״ה כקליפת השום (כק(ל)ה״ש).
 כקד״ג כקנין הגוף.
 כקו״ם כקריעת ים סוף (כקו״ם).
 כקש״ת כבוד קדושת שם תפארתו, — הורתו.
 כ״ד כנף רניים (ס׳).

כמשׁד כמו שדרשו, — שדרש.
 כמשׁה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.
 כמשׁה״ה כל מקום שיש חלול השם.
 כמשׁהז״ל כמו שאמרו חכמינו ז״ל.
 כמשׁ״ב כמשמעו של כתוב.
 כמשׁ״ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן, — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.
 כמשׁ״ל בס״ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא דשמיא.
 כמשׁ״ל בעז״ה (בע״ה) כמו שאכתוב לקמן בעורת השם.
 כמשׁ״מ כל מקום שאתה מוצא (במשׁא״מ).
 כמשׁנ״ל כמו שנהנין לעשות, כמו שנאמר (שנתבאר) לעיל.
 כמשׁ״ע ק״ד כל מה שקנה עבד קנה רבו.
 כמשׁ״פ כמו שפירש, — שפרשתי.
 כמשׁ״ק כמו שקדם.
 כמשׁרז״ל כמו שאמרו רבותנו ז״ל.
 כמ״ת כבוד מעלה תורתו, — תפארתו.
 כמת״י כמתנת ידו.
 כ״נ כל נדרי (ת״י), בן נקרא, כך נאמר, כנור נעים (ס׳), כסף נבחר (ס׳).
 כנ״א כנוסחא אחרונא, כנוסח אשכנז.
 כנ״ה כינוי השם (ד״י).
 כנדה׳ כנדה.
 כנדה״ג כנסת הגדולה.
 כנ״ה כלה נאה וחסודה.
 כנז״ש כנוכר שם.
 כנ״י כנסת ישראל (כ״י), כנסת יהוקאל (ס׳).
 כנ״ב כל נושאי כליו.
 כנ״ל בן נראה לו, כנוכר למעלה, — לעיל, כבר נתבאר לעיל.
 כנלע״ד בן נראה (לעניות) לפי עניות דעתו.
 כס׳ כסדרה (ל״י).
 כ״ם כי סליק, כי סיון.
 כס״נ כל ספק נפשות.
 כס״נ ד״ש כל ספק נפשות ודחה שבת.
 כס״פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.
 כסת״מ כותבי ספרים תפילין ומוזוות.

בל"מ. בלי מתכות (בל"מ), כופרא ממונא
 (כופרא כפרה), כסף מווקק (ס), בן משמע
 — מוכח.

במ"א כמגן אברהם, כמנהג אשכנז.
 במא"ד כמאכל בן דרוסאי.
 במא"ה כבוד מעלת ארוני הרב.
 במב"יש בן משמע בכאר שבע.
 במב"ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.
 במב"ת בן מצאתי בתוספות ישנים.
 במד"א כמאן דאמר.
 במד"א כמה דאת אמר.
 במדע"ר ל"ע כל מה דעביד רהמנא לטב
 עביד.

במהר"ד כבוד מעלת הקודש הרב רבי.
 במהפ"ס כמהפכת סדום (וע' ועמורה).
 במהר"ד כבוד מעלת הרב רבי.
 במה"ש כמלאכי השרת.
 במוהר"ד כבוד מורנו ורבנו הרב רבי.
 במור"ד כבוד מורנו הרב.
 במז"ז כמר זוטרא.

במז"ל כמאמרם וזרונם לברכה.
 במיל"ש"ש (ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.
 במ"ל כל משאלות לבך.
 במלפ"מ כל מקום לפי מנהגו.
 במ"מ כהן משוח מלחמה, כתב מטה משה (ס).
 במ"ג כמלא נימא.
 במ"ס כמנהג ספרד.

במ"פ כמנהג פולין, כמה פעמים (ב"פ).
 במפ"פ כמר פלוני בן פלוני (פ"פ).
 במ"צ כמנהג צרפת.
 במ"ר כל מוס רע, כבוד מעלת רבי.
 במ"ש כמו שנאמר, — שכתוב, — שכתב,
 — שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב,
 — שאמר, — שכתוב, — שנאמר, כפי
 מה שאמר, כל מה שאפשר.

במ"ש כמשמעו.
 במ"ש"א כל מה שאפשר (במ"ש).
 במ"ש בסד"ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר
 הוהר (יעב"ן).
 במ"ש בש"צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב"ן).
 במש"ב"מ כמו שהוא בכמה מקומות.

כיל"ח לעוה"ב כל ישראל יש להם חלק
 לעולם הבא.

כיו"ע כיד י"י עלי.
 כיכומ"ב כיום כפור וחמשה עשר באב.
 כיו"ע כימי עולם.
 כיעובש"ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.
 כיעזב"ז כל ישראל ערכים זה בזה.
 כיו"ד בן יהי רצון.
 כ"ב כל כך, כל בדנין, בן כתב, כמו בן, כך
 כתבתי, כבר כתבתי, כל כתבתי, בלי כסף,
 כתוב כאן, כלאי כרם (כה"ב), כופרא כפרה,
 (כופרא ממונא), כתר כהונה, כתב בן.

כבגעה"א (כנגעה"א).
 ככה"ג ככהן הגדול.
 ככ"ח כנלי חרם.
 ככה"ע ככל העולם.
 ככו"ז שב"ע כל כסף וזהב שבעולם.
 ככ"ל כבר כתבתי למעלה.
 ככ"ע כנולי עלמא.
 כ"ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.
 כלא"י כלאחר יד (כלאח"י).
 כלב"א כלשון בני אדם.
 כל"ה כדי לאכול הימנו.
 כלה"ק בלי הקודש.
 כל"ו כלומר, כלום.
 כלז"ל כל לילה ולילה.
 כל"ז (כ"ז).

כל"ח כי לעולם חסרו, כתב לחם המזרות.
 כל"י כהן לוי ישראל, כסאו — כתרו לעד
 יתרוםם, בלי יקר (ס), כבודו לישראל יכונה.
 כלל"ו כי לעולם לא ימוט.
 כל"מ כלפי מעלה, בלי מתכות (ב"מ).
 כל"מ עה"פ כלל מוסף על הפרט.
 כל"ע בלי עין, — עור.
 כלע"ז כומר לעבודה זרה.
 כלשא"ה כדי לשבר את האוזן.
 כל"ש צמח"ג (שצמחנב"ל).
 כלשה"ת כלפי שאמרה התורה.
 כ"מ כבוד מנוחתו, כל מקום, בן מצאתי, בן
 משפט, כבוד מעלתו, כסף משנה (ס),
 כתר מלכות, כל מי, כל מה, כלפי מעלה

כה"ז כל הקודם זכה.
 כה"ח כרכין המוקפין חומה (מיב"ג מימות יהושע בן נון).
 כה"ב נסא הכבוד (כ"ה). כלאי הכרם (כלה"ב), כל התורה כולה.
 כה"ל כהאי לשנא, כל הלילה, כל הראוי ללילה (בהל"ב).
 כהל"ע כהא לחמא עניא.
 כה"מ כבוד י"י ממקומו (?).
 כהמ"ג כל המוסף גורע.
 כה"נ כל הנביאים, בן הנוסחה (כ"ה), בן הדעת נותנת, בן היא נוסחת, כל הנצרך.
 כה"ס בן הסכים.
 כה"ע בן העיקר, — הענין, כל העולם, כהרף עין, כבוד העמים (?), נה התרא ערוף (כדה"ע), כוס חמישי עליו (?), כהונת עולם (ס') (כ"ע).
 כהע"ב כל העולם כולו.
 כה"פ כל הפוסקים, בת הפרושים.
 כה"צ כל הצריך, בת הצדוקים.
 כהצ"ל כלל הצריך לפרט.
 כה"ק כל התחלות קשות, כתבי הקודש (כתה"ק), כף הקלע, כד הקמה (ס').
 כהק"ז כל הקודם זכה.
 כה"ר נסא הרחמים.
 כהר"ר כבוד הרב רבי.
 כה"ש כבוד השם.
 כה"ת כבוד התורה, כתר הראש תפילין, כל הברואים תציל (?), כל התורה.
 כהת"ה כל הנשמה תהלל יה הללויה.
 כ"י כולי, כולוהן.
 כ"ד גורת דבורים.
 כוד"ה כפל דר' ה'.
 כו"ז כולו זכאי.
 כו"ז במוכסו כו"ז יהוה אלהינו יהוה (בחילוף אותיות).
 כו"מ"מ כסף וזהב מטהר ממזרים.
 כו"ה כולו חייב.
 כוח"ט כתיבה והתימה טובה.
 כו"ב כך וכך, כמה וכמה, כאן וכאן.
 כו"מ ככבים ומזלות (כומ"ז), כרעים ומשתחווים.

כומ"ז כאן מקום זמה (שבת כ"ד).
 כו"נ כיתה וניעה (כיהו וניעו).
 כו"ע כרת וערירי.
 כו"פ כלל ופרט, כרתי ופליתי (ס'), כפתור ופרח (ס').
 כופו"ב כלל ופרט וכלל.
 כו"ק כל ויעורין קדושים (?), כבודו ואמונתו קדושי, כתבין ולא קריין.
 כ"ז כלי זהב, — זכוכית, — זין, כל זמן, כל זה, כלי זמר, כף זכות, כולו זכאי, כלאי זרעים.
 כז' כזית.
 כזשיער"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם. כזשל"ע"ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.
 כ"ח כל חמירא, כלי חרס, כולו חייב, כרם חמד (ס'), כף חובה, נה חפ"ן, כלי חמדה, כדי חלוקה.
 כח' כחפ"ן.
 כח"ב כתר חכמה בינה (ק').
 כהה"ש כחוש השערה (כחיה"ש).
 כהו"ה כל חד וחד.
 כה"י כבוד חכמים יתלו.
 כהק"ג כחוקות הגוים (כחה"ג).
 כ"מ כי טוב, כפוי — כפויי טובה.
 כמ"ד כטופסא דשטרי, כטרפא דאסא.
 כמ"ה כטופס השטר (כטה"ש).
 כמ"ט כל טיפה וטיפה.
 כ"י כתב יד, — ידו, כתבי יד, ננפי יונה (ס'), כנסת ישראל (כני"י), כלי יקר (ס'), כליל יופי (ס'), כוס ישועות, ככבי יצחק (ס').
 כ"א כל ישראל אחים, — אחיהם, — אחינה, כיש אומרים.
 כ"ב כיוצא בו, כמותו ירבו בישראל.
 כ"ב"א כיוצא בו במקום אחר.
 כ"ב"ג כיהושע בן נון.
 כ"ד"ה כתיבת ידך הנקיה.
 כ"ד"ג כי האי גוננא (כה"ג).
 כ"ה כל ישראל חברים (כח"י).
 כ"ט כיבוד יום טוב.
 כ"י כתב יד ישן.
 כ"יה"ע כיר ד' הטובה עליו.

כדמין בדת משה וישראל.
 כדמטל כדמפרש טעמא לקמן.
 כדמייב בדי מתנות כהונה.
 כדמפיין כדמפרש ואזיל.
 כדעין בן דעתי נותנת.
 כדגיל כדנפקא לן.
 כדגם כדברי סופרים.
 כדסיד כדסלקא דעתא.
 כדעע נה דברי עבדך.
 כדעע הייש נה דברי עבדך הדורש שלומך.
 כדעעע ביון דעל על.
 כדפיה כדפירש הכא.
 כדפי כדפירש.
 כדפרישי כדפירש רשיי.
 כדקיל כדקיימא לן.
 כדדיר נדי רביעית.
 כדרלמי כל דעביד רחמנא לטב (עביד).
 כדשיש כדרך שאמרו, כדי שחיטה, נכבא
 דשביט (סי), כל דבר שורש.
 כדשייא כדרך שאמר, — שאמרו.
 כיה כהן הדיוט, נופר הכל, כי הויך, בן הוא.
 כסא הכבוד, כסוי הדם, כולא האי, כתבי
 הקודש (כהויק), כתיב הכא, כל הפוסקים
 (כה"פ), בן הנוסח (כה"ג), כנסת הגדולה
 (כנסה"ג), כל היכא.
 כה"א בן הוא אומר, כך היה אומר, כל
 האומר.
 כהארמי כתבי האי רבי יצחק.
 כהארזיל כתבי האי ר' יצחק זכרוננו לברכה.
 כיה בכ"י בן היה כבני ישראל.
 כיה בביר בן הוא בכראשית רבה.
 כיה ביז כל המתויק בה זכה.
 כהבכה"ם בן הנוסח בכל הסידורים.
 כיה בנכה"ם בן הוא בנוסח כל הסידורים.
 כה(פ) במ"פ כל הפוסל במומו פוסל (כה"פ).
 כה"ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה
 (כנה"ג), כל הקודם גובה (כה"ג).
 כהגיד כהאי גוונא דתנן.
 כה"ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן
 הדיוט (כיה), כל היכא דתני, כסא הדין.
 כה"ו כולי האי ואזיל.

כבי נכית יוסף (סי), כוס ביד י"י (סי).
 כבי נביכול.
 כביב כלי בתוך כלי.
 כבימ כבודו במקומו מונח.
 כבניא כבני אדם.
 כבס"ח כתבנו בספר חיים (כבס"הח).
 כבסח"ט כתבנו בספר חיים טובים.
 כביע נופר בעיקר (כוביע), נכבת עינו.
 כביש נכית שמאי, כסף ביאה שטר,
 כבנין שלמה.
 כבית כתוב בתורה.
 כ"ג כהן גדול, כלל גדול, כה גברא, כהאי
 גוונא (כה"ג), כך גרסינן.
 כג' כגון, כגוונא.
 כג"ד בן גזר דינו, כגוונא דא.
 כגה"ה כגזר החרל.
 כגמב"ע כנלוי מלתא בעלמא.
 כגעה"א כהן גדול עם הארץ (כגע"א).
 כ"ד כדי דבור, כל דבר, נה דברי, כמא
 דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו
 כסא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא.
 כד"א כמא דאת אמר, כמא דאמר, —
 דאיתמר (כ"ד), נה דברי אביך, — אמך,
 כד' אמות.
 כדא' כדאמרינן, כדאיתמר.
 כדא"ג כל האלים גבר.
 כדא"פ כדי אכילת פרס (כא"פ).
 כדארזיל כדאמרו רבותנו ז"ל.
 כד"ב נה דברי בנך, — בתך.
 כדב"א כדרך בני אדם.
 כדב"ו כדרך בשר ודם.
 כדבל"ק כדבעינן למימר לקמן.
 כדב"ש כרביית שמאי.
 כד"ד כדי דבור (כ"ד).
 כד"ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא
 דהרנסא (סי) (כד"ה).
 כדה"ע כחא דהיתרא עדיף.
 כדה"ט כחא דהיתרא עדיף טפי.
 כד"ו נדת ודין (כד"ד).
 כד"ח כדי חיינו.
 כד"מ כלל דיני מוקצה.

ישראל יש שכר טוב לצדיקים.
 ישי"מ יהי שם י"י מבורך.
 ישי"י עי"מ יבוא שלום ינוה על משכבו.
 ישי"י עמדה"ן יבא שלום ינוהו על משכבותם
 הולך נכהו.
 ישי"י יום שכולו שבת.
 ישי"ל יהי שמו לעולם, יפה שתוקה לחכמים
 (קל והומר לטפשים).
 ישי"מ ישיבה של מעלה (יששי"מ). ישיבה
 של מטה (יששי"מ). יתרון שנה מעוברת (ל').
 ישעב"ן יתרו"מ שמו על כל ברכה ותהלה.
 ישי"פ יתרון שנה פשוטה (ל').
 ישי"צ ישמרם צורם (י"צ).
 ישי"צו ישמדרו צורו וגואלו.
 ישי"ך יהא שלמא רבא. יהא שמיה רבא,
 יוסף שלמה רופא. יהיה שנים רבות.

ישראל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
 ישרו"א יהיה שנים רבות וטובות אמן.
 ישי"י ים של שלמה (ס').
 ישי"י"ג יום טוב שני של גלויות.
 ישי"י"מ ישיבה של מעלה (יש"מ). ישיבה
 של מטה (יש"מ).
 י"ת יונתן תירגם. עשרה תבות, יפה תואר
 (י"ת) (ס').
 ית' יתברך, יתבאר, יתיר.
 יתו"י יהר תנועה ויתד (יתו"י).
 יתו"מ יפה תואר ויפה מראה (ס').
 יתו"ת יתברך ויתעלה.
 ית"ק יתום קטן.
 יתק"ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
 ית"ש יתברך שמו.
 ית"ת יפה תלמוד תורה (עם דרך אר"ן).

ב

ב"א כתב, בן, כך, עשרים, כמו.
 ב"א כל אחד, — איש, — אדם, כה
 אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד.
 כבוד אלהים, כף אחת (ס'). כופין אותה,
 כתנות אור (ס').
 בא"א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו,
 כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.
 באבה"מ כי אם בהפסד מרובה.
 באב"ע כל אחד בפני עצמו (באב"ע).
 באה"ד כבוד אלהים הסתר דבר.
 באז"א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, —
 איש ואיש.
 באז"ה, באומות העולם (באז"ה).
 באז"ל כל אומה ולשון.
 באחז"ל כך אמרו חכמינו וזכרונם לברכה.
 בא"י בארץ ישראל.
 באוישטי"ה י"ל כי אורך ימים ושנות חיים
 יוסיפו לך.
 באז"ל (תאכלנו) כבדא אדומה ירוקה
 לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

ב"ב כ"ב כ"ג כולם אהובים, כולם ברורים,
 כולם גבורים.
 באל"מ כל אחד לפי מנהגו.
 כאל"ש כל אשר לך שלום.
 באלשו"ד כל אשר לך שלום וישע רב.
 באע"י כי אם על ידי.
 באע"ש ר"א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.
 בארז"ל כך אמרו רבותינו וזכרונם לברכה.
 בארל"פ כי אתה רחום לכל פועל (ת').
 ב"ב כל בו (ס'), כלי ברזל, כוס שני.
 כב"י כביצה.
 בב"א ככני אדם (כבנ"א).
 בבא"י כבארץ ישראל.
 בב"ב כל בני ביתו, כל בעלת בית.
 בבב"א מיוצא בו במקום אחר (כיבב"א).
 בבב"ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלהי בהרדוי.
 בבב"ן כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך
 בשר ודם.
 כ"ב ושי"ב ומשי"ב כתוב בתורה ושנוי
 כנביאים ומשולש בכתובים.

יצ"ע מלא"ים י"י צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה.
 יצ"ש יציאות שבת.
 יק"ב ייחוד קדושה ברכה.
 יקז"ה יין קדוש זמן נר הברלה.
 יקנ"ה יין קדוש נר הברלה.
 יקנה"ז יין קדוש נר הברלה זמן.
 יקנה"ז יין קדוש נר הברלה סוכה זמן
 (פס' קיב).
 י"ד יהי רצון (יה"ר). יהי רעוא. יום ראשון.
 ילקוט ראובני (ס') (יל"ר). יצחק רבקה.
 יר"א ירחמהו אל. יהי רצון אחיו. ירא
 אלהים (י"א).
 יר"ה ירום הודו.
 ירה"א יריעות האוהל (ס').
 ירה"ג ירמיה הנביא (ירמיה').
 ירן ירושלמי.
 יר"ט יראה ראתה נטתה (שבת ק"ה).
 ירל"א י"י רועי לא אחסר (ת').
 יר"מ יהי רצון מלפניך (ת').
 יר"מ א"י יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי
 אבותי (ת').
 יר"ע יראו עינינו (ת').
 ירע"ו יה רבון עלם ועלמאי (ת').
 יר"ש ירא שמים. יראת שמים (י"ש). יריעות
 שלמה (ס').
 ירש"פ יום ראשון של פסח (יאש"פ).
 יר"ת יחדיו רוממו תהלה(?). ימתין רשע
 תשובתו(?).
 י"ש ילקוט שמעוני (ס') (יל"ש). ימח שמו
 (ימ"ש). יראת שמים. ירא שמים (יר"ש).
 יבין שמועה (ס'). יין שרף.
 י"ש ישראל (ישר').
 י"ש"ב יצא שכרו בהפסדו. יעשה שלום
 במרומיו. יהי שלום במנוחתו יעקב שמואל
 ביק(?).
 ישה"ג ישעיה הנביא.
 יש"ן ימח שמו וזכרו (ימש"ו). ישמרנו ויצילנו.
 יבא שילה ולו (יקרת עמים).
 ישו"ז יתברך שמו ויתעלה זכרו.
 יש"ה ישני חברון.

יע"ה ירום עליו הודו. יכוננה עד העולם.
 ינוח עליו השלום.
 יע"ן י"י עוזי ומגיני.
 יע"ו יעלה ויבא (ת').
 יעווי"ש יעוין שם.
 יע"ל י"י עזרתה לו.
 יעל"א ישב עולם לפני אלהים.
 יעל"ה ישב עולם לפני האלהים.
 יעל"ו י"י עוז לעמו יתן. (י"אע"ב י"י יברך
 את עמו בשלום).
 יע"ל קג"ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם)
 לחי (העומד מאלו) קדושין (שאינן מסורין
 לביאה) גילוי (דעתא) זומר (לאכל נבילות)
 סימן (הלכות).
 יעמב"ש ינוח על משכבו בשלום.
 יעמ"ש ינוח על משכבו שלום.
 יעע"ג ישראל עומד על גביו.
 יע"ק ישראל עם קדוש.
 יעקב"ב ברוך וצורך ברוך עושך ברוך קונך
 ברוך בוראך.
 יע"ש יעוין שם. ירעה עד שיסתאב (יעש"ס).
 י"פ עשרת פעמים. יציב פתנס (ת'). יקום
 פורקן (ת').
 יפמ"ש יקום פורקן מן שמיא (ת').
 יפ"ת יפת תואר. יפה תואר (ס').
 י"צ ישמרם צורם. ישמרהו צורו.
 יצ"א ב"ב י"י צבאות אשרי אדם כוטה
 כך.
 יצה"מ יצר המוב.
 יצה"ר יצר הרע.
 יצ"ו ישמרהו צורו וגואלו. יבנה ציון וירושלים.
 יחיה צדיק וזרעו.
 יצ"א ישמרהו צורו וגואלו אמן.
 יצחק רבקה כפי ישרים תהרומם וכדברי
 צדיקים תתברך ובלשון הסיודים תתקדש
 ובקרב קדושים תתהלל.
 יצ"ב יום צום כפור.
 יצ"מ יצאו מהם. יציאת מצרים (י"מ).
 יצמ"ש ישמרהו צורו מאה שנים.
 יצ"ע ישמרם צור עולמים.
 יצע"ן ישמרם צור עולמים ויחיים.

י"ל דאה"נ יש לתרין דאין הכי נמי.
 ילד"מ"מ יש לתרין דמכל מקום.
 יל"ד ש"ל יש לנו די שאם לו (יעב"ן).
 יל"ה יאתה לו הגדולה, יש להקל (לה"ק).
 יש להחמיר (לה"ח), יש להבין, ויכל להיות
 (י"ל), יוצא לכל הרעות (ילב"ה).
 יל"ה ולחעה"ב יזכה לימות המשיח ולחיי
 עולם הבא.
 ילול"א י"י לו ולא אורא.
 יל"ח יצא לירי חובתו (י"ח), יצא לחירות
 (י"ל), יש לו חוקה, י"י לעזרתי חושה (ת').
 יל"י י"י לעד יתברך.
 יל"יב יום ליבשה (ת').
 יל"י ב"א (ה) יתהלך לפני י"י בארצות החיים.
 יליל"י יד ליר לא ינקה.
 יל"ם יש לו סימן.
 יל"צ יום טוב ליפמאן צונין.
 יל"ך ילקוט ראובני (ס'), ילמדנו רבנו.
 יל"ש ילקוט שמעוני (ס'), יפה לשכחה,
 ויעיל לשכחה.
 ילת"ד יצא לתרבות רעה.
 י"מ יש מפרשים, — מקשין, — מתירין,
 — מוספין, — מתענין, ישמה משה (ת').
 ידי משה (ס'), יפה מראה (ס'), ישועות
 משיחו (ס'), יציאת מצרים (צ"מ), עשרה
 מאמרות, יום מיתת, יצאו מהם (צ"מ).
 ימא"א יום מיתת אביו ואמו.
 י"מ ב"מ"ה ישמה משה כמתנת הלקו
 (ימב"ח) (ת').
 ימ"ג יסוד מלכות גבורה (ק').
 ימג"ל י"י מלך גאות לבש (ת').
 ימ"ה ימות השנה, יצא מן הכלל (ימה"כ).
 ימה"מ ימות המשיח.
 ימין ישראל מאיר וואהלמאן.
 ימוי"פ יש מתירין ויש פוסלין.
 ימ"ח מה"ג יין, מוריים, חלב, מלח, חולתית,
 גבינה (ע"ז ל"ט).
 ימב"ר (שומר) ירו מעשות כל רע (ליסא
 קע"א).
 ימ"נ יש מקומות נוהגין.
 ימעשי"א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימ"ש יהיה מה שיהיה, ימה שמו, יוסף
 מוקיר שבתא.
 ימש"ן ימה שמו וזכרו.
 ימש"ע במבוי"ד יהי מורא שמים עליכם
 כמורא בשר ודם.
 ימש"ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת
 (בי"ב ט"ו).
 ימש"ת יותר משל תורה.
 י"נ יאיר נרו, יהיה נצה, ישוע נוצרי, ידיד
 נפש (ת'), יצאה נשמתו, יפה נוף (ס'), יין
 נסך (י"ינ'), יש נוהגין, יאיר נתיב (ס'),
 עשרה נסים, — נסיונות.
 ינב"י ישראל נושע ב"י (ת').
 ינב"י ת"ע ישראל נושע ב"י תשועת
 עולמים (ת').
 ינה"ל יוסף נפתלי הירץ לוי.
 ינה"ק יין נר הכדלה קידוש.
 ינו"ל י"י נתן וי"י ילקח (יש"מ יהושע י"ימכורך).
 ינח"ל יהי נא חסוך לנחמני.
 ינ"ל יש נוהגין לומר, — להתענות.
 ינע"מ ינוח על משכבו.
 ינע"מ"ב ינוח על משכבו בשלום.
 י"ס עשר ספירות, ישיבת סוכה, יש ספרים,
 — סימנים, ים סוף.
 יס"א יש ספרים אחרים, יסוד אש.
 יסב"מ עשר ספירות כלי מה (עסב"מ).
 יס"ג יש ספרים נורסין.
 יס"ה יסוד הנקוד (יסה"ג) (ס').
 יס"י יש ספרים ישנים.
 יס"מ יש ספרים מדויקים, יי ספירות מקוריות
 (ק'), יסוד מים.
 יס"ע יסוד עולם (ס') (י"ע), יסוד עפר.
 יסש"א יסורין של אהבה.
 י"ע ימות עולם, יסוד עולם (ס'), יורש עצר,
 יכוננה עליון.
 יע"א יהי עווה אלהים, ינן עליהם אלהים,
 יכוננה עליון אמך, ישמעאלים עובדי אלילים.
 יעב"ח יעקב בן חיים.
 יעב"ן יעקב בן צבי (עמדין), (יעקב בן
 יצחק הלוי) (?).
 יע"ד יערת רבש (ס').

ימ"ש יום טוב שני.
 ימ"ש יום טוב, — ימים טובים של נלויות.
 י"ו יהוה, ישמח ישראל (י'), יסוד יוסף (ס').
 י"א מועד יחל ישראל אל י" מעתה ועד
 עולם (ת').
 י"ב ישמח י" במעשיו, ישמח ישראל
 בעושיו.
 י"ג י" יבנה וכולו, יתברך יתרוםם זכרו.
 י"ד יצא ידי חובתו, ישר י" חילך.
 י"ה יחיד יחיד יחיד.
 י"ו ישר כחך, — כחכם, יין בשר.
 י"ז יע ישועת י" כהרף עין.
 י"ח יין לבנון (ס').
 י"ט ילאו"א ימלוך י" לעולם אמן ואמן (ת').
 י"א ילא"צ לדוד"ה ימלוך י" לעולם אלהיך ציון
 לדור דור הללויה (ת').
 י"ג י" ימלוך לעולם ועד (ת').
 י"ד יין נכך (י').
 י"ה בצדה"ה י" יצורר נשמתו בצרור החיים.
 י"ו יין קפריסין.
 י"ז י"ב יין של כותים.
 י"ח י" יראת י" חוסף ימים.
 י"ט יש כאן, יום כפור (יח"ב, יה"ב, י"ב).
 י"ז יהו כבוד (ת').
 י"ח יב"ג יוחנן כהן גדול.
 י"ט יב"ב יבין ובעו.
 י"א יב"ל יהי כבוד י" לעולם (ת').
 י"ב יב"ק יום כפור קטן (יב"ק).
 י"ג י"ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, —
 לשאול, — להבין, — לתקן, — לפרש
 (ל"ס), — לדחות, — לזהר, — לבון, —
 למחות, יעד לבנון (יע"ל) (ס'), יוכל לדמות,
 — לומר, יוסף לקח (ס'), יוסף לחק (ס'),
 יד לשון (ס'), יין לבנון (ס'), יחי לעד.
 י"א ילאנים יחי לעד אמן נצח סלה.
 י"ב ילא"פ ויל ליע"ן יהוה לרצון אמי פי והנין
 לבי לפניך י" צורי ונואלי.
 י"ג יל"ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.
 י"ד יל"ש יחי לעד ביראת שמים.
 י"ה יל"ג יורד לניהנם, יהודה ליב גארדאן.
 י"ו יל"ד יש לרקק — לדרוש.

יהשר"מ לע' ולעע"ת יהא שמה רבא
 מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך (ת').
 יוא"ל יוסף אלמנצי.
 יוי"ב יעקב ובניו.
 יז"ד יורה דעה (ס') (י"ד).
 יזה"ב יום הכפורים (יו"ב, יה"ב), כי מלאכיו
 יצוה לך, יחיד זרבים הלכה כרבים.
 יז"ט יום טוב, ימים טובים (י"ט).
 יזמ"א יום טוב ראשון.
 יזמ"ב יום טוב שני.
 יזל יוצא לאור.
 יזל ח"ע סא"ג יגדל ויהי נצחתי ה"י עד
 סלה אמן נצח (?).
 יז"ג יוצא ונכנס (ז"ג).
 יז"ד יצחק ורבקה.
 יזשא"י יודע שאינו יודע.
 יזש"ה יסוד ושורש העבודה (ס').
 יז"ת יתד ותנועה (ד').
 י"ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.
 יז"י יראה זרע יארך ימים.
 יז"יא יראה זרע יארך ימים אמן.
 יז"ל יהי זכרו לעד.
 יז"ת שבעה עשר כתמוז (יז"ת).
 י"ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתך,
 יום הול (י"ח), ילקוט חרש (ס'), ירא חטא
 (ר"ח), יוצאי חלציו, — הלציה, יאי חולקיה,
 יד הרוצים (ס'), ישי חברון.
 יח"א י"ח אזכרות.
 יחב"א יהי חלקו בחיים אמן.
 יח"ב יע"מ יעלו חסידים בכבוד ירננו על
 משכבותם.
 יח"ו יושב חביונו וסתרו (?).
 יחיעב"ל יהי חסדך י" עלינו כאשר יחלנו לך.
 יחל"ע יפול חבלו לחיי עולמים.
 יחל"צ ית"ו י" חפץ למען צדקו יגדיל
 תורה ויאדיר.
 י"מ יש טעם, יום טוב (י"ט), יצר טוב (י"ט).
 יטאש"פ יום טוב אחרון של פסח.
 יטבש"ג יום טוב שני של נלויות.
 יט"ל יש טעם לדבר, — לדבריו, יום טוב
 ליפמאן.

יא"ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
 יא"ש"מ יאוש שלא מדעת.
 י"ב שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה,
 יש בו, יש בכור, יגדל בתורה.
 יב"א יצחק בן אברהם.
 יב"ג יוסף בן גריון.
 יב"ה יבנוך נבר ירא י"י (ינ"ה).
 יב"ה יש בקדשי המזבח (יבה"מ), יעקב
 בעל הטורים (יבה"ט).
 יבה"מ צ"ל עשרת בני המן צריך לכתוב
 (יעב"ן).
 י"ב וגבש"ש יציבא בארעא וניורא בשמי
 שמיא.
 יבו"מ יגדל בתורה ובמעשים טובים.
 יב"ה י"ב חודש — הרשים, יצא בן חורין.
 יב"ט עשרה בטלנין (עב"ט), יהודה בן
 טבאי.
 יב"י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה
 ישראל.
 יב"ן יברך י"י וישמרך.
 יב"ן יברך י"י וישמרך.
 יא"פא"ו יאר י"י פניו אליך ויהנדך.
 ישיפאול"ש ישא י"י פניו אליך וישם לך
 שלום.
 יבי"ש יעקב בן יוסף שליט.
 יבב"ן יגדל בתורה כהונן וכשורה.
 יבכש"ך יפתח כדורו כשמואל כדורו.
 יב"מ ירצה ככל מעשיו, יש בו משום.
 יבמ"ו ישא ברכה מאת י"י.
 יבמנ"ט יש בו משום נותן טעם.
 יב"נ יהושע בן נון, יששכר בנימין נפתלי.
 יבנ"ה י"ן בשמים נר הברלה (פסח' ק"ד).
 יב"ם ייבא סבא.
 יב"ע יונתן בן עוזיאל, יצירה כריאה עשיה
 (ק). יושב בסתר עליון, (בצש"י בצל שדי
 יתלונן).
 יבי"צ יואב בן צרויה, י"ב צרוסי (יעב"ן).
 יבנה כמעגלי צדק, יפרח בימיו צדיק.
 יבי"ק יענוביוס קראנו, קומה בעזרת ישראל.
 יבי"ר ישראל בני רחמים.
 יביש" י"ב שנה — שעות, יבין שמועה (ס')

(י"ש), יוסף בן שמעון (תרי יב"ש איכא
 בשוקא).
 יבשו"א י"ב שנה ויום אחד.
 י"ג יש גורסין.
 יג"י יבנוך נבר ירא י"י (יבנ"י) (ינ"ה).
 יג"מ י"ג מדות, שלש עשרה מדות.
 יג"מ שהתנ"ב י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן.
 יג"ע י"ג עקרים, שלוש עשרי עקרים.
 י"ד יורה דעה (י"ד) (ס'), יוסף דעת (ס').
 יוצא דופן, יד רוד (ס').
 ידה"ט ידיעת הטבע (יה"ט).
 יד"ך ידיים ורגלים.
 יד"מ ידי משה (ס'), יודע מחשבות.
 יד"נ יהו דן נחש, ירוד נפש (ת'), ירוד נפשו.
 יד"פ יומא דפגרא.
 ידתה"ש ידיעת תכונות השמים (ידתבה"ש).
 י"ה יד החוקה (ס'), יסודי הדת (ס') (יסה"ד).
 יום הכפורים (יה"כ, יוה"כ, י"ב, ו"כ), ינאי
 המלך (ינה"מ).
 יה"ב יצא הפסדו כשכרו (יהפכ"ש).
 יהב"י יקותיאל הנקדן בר יהודה.
 יה"ג ים הגדול.
 יהו"א (אהו"י) (ר').
 יה"ז יום הוכרזן.
 יה"ח יד החוקה (י"ה) (ס').
 יה"ט (ידה"ט).
 יה"כ (י"ה, יוה"כ).
 יה"ל יחכה י"י לחנכם (י"ל).
 יהלא"פ יהו לרצון אמרי פי (ילא"פ).
 יה"נ יסוד הוד נצח (ק'), ישוע הנוצרי.
 יהנ"ק י"ן הברלה נר קירוש (פס' קיב ב').
 יה"ע ירח העבר.
 יהע"ל י"י היה עוזר לי — לנו.
 יהק"ג יציאה הצלה קיחה נאולה.
 יה"ר יהי רצון.
 יהר"מ יהי רצון מלפניך.
 יהר"מ י"א וא"א יהו רצון מלפניך י"י אלהי
 ואלהי אבותי.
 יה"ש ייחוד השם (יהה"ש), ימות השנה
 (ימה"ש), ישוע העשיל שור.
 יהש"ר יהא שמה רבא.

טנת"א טעמים נקודות תנין אותיות.
 ט"ם טעות סופר, טפה סרוחה.
 ט"ם שק"ץ נוזלים (ד') (מקבלין רק דגש
 חוק).
 טיע טביעת עין, טעות עכ"ם, טב עלם (יוסף).
 מע"ט טפח על טפה.
 מעל"פ טעם לפגם (טל"פ).
 מעל"יש טעם לשבחה (טל"ש).
 ט"פ טריפה פסול.
 מ"צ טומאת צרעת.
 מ"ק טבעת קידושין, טלית קטן, תשעה קבין.
 מקו"ר טעון קידוש ידים ורגלים.
 מ"ר טפחא רביעי (ד').
 מרדו"ר טעון רחיצת ידים ורגלים.
 מ"ש טומאת שרין.
 משבג"ה טוב שבגוים הרגז.
 מיטברלג"ה טוב שברופאים לניהנם.
 משל"ג טוב שלא נכרא.
 משי"ט טומאת שמונה שרצים (טח"ש).
 משי"ת סא"ב מע"ק גדיד טלה שור
 תאומים, סרטן אריה בתולה, מאונים עקרב
 קשת, נדי דלי דגים.

ט"ח טבילת הוכה, טעם חטא, טהרת חולין
 (ס').
 טהוז"מ טוביה חטא וזיגוד מנגיד.
 טהולבי"ש טענו חטין והודה לו בשעורין.
 טח"מ (טוח"מ).
 ט"ט טוב טעם (ס') (טו"ט), טעון טבילה.
 טמ"ג טוען טענת גנב.
 טמ"ו טוב טעם ודעת (טמ"ו, טמ"ו).
 ט"ז טבול יום (טבו"י).
 מ"ב טירת כסף (ס').
 מבל"א טלטול כלאחר יד.
 מל"מ מלמ"א טב למיתב טן דו מלמיתב
 ארמלו.
 מל"פ (מעל"פ).
 מל"ש (מעל"ש).
 מ"מ טומאת מת, טבילת מצוה, טעמי מצות
 (ס'). טפחא מונה (ד'). טעמי מקרא, טריד
 מצוה, טעמא מאי, טומאת מצורע.
 טמ"ד טעון מתן דמים.
 טמדואע"מ טעון מתן דמים ואימורין על
 גבי מזבח.
 ט"נ טומאת נפש.

י' יום, עשרה.
 י"א יש אומרים — אוסרין, יראת אלהים
 (יר"א), יוסף אומין (ס'), ייחוד אלהים,
 יחננו אלהים, יסוד אמונה (ס'), יונת אלם
 (ס'), ישע אלהים (ס'), ירחמהו אל, אתר
 עשר, יורשין אחריו, יהודה אריה, יד אליהו
 (ס'), יד אפרים (ס'), יסוד אלהות, ירא
 אלהים, (יר"א).
 יאב"ל ירא אלהים בכל לבנו.
 יאו"א י"י אלהי ואלהי אבותי (יאוא"א), יהי
 אור ויהי אור.
 יאו"מ ירא אלהים וסור מרע.
 יאו"מ"א י"י אורי וישעי ממי אירא.

י"א יגדל אלהים חי (ת').
 יאחזין יגדל אלהים חי וישתבחה (ת').
 יא"י י"י אלהי ישראל, ישוב ארין ישראל.
 יא"א י"י אלהינו י"י אחד.
 יאב"ם יעקב איש כפר סכניה.
 יאברו"ל ישמך אלהים כרחל ולאח.
 יא"ל יש אם למקרא, יש אם למסורת
 (יאלמ"ס) (יא"ל ויא"ל), יזכרם אלהים לטובה.
 יאל"ם יש אם למסורת סכירא ליה (יעב"ן).
 יא"מ ישיבת אהל משה (ס').
 יא"ע יזכנה אל עליון.
 יאע"ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.
 יא"צ יאהרצייט (י"צ).

שלמה (ס'). חצי שקל (מהח"ש), חציה
 שלי (חצ"ש), הוט שני (ס').
 חש"א חברת שבת אהים, חש"ש איסור.
 חשאב"ם חולי שאין בה סכנה.
 חש"ד חסר שנת דפוס.
 חשה"ג חשבון הנפש.
 חש"ו חרש שוטה וקטן (חש"ק).
 חש"ו פ"ר חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה.
 חשיב"ם חולי שיש בה סכנה.
 חש"מ חולו של מועד, חרת של מצוה.

חשמ"ן חיים שאל ממך נתת.
 חשי"ג חטאו של נחש.
 חשנב"ע חולין שנכנסו בעזרה.
 חש"ם חשש סכנה (ח"ס).
 חשי"ע חטאו של עגל.
 חשע"ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע"ה).
 חשרפב"י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.
 ח"ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם תכנית
 (ס').
 חת"ז חתימת זקן (ח"ז).

מ

מ' טעם, טענה, טפה, טעות, טור, טפה,
 טבולה, תשעה, טעון.
 מ"א טעם אחר, טובה אהת, מ' אדומים, טל
 אורות (ס'), טורי אבן (ס'), טומאת אוכלין,
 טהרת אבריהם (ס').
 מ"א"ו (מ) טומאת אוכלין ומשקין.
 מאו"ט"ש טוט אסר וטוט שרי.
 מ"א"ח טור אורח חיים (מא"ח, מא"ח) (ס').
 מא"ע טור אבן עזר (מא"ע) (ס').
 מא"ק טלה אריה קשת.
 מ"ב ט' באב (ת"ב, תביא), טעון ברכה.
 מבא"ל באלב"ם = רמלא.
 מב"ב טעון שתי ברכות.
 מב"ז טבול יום (מב"י).
 מב"י טבול יום.
 מבלי"ך טעם בלי ריח.
 מ"ג טלית גדול, טובה גדולה, טעות גוי,
 טופס נטין, טיב נטין (ס').
 מ"ד טן דו, טרפא דאסא (עלי הדס).
 מד"ש טופסא דשטרי.
 מ"ה טעם הרבר — המקרא, טופס השטר
 (טה"ש), טובת הנאה, טורח הדרך, טומאת
 הגוף (טה"ג), טעון — טעונין הזאה (הויה).
 מד"ב טעות הוא בידם.
 מד"ג טומאת הגוף (טה"ה).

מ"ה"ד טעם הרבר (טה"ה), טורח הדרך (טה"ה).
 מ"ה"ז טעון — טעונין הזאה (הויה) (טה"ה).
 מ"ה"מ טעמי המצות (ס'), טעמי המסורה
 (ס') — המקרא (ס').
 מ"ה"ם טעמי המסורה (טה"מ).
 מ"ו"א מ"ו אב, טומטום ואגדרוגיגוס (טומוא"ג),
 טומאת אוכלין (מ"א).
 מ"ו"א"ח טור אורח חיים (מא"ח) (ס').
 מ"ו"א"ע טור אבן עזר (מא"ע) (ס').
 מ"ו"ה טובת הנאה (מ"ה, מוה"ג).
 מ"ו"ז טורי זהב (מ"ז) (ס').
 מוה"מ טור חושן משפט (מח"מ) (ס').
 מו"מ טומאה וטהרה, טוב טעם (ס') (מ"מ).
 מו"ד טור יורה דעה (מיו"ד, מ"ד) (ס').
 מו"מ טל זמטר (מזמ"ט), טענה ומענה
 (מזמ"ע) (זרובבל).
 מו"נ מ"ו ניסן.
 מו"פ טריפה ופסול.
 מופעמלה"ט טופח על מנת להטפוח.
 מו"ר טוב ורע.
 מושי"ע טור שולחן ערוך (ס').
 מו"ת טלית ותפילין, טענות ותביעות.
 מ"ז טורי זהב (מז"י) (ס'), טומאת זב —
 זבה, טעם זקנים (ס').
 מזו"מ טומאת זב ומצורע.

חל"ם היו"ן לסוכה.
 חל"עו"ב חלק לעולם הבא (חל"ה).
 חל"ף חד לא פגום.
 חל"ק חייב — חייבים לקרות.
 חל"רע חטאנו לפניך רחם עלינו (ת').
 חל"ת היו"ן לתהום (חול"ת).
 ח"מ חתום מטה (חל"מ), חבלי משיח (חב"מ),
 חצי משי, חושן משפט (ח"מ) (ס'), חייבי
 מיתות, חכמי משנה (ח"מ), חלקת מחוקק
 (ס'), חייב מיתה, חמש מנילות (חמ"ג),
 חתימת מילה, חסורא מחסרא, חולי מעיים,
 חושך מצרים (חמ"צ).
 חמב"ד חייבי מיתות בית דין.
 חמו"ג חמש מנילות (ח"מ).
 חמ"ד חמשת מיני דגן (חמ"ד), חסר מקום
 דפוס.
 חמדה"ט היו"ן מדרך הטבע.
 חמ"ה חברת מפיעי השכלה (חמפ"ה), חברת
 מחזיקי הדת (חמח"ה).
 חמ"ו (ע) חנניה מישאל ועזריה.
 חמ"מ חברת מקרא ומשנה.
 חמו"ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמו"ק).
 חמו"ש חודש מועד ושבת (חמ"ש).
 חמ"ח חרא מארס.
 חמ"י חברת מעוררי ישנים.
 חמ"נ חברת מקיצי נרדמים.
 חמ"ס חומשים סדרים מהזורים.
 חמ"ע חכירו מוכיה עליו, חברת מלבישי
 ערומים.
 חמפ"ג חולתית מוריים פת נכונה.
 חמו"ש חודש מועד שבת (חמו"ש).
 חמשי"ם חול מועד של סכות.
 חמשי"פ היו"ן משוה פרוטה, חול מועד
 של פסה.
 חמשי"ת חוקה מדה שנה תורה.
 חמ"ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.
 ח"נ חצי נוק, חי נפשי, חינוך נערים, חי
 נצה, חכמה נסתרה.
 חנ"א חברת נשמת אדם (?).
 חנב"ב חכמת נשים בנתה ביתה.
 חנ"ה חלה נדה הדלקת (חנ"ה), חנוכת הבית.

חנ"ג חתיכה נעשית נכילה.
 חנ"צ חצי נוק צורות.
 חס' חסר, חסידים, חסרה (ל').
 ח"ס חשש סננה (חש"ס).
 חס"ט חסדים טובים.
 חס"ל חסר לאברהם (ס').
 ח"ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיבוט
 ערבה.
 חע"ד חברת עוזר דלים.
 חע"ד ול"מ חבל על ראבדין ולא משתכחין.
 חע"ה חכמינו עליהם השלום (חע"הש).
 חעו"ב חיי עולם הבא (חעו"ב).
 חעו"ז חיי עולם הזה.
 חע"כ חתימת עדים כשרים.
 חע"מ חכם עדיף מנביא, חפ"ן ערבנות
 מושבו (?).
 חעמ"פ חייבין עליהן משום פגול.
 ח"פ חונה פה, חטף פתח (ד'), ח' פרקים
 (להרמב"ם), חג פסה.
 חפ"י חסרי פא יוד (ד').
 חפ"מ חתיכה פריעה מציצה.
 חפ"נ חסרי פא נון (ד').
 חפ"ק (ק) חונה פה קהלה (קדושה).
 חפ"ת חיים פלטיאל תולעת.
 ח"צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס').
 חטאות צבור (חח"צ), חשבון צדק.
 חצה"כ חצר הככר.
 חצו"מ חצופה ומרשעת.
 חצס"ל חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת').
 חצ"ש חציה שלי (ח"ש).
 ח"ק חטף קמ"ן (ד'), חיריק קטן (ד'), חסרי
 קצוות (ד'), חצי קריש, חברה קדישא.
 חק"ל חקקי לב (ס').
 ח"ר חיה רעה, חולי ראש.
 חר"ן חירוף ונידוף, חירופים ונידופים.
 חר"ג חירוש רבנו נסים.
 חר"צ חברת רודפי צדק.
 חר"ש חמישי רביעי ששי (חר"ו).
 ח"ש חצי שעה, חצי שיעור, ח' שעות,
 חרש ששוני (ת), חורת שלום, חיי שרה,
 חקות שמים (ס'), חילול שבת, חכמת

יונית, חק יעקב (ס'), חוסן ישועות (ח"ש)
 (ס'), הות יאיר (חוי"י) (ס'), שמונה ימים,
 חלק יעקב (ס'), חמדת ישראל (ס').
 ח"ד חלק יורה דעה (ח"ד).
 חיד"א חיים יוסף דוד אוולאי.
 חיד"ה חיבור יד החזקה.
 חיה"ק (חיה"ק).
 חיה"ש (חיה"ש).
 חיו"צ חי י"י וברוך צורי.
 חי"ח חי ימי חנוכה.
 חיל"י חיו יהיה לא ימות.
 ח"ב חסרון כושר, חביבי כנפשי, חייבי כריתות,
 חוקת כשרות, חצי כופר, חלוף כתב, חולק
 כבוד, חשוב כמת (חכ"מ).
 חכ"א חכמים אומרים (ח"א).
 חכ"ב חכמה נתר בינה (ק').
 חכ"ה"ת חכמת התכונה (ההת"כ)
 חכ"ח חלק כחלק.
 חכ"י חברים כל ישראל.
 חכ"י"ח חברת כל ישראל חברים.
 חכ"מ חשוב כמת (ח"כ).
 ח"ל חולין לארץ (ח"ל), חייבי לאוין, חס לנו,
 חרם לורים, חוץ לדרך — לדרבננו, חק
 לישראל (ס'), חזור לדאש — למושב,
 חבלי לידה, חכם להרע (חכלה"ר), חייב
 לברך (ח"ב).
 חל"א חוץ לארבע אמות (חל"א).
 חל"ה"ש חל להיות אחר השבת.
 חל"ה"ת (חל"ה"ת).
 חל"ב חייב לברך (ח"ל), חרם לורים בנדוי.
 חלבנח"ש חרם לורים בנדוי חרם שמתא.
 חלבנח"ש דרגמ"ה חרם לורים בנדוי חרם
 שמתא דרבננו גרשום מאור הגולה.
 חל"ב"ש חל להיות בשבת.
 חל"ד"ה חוץ לדרך הטבע (חולד"ה).
 חל"ה (חל"ה"ב).
 חל"ה"ת חושה לעזתי אדני תשועתי (אלה).
 חל"מ חזור למושב (ח"ל), חתום למטה (ח"מ),
 חוץ למועד (ס'), חמור למשא.
 חל"מ כצנ"ש (שצ"מ חנכ"ל).
 חל"נ חינוך לנערים.

חול חוץ לארץ, — למדינה, — למחנה,
 חוץ לעיר.
 חולד"ה (חלד"ה).
 חול"ץ חוץ לזמנו.
 חול"ל חוטא ולא לנו.
 חול"פ חנוך ורחום לכל פועל (ת').
 חול"ת (חל"ת).
 חומד"ש (חמד"ש).
 חו"ג חכם ונבון, חזק ונתחזק (ח"ו).
 חו"ג מו"ק חי וקום נורא מרום וקדוש (ת').
 חו"ס היגר וסומא.
 חווע"ד היה ועופות ודגים (חעו"ד).
 חווע"ש חולדה ועכבר מצוים שם.
 חו"פ חנוכה ופורים.
 חו"פ"ק חונה פה קהלתנו.
 חו"ש חומש שמונני חיים ושלוש, חדש שבת.
 חו"ש"ח חוט של חסד.
 חו"ת חותם תכנית (ס') (ח"ת).
 חו"ז חוב זה, חתימת וקן (חתי"ו).
 חו"ה חור הדין (חור"ד).
 חו"מ חגי זכריה ומלאכי.
 חו"ל חכמינו — חכמים וזכרונם לברכה.
 חו"ס חיים ועליג סלאנימסקי.
 חו"ה חרם חכמים, — חמור, חררי חררים,
 חשש חמין, — חיומין.
 חו"א"ל חברך חבא אית ליה.
 חו"ג חסד חכמה נבורה (ק').
 חו"נ חסד חכמה נצח (ק').
 חו"צ חברת חוכבי ציון.
 חו"ת חמשה חומשי תורה.
 חו"ש חשש טרפות, חן טוב (ס'), חמי שבריה.
 חו"י חירושין.
 חו"י שמונה עשר (י"ח).
 חו"א חו"י אדומים.
 חו"ג חו"י גדולים.
 חו"ז חו"י והובים.
 חו"פ חו"י פנים, חו"י פרוטות.
 חו"י צ"ל חו"י צלמים (= קרייצער).
 חו"י רוי"ב חו"י רובל כסף.
 חו"י ר"מ חו"י רייכסטאאלער.
 חו"י חתימת יד — יד, חכמי יון, חכמת

הדי"א חומש דפוס א', חידושי אנדה (ח"א).

הד"ב חומש דפוס ב'.

הדול"ג חד דייק ולא נרים.

ה"ד כה"ד חושבנא דדין כחושבנא דדין.

הדל"ע חברת דורשי לשון עבר.

הדל"ש חירנא דיומא לא שמיה.

הד"צ חברת דורשי ציון, חי רומס צומח.

הדצ"מ חי רומס צומח מדבר.

הד"ר חסד דין רחמים (ק').

הדר"ג חרם דרבינו גרשום.

הדרגמ"ה חרם דרבינו גרשום מאור הנולה.

ח"ה חג המצות (ח"מ), חילול השם, —

השבת (ח"ש), חוט השדרה (חוד"ש),

חידוש הלבנה (ח"ל), חלופי הקריאה,

חידוש העולם (ח"ע), חוט השערה (חוד"ש),

חכמי הרור (ח"ד), חסידי הרור, חיקור

הדין, חובת הלבבות (ס'), חנוכת הבית,

חוקת הכרית (ס'), חוקת הבתים, חידושי

הלכות, חצר הכבוד (ח"כ).

ח"ה"א חכמי — חסידי האומות.

ח"ה"ב חכמי הכבל.

ח"ה"ג חוקות הגוים, חתימת הגמרא.

ח"ה"ד חכמי — חסידי הרור.

ח"ה"ט חכמי הטבע.

ח"ה"י חברת הכנסת כלה.

ח"ה"ל חולין הוא לך, הובה היא לו, חתיכה

הראויה להתכבד.

ח"ה"מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי

המשנה, חכמת המולות (ח"מ"ז), חושן

המשפט (ח"מ"ט), חסדי השם, — המקום,

חידושי המאירי.

ח"ה"נ חכמי הנוצרים, חכמת ההנדסה.

ח"ה"ס חוט הסיקרא (ח"ה"ס).

ח"ה"ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון

העדים.

ח"ה"פ חכמת הפרצוף.

ח"ה"צ חטאת הצבור (ח"צ).

ח"ה"ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, היות

הקודש.

ח"ה"ש חצרות השיר (ס'), חשבון השוה.

חבצלת השרון (ס'), חוט השדרה (חוד"ש), חלול השם.

ח"ה"ש"ס חתימת הש"ס.

ח"ה"ת"ב (חכ"ה"ת).

ח"ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס,

חוק ונתחוק, חי וקום (ת'), חקירה ודרישה,

חוקר ודורש (ח"ד), חסרות ויתרות (ח"י"ת),

חי ונושע (ס').

ח"ו"א חסד ואמת (ס').

ח"ו"מ חסידים ואנשי מעשה.

ח"ו"ב חוק ואמין בתורה (ח"ב), חולדה

וברלס, חכמה ובינה, חסד ובינה, חרף

ובקי.

ח"ו"י"א חוק ואמין בתורה אמין.

ח"ו"י"מ (חב"ה"מ).

ח"ו"י"צ חוככי ציון.

ח"ו"ג חסד ונבונה, חכמה ונבונה, — ונדולה,

חסדים ונכויות (ק').

ח"ו"ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ח"ו), חות

דעת (ס').

ח"ו"ה חלה וסת הרלקה, חובת הלבבות (ח"ה)

(ס'), חול המועד (ח"מ).

ח"ו"ה"ג חוקות הגוים, חוקת הגוי.

ח"ו"ה"ט חוש הטעם (ח"ט).

ח"ו"ה"מ חול המועד (ח"מ), חוש המשוש,

חוני המעגל.

ח"ו"ה"ס חול המועד סכות.

ח"ו"ה"פ חול המועד פסת.

ח"ו"ה"ש"ס חול המועד של סכות.

ח"ו"ה"ש"פ חול המועד של פסת.

ח"ו"ה"י חולי הנפול.

ח"ו"ה"ר חוש הריח, — הראות.

ח"ו"ה"ש חוש השמע, חוט השדרה (ח"ש)

חוט השני (ס').

ח"ו"ה"ל חזיר לראש.

ח"ו"ה"ח חד וחד.

ח"ו"ה"ט חוכא ושלולא, חוכא ואשלולא.

ח"ו"י חות יאיר (ס') (ח"י).

ח"ו"י"ל חוק ויאמין לבך.

ח"ו"י"ת חסר ויתר, חסרות ויתרות (ח"ו).

ח"ו"כ חתן וכלה.

זת"ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.
 זת"ל"ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.
 זת"מ זכרו תורת משה (ס'), זמן תפלת מנחה.

זת"ע זמן תפלת ערבית.
 זת"ש זמן תפלת שחרית.

ח

- ח' חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלון, חומש, חברה, חודש, חסר, חסרה.
 ח"א חיי אדם (ס'), חכמת אדם (ס'), חידושי אנרות (ס') (ח"א'), חיוזק אמונה (ס'), חומת אנך (ס'), חכמת אברהם (ס'), חד אמר, חכמים אומרים, חודש אלול, חלק א', חוקת איסור (חוי"א), חנן אלהים (ס').
 ח"א"א מפב"ח חוקה אין אדם מעיו פניו בפני בעל חובו.
 ח"אח"ד הטא אדם הראשון.
 ח"א"ה חסדי — חכמי אומות העולם (ח"א"ע), ח"א"ע, חלק אבן העזר (ח"א"ע), הטא אדם הראשון (ח"אח"ד').
 ח"א"ז חופת אליהו זוטא (ס').
 ח"א"ח חלק אורח חיים (ח"א"ח).
 ח"א"כ חנם אין כסף.
 ח"א"ל חייב אדם לומר, — לברך (ח"א"ל"ב).
 ח"א"ל"ב חוק אמיץ לעד בתורה.
 ח"א"מ חלק אלוה ממעל.
 ח"א"ר חופת אליהו רבא (ס').
 ח"ב חכמי בבל, חתן בראשית (ח"ב"ר), חזר בך, חיי בשרים (ס'), חרבן ביתר, חרבן בית, חש בראשו (ח"ב"ר) (ח"ב"ע"ב חש בראשו יעסוק בתורה).
 ח"ב"א חרבן בית ראשון (ח"ב"ר).
 ח"ב"ד חכמה בינה דעת (ק').
 ח"ב"ה"מ חרבן בית המקדש (ח"ב"ה"מ"ק).
 ח"ב"ו הפיץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
 ח"ב"ח חבית בקור חולים, חדר בחרו, חנניה בן חזקיה.
 ח"ב"י חומץ בן יין.
 ח"ב"ב חש בראשו יעסוק בתורה.
- ח"ב"כ חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
 ח"ב"ג חלב בשר יין תכלת.
 ח"ב"ד חושד בנשרים (ח"ב"ד"ש).
 ח"ב"ה חוק בתורה לאורך ימים.
 ח"ב"ו חוק בתורה לאורך ימים ושנים.
 ח"ב"ז חיי בשרים לב מרפא.
 ח"ב"ח חי בן מקיץ (ס'), חולי בני מעים (ח"מ).
 ח"ב"ט חכמת בן סירא (ס') (ב"ס).
 ח"ב"י חולין בעורה.
 ח"ב"פ אש"ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
 ח"ב"פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
 ח"ב"ק חברת בני קודש.
 ח"ב"ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח"ב).
 ח"ב"ת חזר בתשובה, חפץ בתורה.
 ח"ג חובת גלות, חצי גרים, חד גריא, חרם גמור, חמדה גנוזה (ס'), חלק גדול.
 ח"ג"ב חתימת נמרא בבבית (ח"ג"ב").
 ח"ג"ב"י חופר גומין בו יפול (ו"פ"ג"י ופ"ר"י נדר ישכנו נחש), חלב נבינה ביצים יין ישן.
 ח"ג"ב"ש חלב נבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר הקות רס).
 ח"ג"ד חתימת גמר דין.
 ח"ג"ה"ד חר גרים ולא דייק.
 ח"ג"ו חרשים גם ישנים.
 ח"ג"ת נהי"מ חסד נבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק').
 ח"ג"ת חסד נבורה תפארת (ק').
 ח"ג"ת"מ חסד נבורה תפארת מלכות (ק').
 ח"ד חלוקא רבנן, חות דעת (ס'), חלש דעתיה.

- ז'ט זכר לטיט.
 זל"ב זכותו לעד יגן בעדנו.
 זל"ג זכר ליציאת מצרים (ז"ג).
 זללה"ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
 זלמ"ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
 זלמ"ש זמירות למוצאי שבת.
 זל"ע זכרונו לחיי עד, — עולם.
 זל"פ זכר לפסח.
 זל"צ זרעו לבס צדקה.
 זלקצ"ט זכרו לברכה קדוש צדיק טהור.
 זלש"ב (זלשל"ב).
 זלש"ב זכרון לאדם שלא בפניו (זלש"ב)
 (ואחלא"ב ואין חבין לו אלא בפניו).
 ז"מ זקן ממרא. זרע מלוכה (זה"מ).
 זמב"ד זרע מלכות בית דוד.
 זמב"נ ז' מצות בני נח.
 זמג"ר (ר) זמן גרמא.
 זמה"ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא"ב).
 זמה"ת זה מן התימא.
 זמ"ז זה מזה.
 זמ"ן נק"ט זרעים מועד נשים נזיקין קדשים
 טהרות.
 זמעפב"ד זקן ממרא על פי בין דין.
 זמ"פ ז' מיני פורענות.
 זמ"ק זה מקום קבורת.
 זמ"ש זה מה שאמר, — שאמרו (זמשי"א).
 — שכתב (זמ"ש).
 ז"נ ז' נקיים.
 זנזל"ה זה נהנה וזה לא חסר.
 זנמ"ל זה נותן טעם לרביו.
 זנ"ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.
 זים ז' ספירות (ק). זה סוד.
 זסי"ג זה סוד גדול.
 זס"ע זה סוד עמוק.
 זסנ"ע זה סוד גן עדן.
 זסשר"ץ (ממוצא הגנים) (ד').
 זס"ת ז' ספירות תחתונות (ק).
 ז"ע זה ער, זכר — זכרון עולם.
 זעה"א זקני עם הארץ.
 זע"ז זה על זה, זה עם זה, ז' על ז'.
 זע"כ זמן עצי בהנים.
- ז"פ ז' פעמים, — פנים, זה פירוש, פירוש.
 זמן פדיון, זבח פסח.
 זפ"ה זה פירוש הכתוב.
 זפ"ז ז' פעמים ז'.
 זצו"ל זכר צדיק וקדוש לברכה (זצוק"ל
 זצוקל"ב), זכר צדיק וזרעו לברכה.
 זצוקל"א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.
 זצוקל"ב זכר צדיק וקדוש לברכה.
 זצוקללה"ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי
 העולם הבא.
 זצ"ל זכר צדיק לברכה.
 זצלה"ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.
 זצק"ל זכר צדיק קדוש לברכה (זצקל"ב).
 ז"ק זקף קטן (ד'), זרע קיים, זרעא קיימא,
 זרע קדושים, זרע קודש.
 זק"ג זמן קבוץ גלויות, זקף גדול (ד') (ז"ג).
 זק"ד זקוקין דנורא.
 זקוא"ל זכר קדושים ואדירים לברכה.
 זקוצ"ל זכר קדוש וצדיק לברכה.
 זק"ל זכר קדוש לברכה.
 זק"נ זרע קיים נצח.
 זק"ן שמי' זכר קדוש נצח שלום משכבו
 יהיה.
 זקצ"ל זכר קדוש צדיק לברכה.
 זק"ש זמן קריאת שמע (זמק"ש).
 זקשיטי"ש זמן קריאת שמע של שחרית.
 ז"ר זית רענן (ס'), זבחי ריב (ס').
 זר"ק זרע קודש — קדושים (ז"ק).
 ז"ש זה שאמר, — שאמרו (זשי"א), —
 שכתב (זשי"ב), זה שנאמר (זשי"ג), זבח
 שמואל (ס'), זבחי שלמים.
 זשי"א זה שאמר, — שאמרו (ז"ש).
 זשי"ה זה שאמר הכתוב.
 זשי"ג זה שנאמר (ז"ש), וזהמו של נחש.
 זשי"צ זבחי שלמי צבור.
 זש"ת זמן ששבה תלמודו (זשש"ת).
 ז"ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה.
 ז' תחתונים, ז' תקונים (ק).
 זת"ה זה תוכן הכתוב — הדברים, זאת
 תורת האדם (ס').
 זת"ח זקני תלמידי חכמים.

זארינ זעיר אנפין ונוקבא (ק') (זא"ו).

זאין זה את זה, זה אחר זה, זה אל זה, זמרו אלהים זמרו.

זאביש זה אומר כולה שלי.

זיב זכור ברית (ת'), זמן במה, זרע ברך (ס').

זביא זכור ברית אברהם (ת').

זביב ז' בנינים בו (ד').

זבדיו זמיו ביו ד"ד וביו (סמן הפסקות) (ל').

זביי זרע ברך יי.

זביע זה בפני עצמו.

זבעוזביע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.

זביר זיל בתר רוכא, זרע ברך ראשון (ס').

זבייש זכה שמואל (ס'), זרע ברך שני (ס').

זיג זקף גדול (ד'), ז' נברא, זה גובר.

זגיב זה גם כן.

זיד (זק"ד).

זדבג (שדב"ג).

זדרודה ז' טפחים ד' אצבעות ד' טפחים

ז' אצבעות ה' טפחים ז' אצבעות (מרת

לחם הפנים).

זדיל זו דומה לזו.

זיה זיו השכינה, זה הדבר, — הדבור, —

הדין, — הדרך, — האיש (זה"א), —

האות, זה הוא, זכור הברית (זה"ב), זקני

הדור, זוהר הקדוש (ס') (זה"ק), זמרת

הארץ (ס') (זה"א).

זיה אל"י זה השלחן אשר לפני יי.

זהונבוק"ב זכור הברית ונאמן בכריתו

וקים במאמרו.

זה"ז זמן הזה.

זה"ל זכות הוא לו.

זהלצי"ב זה השער ליי צדיקים יבואו בו.

זה"מ זרע המלוכה, — זרע המלכות (ז"מ).

זהע"י זה היום עשה יי (נגוניב נגילה

ונשמחה בו).

זה"ק ז' הקפות, זוהר הקדוש (ס') (ז"ה).

זוה"ק, זרע הקדוש.

זה"ש זה הוא שאמר (זה"ש"א), — שאמרו,

— שכתב (זה"ש"ב).

זה"ת זאת התורה.

זואצל"ז זו ואין צריך לומר זו.

זוה"ח זוהר החדש (ס') (ז"ח).

זויז זה וזה.

זוי"ב זה וזה בודק.

זוי"ג זה וזה נורם.

זוי"מ זב ומצורע.

זוי"נ זעיר (אנפין) ונוקבא (ק'), זכר ונקבה.

זוי"ס זולל וסובא.

זוי"ש זכור ושמור.

זוישב"א זכור ושמור בדבור אחר.

זיז זר זהב (ס').

זיח זכאה חולקיה, — חולקוין, זוהר חדש

(ס'), ז' חדשים, זמנא חדא.

זחא"ד זה חלק אדם רשע.

זחאר"מ ונא"מ זה חלק אדם רשע מאלהים

ונחלת אמרו מאל.

זחיז זכת חלב ודבש.

זמה"ע שבעה טובי העיר.

ז"י זרע ישראל, — יעקב, — יהודה, זמירות

ישראל.

זי"א ז' ימי אכילות.

זי"ב ז' ימי כראשית.

זיה"ח ז' ימי ההופה (זי"ח).

זיה"מ ז' ימי המשתה (זי"ה).

זי"ל זכרונו יהי לברכה, זכותו יעמוד לנו.

זי"מ זכר יציאת מצרים (זלי"מ).

זי"ע זכותו יגן עלינו, זכרונו יעמוד עולם.

זיע"א זכותו יגן עלינו.

זי"ב זכרי כהונה, זה כפרתי.

זי"א זכות אבות (ז"א).

זי"ז זה כנגד זה.

זי"ל ז' כוכבי לכת (שכ"ל).

ז"ל זכרו — זכרונו לברכה, זכור לטוב, זה

לשוננו, זכר לדבר, זכר לחרבן (זלי"ח),

זכרונו לחיים (ת') (זלי"ח).

זלא"ל זכרה לי אלוה לטובה (וחעב"ד

וחוסה עלי כרוב רחמיק).

זלה"ה זכרונו לחיי העולם הבא (וללה"ה,

זלע"ה).

זל"ן זה לזה.

זל"ח זכרונו לחיים (ז"ל), זכר לחרבן, זכר

לחגיגה.

וקמ"ש ובה"ת וקבלת מלכות שמים וברכת
 התורה (יעב"ץ).
 ור"א (ר"א).
 וראב"ש (ראב"ש).
 ורד"א במ"ב ור"ד אבודרהם כמחילת כבודו
 (יעב"ץ).
 ור"ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורחמנא לצלן.
 ור"מ ויפק רצון מיי.
 ור"ם ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
 ור"ע ורבי עקיבא, ור' עמרם.
 ושב"י ושמרו בני ישראל.
 וש"ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
 ושמו"נ ושבתא ממילא נפקא.
 וש"נ ושם נאמר, ושם נסמן.
 ושעב"י ושלוש על כל ישראל.
 וש"פ ושאר פוסקים, — פרושים.
 וש"ר ושלוש רב, ושם רע.
 וש"ש ושאל שלום, ושלוש שני, ושכולת
 שועל, ושבת שירה.
 ותב"צ ותירוצו בצדו.
 ותה"ב וזה תוכן הכתוב.
 ותורתו"צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת').
 ותמו"מ ותן טל ומטר (ת').
 ות"ל ותרצה לידע, ותהלה לאל, ותערב
 לפניך (ת'), ותלמוד לומר.
 ותל"מ ותו לא מירי.
 ותיע ותניא עליה.
 ות"ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
 ותתב"ב ותלמוד תורה כנגד כולם.

ועע"ל ועיין עוד לקמן — לעיל.
 ועפ"א ועל פיהם אמרו, ועד פרוטה אחרונה.
 ועפ"ז (עפ"ז).
 וע"ק ועוד קשה.
 וע"ר ועוד רמו.
 וע"ש ועיין שם, ועוד שלום.
 וע"ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
 וע"ת וע"ח ועירובי תחומין ועירובי חצרות
 (יעב"ץ).
 ופ"א ופירוש אחד, — אחר, ופרק אחר.
 ופרשה א', ופעם א', ופסקו אחר.
 ופג"ן ופורין גרר ישכנו נחש.
 ופס"ד ופסקי דומרא, ופסק דין.
 ופעם"ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת').
 וצ"ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב).
 — לומר, — לקרות, — להבין.
 וצבמ"ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב"ץ).
 וצהר"צ וצדוק הרין וצדקתך צדק (יעב"ץ).
 וצ"ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב.
 — להבין, — לפרש, — להיות, — למחוק.
 וצ"ד וצריך לדקדק, — לדייק.
 וצ"ל דס"ל וצריך לומר דסבירא ליה.
 וצלה"ת וצריך להתענות.
 וצע"ג וצריך עיון גדול.
 וק' וקרי.
 וק' ו' קצוות, ואני קראתיך.
 וק"ל וקיימא לן.
 וק"ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
 וקמ"ש וקבלת מלכות שמים.

ז

זא"ב זה אומר בכה.
 זאבוזא"ב זה אומר בכה זה אומר בכה.
 זא"ב ולב"א וזכור את בוראך והצענע לכת
 ביראת אלהים.
 זאה"ל וזכור אותו האיש לטוב.
 זא"ו זה אלי ואנוהו, ועיר אנפין ונוקבא (ק').

ז' זוהר (ס'), שבעה, זמן, זווים, זהובים.
 ז"א זכות אבות (זכ"א), וכן אברהם (ס').
 זרע אברהם, ועיר אנפין (ק'), זה אומר, —
 אמר, — אינו.
 זא"א זה אומר אני.
 זא"מ זה אומר אני מצאתיה.

ולע"ה ולענין חדש.

ולפ" ולא פליגי, ולכן פירש.

ולצ" ולא צריך.

ולצ"ל ולא צריך לומר.

ולקל"ל ולא קדשה לעתיד לבא.

ולק"מ ולא קשי מידי.

ול"ר ולשון רבים.

וליש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה.

ול"ת ולא תימא, ולא תעשה, ולא תשא.

ולתשו' ולתשובה.

ומ"א ומדרש אנדה.

ומא"ל ומידי אחרניא לא.

ומא"מ ומה אני מקיים.

ומב"ה ומברכין החדש.

ומ"ד ומאן דאמר (מ"ד).

ומ"ה ומשום הכי (ומש"ה), וכן משמעות

הלשון (ובמש"ה).

ומו"י ומורה ועווב ירוחם.

ומלוי"ב ומקשה לכו יפול כרעה.

ומ"מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח

מנות.

וממ"ל ומכל מקום יש לישב.

ומ"ם ומר סבר.

ומע"ע ומעשר עני.

ומעש"ט ומעשים טובים (ומעש"ט).

ומפ"ה ומפני הטאינו (ת').

ומפ"ל ומפורש לעיל — לקמן.

ומ"ר ומביא ראיה.

ומ"ש ומה שאמר, שאמר, שנאמר — שכתב

שכתבו, שנכתב, שנשאר, ומעשר שני.

ומשאז"ל ומה שאמר, וזכרונם לברכה.

ומש"ה ומשום הכי (מש"ה).

ומש"ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.

ומת" ומאן תני, ומתן תורה.

ומתב"ב ומתענין שני וחמישי שני.

ומתחל"ה ומתחילין להתענות.

ומת"ל ומה תלמוד לומר.

וג"ב ונכתב בצדו (גיב).

וגימורע"ה ונאחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה (ת).

וג"ל ונראה לי, ונפקי לך, ונאמר להלן.

וגל"ע ונראה לפי עניותי.

וגלע"ד ונראה לפי עניות דעתי.

וגלשא"צ ונראה לי שאין צריך.

וגי"מ ונפקא מניה, — מנה.

וגפ"ש ונשלמה פרים שפתינו.

וס' וסיעתיה (וסי"ע).

וס"א וסברא אחרת.

וס"ה וסך הכל, וסכום הכל.

וסבד"ס וסבת כל הסכות.

וס"ל וסכירא ליה, — להו.

וס"ע וסדר עולם (ס').

וע' ועיין, ועוד.

וע"א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.

ועצ"א ועבשוני אני אומר.

ועד"ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.

ועד"ז ועל דרך זה.

ועד"זא ועל דרך זה אמר.

וע"ה ועל הכל, ועין הרעת (ס'), ועם הארץ,

ועם הכולל.

ועה"ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.

ועי"ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.

ועז"א ועל זה אמר.

ועז"ז ועל זה נאמר — נראה.

ועי"ה ועירובי הצרות.

ועה"מ ועדים התומים מטה.

ועהש"ה ועל חטאים שאנו חייבים עליהם.

ועי"ז ועל ידי זה.

ועי"ב ועל ידי כך.

וע"ב ועל כולם.

ועכ"ז ועם כל זאת, ועם כל זה.

ועי"ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש,

ועיין לעיל, ועיין לקמן.

ועכ"פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.

ועי"ל ועד לחכמים (ס').

ועמש"ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.

ועמש"ע ועיין מה שכתב עוד.

ועז"ג ועוד נראה — נאמר — נכתב.

וענ"ל ועוד נראה לי.

ועס"ה ועיין ספר הסידים.

ועע"ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.

ועע"א ועוד ענין אחר — אחר.

- ו"ם ויש פוסקין — פוסלין.
 וי"ק ויין קפריסין (יעבי"ן).
 ויק"פ ויקהל פקודי.
 ויק"ר ויקרא רבא (ס).
 ויר"ל ויש ראיה לדבר, ויהי רצון לפניך.
 ויר"מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מ"י.
 ויר"ש וירא שמים (וי"ש).
 וי"ת ויונתן תרגם.
 וית"ל ויתן לך (ת).
 וב' ובתיב.
 וב"ב ובתיב בתריה.
 ובב"ב וכל בני ביתו.
 וב"ד וכן דעת, וכל דבר.
 ובד"ל ובדומה לו, — לזה, וכל דמיו
 ליה.
 ובד"ש וכל דבר שורש.
 ובדת"ג לבעה"ש"ט וכל דבר חוקק נתון
 לבעל השטר.
 וב"ה ובתיב תתם, וכן הוא, וכך הוא.
 ובח"א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.
 ובחב"מ"ר וכן הוא במדרש רבה.
 ובח"ג ובהאי גוונא, ובהן גדול.
 ובחד"ל וכל הדומה לו.
 ובח"מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, —
 מנהגם.
 ובח"נ וכן הנוסחא.
 ובחנ"ם וכן הוא נוסחת ספרדים.
 ובח"ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.
 ובח"פ וכל הפוסקים.
 ובכו' ובוליה.
 ובכ"ב וכיוצא בו.
 ובכ"ב"א וכיוצא בו אתה אומר.
 ובכ"ב וכיום בפור.
 ובכ"ר וכן יהי רצון.
 ובכ"ב וכן כתב, וכל כך.
 ובכ"ל וכן ליתא.
 ובכ"מ וכל מקום, וכן משמע — מבואר —
 מפורש, וכן מצאנו.
 ובמבלק"פ וכן משמע בלקוטי פירוש (ס).
 (יעבי"ן).
 ובמ"ה וכן משמעות הלשון.
- ובמ"ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב
 (ובמ"ש"ב).
 ובמ"ש"א וכמו שאמר.
 וב"ג וכן נראה, וכן נוהגין.
 ובבב"מ וכן נקרא בכל מקום.
 ובכ"פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.
 ובכ"פ וכל פעם ופעם.
 ובצ"ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש
 — לתרין, וכן צריך לכתוב.
 ובכ"ר ובראשי תיבות, ובכ"בנו תם.
 ובכ"ש וכל שכן, וכלי שני.
 ובכ"שילעמ"ש וכל שכן יש לתמוה על מה
 שכתבו.
 ובכ"ת וכי תימא — תאמר.
 ובכ"ת"א וכן תרגם אונקלס.
 ובכ"ת"מ וכי תימא הני מילי.
 ובכ"ת"י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.
 ובכ"ת"י ובתיב.
 ובכ"ת"ד וכי תעלה על דעתך.
 ולבב"מ ולבסוף מאי סבר (מעמ"ס).
 ול"ד ולא דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא
 דק (ולד"ק).
 ולד"ה ולדברי הגמרא — הגאונים.
 ולד"צ"ל ולדעת זה צריך לברך (יעבי"ן).
 ולד"ה ולדברי חכמים.
 ולד"ק (לד"ק).
 ולד"ר"ל ולדברי רבותינו ז"ל.
 ולהשיות עב"ש ולהשומע יונעם ותבא עליו
 ברכת טוב.
 ולז"א ולזה אמר — אמרו.
 ולז"ה ועד לחכמים (ס).
 ולז"ג ולכן נאמר — ולכן.
 ולב"ע ולמולי עלמא.
 ולמ"ד ולמאן דאמר.
 ולמ"ב ולמוצאי ט' באב (ולמו"ש"ב).
 ולמ"ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.
 ול"ג ולי נראה, ולכן נאמר.
 ול"ע ולפי ערכי.
 ולע"א ולא עם ארץ חסיד.
 ולע"ד ולפי עניות דעתי (ולע"ד, ולפע"ד).
 ולע"ג ולפי עניות דעתי נראה.

והיל' והיה לו.

והיל' והיה לו לומר, והוה ליה למימר.

והיל' והלכה למשה מסיני.

והיל' והושיענו למען שמך (ת').

והיל' והוא מוכן בנקל.

והיל' והמשכיל יבין.

והיל' (הנ"א).

והיל' והני מילי.

והיל' והיא סבתו (ת').

והיל' והני פירושו, והני פסק.

והיל' והפסוק והפסוק בלי רשות ידקדנו הרב.

והיל' והפסוק והפסוק בלי רשות ישכנו נחש.

והיל' והא תניא, והא תנא.

והיל' וזה אומר.

והיל' וזה אומר ככה.

והיל' וזה את זה. וזה אומר זה.

והיל' וזאת הברכה (וה"ה).

והיל' וזה הדין.

והיל' וזה הוא שאמר, — שאמרו.

והיל' וזה הוא שאמרו חכמינו — חכמים.

והיל' וזה לשונו.

והיל' וזה מוכן בנקל.

והיל' וזה מה שאמרו.

והיל' וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).

והיל' וזה סוד, — סימן, — סדר.

והיל' וזה סוד גדול.

והיל' וזה סוד הכתוב.

והיל' וזה סוד מה שאמר.

והיל' וזה סוד עמוק.

והיל' וזמן פרעון.

והיל' וזה פלא גדול.

והיל' וזה פירוש הכתוב.

והיל' וזה קל להבין.

והיל' וזה שאמר.

והיל' וזה שאמר הכתוב.

והיל' וזה שאמר עוד.

והיל' (ב) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הרבר.

והיל' וחכמים אומרים, וחד אמר.

והיל' וכן בשלם סוכו (ת').

והיל' והזוהר הלילה.

והיל' וזכאני חסדך יי' (וה"ה).

והיל' והפין יי' בידו יצלה.

והיל' והיו הקדש.

והיל' וחרם לזרים.

והיל' וחרם לזרים בנדוי.

והיל' וחרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.

והיל' (חמו"ק).

והיל' (חמו"ק).

והיל' ותן טל ומטר (ת'). וטומאת מת (וטי"מ).

והיל' וטוב לב משחה תמיד.

והיל' וטלית קטן.

והיל' ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.

והיל' ויאבת שיה' ויש אוסרין בתשמיש המטה.

והיל' ויש אם למסורת.

והיל' ויהי בנסוע הארון (ת').

והיל' והפין יי' בידו יצלה.

והיל' ויש גורסין, וירדו גשמים.

והיל' שני' דמעתין ואני יצחק הקטן בן

שמואל נטריה רחמנא דמן עכו תכנה ותכונן.

והיל' וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית

(שלי"ה).

והיל' וזכאני חסדך יי'.

והיל' ויש חולקין, ויראת הטא, ויוצאי חלציו.

והיל' ויום טוב בן ערן (יעב"ץ).

והיל' ויש טעם לדבר.

והיל' ויש לישב — לומר — להוסיף —

לבאר — להקשות — לדקדק (ויל"ה), ויש

להקל (ויל"ה) — להחמיר, ויתן לך (ת').

והיל' ויש לישב כדוחק.

והיל' וירדו להם גשמים.

והיל' ויש לדקדק.

והיל' ויש לשמוך על זה כשעת הרחק.

והיל' ויש מפרשים.

והיל' ויש מחמירין.

והיל' ויש מפרשים שאמרו.

והיל' ויש מקומות שאין אומרין.

והיל' ויהי נועם (ת'), ויש נוהגין.

והיל' ויש נוהגין לומר — לקרות — לחקוע

— להתענות.

והיל' ויש סותרין, ועשר ספירות (ק').

והיל' ויחי עוד לנצח.

והיל' ויעיש ויעין שם.

ובע"מ ובעל עשרה מאמרות (ס).
 ובע"פ ובעל פה.
 ובפ' ובפרק, ובפירוש, ובפרשת.
 ובפדר"א ובפרקי דר' אליעזר.
 ובפ"מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס).
 ובפפ"ש ובפירוש פרק שירה.
 ובצ"ה ובצאת הזוכים.
 ובקי"פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב"ן).
 ובק"ק ובקצת קהלות.
 ובברב"ג וכרכה בר נחמני.
 וברי"ה ובראש השנה.
 וברי"ח ובראש חדש, ובראשי חדשיכם (ת).
 וברי"מ וברעיא מהימנא (ס).
 ובש"ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
 ובת"י ובתענית יחיד.
 ובת"צ ובתענית צבור.
 וגא"ה(ה) וגומרין את ההלל.
 וגו' וגומר.
 וג"ה וגמילות חסדים.
 וגעא"ה(ה) וגומרין עליו את ההלל.
 ודי"ב ודי בזה, — בזה.
 ודב"ל ודי בזה למבין.
 וד"ה ודברי הימים.
 ודהד"ע ודברי הימים דניאל עזרא.
 ודו"ק ודייק ותמצא קל.
 ודכ"ע ודבולי עלמא.
 וד"ל ודי למבין, ודי לחכימא.
 ודל"ב ודי לחכימא ברמיזא.
 ודל"ג ודעת לנבון נקל.
 ודמ"ש ודע מה שתשיב.
 ו"ה ווי העמודים (ס). ויכוח הדת.
 והא"ר והא אמר רבי.
 והא"ש והיה אם שמוע.
 והביע והבי ענינים, והבי במאי עסקינן.
 והביק והכא בהא קמפלגי.
 והי"ד והיבי דמי, והא דכתיב, — דאתמר,
 והיינו דכתיב.
 והד"א והכל דבר אחד.
 וה"ה והוא הרין.
 והה"ג והוא הרין גמי.
 והי"ט והאי טעמא.

ובג"פ ובגמרא פרק.
 ובד"מ ובד' מינין.
 ובדי' ויהי בנסוע הארון (ויב"ה).
 ובדי"ב ובית הבחירה.
 ובדי"מ וכערת הרע מקרבך.
 ובדי"ד ובהושענא רבא.
 ובדי"ש ובין השמשות.
 ובזוה"ק ובזוהר הקדוש (ס).
 ובזו"ח ובזוהר חדש (ס).
 ובחזו"ב ובספר חיים זכרון וכתבנו.
 ובח"ל (ובחיל) ובחזין לארין.
 ובחזו"ג ובספר חיים נזכר ונכתב.
 ובמ"י ובמבול יום.
 ובדי"ש וביום השבת, ובין השמשות.
 ובדי"ט וביום טוב.
 ובדי"ב וביום כפור.
 ובדי"ב וברכת כהנים, וב' כוללות (יעב"ן).
 ובכ"א ובכל אחד.
 ובכא"א ובכל אחד ואחד.
 ובכ"מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף
 משנה (ס).
 ובכ"ע ובכל ענין.
 ובכת"פ ובכ"תן פחדך (ת).
 ובכ"א ובכ"ל א'.
 ובכ"ה ובכ"ל הכי.
 ובכ"ג ובא לציון גואל (ת).
 ובכ"ג ובכ"ג בעומר.
 ובכ"פ ובלקוטי פירוש (ס).
 ובכ"ל שא"ל ובכ"ד שיבון את לבו לשמים.
 ובמ"א ובמגן אברהם (ס).
 ובמס"ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים
 גרסינן.
 ובמס"ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.
 ובמקע"ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב"ן).
 ובני"א ובנוסחא אחרונה, ובני אדם.
 ובנא"ה וכזה נבוא אל הביאור.
 ובני"ד (בני"ד).
 ובסח"ל ובספר חסד לאברהם.
 ובס"ס ובסוף סימן.
 ובעה"ח ובאתי על החתום.
 וב"ע וב' ערכות.

ו'

ואל"א אמ"א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.
 ואל"ב ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.
 וא"מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין —
 מספידין — מברכין — מתענין, ואינו מתירא.
 וא"מ ימא"א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.
 וא"מ י"צ ואין מתענין יאהרצייט.
 ואמ"ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ"ל).
 וא"מ עה"ב ואין מברכין על הבשמים.
 ואמ"ש ואין מברכין שהחינו.
 ואנ"י מו"ע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד
 עולם הללויה (ת').
 ואע"ג ואף על נב.
 ואעפ"כ ואף על פי כן.
 ואפ"ה ואפילו הכי.
 ואצ"ל ואין צריך לומר — לחוש —
 להתענות — לברך.
 וא"צ לג"ד ואין צריך לגי ראשונות (יעב"ץ).
 ואצ"ל עיד"א ואין צריך לומר על ידי דבר
 אחר (יעב"ץ).
 וא"ק ואתה קדוש.
 וא"ק ית"י איני ואתה קדוש יושב תהלות
 ישראל אל נא (ת').
 וא"ש ואלה שמות (ס'), ואתי שפיר.
 ואש"ד ואלה שמות רבה (ס').
 וא"ת ואם תאמר, ואל תעשה, ואל תתמה,
 ואני תפלתי (ת').
 ואת"ל ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך,
 ואם תרצה לידע.
 וא"ת ליע"ד ואני תפלתי לך י"ע"ת רצון (ת').
 ובא"י ובארץ ישראל.
 וב"ב ובירך ברכת, וי בנינים בו.
 ובכ"ה ובכית המקדש — המדרש (ובכה"מ).
 ובכה"ב ובכית הכנסת.
 ובכה"ת ובכית התפלה.
 ובב"י ובכית ישראל (ס').
 ובג"ד ובגין דא.
 ובג"ב ובגין כך.

ו' ויניציא.
 וא' ואמר, ואמרו (ואמ').
 וא"א ואני אומר, ואי אשמעינן, ואי אפשר,
 ואם אמר, ואין אומרין, ואי אמרת.
 וא"א אא"א ואין אומרין אל ארך אפים.
 וא"א א"ה ואין אומרין אב הרחמים.
 וא"א ובר"ה ואין אומרין ובראשי חדשיכם.
 ואא"ן ואדני אבי זקני.
 ואא"ל ואם אין לו.
 וא"א שמ"ל ואין אומרין שיר מזמור לאסף.
 ואא"ת ואין אומרין תחנון.
 ואב"א ואי בעית אימא.
 ואבכ"ב (אבכ"ב) ואין בכך כלום.
 וא"ג ואית גרסא, — גרסין.
 ואג"ב ואגרת בקורת (ס').
 וא"ה ואפילו הכי, ואי הכי.
 ואה"ר ואלה הדברים רבא.
 ואו' ואומר.
 ואור"ת ואומר רבינו תם.
 ואז"ב ואני זאת בריתי.
 ואז"ל ואמרו וזרונום לברכה.
 ואח"ו ואם חס ושלום.
 ואח"כ ואחר כך.
 ואח"כ ב"ע ואחר כך באו ערים.
 ואמ"ב (אמ"ב).
 וא"י ואם ירדו, ואורך ימינו.
 וא"ג ואם ירדו גשמים.
 ואב"ה ואין כל חדש (תחת השמש).
 ואכמ"ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי
 מבעי ליה.
 ואכמ"ל ואתה כרחום סלח לנו (ת')
 (ואכמ"ל).
 וא"ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לזוז, —
 להאריך, ואין להקשות — לתרין — לחלק,
 ואם לאו, ואסור להדליק, ואודו לשעמיהו.
 ואל"א ואם לא אמר, — אכל.
 ואל"א אב"ז ואם לא אכל אלא בית (יצא).

- הק' של"ה הקדוש שני לוחות הברית (ס).
ה"ד (ה"ד) הושענא רבא.
הרא"ב הרב ר' אליהו בחור.
הראב"ד החכם ר' אברהם בן דוד — דיאורו,
הרב אב בית דין.
הראב"ד דפסק"ק הרב אב בית דין דפה
קהילה קדושה.
הראב"ע החכם ר' אברהם בן עזרא (ראב"ע).
הרא"ם הרב ר' אליהו מזרחי.
הרא"ש הרב רבנו אשר.
הר"ב הרצון בנו הרב ברטנורה.
הרב"ה הרחום כרוך הוא.
הרבה"ט הרב בעל הטורים.
הרב"י הרב בית יוסף.
הר"ד הרב ר' דוד.
הרד"ל הרב ר' דוד לוריא.
הרד"ק הרב ר' דוד קסחי.
הר"ה הרחבת הלשון.
הרח"ו הקדוש ר' חיים ווישאל.
הרמ"ב הנותן ריה טוב בפירות.
הרמ"א הרב ר' יצחק אברבנאל.
הרמב"ח הרב ר' יעקב בן חביב.
הרמב"מ הרב ר' יהודה בן מינאש.
הרמב"ש הרב ר' יצחק בר ששת.
הרמ"ד (ר"ד).
הרמ"ח הרב ר' יהודה הסיד.
הרמטב"א הרב ר' יוסף בר אברהם.
הרמ"ק הרב ר' יצחק אלפסי.
הרמ"ן הרב ר' יצחק (נאות).
הרמ"צ הרב ר' יצחק נאות.
הרמ"צ"ם הרב ר' יעקב צני מעקלענבורג.
הרמ"ק הרב ר' יוסף קארו.
הרמ"ק"ם הרב ר' יוסף קסחי.
הרמ"ש הרחום יתברך שמו.
הרמ"ת הרב ר' יונה תאומים.
הרמ"ל היה ראוי לומר.
הרמב"ג (רמב"ג).
הרמ"מ הרב ר' מאיר, — משה.
הרמ"א הרב ר' משה איסרלש.
הרמב"ם (רמב"ם).
הרמ"ב (רמ"ב).
- הרמ"ק הרב ר' משה קורובורו.
הר"ן הרב רבנו ניסים.
הרע"א הרב רבי עקיבא אייגער.
הרע"ב הרב ר' עובדיה ברטנורה (רע"ב).
הר"ף (= ר"ף).
הרפשי"י הרב רבינו פריץ שיחיה.
הר"ר (ר"ר).
הרשב"ן (רשב"ן).
הרש"ג (רש"ג).
הרשטב"א הרב ר' שם טוב בר אברהם.
הרש"ק הרב ר' שמואל קירדאנאווער.
הר"ת (ר"ת).
השא"נ היוק שאינו ניכר.
השבא"ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
השב"ה השם כרוך הוא.
השב"ן השבתי צבי.
השה"י השיר היחוד.
הש"ן הכל שריר וקיים (הש"ן).
השט"מ השטה מקובצת (ס'), השטר מכירה.
הש"י (הש"י"ת) השם יתברך, השל יד.
הש"א השם ישמרהו אמן.
הש"ד השם יקום דמו.
הש"ד"ע השם יקום דם עבריו.
הש"ן השם ישמרהו ויחיהו השם ישמרנו
ויצילנו השם יתברך ויתעלה.
הש"י"ת השם יתברך.
הש"ל הרי שלך לפניך.
הש"ע (הש"ע) השולחן ערוך.
הש"ר השל ראש.
הת"ב המרכיב תורה בישראל, — ברכים.
הת"ו התוספות.
התוב"פ התוספות בפרק (יעב"ן).
התוד"ק (התה"ק) התורה הקדושה.
התולע"י התולעת יעקב (ס').
הת"ח (ת"ח).
ה"ת כה"ת האי תנא כהאי תנא.
הת"ע התרת נדרים.
הת"ם התראת ספק (לש"ה לא שמה התראה).
הת"ם ש"ה התראת ספק שמה התראה.
הת"פ הצור תמים פעלו (הצת"פ).
ה"ת הכי תרגומו.

הני"א הנוסחא אחרונא, הכי נמי אמרינן.

הנא' הנאמר (הנ').

הנהי"ח הנין ההמה.

הנהי"ם הוא נוסח הספרדי.

הנז' הנוסחא, הנוקבא (ק').

הנז' הנוכר.

הנז"ש הנוכר שם.

הני"ח הנשאר חיב (?).

הני"ב הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.

הני"ל הנוכר (הנחב) לעיל — למעלה.

הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן —

להלן.

הנל"ב הנותן ליעף כח.

הנל"ב הנוכר למעלה כמה פעמים.

הני"מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה"מ).

הנמ"ל הנמשך מעבר לדה, הנאמר מעבר

לדה.

הנמע"ל הנוכר מעבר לדה.

הנעו"ע הנעלבים ואינם עולבים.

הנע"ל היה נא עוזר לנו.

הני"פ הכי נמי פשיטא.

הני"ר הנעלה — הנכבד — הנדיב רבי,

הנחת רוח.

הנית הנותן תשועה, הנחת תסלין (ה"ת).

הנת"ל הנותן תשועה למלכים.

ה"ם הר סיני.

הס' הספר, הסדרא.

הס"א הסטרא אחרא (הס"א) (ק').

הס"ד הוא סוף דבור.

הס"ט"א הסטרא אחרא (ס"ט"א) (ק').

הס"ט"א ח"ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק').

הסע"ם הספר עד סופו.

הסרה"פ הסכמת רוב הפוסקים.

הס"ש הסיבת שמאל.

הס"ת הלכות ספר תורה.

ה"ע הוא עמוק, הנע עצמך (הני"ע), הליכות

עולם (ס'). הרהור עבירה.

הע' העובדים.

העבמה"ק העוסק במלאכת הקדש.

העדה"ב העולם הבא (העוה"ב).

העודה"ז העולם הזה.

העו"מ (הע"מ) העולה מזה.

העמ"ץ העטרת זהב (ס').

העל"ה העובר לפני התבה.

הע"מ העשר מנות.

הע"ם העשר ספירות (ק').

הע"ר הערב רב, הערמת ריבית (הע"ר).

הי"פ הכי פירושו — פירש — פירשו, הכי

פריך, השנחה פרטית, הברה פשוטה (ד').

הי"ד (הפס"ד) הפסק דין.

הפז' הפוסקים.

הפז"ר (הפז"ר) הלכות פריה ורביה.

הפמ' הפטורה.

הפלא"ה הקטן פנחס (ה) לוי איש הורוויץ.

הפיל"ש שבע הפלאה שבכרכין (הפש"ב) (ס').

הפי"מ הפסד ממון, הפסד מרובה (הפס"מ).

הפי"נ הפרת נדרים.

הפס' הפסקה, הפסד.

הפסהמ"ק הלכות פסולי המוקדשין.

הפס"ר (הפס"א) הפסקה ראשונה, הפסקא

רבתי.

הפס"ש הפורש סנת שלום, הפסקה שניה

(הפס"ב).

הפרי' הפרק, הפרשה, הפרחון (ס').

הפרי"ח (פרי"ח).

הצב"י הן צדיק בארץ ישולם.

הצת"פ הצור תמים פעלו.

ה"ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, האי קשיא.

הק' הקדוש, הקשה, הקטן.

הק"א הכי קא אמר (קאמר).

הק"ב הריוט קופין בראש.

הקב"ה הקדוש ברוך הוא.

הקבשלי"ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.

הקד"מ הקדמת המחבר.

הקד"ם הקדמת הספר.

הקיר"ה הקיסר ירום הודו.

הק"ל הא קיימא לן, הקורם לבוא.

הקמ"ל הא קמשמע לן.

הקק"ל הא קא קשיא ליה.

הק"ר הקדוש רבי.

הקרח"ו הקדוש רבי חיים וויטאל.

הקרשא"ת הקדמת ר' שמואל אבן תבון.

המבכה"ם השטן מקטרג בשעת הסכנה
(השמכה"ם).

המבכ"ל המבדיל בין קודש לחול (המק"ל).
המד"א היבטא דאמר, היך מה דאת אמר,
היינו מה דאמר, — דאתמר.

המד"ב היינו מה דבתיב.
המד"ג המאור הגדול (המאוד"ג).

המד"ד המון העם.

המד"ה המאור הגדול רבי.

המ"ו המסס וביט הכוסות.

המ"ז הריני מוכן ומוזמן.

המז"ח המוכה את הרבים.

המח"ש המפיל חבלי שינה (ת').

המ"י המשכיל יבין.

המ"כ המלך יעננו ביום קראנו.

המ"ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.

המיר"ה המלך ירום הודו.

המ"ש המקום יתברך שמו.

המ"ת המקום יתברך.

המכ"ז המוציא כתב זה.

המ"ל המוציא לאור, היבט משכחת ליה, הוה
מצי למימר.

המלכ"ד המביא לבית הדפוס.

המ"ל ומ"ל הוא מותיב לה והוא מפרק
לה.

המלמ"ע המוציא לאור מכתב עתי.

המלתע"ב המניע לידו תבוא עליו ברכה.

המ"מ המניד משנה (ס).

המע"ד המעביר על דעתו.

המע"ה המוציא מחברו עליו הראיה, המלך
עליו השלוט, המלוה על המשכון.

המעול"ת המצות עשה ולא תעשה.

המע"מ המעביר על מרותו.

המע"פ הסר ממך עקשות פה.

המפב"ה המלבין פני חברו ברבים.

המק"ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו)
לדעת.

המש"ל המוציא שם לבטלה.

המשש"ל המוציא שם שמים לבטלה.

המת' המתרגם.

ה"ג הכי נמי, הזכרות נשמות, הלכות נדרים.

היצה"ר היצר הרע.

היש"ג (= השי"ג).

היתר"ה היתר הוראה.

הכ"ד הלא כה דברי.

הכר"א (היכר"א) הו כמא דאמר.

הכר"ה (הלכר"ה) הלכה כדברי האומר.

הכ"ח (ה"ח) הכל חייבין.

הכל"ה הלכות כלאי הדרם.

הכ"מ הריני נפרת משכנו — מיתתו הרי

נפרת משכנו, הכסף משנה.

הכנ"א הנססת אורחים (הכ"א).

הכנ"ב הנססת כלה.

הכס"ת הלכה כסתם.

הכ"ש הכל שוחטין.

ה"ל הוה לו, הוה ליה, הא לך, הרי לך.

הל' הלכה, הלכות.

הלב"ש הנקרא לחיים ברכה ושלוט.

הלד"ל הבא להורגך השבט להורגו.

הלד"פ הלקה והפתרון (פ).

הל"ב הלכה כר' . . . הלכה כמותו.

הלכ"ז הבו לי"י כבוד ועזו.

הלכ"ט הודו לי"י כי טוב.

הל"ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (הול"ל).

הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל"מ).

הלל"מ הלכה למשה.

הל"מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה.

הלע"ה הליכות עולם (ס).

הלע"ל הליכות עולם לו.

הל"פ הגדת ליל פסח.

הלקד"ת הלכות קריאת התורה.

הלק"ט הלכות קטנות.

ה"מ הני מילי, הכי מאי, הלכות מוזהר,

הכרה מורכבת (ד'), הוה מצי, הפסד

טרובה, הלל מצרי.

המ' המלכות.

המ"א הלכות מאכלות אסורות, המגן אברהם
(ס).

המאב"ש המאריך בשלחנו.

המאוד"ג המאור הגדול (המה"ג).

המא"ל המאיר לארץ.

המא"מ הא מה אני מקיים.

הר"ל השתא דאתי להכי.

הר"ל'ע היכא דליכא עדים.

הר"ם ט"ב הבאה וידני אכור טומאה
ביעור (יבמות ע"ד).

הר"ק היינו דקאמר.

הדרשבי"י הילולא דרי שמעון בן יוחאי.

ה"ה הוא הרין, הוא הרבר, הלא הוא, הלא

הם, הרי הוא, הכי השתא, היינו קך, היינו

האי, הדא הוא, האיך הגדול, האשל הגדול,

הנשר הגדול, החרם הגדול, היתר הוראה,

הר הכית (הה"ב), הוי היקש.

ההי"ג הלל הגדול.

ההי"ד הדא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר,

היינו קך דאתמר — דכתיב.

ההי"ז הר הותים.

ההמ"ב האיך הגדול מנוחתו כבוד.

ההמ"ד הינו קך מהו דתימא.

ההי"ג הוא הרין נמי, הטבת ה' גרות (החי"ג).

ההנ"ט ההרנל נעשה טבע.

ההי"ע הוא האלהים עליון.

ההקע"פ הופכין הקערה על פיה.

ההי"ד החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה"ר).

ההי"ט הוכרי השמים.

ההש"ב הצד השווה שבהן.

ההת"ב הרים התלויים בשערה.

הוא"ל הקנה והושט אדם ישחט לנתחלה.

מיש"ה מקום שחיטת הצואה.

בא"ר בעוף אחר רוב.

א"ת אתה תברוק.

התור"ה הסמנים תברוק והיא רוב הסמנים.

הוא"ל הואיל ואתי לידן (נב"מ נימא ביה

מלתא).

הוב"ד הלל ובית דינו.

הוד"ע הודאה עצומה.

הוד"ב הוצאה והכנסה (הוצוה"כ).

הול"ל (הל"ל) הוה ליה למימר.

הוי"מ הוה מצי.

הומב"הי הכו ליי"י בני אלים, ולרשע אמר

אלהים, מי יקום לי עם מרעים, בינו בוערים

בעם, הסירותי מסבל שנמו, ימוטו כל מוסדי

ארץ (יומא דף ג' רש"י).

הוי"ע הדם וערכה.

הוי"ד הושענה רבא (ה"ר).

[הנור"ר הבל ורעות רוח].

הוי"ש הלל ושמאי.

הי"ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס').

הזי"ג הזמן גרמא.

הזוי"ו ל"ך האזינו, זכור, ירכיבהו וירא

לולא, כי ידיו.

הזכ"ב (הזי"ג) הוכרת נשמות.

הזמ"ב הרי זה מתחייב בנפשו.

הזי"ק הוי קרואים.

הי"ה ה' חסדים (ק'), הלכות חליצה, הטבת

חלוס (הטי"ה).

ההד"י הן חסר הן יתיר.

ההי"ג הטבת המש גרות.

ההי"ד החכם רבי.

ההי"ש האל חנון שמו (?).

הי"ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה' טפחים,

הרי טוב, הלכות טומאה, האי טעייא.

הטו"ט הלכות טומאה וטהרה.

הי"י השם יתברך (הי"ת) (השי"ת), השם

ישמרנו (השי"י), הכל יודוך (ת').

הי"א השם ישמרהו אמן.

הי"ב המקום — השם יהיה בעורו.

היב"ק השם יעננו ביום קראנו.

הי"ד השם ינקום דמו (דמם).

הי"מ השם יודע מחשבות (הי"מ), הודי

משה (ס').

הי"ע השם יקום דם עכריו.

הי"י השם ישמרהו ויחיהו (ישמרנו ויצלנו).

הוי"ל הוצא לאור.

הויש"ה היסור ושורש העבודה (ס').

הי"ט היום טוב, הימים טובים.

היכד"א הי נמא דאת אמר.

הי"ל היה לו.

הי"נ השם יודע נסתרות, השם ינקום

נקמתו.

הי"ס"ב הוד סולדת בו.

היסד"ד היסת הדעת.

הי"ע (המי"ע, היר"ע) המקום ירחם עליי

(עלינו) עליהם.

האריה הלכות איסור והיתר.
האודה הם אמרו והם אמרו.
האודה הם אסרו והם התירו.
האלביא הולכין אחר לשון בני אדם.
האמיל הרי את מקודשת לי.
האמלכיא הרי את מותרת לכל אדם.
האימנת'יו (שמוש המלה) (ד').
האים האין סוף (ק).
האי'ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס').
האי'ר הולכין אחר רוב.
הארמי הקדוש אשכנזי (האלהי?) ר' יצחק
(לוריא) (הארמי ז"ל).
האיב הא בעינן הלכה ב'.
הבי'א הצעיר בבית אבי.
הבביי הבעל בית יוסף (ס').
הבבי'ע הבא בעבירה.
הבבית'ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי
תכלית).
הבי'ד הרגוי בית דין, הבעל רין (הבעי'ד).
הוראת בעל דין.
הכדכבי'ע הוראת בעל רין כמאה עדים.
הבדי'צ הבית דין צדק.
הבי'ה הקדוש כרוך הוא.
[הבוהיב הפוך בה והפוך בה].
הבוי'י הדר כוזהר ישיבתו.
הבויי הבית יוסף (ס').
הבי'נ הסבת ב' נרות.
הבי'ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הכי
עדים.
הבעי'ד הוראת בעל דין, הבעל רבר (הבי'ד).
הבעי'ה הבא על החתום.
הבעיל' הבא עלינו לטובה.
הבעי'ת הבעל תפלה, — חוקע, — תשובה.
הבקל' = המבקל.
הבי'ש הכל בירי שמים.
[הבי'ש המי'ש הכל בירי שמים הוי'ן מיראת
שמים].
הג' הנהגות, הגירסא.
ה'ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות,
הסנת נבול, ה' גבורות (ק), ה' גברי, האי
נונא.

הג"א הנהגות אשרי.
הגאבי'ד הגאון אב בית דין.
הגאבי'ד דפה"ק הגאון אב בית דין דפה
הקהילה.
הגאה"ג הגונב אחר הגנב.
הגאמז"ל הגאון אדוני מורי ז"ל.
הגבו"ג (= הגו"ג).
הגבתו"י הגדול בתורה ויראה.
הגבתו"ש הגאון בעל תוספות יום טוב.
הגי'ה הנהגת המחבר, — הכותב.
הגהש"ד הנהגות שערי דורא.
הגו"ג הנבחה ונלילה.
הגורח"א ה' גבורות וחסד אחר (ק').
הגוי"נ הנהגות יש נוחלין.
הגוי' ע"ל הגירסא עיין לעיל.
הגוי"מ הנהגות מיימוניות (הגמ"י). — מרדכי
(הגמ"ר). הגי' מינים.
הגמיה"ג הגונב מן הגנב.
הגמיי הנהגות מיימוני (הג"מ).
הגמ"נ הנהגות מנהגים.
הגמ"ד הנהגות מרדכי.
הגי'ע הגע עצמך (ה"ע).
הגי'צ ב"ב הגואל צדק במהרה בימינו
(יעבי"ן).
הגרי"א הגאון ר' אליהו (מזוילנא).
הגרי"ב הגאון ר' ישעיה ברלין.
הגרי"ח הגאון ר' יהזקאל.
הגרמ"ם הגאון ר' משה סופר.
הגרע"א הגאון ר' עקיבא איגר.
הגרע"ב הגאון ר' צבי.
הגש"ד (הגהש"ד).
הי"ד הינו דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הדא
דכתיב, היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה'
דברים, ה' דרנים, הכי דרשינן.
הד"א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחר,
הלכות דרך ארץ, הילוך ר' אמות.
הדגול"ד ההוא דגרים ולא דייק, (ושמ"נ
ושבשחא ממילא נפקא).
הד"ה הדא הוא.
הד"ה הלא דין הוא.
הדה"ד הדא הוא דכתיב.

דקיי"ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.

דקיי"ל דקיימא לן.

דק"ג דיני קנסות (ד"ק).

דקס"ד דקא סלקא דעתך.

דק"פ דיני קרבן פסח.

ד"ר דברים רבה (ס'), ד' רוחות, דברי

רבותינו — רבי, דברי ריבות (ס').

ד"ג דרבינו גרשון, דברי ר' גרשון.

דרגמ"ה דרבינו גרשון מאור הגולה.

דר"ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב

הונא, דברי רבינו הקדוש.

דרה"ע ד' רוחות העולם.

דרור"א דרבי ורבי אלעזר.

דרור"ע דר' ורבי עקיבה.

דר"ה וחי"ה דראש חודש וחול המועד

(יעב"ן).

דר"י דר' יהודה — יוסי — ישמעאל.

דריב"ז דר' יוחנן בן זכאי.

דרי"ת דבי רבי ישמעאל תני.

ד"ש דרבי שלום, דיני שבת, רוחה שבת,

דחיית שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך,

דרישת שלום, דם שחיטה, דברי שלום

(ס'), ד' שומרים, דיה שעתה, דיין שעתך,

דפוס שאלונקי.

דש"א דיוקנא של אבות.

דשא"ל דבר שאי אפשר לקיימו.

דשא"ה דבר שאינו הגון.

דשא"ל דבר שאפשר לקיימו.

דשאל"מ דבר שאין לו מתירין.

דשא"מ דבר שאינו מתכוין.

דשבי"ב דברים שבכתב.

דשבי"ב אארלאב"פ דברים שבכתב אי

אתה רשאי לאמרם בעל פה.

דשבע"פ דברים שבעל פה (דשבי"ג).

דשי"ג דינא של ניהנס.

דשה"ב דבר שהיה בכלל.

דשה"כ רשעו הנגה (יעב"ן).

דשי"ח נר"ע (וניע) אר"ק שד"ש (סימן

הפטרות) דברי (ירמיהו), שמעו, חזון, נחמו

ותאמר (ציון), עניה (סוערה), אנכי, רני

(עקרה), קומו (אורי), שוש (אשיש), דרשו

שובה.

דשי"ט דשוחר טוב (דשח"ט) (ס').

דשי"י דוכב שפתי ישנים.

דשיל"מ דבר שיש לו מתירין (דשל"מ).

דשלב"ל דבר שלא בא לעולם.

דשמב"ע דשבר מצוה בהאי עלמא (דשי"מ)

(שי"מ).

דשבצ"ג דברים שבצנעה נוהג (דשני"ן).

דש"ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.

ד"ת ד' תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד'

תקופות, ד' תעניתים.

דתה"ק דתורתנו הקדושה.

דתה"ד דתהום רבה.

דתה"ת דתהום התחתון.

דתוי"מ דתמיד ומדות.

דת"י דעת תפארת יסוד (ק').

דתכלב"א דברה תורה כלשון בני אדם.

דתק"ע דברי הימים תהלים קהלה עזרא.

דת"ד דתנו רבנן.

ה

הא"ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.

האב"ת היום אם בקולו תשמעו.

הא"ג האון גליון (האויג).

האה"ל המלה אשר הונחה להורות.

הא"ו הלכות איסור והיתר, הוויות אבי

ורבא.

ה' השם, הלכה, הלכות, המשה, הוד (ק').

ה"א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה אי,

האשה, ה' אותיות, הליכות אלי (ס').

הוי אומר.

הא"א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי,

הוא אדון אחרותו, הלכות אשת איש.

דנה"י דנצה הוד יסוד (ק).
 דנ"מ דנפקא מינה.
 ד"ס דכרי סופרים, דקדוקי סופרים (ס).
 דס"א דסטרא אחרא (ק).
 דס"ב דספק ברכה.
 דס"ד דסלקא דעתך.
 דסד"א דסלקא דעתך אמינא.
 דס"ל דסבירא ליה.
 דס"ל ד"מ דסבירא ליה ד' משמורות (יעב"ץ).
 דס"פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.
 ד"ע דעת עצמו, דכרי עצמו, דרך עולם.
 דכרי עורא, דפוס עתיק, ד' עתיקים, ד' עולמות, דיני ערכין, דירת ערא, דקדוקי עניות, דורות עולם (ס). דבר ערוה.
 דע"ד ד' על ד'.
 דע"ה דרך עין החיים (ס).
 דעו"ט דין עיקר וטפל.
 דע"ץ דעבודה זרה.
 דע"ץ דעל ידי זה.
 דע"ב דעל כרחק.
 דעבד"פ דעל כרחק הני פירוש.
 דעב"פ דעל כל פנים.
 דעק"ל דעוד קשה ל'.
 ד"פ דו פרצופין, ד' פרשיות, דפוס פראנקפורט — פיורא — פראג, דיני פסה, (דר"פ דיני דפסחא).
 דפי"א ד' פעמים י' אמות.
 דפפ"ח דכרי פי חכם הן.
 דפרת"ה דפרק תפלת השחר.
 ד"צ ד' צומות, דורשי ציון (חברה).
 דצח"מ דומם צומה חי מדבר.
 דצ"ך עד"ש באח"ב דמ' צפרדע, כנים, ערוב דבר, שחין, ברד, ארכה, הושך, מכת כבודות.
 ד"ק דגש קל (ד'), דיני קדיש, — קבלה, דכרי קבלה, דפוס קדמון — קראקווא, — קושטנטינא, דיני קנסות (דקי"ג), דירת קבע, דרך קבע, דוד קאססעל, דרך קדושים (ס).
 דקא"ל דקאמר ליה.
 דקב"ה דקודשא בריך הוא.

דלק"ל דלא קיימא לן.
 דלק"מ דלא קשי מידי.
 דל"ש דלא שייך, — שנית — שניהא.
 דל"ת דוחה לא תעשה.
 דלת"ה דלא תימא הכי.
 [דלת"ש"ב די לתלמיד שיהיה כרבן].
 ד"מ דרך משל, דיני ממונות, דבר מאוס, ד' משמורות, ד' מראות — מאות, דרך משפט (ס), דרכי משה (ס), דבר מצוה, דפוס מאנטובה, ארבע מתנות, ד' מרות.
 דמ"ב דע מאין באת, דיני ממונות כשלושה (דמבי"ש).
 דמג"ש דמגוריה שוה (דמגו"ש).
 דמג"ת דמגילת תענית.
 דמ"ד דמאן דאמר.
 דמדי"ח דבר מן החי.
 דמדי"ט דמהאי טעמא.
 דמהל"מ דמהלכה למשה מסיני.
 דמה"פ דשון מוכח הפנימי.
 [דמה"ש דמוסך השבת] (? יעב"ץ).
 דמוא"ב דון מניה ואוקי באתריה.
 דמו"מ דון מניה ומנה.
 ד"ם ככב"ל דין מוריקא משותא כשרא ביצה לובן ביצה.
 דמ"מ דמכל מקום.
 דמ"ס דמר סבר.
 דמעל"ד דמעבר לדרך.
 דמ"פ עדמ"פ ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה.
 דמ"ר ד' מראות (ד"מ).
 דמ"ש דמוצאי שבת, ד' מאות שנים, דע מה שתשיב.
 דמשי"ה דמשום הכי (דמשי"ה).
 דמש"ק דע מי שהוא קונך.
 דמ"ת = דמג"ת.
 ד"נ דכרי נביאים, דיני נפשות, דס נדה, דרכי נועם (ס), דפוס נאפאלי.
 ד"נ א"נ וכ"נ דירה נאה, אשה נאה, וכלים נאים.
 דנ"א דנפילת אפים.
 דנ"ה דנצה הוד (ק).

דה"מ דברי המחבר (ד"ה). המאסף — המעתיק,
 דרך המקור (ד').
 [דה"מ ודה"מ דבר הלמד מענינו ודבר
 הלמד מסופו].
 דהב"מ דהוה מצי למימר.
 דה"ס שה"ת דהתראת ספק שמה התראה.
 דהע"ה דוד המלך עליו השלום.
 דה"פ דברי הפסוק. דהני פירש — פירושו.
 דה"צ דרך הצווי (ד').
 דה"ק דהני קאמר, דהני קתני.
 דהק"ל דהא קיימא לן.
 דהקמ"ל דהא קמשמע לן.
 דה"ת דס התמצית (ד"ה).
 ד"ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין
 (ד"ד).
 דו"א דתן ואבירם.
 דו"ד דת ודין.
 דודא"ל דין ודברים אין לי (עליך).
 דו"ה די והותר.
 דו"ח דין וחשבון (ד"ו).
 דו"ט דורש טוב (ס) (ד"ט).
 דו"ב דבר ונוקבא (ק').
 דושת"ה דורש שלום תפארתו הרמה.
 ד"ז דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס'), דפוס
 זולצבאך.
 דזמ"ט דזה פירש מה שאמר — שאמר.
 ד"ח דברי חכמים, דברים חיצונים, דברי חול,
 דברים חמודים, דרך חיים (ס'), דגש הזק
 (ד'), דבר חדש, דס השאת.
 דה"א דיני הורש אלול.
 דהב"ג דברי חכמים בנהת נשמעים.
 דה"ו דברי חכמים וחידותם.
 דה"י דבר חידוש.
 דחמ"ע דינאל הנניה מישאל ועזריה.
 דח"ק דחברה קדישא.
 ד"ט ד' טפחים, דורש טוב (ס'), (דו"ט).
 דמ"ז דברי טורי והב (ס').
 דמ"ל דורש טוב לעמו.
 דמלנ"ת (ממוצא הלשון) (ד').
 ד"י דין יורשים, דרך ישרים (ס'), די ימים,
 די יסודות (ד"ס).

ד"ל דיש לומר — להקשות — לפרש —
 לתרץ.
 ד"ס די יסודות.
 ד"ב ארבע נוסות, דרך כלל.
 דכ"א דכל אחר, דס כפירה אשת איש,
 דירה כלים אשה (נאים).
 דכאו"א דכל אחר ואחר.
 דכ"ו דבר ונוקבא (ק').
 דכו' דמותיה.
 דכו"ב דרך כנוי וכבוד כלפי.
 דכ"ב דברים כנתבן.
 דכ"ע דגולי עלמא.
 דכ"פ ל"פ דגולי עלמא לא עליני.
 דכ"ר דאי כתב רחמנא (דאכ"ר).
 ד"ל די למבין.
 דל"א דלא אמר — אמרו.
 דל"ה דלאו הכי.
 דל"ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא,
 דיה לצרה בשעתה, דלית ביה.
 דלבח"ב דלית ביה חסרון כים.
 דלבמ"ה די לבא מן הדין.
 דלבש"ב דלית ביה שוה פרוטה.
 דל"ג דלא נסיבין (ל"ג).
 דל"ד דלאו דוקא, דלא דמי, דף דף.
 דל"ה דלמא דהני הוה.
 דל"ה"מ דלאו הכי מסתברא.
 דל"ה"י דלהתנוי דלהתרגום יונתן.
 דל"ז דן לבק זכות.
 [דל"י בא"ה לב"מ דלא ידע בין ארור המן
 לברוך מרדכי].
 דל"ל דלית ליה (ל"ל).
 דלמ"ה ל"ב די לבא מן הדין להיות כנידון.
 דלמא"ע דע לפני מי אתה עומד.
 דלמ"ג דעת למבין נקל.
 דלכ"ג דלכך נאמר.
 דלכ"ע דלכולי עלמא.
 דל"פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.
 דלפ"ד דלפי דעתו — דעת.
 דלפ"ו (לפ"ו).
 דל"צ דלא צריך.
 דלצ"ל דלא צריך לומר.

דא"ל דאס לאו, דאין לומר — לפרש —
 לתרין — להקשות, דאיכא למימר —
 למפרך, דאית ליה.
 דאל"ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא"ה),
 דאין להקשות (דא"ל).
 דאל"כ דאס לא כן.
 דאל"מ דין אס למקרא (ומסורת).
 דאל"ת דאין לתרין.
 דאלת"ה דאי לא תימא הכי.
 דאס"ד דאי סלקא דעתך.
 דאע"ג דאף על נב.
 דאפ"ה (אפ"ה) דאפילו הכי.
 דאפ"ל דאפשר לומר — לקיים.
 דאצ"ל דאין צריך לומר.
 דא"ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב
 קשה (?).
 דא"ר דרך ארץ רבא.
 דא"ש דאבא שאול.
 דאש"א ק"ל ב"מ ד' אמות של אדם קונות
 לו בכל מקום.
 דאש"ה ר' אמות של הלכה.
 דאש"ת ר' אמות של תפלה.
 דא"ת דאמרי תרוייהו.
 דאת"ל דאס תמצא לומר.
 ד"ב דברים בטלים, די בזה — בזה, דף ב',
 דס בתולים, דפוס ברלין, ד' ברכות, דמו
 כראשו, דפוס ב'.
 דב"א דברי בני אדם, דרך כן — בני אדם.
 דבא"ז דפוס באויליא.
 דבא"נ דברכת אלהי נשמה (יעב"ץ).
 דב"ב ר' בנינים כו.
 דבב"ח (בב"ח) דבשר בחלב.
 דב"ג דברים בנז.
 דב"ה דבית הלל.
 דב"ו דרך בשר ודם.
 דב"ח דאשתמש בתנא חלף.
 דב"כ ב"ש דבתי ננסיות בישובן (יעב"ץ).
 דבכ"ה דבכחא גוונא.
 דבכ"פ דבכל פנים — פעם.
 דבכפ"פ דבכל פעם ופעם.
 דב"ל די בזה למכין, דונש בן לברט.

דבלא"ה דבלאו הכי.
 דב"מ דיני ברכת מגילה.
 דב"נ דבן נח, דבר נש.
 דבע"פ דבעל פה.
 דב"ש רבית שמאי, דברי שלמה.
 דב"ש ודב"ה רבית שמאי ורבית הלל.
 דב"ת דבן תימא.
 ד"ג ארבע נאולות (א"ג), דיני גלויות—גולה
 — גירות.
 ד"ד ר' דברים, דרך דרוש, דברי דרוש.
 דררא דממונא (דד"מ).
 דדב"מ = דד"מ.
 דד"ג דינא דנהיגס.
 דד"ד דינא דמלכותא דינא.
 דדו"ד דור דור ודורשיו (ס').
 דד"מ דינא דבר מצרא (דדכ"מ), דררא
 דממונא (ד"ד), הרוש דרש משה (ס').
 דד"נ דרכיה דרכי נועם.
 דד"ע דברי הימים דניאל עזרא.
 ד"ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל,
 דוד המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי
 השם, דרך החיים (ס') (ד"ח), דין הוא,
 דא הוא, דור המבול (דוה"מ), דור הפלגה,
 דור המדבר, דם הגדה, דרכי התלמוד (ד"ת),
 דרך העולם, דברי הגאונים (ד"ג), דברי
 המקובלים (ד"מק), דם התמצית (ד"ת),
 דה"א דברי הימים א', דהוה אמינא, דם
 האיברים, דהא אמרינן.
 דהא"ע דהא אתמר עלה.
 דה"ב דברי הימים ב'.
 דהב"ו דהבית יוסף (ס').
 דהג"ל דבר הגורם לממון.
 דהגל"מ במ"ד דבר הגורם לממון נממון דמי.
 דה"ה דהוא הדין, דהיינו הך.
 דה"ת דרך החיים (ס').
 דה"ש דהאי טעמא, דרך הטבע.
 דה"י (ד"ה).
 דה"ל דהוה ליה — להו.
 דהל"ל דהוה ליה למימר.
 דהל"מ דבר הלמד מסופו.
 דהלמ"ע דבר הלמד מענינו.

גפ"ת גמרא פוסקים תוספות, גמרא פירוש תוספות תחתונים (ק).
 ג"צ גר צדק, ג' צדיקים, נבאי צדקה.
 ג"ק גירסת קונטרס, ג' קהלות (אה"י), גט קרה.
 ג"ר ג' רביעות, גירסת רבנים, גאולה ראשונה, גם רוח, גסות רוח, גזירת רומיים, גזרה רעה, גברא רבא, ג' ראשונות — ראשונים, גליא רוא (ס), גילגולא רבא (ק).
 גר' גרסינן, גרס, גרסה.
 גרונ"ד גשמי רצון ונדבה.
 גר"ל גרם רעה לעצמו.
 גר"ש גרסא שניה.
 ג"ש גירסת שמואל, גזירה שוה, גורל שוה, ג' שנים — שבועות — שעות, גזרת שמים, גזרת שלמים (ד'), גלגול שבועה, גבעת שאול (ס), גרי שער.
 גשא"ב ג' שאכלו כאחת.
 גשיל כ"ה גדול שמו לטוב כל הימים.
 גשי"ג בק"ש גר שנתגור כקטן שנולד.
 גשי"ע גל של עצמות.
 גשע"ב גוי שעסק בתורה.
 ג"ת ג' תרגומין, גזור תענית, גר תושב, נבאי תמחוי.
 גת"ת נבאי תלמוד תורה.

גנאי"ח גומל נפשו איש חסיד.
 גנב"ש רבביש גוים נשים בהמות כותים רועים קייצים כרגנין שומרי פירות.
 גנ"ד גניבת דעת.
 גנר"א גניבה ואבירה.
 גנל"א גזרת נחי ל"א (ד').
 גנל"ה גזרת נחי ל"ה (ד').
 גנע"ן גזרת נחי עי"ן וא"ו (ד').
 גנ"ת גבורה נצה תפארת (ק), גימטריא נוטריקון תמורה.
 גס"ת ג' ספרי תורות.
 ג"ע גן עדן, גלוי עריות, ג' עדים, גליל עליון, געאד"ה גומרי"ן עליו את ההלל.
 גע"ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
 געש"ד גלוי עריות שפיכת דמים.
 געת"מ גן עדן תהי מנוחתו.
 ג"פ גט פטורין, גט פשוט, ג' פעמים, ג' פרשיות, — פסוקים, — פסיעות, — פנים.
 גפ"א ג' פעמים אמצעים (ק).
 גפ"ג ג' פעמים ג'.
 גפד"ש ג' פרשיות דקריאת שמע.
 גפ"ה ג"ה ג' פעמים הולכה ג' הובאה (יעב"ץ).
 גפ"ש ק"ש ג' פרשיות של קריאת שמע.

ד

דאב"י ד' אמות בארץ ישראל.
 דא"ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאה"ע), דוחין את השבת (ד"ש).
 דא"ו דאוריתא.
 דא"ז דרך ארץ וזטא.
 דא"ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש המדות.
 דא"י דבר אלהינו יקום, דיני ארץ ישראל.
 דאיי"ר דאמן יהא שמיה רבא (יעב"ץ).
 דא"ב דאם כן.
 דאכ"ר דאי כתב רחמנא.

ד' דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דא, ארבעה, דעת.
 ד"א דבר אחר, דרך אחר — אחר — אמת (ס), דרך ארץ, ד' אמות — ארצות — אותיות, ד' אלפים, דברי אמת (ס), דפוס אמסטרדם, דא איהו, דפוס א", דור אנוש, דרך ארעי, דמשק אליעזר (ס), דמשק ארש (ס).
 דא"א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת, דברי איש אלהים.
 ד"א כ"ה ד' אמות כרשות הרבים (מנילה).

גבאי'ג נכרא אנכרא (גא'ג).

גבכ"פ גבירה בן פסיסא.

גב"ב ג' בנינים בו.

גבדי'מ גבעת המורה (ס) (ג"ה).

גבוי גם כרוך יהיה.

גב"ם מי גריסין, בשר שמן, מוריי'ם.

גב"ע נכית עדות.

גב"ר גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.

ג"ג תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה.

ג' גדולים, גרש גרשיים, תלת גברי.

גג"ק גזרין גזירות קשות.

גג"ר גזרין גזירות רעות.

ג"ד גזר דין.

גדו"ט גדי וטלה.

גדו"מ גדולת מרדכי (ס) (גד"מ).

ג"ה גבעת המורה (ס).

גהא"ה גזרין הא אטו הא.

גה"ב גזירת הכתוב.

גה"מ גזירת המקום.

גג"ת גדולה גבורה תפארת (ק).

ג"ד גבאי דמתא, ג' דברים, גזר דין, גמר דין.

גד"י גרסא דינקותא, נעשיכטע דער יודען (ס).

גד"מ גדולת מרדכי (ס).

גד"פ גאטטעסדיענסטליכע פאָרטרענע (ס).

ג"ה גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון.

גירסת הספרים (הסופרים), גירסת הגאון.

גדול הדור, גדולי הדור (גה"ד), גזירת

הכתוב, גזירת המלך, — השם (גה"ש), גזרת

השלימים (ד'), גיהנם (גה'').

גה"ד גדולי הדור.

גה"ג גיד הנשה, גילגול הנשמות.

גה"ק גבאי הקהילה.

גה"ת גלילות התורה.

ג"ז גנת ורדים (ס).

גו"ה גבורה והוד (ק).

גוה"י גבורה והוד יסוד (ק).

גו"ה גבורה וחסד (ק).

גולכ"ב גלוי וידוע לפני כסא כבודך.

גו"מ גוג ומגוג, גזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.

גו"ג גוף ונשמה.

גו"ם גמיר וסביר.

ג"ז גם זו, גם זה, ג' זהובים.

גז"ד גזר דין (ג"ד).

גז"ב גט זמן כריתות.

גז"ל גם זו לטובה.

גזל"ג גזירה לגזירה (גל"ג).

גזל"ג ל"א גזירה לגזירה לא גזרין.

גז"ש גזרה שוה, גם זה שם.

ג"ח גמילות חסד, — חסדים, לגלגל חמה, ג'

חדשים, גזירת חרם, גזר חממים, ג' חטיבות.

גכ"ת חוב, ג' חלקים.

גחפ"ג גזרת חסרי פ"א גו"ן (ד').

ג"ט ג' טפחים, גזרל טוב.

גט"ק ע"ר א"ח גלגלתא טלא רבדולהא

קרומא דאזירא עמר נקי רעוה דרעווין

אשנחא פקחא חוטמא (ק).

ג' גירסא, גירסת, גימטריא.

ג"י ג' ימים, גלילות ירך, גאון יעקב (ס).

ג"ה ג' ימי הגבלה, ג' ימי החשיכה, גלילות

ידיו הנכבדים.

גיב"ק (ממוצא החיך) (ד').

ג"ל גבריאל יודל ליכטענפעלד.

ג"ת גימטריא תיבות.

ג"ב גט כריתות, גם כן, גם כאן, גם כן.

גב"ל גורם בליה לעולם.

ג"ל ג' לונין.

גל"ג גזירה לגזירה.

גל"ה גלגל התחתון (גלה"ת), גליל העליון (ג"ה).

גל"ד גואל לרופא.

גל"ש שת"מ גורם לשכינה שתסתלק

מישראל.

ג"מ גמרא, גלות מצרים, גלגול מחילות, גט

מקושר (גמ"ק), גזירת מלכות.

גמ"ב גלוי מלחא בעלמא.

גמ"ד גמר דין (ג"ד).

גמ"ה גזירת מלך הוא.

גמ"ח גמילות חסדים, גומל חסד (ג"ח).

גמ"ק גט מקושר.

גמ"א גמרא גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל.

גמ"ש גדול מרבן שמו.

ג"ג גטי נשים, גלגול נשמות, גן נעול (ס).

גו"ג גזר נכון (ס), גיעולי נכרים, גזרת נחות (ד').

בש"ך בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, נושה סרוחה רמה.

בשי"ט בשם טוב, בעל שם טוב (בעש"ט).

בשי"י בשל יד, בשבט יהודה (ס'), בצל שרי יחלונן, בשאילת יעב"ץ (ס').

בשי"ה בשאר ימות השנה.

בשכ"ג בעל שיווי כנסת הגדולה (ס').

בשב"י בשם כל ישראל.

בשבמ"ז ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

בש"ל בשלמא.

בש"ל בשבעים לשונות.

בש"כ"ה בית שמאי לבית הלל.

בש"למ"ד בשלמא למאן דאמר.

בש"מ ברוך שחלק מבורו, בשם מדרש.

בש"ם בששה סדרים, בשל סופרים.

בש"ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה עשרה.

בשע"ה, בשעת אמירת הגדה.

בשע"ה בן שמונה עשר לחופה.

בשע"מ בשער המלך (ס').

בשע"מ בשעת מלאכה.

בשע"צ בשערי ציון (ס'), בשמיני עצרת (בשי"ע).

בש"פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.

בשפ"י בשפתי ישנים (ס').

בשפמ"ש ברוך שפטרני מעונשו שלוח.

בשפ"ע כשפת עבר.

בש"ק בשבת קודש.

בש"ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת תורה.

ב"ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע"ת), כל

תוס"ף, בעל תלמוד, בעלי תריסין, כל תשחית, בן תורה, ב' תיבות, (בעל תענוג —

תאודה).

בתי' כתרנוס, בתשובה, בתורה.

בת"א כתרנוס אונקלוס.

בת"ב בתשעה כאב, בתקוני ברכות.

בת"ג בתנועה גדולה (ד').

בת"ה בתחיית המתים.

בתה"ג בתשובת הגאונים (ס').

בתה"מ בתפלת המנחה.

בתה"ס בתי הק"פ.

בתה"ש בתכלית השלימות — השנאה.

בתי"ס בתי ספר.

בת"ב בתורת כהנים (ס'), בתקיעת כף, בתורת

כתובה, בתלמוד כן (נאמר).

בתמ' בתמיה.

בת"ק בתנועה קטנה (ד').

בת"ר בטר רובא, בעלי תריסין (ב"ת).

בתש' בתשובה.

בתשי"ש כתשובה שלימה.

בת"ת בעל תלמוד תורה.

ג

ג' גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול, גדולים, שלשה, גרסא (ג"י).

ג"א גרסא אחרונא, גזירת אלהים, גלות אדום,

גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג' אמות,

ג' אלפים, גנת אגוז (ס'), גור אריה (ס'),

ג' ארצות, גרי אריות, גזי אקספארד (ס').

ג"א ג' גברא אנברא (גבא"ג).

גא"ה גומרין את ההלל.

גא"י גלילות ארץ ישראל.

גא"ת גאולה לתפלה (גל"ת).

גא"צ ג' אצבעות.

ג"ב ג' ברכות, גלות כבל, (גזומא בעלמא),

ג' בתים, נבול בנימין (ס'), גשמי ברכה.

גב"א ג' ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

ברע"ע בעי רחמי עליה.
 ברע"פ בריש פרקא — פרשה.
 בררל' ב' רשויות רחמנא לצלן (יעב"ן).
 ברע"ש ברית שלום.
 ברשא"מ ברוח שאינה מצויה.
 ברשע"ע ברומו של עולם (ברוש"ע).
 ברית' בראשי תיבות, ברוגז רחם תזכור.
 בי"ט בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס').
 ברוך שאמר, כאר שבע (ס'), בת שבע, בנין
 שלמה, בן שמעון — שמואל — שטח.
 באנק שיללינג.
 בינ' בשורש, בשנים.
 ביט"א בשום אופן, בשם אומרו, בשער
 אפרים (ס'), בעל שער אפרים, בית שמאי
 אומרים.
 ביטא"א בשאי אפשר.
 ביטאז"ה בשביל שאני זכר הפסדתי.
 ביטא"י בשארית יוסף (ס').
 ביטא"פ בשבת אחר פסח.
 בשבג"ת ברוך שאמר בני התחנות (מן
 הספירות) (יעב"ן).
 בשב"ת בשב ואל תעשה.
 ביטי"ג בעל שלטי נבורים (ס').
 ביטי"ד שתיים שהן ארבע, בשורא דדייני
 (בשריד), בשבועה דאורייתא (בשריא).
 ביטד"א בשבועה דאורייתא.
 ביטי"ד טי"ט צא"ת בור שהת דומה טיט
 היון שאול צלמות ארץ תהתית.
 ביטדמ"ע בריך שמה דמרי עלמא.
 ביטה"ג בשלימות הנוף.
 ביטה"ד בשעת הרחק, בשער הדגים.
 ביטה"ה ברנת שהחינו.
 ביטה"ו כשנת היוכל.
 ביטה"ז פה"י בשבת היום פסח היום.
 ביטה"ח בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס').
 ביטה"ת בשעת התפלה.
 ביטין' בשר דום (בי"ן).
 בשוא"ת בשב ואל תעשה.
 ביטומ' בלי שם ומלכות, בורות שיחין
 ומערות.
 בשו"נ בשוכה ונתח.

(בעיק'), בעל קרי, בני קרח (בניק'), ב'
 קדושות (שי"ק), כמה קטנה.
 בק' בקיצור.
 בקא' ככל קצווי ארין.
 בקג' בקנין נמור.
 בקה"מ בקריאת המנילה.
 בקה"ק בית קדשי הקדשים.
 בקי' כקל וחומר.
 בקו"ר בקול רם (בק"ד).
 בקורת' בית קדשו ותפארתו.
 בקי"ז בקומה וקופה, בקרן זווית.
 בקי"ח בקרבן הטאת.
 בקי' בקיצור.
 בקס"ע בקונטרס סדר עבודה (יעב"ן).
 בקל' בין קודש לחול.
 בקמ' כהא קמפלגי.
 בקי"ע בקום עשה.
 בקפ"פ בקרבן פסח.
 בק"ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.
 בקק"א בקצת קהלות אשכנז.
 בקי"ד בקלות ראש, בקול רם (בק"ד).
 בי"ד בן רבי, בררוב רבי, בראשית רבה, בן
 רנב, בית דאשון, ב' רשויות, בריך רחמנא,
 בני רחמים, בעל רחמים.
 ברי"ד בתר רוב דעות (אר"ד).
 ברי"ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה"ר).
 ברה"י ברשות היחיד.
 ברי"ה ל"ב בין ראש השנה ליום כפור.
 ברה"ם בראש הספר.
 ברה"פ בראש הפרק.
 ברה"ק ברוח הקודש (ברוה"ק).
 ברה"ר ברשות הרבים (ברי"ה).
 ברוע' ברום עולם.
 ברוב"ש בית ראשון ובית שני.
 ברי"ה בראש הודש, בראשית חכמה (ס').
 ברי"ט ברצון טוב.
 ברי"י ברשי"י ישן.
 ברי' ברייתא.
 ברי"מ ברוב מקומות, ברעיא מהומנא, ברוח
 מוציא.
 ברי"ם בריש ספרא.

בע"ל בשבעים לשונות (בש"ל).

בעלה"ד בעל לשון הרע.

בע"מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות (ס'), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מוס (ב"מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מגיה (בעמ"ג), בעילת מצוה, בנן עדן מנוחתו.

בעמ"ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע"ב).

בעמ"ד בעל מדרק.

בע"מ מאב"ה בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל חי (יעב"ן).

בעמ"ג בעל מגיה.

בעמז"ל בעדן מנוחתו וזכו לברכה.

בעמ"מ (בעקמ"מ).

בעמ"ק בעל מקובל.

בעמ"ש בעמודי שמים (ס').

בע"נ בעל נפש.

בע"ס בעל ספר, בעל סוד.

בע"פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פייטן, בעל פלוגתא.

בע"ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.

בעקמ"מ בעקבות מלכא משיחא.

בע"ד בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה"ד), בעלי ראתן.

בע"ש בערב שבת, בעל שם.

בעש"ב בורא עשבי בשמים (בע"ב).

בעש"ש בה"ש בערב שבת בין השמשות.

בעש"ט בעל שם טוב.

בעש"י בעינו של יום.

בעש"ית (בעש"ת) בעשרת ימי תשובה, (בעש"ה).

בעש"נ בעטיו של נחש.

בעשע"ה בערב שבת עם השכה.

בעש"ק בערב שבת קדש.

בע"ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל תוקע, בעל תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב"ה).

ב"פ ב' פעמים, נושא פנים, בן פזי.

ב"ב בפסיקהא — בפסיקות, בפרק, בפרשה,

בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחה, בפרהסיא (בפר').

בפ"א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחר, בפרשה א', בפרק א', בפסוק א'.

בפכ"ד בפני בית דין (יעב"ן).

בפד"א בפרישות דרך ארין.

בפד"ז (פד"ז).

בפ"ה בפרשת המן (בפה"מ).

בפה"א בורא פרי האדמה.

בפה"ג בורא פרי הגפן.

בפה"ע בורא פרי העין.

בפ"ו בפריה ורביה (בפ"ר), בינוני פועל (ד').

בפי' בפירוש.

בפל"ע בין פסח לעצרת.

בפ"מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס'), בפני משה (ס').

בפמ"ש בפחות משה פרושה.

בפ"נ בפח — בפחי נפש.

בפ"ג ובפ"ג בפני נכתב ובפני נחתם.

בפס"ד בפסקי דומרא.

בפסה"ק בפסולי המקודשין.

בפ"ע בפני עצמו, בפני עדים.

בפ"ע ד"ת בפני עצמו דין תורה (יעב"ן).

בפ"פ בפתח פתאום.

בפפד"א בפרנקפורט דארר.

בפפד"מ בפרנקפורט דמיין.

בפקו"ע בפני קהל ועדה (בקו"ע).

בפר' בפרהסיא.

בפ"ש בפרסת שמע.

ב"צ בני ציון, בנות צלפחד.

בצי"א בעלם אלהים, בצלאל אשכנזי.

בצי"ג בצרה גדולה.

בצה"ב בן ציצית הכסת.

בצימ' בצימצום (ק').

[ב(צ)מ"י בצאתי מירושלים].

[ב(צ)מ"מ בצאתי ממצרים].

בצ"ע כצידן עיון, בצרת עין.

בצ"צ בעל צמח צדיק (ס').

ב"ק בת קול, בן קרושים, בן קדוש, בבא

קמא, בר קפרא, בית קיבול, בעל קורא

בעא"ע בתר עניא אולא עניותא.
 בע"ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה
 בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.
 בע"ג בעל גמרא, בעל עגלה.
 בעג"ח בעל גמילות הסדים.
 בע"ד בעל דבכא, בעל דין, בעל דבר, בעל
 דקדוק, בעל דרשן.
 בע"ה בעל הבית, בעין הרעת (ס'), בעורת
 השם (בעה"ש).
 בעה"ב = (בע"ב) בעל הבית.
 בעה"ב = בעודה"ב.
 בעהג"א בעל הגהות אשרי.
 בעה"ו בעורת השם וישועות.
 בעה"ד בעון הדור.
 בעה"ז בענין הזה, בעולם הזה (בעה"ז).
 בעה"ח באתי על החתום, בעלי החיים
 (בע"ח).
 בעה"ט בעל הטורים (ס') (בה"ט).
 בעה"י בעבר הירדן, בעורת השם יתברך.
 בעה"מ בעל המחבר.
 בעה"מ בעל המחבר ספר.
 בעה"ע בעולם העליון (בעה"ע).
 בעה"ש בעורת השם, בעל השער — השיר,
 בעל השמר (בעה"ש).
 בעה"ת בעלי התוספות.
 בעה"ב בעולם הבא (בעה"ב).
 בעה"ז בעולם הזה (בעה"ז).
 בעה"ע (בעה"ע).
 בעה"ר בעונותינו הרבים (בעה"ר) (בעה"ה).
 בע"ז בעבודה זרה, בעילת זנות.
 בעז"ה בעורת השם (בעה"ש).
 בעזה"י בעורת השם יתברך (בעה"י).
 בע"ה בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים
 (בעה"י).
 בעה"ד בעל חיקור דין (ס').
 בעמ"ז בעל טורי זהב (ס'). בעמרת
 זקנים (ס').
 בעע"י בעין יעקב (ס'). בעשר ידות (ס').
 בעין יפה.
 בע"ב בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים (?).
 בעל כישוף (ב"כ).

(בס"ב), בספר הגלגולים — הגלגלים,
 בסדר היום, בסוד הכתוב.
 בסה"ב בספר הבהיר.
 בסה"ד בסוף הדבור, בסדר הדורות (ס').
 בסה"י בסדר היום (ס').
 בסה"ר בעל ספר הרוקח.
 בסה"ש בסוגית הש"ס.
 בסו"מ בן סורר ומורה.
 בס"ח בספר חיים, בספר חסידים.
 בסח"ה בספר חובת הלבבות.
 בס"י בספר יצירה — יחסין (ישעיה ירמיה
 יחזקאל).
 בס"ד בסיעתא דשמיא (בס"ד).
 בסל"א בספר לזה ארש.
 בסמ"ג בספר מצות גדול.
 בסמ"נ בספר מורה נבוכים.
 בס"נ (ס"נ).
 בסנ"ו בספר נניד ומצוה.
 בסנ"י בספר נצה ישראל.
 בסנ"ע בספר נתיבות עולם.
 בסנ"ע (בסנ"ע).
 בסע"ז בסדר עולם וזשא (ס').
 בסעמ"ק בספר עבודת המקדש.
 בסע"ר בסדר עולם רבא (ס').
 בס"פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק,
 בסעודת פורים.
 בספ"י בספר פנים יפות.
 בס"ק בספרים — בסדורים קדמונים.
 בסק"פ בספר קונטרס יציב פתגם
 (יעב"ז).
 בסק"ע בסיקור עין.
 בס"ש בספר שני.
 בסשל"ה בספר שני לזחות הכרית.
 בס"ת בספר תורה, כסתר תורה (ס'), כסופי
 תיבות.
 ב"ע באר עשק (ס'), בן עזרא, בן עזריאל, בית
 עולם — עולמים, בכורי עתים (ס'), בריאת
 עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני
 עלייה, בן עמרם, בדיקת עדים.
 בע"א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחד,
 בעצה אחרת, בעד אחר.

במ"מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה,
 כמה מצינו, בצאתי ממצרים (ת').
 במנ' במנהגים, במנהג.
 במ"ם במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת
 סופרים, במגילת סתרים (ס').
 במסד"ש במספר השוה.
 במסל"ת במסיה לפי תומו (מסל"ת).
 במ"ע במקום עדים, במצות עשה.
 במע' במערבא.
 במע"א במערבא אמרי.
 במעל"א במקום עדים לא אמרינן.
 במעול"ת במצות עשה ולא תעשה.
 במע"ז ברכת מעין שבע.
 במע"ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
 במ"פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
 במ"צ במצות ציצית.
 במ"ק במחזור קטן, במספר קטן.
 במק"א במקום אחר (במ"א) — אחר,
 במקרא אחר.
 במק"מ כמאי קמפלגי (קא מפלגי).
 במ"ד במקדש ראשון, כמדרש רבות, בית
 מרעים (ס').
 במר"ט במנהגי ר' אייזק טירנא.
 במרז"ל במאמר רבותינו ז"ל.
 במ"ש כמה שאמרו — שאמר, —
 שנאמר — שכתוב, במוצאי שבת, במלות
 שונות, כמה שהוא.
 [במשא"ת אדב"ל במשלם שנין אילין
 תפוק ארעא דא בלא כסף].
 במש"ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה"ד).
 במשח"ה במקום שיש חילול השם.
 במש"ל במקום שנהגו לומר.
 במש"מ במקום שאתה מוצא.
 במש"ע כמה שכתב עוד — שאמר עוד.
 במשע"ה כמה שאמר עבדים היינו (יעב"ז).
 במש"ק במוצאי שבת קודש (כמ"ש).
 במשרמ"ה, כמדרשו של ר' משה הדרשן.
 במ"ת כמתן תורה, במגילת תענית (ס').
 ב"ג בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח,
 בעל נס, בעל נפשה, בית נתן (ס'), ברכי
 נפשי, בורא נפשות, בלי נקודות, בגליון

נכתב (בגינ'), ברוך נמצא, בר נפחא (ר')
 יוחנן, בן נרה, בת נכרית.
 בנ"א בנשימה אחת, בני אדם (ב"א).
 בנא"י ברכי נפשי את יי'.
 בנ"ג בנטיח נרוך.
 בנ"ד בנידון דידן, בנידון דידהו.
 בנ"ה בינה נצה הוד יסוד (ק').
 בנה"ב בני היכלא.
 בנ"ו בנוסח.
 בנוכ"נ בפני נכתב ובפני נחתם.
 בנ"ה בנר הנוכה, בנקיטת הפין (בנק"ח).
 בנה"ש בגרוי חרם שמתא.
 בנ"ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
 בנמ"י בנשילת ידים.
 בנ"י בני ישראל, בני יעקב, בנשילת ידים
 (בנמ"י).
 בנו"צ בני ישראל ישמרם צורם.
 בנ"ב בנשיאת נפים.
 בגל"ך ולאע"י ברוך נותן ליעף כח ולאין
 אונים עצמה ירבה.
 בני"צ בני ציון.
 בנצו"ד בנחמת ציון וירושלים.
 בנ"ק בני קרח (ביק').
 בנ"ר בורא נפשות רבות.
 בנש"א בנשימה אחת.
 בנשג"ז (נישג"ז).
 בנשב"ע בנוהג שבעולם.
 בנת"ד בנוקבא דתהום רבה (ק').
 ב"ם בן סורא, בן סורר, בלי ספק (בל"ם).
 בעל ספר (בע"ס), ב' סעודות, ב' סונים,
 (בשורת ספרים).
 בס' בספר, בסדרא, בסעף (בסע"י).
 בס"א בסניגון אחד — אחר, בספר אחר,
 בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא
 אחרא.
 בסב"ר בסוף בית ראשון.
 בס"ג בסכנה גדולה, בסעודת ג', בסומן
 ג'.
 בסג"י בספר נכורות יי'.
 בס"ד (בס"ד) בסיעתא דשמיא.
 בס"ה בספר הוהר (בסה"י), בספר הבהיר,

במקום אחר, בעל מגן אברהם (במני"א),
 במנהג אשכנז, במכתב אליהו (ס') (מ"א).
 במ"ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין,
 במשאת בנימין (ס'). במסעות בנימן (ס').
 במעשה בראשית.
 במ"ג במשנה ג', במחזור גדול, ברכת מגלה
 (ב"מ).
 במג"א בעל מגן אברהם (במ"א).
 במג"מ במלחמות גוג ומגוג (במג"ג).
 במד' במדנחא, במדבר, במדרש (במד"ר).
 במד"א (בד"א) כמה דברים אמורים.
 במד"ה"נ במדרש הנעלם (ס').
 במד"ר במדרש רבה (במד"ר), במדבר רבה.
 במ"ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש,
 במדרש הנעלם (ס'), במדינות הללו, במקח
 השוה (במה"ש), כרוך משנה הבריות.
 במה"ש כמוז השוה (במה"ש), במקח השוה.
 במו"מ במשא ומתן, במקח וממכר, במנע
 ומשא.
 במור"ר ברשות מרנן ורבנן ורכותי.
 במו"ש כמוצאי שבת (במ"ש).
 במו"ן כמסת זהב (ס').
 במז"ה"ש כמוז השוה (במה"ש).
 במז"ל כערך מנחתו וזרו לברכה.
 במ"ה באר מים חיים (ס').
 במח"ב במחילת כבודו (במ"ב).
 במחכ"ת במחילת כבוד תורתו.
 במ"ט (במע"ט) במעשים טובים.
 במ"י כצאתי מירושלים (ת').
 במ"א עמב"ד במהרה יבוא אלינו עם
 משיח בן דוד.
 במו"י"ב כמוצאי יום כפור.
 במו"ט כמוצאי יום טוב.
 במו"ט"א כמוצאי י"ט אהרון (ראשון).
 במו"י"ב כמוצאי יום כפור (במו"י"ב).
 במ"י"ב במחילת כבודו.
 במכ"ה במחילת כבודו הרב (הר"ם).
 במ"ל בעל מרפא לשון (ס'), במשנה
 למלך (ס').
 במ"ל במלכות.
 במלו"ש במלכות זכרונות ושושפות.

בלביע בינו לבין עצמו.
 בלבי"ש בלבושי שרד (ס') (בל"ש).
 בל"ג בלשון גנאי.
 בלד"ב בלא דברים בטלים.
 בלה"פ כלחם הפנים (ס').
 בלה"ק בלשון הקודש.
 בלו"א בלוח ארש (ס').
 בלו"ר בלאה ורחל (ק').
 בל"ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
 בלח' בלחש.
 בלח"ז בלא חתימת זקן.
 בלח"ש בלחם שמים (ס').
 בל"ט בלב טוב.
 בל"ט"ט בל"ט מכות.
 בל"י בלשון יון, — יונת, כבוד לירושה.
 בל"י"ב בלשון כבוד.
 בל"נ בלי נדר, בלשון נקיה (בלנ"ק), בלשון
 נקבה, כבוד לנחלה.
 בל"ס בלשון סור, בלי ספק.
 בל"ס"נ בלשון סני נהור.
 בל"ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה
 לעתים (ב"ל) (ס').
 בלע"ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
 בל"פ בליל פסח, כבוד לפרוין.
 בל"צ בלשון צחות, כרנות לראש צדיק.
 בל"ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ר').
 בלר"צ ברכה לראש צדיק.
 בל"ש בליל שבת, — שמורים, — שני,
 בלבושי שרד (ס') (בלב"ש), בלי שנוי.
 בלש"ה בלשכת הנויה.
 בלש"מ בלי שם ומלכות.
 בלש"ק בליל שבת קודש.
 בל"ת בלא תעשה, בלא תשא.
 ב"מ כ' מדות, כ' מובאות, — מהדורות,
 ברית מילה, בר מנן, בר מצוה, כמה
 מדליקין, בבא מציעא, בו מבואר, ברכת
 מוסף, בן מקרא, בעל מום, בעלי מומין,
 כתי מדרשות.

במ' במערבא, במורד, במשנה, במדרש.
 במ"א בר מן אחר, במדרש אחר, — אחר,
 במשקל אחר, במדינות אלו, (בן מקרא),

ביה"ק בית הקברות (בה"ק).
 ביה"ש בין השמשות (בה"ש, בהש"מ).
 ביה"ת בימי התשובה.
 ביו"בש בית יוסף וכאר שבע (ס') (יעב"ן).
 ביו"ד בשר יין ודגים, בירה רעה (ס').
 ביו"ט ביום טוב.
 בזו"ת ביו" תמוז.
 ביח"ל בן שמונה עשר להופה.
 ביט"א ביום טוב ראשון.
 ביט"ב ביום טוב שני.
 בילבי"ע בינו לבן עצמו.
 בילא"ן ברוך יי לעולם אמן ואמן.
 בי"מ בעשרה מאמרות (ס').
 בו"מ בל"פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב"ן).
 בו"ם בעשר ספירות (ק').
 בו"ע בריאה, יצירה, עשיה (ק').
 ביע"ז ביעלה ויבוא (ביע"ז).
 ביר"י בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו').
 ביר"ש (ביר"ש) ביראת שמים.
 בישו"ד ביישוב הדעת.
 ביש"מ בישיבה של מעלה.
 ביש"ע ביום שמיני עצרת.
 ביש"ק ביום שבת קודש.
 ביש"ש ביום של שלמה (ס').
 ביר"ת בשר, יין, תלתי; בימי תשובה.
 בי"ב ברכת הנהנים, בת בהן, בשביל בן (בשי"ב).
 בנין כך, נגדי תהונה (ס'), כי נכרות, בעל
 ננפים (ס'), בר נוכבא, בית נר, בת נותי,
 בנות נותיים, בתי ננסיות, באי כח.
 בכ"א ככל אופן, בכמה אופנים, כדרך אחר.
 בכא"ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).
 בכא"פ נכדי אכילת פרס (כא"פ).
 בכבו"ע בכבודו ועצמו.
 בכ"י בכ' בכ' בניסו, בנוסו, בכעסו.
 בכי"ג בכמה גוונים, בכונה גדולה, כהן גדול.
 בכי"ד בכמה דוכתין.
 בכי"ה (ס') בכל הסידורין, בכל השנה (בכה"ש).
 בכתיבי הקודש (בכה"ק), בכורי העתים (ס').
 בכה"ג ככהאי גוונא, ככנסת הגדולה (ס').
 בכה"כ (בהה"כ) בכל התורה גולה.
 בכה"מ ברוך כבוד יי ממקומו, בכל המקומות.

בכה"פ בגל הפוסקים, בכל הפירושים.
 בכה"ק בכתיבי הקודש (בכה").
 בכה"ת בגל התורה.
 בכי"ו בי"ב בין כך ובין כך.
 כי"ב ובי"מ בתי ננסיות ובתי מדרשות.
 בכח"ב בכתיב, חכמה, בינה (ק').
 בכ"ט בכמה טעמים, בכי טוב.
 בכ"י בכל יום.
 בכיו"י בכל יום ויום.
 בכי"מ ברוך כבוד יי ממקומו.
 בכ"ל ככל לבנו (כ"ל).
 בכל"א בכל לילה אחר.
 בכל"ם (שימושי המקור) (ר').
 בכל"ע בין כסא לעשור.
 בכ"מ ככל מקום, בכמה מקומות, בכסף
 משנה (ס'), בכתיב מלכות (ס'), בינה, כתיב,
 מלכות (ק').
 בכמ"ד בן כבוד מעלת רבי.
 בכמשי"מ (כמשי"מ) ככל מקום שאתה
 מוצא (במשא"מ).
 בכ"ע ככל ענין, בכונה עצומה, בכלילות
 עשר, בכתיב עליון (ק'), ככולי עלמא,
 בכל העולם (בכה"ע).
 בכ"פ ככל פנים, ככל פעם.
 בכפ"פ ככל פעם ופעם.
 בכ"ק בכמה קהלות.
 בכ"ש ככל שעה, ככל שהוא, כבוד שוטה,
 כנסא שן (ס'), בעל בישוף, בעלת נשפים,
 (בן כלבא שבוע).
 בכשו"ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
 בכש"ת בכתיב של תורה.
 בכ"ת ככבוד תורתו.
 בכתי"י בכתיבת יד (בכ"י), בכל תפוצות
 ישראל.
 ב"ל בית לחם, כי לילות, בן לוי, ככל לבנו
 (בכ"ל), בינה לעתים (ס') (בל"ע), ברכת לבנה.
 בל"א בלשון אשכנזי — ארמי, בליל א' —
 אחרון.
 בלא"א בן לארני אבי.
 בלא"ה בלאו הכי.
 בל"ב ברוך לעולם כוראו, בליל ב', בינו לבינה.

כהיע כחינת עולם (ס). בחוון עברית (?).
 כהיעם בחתףפתח(ד), בליל חג פסח (בלח"פ).
 כהיש בחומר ישועה, בחכמת שלמה (ס).
 כהיש"מ בחולו של מועד, בחושן משפט (ס).
 כהית ברכת חתנים.
 כטי בטעם.
 כטא"ח כטור אורח חיים (ס).
 כטאיע כטור אבן עזר (ס).
 כטיב כתשעה באב (ב).
 כטוב"ב בלי טבול וכלי ברכה.
 כטיח בן ט' חי.
 כטויט כטוב טעם.
 כטוטי"ד כטוב טעם ודעת.
 כטח"מ כטור חושן משפט (ס).
 כטיי כטבול יום.
 כטי"ד כטור יורה דעה (ס).
 כטי"ל בין טוב לרע.
 כטי"מ כטומאת מת, בטעם מפסיק (ד).
 כטי"ש כטומאת שריץ.
 כיו כן - בר - בני ישראל, בני יעקב, בית
 יוסף (ס), בונה ירושלים (ת), בית ישראל,
 בני יונה, בי יסודות, בי ימים, בן יחיד,
 בת יחידה, בן יומן, בני יששכר, בת יומה,
 בית יהודה (ס).
 בי"א (בידיא) בידי אדם.
 בי"צ בשם יי אלהי ישראל.
 ביאע"ה כיעקב אבינו עליו השלום.
 בי"א עמב"ד כמהרה יבא אלינו עם משיח
 בן דוד (ת).
 ביב"ח כייב חודש.
 בי"ד כשר, יין, דגים; ביורה דעה (ס), בית דין.
 בי"א בידי אדם.
 בי"ש בידי שמים.
 ביה"ג בימות הגשמים.
 ביה"ח בימות החמה, בית החולים.
 ביה"כ (ביה"כ) ביום הכפורים.
 ביה"כ של"ב(ש) ביום הכפורים שחל להיות
 בשבת.
 ביהל"ו ברוך יי המבורך לעולם ועד.
 ביה"ם (בה"ם) בית הספר.
 ביהיע(ר) בין הערכים.

בושבי ערשי"מ בזמן שבני ישראל עושין
 רצוננו של מקום.
 ב"ה בעל חוב, בעלי חיים (בע"ח), ב' חדשים,
 בן חורין, בני חורין, בעור המין, בדיקת
 המין, בן חמיו, בן חלוצה, בית הרש (ס),
 ביום חודש, ביקור חולים.
 בח"א בחידושי אגרות, בחלק א'.
 בח"א אל"ש ביקור חולים אין לו שיעור.
 בחג"ת בחסד, גבורה, תפארת (ק').
 בחגת"מ בחסד, גבורה, תפארת, מלכות (ק').
 בח"ד (בח"ד) בעל חוות דעת (ס).
 בחדר"ג בחדם דרכנו גרשון.
 בחדרגמ"ה . . . מאור הגולה.
 בח"ה בעל חובת הלכות — חמדת הימים
 (ס).
 בחה"ם בהג הסוכות, בחול המועד סוכות.
 (בהה"ם).
 בחה"פ בהג הפסח, (בהה"ם) בחול המועד
 פסח.
 בחה"ש בהג השבועות.
 בחו"א בחסד ואמת.
 בחו"ב בחכמה וכינה (ק').
 בחו"ג בחסד וגבורה (ק').
 בחוה"ג בחוקות הגוים.
 בחוה"מ בחול המועד.
 בחו"ה ככל חרא וחרא.
 בחו"י בעל חוות יאיר (ס).
 בחו"ת בחסרות ויתירות.
 בחו"ל בחוץ לארץ.
 בחו"ע בהמה חיה ועוף.
 בחו"פ בחנוכה ופורים.
 בח"ז בחתימת זקן.
 בח"ח בחדם חמור.
 בח"י בחתימת יד — ידי.
 בח"י בחידושים, בחינה.
 בחו"א בן חכם ישמח אב.
 בח"כ בחוקת כשרות.
 בח"ל (בח"ל) בחוץ לארץ.
 בח"מ בחושן משפט (בחש"מ) (ס).
 בח"ס בחתף סגול (ד), ביח ספירות (יעב"ן).
 בחס"ל בעל חסד לאברהם (אוולאי) (ס).

כה"ט בעל הטורים (בעה"ט). בהלכת טומאת
 (יעב"ץ), כאר היטב (ס').
 כה"ט וה"מ ברכת הטוב והמטיב.
 כה"ט בהמים טובים.
 כה"ט ה"ד בהיסח הדעת.
 כה"ט ברכת הכוס, בית הכנסת, בית הכסא.
 כה"ל כהאי לישנא, בזה הלשון (בוה"ל), בעל
 הלכה, בלע המות לנצח.
 כה"ל בהלכות.
 כ"ה לא"ו (בילא"י).
 כה"מ בין המצרים (ב"ה), ביאור המלה.
 ברכת המזון (בהמ"ז ב"ה), ברכת המינין.
 בני המן, בית המרחץ, בהפסד מרובה.
 כהמ"ג ברכת המגילה.
 כהמ"ד בית המדרש (כיהמ"ד).
 כהמ"ז ברכת המזון.
 כהמ"ט בית המטבחיים.
 כה"ט וצ"ג בהפסד מרובה וצורך גדול.
 כהמ"ק בית המקדש (ביהמ"ק).
 כה"ג ברכת הנהנין, בין הנרות, בן הנדה.
 כהנה"ה בהנין החמה.
 [כה"ג וא"ק בעל הנפש ואגרת הקודש
 (יעב"ץ)].
 כה"ס בעל הספר, בית הספר (ביה"ס).
 כהסו"ת בהספד ותענית.
 כה"ע בין הערבים (ביה"ע), כהאי עלמא
 בעל העברונות.
 כהע"א כהעלם אחר.
 כהע"ט בעל העיסור (ס').
 כהע"ק בעל העקידה (ס').
 כה"פ ברכת הפטורה.
 כה"ק (ביה"ק) בית הקברות.
 כהק"ר בר הקדוש רבי.
 כה"ך כהושענא רבא, כהונאת רע.
 כהר"ד (מולד של תוהו) (ל').
 כה"ש בין השמשות (ביה"ש), בית השואבה.
 ברכת השחר, כהאי שעתא, ברכת המעביר
 שינה.
 כה"ש דמ"ש בין השמשות דמוצאי שבת.
 כהש"ו כהשקט וכטה.
 כהש"מ (כה"ש)

כה"ת ברכת התורה (כ"ה), בהלכות תפלה,
 בית התפלה.
 כ"ו כשר ודם, כרי ושמא, ברכה והצלחה.
 כוב"ב בניים ובני בניים, כניו ובני בניו.
 כונ"ד וכ"א (ל').
 כו"ך כשר ודם (כ"ו).
 כוב"ע (כושבי"ע) כרי ושמא כרי עדיף.
 כוה"ע בעל זוי העמודים (ס').
 כו"ץ שני, ששי, שביעי.
 כו"ח בשר והלב.
 כו"ט (כונ"ט) כאו ונחויק טובה.
 כומ"ף (ממוצא השפתים) (ד').
 כו"פ כושת ופנס.
 כו"ר בא וראה, בקי ורגיל.
 כו"ת כנו ותלמידו.
 כ"ז בן זכאי, בן זומא, בן זכר, כעבור זה.
 בת זונה, בזכות זה, כעילת זנות (כע"ז).
 כז"א בזמן אחד.
 כזבל"א בזה בורר לו אחד.
 כזא"ז בזה אחר זה.
 כזבי"ש בזבח שמואל (ס').
 כז"ג בוקף גדול.
 כז"ה בזה הדרך.
 כזה"א בזה האופן.
 כזה"ב כרוך וזכר הברית.
 כזה"ז בזה הזמן, בזמן הזה.
 כזה"ל בזה הלשון.
 כזה"ע בזה הענין.
 כזה"ת בזה התנאי.
 כזוב"ש בורן ובשגנה.
 כזו"הק בזהר הקדוש (ס').
 כזכ" בזכות.
 כזל"ז בין זה לזה.
 כזמג"מ בזמן גג ומנוג (כונ"מ).
 כזמ"א בזמרת הארץ (ס').
 כז"צ בזכחי צדק (ס').
 כז"ק בוקף קטן.
 כזק"ג בזמן קבוץ גלויות.
 כזשאבמ"ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
 כזשבה"ק בזמן שבית המקדש היה קיים.
 כזשבהמ"ק בזמן שבית המקדש קיים.

ביג ביג בן גר, בן נזורה.

ביג וביג בן גרושה ובן חלוצה.

בגיד בני דברים, בנין דא, בנין דאתמר.

בגיד כפ"ת (די) (מקבלין ד"ח וריק).

בגיד כפ"רת (ד').

בגדימ בגמרא דבני מערבא.

בגיה בגמרא השם — הבורא, בגזירת השם.

בינה בגמרא, הור (ק').

בגיה בעל נמילות חסדים (בעני"ח).

בג" בנימטריא.

בג"ב בנין כד.

בגילר בנין גואל לרופא.

בגילת בנין גאולה להפלה (בגאילת).

בג"מ בני מקומות, — מלאכות — מלכות.

בג"ע בנין עדין, בגילוי עריות, כי גורי עצים.

בגיר בני ראשונות, (מן הספירות) (יעביין).

בד' בארבע, בדרך.

ביד בית דין, בעל דין, בן דעת, ברדעת, בני

דיעה, בעל דבר, בן דרוסא, ברח דודי (ת').

בן דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.

בדיא במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת.

בדבור אחר, בדבר אחר, בדרך ארין, בעל

דרך ארין (בעדיא), ברפוס א', בדרך אחר.

בדא"ה בדיני אומות העולם.

בדא"ה בדברי אלהים חיים.

בדיב ברפוס כי (ד"ב).

ביד ביד בת דינא כטל דינא.

בדיג בדרך גוזמא.

בדיה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדא"א).

בדברי הימים, בדרך הפלגה (בדא"פ).

בדד"ג בית דין הגדול.

ביד הי"פ בתר דבעיא הדר פשטה.

בדין (לא בדין פסח) (ל'), בדוק ומנוסה.

בדין בדבר זה, בדרך זה.

בדיח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיכה),

בדברי חול, בדברים חיצונים.

בדו"ר) בדחילו ורחימו.

בדהז"ל בדברי חכמינו ז"ל.

בדי בניני ישראל.

בדיע' בדיעבד.

בדיב בדי נפשות, — נוסות.

בד"ל בדי לשונות.

בד"מ בדיני ממנות (די"מ), בדבר מצוה,

בדריני משה (ס').

בדמשיא בדמשק ארש (שני').

בד"נ בדיני נפשות (די"נ), בוציא דנהורא

(בורני').

בד"פ בדי פרשיות.

בד"צ בית דין צדק.

בד"ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), ברפוס

קרמון — קונשטנטינה.

בד"ש בדיני שמים, בדמעות שלישי.

בד"שי בית דין של ישראל.

בד"שי"מ בית דין של מעלה.

בד"שי"נ בית דין של נכרים.

בד"ת בדברי תורה, בדין תורה.

בדתה"ק בדת תורתנו הקדושה.

ב"ה ברוך השם (בה"ש), ברוך הבא, ברוך

הוא, בית המקדש (בהמק'), בית הכנסת

(ביה"כ), בעזרת השם (בעה"ש), בעל הבית

(בעה"ב), בעולם הבא (בעה"ב), ברוך

המקום, בין המצרים, בעל הכרה, כיאור

המלה (בה"מ), ברכת הלבנה (בה"ל) בשעת

הרחק (בשה"ר), בשעת הכושר (בשה"כ),

בית הכסא (ביה"כ), בין השמשות (ביה"ש),

בן הדבקים (בה"ד), ברכת התורה (בה"ת),

בנין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני (ת').

בד"א בהעלם אחר (בהע"א), בית הלל

אומרים.

בה"ב שני וחמישי ושני, בית הכתורה, בין

הכתרים, כהר בתקותי (כ"ב), כהר הבית.

בהב"ל בית הבליעה.

בה"ג כהאי גוונא, בעל הלכות גדולות,

כהמה גסה (כ"ג), ברכת הגומל, ברכת הגשם,

באר הגולה (ס') (באה"ג), בריאות הנוף.

בה"ג ובה"ג בריאות הנוף ובריאות הנפש

(הנשמח).

בה"ד כהמה דקה (בי"ד).

בהה"ב (בה"ב) כהר הבית.

כ"ה וכ"ש ברוך הוא וברוך שמו.

כה"ז כהאי זמנא, ברכת הונח (ס').

בדה"ה בית החיים (ביה"ח).

בב"המזן בכרכת המזון.
 בב"המי בכרכת המינין.
 בב"המ י"ד שיב"ב בבית המקדש יהירצון
 שיכנה כמהרה בימינו.
 בב"המר בנית המרחץ.
 בב"המיש בנית המשתה.
 בב"הס בנית הספר (בי"הס).
 בב"היש בכרכת השחר (בה"ש).
 בב"הת בכרכת התורה.
 בב"י בשל"ב בין כמינו ובן שלא כמינו.
 בב"ז בעילתה בעילת זנות.
 בב"ח בשר בחלב, בר בר חנה.
 בב"ה בבחינת.
 בב"מג בקי כטיב נטין.
 בב"י בכנ ישראל, בכני ישראל, כבי ימים,
 בתולת בת יהודה (ס'), בבית יוסף (ס').
 בב"י וב"י בכל יראה וכל ימצא.
 בב"ב בכרכת כהנים.
 בב"ל בנית להם יהודה.
 בב"מ בעל מוס (כבע"מ), בעל ברית מילה.
 בב"ס כבי סעודות, בטל בששים (כבי"ש).
 בב"ע בכני עניים, בבית עולמים.
 בב"ע"ה בב"ע"ה (כ"ע"ה כ"ע"ה).
 בב"ע"מ בעל מוס.
 בב"פ כבי פרשיות — פרקים — פסוקים.
 בב"ק בבית קול.
 בב"ר בטל כרוב, כבראשית רבה, בר כי רב.
 בב"ש בבית שמואל (ס'), כבת שבע, כבאר
 שבע (ס'), בטל בששים (כבי"ס), כשמת
 נת שלמה (ס'), כננדי שבת.
 בב"ש א"א בכריתו של אברהם אבינו.
 בב"ת ככל תוסף, ככל תלין, ככל תשחית,
 בעל בלתי תכלית, בעל בית תפלה, ככל תאחר.
 בבת"ה"ס כבתי הספר.
 בבת"ח ככל תאכל חמין.
 בבת"ס כבתי ספר.
 ב"ג כישול גוים, כן גוריון, כן גמליאל, כן
 גרושה, כרכת גשם, כהמה נסה (בה"ג),
 חרי גונו, כמה גדולה, בער גאלדבערג.
 בג' בשלושה.
 בגא"לת כין גאולה לתפלה.

בא"י אמ"ה ברוך אתה יי' אלהינו מלך
 העולם (ת').
 בא"י אמ"ה אקבמין ברוך אתה יי' אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת').
 בא"ה ברנו את יי' המבורך (ת').
 בי"א יי"ח בני אדם יושבי חושך (ת').
 בא"י ברוך אדני יום יום.
 בא"י שית ברוך אתה יי' שומע תפלה (ת').
 בא"ל (ח) בין אדם לחברו.
 בא"ל מ בין אדם למקום, בין אור לחושך.
 בא"מ באיזהו מקומן, באבינו מלכינו (ת').
 בארץ מצרים, באוהל מועד.
 בא"ק באיו קהלות.
 בא"ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס').
 באר"ת כן אדם רמה ותולעה.
 באר"ב באריות (בא').
 בא"ש באר שבע (ס'), באותה שעה (באה"ש).
 ב"ב כן בית, כני ביתו, כן ברית, בני ברית,
 בעל בית, בעלי בתים, בעל בית (בע"ב),
 כן בתירא, תרין תרין, כבא בתירא, בעל ברית,
 כי בתים, כן כוטי, בטל כרוב, כו כיום,
 כמהרה בימינו, כהר בחוקתי, כראיה בעלמא,
 בשר בחלב (בני ברק), כן כנו, בר בר.
 כבי"א כבת אחת, כמהרה בימינו אמן, כן
 כתיבא אומר, בכני אדם, בבית אל (ס').
 כבי"א כ"פ בבית אל כמה פעמים (יע"ב"ן).
 כבי"ב כי בנינים נה, כן נג נה, בכרכת שניה,
 בלעם כן בעור.
 ככב"ב בכרית בין הכתרים.
 כ"ב כח"ל בין כארץ בין חוץ לארץ.
 ככ"ד בבית דין, בבית דוד, ככלי רעת, בפני
 בעל דין.
 ככדשי (כדשי) ככדשי"נ (כדשי"נ).
 ככ"ה בנין בית הכחירה (המקדש), ככדוקת
 הכית (ס').
 ככ"הא בבית האסורים.
 ככ"הב ברית בין הכתרים, בבית הכליעה.
 ככ"הו בבית היין.
 ככ"הז בבית הכנסת.
 ככ"המ (בניה) בבית המשיח.
 ככ"המד בבית המדרש.

ה"י: ה' צום כפור ו'ס: ו' פורים שעבר.
(קביעת המועדות מימי הפסח).

את"ד אשרי תמימי דרך.

את"ה אגרת תחית המתים (ס).

את"י אל תעובני יי.

את"כ אל חתי כאבותיך (ס).

את"ל כ"ל הדבר"ים אשר עש"ה (ברא' כרא')
כ"ד ס"ו) "אל תתמה יבי"לא"הכאתי דם
"בתולי" רבקה "יש מקום" אשר "שם"
"רובצים" עופות "שומרים" הרם.

את"מ כ"ל הדבר"ים האל"ה (ברא' כ"ש"יג)
"אל תתמה יבי"לא"הכאתי דבר; "בממון"
"רב"יצאתי "מאבא" "הלך" אל"יפו"לקח"הכל.
את"נ אל תמצא לומר, אי תימא לי, אם
תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע.
את"ע"ד אל תעלה על דעתך.

את"פ ע"י אל תרא עבדי יעקב (ת).

את"ת אי תניא תניא.

אש"מ אשם מצורע (א"מ), אש שמים מים
(א"מ"ש).

אש"נ אשם נזיר (א"נ).

אש"ע אין שם עדים.

אש"ש אמר שמואל שולם (יוחסין).

א"ש ת"ב אהבה שהיא תלויה בדבר.

א"ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי
תורה, אל תתמה, אמרה תורה, איפכא
תניא, אהלי תם (ס), ארבע תעניות (ס).

את"כ"ע אל תשבן באהליך עולה.

את"כ"ש (שבת ק"ד א')

א"ת אותי תעב, אתאווה לו?

ב"ש בי לא חשק, שמי יחול עליו?

ג"ר גופו טימא, ארחם עליו?

ד"ק דלתותי נעל קרניו לא אנדע?

א"ת ב"ש אם אתה כוש וגו'.

א"ת: אי תשעה כאב ב"ש: כי שבעות.

ג"ר: ג' ראש השנה ד"ק: די קריאת התורה

ב

ב' בינה (ק).

ב"א בית אבי, בן אדם, בני אדם, בן אשר,
בר אוריג, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין,
ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס),
במקום אחר (במ"א), בדרך אחר (בר"א),
ב' אמצעיות, ב' אחרנים, בני אהרן, בר
אבא, בר אבהו.

בא' באריכות (באריכ').

בא"א באיזה אופן, באשת א"ש, באם אמרת(?),
בית אב אחר, באופן אחר.

בא"א ע"ה באברהם אבינו עליו השלום.

בא"ב כאלף בית, כאלפא ביתא.

בא"ג באין גליון (באוי"ג).

בא"ד באותו דבר (באוי"ד) (באהי"ד).

באד"ה באותו דבור המתחיל (?).

באד"ג באר הגולה (ס') (בי"ה).

באד"ד באותו הדבור (באד').

באה"י באותו היום (באוי"ה).

בא"ה לב"מ בין ארור המן לכרוך מרדכי.

באה"מ באוהל מועד (ס).

באה"ר באהבה רבה (ת).

באה"ש באותה השעה.

באו' באונס.

בא"ז כאבא ואימא (ק), ברכת אירוסין

ונשואין, (באוי"ז).

באוב"ד באונס וברצון.

בא"זמ באוכלין ומשקין.

ב"א וממ"ז ושי"הד בית אל ומטת זהב

ושער הרלק (יעב"י).

בא"זנ ברכת אירוסין ונשואין (באוי"ז).

באו"ש באותה שעה.

בא"ז באור זרוע (ס).

בא"ה באורח היום (ס') (באוי"ה).

בא"י בארץ ישראל, ברוך אתה יי (ת).

אע"ל אמרתי עת לעשות (יעב"ץ).
 אענ"ע אבן עזרא נחזו עדין, אמר עולא
 נשמתו עדין.
 אע"פ אף על פי.
 אעפ"ז אף על פי זה.
 אעפ"כ אף על פי כן.
 אע"ש אערוך שועי (ת).
 א"פ אכילת פרס, אין פוחחין.
 אפכ"ל אין פרעניות כא לעולם.
 אפ"ה אפילו הכי (אפ"ה).
 אפוד"י אני פרוסיט דוראן (פראסט).
 אפותק"י אפו תחי קאי.
 אפ"ס אחד פסיק סימן.
 אפ"ת אפילו תימא.
 א"צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארין צבי,
 אלי ציון (ת), אינו צריך.
 אצ"ב אין צריך בדיקה.
 אצ"ו אלי ציון ועריה (ת).
 אצ"ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף
 — להדליק — לחזר — לכתוב — להפך
 — לקדש — להתענות — להאריך.
 אצ"ל בבה"פ אין צריך להדליק בכל הסתחים.
 אצל"י אין צריך להאריך יותר.
 א"צ לל"ש אין צריך להעלות לו שבר.
 אצע"ש אין צועקין על שעבר.
 א"ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה
 קדוש (ת), אדם קדמון — קדמא (ק), אין
 קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קין.
 אקא"ה אין קוראין את ההלל.
 אקא"ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).
 אקב"ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקב"ו).
 אקנים אין קמינור נעשה סנינור.
 אק"ש אין קונין שביתה.
 א"ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא,
 איכה רבתי (ס), אליהו רבא (ס), אבל
 רבתי (ס), אל רחום.
 אר"א אמר ר' אלעזר.
 אר"א ר"י ת"א אחד ראש אחדותו — ראש
 יחידו — תמורתו אחד.
 [ארבשמט"ק שי"א אדם רוצה בקב שלו
 מט' קבין של אחרים].

ארנב"ן אור"אל, רסאל, נבר"אל, מיכאל,
 נור"אל.
 ארד"ל ארזי הלבנון (ת).
 ארז"ל אמרו רבותנו ז"ל.
 אר"ט אמר ר' טרפון.
 אר"י אמר ר' יהודה, אשכנזי ר' יצחק (לוריא).
 אר"י"ג אמר ר' יהושע בן גדיא.
 אר"י"ל אמר ר' יהושע בן לוי.
 אר"י"ה אלול, ראשהשנה, יום כפור, הושענא
 רבא (אר"י"ה שאנ מי לא יירא).
 אר"ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין
 ראוי לומר, אחרי רבים להטות.
 ארמ"ע אש, רוח, מים, עפר.
 אר"ע אז רוב נסים (ת), אין ריחה נודף.
 ארס"ב(ל) אינו רואה סימן כרכה (לעולם).
 אר"ך אחר רוב דיעות (בר"ד).
 אר"ש ארבע ראשי שנים, אמר ר' שמעון,
 אל רחום שמך (ת).
 ארש"ב"ג אמר ר' שמעון בן נמליאל (רשכ"ג)
 ארש"ב"י אמר ר' שמעון בן יוחאי (רשכ"י).
 ארש"ב"ל אמר ר' שמעון בן לקיש (אר"ל).
 אר"ת אמר רבינו תם.
 א"ש אמר שמואל, אלה שמות (ס), אבינו
 שבשמים, אבן שתיה (ת), אתי שפיר,
 אערוך שועי (ת), אישר שבת (?), ארכעה
 שומרים, אבא שאול, אותה שנה, אותה שעה,
 אדר שני, אין שוחטין, אנב שטסא, אמרי
 שפר (ס), איסור שבת, אילה שלוחה (ס).
 איש"א אבא שאול אומר.
 אישאה"פ אין שוחטין את הפסח.
 איש"ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א"ש).
 איש"ה אשר הניא (ת).
 איש"ן אושר שלום וכינה.
 איש"ח אשם שפחה חרופה.
 איש"ט אמר שם טוב.
 איש"י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת).
 איש"י"ב אור ששת ימי בראשית.
 איש"י"ב איש שכל בו.
 איש"ל אכילה, שתיה, לוויה (וישע א"ש"ל,
 כ"ר כ"א), אין שומעין לו.
 אשד"ע אין שליח לדבר עבירה.

אמח"ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת').
 אב"ט אינו מטמא.
 אב"י אחד מי יודע (ת').
 אב"י מ"פ אין מקרא יוצא מידי פשוטו.
 אב"י"ן אבי מזרי ישמרהו צורו.
 אמיר"ה אדונינו מלכנו ירום הודו.
 אמב"ה אמאי כולי האי.
 אמ"ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה. אם
 מותר ליטול. אין מזל לישראל.
 אמל"ה אם מותר להתענות, אין מורידין
 לפני התבה.
 אמ"נ אל מלך נאמן, אין מזכירין נשמות,
 (ארני מלך נאמן).
 אמס"ת אין מוציאין ספר תורה.
 אמ"ע אין מקבלין עדות.
 אמע"ה אין מבדילין על הגר, אין מברכין
 על האור, אין משיבין על ההיקש.
 אמ"פ (דמ"פ).
 אמ"צ אין מצטרפין, ארני מלך צדק. (?)
 אמ"ק אין מקבלין — מקיפין.
 אמק"ט אינו מקבל טומאה.
 אמ"ד אל מלא רחמים (ת'), אין מביאין
 ראייה.
 אמ"ר מה"ש אין מביאין ראייה מן השוטים.
 אמ"ש אומרין מי שברך, אגדת מר שמואל,
 אשו, מים, שמים.
 אמ"ת איוב משלי תהלים, אין מתענין,
 אמת מארץ תצמח.
 א"נ אם נאמר, אי נמי, אי נימא, אודב נפשה,
 אינו נאמן, אלהי נשמה (ת'), אלהי נצור (ת'),
 אתה ננלית (ת'), ארי נוהם (ס'), אוצר נחמד
 (ס'), אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו
 נדון, אינו נראה, אשם נזיר, אמרי נועם (ס').
 אנד"ש אודב נפשו דורש שלומו.
 אנול"ל אנכי ולא יהיה לך.
 אנ"ל אתה נותן יד לפושעים (ת'), אי נמי
 יש לומר.
 א"נ"ב אוריתא נביאיא כתוביא, אין נושאים
 כפיהם, אורות נצוצות כלים (ת').
 אנכב"ג (אכב"ג) אנשי כנסת הגדולה.
 אנכ"י אנא נפשי כתיבת יחיבת (שבת ק"ה);

אמירה, נעימה, כתיבה, יחיבה (שם); יהיבה,
 כתיבה, נאמנין אמריה (שם).
 אנ"ל אין נותנין לו.
 אנל"פ אין נראה לרש.
 אנל"ת"א אשר נתן לנו תורת אמת (ת').
 אנס"ו אמן נצח סלה ועד.
 אנע"פ אין נופלים על פניהם (וא"ת" = ואין
 אומרין תחנון).
 אנקת"ם אל נא קרב תשועת מצפיך.
 פסת"ם פהודך סר תוציאם ממאסר.
 פספס"ם פדה סועים פתח סומים ישעך
 מצפים.
 דיונס"ם דלה יוקשים וקבין נפוצים סמך
 מפלתינו.
 אנ"ש אנשי שלומו.
 אנשי"ב אלהי נשמה שנתת כי (ת').
 א"ם אין סוף, אתקיננו סעודתא (ת'), אין ספק,
 אנב סודר, אנשי סודם, אחריות סופר, אבן
 סנה (ן סנה).
 אס"ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.
 אסב"ל אין סמיכה בחוץ לארץ.
 אס"ד אי סלקא דעתך.
 אס"ז אסיפת זקנים (ס').
 אס"ל אלא סבירא ליה, אתה סתר לי.
 אסנת" משבחת" אנוסה, שנואה, נדה,
 תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב,
 חצופה, תערובות.
 אסע"ה (נ) אין סומכין על הנם.
 אס"ף אתנח סוף פסוק.
 א"ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא
 עלאי (ק'), אימא עלאה (ק'), אדון עולם,
 אתם עדי, איסור עריות, אחיות עינים (אח"ע),
 אמה עכריה, אמרו עליו, אכילת עראי.
 אעא"מ אין עונשין אלא מזהירין.
 אע"ג אף על נב.
 אע"ה"ן אם עבר הומן (אע"ו).
 אעודל"ת אתי עשה ורחי לא תעשה.
 אעו"ע את עונם ואת עון (יעב"ץ).
 אע"ז אם עבר זמנו.
 אע"ב אלא על כרחך.
 אעכ"פ אלא על כל פנים.

אל"א אחד לאחד, אחת לאחת, אם לא אמר, אי לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם. אל"א אמ"א אם לא אמר אין מחזירין אותו. אל"א"ע אור לארבע עשר (אלי"ד). [אל"א שאלי"ש אין לך אדם שאין לו שעה]. אל"ל ב"ם (mut. lit.) (שבת ק"ד א'). אלי"ה אי לאו הכי. אלהוא"ה אלהי האלהים ואדני האדנים. אלה"ק = אולה"ק. אלה"ר אבק לשון הרע. אלז"ל אני לדודי ודודי לי, והאלהים אנה לדודי ושמתי לך. אלי"ה אין לו חוקה. אלי"ה לע"ה אין לו חלק לעולם הבא. אלי"ה אהלה"ך לפני יי'. אלי"ג אם לא ירדו נשמים. אלי"ד אור לז"ד (אל"א"ע). אלי"ו ונ"ע אם לא יניד ונשא עונו. אלי"ר אליבא ריקנא. אלי"ש אור לישרים (ס'). אלי"ב אם לא בן. אלכ"ה"ג אלמנה לכהן גדול. אלז"ל אית לן למימר. אלי"ט אל למושעות (א"ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך. אלמנ"מ אין לך מרה גדולה מנו. אלמ"ד אלא למאן דאמר. אלמ"ה אין למדין מן הכללות. אלמ"ה"ב אין למדין מן הכלל. אלנ"י אם לא נטל ידיו. אל"ע אין לו עדים. אלע"ב אין לנו עסק בנסחרות. אלע"ז אין לסמוך על זה. אלע"ב אין להם עליו כלום. אל"פ אין לפסול. אל"ק אית ליה קלא. אל"ר אין לו רשות. אלש"מ אלא לאו שמע מינה. אלית אפשר לתרק, אין לתרק, אין להם תשובה. אלתי"ה אי לא תימא הכי.

א"מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארין מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה, אין מברכין, אל מסתתר (ת'), אבינו מלכנו (ת'), איהו מקומן (ת'), איפכא מסתברא, אנשי מעשה, אתא מרחוק (ד'), אין מדליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין, אשם מצורע (אש"מ), אני מאמין, אונאת ממון, אינו מאמין, אשם מעילה. אמ"א אלא מה אמר, אין מחזירין אותו. אמא"מ אין מוציאין אותו מידו. אמ"ב אין מזהין בידו — (בירם), אין מברכין. אמכ"ד ארבע מיתות בית דין. אמכ"ק אין משניחין כבת קול. א"ם בחוקותי אתם משאילין, איה מלכיכם, אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, איה מלכיכם אין משיבין, אנו משיבין, אלהיכם ממור; וסימן: בית דין הונקון וקושלין תלוי ישי'. אמ"בל"ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אמב"ם אין מסחין בסעודה (אמס"ב). אמ"ב"ש אני מאמין באמונה שלימה. אמ"ד אינו מאן דאמר, אמסטראם. אמ"ד שלב"ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (אאמ"ד שלב"ל). אמ"ה אבר מן החי (אמה"ח), אלהינו מלך העולם, אמרו מלאכי השרת (אממ"ה). אמד"י אמר השם יתברך (אה"י). אמד"ב אמר הכתוב (א"ה). אמד"ל אוי מה היה לנו. אמ"ה להקב"ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה. אמד"מ אינו מן המנין. אמז" (אמז"י) אמת ויציב (ת'), אל מלך ויעבור (ת'). אמד"ק איפכא מסתברא והכי קתני. אמז"ב אין מוקדם ומאוחר בתורה. אמ"מ ופר"י איהו מקומן ופרקי ר' ישמעאל (יעב"י). אמז" ארבע מאות זון. אמז"ל אבי מורי ז"ל.

אחמ"כ אחר מחילת כבודו.

אח"כ בטיע (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אחמ"כ אחר סעודה נ'.

אח"ע אחיזה עינים.

אח"ע אשת חיל עטרת בעלה.

אח"ע איסור חל על איסור.

אח"ע אין הייבין עליו כרת.

אח"פ אוון, חוטם, סה.

אח"ק אחר קבורה.

אח"ש = אנח"ש.

אחית אנכ חדא תרתא (תרין).

א"ט ארבע טורים (ס'). אכנים טובות, איסור טרסה.

א"ט"ב אינו טעון ברכה.

א"ט ב"ה (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אטל"ם אך טוב לך יהיה סלה.

אטל"ם אך טוב לישראל סלה (סמו"ט ק').

אטס"ה אחריות טעות סופר הוא.

א"י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם

יכולין, אושיר (ת'), אשר יצר (ת'), אריכת

ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס'), אתה

יצרת (ת').

א"א איש ירא (ת) אלהים, אדם ילוד אשה,

אינם יראים אלהים.

אי"ה אשר יצר את האדם (ת').

אי"פ"ל אל יפחה אדם סיו לשמן.

א"ב (אוי"ב) אשרי יושבי ביתך (ת').

אי"ב"א אי בעית אימא.

איב"ל איבעיא להו (אב"ל).

איבע"א (אב"א) אי בעית אימא, (איב"א).

אי"ג אמר יהודה גדליה.

אי"ז (אד"ז) אידרא זוטא (ס').

אי"ד אידרא רבא (ס').

אי"ה אם ירצה השם, אם ינוור — יעזור השם,

אם יש השלום.

אי"ה"נ אנא י"י הושיעה נא.

אי"הש"ר (אי"ש"ר).

אי"ו"י אברהם יצחק ויעקב.

איב"ל (אב"ל) איכא למימר.

איב"ד איכה רבתי (ס').

אי"ב אין יכול לחזור בו.

אי"מ אכתי יכול למימר.

אי"מ"נ אנא י"י מלטה נפשי.

אי"ע אמר יעבי"ן, אלהים יבוננה עליון,

אלהים יהי עוורם.

אי"מ"ש אומרים יקום סורקן מי שבדרך, (יעב"ן).

אי"ק איסור קדושה.

אי"ק בכ"ד (mut. lit.).

אי"ש ח"ל אך ימי שנות חיים יוסיפו לו.

אי"שלד"ע (אי"שלד"ע).

אי"ש"ר אמן יהא שמה רבא (אי"הש"ר).

אי"ת אדני יתברך (אי"ת"ש שמו), (יתעלה).

אי תימא (אי"ת).

אי"ת"ן משי"ה וכל"ב (lit. servil. ר').

א"ב אם בן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן,

אין כמוך (ת'), אין באלהינו (ת'), ארבע נוסות,

ארבע נוסות, אתה כוננת (ת'), אדם כשר.

אב"א אכילת ארעי, (אב"א).

אב"א"א אם בן אין לי אלא.

אב"ה אמאי כולי האי.

אב"ה"ג (אנכה"ג אכנה"ג) אנשי כנסת הגדולה.

אב"ש אכילה ושתייה.

אב"ט אין כאן טענה.

אב"ד אמן בן יהי רצון (אוב"ד).

אב"י ל"ה אמרה כנסת ישראל לסני הקדוש

ברוך הוא.

אב"ב אין בחיב כאן.

אב"ל"ק אם בן לימא קרא.

אב"ל"ד אם בן ליכתב רחמנא.

אב"מ אין כאן מקומה, אין כמוך (א"ב).

אבמ"ה אם בן מה הניד.

אבמ"ל אין כאן מקום להאריך.

אב"ע אכולי עלמא.

אב"ע"ז אם בן על זה.

אב"ש"מ אם בן שמע מינה.

א"ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה

(להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר,

אירכר לך, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו,

אחר למעשה (אח"ל), אין לו — לך, אין

להתענות (אלה"ת), אין לברך, — לתרין,

אל למושעות (ת'), איבעיא להו, אתרחיש

ליה.

אהבס"ת (הכס"ת).
 אה"ל אתה הראת לדעת (ת'), אור הלבנה.
 אהמי"ט אי הכי טאי טעמא.
 אהי"מ אהל המת, ארון המושיע (ת'), אהל
 מועד (ס').
 אהי"מ ואהי"מ (אהוא"ה).
 אהי"נ אי הכי נמי, אומות העולם נמי אליהו
 הנביא, אור הנר.
 אהי"נ אהי"ת אהי"ג אליהו הנביא א' התשבי
 אליהו הגלעדי (במי"א עמכ"ד) (ת').
 אהי"נ יל"ב אור הנר יפה לבריקה.
 אהיע"ג אבן העזר (ס'), אהבת עולם (ת').
 אהיע"ג אשר הניא עצת נזים.
 אהיע"ד וע"ד את האדם על דעתו ועל
 דעת (יעב"י).
 אהי"פ אחר הפסח (אהי"פ).
 אהי"ק ארון הקודש (אי"ה).
 אהי"ר אב הרמזים (ת') (הרהמן), אהבת רבה (ת').
 אהי"ש אבן השוחם (ס'), אין השכינה
 שורה, אוצר השרשים (ס') (אוה"ש).
 אהשק"ל אי הכי שפיר קשיא ליה.
 אהי"ת אחר התסלה, אגרות התלמוד (ס').
 אי"ו איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.
 אי"א (או"א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת'), אחת
 ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק').
 אחר ואחר, אירי ואירי, אמן ואמן, אמת
 ואמונה, אכלה ואכלה (ס'), אות אמת (ס').
 אי"א דא"ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
 אי"ג אות נרננית (אי"ג), און גליון.
 איגו"י אונססוס.
 אי"ה אומות העולם, איסור והיתר (ס').
 אהי"מ אהל מועד, אהל המת (אי"ה).
 אהיע"ע אומות העולם.
 אהי"ש אוצר השרשים (ס'), אותיות
 השמוש (ד').
 אי"ו (אורי"ת) אשם ודאי ותלוי.
 אי"ז אור זרוע (אי"ז) (ס').
 אי"ח אדם וחוה, אורח חיים (ס') (אי"ח).
 אהי"ל אדם וחוה חוץ לילית.
 אי"י אמת ויציב.
 אי"ל אכול ושתה יאמר לך.

או"י"ד = אוכ"י"ד.
 או"י"ש אדם וישמעאל.
 אוכ"י"ד אמן וכן יהי רצון.
 או"ל אומר להם, אומה ולשון.
 אול"י"ד אור לארבע עשר.
 אול"ה"ק אוצר לשון הקודש (ס').
 אול"י"ל אנכי ולא יהיה לך.
 או"מ אותות ומופתים, אונאת ממון, אלדר ומידר
 אונ' אונקלס (אונק').
 או"פ ארתי ופרתי.
 או"פ אופן.
 אור"י אומר ר' יצחק.
 או"ש אותה שנה.
 או"ת אורים ותומים (ס').
 א ז אור זרוע (אוי"ז) (ס'), אמר זה, את זה,
 אם זה, אין זקוק, אדרא וטא (ס'), אנעים
 זמירות (ת'), אתה זוכר (ת'), (אי"ו זו).
 אזוא"ז אחד זה ואחד זה.
 אז"ל אבותינו זכרונם לברכה, אמרו ז"ל, אור
 זרוע לצדיק.
 א"ה אחד חסד, אתה חונן (ת'), אינו חייב, אין
 חוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אסרו חנ,
 אלהים חיים, אינו חוצין, אמרו חכמים, אורח
 חיים (ס'), אתה חוננתנו (ת'), איסור ת"ל.
 [אהי"ב ואי"ב = אכואב].
 אהכב"י אינו חייב בגל יראה.
 אהכ"י אחינו בני ישראל — בית ישראל.
 אהה"ב אחר חרבן הבית.
 אהה"ז אחר הומן (אהי"ז).
 אהה"ח אחר החרבן.
 [אהה"ק אחר הקבורה].
 אהו"א אחטא ואשוב.
 אהי"ן אחר זה, אחר זמנו.
 אהז"ל אמרו חכמינו ז"ל.
 אחזי"ט אחר יום טוב (אחי"ט).
 אהי"ב אחר כך, אחרי כך.
 אהכ"א אחר כך אמר.
 [אהכב"ע אין חכס כעל נסיון].
 אהי"ל אחר למעשה.
 אחלא"ד = אחל"ד אתה חונן לאדם
 דעת (ת').

אמונה, דבור, מעשה. אוהב רבך מאח.
 (אחר דיני ממונות).
 אדמ"ד אליבא דמאן דאמר.
 אדמ"ו (אדמו"ר) אדוני מורי ורבי.
 אד"ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני.
 אדע"ה אמר דוד עליו השלום.
 אד"צ (אדת"צ) אנרא דתעניתא צדקתא.
 אדר"נ אבות דרבי נתן (ס').
 אדר' אדרבה.
 אד"ד איררא רבה (ס').
 אדר"י ארבי יהודה (et similia).
 אדר"ע אותיות דר' עקיבא (ס').
 אד"ש אחר דרישת שלומו (אדרי"ש), אינו
 רוחה שבת (אדאה"ש).
 אדש"ב"א אין דרכן של בני אדם.
 אדשה"ש"ה (אדשה"שנה) אידי דשייר
 הק שייך (נמי) הק.
 אדש"ל אינו דומה שמיעה לראיה.
 אדת"ה ת"ה אנב דתנא הני תנא הני.
 א"ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב —
 המחבר — המעתיק, אמירת הגדה, אדם הנקן,
 אב הטומאה (אה"ט), אומות העולם, (אוד"ע)
 ארון הקודש (אה"ק), אדון המושיע (ת'), אליהו
 הנביא, אב הרחמים (ת), אי הכי, אפילו הכי,
 אומרים הכי, אחר החרבן (אה"ח) אויסקלריא
 המאידרה, אויסור הגנאה, ארזי הלבנון (ת'), את
 המגילה, את ההר, אותו האיש, אבן השוחם
 (ס') (אה"ש), אתה הראת (ת').
 אה"א אדני הוא אלהים.
 אהאע"ד וע"ד = אהע"ד וע"ד.
 אה"ב אמת הבנין (א"ב).
 אהב"ה אמר השם ברוך הוא, הקרוש ברוך הוא.
 אהה"נ אי הכי השתא נמי.
 אה"ו (literae) (ד'), אלטונא האמבורג
 וואנובעק.
 אהו"א, אחר המרכבה ואחד הממעטי.
 אה"ח (אוה"ח) אור ההמה, אחר החרבן
 (אהה"ח).
 אהה"ס או היה חנית סוכו (ת').
 אהה"ע (ר) (literae) (ד').
 אה"ט אב הטומאה (א"ה).

אברהם הושענא רבא, ט"ו באב, יום
 נסוף, ראש השנה, פורים.
 אב"ש אנשי בית שאן (יעב"ז), אדון
 בשמשך (ת).
 אב"ת אבל תוסף, (= על כל תוסף).
 אב"ת אב"נ ואב"ב = א"ב א"ב וא"ב.
 א"ג אין גורסין, אנב גררא, אורה נכרא,
 אולא גרש, אות גרונית (ר'), אשת גיסו,
 ארבע גאולות, ארבע גליות.
 אג' אגרת.
 אגא"ע (אא"ע).
 אג"ב אגרת בקרת (ס').
 אגנע"ה אין גורין גוירה על הצבור.
 אג"ה (ס') אחר גמר הסעודה (אג"ס).
 אגה"ז (ימים שפסח חל בהם) (ל').
 אגנ"פ אנרא ופגרא.
 אגה"ש אנב חריפתא שבשחא.
 אגל"א אתה נכור לעולם ארני (ת' ק').
 אג"ס אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.
 אג"ר אית גסות רוח.
 אג"ש אית גוירה שוה, אגרת שלומים (ס').
 אנב שפסא (= לפ"ר).
 אגת"ה, אגרת תחית המתים (ס').
 א"ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה,
 או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו
 דין, אין דנין, אונאת דברים, אפס דמים (ס').
 אידי דתנא.
 אדאה"ש אינה רוחה את השבת (אד"ש).
 אדב"א אין דרך בני אדם.
 א"ד במ"ב אין דורשין במעשה בראשית.
 אדב"ע אריה רבי עלאה.
 אד"ג אית דגרסי.
 אד"ה אדוני הרב.
 אדה"ש אידי דשייר האי שייר.
 אדהע"ה אמר דוד המלך עליו השלום.
 אדה"ר ארם הראשון.
 אד"ו יום א' ד' ו' בשבת (ל').
 אד"ל אחת דתו להמית.
 [אד"ט לל"ב אידי דטריד למפלט לא
 בלע].
 אד"ס אדם, דוד, משיח, אפר, דם, מרה.

א"א מע"ר אין אדם משים עצמו רשע.
 א"א מ"פ בב"ה אין אדם מעיו פניו בפני
 בעל הובו.
 אא"נ ארבעה אבות נויקין.
 אא"ים אמן אמן סלה.
 אא"ע אברהם אבן עזרא. אגרת אורחות
 עולם (ס').
 אאע"ה אברהם אבינו עליו השלום. ארוני
 אבי עליו השלום.
 א"א צו"ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך,
 צדקתך. (= צדקתך צדק).
 אאצ"ה אין אומרים צדוק הדין.
 אאצו"ץ וא"ה אין אומרים צו"ץ ואב הרחמים.
 אא"ק א"ת אם אין קמת אין תורה.
 אא"ר אי אתה רשאי.
 א"א רח"ל אין אדם רואה הובה לעצמו
 אא"ר"ל אי אתה רשאי לאומרין.
 א"א שלד"ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.
 אאש"ע אם אין שם עדים.
 אא"ת אין אומרים תהנון, אלא אי תימא.
 א"ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בניניהו,
 אין ביבלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור
 בישול, אין ברירה, אמרי בינה (ס'). אתה
 בחרתנו (ת'), אסמכתא בעלמא (אב"ע), אבן
 גזחן (ס'), אמת בנין (אה"ב), אין בו, אין בה,
 אב"א אי בעית אימא (איכ"א), אחור באחור,
 אחותו בת אביו. (מכות י"ד א').
 א"ב א"ב (i) א"ב אחר בתורה, אחד בנביאים,
 ואחר בכתובים.
 אבכ"י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.
 אב"ג ית"ץ, אנה בכח גדולת ימינך תתיר
 צוררה.
 קר"ע שט"ן קבל רנת עמך שגבנו טהרנו
 נורא.
 נג"ד יכ"ש נא גבור דורשי יהודך נכבת
 שמרם.
 בט"ר צת"ג ברנס טהרם רחמם צדקתך
 תמיד נמלם.
 חק"ב טני"ע חסין קדוש ברוב טובך נהל
 עדתך.
 יג"ל פז"ק יחיד גאהלעמך פנה וזכירי קדושתך.

שק"ו צו"ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו
 יודע תעלומות.
 אב"ג אברהם בער נאטטלאָכער.
 אב"ד אב בית דין, אין בן דוד.
 אבד"ב אין בן דוד בא.
 אב"ד דק"ק אב בית דין דקהלה קדושה.
 אב"ה אמר ברוך הוא (אקב"ה).
 אב"ו אדם, בשר, ודם.
 א"ב וא"ב אחד כפה ואחד בלב.
 א"ב ומ"ח אתה בחרתנו, ומפני חטאינו (יעב"ץ).
 אב"ח (אנבי"ח) אגרת בעלי חיים (ס').
 אבד"א אין בו חשש איסור.
 אב"י אחות ביד ימיני, אבוא בנבורת י"י, אתרג,
 בצים, יין ישן, אודך כגוים י"י, אין בדיעה,
 אינו בן יומה — בת יומה.
 אב"ב אברהם בן יחזקיה בשן.
 אב"ה אלעזר בן יוסי הגלילי, אלעזר בן
 יואל הלוי, אבי העזרי (ס').
 א"ב י"ח אין בור ירא חטא, (ולא עם
 הארץ חסיד).
 אב"י אשר כך ירחם יתום (נחמני).
 א"ב י"ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק').
 אבכ"ר אמן בימינו בן יהי רצון.
 אבכ"ב אין בכך כלום, (אב"כ).
 אב"ל איבעיא להו (א"ל), (אין בקיאין לשמה).
 אתהלך בתם לבב, אודך ביושר לבב, אודך
 בכל לבי.
 אב"מ אין בו משום.
 אבמ"א אין בו משום דרכי אמורי.
 אב"מ טע"ב אין בו משום טעם כעיקר.
 אבמ"מ אין בו משום מעילה.
 אבמ"ט אין בו משום נותן טעם.
 אבנ"ס אסור בנעילת הסנדל.
 אב"ס אין בו ספק.
 אב"ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא
 בעלמא (א"כ), אלעזר בן עזריה, אחד בפני
 עצמו (אבפ"ע).
 אבפ"ע אחד בפני עצמו.
 אב"פ אדון בפקדך (ת').
 [אבבק"ק אסתורא בלגינא קיש קיש קריא].
 אב"ר אולינן בתר רובא, אב בן רוח (ק').

אֵי אֵל אֲדָנִי אַחַד, רֵאשׁוֹן, אַחַר, אַחֲרוֹן,
אָמַר, אֲדָם, אֶלֶף, אוֹיֵר, אֲדוּמִים.
אֵי אֵי אֲדוּנִי אֲבִי, אֲנִי אֹמֵר, אַחַד אֹמֵר, אִי
אִשְׁשֶׁה, אִי אִשְׁשִׁי, אַחֲרַיִם אֹמְרִים, אִין אֲדָם, אִי
אֲמַרְתָּ, — אֲמַרְתָּ, אִשְׁתִּי אִישׁ, אִין אֹמְרִים,
אֶלֶף אֲלִפִּים, אֲמַר אֲלִיהֶם, אֲלִיהֶם אֲשַׁכְּנֵנּוּ, אֵלֶּה
אֹזְכְּרָה (ת'). אֶל אֲרוֹן (ת'), אוֹסְפָא אַחַר, — אַחַר,
אֲבָרְחָם אֲבִינִי, אֲמַר אֲבָרְחָם, אֲמֵן אֲמֵן, אִם
אֶחָד, אֶחָד אַחַר, אֲנִי אֹרְחָא, אֵת אֲבוֹתֵינוּ,
אֲרַךְ אֲסִים, אֲרַךְ אֲנַפִּין (ק'), אֵת אִשְׁתֶּךָ, אַחַד
אֲלֵהֵנוּ, אֲדִיר אֲדִירֵנוּ (ת'), אַתָּה אַחַד (ת'), אִיסוּר
אֲכִילָה, אֲדַרְתָּ אֲלֵיהֶם (ס'), אוֹ אִינוּ אִשְׁתִּי אִישׁ.
אֲנִי אֲמַרְתָּ, אֶף אֲנִי אֹמֵר, אֵל אֲרַךְ אֲסִים (ת'),
אֲנִשִׁי אֲמוֹנָה אֲבָרוּ (ת'), אִין אַתֶּם אֹמְרִים, —
אַתָּה אֹמֵר.
אֲנִי אֲנִי אֵין אֹמְרִין אֵל אֲרַךְ אֲסִים.
אֲנִי אֲנִי אֵין אֹמְרִים אֲבִי הֲרַחֲמִים, — אֵת
הַהֵלֶל.
אֲנִי וְאֲנִי אַחַר אִיסוּר אֲכִילָה וְאֶחָד
אִיסוּר הֵנָּה.
אֲנִי וּמִי אֵל אֲרַךְ אֲסִים וּמֵלֵא רַחֲמִים.
אֲנִי וְרִי אֵל אֲרַךְ אֲסִים וְרַב חֶסֶד.
[אֲנִי מֵלֵא אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי].
אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אִי אֲמַרְתָּ בְּשֵׁלְמָא,
אִי אִשְׁשִׁי בִי, אֲלִיעוּר אִישׁ כִּרְתוּתָא, אַחַד
אִיסוּר בִּישׁוּל.
אֲנִי אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹטָה כֶּךָ.
אֲנִי אֵין אֹמְרִים בְּמָה מְדַלִּיקִין.
[אֲנִי אֵין אֵתָּה דִין].

אֵי אֵל אֲדָנִי אַחַד, רֵאשׁוֹן, אַחַר, אַחֲרוֹן,
אָמַר, אֲדָם, אֶלֶף, אוֹיֵר, אֲדוּמִים.
אֵי אֵי אֲדוּנִי אֲבִי, אֲנִי אֹמֵר, אַחַד אֹמֵר, אִי
אִשְׁשֶׁה, אִי אִשְׁשִׁי, אַחֲרַיִם אֹמְרִים, אִין אֲדָם, אִי
אֲמַרְתָּ, — אֲמַרְתָּ, אִשְׁתִּי אִישׁ, אִין אֹמְרִים,
אֶלֶף אֲלִפִּים, אֲמַר אֲלִיהֶם, אֲלִיהֶם אֲשַׁכְּנֵנּוּ, אֵלֶּה
אֹזְכְּרָה (ת'). אֶל אֲרוֹן (ת'), אוֹסְפָא אַחַר, — אַחַר,
אֲבָרְחָם אֲבִינִי, אֲמַר אֲבָרְחָם, אֲמֵן אֲמֵן, אִם
אֶחָד, אֶחָד אַחַר, אֲנִי אֹרְחָא, אֵת אֲבוֹתֵינוּ,
אֲרַךְ אֲסִים, אֲרַךְ אֲנַפִּין (ק'), אֵת אִשְׁתֶּךָ, אַחַד
אֲלֵהֵנוּ, אֲדִיר אֲדִירֵנוּ (ת'), אַתָּה אַחַד (ת'), אִיסוּר
אֲכִילָה, אֲדַרְתָּ אֲלֵיהֶם (ס'), אוֹ אִינוּ אִשְׁתִּי אִישׁ.
אֲנִי אֲמַרְתָּ, אֶף אֲנִי אֹמֵר, אֵל אֲרַךְ אֲסִים (ת'),
אֲנִשִׁי אֲמוֹנָה אֲבָרוּ (ת'), אִין אַתֶּם אֹמְרִים, —
אַתָּה אֹמֵר.
אֲנִי אֲנִי אֵין אֹמְרִין אֵל אֲרַךְ אֲסִים.
אֲנִי אֲנִי אֵין אֹמְרִים אֲבִי הֲרַחֲמִים, — אֵת
הַהֵלֶל.
אֲנִי וְאֲנִי אַחַר אִיסוּר אֲכִילָה וְאֶחָד
אִיסוּר הֵנָּה.
אֲנִי וּמִי אֵל אֲרַךְ אֲסִים וּמֵלֵא רַחֲמִים.
אֲנִי וְרִי אֵל אֲרַךְ אֲסִים וְרַב חֶסֶד.
[אֲנִי מֵלֵא אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי].
אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אִי אֲמַרְתָּ בְּשֵׁלְמָא,
אִי אִשְׁשִׁי בִי, אֲלִיעוּר אִישׁ כִּרְתוּתָא, אַחַד
אִיסוּר בִּישׁוּל.
אֲנִי אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹטָה כֶּךָ.
אֲנִי אֵין אֹמְרִים בְּמָה מְדַלִּיקִין.
[אֲנִי אֵין אֵתָּה דִין].

Ein Rabbi Jizchak könnte heissen מוהר"י, החר"י, הגר"י, הר"י, ר"י, מהר"י, מהר"י, מהר"י, מהר"י. Ausserdem können noch ב für קב"ד, ב für ק"ן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, dass einem Eigennamen א (= אָמַר, אָמַר vorangehen oder folgen kann.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ"ק (= לַפְּרִט קַמּוֹן), statt dessen auch bloss ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon u. L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למספר בני ישראל = למב"י, zuweilen למטמנים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. למ' ד' = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, dass bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Ungenauer Weise werden selbst solche Wörter wie שִׁלְעוֹ = „in fremder Sprache“ und וְדוּק = „und denke nach!“ mit Abkürzungszeichen versehen

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muss, was mit einer Abbréviation gemeint ist. Der „Nachtrag“ S. 115 ff. möge indes nicht übersehen werden.

Gustaf Dalman.

Vorbemerkung des Herausgebers.

Wo eine Abbiaviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, dass das Vorkommen der Abbiaviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

- 1) Abbiavaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbiaviatur.
- 2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
- 3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

- ס = Büchertitel (ספר).
- ק = Kabbala (קבלה).
- יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
- ר' = Grammatik (רקרוק).
- ל' = Kalender (לוח).
- ת' = Liturgisches (תעלה).

ערכי הנוטריון.

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

GESAMMELT

VON

G. H. HÄNDLER.

ANHANG

ZUM

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN WÖRTERBUCH

VON

GUSTAF H. DALMAN.

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN.

1897.

**University of Toronto
Library**

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

FOR USE IN
LIBRARY ONLY

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

